Iorgu Iordan

DICȚIONAR AL NUMELOR DE FAMILIE ROMÂNEȘTI

PREFAȚĂ

Preocupările mele cu privire la numele de persoane românești datează de aproape șapte decenii. Ele au apărut odată cu cele privitoare la numele de locuri. Am povestit, poate nu numai o singură dată, cum s-a trezit interesul meu științific pentru aceste două domenii de cercetare lingvistică. Am început cu toponimia, fiindcă materialul de fapte se găsea deja cules și pus, prin tipărire, la dispoziția tuturor celor curioși să le cunoască și, eventual, să le studieze. Situația antroponimiei era însă cu totul alta. Elementele ei alcătuitoare, mai exact spus, o parte a lor, trebuiau adunate din tot felul de izvoare. Arăt în una dintre paginile următoare cum am procedat la întocmirea unui inventar bogat și variat, în vederea prelucrării lui științifice. Această muncă a început acum cîțiva ani și a continuat, fără întreruperi multe și lungi, pînă în momentul de față. Trebuie să arăt că de-a lungul acestor ani n-am lucrat numai la cartea de față. Unii dintre viitorii ei cititori știu, desigur, că am fost destul de des prezent în publicistica noastră culturală. Alții știu că nu mi-am neglijat obligațiile, unele legale, altele morale, de a participa la manifestări științifice (sesiuni și consfătuiri naționale, congrese internaționale, ședințe de comunicări ale Academiei R.S.R. etc.) .

Închei, mulțumind foarte călduros Editurii Științifice și Enciclopedice care a acceptat bucuros să publice o lucrare atît de voluminoasă și atît de bogată în dificultăți de ordin tehnic. Mulțumesc de asemenea tov. Anicuța Tudor, responsabila de carte din partea Editurii, care a lucrat cu o rară seriozitate și meticulozitate, în vederea tiparului, un manuscris greu în toate privințele.

Autorul

BIBLIOGRAFIE

I. — *Surse*

A. — Numele conţinute şi discutate în această lucrare le-am adunat de-a lungul unui şir lung de ani. Am început încă din 1914, cînd mi-am reluat activitatea didactică la seminarul „Veniamin“ din Iaşi. Cum am spus cu alt prilej, cînd m-am ocupat de toponimia românească, interesul ştiinţific pentru numele proprii (de locuri şi de persoane) s-a deşteptat pur şi simplu întîmplător. În aprilie 1912, mă prezentam la examenul de capacitate pentru obţinerea, în caz de reuşită, a unei catedre ca profesor titular. La ultima probă, cea practică, examenul consta în două lecţii cu elevii unui liceu din Bucureşti. Tema lecţiei la clasa a VIII-a (ultima atunci!) a fost „Cîteva exemple de nume de locuri şi nume de persoane“. Pentru cele dintîi aveam la dispoziţie „Marele dicţionar geografic al României“. Aşa se explică faptul că activitatea mea de cercetare a început cu ele şi a căpătat formă concretă la cîţiva ani după primul război mondial (*Rumänische Toponomastik*, Bonn-Leipzig, 1924, 1926).

Pentru numele de persoane a trebuit să-mi adun eu însumi materialul de fapte care urmau să fie studiate. Am apelat la elevii din clasele mai mari ale seminarului (v. mai sus), cărora le-am explicat în prealabil cum să procedeze. Pe lîngă actele de stare civilă, mai puţin accesibile, din cauza caracterului lor oficial, existau, la bisericile din satele lor natale, liste bogate de nume ale celor născuţi, ale celor căsătoriţi şi ale celor morţi. Cum marea majoritate a elevilor mei seminarişti proveneau din Moldova (îndeosebi din partea mijlocie şi cea nordică a acestei provincii), numele adunate de ei aveau aceeaşi origine regională. O recoltă extrem de bogată, care prezenta şi avantajul că avea la bază toate regiunile vechii Românii, au constituit-o, în timpul războiului din 1916—1918, listele de „pierderi“ (morţi, răniţi şi dispăruţi) publicate în ziare pentru informarea familiilor interesate.

Mai tîrziu am continuat, ca şi înainte, dar într-o măsură crescută, să trec pe fişe nume de familie întîlnite în studiile de tot felul pe care le citeam în vederea întocmirii altor lucrări. Cînd, după o trecere de timp destul de îndelungată, m-am hotărît să încep elaborarea lucrării, mi-am dat seama că aş avea nevoie de colaboratori. M-am gîndit, în primul moment, la un om cu pregătire filologică. Am apelat la fostul meu student şi asistent Aurel Nicolescu, şi nu numai pentru îmbogăţirea inventarului, ci şi pentru un ajutor ştiinţific propriu-zis, mai modest, fireşte, dar totuşi efectiv. Din păcate, el n-a putut colabora decît la înmulţirea antroponimelor, şi aceasta, din cauza morţii sale premature. Operaţia de transcriere a numelor de pe fişe pe foi mari de hîrtie, în ordine alfabetică şi cu spaţiu între ele pentru explicaţiile etimologice şi de altă natură, a făcut-o studentul Liviu Groza (astăzi licenţiat şi profesor în învăţămîntul de cultură generală).

Din cele spuse pînă aici rezultă clar că unul şi acelaşi nume a fost scris (cu mîna, fireşte) de cel puţin două ori. Aceasta înseamnă că s-au comis, cînd şi cînd, greşeli de transcriere, oarecum inevitabile. O parte dintre ele le-am putut constata eu însumi. Cele mai multe au rămas, desigur, neobservate. Ca să nu se interpreteze aceste explicaţii drept critici la adresa celor care m-au ajutat — ar fi cel puţin nedrept — pot adăuga amănuntul, că erori de transcriere am comis şi eu, cu aceeaşi observaţie că pe multe, poate pe cele mai multe, le-am identificat. Nu sînt cu totul excluse nici unele greşeli de dactilografie. Toate la un loc ar explica imposibilitatea, în diverse cazuri, de a descoperi originea antroponimelor în discuţie.

B. — Majoritatea numelor de familie nu prezintă dificultăţi în ce priveşte găsirea originii lor. Extrem de numeroase sînt prenume, adică nume de botez sau nume mici, cum li se mai spune, existente în literatura religioasă, devenite nume de familie fără nici o modificare sau primind un sufix despre care va fi vorba în studiul introductiv. La fel de numeroase sînt aşa zisele *cognomina*, adică poreclele: cuvinte din vocabularul curent al limbii transformate în antroponime. Pentru explicarea acestora avem la dispoziţie diversele dicţionare ale limbii noastre, în frunte cu cel al Academiei, mult mai bogat decît toate celelalte. Din păcate, el nu este încă gata, cel puţin în forma accesibilă oricui, care este cea tipărită.

Există însă şi nume, foarte numeroase, împrumutate din limbi străine. De fapt avem a face, la origine, cu oameni veniţi din alte ţări, cu numele de acolo, în limba lor maternă,

care s-au stabilit pentru totdeauna la noi, devenind astfel români, fără a-şi schimba, în general, numele. Pentru explicarea acestora am recurs la cărţi de telefoane (este cazul celor greceşti şi poloneze) şi la lucrări speciale. Am putut avea o asemenea lucrare numai pentru cele bulgăreşti (v. lista). Pentru cele de origine maghiară m-am folosit de un dicţionar obişnuit (v. lista de mai jos), care înregistrează şi nume de persoane, dar numai nume mici.

II. — *Studii*

A.M. BABKIN (redactor), *Slovaŕ nazvanij žitelej RSFSR*; Moskva, 1964.
ANGELO BONGIOANNI, *Nomi e cognomi*, Saggio di ricerche etimologiche e storiche; Milano, 1940.
Professor JOSEF KARLMANN BRECHENMACHER, *Deutsches Namenbuch*; Stuttgart, 1928.
N.A. CONSTANTINESCU, *Dicţionar onomastic românesc* (DO); Bucureşti, 1963.
EMILIO DE FELICE, *Dizionario dei cognomi italiani*; Milano, 1978.
WOLFGAN FLEISCHER, *Die deutschen Personennamen*; Berlin, 1968.
Acad. AL. GRAUR, *Nume de persoane*; Bucureşti, 1965.
STEFAN ILIEV, *Rečnik na ličnite i familni imena u Bălgarite*; Sofia, 1969.
CHRISTIAN IONESCU, *Mică enciclopedie onomastică*, Bucureşti, 1975.
IORGU IORDAN, *Toponimia românească*, Bucureşti, 1963.
FRITZ KEINTZEL-SCHÖN, *Die siebenbürgisch-sächsischen Familiennamen*; Koln-Wien, 1976.
ANDREAS KERENYI, *Die Personennamen von Dazien*; Budapesta, 1941.
I.M. KIRILENKO (redactor), *Ukrainśkorosijśkijslovnik v lusnih imen ljudej*; Kiev, 1954.
RUDOLF KLEINPAUL, *Die deutschen Personennamen. Ihre Entstehung und Bedeutung*; Berlin und Leipzig, 1909. O nouă ediţie, îngrijită de Hans Naumann, *ibidem*, 1921.
HANS KRAHE, *Lexikon altillyrischen Personennamen*; Heidelberg, 1929.
GEORG MAHNKEN, *De Hamburgischen niederdeutschen Personennamen des 13. Jahrhunderts*; Dortmund, 1925.
C. MARTINOVICI şi N. ISTRATI, *Dicţionarul Transilvaniei, Banatului şi celorlalte ţinuturi alipite*; Cluj, 1921.
FRANZ MIKLOSICH, *Die Bildung der slavischen Personen-und Ortsnamen*, Heidelberg, 1972.
SIERVO CUSTODIO MORA MONROY, *Breve estudio sobre apellidos y nombres propios de persona en Colombia*, în „Thesaurus" XXXI, 1976, p. 536—560.
ZACH.C. PANŢU, *Plantele cunoscute de poporul român*; Bucureşti, 1929.
Dr. G. PASCU, *Sufixele româneşti*; Bucureşti, 1916.
ŞTEFAN PAŞCA, *Le denominazioni personali sardo-logudoresi dei sec. XI—XII*, în „Ephemeris Dacoromana", V, 1930.
ŞTEFAN PAŞCA, *Nume de persoane şi de animale în Ţara Oltului*; Bucureşti, 1936.
EDWARD SCHRÖDER, *Deutsche Namenkunde*; Göttingen, 1938.
FELIX SOLMSEN, *Indogermanische Eigennamen als Spiegel der Kulturgeschichte*; Heidelberg, 1922.
VICTOR VASCENCO, *Nume de familie şi prenumele ruseşti. Dicţionar invers*. Centrul de multiplicare al Universităţii din Bucureşti, 1975.
ALEXIU VICIU, *Nume de familie la românii din Ungaria*; Blaj, 1902.
ALEXIU VICIU, *Etnografice. A) Nume de familie la români*; B) *Nume de locuri*, Blaj, 1929.
EUGÈNE VROONEN, *Les noms de personnes dans le monde*; Bruxelles, 1967.
ALESSANDRO WOLF, *Elenco generale alfabetico delle denominazioni locali derivate da nomi gentilizi romani e preromani*; Udine, f.a. (multiplicată).
X., *Spravočni licnih imen narodov RSFSR*, Moskva, 1965.
X., *Unsere Taufnamen und ihre Bedeutung*; Leipzig; f.a.

— Verificarea „poreclelor" din punctul de vedere al existenţei apelativelor care le stau la bază am făcut-o cu ajutorul dicţionarelor limbii noastre: 1. *Dicţionarul limbii române* (al Academiei, DA; cînd s-a putut, am folosit şi manuscrisele definitive, netipărite încă); 2. H. Tiktin, *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, Bucureşti, 1903, şi urm. 3. August Scriban, *Dicţionarul limbii româneşti*, Iaşi, 1939; 4. *Dicţionarul explicativ al limbii române* (DEX), Bucureşti, 1975.

Scrierea şi transcrierea numelor s-au făcut cu mîna. Urmarea, inevitabilă în orice caz, este comiterea de erori, nu totdeauna uşor de constatat şi apoi de înlăturat. Destule erori voi fi săvîrşit eu însumi, în ciuda deprinderii îndelungate cu astfel de operaţii. Mai multe greşeli s-au produs la transcrierea pe pagini de coală de pe fişe, din cauza lipsei de experienţă a celui care le-a transcris. Destul de des se va fi întîmplat că, la elaborarea propriu-zisă a lucrării, n-am putut descifra just absolut toate numele.

În ce priveşte redarea cu litere latineşti a numelor greceşti, de asemenea s-au putut strecura erori, şi, în orice caz, inadvertenţe. M-am condus, în general, după pronunţare (de exemplu *nd* < *nt*, *u* < *ou*), afară de cazurile cînd respectarea grafiei greceşti nu producea dificultăţi cititorilor obişnuiţi, de pildă *tz*, *ts*, pronunţate, ambele, *ţ*. Am respectat, teoretic totdeauna, grafia originară a numelor de origine maghiară (cu excepţia lui *c*, pe carce l-am transcris prin *ts*).

INTRODUCERE

Sistemul antroponimic românesc seamănă, în linii mari, cu al tuturor popoarelor care nu s-au lăsat conduse, în condiţii social-politice speciale, de criterii mai mult ori mai puţin artificiale. Mă gîndesc, ca să dau un exemplu, cu atît mai interesant pentru noi românii, la romani, care au creat binecunoscutul sistem tripartit: *Caius Iulius Caesar*, *Marcus Tulius Cicero* etc., drept urmare a împărţirii patricienilor în ginţi (treizeci la număr). Numele gintei din care făcea parte cineva (*nomen gentilicum*) era cel din mijloc, comun tuturor membrilor şi descendenţilor acestora din ginta respectivă. Primul membru al denumirii *(praenomen)*, echivalentul aşa-zisului „nume mic" de astăzi, era strict individual, în sensul că aparţinea unui singur individ din familia lui. Al treilea (*cognomen*) aparţinea familiei şi corespundea poreclelor noastre. În ce priveşte circulaţia lor în viaţa oarecum publică, importanţă aveau numai numele ginţii şi „poreclele", cu predominarea unuia dintre aceste elemente. Aceasta, judecînd după modul cum vorbesc filologii clasici cînd se referă la personalităţi literare sau politice romane. Caius Iulius Caesar apare, de obicei, numai cu cognomenul său, care, cum se ştie, a ajuns să însemneze „împărat", deşi posesorul lui a plătit cu viaţa ambiţia, nerealizată, de a fi monarh absolut al statului roman. Tot aşa, Marcus Tulius Cicero este cunoscut şi prezentat cu al treilea membru al treimii sale antroponimice. În schimb, lui *Publius Virgiliu Maro*, autorul „Eneidei", i se spune curent şi de foarte multă vreme *Virgilius*.

Acest sistem tripartit nu s-a impus în nici una dintre provinciile fostului Imperiu roman, care aveau organizaţie socială străveche, existentă la toate popoarele, deci şi la romani înainte de reforma amintită, organizaţie, care, la început şi o bună bucată de vreme după aceea se caracteriza printr-o mare simplitate în ce priveşte raporturile dintre membrii unei familii. Şeful acesteia era tatăl, considerat drept factorul cel mai important în continuarea speciei umane. Copiii, născuţi de mamă, erau, juridic vorbind, ai tatălui şi de aceea, pe lîngă numele strict individual, care îi deosebea de fraţii lor, purtau şi pe al tatălui, adică al familiei, prin care se deosebeau de copiii familiilor învecinate. Acest sistem bipartit reflecta filiaţia indivizilor. *Ion Gheorghe*, de pildă, însemna *Ion*, fiul lui *Gheorghe*. La început se va fi zis *Ion al lui Gheorghe*, cum probează resturi de acest fel păstrate pînă astăzi. În locul articolului genitival (de posesiv) putea să apară subst. *fiu*. Nu ştiu dacă este atestată această ultimă formulă în relaţiile neoficiale dintre oameni. Cînd a început influenţa lingvistică veche slavă, *fiu* a fost înlocuit prin sinonimul slav *sin*. Interesant este faptul că nume cu acest determinant nelatinesc s-au păstrat pînă în zilele noastre. Contemporan cu mine a fost un germanist, originar din Botoşani, (Ion) *Singiorgiu*. Deoarece *sin* era omonimul perfect al urmaşului lat. *sanctus* din nume de sărbători ca *Simpetru*, s-au produs confuzii, unele, cred, voite, în sensul că *sin* a început a fi interpretat ca lat. *sanctus*. Mi-aduc aminte că pe la începutul secolului nostru, tot la Botoşani exista o familie *Saint Georges*, fostă, desigur, *Singeorgiu* (adică „fiul lui Gheorghe"). Ambele modalităţi păreau greoaie în viaţa de toate zilele, şi de aceea s-a renunţat la ele.

Am afirmat ceva mai înainte că sistemul antroponimic, să-i zicem popular, în sensul de produs spontan al unei realităţi, pe care l-am prezentat destul de sumar, a existat (şi, probabil, mai există, ca ceva viu şi astăzi) la anumite colectivităţi etnice primitive. Îl întîlnim, şi acest lucru ne interesează în cel mai înalt grad, la geto-daci, strămoşii noştri etnici. Faptul s-a constatat cu ajutorul inscripţiilor de tot felul, în primul rînd, funerare, care s-au descoperit de-a lungul timpului în Dacia şi al căror text a fost publicat în volumul al III-lea din colecţia *Corpus inscriptionum latinarum*. Printre extrem de puţinii specialişti care s-au ocupat de antroponimele înregistrate în aceste inscripţii se află şi maghiarul Kerényi András, care a publicat, în seria de studii *Dissertationes Pannonicae*, a Institutului numismatic şi arheologic, Budapesta 1941, lucrarea (redau titlul în germană) *Die Personennamen von Dazien*.

Marea majoritate a numelor în discuţie se conformează sistemului roman, dar numai parţial, în sensul că este bipartit, nu tripartit. Se înţelege uşor de ce. Mai întîi, condiţiile de viaţă erau în Dacia cu totul diferite de cele de la Roma şi, în general, din Italia. Afară de asta, romanii — în accepţia largă a termenului — veniţi în Dacia, nu erau, nu puteau să fie, decît cu totul excepţional, patricieni. Mai toţi erau militari, funcţionari, meseriaşi, negustori etc., ale căror nume constau dintr-un *praenomen* şi un *nomen* (acesta din urmă era, mai totdeauna, tot un *praenomen*, corespunzător, aş zice, numelui de familie de la noi). Iată

cîteva exemple: *Iulius Claudius*, *Tatius Lucius*, *Ulpius Felix*, *Claudia Marciana*, *Ianuaria Titia* etc. Destul de des apar nume alcătuite din trei elemente. Aproape (dacă nu chiar toate) reprezintă imitații ale sistemului patrician roman. Trebuie să mai adaug, pentru completarea aproximativă a informației, că printre numele evident romane (ca origine lingvistică propriu-zisă) ne întîmpină destule în care al doilea element are forma genitivului, influență evidentă din partea sistemului daco-getic. De pildă: *Ingenus*, *Callisti* (filius), *Servilius*, *Cissi* (filius), *Ulpia Renata*, *Valeria Valentina* etc.

Interesul cel mai mare pentru cercetarea de față îl prezintă, cum am mai spus, numele autohtone. Și aceasta, pentru că sistemul lor stă la baza celor românești, sau, mai precis spus, a continuat să se aplice de către români de la început și pînă astăzi fără întrerupere. Acest sistem constă din două elemente, ambele *praenomina*, întocmai ca *Ion Gheorghe*, cu deosebirea că al doilea are formă de genitiv (cum a fost și la noi, la început de tot). Ex.: *Dasius Verzonis* (al doilea este genitivul — aș zice latinesc, după modelul *Catonis* < *Cato* — al lui *Verzo*, care, în altă inscripție, apare sub această formă și ca prim element al numelui: *Verzo*, *Beusantis* (filius) sau *Mavida*, *Epicadi* (filia).

Cu vremea s-au înmulțit posibilitățile de a indica filiația familială, mai cu seamă în clasele și categoriile sociale doritoare de a se „distinge" de masele populare și din acest punct de vedere. Intervenea adesea și necesitatea de a evita confuziile, care puteau avea consecințe serioase de ordin economic (vînzări și cumpărări de pămînt, moșteniri, danii etc.). Un prim mijloc de îmbogățire și de variație a antroponimiei noastre (dar nu numai a ei) au fost împrumuturile din limbi străine. S-a început cu slava, pentru motive de natură istorică bine cunoscute. *Bogdan*, *Mircea*, *Vlad* au fost, cum se știe, numele unui număr de domnitori ai Moldovei și Munteniei. Interesantă și destul de greu de explicat este preferința pentru acesta din urmă (și nu numai la munteni, care au avut cîțiva voevozi numiți astfel). Era simțit, se pare, ca mai „distins" decît celelalte două, probabil (și) din cauză că i se putea cunoaște semnificația („puternic"), ceea ce nu era cazul cu *Bogdan* și, mai ales, cu *Mircea*. Așa s-a ajuns la zicală: *După ce-i prost* („om simplu, de jos"), *îl mai cheamă și Vlad* (ca să nu ridă lumea de el). Cf. zicala izvorîtă din împrejurări obiective similare: *Să vorbească și Ion, că și el e om!* (Cel mai răspîndit prenume românesc este *Ion* și, din cauza aceasta, riscă să fie simțit ca un substantiv comun).

Mai tîrziu a apărut modelul grecesc pentru satisfacerea dorinței de a inova în materie și de a satisface amorul propriu. Și aceasta, cu cel puțin un secol înainte de epoca fanariotă, întrucît Țara Românească și Moldova au avut domnitori de origine grecească și în secolul al XVII-lea. Condițiile răspîndirii numelor grecești au fost însă altele decît în cazul celor slave. Domnitorii greci aveau două nume, întocmai ca și noi românii, și, în ce privește prenumele, nu se deosebeau prin nimic de noi, întrucît și le luaseră, potrivit unei tradiții vechi, din *Biblie* și din istoria mai veche a creștinismului. Al doilea element al numelui lor nu s-a răspîndit și de aceea a rămas apanajul, apărat cu dîrzenie, al urmașilor lor: *Cantacuzino*, *Ruset* (=*Rosetti*) ș.a. și, uneori, cu consimțămîntul lor, al unor *outseider*-i, deveniți membri ai familiei prin căsătorie, eventual prin adoptare. „Moda" imitării unor modele străine a continuat și chiar continuă. Începînd cu secolul al XIX-lea, exemplele veneau din Europa occidentală, iar în zilele noastre, datorită limbii engleze, din America anglo-saxonă. M-am ocupat de acest aspect al problemei într-o comunicare prezentată la al X-lea Congres al științelor onomastice (Cracovia, 1980), apărută și în „Limba română". Am dat acolo termenului „modă" un sens mult mai larg, pornind de la nevoia oamenilor de a se apropia, cel puțin prin numele pe care îl poartă, de un anumit ideal, care să-i însoțească și să-i ajute de-a lungul întregii lor vieți. În fond, avem a face cu o psihologie primitivă, dintr-o epocă foarte îndepărtată în trecut, cînd omul vedea pretutindeni în jurul său primejdii de tot felul, contra cărora trebuia să se apere și, conștient oarecum că nu poate lupta cu succes singur, apela la protectori puternici, reprezentați prin numele lor, făurite, de altfel, de el însuși. Elocvente sub acest aspect sînt, printre altele, numele vechi grecești, de felul lui *Demostene*, *Temistocle* etc., și vechi slave, ca *Vladimir*, *Vladislav* etc. În epoca modernă s-a recurs la istoria mai apropiată, bogată în personalități celebre, ca *Napoleon*, de pildă, asociat, adesea, cu antroponime foarte populare și devenite, din această cauză, banale sau chiar vulgare, care le făceau ridicole, de ex. *Napoleon Tănase*.

Un procedeu lingvistic propriu-zis, utilizat în același scop de a îmbogăți și varia nomenclatura personală, a luat naștere, în modul cel mai firesc cu putință, pornindu-se de la fenomenul corespunzător, existent de multă vreme în limba de toate zilele. Este vorba de derivarea cu ajutorul sufixelor. Cel dintîi care s-a impus oarecum de la sine este *-esc*, alipit la substantive spre a forma adjective menite să exprime o particularitate, de fapt pe cea mai specifică, a „obiectului" denumit prin substantivul respectiv: *bărbătesc*, *românesc*, *sufletesc* etc. În ce privește semnificația, acest sufix este echivalentul desăvîrșit al articolului posesiv: *curaj bărbătesc*, de pildă, însemnează *curaj* (caracteristic) *al bărbatului* sau „care aparține *băr-*

batului". Și cum copiii unei familii sînt ai acesteia sau aparțin acesteia, ei au putut fi sau chiar au fost numiți în modul arătat: s-a pornit de la șeful familiei, tatăl, și s-a format de la numele acestuia un derivat cu sufixul *-esc*: *Ion* > *ionesc*, din punct de vedere strict lingvistic, un adjectiv. Deoarece era vorba de o ființă, și nu de o însușire a altei ființe, formația adjectivală a fost, de fapt și din capul locului, un substantiv: *Ionescu*. Echivalența semantică (nu formală) a acestui sufix este, cum am arătat deja mai sus, articolul posesiv: *Ionescu* însemnează „(fiu) al lui *Ion*", sau, ceea ce este același lucru, „aparține lui *Ion*". Acest procedeu s-a impus repede, grație avantajului pe care îl prezenta, acela de a fi comod și ușor nu numai de aplicat, ci și de reținut: locul unei construcții sintactice (*al lui Ion*) l-a luat un singur cuvînt, cu aceeași valoare semantică. Acest avantaj n-a fost singurul și, poate, în realitate, nici cel mai important. Deoarece antroponimele apar în vorbirea curentă foarte des, multe dintre ele mai des decît apelativele (substantivele „comune"), folosirea unui singur cuvînt în locul unei construcții sintactice făcea posibilă întrebuințarea lui în orice situație: se putea articula (ca în limba veche), putea primi înainte o prepoziție, putea funcționa, fără dificultăți de înțelegere, ca subiect al propoziției etc. Poate din cauza acestor avantaje, care vor fi fost numai intuite de oameni cu simțul limbii foarte dezvoltat, procedeul a fost oficializat, în Muntenia, pe la sfîrșitul secolului la XVIII-lea, printr-un decret domnesc.

Alături de *-escu*, mult mai tîrziu și pe o scară destul de redusă, a fost utilizat *-eanu*. Potrivit modelului din vechea slavă, acest sufix arată originea locală a oamenilor, funcțiune oarecum unică în momentul de față, ca o continuare fără întrerupere a celei vechi: *Bucureșteanu*, *Prahoveanu*, *Ardeleanu* etc. Deoarece ambele aceste sufixe exprimă originea, care este noțiunea de bază, s-a putut neglija destul de lesne ceea ce în logică se cheamă diferența specifică și s-a ajuns la sinonimia lor, în sensul că *-eanu* indică, în unele regiuni (în frunte cu Moldova), și originea personală, nu numai pe cea locală, a oamenilor: *Mihăileanu*, *Teodoreanu* ș.a.

Un al treilea sufix „personal", echivalent, din punct de vedere funcțional, al celor discutate pînă aici, este *-ete*. Aria lui de răspîndire este limitată la Oltenia: *Ionete*, *Scorobete* etc. Originea lui oltenească o recunosc ușor chiar vorbitorii obișnuiți, fără vreo pregătire lingvistică, dar dotați cu un simț deosebit al limbii lor materne. În ciuda caracterului anecdotic pe care îl are incontestabil exemplul menit să demonstreze justețea afirmației mele, cred util să-l dau aici pentru semnificația lui științifică. La seminarul „Veniamin" din Iași, al cărui profesor am fost între 1914 și 1927, unul dintre cei doi „spirituali" (= subdirectori) ai școlii se numea *Vuiescu* (< *Vuia*) și era originar din Oltenia. Un coleg, înzestrat cu simțul amintit aici, dar și cu umor, îi spunea în glumă și prietenește, *Vuiete*. În sfîrșit, se pare că tot specific pentru Oltenia (la numele personale, bineînțeles), este sufixul *-oi*. În afară de antroponimie el apare în toate graiurile noastre, cu valoare de augmentativ: *căsoi*, *drîmboi*, *furcoi* etc. În unele cazuri, și anume cînd este vorba de ființe, ajută la exprimarea masculului: *văduoi* (< *văduvă*), *vrăbioi* (< *vrabie*) etc. Cred că folosirea lui la derivarea numelor de persoană de la alte nume de acest fel se explică tot prin sensul originar augmentativ. Într-o familie cu mulți băieți se întîmplă uneori ca doi dintre ei să aibă același prenume. Pentru evitarea confuziilor s-a spus celui mai mare cu derivatul în *-oi* al numelui inițial: *Dobroi(u)*, *Rădoi* etc.

Nevoia sau, adesea, numai dorința de a distinge clar, fără nici o urmă de echivoc, numele, de fapt pe purtătorul lui, a dat naștere la apariția unor determinante, ceea ce însemna dublarea numelui de familie. Aceste determinante sînt unele „locale", constau, adică, din toponime, altele „personale", în sensul că sînt tot antroponime. Prima categorie a apărut mai întîi, cred, la descendenții unor domnitori ai principatelor, cu familii numeroase, care, în ciuda legăturilor de sînge, cunoscute, recunoscute și, în general, respectate, țineau să se deosebească unele de altele cel puțin prin anexa adăugată la numele lor propriu-zis. Ilustrativ în acest sens mi se pare cazul antroponimului *Ghica*. Cel dintîi domnitor cu acest nume a fost Gheorghe, succesorul la tron al lui Vasile Lupu. După el au ajuns la domnie atît în Moldova, cît și în Muntenia, numeroși Ghica timp de aproape două secole. Ultimii au fost Alexandru (în Muntenia) și Grigore (în Moldova, acesta pe la mijlocul secolului trecut). Iată cîteva nume de acest fel (toate moldovenești): *Ghica-Comănești*, *Ghica-Deleni*, *Ghica-Dumbrăveni*. Determinantele sînt numele moșiilor care aparțineau familiilor respective.

Modelul acesta a fost imitat, datorită caracterului oarecum „aristocratic", de către oameni care, indiferent de poziția lor socială, nu erau proprietarii satelor, adică ai moșiilor, al căror nume determina pe cel propriu-zis. Era vorba, de cele mai multe ori, de localitatea unde s-au născut ei. Cînd și cînd erau alese toponime cu o rezonanță specială. În sfîrșit (e un fel de a vorbi), în cazul unor oameni politici care au fost urmăriți, judecați și condamnați, determinantul era numele localității unde au executat pedeapsa cu închisoarea. Iată cîteva exemple pentru situațiile prezentate mai sus: *Dimitrescu-Iași*, *Ștefănescu-Delavrancea*.

Determinantele personale sînt, prin forţa lucrurilor, dacă nu mai puţin numeroase, în orice caz mai puţin variate. Ele îşi au izvorul, mai întîi, în obiceiul, existent şi astăzi, de a „înfia", adică de a se adopta copii străini de către familiile fără descendenţi. În aceste cazuri, persoana adoptată poartă două nume: pe al tatălui adoptiv şi pe al tatălui propriu-zis. Ca şi la determinantele „locale", al doilea nume este ales adesea fără nici o motivare obiectivă, din simpla dorinţă de a-şi îmbogăţi denumirea, tot cu scopul, ca şi mai sus, de a impresiona, de a „impune". De pildă: *Popescu-Gheorghiu*, *Popescu-Ghimpeţeanu*, *Popescu-Negură* ş.a. Fenomenul ne întîmpină mai totdeauna la numele de familie prea frecvente şi de aceea banalizate, în ciuda afirmaţiei precedente, căreia, de altfel, n-am avut intenţia să-i generalizez justeţea, foarte des creaţiile de acest fel tind să evite confuziile. În inventarul meu există circa 70 de nume *Popescu* cu un determinant. Acesta din urmă are adesea un aspect ciudat: *Popescu-Judeţ*, *Popescu-Cuconu*, *Popescu-Ger*, *Popescu-Românu*, *Popescu-Titi* ş.a. Marea frecvenţă a numelui *Popescu*, pe care îl poartă mai cu seamă intelectuali în sens larg, se explică prin faptul că preoţii au avut o stare materială bună, care le-a permis, chiar celor de la ţară, să-şi trimită copiii la şcolile de toate gradele, ceea ce a făcut ca mulţi dintre ei să ajungă, în urma studiilor, profesori, medici, ingineri etc. şi să fie cunoscuţi în cercuri largi.

O situaţie asemănătoare în ce priveşte frecvenţa are numele *Ionescu*. Aici explicaţia este de natură religioasă. Calendarul creştin cunoaşte numeroşi sfinţi numiţi *Ion*, printre ei doi extrem de importanţi prin activitatea lor. Unul este „naşul" lui Isus, pe care l-a botezat în apele Iordanului, făcînd din el primul „creştin", pentru mentalitatea populară, pentru care individul botezat devine prin acest simplu fapt creştin. Al doilea *Ion* celebru, într-o anumită privinţă mai celebru decît celălalt, a fost apostolul şi evanghelistul, ucenicul favorit al lui Isus. Frecvenţa numelui *Ion* (la origine *Ioan*, care circulă şi astăzi) constituie o caracteristică a antroponimiei tuturor popoarelor creştine. Am aflat întîmplător că 1 din 32 de locuitori ai Angliei se numesc *Jones*. Spre deosebire de *Popescu* sau de *Popa* (acesta, mult mai puţin răspîndit decît derivatul lui), *Ion* (nu şi *Ionescu*) ca prenume se apropie, tocmai din cauza marii lui frecvenţe, de numele mic în ce priveşte semnificaţia, cum probează zicala: *Să vorbească şi Ion, că şi el îi om*. Spre a nu încărca expunerea, renunţ la exemple cu *Ionescu* plus un determinant, acelaşi ca în cazul lui *Popescu* (v. aici mai sus). Ţin să precizez totuşi că, împotriva aşteptărilor, *Popa*, tema lui *Popescu*, nu este nici pe departe atît de răspîndit ca *Ion* (aceasta şi din cauză că cel dintîi este, de fapt, un substantiv comun, nu propriu, ca *Ion*, şi că *Ionescu* urmat de un determinant apare relativ rar, în orice caz cu mult mai rar decît *Popescu*.

Pînă aici discuţia noastră s-a întemeiat pe nume bărbăteşti, dat fiind că şeful familiei, care a fost şi este bărbatul, dă, prin efectul legii (şi chiar în epocile cînd această problemă n-a fost rezolvată pe cale legală) numele său tuturor membrilor familiei lui, în frunte cu soţia. Cu toate acestea, antroponimia noastră — mă refer, ca şi pînă aici, la numele propriu-zise, nu la prenume — este cît se poate de bogată în nume de familie care au la bază prenume feminine.

Împrejurările care au creat această situaţie sînt următoarele. Cînd un copil se năştea fără ca tatăl lui să fie cunoscut (*copil din flori*, cum s-a spus şi se mai spune încă), el purta, în mod logic, numele mamei sale. Ceva asemănător, în ce priveşte realitatea pur obiectivă, se întîmpla atunci cînd mama rămînea singură, din cauza decesului soţului ei sau ca urmare a divorţului (aceasta, în epoca modernă şi cînd justiţia hotăra ca să fie daţi copiii în grija mamei). Tatăl putea fi absent şi altfel decît prin moarte sau prin divorţ. În regiunile mai sărace din punct de vedere economic, numeroşi bărbaţi căsătoriţi şi cu copii se duceau să muncească în alte părţi, lipsind astfel vreme îndelungată de „acasă". Şi în asemenea cazuri mama devenea, de fapt, şeful familiei. În sfîrşit, destul de des, dacă nu chiar foarte des, şi atunci cînd tatăl era prezent în familie, copiii erau mai cunoscuţi de vecini ca ai mamei: ori de cîte ori se vorbea despre ei, erau prezentaţi ca ai mamei. Intervenea aici, mai întîi, realitatea de ordin obiectiv. Cunosc situaţia prin experienţă personală. Realitatea fiziologică impunea în mod firesc acest procedeu. Copiii sînt în mult mai mare măsură ai mamei decît ai tatălui. Şi după naştere, precum şi după alăptare, ei continuă să fie tot mai mult ai celei care i-a născut, fiindcă ea îi îngrijeşte în toate felurile. În familiile mai mult ori mai puţin cultivate intervenea şi preocuparea mai asiduă a mamei în ceea ce se poate numi educaţie, în sensul mai exigent al termenului.

Exprimarea lingvistică a condiţiilor descrise pînă aici diferă fundamental de aceea pe care am arătat-o mai înainte, unde m-am ocupat de transmiterea numelui patern la copiii familiei în discuţie. Şi se înţelege de ce. Înainte de introducerea codului civil la noi (1864), folosirea numelui mamei pentru denumirea copiilor nu diferea prea mult de folosirea numelui tatălui. Formula obişnuită în ambele cazuri era, în viaţa de toate zilele, genitivul numelui mic: *a(l) lui Ion*, *a(l) Mariei* etc. Acest procedeu s-a menţinut din ce în ce mai puţin în

cazul cînd se folosea numele tatălui, şi aceasta din cauze atît lingvistice, cît şi legale. Genitivul masculin (*al lui cutare*) era destul de greoi, chiar în relaţiile dintre particulari, ca să nu mai vorbim de cele oficiale. Am văzut cum a fost înlocuit genitivul în această din urmă situaţie. El a mai rămas în vorbirea zilnică a oamenilor din categorii sociale tradiţionale (mai ales la ţară şi la periferia oraşelor).

Cînd tatăl era absent, de fapt sau de drept, şi de aceea şeful familiei devenea mama, lucrurile s-au desfăşurat în multe privinţe altfel. Să vedem, deocamdată, asemănările. Numele de familie al copiilor putea fi numele mic al mamei, fără nici o modificare formală, întocmai ca atunci cînd intervenea numele tatălui: *Ilinca*, *Maria* etc., dar cu mult mai rar. De obicei numele mamei este sufixat: la numele mic, care este, cel mai adesea, al soţului, se adaugă un sufix feminin pentru a arăta că e vorba de o femeie. De pildă: *Mintuleasa*, *Dobriţoaia* ş.a. La început, aceste nume aveau forma de genitiv: *a Mintulesei*, *a Dobriţoaiei* etc. Fiind relativ greoaie (din cauza articolului şi chiar a genitivului), s-a recurs la forma cazului direct (nominativul), mult mai uşor de mînuit. Uneori a rămas genitivul, dar fără articolul antepus şi fără *i* final: *Boculesi*, de pildă, este, la origine, *a Boculesii*; tot aşa *Dobriţoaie* a rezultat din *a Dobriţoaiei*.

Majoritatea numelor feminine au forma de genitiv, care nu prezintă, ca la cele masculine, dificultăţi de manipulare: *a Ilenei* (scris adesea *Ailenei*), a *Mariţei* etc. sînt foarte frecvente, cum dovedeşte uşor şi lista noastră de la litera *A*.

Sistemul antroponimic românesc, aşa cum l-am descris, în linii mari, pînă aici se păstrează cu destulă fidelitate şi în zilele noastre, datorită faptului, care a apărut destul de clar în expunerea de mai sus, că el este produsul logic al modului cum au fost „văzute" de oameni relaţiile naturale dintre ei din punctul de vedere al continuităţii prin descendenţii lor. Sînt totuşi epoci în care el a suferit unele modificări, toate de suprafaţă, care nu l-au zdruncinat. Totdeauna au intervenit criterii oarecum exterioare, impuse de dorinţa multor oameni de a apărea în lume altfel decît sînt ei în realitate măcar cu ajutorul numelor. Dorinţa aceasta a existat totdeauna, dar multă vreme nu cu scopul arătat aici. În articolul meu *Influenţa modei ....* (v. Bibliografia) am invocat, pentru epocile vechi şi foarte vechi ale omenirii, psihologia primitivă a semenilor noştri de atunci, dictonul ştiinţific *nomen est omen*. În epocile mai apropiate de a noastră, „căutarea" unor nume cu rezonanţă, dacă pot spune aşa, păstrează ceva din psihologia primitivă, dar, în linii mari, urmăreşte efecte de ordin social.

Nu socot necesar să dau amănunte, de fapt, să repet unele lucruri conţinute în articolul citat. Mă voi opri, pe scurt, asupra tendinţei latiniste, care s-a manifestat, cum nu se putea altfel, şi în domeniul antroponimiei. Mai întîi a apărut preferinţa pentru nume mici de origine latină: *Iuliu*, *Octavian*, *Traian* etc. În Ardeal, alegerea lor era şi un fel de armă politică, în sensul că făcea imposibilă modificarea lor după un model lingvistic maghiar. Ceea ce se ştie mai puţin de către publicul larg este latinizarea numelor româneşti ale elevilor de către profesorii lor, admiratori zeloşi ai Şcolii ardelene. Problema a fost discutată, între alţii, de acad. Al. Graur, *Nume de persoane* şi de Petre Florea (acesta în „Limba română", XXX, 1981, p. 119 urm.). Mă opresc, din fugă, la acest articol, mai recent şi foarte bogat în fapte. Se arată aici cum a modificat, cu de la sine putere, numele unor elevi ai săi prof. G.M. Fontanin de la liceul din Craiova (în a doua jumătate a secolului trecut). Pe el îl chema *Izvoranu* (originar din comuna *Izvorul*, jud. Dîmboviţa). Elevii săi au fost „botezaţi" *Presbiterianu*, *Sacerdoţeanu* etc. (cînd erau fii de preoţi), *Colorian*, *Pictorian* ş.a. (fii de zugravi sau de boiangii), *Columbeanu* (un copil din flori sau, cum spune profesorul, „adus pe lume de o columbă") ş.a.

Cît de uşor se puteau schimba numele de familie pot arăta şi eu, folosind acest prilej binevenit, cu două cazuri cunoscute direct de mine. La Tecuci, oraşul meu natal, trei fraţi „buni", cum se zice familiar despre fraţii cu aceiaşi părinţi, se numeau: *Petraşcu* (marele pictor), *Petraş* (medicul primar al oraşului) şi *Petrovici* (magistrat, tatăl filozofului Ion Petrovici). Este drept că modificările sînt, în cazul de faţă, neînsemnate, dar reale, şi de aceea, pentru necunoscătorii situaţiei, ele sînt suficiente ca să se creadă că e vorba de trei nume de familie diferite. Nu ştiu dacă, aşa cum presupun eu, aceste modificări au căpătat aprobare legală. Din punctul nostru de vedere, care este strict lingvistic, amănuntul nu interesează. Al doilea caz, diferit de acesta şi pe care îl cunosc din familia soţiei mele, este următorul. Socru-meu se numea, la fel ca tatăl său (preot), *Popescu*. Avea un frate bun, preot, cu numele *Tănăsescu*. Acesta a fost „botezat" astfel de un profesor al său la seminar. În clasa lui erau vreo patru sau cinci *Popescu*. Un profesor, cu memorie, se pare, mai slabă, dar cu voinţa foarte fermă, l-a întrebat pe fratele socrului meu: „Cum îl cheamă pe tată-tău?" Elevul a răspuns *Atanasie* sau *Tănase*. „Atunci, a adăugat profesorul, tu te vei numi *Tănăsescu*!".

În paginile precedente m-am ocupat de numele propriu-zise, care nu mai au sensul lor iniţial, din cauză că el s-a pierdut cu vremea. De altfel, ele au avut un sens, la fel cu

esenţă, prin asimilarea de către români, de-a lungul veacurilor, a unui relativ mare număr de elementele vocabularului obişnuit, numai în limba în care au luat naştere, de pildă greaca veche (*Demostene*, *Temistocle* ş.a.). În limbile împrumutătoare, ele au venit ca substantive proprii, cum se mai spune şi astăzi cu un termen didactic, adică fără sens. Cel mult, în cazul numelor calendaristice (ale sfinţilor) intervin elemente legate de viaţa primilor purtători ai lor, şi de aceea credincioşii au impresia că ştiu ceva chiar despre numele lor. În orice caz, acesta le este oarecum familiar şi pare a avea o semnificaţie propriu-zisă. O poziţie întrucîtva asemănătoare au numele de origine greacă sau slavă. Şi acestea sînt lipsite de sens, deşi în limbile respective ele înseamnează sau, cel puţin, au însemnat ceva, şi destui vorbitori ai acestor limbi pot simţi şi după o trecere îndelungată de vreme sensul lor originar.

Majoritatea antroponimelor sînt însă cuvinte din lexicul curent (altădată sau azi) al limbii vorbite de colectivitatea etnică respectivă. Ele sînt ceea ce specialiştii numesc cu un termen latinesc *cognomina*, adică „porecle". Nu este cazul să arăt, de altfel nici n-aş putea, cum au luat naştere, în fiecare caz sau într-o serie de cazuri similare, aceste porecle, devenite cu timpul nume autentice, prin lăsarea la o parte a numelui propriu-zis, pentru simplificare, dar şi pentru că porecla era mai expresivă lingvistic vorbind şi mai „personală", întrucît aparţinea unui singur individ. În linii mari nu-i greu să ne închipuim apariţia poreclelor. În cazul cînd ele exprimă o particularitate fizică sau psihică a purtătorilor, situaţia se prezintă clar: *Orbu*, *Şchiopu*, *Priceputu*, *Rău* etc. Destul de limpede se prezintă lucrurile şi atunci cînd poreclele sînt nume de animale: *Lupu*, *Ursu*, *Vulpe*, *Giscă*, *Cocoş*, *Vrabie* ş.a. Indivizii numiţi, la început de tot, astfel aminteau celor din jurul lor diverse trăsături caracteristice ale animalelor în discuţie: erau lacomi sau cruzi ca lupul, greoi în mişcări ca ursul, şireţi ca vulpea etc. etc. Cîteodată, o întîmplare din viaţa celui numit astfel a trezit în mintea celor din jur comparaţia cu un animal, de pildă, împuşcarea sau prinderea acestuia în condiţii grele, însuşirea ilicită a animalului altcuiva (gîsca sau cocoşul) etc. Mai greu este să descoperim cum a ajuns cineva să fie numit, de pildă, *Cenuşă* sau *Ciubuc*, *Brad* sau *Stejar* etc. etc.

Un lingvist columbian (Siervo Custodio Mora Monroy, v. *Thesaurus*, Bolletín del Instituto Caro y Cuervo, XXXI, 1976, p. 536 şi urm.), a avut răbdarea să examineze un foarte mare număr de „cognomina" curente în ţara sa şi să le grupeze după punctul lor de plecare. Le reproduc întocmai, fiindcă ele corespund şi situaţiei de la noi. Mai întîi, nouă grupe mari: 1. faună; 2. floră; 3. regnul mineral; 4. termeni geografici; 5. aştri şi fenomene atmosferice; 6. timpul; 7. forme geometrice; 8. culori; 9. omul, relaţiile lui şi operele lui. Fiecare dintre aceste clase este apoi analizată în elementele ei alcătuitoare, precum urmează: 1. nume de animale, părţi ale corpului animalelor, locurile în care trăiesc animalele; 2. nume de plante, părţi ale plantelor, caracteristici ale fructelor, caracteristici ale plantelor, colectivităţi de plante; 3. minerale diverse, locul unde se extrag ele, apa sub diversele ei forme naturale sau create de om spre a putea fi utilizată; 4. termeni geografici: topografia, fiziografia, populaţia; 5. cîţiva aştri, unele stele şi comete; 6. anotimpuri, luni şi zile; 7. pătrate, mari, groase, lungi, rotunde etc.; 8. culorile care alcătuiesc spectrul solar, alb, negru, auriu, castaniu ş.a.; 9. părţile corpului omenesc, defecte fizice, morale şi temperamentale; calităţi; relaţii de rudenie; stări de spirit; iubire şi bunătate; maniere bune; origine etnică şi locală; termeni aparţinînd artei războiului; termeni economici; titluri şi ierarhie socială; slujbe, ocupaţii etc.; îmbrăcăminte; alimentaţie; obiecte de uz casnic; ustensile diverse; religie, credinţă; aspectul fizic şi moral.

După cum se poate lesne observa, marea majoritate a „poreclelor" se referă la om. Nu-i o constatare surprinzătoare. Dimpotrivă. Este logic ca omul, din momentul în care a început să trăiască „social", adică împreună cu alţii, să fie atent la tot ce îl priveşte direct sau indirect şi să acorde o atenţie la fel de mare la ceea ce se întîmplă cu membri ai grupului său social. Izvorul cel mai important al acestei atitudini este instinctul de conservare în sensul larg al termenului: grija şi teama de a fi învins în lupta pentru viaţă. Tot aşa se explică natura relaţiilor lui cu ceilalţi membri ai colectivităţii: înţelegere şi prietenie, cînd interesele lui corespund cu ale celorlalţi, duşmănie şi agresivitate în cazul contrar.

În cele ce precedă, discuţia s-a bazat pe numele care, fie că îşi au originea în *Biblie* şi în istoria mai veche a creştinismului (întocmai ca, de altfel, la atîtea alte popoare mai cu seamă europene), fie că sînt creaţii proprii (acesta este cazul „poreclelor"), sînt „simţite" de vorbitorii obişnuiţi, adică de cvasi-unanimitatea românilor, ca ale „noastre", dacă pot spune aşa, ca româneşti din punct de vedere lingvistic. Vechimea lor, cu urmarea inevitabilă, care este, în general, marea lor frecvenţă şi la fel de marea lor răspîndire, le-a adaptat în mod desăvîrşit şi pentru totdeauna la sistemul fonetic, eventual şi morfologic, al limbii noastre.

Ele nu sînt însă singurele elemente constitutive ale sistemului antroponimic românesc, chiar dacă numărul lor întrece pe al celor de care mă voi ocupa în continuare şi care sînt simţite, aproape toate, ca „străine". Prezenţa lor în nomenclatura noastră se explică, în

oameni, veniţi din alte ţări, care s-au stabilit definitiv la noi, păstrîndu-şi însă, de cele mai multe ori, numele originare, în forma lor băştinaşă sau cu uşoare modificări, care nu le schimbă natura. Această rară capacitate a românilor de a asimila prin limbă, adică prin cultură, pe străini a fost sesizată şi de masele anonime. Pe cînd eram profesor la liceul din Pomîrla (1913—1914) am auzit destul de des pe oamenii simpli caracterizînd într-un anumit fel situaţia demografică a regiunii, unde se mai vorbea limba ucraineană, ca urmare a unor evenimente istorice.

Prezenţa în nordul Moldovei a ucrainenlior (cărora li s-a mai spus, poate li se mai spune încă, şi ruteni) se explică numai în mică parte prin vecinătatea geografică, chiar în vremea, de lungă durată, cînd trecerea graniţelor politice în ambele sensuri nu era împiedicată de obstacolele apărute mai tîrziu. Ucrainenii din nordul Moldovei au, în bună măsură, o vechime de secole. În Cronica lui Grigore Ureche citim că, după expediţia lui Ştefan cel Mare în Galiţia (folosesc, pentru a nu complica lucrurile, denumirea actuală), care aparţinea Poloniei, domnitorul moldovean a adus cu sine, potrivit unui obicei foarte răspîndit atunci, peste o sută de mii de robi „ruşi“, pe care i-a aşezat într-un număr de sate din nordul ţării sale cu nume păstrate pînă astăzi: *Dersca*, *Hreaţca*, *Tureatca* ş.a. Interesantă cu deosebire pentru discuţia noastră este partea finală a relatării. Cronicarul, care şi-a scris lucrarea spre sfîrşitul primei jumătăţi a secolului al XVII-lea, adaugă faptul, surprinzător, la prima vedere, că se mai vorbea „ruseşte“ în satele acelea şi pe vremea lui, adică la circa 150 de ani după aducerea robilor „ruşi“ acolo. Infiltrări de populaţie ucraineană s-au produs şi înainte şi după evenimentul amintit. Date fiind condiţiile de viaţă social-politică din secolele trecute, ucrainenii din nordul Moldovei şi-au păstrat limba (în parte, şi felul de viaţă) pînă într-o epocă apropiată de a noastră. Aşa se explică măsura luată de Ministerul Îvăţămîntului, în momentul în care frecventarea cursului şcolar elementar a devenit obligatorie, de a se întemeia „grădiniţe“, cum li se spune familiar, destinate copiilor de 5—7 ani, care trebuiau să înveţe limba română spre a putea urma apoi şcoala propriu-zisă, împreună cu copiii „români“ în ce priveşte limba. Inventarul antroponimic prezentat şi studiat în această carte este destul de bogat în nume de origine ucraineană. Cele mai uşor de recunoscut ca atare sînt cele terminate în *čjuk*, *juk* şi *jak*, sufixe simţite uşor de către oricine ca străine. Relativ numeroase sînt şi „poreclele“ de origine ucraineană, o parte dintre ele dovedite astfel, altă parte însă mi-au rămas „obscure“.

O situaţie asemănătoare, în ce priveşte antroponimia devenită cu timpul românească întîlnim în Oltenia şi Muntenia, cu deosebire în regiunea de şes a lor. Aici avem a face cu nume bulgăreşti, mult mai rar sîrbeşti, care se explică prin simpla vecinătate a românilor cu populaţie de limbă slavă. Trecerile dintr-o parte în cealaltă a teritoriului scăldat de apele Dunării datează, cu unele întreruperi, încă din epoca romană, cînd atît Dacia, cît şi cele două Moesii erau provincii ale Imperiului roman. Nu mi se pare necesar să insist, cum am făcut în cazul antroponimiei de origine ucraineană, asupra condiţiilor de ordin social-istoric care au dus la această stare de lucruri. Voi enumera cîteva fapte.

Întocmai ca în nordul Moldovei, şi aici populaţia asimilată cu timpul de către români şi-a păstrat, în parte, limba maternă. E vorba de bulgari şi de foştii bulgari din cîteva judeţe munteneşti. Interesant mi se pare amănuntul că unii dintre ei, poate chiar destul de mulţi, erau (se va vedea mai jos cînd) conştienţi de situaţia lor de bilingvi sau de foşti bilingvi. Am aflat aceasta din colecţia de texte populare intitulată *Graiul nostru*, vol. I, Bucureşti, 1907. Se impune o lămurire despre conţinutul acestei culegeri. Nu avem a face cu texte propriu-zis folclorice, fiindcă iniţiatorul acţiunii de a le înregistra, Ovid Densusianu, deşi şi folclorist, cum se ştie, se interesa ca lingvist de situaţie. În consecinţă, anchetatorii trebuiau să se limiteze la „audierea“ subiecţilor, cărora li se lăsa toată libertatea de a povesti, şi anume de a povesti lucruri nu „învăţate“ (din cărţi sau de la alţii), ci „trăite“ de ei înşişi, din viaţa lor de toate zilele, cu necazurile şi, mai rar, cu bucuriile ei, cînd şi cînd cu amintiri despre ei înşişi şi despre părinţii lor. Vorbirea lor este liberă, cum am mai arătat, şi în toate sensurile: spun lucrurilor pe numele lor, pe care le pronunţă şi le prezintă gramatical cum sînt obişnuiţi etc. În destul de multe dintre aceste răspunsuri dezvoltate se vorbeşte despre bulgarii care au fost pe acolo, dar care nu mai sînt, fiindcă s-au românizat, ca şi despre bulgarii, din alte sate, care mai sînt bulgari, întrucît continuă să vorbească limba lor maternă alături de limba română etc. Din punctul de vedere al problemei care ne preocupă aici şi care prezintă un interes cu mult mai important de ordin istoric, aceste texte sînt extrem de valoroase. Un cititor atent şi deprins să mediteze în legătură cu lectura are impresia că asistă oarecum la procesul de asimilare a populaţiei străine la origine. Deoarece am făcut, din fugă, un fel de comparaţie între nordul Moldovei şi sudul Munteniei, mi se pare logic să relev, ceea ce un cititor temeinic n-ar avea nevoie să afle de la mine, că foştii ucraineni din judeţele (de odinioară) Dorohoi, Botoşani, Fălticeni şi Iaşi nu s-au gîndit, cel puţin aşa pare din informaţiile pe care le dau uneori, că părinţii sau bunicii lor au vorbit altă (sau şi altă) limbă, pe care apoi au uitat-o urmaşii lor.

Şi acum un fapt anecdotic, dar foarte semnificativ pentru psihologia oamenilor deveniţi români prin asimilare. După 23 August 1944, un activist cultural de partid, om temeinic şi serios, s-a dus în satul Popeşti-Leordeni, din apropierea Bucureştilor, să afle doleanţele populaţiei respective, de origine bulgărească. La un moment dat, le-a făgăduit interlocutorilor săi că noul nostru regim le va înfiinţa o şcoală cu bulgara ca limbă de predare. Cetăţenii au răspuns, toţi într-un glas: N-avem nevoie de o asemenea şcoală. Bulgăreşte ştim de-acasă. Nouă ne trebuie şcoală românească, pentru a cunoaşte bine sau mai bine limba ţării în care trăim şi în care au trăit părinţii şi bunicii noştri. Cred că marea majoritate a patronimelor bulgăreşti (existente sau absente în cartea de faţă), numeroase, cum dovedeşte dicţionarul propriu-zis al ei, se explică în felul cum am arătat, indirect, mai sus.

Ardealul, în sens larg (cu includerea şi a Banatului), prezintă şi el un interes deosebit din punct de vedere antroponimic. Aici condiţiile de viaţă au fost altele decît cele pe care le-am văzut mai sus, unde m-am referit la cele două principate ale României vechi. În consecinţă, şi numele de familie prezintă unele particularităţi absente dincoace de Carpaţi. Afirmaţia aceasta trebuie acceptată în linii mari. Căci antroponimele de origine maghiară şi săsească (acestea, prea puţine ca număr), care constituie o caracteristică importantă a nomenclaturii familiale ardeleneşti, nu lipsesc cu totul în România veche. Afară de asta, foarte multe antroponime frecvente în aceasta din urmă ne întîmpină şi acolo. Şi nu-i vorba numai de „poreclele" care au la bază elemente lexicale comune tuturor subdialectelor şi graiurilor dacoromâneşti. O dovadă în plus, dacă ar mai fi fost necesară, despre marea unitate a limbii noastre naţionale.

O excepţie fac antroponimele de origine grecească, extrem de numeroase în fostele principate şi aproape total absente peste munţi. Ca mai totdeauna, trebuie invocate condiţiile istorice. În Ardeal, care, din punct de vedere politic, depindea de Ungaria, n-aveau ce căuta, ca să zic aşa, grecii, în special cei din Constantinopole. De altfel nici n-ar fi fost primiţi de autorităţile maghiare. Moldova şi Muntenia, vasale amîndouă ale Imperiului otoman, erau obligate, prin însuşi acest fapt, să accepte pe cei trimişi să urmărească şi să supravegheze aplicarea pe teren a îndatoririlor de ordin economic prevăzute în tratatele încheiate de fiecare dintre ele cu Poarta. Aceşti delegaţi erau greci. Ei nu veneau, de obicei, singuri. Erau însoţiţi de „adjuncţi", căci munca lor nu era deloc uşoară, dar şi adesea, dacă nu mai totdeauna, de protejaţi de-ai lor, bucuroşi să vină în nişte ţări bogate pentru cei care le exploatau. Mulţi dintre aceştia rămîneau la noi, unde se căsătoreau cu fete de-ale boierilor de toate categoriile. Mai numeroşi vor fi fost grecii care veneau din proprie iniţiativă, atraşi de ospitalitatea bine cunoscută a românilor. Să nu uităm apoi că înainte chiar de epoca fanariotă principatele au avut în cîteva rînduri domnitori de origine grecească, impuşi, bineînţeles, de stăpînii lor politici de la Constantinopole. Printre ei, unii au devenit oarecum celebri (*post festum!*) prin Cronica lui Neculce (de pildă Dumitraşcu Cantacuzino, Gheorghe Duca, Antonie Ruset). În aceste condiţii, venirea şi stabilirea pentru totdeauna la noi a grecilor nu cunoşteau nici o piedică. Dimpotrivă, erau încurajate şi sprijinite de conaţionalii lor aflaţi la conducerea principatelor.

Dacă facem abstracţie de „porecle", devenite antroponime, extrem de numeroase, şi de numele biblice şi calendaristice, de asemenea în număr mare (cu sufixe derivative sau fără, ca şi în cazul „poreclelor" de altfel), putem spune că celelalte nume de familie româneşti sînt în majoritate de origine greacă şi slavă. O parte din dezvoltările de pînă aici explică această situaţie. Spre deosebire de cele greceşti, care sînt răspîndite pretutindeni în România veche, cele slave, şi ele prezente peste tot, aparţin mai multor limbi slave, cum s-a văzut de altfel din expunerea precedentă. Cele bulgăreşti ne întîmpină, la fel cu cele greceşti, în multe regiuni ale ţării. Urmează, cantitativ vorbind, cele ucrainene (amestecate cu destule ruseşti), limitate, cum am mai arătat, la Moldova, în special în partea ei de nord. Foarte puţine sînt antroponimele sîrbeşti, existente cu deosebire prin Banat şi prin regiunea apuseană a Olteniei. Mai numeroase decît acestea sînt, peste munţi, cele de origine maghiară. Cele săseşti au acolo o situaţie asemănătoare, numeric, cu cele sîrbeşti.

Deşi, poate, de prisos, ţin să precizez, în legătură cu originea „străină", că am avut în vedere numai numele propriu-zise, care, întocmai ca cele biblice şi calendaristice, nu au un sens. De mule ori acesta rămîne „ascuns" şi pentru specialişti. Ele au fost aduse la noi prin purtătorii lor (bulgari, greci etc.) şi transmise, prin descendenţii acestora, generaţiilor următoare pînă în zilele noastre. Altă precizare necesară se referă la repartiţia geografică a numelor de familie. Delimitările prezentate la locul cuvenit trebuie considerate, cum şi sînt, de fapt, ca foarte relative. Aceste nume diferă de cele topice, care sînt legate de teritoriul unde au apărut şi de aceea ele nu circulă. Şi dacă găsim pe unul şi acelaşi toponim în mai multe regiuni, avem totdeauna a face cu un cuvînt din lexicul obişnuit al limbii noastre. Patronimele circulă prin şi cu oamenii care le poartă, şi aşa se explică ceea ce s-ar putea numi excepţii de la pretinsa regulă de mai sus.

În paginile precedente a fost vorba, mai mult indirect, deși pe bază de fapte, de răspîndirea geografică a numelor de familie, chiar atunci cînd ele nu sînt porecle propriu-zise. Aceasta, mai ales în cazul derivatelor cu sufixe (*-escu*, *-eanu* etc.) și al împrumuturilor ca nume în sensul strict al termenului. Mai sigură este delimitarea circulației lor, cînd avem a face cu „porecle". Dată fiind originea acestora, care este lexicul vorbirii curente, și ținînd seamă de deosebirile teritoriale de toate felurile, dar mai ales lexicale, în general studiate și binecunoscute, identificarea locală a unei porecle este o operație, în general, ușoară. De multe ori, între originea geografică a numelui și aceea a purtătorului ei actual există, cum nu e posibil altminteri, deosebiri, adesea mari. Explicația am dat-o, în legătură cu alt aspect al problemei, mai înainte, cînd m-am referit la circulația oamenilor în interiorul aceleiași colectivități etnice și lingvistice. Constatările făcute în urma analizei din acest punct de vedere a „poreclelor" reprezintă o contribuție importantă la studiile dialectologice. Pe de o parte, lucrurile deja cunoscute și socotite valabile ne ajută să stabilim originea locală, dacă nu a purtătorilor actuali, cel puțin pe a ascendenților acestora, și să nu confundăm originea locală cu originea dialectală a poreclelor, adică a elementelor lexicale din care provin ele, iar pe de altă parte, să confirmăm, eventual să infirmăm, după caz, existența sau absența cuvîntului de bază a poreclei în discuție. M-am referit mereu la vocabular. Dar au de cîștigat și celelalte sectoare ale limbii, în special fonetica și formarea cuvintelor. Destul de des cercetarea exhaustivă a patronimelor înseamnă o contribuție vrednică de luat în seamă și la studiul istoric al limbii. Și nu e vorba numai de împrumuturi din alte limbi, ci și de schimbările produse de-a lungul timpului în aspectul fonetic sau morfologic al poreclelor, ale căror cuvinte de bază continuă să existe în vocabularul activ al limbii noastre.

Ar mai fi ceva de spus despre grafia patronimelor. Dorința, se pare mai mult ori mai puțin firească a oamenilor, în general vorbind, de a se „remarca", de a se prezenta în „lume" altfel decît în viața de toate zilele se manifestă nu numai, cum am arătat în *Influența modei asupra numelor de persoană*, în alegerea unor patronime cu rezonanță, ci și în modul de a și le scrie. Aceste „inovații" grafice sînt, în majoritatea cazurilor, nevinovate, dacă pot zice așa, întrucît numele respective „sună" la fel ca și cu grafia obișnuită. Într-adevăr, *Bellu*, de pildă, nu diferă în pronunțare prin nimic de *Belu*. Același lucru cu *Ursaki* sau *Ursachy*, *Babenco* (care ar putea fi explicat și ca produs al unei influențe ucrainene, căci *-encu* este ucr. *-enko*, dar nu cred că posesorul numelui în discuție cunoștea acest detaliu lingvistic), *Petrow*, *Simionoff* ș.a.

Modificări aparent similare în ce privește izvorul lor psihologic sînt cele impuse de autorități, în cazuri în care purtătorii numelor sînt de altă naționalitate. Este vorba de antroponimele românilor ardeleni înainte de 1918. De astă dată avem a face cu fapte de limbă, nu de grafie. O caracteristică a numelor de familie românești provenite din apelative masculine sau formate cu sufixe de felul lui *-esc*, *-ean* și altele asemănătoare, constă în aparenta lor „articulare", prin apariția lui *-u*. Autoritățile de pe vremuri din regiunile de peste munți suprimau această finală, cînd înregistrau numele românești. Exemple de acest fel pentru *-escu* n-am întîlnit, și cred că nici nu există. De altminteri, români ardeleni de baștină *Ionescu*, *Popescu* etc. pot părea aproape ... absurde. Dar un *Moldovanu*, de pildă, se pretează lesne la „pierderea" articolului, și așa se face că numeroșii români, printre ei personalități de seamă, numiți astfel, n-au fost *Moldovanu*, ci *Moldovan*. Cred că oficial acest nume avea un accent pe *a* (în maghiară *á* înseamnă *a* lung, care se pronunță *a*, spre deosebire de *a* scurt cu o nuanță labială foarte clară în pronunțare). Cunoscutul filolog clujean Nicolae Drăganu a adăugat (poate nu el, ci un ascendent al său), pe *-u*, deși în Principate acest nume se termină pretutindeni în *n*), tocmai pentru a evita interpretarea numelui ca fiind maghiar. Resturi de patronime fără *-u* se păstrează pînă astăzi peste Carpați: *Păcurar*, *Trăistar* etc. Se pare că și în Bucovina se proceda în unele cazuri asemănătoare în același chip. Un cercetător de origine bucovineană, care lucrează la Institutul „G. Călinescu" din București, semnează G(eorge) *Muntean*.

Ar mai fi, desigur, și alte aspecte ale patronimiei noastre, care pun probleme, cum se spune, și ar trebui, deci, să fie supuse discuției. Eu mă opresc aici, cu speranța că n-am trecut cu vederea nimic sau aproape nimic esențial în paginile precedente. De altfel, cred că lucrarea de față are o anumită importanță, în primul rînd, pin bogăția numelor înregistrate și prin explicarea etimologică a marii lor majorități.

ABREVIERI

acc. = accentuat
adj. = adjectiv
alb. = albanez
arm. = armenesc
arom.= aromân
băn.= bănăţean
bg.= bulgar
bot.= botanică
Bull. lingu.= „Bulletin linguistique"
Bul. Phil.= „Buletinul Philippide"
cf.= confer, compară cu
com.= comună
CT= carte de telefon
Dacor.= „Dacoromania"
dial.= dialectal
ebr.= ebraic
engl.= englez
evr.= evreiesc
fem.= feminin
fig.= figurat
fr.= francez
gen.= genitiv
germ.= german
gr.= grecesc
it.= italian
jud.= judeţ
lat.= latin
masc.= masculin
mold.= moldovenesc
n.= nume
n. fam.= nume de familie
n. pers.= nume de persoană
n. top.= nume topic
neacc.= neaccentuat
neol.= neologism
olt.= oltenesc
part.= participiu
perf.= perfect
pl. = plural
pol.= polonez
rev.= revistă
rom.= românesc
rus.= rusesc
săs.= săsesc
s.cr.= sîrbo-croată
sec.= secol
sin.= sinonim
sl.= slav
slov.= slovac
srb.= sîrbesc
sp.= spaniol
subst.= substantiv
suf.= sufix
tăt.= tătăresc
tc.= turcesc
ţig.= ţigănesc
ucr.= ucrainean
ung.= unguresc
v.= vezi
v. rom. = vechi românesc

A

Aalboaici< *Alboaia (< Albu).*
Aalexoaiei< *Alexoaia (< Alexe).*
Aancuței< *Ancuța.*
Aanei< *Ana.*
Aanicăi< *Anica. (< Ana).*
Aaniței < *Anița (< Ana).*
Aanuței < *Anuța (< Ana).*
Aaxiniei < *Axinia.*
Aaxîniei < *Axînia* (cu *i > î).*
Ababei <*Baba*: *babă.*
Ababi(i): același cu precedentul.
Abager(iu): *abager* „fabricant sau negustor de aba".
Abagiu: *abagiu* „fabricat sau negustor de aba.
Abajuru: *abajur* < fr. *abat-jour* (?).
Abalaru: *abalar*, care pare a fi un sinonim al lui *abagiu* (v. mai sus, s.v. *Abagiu*), derivat de la pl. *abale*, cu valoare de nume de agent.
Abalașei < *Bălașa.*
Abaleu
Abaza: tc. *Abaza*; v. *Magn. Et.* I, p. 78, 79.
Abază: același cu precedentul.
Abăbuței < *Băbuță*: *băbuță.*
Abăcăliței< *Băcăliță*: *băcăliță*, fem. lui *bacal = băcan.*
Abăcăloaiei: *Băcăloaia (< Bacalu).*
Abăcioaie< *Băcioaia*, fem. lui *Baciu*: *baci.*
Abăciței< *Băcița*: *băciță*, fem. lui *baci.*
Abăieșiței< *Băieșița*: *băieșiță*, fem. lui *băieș* „miner".
Abăitancei < *Băitanca*: *băietancă*, fem. lui *băiat.*
Abălaru: același cu *Abalaru.*
Abălașei: același cu *Abalașei.*
Abăltoaiei < *Băltoaia*, fem. lui *Baltă.*
Abăluță < *Băluță* (?); cf. *Bălu.*
Abărbieriței < *Bărbierița*, fem. lui *Bărbieru* sau apelativul *bărbieriță* < *bărbier.*
Abărbinței < *Bărbința*: *bărbînță* „putină mai mică"; cf. n. top. *Bărbînța, Bărbunța.*
Abăsculesei< **Bască*: *bască* „covată cu o gaură mare la mijloc.
Abdula: tc. *(h)abdula* „mîncăcios". Există (sau exista) și ca apelativ, cu sens ironic, despre oamenii care mănîncă mult. Cf. tc. *Abdulla.*
Abdulea: tema pare a fi aceeași cu numele precedent; cf. tc. *Abdul.*
Abejinoaiei< *Bejenoaia*, fem. lui *Bejan.*

Abgar < *Abagar* (v. Bogrea, *An. Inst. Cluj*, I, p. 320 și urm.).
Abiculesei < *Biculeasa* (< *Bicu*).
Abobului< *Bobu.*
Aboghioaiei < *Boghioaia*, fem. lui *Boghiu.*
Aborigeanu: *aborigen* „băștinaș" (?).
Abotoaiei < *Botoaia*, fem. lui *Bot(u)* sau *Bota* (eventual *Boată*).
Abraham: nume biblic.
Abram: același cu precedentul; cf. n. top. *Abram* (Ardeal).
Abramescu < *Abram* (v. numele precedent) cu suf. *-escu.*
Abramian: *Abram* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian.*
Abranei < *Brana*, fem. lui *Bran.*
Abrașu: *abraș* „rău (la suflet)".
Abrînzăloaiei < *Brînzăloaia*, fem. lui *Brînzilă.*
Abrudan < n. top. *Abrud*, cu suf. *-an.*
Abrudeanu < n. top. *Abrud*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Abrudescu < n. top. *Abrud*, cu un sufix curios la temă toponimică (*-escu*).
Abucurei < *Bucura*, fem. lui *Bucur*; cf. n. top. *Bucura.*
Abuhoaiei < *Buhoaia*, fem. lui *Buhă* sau *Buhu* (eventual *Buhoiu*).
Abujorei < *Bujora*, fem. lui *Bujor*; cf. și *bujoară*, numele unei vaci roșii.
Abunei < *Buna* sau *bună* „bunică".
Abur: *abur.*
Aburel: *aburel* „zefir".
Abușeanu < n. top. *Abuș* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Abutnăriței < *Butnărița*, fem. lui *Butnaru*; cf. n. top. *Butnărița.*
Abuzătoaiei < *Buzătoaia*, fem. lui *Buzatu.*
Abuzățoae < *Buzățoaia* (< *Buzatu*).
Acar(u): *acar* „macagiu".
Acasandrei < *Casandra.*
Acasanovei < it. *Casanova.*
Acatincăi < *Catinca.*
Acatrinei < *Catrina.*
Acăii < *Caia* (v. acest nume, la *C*, s.v.).
Acălinei < *Călina*, fem. lui *Călin.*
Acălugăriței < *Călugărița* sau *călugăriță.*
Acărbunăriței < *Cărbunărița*: *cărbunăriță*, fem. lui *cărbunar* „producător sau vînzător de cărbune de lemn"; cf. n. top. *Cărbunărița.*
Acăroaie: *Acar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Acernătoaiei < *Cernătoaia (< Cernat).*
Achelăriței < *Chelărița* sau *chelăriță.*

Achifoaiei < *Chifoaia* (< *Chifu*).
Achihăiței < *Chihăița* (< *Chehaia* sau *chehaie*).
Achilina: ucr. *Akilina* (DO).
Achim: rus. *Akim* (< *Ioachim*, nume biblic).
Achimescu < *Achim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Achimoiu: *Achim* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Achioriței < *Chiorița*, fem. lui *Chioaru*: *chioar*, formă dialectală a lui *piuar* „muncitor la o piuă (sau posesor ori îngrijitor al unei piue)".
Achipăroaiei < *Chipăroaia*, fem. lui *Chiper*.
Achirăloaiei < *Chirăloaia*, fem. lui *Chirilă*.
Achirei < *Chira*.
Achiricesei < *Chiriceasa*, fem. lui *Chirică*.
Achiriloaiei < *Chiriloaia* (< *Chirilă*).
Achirițoaiei < *Chirițoaia*, fem. lui *Chiriță*.
Achiroaiei < *Chiroaia*, fem. lui *Chiru*.
Achiței < *Chița* (< *Paraschița* = *Paraschiva*).
Achițeni(e) < *Chițina* (< *Chița*).
Achiți: același cu *Achiței*.
Achivei < *Chiva* (< *Paraschiva*).
Acinculesei < *Cinculeasa*, fem. lui *Cincu*.
Aciobăniței < *Ciobănița* (< *Ciobanu* sau *cioban*) sau *ciobăniță* „femeie-cioban".
Aciocoiței < *Ciocoița* (< *Ciocoiu* sau *ciocoi*)
Aciu: bg. *Ačo*; cf. *Haciul* (DO).
Aciubotăriței < *Ciubotărița* (< *Ciubotaru* sau *ciubotar*), eventual (mai puțin probabil) *ciubotăriță* „femeie-ciobotar".
Aciuriloaiei < *Ciuriloaia*, fem. lui *Ciurilă*.
Acirstinei < *Cirstina* (= *Cristina*).
Aclimescu: *Climescu* sau *Achimescu* (?).
Aclorei < *Clora*? Ar putea fi o greșeală de transcriere.
Acojocăriței < *Cojocărița* (< *Cojocaru* sau *cojocar*).
Acomi < *Iacomi* (v. la *I*, s.v.).
Aconstantinesei < *Constantineasa* (< *Constantin*).
Acontz: arm. *Aconț* (v. rev. *Ani.*, iulie 1936, p. 90).
Acornicesei < *Corniceasa*, fem. lui *Corniciu*.
Acosmei < *Cosma*.
Acostăchioaiei < *Costăchioaia* (< *Costachi*).
Acostandei < *Costanda*.
Acosteoaiei < *Costeoaia*, fem. lui *Costea*.
Acovăliței < *Covălița*, fem. lui *Covaliu*; ar putea fi chiar apelativul *covăliță* „femeie-fierar".
Acozmulesei < *Cozmuleasa*, fem. lui *Cozma*.
Acpunarliu < n. top. *Ac-Punar* (Tulcea).
Acrăciunoaiei < *Crăciunoaia*, fem. lui *Crăciun*.
Acreței < *Creața*.
Acrețoaiei < *Crețoaia* (< *Crețu*); cf. n. top. *Crețoaia*.
Acrială: *acreală*.
Acrișor: *acrișor*.
Acrivescu: gr. *Akrivas*, *Akriviadis*, cu suf. *-escu*; cf. și n. fem. *Acrivița*.
Acsente: același cu *Axente*.
Acsenti: același cu precedentul.
Acsinte: același cu *Axinte*.
Acsinteanu < n. top. *Axintele*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Acsintovici: *Axinte* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Acsintescu < *Axinte* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Actarian: arm.
Aculiței < *Culița*, fem., sau *Culiță*, masc.
Adace: ung. *Adács* (v. *Arch. Eur. centro-orient*, I, p. 131).
Adagiu: *odagiu* „odăiaș; slugă la ciobani; păstor", cu *o-* > *a-* sub influență rusească.
Adalău: același cu numele următor.
Adalîu: tc. *adalı* „insular" (*Dacor.* III, p. 731).
Adam: nume biblic. Cf. n. top. *Adam*.
Adama: gr. *Adamas*.
Adamache < *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*; cf. și gr. *Adamaki(s)*.
Adamachi: același cu numele precedent.
Adamescu < *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*; cf. n. top. *Adamești*.
Adameșteanu < n. top. *Adamești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Adamia: cf. *Adamiu*.
Adamiade: același cu numele următor; pare a fi totuși o formație românească, deși sufixul e grecesc.
Adamide: gr. *Adamidis*.
Adamiu: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Adamoiu: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Adamopol: gr. *Adamapoulos*.
Adamov: bg. *Adamov*.
Adamovici: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Adamuț: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Adania
Adaniloe: v. *Daniel*.
Adaos: cf. *adaos*.
Adascaliței: același cu *Adăscăliței*.
Adascalului: *dascal*, variantă dialectală a lui *dascăl*.
Adascălului: *dascăl*.
Adavidoaiei < *Davidoaia*, fem. lui *David*.
Adăiței < *Dăița*; cf. *Daia* (v. la *D*, s.v.).
Adămache: același cu *Adamache*.
Adăman: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.
Adămescu: același cu *Adamescu*.
Adămilă: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Adămoiu: același cu *Adamoiu* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-oiu*.
Adămon: *Adam*; cf. băn. *Adămoń* (DO).

Adămuş: *Adam* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uş*; cf. n. top. *Adămuş* = ung. *Adámos*.
Adămuţ: acelaşi cu *Adamuţ* (v. mai sus, s.v.).
Adăniloaie < *Dăniloaia* (< *Dănilă*).
Adăniloaiei: acelaşi cu precedentul.
Adăscăliţei < *Dăscăliţa* (< *Dascălu*) sau apelativul *dăscăliţă*.
Adăscăliţi: acelaşi cu numele precedent.
Adăscăloaie(i) < *Dăscăloaia* (< *Dascălu*).
Aderca
Adesea: cf. ung. *adász* „furios, mînios".
Adespei < *Despa*.
Adetu: v. rom. *adet(iu)* „obicei; dare, impozit".
Adi: cf. ung. *Ady*.
Adime < *Dima* (v. la *D*, s.v.).
Adîncu: *adînc*.
Adir: tc. *Hadir*; cf. *Hadăr* şi *Hadir* (DO).
Adjudeanu < n. top. *Adjud*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Adoamnei < *Doamnă* sau, mai degrabă, apelativul *doamnă*.
Adobricăi < *Dobrica*, fem. lui *Dobre*.
Adobriţei < *Dobriţa*, fem. lui *Dobre*.
Adochiei < *Dochia* (= *Evdochia*).
Adochiţei < *Dochiţa* (< *Dochia*).
Adomnicăi < *Domnica*.
Adomniţei < *Domniţa*.
Adonicioaei < *Donicioaia* (< *Donici*).
Adorian: ung. *Adorján* „Adrianus".
Adorjan: pare a fi acelaşi ca numele precedent, cu *-j-* interpretat, adică citit *ž*.
Adorjani: cf. numele precedent.
Adrian: nume claendaristic (are la bază lat. *Hadrianus*).
Adriana: fem. numelui precedent.
Adriano: gr. *Adrianos* sau, mai degrabă (din cauza accentului), sl. *Adrianov*; cf. şi it. *Adriano*.
Adumitrăcesei < *Dumitrăceasa*, formă dialectală a lui *Dumitrăcheasa* (< *Dumitrache*).
Adumitresei < *Dumitreasa* (< *Dumitru*).
Adumitroaie(i) < *Dumitroaia* (< *Dumitru*).
Adurian: acelaşi cu *Adorian*.
Aecoboaie < *Iacoboaia* (< *Iacob*).
Aelenei < *Elena*
Aelisabetei < *Elisabeta*.
Aenăchioaiei < *Enăchioaia*, fem. lui *Enache*.
Aenăşoaiei < *Enăşoaia*, fem. lui *Ianoş*.
Aenei < *Ene*.
Aermiţoaia < *(I)eremiţoaia* (< *(I)eremiţă* diminutiv al lui *(I)eremia*).
Afanasiev: sl. *Afanasiev* (< *Athanasie*, cu *-th-* > *f*, ca în *Marfa* < *Martha*).
Afănoaiei < *Fănoaia*, fem. lui *Fane*.
Afecioriţei < *Feciori*ţ*a*, fem. lui *Fecioru*.
Afedoaiei < *Fedoaia*, fem. lui *Fedea*.
Afemeii: *femeie*.
Afendache: gr. *Afendaki(s)*.
Afenduli: gr. *Afenduli(s)*.
Afide: gr. *afidis* „sentiment", cu suf. *-(i)des*, deci „om cu sentimente, înţelegător, bun la suflet".
Afilipoaie < *Filipoaia* (< *Filip*).
Aflat(u): *aflat*, cu sensul de „(copil) găsit".
Afloarei < *Floarea*.
Aflorei < *Flora*.
Aflori(i): acelaşi cu numele precedent. V. *Floarea*.
Afloricicăi < *Floricica*, diminutiv al lui *Florica*.
Afloroaei < *Floroaia*, fem. lui *Florea* sau *Floroiu*.
Afodoroaiei < *Fodoroaia*, fem. lui *Fodor*.
Afrăsinei < *Frăsina* (< *Frusina*).
Afrenie < *Efrem* (DO).
Afrenţoaie < *Frenţoaia* (< *Frenţiu*).
Afrim < *Efrem* (DO).
Afronie: cf. *Afrenie*.
Aftalion: cf. *Talion*, care apare într-o poezie populară, cu determinantul „fecior de domn". Pentru raportul dintre *Aftalion* şi *Talion*, cf. *Aftanase* faţă de *Tănase*.
Aftanache: *Aftanase* (v. mai jos, s.v.), cu înlocuirea finalei prin suf. *-ache*.
Aftanachi: acelaşi cu numele precedent.
Aftanase, variantă, cu fonetism slav, a lui *Atanasie* (cu *-th-* grecesc), pentru care cf. *Maftei* < *Matei*.
Aftanasiu: *Aftanase* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.
Aftănasie: acelaşi cu *Aftanase*.
Aftemie < *Eftimie*.
Aften(i)e: acelaşi cu numele precedent.
Aftim < *Eftimie* (DO).
Aftiniei < *Aftinia* (< *Eftimia*, DO).
Aftodor < *Iftodor*.
Afumatu: *afumat*; cf. n. top. *Afumaţi*.
Afusoaie < *Fusoaia* (< *Fusu*).
Afxente < *Avxentie*, nume calendaristic (DO).
Aga: v. rom. *agă* „prefect de poliţie".
Agache: acelaşi cu numele următor.
Agachi: *Agapie* (v. mai jos, s. v.).
Agaciţei < *Gaciţa* (= *Gafiţa*), cu *f* > *ć* (prin faza *h*).
Agafia: gr. *Agathiea*, nume calendaristic (DO).
Agaficioaia: *Agafiţă* (< *Agafia*), cu suf. *-oaie*.
Agafişoaiei < *Agafişoaia*; de fapt, acelaşi cu numele precedent (*-ci-* perceput, în alt grai, ca *ş*).
Agafiţă < *Agafiţa*, atribuit unui bărbat (cum probează *Agaficioaia*).
Agafiţei < *Gafiţa*.
Agafta: *Agatha*, cu fonetism slav.
Agaftanghel: gr. *Agathangelos*, nume calendaristic.
Agafton: gr. *Agathon*.

Agagian: arm.; cf. bg. *Agağiev*, explicat prin turcă (dintr-un dial. bg. *agağija* „negustor sau tăietor de lemne").
Agalide: același cu numele următor.
Agalidi: gr. *Agalidis*.
Aganim
Agap < *Agapie*; cf. *Pricop* < *Pricopie* și bg. *Agap*.
Agapciuc: *Agap* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.
Agape: același cu *Agapi*.
Agapescu < *Agape* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Agapi: același cu *Agapie*.
Agapiade: gr. *Agapiadis*.
Agapian: *Agapie* (v. numele următor), cu suf. arm. *-ian*.
Agapie: gr. *Agapios*, prin intermediu slav; cf. bg. *Agapij*, nume calendaristic.
Agapiescu < *Agapie* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Agapii: același cu *Agapie (-e>i*, pe teren românesc; cf. totuși bg. *Agapij)*.
Agapin: gr. *Agapinos*.
Agapion: *Agapie* (v. mai sus, s.v.), cu finală neclară; cf. ucr. *Agapon*.
Agapovici: *Agap(ie)* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Agarici: *agariciu* „o specie de ciupercă"; cf. *Dacor*. III, p. 860 și *Magn. Et.*, s.v.
Agarofinei < *Garofina*.
Agat(h)on: gr. *Agáthon*; cf. n. top. *Agafton* și antroponimul *Gafton*.
Agavriloae(i) < *Gavriloaia (< Gavrilă)*.
Agăinăriță < *Găinărița*, fem. lui *Găinaru* sau apelativul *găinăriță = găinăreasă*.
Agăinoaiei < *Găinoaia*, fem. lui *Găină*.
Agăleanu: gr. *Agalianos*, *Agalianou*.
Agăpescu < *Agap(ie)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Agăpianu < n. top. *Agapia* și *Agăpieni* (sau, mai puțin probabil, același cu *Agopian*).
Agășanu < n. top. *Agăș*, cu suf. *-anu*.
Agemian: tc. *ağem* „persan" (devenit, probabil, antroponim), cu suf. arm. *-ian*.
Agemoiu: aceeași temă ca la precedentul, cu suf. *-oiu*.
Agemolu: tema este aceeași, ca la precedentele, cu suf. tot turcesc *(-oglu)*.
Agent: *agent*, din sintagma de pe vremuri *agent de urmărire* „mic slujbaș financiar" (foarte „popular", cum pare a dovedi transformarea lui în *argint de urmărire*).
Agheorghesei < *Gheorghească (< Gheorghe)*.
Agheorghiese: același cu precedentul.
Agheorghiței < *Gheorghița (< Gheorghe)*.
Aghepanu: gr. *Agios + Panu*; cf. gr. *Agios Georgios*.
Agherăsoaiei < *Gherăsoaia*, fem. lui *Gheras(i)e*.
Agherghinei < *Gherghina*.
Aghiana: gr. *Agios + Ana*.
Aghinei < *Ghina*.
Aghion: gr. *agios* „sfînt".
Aghiuță: unul dintre numeroasele nume ale dracului; diminutiv de la un *Aghiu* (sau *Aghie*) < gr. *agios* „sfînt" (prin eufemism „drac"). V. și DO, s.v. *Aghie*.
Agica: *Hagiu* (v. la *H*, s.v.), cu suf. fem. *-că*.
Agir: A.G.I.R. (= Asociația generală a inginerilor din România; v. *Dacor*. VI, p. 528).
Agiu: același cu *Hagiu*.
Agîrbiceanu < n. top. *Agîrbiciu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Agîrici: același cu *Agarici* (devenit *Agă-*, apoi, cu *ă > î*).
Agnes: fr. *Agnès*; cf. și bg. *Agnès*, explicat la fel. Ar putea fi și același cu numele următor.
Agnese: it. *Agnese*; același cu precedentul; cf. și bg. *Agnesa*.
Agop: arm. *Agop*; cf. și bg. *Agop*, explicat ca variantă a lui *Jakob*.
Agopian: *Agop* (v. numele precedent), cu suf. arm. *-ian*.
Agopșa: *Agop* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa* (ca în *Tomșa* etc.).
Agoroaiei < *Goroaia*, fem. lui *Gore (=Grigore)*.
Agoseanu: gr. *Agos*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Agosescu: gr. *Agos*, cu suf. *-escu*.
Agostinis: pare a fi o formație grecească de la *Agostin*.
Agoston: ung. *Agoston* „Augustin".
Agoșescu: același cu *Agosescu*.
Agranini: it.
Agratina: *Agritina*, variantă a lui *Agripina* (DO).
Agratinei < *Agratina*.
Agreș: *agreș*, variantă a lui *agriș* „o specie de arbust fructifer".
Agricola: lat. *Agricola*.
Agrigorășoaiei < *Grigorășoaia*, fem. lui *Grigoraș*.
Agrigoroa(i)e(i) < *Grigoroaia (< Grigore)*.
Agripina: lat. *Agrippina*; cf. și bg. *Agripina*.
Agrocostea: gr. *Agrokostis (< Agro + + Kostis*, pentru care cf. *Agrogiannis < < Agro + Giannis)*.
Agu: s.cr *agu*, hipocoristic de la *aga* (=rom. *agă*).
Agud: *agud (= dud)*.
Agulet(t)i: cf. *Aguleti*, cleric armean în Basarabia, la începutul sec. XIX (cf. *Din trecutul nostru*, aprilie-iunie, 36, p. 21).
Agupu: cf. bg. *Agupkov*.
Agura: bg. *Agúra*: gr. *àguros* „necopt; neexperimentat; (subst.) om tînăr".
Agușoaiei < *Gușoaia*, fem. lui *Gușă*.
Ahachi: *Agachi* (v. mai sus, s.v.), cu *g > h*, fonetism ucr.
Ahadabeștei < *Hadabeasca*. Transcrierea nesigură. Un *Hadab* pare neverosimil. Cf. *hadimb* „eunuc".

Ahartopencei < *Hartopeanca*, fem. lui *Hârtopeanu*.
Ahcearliu: cf., pentru temă, tc. *ahči* „bucătar"; și *-liu* ne trimite tot la o origine turcească a acestui nume.
Ahciarliu: același cu precedentul.
Aherghelegiței < *Herghelegița* (< *Herghelegiu*).
Ahile: gr. *Ahilleus*; cf. și bg. *Ahil(ėj)*.
Ahînculescei < *Hînculeasa*, fem. lui *Hîncu*.
Ahmed: tc. *Ahmed*.
Ahoștinoaiei < *Hoștinoaia*, fem. lui *Hoștină*, absent în fișierul meu: *hoștină* = *boștină* „rămășițe din fagurele de miere, după ce s-au stors mierea și ceara; tescovină".
Ahrisculescei < *Hrisculeasa*, fem. lui *Hriscu* (= *Hrițcu*).
Ahrițculescei < *Hrițculeasa* (< *Hrițcu*).
Ahulpoaiei < *Hulpoaia*, fem. lui *Hulpe* (= *Vulpe*).
Aianei < *Iana* (= *Ioana*).
Aianian: cf., pentru temă, bg. *Ajanov*; finala indică o origine armenească.
Aicoboaiei < *Iacoboaia* (< *Iacob*).
Aidimireanu: cf., pentru temă, *Haidi* (DO, p. 291).
Aiftimiei <*Iftimia*, fem. lui *Iftimie* (= *Eftimie*).
Aiftincăi < *Iftinca* (< *Eftimia*).
Aiftinoaiei < *Iftinoaia*, fem. lui *Iftinie*, variantă a lui *Eftimie*.
Aignătoaei < *Ignătoaia* (< *Ignat*).
Ailădoaiei < *Ilădoaia*, fem. lui *Ilad(i)e*.
Ailenei < *Ileana*.
Aileni: același cu precedentul.
Ailenuței < *Ilenuța*.
Ailiescei < *Ilieasa*, fem. lui *Ilie*.
Ailincă(i) < *Ilinca*.
Ailincei < *Ilinca*.
Ailincuței < *Ilincuța*.
Ailioaie(i) < *Ilioaia* (< *Ilie*).
Ailisoaiei < *Ilisoaia*, fem. lui *Ilisei* (=*Elisei*).
Ailiucăi < *Iliuca*, fem. lui *Ilie* (?); cf. *Iliucă*, masc., diminutiv al lui *Ilie*.
Ailiuțoaiei < *Iliuțoaia*, fem. lui *Iliuță*.
Ailoaiei < *Iloaia*, fem. lui *Ilea*; cf. n. top. *Podul Iloaiei*.
Ailozi
Aioanei < *Ioana*.
Aioanicescei < *Ioaniceasa* (< *Ioaniță*).
Aiojoaie < *Iojoaia* (< *Ioja*): ung. *Józsa* „Justus" sau *Józsi* „Iosif").
Aionescei < *Ioneasa* (< *Ion*).
Aioanițoaie < *Io(a)nițoaia* (< *Ioniță*).
Aionicescei < *Ioniceasa*, fem. lui *Ionică*.
Aipăteoaiei < *Ipătooaia*, fem. lui *Ipate*.
Aircuci
Airiminoaiei < *Iriminoaia*, fem. lui *Irimin* = *Ieronim*(?).
Airimioaiei < *Irimioaia*, fem. lui *Irimia*.
Airimițoaie < *Irimițoaia* (< *Irimiță*).
Airine(i) < *Irina*.
Airoaiei < *Iroaia*, fem. lui *Iru* sau *Irea* (?).

Aiteanu < n. top. *Aita* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Aiurescei < *Iureasa*, fem. lui *Iuri(e)*.
Aiuriuc: cf. *Iurie*, cu suf. ucr. *-juk*; rămîne neexplicat *A-*.
Aiustinei < *Iustina*, fem. lui *Iustin*.
Aivalioti: cf. gr. *Vallioti*; cum se explică *Ai-*?
Aivănescei < *Ivăneasa* (< *Ivan*).
Aivănoaiei < *Ivănoaia*, fem. lui *Ivan*.
Aivrănescei: cf. bg. *Evron* (>*Evroneasa* > *Ivrăneasa*).
Ajătăriței < *Jătărița* (= *Jitărița*).
Ajitarița < *Jitarița* (cu *-a-* < *-ă-* dialectal).
Ajităriței < *Jitărița* (< *Jitaru*).
Ajităriței < *Jitărița* (cu *-i-* < *-i-*).
Alac: *alac* „plantă ierboasă din familia gramineelor".
Alaci: DO, p. 179—180 discută pe larg acest nume, prezentat ca „de origine incertă", după care dă var. *Halač* „n. fam. la armenii din Ardeal". V. *Allaci*.
Aladin: nume de erou în povești orientale; cf. și bg. *Aladin*.
Alalea: cf. rus. *alalá* „absurditate, prostie".
Alaliței < *Lalița*, fem. lui *Lalu* sau, mai degrabă, variantă a lui *Ralița*.
Alaman: tc. *aleman* „german", de fapt, numele unui trib germanic; cf. și bg. *Alamanov*, gr. *Alamanos*. Cf. și it. *Alamanno*. DA, s.v. *aliman*, invocă, pentru tc. *alaman*, sensul „hoț de codru, haiduc". Acest cuvînt, împreună cu antroponimul de față, a fost mult discutat de lingviștii noștri, v. *Magn. Et.* și *Dacor.*, IV, p. 859 și urm.
Alamă: *alamă*; cf. *Aramă*.
Alampie: gr. *Alampei(s)*; DO îl consideră o variantă hipocoristică a lui *Haralambie*.
Alazăroaie < *Lazăroaia* (< *Lazăr*).
Alăman: același cu *Alaman*.
Alămar(i)u: *alămar* „lucrător sau negustor de obiecte de alamă".
Alămiță: *Alamă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Alămorean(u) < n. top. *Alămor* (Ardeal), cu suf. *-ean(u)*.
Alămureanu: același cu *Alămorean(u)*. Ar putea fi însă și un derivat de la *alămar* „lucrător sau negustor de obiecte din alamă". Această ipoteză pare acceptabilă pentru regiunile de dincoace de munți. Numele aici în discuție provine din Coșula (jud. Botoșani).
Alăzuroaiei < *Lăzuroaia*, fem. lui *Lazăr*.
Alăuc: cf. ucr. *golovka* „cap", a devenit rom. *Hălăuca* (n. top.); ar fi, deci, o poreclă pentru un om „căpățînos".
Alba: *albă*; cf. n. top. *Alba*.
Albala: după DO, *Al lui Bală*, dar numele aici în discuție este accentuat pe finală.
Albac: cf. n. top. *Albac* (Ardeal).

Albalaş < *al* (articolul) + *Balaş*.
Alban < n. top. *Alba*, cu suf. *-an*.
Albaş(u): *alb*, cu suf. *-aş*.
Albaţă: *albeaţă*.
Albăleanu < *al* + *Băleanu*.
Albăstroiu: *albastru*, cu sensul social (cf. *albăstrime* „orăşenimea, burghezia"). Caftanele orăşenilor de pe vremuri erau confecţionate din stofă „albastră" (*Rev. crit.*, XI, p. 130).
Albea: *alb*, cu suf. *-ea*.
Albeaiu: *alb*, cu suf. compus *-ea* + *-iu*.
Albeacu: pare a fi acelaşi cu *Albac* („literarizat" *-a-* > *-ea*).
Albean(u) < n. top. *Alba*, *Albele*, *Albeni*.
Albeaţă: *albeaţă*.
Albeci: *alb*, cu suf. *-eci*; cf. *Albici*. Pt. alternanţa suf. *-eci* şi *-ici*, cf. *Comăneci* şi *Comănici*.
Albei(u): *albei* „blond"; cf. şi subst. *albei* „o specie de iarbă albicioasă". Adj. înseamnează şi „bătrînicios" (după *Magn. Etym.*).
Albenică: *albinică*, diminutiv de la *albină*.
Albert: fr. sau germ. *Albert*; cf. şi ung. *Albert*.
Albescu < *Albu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Albeşti*.
Albeşteanu < n. top. *Albeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Albeţ: *albeţ* „albicios".
Albeu: *alb*.
Albic: *alb*, cu suf. *-ic*; cf. *albicel* „alb palid".
Albicea: fem. lui *albicel*.
Albici: *alb*; cf. *albicel* „blond palid". DO are un *Albeci*.
Albin(i): ung. *Albin*, dar şi germ. *Albin*; *Albini* pare a fi it. Cf. totuşi şi *albin* „albicios" (despre vaci).
Albinaru: *albinar* „apicultor"; cf. n. top. *Albinari*.
Albinaş: *alb*, cu suf. compus *-in*+ *-aş*.
Albinat: *albină*, cu suf. *-at*.
Albină: *albină*; cf. n. top. *Albina*.
Albinea: *albină*; cf. *albinică*, diminutiv.
Albinescu < *Albină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Albineţ: *albineţ* „blond, bălai".
Albiniţă: *albină*, cu suf. diminutival *-iţă*.
Albiş(i): *alb*; cf. n. top. *Albiş* (Ardeal).
Albişor(u): *albişor* „albuţ; ca subst., „ban de argint", „o specie de ciupercă".
Albişteanu < n. top. *Albeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Albita: vb. *albi* (part. perf.) în ipoteza unei transcrieri greşite (cu *t* pentru *ţ*): *albiţă* „o specie de peşte".
Albîia: *al* + *bîie* „curat albă" (despre oi).
Albînat
Alboaica: *Alboi(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oaică*.
Alboaie < *Alboaia* (< *Albu*).
Alboe: *Alboaie* (v. numele precedent), cu *oa* redus la *o* deschis.

Alboi(u): *Albu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*; cf. totuşi şi *alboi* „foarte alb".
Alboiţă: *Alboi(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-iţă*.
Albon: cf. fr. *Dalbon*. Ar putea fi şi *alboń* (băn.) = *alboi*, cu *n* muiat transcris *n*. Graur, p. 131 dă un *Alboń*.
Albot: *Albotă* (?)
Albota: acelaşi cu *Albotă*.
Albotă: *alb* sau *Albu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-otă*. Cf. „glosa" Albotă-Albul (Andriescu-Stoide, *Documente şi registre*, I, p. 33) şi n. top. *Albota*.
Alboteanu < n. top. *Albota*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Albotescu < *Albotă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Albotin: *Albotă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Albu(l): *alb*.
Albuca: *alb* (cu suf. *-ucă*) ?
Albucurel < *al* + *Bucura*.
Albuică < *al* + *Buică* sau *albui* „alb„ (cu suf. *-că*, deci subst., poate „o specie de peşte").
Albuleanu: *Albu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Albulea: *Albu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Albulescu < *Albu(l)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Albuleşti*.
Albuleţ(u): *albuleţ* (< *alb*).
Alburuş: cf. *alburi* „a străluci ca alboarea".
Albuş: *albuş*.
Albuşel: *Albuş* (v. numele precedent) sau *albuş*, cu suf. diminutival *-el*.
Albuşoiu: *Albuş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Albuşor: diminutiv al lui *alb*.
Albută: acelaşi cu *Albotă*.
Albuţ: *albuţ*.
Albuţă: *albuţă*, fem. lui *albuţ*. Ar putea fi şi *al* + *Buţă*.
Albuţiu: *Albuţ* sau, mai puţin probabil, o grafie latinizantă în partea finală.
Alcaz: cf. n. top. *Alcazi*.
Alceu: numele unui poet grec antic (Graur, 106).
Alda: acelaşi cu *Aldea*; cf. *Costa-Costea*.
Aldea: hipocoristic de la *Aldomir* (ca *Mirea* < *Miroslav*); cf. şi bg. *Alde*.
Aldeailie < *Aldea* + *Ilie*.
Aldeanu < *Aldea* sau n. top. *Aldea* (Ardeal), *Aldeni*.
Aldeapopii: *Aldea* + *popii* (< *popă* sau *Popa*).
Aldimir: bg. *Aldimir*.
Aldescu < *Aldea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Aldeşti*.
Aldeş: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eş*.
Aldeşiu: acelaşi cu *Aldeş* (*-iu* exprimă înmuierea şi rotunjirea lui *-ş*). Un derivat în *-iu* de la *Aldeş* nu mi se pare posibil.
Aldică: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică*.

Aldioae < *Aldioaia* (< *Aldea*).
Aldiş: acelaşi cu *Aldeş*.
Aldişor: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-işor*.
Aldişoiu: *Aldiş* (v. mai sus s. v.), cu suf. *-oiu*.
Aldiucan: *Aldiucă* (< *Aldea*), cu suf. *-an*.
Aldoescu < *Aldoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Aldoiu: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Aldoman: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-man* (existent la diverse apelative, ca *hoţoman*, *ortoman* etc.).
Aldomir: bg. *Aldomir;* cf.n. top. *Aldomireşti*.
Aldrofan < *Aldea* + *Trofan* (< *Mitrofan*, DO).
Aldul: *Aldu* (< *Aldo* < *Aldomir*) articulat (ca *Radul*).
Aldulea: *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ulea* sau *Aldul* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Aldulean(u): *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(ul)ean(u)*.
Aldulescu < *Aldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Alduţi < *Aldea* (sau *al Duţei?*).
Aleca: acelaşi cu *Leca* (v. la *L* s.v.), refăcut din *Alecachi*, absent în fişierul meu, dar, cu siguranţă, real.
Alecsa: acelaşi cu *Alexa*.
Alecsandrescu: acelaşi cu *Alexandrescu*.
Alecsandri: gr. *Alexandri(s)* (Graur, 131); cf. şi it. *Alessandri*.
Alecsandor: *Alexandru*, cu finala modificată sub influenţa ung. *Sándor?*
Alecsandru: acelaşi cu *Alexandru*.
Alecse: acelaşi cu *Alexe*.
Alecsescu < *Alexe* (sau *Alexiu*) (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Alecsiu: acelaşi cu *Alexiu*.
Alectoridi: gr. *Alektoridis*.
Alecu: gr. *Alekou* (şi *Alekos*); cf. şi bg. *Aleko*. Este, uneori, hipocoristic de la *Alexandru*; cei mai mulţi *Alexandru* sînt, în mediul familial şi al prietenilor, *Alecu*.
Alelenei < *al* + *Elena*.
Aleman: acelaşi cu *Alaman*.
Aleodor < *Iliodor* (DO).
Aleon < *Leon* (DO).
Alesseanu: acelaşi cu *Alexeanu*; cf. numele următor.
Alessianu: acelaşi cu *Alesseanu*.
Alessiu: acelaşi cu *Alexiu*; cf. şi it. *Alessio*.
Alestar: acelaşi cu *Alistar*.
Alestariu: acelaşi cu precedentul.
Alesuţian: arm.
Aleşiu: cf. bg. **Ališ* (> *Ališev*).
Aleşteu: *(h)eleşteu;* cf. n. top. *Aleşteu(l)*.
Alevra: gr. *Alevras* (om politic grec al cărui nume l-am găsit în presa noastră).

Alex: hipocoristic de la *Alexandru*. (Între prieteni, poate mai întîi în familie, o femeie, *Alexandra*, era numită *Alex*).
Alexa: acelaşi cu *Alexă* < *Alexe;* (sau, mai puţin probabil, bg. *Aleksa*); pentru *-a*, cf. şi ucr. *Oleksa* (= rus. *Aleksej*).
Alexan: acelaşi cu *Alexean(u)*.
Alexandra: fem. lui *Alexandru;* cf. şi gr. *Aleksandra*.
Alexandrachi: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), sau, mai probabil, gr. *Aleksandraki(s)*.
Alexandratos: gr. *Aleksandratos*.
Alexandreanu < *Alexandru* sau n. top. *Alexandria*, cu suf. *-eanu*.
Alexandrescu: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Alexandri: acelaşi cu *Alecsandri*.
Alexandria: variantă a lui *Alexandra*; cf. şi n. top. *Alexandria* (după numele lui *Alexandru* Ghica, domn al Munteniei, în 1830, cînd s-a întemeiat actualul oraş din jud. Teleorman).
Alexandridi: gr. *Aleksandridi(s)*.
Alexandrina: fem. lui *Alexandru;* cf. şi n. top. *Alexandrina*.
Alexandrini < *Alexandrina* (adică al *Alexandrinei*).
Alexandriu: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.
Alexandriuc: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Alexandroae: acelaşi cu *Alexandroaie*.
Alexandroaia: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Alexandroaie < *(a) Alexandroaiei*.
Alexandroiu: *Alexandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*, sau, poate, refăcut din *Alexandroaia*.
Alexandrov: sl. *Aleksandrov*.
Alexandru: nume calendaristic (< gr. *Aleksandros*, *Aleksandrou*).
Alexanu: acelaşi cu *Alexeanu*.
Alexă: acelaşi cu *Alexe*.
Alexe: acelaşi cu *Alexie*.
Alexeanu: *Alexe* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Ar putea fi, totuşi, la origine, arm., deci identic cu *Alexian(u)*, dar, prin confuzia, chiar fonetică, nu numai de formare a cuvintelor, a lui *-ian(u)* cu *-ean(u)*, s-a ajuns la *Alexeanu*, simţit mai „românesc".
Alexeev: sl. *Alexeev*.
Alexei: rus. *Aleksij* sau bg. *Aleksej*.
Alexescu < *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Alexevici: *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evič;* de fapt, sl. *Aleksevič*.
Alexi: acelaşi cu *Alexe*; cf. şi bg. *Aleksi*.
Alexiade: gr. *Aleksiadi(s)*.
Alexian(u): acelaşi cu *Alexeanu* sau, poate, arm. (din cauza suf. *-ian*).
Alexici: *Alexe* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-ici*.

Alexie: nume calendaristic, de origine grecească *(Aleksias)*, venit la noi prin intermediu slav (cf. finala *-ie*).
Alexief: acelaşi cu *Alexeev;* cf. şi bg. *Aleksiev*, care este, de fapt, identic cu al nostru (*-v* > *-f*, fenomen obişnuit).
Alexievici: acelaşi cu *Alexevici.*
Alexii: acelaşi cu *Alexie;* cf. totuşi rus. *Aleksij.*
Alexiu: gr. *Aleksiou.*
Alexiuc: *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (de fapt, cel puţin la început, nume ucrainean în întregime).
Alexoaia: *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Alexoaiei < *Alexoaia.*
Alexoiu(l): *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Alexoniu: acelaşi (variantă băn.) cu *Alexoiu.*
Alexu: *Alexe.*
Alexuc: *Alexe* (v. mai sus, s. v.), cu suf. ucr. *-uk.*
Alexuţă: *Alexe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*
Alfiri < *al Firei* (< *Fira* < *Zamfira*). Ar putea fi şi *Arhiri*, cu *-r-* > *-l-*, prin disimilaţie la *r* următor, şi prin hipercorectitudine fonetică (*-h-* > *-f-*).
Algafiţa < *al* + *Gafiţa.*
Algeorge (scris *Al-George*) < *al* + *George.*
Alger: n. top. *Alger?*
Algiu: cf. *Algu* (DO).
Aliceanu: < *Alicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Alicescu: < *Alicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Alic(u): cf. gr. *Aliki.* Mai probabilă mi se pare derivarea lui din *Alixandru*, la fel cu *Alecu* < *Alexandru.*
Alicsandra: acelaşi cu *Alexandra.*
Alicsandrescu: acelaşi cu *Alexandrescu.*
Aliescu: acelaşi cu *Iliescu?*
Alijică
Alilozi: *al* + *Aloiz* (DO)?
Aliman: acelaşi cu *Aleman*; cf. n. top. *Aliman(ul).*
Alimanescu: acelaşi cu numele următor.
Alimănescu < *Aliman* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Alimăneşti.*
Alimăneşteanu < n. top. *Alimăneşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Alimorian: cf. *Alămorean(u).*
Alimoş: după Bogrea (*Dacor.* II, p. 423) „termen oriental" cu sensul de „vultur"; după Graur, 89: *al lui moş.*
Alin(a): bg. *Alina.*
Alinescu < *Alin(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Alinte: n. fem. *Alinta*(?)
A(l)ioanei < *a(l)* + *Ioana.*
Alion < *a(l)* + *Leon.*
Aliont(i)e < *a(l)* + *Leont(i)e.*
Aliprandа: gr. *Aliprandi(s).*
Alisabetei < *Lisabeta* (= *Elisabeta*).
Alisandra: acelaşi cu *Alicsandra* (= *Alexandra*).
Alistar: gr. *Aristarhos* (*Bul. Phil.*, I, p. 165—166). Nume calendaristic.
Alistarh: acelaşi cu precedentul, dar mai apropiat de original.
Alistari: acelaşi cu *Alistar;* cf. şi n. top. *Alistari.* *-i* arată pronunţarea moale a lui *r* (sub influenţa derivatelor, în *-ariu*, de apt *-ar*, cu *r* rotunjit).
Alistor: greşeală de transcriere pentru *Alistar* sau realitate lingvistică?
Aliu: tc. *Ali.*
Aliuş: diminutiv al lui *Ali;* cf. totuşi *Alioşka*, absent în fişierul meu, hipocoristic rus. de la *Alexandr.* DO are şi varianta *Aleuş*, fără explicaţie.
Aliveş: cf. tc. *alevî* „părtaş, adept, partizan" (în cazul de faţă, poate, „sectant religios").
Alixă: acelaşi cu *Alexă* (cu *-e-* > *i* sub influenţa lui *Lixandru* < *Alexandru*).
Alixandroaie(i): acelaşi cu *Alexandroaie.*
Alixeni < *Lixena* (?).
Alixev: acelaşi cu *Alexeev.*
Alixevici: acelaşi cu *Alexevici.*
Allaci: armean, după Iorga (v. *Rev. ist.*, XXV, p. 96); acelaşi cu *Alaci.*
Almajan(u): acelaşi cu *Almăjeanu.*
Almale(c)h: ebr.
Alman < n. top. *Alma* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Almanase: *al* + *Manase*, nume biblic; destul de frecvent într-o epocă mai veche (v. DO).
Almas: acelaşi cu *Almaş* (cu grafie maghiară). Ar putea fi *Almaz* de origine tătărească; cf. rus. *almaz* „diamant".
Almaş: ung. *almas* „livadă de meri" sau n. top. *Almaş(u)*, de aceeaşi origine.
Almaşi: acelaşi cu precedentul; *-i* arată pronunţarea moale a lui *ş* sau originea locală (din *Almaş*) a posesorului.
Almăgeanu < n. top. *Hălmagiu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Almăjean(u) < n. top. *Almăj*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Almăşan(u): acelaşi cu *Almăşeanu.*
Almăşeanu < *n.* top. *Almaş(u)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Almăşoiu: *Almaş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Almian < n. top. *Alma* (Ardeal); prenumele (Romulus) al acestei persoane ar întări explicaţia mea, în sprijinul căreia vorbeşte şi lipsa lui *-u*, caracteristică numelor ardeleneşti.
Alnaş: *alunaş (< alun)?*
Aloman: acelaşi cu *Alaman* (prin faza *Ală-*).
Alpopi(l): *al* + gen. lui *popă.*
Alstanei: *al* + gen. lui *Stana.*

Alstani: același cu precedentul.
Altangiu: tc. *altînği* „aurar".
Altarescu: același cu *Altărescu*.
Altărescu: același cu *Alterescu*.
Altenliu: tc. *altin* „aur", cu suf. *-ly* (tot turcesc). Cf. *Altangiu*.
Altcocalian: arm.
Alter: germ. *Alter* „bătrîn".
Alterescu < *Alter* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Altia: v. *An. Inst. Ist. Nat.* III, 704.
Altinovici: **Altin* sau *Altîn* (< tc. *altin* „aur"), cu suf. sl. *-ovič*; cf. bg. *Altun*, explicat la fel.
Aluaș: *aluaș* „lacheu, fecior în casă (DA).
Alucăi < *Luca*.
A lui Gheorghe < *a* + *lui* + *Gheorghe*.
A lui Ioan < *a* + *lui* + *Ioan*.
A lui Nică < *a* + *lui* + *Nică* (< *Ionică*).
Aluman: același cu *Aloman*.
Alunade: *a(l)-lu(i) Nade(a)?* Cf. gr. *Alonidis*.
Alunaru: *alunar* „o pasăre"; „negustor de alune"..
Aluncanu: cf. *Halunga* (sau *Halinga*). Ar putea fi o transcriere greșită pentru *Aluneanu*.
Aluneanu: < n. top. *Aluna*, *Alunul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Alungei < *Lunga* (fem. lui *Lungu?*, puțin probabil).
Alungulesei < *Lunguleasa* (< *Lungu*).
Alupei < *Lupa* (la origine, *lupă* „lupoaică").
Alupi: același cu numele precedent.
Alupoaie(i) < *Lupoaia* („soția lui *Lupu*").
Alupului < *Lupu*.
Alupunței (?) < *Lupunța* (?).
Aluțoaiei < *Luțoaia*, fem. lui *Luță*, absent în fișierul meu, dar verosimil.
Alvadane < *vădană* „văduvă" (tratat ca nume propriu).
Alverescu: același cu numele următor.
Alvirescu < *Arghir* (DO), prin hipercorectitudine (*g* > *v*; cf. *vițel* > *ghițel*).
Amacabeiu (?) < *Macabei* (= *Macavei*, *Macovei*).
Amafteoaiei < *Mafteoaia*, fem. lui *Maftei*.
Amaftioaiei: același cu precedentul.
Amaftiței < *Maftița*, fem. lui *Maftei*, în sens oarecum propriu, formal (*nu* de soție a unui Maftei).
Amahnei < *Mahna* (?)
Amaicii < *Maica*: *maică* „călugăriță".
Amalcăi < *Malca* (nume evreiesc).
Aman: nume purtat, la origine, de greci (cf. *Arh. Olt.*, XIX, p. 79). În CT Atena apare numai *Amanaki(s)*, format, firește, de la *Aman*. Cf. și bg. *(H)amanov*.
Amanaloaie < *Manaloaia* (< *Manole*).
Amancei < *mancă* „doică" (devenit nume propriu).
Amanci: același cu precedentul.
Amarande < *Maranda*. Acest nume, găsit de mine în București, era urmat, în paranteză, de *Smărăndescu*.
Amarandei: același cu numele precedent. Adaosul *Smărăndescu* apare și la acesta.
Amarandescu < *Amarandei* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Amarazeanu < n. top. *Amaradia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Amarei < *Mara*.
Amarescu < *Amaru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Amarfei < *Marta*, cu fonetism rusesc *Marfa*.
Amarfi: același cu precedentul.
Amarghioalei < *Marghioala*.
Amarie(i) < *Maria*.
Amarii: același cu precedentul.
Amarinei < *Marina*.
Amarioarei < *Marioara*.
Amariștei < *Marișca* (< *Maria*).
Amariță: același cu următorul.
Amariței < *Marița*.
Amariuței: același cu *Amăriuței*.
Amartiței < *Martița* (< *Marta*).
Amarnica: *amarnic(ă)*.
Amaru: *amar*.
Amatiescei < *Matieasa*, fem. lui *Matei*.
Amaziliței < *Mazilița*, fem. lui *Mazilu*.
Amăgdălini < *Măgdălina* = *Magdalena*.
Amănăloa(i)e(i) < *Mănăloaia* (< *Manole*).
Amăndiței < *Măndița* (< *Manda*, hipocoristic fem. al lui *Diamant*, DO).
Amănuță: *Aman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Amărăscu < *Amaru* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Amărăști*.
Amărășteanu < n. top. *Amărăști*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Amărculescei < *Mărculeasa* (< *Marcu*).
Amăreanu < n. top. *Amara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Amărescu: același cu *Amărăscu*.
Amărfoaiei < *Mărfoaia*, fem. lui *Marfu*(?) sau simplu derivat de la *Marfa*.
Amărginoaiei < *Mărginoaia*. Tema?
Amărică: același cu următorul.
Amăricăi < *Marica*.
Amărioarei < *Mărioara*.
Amăritu: *amărît*.
Amăriuței < *Măriuța* (< *Maria*).
Amăriuți: același cu precedentul.
Amătrășoaie: < *Mătrășoaia*.
Ambarusi: cf. gr. *Ambariotis*. Ar putea fi o grafie etimologizantă a numelui următor.
Ambăruș: ung. *Ambrus* „Ambrosius"; cf. *Ambruș*.
Ambrinoe: cf. *Ambrino* (DO) care este același cu *Lambrino*.
Ambrinos: gr. *Lambrinós* (DO).
Ambroian < n. top. *Ambru* (Ardeal).
Ambros < *Ambrosie* sau, mai degrabă, it. *Ambrós*, variantă a lui *Ambrosio*.

Ambrosă: același cu următorul.
Ambrose: același cu *Ambrosie*. Cf. *Atanase — Atanasie.*
Ambrosi < *Ambrose* (cu *-e* neaccentuat > *i*); cf. și it. *Ambrosi*, germ. *Ambrosi.*
Ambrosie: nume calendaristic, de origine grecească, venit la noi prin slavă; cf. rus. și bg. *Ambrosij.*
Ambrozi: același cu *Ambrozie* (cf. *Ambrosi*, pentru finală); ar putea fi și germ. *Ambrosi*, ortografiat fonetic.
Ambrozie: același cu *Ambrosie*, cu *-s>z*, datorită filierei. Cf. și bg. *Ambrozi.*
Ambruna
Ambrus: ung. *Ambrus* „Ambrosius" (cu grafia originară).
Ambruș: același cu precedentul („citit" ca în limba de origine).
Ameiroaiei < *Meiroaia.* Tema? Ar putea fi *Meir—Meier*, nume evreesc.
Amen: lat. *amen* „amin"; cf. ung. *ámen* „sigur, adevărat".
Amfilohie: gr. *Amfilohios* (prin filieră slavă: ucr., rus. *Amfilohij*).
Amigdalis: gr. *Amigdalis.*
Amihăese: același cu următorul.
Amihăiesei < *Mihăiasa* (< *Mihai*).
Amihăiloaiei < *Mihăiloaia*, fem. lui *Mihăilă.*
Amilcar: nume livresc. (*Hamilcar*, cunoscut bine de romani, era tatăl lui Hanibal.)
Amilian: variantă a lui *Emilian.*
Amin: același cu *Amen.*
Amira: gr. *Amira.*
Amiraș: gr. *Amiras*, cu finala modificată, poate intenționat, sub influența diminutivelor în *-aș*. Ar puta fi și o greșeală de transcriere.
Amititicăi < *Mititica.*
Amitroaiei < *Mitroaia* (< *Mitru*)
Amițoaiei < *Mițoaia* (< *Mițu*).
Amnăș(e)anu < n. top. *Amnaș* (Ardeal), cu suf. *-(e)anu.*
Amoașei < *moașă*, sau, poate, *Moașa.*
Amorăriței < *Morărița: morăriță* sau fem. lui *Moraru.*
Amorescu: gr. *Amouris.* Ar putea fi și același cu *Amărescu* (< *Amaru*), cu *-ă- > o* sub influența lui *m*. Cf. și tc. *hamur* „aluat".
Amorțilă: *amorți*, cu suf. *-ilă.*
Amorțitu: *amorțit.*
Ampoițan < n. top. *Ampoița* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Amu: cf. *Amos*, nume calendaristic (ucr. *Amos*).
Amuguroancei < *Muguroanca*, derivat de la *Mugur*? Sau transcriere greșită pentru *Unguroanca.*
Amuntencei < *Munteanca: munteancă* „femeie de la munte".
Amurăriței < *Murărița: murăriță* (= *morăriță*).
Amuscăliți < *muscăliță*, fem. lui *muscal* „rus". Ar putea avea la bază și antroponimul *Muscălița*, existent, probabil, în nomenclatura noastră.
Amutoaiei < *Mutoaia* (< *Mutu*).
Amutului < *Mutu.*
Amuțoaie < *Muțoaia* (< *Mutu*). Un corespondent al meu de pe vremuri m-a informat că în familia *Avrumuțoaie* (< *Avrum*, variantă idiș a lui *Avram*), cu care se înrudea *Amuțoaie*, erau gîngavi, printre ei cineva mut.
Amuza: același cu *Amza.*
Amuzescu < *Amuza* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Amza: același cu *Hamza* (v. la *H*, s.v.).
Amzarescu: același cu *Amzărescu.*
Amzăr
Amzărescu < *Amzăr* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Amzescu < *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Amzi = *(a) Amzei.*
Amzoaia: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Amzoiu: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Amzucu: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutivul *-uc.*
Amzuica: același cu *Amzuică.*
Amzuică: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uică.*
Amzulescu < *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Amzuloiu: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)oiu.*
Amzuța: *Amza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Ana: nume biblic.
Anachi: *Ana* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*, sau variantă a lui *Enache.*
Anagnostache: gr. *Anagnostaki(s).*
Anagnoste: același cu *Anagnosti.*
Anagnosti: gr. *Anagnostis.*
Anagnostopol: gr. *Anagnostopoulos.*
Anagnostopulos: același cu precedentul, păstrat însă în forma lui originară (cu o ușoară modificare fonetică).
Ananei < *Nana*, fem. lui *Nanu.*
Ananescu: același cu *Ananiescu.*
Anania: nume biblic, venit la noi prin filieră slavă (bg., rus. *Aananija*).
Ananian: *Anania* (v. numele precedent), cu suf. arm. *-ian.*
Ananiescu < *Anania* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ananiu: *Anania* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Anasie: gr. *Anasi(s).*
Anastas: gr. *Anastas*, sau bg. *Anastas*, sau rus. *Anastas*. Ar putea fi și o variantă a lui *Anastase.*
Anastasachi: *Anastase* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*, sau gr. *Anastasaki(s).*
Anastasatu: gr. *Anastasatos, Anastasatou.*

Anastasă: același cu *Anastase*.
Anastase: același cu *Anastasie*.
Anastasescu < *Anastase* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Anastasia: nume calendaristic, fem. lui *Anastas(i)e*.
Anastasiad: același cu următoarele două.
Anastasiade: același cu următorul.
Anastasiadi: gr. *Anastasiadi(s)*.
Anastasian: *Anastase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.
Anastasie: nume calendaristic de origine grecească, venit la noi prin filieră slavă (bg., rus. *Anastasij*).
Anastasiei < *Nastasia*.
Anastasiu < *Anastasie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*, sau gr. *Anastasios*, *Anastasiou*.
Anastasoaia: *Anastasă* (v. mai sus, s.v.), (cu *-e* > *ă*, ca în graiurile moldovenești), cu suf. fem. *-oaie*.
Anastasof: bg. *Anastasov*.
Anastașcu: *Anastase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-așcu*; cf. bg. *Anastasko* (cu *s*).
Anăstăsoaiei < *Năstăsoaia* (< *Năstase*).
Anășculesei < *Născuleasa* (< *Nașcu*).
Anazariei < *Nazarie*.
Anca: diminutiv de la *Ana* (v. mai sus, s.v.) sau sl. (bg., s.cr.) *Anka*.
Ancău: ung. *ankó* „stîngaci, nătîng".
Anceanu < *Anca* sau, mai degrabă, < n. top. *Hancea*.
Anchele
Anchescu < *Anca* (?), cu suf. *-escu*.
Anchievici: *Anca* (?); cf. și rus. *ánka* „ceucă, stăncuță".
Anciu: același cu *Hanciu* (v. la *H*, s.v.); cf. și n. top. *Hancea*, cu aceeași temă.
Ancota: *Anca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-otă*.
Ancu: *Iancu*, cu dispariția (prin fonetică sintactică) a lui *I-*; cf. *Onu* < *Ionu*. Nu e exclusă însă originea bg.: *Anko*.
Anculescu < *Ancu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Anculete: *Ancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (olt.) *-(l)ete*; cf. *Ionete* < *Ion*.
Ancuța: *Anca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Ancuță: *a Ancuței*, pronunțat (*a*) *Ancuței* și apoi, cu „pierderea" lui *-i* (poate prin fonetică sintactică) *Ancuță*.
Andarache: același cu *Andarachi*.
Andarachi: gr. *Andaraki(s)*.
Andea: cf. bg. *Ando*, hipocoristic de la *Andon*.
Anderca: cf. *Anderco*.
Anderco: cf. gr. *Andricos*.
Ando: bg. *Ando*, hipocoristic de la *Andon*.
Andon: același cu *Anton* (*nd* < *nt* trădează o pronunțare grecească); cf. și bg. *Andon*.
Andone: același cu următorul.
Andoni: cf. bg. *Andoni*.
Andonie: același cu *Andoni*, de fapt punctul de plecare al acestuia; cf. *Antonie*.
Andonian: *Andoni* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.
Andonic: *Andon* (v. mai sus, s.v.), cu sufix neclar.
Andoniu: *Andon*; cf. *Antoniu*.
Andor: ung. *Andor* „Andrei".
Andorca: *Andor* (v. numele precedent), cu suf. *-ca* (= *că*).
Andorean(u): *Andor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Andra: *Andor*; cf. *Șandru* < ung. *Sandor*.
Andrabulea: *bandrabur(c)ă* „cartof"; pentru finală, cf. sin. *barabulă*.
Andrăbulea: același cu precedentul.
Andras: ung. *András* „Andrei"; s-a păstrat grafia originară.
Andraș: același cu precedentul; cf. și n. top. *Andrășești*.
Andrașan: *Andraș* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Andrași: același cu *Andraș* (*-i* arată pronunțarea moale a lui *ș*).
Andrașoni: *Andraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. băn. *-oni*.
Andrașovschi: *Andraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovski*.
Andrășan: același cu *Andrașan*; cf. și n. top. *Andrasfalău* (Ardeal), devenit *Andreeni*.
Andrea: *Andru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ca*. Ar putea fi și același cu *Îndrea* (= *Undrea*), una dintre numeroasele forme ale lui *Andrei*.
Andreadi: gr. *Andreadi(s)*.
Andreana: același cu *Andreiana*.
Andreanu: același cu *Andreianu* sau < n. top. *Andreeni*; cf. și bg. *Andrean*, it. *Andrean(i)*.
Andreaș: *Andrei* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aș*; cf. și bg. *Andreas*.
Andreescu < *Andrei* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Andreev: sl. *Andreev*.
Andrei: nume biblic, venit la noi prin filieră slavă.
Andreian: același cu *Andreianu* sau < n. top. *Andreeni* (Ardeal).
Andreiana: *Adriana* + *Andrei* sau, mai degrabă, bg. *Andrejana*.
Andreianu: *Andrei* + *Adrian* sau < n. top. *Andreeni*.
Andreiasa: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easa*.
Andreiaș: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*; cf. bg. *Andrejaš* și n. top. *Andreiaș*.
Andreiași: același cu *Andreiaș* (*-i* redă pronunțarea moale a lui *ș*, frecventă în graiuri muntenești).
Andreica: bg. *Andrejka*; cf. n. top. *Andreica* (Banat), transformat în *Andrica*.
Andreică: același cu *Andreica*.
Andreiciuc: ucr. *Andrejčuk*.
Andreiescu: același cu *Andreescu* (ortografiat fonetic, cu *-i-* între cei doi *e*); cf. n. top. *Andreiești*.

Andreievici: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. compus *-evič* sau, mai probabil, nume slav în întregime.
Andreiovici: același cu precedentul; *-o-* trimite la o pronunțare rusească, poate regională.
Andreiță: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-iță*; cf. și s.cr. *Andrijtsa*, diminutiv de la *Andrija*.
Andreiu: același cu *Andrei; -u* sub influența, poate, a lui *Mateiu*, al cărui *-u* se justifică etimologic.
Andreopol: gr. *Andreopoulos*.
Andreș: același cu *Andrieș* sau, mai probabil, ung. *Andris*, variantă a lui *Andras* „Andrei“, deci cu accentul pe prima silabă, de unde *i* neac. > *e*.
Andreșanu: același cu *Andrieșanu;* cf. și numele precedent.
Andreșoaie: *Andreș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie;* cf. n. top. *Andrieșoaia, Andrișoaica*.
Andrete: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (olt.) *-ete*.
Andrian: același cu *Andreian;* cf. ucr. și rus. *Andrijan*, n. top. *Bîtcele Andrienilor*.
Andriano: gr. *Andreanos, Andrianos*, accentul pe silaba finală ca produs al voinței posesorului acestui nume; cf. și *Andrianov*.
Andrianov: *Andrian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*; ar putea fi slav în întregime.
Andrianovici: *Andrian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič* sau venit ca atare dintr-o limbă slavă.
Andrianu: același cu *Andrian*.
Andriaș: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Andriașciuc: *Andriaș* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.
Andrica: *Andriica* (< *Andreica*, de mai sus); cf. n. top. *Andrica*.
Andrici: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*; cf. *Negrici* < *Negru*.
Andricioaie = *a Andricioaiei* < *Andricioaia* (< *Andrici* sau *Andriță)*.
Andriciuc: același cu *Andreiciuc*.
Andricu: gr. *Andrikos, Andrikou;* cf. și bg. *Andriko*.
Andrieciuc: același cu *Andreiciuc*.
Andriescu: același cu *Andreiescu*.
Andriesei < *Andrieasa* (< *Andrei* + suf. *-easa)*.
Andrieș: același cu *Andr(e)iaș*.
Andrieșanu < n. top. *Andrieșeni*.
Andrieși: același cu *Andrieș* (*-i* redă pronunțarea moale a lui *ș*).
Andrieșescu < *Andrieș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Andrievici: același cu *Andreievici*.
Andrino: gr. *Andrinos*.
Andrioaie(i) < *Andrioaia* (< *Andrei)*.
Andriș: ung. *Andris*, variantă a lui *Andras* „Andrei“.
Andrița: același cu *Andriță*.
Andriță: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*; cf. *Ioniță* < *Ion*.
Andrițoiu: *Andriță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Andriuc: ucr. *Andrjuk*.
Andriucă: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ucă*; cf. *Iliucă* < *Ilie*.
Andriuță: *Andrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță;* cf. *Iliuță* < *Ilie*.
Andron: bg. și rus. *Andron;* cf. și *Androne*.
Andronache: *Androni* (sau *Andron*), cu suf. *-ache*. Cf. n. top. *Andronache*.
Andronachi: același cu precedentul.
Androne: același cu *Androni;* cf. n. top. *Androne*.
Andronescu < *Andron(i);* cf. n. top. *Andronești*.
Androni: gr. *Androni*.
Andronic: nume calendaristic (< gr. *Andronikos)*, venit la noi prin filieră slavă (bg., rus. *Andronik*); cf. n. top. *Andronic*.
Andronie: același cu *Androni* sau *Androne*.
Androniu: *Androni* sau *Androne* (v.s.v.), cu suf. *-iu*.
Andronovici: *Androni* sau *Androne* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Andru: ung. *Andor;* pentru modificarea fonetică, cf. *Șandru* < ung. *Sándor*.
Andruc: *Andru* (sau *Andrei*) (v.s.v.), cu suf. ucr. *-uk*.
Andruchovici: *Andruc* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-evič*. Grafia *ch* pentru *c*, produs livresc?
Andruhov: *Andruc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.
Andruhovici: *Andruc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*. Ca și la numele precedent, pentru *h* în loc de *c* trebuie să invocăm pe *Andruchovici*, al cărui *ch* a putut fi „interpretat“ ca *h*; cf. *Michail* pentru *Mihail*.
Andruș: *Andru* (v. mai sus, s.v.) (sau *Andrei?*), cu suf. *-uș;* cf. și bg. *Andruš*.
Andrușca: *Andru* (sau *Andrei?*) (v. s.v.), cu suf. *-ușcă*.
Andrușcă: același cu *Andrușca*; cf. și bg. *Andruško*.
Andruța: *Andru* (sau *Andrei*) (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Andruțu: același cu precedentul, ca formație, dar cu „masculinul“ sufixului.
Ane: *a Anei;* cf. și *Iane*, care a putut pierde pe *i-* în fonetică sintactică.
Anea: același cu precedentul.
Anechitei < *Nechita* (= *Nichita)*.
Aneculei < *Necula*.
Anegroaie(i) < *Negroaia* < *Negru)*.
Anescu: *Ana* sau *Iane(scu)?*
Anesia: același cu *Anisia*.
Anesiu: < *Anesia*(?)
Aneste: gr. *Anesti(s)*; cf. și bg. *Anesti*.
Anestin: formație „românească“ de la precedentul cu *-in?*
Anfim: același cu *Antim*, venit prin filieră slavă cu *f* < *th* grecesc; cf. *Marfa* < *Martha*.

Anganu: acelaşi cu *Hanganu.*
Angelescu: acelaşi cu *Anghelescu*; pentru *ğ* în loc de *gh*, cf. *Georgescu* (< *Gheorghe*). Influenţă livrescă (după lat. *angelus*). Nu trebuie uitat *angel (radios)* al lui Caragiale.
Angelian: tema este aceeaşi ca la numele precedent, iar sufixul, armenesc.
Angelin: gr. *Angelinis* cu *ğ* în loc de *gh*, ca la *Angelescu.*
Angeliu: acelaşi cu *Angheliu.*
Angelo: it. *Angelo.*
Angelovici: acelaşi cu *Anghelovici.*
Anghe: *Angheluţă*, „analizat" în *Anghe* + + *Luţă* (DO)? Cf. şi bg. *Anga*, explicat tot aşa (din *Anghelina*).
Anghel: nume grecesc la origine (cf. *Angelos*, *Angelou*, adoptat, prin creştinism de slavi şi de noi). Cf. bg. *Angel.* Sînt înclinat să cred totuşi că, de fapt, al nostru *Anghel* are punctul de plecare în numele sărbătorii de la 8 noiembrie: „Arhanghelii Mihail şi Gavriil", care, în vorbirea populară (cel puţin prin sudul Moldovei)este *Hranghel.* Se ştie că unele nume de botez se dau după acelea ale sărbătorilor, la început, din motiv că copiii în cauză s-au născut în ziua închinată sfîntului sau evenimentului religios. Cf. *Crăciun*, *Pascu* etc.
Anghelache: gr. *Anghelaki(s)*. Cf. şi bg. *Anghelaki.*
Anghelaghe: acelaşi cu precedentul, afară de cazul unei transcrieri greşite.
Anghelea: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *ea*; cf. şi bg. *Angéli.*
Angheleanu < *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (cu valoare antroponimică) *-eanu.*
Anghelescu < *Anghel*; cf. n. top. *Angheleşti.*
Angheli: acelaşi cu *Anghelea*; cf. *Negri* — *Negrea.*
Anghelichi: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu un sufix puţin clar, existent în *Cuţichi*, *Patrichi* etc., care sînt în întregime greceşti. Cf. şi gr. *Anghelikas* şi *Angheliki* (ultimul atestat numai o dată în CT Atena). Un genitiv muntenesc de la *Angelica* pare puţin verosimil.
Anghelide: formă „românizată" a numelui următor.
Anghelidis: gr. *Angelidis.*
Anghelina: „femininul" lui *Anghel*; cf. gr. *Angelina(s)* şi bg. *Angelina.*
Anghelinei < *Anghelina.*
Anghelini: acelaşi cu precedentul sau, poate, mai degrabă, gr. *Angelinis.*
Anghelinici: *Anghelina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*; nu e exclus totuşi să avem a face cu o modificare voită a finalei gr. *Angelinis.*
Angheliu: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Angheliuci: tema e clară *(Anghel)*, restul obscur şi suspect în ce priveşte corectitudinea transcrierii.
Angheloiu: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Anghelopol: gr. *Angelopoulos.*
Anghelovici: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Anghelus: diminutiv de la *Anghel*; cf. n. top. *Anghelus* (Ardeal) şi bg. *Angeluš.*
Angheluţ: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*, care, formal, este masculinul lui *-uţă*; cf. numele următor.
Angheluţă: *Anghel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*, formal, femininul lui *-uţ*, deşi *Angheluţă* nu cred că este, la origine, un nume de femeie.
Anghene: pare a fi o variantă, greu de explicat în ce priveşte finala, a lui *Anghel.* Să fie vocativul acestuia *(Anghele)*, al cărui *-l-* a trecut, prin asimilare, la *n* din prima silabă (aceasta, accentuată!)? Nu-i deloc exclus. Că vocativul poate deveni, ca să zic aşa, nominativ, adică formă „generală", dovedeşte *Toadere* < *Toader*, auzit de mine în vorbirea unor copii.
Angheni: acelaşi cu precedentul.
Angheru: *hăngheraş*, diminutiv al lui *hengher.*
Anghioiu: după DO, din *Anghel* (v.s.v.); face dificultăţi „dispariţia" lui *-l.*
Angică: de la *hangiu.* DA cunoaşte numai pe *hangiţă* şi *hangioaică*; pentru „căderea" lui *h*, cf. *angiu* < *hangiu* (*Magn. Et.*). DO îl derivă de la *Anghel* (?).
Angiolini: it.
Angiulescu < *Hangiu* (v. la *H*, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Anglitoiu: pare a fi o variantă a numelui următor. Raportul dintre ele ar putea fi şi invers.
Angriţoiu: variantă a lui *Andriţoiu*?
Ani < *(a) Anei.*
Anibal: nume livresc, luat din manuale de istorie.
Anica: *Ana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*
Anicăi < *Anica*; ar putea fi şi *a Nicăi*, adică „a(l) lui Nica".
Anici: it. (dovadă numele mic *Giovanni* şi religia catolică).
Aniculăiesei < *Niculăiasa* (< *Niculaie*).
Anicuţa: *Anica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*; la origine, probabil, a *Anicuţei.*
Anin: *anin*, arborele numit în unele regiuni *arin.* Cf. şi *Anin*, nume calendaristic.
Anineanu < n. top. *Anina* sau *Anini*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Aninoiu: *Anin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Aninoş(e)anu < n. top. *Aninoasa* sau *Aninoşani.*
Anisescu < *Anisie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Anisia: nume calendaristic de origine grecească; cf. bg. *Anisija.*

Anisie: același cu *Anisia* sau „masculinul" acestuia; cf. și numele următor.

Anisiei < *Anisia.*

Anisim : rus. *Anisim* (același cu *Onisim*).

Anisimof: *Anisim* (v. numele precedent), cu suf. *-ov* (pronunțat *-of*), sau, mai probabil, rus. *Anisimov.*

Anistoroaia < *Nistoroaia (< Nistor).*

Anița < *a Aniței* sau, direct, n. fem. *Anița;* cf. și bg. *Anitsa.*

Anițaș: formă diminutivală a numelui precedent, destul de curioasă la prima vedere. Ar putea fi, la început, n. fem. afectiv, cu suf. masc., ca în cazul lui *Catrinel, Irinel* etc.

Aniță: același cu *Anița*, mai apropiat decît acesta de originea lor comună *a Aniței*, în graiurile moldovenești, *a Aniței.*

Aniței < *Nița (< Anița).*

Anițescu < *Anița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Anițla: *Anița*, cu finala neclară. A influențat *Anisia?*

Anițoaia < *Niță*, cu suf. *-oaie* și cu *a-*, articolul, aglutinat (deci, teoretic, la origine, *a lui Niță*).

Anițulesei: formație similară cu cea precedentă, în sensul că tema este tot masc. *Niță.*

Anoaica: *Ana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-oaică.*

Anoxe: gr. *Anoixis.*

Antache: gr. *Antakis* sau bg. *Antaki(j).*

Antal: ung. *Antal* „Anton"; cf. n. top. *Antal.*

Antaloaia: *Antal* (v. numele precedent), cu suf. *-oaie.*

Antaloaie: același cu precedentul (mai apropiat decît acesta de *a Antaloaiei*, care le stă la bază).

Antalucă: *Antal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă.*

Antaluță: *Antal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*

Antan < n. top. *Ant* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Antar: pare a fi același cu *Antal*, a cărui finală, simțită ca sufix, a fost înlocuită prin suf. *-ar.* Ne putem gîndi, în subsidiar, și la o modificare fonetică condiționată a lui l (printr-un fel de asimilare a acestuia sub influența lui *n*).

Antemie: același cu *Antimia.*

Antemir: același cu *Antimir.*

Antica: numele unui locuitor de limbă maghiară din Prăjești-Bacău. Nu l-am putut explica.

Antim: nume calendaristic, de origine grecească *(Anthimos)*, venit la noi prin filieră slavă; cf. bg. *Antim* și n. top. rom. *Antim.*

Antimia: după DO, nume feminin la origine, provenit din *Antim*, deci *al Antimiei.* Cf. și gr. *Anthimiadis.*

Antimir: după DO, din *Antim*, plus suf. sl. *-mir* ca la *Stratimir (< Evstratie);* cf. n. top. *Antemireasca.*

Antimirescu: *Antimir;* cf. n. top. *Antemirești.*

Antimiu: *Antim* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Antimoianu: *Antimoaia (< Antim)*, cu suf. *-anu.*

Antimovici: *Antim* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*

Antin: același cu *Antim;* cf. bg. *Antin(ov)*, explicat altfel, din gr. *anthemios* „înflorit", și pus în legătură cu sărbătoarea Floriilor. Cf. gr. *Anthinos* și ucr. *Antinčuk.*

Antinescu < *Antin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Antioh: nume calendaristic, de origine grecească, venit la noi prin filieră slavă (ucr., rus. *Antioh*).

Antip: ucr., rus. *Antip;* cf. și *Antipa.*

Antipa: nume calendaristic, de origine grecească, venit la noi prin filieră slavă (bg., ucr., rus. *Antipa*).

Antipov: *Antipa* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov* sau direct dintr-un sl. *Antipov.*

Antistescu

Antoce: același cu *Antoci.*

Antoceanu: *Antoci* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic)*-eanu* sau, mai degrabă, din n. top. *Antoceni.*

Antoche: același cu *Antochi.*

Antochi: același cu *Antohi;* grafia *ch* pentru *h* amintește de *Michail* pt. *Mihail* și este un produs „voit" (sub influența, probabilă, a etimonului sau, mai degrabă, a fr. *Michel*, germ. *Mich(a)el*).

Antoci: același cu *Antohi.* Modificarea fonetică este complexă și nu destul de clară. Trebuie să pornim de la o formă, neatestată (cel puțin pentru mine) *Antochi*, cu *k* (= *ch* urmat de *i*) devenit *č*, ca în unele graiuri moldovenești de nord.

Antocică: formă diminutivală a lui *Antoci* (v. mai sus s.v.).

Antof < *Antofi* sau *Antofe.*

Antofe: același cu *Antofi.*

Antofi: *Antohi*, prin hipercorectitudine (*hi* a fost „simțit" ca dialectal, cf. *hiică-mea* < *fiică-mea*), și de aceea a fost înlocuit prin „literarul" *fi*).

Antofia: fem. lui *Antofi.*

Antofie: *Antohie*, cu același fenomen de hipercorectitudine ca la *Antofi.*

Antofiloiu: trebuie considerat ca un derivat de la *Antofi*, cum face DO, cu *-fil* de la *Popafil* ș.a., simțit drept sufix; cf. n. top. *Antofiloaia.*

Antohe: același cu *Antohi.*

Antohi < *Antioh.*

Antohie < *Antioh.*

Antomiu

Anton < *Antonie;* cf. bg. *Anton.*

Antonache: același cu *Antonachi.*

Antonachi: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*, sau, poate, mai degrabă, gr. *Antonaki(s).*

Antonaru: gr. *Antonaros.*

Antonaş: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*

Antone < *Antonie.*

Antoneac: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-jak.*

Antoneanu: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Antonesă: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*, la genitiv *(a) Antonesei* > *Antonese*, cu *-e* > *ă* din cauza pronunţării dure a lui *s* (ca în graiurile moldoveneşti).

Antonescu < *Anton*; cf. n. top. *Antoneşti.*

Antonesei: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easa* (v. mai sus *Antonesă*).

Antonesi: acelaşi cu precedentul.

Antoni < *Antonie.*

Antoniac: acelaşi cu *Antoneac.*

Antoniade: gr. *Antoniadi(s).*

Antoniadis: gr. *Antoniadis.*

Antonian(u): *Anton* (v. mai sus, s.v.) cu suf. (antroponimic) *-eanu*, redat grafic (influenţă livrescă?) prin *-ianu.*

Antonie: nume calendaristic de origine greco-latină, venit la noi prin intermediu slav; cf. bg. *Antonij.*

Antoniev: bg. *Antoniev.*

Antonini: gr. *Antonini(s).*

Antoniu: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* sau direct din gr. *Antoniou.*

Antoniuc: *Anton* (v. mai sus, s.v.),cu suf. ucr. *-juk.*

Antonoa(i)e = *a Antonoaiei* < *Anton.*

Antonoi(u): *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Antonov: sl. *Antonov.*

Antonovici: *Anton* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič* sau, mai probabil, din rus. *Antonovič;* cf. şi ucr. *Antonovijč* (numele unui filolog).

Antose: DO dă un *Antosiia* (s.v. *Antioh*), pe care nu-l explică şi nu-l pot explica nici eu. Ar putea fi o greşeală de transcriere pentru *Antoşe*, care ar fi o variantă, numai grafică a lui *Antoce*. Cf. şi numele următor.

Antoş: ung. *Antus* „Anton".

Antoşică: *Antoş* (v. numele precedent), cu suf. *-ică.*

Antovie: bg. *Antov* (< *Anto*, hipocoristic al lui *Anton).*

Antus: ung. *Antus*, cu păstrarea grafiei originare.

Anuş: nume armenesc de origine persană (*Balcania* I—III, 119).

Anuşca: *Ana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-uşcă.*

Anuţa: *Ana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*

Anuţă: acelaşi, fie cu precedentul, fie, mai probabil, cu următorul (devenit *Anuţăi*, apoi *Anuţă*).

Anuţei < *Anuţa.*

Anuţescu < *Anuţa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Aolăriţei < *Olăriţa* (< *Olaru)* sau apelativul *olăriţă* „femeie-olar".

Aoneştei < *Oneasca* (< *Onu).*

Aonofresei < *Onofreasa* (< *Onofrei).*

Aostăcioaie < *Ostăcioaia* (< *Ostaci*, variantă dialectală a lui *Ostapi).*

Apachiţei < *Pachiţa* (< *Paraschiva).*

Apahidean(u) < n. top. *Apahida* (Cluj), cu suf. *-can(u).*

Apahidianu: acelaşi cu precedentul.

Apaitan: pare a fi acelaşi cu numele precedente („căderea" lui *-h-* şi chiar „asurzirea" lui *-d-* sînt posibile).

Apalaghia: acelaşi cu următorul.

Apalaghiei < *Palaghia*, nume calendaristic.

Aparaschiţei < *Paraschiţa* (< *Paraschiva).*

Aparaschivei < *Paraschiva.*

Aparu: *apar* „cel care vindea apă".

Apascaloaie < *Pascaloaia* (< *Pascal).*

Apati: ung. *apáti* „care aparţine unei abaţii" (< *apát* „abate, stareţ de mînăstire"). Cf. n. top. *Apateu* (Ardeal).

Apavaloaei < *Pavaloaia* (< *Pavel).*

Apavaloaie: acelaşi cu precedentul.

Apă: ung. *apa* „tată"; cf. şi ung. *áp* „leneş".

Apă rece: *apă* + *rece.* Nu-i exclus ca primul termen să fie identic cu etimonul numelui precedent, pe care necunoscătorii limbii maghiare să-l fi confundat cu *apă.*

Apătăchioaiei < *Pătăchioaia* (< *Patache*, care continuă pe *Potapie*, nume calendaristic).

Apătean(u) < n. top. *Apateu*, *Apatău* (Ardeal), cu suf. *-ean(u).*

Apătroaiei < *Pătroaia* (< *Pătru).*

Apăţeanu < n. top. *Apaţa* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*

Apăunei < *Păuna.*

Apăvăloaie < *Păvăloaia* (< *Pavel).*

Apel: pare a fi tema numelui următor; cf. totuşi bg. *Apél* (şi *Apelov*) explicat din gr. *Apellos* (vestitul pictor grec).

Apelian: DO, p. 131, s.v. *Pelea*, trimite la un *Apelie*, care, din păcate, lipseşte. Probabil, un nume calendaristic. Cf. gr. *Apelatos* şi *Apellidou.*

Apescăriţei < *Pescăriţa* (< *Pescaru).*

Apetre(a) < *Petre;* v. şi numele următor.

Apetrei < *Petrea(a);* cf. numele tatălui lui Creangă: *Ştefan a Petrei.*

Apetri: acelaşi cu *Apetrei.*

Apetroa(i)e(i) < *Petroaia* (< *Petru).*

Apeţeanu: acelaşi cu *Apăţeanu.*

Apipie

Aplugăriţei < *Plugăriţa* (< *Plugaru* sau *plugar).*

Apogi: it.

Apoloni: it.

Apolozan: pare a fi acelaşi cu *Apolzan.* Deoarece aparţine unui bulgar (din com. Fălciu-Vaslui), am oarecare îndoieli. În orice

caz apariţia unui *o* între *l* şi *z* nu are nimic surprinzător.

Apolzan < n. top. *Apold* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Apolzeanu: acelaşi cu precedentul. Apariţia lui *-z-* nu-i produsul unei modificări fonetice, fiindcă *-e* (din *-eanu*) nu africatizează oclusivele. S-a pornit, cred, de la alternanţa *d—z* atît de frecventă în paradigmele morfologice ale substantivului, adjectivului, verbului etc.

Apopei < *Popa* sau, mai probabil, *popă*.

Apopoaei < *Popoaia (< Popa)*. Un apelativ *popoaie* (fem. al lui *popă*) ar putea fi acceptat numai ca un produs „stilistic", deci oarecum trecător.

Aposte(a): *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Aposteanu < *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Apostescu < *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Apostesei < *Apostcasa (< Apostu)*.

Apostică: *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ică*.

Apostiu: *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.

Apostoa(i)e < *Apostoaia (< Apostu)*.

Apostoaia: acelaşi, de fapt, cu precedentul.

Apostoi(u): *Apostu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Apostol: *apostol*, de origine grecească, devenit repede nume calendaristic, în amintirea celor doi apostoli foarte importanţi ai lui Isus, Petru şi Pavel, întemeietorii, de fapt, ai creştinismului, care sînt comemoraţi, împreună, la 29 iunie. Oficial, sărbătoarea respectivă se numeşte „Sfinţii apostoli Petru şi Pavel".

Apostolache: acelaşi cu următorul; cf. n. top. *Apostolache*.

Apostolachi: *Apostol*, cu suf. *-achi*, sau, mai degrabă, gr. *Apostolaki(s)*.

Apostolatu: gr. *Apostolatos*, *Apostolatou*.

Apostoleanu < *Apostol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Apostolescu < *Apostol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Apostoliad: gr. *Apostoliadi(s)*.

Apostolică: *Apostol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Apostolide: acelaşi cu următorul.

Apostolidi: gr. *Apostolidi(s)*.

Apostoliu: *Apostol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Apostoloiu: *Apostol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Apostorea: ar putea fi gr. *Apostoli(s)*, cu *-l-> r*, fenomen existent în limba noastră (sub influenţa unor cuvinte asemănătoare (fonetic).

Apostu: *Apostol*, cu *o* neacc.> *u* şi cu „pierderea lui *-l*, simţit ca articol.

Apreotesei(i) < *preoteasă*.

Apreutesei: acelaşi cu precedentul.

Aprahamian: arm. *Apraham* (n. de botez), cu suf. (arm.) *-ian*.

Apramian: acelaşi cu precedentul.

Aprihamian: acelaşi cu *Aprahamian*.

Aprihăneanu: arm. *Apriham* sau „românizare" a lui *Aprihamian; -n < m* nu face dificultăţi.

Aprodu: *aprod* „funcţionar administrativ curţii domneşti"; „fecior de boier în slujba curţii domneşti"; „mic slujbaş la unele instituţii"; cf. n. top. *Aprozi*.

Aproianu: cf. ung. *apró* „mic".

Aprotosoae < *Protosoaia (< Protase)*.

Aprozeanu < n. top. *Aprozi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Aprozianu: acelaşi cu precedentul.

Aprozie: ar putea fi o variantă a lui *Ambrozie*.

Arabagian: acelaşi cu următorul plus suf. arm. *-ian*.

Arabagiu: acelaşi cu *Harabagiu*.

Arabian: *arab*, cu suf. arm. *-ian*.

Arabiu: *arab*, cu suf. *-iu*.

Araboaiei < *Araboaia (< Arabu)*

Arabolu: *Arabu*, cu sufixul neproductiv în limba noastră *-olu*. Mai probabilă mi se pare originea în întregime grecească a acestui nume, chiar dacă *-l-* face dificultăţi, poate numai aparente. Cf. gr. *Aravoglou*.

Arabu: *arab*, neologism. Forma populară, veche, a acestui nume etnic este *(h)arap*, cu un sens mai larg. Cf. *Arapu*.

Arachelian: arm.

Aradiradurian: arm.

Aragon: fr.

Arama: acelaşi cu numele următor.

Aramă: *aramă*; cf. n. top. *Arămoaia*.

Arambasici: *harambaşă* „căpitan de hoţi sau de haiduci", cu suf. sl. *-ič*. Cît despre *-s-* pentru *ş* este vorba, probabil, de o transcriere greşită.

Aramian: *Aramă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.

Arnaciu: *hărănaci*, variantă regională a lui *hrănaci* „mîncăcios".

Aranghel: *aranghel*, variantă bănăţeană a lui *arhanghel*. Este vorba de sărbătoarea religioasă de la 8 noiembrie („Arhanghelii Mihail şi Gavriil"); cf. n. top. *Aranghelul*.

Arapalea: pare a fi modificare, nu cu totul insolită, a unui *Arăpelea < arap*.

Arapi: *arap*, cu o finală neclară pentru mine.

Arapu: *arap* „arab"; „negru". Atestat în sec. XVII, ca nume al unei familii boiereşti din Moldova. Cf. şi bg. *Arapov*.

Arăduţei < *Răduţa (< Rada)*.

Arămescu < *Aramă*; cf. n. top. *Arămeşti*.

Arămia: *arămie*, fem. lui *arămiu* „de culoarea aramei". Subst. „un vas de aramă".

Arămitu: *arămit*, part. perf. al lui *arămi* „a acoperi cu aramă". Cred că s-ar potrivi

mai bine sensul, neînregistrat în dicționare, perfect identic cu al neologismului *bronzat*.

Arămiță: *Aramă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Arăpanu: *Arăpeanu* < *Arapu* + suf. (cu valoare antroponimică) *-eanu*; „dispariția" lui *-e-* este o particularitate dialectală.

Arășanu < n. top. *Arieșul* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Arbagi: același cu numele următor.

Arbagiu: *harabagiu*.

Arbanaș: același cu *Arbănaș*.

Arbaș: după Bogrea (*Drum drept*, 1. VI. 1917, p. 94), nume turcesc, cu sensul „cap alb"; cf. n. top. *Arbașul de Sus* (Argeș).

Arbănaș(u): v. rom. *arbănaș* „albanez" cf. n. top. *Arbănași*.

Arbășelu: *Arbaș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Arbizani: it.

Arbonaș: ar putea fi o variantă a lui *Arbănaș* (cu *-ă-* > *o* prin asimilare la *b* precedent). În *Documente putnene*, publicate de A. Sava, se spune despre un *Arbonaș* (din Bîrsănești-Bacău) că este un derivat de la *Arbonie*, cerut de nevoia de a distinge doi oameni, veri primari, numiți la fel.

Arbore: *arbore*. Nume foarte vechi și, prin hatmanul *Arbore* din vremea lui Ștefan cel Mare, devenit celebru.

Arboreanu < n. top. *Arbora*, *Arbore*. Ar putea fi și un derivat de la n. pers. *Arbore*.

Arbulescu: ar putea fi același cu *Arburescu*, pe care nu-l am în fișier, dar îl consider real; cf. bg. *Arbul* (și *Arbulov*), cu suf. românesc.

Arbunescu: pare a fi același cu precedentul.

Arbureanu: același cu *Arboreanu*.

Arbuzescu: *(H)arbuzu*, absent în fișierul meu, dar existent realmente, cu suf. *-escu*.

Arcadian: *Arcadie* (v. numele următor), cu suf. arm. *-ian* (sau, poate, în întregime armenesc).

Arcadie: gr.-lat. *Arcadius*, venit la noi prin filieră slavă sau, poate, bg. *Arkadij*.

Arcan: *arcan* „laț pentru prinderea animalelor"; „un dans popular"; cf. n. top. *Arcani*, *Arcanul*.

Arcăleanu < n. top. *Arcalia* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Arceleanu: tema pare a fi bg. *Arčo* (cf. și *Arčev*).

Archip: același cu *Arhip*.

Archirie: același cu *Arghirie*.

Archiudean < n. top. *Archiuda* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.

Arcip: același cu *Arhip*.

Arciri: același cu *Arhiri*.

Arciu: bg. *Arčo*.

Arcoș: ung. *Árkos* (v. *Dacor.* II, p. 425, n. 4).

Arcoși: același cu precedentul; *-i* redă pronunțarea „moale" a lui *ș*.

Arcu: bg. *Arko*. DO îl derivă din *arc* și dă o listă bogată de variante diverse în ce privește formația.

Arcup

Arcuș: același cu *Arcoș*.

Ardare: DO îl consideră variantă a lui *Mardare*. Face greutăți dispariția lui *m*.

Ardavanis: gr. *Ardavanis*.

Ardean < n. top. *Arden* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ardei(u): *ardei*.

Ardelea < n. top. *Ardeal*. Ar putea fi și un derivat regresiv de la *Ardeleanu*.

Ardelean(u) < n. top. *Ardeal*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ardeluș < n. top. *Ardeal* (v. Graur, p. 21).

Ardeș: cf. ung. *érdes* „aspru, dur".

Areca

Aremia: variantă a lui *(I)eremia* (v. la *I*, s.v.).

Arendoiu: ar putea fi o formație recentă de la *arendă*, cu sensul de „arendaș"; în intenția celui care a imaginat-o era satirizarea acestei meserii (cf. suf., aici peiorativ, *-oiu*).

Areșteanu

Aretianu < n. top. *Haret*, eventual n. fam. *Haret* (cu suf. *-ianu* = *-eanu*).

Arfim: cred că este o variantă a lui *Artemie*, cu *f* pentru *t* al etimonului grecesc (cf. *Marfa* < *Marta*) într-o limbă slavă.

Arfire: același cu *Arhire*, cu *-h-* > *f* prin hipercorectitudine în graiurile în care *f* urmat de *i* se preface în *h*.

Argafin

Arganini: it.? Cf. gr. *Argani*.

Argatu: *argat*.

Argăseală: *argăseală*.

Argeanu < n. top. *Argea*, cu suf. *-anu*.

Argentoianu: același cu *Argintoianu*. În unele cazuri ar putea fi același cu *Argetoianu*, apropiat de *Argint*.

Argeș(e)anu < n. top. *Argeș*. Cf. n. top. *Argeșianul*.

Argeșenescu < *Argeș(e)anu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Argeșianu: același cu *Argeșeanu*.

Argeșiu: n. top. *Argeș*. Face dificultăți sufixul, care nu arată originea locală. Ne putem gîndi și la *Argeș*, devenit patronimic, cu *-u*, ca atîtea alte patronimice și cu *i*, care redă pronunțarea moale a lui *ș*.

Argetoianu < n. top. *Argetoaia*; cf. n. top. *Argetoeni*.

Argheeva: sl.

Arghezi

Arghir: gr. *Argiros*, *Argirou*; ar putea fi eventual și o variantă, cu căderea vocalei finale, a lui *Arghir(e)*. Cf. și bg. *Argir*.

Arghire: același cu *Arghiri*.

Arghireanu: *Arghir(e)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Arghirescu < *Arghir(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Arghiri: gr. *Argiri(s)*.

Arghiriachis: gr. *Argirakis*, cu *-i-* apărut, poate, sub influenţa lui *Arghiri(e)*.

Arghiriade: gr. *Argiriadis*.

Arghirie: acelaşi cu *Arghire*.

Arghiriu: gr. *Argiriou;* ar putea fi şi o formaţie românească (< *Arghir* + *-iu*).

Arghiroiu: *Arghir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Arghiropol: formă „românizată", parţial, a numelui următor.

Arghiropoulos: gr. *Argiropoulos*.

Argint: *argint;* cf. it. *Argenta*.

Argintar(i)u: *argintar* „persoană care confecţionează diverse obiecte de argint"; cf. n. top. *Argintari*.

Arginteanu: *Argint* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (cu valoare antroponimică) *-eanu*.

Argintescu: *Argint* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Argintoianu < *Argint*. În ce priveşte finala, ne putem gîndi la un fem. *Argintoaia*, de la care s-a derivat numele nostru cu suf. *-(i)anu*. Ar putea fi, eventual, şi acelaşi cu *Argentoianu*, care, de fapt, este *Argetoianu*, modificat sub influenţa lui *Argint*.

Argiropol: acelaşi cu *Arghiropol*.

Argisanu: probabil, transcriere greşită pentru *Argişanu* = *Argeşanu*.

Arhanghel: *arhangel*. Nu-i exclus să avem a face cu o „reconstrucţie" a lui *Anghel*, produs al dorinţei titularului acestui nume de a se „distinge" de omonimii lui.

Arhanghelescu < *Arhanghel* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Arhierescu: *arhiereu*. În DA acest apelativ este atestat şi în texte populare, ceea ce ar putea explica, în parte, apariţia lui ca antroponim.

Arhip: nume calendaristic, de origine grecească (DO), venit la noi prin filieră slavă; cf. bg., ucr., rus. *Arhip*.

Arhir: variantă a lui *Arghir*.

Arhire: variantă a lui *Arghire*.

Arhiri: variantă a lui *Arghiri*.

Arhirie: variantă a lui *Arghire;* cf. *Tudosie* — *Tudose*.

Ari: gr. *(H)ari(s);* cf. şi bg. *Ari*.

Arianu: bg. *Arian* sau it. *Ariano*.

Aricescu < *Arici(u);* cf. n. top. *Ariceşti*.

Ariceşteanu < n. top. *Ariceşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ariciu: *arici;* cf. n. top. *Ariciu*, *Aricioaia*.

Ariciuc: *Ariciu*, cu suf. ucr. *-(j)uk*.

Arie: nume calendaristic de origine grecească.

Arienescu < *Arianu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Arieşan(u) < n. top. *Arieş* (Ardeal); cf. şi n. top. *Arieşeni* (Ardeal).

Arifeanu < n. top. *Areful*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Arifteni: cf. *Haritina*, de origine grecească, al cărui *-t-* a fost „înlocuit" prin *-ft-*, după modelul lui *Matei—Maftei* etc.

Arigoni: it. *Arigo* (cu suf. tot it. *-oni*).

Arimescu: variantă a lui *I(e)rimescu*.

Arimia: variantă a lui *I(e)rimia*.

Arimie: acelaşi cu precedentul.

Arin: *arin*, un arbore. Cf. *Cireş*, *Stejar* etc.

Arinis: *ariniş* „pădure de arini"; *-s* pentru *ş*, dacă nu e o greşeală de tipar (în CT), ar fi o grafie ungurească. Simplă ipoteză.

Arinton: variantă a lui *Ariton*, cu *-n-* datorit unei influenţe analogice sau unei contaminaţii, pe care nu le pot identifica. Invocarea lui *Panainte* < *Panaite* nu convinge. În DO apare un *Harintov*.

Arion: gr. *Arion* (Paşca, *Glosar dialectal*, s.v. *arion*).

Arionescu: *Arion;* cf n. top. *Arioneşti*.

Arionoaia: *Arion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.

Aristia: gr. *Aristeis;* cf. numele imediat următor.

Aristide: gr. *Aristeidis;* cf. şi bg. *Aristid(i)*.

Aristiţei < *Aristiţa*, nume grecesc, la baza căruia stă adj. *aristos* „cel mai bun", cu suf. rom. diminutival *-iţă*.

Aristotel: numele ilustrului filozof grec; cf. n. gr. modern, *Aristotelis*, *Aristotelous* şi bg. *Aristotel*.

Arişanu: acelaşi cu *Arieşanu*.

Arişca: *areşcă* „faţa opusă celei cu figură a unei monede", care va fi avind (sau va fi avut) şi varianta *arişcă*, dovada *rişcă*, cu acelaşi sens. Acest termen apare, poate mai ales apărea, la jocurile de copii: se arunca o monedă în sus şi, după felul cum cădea, se hotăra care dintre cei doi parteneri ai jocului urma să înceapă.

Aritan: cf. *Harita* (DO), nume grecesc; ar putea fi şi o greşeală de transcriere pentru *Ariton*.

Ariton: acelaşi cu *Hariton*.

Aritonovici: *Ariton* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.

Ariu: acelaşi cu *Ari*.

Arizan: bg. *Arizan*.

Arizanciu: *Arizan* (v. numele precedent), cu suf. *-ciu*.

Arjoca: cf. n. top. *Arjoci*.

Arjoceanu < n. top. *Arjoci*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Arjocianu: acelaşi cu precedentul.

Arma: bg. *Arma*.

Arman: ar putea fi *arman* „arie" sau, mai probabil, variantă moldovenească a lui *Armean*.

Armanas: gr. *Harmanas*.

Armanaşu: acelaşi cu *Armănaşu*.

Armancu: *Arman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cu;* cf. şi bg. *Armenko*.

Armencoiu: *Armeancu*, inexistent în fișierul meu, dar verosimil (cf. *Armancu*), cu suf. *-oiu*.
Armanda: gr. *Harmanta(s)*. Nu-i exclus să fie fem. lui *Armand*, existent ca nume mic.
Armano: it. *Armano*.
Armanu: același cu *Armeanu* (v. *Arman*).
Armașu: *armaș* „vechi rang boieresc"; cf. n. top. *Armășeni*.
Armaty: gr. *Armata(s)*, cu modificarea „distinsă" a finalei.
Armă: același cu *Arma* sau, poate, *armă*.
Armănașu: formă diminutivală a lui *Arman(u)*.
Armatu: part. perf. al lui *armà* sau același, ca origine, cu *Armaty*.
Armărașu: *armar* „dulap de păstrat haine, vase etc."
Armășanu: același cu *Armășeanu*.
Armășeanu < n. top. *Armășeni* sau *Armașu*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Armășel(u): *armășel* „slujbaș subaltern al armașului".
Armășescu: *Armașu;* cf. n. top. *Armășești*.
Armeanca: *armeancă*.
Armean(u): *armean*.
Armega: îl are DO, s.v. *Parmeniu*, din care îl derivă într-un mod cu totul inacceptabil (cu „afereza" lui *p-* și suf. *-ega*).
Armencea: *Armean(u)* (v. s.v.), cu suf. *-cea*.
Armenciu: bg. *Armenčo;* ar putea fi și o formație românească, paralelă cu *Armencea;* cf. *Ivancea—Ivanciu*.
Armenciuc: *Armencea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Armeneșteanu < n. top. *Armenești*, dat de DO, s.v. *Parmeniu;* cf. n. top. *Armeneasca*.
Armian: același cu *Armean*.
Armie: *armie* „armată".
Arminescu < *Armeanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Arminici: *Armeanu;* cf., pentru sufix, *Nicorici* < *Nicoară*.
Arnat: ung. *Arnát* „Arnold".
Arnăut(u): *arnăut* „soldat mercenar de origine albaneză"; cf. n. top. *Arnăutul*.
Arnăutoiu: *Arnăut(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Arnăuțescu < *Arnăutu* (v. s. v.) cu *-ț-* de la forma de plural și suf. *-escu*.
Arnăuțoiu: același, de fapt, cu *Arnăutoiu;* pentru *-ț-*, cf. numele precedent.
Arnescu: gr. *Arni(s)*, cu suf. *-escu*.
Arniceru: pare a fi un „nume de agent" format de la *arnici*, cu sensul „cel ce face sau vinde arnici".
Arnotă: după Hasdeu, cu îndoială, ar fi un derivat cu suf. *-otă* (cf. *Balotă*, *Calotă* etc.) de la gr. *arni* „miel"; Bogrea, în „Anuarul Institutului de istorie națională", Cluj, I, p. 387, îl apropie, tot șovăielnic, de *Arnăutu*, bazîndu-se pe ung. *Arnót* „arnăut", care înseamnă însă și „Arnold". Cf. n. top. *Arnota*.
Aromanesei < *Romaneasa* „soția lui Roman".
Aromânesei: același cu precedentul; *-â-* pentru *a* se explică prin apropierea (voită?) de *român*. Teoretic, putem porni chiar de la o temă *Romînu*, ca n. pers.
Aron: nume biblic, după Hasdeu, foarte răspîndit, într-o vreme, la românii din principate, azi, mai mult în Ardeal. Forma originară, *Aaron*. Cf. n. top. *Aronești* (Ardeal).
Aroneanu < *Aron* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Aroneanul*.
Aronescu < *Aron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Aronesei < *Aroneasa* (< *Aron*).
Aronovici: *Aron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*. Acest nume, ca și cele precedente, formate de la *Aron*, aparțin, în unele cazuri, evreilor.
Aruș: ung. *árus* „negustor".
Aroșculesei < *Roșculeasa* (< *Roșca*).
Arotărițel < *Rotărița* (< *Rotaru*).
Aroxandei < *Roxanda* (= *Ruxandra*).
Arpa: ung. *árpa* „orz"; pentru sens, cf. *Griu*, *Secară* etc.
Arpad: ung. *Arpád*.
Arpașu: pare a fi un „nume de agent" format de la *(h)arpă*, cu sensul de cîntăreț din *harpă;* mai verosimilă este, cred, originea ung. *árpás* „amestecat cu orz; plin de orz". Această ultimă explicație găsește un sprijin în n. top. *Arpașu* (Ardeal).
Arpășanu < n. top. *Arpașu*, cu suf. *-anu*.
Arpinte: același cu *Arpintie*, dat de DO, unde este explicat din *Lavrentie*, fără a se lua în considerație modificările fonetice. Trebuie să pornim de la *Arvinte*, devenit *Arbinte* și apoi *Arpinte*.
Arsache: DO îl explică dintr-un persan *Arsaches;* cf. n. top. *Arsache*.
Arsachi: același cu *Arsache*.
Arsănoiu: *Arsene* (cu *-e-* > *ă*, din cauza pronunțării dure a lui *s*, ca în multe graiuri populare), cu suf. *-oiu*.
Arse: pare a fi o abreviere a lui *Arsene;* cf. bg. *Arso*, explicat în acest mod.
Arsenescu < *Arsen(i)e* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Arseni: același cu *Arsen(i)e*.
Arsenică: *Arsenie* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ică*.
Arsen(i)e: nume calendaristic, de origine grecească, venit la noi prin filieră slavă; cf. gr. (actual) *Arseni(s);* bg. și rus. *Arseni(j)*. Cf. și n. top. *Arseneasca*.
Arsenoiu: *Arsen(i)e* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Arsenivici: *Arsen(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ivič*.

Arsenovici: *Arsen(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.

Arsentoaiei < *Arsentoaia* (< *Arsente*, acesta explicat just în DO din *Arsenie* + *Axentie*).

Arsici: *Arse* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Arsine: acelaşi cu *Arsen(i)e*.

Arsinel: diminutiv de la *Arsen(i)e* (v. mai sus, s.v.).

Arsintescu < *Arsinte* (< *Arsine* + *Axente*), cu suf. *-escu*.

Arsu: *ars* sau bg. *Arso*; cf. n. top. *Arsanca*.

Arsuca: *Arsu* (v. numele precedent), cu suf. *-ucă*, cu valoare diminutivală.

Arsulescu < *Arsu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Arsureanu < n. top. *Arsura*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Arşic: *arşic* „os al articulaţiei piciorului" (al mielului serveşte la un joc de copii). Precizarea din paranteză se explică prin faptul că antroponimul nostru îşi are originea, cred eu, în acest sens.

Arşin: *arşin*, „veche unitate de măsură pentru lungime". Dată fiind etimologia rusească a acestui substantiv, este probabil ca antroponimul însuşi să aparţină, la origine, unui rus (eventual unui ucrainean).

Arşinel: diminutiv de la *Arşin*.

Artagea: după aspect, pare a fi un nume turcesc (accentul stă pe silaba finală).

Artan: *(h)artan* „bucată mare de carne"; „zdreanţă". Cf. n. top. *Artan(ul)*.

Artănescu < *Artan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Artemi: acelaşi cu următorul.

Artem(i)e: nume calendaristic de origine grecească, venit la noi prin intermediu slav; cf. gr. *Artemi(s)* şi bg., rus. *Artemij*.

Arten(i)e: acelaşi cu *Artem(i)e*. Pentru *-n-* în locul lui *m*, care, în unele cazuri, s-ar explica fonetic *(mi > ńi > ni)*, cf. *Eftimie—Eftinie*.

Arteni: acelaşi cu precedentul.

Artenian: *Artenie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.

Artenic: ar putea fi în loc de *Arteniuc* (< *Artenie*, cu suf. ucr. *-juk*). Nu-i exclus să avem a face cu apelativul (absent în dicţionarele noastre) *artelnic* „soldat însărcinat cu supravegherea depozitului de alimente" (*Bull. lingu.* VI, p. 139). În această ipoteză accentul stă pe silaba penultimă.

Artimescu < *Artem(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Artimon: nume calendaristic de origine grecească, venit la noi prin filieră slavă (ucr., rus. *Artemon*).

Artin: gr. *Artinos*, bg. *Artin*.

Artinian: *Artin* (v. numele precedent), cu suf. arm. *-ian*; cf. gr. *Artinian*, după aspect, nume armenesc.

Artino: gr. *Artinos*.

Artinov: bg. *Artinov*.

Artişov: ucr. *artiš* (bot.) „janiperus sabine", cu suf. sl. *-ov*.

Artiu: bg. *Arti*; DO îl derivă din *Artenie*.

Artopolescu: „românizare", cu ajutorul sufixului *-escu*, a gr. *Artopoulos*.

Artuşenco: rus. *artiš* (acelaşi cu ucr. *artiš*, v. *Artişov*), cu suf. sl. *-enko*.

Aruştei < *ruscă* „rusoaică" (eventual antroponimul *Rusca*).

Arva: *arvă* „un dans popular"; cf. şi *(h)arvă* „vie situată la poalele unei coline sau în cîmpie" (Hasdeu); n. top. *Arva*. După DO, ar fi vorba de un hipocoristic de la *Varvara*.

Arvai < n. top. ung. *Arva*, cu suf. ung. *-i* (arată originea locală).

Arvanitopol: gr. *Arvanitopoulos*, *Arvanitopoulou*.

Arvat(u): v. rom. *arvat* „croat"; cf. n. top. *Arvat* şi *Arvăţeni*.

Arvate: acelaşi cu precedentul.

Arvătescu: *Arvat*; cf. n. top. *Arvăteşti* şi *Arvăteasca*.

Arvente: acelaşi cu *Arvinte*.

Arvinte < *Lavrentie* (*An. Inst. Ist. Naţ.* II, 362, n. 3).

Arvoiu: *Arva* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Arvumescu: acelaşi cu următorul; *-m-* pentru *n*, prin hipercorectitudine fonetică.

Arvunescu: *arvună*, devenit mai întîi antroponim, cu suf. *-escu*.

Ary: acelaşi cu *Ari*. Cf. totuşi şi neol. *Hary*.

Arzian: cf. v. rom. *arz* „plîngere adresată sultanului sau marelui vizir (contra domnului ţării)".

Arzoian: v. numele următor.

Arzoiu: *arzoi* „arzător; înflăcărat"; (subst.) „o mîncare din lapte fiert şi mămăligă".

Asachi: nume armenesc (*Dacor.* II, p. 791); cf. şi gr. *Asakidis*.

Asadar: v. numele următor.

Asadurian: cf. gr. *Asadourian*, de fapt, ca şi la noi, nume armenesc; cf. şi bg. *Asadurov*.

Asaftei < *Safta*.

Asamică: *Asan* (v. numele următor), cu *m* prin greşeală de transcriere sau prin hipercorectitudine fonetică; cf. *Asănică*.

Asan: nume oriental (turc-cumanic); v. *Rev. ist. rom.* III, p. 389 şi *Balcania* I, p. 8. Cf. n. top. *Asan*.

Asanache: *Asan*; cf. şi gr. *Asanaki(s)*.

Asanachescu < *Asanache* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Asanachi: acelaşi cu precedentul.

Asande(l) < *Sanda*.

Asandi: acelaşi cu precedentul.

Asani: gr. *Hasani*; DO invocă un gr. *Asanis*, neexplicat.

Asanni: pare a fi acelaşi cu numele precedent (cu *n* dublu, pentru... distincţie).
Asano: gr. *Hasanos.*
Asanopol: gr. *(H)asanapoulos*, presupus de mine.
Asavetei < *Saveta (< Elisaveta).*
Asavinei < *Savina (< Sava).*
Asănăchescu < acelaşi cu *Asanachescu.*
Asănică: *Asan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Asciu: cf. bg. *Hasčiev.*
Ascudinte: *Ascute-dintele* (poreclă; v. M. Sadoveanu, RFR, Aug. 43, 250—251).
Ascurtulesei < *Scurtuleasa (< Scurtu).*
Ascutăriţei < *Scutăriţa (< Scutaru).*
Ascvoaie < *Sevoaia (= Săvoaia < Sava).*
Asfadurian: arm.
Asia: bg. *Asja.*
Asic: gr. *Asikou, Asiki(s).*
Asimacopol: gr. *Asimakopoulos, Asimakopoulou.*
Asimionesei < *Simioneasa (< Simion).*
Aslan: tc. *aslan* „leu"; (fig.) „viteaz".
Aslanian: *Aslan* (v. numele precedent), cu suf. arm. *-ian.*
Aslău: ung. *ászló*, variantă dialectală a lui *zászló* „steag" sau, mai probabil, acelaşi cu *Laslău*: ung. *László* „Vladislav", cu pierderea lui *l-* prin fonetică sintactică.
Asmarandei < *Smaranda.*
Asofie(i) < *Sofia.*
Asofroniei < *Sofronia*, fem. lui *Sofronie.*
Aspis: gr. *Aspis.*
Aspra: v. *Aspru.*
Aspreiu: *asprei*, necunoscut dicţionarelor, dar verosimil, cum arată *albei* < *alb*, *ciulei* < *ciul* etc. Ar putea fi chiar o poreclă propriu-zisă, în sensul că de la început a fost simţit ca substantiv.
Aspriţoiu: *Aspriţă (< Aspru)*, presupus de mine, cu suf. *-oiu.*
Asproiu: *asproi* = *aspriu* (DA).
Aspru: *aspru;* cf. lat. *Asper*, n. pers. Ne putem gîndi şi la *aspru* „monedă mică de argint" (DA).
As(s)an: acelaşi cu *Hasan* (v. la *H*, s.v.).
Assariotache: gr. *Assariotaki(s).*
Assenov: bg. *Asenov.*
Astafei < *Staf(i)e (< Evstake)* (DO). Ar putea fi şi *Evstahie*, cu *-f-* < *h* prin hipercorectitudine.
Astancăi < *Stanca.*
Astanei < *Stana.*
Astanoaei < *Stănoaia (< Stan)*, cu *-a-* în loc de *ă* sub influenţa lui *Stan* (sau a „modei"?).
Astănoaie: acelaşi cu precedentul.
Asteleanu: acelaşi cu *Aştilean(u).*
Astilean(u): acelaşi cu precedentul.
Astrungăriţei < *strungăriţă*, fem. lui *strungar* „băiat care mînă oile în strungă".
Astratinei < *Stratina (< (I)strate).*
Asuraş
Aşchiopoaiei < *Şchiopoaia (< Şchiopu).*
Aştefanei < *Ştefana.*
Aştefanoa(i)e(i) < *Ştefăncaia (< Ştefan).*
Aştelean: acelaşi cu *Aştilean(u).*
Aştifanei < *Ştifana* (cu *-e-* > *i* din cauza lipsei de accent; particularitate dialectală).
Aştilean(u) < n. top. *Aştileu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ataman(u): *ataman* „căpetenie de cazaci"; „şef al unei echipe de pescari".
Atamanov: foarte probabil, nume rusesc, dată fiind originea rusească a rom. *ataman.*
Atanase: acelaşi cu *Atanasie.*
Atanasef: sl. *Atanasev.*
Atanasescu < *Atanase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Atanasiade: gr. *Athanasiadi(s).*
Atanasie: nume calendaristic, venit la noi prin filieră slavă.
Atanasiev: sl. *Atanasiev.*
Atanasiu: *Atanasie.* Ar putea fi, în unele cazuri, gr. *Athanasiou.*
Atanasoa(i)e(i) < *Tănăscaia (< Tănase).*
Atanasov: sl. *Atanasov.*
Atanasovici: *Atanase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič* sau direct sl. *Atanasovič.*
Atarachiu
Atasie = *Atasiei (< Tasia).*
Atănăsoaia: *Atanase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Atănăsoaie(i) < *Tănăscaia (< Tănase).*
Ates: cf. gr. *Atesi(s).*
Athanasiu: acelaşi cu *Atanasiu* (*-th-* se explică etimologic, cu intenţie din partea posesorului acestui nume).
Athanasof: sl. *Atanasov.*
Athanasovici: acelaşi cu *Atanasovici;* pentru *-th-*, cf. cele arătate la *Athanasiu.*
Atheneu: gr. *Athinaios, Athinaiou.*
Athineu: acelaşi cu precedentul.
Atirescu: cf. gr. *Athiridou.*
Atitienei < *Titiana (= Tatiana*, nume calendaristic) DO.
Atîrnatu: *atîrnat.* Semnificaţia? Pare a fi un sinonim stilistic a lui *spînzurat* „(copil) neastîmpărat, care se „spînzură "(se urcă) în copaci, pe case etc.". Ar putea fi un „derivat" de la n. top. *Atîrnaţi*, frecvent prin Muntenia, deci „originar din Atîrnaţi".
Atoderese < *Todereasa (< Toader).*
Atodiresei: acelaşi cu precedentul.
Atodiricesă < *Todiriceasa (< Toderică).*
Atodiroaei < *Todiroaia (< Toader).*
Atomei < *Toma.*
Atomulesei < *Tomuleasa (< Toma).*
Atomulesii: acelaşi cu precedentul.
Atoni = *a lui Tonu (< Anton);* cf. *Atomi(i) (< Toma).*
Atudorei < *Tudora.*
Atudorii: acelaşi cu precedentul.
Atudosiei *(< Tudosia (= Todosia).*
Aţeleanu < n. top. *Aţel* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
August(u): lat. *Augustus*, venit, foarte probabil, prin filieră germană.
Augustidis: gr. *Augustidis.*

Augustin: lat. *Augustinus.* Răspîndit, se pare, ca nume mic, mai ales prin Ardeal. Cf. germ. *Augustin* și n. top. *Augustin* (Ardeal).

Augustinus: vezi numele precedent; cf. și germ. *Augustinus.*

Auneanu: este, cred, „românizarea" numelui următor.

Auner: germ. *Auner* (la sași).

Aunianu: același cu *Auneanu.*

Aur: *aur;* cf. *Aramă, Argint* etc. și n. top. *Aurești.*

Aurar(i)u: *aurar* „persoană care extrage aur"; „meșter care lucrează obiecte de aur".

Aurel: același cu *Aureliu;* cf. bg. *Aurel* explicat prin română. DA dă un *aurel* „aur" (subst.) „auriu, blond", care poate fi luat, cel puțin teoretic, în considerație.

Aurelian: lat. *Aurelianus;* v. cele spuse s.v. *Aurel.*

Aureliu: lat. *Aurelius,* neologism, venit indirect la noi; cf. it. *Aurelio.*

Aurescu < *Aur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Aurian: *Aur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian.*

Aurică: *aurică,* fem. lui *aurel* (v. mai sus cele spuse despre *Aurel*); mai probabil este că avem a face cu subst. *aurică* „arbust din familia verbenaceelor" (DA).

Auriței < *Aurița* (< *Aur*).

Auroaica: *Aur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaică.*

Aursulei < *Ursula* (< *Ursu*).

Austriacu: *austriac;* acest nume îl am din Oltenia, provincie care a fost ocupată, la începutul sec. al XVIII-lea, de către austrieci.

Austrianu: *austrian* „originar din Austria" (DA).

Avacheanu: același cu *Avachian.*

Avachian: arm.; cf. gr. *Avakian.*

Avacov: tema, identică cu a numelui precedent, s-a combinat cu suf. sl. *-ov;* putem presupune că este o „slavizare" a numelui precedent.

Avacovici: cf. *Avacov,* cu suf. sl. „compus" *-ovič.* Posesorul acestui nume este un armean din București.

Avadic: arm.; cf. mai departe *Avedic.*

Avan(u): *avan* „strașnic, grozav, cumplit".

Avanul: același cu *Avan(u).* Acest nume aparținea în timpul primului război mondial unui soldat turc din regim. 74 de infanterie.

Avarvarei < *Varvara.*

Avasilicăi < *Vasilica.*

Avasilichioaiei < *Vasilichioaia* (< *Vasilichi*).

Avasiloaie(i) < *Vasiloaia* (< *Vasile*).

Avașan: pare a fi un derivat de la n. top. *Avaș,* necunoscut mie; cf. ung. *havas* „Alpii (și munți acoperiți cu zăpadă, în general)".

Avatafului < *Vătafu* sau *vătaf.*

Avatavului: același cu precedentul.

Avăcăriță: același cu următorul.

Avăcăriței < *Văcărița* (< *Văcaru*) sau *văcăriță* (< *văcar*).

Avătăjiței < *Vătăjița* (< *Vătavu*) sau *vătăjiță* (< *vătav*).

Avedic: arm.; cf. *Avadic* (v. mai sus, s.v.); gr. *Avedikian* este tot armenesc.

Avedisan: același cu următorul.

Avedisian: arm.; cf. gr. *Avedisian,* nume armenesc.

Avel: formă slavă a lui *Abel,* nume biblic; cf. bg. *Avel* și ucr. *Avel'.*

Aver: tatăl lui Oancea *Averescul* și stăpîn al satului *Averești* (scrie într-un document). După DO < *Averchi* (pentru care cf. bg. *Averky,* de origine grecească). Îl discută în detaliu Hasdeu, care dă și varianta *Avăr.*

Avereanu: același, ca temă cu *Averescu* și „sinonim" cu acesta (*-eanu* = *-escu*).

Averescu < *Aver;* cf. n. top. *Averești.* Tema acestui nume ar putea fi și *Avere: avere* „bogăție"; cf. *Bogatu.* În această ipoteză, *Aver* de mai sus ar fi un derivat regresiv de la *Averești* sau *Averescu.*

Avian

Averin: cf. *Aver.*

Avesalon: *Avesalom,* nume biblic.

Avinianu: arm.

Avisalom: același cu *Avesalom.*

Avram: *Avraam,* în texte vechi; nume biblic; cf. bg. *Avram.*

Avramaschi: *Avram* (v. numele precedent), cu suf. sl.; cf. bg. *Avramski.*

Avramescu: același cu *Avrămescu,* al cărui *-ă-* < *a* neaccentuat este conform foneticii românești; păstrarea lui *-a-* în cazul de față se explică prin influența, voită, a lui *Avram* (cu *-a-* accentuat).

Avramia: nume calendaristic (*Avramie*), de origine grecească (derivat de la biblicul *Abraham*), venit la noi prin filieră slavă; cf. rus. *Avramij.*

Avramidis: gr. *Avramidis.*

Avramie: același cu *Avramia.*

Avramieff: sl. *Avramiev.*

Avramii: același cu *Avramie;* cf. și rus. *Avramij.*

Avramiță: *Avram* sau *Avramie* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*

Avramoaie < *Avramoaia* (< *Avram*).

Avramoiu: același cu *Avrămoiu.*

Avramov: *Avram* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov;* cf. bg. *Avramov.*

Avramovici: *Avram* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič;* uneori acest nume apare și la evrei.

Avraniuc: ar putea fi *Avramiuc* (< *Avram* + suf. ucr. *-juk*), cu *-mi-* > *ni* prin palatalizarea lui *m* sau pornind de la *Avran* < *Avram,* ca *Trofin* < *Trofim*); cf. totuși rus. *avran,* numele unei plante (*Gratiola officinalis*).

Avrămescu < *Avram;* cf. n. top. *Avrămești.*

Avrămoiu: *Avram* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Avrămuț(u): *Avram* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Avrici: aceeași origine ca *Avrig* (v. *Avrigescu*), cu suf. sl. *-ič*.
Avrigeanu < n. top. *Avrig* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Avrigescu: tema este aceeași ca la numele precedent; sufixul are o temă personală, care, după Hasdeu, provine din *Lavrentie* (DO, p. 92).
Avriliuc: același cu *Gavriliuc*; *g-* < *h-* trimite, tot așa sufixul *(-juk)*, la o origine ucraineană a acestui nume; cf. n. top. *Avreliuc* (jud. Constanța).
Avrumuțoa(i)e < *Avrumuțoaia (< Avrumuță); -u-* din silaba *-vru-* arată că e vorba de un evreu la origine.
Axana: ucr. *Aksana* (DO).
Axani < *Axana* (la genitiv).
Axânte: același cu *Axinte*.
Axeli: gr. *Akseli(s)*.
Axenia: bg. *Aksenija*.
Axenie: același cu precedentul (se pare, la genitiv, deși alternanța *-a-* — *-e* se întîlnește adesea în antroponimia noastră).
Axente: nume calendaristic de origine greco-latină, venit la noi prin filieră slavă; cf. bg. *Aksenti*. Forma originară trebuie să fi fost *Axentie* (v. mai jos), puțin răspîndită.
Axenti: același cu *Axente*.
Axentie: același cu *Axente*.
Axentovici: *Axente* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Axileru: cf. *Axeli*.
Axima
Axinciuc < *Axinia* (eventual *Axinte*), cu suf. ucr. *-(č)juk*.
Axinescu < *Axinia* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Axinia: același cu *Axenia;* cf. și bg. *Aksinija*.
Axiniei < *Axinia*.
Axinte: același cu *Axente*.
Axinti: același cu precedentul.
Axintie: același cu *Axentie*.
Axintioaiei < *Axintioaia (< Axinte)*.
Axintoaie: *Axinte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Axintoiu: *Axinte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Axintovici: *Axinte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Axinuță: *Axinia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Axon: gr. *Akson*.
Azamfirei < *Zamfira*.
Azilescu: cf. gr. *Azelis* și tc. *azil* „mazil".
Azimioară: *azimioară*, diminutiv de la *azimă* „turtă de aluat nedospit".
Azizian: arm.
Azîru: tc. *hazir* „gata; prezent".
Azoiței < *Zoița*.
Azureanu

B

Baba: *babă* sau sl. *Baba*.

Babaca: *babacă* „tată".

Babacea: *Babaca* (sau *babacă*), cu suf. *-ea*.

Babacov: bg. *Babakov*.

Babacu: acelaşi cu *Babaca*.

Babad: cf. *Babadan*.

Babadag: n. top. *Babadag* (< tc. *baba* „tată" + *dag* „deal, munte"). Cf. *Babadacu* (DO).

Babadan: tc. *babadam* „bătrîn cu experienţă"; cf. expr. *de cînd Adam, Babadam* „de cînd lumea".

Babadiţa: *Babad* (v. s.v.); ar putea fi şi *Baba Diţa*.

Babalîc: *babalîc* „om bătrîn şi neputincios".

Baban: *baban* „mare, dolofan".

Babanea: *baban* sau *Baban*, cu suf. *-ea*.

Babanete: *baban* sau *Baban*, cu suf. olt. *-ete*.

Babaoan: *Babău* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (personal) *-(e)an(u)*.

Babaşa: *babaş* „fagurul fiert care s-a stors şi din care s-a scos ceara". Ar putea fi un derivat de la *Baba* (sau *babă*) cu suf. *-aş(a)*.

Babat: acelaşi cu *Babad*.

Babă: acelaşi cu *Baba*.

Babău: *băbău*, variantă a lui *bcbou* „manta groasă ţărănească".

Babcan: cf. *babcă* „mică nicovală, pentru ascuţit coasa" şi sl. *Babka*.

Babe(a): *babă*, cu suf. *-ea*, specific pentru porecle.

Babeanu < n. top. *Băbeni* sau *Baba*.

Babei(u): *babă*, cu suf. *-ei;* cf. şi ucr. *Babij*.

Babencu: *Baba* (v. s.v.) cu suf. ucr. *-enko;* cf. *Babincu* (DO).

Babenko: acelaşi cu precedentul, redat în scris ca în limba ucraineană.

Babescu < *Baba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Babeş: *Baba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eş*.

Babet: acelaşi ca următorul?

Babeti: *Baba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*.

Babeţiu: ucr. *babetś* „o specie de peşte". Cf. n. top. *Babeţi*.

Babeu: *Baba* (v. s.v.), cu suf. *-ău* (scris *eu*) sau, mai probabil, bg. *Babev*. Cf. şi *Babei(u)*.

Babi: acelaşi cu *Babe(a)*.

Babiac: *Babi* (v. precedentul), cu suf. *-ac*.

Babian: *Babi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.

Babic: *Baba*, cu suf. (de origine slavă) *-ic;* cf. totuşi *babic* „un fel de salam uscat, foarte piperat" (la Buzău).

Babici(u): sl. *Babič;* cf. n. top. *Băbiciu* şi *Băbiceni*.

Babiciuc: sl. *Babič*, cu suf. ucr. *-juk*.

Babin: sl. *Babin*.

Babiuc: ucr. *Babjuk*.

Babliuc: cf. ucr. *Babulja*, cu suf. ucr. *-juk*.

Baboe: acelaşi cu *Baboia*. Pentru finală, cf. *Blagoe*.

Babocanu: *Baboie*, sau *Baboia*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Baboia: variantă, „feminin", a lui *Baboiu* sau, mai degrabă, un augmentativ de la *babă*.

Baboian(u): acelaşi cu *Babocanu*.

Baboie: acelaşi cu *Baboe*.

Baboiu: *baboi* „peşte mic".

Babolea: *Baba* (v. s.v.), cu suf. *-ole(a)*.

Baboli: acelaşi cu precedentul.

Babora: cf. *barbur(e)* „partea inferioară a lamei unui cuţit" (Pascu, *Suf.*, p. 56).

Baboş: *Baba* (v. s. v.) cu suf. *-oş;* cf. şi *baboşă* „pelican".

Babţan < n. top. *Babţa* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Babu: „masculin" al lui *Baba*. Un purtător al acestui nume e aromân.

Babuc: *babă*, plus suf. diminutival *-uc;* cf. *băbucă* „băbuţă".

Babuloş: *babă*, cu un sufix compus (*-ule*+*-oş*).

Babuş: acelaşi cu *Baboş*.

Babuşcă: acelaşi cu *Băbuşcă*.

Babuţia < *băbuţă;* DO are un *Băbuţia*.

Baca: gr. *Bakas*.

Bacaciu: *Bac(u)* (v. mai jos), cu suf. *-aci(u)*.

Bacal(u): *bacal* „băcan"; cf. n. top. *Băcăleşti*.

Bacalan: *Bacalu* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Bacalbaşa: *bacalbaşă* „starostele breslei băcanilor".

Bacalete: *bacal* sau *Bacalu*, cu suf. olt. *-ete*.

Bacalem: tc. *bakalîm* „să vedem".

Bacaloglu: gr. *Bakaloglou*.

Bacalov: bg. *Bakalov*.

Bacan: acelaşi cu *Băcan(u)*.

Bacaoanu: acelaşi cu *Băcăoanu*.

Bacar: ung. *bakar* „ciorchine de trandafir".

Bacă: același cu *Baca*.
Bacău: ung. *bákó* „nătîng, prostănac". Nu-i exclus să fie vorba și de n. top. *Bacău*.
Bacea: ung. *bacsa* „baci".
Bachia
Bachieru
Bachinschi: *Bacu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-inski;* cf. *Bacinschi.*
Bachiș: *Bacu* (v. mai jos, s.v.), plus suf. *-iș.*
Bacica: ung. *bácsika* „fratele mai mare; (termen de adresare) nene, bădie".
Bacioagă: cf. *Bocioagă.*
Bacinschi: *Baciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-inski.*
Bacioiu: *Baciu* sau *băcioi*, augmentativ al lui *baci;* cf. n. top. *Băcioiu.*
Baciu: *baci.*
Baciucu: diminutiv, de la *baci;* cf. *băciucă* (DA).
Baciru: tc. *bakir* „aramă; arămiu".
Baclanov
Bacleșianu < n. top. *Bicleș; -a-* reprezintă pe *i*, din vremea cînd acesta se scria *â.*
Bacliș: cf. n. top. *Bicleș.*
Baclov
Bacnaș
Bacon: *bacon* (plantă) „tutun turcesc".
Bacoșcă
Bacovanu < n. top. *Bacova* (Banat), cu suf. *-anu.*
Bacovia: formație savantă, după model latinesc, de la n. top. *Bacău;* cf. *Milcovia* < *Milcov.*
Bacria
Bacruban
Bacsia
Bacș: ung. *baksi* „încăpățînat"; cf. și *Bacșa.*
Bacșa: ung. *baksa* „cîrlan".
Bacșiș: *bacșiș.*
Bac(u): bg. *Bakó*, variantă a lui *Bajko.* V. și DO, s.v. *Bac.*
Baculea: *Bacu*, cu suf. *-ule(a).*
Baculescu < *Baculea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Baculinschi: *Baculea* (v. s.v.), cu suf. sl. *-inski.*
Bada: bg. *Bada;* cf. și ung. *bada* „o specie de cărăbuș".
Badache: *Bada* (v. numele precedent), cu suf. *-ache.*
Badalac: cf. bg. *Badalov.*
Badalea: cf. *Badalac.*
Badalovici: bg. *Badalov*, plus suf. sl. *-ič.*
Badan: *bădan* „vas, cadă, cazan mare".
Badani: cf. *Badan.*
Badaric: cf. bg. *Badarev.*
Badașcă: același cu *Badașcu.*
Badașcu: *Badea* (v. numele următor), cu suf. *-așcu.*
Badea: *bade.*
Badeața: *Badea*, cu suf. *-eață*, variantă a lui *-eț;* cf. *Badeț.*
Badec: cf. bg. *Badekov.*
Bader(u): variantă a lui *baider* „fular", neatestată ca atare, dar probabilă, cum probează *bădel* „idem" (v. *Făt-Frumos*, 1938, p. 181); cf. și germ. *Bader.*
Badeș: *Badea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.*
Badeț: același cu *Bădeț.*
Badean < n. top. *Badia;* cf. *Bădeanu.*
Badic: același cu *Bădic(u).*
Badiia: cf. *bădie*, termen de adresare față de un frate mai mare și n. top. *Badia.*
Badin: același cu *Bădin.*
Badircea < *babadircă* „femeie mare și greoaie"; „babornită".
Badistru
Badiu: *badiu*, variantă a lui *bade.*
Badiuc: *Badea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Badole: it. *Badoglio.*
Bador: cf. ung. *badar* „neînțeles, îngăimat".
Badraolem
Badrag: cf. *Bedreag.*
Badragan(u) < n. top. *Bodrog* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Badralene: același cu *Badraleni.*
Badraleni: același cu numele precedent.
Badrica
Badrus: cf. gr. *Badras.*
Baduică: *Bade(a)* (v. s.v.), cu suf. *-uică.*
Badurlă
Baga: germ. *Bagge;* cf. și *bagá* „carapace de broască țestoasă, din care se fac diverse obiecte".
Bagaceanu < n. top. *Bogați*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bagalin: cf. bg. *Bagalijski.*
Bagdad: n. top. *Bagdad* (capitala Irakului). Cf. și gr. *Bagtopoulos.*
Bagdasar: arm. (variantă a lui *Baltazar*, DO).
Bagdat: același cu *Bagdad.*
Bagdea: cf. bg. *Bagdijski.*
Bageac(u): *bageac* „lucarnă, bagea; horn".
Bageagu: același cu precedentul.
Bageru: *abager* „fabricant sau vînzător de aba".
Baghin: cf. *Baghiu.*
Baghinschi: tema, aceeași ca a numelui precedent.
Baghiu: bg. *Bağu.*
Bagiu: *abagiu* = *abager.*
Bagoi: cf. bg. *Bogoj.*
Bagoli: it.
Bahmăt: *bahmet* „cal tătăresc".
Bahna: *bahnă* „mocirlă"; cf. n. top. *Bahna.*
Bahnaru < n. top. *Bahna;* cf. și *băhnar* „băhniș".
Bahnă: același cu *Bahna.*
Bahnea: *Bahnă* sau *bahnă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Bahneanu < n. top. *Bahna*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bahrim: același cu numele următor.

Bahrin: *băgrin* „salcîm". Prezența lui *-h-* (pentru *g*) indică o filieră ucraineană.
Bahtalovschi: cf. tc. *baht* „noroc".
Baia: *baie* „mină" sau, mai degrabă, *baie* (adj. fem.) „albă (curat)".
Baiangiu: variantă a lui *Boiangiu* (sau greșeală de transcriere?).
Baiaram: *baiaram*, variantă a lui *bairam* „numele a două sărbători la musulmani".
Baiaridi: it. *Bagliardi;* finala a fost modificată după model grecesc.
Baibarac: *baibarac* „o stofă".
Baican < n. top. *Baica* (Ardeal); cf. n. top. *Băicani* și *Băicanu.*
Baicea: *baică* „moașă".
Baiceanu < n. top. *Băiceni.*
Baichis: cf. *Baicu.*
Baici: sl. *Bajič.*
Baicoană: cf. *baică* „moașă".
Baicov: bg. *Bajkov.*
Baicovici: același cu precedentul, plus suf. sl. *-ič.*
Baicu: bg. *Bajko.*
Baiculescu < *Baicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Baidac: cf. bg. *Bajdakov*, explicat din *baj Dako.*
Baidan: cf. ucr. *bajda* „haimana, pierde-vară".
Baidoc
Baie: același cu *Baia.*
Baier: același cu *Baieră.*
Baieră: *baieră.*
Baiescu < *Baia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Bailă: bg. *Bajlo.*
Baint: același cu *Balint* (?).
Bairac: v. rom. *bairac* „steag turcesc".
Bairou: cf. bg. *Bajrov.*
Baiștean < n. top. *Băiești* (Ardeal), cu suf. *-ean.*
Baiță: *Baie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iță.*
Baiu: bg. *Bajo.*
Baiulescu < *Baiu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Baizat
Baja: tema pare a fi aceeași ca la *Bajan* (sl. *beg-* „a fugi").
Bajaliu: *Baja* (v. numele precedent), cu suf. *-liu.*
Bajan: același cu *Băjan.*
Bajbeuc: aceeași temă ca la următoarele.
Bajbeiu
Bajdavelo
Bajdechi: același cu *Bezdechi*, după DO.
Bajdeu
Bajirean
Bajol
Bajora: *bajor*, variantă a lui *bujor;* cf. și n. top. *Bajura.*
Bajoreanu: același cu *Bajureanu.*
Bajurea: cf. n. top. *Bajura.*
Bajureanu < n. top. *Bajura*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bal(u): sl. *Bal.* Ar putea fi și sl. *bel-* „alb". Cf. *băl* „alb".
Bala: *bală*, fem. lui *băl* „alb"; cf. și sl. *Bala*, ung. *Bala* (< *Balázs* „Blasius"), gr. *Bala(s).*
Balaban: tc. *balaban* „mare".
Balabaș: același cu *Barabaș.*
Balac: *băl* „alb", cu suf. *-ac.* Cf. bg. *Balakov.*
Balaca: fem. lui *Balac.*
Balacciu: *Balac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. tc. *-ču* (variantă a lui *-ğu*).
Balacea: *Balac* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-ea.*
Balacel: *Balac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-el.*
Balachin: *Balac*, cu suf. sl. *-in* (formație în întregime slavă).
Balaci: *Bal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aci;* cf. sl. *Balačko* și n. top. rom. *Balaci(u)*, *Bălaciu.*
Balaciuc: *Balaci* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk.*
Balaeci: *bălai*, cu suf. *-eci.*
Balăeș: *bălai*, cu suf. *-eș.*
Balahură: variantă, neatestată a lui *balaur;* pt. *-h-*, cf. bg. *Balahurov*, explicat din rom. *balaur.* Să se compare și ucr. *Balahurjak.*
Balaieș: același cu *Bălăeș*, cu accentul pe penultima silabă.
Balaiș: același cu numele precedent.
Balaj: ung. *Balázs* „Blasius".
Balalaia: *bălălăi* „a se mișca greu și fără putere, într-o parte și într-alta".
Balaloi: cf. numele precedent.
Balam: variantă „hipercorectă" a lui *Balan?*
Balamace: cf. bg. *Balamačev.*
Balamaci: același cu numele precedent.
Balamariu: derivat, neatestat, de la *balama*, cu sensul „cel care face balamale" sau, mai degrabă, variantă a lui *pălămar* „paraclisier".
Balan(u): *bălan.*
Balancea: *Balan* (v. numele precedent), cu suf. *-cea.*
Balandor: cf. it. *Balladore* și *Ballandi.*
Balanof: bg. *Balanov.*
Balanovici: *Balan*, cu suf. sl. *-ovič* sau un sl. **Balnovič.*
Balanțof: același cu numele următor.
Balanțov: tema pare a fi *balanță.* Ne putem gîndi și la un **Balaneț* < *Balan* (acesta există ca atare în bg.)
Balasan: arm.; cf. n. top. *Balasan.*
Balascanu: cf. bg. *Balaska*, gr. *Balaska(s).*
Balasinovici: cf. bg. *Balas(a)*, *Balasi* și sl. *Balosin.*
Balasopol: gr. *Valasopoulos*, *Valasopoulou.*
Balaș: variantă a lui *Balázs* (v. *Balaj*) sau bg. *Balaš.*
Balașa: fem. lui *Balaș.*
Balașca: același cu numele următor.

Balaşcă: *Balaş*, cu suf. *-că* sau < *Bal*, cu suf. *-aşcă*.
Balaşea: *Balaş* (v. s.v.), cu suf. *-ea*.
Balaşi: acelaşi cu *Balaş* (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Balaşiu: acelaşi cu numele precedent.
Balat: gr. *Balata(s)*, *Balati(s)*.
Balatici: tema este identică cu numele precedent.
Balaţchi: cf. bg. *Balaska*.
Balaur: *balaur;* cf. n. top. *Balauru*.
Balaure: acelaşi cu precedentul.
Balaurea: variantă a lui *Balaure*.
Balaurescu < *Balaure(a)* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Balaz: pare a fi acelaşi cu *Balaj*.
Balazan: acelaşi cu *Balasan*.
Bală: *bală* „monstru" (şi, fig., despre oameni).
Balău: cf. bg. *Balov*. Ne putem gîndi şi la *băl-* din *bălăuc* „blond".
Balbarac: cf. *barbaric*, cu varianta *varvalac* (sensul neclar, DA).
Balbea: tema pare a fi aceeaşi ca în *bîlbîi*.
Balc(u): vechi nume românesc, atestat de timpuriu (v. DO); pentru temă, v. *Bal*, *Bală*. Cf. şi n. top. *Balc* (Ardeal).
Balcamski: bg. *Balkanski*. *-m-* ar putea fi o greşeală de transcriere.
Balcan < n. top. *Balc* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Balcangiu: tc. *balkanu* „locuitor din Balcani"; cf. bg. *Balkanğiev*.
Balcanu < n. top. *Balcani*.
Balcaş: *Balc* (v.s.v.), cu suf. *-aş*.
Balcă: *Balc;* cf. şi ung. *balka* „stingaci", gr. *Balka(s)*.
Balcea: *Balc* sau *Bal* (v.s.v.).
Balchimi: tema pare a fi aceeaşi ca a numelor precedente.
Balcica: fem. (artificial) de la n. top. *Balcic*. Mi-amintesc că, în perioada dintre cele două războaie mondiale, o fetiţă nou născută a fost botezată *Balcica*.
Balciu: *Balc* sau *Bal* (v.s.v.).
Balciza: *balciz* „urit, hîd, slut".
Balcon: *balcon* (?)
Balcuş: *Balc(u)* (v.s.v.), cu suf. *-uş*.
Baldag: *baldag*, variantă a lui *baltag*.
Baldan < n. top. *Balda* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Baldea: ung. *Báld* „Balduin"; cf. şi germ. *Balde*, it. *Baldi*.
Baldescu < *Baldea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Baldin: *Baldea*, cu suf. *-in* sau, mai degrabă, it. *Baldini*.
Baldiu: *Baldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Baldovin: acelaşi cu fr. *Baudouin;* cf. n. top. *Baldovin* (Ardeal).
Baldovinescu < *Baldovin;* cf. n. top. *Baldovineşti*.
Baldu: ung. *Báld* „Balduin".

Balea: *Bal(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Baleca: cf. *Bal(ă)* şi sl. *Balika*.
Balente: acelaşi cu numele următor.
Balenti: gr. *Valenti(s)*.
Balenty: acelaşi cu numele precedent.
Balgiu: v. rom. *balgiu* „turc care cumpăra miere (în ţările noastre)".
Balian: gr. *Balian*.
Balic: *Bal(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-ic*; cf. numele următor.
Balica: sl. *Balika;* cf. n. top. *Balica*.
Balici: *Bal(ă)* (v. s.v.), plus suf. *-ici* (sau sl. *-ič*).
Balif: fr. *Ballif*.
Balig: variantă a lui *Balic*.
Balin: sl. *Balin;* cf. n. top. *Bălineşti*.
Balinca: *Balin*, plus suf. *-ca*, sau, poate, un sl. *Balinka*.
Balineschi: *Balin*, cu suf. sl. *-eski (-etski)*, sau un sl. *Baline(t)ski*.
Balinschi: bg. *Balinski*.
Balint: ung. *Bálint* „Valentin".
Balintescu < *Balint* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Balintoni: *Balint* (v. mai sus, s.v.), cu suf. băn. *-oni* (de fapt *-oňu* = *-oni*).
Balintz: cf. *Balint* şi n. top. *Balinţ(u)* (Ardeal), *Balinţi* (jud. Botoşani).
Balis: gr. *Ballis*.
Baliţă: *Bala* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iţă*.
Balla: acelaşi cu *Bala;* cf. şi gr. *Balla(s)*.
Ballan: acelaşi cu *Balan*.
Ballaş: acelaşi cu *Balaş*.
Ballu: acelaşi cu *Balu*.
Balman
Balmeş: acelaşi cu *Balmoş*.
Balmezi: variantă, neatestată în dicţionare, a v. rom. *bali(e)mez* „tun de calibru mare".
Balmoş: *balmoş* „un fel de mîncare ciobănească".
Balmuş: variantă a lui *Balmoş*.
Baloc: acelaşi cu *Balog*.
Baloleanu: tema pare a fi *Bal(u)*.
Balolin: cu aceeaşi temă ca la numele precedent.
Balog: ung. *balog* „stîngaci".
Baloianu: *Baloiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-anu*.
Balo(i)escu < *Baloiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Baloi(u): *Bal(u)* (v.s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Balomir: sl. *Balomir;* cf. n. top. *Balomir*, *Balomireasa*, *Balomireşti*.
Balomirean(u) < n. top. *Balomir* (Ardeal), cu suf. *-ean(u)*.
Balomiri: acelaşi cu *Balomir;* *-i* indică, poate, pronunţarea „moale" a lui *r*.
Balosache: pentru temă, cf. gr. *Bal(l)os*.
Balosin: sl. *Balosin*.
Baloş: variantă a lui *Balş* (după Hasdeu) sau *baloş* „albicios" (Pascu, *Suf.*, p. 287).

Baloşache: *Baloş* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.
Baloşan(u) < n. top. *Baloşani*, cu suf. *-an(u)*.
Baloşescu < *Baloş;* cf. n. top. *Baloşani, Baloşeşti*.
Baloşin < *Baloş*, cu suf. *-in;* cf. şi *Balosin*.
Balotă < *bală* „monstru", cu suf. *-otă* (Hasdeu); cf. n. top. *Balota*.
Baloteanu < n. top. *Balota*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Balotescu < *Balotă;* cf. n. top. *Baloteşti, Baloteasca*.
Balş: nume vechi după Hasdeu *(< Balşa);* cf. n. top. *Balş*.
Balşa < *bal(ă)*, cu suf. *-şa* (Hasdeu).
Balşan < n. top. *Balşa* (Ardeal).
Baltac: *baltac* „secure mică, cu unul sau două tăişuri şi coadă lungă", cf. şi *băltac* „băltoacă".
Baltag: variantă a lui *Baltac*.
Baltaga: *Baltag* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Baltagariu: pare a fi un nume de agent, format de la *baltag*, cu sensul „cel care confecţionează baltaguri" (sau „posesor al unui baltag").
Baltagi(u): v. rom. *baltagiu* „soldat cu un baltag drept armă".
Baltariu: acelaşi cu *Baltaru* (*-i-* arată pronunţarea „moale" a lui *-r-*).
Baltar(u) < n. top. *Balta;* cf. *Poienaru* < n. top. *Poieni*.
Baltasiu: pare a fi identic cu numele următor, scris „etimologic" (*-si-* = *ş*).
Baltaş < n. top. *Balta;* cf. *Matcaş* < n. top. *Matca*.
Baltazar: nume biblic (unul dintre cei trei magi se numea astfel).
Baltă: *baltă;* cf. n. top. *Balta*.
Baltăţeanu: formă disimilată a lui *Bălţăţeanu* < n. top. *Bălţaţi*.
Balteş: *baltă*, plus suf. *-eş*.
Balteşiu: acelaşi cu precedentul (*-i-* arată pronunţarea moale a lui *ş*, iar *-u* este articolul, cu *-l* dispărut).
Baltoc: variantă „masculină" a lui *băltoacă*.
Baltog: acelaşi cu numele precedent.
Balţatu: *bălţat*.
Balţiş: pare a fi variantă (cu tema pluralului subst. *baltă*) a lui *baltiş* „cîmp mocirlos" (Pascu, *Suf.*, p. 354).
Baludima: gr. *Baladima(s)*.
Balus: gr. *Balos*.
Baluş: acelaşi cu *Baloş;* cf. n. top. *Baloşani*.
Baluşescu < *Baluş;* cf. n. top. *Baloşeşti*.
Balută: gr. *Balutas*, dacă-i accentuat pe silaba penultimă, sau acelaşi cu *Balotă*, dacă accentul stă pe antepenultimă.
Baluteanu < n. top. *Balota*. Ar putea fi, mai puţin probabil, un derivat (cu *-eanu*, antroponimic) de la numele precedent.

Baluţă: *Bal(u)* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*. Cf. şi gr. *Balutsos, Balutsou*.
Bambache: gr. *Bambakos, Bumbakou*.
Bambar(u): gr. *Bambari(s);* cf. şi gr. *Bambarakos*.
Bamboi(u): *Bambu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Bambu: gr. *Bambou;* acelaşi de fapt, cu *Bambus*.
Bambucea: *Bambu* (v. numele precedent), cu suf. *-uce(a);* cf. şi gr. *Bambuki(s)*.
Bamburic: cf. gr. *Bamburaki(s), Bamburas, Bamburi(s)*.
Bambus: gr. *Bambos;* cf. mai sus *Bambu*.
Bamiopol: cf. gr. *Bamiotis, Bamopulos*.
Ban: *ban* „rang boieresc"; cf. n. top. *Ban* (Ardeal).
Banac: gr. *Banakos, Banakou;* cf. şi numele următor, a cărui variantă ar putea fi acesta.
Banaga: gr. *Banagi(s)* sau *Banagou* sau *Banaka(s)*.
Banarie: ar putea fi o variantă a lui *Banariu (< bănar)* sau, mai degrabă, *bănărie* „monetărie"; „sumă mare de bani".
Banar(i)u: *bănar* „funcţionar la monetăria statului".
Banaş: cf. ung. *bánás* „regret, părere de rău"; ar putea fi un derivat în *-aş* de la *ban*.
Bană: bg. *Bana;* cf. şi ung. *Bana* „Barnabas".
Banc: ung. *Bánk* „Benedikt".
Banca: ung. *banka* „pupăză".
Bancan < n. top. *Bancu* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bancău: ung. *bánkó* „picioroange"; cf. şi bg. *Banko(v)*.
Bancea: *Ban(u)* (v.s.v.), cu suf. *-cea*.
Banceu: bg. *Bančev;* acelaşi cu *Bănceu*.
Bancheriu: *bancher*.
Bancicu: *Bancu* sau *Banciu* (v.s.v.), cu suf. *-ic(u)*.
Banciu(l): *Ban(u)*: cf. şi bg. *Bančo*.
Bancof: acelaşi cu *Bancov*.
Bancoş: ung. *bankus* „sperietoare, momîie".
Bancotă: *Bancu* (v. mai jos, s.v.) cu suf. *-otă*.
Bancotescu < *Bancotă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Bancov: bg. *Bankov*.
Bancu: acelaşi cu *Banc* sau bg. *Banko*, eventual < *Ban(u)*, cu suf. *-cu;* cf. n. top. *Bancu* (Ardeal).
Banculea: *Bancu* (v. numele precedent), cu suf. *-ule(a)*.
Banculescu < *Banculea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Banda: acelaşi cu *Bandea*.
Bandac: bg. *Bandak*.
Bandalac: tema este aceeaşi ca la numele imediat precedente şi la cele care urmează; *-lac* aminteşte de ung. *lak* „locuinţă, reşedinţă".

Bandea: același cu următorul (cf. *Negrea — Negri*).

Bandi: ung. *Bandi* „Andreas" (diminutiv-alintător); cf. și it. *Bandi*.

Bandianu: *Bandi* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Bandici: *Bandi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Bandoiu: *Bandu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bandrabulă: variantă, neatestată, dar verosimilă, a lui *Bandrabur*, mai exact, a subst. *bandrabură* „cartof"; pentru *r-* > *l*, cf. *barabulă*.

Bandrabulea: variantă a numelui precedent, cu suf. *-ea*.

Bandrabur: *bandrabură* „cartof".

Bandraleț: tema este identică cu numele următor.

Bandrea cf. bg. *Bandro(v)*.

Bandu: bg. *Bando;* cf. totuși n. top. *Band(u)* (Ardeal), care e de origine ungurească.

Banduc: *Bandu* (v. numele precedent), cu suf. *-uc*.

Bandula: *Bandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ulă*.

Bane: bg. *Bane*.

Banea: același cu numele precedent. Ar putea fi însă și un derivat de la *Banu*. Această explicație este valabilă și pentru *Bane*, care este o variantă a lui *Banea*, în ipoteza că acesta este anterior lui *Bane*.

Banolescu < *Banu* (deci, la origine, *Banulescu*, același cu *Bănulescu*).

Banov: bg. *Banov*.

Bansangiu: cf. bg. *Balsamdžiev*.

Bantaș: *bantă* „legătură" (Hasdeu); cf. și bg. *Banto*.

Bantă: *bantă* „legătură".

Bantea: *bantă* „legătură", cu suf. *-ea*.

Bantu: bg. *Banto*.

Banța: același cu *Banță*.

Banță: cf. germ. *Banz* și *boanță*, variantă a lui *boață* „poznă"; DO îl derivă de la *baniță*.

Banu: același cu *Ban;* cf. n. top. *Banu*.

Banuș: *Banu* (v. numele precedent), cu suf. *-uș*.

Banzan: cf. *Banzu* (DO).

Banzic: tema e aceeași ca la numele precedent.

Bapte: cf. ucr. *bahta* (gen. *-ti*) „turn".

Bar: gr. *Baros, Barou;* cf. n. top. *Baru* (Ardeal).

Bara: gr. *Bara(s);* cf. și *bară* „mlaștină" (dovadă, *Baltă*).

Baraban: *baraban* „tobă".

Barabancea: *baraban* „tobă", eventual *Baraban*, cu suf. *-cea;* cf. și bg. *Barabanov*.

Barabancicov: *Barabancea*, cu un sufix slav „complex".

Barabanciu: același, oarecum, cu *Barabancea* (suf. *-cea* și *-ciu* apar des la una și aceeași temă).

Barabas: ung. *Barabás*, „Barnabas".

Barabasa: același cu precedentul.

Barabaș: același cu *Barabas*, scris „fonetic".

Barabașa: același cu numele precedent.

Baraboi(u): *baraboi* „plantă erbacee".

Barabulă: *barabulă* „cartof".

Barabuș: variantă a lui *Barabaș* (?); cf. și bg. *Barabuški*.

Barac(u): *barac* „cîine flocos la păr".

Baraca: *baracă* „mocirlă mică"; ar putea fi și fem. lui *Barac*.

Baracataru: *baraiactar*, variantă a lui *bairactar* „stejar". Deosebirea de ordin fonetic ar putea fi, eventual, și o greșeală de transcriere.

Baradariu: cf. ucr. *borodaj, barodar* „om bărbos".

Baraf

Baragan: cf. n. top. *Bărăgan*.

Baragă: *baragă* „om al cărui plînset sau răcnet se aseamănă cu răgetul vitelor" (DA s.v. *barangă*).

Baraghin

Baraitanu: variantă a numelui următor.

Baraitaru: *baraictar* „stejar"; v. *Baracataru*.

Baraitaruș: *Băraitaru* (v. numele precedent), cu suf. *-uș*.

Baran < n. top. *Bara* (Banat) sau *Baru* (Ardeal); cf. și ucr. *Baran*, bg. *Baranov*.

Baranga: același cu numele următor.

Barangă: *barangă* „lup bătrîn, care urlă întîi, cînd lupii încep a urla; „taurul cel mai puternic, care conduce cireada". Cf. n. top. *Barangă*.

Barangea: *Barangă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Baraneschi: bg. *Baranovski*.

Barar(i)u: același cu *Bărar(i)u*.

Barasneag: cf. *barîșnic* „samsar, misit".

Barat: *bărat* „preot catolic (mai ales din România)".

Baravache: cf. gr. *Baradaki(s)*.

Barăitaru: același cu *Baraitaru*.

Barăscu < *Bara;* cf. n. top. *Bărăști*.

Barău: *barău* variantă a lui *baros* (DA). Cf. și bg. *Baro(v)*. Ar putea fi, uneori, și ung. *báro* „baron", cum probează *Baron* (DO).

Barb: același cu *Barbu*.

Barba: *barbă* sau, poate, fem. lui *Barbu;* cf. și gr. *Barba(s)*.

Barbacar(i)u: *berbecar* „cioban care păzește berbecii".

Barbaciu: *barbă*, cu suf. *-aci;* cf. *codaci* „care are coadă lungă" (Pascu, *Suf.*, p. 197).

Barbaiani: gr. *Barbagianni(s)*.

Barbalat: *barbă lată;* cf. n. top. *Barbălăteni, Barbălătescu, Barbălătești*.

Barban: gr. *Barbani(s), Barbanos, Barbanou*.

Barbandel: cf. *Parpandel* (la Budai-Deleanu).

Barbarosa: *Barbarosa* (livresc). Ar putea fi același cu *Barbărasă* sau *Barbăroșie*, apro-

piate prin voinţă de *Barbarosa*. Cf. şi bg. *Barbaros*.
Barbaş: *barbă*, cu suf. *-aş;* cf. *codaş* < *coadă*.
Barbatei: *bărbat*, cu suf. *-ei;* cf. *Brînzei*, *Gidei* etc.
Barbat(u): *bărbat*.
Barbavechi: it.
Barbă: acelaşi cu *Barba*.
Barbăalbă: *barbă albă*.
Barbălat: acelaşi cu *Barbalat*.
Barbălată: *barbă lată*.
Barbălungă: *barbă lungă*.
Barbăneagră: *barbă neagră*.
Barbărasă: *barbă rasă*.
Barbăroşie: *barbă roşie*.
Barbăsură: *barbă sură*.
Barbău: *barbă*, cu suf. *-ău*; cf. *codău* < *coadă* (Pascu, *Suf.*, p. 145).
Barbea: *barbă*, cu suf. *-ea* (neaccentuat, ca în *Florea* < *floare*).
Barbeli: ung. *barbely* „bărbier“.
Barberis: gr. *Barberis*.
Barbescu < *Barbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Barbete: *Barbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. specific oltenesc *-ete;* cf. şi *barbetă*, pl. *barbete* „smoc de păr lăsat să crească pe părţile laterale ale feţii“.
Barbeţeanu: acelaşi cu *Brabeţeanu* < n. top. *Brabeţi* sau „românizare“ a gr. *Barbetsscas*.
Barbier(u): *bărbier*.
Barbilian: arm.
Barboiu: *Barbu* sau *bărboi* „barbă mare“.
Barboni: it.
Barbonie: acelaşi cu precedentul.
Barbos: acelaşi cu *Bărbos(u)* (?); cf. *Barbosea* < *Barbu* (DO) şi it. *Barboso*.
Barboş: *barbă*, cu suf. *-oş* (?); cf. şi n. top. *Barboşi* (pl. lui *Bărbosu*), cu accentul pe ultima silabă.
Barboşanu < n. top. *Barboşi*, cu suf. *-anu*.
Barbovschi: *Barbu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovski*.
Barbu < *Barbur*, masc. lui *Barbura* „Varvara“ (DO).
Barbuc: *Barbu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc*.
Barbul: acelaşi cu *Barbu* (anterior, se pare, acestuia).
Barbulea: *Barbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)ea*.
Barbulete: *Barbul* (v. mai sus, s.v.) cu suf. olt. *-ete*.
Barbur: masc. lui *Barbura*.
Barbura: *Barbura* „Varvara“ (DO); cf. n. top. *Barbura* (Ardeal).
Barbură: acelaşi cu precedentul.
Barburoşu: acelaşi cu *Barbăroşie*, un fel de masculin al acestuia.
Barbuş: acelaşi cu *Barboş;* cf. n. top. *Bărbuşa* şi bg. *Barbuš*.
Barbuşteanu < n. top. **Barbuşti* sau **Barboşti*; cf. şi n. top. *Bărbuşa*.
Barbut: *barbut* „joc de noroc cu zaruri“.
Barbuţ: *Barbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Barbuţi: acelaşi cu numele precedent.
Barc: cf. numele următor şi bg. *Barko*.
Barca: bg. *bărka* „pisică“; cf. şi ung. *barka* „pestriţ“, rom. *barcă*, fem. lui *berc* şi gr. *Barka(s)*.
Barcan < n. top. *Bărc* (Ardeal); cf. n. top. *Barcana*, *Barcanele*, *Barcani*.
Barcanaşu: *Barcan* (v. numele precedent), cu suf. *-aş*.
Barcarevici: *Barcaru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-evič*.
Barcaroiu: *Barcaru* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Barcaru: *bărcar* „păstorul oilor care se cheamă berce“ (DA).
Barcă: acelaşi cu *Barca*.
Barcău: ung. *barkó* „favorite, barbete“.
Barcoiu: *Barc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Barcov: bg. *Barkov*.
Barcovan: *Barcov* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Barcu: acelaşi cu *Barc*.
Barcun: pentru temă, cf. *Barc;* un sufix *-un* există (cf. Pascu, *Suf.*, p. 52 şi urm.), dar nu văd ce semnificaţie poate avea în cazul de faţă.
Barda: acelaşi cu *Bardă*.
Bardac: *bardac* „vas mic de pămînt“.
Bardale: cf. *Mardale* şi gr. *Bardani(s)*.
Bardahan: variantă a lui *burduhan* „burtă (de animale); pîntece mare“.
Bardan: acelaşi cu precedentul.
Bardaş(u): *bărdaş* „dulgher, lemnar“.
Bardă: *bardă* „un fel de secure“.
Bardescu < *Bardă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Bardieru: poate acelaşi cu *Bărbieru*, pronunţat dialectal *Bărghieru* şi cu *ghi(ǵ)* > *d'* ca în graiurile nord-vestice.
Bardiuc: *Bardă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Bardinc
Bardolan: *bardahan*, contaminat cu sinonimul *burdulea;* cf. *burduloiu* (DA).
Bardos: ung. *bárdos*, sinonim cu *bărdaş* „dulgher“ (germ. *Axtträger*); cf. şi *bardoş* „barză, cocostîrc“ (DA).
Bardoi
Bardu: bg. *Bardo*.
Bareliuc: ucr. *barilo* „butoiaş“, cu suf. ucr. *-juk*.
Barga: cf. gr. *Bargia(s)*.
Bargan: *Barga* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Barghene
Barghezan

Barhan: cf. *bîrhai* și *bîrdan*, variante ale lui *burduhan*, care s-au putut contamina, dînd naștere lui *barhan*.
Barhaș: tema este aceeași cu a numelui precedent.
Baribin: cf. it. *Barbin*.
Baric: gr. *Barika, Barikou;* cf. și numele următor, al cărui „masculin" ar putea fi.
Barica: ung. *barika* „miel mic".
Barieru
Barița: s. cr. *Baritsa* (Pascu).
Barițiu: pare a fi masculinul lui *Barița*.
Bariz: *bariz*, variantă a lui *bariș* „broboadă de lînă foarte subțire și ușoară".
Barizan
Barînga: același cu *Baranga;* cf. și it. *Barengo*.
Barlaieni: gr. *Barla(s)*, plus *Gianni(s)*; cf. *Barbaiani*.
Barliba: același cu *Bîrliba*.
Barlică: *Bîrlea*, cu grafie (pseudo-)etimologică.
Barlogeanu < n. top. *Bîrlogeni*.
Barma: cf. bg. *Barmov*.
Barna: ung. *barna* „bour" sau ucr. *barna* „bou cu părul cenușiu închis". Ar puta fi și un *bîrnă*, cu *a* < *ă* (fals) „etimologic". Cf. n. top. *Barna* și *Bărnești*.
Barnan < n. top. *Barna*, cu suf. *-an*.
Barnă: același cu *Barna*.
Barnea: *Barna* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Barnic: ucr. *barnik* „o pasăre".
Barnoale: cf. gr. *Varnali(s)*.
Barnoski: același cu numele următor.
Barnovschi: nume vechi (un domnitor moldovean se numea astfel) < n. top. *Bîrnova*, cu suf. sl. *-ski*.
Baroană: fem. lui *Baron*. Ar putea fi și o variantă a lui *boroană* „grapă".
Baroga: cf. bg. *Barokov*.
Baroi(u): *baroi* „țigan".
Baron: gr. *Baron(i)* sau germ. *Baron;* cf. și bg. *Baron*, it. *Baron*.
Baroncea: *Baron* (v. numele precedent), cu suf. *-cea* (cf. *Mihalcea* ș.a.).
Baronceanu: *Baroncea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Baronescu < *Baron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Baroni: gr. *Baroni*.
Baroniade: gr. **Baroniadi(s)*. Eu nu l-am găsit în C.T. Atena, dar este, cu siguranță, o realitate.
Baronos: gr. *Baronnos*.
Baronschi: *Baron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski*.
Baronți: același cu numele următor.
Baronzi: cf. it. *Barozzi, Baronti*.
Baros(u): *baros* „ciocan mare și greu".
Barosan: *barosan* „mare"; (fig.) „persoană influentă".
Baroși
Barota: gr. *Barouta(s)*.
Barotă: același cu numele precedent.
Barozi: același cu numele următor.
Barozzi: gr. *Barotsi(s)*; cf. și it. *Barozzi*.
Barowsky: bg. *Barovski*. După grafie pare a fi un nume polonez.
Barstan
Bart(u): germ. *Bart(h)*.
Barta: ung. *Barta* „Bartholomaeus".
Bartel: germ. *Bartel*.
Bartaluzzi: it. *Bartalucci* (dintr-un grai italienesc cu *-zzi* pentru *-cci*).
Barteș: cf. bg. *Bartoš*.
Barth: germ. *Bart(h)*.
Barthon: același cu *Barton*.
Bartic: *Bart* „Bartholomaeus" (DO); cf. și *Vartic*.
Barticel: *Bartic* (v. numele precedent), cu suf. *-el*.
Bartlemanov:
Bartmus
Barto: același cu *Barton* sau cu *Bart(u)* (?)
Bartoi: *Bart* „Bartholomaeus" (DO, care înregistrează un *Bîrtoi*).
Bartolomeiu: același cu numele următor.
Bartolomeu: indirect, din *Bartholomaeus;* cf. it. *Vartolomeo* și numele precedent.
Barton: gr. *Barton*.
Bartozan
Bartuceff
Bartudiu
Bartușica: același cu *Bărtușică*.
Baruga
Baruția: *Bar* sau *Bara* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*. Cf. și *Baruțiu*, nume mic: it. *Baruzzi*.
Barazacu: *bîrzac* „țînțar", cu grafie pseudoetimologică; ar putea fi și un augmentativ de la *barză*.
Barza: același cu *Barză;* cf. n. top. *Barza*.
Barză: *barză*.
Barziuca: același cu *Barzuca; -i-* arată pronunțarea „moale" a lui *z*.
Barzocovschi: cf. bg. *Barzekov*.
Barzoiu: *bărzoi* masc. lui *barză;* cf. și *bîrzoi* (în expresia *cu coada bîrzoi* și *în bîrzoi* „țanțoș".
Barzon: același cu precedentul (?); în acest caz, *-n* este *ń* (ca în graiul bănățean).
Barzuca: *barză*, cu suf. diminutival *-ucă*.
Bas(s)a: gr. *Basas;* cf. și bg. *Base, Baso* și n. top. *Băsăști, Băseni, Bășești*.
Basacopol: tema este gr. *Basakos*, iar *-pol*, tot grecesc; cf. gr. *Basakaropoulos*.
Basaidaru: cf. *băsădi* „a vorbi", deci „vorbăreț"; metateza lui *i* nu prezintă dificultăți.
Basalic: *basalic* „porcoi de fîn" (DA).
Basalici: același cu numele precedent (*-ic*, simțit ca sufix, a fost înlocuit prin *-ici*).
Basaliu: gr. *Vasalios;* pentru *B-* în loc de *V-*, cf. *Basiliu* = *Vasiliu*.
Basalîc: același cu *Basalic*.
Basamac: *basamac* „rachiu (colorat) de calitate inferioară".
Basangeac: cf. n. top. *Băsangești*.

Basarab: nume vechi românesc, mult discutat în ce privește originea (vezi DO). Cf. n. top. *Basarabi* și *Basarebița.*
Basarabeanu < n. top. *Basarabia*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bas(s)arabescu < *Basarab* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Basarim: cf. numele următor.
Basariu: gr. *Basari(s).*
Basă: același cu *Basa.*
Basca: *bască* „lînă (tunsă de pe oaie)" sau *bască* „o covată găurită la mijloc".
Basceauș: v. rom. *bașceauș* „ofițer superior cu diverse atribuții".
Baschia: cf. ung. *bástya* „bastion, fortăreață" (cu *t* perceput ca *k*) și gr. *Baskiotis* (pentru temă). Șincai are *bastie*, cu sensul etimonului unguresc.
Baschia: *bașchie* „o unealtă a dogarului".
Bascînsură
Bascopol: nume evident grecesc; cf. *Baskos, Baskou*, pentru temă.
Bascoreanu
Bascov(e)anu < n. top. *Bascov*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu.*
Bascovici: cf. numele următor.
Bascu: gr. *Baskos, Baskou.*
Basenco: pentru temă, cf. *Basa.*
Basgan < n. top. *Bazga*, cu suf. *-an.*
Basilescu: *Basil*, de fapt, *Vasile* „înnobilat". Cf. și numele următor.
Basiliade: gr. *Vasileiadi(s)*, cu *B-* ca la numele precedent.
Basiliu: același cu *Vasiliu;* cf. și it. *Basilio;* pentru *-b* (în loc de *v*) să se compare *Bazilescu.*
Basma: *basma.*
Basno: cf. *basnă*, variantă veche a lui *basm(ă)* „poveste".
Basoc: cf. gr. *Basukos, Basuku* și ucr. *basók*, diminutiv de la *bas* „bas" (instrumentul muzical).
Basov: bg. *Basov.*
Basta: același cu *Bastea;* cf. n. top. *Basta.*
Bastachi: gr. *Bastaki(s).*
Bastaki: același cu precedentul.
Bastar < n. top. *Basta*, cu suf. *-ar.*
Bastaroiu: *Bastar* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Bastea: ung. *bástya* „bastion, fortăreață" (cu grafia originară).
Bastom: *baston.*
Basturea: cf. *Bașt(i)urea.*
Basu: bg. *Baso.*
Bașa: bg. *Baša.*
Bașag: același cu următorul.
Bașagă
Bașalic: același cu *Basalic.*
Bașaliga: același cu precedentul (?).
Bașca: același cu următorul.
Bașcă: *bașcă*, variantă a lui *baștă* „bastion, fortăreață".
Bașica: *bășică* (?).
Bașnău
Bașotă: *bașă* „pașă", plus suf. *-otă;* cf., pentru alte explicații posibile, DO (p. 193) și Pascu, *Suf.*, p. 274.
Bașta: *baștă* „bastion, fortăreață".
Baștan < n. top. *Bașta*, cu suf. *-an.*
Baștea: același cu *Bastea.*
Bașt(i)urea
Bașturescu < *Bașturea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Batacul: *batac* „băltoacă".
Batalan: *batalan* „bătăuș".
Batalău: *bătălău* „bîtă"; (fig.) „om muieratic".
Batal(l)i: gr. *Batali(s).*
Batalu: *batal* „berbec".
Batan < n. top. *Bata* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Bataragă: pentru temă, cf. numele următor și *Bătărigă.*
Batariuc: *Batăr* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-juk.*
Batăr: ung. *bátor* „îndrăzneț"; cf. n. top. *Batăr* (Ardeal).
Batcu: bg. *Batko.*
Batea: ung. *bátya* „fratele mai mare" (DO); pentru semnificație, cf. *Badea, Badiu.* Cf. și n. top. *Bătiești.*
Batențian
Baterică: *Batăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Bati: același cu *Batea.*
Batic(u): *Batea* sau *Bati* (v. s.v.) cu suf. *-ic.*
Batila: bg. *Batil.*
Batin: bg. *Batin;* cf. n. top. *Bătinești.*
Batinoș: *Batin* (v. numele precedent), cu suf. *-óș.*
Batir: același cu *Batir.*
Batist: același cu următorul.
Batista: it. *Bat(t)ista.*
Batiș: *Bati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iș.*
Batiște: *batiște* „curte, ocol, ogradă"; ar putea fi și un derivat cu *-iște* de la *Batea, Bati.*
Batir: același cu *Batăr* (= *Bator*, din ung. *bátor*); cf. n. top. *Batirești.*
Batîreanu < n. top. *Batăr* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Batnicu: *bate*, cu suf. *-nic*; cf. *datornic, dornic.*
Batoc: *batoc* „un pește de mare".
Batog: același cu *Batoc.*
Batovici: bg. *Bato*, cu suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Batov, Batovski.*
Battopol: nume evident grecesc (cel puțin în partea lui finală), neatestat în izvoarele mele.
Batul: gr. *Batouli(s)* sau, mai degrabă, bg. *Batul.*
Batul(l)e: pentru temă, cf. numele precedent și următor.
Batulea: gr. *Batouli(s).*
Batzuria: gr. *Batsuras, Batsouris.*
Bațarea: gr. *Batsari(s).*

Baţegoi: pentru temă, cf. bg. *Batse* şi ung. *batsa* „viţel".
Baţoc: tema este aceeaşi ca la numele precedent.
Baţu: bg. *Batso.*
Baur: germ. *Bau(e)r.*
Baurdea: gr. *Baurdas.*
Bavanghin
Bavarache: tema este identică cu numele următor.
Bavarie: gr. *Bavaris.*
Baz: gr. *Bazos, Bazou.*
Bazac: gr. *Bazaku.*
Bazache: gr. *Bazaki(s).*
Bazacliu: *Bazac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. tc. *-li*; cf. *Cazacliu.*
Bazala: ucr. *bazalá* „persoană care bolboroseşte, care mormăie; om nehotărît, papă-lapte".
Bazaleanu: *Bazala* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bazalic: acelaşi cu *Basalic.*
Bazaliu: cf. gr. *Vasalios.*
Bazan: gr. *Bazanos, Bazanou.*
Bazanovschi: tema este identică cu numele precedent.
Bazarghideanu: *bazarghidean (= pazarghidean)* „om de afaceri; samsar, misit".
Bazarin: cf. gr. *Bazaros.*
Bazavan: acelaşi cu *Băzăvan.*
Bazavede: cf. *bazaochi* „zbanghiu", a cărui parte finală a fost înlocuită prin *vede*, considerat, ironic, ca sinonim cu *ochi.*
Bazdac: *bîzdac* „arţag, toane, capriciu" (cu *-â-* fără semnul diacritic).
Bazdragan
Bazgan < n. top. *Bazga*, cu suf. *-an.*
Bazic: acelaşi cu numele următor.
Bazică: ucr. *bazika* „ghiduş, flecar".
Bazil: gr. *Bazile;* cf. şi gr. *Bazilis.*
Bazilescu < *Basil* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Baziliu: *Bazil* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Baziuc: cf., pentru temă, *Bazic(ă)* (v.s.v.).
Bazîru: *băzăr* = *bezer* „mezenter; grăsimea de pe maţe".
Bazmangiu: *basmangiu* „fabricant sau negustor de basmale".
Bazoiu: *Bazu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Bazu: gr. *Bazos, Bazou;* cf. n. top. *Băzeşti* (Ardeal).
Băban < n. top. *Baba* (Ardeal); cf. şi *băbană* „oaie bătrînă".
Băbăiţă: *băbăiţă*, diminutiv al lui *băbaie* „tată".
Băbălău: *băbălău* „babalîc; afemeiat".
Băbălcioaia: *babalîc*, cu suf. *-oaie.*
Băbănău: *băbană* „oaie bătrînă", cu suf. *-ău*; ar putea fi şi o variantă a lui *băbălău*, contaminat cu *băbană.*
Băbăscu: acelaşi cu *Băbescu.*

Băbău: *băbău*, variantă a lui *bobou* „manta groasă ţărănească" (DA); ar putea fi şi un derivat de la *babă.*
Băbeanu: *Baba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau n. top. *Băbeni.*
Băbescu < *Baba;* cf. n. top. *Băbeni* şi *Băbeşti* (acesta, în Ardeal).
Băbiceanu: *Babici* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau n. top. *Băbiciu* şi *Băbiceni.*
Băbliga: *băbuligă* (neatestat) < *babă*, cu suf. *-(ul)igă.*
Băbîi: *babă*, cu suf. (neatestat) *-îi*, care ar putea fi o variantă a lui *-ui*; cf. *băbuie* şi *băboi.*
Băbţan < n. top. *Babţa* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Băbuciu: *babă*, cu suf. *-uci.*
Băbuş: *babă*, cu suf. diminutival *-uş*; cf. numele următor şi n. top. *Băbuşa.*
Băbuşcă: *băbuşcă*, diminutiv al lui *babă;* cf. şi *babuşcă* „un peşte".
Băbuşoru: „masculinul" unui neatestat, dar posibil, *băbuşoară.*
Băbuţ: „masculin" al lui *băbuţă;* cf. n. top. *Băbuţiu* (Ardeal).
Băbuţan < n. top. *Băbuţ* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Băbuţă: *băbuţă.*
Băcală: *bacală* „lucru plicticos, belea".
Băcan(u): *băcan.*
Băcăinţan < n. top. *Băcăinţi* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Băcălescu < *Bacalu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Băcănar(u) < n. top. *Băcani, Băcanu*, cu suf. (toponimic) *-ar.*
Băcănău: *băcan*, cu suf. (peiorativ) *-ău.*
Băcănoiu: *Băcanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Băcăoanu < n. top. *Bacău;* cf. n. top. *Băcăoani.*
Băcăvan < n. top. *Bacova* (Banat), cu suf. *-an.*
Băceanu < n. top. *Bacea;* cf. şi n. top. *Băceni.*
Băcescu < *Baciu;* cf. n. top. *Băceşti.*
Băcia: *băcie* „stînă"*;* cf. şi *Băciu.*
Băcilă: *Baciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă;* cf. *Bădilă* < *bade*, *Bănilă* < *ban* (Hasdeu).
Băcioiu: *Baciu;* cf. n. top. *Băcioiu.*
Băciort: acelaşi cu *Bociort.*
Băciţa: *băciţă*, fem. lui *baci.*
Băciu: *baci;* cf. n. top. *Baciu.*
Băciucu: *băciuc*, diminutiv al lui *baci;* DA îl dă sub forma *băciucă.*
Băciulescu: *Baciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Băciuţ: *băciuţ*, diminutiv al lui *baci*, absent în dicţionare.
Băculeţ: tema pare a fi *bîc* „tată" (în vorbirea copiilor), cu suf. diminutival *-uleţ.*

Băcleşanu < n. top. *Bicleş*, cu suf. *-anu*.

Bădaie: *bădinie*, variantă a lui *bădii (bădăi)* „vas de lemn“ de mărimea unei cofe. În ce priveşte partea finală, *nįe* reprezintă un *ńe*, care a putut deveni *ie-*.

Bădan: *bădan* „vas, cadă“.

Bădăceanu < n. top. *Badoc* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bădădău: *bădădăi* „a umbla fără scop; a spune vorbe fără rost“.

Bădălan: cf. *bodolan* „ciolan“.

Bădălău: pare a fi o variantă a numelui precedent; cf. şi *bodărlău* „cufundar, lişiţă“.

Bădăluţă: cf. numele precedent şi *bădiuluţ*, diminutiv al lui *bade*.

Bădănac: *bădan* „vas, cadă“, cu suf. *-ac* (diminutival sau augmentativ).

Bădănoiu: *Bădan* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Bădăran: *bădăran;* cf. n. top. *Bădărani*.

Bădărău: *bădărău*, varianta iniţială a lui *bădăran;* cf. n. top. *Bădărăi*.

Bădărică: cf. numele precedent.

Bădăruţă: cf. numele precedent.

Bădău: *bădău* „un lemn cu care se sfarmă caşul“.

Bădăuţă: cf. n. top. *Bădeuţi* < *Badea*, cu suf. *-uţă;* ar putea fi şi un diminutiv de la *bade*, necunoscut dicţionarelor.

Bădeanca: *Bădeanu* (v. mai jos, s.v.) cu suf. fem. *-că;* cf. n. top. *Bădeana*.

Bădeancă: acelaşi cu numele precedent.

Bădeanu < n. top. *Bădeni* sau *Badea*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bădeliţă: variantă a numelui următor.

Bădeluţ: *bădiuluţ*, diminutiv al lui *bade*, ca termen afectiv de adresare (Pascu, *Suf.*, p. 159); cf. şi *Bădilă*.

Bădeoiu: *Badea* sau *Badiu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bădescu < *Badea;* cf. n. top. *Bădeşti*.

Bădeţ: *Badea* (sau *Badiu*) (v.s.v.), cu suf. diminutival *-eţ*.

Bădican: *Bădic(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-an*.

Bădică: *bădică*, diminutiv afectiv al lui *bade*.

Bădiceanu < n. top. *Bădicea;* cf. şi n. top. *Bădiceni*.

Bădicel: diminutiv al lui *bădic*.

Bădicescu < *Bădică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Bădici: *Badea* sau *Badiu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ici*.

Bădicioiu: *Bădici* sau *Bădicu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bădic(u): *bădic*, diminutiv afectiv al lui *bade*.

Bădicuţ: *bădicuţ*, diminutiv „dublu“ al lui *bade;* cf. *Bădică* şi *bădic*.

Bădil: acelaşi cu numele următor.

Bădilă: numele precedent sau bg. *Badila;* cf. şi n. top. *Bădila*. După Hasdeu < *bade*.

Bădilescu: < *Bădilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Bădiliţă: *Bădilă*, sau, mai degrabă, diminutiv al lui *bade;* cf. *bădiuliţă*.

Bădin: bg. *Badin;* cf. n. top. *Bădineşti*.

Bădina: acelaşi cu numele următor.

Bădină: „variantă“ a lui *Bădin*.

Bădinici: *Bădin(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-ici*.

Bădiţa: acelaşi cu *Bădiţă*.

Bădiţă: *bădiţă*, diminutiv, al lui *bade*, ca termen afectiv de adresare; cf. n. top. *Bădiţeşti*.

Bădiţeanu: *Bădiţă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bădiţescu < *Bădiţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Bădiţoiu: *Bădiţă;* cf. şi n. top. *Bădiţoiu*.

Bădiu: pare a fi o variantă a lui *Bădii* sau, mai probabil, un derivat în *-iu* de la *bade* (sau *Badea*).

Bădiuţanu < n. top. *Bădiuţi*, cu suf. *-anu*.

Bădîi: *bădîi* „vas de lemn ca o cofă de mare“.

Bădînac: *bădan* „vas, cadă sau cazan mare“, cu suf. diminutival *-ac*.

Bădîrcea: cred că tema este *badahircă*, variantă mold. (absentă în dicţionare) a lui *bahadîrcă* „femeie mare şi greoaie“ (*-h-*, simplă aspirată, a „căzut“).

Bădoc: *badoc* „fleancă, fleoancă“ (adică „gură“, cu sens peiorativ).

Bădoi(u): *Badea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Bădosu: cf. n. top. *Bădoşi*.

Băducu: diminutiv afectiv, cu suf. *-uc*, de la *bade;* cf. *bădiuc*.

Bădulan: *bodolan* „ciolan“.

Bădulă: gr. *Badula(s)*.

Băduleasa: *Bad(i)u;* cf. n. top. *Băduleasa*.

Bădulescu < *Bad(i)u;* cf. n. top. *Băduleşti*.

Băduleşteanu < n. top. *Băduleşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Băduleţ: diminutiv afectiv de la *bad(i)u*, absent în dicţionare; cf. *bădiuluţ*.

Băduleţeanu: *Băduleţ*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Băduleţ(i)*, dispărut cu vremea.

Băduleşteanu: acelaşi cu *Băduleşteanu*.

Băduna: cf. bg. *Badonov*.

Băduţ(ă): *băd(i)uţ(ă)*, diminutiv neatestat al lui *bade, badiu*.

Băduţoiu: *Băduţ(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Băesan < n. top. *Băiţa* (Ardeal), cu suf. *-an?*

Băescu: bg. *Bajo*, cu suf. *-escu;* cf. şi *bai*, variantă a lui *bade*.

Băeş: *băieş* „miner“.

Băeţica: *băieţică*, diminutiv fem. al lui *băiat*.

Băftoi: *baftă* „noroc, trecere“, poreclă, probabil, a unui om norocos.

Băgăluţ: *băga*, cu suf. *-ăluţ(ă)*, ca poreclă pentru un om „băgăreţ“; ar putea fi şi o formă cu metateză (voită!) a lui *Băleguţă* < *baligă*.

Băgeac(u): *băgeac* „lucarnă, hogeag; coș".
Băgeag: același cu numele precedent.
Băgescu: același cu *Băjescu*.
Băghină: același cu *Bădină* (în graiurile în care *d'* și *g* se confundă) ar putea fi și un derivat, cu sens diminutival, de la *boaghe* „bufniță, o specie de uliu".
Băgneanu: cf. *Băhneanu*.
Băgu: bg. *Bego*.
Băgulescu < *Băgu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Băhnaru: *băhnar* „loc mocirlos" (cf. *Baltă*); ar putea fi și un derivat de la n. top. *Bahna*, deci un „echivalent" al numelui următor.
Băhneanu < n. top. *Bahna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băia: *biie* „curat albă" (oaie *biie*).
Băianu < n. top. *Baia*, cu suf. *-anu*.
Băiaș(u): același cu *Băieș(u)*; cf. n. top. *Băiașu*.
Băiatu: *băiat*.
Băican < n. top. *Baica* (Ardeal); cf. n. top. *Băicani*, *Băicanu*.
Băicănescu < *Băican* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Băiceanu < n. top. *Băiceni*.
Băicoi(u): *Băicu*; cf. n. top. *Băicoi*.
Băicoianu < n. top. *Băicoi*, cu suf. *-anu*.
Băicu: bg. *Bajko*; cf. și *baică* „moașă".
Băiculescu < *Băicu*; cf. n. top. *Băiculești*.
Băicuș(i): *Băicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Băidănac: cf. bg. *Bajdanov*.
Băiescu < *Băia*; cf. n. top. *Băiești*.
Băieș(e)anu < n. top. *Băiașa*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Băieș(u): *băiaș* „miner".
Băietu: *băiet*, variantă teritorială a lui *băiat*.
Băiețel(u): *băiețel*.
Băiețescu < *Băiatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Băiețica: același cu *Băețica*.
Băilă: bg. *Bajlo*.
Băileanu: *Băilă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Băilescu < *Băilă*; cf. n. top. *Băilești*.
Băileșteanu: același cu următorul.
Băilișteanu < n. top. *Băilești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băiloiu: *Băilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Băimăcean < n. top. *Băimac*, cu suf. (toponimic) *-ean*.
Băințan < n. top. *Băinț* (Maramureș), cu suf. *-an*.
Băisan < n. top. *Baisa*, cu suf. *-an*.
Băișan(u) < n. top. *Băiașa*, cu suf. *-an(u)*.
Băișoiu: *Băieș(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Băișteanu < n. top. *Băiești* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băițan < n. top. *Băița* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Băițelu: același cu *Băiețelu*.
Băiuț: *Baia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*; cf. n. top. *Băiuț* (Maramureș).
Băjan: derivat regresiv de la *băjeni (băjăni)* „a fugi în fața năvălitorilor"; cf. *Băjenaru*. Poate, mai probabil, avem a face cu bg. *Bežan* (cf. mai departe *Bejan*).
Băjenaru: *băjenar* „fugar din cauza năvălitorilor".
Băjenescu < *Băjan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Băjescu < *Beju* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bălaj: ung. *Balázs* „Blasius", cf. *Blaj*.
Bălan: *bălan*; cf. n. top. *Bălan(u)*, *Bălani*.
Bălașa: același cu *Balașa*.
Bălaș(u): același cu *Balaș*; cf. n. top. *Bălășești*.
Bălă: cf. *bilă*, variantă a lui *biliie* „iarbă; cotor (uscat) de plantă" și cele spuse s.v. *Bala*.
Bălăbănescu: *Balaban*; cf. n. top. *Bălăbănești*.
Bălăceanu < n. top. *Balaci(u)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bălăcescu < *Balaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bălăcioaiei: *Bălăcioaia* < *Balaci*.
Bălăcioiu < *Balaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bălă(i)eț: diminutiv de la *bălai* „bălan, blond".
Bălăianu < n. top. *Bălaia*, cu suf. *-anu*.
Bălăican: *bălăică* „vițea sau vacă albă", cu suf. *-an*, care, într-un caz ca acesta, servește la desemnarea bărbătușului (Pascu, *Suf.*, p. 292).
Bălăiescu < *Bălaiu* (absent în fișierul meu, dar verosimil sau posibil); cf. n. top. *Bălăiești*.
Bălăiță: „femininul" lui *Bălă(i)eț*.
Bălăjel: *Bălaj* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Bălălău: *bălălău* „neghiob, prostănac"; cf. n. top. *Bălălăi*.
Bălăloiu: *Bălălău* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Bălămiță: *balama*, cu suf. diminutival *-iță*; cf. *bălămuță*.
Bălăneanu < n. top. *Balanu*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic), de la *Bălan*.
Bălăneasa: *Bălan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.
Bălănescu < *Bălan*; cf. n. top. *Bălănești*.
Bălăngeanu: derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *Balangă* (absent în fișierul meu): *balangă* „clopotul ce atîrnă la gîtul cailor" (DA).
Bălănică: *bălănică*, fem. lui *bălănel*.

Bălănici: *Bălan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Bălăniuc: *Bălan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Bălănoaia: *Bălan;* cf. n. top. *Bălănoaia*.
Bălănoaie: genitivul lui *Bălănoaia*.
Bălănoiu: *Bălan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bălănucă: *Bălan* (sau diminutivul lui *bălan*), cu suf. *-ucă*.
Bălănuţ: *bălănuţ*, diminutiv al lui *bălan*.
Bălănuţă: „femininul" numelui precedent.
Bălăoi(u): *Bălu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Bălăragă: cf. *Bălărigă*.
Bălărie: *bălărie*.
Bălărigă: ar putea fi un diminutiv (cu suf. *-igă*) al numelui precedent.
Bălăşan(u): *Balaş(a)* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Bălăşcuţă: *Bălaşcu* (absent în fişier), cu suf. diminutival *-uţă* (Pascu, *Suf.*, p. 158).
Bălăşean(u): acelaşi cu *Bălăşan(u)*.
Bălăşel: *Bălaş* (v. mai sus, s.v.) cu suf. diminutival *-el*.
Bălăşescu < *Bălaş;* cf. n. top. *Bălăşeşti*.
Bălăşianu: acelaşi cu *Bălăşeanu*.
Bălăşică: *Bălaşcu* (absent în fişier), cu suf. diminutival *-ică*.
Bălăşoiu: *Bălaş;* cf. n. top. *Bălăşoiu* şi *Bălăşoieni*.
Bălăţică: cf. gr. *Balats(i)os*.
Bălău: *băl* „bălan", cu suf. augmentativ *-ău;* cf şi bg. *Balov*.
Bălăucă: *bălăucă*, fem. lui *bălăuc* „bălai".
Bălăunţescu < *Bălăuţă* (?)
Bălăuţă: *Bălău* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ(ă)*.
Bălbărău: *bălbără* „flacără", cu suf. *-ău*.
Bălc(u): acelaşi cu *Belc*.
Bălcan < n. top. *Balc* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bălceanu < n. top. *Balciu;* ar putea fi şi un derivat cu suf. (antroponimic) *-ean(u)* de la *Balc(u)*.
Bălcescu: *Balc(u);* cf. n. top. *Bălceşti*.
Bălcinoiu: *Bălcin*, absent în fişierul meu; bg. *Balčin*.
Băldăneanu: *Baldan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Băldărescu < *Baldir*, absent în fişierul meu: *baldir* „burtos".
Băldău: bg. *Beldoi*.
Băldescu: acelaşi cu *Beldescu*.
Băldiman: acelaşi cu *Beldiman*.
Bălea: *Bălu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Băleanu: *Bălu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Băleni*.
Băleni: acelaşi cu n. top. *Băleni*.
Bălescu: *Bălu;* cf. n. top. *Băleşti*.
Bălgunea: cf. ung. *balga* şi *balgán* „netot".
Bălhac: *bălhac* „lăculeţ, băltău, smirc"; cf. *Baltă*.
Bălica: bg. *Balika*.
Bălie: *bilie* „cotor, vrej, beldie".
Bălineanu: *Balin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bălinişteanu < n. top. *Bălineşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bălintescu < *Balint* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Băloaia: *Bal(u)* sau *Bălu* (v.s.v.), cu suf. *-oaie*.
Băloi(u): *Bal(u)* sau *Bălu* (v.s.v.); cf. n. top. *Băloiu*.
Bălosu: *bălos* (adj.) „căruia îi curg balele"; (subst.) „babuşcă" (un peşte).
Bălşan < n. top. *Balşa* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bălşanu < n. top. *Balş*, cu suf. *-anu*.
Bălăşeanu: *Balaş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Băltac: *băltac* „băltoagă" sau *băltac*, variantă a lui *băltag*.
Băltar(i)u < n. top. *Baltă*, cu suf. (toponimic) *-ar* (cf. *Poienaru* < *Poiana* sau *Poieni*); cf. n. top. *Băltăreşti*.
Băltăceanu: *Băltac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băltăgescu: *Baltag;* cf. n. top. *Băltăgeşti*.
Băltăneanu < n. top. *Bălteni*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băltănoiu: acelaşi cu *Băltenoiu*.
Băltărescu < *Băltar(i)u;* cf. n. top. *Băltăreşti*.
Băltăşescu < *boltaş* „negustor de prăvălie (de manufactură)", devenit, mai întîi, antroponim.
Băltăţeanu < n. top. *Bălţaţi*, cf. n. top. *Bălţăţeni;* primul *ţ* a devenit *t* cu voinţă, pentru eufonie.
Băltăţescu < *Bălţatu*, cu *t* pentru *ţ* ca la numele precedent; cf. n. top. *Bălţăteşti*.
Băltăţoiu: *Bălţatu* (v. mai sus, s.v.), cu modificarea fonetică arătată la numele precedente.
Bălteanu < n. top. *Baltă* sau *Bălteni;* cf. n. top. *Bălteanu*.
Băltenoiu: *Bălteanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Băltescu < *Baltă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Băltianu: acelaşi cu *Bălteanu*.
Băltog: *băltog* „băltoacă".
Băltoi(u): *băltoi* „baltă mare" sau, mai probabil, < *Baltă*.
Bălţatu: *bălţat* „vărgat pe spate" (despre vite).
Bălţăteanu < n. top. *Bălţata*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bălţătescu (cu primul *ţ* > *t*, ca la *Bălţăţeanu*) < *Bălţatu;* cf. n. top. *Bălţăteşti*.
Bălţăţeanu < n. top. *Bălţaţi* cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bălţeanu < n. top. *Bălţi(le)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bălţei: diminutiv al lui *balţ* „laţ, ochi"; „nume de animal cu gîtul alb sau pestriţ, alb cu negru".

Bălțescu < n. top. *Bălțești*, iar acesta, de la un antroponim *Balț(u)*, neatestat.
Bălțianu: același cu *Bălțeanu*.
Bălțitescu < *Bălțatu*, din care a ieșit *Bălțătescu;* cf. n. top. *Bălțătești*, devenit, prin hipercorectitudine, *Bălțetești*, apoi *Bălțitești*.
Bălu: *băl* „bălan, blond".
Bălulescu < *Bălu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Băluná: *băl*, cu suf. *-un(ă);* cf. *Bălăună*, n. fem. explicat de Hasdeu la fel (cu varianta *-ăun*).
Băluș: *băl*, cu suf. diminutival *-uș;* cf. n. top. *Băluș* și *Băluşeni*.
Bălușescu < *Băluș;* cf. n. top. *Bălușești*.
Bălușa: „femininul" lui *Băluș;* cf. *bălușa*, numele dat unei oi cu botul alb.
Bălușoiu: *Băluș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Băluț: *băluț* „bălai, blond".
Băluță: „femininul" lui *băluț*, de fapt, în cazul de față, același cu *Băluț;* cf. n. top. *Băluța*.
Băluțeanu < n. top. *Băluța*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băluțescu < *Băluț(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Băluțoiu: *Băluț(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bănaın: cf. bg. *Banan*.
Bănar(i)u: *bănar* „funcționar sau lucrător la monetăria statului, cel care făcea bani".
Bănat: *bănat* „durere, jale, mîhnire", „supărare", „necaz, pică; bănuială"; cf. *Jalea*.
Bănăcioiu: cf. bg. *Banaki*.
Bănărescu < *Bănar(i)u;* cf. n. top. *Bănărești*.
Bănățan < *n.* top. *Banat*, cu suf. *-an*.
Bănățeanu < n. top. *Banat*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bănceanu < n. top. *Banca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băncescu < *Banciu;* cf. n. top. *Bănceasca*, *Băncești*.
Bănceu: bg. *Bančev*.
Băncilă: *Banciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Băncioiu: *Banciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bănciulescu < *Banciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Bănculescu < *Bancu*, absent în fișierul meu: bg. *Banko*.
Băncuță: *băncuță* „veche monedă de argint în valoare de cincizeci de bani".
Băndean < n. top. *Band(u)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băndică: *Bandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Băndoiu: *Bandu;* cf. n. top. *Băndoiu*.
Bănduț: *Bandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Băneasa: *băneasă* „soția banului"; cf. n. top. *Băneasa*.
Bănescu < *Banu;* cf. n. top. *Bănești*.
Bănică < *Banu;* cf. n. top. *Băniceşti*.
Bănicel < *Bănică;* cf. n. top. *Bănicel* (Ardeal).
Băniceru: *bănicer* „meșter de făcut banițe".
Bănicescu < *Bănică;* cf. n. top. *Bănicești*.
Bănicioiu: *Bănică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bănilă: *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Bănileanu: *Bănilă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bănișor: *bănișor* „bănuț" sau diminutiv al lui *Banu;* cf. n. top. *Bănișor* (Ardeal), care pledează în sprijinul ultimei explicații.
Bănișteanu < n. top. *Bănești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Băniță: *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Bănițoiu: *Băniță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Bănucă: *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ucă*.
Bănuleasa: *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)easa*.
Bănulescu < *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Bănuș: *Banu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș*.
Bănuț: *Banu;* cf. și *bănuț*, diminutiv al lui *ban*.
Bănuță: același cu precedentul.
Bănuțiu: același cu *Bănuț* (< *Banu*).
Băra: bg. *Bera;* cf. și n. top. *Băra* (Ardeal).
Băran < n. top. *Bara* (Banat) sau *Băra* (Ardeal).
Bărancă: variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *barangă*. Cf. n. top. *Baranca*.
Bărar(i)u: variantă a lui *berar*.
Bărăceanu < n. top. *Barați;* pentru *-ț(i)* > *č*, cf. *Bistriceanu* < *Bistrița*.
Bărăgan: n. top. *Bărăgan*.
Bărăianu < n. top. *Bărăi* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Bărăitaru: același cu *Baraitaru*.
Bărălău: bg. *Baralov*.
Bărănescu: *Băran;* cf. n. top. *Bărănești*.
Bărăngel: *Baranga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Bărăscu: *Baru*, absent în fișierul meu, din bg. *Baro;* cf. n. top. *Bărăști*.
Bărău: bg. *Barov* (sau < *Baru*, cu suf. *-ău*); cf. și *bară* „mocirlă".
Bărbat(u): *bărbat*.
Bărbăcaru: *berbecar* „cioban care păzește berbecii".
Bărbăcioiu: *Berbec(e)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bărbăcioru: *bărbăcior* „bărbățel".
Bărbăcuț: *berbecuț*, diminutiv al lui *berbec*.
Bărbădeanu: ar putea fi un *Bărbăteanu* (cf. n. top. *Bărbăteni)*, cu un *-d-* pentru *-t-*, inexplicabil.
Bărbărie: *bărbărie* „barbă mare, stufoasă".

Bărbătescu < *Bărbat;* cf. n. top. *Bărbătești.*
Bărbățeanu: *Bărbat,* cu *-ț* de la pluralul lui *bărbat.*
Bărbățel: diminutiv al lui *bărbat.*
Bărbăuțean: *Bărbăuță* (< *barbă,* cu suf. *-ăuț*), absent în fișierul meu, plus suf. (antroponimic) *-ean(u).*
Bărbescu < *Barbu;* cf. n. top. *Bărbești.*
Bărbieru: *bărbier.*
Bărboi(u): *bărboi* „barbă mare".
Bărbos(u): *bărbos;* cf. n. top. *Bărboasa, Bărbosu, Bărboși* (ultimele două dincolo de munți).
Bărboșanu < n. top. *Barboși,* cu suf. *-anu.*
Bărboșelu: diminutiv al lui *Bărbos(u).*
Bărbuc: diminutiv al lui *Barbu* sau, poate, al lui *barbă,* necunoscut dicționarelor; cf. n. top. *Bărbucești.*
Bărbuceanu: *Bărbuc* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau n. top. *Bărbuceni;* cf. și n. top. *Bărbuceanu.*
Bărbugeanu: același cu numele precedent (*-ug* este o variantă, mai puțin frecventă, a lui *-uc*).
Bărbuia: *bărbuie,* diminutiv, absent în dicționare, al lui *barbă.*
Bărbuică: *bărbuică,* diminutiv neînregistrat de dicționare, al lui *barbă.*
Bărbulea: *barbă,* cu suf. *-ule(a),* variantă a lui *-ole(a),* poreclă pentru un om bărbos.
Bărbuleanu: *Barbu(l)* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bărbulescu < *Barbu(l);* cf. n. top. *Bărbulescu, Bărbulești.*
Bărbulete: *Barbu(l)* (v.s.v.), cu suf. specific oltenesc *-ete.*
Bărbuleț(u): diminutiv al lui *barbă* (cf. *bărbuliță,* DA); cf. n. top. *Bărbulețu.*
Bărbuliceanu < n. top. *Bărbulețu,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bărbunaru: *barbun* „un fel de pește de mare", cu suf. *-ar* ca poreclă.
Bărbuneanu: *barbun,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bărbuș: *barbă,* cu suf. diminutival *-uș.*
Bărbuși: același cu precedentul; *-i* reprezintă pronunțarea „moale" a lui *ș.*
Bărbușoiu: *Bărbuș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Bărbuț: același cu *Bărbuță;* cf. n. top. *Bărbucea, Bărbuceanu, Bărbuceni, Bărbucești.*
Bărbuța: același cu numele următor.
Bărbuță: *barbă,* cu suf. diminutival *-uță.*
Bărbuțeanu: *Bărbuț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bărbuți: același cu *Barbuț;* *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț.*
Bărbuțoiu: *Bărbuț(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-oiu.*
Bărcan < n. top. *Bărc* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Bărcăcilă: *bărcaci* < *bărcă,* variană a lui *b(e)arcă,* fem. lui *berc* „fără coadă" (DA), cu suf. *-ilă* (poreclă la origine).
Bărcălescu < *Bărcală,* absent în fișierul meu, dar posibil, format cu suf. *-ală* de la *bărc,* variantă a lui *berc* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Bărc* (Ardeal).
Bărcănescu < *Bărcan* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-escu;* n. top. *Bărcănești.*
Bărculescu: *bărc,* variantă a lui *berc* (v. mai sus, s.v. *Bărcăcilă*), devenit antroponim.
Bărcuțeanu < n. top. *Bărcuț* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bărcuțianu: același cu numele precedent.
Bărdac: *bărdac* „vas mic de pămînt pentru băut apă (în casă)".
Bărdan: *bărdan,* variantă a lui *burduhan* „burtă mare".
Bărdaș: același cu *Bardaș(u).*
Bărdăhan: variantă a lui *burduhan* (v. mai sus *Bărdan*).
Bărdăune: variantă a lui *bărzăun(e)* „specie de himenopteră care bîzîie"; (fig.) „om fără căpătîi" (DA).
Bărdeanu: *Bardă* (v. mai sus., s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bărdescu < *Bardă;* cf. n. top. *Bărdești.*
Bărdigaru: cf. ucr. *bardiga* „bucată mare de pîine".
Bărdiță: *bărdiță,* diminutiv al lui *bardă.*
Bărduță: *bărduță,* diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *bardă.*
Băreanu < n. top. *Bara* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bărescu: același cu *Barăscu.*
Bărgan < n. top. ung. *Borgo,* în compuneri sau cu determinante (Ardeal).
Bărgăoanu < n. top. *Bărgău* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Bărgău: cf. n. top. *Bărgău.*
Bărgăuanu: același cu *Bărgăoanu;* cf. n. top. *Bărgăuani.*
Bărgeanu: același cu *Bărgan.*
Bărglăzan: cf. *bîrgloază* „femeie urîtă" (DA).
Bărîlă: același cu *Borilă* (?).
Bărlăban: variantă a lui *Balaban?* Cf. și *Bîrliba.*
Bărlescu < *Bîrlea* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Bărluțiu: același cu *Bărbuț(i).*
Bărnar < n. top. *Barna,* cu suf. *-ar.*
Bărnescu < *Barna;* cf. n. top. *Bărnești.*
Bărnut: *bîrnă,* cu suf. *-ut.*
Bărnuțiu: *bărnuț* „brunet".
Băroiu: *Bar(a)* (v.s.v), cu suf. *-oiu.*
Bărsu: același cu *Bîrsu.*
Bărtoiu: *Bart(u)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Bărtușică: *Bart(u)* (v.s.v.), cu suf. compus *-ușică,* „feminin" al lui *-ușel.*
Bărtuță: *Bart(u)* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Bărțan: cf. *Bîrță.*
Bărzaru < n. top. *Bîrza,* cu suf. (toponimic) *-ar.*

Bărzeanu < n. top. *Barza*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bărzoi(u): *Barză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Bărzulea: *Birzu* (v. mai jos s.v.), cu suf. *-(l)ea*.

Băsărabă: acelaşi cu *Basarab(u)*.

Băsceanu < n. top. *Bisca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Băscescu: *bască* „o covată cu o gaură la mijloc", devenit antroponim (poreclă).

Băsescu: bg. *Baso*, rom. *Basu*, absent în fişierul meu; cf. n. top. *Băsăşti*. *Băseni*, *Băseşti*.

Băşică: *băşică*.

Băşciu: *Băşu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Băşu: bg. *Bašo*.

Bătăceni: *batac* „băltoacă".

Bătăcui: *bătăcui* „sac mic pentru făină".

Bătăgoi: pare a fi o variantă a numelui precedent.

Bătăiosu: *bătăios*.

Bătălan: *bătălan* „bătăuş".

Bătănoiu: *Batin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bătăreanu: *Batăr*: ung. *bátor* „îndrăzneţ"; cf. n. top. *Bătăreni*.

Bătărigă: tema pare a fi aceeaşi ca a numelui precedent.

Bătăturescu: *Bătătură*, absent în fişierul meu, dar existent probabil, în realitate (*bătătură* „curtea din faţa casei").

Bătău: bg. *Batov;* ar putea fi un derivat de la *bate*, cu suf. *-ău*; cf. *mestecău* < *mestec*.

Bătcă: *bîtcă* „deal"; cf. n. top. *Bîtca Roşie*.

Bătculescu < *Bătcă* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.

Bătică: *Batca* sau *Bati* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Bătin: acelaşi cu *Batin; ă* pentru *a* se explică prin trecerea accentului pe silaba finală.

Bătineanu: *Batin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bătîr: acelaşi cu *Batăr*.

Băţîreanu: acelaşi cu *Bătăreanu*.

Bătraru

Bătriţă

Bătrîn(u): *bătrîn;* cf. n. top. *Bătrînu*, *Bătrîneşti*, *Bătrîni*.

Bătrîna: *bătrînă;* cf. n. top. *Bătrîna*.

Bătrînache: *Bătrînu* (v.s.v.), cu suf. *-achi*.

Bătrînca: *Bătrîn(u)* (v.s.v.) sau, mai degrabă, *bătrîn*, cu suf. fem. *-că;* cf. *bocotancă* < *bocotan* „bogătaş", *gîrtancă* < *gîrtan* „om zdravăn şi gros în gît" (Pascu, *Suf.*, p. 228).

Bătrîncea: *Bătrîn(u)* (v.s.v.), cu *suf.* diminutival *-ce(a);* cf. *Mihalcea* < *Mihail*.

Bătrînea: *bătrîn*, cu suf. *-ea* (cf. *Molea* < *moale*).

Bătrîneanu < n. top. *Bătrîna* (sau *Bătrîni*), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bătrînelu: *bătrînel* (sau *Bătrînu*).

Bătrînica: *bătrînică*.

Bătui: *Batea* sau *Bati* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ui* (?).

Bătulescu: bg. *Batul*.

Bătusaru: acelaşi cu următorul; este vorba, cu siguranţă, de o transcriere greşită (cu *s* pentru *ş*).

Bătuşaru: *bătuş* „gheată, mai ales de copii" (DA), deci „cizmar".

Băţ(u): *băţ;* cf. *Baston*, *Măciucă* etc.

Băţagă: *băţ*, cu suf. augmentativ *-ag(ă)* (variantă a lui *-ac*).

Băţan < n. top. *Băţani* (Ardeal).

Băţălan: bg. *Batsal*.

Băţău: bg. *Batsov*.

Băţăuş: ar putea fi acelaşi cu *bătăuş* „lemnul cu care se loveşte mingea" (Pascu, *Suf.*, p. 364), cu *băt-* înlocuit prin *băţ-;* nu-i exclusă o greşeală de transcriere.

Băţoaiei < *Băţoaia* < *Băţ(u)*.

Băţoiu: *Băţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Băutoru: *băutor*.

Băviţă: cf. gr. *Bavas* şi *bîvă* „împotrivire".

Băzălan: acelaşi cu următorul; cf. *bădăran* — *bădărău*.

Băzălău: *bîzălău* „gărgăun" (o insectă).

Băzăr: *băzăr*, variantă a lui *bezer* „mezenter" (DA).

Băzăran: *bîzîrău*, variantă a lui *bezereu* = = *bezer* (v. numele precedent); pentru *-an* — *-ău*, cf. cele spuse s.v. *Băzălan*.

Băzăvan: acelaşi cu *Bazavan*.

Băzdîgă: *bîzdîg* „arţag, capriciu, toană".

Băzgan: acelaşi cu *Bazgan*.

Bârna: *bîrnă* „grindă"; cf. şi *Barna*.

Beaca: bg. *Beka*.

Bealcovschi: bg. *Bjalkov*, cu suf. sl. *-ski*.

Bebec: cf. ucr. *bebchi*, interjecţie.

Bebeselea

Beblea: transcriere greşită a lui *Blebea?;* cf. *Bebelea* (DO, p. 197).

Bec: bg. *Beko*: ar putea fi şi *bec*, partea finală a lui *berbec* (?)

Beca: acelaşi cu *Beaca*.

Becea: *bece*, variantă a lui *beci* „berbec (de doi ani)".

Beceanu: *Beciu*, (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau n. top. *Beceni*. Ar putea însemna, cel puţin teoretic, şi „vienezul" (< v. rom. *Beciu* „Viena").

Becec: cf. *Beciu;* finala *ec* ne trimite la suf. *-ek*, frecvent în antroponime de origine cehă.

Becerescu < *Becer(i)u* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Becer(i)u: *becer* „boier de rang inferior, însărcinat cu supravegherea bucătăriei domneşti".

Becescu < *Beciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Bechea: acelaşi cu *Bechi*.

Becheanu < n. top. *Becheni* sau < *Bechea* (cu suf. toponimic *-eanu*).

Becheni: același cu n. top *Becheni*, la început determinant al unui antroponim propriu-zis, lăsat apoi la o parte ca fiind de prisos.

Becher(u): *becher* „celibatar". Cf. și *bicher* (var. *becher*) „om chefliu și ștrengar" (în Transilvania și Banat). Uneori ar putea fi și germ. *Becher* sau *Bäker*.

Becherescu < *Becher(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Becheș: bg. *Beko*, cu suf. *-eș*.

Bechet: *bechet* „subunitate (militară) însărcinată, în trecut, cu supravegherea frontierei; cf. n. top. *Bechet(u)*.

Bechi: it. *Bechi;* cf. totuși n. top. *Bechi*.

Bechir: același cu *Becher*, judecînd după tc. *bikir* „feciorie, virginitate, nevinovăție". Cf. n. top. *Bechir* (Dobrogea).

Bechiș: același cu *Becheș*.

Becica: cf. bg. *Beč(k)o*.

Becisteanu < n. top. *Becești; -s-* pentru *-ș-* ar putea fi o eroare de transcriere, dar și produsul unei disimilații (*č — s*).

Beciu: bg. *Bečo;* cf. n. top. *Beciu, Beceni*. Ar trebui amintite aici *beci* „berbec de doi ani" și *beci* „pivniță". Primul a putut deveni ușor antroponim, al doilea stă, mai degrabă, la baza n. top. *Beciu*.

Beciuc: *Beciu* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk*.

Beclean(u): ung. *Bethlen*; cf. n. top. *Beclean, Beclenuț* (Ardeal).

Beclereanu: ar putea fi o greșeală de transcriere pentru *Bechereanu* < *Becher*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Becșan < n. top. *Becșani*.

Becu: bg. *Beko*.

Beculescu < *Becu;* cf. n. top. *Beculești*.

Becuț: *Becu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Beda: *bedă* „necaz, pacoste"; „drac (în ținuturile de peste munți)"; cf. și bg. *Beda*.

Bedea: *Beda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Bedeanu: *Beda* (v. mai sus, s. v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Bedeni* (Ardeal).

Bedenici: *beden* „creasta zidului (la fortificații)"; „bucată de blană", cu suf. diminutival *-ici*. Reținem sensul al doilea.

Bederniceanu: *bederniță*, variantă a lui *nabederniță* „țesătură cu scena învierii, purtată de clerici la slujba religioasă", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și *bedarniță* (dial.) „om buclucaș", *bedarnic* „om rău".

Bedițeanu: *Bădiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Bădițești* < *Bădiță*.

Bedivan

Bednar: tema pare a fi aceeași ca a numelui următor.

Bednii: rus. *bednij* „sărac; sărman".

Bedreag: *bedreag* „trunchi de lemn, folosit în munca lor de cizmari și dulgheri".

Bedros: apare ca temă a gr. *Bedrosian* (nume armenesc, după finală).

Bedu: bg. *Bedju;* cf. și *Beda*.

Beffa: it.

Beg(u): bg. *Bego;* cf. și v. sl. *begŭ* „fugă", n. top. *Begu*.

Bega: cf. numele precedent și n. top. *Bega* (Banat).

Began < n. top. *Bega* (Banat), cu suf. *-an*.

Begheceanu: *Begheci*, absent în fișierul meu, format de la *Begu*, cu suf. *-eci*, caracteristic, între altele, pentru antroponime (Pascu, *Suf.*, p. 308).

Begiu: bg. *Bedžo* (< *Bežo)*; cf. și it. *Beggio*.

Beglеț: *Beguleț* < *Begu*, cu suf. diminutival *-uleț;* cf. *Murguleț*.

Begnescu: bg. *Begin* (> *Beghinescu)*.

Begulescu < *Begu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Behnescu: tema ar putea fi *bahnă* „loc mlăștinos sau mocirlos", cf. *Baltă*. Ar putea fi și același cu *Begnescu*.

Beica: „feminin" al lui *Beicu;* cf. n. top. *Beica* (Ardeal).

Beiciuc: *Beicu* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-juk*.

Beicu: bg. *Bejko*.

Beidea: bg. *Bejdo*.

Beisan același cu *Băisan*.

Beiu: *bei* „boier mare" (la început „domn al celor două Principate"). Cf. bg. *Bejo*.

Bejan: poate fi o formație românească de la vb. *bejeni* (variantă a lui *băjeni* „a fugi în masă" sau bg. *Bežan*. Cf. n. top. *Bejan* (Ardeal).

Bejancu: *Bejan* (v. numele precedent), cu suf. de origine slavă *-ko;* cf. *Ivancu, Stancu* etc.

Bejat: tema este aceeași ca la *Bejan* etc.

Bejănar(i)u: *bejenar*, variantă a lui *băjenar* „fugar (în masă) de pe vremuri"; cf. n. top. *Bejenari*.

Bejenar(i)u: același cu *Bejănar(i)u*.

Bejenescu < *Bejan;* cf. n. top. *Bejenești*.

Bejgu: bg. *Bežko*.

Bejinar(i)u: același cu *Bejenar(i)u*.

Bejinschi: cf. bg. *Bežanski*.

Bejliu: același cu *Beșliu*.

Bejnea: tema este aceeași ca la *Bejan* etc.

Beju: bg. *Bežo*.

Bejulescu < *Beju* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Bejușcu: *Beju* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-uško* („masculinul" lui *-uška* > rom. *-ușcă*).

Belaciuc: sl. *bela* (formă a adj. *bel* „alb"), cu suf. ucr. *-čuk*.

Belade: gr. *Belladis*.

Belaev: bg. *Belaev*.

Belașcu: sl. *bel-* „alb", cu suf. *-așcu* (< sl. *-aško*); cf. bg. *Belaš*.

Belate: it. *Bellati.*
Belba: cf. numele următor.
Belbe: cf. *belbiță* „un pește mic"; ne putem gîndi și la *bîlbîi*, de la care s-a putut forma o poreclă *Bălbea*, devenit, prin voință, *Belbea.*
Belc: *belc*, variantă a lui *melc.* Cf. și bg. *Belko.*
Belcea: *Belc* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Belcescu < *Belc* sau *Belcea* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Belchim: bg. *Belkin.*
Belchiță: cf. *belghiță*, variantă dial. a lui *belbiță* „un pește mic", care a putut deveni *belchiță;* cf., pentru temă, și bg. *Belko.*
Belcic: bg. *Belčo*, cu suf. diminutival *-ic.*
Belcik: același cu precedentul.
Belcin: bg. *Belčin;* cf. n. top. *Belcinu, Belcineanca.*
Belcincu: bg. *Belčinko.*
Belcir: tema pare a fi aceeași ca a numelor precedente și următor. Cf. *Bilcir*, cu derivate (DO, p. 202).
Belciu: bg. *Belčo.*
Belciug: *belciug* „verigă de metal de care se prinde ceva"; cf. n. top. *Belciug.*
Belciugan(u) < n. top. *Belciug*, cu suf. *-an(u).*
Belcot: ucr. *bel'kot* „flecăreală".
Belcotă: *Belc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-otă;* cf. și numele precedent.
Beldan < n. top. *Beldiu* (Ardeal). S-a pornit de la numele maghiar al localității (Maros*béld*). Cf. și bg. *Beldo.*
Beldea: *Beldie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*
Beldean(u): *Beldea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Beldescu < *Beldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Beldi: același cu următorul (are la bază o variantă, absentă în dicționare, *belde*, pentru care cf. *muche — muchie*).
Beldie: *beldie* „cotor, tulei; prăjină lungă și subțire"; cf. n. top. *Beldia.*
Beldiman: *Beldie*, cu suf. (augmentativ) *-man;* cf. *hoțoman* < *hoț;* cf. n. top. *Beldiman.*
Belea: *belea* „nume de oaie sau de vacă (albă)". Cf. și *Belia.*
Beleagă: *beleag* „semn de recunoaștere".
Beleca: cf. *belec* „unealtă de dulgherie".
Belecciu: *beiliciu* „funcționar turc însărcinat cu cumpărarea de oi și cu strîngerea dijmei de oi în Principate".
Beleciu: același cu numele precedent.
Belei: *belei* „nume de cîine (alb)"; cf. și bg. *Belej.*
Belemei: cf. sl. *Belimir.* În orice caz, tema e sl. *bel-* „alb".
Beleș: sl. **Beleš;* cf. bg. *Beleško* și n. top. sl. *Belešovitse.*
Belete: cf. n. top. *Beletești, Beleți*, cu aceeași temă *bel-*. Suf. *-ete* și *-eț* sînt cîteodată complementare, cf. *nătăflete — nătăfleț.*
Beleuță: același cu numele următor, a cărui finală a fost simțită ca sufix și înlocuită prin foarte frecventul *-uț(ă).*
Beleuzu: *beleuz* „prost, nătăfleață". Cf. și *Bălăuță.*
Belezniuc: *beleaznă* „rană, cicatrice", cu suf. ucr. *-juk.*
Belghir: cf. tc. *belgin* „vestit, cunoscut".
Belghiuș: cf. ung. *belga* „bîlbîit, gîngăvit".
Belgiu: pare a fi același cu n. top. *Beldiu* (cu *-di* > *d'* > *ǵ* > *ğ*) (Ardeal) sau bg. *Beldjo.*
Belgun: cf. n. top. *Belgun.* DO, p. 198 trimite la V. Bogrea, *Dacor.* I, p. 461 urm., care discută pe larg acest nume, care desemnează la origine un obiect de îmbrăcăminte.
Belgune: același cu numele precedent.
Belia: bg. *Belja;* cf. *Belea* și n. top. *Belia.*
Beliana: bg. *Beljana.*
Belibou: *(a) beli (un) bou*, poreclă; cf. n. top. *Belibou.*
Belicincu: bg. *Belčinko.*
Beliciu: Cf. n. top. *Beliciu.*
Belicov: bg. *Beliko*, cu suf. sl. *-ov.*
Belicovici: același ca temă cu precedentul, plus suf. sl. (compus) *-ović.*
Beligan: *Beligă* (poate n. top. ca punct de plecare), cu suf. *-an.*
Beligar: *Beligă* (v. numele următor), cu suf. *-ar*, care servește la derivarea numelor de agent, deci „cel care face operația de cojire a plantelor textile".
Beligă: *beligă* „fâșie de coajă belită de pe o plantă textilă".
Beligăr: același cu *Beligar*(?).
Beligrădeanu < n. top. *Beligrad* (> *Belgrad)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Belin: bg. *Belin;* cf. n. top. *Belin* (Ardeal).
Belinschi: bg. *Belinski.*
Belirădoiu: partea a doua este *Rădoi*, iar prima aparține familiei antroponimice *bel-* „alb". Cum s-a ajuns la această compunere?
Belisana: același cu *Belizana.*
Belisaru: gr. *Belisarios* (de origine tracă, după A. Philippide; v. DO, p. 199).
Beliș: bg. *Beliš.* Același cu *Beleș;* cf. n. top. *Beliș* (Ardeal).
Belitoreanu < n. top. *Belitori*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Belițoiu: *Beliță*, absent în fișierul meu, de la *beliță* „nume dat oilor albe"; cf. bg. *Belitsa* și n. top. rom. *Belița.*
Belivacă: *(a) beli o vacă;* cf. *Belibou.*
Beliuz: același cu *Beleuzu.*
Belizan: același cu *Belizare;* sînt cazuri în care *-ar* și *-an* au aceeași valoare, de ex. originea locală a cuiva.
Belizana: același cu următorul.
Belizană: „feminin" al lui *Belizan.*
Belizare: același cu următorul.

Belizarie: variantă (prin filieră slavă, cf. *-ie*) a lui *Belisaru*; cf. bg. *Belisarij*.
Belizna: cf. ung. *belezna* „ruptură într-o țesătură".
Bellea: bg. *Belja*.
Belli: același cu precedentul.
Bel(l)oiu: *Bel(l)u* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Bellu: gr. *Bel(l)os*, *Bel(l)u* sau (și) it. *Bello*; cf. *Belu*.
Belmega: ucr. *Belmega*.
Belodedeci: it. (?).
Belo(i)escu: *Beloiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Belșiu: cf. *belșiță* „o plantă ierboasă".
Belție: cf. *Belițoiu*.
Belu: *bel*, variantă a lui *băl* „alb, blond"; cf. și bg. *Belo*. V. mai sus *Bellu*.
Beke: ung. *Beke* „Benedikt"; cf. n. top. *Becheni*.
Bem: cf. *Bem*, general polonez în timpul revoluției de la 1848.
Bembea: gr. *Bembi(s)*.
Bena: bg. *Bena*, sau (și) gr. *Bena(s)*; cf. și ung. *Bena* „Benedikta".
Benca: bg. *Benka*.
Bencea: același cu *Benciu* (cf. *Ivanciu* — *Ivancea*); cf. n. top. *Bencea* (Ardeal).
Benche(a): ung. *Benke* „Benedikt".
Benchescu < *Benche(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Benciu: bg. *Benčo*.
Bencovschi: bg. *Benkovski*.
Bencu: bg. *Benko*.
Bendac: tema pare a fi aceeași ca la *Bendea*; cf. DO, p. 203 *Bindac*. Cf. și *bundac*, variantă a lui *bondoc*.
Bendas: gr. *Bendas*.
Bendea: *Bendu*; cf. n. top. *Bendeşti* (Ardeal). Cf. și tc. *bende* „rob, servitor".
Bendeac: același cu *Bendac*.
Bender: n. top. *Bender* (= Tighina) < tc. *bender* „port la mare".
Benderli(u): *Bender*, (v. numele precedent), cu suf. tc. *-li*, care arată originea locală a cuiva; cf. *Misirliu* „egiptean" < tc. *Misir* „Egipt". Este atestat și în română.
Benderschi < n. top. *Bender*, cu suf. sl. *-ski*.
Bendescu < *Bendu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bendilă: *Bendu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Bendof: bg. *Bendov*.
Bendris
Bendu: gr. *Bendos*, *Bendou*, sau (și) bg. *Bendo*.
Bene(a): ung. *Bene* „Benedikt"; cf. și bg. *Benja*.
Benedek: ung. *Benedek* „Benedikt".
Benedik: același cu precedentul.
Benescu: *Benea*; cf. n. top. *Beneşti*.
Beneș: sl. (ceh) *Beneš*.
Benezie: același cu *Benedik*. Cf. și gr. *Benezi*.
Benga: *benga* „drac, diavol"; cf. n. top. *Benga*.
Bengeanu < n. top. *Benga*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bengescu < *Benga*; cf. n. top. *Bengești*.
Benghea: *benghi*, cu suf. *-ea*.
Bengheș: *benghi*, cu suf. *-eș*.
Benghiac: *benghi*, cu suf. *-ac*.
Benghiu: *benghi*, variantă a lui *benchi* „mic semn negru pe corp, pe obraz etc."
Benghiuc: *Benghiu* (v. numele precedent) cu suf. ucr. *-juk*.
Bening: germ.
Bengliu: tema este *Benga*, iar suf. același ca la *Benderliu*, dar nu-mi este clar raportul dintre ele.
Bengulescu < *Benga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Beni: ung. *Beni* „Benedikt"; cf. *Benea*.
Benică: *Benea sau Beni* (v. s.v.), cu suf. *-ică*.
Beniche: *Benea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iche* sau gr. *Benikos*.
Beniș: același cu *Beneș*.
Benișache: *Beniș* (v. numele precedent), cu suf. *-ache*.
Beniuc: ucr. *Benjuk*.
Beniuga: cf. numele precedent.
Benone: it. *Benone*.
Benta: același cu *Bentea*.
Bentan < n. top. *Bentu*, cu suf. *-an*.
Bentea: *Bentu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Bentoiu: *Bentu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Bentu: bg. *Bento*. Cf. n. top. *Bentu*.
Bența: același cu *Bențea*.
Bențea: variantă „românizată" a lui *Benți*.
Benți: ung. *Bentse* „Benedikt"; cf. și it. *Benzi*.
Benția: același cu *Bențea*.
Bențu: „masc." al lui *Benț(e)a* sau, mai probabil, germ. *Benz*. Cf. și n. top. *Bențul*.
Benzoni: it. *Benzoni*.
Beoa
Bera: bg. *Bera* sau (și) ung. *Bera* „Albrecht".
Beral: cf. it. *Beraldi*, *Beraldo*; ar putea fi și același cu *Berar* (*-al* și *-ar* se confundă adesea).
Berar(i): *berar* „fabricant și negustor de bere".
Berar(i)u: același cu numele precedent.
Berban: *berban* „un fel de pește".
Berbe: *barbă*, cu suf. *-e(a)*, poreclă pentru un om cu barbă (mare).
Berbec(u): *berbec*, variantă a lui *berbece* (formată, analogic, de la pl. *berbeci*).
Berbecar(i)u: *berbecar*.
Berbece: *berbece*, formă românească primitivă a lat. pop. *berbex*, *-ecis*; cf. n. top. *Berbeci*.
Berbeceanu < n. top. *Berbiceni* sau < *Berbece*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Berbecel: *berbecel*, diminutiv al lui *berbece*.
Berbeciu: *berbeci*, variantă a lui *berbece*.

Berbeniţa: *berbeniţă*, variantă a lui *berbinţă* „un vas de lemn pentru unele produse lactate"; „dovleac"; „nimfă de furnică".

Berbereanu: *berber(-başa)* „bărbier", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Berberian: acelaşi cu numele precedent. S-ar putea ca acesta să fie anterior celui precedent (de origine armenească).

Berbescu < *Berbe*; cf. n. top. *Berbeşti*.

Berbetocu: *Berbe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (compus) *-etoc*.

Berbinschi: *Berbe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski* (?). Pare de neînţeles această derivare hibridă.

Berbuţă: *Berbe* sau, mai degrabă, o variantă artificială a lui *bărbuţă*.

Berca: bg. *Berca*; cf. şi *bercă* „oaie cu lînă creaţă şi mică" şi fem. lui *berc* „cu coada scurtă".

Berean < n. top. *Berca*, cu suf. *-an*.

Bercar(i)u: derivat de la *berc(ă)* (v. mai sus *Berca*), cu sensul de „păstor de oi berce" sau de la n. top. *Berca*, cu suf. (toponimic) *-ar*.

Bercă: acelaşi cu *Berca*.

Bercea: *Berca*; cf. n. top. *Bercea* (Ardeal).

Berceanu: *Bercea*, *Berciu* sau < n. top. *Berceni*.

Berceni: n. top. *Berceni*, la început, determinant al unui antroponim propriu-zis, lăsat apoi la o parte.

Bercescu < *Bercea* sau *Berciu*; cf. n. top. *Berceşti*.

Berchesan < n. top. *Berchez* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Berchişanu < n. top. *Berchieşu* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Bercia: acelaşi cu *Bercea*.

Berciu: *berciu* „crainic, pristav".

Berciulescu < *Berciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Bercu: bg. *Berko*; ar putea fi (şi este, desigur) uneori *berc* „cu coada scurtă sau scurtată" (poreclă !), iar în alte cazuri nume evreesc. Cf. n. top. *Bercu* (Ardeal).

Berculeanu: *Bercu(l)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bercuş: *bercuş* „nume de cîine ciobănesc".

Bercuşi: acelaşi cu precedentul; *-i* arată pronunţarea moale a lui *ş*.

Bercuţă: diminutiv al lui *Bercu* sau *bercuţ* „tufiş mic".

Bercuţi: acelaşi cu precedentul (forma lui „masculină", cu *ţ* pronunţat „moale").

Berdan: cf. bg. *Berdanov*.

Berdei: cf. ucr. *berda* „strajă, pază".

Berdescu < *Berdei* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Berdilă: *Berdei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Bere(a): sl. *ber* „extras" din *Berislav*, pentru care cf. *Mirea* < *Miroslav*.

Bereanu: *Bere(a)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Berea* şi *Bereni* (Ardeal).

Bereboi: sl. *Berivoj*.

Berechea: tc. *biriki* „cel mai apropiat".

Berechet: *berechet* „noroc, fericire", „belşug"; (mold.) „pleşcar, mincinos".

Berechiu: acelaşi, ca semnificaţie, cu *Berechea*.

Berega: ucr. *bereg* „mal, ţărm".

Berehoi(u): ucr. *beregoju*, o formă a cazului instrumental de la *bereg* „mal, ţărm". Cf. şi *Berevoi*, al cărui *-v-* a putut deveni *h* (*vulpe* > *hulpe*).

Bereholschi: ucr. *beregulja* „o specie de rîndunică", cu suf. *-ski*.

Berejan: ucr. *berežan* „om care trăieşte pe malul unei ape".

Berende(a): cf. *Berendei*.

Berendei: după Bogrea (v. DO), *berendeii* au fost o populaţie turco-pecenegă migratoare (sec. XII). Familie boierească din Muntenia (originară din Moldova, după Lecca).

Berendic: cf. *Berende(a)*.

Berenghi: cf. *Berende(a)*, cu *ǵ* < *d* (palatalizat).

Berenzu: cf. *Berende(a)*.

Bereschi: acelaşi cu *Berescu*, al cărui suf. rom. *-escu* a fost înlocuit prin sl. *-ski*. Ne putem gîndi şi la un *Bereţchi*, pt. care v. *Bereţeanu*.

Berescu < *Berea*; cf. n. top. *Bereşti*.

Bereş: acelaşi cu *Beriş*.

Bereşescu < *Bereş* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Bereşteanu < n. top. *Bereşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Beretchi: greşeală de grafie pt. *Bereţchi*? Cf. *Bereschi*.

Bereteanu: *bereat*, variantă a lui *berat* „diplomă de învestitură a domnilor Moldovei şi Munteniei, dată de Poarta Otomană", devenit antroponim (cf. *Uric*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Beretta: *beretă* (?)

Bereţeanu: *bărat*, pl. *-ţi* „preot catolic", cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau n. top. *Bereţi* (neatestat).

Berevoianu: sl. *Berivoj*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. numele următor.

Berevoescu: acelaşi cu *Berivoescu*; cf. n. top. *Berevoeşti*.

Bereza: ucr. *bereza* „mesteacăn". Cf. *Măstăcan*.

Berezeanu < n. top. *Berezeni* sau un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *Bereza*; cf. şi rus. *Berezjanin*.

Berezlog: cf. *Bereza* şi n. top. *Berezlogi*; tema *log-* există în ucraineană.

Berezovschi: ucr. *Berezovskyj*.

Beregheanu < n. top. *Bereghia* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Berghezan

Berghian(u) < n. top. *Berghiu* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.

Berha: ung. *berhe* „şorţ de piele"; DO, p. 200 trimite, cu cf., la germ. *Berchtold*; cf. n. top. *Berhuleasa*.

Berheci(u): cf. n. top. *Berheci*.

Beri: din familia lui *Berea*.

Berian < n. top. *Beriu* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Bericianu: *Berici* (absent în fişierul meu; cf. *Berică*, DO, p. 199), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*. Tema este aceeaşi ca la *Beri*, *Berea*.

Berihoi: acelaşi cu *Berehoi(u)*.

Berijan: acelaşi cu *Berejan*.

Berilă: sl *Berilo*; cf. n. top. *Berilă*.

Berinda: acelaşi cu *Berendea*.

Berindan < n. top. *Berindu* (Ardeal); cf. şi n. top. *Berindan* (Ardeal).

Berinde(a): cf. n. top. *Berindia* (Ardeal) şi *Berindei*.

Berindean(u) < n. top. *Berindu* sau *Berindia* (ambele în Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Berindei: acelaşi cu *Berendei*; cf. n. top. *Berindei* şi *Berindeşti*.

Beringhe: acelaşi cu *Berenghe*.

Berislav: sl. *Berislav*; cf. n. top. *Berislăveşti*.

Beriş: sl. *Beřiš*.

Berişi: acelaşi cu numele precedent (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).

Berivoescu < *Berivoi* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Berivoi: sl. *Berivoj*.

Berizoschi: acelaşi cu *Berezovschi*.

Berlanu: *Berilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-anu*.

Berlea: *Berilea* (< *Berilă*, cu suf. *-ea*) sau acelaşi cu *Bîrlea*. (Pentru a doua posibilitate, cf. *Berlad* < *Bîrlad* de pe vremuri); cf. şi ung. *berlö* „chiriaş, arendaş" şi gr. *Berli(s)*.

Berlescu < *Berilă*; cf. n. top. *Berleşti*.

Berlean: pare a fi un derivat, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu* de la numele următor, care, la rîndul lui, ar putea fi, iniţial, un toponim.

Berliu: *Berilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*; ar putea fi şi un derivat în *-iu* de la *bîrlă* (> *Bîrlea*; v. acest nume).

Berlogea: acelaşi cu *Bîrlogea*.

Berna: acelaşi cu *Bernea* (?); cf. şi DO, p. 200, unde este citat un curs (litografiat) al lui O. Densusianu consacrat toponimiei.

Bernachi: *Berna*; cf. şi gr. *Bernakos*.

Bernaz: cf. *bărnaş*, variantă a lui *bîrnaş* „şnur cu care se string cioarecii peste mijloc".

Bernea: *Barna* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-e(a)*. Pentru *-a-* > *e*, cf. *Berz(e) a* < *barză*.

Berneagă: *Bernea* (v. numele precedent) cu suf. *-ag(ă)*, variantă a lui *-ac(ă)*; cf. şi germ. *Bernegg*.

Berneanu: *Bernea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bernescu < *Bernea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Bernevic: *bernevic*, sing. lui *bernevici* „pantaloni ţărăneşti".

Bernevig: acelaşi cu numele precedent.

Bernot: dacă nu-i o greşeală de transcriere (pt. *Bernat:* ung. *Barnát* „Bernard"), pare a fi un nume francez.

Beroniade: gr. *Beron*, cu suf. (tot grecesc) *-iade* (< *-iadis*); cf. şi bg. *Beron(ov)*.

Beroveanu: bg. *Berov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, care va fi înlocuit pe cel originar al bg. *Berovski*, *Berovič*.

Bersan: acelaşi cu *Bîrsan*.

Berta: ar putea fi germ. *Bertha* sau ung. *Berta*, dar şi, mai probabil, *beartă*, variantă a lui *bartă* (pl. *berte*) „cunună cu care fetele îşi împodobesc capul". Cf. şi diminutivul *bertiţă*.

Bertalan: ung. *Bertalan* „Bartholomäus".

Bertea: *Berta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-e(a)*; cf. n. top. *Bertea*, *Berteşti*. Aceste nume pledează, toate, în sprijinul ipotezei a doua, emisă la numele *Berta*.

Berteanu < n. top. *Bertea*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bertescu < *Bertea*; cf. n. top. *Berteşti*.

Berti: acelaşi cu *Bertea* sau, mai degrabă it. *Berti*.

Bertia: acelaşi cu *Bertea*.

Bertolidi: gr. *Bertoli(s)*, cu suf. gr. *-idis*.

Bertu: ung *Bertus* „Barthel"; cf. şi *Berta*, al cărui „masculin" ar putea fi.

Bertume: gr. *Bertumi*.

Berţa: ung. *Bertsi* „Adalbert"; cf. şi *bîrţă*, variantă a lui *bîrsă* „o piesă a plugului" şi ucr. *bertsa* „punte, podişcă".

Berungă

Bervin: cf. n. top. *Berveni* (Ardeal).

Bervoi: acelaşi cu *Berivoi*.

Berz: *berz* „un joc de copii"; cf. şi *Bîrzu* şi n. top. *Bîrz* (Banat).

Berza: *barză*, cu suf. *-ea* (devenit mold. *-a*, din cauza pronunţării „dure" a lui *z*).

Berzan < n. top. *Berza*, cu suf. *-an*.

Berzeanu < n. top. *Berza*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Berzescu < *Berza*; cf. n. top. *Berzasca* (Banat).

Berzinţu: ung. *berzents* „o specie de in" (Radiola); ne putem gîndi şi la un derivat, cu suf. *-inţ*, care arată originea locală, de la n. top. *Bîrza*.

Berzoi: *Berza sau Bîrzu* (v.s.v.), cu suf. *-oi*; *-e-* s-ar explica, în această ultimă ipoteză, ca o grafie (pseudo-) etimologică.

Berzunţanu < n. top. *Berzunţi*, cu suf. *-anu*.

Beschea: *beschie* „fierăstrău pentru tăierea buştenilor".

Bescheret: pentru temă, cf. ung. *böszke* „agrişă".

Beschieru: *beschie*, cu suf. *-ar* (variantă *-er*), care indică pe cel care săvîrşeşte o acţiune; cf. *bischigiu* „tăietor de lemne".

Beschiu: același cu *Beschea* (prin schimbarea genului).

Besea: bg. *Besju* sau gr. *Besi(s)*; ar putea fi și un derivat (ca poreclă) de la *(a se) băși* (mold. *beși*). Cf. *Beșa*.

Besetti: it.

Besmeciuc: cf. *basmagiu* „fabricant sau negustor de basmale"; pentru *-e-*, cf. *bezmea*, variantă a lui *bazma*.

Besnea: *beznă* (cu grafie „etimologică": *-sn* pentru *zn*); cf. și bg. *Besnev*.

Bes(s)oiu: *Besea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Beșa: cf. bg. *Bešo* și explicația a doua propusă mai sus, s.v. *Besea*. Cf. și tc. *beš* „cinci", n. top. *Beșa* (Ardeal) < ung. *Bese*.

Beșcheriu: același cu *Beschieru*; cf. n. top. *Beșcher*.

Beșcucă: tc. *beš* „cinci" + *cucă* (< tc. *kuka*) „căciulă de ceremonie a înalților demnitari turci și a domnitorilor români".

Beșică: *bășică*.

Beșleagă: *beșleagă* „căpitan de beșlii"; „om moale, babalic"; cf. n. top. *Beșleagă* (accident de teren).

Beșlegeanu: *Beșleagă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*: cf. și n. top. *Beșleagă*, *Beșlegei* (accidente de teren).

Beșliu: *beșliu* „cavalerist turc", „jandarm"; „curier domnesc"; cf. n. top. *Beșlii*.

Beștelei: *beșteli* „a mustra cu vorbe de ocară", cu suf. *-ei*; cf. n. top. *Beștelei*, *Beștel(e)-oaia*.

Beșteliu: *beșteli*, cu suf. *-iu*.

Beștoiu: cf. ung. *bestye* „bestie"; ne putem gîndi și la un derivat în *-e(a)* a lui *baștă* „bastion, redută". Cf. și ucr. *beštati* „a mustra, a ocărî".

Betea: *betea*, variantă a lui *betealǎ*, dacă e accentuat pe finală, sau un derivat, cu suf. *-ea*, de la *bată* „centură", al cărui plural *bete* e folosit uneori și ca singular.

Betej: *beteji* „a vătăma, a răni"; ar putea fi un singular al pl. *betegi*, pronunțat *betej(i)* în graiurile moldovenești.

Beț(e)a: bg. *Betsa*; ar putea fi și un derivat în *-ea* de la *băț* (poreclă); cf. n. top. *Bețești*. Cf. și ung. *betse* „vițel" și n. top. *Beța* (Ardeal) < ung. *Becze*.

Bețeanu: *Bețea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bețiu: *bețiu*, variantă a lui *bețiv*.

Bețivu: *bețiv*; cf. n. top. *Bețivi*, *Bețivul*.

Beu: pare a fi o variantă (un singular nou format de la pl. *bei*) al lui *bei(u)* „guvernator al unei provincii turcești; domn al țărilor românești în timpul stăpînirii turcești". Cf. n. top. *Beu* (Ardeal) < ung. *bö(v)*.

Beuran: *bourean* „nume de bou" *(< bour)*, cu modificarea, voită, în scopuri eufemistice, a temei.

Beutura: *băutură*.

Bezdadea: variantă a lui *beizadea* „fiu de domn, prinț".

Beza (aromân): gr. *Beza*.

Bezdedeanu < n. top. *Bezdead*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bezdechi: v. D.O.

Bezman: *bezman* „formă de arendare a unei proprietăți pe termen foarte lung".

Beznea: *beznă*, cu suf. *-ea*.

Bezrodnîi: rus. *bezrodnîj* „fără familie"; „fără patrie"; (învechit) „fără origine nobilă".

Biagiotti: it. *Biag(g)iotti*.

Bianchi: it. *Bianchi*.

Bibac: *Bibu* (v. mai jos, s.v.) cu suf. *-ac(?)*; cf. și *bibă* „gaură".

Biberi: *biber* „castor"; cf. n. top. *Bibirești*; cf. și germ. *Bieber*.

Bibescu < *Bibu*; cf. n. top. *Bibești*.

Bibicescu < *Bibicu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Bibicu: *bibic* „drag, iubit, scump"; cf. și *bibic* „nagîț".

Bibire: același cu numele următor.

Bibiri: același cu *Biberi*.

Bibu: bg. *Bibo*; cf. n. top. *Bibulești*.

Bica: același cu *Bică*; cf. și *Bica Popii*, n. top. *Bica* (Ardeal).

Bican < n. top. *Bica (Română)* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Bică: *bică*, fem. lui *bic* „taur"; cf. și cele spuse s.v. *Bicu*.

Bicer: variantă absentă în dicționare a lui *becer* „boier însărcinat cu supravegherea bucătăriei domnești".

Bicescu < *Bicu*; cf. n. top. *Bicești*.

Bichia: *bic(ă)*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Bichești*.

Bichijan < n. top. *Bichiș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Bichiscanu

Bicicovschi: nume slav, cu aceeași temă ca a lui *Bičovschi*; cf. bg. *Bičokovski*.

Biciol(l)a: it.

Biciovschi: bg. *Bičov*, cu suf. sl. *-ski* sau bg. *Bičovski*.

Biclineru < n. top. *Beclean* (Ardeal), cu suf. *-er*, variantă a lui *-ar*, care arată originea locală a oamenilor.

Bicoiu: *Bicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bicsak: ung. *bicsak* „cuțit". Pronunțarea acestui nume este *Biciak*, dacă avem a face, în adevăr, cu originea lui ungurească.

Bicu: bg. *Biko*, cf. și *bic* „ „taur" și n. top. *Bicu*.

Biculescu < *Bicu* (v,. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Bida: *bidă*, variantă a lui *bedă*; cf., mai sus, *Beda* și „masculinul" *Bidu*, care apare mai departe.

Bidalache: tema pare a fi aceeași cu a numelui precedent, restul ne trimite, formal vorbind, la un sufix compus: *-ală*, cu care

se formează mai ales porecle, plus *-achi*, pur antroponimic.

Bidaşcu: *Bidu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aşcu*, specific antroponimic, cu sens diminutival.

Bidă: acelaşi cu *Bida*.

Bidilică: *Bidu* (v. numele următor), cu suf. compus *-ilică;* cf. *Bidalachi*.

Bidu: cf. *Bida* şi bg. *Bidev*.

Bidulescu < *Bidu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*

Biega: acelaşi cu *Bega* (?).

Bigan < n. top. *Begu*, cu suf. *-an*.

Bighei: *Bigi* (v. numele următor), cu suf. *-ei*. ?

Bigi: acelaşi cu *Biji* (?).

Bigica: acelaşi cu numele următor.

Bigică: *Biji* sau *Biju* (v. s.v.,) cu suf. *-ică*.

Biji: it. *Big(g)i*.

Biju: bg. *Bižo*.

Bila: *bilă* „buştean"; cf. totuşi bg. *Bila* sau ucr. *bila*, fem. lui *bilij* „alb"; cf. n. top. *Bila*. Acesta ne trimite la ucraineană, dată fiind regiunea unde apare (jud. Vaslui).

Bilan: ucr. *Bilan*.

Bilanciuc: *Bilan* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.

Bilanici: *Bilan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ici*.

Bilaşcu: ucr. *bil-* (tema lui *bilij* „alb"), cu suf. *-aşcu*, de origine slavă. Formaţia a putut lua naştere chiar pe teren românesc.

Bilcai: cf. ucr. *bilka* „veveriţă" şi bg. *Bilka*.

Bilcea: „femininul" lui *Bilciu*.

Bilcescu < *Bilciu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Bilciu: bg. *Bilčo*.

Bilciurescu < n. top. *Bilciureşti*.

Bileanu < n. top. *Bila*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bileca: ucr. *biljak*, genit. *-ka* „(om) alb la faţă".

Bilegan < n. top. *Bileag* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Biliboacă: tema pare a fi un *bel-* „alb".

Biliboş: v. numele precedent.

Biliuţă: acelaşi cu *Beleuţă*.

Bilorţu

Bilt: germ. *Bild* „tablou, portret" (?).

Bilţ: germ. *Bil(t)z;* cf. şi *Ghilţ*, care pare a fi aspectul regional al acestuia (cu palatalizarea lui *b*).

Bilţiu: acelaşi cu numele precedent (*-iu* reprezintă articolul cu *i* care arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*, deci o grafie pseudoetimologică).

Biluseac

Bimbea: cf. *bimba!*, interjecţie care arată zgomotul făcut de un clopot mare.

Bincă: bg. *Binka*.

Bindea: *bind* „steag, drapel", cu suf. *-ea*.

Bindiu: *bind*, cu suf. *-iu*.

Binişor: *binişor*.

Binţu: ung. *bincs* „piţigoi"; (fig.) „o persoană uşuratică".

Binutz: bg. *Benuts(ov)*.

Biolan: *biol*, variantă a lui *bivol*, cu suf. *-an*.

Bira: cf. ung. *birha* „o specie de cărăbuş"

Birăescu < *Birău* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Birău: *birău* „primar (de sat)" (în Transilvania).

Bircă: ung. *birka* „oaie" sau gr. *Birkas;* ar putea fi şi o grafie (pseudo)etimologică a lui *Bîrcă*.

Birceanu: *Bircă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. şi *Berceanu*.

Biriescu: acelaşi cu *Birăescu*.

Biristeică: ucr. *berestjaka* „uliu".

Biriş: ung. *béres* „argat".

Birişiu: acelaşi cu *Biriş* (*-u* este „articolul", iar *i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).

Birişteică: acelaşi cu *Biristeică*.

Birjaru: *birjar* „vizitiu (şi portar) al unei birje".

Birjega: acelaşi cu *Bîrjega*..

Birmănescu: ar putea fi germ. *Berman* „românizat" sau acelaşi cu *Ghermănescu*, al cărui *ghi-* (= *ghe)* a fost înlocuit prin *bi-* „literar".

Birt: *birt* „restaurant (mic şi modest)".

Birtan < n. top. *Bertea*, cu suf. *-an*.

Birtalan: acelaşi cu *Bertalan*.

Birtaş: *birtaş* „deţinător al unui birt".

Birtea: *birt* „restaurant (mic şi modest)", cu suf. *-ea*.

Birtolan: acelaşi cu *Bertalan*.

Birţ: ung. *Berts* „Briccius" sau *Bertsi* „Adalbert".

Bischin: bg. *Bisko*, cu suf. sl. *-in*. Nu-i exclus să fi existînd un bg. *Biskin*.

Bisoceanu < n. top. *Bisoca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bistreanu < n. top. *Bistra*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bistriceanu < n. top. *Bistriţa*; cf. n. top. *Bistriceanca, Bistriceanu*.

Bistriţă: *bistriţ, -ă* „acru" (ca determinant al lui *prun*); ar putea fi însă şi acelaşi cu n. top. *Bistriţa*, devenit astfel antroponim.

Bistriţeanu < n. top. *Bistriţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bişcu: bg. *Biško*.

Bişiţă: cf. bg. *Bišo*.

Bitang: *bitang* (în Transilvania) „străin" „vagabond"; „copil din flori".

Bitănescu: bg. *Bitanski*, cu înlocuirea suf. *-ski* prin echivalentul românesc *-escu*. Ar putea fi însă un derivat de la *Bitan*, absent în fişierul meu, dar verosimil (cf. n. top. *Pîrăul lui Bitan*): *bitan*, variantă a lui *bitang* (v. numele precedent).

Bitea: *Bitu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Bitoi: *Bitu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.

Bitoleanu < n. top. *Bitolia;* cf. *Bituleanu* şi bg. *Bitolski*.

Bittă: „femininul“ lui *Bitu* (?)
Bitu: bg. *Bito;* cf. și it. *Bitto.*
Bituleanu: același cu *Bitolcanu.* Ar putea fi și un derivat de la *Bitu.*
Bițan: *Biță* sau *Bițu* (v.s.v.), cu suf. *-an.*
Bița: *biță* „prescurtare“ a lui *bădiță* (DA) sau bg. *Bitsa.*
Bițică: *Biță* sau *Bițu* (v. s.v.) cu suf. diminutival *-ică.*
Bițir
Bițoiu: *Bițu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*:
Bițu: bg. *Bitso.*
Bițuleanu: *Bițu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(l)eanu.*
Bivi: DO, p. 422 dă un *Bivă* „vecin“, fără nici o altă explicație.
Bivoda
Bivolan < n. top. *Bivolul,* cu suf. *-an.*
Bivolaru: *bivolar;* cf. n. top. *Bivolari.*
Bivolu: *bivol;* cf. n. top. *Bivolul.*
Bixade: deși are aspect grecesc, mă gîndesc că ar putea fi o variantă a lui *beizadea* (în ipoteza că e accentuat pe finală).
Bizavan: același cu *Bazavan.*
Bizerea: gr. *Bezeri;* DO, p. 201, dă un *Bizere,* pe care îl pune alături de *Bezărău:* *bezărău* „osinză, prapor“.
Bizic: gr. *Bizikos* sau, mai degrabă, bg. *Bizik.*
Bizideanu: *bezedeá,* variantă a lui *beizadea,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bizim: gr. *Bizimi(s).*
Bizinache: același cu numele următor.
Bizinichi: gr. *Bizini(s)* cu suf. gr. *-kis.*
Bizu: bg. *Bizo.*
Bizubac
Bîcă: *bică* „mamă“ (în vorbirea copiilor).
Bîciu: bg. *Băčo.*
Bîclea: cf. *Buclea* și bg. *Băklev.*
Bîcu: *bic* „tată“ (în vorbirea copiilor).
Bîgea: *Bîgu* (v. numele următor), cu suf. *-ea.*
Bîgu: bg. *Băgo.*
Bîia: *biie* „albă“ (despre oi și despre lîna lor); cf. n. top. *Dealul Biilor.*
Bîlă: *bîlă,* variantă a lui *bilie* „buruiană“; „cotor“, „beldie“.
Bîlbiie: *(a se) bîlbii.*
Bîlc(u): variantă a lui *Balc(u);* cf. n. top. *Bîlcul.* DO, p. 203, citează pe Hasdeu cu *bîlc* „bahnă“.
Bîlea: *bîlă,* cu suf. *-ea.*
Bîldea: *bîldie,* variantă a lui *beldie* „prăjină lungă (și subțire)“.
Bîldescu < *Bîldea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Bîlnicu: cf. *cîlnic* „o pînză țărănească subțire“; „învelitoare a capului făcută din această pînză“.
Bîlteanu < n. top. *Bîlta,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bîndac: cf. *bîndoacă,* variantă a lui *bindoc* „stomacul porcului (preparat cu umplutură“.
Bîndea: bg. *Bădo, Băndjo*; cf. n. top. *Bîndea* și *Bîndești.*
Bîndoiu: *Bîndea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Bîntescu: bg. *Binto,* cu suf. *-escu.*
Bînțu: cf. bg. *Bănčo* căruia putea să-i corespundă, ca în alte cazuri similare, un *Băntso.*
Bînzaru: cf. bg. *Bănzarov,* care este explicat prin rom. *pînzar* și a putut redeveni românesc prin lăsarea la o parte a suf. bg. *-ov.*
Bîra: cf. bg. *Bera* și n. top. *Bîrea.*
Bîrcă: *bîrcă,* în expresia *a ține bîrcă la ceva* „a ține cu încăpățînare la ceva“; cf. și *bărc* „tufiș, dumbravă“ și n. top. *Bîrca.*
Bîrcea: *Bîrcă* sau *Bîrcu* (v.s.v.), cu suf. *-ea.*
Bîrceriu: variantă, absentă în dicționare, a lui *bărcar* „păstorul oilor care se cheamă berce“.
Bîrciu: bg. *Bărčo.*
Bîrcu: bg. *Bărko;* cf. n. top. *Bîrcul.*
Bîrdecea: bg. *Bărdo,* cu suf. rom. *-ice(a)* (?).
Bîrgu: bg. *Bergo.*
Bîrhotă: ar putea fi un derivat cu suf. *-otă* de la *Bîrcu* sau *Bîrcă.*
Bîrjega: cf. *Bîrju.*
Bîrjoceanu: cf. ung. *boržák* „bețiv“.
Bîrjoveanu < n. top. *Bîrjoveni.*
Bîrju
Bîrlă: *bîrlă,* variantă a lui *briglă* „vătală“ (o piesă a războiului de țesut).
Bîrlădeanu < n. top. *Bîrlad,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bîrlea: *Bîrlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Bîrleanu: *Bîrlea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bîrlescu < *Bîrlea;* cf. n. top. *Bîrlești.*
Bîrliba: cf. *Bîrlea* și *bîrlaboi* variantă a lui *baraboi.*
Bîrlodeanu: același cu *Bîrlădeanu.*
Bîrlogea: *bîrlog,* cu suf. *-ea.*
Bîrlogeanu < n. top. *Bîrlogul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bîrloiu: *Bîrlea;* cf. și *barloi* „bolovan“.
Bîrnă: *bîrnă* „grindă“; cf. și *Barna.*
Bîrnescu < *Bîrnă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Bîrs(e)an(u) < n. top. *Bîrsa* (= *Țara Bîrsei),* cu suf. *-(e)an(u).*
Bîrsănescu < *Bîrsan;* cf. n. top. *Bîrsănești, Bîrsenești.*
Bîrsu: „masculin“ al lui *bîrsă* (v. numele următor); ar putea fi și un derivat regresiv de la *Bîrsan.* Cf. și bg. *Bărsov.*
Bîrță: *bîrță* variantă a lui *bîrsă* „piesă a plugului de arat“.
Bîrzan < n. top. *Bîrza,* cu suf. *an.*
Bîrză: „feminin“ al lui *Bîrzu;* cf. și bg. *Bărza* și n. top. *Bîrza.*

Bîrzănescu: *Bîrzan;* ar putea fi uneori și același cu *Bîrsănescu.*
Bîrzeanu < n. top. *Bîrza,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bîrzescu < *Bîrzu;* cf. n. top. *Bîrzești.*
Bîrzilă: *Bîrzu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă;* cf. bg. *Bărzil* și n. top. *Bîrzila.*
Bîrzoi: *Bîrzu;* cf. și bg. *Bărzoj* și n. top. *Bîrzoești.*
Bîrzotescu < *Bîrzu,* cu suf. *-otă* și suf. *-escu;* cf. n. top. *Bîrzota, Bîrzoteni, Bîrzotești.*
Bîrzu: bg. *Bărzo;* cf. n. top. *Bîrzul.*
Bîscă: cf. n. top. *Bîsca,* frecvent la ape curgătoare, ceea ce ar proba, cred, că avem a face cu un apelativ, necunoscut dicționarelor, cu sensul de „pîrău, rîu".
Bîscoveanu < n. top. *Bascovul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bîta: *bîtă* „ciomag" sau *bîtă* „bunică"; cf. n. top. *Bîta.*
Bîtcă: *bîtcă* „deal, delușor"; „vîrful unui deal"; cf. n. top. *Bîtca.*
Bîtea: *Bîta* sau *bîtă;* cf. n. top. *Bîtea.*
Bîtvoi: cf. rus. *bîtovoj* „(ceva) curent, obișnuit" și bg. *Bătov.*
Bîț: cf. bg. *Bătso.*
Bîțcoveanul: același cu *Bîscoveanu.*
Bîrzan < n. top. *Bîrza* (Ardeal); cf. n. top. *Bîrzan, Bîrzani.*
Bîzdoacă: *bîzdoacă* „bîtă, ciomag".
Bîzgu: cf. n. tóp. *Bîzga.*
Bîzu: cf. interj. *bîz!,* care se găsește la baza lui *a bîzii.* Un aviator român se numea (Cantacuzino?) *Bîzu,* probabil din cauza zgomotului produs de avion; cf. și *bîză* „muscă, albină" și bg. *Băzo.*
Bladov
Blag: același cu *Blaga;* cf. și bg. *Blago,* ceh. *Blah.* Sinonim cu *Dobre,* deci „bun".
Blaga: bg. *Blaga;* cf. n. top. *Blaga.*
Blagă: același cu *Blaga.*
Blagoi: bg. *Blagoj.*
Blagu: bg. *Blago.*
Blagovici: *Blag(a)* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Blaho: ceh. *Blaho.*
Blahu: același cu *Blaho.*
Blaj: sl. *Blaž;* cf. n. top. *Blaj(ul).*
Blaja: „femininul" lui *Blaj;* cf. bg. *Blaže, Blažo* și n. top. *Blaja.*
Blajan < n. top. *Blaj* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Blajă: același cu *Blaja.*
Blajevici: *Blaj* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ević.*
Blajovici: același cu precedentul (sl. *-ović* și *-ević* sînt complementare).
Blană: *blană* „piele de animal cu păr prelucrată"; „haină îmblănită"; „scîndură groasă"; cf. n. top. *Blana.*
Blascovici: bg. *Blasko,* cu suf. sl. *-ović;* cf. și bg. *Blaskov.* Tema ar putea fi și sl. *Blaško* (din familia lui *Blaj*), cu *-s* pentru *ș* (cf. sl. *Blasko*).
Blăgăilă: *Blaga* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-ilă.*
Blăgescu < *Blaga;* cf. n. top. *Blăgești.*
Blăgoi: același cu *Blagoi.*
Blăjan < n. top. *Blaj;* cf. n. top. *Blăjani.*
Blăniță: *blăniță,* diminutiv al lui *blană.*
Blănuță: *blănuță,* diminutiv al lui *blană.*
Bleahu: *bleah,* variantă a lui *bleau* „tablă de fier, care îmbracă osia carului".
Bleandă: *bleandă* „om fără energie, bleg".
Bleau: același cu *Bleahu.*
Blebea: bg. *băblja* „a flecări" (DO, p. 205); ar putea fi și un cuvînt „imitativ", judecind după *bl-,* pentru care cf. *bleg, bleot* etc.
Blega: *bleg,* cu finală neclară pentru mine.
Blegeanu: *Bleg(a),* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și n. top. *Blejani,* a cărui temă ar putea fi *Blaj (> Blejea).*
Blegescu < *Blag(a);* cf. n. top. *Blegești.* Ar putea fi și un derivat de la un *Blejea (< Blaj).* Cf. și n. top. *Blejești.*
Blei: germ. *Blei.*
Blejan < *Bleju* sau, mai degrabă, n. top. *Blejani.*
Bleju: *Blaj* (> *Blejea,* absent în fișierul meu); cf. n. top. *Blejești.*
Blejușcă: *Bleju* (v. numele precedent), cu suf. *-ușcă.*
Blenedea: *bleandă* „izbitură, îmbrînceală".
Bleotu: *bleot* „nătărău, tont"
Blezu: cf. *bleaz* „grăsime la vite în partea cozii".
Blid: *blid* „strachină, taler".
Blidaru: *blidar* „olar"; „om căruia îi place să mănînce de la altul"; „dulap pentru păstrat blidele". Cf. n. top. *Blidari, Blidarul.*
Blidărescu < *Blidaru* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Blindeanu: *Blendea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bliuc
Blinda: *blindă,* femininul lui *blind;* cf. și sensul subst. *blindă* „urticarie".
Blindu: *blind;* cf. n. top. *Blindul, Blinzi.*
Blinduță: *Blindu, Blinda* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Bloancă: cf. *bloacă* „(apă) stătută, caldă".
Blujdea: cf. *blojdină* (cu varianta *blojdă* „scîndură mică").
Blujdescu < *Blujdea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Boac: cf. *boac* „interjecție onomatopeică (imită zgomotul produs de două obiecte care se lovesc unul de altul). Cf. și numele următor.
Boacă: *boacă* „un fel de nap care seamănă cu guliile"; cf. n. top. *Boaca.*
Boacheș: *boacă,* cu suf. *-eș,* frecvent la nume de familie.
Boadea: cf. *boaghe* „bufniță"; „o specie de uliu", cu *g > d,* în unele graiuri populare; cf. și *Bodea.*

Boambă: *boambă* „boabă"; „bob". Ar putea fi și o variantă „populară", absentă în DA, a lui *bombă*.
Boanca: același cu numele următor.
Boancă: *boancă* „copac gros și găunos înăuntru"; „o plantă" *(= vizdoagă)*.
Boancheș: *boancă*, cu suf. *-eș* frecvent la nume de familie.
Boandă: *boandă*, variantă a lui *bundă*.
Boanea: *boană* „boabă; bob".
Boangiu: cf. *boangă* „o insectă"; ar putea fi o variantă a lui *boiangiu*.
Boanță: *boanță*, variantă a lui *boață* „poznă".
Boar(i)u: *boar(i)* „păstor (sau proprietar) de boi".
Boată: *boată* „bîtă mare".
Boatcă: *boatcă*, variantă a lui *botcă*, iar acesta, variantă a lui *butcă* „trăsură (boierească) închisă". Cf. n. top *Boatca*.
Bob: același cu *Bobu;* uneori ar putea fi germ. *Bob*.
Boba: *bobă* „bunică"; „femeie" sau variantă a lui *bob*; cf. n. top. *Boba*. Cf. și bg. *Boba*.
Bobaru: *bobar* „cel ce ghicește în bobi"; cf. n. top. *Bobarul*.
Bobe: bg. *Bobe;* ar putea fi și variantă a unui *Bobea*, absent în fișele mele < *Bobu* sau *bob;* cf. n. top. *Bobe*.
Bobei: *Bobu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ei*; Pascu, *Suf.*, p. 310 dă un *Bobei* „nume de cîine", explicat de Hasdeu din germ. *Bube*, ceea ce nu mi se pare convingător.
Bobeică: *bobeică* „babă, babătie"; cf. n. top. *Bobeica*, pe care trebuie să-l explicăm din *bobeică* „vale adîncă".
Bobescu < *Bobu;* cf. n. top. *Bobesca*, *Bobești*.
Bobeș: *Bobu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș*.
Bobic: *bobic* „par cu care pescarii scormonesc peștele din ascunzători".
Bobicescu< *Bobic*; cf. n. top. *Bobicul* și *Bobicești*.
Bobilcă: același cu *Bobîlcă*.
Bobin: *bob*, cu suf. *-in*, sau, mai degrabă, bg. *Bobin*.
Bobincă: ar putea fi același cu *Bobilcă* sau un derivat, cu suf. *-că*, de la *Bobin*.
Bobițan: *bobiță*, cu suf. augmentativ *-an*, care se atașează la tot felul de teme; ar putea fi și un derivat de la un n. top. *Bobița*, neatestat pentru mine.
Bobîlcă: variantă a lui *bubîlcă* „umflătură"; „cartof", cf. n. top. *Bobîlca*.
Bobîrlă: cf. *bobîrnă* „femeie cîrnă care vorbește pe nas".
Bobîrnac: *bobîrnac* „lovitură dată (mai ales peste nas) cu degetul mijlociu încovoiat și apăsat pe cel mare".
Bobleancă: cf. *bobleț* „prostălău, bleg", contaminat cu un sinonim în *-eancă* (sau *-oancă*), spre a-i mări expresivitatea.
Boboc: *boboc* (de floare sau de gîscă, rață etc.); cf. și sensul din vorbirea familiară de „tînăr naiv, începător într-o activitate oarecare".
Bobocea: *boboc*, cu suf. *-ea*.
Bobocel: *bobocel*, diminutiv al lui *boboc*.
Bobocescu: *Boboc* sau *Bobocea* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Boboia: *Bobu* (v. mai jos. s.v.), cu suf. *-oaie*, scris ca pe vremuri, *-óie* (?).
Bobolicu: *bobolic*, variantă a lui *babalic* „om (foarte) bătrîn"; „o piesă la moara de vînt".
Boborelu: diminutiv al lui *bobar* (v. mai sus *Bobaru*).
Boborete: același, probabil, cu numele precedent, al cărui *-el(u)* a fost înlocuit prin *-ete*, ambele sufixe diminutivale.
Boboș: *Bobu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oș* (înrudit cu *-eș*, *-ăș* etc.); cf. *Bobeș*. Ar putea fi, uneori, *boboș* „moțat și pintenat" (despre găini), iar alteori, dacă are accentul pe finală, *boboș* „pestriț".
Bobotan < n. top. *Bobota* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bobu: *bob*; cf. și bg. *Bobo*. Cf. n. top. *Bobul*.
Bobulescu < *Bobu*; cf. n. top. *Bobulești*.
Bobuș: același cu *Boboș*.
Bobușor: *bobușor*, diminutiv al lui *bob*, cu sensul „măzăriche"; cf. și *bobоșor*, diminutiv al lui *bobóș* „pestriț".
Bobuțan: tema ar putea fi *băbuță*, devenit n. top. (neatestat); suf. *-an* arată și originea locală a cuiva, dar și derivă augmentative.
Boc: același cu *Bocu* sau germ. *Bock* „țap", împrumutat în română cu sensul „scăunel folosit de potcovar".
Boca: bg. *Boka* sau (și) ung. *bóka* „volbură" (o plantă); cf. n. top. *Boca*.
Bocaciu: it. *Boccaccio*. (Dacă tema ar exista ca un cuvînt propriu-zis în limba noastră, ar putea fi un derivat cu suf. *-aci)*.
Bocai: bg. *Bokaj* (neatestat, dar real, cum dovedește derivatul *Bokaev*).
Bocal: *bocal* „pahar mare"; cf. și ung. *bokal* „crețișoară" (o plantă).
Bocan: *bocan* „ciocan" sau < n. top. *Boca*.
Bocancea: *Bocan* (v. numele precedent), cu suf. *-ce(a)* (cf. *Mihalcea* ș.a.) sau < *bocancă*, cu același suf.; cf. și ung. *bakancs*, etimonul acestuia.
Bocancios: ung. *bakancsos* „infanterist maghiar".
Bocaș: ung. *bakós* „sperietoare" sau < n. top. *Boca* (cu suf. toponimic *-aș*).
Bocăneală *bocăneală* (< *a bocăni* „a bate sau a lovi de repetate ori cu un obiect tare", DA, dar înseamnă și „a tropăi zgomotos (cu tocurile de la încălțăminte").
Bocănete: *(a) bocăni*, cu suf. *-ete*, echivalentul lui *-eț* de la numele următor.
Bocăneț(a): *(a) bocăni*, cu suf. *-eț*.
Bocănici: *(a) bocăni*, cu suf. *-ici*.

Boceanu < n. top. *Boceni.*
Bocescu < *Bocu;* cf. și n. top. *Bocești.*
Bochian < n. top. *Bochia,* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Bocicai < n. top. *Bocicău* (ung. *Bocskó*), cu suf. toponimic (de origine maghiară) *-i.*
Bocioacă: *bocioacă* „măciulie" (cf. *Măciucă*).
Bocioagă: același cu numele precedent.
Bociog: același cu numele precedent. (Varianta *bocioc* este dată de DA cu sensul (peiorativ) „bondoc" (despre copii).
Bocîrnea: *bocîrn* „(om) cu nasul mare și gros", cu suf. *-ea.*
Bocoș: același cu *Bocaș,* a cărui explicație e mai potrivită aici din punct de vedere fonetic.
Bocotan: *bocotan,* variantă a lui *bogătan* „bogat".
Bocșa: *bocșă,* variantă a lui *bucșă (= buceá)* „o piesă de fier la roata carului". Cf. n. top. *Bocș(e)a.*
Bocșe: *bocșă,* cu suf. *-e(a).* De altfel, numele precedent poate fi același cu acesta, deci *Bocșea,* devenit *Bocșa* din cauza pronunțării dure a lui *ș.*
Bocu: bg. *Boko;* cf. n. top. *Bocul.*
Boculescu < *Bocu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Bod : bg. *Boda;* cf. și ung. *bóda* „miner".
Bodac: *budac* „un fel de sapă"; cf. și bg. *Bodakov.*
Bodar: *budar* „curățitor de latrine"; cf. și bg. *Bodarov.*
Bodarin: cf. numele precedent.
Bodea: ar putea fi același cu *Bodi;* cf. totuși n. top. *Bodea,* care pare a vorbi contra acestei explicații.
Bodeagă: *budă* „cocioabă"; „prăvălioară (de lemn)", cu suf. diminutival *-eagă.*
Bodeanu: *Bodea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bodenloz: germ. *bodenlos* „fără fund"; (fig.) „imens".
Bodescu < *Bodea;* cf. n. top. *Bodești.*
Bodeuț: cf. n. top. *Bădiuți,* care este un derivat de la *Bade(a),* cu suf. *-uț.*
Bodi: ung. *Bódi* „Felix".
Bodianu: același cu *Bodeanu* sau *bodian* „nume de bou".
Bodiaș: *Bodiu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș.*
Bodiu: variantă grafică a lui *boghiu = boaghe* „bufniță" (DA); cf. și bg. *Bodju.*
Bodirlău: *bodîrlău* „cufundar; lișiță" (o pasăre).
Bodnar: *bodnar,* variantă a lui *butnar* „dogar".
Bodnarciuc: *Bodnar* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk.*
Bodnariu: același cu *Bodnar;* cf. și ucr. *Bodnarj.*
Bodnariuc: ucr. *Bodnarjuk.*
Bodnăraș: *Bodnar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Bodnărescu < *Bodnar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Bodo: cf. cele spuse s.v. *Bodonea,* unde apare (doamna) *Bodó,* absent în dicționarul folosit de mine.
Bodoagă: derivat regresiv de la *(a) bodogăni.*
Bodoașcă: *budașcă* „putinei"; (fig.) „femeie scurtă și groasă".
Bodocan < n. top. *Bodoc* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Bododea: cf. *Bodoagă < (a) bodogăni,* a cărui finală a putut fi înlocuită (intenționat ca pentru o poreclă) prin *dodea* < (a) vorbi în *dodii.*
Bodoga: același cu *Bodoagă;* cf. și ung. *Bódog* „Felicianus, Felix".
Bodolan: *bodolan* „(în glumă) ciolan".
Bodolică: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu alt sufix *(-an* augmentativ), *-ică* diminutiv. Par a fi amîndouă, porecle pentru oameni ciolănoși, mari și greoi în mișcări.
Bodonea: cf. ung. *bodóne* „doamna *Bodó*" (urmează în dicționare o frază, tradusă astfel „Doamna Bodò vorbește despre altceva, cînd se cere plata vinului". Un fel de zicală.
Bodor: ung. *bodor* „vagabond" sau ung. *bodor* „creț".
Bodreagă: ar putea fi o variantă a lui *bedreag* (v. *Bedreag*) sau, mai probabil, un derivat postverbal de la *bodrăgăni* „a bodogăni".
Boerescu < *Boeru;* cf. n. top. *Boerești* și *Boireasca.*
Boeriu: același cu *Boeru,* pronunțat de mulți, în mod greșit, *Boeriu.*
Boeru: *boier* „om bogat"; (în Ardeal) „domn".
Bofin: cf. numele următor.
Bofu: gr. *Bofos, Bofu.*
Bog: bg. *Bogo.*
Boga: bg. *Boga;* cf. și ung. *boga* „măciulie" (cf. *Măciucă*).
Bogaci(u): bg. *Bogač,* neatestat, și cerut totuși de *Bogačov;* cf. n. top. *Bogăcioaica.*
Bogan: *Boga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. augmentativ *-an.*
Bogar: cf. bg. *Bogarčev.*
Bogatan < n. top. *Bogata* (Ardeal); cf. și *bogătan,* augmentativ al lui *bogat.*
Bogaton: ar putea fi același cu numele următor, al cărui *-niu,* sub forma veche *ńu,* a putut deveni *ńµ,* apoi cu *µ* dispărut, *ń* înlocuit prin *n.*
Bogatoniu: același cu *Bogătoiu; -oniu* ne trimite la aspectul vechi (cu *ń*) al acestui sufix păstrat în graiul bănățean.
Bogatu: *bogat.*
Bogaturea: *bogat,* cu suf. *-ură,* care arată calitatea exprimată de temă considerată ca

o stare, de la *bogătură*, neatestat, s-a derivat o poreclă cu suf. *-ea*.

Bogas: gr. *Bogas*.

Bogăceanu: *Bogaci(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bogătoiu: *Bogatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bogățeanu < n. top. *Bogați*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bogățilă: *Bogat(u)* (v. ma sus, s.v.), cu suf. *-ilă* (atașat la forma de plural a temei).

Bogănel: *Bogan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-el*.

Bogdan: sl. *Bogdan*.

Bogdea: sl. *Bogda* (cu *-a* înlocuit prin *-ea*, fiind simțit ca sufix; cf. *Costa — Costea*, *Opra — Oprea*).

Boghez: cf. sl. *Boheš*, *Bogusz*.

Boghian < n. top. *Boghia;* cf. n. top. *Boghinei)*.

Boghici: sl. *Bogič*.

Boghină: bg. *Bogina;* cf. n. top. *Dealul-Boghinei*.

Boghinciuc: tema este *bog-*, ca la multe dintre numele precedente și următoare, cu suf. compus ucr. *-enčuk* (< *enko* + *-čuk)*.

Boghisevici: tema, aceeași ca mai sus, cu suf. sl. *-evič*, precedat de un adaos neclar pentru mine.

Boghiță: *boghiță*, diminutiv al lui *boaghe* (v. *Boghiu*).

Boghițoiu: *Boghiță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Boghiu: *boghiu*, variantă a lui *boaghe* „bufniță"; „o specie de uliu"; cf. n. top. *Boghiu*, *Bogheni*, *Boghești*.

Boghi: pare a fi același cu precedentul (dacă ne gîndim că *-u* a putut deveni *ŭ* și apoi să dispară); cf. totuși și bg. *Boge*.

Bogiu: bg. *Bodžo;* cf. n. top. *Bogești*.

Bogobia: cf. sl. *Bogoboj*.

Bogocir: tema *bog(o)*, cu finala pe care n-o pot explica.

Bogoe: sl. *Bogoje*.

Bogoevici: sl. *Bogoje*, cu suf. sl. *-evič*.

Bogoi: sl. *Bogoj*.

Bogoiu: același cu numele precedent, „articulat".

Bogolea: *Bogu* (sau bg. *Bogo*), cu suf. *-ole(a)*, variantă a lui *-ule(a)*.

Bogoline: cf. sl. *Bogulin*.

Bogorete: bg. *Bogor* și *Bogorov*, cu suf. rom. *-ete*, care s-a putut alipi la primul sau a putut înlocui pe *-ov* de la al doilea dintre aceste nume.

Bogos: sl. *Bogus*.

Bogoslav: bg. *Bogoslav*.

Bogoș: același cu *Boguș*.

Bogovici: *Bog* (cf. *Bogu*, bg. *Bogo*), cu suf. sl. *-(o)vič*.

Bogrea: gr. *Bogri(s)*.

Bogu: bg. *Bogo*.

Boguleanu: *Bogolea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bogus: sl. *Bogus(z)*.

Boguș: sl. *Boguš*.

Bogza: *bogză* „bufniță".

Bogzeanu < n. top. *Bogza*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bogzoiu: *Bogza;* cf. n. top. *Bogzoi*.

Bogzușor: *Bogza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(u)șor*.

Bohai: *boh-* corespunde, în cehă, lui *bog-* din alte limbi slave; *-aja* există ca sufix (tot slav), cf. *Božaja*. Cf. și *Buhai*.

Bohațel: tema *boh-*, ca la numele precedent, *-el* suf. diminutival românesc, între el și temă, un *-ats*, pentru care cf. *Bohaciu* (*-ač* variantă a lui *ats*).

Bohățiel: același cu precedentul. DO, p. 207 îl explică din *bogat*, cu fon. ucr. g > *h*.

Bohdjelian: cf. ceh. *Bohdal* și bg. *Bodžo* (> rom. *Bogiu*) pentru temă; *-ian* poate fi tot slav.

Bohaciu: același cu *Bogaci* (*-h-* trimite la limba cehă sau la ucraineană).

Bohodeiu: cf. ceh *Bohadal*.

Boholț: germ. *Buchholz*.

Boholțeanu < n. top. *Boholț* (Ardeal), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Bohor: cf. bg. *Bohorov* (și *Bohorski*), explicate prin n. pers. evreiesc *Bohor;* cf. n. top. *Bohorelul*.

Bohoreanu: *Bohor* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau, mai probabil, n. top. *Bohari*.

Bohorodița: ucr. *bogoroditsja* „maica domnului". S-a dat, probabil, acest nume unui copil născut la 15 august (sau 8 septembrie), cele două sărbători închinate mamei lui Isus.

Bohorosică: pentru temă, cf. *Bohor*.

Bohotici: sl. (ceh) *Bohut*, cu suf. (tot slav) *-ič*.

Boia: bg. *Boja* (și sl. *Boja*).

Boiagi: tc. *boyaci* „vopsitor". (Nume aromânesc). Cf. *Boiangiu*.

Boian: bg. *Bojan* (și sl. *Bojan*). Ar putea fi, uneori, un derivat de la n. top. *Boia*. Cf. n. top. *Boian(ul)*.

Boianciuc: sl. *Bojan*, cu suf. ucr. *-čuk*.

Boiangiu: *boiangiu* „vopsitor".

Boianovici: *Boian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič;* cf. bg. *Bojanovski*.

Boiaroul: tema *(boiar-)* este slavă (cf. bg. *Bojarov*); finala, neclară.

Boiboreanu: ar putea fi același cu numele următor. Ambele au aspect de derivate de la toponime.

Boiboveanu

Boicea: *Boicu;* cf. bg. *Bojčo*.

Boiceag: ucr. *Bojčak*.

Boicean(u) < n. top. *Boița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Boicescu < *Boicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Boicici: s. cr. *Bojčić*.

Boiciuc: ucr. *Bojčuk*.

Boico: bg. (și sl.) *Bojko*.
Boicu: același cu numele precedent (cu *-o* > *u*, adaptat la sistemul limbii noastre). Cf. n. top. *Boicul*.
Boiculesi: genitivul lui *Boiculeasa* (< *Boicu*).
Boieraș(u): *boieraș*, diminutiv al lui *boier*.
Boierelu: *boierel*, diminutiv al lui *boier;* DA dă un *boierel* „numele unei flori galbene".
Boierescu: *Boieru;* cf. *Boerescu*.
Boierică: *boierică*, diminutiv (poate ironic) al lui *boier*, absent în dicționare.
Boieriu: același cu *Boieru; -iu* arată pronunțarea (veche) palatală și „muiată" a lui *r*.
Boiernașu: *boiernaș (= boierinaș)*, diminutiv al lui *boier*. Denumea categoria socială a boierilor de rang mic. Finala (*-aș*) este suf. diminutival *-aș*.
Boieru: *boier;* v. mai sus *Boeru*.
Boieșan: același cu *Boișan*.
Boihan: tema (?) *boi-* este aceeași cu a numelui următor.
Boilă: bg. *Boil*.
Boinea: bg. *Bojna*.
Boingeanu: *Boingiu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Boingiu: același cu *Boiangiu*.
Boișan: cf. sl. *Bojiša* și bg. *Boišin*.
Boișteanu < n. top. *Boiștea*, cu suf. *-anu*.
Boitan: cf. *boit* „ciucure" și *boitar* „paznic de porci"; „cioban" (acesta, prin înlocuirea suf. *-ar* prin *-an*). Cf. și *boitănească* „un dans țărănesc".
Boitano: cf. *Boitan*.
Boitea: *boit* „ciucur ", cu suf. *-ea*.
Boiteanu: *Boitea*, (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Boitor: ung. *bojtor* „o specie de fluture".
Boițan < n. top. *Boița* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Boiță: sl. *Bojitsa;* cf. și n. top. *Boița*.
Boițeanu < n. top. *Boița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Boiu: bg. *Bojo;* cf. și *boi* „trup, statură".
Bojin: bg. *Božin*.
Bojoi: sl. *Božoje;* cf. *Bujoi(u)*.
Bojan(u): bg. *Božan*.
Boje: sl. *Boža* sau *Božo*, cu înlocuirea vocalei finale prin *-e*. Cf. rus. *bože!* „doamne!".
Bojenescu <*Bojin* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bojenete: *Bojin* (v. mai jos, s.v.), cu suf. olt. *-ete*.
Bojescu < bg. *Božo*, cu suf. rom. *-escu;* există, probabil, și un *Boju*, neatestat încă.
Bojete: același cu numele precedent, al cărui *-escu* a fost înlocuit (poate, în glumă, la un oltean?) prin *-ete*. Cf. și sl. *Božeta*.
Bojevici: sl. *Božo* (sau *Boža*), cu suf. sl. *-evič*.
Bojică: bg. *Božika*.
Bojilu: bg. *Božil;* cf. n. top. *Bojila*.
Bojin: bg. (și sl.) *Božin;* cf. n. top. *Bojinul*.
Bojină: bg. *Božina*.
Bojinca: bg. (sl.) *Božin*, cu suf. sl. *-ka*; cf. sl. *Boženka* și n. top. *Bojinca*.
Bojincă: același cu numele precedent.
Bojineanu: *Bojin*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau, mai probabil, < n. top. *Bojinul*.
Bojinovici < sl. *Božin*, cu suf. sl. *-ovič*.
Bojinschi: sl. *Božin*, cu suf. sl. *-ski*.
Bojiu: același cu *Bogiu*.
Bojneag: *boșneag* „bosniac"; cf. n. top. *Boșneag(ul)*.
Bojnița: *bojniță* „templu păgîn".
Bojoagă: *bojoagă*, variantă (absentă în dicționare) a lui *bojog* (= *bojoc*) „plămîn".
Bojocea: *bojoc*, cu suf. *-ea*.
Bojog: *bojog*, variantă a lui *bojoc*.
Bojoga: același cu *Bojoagă*.
Bojogan: *Bojog*, cu suf. augmentativ *-an;* teoretic, ar putea fi și un derivat de la un n. top. *Bojog(a)*, neatestat.
Bojogescu < *Bojog* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bojor: *bojor*, variantă a lui *bujor*.
Bojug: ar putea fi o variantă a lui *Bojog*, cu *-u-* < *o* de la un derivat *(bojogar, bojogări* etc.) în care *o* accentuat al temei și-a pierdut accentul.
Bolard: fr.
Bolat: același cu *Bulat*.
Bolățel: *Bolat* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-(i)el*.
Bolba: cf. *bolbăi*, variantă a lui *bîlbîi* și gr. *Bolbos*.
Bolbeaca: pare a fi o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *bolboacă*.
Bolboacă: *bolboacă* „loc adînc în albia unei ape curgătoare".
Bolboașă: derivat de la *bolboși* „a bulbuca", drept poreclă a unui om cu ochii bulbucați; cf. n. top. *Bolboașa*.
Bolboașcă: același, de fapt, cu numele precedent.
Bolboceanu < n. top. *Bolboaca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bolboja: același cu *Bolboașă;* cf. *bolboșat* „bulbucat".
Bolbolea: *bol-bol*! „interjecție onomatopeică, imitînd sunetul produs de curcani", cu suf. *-ea*; poreclă pentru un om bîlbîit.
Bolboric: pare a fi un derivat de la *bolbore* „gîngav, bîlbîit".
Bolboros: *bolboros* „clăbuci, bulbuci"; cf. și (a) *bolborosi*.
Bolboșencu: *Bolboașă* (v. mai sus, s.v.) cu suf. ucr. *-enko*.
Bolcan: cf. sl. *Bolka*, gr. *Bolka(s)* și n. top. (munte) *Bolca*.
Bolchi: *bolchie* „o piesă a unei mașini de sfărîmat minereurile aurifere".
Bolchiș: cf. numele imediat precedente.
Bold: *bold;* cf. n. top. *Boldul*.

Boldan: *boldan* „vîrf de munte inaccesibil"; „os"; cf. și n. top. *(La) Boldan.*

Boldea: *bold*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Boldea.* Ar putea fi uneori ung. *Boldi*, hipocoristic de la *Boldizsár.*

Boldeanu < n. top. *Bold(e)a.*

Boldei(u): *boldei* „cîine mic".

Boldescu < *Bold* (sau *Boldea*); cf. n. top. *Boldești.*

Boldici: *Bold* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*; punctul de plecare va fi fost (și) vb. *(îm)boldi.*

Boldijar: ung. *Boldizsár* „Balthasar".

Boldilă: *(a) boldi* (ochii), cu suf. *-ilă.*

Boldiu: *Bold* sau *Boldea* (v. s.v.) cu suf. (antroponimic) *-iu.*

Boldizar: același cu *Boldijar.*

Boldog: ung. *boldog* „fericit".

Boldor: același cu următorul.

Boldur: numele unei vechi familii boierești din Moldova; cf. n. top. *Boldur*, ung. *Boldor* (Banat).

Bolduț: pare a fi un diminutiv al lui *bold*, absent în dicționare; DA are un *bolduț*, s.v. *boltă*, cu sensul „prăvălioară".

Bolea: *bolea* „personaj imaginar cu care se sperie copiii" *(boală* + suf. *-ea).*

Boleac: *boleac* „bolnăvicios; slăbănog".

Boleanțu: cf. n. top. *Bălinț* și *Belinț* (Banat); *-eanț* este un sufix de origine sîrbo-croată, cu aceeași valoare ca rom. *-eanu*, care arată originea locală a cuiva.

Boleganu < n. top. *Baliga* (prin fazele *Băliganu, Băleganu*, cu *-ă-* > *o*, eventual ca produs al voinței). Cf. și *Beligan.*

Bolesiu: sl. *Bolesz*, glosat de Mikl. prin (lat.) *Bolessius.*

Bolfa: *bolfă* „umflătură (de obicei la git").

Bolfeci: *bolfă* (sau *Bolfa*) cu suf. diminutival *-eci.*

Bolgar: *bolgar*, variantă veche a lui *bulgar*; cf. și ung. *bolgár* idem.

Bolgiu: *balgiu* „turc care cumpăra miere în țările noastre pentru Poarta Otomană". Trebuie să fi existat o variantă *bălgiu*, devenită apoi *bolgi*. Cf. n. top. *Balgiul* (jud. Constanța).

Bolhac: *bulhac* „lăculeț, baltă, smîrc".

Boliciu: *boală* (sau *Bolea*) cu suf. *-ici.*

Bolintineanu < n. top. *Bolintinul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Bolîndău: *bolind* „nerod, prost", cu suf. (augmentativ-peiorativ) *-ău.*

Bol(l)iac: pare a fi același cu *Boleac;* cf. n. top. *Boliac.*

Bolomoagă: *bulumac*, variantă a lui *bulamac* „stîlp gros la poartă sau la zaplaz". Modificările fonetice se explică prin lipsa de accent a celor doi *u*, iar finala prin substituție de sufix.

Bolnavu: *bolnav.*

Bolocan: *bolocan* „nume de bou gros și greoi"; „prost, stupid"; cf. n. top. *Bolocan*, (Dealul) *Bolocanilor;* ung. *balog* „stîngaci".

Bolog: v. DO.

Bologa: cred că este același cu *Blaga*, al cărui *-a-* a fost redat în maghiară prin dublu *o*, conform unei legi fonetice a acestei limbi (cf. *szereda* „miercuri" < sl. *sreda*).

Bologan < n. top. *Bologa* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Bolohan: *bolohan*, variantă a lui *bolovan;* cf. n. top. *Bolohani, Bolohanul.*

Bolohov: cf. *bolohoveni* „populația de prin părțile noastre despre care vorbesc unii cronicari ruși vechi".

Boloi: sl. *Boloje.*

Bolojan: pentru temă, propun o explicație, din *Blaj*, asemănătoare cu aceea pe care am dat-o mai sus s.v. *Bologa.*

Bololeanu: *Bălălău* (v. mai sus, s.v.) cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Modificarea fonetică *ă-ă* > *o-o* se explică prin asimilație (influența celor două labiale).

Bolomei: *Bolum* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei.*

Bolomey: același cu numele precedent.

Boloni: ung. *bolony* „mătrăgună".

Bolos: gr. *Bolos.*

Boloșin: tema este aceeași cu a lui *Bolohov* (cf. *vătaș* față de *vătah* < *vătaf*).

Bolovan: *bolovan.*

Bolovănescu < *Bolovan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Bolozan: *bolozan* „un fel de luntre mare".

Bolsun

Bolșa: rus. *bolše* „mai mare".

Bolta: *boltă.*

Boltariu: *boltar*, sinonim cu *boltaș;* absența lui în dicționare nu probează inexistența lui reală; cf. *fluieraș-fluierar.*

Boltașu: *boltaș* „negustor cu prăvălie".

Bolțeanu: același cu *Boholțeanu* (*-h-* a „dispărut", cf. *Mihai* > *Miai*, iar cei doi *o* s-au contras în unul singur.

Bolum: cf. *bolun* „un fel de ciupercă".

Bolus: același cu *Bolos.*

Bolza

Bombălău: tema este *(a) bombăni.*

Bombiță: *bombiță*, diminutiv al lui *boambă* „bob (de griu etc.)".

Bomboană: *bomboană.*

Bomboc(u): cf. gr. *Bombokis* și ung. *bombék* „mugur".

Bomboe: *(a) bombăi (= a bombăni).*

Bomboescu < *Bomboe* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Bompa

Bona: bg. *Bona* și (sau) gr. *Bonas.*

Bonac(c)hi: gr. *Bonakis.*

Bonaț: gr. *Bonatsos, Bonatsou.*

Bonca: bg. *Bonka.*

Boncan: *Bonca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*

Boncea: „femininul" lui *Bonciu;* ar putea fi și un derivat, cu suf. *-ea*, dela *Bonci;* cf. n. top. *Boncea.*

Bonceseu < *Bonciu* sau (și) *Boncea* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Bonci: ung. *boncs* „iederă"; cf. n. top. *Bonci.*

Boncilă: *Bonciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă.*

Boncilică: *Boncilă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Bonciocot: cf. numele următor.

Bonciog: ung. *boncsok* „coadă de cal (ca semn al demnității unui pașă turc".

Bonciu: bg. *Bončo;* cf. n. top. *Bonciul.*

Boncoi: *Boncu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi.*

Boncota: același cu numele următor.

Boncotă: *Boncu* (v. numele următor), cu suf. *-otă.*

Boncu: bg. *Bonko;* cf. n. top. *Boncul.*

Bonculeasa: *Boncu(l)* (v. numele precedent) suf. („feminin") *-easă.*

Bond: cf. *Bondi*, *Bonda.*

Bond : gr. *Bonta(s);* ar putea fi și *bondă*, variantă a lui *bundă.*

Bondac: bg. *Bondak.*

Bondalici: *Bonda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-lici.*

Bondar: *bondar* „insectă mare care bizîie".

Bondarenco: *Bondar* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko*, care va fi înlocuit pe rom. *-escu.*

Bondari: același cu *Bondar* (*-i* exprimă pronunțarea moale a lui *r* precedent; cf. suf. *-ari* (= *ar*) formă veche și populară a lui *-ar*).

Bondarici: *Bondar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*

Bondariu: același cu *Bondari* (explicația istorică dată acolo trebuie completată aici cu detaliul că lat. *-arius* a sunat la început și o bucată de vreme după aceea *-ariu*, apoi *-ar* cu *r* „moale" și „rotunjit").

Bondaș

Bondăreț: *Bondar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*

Bondea: bg. *Bonde*, ar putea fi și același cu *Bondi* (cf. *Negrea-Negri*). Cf. n. top. *Bondea.*

Bondescu < *Bondea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Bondi: gr. *Bonti(s);* cf. și bg. *Bonde.*

Bondoacă: „femininul" lui *Bondoc* (de fapt, fem. lui *bondoc*, care e adjectiv).

Bondoc: *bondoc* „scurt și gros"; cf. n. top. *Bondoci*, *Bondocul.*

Bondoi: *Bond(a)* (v. s.v.) cu suf. *-oi.*

Bondor: ung. *bondor* „săricică"; „brîncă" (plante).

Bondrea: *bondră* „femeie tută, care nu e bună de nimic"; cf. n. top. *Bondrea.*

Bondreanu < n. top. *Bondrea.*

Bondrescu < *Bondrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Bondrilă: *Bondrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*

Bone(a): bg. *Bone.*

Bonescu < *Bone(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Bongard: n. top. ung. *Bongárd* „Baumgarten" (probabil în Ungaria).

Bongardianu < n. top. *Bongard*, cu suf. (toponimic) *-ianu.*

Bonghez: cf. *Bunghez.*

Boni: bg. *Boni;* cf. *Bone(a).*

Bonica: *Bone(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*

Bonică: același cu numele precedent.

Bonicioli: it. *Bonicelli.*

Bonifaciu: lat. *Bonifacius*, it. *Bonifacio.*

Bonifate: variantă a numelui precedent (lat. *Bonifatius*, DO).

Boniș: *Boni* sau *Bonea* (v. s.v.) cu suf. *-iș.*

Bonriuc

Bonruc

Bonta: *bont* „răzvrătire, rebeliune"; același cu *Bontea.*

Bontaș: *bontaș* „răzvrătit, rebel".

Bontăș: același cu precedentul.

Bontău: *bontău* „o piesă a morii" (ardelenism); cf. n. top. *Bontăeni* (Ardeal).

Bontea: *bont* (v. mai sus *Bonta*); cf. *Bontea* (nume de deal).

Bonteanu: (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Bontilă: *Bontea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*

Bontoiu: *Bontea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Bontos: *bont* „răzvrătire", cu suf. (adjectival) *-os.*

Bontu: *bont* „ciung, ciont".

Bonzar: *bonzar* „bărzăun"; „gărgăun".

Bonu: bg. *Bono* sau (și) gr. *Bonos*, *Bonou.*

Bora: gr. *Bora(s)* sau (și) sl. *Bora;* cf. n. top. *Bora.*

Borac: cf. bg. *Borakov;* cf. și numele următor.

Borache: gr. *Boraki(s).*

Boran: bg. *Boran.*

Borangic: *borangic* „mătase".

Borănescu < *Boran;* cf. n. top. *Borănești.*

Borăscu < *Boru;* cf. n. top. *Borăscul* și *Borăști.*

Borbat: același cu *Bărbat;* *-o-* pentru *ă* se datorește limbii maghiare; cf. totuși ung. *borbát* „silitor, viol", care ar putea fi un împrumut din română.

Borbea: s.cr. *borba* „luptă", cu suf. *-ea* (poate că *-a* a fost simțit ca sufix și înlocuit prin *-ea*).

Borbel(l)i: it.

Borbely: pare a fi același cu numele precedent; cf. însă ung. *borbély* „bărbier" (pronunțarea este *borbel'*, cu *l* muiat).

Borbeș: *Borbea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.

Borbocea: *borboc*, variantă a lui *bulbuc* „vîrtej de apă"; „boboc (de floare)"; „o plantă".

Borboană: *borboană*, variantă a lui *broboană* „boabă, bobiță".

Borborici: cf. *(a) borborosi (= a bolborosi)* și *borbură (= volbură)*.

Borcan: *borcan;* cf. n. top. *Borcanul*.

Borcănescu: *Borcan;* cf. n. top. *Borcănești*.

Borcea: bg. *Borče*, din care rom. *Borciu* (v. mai jos), presupune existența unui *Borča* > rom. *Borcea* (după „modelul" *Ivanciu-Ivancea*).

Borcean(u) < n. top. *Borca*, cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Borcescu < *Borcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Borcilă: *Borcea;* cf. n. top. *Borcilă* și *Borcilești*.

Borciu: bg. *Borčo;* cf. și *borciu* „ciumăfaie" (o plantă).

Borcoi(u): *Borca* (nu toponimul), absent în fișierul meu; cf. bg. *Borka* și rom. *borcă* „rochie lungă de lînă neagră".

Borcoman: pentru temă, cf. *Borcoi(u)*, cu suf. *-man*.

Borcoș: aceeași temă ca la numele precedent, cu suf. *-oș;* cf. și n. top. *Borcășiul*.

Borcuța: același cu numele următor.

Borcuță: diminutiv de la *Borca* (cf. mai sus *Borcoiu*).

Borda: *bordă* „cunună de flori artificiale pentru mirese"; cf. și ung. *borda* „coastă".

Bordan: *bordan* „piatră mare, bolovan".

Bordanciu: *Bordan* (v. numele precedent) cu suf. *-ciu*.

Bordaș: ar putea fi același cu *Bărdașu* sau ung. *bordás* „cu nervuri".

Bordăhan: *bordohan*, variantă a lui *burduhan* „burtă".

Bordea: *bordea* „sperietoare".

Bordean < n. top. *Bord* (Ardeal), cu suf. *-ean*.

Bordeanu < n. top. *Bordea;* cf. și n. top. *Bordeni*.

Bordeianu < n. top. *Bordei* sau (și) *Bordeieni;* cf. povestirea *Bordeienii* de M. Sadoveanu, al cărui titlu înseamnă, de fapt, „locuitori ai bordeielor".

Bordei(u): *bordei*.

Bordeiuverde: *bordei + verde;* cf. n. top. *Bordeiul-Verde*.

Bordenache: *bordan* „piatră mare", cu suf. *-ache*.

Bordeoaia: *Bordea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaia*.

Border: germ.

Bordescu: *Bordea;* cf. n. top. *Bordești*.

Bordianu: același cu *Bordeanu* sau cu *Bordeianu*.

Bordică: *Bordea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică*.

Bordoiu: *Bordea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Bordun: *bordun* „o specie de struguri".

Bordușanu < n. top. *Bordușeanu*.

Borduz: *burduz*, parte componentă a adv. *hurduz-burduz* „ca un obiect care, atîrnat de ceva, se bălăbănește" (DEX).

Borea: bg. *Bore;* cf. și sl. *Bora*, apoi ung. *Bora* „Bärbel" (diminutiv al lui *Barbara*).

Boreanu < n. top. *Bora*. Ar putea fi și același cu *Boureanu* (devenit *Booreanu* și apoi *Boreanu*, prin contragerea celor doi *o*).

Borei: cf. numele următor.

Boreico: sl. *Borejkov*.

Borescu: același cu *Borăscu*.

Borgeanu < n. top. *Borgo* (< ung. *Borgó*) (Ardeal).

Borgovan < n. top. *Borgo* < ung. *Borgó*, cu suf. *-an; -v-* se explică prin labializarea lui *u*, născut între *-ó* și *-an* (cf. *Vancea = Oancea*).

Borhac

Borhidan: pare a fi produsul unei contaminații între *burduhan* și sinonimul *borhei*.

Borhoată: *borhoată* „cizmă largă" sau, mai degrabă, o variantă, absentă în dicționare a lui *borhot*.

Borhot: *borhot* „bucate sau mai ales fructe fermentate".

Borica: bg. *Borika*.

Boriceanu: *Borica* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Borici: sl. *Borič*.

Boriga: același cu *Borica*.

Borilă: sl. *Boril(o);* cf. și *borilă* „vînt de miază-zi";

Borină: bg. *Borina*.

Boris: sl. (la început, bg.) *Boris*.

Borislavschi: sl. *Borislav*, cu suf. sl. *-ski*.

Borisov: bg. *Borisov*.

Borizteac: *Boriz* pare a fi *Boris; -eac* e un suf. antroponimic ucrainean; face dificultăți *-t-*.

Boriia: cf. *Bórie*, dat de DO, p. 209 (tema este sl. *bor-* „luptă", ca în *Borici*, *Borilă* etc.).

Borjoagă: *borjoagă*, neatestat, dar existent realmente, cum arată *borjogi*, pl., variantă a lui *bojoc(i)* „plămîn(i)".

Borlea: după Pașca, ung. *Barla* (> rom. *Barla*) „Bardras" (DO, p. 210).

Borleanu(l): *Borlea*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și n. top. *Borliana* sau *Burleanul*.

Borleșteanu < n. top. *Borlești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Borlovan < n. top. *Borlova* (Banat), cu suf. *-an*.

Borna: sl. *Borna*.

Bornac: *bornac*, colăcel care se oferă copiilor în ajunul Crăciunului, cînd umblă cu Moș-Ajun".

Bornas: DO, p. 210 are un *Bornaș* (< *Borna)*, care ar putea fi același cu *Bornas*.

Bornea: *bornăi* „a bîzîi“; „a plînge (despre copii)“; „a răcni din piept“; cf. și sl. *Borna.*
Borneanu: *Bornea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Boroagă: *boroagă* „lemn gros, bătrîn, netăiat“.
Boroană: *boroană* „(un fel de) grapă“.
Boroancă: cf. *Boroană* și ung. *borongó* „posomorît“.
Borocanu: cf. ung. *boróka* „ienupăr“, cu suf. *-an.*
Boroda: ucr., rus. *borodà* „barbă“; cf. n. top. *Boroda, Borodești.*
Borodea: *Boroda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Boroga: cf. *Boroagă* și ung. *boróka* „ienupăr“.
Boroghină: *boroghină* „borhot de prune“; cf. n. top. *Boroghinești.*
Boroianu < n. top. *Boroaia*, cu suf. *-anu.*
Boroi(u): bg. *Boroj;* ar putea fi și *boroi* „o parte a cimpoiului“; cf. n. top. *Boroiul* și *Boroești.*
Boroleanu < n. top. *Borolea*, cu suf. *-anu.*
Boronea: *boroană*, cu suf. *-ea.*
Boronean: *Boronea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean.*
Boronescu < *Boronea;* ar putea fi și același cu *Borănescu.*
Boroneț: *boroneț* „caș scurs din jintuit și amestecat cu zăr cald“ (variantă a lui *bomeț*).
Boroni: cf. *Boronea.*
Boros: gr. *Boros.*
Borosianu: pare a fi același cu *Boroșan(u); -si-* pentru *ș(e)* se explică „etimologic“ (cf. *Densusianu* pt. Densușanu).
Borosieanu: același cu numele precedent.
Borosovici: *Boros* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Boroș: ung. *boros* „bogat în vinuri“ (germ. *weinreich*: cf. n. pers. *Weinreich*).
Boroșan: *Boroș* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Boroșoiu: *Boroș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Boroșteanu < n. top. *Boroști*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Borovski: rus. *borov* (fig.) „om foarte gras; matahală“, cu suf. sl. *-ski.*
Borozia: cf. ung. *borozás* „ospăț cu vin“, *borozó* „cîntec de chef“.
Borsescu < *Borsi* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Borsi: gr. *Borsi(s).*
Borș: *borș* „ciorbă“; „zeamă acră cu care se prepară ciorba“; cf. și ung. *bors* „piper“ și n. top. *Borș* (Ardeal).
Borșa: sl. *Borša;* cf. n. top. *Borșa.*
Borșan < n. top. *Borșa* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Borșar(i)u: *borșari*, pl. „plantă cu struguri roșii, scămoși, gust acru, buni de făcut borș“; cf. și *borșar* „poreclă dată soldaților“ (= mîncători de borș).
Borșoș: ung. *borsos* „piperat“ sau *borsós* „preparat cu mazăre“.
Bortac: *bortă*, cu suf. *-ac;* cf. și ucr. *bortak* „buștean“; fig. „imbecil, dobitoc“.
Bortan: *bortă*, cu suf. *-an.*
Bortaș: *bortă*, cu suf. *-aș.*
Bortă: *bortă* „gaură“; cf. n. top. *Pîrîul lui Bortă* și *Borteni.*
Borteș: *bortă* (sau *Bortă*), cu suf. *-eș.*
Bortică: *Bortă*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. *borticea, borticică.* Ar putea fi uneori același cu *Burtică* (cf. *bortos* < *burtos*).
Bortiș: același cu *Borteș.*
Bortnovschi: pentru temă, cf. ucr., rus. *bortnik* „stupar, prisăcar“.
Bortoc: *bortă*, cu suf. *-oc.*
Bortolini: it. *Bortolini.*
Bortoș: *bortă*, cu suf. *-oș.*
Borțea: *borț* „pîntec mare“, cu suf. *-ea.*
Borțoi(u): *Borțea*, cu suf. *-oi* sau (și) *borțoi* „numele unui pește“; „bolovan“.
Borțosu: *borțos* „cu burtă mare“.
Boru: bg. *Boro* sau (și) gr. *Boros, Borou.*
Boruga: același cu numele următor.
Borugă: *borugă* „defileu îngust între două dealuri“; cf. *Boroga* și bg. *Borukov*, care presupune o temă *boruk(a)* și n. top. *Dealul Borugii.*
Borună: *borună*, variantă a lui *boroană;* cf. *Boroană* și n. top. *Borunul.*
Borundai: pt. *Borun-*, cf. ung. *barom* „vită“.
Borundel: cf. numele precedent.
Borusescu < *Boros;* cf. și *borus* „o unealtă de fierărie“ și n. top. *Borusul.*
Borzaș: ung. *borz* „bursuc“, cu suf. *-aș* sau, mai degrabă, ung. *borzas* „zbîrlit, ciufulit, țepos“.
Borz(e)a: *borz*, cu suf. *-(e)a;* cf. n. top. *Dealul Borzei.*
Borzescu: *Borz(u)* sau (și) *Borz(e)a;* cf. n. top. *Borzești.*
Borz(u): ung. *borz* „bursuc“.
Bosa: bg. *Bosa.*
Bosancă: cf. numele următor.
Bosancu: tema pare a fi ucr. *basan* „garnitură de jur împrejurul unei haine“ (*a* din prima silabă, neaccentuat, a devenit *ă*, apoi *o* sub influența lui *b*); cf. n. top. *Bosanci.*
Boscana < n. top. *Bosca;* ar putea fi și o variantă, absentă în dicționare, dar verosimilă, a lui *boscoană* „farmec, vrajă“.
Boscarnea: presupunînd că tema ar fi *boscar* „scamator,“ rămîne neclară finala (*-nea*).
Boscoff: bg. *Boskov.*
Boscorod: derivat postverbal de la *(a) boscorodi* „a descînta“; „a bodogăni“.
Boscovani
Bosculete: bg. *Bosko*, cu suf. (oltenesc) *-(l)ete.*

Bosgan: *Bozga* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Bosinceanu: același cu numele următor sau < n. top. *Bosinceni.*
Bosînceanu < n. top. *Bosancea* (fost în Bucovina dinainte de 1918).
Bosman: DO, p. 211 are un *Boșman; -s-* pentru *ș* ar putea fi o grafie greșită.
Bosnea: cf. bg. *Bosnju, Bosnev* și n. top. *Bosnea.*
Bosneanu < n. top. *Bosnea.*
Bosneci: *Bosnea,* cu suf. *-eci;* ar putea fi pl. lui *bosneac,* variantă neatestată a lui *boșneag* (v. *Boșneac*).
Bosnegeanu: același cu *Boșnegeanu;* ar putea fi însă și o transcriere greșită (cu *s* în loc de *ș*).
Bosnia: același cu *Bosnea.*
Bosniel: bg. *Bosnev.*
Bosoagă: cf. *bosacă* „ciucurași" (o plantă).
Bosoiu: *Bosu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Bosoteanu < n. top. *Bosoteni.*
Bosov: tema este bg. *Boso;* pentru sufix, cf. bg. *Bosovski.*
Bos(s)ie: bg. *Bosja* (glosat „cineva care umblă desculț").
Bossun: DO, p. 211, dă un *Bosun,* explicat, neconvingător, din bg. *bos* „desculț".
Bostan: *bostan* (= *dovleac*); cf. n. top. *Bostanul.*
Bostancă: *bostan,* cu suf. „feminin" *-că;* cf. *bostană,* variantă a lui *bostan* „loc pe care se cultivă pepeni".
Bostanian: *Bostan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (armenesc) *-ian.*
Bostănaru: *bostănar* „cultivator sau negustor de pepeni sau bostani"; „păzitor al unei bostănării".
Bostănel: *bostănel* (= *dovlecel*).
Bostiog: pentru temă, cf. ucr. *bosti* „a împunge cu coarnele"; v. mai departe *Boștiog.*
Bostoacă: același cu numele următor.
Bostoca: pentru temă, cf. *Bostiog;* DO, p. 211 are un *Bostea* și un *Bostaca,* fără explicații. Cf. și n. top. *Bostucana.*
Bosu: bg. *Boso.*
Bosuioc: *bosuioc,* variantă a lui *busuioc.*
Bosul: bg. *Boso* sau *Bosol.*
Bosus: ung. *bos(s)zus* „supărăcios, morocănos".
Boșca: bg. *Boška;* cf. și *boșcă* „butoiaș".
Boșcaiu: *boșcă* „butoiaș", cu suf. *-ai.*
Boșcan: *Boșca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Boșcăneanu: *Boșcan* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Boșcodeală: cf. *(a) boscorodi,* care a putut deveni, în vorbirea rapidă, *boscodi.*
Boșcoi: *Boșcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi.*
Boșcotin: *Boșcu* sau, mai degrabă, bg. *Boško,* cu suf. *-otin* (în română există numai fem. *-otină*).
Boșcu: bg. *Boško.*
Boșilcă: pare a fi o variantă a lui *boșoalcă* (cf. *boșolcă,* devenit *boșilcă* și apoi, prin hipercorectitudine, *boșilcă*).
Boșman: **Boșu* (cf. *Boșoi*), cu suf. *-(o)man.*
Boșneac: același cu *Boșneag(u).*
Boșneag(u): *boșneag* „originar din Bosnia", absent în DA, unde apare însă *boșnegesc,* care presupune o temă *boșneag;* cf., tot acolo, *boșnegiu.*
Boșnegeanu < n. top. *Boșneagul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Boșniac: același cu *Boșneag(u).*
Boșog: variantă, atestată (în DA) la pl. *(boșogi),* a lui *bojoc* „plămîn".
Boșogea: *Boșog* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Boșoiu: *Boșu,* absent în fișierul meu, dar verosimil, „cerut" de bg. *Bošo.*
Boșonea: tema *(boș-)* este aceeași ca a numelui precedent; finala pare a fi o formă arhaică a sufixului *-oaie (-oňa).*
Boșovei: bg. *Bošov.*
Boștan: același cu *Buștean(u).*
Boștinaru: *boștinar* „cumpărător de boștină".
Boștină: *boștină* „ceea ce rămîne după ce se stoarce fagurul (de miere)"; „ceea ce rămîne după ce strugurii au fost tescuiți".
Boștinescu < *Boștină* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Boștiog: același cu *Bostiog.*
Bot: *bot;* cf. și ung. *bot* „baston".
Bota: *botă* „un vas de lemn, ca o cofă"; „doniță"; cf. și ung. *bóta* „secure mică de mînă". Cf. n. top. *Bota* și *Botele.* În unele cazuri ar putea fi și bg. *Bota,* gr. *Bota(s).*
Botalb: *bot alb.*
Botan < n. top. *Bota;* cf. și *măr botan,* n. top. *Botanul.*
Botanciuc: *Botan* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk.*
Botar: *botar* „persoană care face sau vinde bote"; cf. n. top. *Botarul.*
Botarcă: *botar* (cf. mai sus), plus suf. *-că* cu care se formează femininul de la masculine.
Botariuc: *Botar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Botaș: *botáș* „hăitaș"; „bătăuș". Ar putea fi și un sinonim al lui *botar* (v. mai sus). Dacă accentul stă pe *o,* este vorba de *botiș,* „un fel de opinci".
Botașiu: același cu numele precedent (*-u* reprezintă articolul definit, iar *-i-* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).
Botă: același cu *Bota; botă* ar putea fi și omonimul celui amintit, cu sensul „bîtă, ciomag".
Botău: *botău* = *bîtă.*
Botcan: *botcă* „alveolă în fagurele de miere" sau *botcă,* variantă a lui *butcă* „trăsură (boierească) închisă, caleașcă"; cf. n. top. *Dealul* și *Valea-Botcelor.*
Bote: același cu numele următor sau (și) bg. *Bote.*

Botea: *botă*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Botea*.

Botean(u) < n. top. *Botea;* cf. n. top. *Botean(ul), Boteni*.

Boteni: n. top. *Boteni*, ca determinant al unui antroponim propriu-zis, la care posesorul numelui a renunțat, pentru simplificare.

Botescu < *Botea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Boteșteanu < n. top. *Botești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bo(t)tez: *botez*, cu semnificația lui *Botezat(u)*.

Botezan < n. top. *Botez* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Botezat(u): *botezat* „care a primit botezul, care s-a creștinat" (e vorba de oameni maturi, care și-au schimbat religia, trecînd la creștinism); cf. n. top. *Botezatul*.

Botfă: ung. *botfa* „dop sau canea la un vas de păstrat vinul etc.". Ar putea fi și o variantă „populară" a lui *botfor* „cizmă cu turetcele tari și încrețite".

Botgros: *bot-gros* „o pasăre".

Botica: același cu numele următor; cf. n. top. *Botica*.

Botică: *botică*, diminutiv al lui *botă* (v. mai sus *Bota* și *Botă*).

Boticiu: *botă* (v. mai sus *Botă*), cu suf. diminutival *-ici*.

Botilă: bg. *Botil*.

Botiș: *botă*, cu suf. *-iș*.

Botiz: ung. *botiz* „batist (țesătură foarte fină)".

Botîrlan: *botîrlan*, variantă absentă în dicționare a lui *bodîrlău; -t-* pentru *d* nu face dificultăți.

Botîrlău: *botîrlău* = *bodîrlău* (v. numele precedent) „cufundar, lișiță (pasăre de apă)".

Botlan: *bătlan*, variantă a lui *bîtlan* „o pasăre de baltă" (*-ă — a* devenit ușor *o* sub influența lui *b*).

Botlung: *bot lung;* cf. *Bot-gros*.

Botnar(i)u: *botnar*, variantă a lui *butnar* „dogar".

Botnariuc: *Botnar(i)u* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-(j)uk*.

Botnă: pare a fi un derivat regresiv de la *botnar*.

Botnărescu < *Botnar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Botoacă: același cu *Botoc;* cf. n. top. *Botoaca*.

Botoc: același cu numele precedent (cf. *Botorog-Botoroagă*).

Botoca: ung. *botoká* „ciocan".

Botofei: ung. *botfej* „prost"; cf. n. top, *Botfei* (Ardeal).

Botog: cf. *Botoc*, cu care pare sau poate să fie identic.

Botogan: *Botog* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Botoi(u): *Bot* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *oi(u)*.

Botomei

Botoran: cf. ung. *botor* „prost"; cf. n. top. *Botorani*.

Botoroagă: același cu numele următor (*-oagă* și *-og* sînt sufixe complementare); cf. n. top. *Botoroaga*.

Botorog: *botorog* „vas de lemn de mărimea unei cofe".

Botoros: *botoros*, variantă a lui *buturos* „scorburos, găunos".

Botoș: *botuș*, pl. *botoși* „un fel de încălțăminte turcească".

Botoșanu: cf. *butușană*, dat de DA, s.v. *botoașă* „oaie bătrînă care nu mai are dinți"; cf. și numele precedent și bg. *Botušanov*.

Botoșariu: cf. bg. *Botušarov*.

Botoșăneanu < n. top. *Botoșani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Bototteanu: *Bătuteanu* < *bătut(ă)?*

Botozan < n. top. *Botez* (Ardeal) devenit mai întîi *Botăzan;* cf. mai sus *Botezan*.

Botta: același cu *Bota*.

Bottea: același cu *Botea*.

Botușanu: același cu *Botoșanu*.

Botzan(u): același cu *Boțan*.

Boț(u): *boț* „cocoloș"; cf. *(Dealul-* etc.) *Boțului*. Să se compare și germ. *Botz*.

Boțan: bg. *Botsan*.

Boțescu: *Boț;* cf. n. top. *Boțești*.

Boțic: *boț*, cu suf. (diminutival) *-ic*.

Boțilă: *(a) boți* „a mototoli", cu suf. *-ilă*.

Boțîrlăianu < n. top. *Boțîrlan*, cu suf, (toponimic) *-ianu (= eanu)*.

Boțoacă: „femininul" lui *Boțoc*.

Boțoagă: același cu numele precedent.

Boțoc: *boțog* „o specie de pește" (*-oc* și *-og* apar adesea unul în locul celuilalt).

Boțocan: *Boțoc* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Boțogan: *Boțoagă* (sau **Boțog*) (v. s.v.), cu suf. *-an*.

Boțoghină: *boțochină*, variantă a lui *moțochină* „smoc de fire de păr"; „măcelărie" etc.

Boțoi(u): *Boț(u)* (v. s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Boțolescu < *Boțolea*, absent în fișierul meu, dar existent în toponimie: *Piriiașul Boțolei*.

Boțoman: *boț*, cu suf. *-(o)man*.

Boțonea: pare a fi, la origine, *Boțolea; -onea* ar putea fi forma veche a lui *-oaie* (< lat. *-onea*), cu *ń*.

Boțoț: *boțos* „noduros, moțochinos" (?)

Bou: *bou;* cf. n. top. *Boul, -Boului*.

Bouariu: *bouar* „păstor sau (și) proprietar de boi".

Bouleanu: *boulean*, diminutiv al lui *bou* și numele unui pește.

Boulescu < *Bou* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Bouleț: *bouleț*.

Bounegru: *bou negru*.

Bour: *bour* „un fel de bou sălbatic" (devenit legendar în legătură cu întemeierea Moldovei).

Bouranu(l): același cu *Boureanu(l)*
Bourașu: *bouraș*, diminutiv al lui *bour*.
Bourat: *bourat* „cu coarne ca ale bourului".
Bourceanu: *bourcă*, fem. neatestat al lui *bour*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Boureanu(l):< n. top. *Boura;* cf. și *bourean* „nume de bou"; „bou" și n. top. *Boureni*.
Bouroș: *bou roș(u)*.
Bouruc: *bour*, cu suf. diminutival *-uc*.
Boușca: același cu numele următor.
Boușcă: *Bou* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ușcă* (cf. *Pătrușcă* < *Pătru*, Pascu, *Suf.*, p. 344).
Bouț(u): *bouț*, diminutiv al lui *bou*.
Boxide: nume evident grecesc; pentru temă, cf. gr. *boxás* „șal, fular".
Boz: *boz* (plantă bine cunoscută); cf. și bg. *Boz*.
Bozac: *boz*, cu suf. colectiv *-ac* („loc acoperit cu boz").
Bozagan: tema pare a fi aceeași ca a numelui precedent (*-ag*, variantă a lui *-ac*).
Bozagiu: *bozagiu* „vînzător de boză" (o băutură pregătită prin fermentarea merelor).
Bozbici: *(a) bozbăi*, variantă a lui *bijbii*, cu suf. *-ici*, care arată pe autorul acțiunii.
Bozdocea: tema este *Bozdoc* (cf. n. top. *Bozdoc*) și, deci identică cu *Bozdog;* cf. numele următor.
Bozdochină: *buzdughin*, *-ă* „mare, voluminos".
Bozdog: derivat regresiv de la *buzdughin;* cf. n. top. *Bozdoc*.
Bozdogeanu: *Bozdog* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bozdogescu < *Bozdog* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bozea: *boz*, cu suf. *-ea*; cf. și *bozie*, variantă a lui *boz* și n. top. *Bozia*.
Bozec: sl. *Bozek*.
Bozedeanu < n. top. *Bozed* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bozer: it. *Bosero*.
Bozga: derivat regresiv de la *bozgoi* „bărzăun".
Bozgan: *Bozga* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Bozgonete: *bozgoane*, pl. (variantă a lui *boscoană*) „descîntece de tot felul", cu suf. *-ete:* cf. și *bozgun* „război".
Bozi: același cu *Boz*.
Bozianu(l) < n. top. *Bozia;* cf. n. top. *Bozieni*.
Bozie: *bozie*, variantă a lui *boz;* cf. și n. top. *Bozia*.
Bozin: pare a fi o variantă (slavă) a lui *Bojin:* pentru alternanța *z-ž*, cf. *Bozek-Božek* (tema este aceeași: sl. *bog-*).
Boziianu: același cu *Bozianu*.
Bozințan < n. top. *Bozinta* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Boznea: sl. *Bozni;* cf. și *Buznea*.
Bozniciuc: *Boznea* (sau sl. *Bozni*), cu suf. ucr. *-(i)čuk*.
Bozo: sl. *Bozo*, neatestat, dar posibil, cum arată sl. *Božo* alături de *Boso*.
Bozomitu: partea a doua a acestui nume trimite la *Mitu (< Dumitru)*, dar cum s-a putut „combina" cu *Bozo?*
Bozțoș: cf. sl. *Boztsch*.
Boyan: același cu *Boian*.
Brabeti: *brabete* „vrabie".
Brabețeanu < n. top. *Brabeți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Brabonă: *broboană* „boabă, bobiță".
Braborescu: cf. bg. *Braborkov*.
Bracaciu: *brăcaci* „un fel de căldare".
Bracău: bg. *Brakov*.
Braciu: cf. *brăcire* „cingătoare" și familia lui.
Bradan < n. top. *Brad* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bradea: *brad* (sau *Brad*), cu suf. *-ea*.
Bradiceanu < n. top. *Brădiceni*.
Brad(u): *brad;* cf. n. top. *Bradul*.
Braete: *Braia*, cu suf. *-ete*.
Braga: același cu *Bragă;* cf. n. top. *Braga*.
Bragadireanu < n. top. *Bragadirul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bragadiru: *bragadir*, variantă veche a lui *brigadiru* „general de brigadă" (azi general-maior).
Bragagiu: *bragagiu*, „fabricant sau vînzător de bragă".
Bragan < n. top. *Braga*, cu suf. *-an*.
Bragă: *bragă;* cf. *Brahă*.
Bragheș: *bragă*, cu suf. *-eș* (?); cf. *Brahaș*, care ar putea fi interpretat și ca un derivat de la *brahă*, cu suf. *-eș*, devenit *-ăș* > *-aș*.
Braghină: *braghină* „un soi de struguri".
Braghinschi: *Braghină*, cu suf. sl. *-ski*.
Braha: același cu *Brahă*.
Brahariu: *brahar*, variantă a lui *brăgar;* cf. n. top. *Braharlul*.
Brahaș: ar putea fi un sinonim al lui *brahar* (cf. *Cismașu* — *Cismaru* ș.a.).
Brahă: *brahă*, variantă a lui *bragă*.
Brahnă: *brahnă* < *breahnă*, singular (neatestat) analogic al lui *brehne* pl. „ființe mitologice primejdioase".
Brahnea: *Breahnă* (sau *breahnă*) (v. s.v.), cu suf. *-ea*.
Brahonschi: tema pare a fi *Brahă*, iar suf. sl. *-onski*.
Braia: sl. *Braja*.
Braica: „femininul" lui *Braicu* (sau al sl. *Brajko*).
Braicu: sl. *Brajko*.
Braie: același cu *Braja*.
Braikoff: bg. *Brajkov*.
Braiș: *Braia* sau *Braiu*, cu suf. *-iș*.
Braiu: bg. *Brajo*.
Bran: sl. *Bran*.
Brana: „femininul" lui *Bran*.
Branaru < n. top. *Brana*, cu suf. (toponimic) *-ar* (cf. *Poienaru* < n. top. *Poiana;*

cf. și *brînar* „fabricant sau negustor de brîne“ (DA, foarte rar atestat).

Branache: *Bran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ache.*

Branciu: bg. *Brančo.*

Brancomir: sl. *Brankomir,* presupus de mine, pe baza sl. *Branko* și *Branimir.*

Brancovici: sl. *Branko,* cu suf. sl. *-ovič;* cf. bg. *Brankov* și sl. *Brankovan.*

Brandabur(ul): *brandabură* variantă a lui *bandraburcă* „cartof“.

Brandea: același cu *Brînză* (grafie pseudo-etimologică de pe vremea latinismului).

Brandebur: același cu *Brandabur(ul).*

Brandibucu: ar putea fi o transcriere greșită a lui *Brandiburu,* dar și o variantă reală (cu modificarea finalei) a lui *bandraburcă.*

Brandu: bg. *Brando.*

Branea: *Bran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Branga: ar putea fi același cu *Branca* sau *bringă,* variantă a lui *brîncă* „laba mînii“; cf. n. top. *Branga.*

Braniș: sl. *Braniš.*

Braniște: *braniște* „pădure oprită; pădure (în general)“ (cf. *Pădure*); cf. n. top. *Braniștea.*

Branițescu: tema propriu-zisă este *bran-* (cf. *Bran* etc.); pt. *-iț,* cf. sl. *Bronicius,* formă „latinizantă“ a unui probabil *Branits.*

Branoaia: *Bran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*

Braslă: *braslă,* variantă a lui *breaslă* „corporație de oameni cu aceeași meserie“; „meserie“; „funcție“.

Branț: *branț,* variantă a lui *zbanț* „verigă, legătură de fier“, „petic la ghete“; cf. și germ. *Branz.*

Branzan: cf. n. top. *Brînzan,* cu care este perfect identic, afară de grafie, derivat de la *brînză* cu suf. augmentativ *-an* (poreclă, de fapt); cf. și n. top. *Brînzănești.*

Brască: bg. *Brjasko,* al cărui „feminin“ este.

Brascoveanu: bg. *Brjaskov,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Brasla: același cu *Breaslă.*

Brastoviceanu < n. top. *Brastovățul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Brașcu: bg. *Braško.*

Brașov: bg. *Brašov* (< *Brašo*).

Brașovan(u) < n. top. *Brașov,* cu suf. *-an(u).*

Brașoveanu: același cu numele precedent.

Bratan: sl. *Bratan;* cf. n. top. *Brătanul.*

Brateș: sl. *Brateș;* cf. n. top. *Brateș.*

Braticevici: sl. *Bratešević.*

Bratiloveanu < n. top. *Bratilovul;* cf. n. top. *Bratiloveni.*

Bratog: *Bratu* (sau sl. *Brato*), cu suf. *-og* (variantă a lui *-oc*); cf. n. top. *Bratocea.*

Bratoiu: *Bratu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Bratoloveanu: același cu *Bratiloveanu.*

Bratosin: sl. *Bratosin.*

Bratovan: bg. *Bratovan.*

Bratoveanu: același cu *Bratovan.*

Brat(u): sl. *Brat(o);* cf. n. top. *Bratul.*

Bratulete: *Bratu* (v. numele precedent), cu suf. *-ete.*

Brațan: sl. *Bratsan.*

Brațu: *braț;* ar putea fi și un derivat regresiv de la *Brațan* sau un sl. *Bratso* (neatestat).

Braviceanu < n. top. *Bravița,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Brazdă: *brazdă;* cf. n. top. *Brazda.*

Brazdeș: *brazdă,* cu suf. *-eș.*

Brăcăcescu < *Bracaciu;* cf. n. top. *Brăcacea.*

Brăcăcilă: *Bracaciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*

Brădățan < n. top. *Brădet* sau *Brăduț* (Ardeal), de fapt, același cu numele următor.

Brădățeanu < n. top. *Brădățelul* (sau *Brădețul).*

Brădean < n. top. *Brad* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean.*

Brădeanu < n. top. *Bradul;* cf. n. top. *Brădeanul.*

Brădescu < *Brad;* cf. n. top. *Brădești.*

Brădiceanu < n. top. *Brădiceni.*

Brădiș: *brădiș* „pădure de brazi“.

Brădișteanu < n. top. *Brădești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Bråduceanu: același, de fapt, cu *Brădiceanu; -u-* presupune o bază *Brăduț(ul).*

Brăduleț: *brăduleț,* diminutiv al lui *brad;* cf. n. top. *Brădulețul.*

Brăete: *Braia,* cu suf. *-ete* sau *Brăescu* (cu înlocuirea lui *-escu* prin *-ete*).

Brăgan: *Bragă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*

Brăgaru: *brăgar (=bragagiu);* cf. n. top. *Brăgarul.*

Brăgărea: *Brăgaru* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Brăgău: cf. n. top. *Brăgăi.*

Brăgescu < *Bragă* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-escu.*

Brăican: bg. *Brajko,* cu suf. *-an;* cf. *Braicu.*

Brăicău: bg. *Brajkov.*

Brăiceanu: bg. *Brajčo, Brajčev;* ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) de la *Braicu.*

Brăiescu: *Braia* (sau sl. *Braja*), cu suf. *-escu;* cf. n. top. *Brăiești.*

Brăila: același cu numele următor.

Brăilă: bg. *Brail.*

Brăileanu < n. top. *Brăila,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Brăilescu < *Brăilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Brăiliță: *Brăilă,* cu suf. diminutival *-iță;* cf. n. top. *Brăilița.*

Brăiloiu: *Brăilă;* cf. n. top. *Brăiloiul.*

Brăișteanu < n. top. *Brăiești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Brănaşu: *brînaş*, derivat cu suf. diminutival *-aş*, de la *brîn*, veche formă a lui *brîu* (cf. pl. *brîne*, DA).
Brăncău: bg. *Brankov*.
Brăncuş: acelaşi cu *Brîncuş(i)*.
Brănduş: acelaşi cu numele următor.
Brănduşă: *brînduşă*, numele mai multor flori de cîmp.
Brăneanu < n. top. *Bran*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Brănescu < *Bran;* cf. n. top. *Brăneşti*.
Brănişcan < n. top. *Brănişca*, cu suf. *-an*.
Brănişteanu < n. top. *Brăneşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Brănoiu: *Bran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Brăslaşu: *brăslaş*, variantă a lui *breslaş;* cf. *Breslaşu*.
Brătănescu < *Bratan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Brătăşanu < n. top. *Brateşul* (pt. *-ă-* din silaba antepenultimă, cf. *bratoş* „tovarăş, prieten", derivat de la *brat* „frate").
Brăteanu: acelaşi cu *Brătianu;* cf. n. top. *Brăteni*. *Brăteanu* ar putea fi şi un derivat de la *Bratu*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Brătila*.
Brătescu < *Bratu;* cf. n. top. *Brătescu* şi *Brăteşti*.
Brătianu < n. top. *Bratia* (şi *Brătia*); cf. n. top. *Brătianu* şi *Brătieni*.
Brătilă: sl. *Bratil(o)* şi n. top. *Brătileşti*.
Brătileanu: *Brătilă*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau (şi) n. top. *Brătileni*.
Brătoiu: *Bratu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Brătucu: *Bratu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Brătuianu < n. top. *Brătoaia*, cu suf. *-anu*.
Brătuleanu < n. top. *Brătuleni*.
Brătulescu < *Bratu(l)*; cf. n. top. *Brătuleşti*.
Brăviceanu < n. top. *Braviţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Brăzău: bg. *Brezov;* n. top. *Brezăul* este o variantă a lui *Brazeul*.
Breabăn: *breabăn*, nume al unor plante; cf. n. top. *Breabănul*.
Breahnă: *breahnă*, singular neatestat al lui *brehne*, pl., „fiinţe care trăiesc în păduri şi sperie pe oameni (pe cei proşti)"; cf. n. top. *Brehnacea*.
Breahnea: *Breahnă* sau *breahnă*, cu suf. *-ea;* poate fi interpretat şi ca un derivat de la *(a) brehni* „a scoate un strigăt" (despre oameni şi despre animale).
Breanu: cf. *breană*, variantă a lui *mreană*.
Breaslă: *breaslă* „corporaţie de oameni cu aceeaşi meserie"; „trupă militară alcătuită (pe vremuri) din breslaşi".
Breaur
Breaz(u): *breaz* (despre animale) „cu o pată albă în frunte sau cu o dungă albă pe bot"; (fig.) „(mai) de seamă"; cf. n. top. *Breazul*.
Breaznă
Breban(u) < n. top. *Brebu(l)* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Breb(e)anu < n. top. *Brebul*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Brebedelea
Brebenari: acelaşi cu numele următor (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *r*, rest al lui *-i-* din suf. lat. *-arius*).
Brebenaru: *breabăn* „o plantă", cu suf. *-ar*, care poate da derivatului un înţeles colectiv.
Brebene: *brebene* „salcîm"; ar putea fi şi un derivat regresiv de la *brebenel*.
Brebenel: *brebenel* „mică plantă ierboasă, cu flori de diverse culori".
Brebenică: *brebenică*, variantă „feminină" a lui *brebenel* (v. *Brebenel*).
Breber
Brebinescu < *Breabăn* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Brebu: *breb* „castor".
Brebulescu < *Brebu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Brecengă
Breciuc: *brecie* „nuia lungă, groasă ca degetul", cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Brediceanu: acelaşi cu *Brădiceanu*.
Bredicescu < n. top. *Brădiceşti* (pentru *-e-* < *ă*, cf. numele următor).
Bredureanu < n. top. *Braduri* (*-e* < *ă*: *Brădureanu*).
Brega: sl. *breg* „movilă"; „mal". Cf. şi bg. *Bregov*.
Bregană: cf. *Brega*.
Breharu: acelaşi cu *Braharu*.
Brehnăr: cf. *Breahnă;* neclară finala, care poate fi o grafie greşită (*-ăr* pentru *-ăş*).
Brehoiu: presupune un *Breh(u)*, absent în fişierul meu, care este, cred, ucr. *breh* „lătrat, hămăit". Cf. *Breahnă*.
Brehu(i)escu: *Brehoiu;* cf. n. top. *Brehueşti*.
Brehuţă: *Breh(u);* v. mai sus *Brehoiu*.
Brejbeanu < n. top. *Preajba; p->b* prin asimilaţie la *b* din silaba următoare.
Brejean < n. top. *Breaza* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Brenci: acelaşi cu numele următor.
Brenciu: *breanc* „ciob, hîrb".
Breoi: acelaşi cu *Brehoiu*.
Bresan: it. *Bressan*.
Bresianu: acelaşi cu *Brezeanu* (*-s-* e grafie „etimologică", presupusă, fireşte).
Breslaşu: *breslaş*.
Bresniceanu < n. top. *Bresniţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*
Bresteanu < n. top. *Breasta*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Breşcu: bg. *Breško*.

Breșfelean < n. top. *Blasfalău* (Ardeal). E nevoie de unele explicații. Numele maghiar este *Balázsfalva*, deci rom. *Blas* devenit *Blaș-* (din cauza lui *f*); *e* < *ă* fiindcă *a* neacc. > *ă*, iar *l* > *r*.

Breșteanu: același cu *Bresteanu* (dacă *-ș-* nu-i cumva o eroare de transcriere).

Breșuv: cf. bg. *Brešo, Brešev*.

Bretan < n. top. *Bretea* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Breteanu: același cu precedentul.

Bretin: it.

Brețan < n. top. *Brețа*; cf. n. top. *Brețeni*.

Brețcan(u) < n. top. *Brețcu* (Ardeal); cf. n. top. *Brețcani*.

Breuță: același cu *Brehuță*.

Breviman: it.

Breza: bg. *Breza*.

Brezaia: *brezaie* „un fel de arlechin" (DA descrie amănunțit acest personaj din punct de vedere etnografic și folcloric). Are și sens figurat; „persoană (feminină) care se îmbracă ridicol de înzorzonată."

Brezan < n. top. *Breaza* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Brezăloi: *brezilă* „nume de bou breaz", cu suf. *-oi*.

Brezeanu < n. top. *Breaza*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Brezeșteanu < n. top. *Brezești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Brezischi: cf. *Breazu*, cu suf. sl. *-itski*; cf. bg. *Brezinski*.

Brezniceanu < n. top. *Breznița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Brezoi(u): *Breazu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Brezoianu < n. top. *Brezoi* (sau *Brezoaia*, *Brezoaiele*).

Brezovici: *brez-* (cf. bg. *Brezo*), cu suf. sl. *-ovič*.

Brezu: bg. *Brezo*.

Brezuleanu: *Breazu(l)* sau *Brezu* (v.s.v.), cu suf. antroponimic *-eanu*; cf., pt. finală, *-ea*, n. top. *Brezulea*.

Bria: același cu *Brie*.

Brica: gr. *Brika(s)*.

Brică: același cu numele precedent.

Briceag: *briceag*; cf. n. top. *(La-)Briceag*.

Briceagan: *briceag*, cu suf. augmentativ *-an*.

Bricero *(o sau a?)*

Bricescu < *Brică* sau *Brici(u)* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Brichiuș: cf. gr. *Briki(s)*.

Brici(u): *brici*; cf. n. top. *Briciul*. Ar putea fi uneori și germ. *Britsch*.

Brie: *brie*, variantă a lui *brei*, numele mai multor plante; cf. și gr. *Brie* și n. top. *Briești*.

Brielli: it.

Brif: germ. *Brief* „scrisoare" (?); cf. și gr. *Brifa(s)*.

Brigadiru: *brigadir* „general de brigadă" (azi, general-maior).

Brighiu: cf. *brighidău* „un băț special cu care se bate laptele" și n. top. *Brighi*.

Brihac: cf. *brehău* „ciine care brihăiește" (cu schimbarea sufixului: *-aie*, „femininul" lui *-ai*, în locul lui *-ău*).

Brihală: *(a) brehăi*, variantă a lui *brehni* (cf. mai sus *Breahnea*), cu suf. *-ală*; cf. n. top. *Brehuiești*.

Brihăilescu: tema pare a fi *Brihăilă*, absent în fișierul meu; cf. numele precedent.

Brilborea: pare a fi un derivat cu suf. *-ea* de la *bilbor* „o plantă", cu epenteza lui *r* din prima silabă sub influența lui *r* din finală.

Brinchiuș

Brindei: același cu *Berindei*.

Brindu: ar putea fi o formație regresivă de la numele precedent; cf. și gr. *Brenda(s)*, *Brendi*.

Briotă: cf. n. top. *Briota*.

Briscan: cf. bg. *Bresko(v)* și gr. *Briskas*; ar putea fi o transcriere eronată a lui *Brișcan*.

Brisuc: cf. numele precedent.

Brișan: cf. bg. *Brešo*.

Brișcan: *brișcă*, cu suf. augmentativ *-an*; cf. și bg. *Bričkov*, *Brešo*.

Brișcaru: *brișcar* „fabricant, negustor, stăpîn sau birjar de brișcă"; cf. n. top. *Brișcariul*.

Brișcă: *brișcă* „trăsură mică".

Brișcu: bg. *Briškov*; cf. și *Brișcan*.

Briștcac: *briștă*, variantă a lui *bricică* „cuțit", cu suf. diminutival *-cac*; cf. sinonimul *briceag*.

Brițcu

Brizanu: același cu *Brez(e)anu*.

Brînaru: *brînar* „fabricant sau negustor de brîne" (=*brîie*).

Brînceanu < n. top. *Brînceni*; ar putea fi și un derivat cu suf. antroponimic *-eanu* de la *Brîncu*.

Brîncoveanu: sl. *Brankovan*; cf. n. top. *Brîncoveni*, de la care s-a putut deriva *Brîncoveanu*, în ipoteza că toponimul e anterior antroponimului.

Brîncu: sl. *Branko*.

Brîncuș (i): *Brîncu*, eventual *brîncă* „mînă" (= labă), cu suf. *-uș* -*i* indică pronunțarea „moale" a lui *ș*). Cf. și *brîncuș* „nume de ciine ciobănesc".

Brînda: ar putea fi același cu *Brînză*, scris, pe vremuri, *Brînḑă* (adică *Brîndză*) și transmis în scris, din fugă sau din neglijență (poate chiar în certificatul de naștere), cu *-d-* (fără sedilă).

Brîndaș(u): aceeași ipoteză ca la numele precedent, deci *Brîndzaș(u)*; cf. *Brînzaș*.

Brîndeu: și aici presupun un fenomen grafic, identic cu cel de la numele precedent, deci *Brîndzeu*; cf. *Brînzeu*.

Brînduș: *brînduș*, variantă a lui *brîndușă*; cf. n. top. *Brîndușí*.

Brînduşan(u): < n. top. *Brînduşa;* uneori este un derivat de la *Brînduş(ă)*, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*

Brîndușă: *brîndușă* „nume al mai multor plante de cîmp".

Brînduşe: acelaşi cu *Brînduşă; -e* în loc de *-ă* se explică prin pronunţarea „moale" a lui *ş*.

Brînduşescu < *Brînduş(ă)* (v.s.v), cu suf. *-escu.*

Brînduşoiu < *Brînduş(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*

Brînduşoni: acelaşi cu *Brînduşoiu (-oni* este aspectul vechi, astazi păstrat, poate, prin Banat (de fapt *-oń).*

Brîndza: *brînză*, cu pronunţarea veche, originară, păstrată încă în unele graiuri arhaice, *dz* (>*z*).

Brîndzaie: *Brînzeaia* < *Brînză.*

Brînşelean: *Brîncilă* (?).

Brînzac: *brînză*, cu suf. *-(e)ac.*

Brînzan: *brînză*, cu suf. *-an;* cf. n. top. *Brînzan* şi *Brînzăneşti.* Există şi n. top. *Brînza*, dar la accidente de teren, nu la aşezări omeneşti.

Brînzar: *brînzar* „cel care face brînză"; cf. n. top. *Brînzari.*

Brînzar(i)u: acelaşi cu precedentul.

Brînzaş: *brînzaş*, absent în dicţionar, dar probabil, real, sinonim cu *brînzar* (cf. *cizmar-cizmaş*).

Brînză: *brînză.*

Brînzău: acelaşi cu *Brînzeu.*

Brînzea: *Brînză* (sau, mai degrabă, *brînză*), cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Brînzea.*

Brînzei(u): *brînză*, cu suf. *-ei.*

Brînzescu < *Brînză*; cf. n. top. *Brînzeşti.*

Brînzeu: acelaşi cu *Brînzei* (la început, *Brînzeiu*, care a pierdut apoi pe *-i-*, ca *fiiu* > > *fiu*).

Brînzică: *brînzică*, diminutiv al lui *brînză* (absent în dicţionare) sau al lui *Brînză.*

Brînzilă: *brînză* (sau *Brînză*), cu suf. *-ilă.*

Brînzoi(u): *Brînză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Brîulete: *brîu*, cu suf. diminutival *-ete;* pare a fi o variantă a lui *brîuleţ.*

Brîuşor: *brîuşor*, diminutiv al lui *brîu.*

Broancă: *broancă* „contrabas" (instrument muzical).

Broască: *broască*; cf. n. top. *Broasca.*

Broboană: *broboană* „boabă, bobiţă".

Brod(u): *brod* „vad, trecătoare"; „o luntre lată, pod (umblător sau trecător").

Broda: *brod*, cu suf. *-ea* (neaccentuat), care se reduce uneori la *-a (Opra-Oprea).*

Brodelescu < *Brodilă*, absent în fişierul meu, dar verosimil (< *a brodi* „a nimeri"; „a potrivi (vorbele)").

Brodin: *brod* (v. mai sus), cu suf. *-in(ă);* cf. *Brudin.*

Brodner: germ.

Broi: sl. *broji-* (cf. verbe ca *brojiti, brojič* etc. „a fi dezordonat"); cf. şi *broj* „număr" (în vechea slavă).

Broicia: cf. bg. *Brojču* (care presupune, teoretic vorbind, existenţa unui *Bronča*; cf. *Ivanciu — Ivancea*).

Broinaş: cf. numele precedente (pt. temă).

Brojban: *brojban*, absent în dicţionare, dar verosimil, derivat cu suf. *-an* de la *broajbă* „nap".

Broju: cf., pt. temă, rus. *broženie* „fermentaţie"; (fig.) „frămîntare, agitaţie".

Bron: v. sl. *bronŭ* „alb"; cf. şi ucr., rus. *bronja* „platoşă, cuirasă".

Bronzescu: bg. *Bronzov*, cu înlocuirea suf. *-ov* prin *-escu.* Această explicaţie mi se pare mai conformă cu realitatea decît derivarea acestui nume de la *bronz.*

Broscaru: *broscar* „o unealtă de dulgherie"; cf. n. top. *Broscari.*

Broscăr(e)anu < n. top. *Broscari*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu.*

Broscărescu < *Broscaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Broscăţeanu: cred că e acelaşi cu numele următor (abstracţie făcînd de o greşeală de transcriere).

Broscăuceanu < n. top. *Broscăuţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Broscoiu: *broscoi* „broască mare"; (fig.) „copil mai măricel".

Broscovanu: bg. *Bruskov*, cu suf. (antroponimic) *-an*, variantă a lui *-ean.*

Broşteanu: *broştean* „broscoi mic"; cf. n. top. *Broşteni.* Răspîndirea mare, în Ţara veche mai ales, a acestui nume ne trimite la altă semnificaţie a lui, neatestată, şi anume la „oameni care trăiesc în regiuni cu broaşte multe". Cf. şi *broştian* „liliac" (planta).

Broş: acelaşi cu numele următor. Cf. şi germ. *Brosch(e).*

Broş(i)u: pare a fi acelaşi cu *Broju;* cf. totuşi *brociu* „roibă" (plantă).

Brotan: *brotan* „broască"; (fig.) „copil mic şi răsfăţat".

Brotăcel: *brotăcel* „broască verde, care cîntă sau cîrîie".

Brote(a): *(a) broti* „a avea legătură de prietenie cu cineva".

Brovolovici: cf., pentru temă, ucr. *brovă* „sprînceană" şi *Brovčuk, Brovka.*

Broz: sl. *Broz* „Ambrozie".

Brozeanu: *Broz* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Brudan: acelaşi cu *Abrudan*; ar putea fi şi un derivat de la n. top. *Brod(ul)*, neatestat însă. Cf. n. top. *Brudul* (pîrîiaş).

Brudariu: *brudar* „cel ce mînă brodul, podar".

Brudască: pare a fi un derivat de la *brod* (cf. mai sus *Brod*), cu suf. diminutival *-aşcă.* (*s* pentru *ş* este, probabil, o greşeală de transcriere.)

Brudin: *brudină* „vad, trecătoare".

Brudiu: *brudiu* „tînăr, crud, fraged; minor".
Bruflea: cf., pentru temă, gr. *Brufa(s)*.
Bruj(u): *bruj*, variantă a lui *bruș* „boț (de pămînt), bulgăre".
Bruja: *Bruj* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Brujă: același cu numele precedent.
Brujan: *Bruj* (v. mai sus, s.v.)., cu suf. *-an*.
Brukner: germ. *Bruckner*.
Brumaroșu < *Brumar(u)*.
Brumar(u): *brumar* „nume dat lunilor de toamnă, cînd cade bruma; (în special) octombrie"; cf. n. top. *Brumarul*.
Brumă: *brumă*.
Brumărescu < *Brumar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Brumărică: *Brumar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică*.
Brumboiu
Brumoaia: *Brumă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Brumușescu < *Brumosu*, absent în fișierul meu: *brumos* „(timp) cu brumă".
Brună: femininul lui *Brunu*.
Brunea: *Brunu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Bruneanu < *Brună* sau *Brunea* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bruneș: *Brunu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș*.
Brunete: it. *Brunetti*.
Brunu: *brun* sau it. *Bruno*.
Brusoliu: gr. *Brusali(s)*.
Brustur: *brustur* „plantă ierboasă cu foi foarte mari".
Brustureanu < n. top. *Brusturi*.
Bruș: ung. *Ambrus* „Ambrosius", cu apocopa silabei inițiale (în vorbirea „legată").
Bruștuc: germ. *Bruchstück* „fragment".
Brutaru: *brutar*.
Bruteanu < *Brote(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Brutu: lat. *Brutus*.
Brozoza: pare a fi o transcriere greșită sau poate chiar o „percepere" aproximativă a n. pol. *Brzoza*, care are la bază subst. *brzoza* „mesteacăn".
Buba: bg. *Buba;* cf. și ucr. *buba* „bob, bobiță".
Bubacov: tema *(bub-)* este aceeași ca a numelui precedent.
Bubă: același cu *Buba*.
Bubcirchi
Bubelca: *bubilcă* „umflătură", „cartof".
Bubenec: n. pers. ceh *Buben*, care are, probabil, un derivat în *-ek*.
Bubeș: *Bubu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș;* tema ar putea fi și *bubă*.
Bublec: *-ec* ne trimite la un nume ceh.
Buboiu: *buboi* „furuncul".
Bubu: cf. bg. *Bube, Buboe*.
Bubuianu: *Bubu*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. și *(a) bubui*.
Bubuioc: *bubuioc* „un fel de pește".
Bubulac: *bubulac*, variantă a lui *babalic* „o piesă la moara de vînt".
Bubulan: pare a fi o variantă a numelui precedent.
Bubulică: *bubulică*, absent în dicționare, diminutiv al lui *bubă* (cf. *bubuliță*).
Bubureanu: tema este aceeași ca la numele următor.
Buburuz: *buburuz* „globuleț, bobiță".
Buburuzan(u): *Buburuz(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-an*; un n. top. *Buburuz(ă)* sau *Buburuzi* n-am întîlnit.
Buburuză: variantă „feminină" a lui *Buburuz*.
Buca: același cu *Bucă;* ar putea fi și gr. *Buka(s)*. Cf. n. top. *Buca*.
Bucaciuc: *Bucă* sau *Buca* (v.s.v), cu suf. ucr. *-čuk*.
Bucalău: același cu *Bucălău* „cu un obraz sau cu amîndoi lăi (= cenușii)".
Bucaleț: „masculinul" lui *bucăliță* = *bucălaie* „(oaie) cu botul negru".
Bucan: *Bucă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Bucaru: *bucar* „curea de la ham, care trece peste părțile posterioare ale calului".
Bucatar(i)u: același cu *Bucătar(i)u*.
Bucată: *bucată*.
Bucate-Direpte: n-am lăsat la o parte, ca de obicei, determinantul pentru că mi s-a părut interesant; fără el, forma de pl. a lui *bucată*, chiar și cu sensul lui curent („lucruri de mîncare"), ar fi părut ciudată.
Bucatos: pare a fi nume grecesc, dar nu l-am putut identifica.
Bucă: *bucă* „obraz"; cf. n. top. *Bucă* (cu determinante) și *Bucești*.
Bucălău: *bucălău* „cu un obraz sau cu amîndoi lăi (= cenușii)".
Bucălăuțu: diminutiv de la numele precedent.
Bucătar(i)u: *bucătar*.
Bucătură: *bucătură* „îmbucătură".
Bucățică: *bucățică*.
Bucea: *buceà* „piesă a unei unelte"; dacă ar fi accentuat pe prima silabă, am avea un derivat în *-ea* de la *Bucă* (sau *bucă*).
Buceag: același cu *Bugeac*.
Buceagă: același cu precedentul.
Buceanu: *Bucă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau de la n. top. *Buca*.
Bucelea: tema pare a fi aceeași ca a numelui precedent; sufixul ne trimite la *-eli* (verbal), studiat de A. Graur, BL, VI, p. 144 și urm., combinat cu *-eală*.
Buceloiu: *Bucelea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Bucenschi: bg. *Bučinski*.
Bucineață: *bucin*, variantă a lui *bucium* „instrument muzical de pe vremuri", cu suf. *-eață*.

Bucinschi: același cu *Bucenschi* (v. mai sus. s.v.)
Bucioagă: același cu *Bocioagă.*
Bucioca: același cu *Bocioacă.*
Buciog: același cu *Bociog.*
Buciu: *buci(u)* „(cal) cu pete galbene pe păr".
Buciuc: *buciuc* „steag turcesc sau tătăresc".
Buciuceanu: *Buciuc* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și un derivat de la n. top. *Bucecea* (cu *-ce->ciu* prin asimilație la *u* din prima silabă).
Buciuman < n. top. *Bucium* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Buciumean < n. top. *Buciumi* (Ardeal); ar putea fi, dincoace de Carpați, și un derivat de la n. top. *Buciumeni.*
Buciumecă: DA are un *buciumel*, diminutiv de la *bucium* „buștean"; numele de față ar putea fi „femininul" acestui diminutiv. Ca „conținut", mi se pare mai potrivit pentru un antroponim un diminutiv de la *bucium* „instrument muzical".
Buclea: același cu *Buhlea*; cf. și *buclie* „ploscă".
Bucleanu < *Buclea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Bucos: *bucos* „grăsuliu".
Bucovanu: același cu *Bucoveanu.*
Bucovăț: n. top. *Bucovățul;* cf. cele spuse mai jos, la *Bucovina.*
Bucoveanu < n. top. *Bucovul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bucovina: n. top. *Bucovina;* cf. *Alba Iulia*, numele mic al unei fete născute după 1 decembrie 1918.
Bucovineanu < n. top. *Bucovina*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bucșa: același cu *Bucșă.*
Bucșan(u) < n. top. *Bucșa*, cu suf. *-an(u).*
Bucșă: *bucșă*, „o piesă de fier la roata carului".
Bucșe: același cu numele precedent; *-e* în graiurile cu pronunțarea „moale" a lui *ș.*
Bucșeneanu < n. top. *Bucșana;* ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) de la *Bucșan(u).*
Bucșinescu < *Bucșan(u);* cf. n. top. *Bucșănești*, *Bucșenești*, *Bucșinești.*
Bucu: *buc* „pleava ce rămîne după ce vînturi sămînța de cînepă".
Bucubu
Buculeanu < n. top. *Bucul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Buculei: *Bucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)ei.*
Buculescu < *Bucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Buculesei: genitivul lui *Buculeasa*, derivat de la *Bucu.*
Buculete: *Bucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*, un echivalent (sinonimic) al lui *-escu.*
Buculeț: *Bucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)eț.*
Bucună
Bucur: alb. *bukur* „frumos", cf. n. top. *Bucurului (Dealul -)* și *Bucuri.*
Bucurel: *Bucur* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Bucurenciu: *Bucur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-enci;* cf. și numele următor.
Bucurenciuc: *Bucur*, cu suf. compus sl. (= ucr.) *-enčuk*; cf. și numele precedent.
Bucurescu: *Bucur;* cf. n. top. *București.*
Bucureșteanu < n. top. *București*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Bucurică: *Bucur*, cu suf. diminutival *-ică* („femininul" lui *-el*); cf. *Bucurel.*
Bucurie: *bucurie.*
Bucuroiu: *Bucur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Bucuța: *bucuță*, diminutiv al lui *bucă* „obraz"; „fesă".
Bucuțea: același cu numele precedent (*ț* pronunțat „moale") sau derivat, cu suf. *-ea*, de la *bucuță* sau un derivat cu suf. *-ea* de la *Bucuța.*
Buda: același cu *Budă;* cf. n. top. *Buda.* Ar putea fi uneori sl. *Buda* (fără legătură etimologică cu *buda* > rom. *budă*).
Budac(u): *budac* „vas de lemn făcut din doage"; cf. n. top. *Budacul.*
Budaca: același cu numele următor.
Budacă: *budacă*, variantă a lui *budac.*
Budacea: *budac(ă)* sau *Budac(ă)*, cu suf. *-ea.*
Budacov: bg. *Budakov;* și în rusă există acest nume.
Budai*(-Deleanu)* < n. top. *Buda* (capitala Ungariei), cu suf. ung. (toponimic) *-i;* așadar „originar" din Buda. Cf. *Șincai* < n. top. *Șinca.*
Budalău: *budălău* „putinei".
Budal(l)ă: *budală* „prost, nătărău".
Budan: *budan* „masculinul", neinregistrat de dicționare, al lui *budană* = *budăi* (v. mai jos).
Budașcu: *Budă*, cu suf. *-așcu;* cf. și *budașcă* = *budăi.*
Budașu: *Budă*, cu suf. *-aș.*
Budă: *budă* „cocioabă; prăvălioară de lemn".
Budăceanu < n. top. *Budacul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Budăi: *budăi* „vas de lemn, făcut din doage"; cf. n. top. *Budăiul.*
Budău: *budău*, variantă a lui *budăi.*
Bude(a): *Budă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. totuși bg. *Budi* și sl. *bud-* „vigilare" (Mikl.), cu multe derivate antroponimice. (v. *Budici* și *Budileanu*).
Budeanu < n. top. *Buda*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Budei: *budei*, variantă necunoscută dicționarelor, a lui *budăi*; ar putea fi și un derivat, cu suf. *-ei*, de la *Bud(u)* sau *Bude(a).*

Budencea: *budeancă*, numele unei flori, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Budancea.*

Budescu: *Bude(a)* sau *Bud;* cf. n. top. *Budești.*

Budică: pare a fi un diminutiv de la *Bud(u)* sau *Bude(a)* (v.s.v.).

Budici: *Budă* sau *Bude(a)*, cu suf. *-ici*, poate, mai degrabă, sl. *Budič.*

Budihaiu: cf. *budihaiță* „mătăhală, monstru, momiie“.

Budileanu < n. top. *Budila* (Ardeal); cf. sl. *Budil(o)* și n. top. *Budilovățul.*

Budilică: pare a fi un diminutiv de la *Budilă* < sl. *Budil(o)*, absent în fișierul meu; cf. n. top. *Budianul.*

Budinschi: sl. *Budin*, cu suf. sl. *-ski.*

Budiș: sl. *Budiš*, *Budu* (sau *Buda*).

Budișan: *Budiș* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*

Budișteanu < n. top. *Budești*; cf. n. top. *Budișteni.*

Budiu: *Bude(a)*, cu suf. *-iu* sau o variantă a lui *budăi*, absentă în dicționare, *budiu*, care mi se pare verosimilă, judecînd după *budeu*; cf. n. top. *Budiul* (Ardeal).

Budnar(i)u: *butnar* „dogar“, cu *-d-*<*t* prin asimilație la *n* următor; cf. *bodnar* idem.

Budnărescu < *Budnar(i)u* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Budnic: *Bud(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-nic.*

Budoi(u): *Budu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Budrică: cf., pt. temă, bg. *Bodro* (și *Bodrev*); cf. și n. top. *Budrea.*

Budrigă: același cu numele precedent.

Bud(u): bg. *Budo*; cf. n. top. *Budul.*

Budugan: *budugan*, absent în dicționare, dar „cerut“ de *budugănos*, derivat de la *butuc* (DA).

Budui(u): *budui* variantă a lui *budăi.*

Budulan: *budulan* „bocciu“; cf. n. top. *Budulan.*

Buduleci: *Budală*, cu suf. diminutival *-ici;* cf. *budulac.*

Budulică: *Budală*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. *buduleț.*

Budulici: *Budală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ici.*

Buduluș: *Budală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*

Budună: *buduna*, nume de oaie.

Buduneseu < *Budună* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Budureche: tema este *Budur*, finala, neclară, ar putea fi o transcriere greșită pt. *-ache.*

Budur(u): *budur* „o stîncă mare și cu vegetație neregulată“.

Budura: același cu numele următor.

Budură: *budură* „pustiu nelocuit de oameni“; „locuința necuratului“.

Budure(a): *Budur* sau *Budură* (v.s.v.), cu suf. *-ea.*

Budurescu < *Budura* sau *Budure(a);* cf. n. top. *Budurești.*

Buduroi(u): *Budur*; cf. n.. top. *Buduroiul.*

Buduruș: *Budur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*

Budușan(u) < n. top. *Buduș* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*

Budz: *dz* arată că e vorba de un nume foarte vechi, care a păstrat pronunțarea acestei consoane ca africată (după aceea a devenit fricativă, *z*).

Buea: același cu *Buia.*

Buescu < *Buia;* cf. n. top. *Buești.*

Bufanu: *bufan*, numele unor români din Banat.

Bufet: *bufet.*

Buftea: *buft* „pîntece“, cu suf. *-ea.*

Bufu: *buf* „masculinul“ lui *bufă*, variantă a lui *buhă* „bufniță“.

Buga: același cu *Bugă;* cf. n. top. *Buga.*

Bugaciu: *bugă* „taur“, cu suf. *-aci.*

Bugalete: bg. *Bogal(ev)*, cu suf. *-ete* (care va fi înlocuit pe *-ev*).

Bugan(u) < n. top. *Buga*, cu suf. *-an.*

Bugar: s-cr. *bugar* „bulgar“.

Bugar(i)u: același cu numele precedent; *i* se explică prin „interpretarea“ lui *-ar* al etimonului ca urmaș al lat. *-arius* (>rom. *-ariu*).

Bugaș: *Bugă* (v. numele următor), cu suf. *-aș.*

Bugă: *bugă* „taur“.

Bugeac: *bugeac* „colțul de miază-zi al Basarabiei unde erau așezați tătarii“; cf. n. top. *Bugeacul.*

Bugeacliu: *bugeacliu* „tătar din Bugeac“.

Bugeaclîu: același cu numele precedent.

Bugeanu < n. top. *Buga* sau, mai degrabă, *Bugă*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Bugeacul* și *Bugheni.*

Bugescu < *Buga;* cf. n. top. *Bugești.*

Bughe: pare a fi un derivat cu suf. *-ea* (variantă *-e*) de la *Bugă*; cf. n. top. *Bughea.*

Bugheanu < n. top. *Bughea*, cu suf. *-anu.*

Bughianu: același cu numele precedent.

Bughiață: *Bughe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ață*(?).

Bughici: sl. *Bogić*, dacă accentul stă pe finală.

Bughinov: bg. *Buginov.*

Bughiuc: sl. *bog-* (cf. *Bogoe*), cu suf. ucr. *-juk.*

Buginică: pare a fi o „românizare“ a lui *Bughinov.*

Bugna: cf. *bugni*, variantă a lui (a) *bufni* și numele următor.

Bugnar: *bugnar*, variantă, absentă în dicționare, a lui *butnar* „dogar“; pt. *-tn-*>*gn* (prin faza *dn?*), cf. *bugner*, dat de DA ca învechit, variantă a lui *butnar.*

Bugner(i)u: același cu numele precedent.

Bugoi(u): *Bugă* sau *Bugu* (v.s.v), cu suf. *-oi(u).*

Bugolici: *Bugă* sau *Bugu* (v.s.v.), cu suf. compus *-olici* (< *-ole* + *-ici*); cf. și *Bugulicea*.
Bugu: „masculinul" lui *bugă* (v. *Bugă*).
Bugulescu < *Bugu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Bugulicea: *Bugu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-(u)lice* (< *-ulă* + *-ice*).
Buha: același cu *Buhă*.
Buhaciu: *buhaci* „bufniță mică".
Buhaciuc: *Buhaci*, cu suf. ucr. *-juk*.
Buhai: *buhai* „taur"; cf. și n. top. *Buhaiul*.
Buhan: *buhă* (v. *Buhă*), cu suf. augmentativ *-an*; cf. n. top. *Buhana*.
Buhanca: același cu numele următor.
Buhancă: *buhă* (v. *Buhă*), cu suf. compus *-ancă*; cf. n. top. *Buho(a)nca*.
Buharu: *buhar* „proprietar de boi".
Buhă: *buhă* „cea mai mare pasăre răpitoare din părțile noastre".
Buhăceanu < n. top. *Buhăceni* sau *Buhaci* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Buhăcelu: diminutiv al lui *Buhaciu* (sau *buhac*).
Buhăescu < *Buhai*; cf. n. top. *Buhăiești*.
Buhăianu < n. top. *Buhaiul*, *Buhăieni*.
Buhăniceanu < n. top. *Buhalnița*. „Dispariția" lui *l* poate fi o greșeală de transcriere, dar și produsul unui fenomen fonetic (prin asimilare la *n*).
Buhescu < *Buhă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Buhia: pare a fi *Buhea* < *buhă* (v. *Buhă*), cu suf. *-ea*, scris *-ia* (în ipoteza, verosimilă, că accentul stă pe prima silabă).
Buhinschi: tema *buh-*, înrudită, probabil, cu *buhă* (v. *Buhă*), există în bulgară, așa că un bg. *Buhinschi*, pare a fi cît se poate de potrivit. În orice caz, de la rom. *buhă* nu s-a putut forma un nume cu suf. *-inski*.
Buhlea: gr. *Bouhli(s)*; cf. n. top. *Buhlea*.
Buhmac: cf. numele următor.
Buhmate: cf. *bahmet* „cal tătăresc".
Buhmoajă: cf. *Buhmac*.
Buhnilă: *buhni* (variantă a lui *bufni*), cu suf. *-ilă*.
Buhoară: *buhoare*, „variantă" a lui *dogoare* „căldură arzătoare"; cf. n. top. *Buhorelul*.
Buhoci(u): *bohoci* „un fluturaș de noapte". Ar putea fi și un derivat, absent în dicționare, de la *buhă* (v. *Buhă*). Cf. n. top. *Buhociul*.
Buhoi(u): *Buhă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Buhoreanu < *Buhoară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Buhosu: *buhos* „zbîrlit; cu părul vîlvoi".
Buhucă: *buhă* (v. *Buhă*), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.
Buhuceanu < *Buhucă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Buhulea: *Buhă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*, variantă a lui *-ole* (cf. *Budulea*, *Țugulea* etc.).
Buhuliță: diminutiv al lui *Buhulea*.
Buhuș(i): *Buhă*, cu suf. *-uș* (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*). Uneori poate fi sl. *Bohuš*. Cf. n. top. *Buhuș(ul)*.
Buia: pare a fi un derivat cu suf. *-ea* de la *(a) bui* „a țîșni" (despre apă); „a o tuli la vale"; cf. și tema sl. *buj* „luxurians, validus" și ung. *buja* „senzual, libidinos". Cf. n. top. *Buia*.
Buiac: *buiac* „răsfățat"; „ștrengar"; „smintit, nechibzuit".
Buianu: n. top. *Buia* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Buibaș: *buib* „mînecare de pănură", cu suf. diminutival *-aș*.
Buican < n. top. *Buicani* (sau un derivat cu suf. *-an* de la *buică*; v. numele următor).
Buică: *buică* „surtuc de postav pentru femei".
Buiceag: *buică*, cu suf. *-ag* (variantă a lui *-ac*).
Buiciuc: *Buicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-(č)uk*.
Buicli(u): nume armenesc; cf. n. top. *Buicliul*.
Buicu: sl. *Bujko*.
Buiculescu < *Buicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Buiga: cf. *boiugă* „umflătură în arbore".
Buincianu: v. *Buino*, care (în limba de origine) ar putea avea un derivat *Buinčo*, de la care numele de față, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Buinciuc: cf. numele precedent. Finala ne trimite la ucraineană, care ar putea avea și ea un *Bujno*, la fel cu bulgara.
Buino: bg. *Bujno*.
Buinoiu: *Buino* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Buită: strict formal vorbind, avem a face cu part. (feminin) de la *bui* „a țîșni"; „a o tuli la vale".
Buiu: cf. *Bujo*.
Buiuc: cf. *buiuci*, variantă a lui *(a) buiecì* „a zburda"; „a se înfumura".
Buiucliu: același cu *Buicliu*.
Buiugiu: *buingiu*, variantă a lui *boiangiu*; de altfel, *u* (dinaintea lui *g*) ar putea fi o transcriere greșită a lui *n*.
Buium: nume evreiesc.
Buja: *bujă*, variantă a lui *bujor* (floarea); cf. și *Buju*.
Bujalete: *Buja* sau *Buju*, cu suf. compus *-alete*.
Bujan: *Buja* sau *Buju* (v.s.v.), cu suf. *-an*.
Bujăniță: același cu *Bujeniță*.
Bujdei: *bușdei* „casă în care se us(u)că poamele".
Bujdoiu: *Bujdei* sau, poate mai probabil, un derivat de la *bujdă* „casă mică, sărăcăcioasă", devenit mai întîi antroponim.
Bujeniță: *bujeniță* „carne afumată".
Bujgoi: cf. *bujgău* „o pasăre ce seamănă cu cocostîrcul."

Bujigan: pare a se „lega" cu numele precedent (*i* reprezintă, poate, pronunțarea moale a lui *j*).

Bujiniță: același cu *Bujeniță*.

Bujiță: *Buja* sau *Buju* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Bujniță: același cu *Bujeniță*.

Bujoi(u): *Buju* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Bujor: *bujor* (floarea).

Bujoreanu: *bujorean* „nume de vită cu părul roșu"; „nume de familie" (DA). Poate fi, în unele cazuri chiar este, un derivat de la n. top. *Bujorul;* cf. n. top. *Bujoreanul, Bujoreni.*

Bujorel: *bujorel*, diminutiv al lui *bujor*, numele mai multor flori.

Bujorică: *bujorică* „(fig). roșie la față ca bujorul"; „nume de vacă sau vițea roșie"; „o haină femeiască".

Buju: bg. *Bužo.*

Bukur: același cu *Bucur* (*k* pt. *c* este grafie străină).

Bul: cf. numele următor și bg. *Bulo.*

Bula: *bulă* „haină rea, zdreanță", sau bg. *Bula;* cf. și *bulă* „turcoaică", gr. *Boula(s).*

Bulaca: gr. *Bulakas;* ar putea fi și „femininul" numelui următor:

Bulacu: tc. *bulak* „izvor"; cf. și numele precedent.

Bulaesi

Bulagea: poate fi un derivat cu suf. *-ea* de la un *Bulag(u)*, același cu *Bulacu* (v. mai sus).

Bulai(u): cunosc din copilărie această poreclă, dată, dacă nu mă înșel, oamenilor grași și (sau?) greoi în mișcări și la minte.

Bulaja: același cu *Bulagea.*

Bulan: gr. *Bolanos*; cf. și bg. *Bulanov.*

Bulancea: *Bulan* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*, variantă a lui *-ciu;* pt. temă cf. și ucr. *bulanij* (sau rus. *bulanij*) „șarg (păr de cal gălbui)"

Bulandra: variantă, absentă în dicționare, dar posibilă, a lui *buleandră.*

Bularca: variantă, absentă în dicționare, a lui *bulearcă*, acesta însă variantă a lui *holercă* „rachiu de proastă calitate".

Bularda: același cu numele următor.

Bulardă

Bulat: *bulat* „cuțit de dogar"; cf. și bg. *Bulatov*, care are la bază un *Bulat*, existent în tătară și bașchiră (din familia limbilor turcice).

Bulăiescu < *Bulai* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Bulău: *bulă* (v. *Bula*), cu suf. augmentativ *-ău*; cf. și bg. *Bulo* (care va fi avînd un derivat *Bulov*).

Bulbeș: tema este, se pare, aceeași ca a numelor următoare, cu suf. *-eș*; cf. și *bulbuș* „picătură de apă".

Bulboacă: *bulboacă*, variantă a lui *bolboacă* „loc adînc în albia unei ape curgătoare".

Bulborea: *bolbore* „gîngav, bîlbîit"; cf. și *bulbur* „o plantă".

Bulbuc: *bulbuc* „bășică de apă pe suprafața unei ape, mai ales pe vreme de ploaie"; cf. și *ochi bulbucați.*

Bulbuca: același cu *Bulbucă.*

Bulbucan < n. top. *Bulbuc* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Bulbucă: „femininul" lui *Bulbuc.* Suf. *-uc* are și varianta *-ucă.*

Bulbucău: *(a) bulbuca* (refl.) „a ieși în relief" (mai ales despre ochi).

Bulcă: *bulcă* „pîinișoară"; cf. și bg. *bulka* „femeie de curînd măritată".

Bulcău: bg. *Bulkov*; ar putea fi și un derivat în *-ău* de la *bulcă* (v. numele precedent).

Bulciu: *bulci*, variantă a lui *bîlci*; cf. totuși cele spuse la numele imediat următor, care ne îndreptățesc să credem că există un bg. *Bulčo.*

Bulcu: cf. bg. *Bulkov*, care dovedește, cred, că există și un *Bulk* pe care îl putem considera punctul de plecare al numelui nostru.

Bulcuș: *Bulcu* (v. numele precedent) cu suf. *-uș.*

Buldan: cf. n. top. tc. *Buldan;* tema *(buld-)* apare și în următoarele trei nume.

Buldea: cf., pentru temă *(buld-)*, ucr. *buldimka* „un fel de pușcă sistem vechi".

Buldum: ca aspect fonetic, pare a fi turcesc.

Buldun: același cu numele precedent.

Buldur: variantă a lui *Boldur.*

Bulduș: *Buldea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș.*

Bulea: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Buleandră: *buleandră* „haină (veche)".

Bulearcă: *bulearcă*, variantă a lui *holercă* „rachiu de proastă calitate".

Buleci: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci.*

Bulei: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*

Bulencea: același cu *Bulancea.*

Bulete: *Bula*, cu suf. *-ete;* cf. n. top. *Buleta.*

Buleteanu < n. top. *Buleta*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Buleti: același cu *Bulete.*

Buleu: același cu *Bulei.*

Bulf: *bulf*, variantă a lui *bulfeu* „o piesă la jug".

Bulfan: *Bulf* (sau *bulf*), cu suf. *-an.*

Bulfeci: *Bulf* (sau *bulf*), cu suf. *-eci.*

Bulgarea: același cu *Bulgărea.*

Bulgar(i)u: *bulgar.*

Bulgăr: *bulgăr* „primar" (în Transilvania).

Bulgăraș: diminutiv al lui *Bulgar(i)u.*

Bulgărea: *Bulgar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Bulgăreanu < n. top. *Bulgarul* și *Bulgari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bulgărescu < *Bulgar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Bulgărușu: diminutiv al lui *Bulgar(i)u* (sau al lui *bulgar*); cf. *Bulgăraș* și n. top. *Bulgărașu* (Banat).
Bulgoiu: cf. *(a) bulgui*, variantă a lui *bigui*.
Bulhac: *bulhac* „lăculeț, băltău, smîrc".
Bulibașu: *bulibaș*, formă „masculină", absentă în dicționare, a lui *bulibașă* „vătaful unei șetre de țigani".
Bulica: același cu numele următor.
Bulică: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic(ă)*.
Buliche: tema este, foarte probabil, aceeași cu a numelui precedent și a celui următor; face dificultăți finala, inexistentă, se pare, ca sufix propriu-zis.
Bulici: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Buliga: același cu *Buligă;* cf. și ucr. *Buliga*.
Buligan < n. top. *Buliga*, cu suf. *-an*.
Buligă: *buligă*, variantă a lui *buligaie*, numele unei păsări.
Buligescu < *Buligă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Bulimar(u): cred că este *polimar*, variantă a lui *pălămar* „paraclisier".
Bulin: bg. *Bulin*.
Bulinim: cf. numele precedent.
Bulinschi: bg. *Bulin*, cu suf. tot bg. *-ski*.
Buliteanu: același cu *Buleteanu*.
Bulitică: *Bulete* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Buliu: bg. *Búlo;* ar putea fi și un derivat, cu suf. antroponimic *-iu*, de la *Bula*. Hotăritor este locul accentului.
Bulla: același cu *Bula*.
Bulmagă: același cu numele următor.
Bulmoagă: cred că aparține familiei lui *(a) bolmoji*, variantă a lui *bălmăji* „a amesteca lucrurile", „a încurca, a zăpăci (pe oameni)". Fonemele *g* și *j* sînt adesea complementare.
Bulmoga: același cu numele precedent.
Buloi: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.
Bult: gr. *Bultu* (și *Bultis*).
Bulubașa: același cu numele următor.
Bulubașu: același cu *Bulibașu*.
Bulubenchi: tema *(bulub-)* este aceeași ca a numelui precedent; finala amintește de suf. ucr. *-enko*.
Buluc: *buluc* (sens vechi) „companie de soldați"; (astăzi) „grămadă (de lucruri)"; (foarte des) „(a da buluc)" „a năvăli, a veni etc. grămadă".
Buluca: „feminin" al numelui precedent.
Bulucbaș: *buluc-baș* „comandant al unui buluc, în număr de o sută"; cf. *Bulibașu* etc.
Bulucea: *Buluc* (sau *buluc*), cu suf. *ea*.
Bulug: *bulug*, variantă a lui *buluc*.
Bulugea: *Bulug* (sau *bulug*), cu suf. *-ea*.
Bulugeană: același cu numele următor (*-gea-* este același cu *-ghea-* în graiurile care africatizează pe *ǵ* în *ǧ*).
Bulugheană: *buligheană* „cartof".
Bulugiu: *Bulug(ea)* (v.s.v.), cu suf. antroponimic *-iu*.
Buluiagă
Bulumac: *bulumac*, variantă a lui *bulamac* „stîlp gros de poartă sau de zaplaz".
Bulumaci: *bulumaci* „un fel de mîncare; ciulama; prăjitură".
Buluman: acest nume și următoarele două au o temă comună *(bulum);* sufixele diferă de la unul la altul.
Bulumei: tema, aceeași ca la numele precedent, cu suf. *-ei;* pentru temă, cf. și gr. *Bulumas*.
Bulumete: v. numele precedente, identice ca temă, cu suf. *-ete;* cf. n. top. *Bulumetele*.
Buluna: *bolun* „un soi de ciupercă"; cf. și gr. *Boluna*.
Bulunate: cf. numele precedent; finala *(-ate)* pare a fi tot grecească.
Buluță: *Bula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Bulz: *bulz* „colocoș de caș sau de mămăligă cu brînză"; cf. n. top. *Bulzul* și *Bulzești*.
Bulzan < n. top. *Bulz(a)* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Bumbac: *bumbac;* cf. n. top. *Colțul Bumbacului*.
Bumbacea: *Bumbac* (sau *bumbac*), cu suf. *-ea*.
Bumbar(u): *bumbar*, variantă a lui *bombar* „bărzăun"; cf. n. top. *Bumbarul*.
Bumbăcea: același cu *Bumbacea;* cf. n. top. *Bumbăcioaia*.
Bumbăcescu < *Bumbăcea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Bumbăcilă: *Bumbăcea* sau *Bumbac* (v.s.v.), cu suf. *-ilă*.
Bumbea: *bumb* (sau *Bumbu*), cu suf. *-ea*.
Bumbel: *Bumbea* (sau *bumb*), cu suf. diminutival *-el;* cf. și *bombic* „bolboacă", care a putut fi „simțit" ca diminutiv și de aceea lui *-ic* i s-a substituit *-el*.
Bumbescu: *Bumbu* sau *Bumbea* (v.s.v.); cf. n. top. *Bumbești*.
Bumbeș: *bumb*, cu suf. *-eș*.
Bumbu: *bumb;* cf. n. top. *Bumbi*.
Bumbulescu < *Bumbu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Bumbuloiu: *Bumbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)oiu*.
Bumbulici: *bumb* (sau *Bumbu*), cu suf. compus *-ulici*.
Bumbuluț: *bumbuluț*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *bumb;* cf. *bumbuleț*.
Bumbuț: *bumbuț*, diminutiv al lui *bumb*.
Bun: *bun;* cf. și bg. *Buno*. Pentru posibilitatea ca *bun* să devină antroponim, cf. it. *Buono*.
Buna: *bună;* cf. și bg. *Buna;* cf. și n. top. *Buna*.

Bunaciu: *bun*, cu suf. *-aci*.
Bunaru: *bunar* „puţ" (în graiul bănăţean).
Bunătate: *bunătate*.
Bunău: bg. *Bunov*. Ar putea fi şi un derivat cu suf. *-ău* de la *bun*, dar formaţiile cu acest sufix au, cele mai multe, sens peiorativ.
Buncet: pare a fi o variantă a lui *bunget* (şi, dacă ţinem seamă de etimologie, alb. *bunk*, anterioară variantei cu *-ğ-*).
Bunchet: cf. numele precedent.
Bunciann: *Bunciu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bunciu: bg. *Bunčo*.
Bundă: *bundă* „cojocel scurt fără mîneci".
Bundea: *bundă*, cu suf. *ea*.
Bunduc: *bunduc*, variantă a lui *bondoc* „scurt, îndesat, mic şi gros, rotofei".
Bunduruş: pare a fi un diminutiv, cu suf. *-uş*, al lui *bundar (= bondar)*.
Bunea: *bun*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Bunea*.
Buneanu < n. top. *Buneni* sau < *Bunea*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Bunescu < *Bunea;* cf. n. top. *Buneşti*.
Bungărdeanu < n. top. *Bungard* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bungărzeanu: acelaşi cu numele precedent; pt. *-z-*, cf. *Apolzan* < n. top. *Apold*.
Bungău: cf. ung. *bong* „nasture" şi ung. *bungani* „a zumzăi".
Bungeac: *bungeac*, variantă a lui *bunceag* „o plantă"; „complex de mai mulţi muşchi; „amestecătură de lemne putrede, cu buruieni etc.".
Bugeaga
Bungeanu < n. top. *Bungeni*.
Bungescu < n. top. *Bungeşti*.
Bunget: *bunget* „pădure deasă şi întunecoasă"; cf. n. top. *Bungetul*.
Bungeteanu < n. top. *Bungetul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bungeţeanu < n. top. *Bungeţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bungeţianu: acelaşi cu numele precedent.
Bungheanu < n. top. *Bunghi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Bunghez: cf. *Bunghiuz*.
Bunghilă: cf. ung. *bungani* „a zumzăi". V. şi numele următor.
Bunghiu: *bunghi*, variantă regională a lui *bumb;* cf. n. top. *Bunghi*.
Bunghiuz: cf. numele imediat precedent.
Bungiu: cf. *bunci*, variantă a lui *bilci*.
Bunic(u): *bunic*.
Bunică: *bunică*.
Bunicelu: *bunicel*, diminutiv al lui *bun*.
Bunilă: *bunilă*, nume de bou; ar putea fi şi un derivat, referitor la oameni, cu suf. *-ilă*, de la *bun;* cf. şi sl. *Bunilo*, n. top. *Bunila* (Ardeal).
Buniş: *bun* (sau *Bunu*), cu suf. *-iş;* cf. *Buneş* (DO).
Bunoaica: *Bunoaia*, absent la mine, dar îl are DO *(< Bunu)*, cu suf. *-ca;* punctul de plecare ar putea fi un *Bunoiu*, verosimil.

Bunta: ung. *bunta* „pestriţ"; cf. n. top. *Bunta* (Ardeal).
Bunulescu < *Bunu*, absent în fişierul meu, dar atestat (DO).
Bunuşiu: *bun* (sau *Bunu*), cu suf. *-uş* (cf. *Bunuş*, DO). *-i-* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*.
Bura: *bură* „furtună, vijelie"; cf. *Furtună;* uneori ar putea fi gr. *Burla(s)*.
Burac(u): *buracă* „bură, negură, ceaţă"; cf. *Negură*. Ar putea fi şi tc. *burak* „ţelină (pămînt necultivabil)".
Buracsek: tema pare a fi identică cu numele precedent, iar sufixul ne trimite la limba cehă; formaţia în ansamblu mi se pare curioasă.
Burada: tc. *burada* „aici (în acest loc)".(?)
Buradel: cf. numele precedent.
Buradescu < *Burada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Buraga: *burugă* „om al cărui plînset sau răcnet seamănă cu răgetul (vitelor)" (DA, s.v. *barangă*).
Buragoana: *buragă* (sau *Buraga*), cu finala *-oană* (Pascu, *Suf.*, p. 390, o cunoaşte ca sufix numai din dialectul meglenoromân).
Burangic: acelaşi cu *Borangic*.
Bură: acelaşi cu *Bura*.
Buråş: *bură*, cu suf. *-aş*.
Burău: *burău* „cascadă"; cf. şi bg. *Burov*.
Burbea: gr. *Burbos*, *Burbu;* DO, p. 223 citează, după N. Drăganu, un *Burbu*, explicat (prin influenţa maghiară) din *Barbu*.
Burbulică: pare a fi un diminutiv al numelui precedent; cf. totuşi şi gr. *Burbulis*.
Burcaru: *burcar*, absent în dicţionare, dar verosimil, derivat de la *burcă* „o haină ţărănească de lînă"; cf. *burcaş* „care poartă burcă". Pentru alternarea, ca „sinonime" derivative, a lui *-ar* şi *-aş*, cf. *cizmar — cizmaş*.
Burcă: poate fi *burcă* (v. numele imediat precedent) şi *burcă* „turtă din făină de popuşoi, coaptă în vatră"; cf. *Mălai*.
Burcea: *Burcă* (v. numele precedent), cu suf. *ea*.
Burceag: *burceag*, variantă a lui *borceag*, numele a două plante de cîmp.
Burceanu < n. top. *Burca;* ar putea fi şi un derivat cu *-eanu* (antroponimic) de la *Burcă*.
Burcel: este, cel puţin, în zilele noastre, modificarea (voită!) a lui *Purcel*, existent, în copilăria mea, ca nume de familie al unui negustor din Tecuci, care îşi zicea însă *Burcel*.
Burcescu: *Burcă;* cf. n. top. *Burceşti*.
Burchea: acelaşi cu *Burchi*.
Burcheci: cf. gr. *Burka(s)*, de la care s-a putut deriva cu suf. *-eci*, fără ca *c* să devină *č* din cauza lui *e* următor.
Burchel: v. numele precedent, cu care seamănă ca temă.
Burcheşiu: cf. *borchiş* „nisip cu apă (şi petrol), în regiunile petrolifere".

Burchi: cf. gr. *Burka(s)*; ca formaţie v. cele spuse mai sus, s.v. *Burcheci;* cf. n. top. *Burchi.*
Burchiu: acelaşi cu numele precedent („articulat").
Burcilă: acelaşi cu *Borcilă.*
Burcin: cf. bg. *Burčo* (v. mai jos *Burciu*), cu suf. *-in.*
Burcioiu: *Burciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Burciu: bg. *Burčo.*
Burcovschi: bg. *Burkovski.*
Burcovski: acelaşi cu precedentul.
Burculeţ: pare a fi o „românizare" a lui *Burcovschi;* în orice caz, tema e aceeaşi.
Burcum
Burcuş: v. rom. *burcuş* „prusian"; cf. şi u.r. *Burkuš.*
Burcuţă: *burcă* „haină bărbătească de lînă", cu suf. diminutival *-uţă;* cf. *burcuşoară.*
Burcuţe: acelaşi cu numele precedent.
Burda: acelaşi cu numele următor; cf. şi bg. *Burda.*
Burdă: *burdă*, variantă a lui *bujdă* „casă mică, sărăcăcioasă".
Burdea: *burde* „om brihănos, pîntecos, cu foale mari"; cf. n. top. *Burdea.*
Burdeanu < n. top. *Burdea;* cf. şi n. top. *Burdeni.*
Burdescu: *Burdea;* cf. n. top. *Burdeşti.*
Burdechi: pt. temă, cf. numele precedente.
Burdu: bg. *Burdo.*
Burdubuş
Burducea: *burduc*, variantă a lui *hurduz* (= *burduz*), (interj.-adv.) „ca un obiect atîrnat care se bălăbăneşte"; *burduc* ar putea fi şi o variantă a lui *burduh* (= *burduf*).
Burducel: cred că este o formă (necunoscută dicţionarelor) hipercorectă a lui *burduşel*, diminutiv al lui *burduf.*
Burduf: *burduf.*
Burduha: *burduh*, variantă a lui *burduf.*
Burduhan: *burduhan* „burtă de animale"; „pîntece mare" (al oamenilor, în ironie).
Burduhaş: *burduhaş*, diminutiv al lui *burduh* (= *burduf*).
Burduhos(u): *burduhos* „burtos, pîntecos"; cf. n. top. *Burduhosul.*
Burduja: *burduj*, variantă a lui *burduf;* pt. formaţie, cf. *Burduha.*
Burdujel: *burdujel*, diminutiv al lui *burduj.*
Burdujoc: *burduj*, cu suf. augmentativ *-oc.*
Burdulan: *burdulan*, absent în dicţionare, unde găsim un derivat înrudit, *burduloi*, format de la *burdulea*, ca şi cel aici în discuţie.
Burdulea: *burdulea* „om cu pîntecele mare"; cf. n. top. *Burdulea.*
Burdulescu < *Burdulea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Burduloiu: *burduloi*, augmentativ de la *burdulea;* cf. n. top. *Burduloiul.*
Burduluş: *Burdulea* (sau *burdulea*), cu suf. diminutival *-uş.*
Burduş: *burduş*, variantă a lui *burduf.*
Burduşel: *burduşel*, diminutiv al lui *burduş* (= *burduf*).
Burduşoiu: *Burduş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Burduv: *burduv*, variantă a lui *burduf.*
Burean: *burean*, variantă a lui *buruiană.*
Bureriu
Bureşin: cf. bg. *Borišev* şi sl. *Boreš* (acesta, cu suf. tot sl. *-in*, a putut duce la un *Borešin*).
Burete: *burete*, numele a diverse ciuperci.
Bureţea: *burete* (sau *Burete*) cu suf. *-ea;* pt. *-t-* > *ţ*, cf. *bureţel*, diminutiv al lui *burete.*
Burgă: tc. *burgu* „sfredel"; cf. şi numele următoare; ar putea fi şi gr. *Burgos*, *Burgu.*
Burgheciu: *burghiu* „sfredel", cu suf. diminutival *-eci.*
Burghel(u): pare a fi un diminutiv al lui *burghiu* (cf. diminutivele *burghiaş* şi *burghiuţ*).
Burghele(a): *burghel*, diminutivul presupus de mine, cu suf. *-ea;* cf. totuşi bg. *Burghelov* şi *Burghilov.*
Burghie: *burghie*, variantă a lui *burghiu* (v. numele următor).
Burghiu: *burghiu* „sfredel".
Burguş: cf. *Burgă.*
Burian: acelaşi cu *Burean.*
Buriaş: *buriaş*, diminutiv al lui *buriu* „butoiaş, putinică".
Buric: *buric.*
Burican(u): *buric*, cu suf. augmentativ *-an.*
Buricea: *buric*, cu suf. *-ea.*
Buriceanu: *Buric(ea)* (v.s.v.), cu suf. *-eanu;* cf. n. top. *Buriceni* („loc izolat").
Buricel: *buricel*, diminutiv al lui *buric;* cf. n. top. *Malul Buricelului.*
Buricescu: *Buric;* cf. n. top. *Buriceşti.*
Burichi: gr. *Buriki(s).*
Burichiţă: diminutiv al numelui precedent.
Burilă: acelaşi cu *Borilă;* cf. şi *burilă* „bură (de ploaie)".
Burileanu < n. top. *Burila*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Buriman: tema pare a fi sl. *bor-* „luptă" (cf. *Borilă* ş.a.), iar finala, *-man* (din cuvinte ca *hoţoman*, *orţoman* etc.).
Burin: bg. *Burin.*
Buriu: *buriu* „butoiaş, putinică".
Burjăveanu: acelaşi cu numele următor.
Burjoveanu: acelaşi cu *Bîrjoveanu.*
Burlacu: *burlac* „celibatar"; cf. n. top. *Burlacul.*
Burlan: *burlan* „ţeavă de tinichea, prin care se scurge apa de pe acoperiş".
Burlă: *burlă*, derivat regresiv de la *burliţă* (= *burniţă*); cf. n. top. *Burla.*
Burlăceasa: soţia lui *Burlacu.*
Burlăcesci: acelaşi cu numele precedent (la genitiv).
Burlăcioaiei: soţia lui *Burlacu* (la genitiv).
Burlăcuţu: diminutiv al lui *Burlacu.*

Burlăneanu: *Burlan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Burlănescu < *Burlan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Burlea: *Burlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Burleac: același cu *Burlac(u)*.
Burlenghiu: cf. *burlinc*[1] „un ștenduleț în care se pune brînza pe iarnă" și *burlinc*[2] „godac de porc sălbatic; grăsun".
Burlescu < *Burlea* sau *Burlă;* cf. n. top. *Burlești*.
Burlibașa: același cu *Bulibașu*.
Burlică: *Burlea* sau *Burlă* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Burlișel: pare a fi un diminutiv al numelui precedent, cu *-ș-* pentru *č* (percepere greșită a lui *š* < *č*).
Burloiu: *burloi (= burlan);* cf. mai jos *Burlui(u)*.
Burluc: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *burluc* sau, mai degrabă, o contaminare a lui *burlui (= burlan)* cu sinonimul *uluc*.
Burlui(u): *burlui (= burlan);* cf. mai sus *Burloiu* și n. top. *Bechetul Burluiului*.
Burlușanu < n. top. *Burluși*, cu suf. *-anu*.
Burmaz: cf. gr. *Burmas*.
Burnat: *burnă*, variantă a lui *bură* „ploaie măruntă", „promoroacă" sau *burnă* „ceață", cu suf. *-at;* cf. *burat* „acoperit cu bură".
Burnaz: gr. *Burnazos, Burnazu*.
Burnăchel: diminutiv al unui *Burnachi*, absent în fișierul meu, din gr. *Burnaki(s)*.
Burnea: *burnă* (v. *Burnat*), cu suf. *-ea*.
Burnel: *burnă* (v. *Burnat*), cu suf. *-el*.
Burneanu: *burnă* (v. *Burnat*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Burnei: *burnă* (v. *Burnat*), cu suf. *-ei*.
Burnuz: *burnuz*, numele mai multor obiecte de îmbrăcăminte.
Bursaceanu: pare a fi o transcriere greșită (cu *-a* în loc de *ă*). În acest caz, trebuie interpretat ca *Bursuceanu* < n. top. *Bursuci;* cf. n. top. *Bursuceni*.
Bursaci: cf. *bîrsac*, variantă a lui *bîrzac* „țînțar"; poate fi interpretat și ca un derivat în *-aci* de la *bîrsă* „piesă a plugului".
Bursan: variantă a lui *Bîrsan*, cum probează *bursănesc=bîrsănesc*.
Bursuc(u): *bursuc*.
Bursuceanu < n. top. *Bursuci;* cf. n. top. *Bursuceni*.
Bursumac
Burș: germ. *Bursch(e)* „flăcău"; „slugă"; „ordonanță" (în armată); „ucenic".
Burta: același cu *Burtă*.
Burtacu: *burtă*, cu suf. augmentativ *-ac*.
Burtan: *burtă*, cu suf. augmentativ *-an*.
Burtă: *burtă*.
Burtăverde: *burtă verde* „burghez; filistin, om leneș, comod".
Burtea: *burte(a)* „poreclă dată unuia cu burtă mare, bine nutrit sau unui mîncău" (DA).
Burtel: pare a fi „masculinul" lui *Burtică* (sau *burtică*); cf. *mititel-mititică*.
Burtescu < *Burtă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Burtică: *burtică*, diminutiv al lui *burtă*.
Burticel: diminutiv (redundant) al lui *burtică* (sau *Burtică*).
Burtiș: variantă a lui *burteș*, sinonim cu *burtea* (DA).
Burter(u): augmentativ, neînregistrat în dicționare, al lui *burtă*.
Burtuc: *burtuc*, variantă a lui *burduf*.
Burța: cf. *bîrță*, variantă a lui *bîrsă* „o piesă a plugului".
Burțilă: derivat cu suf. *-ilă* de la *burtă* (pl. *burți*).
Buru: bg. *Buro*.
Buruc: tc. *buruk* „scrinteală" (fig.); „acru, acrișor".
Buruiană: *buruiană*.
Buruț: *Buru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Burz: cf. numele următor; cuvînt onomatopeic, la fel cu următoarele două.
Burza: cf. numele următor.
Burzău: cf. *bărzăun;* pt. *-u-* în locul lui *ă*, cf. *(a) burzoi*, variantă a lui *bîrzoia*.
Buscă: ung. *Buszko* sau bg. *Busko*.
Busculescu: *Buscă;* cf. n. top. *Busculești*.
Buse: cf. bg. *Busev*, ung. *busz* „zăpușeală, zăduf".
Busec: pare a fi înrudit, ca temă, cu numele precedent: suf. *-ec*, un echivalent al bg. *-ev*, ne trimite la limba cehă.
Busoianu: derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la un *Bosoiu*, absent în fișierul meu, dar verosimil, pentru care cf. *Buse*.
Busoicescu: același cu *Busuiocescu*.
Busoz
Bustan: *busta*, cu suf. *-an* (?), cu îndoială, din cauză că derivate cu *-an* de la adverbe nu există, se pare. Cf. gr. *Bustani*.
Bustea: *busta*, variantă a lui *busna (a da busna)*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Bustea*.
Bustihană: variantă sau transcriere greșită a lui *buștihană*, variantă absentă în dicționare, a lui *buștihan = buștean*.
Bustimei
Busuioaca: *busuioacă*, determinant al lui *poamă* „(struguri de) tămîioasă"; cf. n. top. *Busuioaca*.
Busuioc: *busuioc;* cf. n. top. *Busuiocul*.
Busuioceanu < n. top. *Busuioceni*. Poate fi interpretat și ca un derivat de la *Busuioc*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Busuiocescu < *Busuioc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Busulescu: derivat, absent în fișierul meu, de la *Busu* (cf. n. top. *Busul*), pt. care cf. bg. *Busev*.

Busuliuc: cf. ucr. *busel'* „frunză" (cf. *Frunză*), cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Busumă: gr. *Busumi(s)*.
Buşa: bg. *Buša* sau (şi) ucr. *buša* „vas în care se pune la sărat peştele"; cf. n. top. *Buşa*.
Buşaga: acelaşi cu numele următor; cf. n. top. *Buşaga*.
Buşagă: cf. *Buşa;* suf. *-(e)ag(ă)* s-a putut alipi la apelativul *buşă*, ipotetic, provenit din ucr. *buša*.
Buşală: *buşală* „lovitură cu pumnul; izbeală, bătaie".
Buşcă: bg. *Buška*.
Buşcu: bg. *Buško*.
Buşculescu < *Buşcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Buşe: acelaşi cu *Buşa* (*e* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Buşlega: ar putea fi o modificare „voită" a lui *beşleagă* „babalîc; nătărău"; cf. şi ucr. *bušlja* „bîtlan, stîrc".
Buşică: cf. *buşicei*, pl. „o plantă"; pare a fi o reconstrucţie (sg. *busicel*, absent în dicţionare, dar refăcut după pl. *buşicei*, a dus la „femininul" *buşică*). Cf. şi *Buşa*.
Buşilă: *buşilă* „cel care are obiceiul de a buşi, a da, a lovi cu pumnul".
Buşluc: tc. *boşluk* „gol; vid".
Buşmachiu: *buşmachi* „un fel de pantof".
Buşneag: variantă a lui *buşneac* „praf, pulbere".
Buşniţă: *buşniţă*, variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *bujeniţă* „carne afumată".
Buşoi(u): *Buşu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Buştan: variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *buştean* (v. mai jos).
Buştea: *buşte*, pl. „creţele de la mîneca iiei, unde se încheie mîneca cu trupul iiei".
Buştean(u): *buştean;* cf. n. top. *Buşteni*.
Buştihan: *buştihan*, variantă a lui *buştean*.
Buştină: *buştină* „negură".
Buştiuc: *Buştea*, cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Buştuc: acelaşi cu precedentul.
Buşu: bg. *Bušo*.
Buşui: *Buşu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ui*.
Buşulescu < *Buşu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
But: *but* „ciosvîrtea de dinapoi, împreună cu piciorul a animalelor tăiate spre consumare".
Buta: ung. *buta* „prost, tîmpit" sau (şi) gr. *Buta(s);* cf. n. top. *Buta*.
Butac(u): *butac* „bou cu coarnele butace (= scurte şi groase)"; cf. şi bg. *Butak*.
Butan: ung. *bután* „prost"; cf. n. top. *Butani* (Ardeal) şi *Butanul*.
Butanche: cf. *Butan;* finala e neclară.
Butaru: *butar* „dogar de buţi"; „cel care are în seama lui buţile într-o pivniţă (boierească)"; cf. n. top. *Butarul* şi *Butari*.
Butaş(u): *butaş* „ramură care se îngroapă în pămînt pentru a prinde rădăcină".
Bută: acelaşi cu *Buta*.
Butănescu < *Butan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Butărescu < *Butaru;* cf. n. top. *Butăreşti*.
Butcanu: *botcă* „alveolă în fagure (de miere); scorbură; lovitură dată într-un anumit fel în cap", cu suf. *-an;* cf. şi numele următor. Face dificultăţi forma masculină a sufixului.
Butcă: *butcă* „trăsură (boierească) închisă".
Butculescu < *Butcă;* cf. n. top. *Butculeşti*.
Butculeanu < *Butcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(ul)eanu*.
Bu(t)te: *bute* „vas mare de lemn pentru lichide (în special, vin)".
Buteanu < n. top. *Buta;* ar putea fi uneori şi acelaşi cu *Boteanu*.
Buteică: *buteică*, diminutiv necunoscut dicţionarelor, al lui *bute*.
Butelcă: *butelcă* „butelie".
Buterez
Bu(t)tescu < *But(t)e;* cf. n. top. *Buteşti*.
Butica: acelaşi cu numele următor.
Butică: *butică*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *bute;* cf. *buticică* (la baza căruia, cel puţin teoretic, stă un *butică*).
Butinică: produs al contaminării lui *bute* cu *putinică*; cf. *butină*, variantă a lui *putină*.
Butiuc: *Bute*, cu suf. ucr. *-juk*.
Butman: acelaşi cu *Butiman*, absent în fişierul meu; cf. n. top. *Butiman* (< *Bute* sau *bute*, cu suf. *-man*).
Butnaraşu: diminutiv al lui *butnar* (necunoscut dicţionarelor) sau *Butnar(i)u;* cf. n. top. *Butnăraşul*.
Butnar(i)u: *butnar* „dogar".
Butnariuc: *Butnar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Butnăreanu < *Butnar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Butnărescu < *Butnar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Butnoi: acelaşi cu *Butunoi(u)*.
Butoescu < *Butoi(u);* cf. n. top. *Buto(i)eşti*.
Butoi(u): *butoi;* cf. n. top. *Butoiu(l)*.
Butoianu < n. top. *Butoi(u)*, cu suf. *-anu*.
Butoieru: *butoier* „dogar (cel care face *butoaie*)", necunoscut dicţionarelor.
Butoiescu < *Butoi(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Buton: *buton;* cf. *Bumbu*, *Năsturaş* etc. Ne putem gîndi şi la bg. *Botun*, modificat sub influenţa lui *buton*.
Butor: *butor* „butuc pe care se taie lemne".
But(t)u: *but* „ciosvîrtea de dinapoi împreună cu piciorul (a animalelor tăiate spre consumare)"; cf. n. top. *Butul*.
Butuc: *butuc*.
Butucan: *butuc*, cu suf. augmentativ *-an*.
Butucar(i)u: *butucar* „silvicultor"; cf. n. top. *Butucari*.

Butucea: *butuc*, cu suf. *-ea*.
Butuceanu < n. top. *Butuci*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Butucescu < *Butuc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Butucel: *Butuc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. (bg.) *-ev*.
Butucelea: *butucel*, diminutiv al lui *butuc*, cu suf. *-ea*.
Butud
Butufei: ung. *botfej* „prost"; cf. n. top. (de origine maghiară) *Botfei* (Ardeal).
Butuligă: derivat cu suf. *-ligă* de la *buturǎ* „butuc", pt. care cf. *butulău* și *butuleu* (DA).
Butum: cf. ucr. *butum — butum — bas*, interjecție.
Butumac: cf. numele precedent.
Butunaru: pare a fi același cu *Butnaru*.
Butunoi(u): cf. *buturoi* „moșoroi de sobol" (cu *-n-* pt. *r* într-o regiune fostă rotacizantă, prin hipercorectitudine); cf. și bg. *Botunov*.
Buturaș: *buturaș*, diminutiv al lui *butur* „picior de capră sau de berbece".
Buturoagă: *buturoagă*, variantă a lui *buturugă*.
Butureanu: *butur(ă)*, *buture* „trunchi de copac scurtat", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Buturugă: *buturugă* „bucată groasă și noduroasă de lemn".
Buturugeanu < n. top. *Buturugeni*.
Butușan: *butuș* „burduful vitelor rumegătoare"; „foalele cimpoiului", cu suf. *-an*; cf. și *butușană* „oaie bătrînă".
Butușină: *butușină* „retezătură (de copac) de o palmă înălțime".
Butușneac: *butușină* sau *Butușină* (v. numele imediat precedent), cu suf. *-eac*, care apare în unele nume de origine ucraineană.
Butuțoiu: pt. temă, cf. *Buțu*; finala pare a fi un sufix compus *(-uț + -oi)*.
Butuza: *batoză* (?); cf. și gr. *Butos*.
Buț: pare a fi același cu *Buțu*; DA dă un *buț* „nume de câine".
Buța: ung. *butsa* „lup"; cf. și *Buțu*.
Buțan: n. top. *Boțani* (Ardeal).
Buță: același cu *Buța*.
Buțerchi: cf. *Buțurcă* și gr. *Butseros*, *Butseru*.
Buțică: *Buțu* sau *Buța* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Buținca: ucr. *botsjan* „cocostîrc", cu suf. rom. *-incu*.
Buțoiu: *Buțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Buțiu: același cu numele următor, cu *-i-*, care arată pronunțarea „moale" a lui *ț*.
Buțu: bg. *Butsu*; cf. și *buț* „nume de cîine".
Buțueanu: < n. top. *Boțoaia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Buțulică: *Buțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ulică*.
Buțura: gr. *Butsuris*; cf. și următoarele două nume.
Buțurcă: gr. *Butsurkos*.
Buțureanu < n. top. *Pufureni* (jud. Botoșani), cu *p- > b* prin voința posesorului acestui nume specific moldovenesc de nord (spre a evita o anumită asociație de idei); cf. și *buțurean* „nume de bou".
Buz
Buza: același cu *Buză*; cf. n. top. *Buza*.
Buzac: *Buz(e)a* sau *Buză* (v.s.v.), cu suf. *-ac*; mai probabilă este existența unui *buzac* < *buză*, cu suf. *-ac*, absent în dicționare.
Buzagiu: același cu *Bozagiu*.
Buzaia: *Buzoaia* < *Buz(e)a*; *-oa- > a* prin disimilație. Cf. și pl. *buzoaie* „buze mari" (la Creangă).
Buzalan: *buză*, cu suf. compus *-ală + -an*, ambele augmentative.
Buzamet
Buzar(i)u: *buzar* „cărăbuș".
Buzarun
Buzaș(i): *buză*, cu suf. *-aș*.
Buzata: *buzată*; uneori ar putea fi bg. *Bozata*. Cf. n. top. *Buzata*.
Buzatov: *Buzatu*, cu suf. sl. *-ov*, care va fi înlocuit rom. *-escu*; cf. totuși bg. *Buzatov*.
Buzatu: *buzat*; cf. n. top. *Buzatul*, *Buzați*.
Buză: *buză*.
Buzărnescu
Buzăscu: același cu *Buzescu*.
Buzățoiu: *Buzatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Buzăuscată: *buză uscată*.
Buzdoagă: *buzdoagă*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *bizdoagă* „bîtă, ciomag mare"; cf. și *Buzdugă*.
Buzduceanu < n. top. *Buzducul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Buzdug: v. *Buzdugă*, al cărui „masculin" este formal vorbind; cf. n. top. *Buzdug(i)*.
Buzdugan: *buzdugan*; cf. n. top. *Buzdugani*, *Buzduganul*.
Buzdugă: *buzdugă* „buzdugan, măciucă" (derivat regresiv de la *buzdugan*).
Buzdugeanu < n. top. *Buzdugi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Buzdughina: același cu numele următor.
Buzdughină: *buzdughin(ă)* „mare, voluminos".
Buzdun
Buzea: *buză*, cu suf. *-ea*.
Buzeanu < n. top. *Buza* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Buzec: *buză*, cu suf. *-ec*.
Buzecan: aceeași temă ca a numelui precedent, cu o amplificare (prin *-an*) a sufixului.
Buzeianu < n. top. *Buzău*; pt. *-zei-*, cf. *Buzeielul*, numele cîtorva pîraie.
Buzelan: *buză* (sub forma *buze*), cu suf. *-lan* (variantă a lui *-an*). Ar putea fi și un derivat de la *Buzilă*.
Buzelovici: *Buzilă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Buzemurgă: *buză murgă*.

Buzenchi: *Buz(e)a* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-enko;* v. mai departe *Buzincu.*
Buzerea: *Buzaru* (v. mai sus s.v.) sau *buzar*, cu suf. *-ea.*
Buzeșcu < *Buz(e)a;* cf. n. top. *Buzescul, Buzești.*
Buzeșan < n. top. *Bozeș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Buzeșteanu < n. top. *Buzești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Buzgan: pare a fi același cu *Bazgan* (prin fazele *Bă-* și *Bo-*)*;* cf. *Bozgan* (DO, p. 193).
Buzgure: cf., pt. temă, ung. *buzgó* „zelos", cu suf. *-ur* (o variantă posibilă *-ure*, cf. *mugur — mugure*).
Buzgurescu < *Buzgure* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Buzi: gr. *Buzi(s).*
Buzianu: același cu *Buzeanu*, eventual cu *Buzeianu;* cf. și *buziană*, variantă a lui *budiană* „vizdoagă" (o plantă).
Buzică: diminutiv, absent în dicționare, al lui *buză.*
Buzilă: *buză*, cu suf. *-ilă.*
Buziloaiei: *Buziloaia* „soția lui *Buzilă*".
Buzinchi: același cu *Buzenchi.*
Buzincu: *Buz(e)a* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-enko* (care va fi înlocuit uneori rom. *-escu*).
Buzinschi: *Buz(e)a* (v.s.v.), cu suf. sl.
Buznea: *buzna*, cu suf. *-ea.*
Buznel: diminutiv al lui *Buznea.*
Buznică: diminutiv al lui *Buznea.*
Buzoianu < n. top. *Buzău;* cf. n. top. *Buzoianul, Buzoieni.*
Buzoi(u) < *Buz(e)a;* cf. n. top. *Buzoi.*
Buzol: bg. *Buzol.*
Buzuc: gr. *Buzukos, Buzuku;* cf. și bg. *Buzukov.*
Buzuiu: *buză* (sau *Buza, Buzea*), cu suf. diminutival *-ui.*
Buzulea: *buză*, cu suf. *-ule(a);* cf. *Buzol* și gr. *Buzula(s).*
Buzulică: *Buzulea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică.*
Buzuloiu: *Buzulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Buzura: gr. *Buzura(s).*
Buzurin: cf. numele precedent

C

Caba: bg. *Kaba* sau tc. *kaba* „aspru, grosolan" sau ung. *kába* „prost", după regiuni.
Caban: rus. *kabán* „mistreț" (DO).
Cabanov: rus. *Kabanov*, presupus de mine, pornit de la faptul că există un punct de plecare în rusă.
Cabaș: v. rom. *cabaz* „bufon"; „mucalit".
Cabat: *cabat* „manta, capot".
Cabate: același cu numele precedent (?)
Cabăț: cf. numele imediat precedente.
Cabele: *căbel*, variantă a lui *cablă* „băutură"; cf. și gr. *Kabel*, *Kabeli(s)*, it. *Cabella*.
Cabniuc: ucr.
Cabrugan
Cabulea: *cabul(ă)* „consimțămînt" (în expresia *a face cabul(ă)* „a consimți"). Ar putea fi și un derivat de la *Caba* cu suf. *-ule(a)*.
Caca: ung. *káka* „papură, trestie".
Cacabos: gr. *Kakavos*.
Cacalățeanu < n. top. *Cacaleți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cacalete: este tema numelui precedent.
Cacaliceanu < n. top. *Cacaleți*.
Cacaraci: cf. bg. *Kakarašev*.
Cacareanu: *Cacariu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cacariu: *(a) căca*, cu suf. *-ar*.
Cacegeanu
Cacenco: ucr. *tkačénko* „băiat de țesător".
Caceonica: *Caciona* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Cacerovschi: bg. *Kačarovski*.
Cacherda
Cachiță: *căpiță* „grămadă de fîn în formă de con" (cu *-pi* > *chi* regional și cu *-ă-* neaccentuat > *a*).
Caciauna: același cu *Caciona*.
Cacina: același cu numele următor (?).
Caciona: cf. numele următor.
Cacioni: it.
Cacior: *cacior* „alb, pestriț" (despre unele animale domestice); poate fi și ung. *kacsor* „cosor"; (pop) „capră" și bg. *kačor;* cf. n. top. *Caciorul*.
Caciov: bg. *Kačov*.
Cacip
Caciu: bg. *Kačo*.
Caciuc: ucr. *tkačuk* „calfă de țesător".
Caciulov: bg. *Kačulov*. Pare a fi rom. *Căciulescu* (sau *Căciuleanu*), cu înlocuirea suf. rom. prin *-ov*.
Caciumariuc: ucr.
Cacit
Cacovean(u) < n. top. *Cacova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cacu: ung. *kákó* „smoc de păr; moț, chică".
Cacuci: ung. *kakucs* „miop".
Cacui: *Cacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ui*.
Cadanțu < n. top. *Cadea* (Ardeal), cu suf. *-(e)anț*, care arată originea locală a oamenilor.
Cadar(iu): același cu *Cădar(iu)*.
Cadă: *cadă* „vas mare din doage de lemn înalt pînă la doi metri"; cf. și gr. *Kada(s)*.
Cadău: *cadă*, cu suf. augmentativ *-ău;* ar putea fi și același cu *codău* („poreclă pt. bărbați"), cu *-a-*, mai puțin „urît" decît *o*.
Cadea: *cadă*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Cadea* (Ardeal).
Cadelcu: bg. *Kadelkov*.
Cadeschi: bg. *Kadi(i)ski;* cf. și cele spuse s.v. *Cadinescu*.
Cadia: bg. *kadija* „judecător", propus ca temă pt. *Kadiev*.
Cadinescu: cf. bg. *Kadinov;* ucr. *Kadynski*.
Cadinoiu: cf. numele precedent.
Cadioschi: cf. *Cadeschi*.
Cadiu: *cadiu* „judecător turcesc".
Cadir: tc. *kadir* „puternic; capabil".
Cadoiu: *cadă*, cu suf. augmentativ *-oi* (cf. *butoi* < *bute* ș.a.).
Cadran: *cadran* (?)*;* ar putea fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *catran*. Pentru temă, cf. și *Cădrea* < *Codrat* (DO, p. 33).
Cae: același cu *Caia*.
Cafegiu: *cafegiu* „servitor la curtea domnească însărcinat cu prepararea și servirea cafelei"; „proprietar de cafenea".
Cafigiu: același cu numele precedent.
Cafon: cf. gr. *Kafunis* și bg. *Gafon*.
Cafriță: gr. *Kafritsa(s)*.
Caftan: *caftan* „haina solemnă a domnitorilor noștri, cînd erau instalați în cele două principate"; „anteriu, halat".
Caftanat: participiul lui *(a) caftani*, variantă posibilă a lui *(a) căftăni* „a îmbrăca în caftan".
Cahu: același cu *Cahul*.
Cahuci: *Cahu* (v. numele precedent), cu suf. sl. (?) *-uč*. Cf. și *Cacuci*.
Cahul: cf. *cahulă* „pod umblător pe Mureș" și n. top. *Cahul* (în Basarabia).
Caia: *caie* „o pasăre răpitoare"; cf. și *caiă* „cui de fier pentru potcoave la cai".
Caiața: *caie*, cu suf. (colectiv) *-ața* (?).

Caiavăţeanu: cf. bg. *Kojovski.*
Caic: *caic* „vas de plutit pt. transportul mărfurilor şi al oamenilor".
Caicaş: *caicaş*, diminutiv al lui *caic* (v. numele precedent).
Caiea: acelaşi cu *Caia.*
Caieru: *căier* „ţăran care are căruţă cu cal"; dacă accentul stă pe *ca-*, avem subst. *caier* „cantitatea de lînă care trebuie toarsă cu furca."
Caila: *cailă*, variantă a lui *caie* (v. *Caia*).
Caimac: *caimac* „cremă"; „spuma cafelei turceşti".
Caimacan: *caimacan*, variantă a lui *caimacám* „locţiitor al domnitorului pînă la venirea succesorului".
Cain: nume biblic.
Cainiţă: *Cain* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-iţă.*
Caioni: it.
Cair: *cáir*, variantă, absentă în dicţionare, dar reală, a lui *cáier.*
Caissev: *cais* (pomul fructifer), cu suf. bg. (sau sl.)*-ev.*
Caitatu
Caiter
Caiţa: acelaşi cu numele următor.
Caiţă: acelaşi cu *Căiţă.*
Caiu: bg. *Kajo.*
Caizerliu: germ. *Kayserling* (?); cf. bg. *Kajzer(ov).*
Cajal: cf. (Ramon y) *Cajal*, celebru medic şi savant spaniol.
Cajvănean < n. top. *Caşva* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean.*
Caju: bg. *Kažo.*
Calacan: *calacan*, variantă a lui *calaican* „sare de cupru, piatră vînătă".
Calafeteanu < n. top. *Calafat*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Calafus
Calaj: cf. bg. *Kalağiev*, a cărui temă este *kalağ-.*
Calalb: *cal alb;* scris şi *Cal Alb;* cf. n. top. *Cal Alb.*
Calaman: cf. ucr. *kalamanko* „votcă" (cu nuanţă de dispreţ).
Calamata: gr. *Kalamata(s).*
Calamif
Calan: ung. *kalán*, variantă a lui *kanál* „lingură"; cf. n. top. *Călan* (Ardeal).
Calancea: acelaşi cu *Calangea* (?).
Calaneanţu < n. top. *Călan*, suf. *-eanţ*, care indică originea locală a oamenilor.
Calangea: *Calangiu* (v. numele următor), cu suf. *-ea.*
Calangiu: *calangiu* „spoitor de vase de aramă".
Calapancea: acelaşi cu *Carapancea* (?).
Calapăr: *calapăr* „o plantă cu miros foarte plăcut".
Calapod: *calapod* „o bucată de lemn fasonată pe care o folosesc cizmarii sau cojocarii în meseria lor"; cf. n. top. *Calapodeşti.*
Calaporeanu < n. top. *Calapăr(ul).*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Calapus
Calaraşu: acelaşi cu *Călăraşu.*
Calată
Calaţă: gr. *Kalatzi(s).*
Calavre: cf. numele următor.
Calavreze: gr. *Kalavrezos* (< it. Calabrese).
Calǎ: *calǎ* „horn, coş, ogeac"; cf. şi gr. *Kala(s).*
Calbaş: *calbaş*, variantă a lui *cilbaş* „caltaboş; cîrnat gros".
Calb(e)ază: *cǎlb(e)azǎ*, variantă a lui *gǎlb(e)azǎ* „vierme parazit care provoacă o boală a ficatului la ovine şi bovine; boala însăşi".
Calboreanu < n. top. *Calbor* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Calbureanu: acelaşi cu numele precedent.
Calcan: *calcan* „scut; un peşte de mare (în formă de romb)".
Calcandi: gr. *Kalkandi(s).*
Calcǎntraur: *calcǎ întru aur*, poreclă dată unui om foarte bogat. Simplă ipoteză!
Calcea: *calce* „o plantă ierboasă"; cf. totuşi bg. *Kalča* (v. *Calciu*).
Calcianu < *Calcea* sau *Calciu* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Calciu: bg. *Kalčo.*
Calcîntraur: acelaşi cu *Calcǎntraur.*
Calcovorescu: *calcovurǎ* „capcană mică de prins vînat"; „palmă, bătaie".
Caldararu: acelaşi cu *Căldăraru.*
Caldalef: bg. *Kaldarev* (?).
Caldare: *căldare.*
Caldea: gr. *Kaldi(s).*
Calea: sl. *Kalja;* cf. şi bg. *Kale*, gr. *Kalli(s);* şi *calea* „nume de bou alb".
Caleap: *caleap* „unealtă care serveşte la prelucratul lînii şi cînepii".
Caleavalea: *calea valea* = *calea ca valea* „uşor, acceptabil".
Caleb: *caleb*, variantă absentă în dicţionare (mai apropiată de etimon) a lui *caleap.*
Calees: gr. *Kalleas.*
Calefus
Calemeanu: *calem* „cancelarie, birou, oficiu".
Calen: acelaşi cu *Calin.*
Calenciuc: acelaşi cu *Calinciuc.*
Calenic: acelaşi cu *Calinic.*
Calerghi: gr. *Kal(l)ergi(s).*
Calescu < *Calea;* cf. şi bg. *Kalev*, al cărui *-ev* a fost înlocuit prin *-escu*, şi bg. *Kalejski.*
Calestru: acelaşi cu *Calistru.*
Caletzeanu: acelaşi cu numele următor.
Caleţeanu < n. top. *Călăţea* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Calfa: acelaşi cu *Calfă.*
Calfaiani: gr. *Kalfagianni(s).*
Calfă: *calfă* „lucrător calificat după o perioadă de ucenicie"; cf. şi gr. *Kalfa(s).*
Calfoglu: gr. *Kalfoglu.*
Calian(u): acelaşi cu numele următor.
Calianu: gr. *Kalligianni(s).*

Caliga: gr. *Kalliga(s).*
Caligari: it. *Cal(l)igari;* cf. și gr. *Kalligaridi(s).*
Caligary: același cu numele precedent.
Caligrafu: *caligraf* „om cu scriere frumoasă, din care își face o meserie sau o ocupație permanentă".
Calimache: același cu numele următor.
Calimachi: după Lecca, p. 118, acest nume a fost, la origine *Călmașul;* forma de mai tîrziu este „grecizată". Cf. și gr. *Kalemaki(s).*
Callimachi: același cu numele precedent; cf. n. top. *Călimah.*
Caliman: gr. *Kallimani(s);* cf. sl. *Kaliman* și n. top. *Călimanul, Călimani* etc.
Calimanciuc: *Caliman* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk.*
Calimandric: cf. *calamandros* „neregulă, neorînduială, harababură" care s-a putut da, în glumă, ca nume, puțin modificat, unui „zăpăcit".
Caliment: DO, p. 33 are *Chilimnet* și *Călămeant < Clement* (al doilea, contaminat cu *Căliman*).
Calin: bg. (și sl.) *Kalin.*
Calinca: bg. *Kalinka.*
Calinciuc: *Calin* (sau sl. *Kalin*), cu suf. ucr. *-čuk.*
Calincu: bg. *Kalinko.*
Calinderu: gr. *Kalenderi(s)* (scris cu *d*!).
Calinic: nume calendaristic, de origine grecească; cf. bg. *Kalinik.*
Caliniceanu < *Calinic* sau *Calinici* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Calinicenco: *Calinic* sau *Calinici* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-enko.*
Calinici: *Calin* sau sl. *Kalin* (v.s.v.), cu suf. *-ici* (sau sl. *-ič*).
Caliniuc: sl. *Kalin* (sau *Calin*), cu suf. ucr. *-juk.*
Calinov: sl. *Kalin,* cu suf., tot sl., *-ov.*
Calinovici: sl. *Kalin,* cu suf., tot sl., *-ovič.*
Calinovschi: sl. *Kalin,* cu suf., tot sl. *-ovski.*
Calinteriu: același cu numele următor.
Calintiri: gr. *Kallinteri(s).* Deși gr. *nt* se pronunță *nd,* în cazul de față posesorul numelui a respectat grafia.
Calințaru: cf. gr. *Kallentzir, Kallintsis* și ung. *kalintsa* „o plantă".
Caliopol: gr. *Kalliopulos.*
Calista: „femininul" lui *Calist (< Calistrat),* nume calendaristic.
Calistrat: nume calendaristic.
Calistru: *Calist,* nume calendaristic; pentru finală, cf. *fochistru < fochist.* Cf. și rus. *Kallistra.*
Calitovici
Calița: bg. *Kalitsa* sau (și) gr. *Kalitza;* cf. și *căliță,* diminutiv al lui *cale.*
Calițoiu: *Calița* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Caliniuc: sl. *Kalin,* cu suf. ucr. *-juk.*
Calleya: gr. *Kallegia(s).*
Callimachi: același cu *Calimachi.*
Calmac: *Kalmak,* nume bărbătesc în limba hacașilor (U.R.S.S.), din grupul turcic.
Calmischi: același cu *Calmuschi.*
Calmîc(u): același cu numele următor.
Calmuc: ucr. *Kal'muk* (= *Calmuc* „numele unei populații mongolice"); cf. și bg. *Kalmuka,* gr. *Kalmuki(s), Kalmukos.*
Calmus: gr. *Kalmus.*
Calmuschi: același cu numele următor.
Calmuțchi: *Calmuc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-tski.*
Calmy
Calnegru: *cal negru;* cf. *Calalb.*
Calniciuc: *Calinic* (v. mai sus, v.s.), cu suf. ucr. *-juk.*
Caloescu: *Calu* cu suf. *-escu.*
Calogherato: gr. *Kalogeratos.*
Caloghiru: gr. *Kalogiru.*
Calognomu
Caloian(u): *caloian* „mică statuetă în formă de om" (cu semnificație superstițioasă).
Caloiani: gr. *Kalogiani(s).*
Caloinescu < *Caloian(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Calomfir: *calomfir* „plantă ierboasă, aromatică".
Calomfirescu < *Calomfir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Calons: cf. gr. *Kaluntzi(s).*
Calopăreanu < n. top. *Calopăr,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Calotă: *cal,* cu suf. *-otă;* cf. și sl. *Kalota* (< *kal* „negru").
Calotescu < *Calotă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Calotița: *Calotă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iță.*
Calovia
Caltea: gr. *Kalti(s).*
Calțaru: ar putea fi o variantă a lui *colțar* (cf. *colțun < călțun*); sau un derivat ad-hoc de la *colț,* cu sensul de „colțos" (= *certăreț*).
Calțun: *călțun* „ciorap (mai ales de lînă)".
Calu: cal; cf. și gr. *Ka(l)lu.*
Calude: gr. *Kaludi(s).*
Calugnay: același cu numele următor.
Calujnai: cf. gr. *Kalognoma(s),* pentru temă.
Caluțescu: *căluț* „cal mic"; „numele unor insecte"; „călușar".
Calvinu: *calvin* (e și popular, cf. *Șezătoarea,* XXXIV, p. 136).
Calvecoreseu: *Kalvokoresi(s)*
Calzanide: gr. *Kaltsamidis.*
Camalesa
Camaleșa
Camanariu: *cămănar,* variantă a lui *căminar,* „cel însărcinat cu strîngerea dijmei de ceară pentru domnie".
Camara: același cu numele următor.
Camară: *cămară.*
Camariano: gr. *Kamarianos.*

Camarina: gr. *Kamarinea.*
Camarinas: gr. *Kamarineas.*
Camariu: gr. *Kamari(s).*
Camaroschi: același cu *Comorovschi.*
Cambasur
Camber: gr. *Kamberi(s).*
Camberliu: cf. numele precedent, combinat cu suf. tc. *-li.*
Cambir(i): gr. *Kambiris.*
Camboli: gr. *Kamboli(s).*
Cambos(e): bg. *Kambosev* sau (și) gr. *Kombosos, Kambosu.*
Cambrea: gr. *Kambras, Kambri(s).*
Cambureanu < n. top. *Camburul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Camburoglu: gr. *Kamburoglu.*
Camburu: gr. *Kamburi(s).*
Camcă: *camcă* „un clește de lemn" (variantă sau sinonim al lui *cange*).
Camen: *camenă,* variantă a lui *camănă* „unitate de măsură de greutate; un impozit"; cf. și bg. *Kamen.*
Camenceanu < n. top. *Caminca;* cf. și bg. *Kamenčo* (cu suf. antroponimic *-eanu*).
Camencianu: același cu numele precedent.
Camenides: gr. *Kamenidis*
Camenschi: bg. *Kamenski.*
Camenită: *camenită* „cuptor, sobă".
Camențu: rus. *Kamenets* (gen, *-tsa*); cf. și ung. *kementse* „sobă".
Cameteanu: cf. bg. *Kametev.*
Camil: *Camil* (latinism sau franțuzism).
Camilar: *cămilar* „cel care mînă cămilele".
Camiloiu: *Cămilă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Caminschi: același cu *Camenschi.*
Campagna: it.
Campus: it. *Campus* (< lat. *campus*); cf. și ung. *kampós* „îndoit, curbat".
Canac: *canac,* variantă a lui *canaf.*
Canaceli: it.
Canache: gr. *Kanaki(s).*
Canacheu: același cu numele următor.
Canachiu: același cu *Canache,* dar la genitivul numelui grecesc (în *-u*).
Canaf: *canaf* „ciucure".
Canafir
Canaliș: gr. *Kanalis.*
Cananău: cf. gr. *Kanon (i).*
Canar: ar putea fi același cu *Canari* sau rom. *canar* (pasărea).
Canarache: gr. *Kanarakis.*
Canari: gr. *Kanari(s).*
Canavea: gr. *Kanavi(s), Kanava(s).*
Cană: gr. *Kana(s)* (sau/și) bg. *Kana;* cf. totuși și rom. *cană.*
Canbir: același cu *Cambir(i).*
Cancea: bg. *Kanča.*
Canceal: ung. *kancsal* „sașiu, încrucișat".
Cancel: același cu numele precedent.
Cancer: cred că este același cu *Cancel.*
Canciovici: tema este aceeași ca a numelui următor, cu suf. sl. *-ovič.*

Canciu: bg. *Kančo;* cf. n. top. *Canciu* (Ardeal).
Canciuc: ucr. *kančuk* „bici".
Candachia: gr. *Kandakis.*
Candale: gr. *Kandeli(s).*
Candarian: gr. *Kandari(s),* cu suf. armenesc *-ian.*
Candea: același cu *Cindea.*
Candel: germ. *Kandel.*
Candelă: *candelă* „lampă cu ulei".
Candelescu < *Candel(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Candet: cf. it. *Candeo, Chiandetti (< Candido).*
Candiani: gr. *Kandiani(s).*
Candiano: gr. *Kandianos;* poate fi și o variantă a numelui precedent.
Candid: lat. *Candidus.*
Candidatu: *candidat.*
Candilă: același cu *Candelă;* cf. și gr. *Kandila(s).*
Candoi: *Candu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi.*
Candra: același cu *Candrea.*
Candrache: gr. *Kandiraki(s).*
Candrea: gr. *Kandri(s).*
Candu: gr. *Kantos.*
Canea: gr. *Kaneas;* dacă-i accentuat pe silaba finală, este *caneá* „cep de lemn sau de metal la un vas".
Canecio
Caneli: gr. *Kanel(l)i.*
Canelide: gr. *Kanel(l)idis.*
Canellis: gr. *Kanel(l)is.*
Canellos: gr. *Kanel(l)os.*
Caneta: același cu numele următor; cf. și gr. *Kanetaki(s).*
Canetti: gr. *Kaneti(s).*
Cangea: *cange* „prăjină lungă cu un cîrlig de fier în vîrf"; „gheară de pasăre răpitoare".
Cangiopol: tema este aceeași cu numele precedent (*cange* e de origine turcească și va fi existînd și în greacă), iar finala, gr. *-opolus.*
Cania: bg. *Kanja* sau (și) gr. *Kania.*
Canianu: *Cania* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Caniola: cf. gr. *Kanioglu* sau it. (?)
Caniuca
Canja: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *cange.*
Canta: ung. *kanta* „oală, ulcior" sau (și) bg. *Kanta,* gr. *Kanta(s).*
Cantabine: it. *canta bene* sau. rom. *cintă bine,* cu grafie, parțial, italienească sau latinească.
Cantacuzino: nume grecesc vechi, introdus la noi în sec. XVII; cf. Lecca, s.v.
Cantacuzu: o prescurtare a numelui precedent.
Cantahuz: același cu numele precedent.
Cantaragiu: *cantaragiu* „persoană care cîntărește" (în special mărfuri).
Cantarol: gr. *Kantaroglu.*
Cantauz: același cu *Cantahuz.*

Cantavara: *cîntă vara* (?); cf. *Cantabine*.
Cante: același cu numele următor.
Cantea: gr. *Kanti(s)* sau *Kantia*; cf. și it. *Cante*, variantă a lui *Cavalcante*.
Cantemir: numele familiei domnitoare care nu e de origine tătărească, ci caucaziană; *Kantemir* în limba adîgheienilor și *Kan-Temir*, în aceea a cumîcilor.
Cantimir: același cu numele precedent.
Canteș: cf. ung. *kantus* „pardesiu scurt (la femei și copii)".
Cantile: gr. *Kantilis*.
Cantiș: același cu *Canteș*.
Cantonieru: *cantonier* „paznic și îngrijitor al unui canton".
Cantor: *cantor* „cîntăreț de biserică; psalt, dascăl".
Cantoreanu: *cantorean* < *cantor* „comptoar" (v. Bogrea, *Dacor.*, IV, p. 1059).
Cantorianu: același cu numele precedent.
Cantoriu: același cu *Cantor*.
Cantuniar: același cu numele următor.
Cantuniari: pt. temă, cf. gr. *Kantuni(s)*, *Kantunia(s)*.
Cantur: același cu *Cantor*; cf. și gr. *Kanturos*, *Kanturu*.
Canțelare: variantă, absentă în dicționare, a lui *cancelarie* (cf. *canțelarie*).
Canțîr: cf. gr. *Kantsirakis*, a cărui temă este *Kantsir*.
Canțu: gr. *Kantsos*, *Kantsu*.
Canu: bg. *Kano* sau (și) gr. *Kannu*.
Canură: *canură*.
Canus: gr. *Kannos*.
Capac: *capac*.
Capache: gr. *Kapaki(s)*.
Capacioris: gr. *Kapatsoris*.
Capalb: *cap alb*.
Capanu: tc. *kapan* „cursă, capcană"; cf. bg. *Kapanov*.
Capată: același cu *Capătă*.
Capatos: gr. *Kap(p)atos*.
Capatu: gr. *Ka(p)patu*.
Capăt: *capăt*.
Capătă: același cu *Capotă*.
Capbătuc: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Capbătut*; *bătucă* „rînză de pasăre" nu văd cum s-ar combina cu *cap*.
Capbun: *cap bun*.
Capcelea: cf., pentru temă, bg. *Kapča*, *Kapčo*.
Capdebo: același cu numele următor; o familie de armeni din Transilvania se numea așa.
Capdebou: *cap de bou* (după Graur, p. 100, numele se referă, probabil, la o stemă a familiei).
Capdefier: *cap de fier*.
Capel: gr. *Kapeli(s)*.
Capel(l)eanu: gr. *Kapel(l)a*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Capeti: gr. *Kapeti*.
Capeț: același cu numele următor.
Capeți: gr. *Kapetsis*.
Capidan: trebuie să fie o variantă balcanică a lui *căpitan*. (Posesorul numelui a fost lingvistul aromân bine cunoscut)
Capie: *capie* „o boală a oilor, care constă mai ales în amețeală". În cazul oamenilor urmează să apelăm la sensul verbului *a căpia* „a se sminti".
Capitanovici: *Căpitan*, absent în fișierul meu, cu suf. sl. *-ović*. De altfel tema există și în slavă (cf. bg. *Kapitan*).
Capitolin
Capizisu: cf. gr. *Kapusizi(s)*.
Capîlneanu < n. top. *Căpîlna* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Caplan: *caplan* „soldat turc care purta caplan" (un fel de turban).
Caplea: gr. *Kapli*.
Caplegat: *cap legat*.
Capmare: *cap mare*.
Capoceanu < *Capoț* (v. mai jos, s.v.) cu suf. (antroponimic) *-eanu*; ar putea fi, uneori, și *Copăceanu*.
Capoianu: *Capoiu* (v. numele următor), cu suf. *-eanu*; cf și gr. *Kapoiano(s)*.
Capoiu: *căpoi* „cap mare" sau (și) *căpoi*, variantă a lui *copoi*.
Capolide: gr.
Capornița: *cap*, cu suf. *-orniță*, cu sensul de „cap mic (și prost)".
Capota: același cu numele următor.
Capotă: *cap*, cu suf. *-otă*.
Capoț: gr. *Kapotsi(s)*.
Cappron: cf. it. *Caproni*.
Capran: gr. *Kaprana(s)*, *Kaprani(s)*.
Caprariu: același cu *Căprariu*.
Capră: *capră*.
Capreș: *capră*, cu suf. *-eș*.
Capri: bg. *Kapri* (< *Kapriel*); v. *Capriel*. Cf. și gr. *Kapri(s)*.
Caprică: *căprică*, diminutiv al lui *capră*.
Capriceru: derivat de la *căpriță*, cu suf. *-er* (variantă a lui *-ar*); cf. *căprică* și *căpricea*.
Capriel: bg. *Kapriel* (= *Gabriel*).
Capril: bg. *Kapril* (< *Kapriel*).
Caprini: gr. *Kaprinis* sau (și) it. *Caprini*.
Capriș: același cu *Capreș*.
Caprițescu < *Căpriță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Caproș(u): *cap roș(u)*.
Capruciu: același cu *Căpruciu*.
Capsali: gr. *Kapsali(s)*.
Capse: gr. *Kapsi*.
Capsuciu: seamănă, ca formație, cu *Capbătuc* (în sensul că partea a doua este o temă verbală).
Capșa: *cap*, cu suf. *-șa*.
Captalan: același cu *Căptălan*; cf. n. top. *Captalan*.
Captan: *căptan*, variantă a lui *captar* (v. numele următor).
Captar: *captar* „capac (din coajă de tei)".

Captorenco: *Captar* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko* (care va fi înlocuit, poate, pe *-escu*).
Captiu: *capchiu*, variantă regională a lui *capiu* „năuc, zăpăcit", cu *k'(= chi)*, perceput și confundat, în unele graiuri, cu *t'*.
Capu: bg. *Kapo*, sau (și) gr. *Kappos*, *Kappu*.
Capuciu: cf. bg. *Kaputsov* și *capugiu*, variantă a lui *capigiu* „portar al seraiului".
Capusteac: ucr. *kapusta* „varză", cu suf. ucr. (antroponimic) *-jak*.
Caputineanu < n. top. *Căpățina*, *Căpățineni* (cu *-ă-* < *u*, pentru „eufonie").
Capverde: *cap verde*.
Cara: bg. *Kara;* cf. și it. *Cara*.
Caraba: *carabă* „fluier"; „cimpoi"; cf. și gr. *Karaba(s)*.
Carabaș(u): același cu *Cărăbaș;* cf. și n. top. rus. *Karabaš*.
Carabașa: același cu numele precedent.
Carabă: același cu *Caraba*.
Carabăț: gr. *Karabatsu*.
Carabela: gr. *Karabela(s)*.
Carabella: gr. *Karabella(s)*.
Carabete: ar putea fi același cu *Carabăț;* cf. totuși gr. *Karabetiadis*, *Karabetian*, care cer o temă *Karabeti*.
Carabețeanu: *Carabăț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Carabiberi: *Cara* (< tc. *kara* „negru") *Biberi* (v. la *B.*, s.v.)
Carabin: gr. *Karabinos*.
Carabină: același cu precedentul sau < *carabină*, pentru care cf. *Pușcă*.
Carabineanu: *Carabin(ă)* (v.s.v.) cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Carabo: gr. *Karabos*.
Carabogdan: *Cara* (< tc. „negru") *Bogdan*.
Carabotache: cf. gr. *Karaboti(s)*, de la care există foarte probabil, un derivat cu suf. *-akis*.
Carabu: același cu *Carabo*.
Carabugan: cf. gr. *Karabugas*.
Carabulea: gr. *Karabulis*, *Karabula(s);* cf. n. top. *Carabulea*.
Carabulescu < *Carabulea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Carabut: gr. *Karabuti(s)*.
Carabuz: cf. gr. *Karabo*.
Caracaleanu < n. top. *Caracal*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Caracaș: tc. *karakaš*, „cu sprîncenele negre"; cf. și bg. *Karakaš* și n. top. *Caracașul*.
Caracea: cf. gr. *Karatsi(s)*.
Carachi: gr. *Karaki(s)*.
Caracioc: același cu numele următor.
Caraciog: bg. *Karačov*.
Caraciovschi: bg. *Karačov*, cu suf. sl. (existent și în onomastica bulgară) *-ski*.
Caraciuc: cf. numele precedente.
Caracoi: cf. gr. *Karakos*.
Caracopol: gr. *Karakopoulos*.
Caracostea: *Cara Costea*.
Caracotta: gr. *Karakota(s)*.
Caracșanu
Caracudă: *caracudă* „un pește (numit în alte graiuri *caras*)".
Caracudi: cf. gr. *Karacuda*, *Karakuzi(s)*.
Caracudovici: cf. bg. *Karakudov*.
Caraculacu: gr. *Karakulakis*.
Carada: gr. *Karadakis*, care are drept temă un *Karada*; cf. și bg. *Karadov*.
Caradana: cf. gr. *Karadanis*.
Caradinț
Caradjov: cf. bg. *Karağiev*.
Caraenache: *Kara Enache* (tc. kara „negru" existent în multe nume proprii).
Carafizi: cf. gr. *Karafidis*.
Carafoli: gr. *Karafulidis*, a cărui temă este *Karafuli-*.
Caragață: *caragață*. „coțofană".
Carage(a): *caragea* „negru închis"; „trandafir de India"; cf. și bg. *Karağa*.
Caragescu < *Carage(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Caragheorghe: *Cara Gheorghe;* cf. și gr. *Karageorgi(s)*.
Caraghiaur: bg. *Karagjaurov*.
Caraghiorghiev: sl. *Karagjorgiev*.
Caraghilea
Caraghin
Caragia: același cu *Carage(a)*.
Caragiale: pluralul lui *caragea* (v. mai sus *Caragea*).
Caragiani: gr. *Karagjanni(s)*.
Caragioiu: *Caragea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Caragiu: tc. *karaği* „clevetitor"; cf. și *caragiu* „postav prost".
Caraian(i): același cu *Caragiani*.
Caraieni: același cu numele precedent.
Caraiman: același cu *Caraman*.
Caraio(a)n: *Cara Io(a)n*.
Caraiorgopol: *Cara Iorgopol* (acesta < gr. *Georgopulos*). Un gr. *Karageorgopulos* nu am găsit.
Caraivan: *Cara Ivan*.
Carajan: același cu *Caragiani*. (?)
Carale: gr. *Karali(s)*.
Caralupa: *Cara Lupa*.
Caramacea: cf. gr. *Karamatsukis*, a cărui temă este *Karamats-* (cu *ts* > rom. > *č*).
Caramalău: același cu numele următor.
Caramaliu: gr. *Karamali(s)*.
Caramalîu: același cu numele precedent.
Caraman: *caraman* „nume de bou cu părul negru". Tc. *karaman* înseamnă și „om înalt". Cf. și sl. *Karaman*, bg. *Karamanov*.
Caramangiu: derivat, cu suf. tc. *-ği*, de la *karaman* (> rom. *caraman*); cf. bg. *Karamanğiev*.
Caramarin: *Cara Marin*.
Caramariu: ar putea fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *călimară*, și anume *calamar(e)*, cu *-ar(e)* tratat ca suf. *(-ariu)*.

Mai puţin verosimil să avem un *Cara Mariu (= Marius)*.

Caramatescu: acelaşi cu *Carametescu*.

Caramavu: pt. partea a doua *(-mavu)*, cf. gr. *Mavi(s)*.

Carambovici: pt. temă, cf. gr. *Karambos*.

Caramelea: gr. *Karameli*.

Caramete: gr. *Karametis*, *Karameta(s)*.

Carametescu < *Caramete* (v. numele precedent) cu suf. *-escu*.

Caramfil: *caramfil*, variantă a lui *calomfir* „plantă ierboasă aromatică"; cf. şi bg. *Karamfil*.

Caramicu: *Cara Micu*.

Caramida: acelaşi cu *Cărămidă*.

Caramidar: acelaşi cu *Cărămidar(u)*.

Caramihai: gr. *Karamihail*, *Karamihali(s)*.

Caramino: cf. gr. *Karamina(s)*.

Caraminu: acelaşi cu numele precedent.

Caramitru: gr. *Karamitru*.

Caramlău: acelaşi cu *Caramalău*.

Caramuzi: gr. *Karamuzi(s)*.

Caramzulescu < *Caramuzi* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.

Caranaum: *Cara Naum*.

Caranada: gr. *Karandas*.

Carandă: acelaşi cu numele precedent.

Carandino: gr. *Karandinos*.

Caranfil: acelaşi cu *Caramfil*.

Carangea: cf. bg. *Karanğov* (explicat din tc. *karinğa*).

Caranica: gr. *Karanika(s)*.

Carapace: *carapace* „ţeastă osoasă care acoperă corpul broaştelor ţestoase".

Carapalea: gr. *Karapalis*.

Carapancea: cf. bg. *Karapančev* (cf. şi bg. *Panča*, *Pančo*, pt. partea a doua).

Carapanceanu < *Carapancea* (v. numele precedent), cu suf. *-eanu*.

Carapănceanu: acelaşi cu numele precedent.

Carapostol: gr. *Karapostolu*.

Carara: gr. *Kararas*.

Carare: acelaşi cu *Cărare*.

Caras: *caras* „un peşte de baltă" (în alte regiuni i se spune *caracudă*); cf. şi gr. *Karas*.

Carasava: gr. *Karasav(v)a(s)*.

Carasec: cf. gr. *Karasikis*.

Carasievici: rus. *Karasievič* (presupus de mine, pornind de la *karas*, etimonul cuvîntului românesc).

Carastan < n. top. *Cărăstău* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Carata: cf. gr. *Karatasaki(s)*, care are drept temă un *Karatas*.

Caratană: cf. *Carata*.

Carataş(u): acelaşi cu *Caretaş*.

Carată: acelaşi cu *Carata*.

Caratti: gr. *Karatis*.

Carauleanu < n. top. *Caraula*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Caravaci: cf. *Carvaci*.

Caravan: ucr. *Karavan* sau (şi) gr. *Karavanos*; cf. n. top. *Caravanul*.

Caravasile: gr. *Karavasili(s)*.

Caraveţeanu: gr. *Karavetzi*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Caravia: gr. *Karavia(s)*.

Caraza: acelaşi cu numele următor.

Carază: cf. gr. *Karatza(s)*; ar putea fi şi *căcărează*, pronunţat *c(c)ărează* (> *carază*) pentru eufonie.

Caraboveanu

Carcale: gr. *Karkali(s)*.

Carcalete: *carcalete* „nume de batjocură dat lăutarilor".

Carcaleţ: acelaşi cu numele precedent.

Carcaleţeanu < n. top. *Cacaleţi*, cu un *r* epentetic adăugat pentru eufonie. Ar putea fi şi un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Carcaleţ*.

Carcalli: acelaşi ca origine cu *Carcale*.

Carcan: gr. *Karkani(s)*.

Carcati: it. (?)

Carcu: gr. *Karkos*.

Cardelef: bg. *Kardalev*.

Cardan pare a fi tema numelui următor; cf. şi gr. *Kardanis*.

Cardaneţ: tema este ucr., rus. *kardan* „graniţă", cu suf. *-eţ* (slav), care arată originea, deci „(om) care locuieşte la graniţă" (deci grănicer, poate chiar cu sensul acestuia).

Cardaniuc: *Cardan* (primul sens), cu suf. ucr. *-juk*.

Cardara: gr. *Kardara(s)*.

Cardaş: *cardaş* „tovarăş, soţ".

Cardel: s.cr. *Kardelj*.

Cardoş: cf. *(a) cărdăşi*, *(a) cărdoşa*, verbe formate de la *cardaş*.

Cardoşiu: acelaşi cu numele precedent; *i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*, iar *u* este „articolul".

Cardula: gr. *Kardulas*.

Careba

Carea: gr. *Kareas*.

Careja

Carena: *carenă* „partea corăbiei care stă sub apă"; cf. şi gr. *Karina*.

Carence

Caretaş: *caretaş* „fabricant de caretă"; „rotar", „vizitiu".

Caretică: diminutiv, absent în dicţionare, al lui *caretă* „trăsură elegantă, închisă".

Cargoiu: *Carcu* (cu *-c-* > *g* pentru eufonie), cu suf. *-oiu*.

Cari: gr. *Karis*.

Cariadgi: gr. *Kariagdi*.

Cariadi: gr. *Kariadi*.

Carianopol: tema este identică cu numele următor, cu finala, tot grecească *(-pulos)*.

Carianu: gr. *Karianos*.

Caribob(u): pentru prima parte, cf. gr. *Karis* (> rom. *Cari*); a doua tot grecească.

Caricaş: *cāricaş* (presupus de mine) „cel care face cărici" (= roţi mici).

Cariuciuc: ucr.

Cariman: pare a fi acelaşi cu *Caraman*.

Carisi: gr. *Karis*, *Karitzi(s)*.

Carîmb: *carimb* „o parte a căruței"; „partea cizmei de la căputǎ în sus".
Carip
Carjiu: cf. *cirjie*, variantă, a lui *Cirjă.*
Carlaonț: *carlaonț*, variantă, absentă în dicționare, a lui *cirlionț* „buclă (de păr), zuluf".
Carlea: gr. *Karli(s)* sau (și) germ. *Karli.*
Carlior: diminutiv (cu suf. *-ior*) al numelui precedent (?).
Carlioanță: variantă a lui *Carlaonț* (cf. *cîrlioanță*), absentă în dicționare.
Carlovici: *Karl* (formă, originar germană), cu suf. sl. *-ović.*
Carman: gr. *Karman* (cf. și *Karmanedis*).
Carmazin: cf. rus. *Karamzin.*
Carmaziu: *cirmiziu* „roșu închis".
Carmezinu: pare a fi același cu numele precedent.
Carnagel: germ.
Carnaru: gr. *Karnaros.* Nu-i exclus să avem a face (și) cu un derivat de la *carne;* cf. *vărzar* „plăcintă făcută cu diverse plante" (=lucruri *verzi*). V. *Cărnar(i)u.*
Carnat: *cirnat*, variantă a lui *cirnaț.*
Carnațiu: *cirnaț*, cu grafie latinizantă sau arhaică.
Carnu: gr. *Karnos.*
Caroiani: gr. *Karogianni(s).*
Carojan: cf. n. top. *Corogea, Apa Corogenilor.*
Carol: *Carol* (nume de origine germanică, existent în diverse alte limbi); cf. și bg. *Karol.*
Carolea: același cu numele următor; cf. și germ. *Karola.*
Caroli: gr. *Karolis;* cf. și it. *Caroli.*
Carolică: *Carol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Caroliuc: *Carol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Caroni: it. *Carone, Caroni*; cf. și gr. *Karonidis.*
Caropol: gr. *Karopulos.*
Carp: nume calendaristic slav.
Carpat: singularul lui *Carpați.*
Carpăn: același cu numele următor.
Carpen: *carpen;* cf. n. top. *Carpenul.*
Carpeneanu < n. top. *Carpenul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Carpenișeanu < n. top. *Carpenișul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Carpet: gr. *Karpeti(s).*
Carpici: *Carp* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-ici*, de origine slavă.
Carpin: același cu *Carpen*; cf. n. top. *Carpinul.*
Carpinișteanu < n. top. *Cărpiniștea*, cu suf. *-anu.*
Carpinache: *Carpin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.*
Carpis: gr. *Karpis.*
Carpițanu < n. top. *Cărpiți*, cu suf. *-anu.*
Carpiuc: sl. *Karp*, cu suf. ucr. *-juk.*

Carpo: bg. *Karpo* sau (și) gr. *Karpos.*
Carpodeanu: gr. *Karpodini(s)* cu suf. *-eanu* în locul lui *-(i)ni(s).*
Carpov: bg. (și sl.) *Karpov.*
Carpus: gr. *Karpos.*
Carpușor: *Carp* (v. mai sus, s.v.) cu suf. diminutival *-ușor.*
Carpuz: același cu *Carpus;* cf. și bg. *Karpuzov.*
—**Carsiu:** gr. *Karsis, Karsu.*
Carson
Carst: cf. *cîrstă* „grămadă de snopi".
Carstoiu: același cu *Cîrstoiu*
Carstuinca
Carșeli
Carșinescu: bg. *Karčin*, cu suf. *-escu.* (înlocuitor al bg. *-ov?*).
Carta: gr. *Karta.*
Cartacai
Cartacol
Cartal: gr. *Kartalos, Kartalu, Kartali(s);* cf. și bg. *Kartalov.*
Cartas: gr. *Kartas.*
Cartaș: *cartaș* „unealtă de zidărie".
Carteleanu < *Cartal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponomic) *-eanu.*
Carteputredă: *carte putredă.*
Cartianu < n. top. *Cartiul*, cu suf. *anu.*
Cartiianu: același cu numele precedent.
Cartiș: *Cartu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iș.*
Cartoafă: *cartoafă*, variantă a lui *cartof.*
Cartog: *cirtog* „culcuș, ascunzătoare de animale sălbatice"; „gaură de sub vatra cuptorului".
Cartoiu: *Cartu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cartojoan < n. top. *Cirtojani;* pentru temă, cf. *cirtog* (pl. *cirtoage*) „culcuș, adăpost pentru animale sălbatice".
Cartu: bg. *Karto;* cf. și bg. *Carta, Cartas.*
Cartuță: *Cartu* sau *Carta* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Caruna: gr. *Karuni(s), Karunaki(s).*
Carussis: gr. *Karusis.*
Carvaci: cf. ucr. *karvaš* „manșetă, marginea mînecii".
Carvela: gr. *Karvel(l)a(s).*
Carvonidi: gr. *Karvunidis.*
Carvunis: gr. *Karvunis.*
Casan: același cu *Cazan*; cf. *Casangiu.*
Casandra: gr. *Kassandra.*
Casandrescu < *Casandra* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Casandru: „masculinul" lui *Casandra.*
Casangiu: același cu *Cazangiu.*
Casapu: *casap* „măcelar".
Casas: gr. *Kassas;* ar putea fi, uneori, cel puțin ca ipoteză, și sp. *Casas.*
Casas(s)ovici: *Casas*, sau, mai degrabă, gr. *Kassas*, cu suf. sl. *-ović.*
Casămîndră: *casă mîndră.*
Casca: gr. *Kaska(s).*
Caset(t)i: it. *Casetti.*
Casiade: același cu numele următor.

Casiadi: *Kas(s)iadis.*
Cas(s)ian: *Casian*, nume calendaristic.
Casimachi: gr. *Kasimaki(s).*
Casim: gr. *Kas(s)imos.*
Casiș: gr. *Kassis.*
Casiu: bg. *Kasjo* sau (și) gr. *Kassios, Kassiu.*
Casîru: bg. *Kašarov* (< tc. *kisir* „neroditor, fără copii").
Casop: cf., pentru temă, gr. *Kassopulos.*
Cassan: gr. *Kassanos, Kassanu.*
Cassanova: it.
Castan: *castan*; cf. și gr. *Kastanos, Kastanu.*
Castravete: *castravete.*
Castriș: cf. gr. *Kastris, Kastrisios, Kastrisiu.*
Castrișanu: *Castriș*, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Casu: gr. *Kassos, Kassu* sau (și) bg. *Kaso.*
Casuccini
Caș(u): *caș;* cf și bg. *Kašo.*
Cașaș: ar putea fi un sinonim al lui *cășar* „cel care face caș"; cf. *cizmaș — cizmar.*
Cașava: pentru temă, cf. ucr., rus. *kaša* „un fel de mîncare (ca terciul)".
Cașcaval: *cașcaval.*
Cașcarache: pentru temă, cf. bg. *Kaška* și gr. *Kaskavas.*
Cașer(i)u: același cu *Cășeru.*
Cașica: *Caș(u)*, cu suf. diminutival *-ică*(?); cf. și bg. *Kaška.*
Cașin: bg. *Kašin;* cf. n. top. *Cașinul.*
Cașlir: cf. tc. *kašli* „sprîncenat".
Cașmir: *cașmir* „stofă foarte subțire din lînă de capre de Cașmir".
Cașolțeanu < n. top. *Cașolț* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Caștă: *cașle* „cutie în care se țin literele separate unele de altele" (la tipografie).
Cașvan: cf. *Kasvan* (numele unei scriitoare).
Catalan: gr. *Katalanos, Katalanu;* ar putea fi și *catalan* „locuitor din Catalonia".
Catalin: același cu *Cătălin.*
Catalina: același cu *Cătălina.*
Catalinescu < *Catalin(a)* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Catan: același cu *Cătan.*
Catana: același cu *Catană.*
Catană: același cu *Cătană.*
Catanecі: *Catană* (v. numele precedent), cu suf. *-eci.*
Catar: același cu *Cătaru.*
Catarамă: *catarамă.*
Catarană: cf. *cătaran*, variantă a lui *catran*; ar putea fi și același cu numele precedent.
Cataranciuc: *Catarană, cu* suf. ucr. *-čuk.*
Catarga: *catargă* „corabie; galeră".
Catargiu: *catârgiu* „păzitor sau mînător de catîri".
Catargu: *catarg*, variantă a lui *catargă.*
Catașman: *cotoșman* „cotoi (mare)".
Catărău: *cată* (= caută) *rău.*
Catea: același cu *Cati.*

Cateli: gr. *Kateli(s).*
Catelin: dacă nu e vorba de o greșeală de transcriere (*-n* pt. *-u*), ne putem gîndi la *Cătălin.*
Cateliu: același cu *Cateli.*
Catenca: tema este identică cu numele următor, iar partea finală este suf. ucr. *-enka.*
Cati: hipocoristic de la *Caterina.*
Catin: același cu numele următor (în prima ipoteză) sau gr. *Katinu.*
Catina: gr. *Katina(s);* ar putea fi și același cu *Cătina.* Decide accentul.
Catinca: n. fem. *Catinca* (= *Ecaterina*).
Catincescu < *Catinca* sau *Catenca* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Catineanu: același cu *Cătineanu.*
Catinghiu: cf. ung. *katány* „cicoare".
Catinoiu: *Catină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Catîru: *catîr.*
Catlabuga: cf., pentru prima parte, gr. *Katla(s).*
Caton: lat. *Cato, -onis,*
Catona: săs. *Kattona*; cf. și ung. *katona* „soldat" (> rom. *cătană*).
Catov: bg. *Katov.*
Catovanu < *Catov* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Catrangiu: *catrangiu*, inexistent în dicționare (chiar în cele turcești folosite de mine), cu sensul „cel care prepară sau fabrică catranul". Cf. bg. *Katranğiev* (< tc. *katranği*).
Catrane: variantă posibilă a lui *catran;* cf. *catrană.*
Catrava: gr. *Katrava.*
Catrici: gr. *Katritzi(s).*
Catricica: *Catrici* (v. numele precedent), cu suf. *-ică.*
Catricicău: cf. numele precedent.
Catrina: *Cat(e)rina.*
Catrinar(i)u: *Catrina*, cu suf. *-ar*, care poate arăta originea locală (de la un n. top. *Catrina*, neidentificat). Tema ar putea fi și *catran* (apropiat de *Catrina*), DA are un *cătrănar* (fig.) „cîrciumar"; cf. și arom. *citrinar* „persoana care face catran".
Catrinescu < *Catrina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Catrinici: *Catrina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Catrinoaia: *Catrinoiu* sau *Catrina* (numele bărbatului) (v. s.v.), cu suf. *-oaie.*
Catrinoi(u): *Catrina;* cf. n. top. *Catrinoiul.*
Catrințașu: *catrință*, „obiect de îmbrăcăminte femeiască", cu suf. *-aș.*
Catrinu: formație regresivă de la *Catrinoiu* (a cărui temă a fost „simțită" drept *Catrinu*).
Cattini: it.
Catul: lat. *Catullus;* cf. și bg. *Katul(ov).*
Catulbea: cf. gr. *Katuldis.*
Catulescu < *Catul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Catună: același cu *Cătună*.
Catunoglu: cf., pentru temă, gr. *Katuna(s)*; partea finală, tot grecească (de origine turcă).
Catzian: gr. *Katsianos, Katsianu*.
Catzighera: gr. *Katsigera(s)*.
Caţ: *caţ!*, variantă a lui *ciţ*, interjecţie cu care se alungă pisicile; cf. și evr. *Katz*.
Caţă: același cu *Caţă*; cf. și gr. *Katsa(s)*.
Caţabanu: gr. *Katsabani(s)*.
Caţafane: gr. *Katsafana(s)*.
Caţafani: același cu numele precedent.
Caţalab: cf. gr. *Katsala(s)*.
Caţan < n. top. *Caţa* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Caţavei(u): pare a fi același cu numele următor (*-el* a fost înlocuit prin *-ei*).
Caţavel(a): gr. *Katsavelos*.
Caţă: *caţă* „baston lung ciobănesc cu cîrlig la vîrf"; cf. și gr. *Katsa(s)*.
Caţian: același cu *Katzian*.
Caţichi: gr. *Katsiki(s)*.
Caţighera: același cu *Catzighera*.
Caţiru: gr. *Katsiros, Katsiru*.
Caţichi: același cu *Caţichi*.
Cau: variantă a lui *caua* „ființă imaginară cu care se sperie copiii".
Cauc: *cauc* „vas cu coadă, ca o lingură mare".
Caucea: *cauc*, cu suf. *-ea*.
Cauciuc: *cauciuc*.
Caucoș: *căucuș* „lingură mare".
Caudreanu: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Candreanu*.
Caulea: gr. *Kaulas*; ar putea fi și un derivat, cu suf. *-(u)lea*, de la *Cau*.
Caunică: pentru temă, cf. gr. *Kauni(s)*.
Caurea: gr. *Kauri(s)*.
Cauric: pare a fi un derivat diminutival de la numele precedent.
Cautăbine: *caută bine*.
Cauteș: *(a) căuta*, cu suf. *-eș*.
Cautiș: același cu numele precedent.
Cavache: gr. *Kavvakis*.
Cavadia: gr. *Kavvadia(s)*.
Caval: gr. *Kavvalos, Kavvalu*.
Cavalciuc: același cu *Covalciuc*.
Cavaler(i)u: *cavaler* „celibatar"; cf. și gr. *Kavalieros, Kavalieru*, bg. *Kavalerov*.
Cavaliof: cf. bg. *Kavalof*.
Caval(l)ioti: gr. *Kavaliotis*.
Cavaropol: cf., pentru temă, gr. *Kavura(s)*; *-pol* este gr. *-pulos*.
Cavesche: același cu numele următor.
Caveschi: pol. *Kawetski*.
Cavic: cf. bg. *Kavikov*.
Cavoura: gr. *Kavura(s)*, cu grafie grecească (*-ou-*, care se pronunţă *u*).
Cavura: același cu numele precedent.
Cazaban: fr.
Cazac(u): *cazac*.
Cazaceanu: același cu *Căzăceanu*.
Cazacenco: ucr. *Kazačenko*
Cazachi: gr. *Kazaki(s)*.
Cazachiu: același cu numele precedent.
Cazacincu: același cu *Cazacenco*.
Cazacioc: rus. *kazačok*, diminutiv al lui *kazak* „fecior, băiat de serviciu (la nobilii ruși de pe vremuri".
Cazaciuc: *Cazac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Cazacliu: *cazacliu* „negustor (de vinuri și rachiuri) de prin părţile cazacilor".
Cazan: *cazan*.
Cazana: gr. *Kazana(s)*.
Cazanachi: tema, identică cu a numelui precedent, plus suf. (tot grecesc) *-aki(s)*.
Cazangioglu: *Cazangiu* (v. numele următor), cu suf. tc. *-oglu*.
Cazangiu: *cazangiu* „fabricant sau meșter de cazane, căldărar".
Cazaniștean u: același cu *Căzănișteanu*.
Cazanlău: cf. bg. *Kazanliev*.
Cazănaru: *cazănar*, absent în dicţionare, sinonim cu *cazangiu*, sau, poate, „îngrijitor al cazanelor unei fabrici".
Cazighir: cf. *Caţighera*.
Cazibara
Cazimir: nume polonez la origine.
Cazimirovici: *Cazimir* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.
Cazimischi: *Cazimir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski*,
Cazine: cf. gr. *Kazinakis*.
Cazilbașu: *cazilbaș* „persan".
Căbăroiu: același cu *Găbăroiu*.
Căbăscu < *Caba*; cf. n. top. *Căbești*.
Căbășanu: cf. bg. *Kabašev*.
Căbulcă: *Căbulea* (v. numele următor), cu suf. *-că*.
Căbulea: același cu *Cabulea*.
Căbuţă: *Caba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.
Căbuz: v. rom. *kabudz* „cerbo vivus" (DA); ar putea fi și o variantă a lui *cobuz* „specie de fluier sau caval"; „un fel de lăută".
Căcăriază: *căcărează* „excremente în formă de globurele ale unor animale"; cf. n. top. *Căcăreaza, Căcărăzeni, Căcărezeni*.
Căcărez: variantă a numelui precedent sau a lui *căcăreţ* „căcăcios" (cf. *căcăreaţă*, variantă a lui *căcărează*).
Căcău: *căcău* „om căcăcios"; „dumbrăvoanca" (o pasăre).
Căciudău
Căciulan: *căciulan* „ţăran care poartă căciulă".
Căciularu: *căciular*, cu același sens ca numele precedent.
Căciulă: *căciulă*
Căciuleac: *Căciulă* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-jak*.
Căciulean(u) < *Căciulă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Căciulescu < *Căciulă*; cf. n. top. *Căciulești*.
Cădar: *cădar* „dogar de căzi"; cf. și ung. *kádár* idem (împrumutat din română), cf. n. top. *Cădar* (Banat).
Cădariu: același cu numele precedent.

Cădărea: *cădar*, cu suf. *-ea*.

Cădăreanu < n. top. *Cadar* Banat); ar putea fi și un derivat de la *Cădar(iu)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Cădere: același cu *Cădariu*, modificat în sensul adaptării la sistemul limbii române.

Cădinescu

Căenaru < n. top. *Căianul*, cu suf. toponimic *-ar*.

Căieriu: *căier* „sătean care are (căruță cu) cai"; cf. n. top. *Căierul*.

Căieacu: *Caia;* cf. și *căiesc* „de cal (mai ales în descîntece)".

Căileanu < n. top. *Caila* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Căiman: ucr. *kajman* „supraveghetor (și îngrijitor) al tăietorilor de lemne în pădure".

Căinap

Căinar: *ciinar* „vînt de miază-zi".

Căitanu: cf. bg. *Kajtov*.

Căiță: *căiță* „bonetă"; „scufiță"; „căciulă"; cf. și **n. top.** *Căița*.

Călăcean < n. top. *Călacea* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an*.

Călămar: *călămar*, variantă a lui *călimară*.

Călămara: *călămară*, variantă a lui *călimară*.

Călăraș(u): *călăraș* „călăreț"; „soldat de cavalerie".

Călărăș(e)an(u) < n. top. *Călărași*.

Călăreanu: gr. *Kalaris*, cu suf. rom. *-eanu*; de la *călare* nu văd cum s-ar fi putut deriva acest nume.

Călășeanu: s.cr. *kalaš* „derbedeu"; „înșelător"; cf. și bg. *Kalaša*.

Călăteanu: gr. *Kalatis*, cu suf. (antroponimic) rom. *-eanu*.

Călătoiu: gr. *Kalatis*, cu suf. rom. *-oiu*.

Călătorescu < *călător* (devenit nume propriu), cu suf. *-escu*.

Călățeanu < n. top. *Călățea* (Ardeal); cf. și n. top. *Călățeni* (Ardeal).

Călăurescu: ar putea fi un derivat de la *caraulă* „soldat de gardă"; „străjer" cu metateză.

Călbăjos: *călbejos*, variantă a lui *gălbejos* „palid, tras la față".

Călbureanu: același cu *Calboreanu;* cf. și bg. *Kalburov*.

Călcăianu: *Călcîi* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Călcianu: *Calciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Călcioiu: *Calciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Călciunescu: cf. bg. *Kalčin* (pentru *i* >- *iu*, cf. *mincinos* < *minciunos*).

Călcîi: *călcîi*; cf. și n. top. *Călcăi*.

Căldare: *căldare;* cf. și n. top. *Căldarea*.

Căldărar(u): *căldărar* „cel care face sau vinde căldări"; cf. și n. top. *Căldărarul*.

Căldăraș: *căldăraș* „o pasăre" (*Pyrrhula europea* sau *vulgaris*).

Căldărescu: *Căldare;* cf. și n. top. *Căldărești*.

Căldăruș: diminutiv al lui *Căldare*.

Căldărușă: *căldărușă* „căldare mică"; cf. și n. top. *Căldărușa*.

Căldărușe: același cu numele precedent.

Căldură: *căldură;* cf. și n. top. *Căldura*.

Călduşu: pare a fi o formație regresivă de la *călduşor* „călduț"; cf. și bg. *Kaldăšev*.

Călea: cf. *Calea*.

Călescu < *Călea;* cf. și n. top. *Călești*.

Căletzeanu: același cu *Călățeanu*.

Călețeanu: același cu numele precedent.

Călian(u): *calian*, variantă a lui *caloian* (v. mai sus *Caloian*); cf. și n. top. *Calianul*.

Călimache: același cu *Calimache*.

Căliman: același cu *Caliman*.

Călimănescu < *Căliman;* cf. n. top. *Călimănești*.

Călin: bg. și sl. *Kalin;* cf. și *Calin*. Ar putea fi uneori *călin* „un arbust sălbatic".

Călina: bg. *Kalina;* cf. și *călină*, fem. *călinului* și n. top. *Călin*.

Călincu: bg. *Kalinko*.

Călineață: *călin* (arborele), cu suf. (colectiv) *-eață;* cf. *negureață* < *negură*.

Călineci: *Călin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci*.

Călinescu: *Călin;* cf. și n. top. *Călinești*.

Căliniță: diminutiv de la *Călina*; cf. și bg. *Kalinitsa*.

Căliniuc: *Călin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.

Călinoaia: „soția lui *Călin*".

Călinoiu: *Călin* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-oiu*.

Călitu: participiul lui (a se) *căli*, cu sensul „rezisteut, viguros"; cf. *necălit* „fără vlagă".

Călmașul: v. mai sus *Calimachi*.

Călmățui(u): n. top. *Călmățui*.

Călniceanu: *Calinic*, nume calendaristic, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Călțaru: pare a fi un derivat, destul de curios de la *încălțări* (pl. „încălțăminte"). Cf. și posibilitatea de a fi un „colectiv" de la *cîlți* sau o variantă a lui *colțar*, ambele absente în dicționare.

Călțun: *călțun* „ciorap lucrat în casă".

Călugar: același cu numele următor (*-a-* ar putea fi o greșeală de transcriere); cf. totuși *călugară*, DA).

Călugăr(u): *călugăr;* cf. n. top. *Călugărul*, *Călugări*.

Călugărașu: *călugăraș*, diminutiv al lui *călugăr;* cf. n. top. *Călugărașul*.

Călugăreac: *călugăr*, cu suf. ucr. *-jak*.

Călugăreanu < n. top. *Călugăra*, *Călugăreni*.

Călugărescu < *Călugăr(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Călugărița: același cu numele următor.

Călugăriță: *călugăriță*, fem. lui *călugăr*.

Călugărițoiu: *Călugărița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Căluian(u): același cu *Caloian*.
Căluș: *căluș*, nume a diverse obiecte de lemn, în special „botniță".
Călușaru: *călușar* „cel care dansează călușarul (dans popular specific românesc).
Călușă: variantă „feminină" a lui *căluș*, absentă in dicționare.
Călușer(u): același cu *Călușar(u)*.
Călușița: part. fem. al lui *(a) (în)călușì* „a pune călușul".
Călușiță: dacă nu e o greșeală de transcriere (*-ţ-* pt. *t*), avem un derivat, greu de înțeles, al lui *căluș*.
Călușnic: *căluș*, cu suf. *-nic*.
Căluț(u): *căluț*, diminutiv al lui *cal;* cf. n. top. *Căluțul*.
Căluțaru: *căluț*, cu suf. *-ar* (pentru sens, cf. *vițelar* „păstor de viței").
Căluțoiu: *Căluț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cămară: *cămară* „odaie"; „încăpere pentru păstrarea alimentelor" etc.
Cămărăscu < *Cămară* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Cămărăș(e)an < n. top. *Cămărașul* (Ardeal), cu suf. *-(e)an*.
Cămărășescu < *Cămărașu*, absent în fișierul meu: *cămăraș* „slujbaș la cămara (dormitorul) domnului" (rang boieresc inferior).
Cămăruță: diminutiv de la *Cămară;* cf. n. top. *Cămăruță*.
Cămașălungă: *cămașă lungă*.
Cămătaru: *cămătar* „persoană care împrumută altora bani cu dobîndă excesivă".
Cămeșoiu: *cămeșoi*, augmentativ al lui *cămașă;* cf. n. top. *Cămeșoiul*.
Cămilă: *cămilă*.
Cămina: bg. *Kamena* sau (și) *Kominja;* cf. și *camănă* „un impozit" (pe vremuri).
Căminești eanu < n. top. *Căminească*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căminișteanu: același cu numele precedent.
Cănișteanu < n. top. *Cănești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cămîrzan: același cu *Cărmăzan*.
Cănănău: același cu *Cananău*.
Cănărău: bg. *Kanarov*.
Cănciulescu < *Canciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Cănescu < *Cană;* cf. și n. top. *Cănești*.
Cănilă: *cană*, cu suf. *-ilă* (de la *Dănilă* etc.).
Cănțălare: *cănțălare*, variantă a lui *cancelarie*.
Cănțoiu: *Canțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cănuță: *Cană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Căpăială: cf. *(a)copăi* „a săpa, a prăși, a mușuroi".
Căpănescu: *căpan* (devenit nume propriu) „magazin de aprovizionare a Porții Otomane"; „slujbă înaltă", cu suf. *-escu;* cf. și n. top. *Valea Capanului*.
Căpânță
Căpăstraru: *căpăstru*, cu suf. *-ar;* cf. și *căpăstrare* „un fel de cusătură în jurul unui petic".
Căpătan: *capăt*, cu suf. augmentativ *-an;* cf. și bg. *Kapetan* (= *Kapitan*).
Căpătaru: *(a) căpăta*, cu suf. (care formează nume de agent) *-ar*.
Căpătoiu: augmentativ al lui *capăt*. Ar putea fi și o variantă a lui *căpătîi*.
Căpățînă: același cu numele următor.
Căpățînă: *căpățînă*.
Căpățuia: *căpăț* (v. *Căpeț*), cu suf. diminutival *-uie*.
Căpcănaru: *căpcănar*, absent în dicționare, cu sensul „persoană care confecționează capcane".
Căpencață: cf., pentru temă, bg. *Kapinov*.
Căpescu: bg. *Kapo(v)*, cu suf. *-escu* (înlocuitor al lui *-ov?*).
Căpeț: *căpeț*, variantă a lui *căpăț* „măsură de lemn cu care se ia vama la moară".
Căpinaru: cf. bg. *Kapinjarski*.
Căpitan(u): *căpitan;* cf. și bg. *Kapitan*.
Căpitanovic: tema este aceeași cu numele precedent, iar suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Kapitanov*.
Căpităneanu < *Căpitan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Căpitănescu < *Căpitan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Căpița: *căpiță* „grămadă conică de fîn".
Căpîlnaș: *căpîlnă*, cu suf. *-aș*, care arată aparținerea, de unde urmează că acest nume e sinonimul lui *bisericaș* sau *enoriaș;* cf. n. top. *Căpîlnaș* (Ardeal).
Căpîlnă: *căpîlnă* „capelă, paraclis".
Căpîlneanu < n. top. *Căpîlna* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căplănuș: *Caplan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Căplean < n. top. *Căpleni* (Ardeal).
Căplescu < *Caplea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Căprar(i)u: *căprar* „păstor de capre".
Căprănoiu: *Căpreanu* (< n. top. *Căpreni*) cu suf. *-oiu*.
Căprărescu < *Căpraru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Căprăroiu: *Căpraru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Căprăruș: *Căpraru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Căpreanu < n. top. *Capra*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căprescu < *Capră* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Capriceru: derivat, cu suf. *-er (=ar)* de la *Căprici* sau (și) *Căpriță*.
Căprici: *capră*, cu suf. *-ici;* cf. și bg. *Kapričev*.
Căprin: gr. *Kaprinis* sau „masculinul" lui *căprină* „oaie cu lîna lungă".
Căprioară: *căprioară;* cf. n. top. *Crăprioaa*.
Căprioru: *căprior*, masculul căprioarei; „bîrnă; orice lemn mai gros"; cf. n. top. *Căpriorul*.
Căpriș: *capra*, cu suf. *-iș*.
Căprișoară: *căprișoară* „capră mică"; numele unei plante".
Căpriță: *căpriță* „capră mică"; numele unei plante ierboase".
Căpriței: genitiv al lui *căpriță* (diminutivul lui *capră*), devenit nume propriu; cf. *Căprică*.
Căproiu: *Capră* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Căpruciu: *capră*, cu suf. *-uci*.
Căpruț: masculinul numelui următor.
Căpruță: *căpruță* „capră mică"; cf. și n. top. *Căpruța* (Ardeal).
Căpșună: *căpșună* „plantă și fructul ei"; cf. n. top. *Căpșuna*.
Căpșuneanu < n. top. *Căpșuna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căptaru: același cu *Captar*.
Căptălan: același cu *Captalan*.
Căpun: *căpun*, același cu *clapon* „cocoș castrat".
Căpușan < n. top. *Căpușul* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Căpușă: *căpușă* „arahnid, care trăiește pe animale".
Căpușeanu < n. top. *Căpușeni*.
Căpușnă: cf. *căpușnic* „o plantă", de la care a putut lua naștere un *căpușnă*, prin lăsarea la o parte a lui *-ic*, simțit ca sufix.
Căpușneac: *Căpușnă* (v. numele precedent), cu suf. antroponimic ucr. *-jak*.
Căpușneanu < *Căpușnă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Căran < n. top. *Cara* (Ardeal) sau (și) *Cărani* (Ardeal).
Cărană: pare a fi o formație regresivă de la *Canarache* (< gr. *Kanarakis*).
Cărare: *cărare*.
Căraș: *caraș*, variantă a lui *caras* (= *caracudă)*.
Căravan: același cu *Caravan*.
Cărăbaș: *cărăbaș* „cîntăreț din fluier, cimpoier".
Cărăbăneanu: *caraban* „numele a două insecte (sau *Caraban*, absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cărăbăț: același cu *Carabăț*.
Cărăbiș: *carabă* „fluier", cu suf. *-iș*.
Cărăbuș: *cărăbuș*.
Cărăbuț: același cu *Carabuț*.
Cărăcior: cf. *cărăcenic* „cicăleală, cîrîială".
Cărăciun: același cu *Crăciun*, dar provine din ung. *Karácson* (împrumutat din română).
Cărădănescu
Cărăiman: același cu *Caraiman*.
Cărămidariu: același cu numele următor.
Cărămidar(u): *cărămidar*.
Cărămidă: *cărămidă*.
Cărămizaru: același cu *Cărămidar* (pornind de la pl. *cărămizi*).
Cărăpănceanu < n. top. *Carapancea*, cu suf. *-anu*.
Cărărușă: *cărărușă*.
Cărășan(u):< n. top. *Caraș* (-Severin, județul bănățean).
Cărășină
Cărătașu: același cu *Caretaș*.
Cărătuș: același cu numele precedent (?)
Cărăuleanu < n. top. *Caraula*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cărăuș(u): *cărăuș;* cf. n. top. *Cărăuși*.
Cărăușan(u) < n. top. *Cărăuși*, cu suf. *-anu*
Cărăușel: diminutiv al lui *Cărăuș*.
Cărăvan: același cu *Caravan*.
Cărbunaru: *cărbunar*.
Cărbune: *cărbune*.
Cărbuneanu < *Cărbune*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Cărbuneanul*.
Cărbunescu < *Cărbune* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cărbunica: diminutiv „feminin", de la *cărbune*, corespunzător „masculinului" *cărbunel*, acesta prezent în dicționare.
Cărcopan
Cărduță: cf. *cirduț*, diminutiv al lui *cird*.
Cărează: același cu *Căcărează* (cf. *măligă* < *mămăligă*).
Cărilă: *Cari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Cărlănescu < *Cărlan (= Cirlan))* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Cărmăneci: *Carman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci* (cf. *Comăneci* < *Coman*).
Cărmăzan: *cirmiz* „o insectă", „o plantă ierboasă"; „o materie de colorat", cu suf. *-an*.
Cărnariu: același cu numele următor.
Cărnaru: *carne*, cu suf. *-ar*, care desemnează recipientul (locul sau obiectul în care se păstrează carnea).
Cărnuță: *cărnuță*, diminutiv al lui *carne* (absent în dicționare).
Căroiu: cf. bg. *Karo;* ar putea fi același cu *Coroiu*.
Cărpăcan: cf. *Cărcopan*.
Cărpeleanu < n. top. *Carpenul*, cu *-n-* > *l* prin disimilare la *n* al sufixului.
Cărpenaru < n. top. *Carpenul*, cu suf. (toponimic) *-ar*.
Cărpiniș: *cărpiniș* „pădure de carpeni".
Cărpinișan < n. top. *Cărpinișul*, cu suf. *-an*.
Cărpoiu: *Carp* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cărpuș: același cu *Carpuș*.

Cărpuşor: *Carp* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uşor.*
Cărticică: *cărticică*, diminutiv al lui *carte* (şi cu sensul de „scrisoare").
Cărtuţă: acelaşi cu *Cartuţă.*
Căruceriu: acelaşi cu numele următor.
Căruceru: *cărucer* „persoană care face transporturi cu căruţa".
Căruntu: *cărunt.*
Căruţaşu: *căruţaş*, sinonim cu *cărucer.*
Căsar(i)u: *căsar* „om care posedă o casă"; „om stabilit, aşezat".
Căsăndrescu < *Casandra* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Căsăneanu < *Casan*, grafie, aparent, etimologică, pt. *Cazan* (cu suf. antroponimic *-eanu*).
Căsăşel: *căsăşel*, diminutiv absent în dicţionare, al lui *căsaş (= căsar).*
Căsculescu < *Casca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Căsleanu: cf. bg. *Kaslijski;* ar putea fi şi un derivat de la *cişlă*, scris *cislă* (cf. *căsler* pentru *căşlar*).
Căsuţ: diminutiv al lui *Casu.*
Căşar(i)u: *căşar* „cel care face caş sau caşcaval".
Căşărescu < *Căşaru* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Căşeru: *căşer*, variantă a lui *căşar.*
Căşlar(i)u: *cişlar* „cel ce ţine cîşlă"; „cel ce strînge fruptul". (*Cişlă* „aşezămînt de păstori, unde sînt mai multe mii de oi".)
Căşulă: variantă a lui *căciulă* (?).
Căşuneanu: pentru temă, cf. *(a) căşuna.*
Căşuţ: *căşuţ*, diminutiv al lui *caş.*
Cătaci
Cătan: „masculin" al lui *cătană.* Lipseşte în dicţionare.
Cătană: *cătană* „soldat".
Cătaru: gr. *Katara(s).*
Cătălan: acelaşi cu *Catalan.*
Cătălin: ung. *Katalin* „Katherina".
Cătălina: acelaşi cu numele precedent.
Cătălină: acelaşi cu numele precedent.
Cătălinoiu: *Cătălin(a)* (v. s. v.), cu suf. *-oiu.*
Cătăloiu: *Cateli* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cătăliu: acelaşi cu *Cateliu.*
Cătănaru: *Cătan(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-ar.*
Cătănescu < *Cătan(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Cătănet: *cătănet*, colectiv de la *cătană*, cu sensul de „soldăţime". Lipseşte în dicţionare.
Cătănia: *cătănie* „serviciu militar; starea de soldat".
Cătăniciu: *Cătan(ă)* (v.s.v.), cu suf. *-ici.*
Cătănoiu < *Cătan(ă);* cf. n. top. *Cătănoiul.*
Cătănuţă: *Cătan(ă)* (v.s.v.) cu suf. *-uţă.*
Cătăraşu: *cătiraş*, diminutiv al lui *catir.*
Cătărău: acelaşi cu *Catărău.*
Cătărea: *Cătaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Cătărig: *cătărig* „piciorong".
Cătea: acelaşi cu *Catea.*
Cătescu: *Catea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cătinaru: *cătinar* „o păsărică (galbenă pe sub pîntece, iar în genere negricioasă)".
Cătinaş: *cătinaş = cătinel* „încetişor" (ca mişcare).
Cătină: *cătină*, nume de diverşi arbuşti.
Cătinean(u) < n. top. *Cătina*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cătoiu: *Catea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cătrănoiu: *Catrane* (v. mai sus, s.v.) sau acelaşi cu *Catrinoiu.*
Cătrincescu < *Catrinţă*, absent în fişierul meu, cu suf. *-escu.*
Cătrinescu < *Catrina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cătrinoiu: *Catrina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cătrună: *cătrună* „ţigvă".
Cătruţă: *cătruţă*, variantă absentă în dicţionare, a lui *cotruţă*: 1. „coteţ mic" sau 2. „vatră sau părţi ale vetrei".
Cătulescu: acelaşi cu *Catulescu.*
Cătun(ă): *cătuna* „colibă ciobănească"; cf. n. top. *Cătunul.*
Cătuna: acelaşi cu *Cătun(ă);* cf. n. top. *Cătuna, Cătunele.*
Cătuneanu < n. top. *Cătunul;* cf. n. top. *Cătuneanul, Cătuneni.*
Cătunescu < *Cătun(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cătunţu < n. top. *Cătunul*, cu suf. toponimic *-(e)nţ.*
Cătur: *cătur* „butuc de lemn".
Cătuşanu < n. top. *Cătuşa*, cu suf. *-anu.*
Cătuşă: *cătuşă* „pisică"; (pl.) „fiare, obezi"; cf. şi bg. *Katuš(ev).*
Cătuţ(ă): *Catea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ(ă).*
Cătuţa: acelaşi cu *Cătuţă.*
Căţălineanu: tema pare a fi un n. top. *Căţăleni*, neatestat; cf. *Căţăleşti.*
Căţăluş: *căţeluş* (probabil, diminutiv al lui *căţel*).
Căţăvălu: gr. *Katsavelos.*
Căţea: *căţea.*
Căţeanu: *Caţă* sau *Caţa* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Căţel(u): *căţel.*
Căţoiu: *Caţă* sau *Caţa* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Căţut: cf. gr. *Katsoti(s).*
Căucă: *căucă*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *cauc(ă)* „vas de lemn sau de metal, în formă de lingură".
Căucăruţ: diminutiv al lui *caucar* „fabricant sau negustor de cauce".
Căulea: acelaşi cu *Caulea.*
Căunei: *(a) căuni* „a chiclălăi", cu suf. *ei*

Căunică: *căună* „ocnă (= mină)", cu suf. diminutival *-ică*.
Căuş: *căuş* „vas de lemn în formă de cupă sau lingură mai mare".
Căuşariu: *căuşar* „cel care face căuşe". Lipseşte în dicţionare.
Căvăzdan < n. top. *Găvosida* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Căvescu: *cavă* „scobitură, parte concavă (a unui obiect)", devenit mai întîi antroponim. Cf. şi bg. *Kavaco*.
Căzaru: bg. *kozař* „păstor de capre".
Căzăceanu < n. top. *Cazaci*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căzălbaşu: acelaşi cu *Cazilbaşu*.
Căzănaru: *căzănar*, sinonim cu *cazangiu*, absent în dicţionare.
Căzănel: *căzănel*, diminutiv al lui *cazan*.
Căzănescu: *Cazan*; cf. n. top. *Căzăneşti*.
Căzănişteanu < n. top. *Căzăneşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Căzănoiu: *Cazan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Căzănuţă: *Cazan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uţă*.
Căzilă: gr. *Kazila(s)*.
Căzinişteanu: acelaşi cu *Căzănişteanu*.
Ceacolopol: gr. *Tsakolopulos*.
Ceacanica: gr. *Tsakanika*.
Ceacăreanu < n. top. *Ceaciru*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ceacîru: *ceacir* „(om) cu ochii spălăciţi"; „saşiu"; „posac"; „cherchelit".
Ceaclan: *ceaclă* „săpoi, tîrnăcop", cu suf. augmentativ *-an*.
Ceacopol: gr. *Tsakopulos*.
Ceaca: „femininul" numelui următor.
Ceacu: bg. *Čako*; cf. şi *ceac* „o unealtă a tăietorilor de lemne în pădure". Cf. şi n. top. *Ceacul*.
Ceaflău: pare a fi o variantă hipercorectă a lui *ceahlău* „vultur auriu".
Ceaicovschi: rus. *Čajkovskij*, de fapt, pol. *Czajkowski*.
Ceaimu: cf. *ceaim*, variantă a lui *ceam* „luntre mare, şlep"; cf. şi *ceaină* „vacă bătrînă şi slabă".
Ceairu: *ceair* „loc şes de păşunat".
Cealachian: gr. *Tsalagiannis*.
Cealian
Cealic(u): tc. *čalik* „aplecat, strîmb".
Ceamba: gr. *Tsambas*; cf. şi bg. *Čambov*.
Cean: *cean*, variantă a lui *ceam* „luntre mare; şlep".
Ceangă: *ceangă*, variantă a lui *ceancă* „şarpe veninos".
Ceangîru: tc. *čangir* „(ceva cu sau care face) un zgomot extraordinar".
Ceanovici: cf. bg. *Čanov(ski)*.
Ceapalis: gr. *Tsapalis*.
Ceapara: gr. *Tsapara(s)*; cf. şi *ceapar(iu)* „unealtă de dulgherie".
Ceapâru: acelaşi cu numele următor.
Ceapîru: *ceapir*, variantă a lui *ceapur* „stîrc".
Ceapoiu: *Ceapă*, absent în fişierul meu, dar existent cu siguranţă; cf. *Usturoi*.
Ceaprin
Ceară: *ceară*.
Cearcă: *cearcă* „întîiul ou care se colorează de paşti".
Cearnău: bg. *Černov*.
Ceasor: formaţie regresivă de la *ceasornic* (prin lăsarea la o parte a lui *-nic*, simţit ca sufix) (?).
Ceasornicar(i)u: *ceasornicar*.
Ceat: cf. bg. *Čatov*.
Ceauca: acelaşi cu numele următor.
Ceaucă: *ceaucă*, variantă a lui *ceucă* „o specie de cioară"; „coţofană".
Ceaun: *ceaun*.
Ceaunică: diminutiv (desigur, peiorativ) al lui *ceaun*, ca „poreclă pentru un om ţigănatic".
Ceaureanu < n. top. *Ceaurul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ceaurică: *ceaurică* „poreclă dată copiilor de ţigani".
Ceauş(u): *ceauş* „funcţionar în ţările româneşti cu atribuţii diverse"; „comandant şef, grad mic în armată" etc.
Ceauşeanu < *Ceauş(u)* (v. numele precedent), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ceauşel(u): *ceauşel*, diminutiv al lui *ceauş* (v.s.v. *Ceauş*).
Ceauşescu < *Ceauş(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ceauşi: acelaşi cu *Ceauş* (*-i* este pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Ceauşoglu: *Ceauş(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. tc. *-oglu*.
Cebotarenco: *Ciobotaru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Cebotari: *ciobotar*.
Cebotaru: acelaşi cu numele precedent.
Ceboteanu: *Ciobotă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. şi n. top. *Ciboţi*.
Cebotenco: *Ciobotă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Cebuc: *cebuc*, variantă a lui *ciubuc*.
Cecală: *cecală*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *cicală* „persoană cicălitoare" (cf. *cecăli* < *cicăli*).
Cecan(u): acelaşi cu *Ciocan(u)*.
Cecati: gr. *Kekatos*.
Cecăleanu: *Cecală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cecăreanu: *Ceacîru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. şi *cecîr* (cu varianta *ceacîr*) „sucala de făcut ţevi".
Cechea: *ceche* „prăjină de mînat peştele la voloc".
Cecheruceş
Ceciu: bg. *Čečo*.
Ceclan: *cioaclă* „săniuţă", cu suf. augmentativ *-an*.

Cecropidi: gr. *Kekropidis.*
Cedeac
Cedică: *cedică*, variantă regională a lui *predică* (prin faza *chedică*).
Cedru: *cedru* (cf. *Brad, Stejar* etc.).
Cefalan: cf. gr. *Kefal(l)a(s).*
Cegăneanu < n. top. *Cegani*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cegăreanu: *Cegar(u)*, absent în fişierul meu, cu suf. (antroponimic) *-eanu: cegar* „pescar de cegă".
Cegolea: *ciogoli, ciguli*, variante ale lui *ciuguli*, „a mînca la fel cu păsările".
Cegus
Cehan: tema este (sau pare a fi) aceeaşi ca a numelui următor.
Cehovici: tema (*ceh-*, care însemnează „locuitor al Cehiei = Boemiei)" este aceeaşi ca a numelui următor, iar suf. *-ović.*
Cehovschi: rus. *Cehov*, cu suf. *-ski.*
Ceianu: cf., pentru temă, bg. *Čejo.*
Ceică: *ceică*, variantă a lui *ceucă*, absentă în dicţionare (cf. *cioică*), v. *Ceaucă*; cf. şi *ceică* „mătuşă" (Banat).
Ceici: bg. *Čeičo.*
Ceicovschi: acelaşi cu *Ceaicovschi.*
Ceicu: bg. *Čeko.*
Cek: pare a fi acelaşi cu numele precedent (sau, mai degrabă, *ceh*, cu grafia şi pronunţarea franceză).
Celac: acelaşi cu *Ciolac.*
Celan: acelaşi cu *Ciolan.*
Celarianu: acelaşi cu *Celăreanu.*
Celaru: *celar* „odăiţă, căsuţă, bucătărie etc."
Celavia
Celăreanu < n. top. *Celarul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Celea: cf. bg. *Čela, Čeleev.*
Celeapcă: cf. ucr. *čeljadka*, diminutiv al lui *čeljad* „tinerime"; cf. şi gr. *Tselepa, Tselepi(s).*
Celeman: acelaşi cu *Cheleman.*
Celenghirov: bg. *Čilingirov.*
Celibidache: *cilibidachi*, diminutiv al lui *cilibi(u)* „nobil, distins", „frumos"; finala e grecească (cf. gr. *Tselebidos*).
Celmare: traducere a ung. *Nagy* (de fapt, adj. *nagy* „mare"). V. *Mare.*
Cel Mare: acelaşi cu numele precedent, de care diferă numai grafic.
Celmic: traducerea lui *Kis* (< ung. *kis* „mic"), scris, cu ortografie germană, şi *Kisch.* V. *Micu.*
Celoiu: *Celea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cembra: *cimbru*, cu suf. *-(e)a* (?).
Cemîrtan: acelaşi cu *Ciomîrtan.*
Cemortan: acelaşi cu numele precedent.
Cenac: tc. *čanak* „cană de lut; un fel de găleată"; cf. şi ung. *csanak* idem.
Cenade: n. top. *Cenade* (cf. şi n. top. *Cenadul*, ambele în Ardeal şi Banat).
Cenan: cf. bg. *Čena.*
Cenar(i)u: tema este aceeaşi ca a numelui precedent.
Cenădan < n. top. *Cenadul* (Banat), cu suf. *-an.*
Cendo: bg. *Čendo.*
Cenean: acelaşi cu *Cenan* (?)
Cenechi: cf. gr. *Tsenikidis.*
Cenga: gr. *Tsengas.*
Centea: bg. *Čento*, cu suf. *-ea.*
Centon: cf. bg. *Čento.*
Cenuşaru: *cenuşar* „cel care adună cenuşă"; „cenuşotcă" (personaj din basme); „copist prost"; „un arbore"; cf. n. top. *Cenuşari, Cenuşarul.*
Cenuşă: *cenuşă.*
Cenuşe: acelaşi cu numele precedent (variantă dialectală).
Cenuşeriu: acelaşi cu *Cenuşaru* (variantă dialectală).
Cenuşi: acelaşi cu *Cenuşă* (*-ă*> *i*).
Cenuşoiu: *Cenuşă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cenuşu: „masculinul" lui *Cenuşă.*
Ceobanu: acelaşi cu *Ciobanu.*
Ceoceonica: acelaşi cu numele următor.
Ceoceonică
Ceoplea: *cioplea* „dracul sau un alt duh rău".
Ceoponea: acelaşi cu *Ceponea;* cf. n. top. *Cioponea, Cioponeşti.*
Ceotea: *ciot*, cu suf. *-ea.*
Cepanaru: acelaşi cu *Cepănaru.*
Ceparu: *cepar* „sfredel"; cf. n. top. *Cepari.* Ar putea fi şi un derivat (nume de agent) de la *ceapă*, cu sensul „cultivator sau negustor de ceapă".
Cepălău
Cepănaru < n. top. *Cioponea*, cu suf. toponimic *-ar.*
Cepăreanu < n. top. *Cepari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cepăriţă: femininul lui *Ceparu* (sau *cepar* „cultivator sau negustor de ceapă").
Cepeleag: *cepeleag* „peltic".
Cepeleanu: ucr. *Čepeljuk*, cu suf. *-juk* înlocuit prin *-eanu* (antroponimic). Cf. şi bg. *Čepilev.*
Cepeleasa: soţia lui *Cepeleanu* sau *Cepeliuc.*
Cepeliuc: ucr. *čepel* „cuţit cu vîrful rupt", cu suf. ucr. *-juk.*
Cepescu < *Ceapă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cepi: gr. *Tsepi(s).*
Cepişca: pare a fi un diminutiv, neînregistrat în dicţionare, al lui *ceapă.*
Cepleanu < n. top. *Ceplea*, cu suf. *-anu:*
Ceplenişeanu < n. top. *Cepleniţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cepleu: cf. numele următor, dar ne putem gîndi, mai cu temei, la *cepli*, variantă a lui (a) *ciopli*, cu suf. *-ău;* cf. *cioplău* „furcoi".

Ceplinschi: ucr. *ceplija* „bîtlan, stîrc", cu suf. *-inskij*.
Cepoi(u): *cepoi* „ceapă mare"; ar putea fi și un derivat în *-oi* de la *Ceapă (> Ceapoi)*; cf. n. top. *Cepoiul*.
Ceponea: *ceponiu* formă veche a lui *cepoi*, cu suf. *-ea*.
Cepraga: *cepragă* „femininul" lui *ceprag*, variantă a lui *ceapraz* „galon, găitan". Cf. și *Ciopraga*.
Cepreagă: același cu precedentul (cf. *cepreag*, DA).
Cepreanu: cf. *ciopor* „turmă"; „mulțime", de la care un derivat în *-eanu (Cioporeanu > > Cepreanu)*.
Cepzan: cf., pt. temă, ung. *csepzeni* „a se încurca, a se încîlci".
Cerăceanu < n. top. *Cerașul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cerbacev: rus. *Ščerbačev*.
Cerban: *cerban* „nume de bou cu coarnele mari".
Cerbeanu < n. top. *Cerbul*. Ar putea fi uneori și un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Cerbu*.
Cerbiceanu: *cerbice* „grumaz"; „o parte a jugului"; „o parte a căruței", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cerbu(l): *cerb*.
Cerbulencu: *Cerbu(l)* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko* (înlocuitor al lui *-escu?*).
Cerbulescu < *Cerbu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cerbureanu < n. top. *Cerbureni*.
Cercafa
Cerce(a): ung. *csercse* „cercel".
Cerceja: *cercheză*, fem. lui *cerchez* (cu *-chi-* > *ci*, ca în unele graiuri, și cu *j* de la pl. *cercheji*).
Cercel: *cercel*.
Cercelaru: *cercelar* „cel ce face sau vinde cercei"; „boccegiu, tolbaș".
Cerceleanu < n. top. *Cercei* (cu *-i* înlocuit prin *l* pentru eufonie) sau < *Cercel*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cercelescu < *Cercel*; cf. n. top. *Cercelești* (Ardeal).
Cerches: același cu numele următor.
Cerchez: *cerchez* „(om) originar din partea de vest a Caucazului"; cf. n. top. *Cerchezul*.
Cerchia: cf. ung. *cserke* „o specie de cuc".
Cerchizan < n. top. *Cerchezul*, cu suf. *-an*.
Cerconi: it.
Cercurariu: *cercurar* „cel care face sau pune cercuri" (la vasele de lemn).
Cerdac: *cerdac* „mic pridvor, uneori închis cu geamlîc, situat pe latura unei clădiri"; cf. n. top. *Cerdac*.
Cerdașevschi: ucr. *čerdaš* „văcar", cu suf. compus sl. *-evskij*.
Cerdăcescu < *Cerdac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cereanu < n. top. *Ceru(-Băcăinți)*, Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cerebogar: ung. *cserebogár* „cărăbuș".
Cerec: ung. *Tserek*.
Ceredev: ucr. *čeredá* „cireadă"; „o plantă", cu suf. *-ev*.
Cerednicenco: ucr. *čerednik* „văcar", cu suf. ucr. *-enko*.
Cerempei: cf. *ciripiu* „drept, zvelt" (din familia lui *cerepie, cirepie*).
Cerescu < *Ceru*, absent în fișierul meu: *cer* „o specie de stejar".
Cereș: *cereș*, variantă a lui *cireș*.
Cereșianu < n. top. *Cireșul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cerevale: cf. ucr. *čerevan* „om cu pîntece mare" (tema *čereva* „pîntece").
Cerga: același cu *Cergă*.
Cergan: < n. top. *Cergău* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Cergă: *cergă* „țesătură de lînă pentru învelit sau pus pe pat".
Cergău: ung. *csergö* „coțofană"; cf. și bg. *Cergov;* cf. n. top. *Cergău* (Ardeal).
Cerghedi < n. top. ung. *(Nagy)cserged* (> rom. *Cerghidul Mare*), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală.
Cergheț: pare a fi o variantă dialectală a lui *cerbice* (cf., pt. sufix, *cerdiță*).
Cergian: < n. top. *Cerbia* sau *Cergău* (Ardeal).
Cerghice: *cerghice*, variantă dialectală a lui *cerbice;* cf. n. top. *Cerghicea*.
Cerghidean < n. top. *Cerghidul* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Cerghit(u): cf. ung. *csergetni* „a plescăi (din limbă)"; (subst.) „plescăitul (cu limba)".
Cerchizan < n. top. *Cerghidul* (Ardeal); pt. *-d-* > *z*, cf. *Apolzan* < n. top. *Apoldul*.
Cerguță: *cerguță*, diminutiv al lui *cergă*, absent în dicționare.
Ericeanu < n. top. *Ciorița* (?); ar putea fi și același cu *Chiriceanu* (*č-* < *k*, ca în unele graiuri moldovenești).
Ceridariu: ung. *čeredá* „cireadă", cu suf. rom. *-ar*, așadar „văcar, păzitor al unei cirezi"; cf. *cirezar* „proprietar sau negustor de cirezi (de vite)". *Ceridariu* ar putea fi o formație românească propriu-zisă.
Cerivizea: cf. ung. *cserviz* „argăseală".
Cerkess: același cu numele următor.
Cerkez: același cu *Cerchez*.
Cerlea: ung. *cserle* „o specie de cuc" sau *cserlé* „flacără"; „argăseală".
Cerlinca: tema este, cel puțin aparent, identică cu numele precedent.
Cerlincă: același cu numele precedent.
Cerlinea: diferă de numele precedente numai prin partea finală.
Cermov
Cermușcă același cu *Cernușcă?*
Cerna: bg. *Černa;* cf. și n. top. *Cerna*. Poetul *Cerna* și-a însușit numele satului său natal (jud. Tulcea).

Cernașov: cf., pt. temă, bg. *Černaški.*
Cernat: sl. *čern-* „negru", cu suf. *-at;* cf. sl. *Černaț(a).*
Cernate: același cu numele următor.
Cernati < n. top. *Cernat* (Ardeal), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală.
Cernavschi: tema sl. *čern-* cu suf. compus slav *-avski* (pt. *-av*, cf. *Černavka*).
Cernăianu < n. top. *Cernaia*, cu suf. *-anu.*
Cernăstan: *Cern(a) + Stan(?).*
Cernătescu < *Cernat;* cf. n. top. *Cernătești.*
Cernățeanu < n. top. *Cernați*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cernău: sl. *Cernov.*
Cernăucan: cf. n. top. *Cernofca* și sl. *Černavka.*
Cernăuțeanu < n. top. *Cernăuți*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cernăuțescu < *Cernăuți;* ar putea fi și un sl. *Cernevski*, cu *-eski* „românizat".
Cernăuț: *cernăuț* „nume de bou".
Cernea: sl. *čern-* „negru", cu suf. *-ea;* cf. sinonimul rom. *Negrea. Cernea* ar putea fi „traducerea" acestuia (sau acesta, traducerea celuilalt).
Cernean(u) < n. top. *Cerna*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cernei: *cernei* „nume de cîine ciobănesc"; ar putea fi și un derivat cu suf. *-ei* de la *Cern(e)a.*
Cerneala: *cerneală;* cf. n. top. *Cernelile.*
Cerneleac: ucr. *černilo* „vopsea neagră"; „cerneală", cu suf. ucr. (antroponimic) *-jak.*
Cernelovschi: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. sl. compus *-ovski.*
Cerneschi: sl. *čern-* „negru", cu suf. *-ski.*
Cerneski: același cu numele precedent.
Cernescu < *Cerna* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cerneștean < n. top. *Cernești.*
Cerneț: ucr. *černets* „călugăr"; cf. n. top. *Cernețul.*
Cernevschi: *čern-* „negru", cu suf. sl. compus *-evski.*
Cernica: sl. *Cernika;* cf. n. top. *Cernica.*
Cernicanu < n. top. *Cernica*, cu suf. *-anu.*
Cernicenco: sl. *čern-*„negru", cu suf. ucr. compus *-ičenko.*
Cernichievici: tema este aceeași ca a numelor precedente, cu suf. sl. compus *-ikievič.*
Cernicica: diminutiv al lui *Cernica.*
Cerniciova: sl. *čern-*„negru", cu suf. sl. compus *-ičev(a).*
Cerniescu: același cu *Cernescu.*
Cernilă: *Cernu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă* (sau poate de la vb. *cerni*); cf. sl. *Črnel.*
Cernischi: sl. *čern-* „negru", cu suf. sl. *-(i)ski.*
Cernita: femininul numelui următor.
Cernitu: *cernit* „de culoare neagră", „mîhnit, trist"; „posac, mohorît"; cf. n. top. *Cernitul.*

Cernohac: *čern-* „negru", plus *hac*, care pare a fi ucr. *gak*, cuvînt cu foarte multe sensuri.
Cernoveanu: bg. *Cernov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Cernovodeanu < n. top. *Cernavoda*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cernu: bg. *Černo.*
Cernucan < n. top. *Cernuc* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Cernușcă: *cernușcă* „numele a două plante"; „sămînța lor".
Ceroianu < n. top. *Ceroaia*, cu suf. *-anu.*
Cerpeniuc: tema *čerp-* există în ucr. și rusă, cu sensul „căuș, excavație" (la subst.) și „a scobi, a excava" (la verbe).
Cerschi
Certan: *certan*, variantă, absentă în dicționare, a lui *ciortan* „crap" (?).
Cerveanu: cf. bg. *Červeev*, al cărui sufix *(-ev)* a putut fi înlocuit prin *-eanu.*
Cervenca: bg. *Červenka.*
Cervenciuc: sl. *červen* „roșu", cu suf. ucr. *-čuk.*
Cervencovici: tema este sl. *červen* „roșu"; cf. bg. *Červenkov, Červonkovski*, s. cr. *Tsrvenković.*
Cerveș: același cu *Cerviș.*
Cervinschi: bg. *Červenski.*
Cerviș: ung. *cserviz* „argăseală".
Cesa: ung. *csésze* „ceașcă; cupă; taler".
Cesăuanu
Cesereanu: *Cezar*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* (?).
Cesianu < n. top. *Cezieni.*
Ceslea: ung. *cseszle* „o specie de muscă".
Cesnina: pt. temă, cf. numele următor.
Cesnoiu: bg. *Česnov*, cu înlocuirea sufixului *-ov* prin *-oiu;* cf. n. top. *Cesna.*
Cesnoveanu: bg. *Česnov(ski)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, care va fi înlocuit pe *-ski.*
Ceșnilceanu
Cetate: *cetate.*
Cetățean(u) < n. top. *Cetatea* sau (și) *Cetățeni.*
Cetcu: pt. temă, cf. numele următor.
Cetca: ung. *csete* „boabă, broboană".
Ceteanu < n. top. *Cetea* (Ardeal), cu suf. *anu.*
Ceteraș: *ceteraș* „violonist; lăutar".
Ceterchi: pt. temă, cf. ung. *cseter* „baniță".
Cetnarovici
Cețean < n. top. *Cheț* (Ardeal), cu *che-* > *ce* (în regiunea Bihor, acest fenomen este oarecum general).
Ceuca: același cu numele următor; cf. n. top. *Ceuca.*
Ceucă: *ceucă* „o specie de cioară".
Ceucescu < *Ceucă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ceufu: *ciuf* „păr mare și nepieptănat". Poate că *eu* redă grafic pe *o*, deci *ciof*, variantă a lui *ciuf*, cu sensul „moț".
Ceușel: *ceaușel* „ceauș mic (de statură)".

Ceaușianu < n. top. *Ceauș* sau n. pers. *Ceaușu*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Cezar: n. masc. *Cezar* < lat. *Caesar;* cf. și *Chesaru* (v. mai jos *Cezariu*).

Cezarie: același cu numele următor (finala *ie* indică o filieră slavă).

Cezariu: același cu *Chesaru*.

Cezărescu < *Cezar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Cezianu: același cu *Cesianu*.

Cezeianu: același cu numele precedent.

Chariton: același cu *Hariton*.

Cheabur: *chiabur*.

Cheolda

Cheanu: același cu *Cheianu* (?) sau, mai degrabă, bg. *Kjano* (cf. și *Kjanko*).

Cheată: bg. *Kjata*.

Chebac: același cu *Chebap* (prin transformarea lui *-p* în *c* sub influența lui *c(he)-* sau prin înlocuirea lui *-ap*, simțit ca sufix, cu *-ac*).

Chebak: același cu numele precedent.

Chebap: *chebap* „friptură".

Chebapce: tema este identică cu numele precedent, *-ce* este un sufix diminutival în bulgară, ceea ce ar proba că numele acesta e bg. Cf., de altfel, bg. *Kebapčiev*.

Chebeleu: același cu *Cilibiu*, printr-o metateză (trecerea lui *-li-* în locul lui *-bi-*, și invers); pt. *che-*, cf. *chiligiu* (DA).

Chebețiu: *chibiț* „persoană care privește la jocul de cărți al altora".

Chebici: același cu *Chibici*.

Chebuțiu: pare a fi același cu *Chebețiu*.

Checais: gr. *Kekakis* sau *Kehagias*.

Checle: tc. *keke* „gîngav, bîlbîit".

Checheriță: *checheriță*, variantă a lui *chercheriță* „căpușă" (o insectă).

Checiu: bg. *Kečo*.

Checiulescu < *Checiu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Chedică: *chedică*, variantă regională a lui *piedică*.

Chefaru: *chefal* „un pește de mare", cu înlocuirea finalei *-al*, simțită ca sufix, prin *-ar*, sau un derivat cu acest sufix de la *chef*.

Cheffneux: fr.

Chefrena: *Khefren*, numele unui faraon egiptean, devenit popular grație uneia dintre piramide numită astfel (?).

Cheftea: *cheftea*, variantă a lui *chiftea*.

Chehaia: același cu *Chihaia*.

Cheia: același cu *Cheie;* cf. n. top. *Cheia*.

Cheiana: același cu numele următor. Surprinde, mai mult aparent, forma de feminin a acestui nume.

Cheianu < n. top. *Cheia*, cu suf. *-anu*.

Cheiava

Cheie: *cheie*.

Cheiu: *chei*, variantă a lui *cheie* (DA).

Chejan: < n. top. *Chegea* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Chelarie: același cu numele următor.

Chelar(i)u: *chelar* „deținătorul cheilor (de la cămară și pivniță) într-o casă boierească de pe vremuri"; „intendent, portar".

Chelasan: pt. temă, cf. *Ghelasie*.

Chelaș: *chel* „pleșuv", cu suf. *-aș* (cf. *suraș* < *sur*).

Chelărescu < *Chelariu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Cheloreseu: același cu numele precedent (dacă nu-i vorba, cumva, de o greșeală de transcriere).

Chelba: *chelbe* „boală a părului" (cu suf. *-(e)a;* cf. n. top. *Chelbe*.

Chelban: *chelban* „om cu chelie".

Chelbașu: *chelbaș* „bolnav de chelbe"; „chel, fără păr pe cap".

Chelcea: dacă accentul stă pe silaba ultimă, avem forma regională a lui *p(i)elceà* = *p(i)el(i)cică* „blăniță de miel". Dacă e accentuată prima silabă, numele aparține familiei lui *chel*: bg. *kelčo* „om pleșuv".

Chelcioni: *Chelcea;* cf. n. top. *Chelcioiul*.

Chele(a): *piele*, cu pronunțarea regională a lui *pi-*; cf. și it. *Chele*.

Cheleman: același cu *Chiliman;* cf. și ung. *Keleman* „Clemens"

Chelemîndră: *piele mîndră* (adică „om fudul").

Cheler: *cheler*, variantă a lui *chiler* „mică încăpere, la casele țărănești, așezată mai ales, în dosul casei".

Cheleș: *cheleș* „care are chelbe"; „chel"; cf. n. top. *Chelesoaia*.

Chelică: *chelică* = *pielică* (formă regională).

Cheliu: *chel*, cu suf. (antroponimic) *-iu* (cf. *Vasiliu*).

Chelman: același cu *Cheleman*.

Chelmu: *chelm*, variantă a lui *pielm* „făină de grîu, de porumb etc. (de cea mai bună calitate)".

Chelmuș: același cu *P(i)elmuș*.

Chelsău: tema *(chels-)* pare a fi aceeași cu a numelui următor.

Chelsoi: *Chelsie (*<lat. *Celsius)*, după DO.

Chelsoy: același cu numele precedent.

Cheltan: cf. bg. *Kerta, Kertin*.

Chelu: *chel* „pleșuv".

Chelza: cf. *Chelsoi*.

Chendea: același cu *Chendi*.

Chender: ung. *kender* „cînepă".

Chendi: săs. *Kendi;* cf. și ung. *kendö* „pînză"; bg. *Kendjo*.

Chendre(a): același cu *Chender* (cf. *Șandru* < ung. *Sandor*).

Chendriș: *Chendre(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-iș*.

Chendros: gr. *Kendros*.

Chendru: formă românizată a numelui precedent.

Chenorkian: arm.

Cheoreanu: același cu *Chioreanu*.

Chepeș: ung. *képes* „capabil"; cf. *chipeș*.

Cheptanariu: același cu numele următor.

Cheptănariu: *cheptănar*, variantă regională a lui *pieptănar* „persoană care face sau vinde piepteni".
Cheptea: *chept* (= *piept*), cu suf. *-ea* (poreclă pentru un om pieptos). În limbajul familiar (poate mai ales argotic), *cheptea* înseamnă „eu, subsemnatul".
Cheptroșu: *chept (= piept) roșu*.
Cheptu: *chept*; cf. *Cheptea*.
Chera: bg. *Kera*; cf. și *chera* „doamnă" în formele de adresare, urmat de numele persoanei respective; cf. n. top. *Chera*.
Cheracu: bg. *Kerak*.
Cheran(u): bg. *Keran*: cf. n. top. *(Fîntîna) Cheranului*.
Cherățoiu: bg. *Keratsa*, cu suf. rom. *-oiu*.
Cherbălău: cf. ung. *körbél* „fitil" (*-ău* este un sufix de origine maghiară).
Cherbuș: ar putea fi *cărăbuș*, cu *-e-* pentru *ă* în vorbirea unor străini (în Ardeal) și cu pierderea celui de-al doilea *e* (< *ă*) neaccentuat. Cf. totuși n. top. *Cherbea*.
Chercea: „femininul" lui *Cherciu*.
Cherches(u): același cu *Cherecheș*.
Cherciu: bg. *Kereč*; cf. și *cherci* „tufă, bufoi".
Cherciulescu < *Cherciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Chercuț: bg. *Kerko*, cu suf. diminutival rom. *-uț*.
Cherdivăreanu: *pierde-vară*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* și cu fonetismul regional *ch(i)e-* < *pie-*.
Cherdivarenco: același cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit prin suf. ucr. *-enko* sufixul originar.
Cherebețiu: același cu *Cărăbăț*, modificat din punct de vedere fonetic pe bază (pseudo) etimologică.
Cherecheș: ung. *kerekes* „rotar; caretaș".
Chergi: ung. *kerge* „căpiere; căpiat".
Cherej: ung. *Körözs* „(rîul) Criș".
Chereji: același cu numele precedent, plus ung. *-i*, sufix care arată originea locală.
Cherescu: bg. *Kero(v)*, cu suf. rom. *-escu* (care va fi înlocuit pe *-ov*, sinonimul lui bulgăresc).
Cherestes: ung. *keresztes* „cruciat"; „cavaler al ordinului teuton".
Cherestesiu: același cu numele precedent: finala se explică prin pronunțarea „moale" a lui *ș* și „articolul" *-u*. Și totuși accentul stă pe *i*.
Cherimbac
Cherlocovschi: cf. bg. *Gerlikov*.
Chermeleu: *chermeleu* „amețit de băutură".
Chermet: cf. ung. *körmetlen* „fără unghii, fără ghiare".
Chernbach: germ. *Kernbach*.
Cheroiu: tema este bg. *Kero* (cf. *Kerov*, care a putut ajuta la „adăugarea" suf. *-oiu*).
Cheron: cf. bg. *Kero(v)*: ar putea fi și *piron* „cui"; dial. *chiron* (cu *i* neacc. > *e*).

Chersin: *chersin* „covată adîncă"; „căuș mare rotund".
Cherta: bg. *Kerta*.
Chertan: *Cherta* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Chertic: *chertic*, „crestătură pe răboj"; „partea răbojului tăiată din matcă".
Cherț: gr. *Kertsos*, *Kertsu*.
Cherulescu: cf. pt. temă *Cheroiu*.
Cheruvim: *cheruvim*, variantă a lui *heruvim* „înger de rangul al doilea".
Chervaș: cf. *Chirvas(i)e*.
Chesa: s. cr. *kesa* „pungă"; cf. și *Chese*.
Chesaraicu: cf. *Chisaru*.
Chesaris: același cu numele următor; finala ne trimite la originea grecească.
Chesaru: bg. *Kesar(ov)*; cf. n. top. *Chesari*, *Chesarul*.
Chesăraicu: același cu *Chesaraicu*.
Chese: ung. *kezsi* „pășune"; cf. și bg. *Kesej*, *Kesju*.
Chesloiu: cf. bg. *Keslev*, *Ketslev*.
Chesmoiu: *Ches(s)im* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chesnoiu: ar putea fi același cu numele precedente (*Chesim* > *Chesin* mi se pare o modificare nu numai posibilă, ci și verosimilă); cf. n. top. *Chesnoiul*.
Chesoiu: bg. *Keso*, *Kesov* (*-ov* al acestuia a fost înlocuit prin *-oiu*).
Chessim: tc. *kesim* „preț fixat de mai înainte și plătit în întregime"; cf. *chisim* (DA).
Cheșa: cf. numele următoare și n. top. *Cheșa* (Ardeal).
Cheșca: „femininul" lui *Cheșcu*.
Cheșcă: același cu numele precedent.
Cheșchebu: „tema" *(cheșche)* pare a fi identică sau înrudită cu numele precedente.
Cheșcu: cf. bg. *Keškilov*.
Cheșculescu < *Cheșcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Cheșcuț: *Cheșcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Cheșea: *Cheșu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Cheșa* (Ardeal); cf. și ung. *kesa* „zbucium"; „răscoală".
Cheșișian: tc. *kešis* „călugăr", cu suf. arm. *-ian*; cf. și bg. *Kešišev*, *Kešišov*.
Cheșu: ung. *kes* „cuțit".
Cheta: bg. *Keta*.
Chetrar(i)u: *chetrar*, variantă dialectală a lui *pietrar*.
Chetrăreanu < *Chetrar(i)u* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chetrăruc: *Chetraru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Chetreanu < n. top. *Chiatra* (Piatra-Neamț, cu pronunțarea regională).
Chetroiu: *chetroi*, variantă dial. a lui *pietroi*.
Chetrușcă: *pietrușcă*, diminutiv al lui *piatră*, cu pronunțare regională. Uneori poate fi *Pietrușcă* < *Petru* (pronunțat *Chetru*; cf. *Sînchetru*: sărbătoarea de 29 iunie).

Cheţan < n. top. *Cheţ(a)* (Ardeal), cu suf.-*an*.
Cheţianu < n. top. *Cheţiu* (Ardeal), cu suf. -*anu*
Cheţu: *cheţ* „as, birlic (la jocul de cărţi)" (Banat).
Cheucă: *cheuc* „vas cu coadă, ca o lingură mare", variantă a lui *cauc*, care sună și *caucă* (de la acesta a venit finala *ă*).
Cheva: bg. *Keva* (< *Paraskeva*); același cu *Chiva*, formaţie românească.
Chevorchian: arm.
Cheznoiu: același cu *Chesnoiu*.
Chiaburu: *chiabur*.
Chiai: v. rom. *chiaiu*, variantă a lui *chehaie*.
Chiaia: același cu *Chihaia*.
Chiajna: *cheaj(i)nă* „prinţesă" (fem. lui *cneaz* „prinţ"); cf. n. top. *Chiajna*, discutat de Iordan, *Top. rom.*, p. 356.
Chianu: *chie* (n. top. *Chia*, neatestat) cu suf. (antroponimic) -*eanu*.
Chiar: *chiar* (adj.) „clar, limpede, pur".
Chiavuru: același cu *Chiaburu*.
Chiba: pare a fi un derivat regresiv de la *kibar*, al cărui -*(a)r* a fost „simţit" ca sufix.
Chibară: tc. *kibar* „nobil, distins"; cf. și bg. *Kibarov*, *Kibarev*.
Chibeleanu: cf. ung. *kebél* „maiou", cu suf. (antroponimic) -*eanu*.
Chibete: cf. ucr. *kebéta* „talent".
Chibic: tema este aceeași ca a numelui precedent și a celui următor.
Chibici: cf. numele precedent și gr. *Kibizis*.
Chibocoteanu: cf. *Chibulcuteanu*.
Chibrit: *chibrit*.
Chibritescu < *Chibrit* (v. numele precedent), cu suf. -*escu*.
Chibulcuteanu < n. top. *Chibulcut* (Ardeal), cu suf. (toponimic) -*eanu*.
Chibulcuţeanu: același cu numele precedent.
Chibuș: cf. *Chibici*.
Chibzuială: *chibzuială*.
Chibzui(u): derivat regresiv de la vb. *a chibzui*.
Chica: *chică* „părul capului" (în întregime sau pe ceafă)".
Chicail
Chicais: același cu *Checais*.
Chican: *chică* „părul capului (în special la spate)", cu suf. augmentativ -*an*.
Chicea: bg. *Kiča*.
Chicherschi: bg. (dial.) *kikerja* „vorbăreţ", cu suf. -*ski*.
Chichici: *Chichiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. -*ici*.
Chichifoi
Chichinciuc: *chichineaţă* „slab, sărăcăcios, de nimic", cu suf. ucr. -*čuk* (care a înlocuit pe -*eaţă*).
Chichinda
Chichioacă: *Chichiu*, cu suf. -*oacă*.
Chichirda
Chichiriţă: *chichiriţă*, variantă a lui *chercheriţă* „căpușă". Cf. și bg. *Kekeritsa*, care este, cu siguranţă, același cu al nostru.
Chichiu: bg. *Kikju*.
Chicideanu < n. top. *Chiced* (Ardeal), cu suf. (toponimic) -*eanu*,
Chicin: ung. *kicsin* „mic".
Chicinaș: *Chicin* (v. numele precedent), cu suf. diminutival -*aș*.
Chiciorea: *chicioară*, variantă a lui *chiciură* „brumă groasă", cu suf. -*ea*.
Chicioreanu < n. top. *Chicio(a)ra*, *Chiciura*, cu suf. (toponimic) -*eanu*.
Chiciu: bg. *Kičo*; cf. și *chici* 1. „pădure din care se pot tăia nuiele"; 2. „șold". Cf. n. top. *Chiciul*, *Chiceni*.
Chiciuc: *Chiciu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival -*uc*.
Chiciudan < n. top. *Chiciud* (Ardeal), cu suf. -*an*.
Chiciudeanu: același cu numele precedent.
Chicioroagă: variantă regională a lui *picioroang* (pl. *picioroange*) „picior lung" (în glumă ca poreclă pentru cineva care are picioare foarte lungi).
Chicolan: cf. n. top. *Chicoralul*.
Chicoș: același cu *Chicuș*.
Chicu: bg. *Kiko* sau (și) gr. *Kikos*, *Kiku*.
Chiculescu < *Chicu* (v. numele precedent), cu suf. -*(l)escu*.
Chiculiţă: *chiculiţă*, diminutiv al lui *chică* (v. *Chican*).
Chicură: *chicură*, aspect regional al lui *picură* „cantitate mică" (sinonim al lui *pic*).
Chicuș: *Chicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. -*uș*.
Chidanac: *chitonag* „pastă de gutui"; cf. și *chitonog* = *cotonog*.
Chidea: *chidă* „negură, brumă, chiciură", cu suf. -*ea*.
Chidin: *chid(ă)* (v. *Chidea*), cu suf. -*in*; cf. *chidinie* (=*chidă*).
Chidișan: tema pare a fi identică cu a numelor precedente și a celor următoare.
Chidiţoiu: *Chidu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus -*iţoi*.
Chidovăţ: bg. *Kidov*, cu suf. (tot bg.) -*ăţ* (< -*eţ*).
Chidu: ung. *köd* „negură" (din care provine *chidă* idem).
Chieptănuș: *cheptănuș*, variantă regională a lui *pieptănuș* (< *pieptene*).
Chieptroșu: *chept* (= *piept*) *roșu*.
Chiesdoiu: cf., pentru temă, *chiuzd* „universal, sobornicesc" (termen bisericesc învechit).
Chifa: „femininul" lui *Chifu*.
Chifan: *Chifa* (v. numele precedent), cu suf. -*an*.
Chifană: „femininul" numelui precedent.
Chifăr: *chifăr* „pin".
Chifciu: ar putea fi un bg. *Kifčo* (v. *Chifu*) sau, mai degrabă, *Chicu*, cu suf. -*ciu*.
Chifer: același cu *Chifăr*.

Chificeac: *Chifu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus ucr. *-ičak*.
Chifiriuc: același cu *Chifuriuc*.
Chiflan: *chiflar* „cel care face chifle", prin înlocuirea suf. *-ar* prin *-an* (?).
Chifor: bg. *Kifor* (< *Nikifor*).
Chiforeanu < *Chifor* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chifornic: *Chifor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-nic*.
Chiforoiu: *Chifor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chifu: bg. *Kifo;* cf. n. top. *Chifeni*.
Chifur: același cu *Chifor*.
Chifuriuc: *Chifur* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk*.
Chigai: gr. *Kigai*.
Chighici: cf. ucr. *čigik* „strigătul pescărușului".
Chihai: *chihai*, variantă a lui *chehaia* (v. numele următor).
Chihaia: *chihaià*, variantă a lui *chehaia* „intendentul vizirului sau al unui pașă"; „reprezentant al domnitorilor români pe lîngă Poarta Otomană"; „subofițer"; „funcționar vamal"; „șeful pădurarilor".
Chihaie: același cu numele precedent.
Chihă(i)escu < *Chihai(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Chihăiță: diminutiv al lui *Chihaia*.
Chihăroiu: tema este aceeași ca a lui *chiharcă* „femeie greoaie ca o putinică".
Chihoaia: același cu *Chihaia*.
Chihulcă: cf., pentru temă, bg. *Kiho*.
Chijic: cf., pentru temă, bg. *Kižev*.
Chilaboc
Chilafcioglu: tema este *chiulaf* „un fel de căciulă turcească" (cf. și bg. *Kjulavski*), cu suf. compus tc. *-cioglu* (de fapt *-gioglu*).
Chilargi: tc. *kilerği* „administrator, econom".
Chilat: *chilată* „partea de jos a țevii de la pușcă".
Chirariu
Chilărescu: același cu *Chelărescu*.
Chilcos —
Chilea: *chilă* „om de nimic", cu suf. *-ea*.
Chilei: *chel* „pleșuv", cu suf. *-ei* (cf. n. pers. *Negrei*, *Știrbei* etc.).
Chilf
Chilian < n. top. *Chilia* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Chiliban
Chilibar(u): *chilibar*, variantă a lui *chi(h)limbar*.
Chilic: singular, necunoscut dicționarelor, al lui *chilichi* „Filipi", de fapt „săptămîna care începe cu Sf. Filip".
Chilici: *Chilu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Chilie: *chilie* „odăiță la mănăstire"; „cameră pentru o singură persoană"; cf. n. top. *Chilia*, *Chiliile*.
Chiligeanu: *chiligiu*, variantă a lui *celebiu*, sau, mai probabil, *chiligiu* „muncitor în port care cară saci cu cereale", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chiliia: același cu *Chilie*.
Chiliman: gr. *Kilimani(s)*; cf. n. top. *Chilimeni*.
Chilimet: *chilimet*, variantă a lui *chelemet* „relație, prietenie"; „afacere".
Chilitoiu: tc. *kilit* „lacăt, broască (la ușă)".
Chiliu: bg. *Kilju*.
Chilom: *chilom* „un fel de baltag"; „măciucă"; „lovitură de pumnal".
Chilu: bg. *Kilov* (minus sufixul *-ov*).
Chim: bg. *Kim;* cf. și *Chimu;* ar putea fi uneori *Achim* sau *Ichim*, cu apocopa vocalei inițiale.
Chima: bg. *Kima*.
Chimac: *Chima* (v. numele precedent), cu suf. *-ac;* cf. și ucr. *kim'jak* „strugure".
Chimașu: *Chima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aș*.
Chime: bg. *Kime*.
Chimerel: *chimerel*, diminutiv absent în dicționare, al lui *chimir* (pt. formă, cf. *chimer*, *chimiraș*).
Chimet: *Chima* sau (și) *Chimu* (v. s.v.), cu suf. *-et*.
Chimina: *Chime* sau (și) *Chima*, *Chimu* (v. s.v.), cu suf. *-ină;* cf. și bg. *Kimen*.
Chimingeriu: germ. *Kiminger*.
Chiminuț: *Chimina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Chimir: *chimir* „brîu lat din piele".
Chimiță: *Chim(u)*, cu suf. diminutival *-iță* sau (și) *chimiță* „numele dracului"; „prostălău"; „un fel de bufon".
Chimogeanu
Chimoiu: *Chimu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Chimu: bg. *Kimo*.
Chimulescu < *Chimu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Chin(u): bg. *Kino*.
China: bg. *Kina*.
Chinah
Chinar(i)u: *chinar*, variantă a lui *chenar*.
Chinăratu: *chinar*, cu suf. *-at* (cf. *buzat*, *dungat* etc.).
Chincea: bg. *Kinči*, *Kinča;* în ce privește suf., cf. „perechea" *-cea* — *-ciu* la diverse nume de origine slavă.
Chinchiță: *chichiță* „ladă"; „sertar mic".
Chinovici: *Chin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Kinov(ski)*.
Chinda: cf. bg. *Kindo* și numele următor; ar putea fi și același cu numele următor.
Chindea: același cu *Cindea; chi-* presupune răspîndirea acestui nume într-un mediu neromânesc (probabil maghiar); cf. și gr. *Kindi*.
Chindilifi: gr. *Kindilidis*.
Chindlea: cf. numele următor.
Chindler: germ.

Chindriș(i): *chindru*, variantă a lui *chinoros* „funingine foarte fină întrebuințată la colorat", cu suf. *-iș*.
Chindur
Chineață: pare a fi *chichineață* „ceva mic"; „casă mică". Pentru apocopa silabei inițiale, cf. *măligă* < *mămăligă*.
Chinezu: *chinez* „jude comunal; primar"; cf. n. top. *Chiniz*, *Chinez* (Ardeal, Banat).
Chingaru: *chingar* „o unealtă de dulgherie".
Chingălată: *chingă lată*.
Chingerschi
Chinic: *Chin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic*.
Chinoaia: *Chin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Chinole(a): *Chin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ole (=-ule)*.
Chintea: bg. *Kento;* cf. și ung. *kent* „înțelept".
Chintescu < *Chintu*, absent în fișierul meu, dar verosimil, sau *Chintea;* cf. n. top. *Chintești*.
Chintoiu: același cu numele precedent, de care diferă numai formal prin sufix.
Chința: *chinț* „șoarece"; cf. și gr. *Kintsios*, *Kintsiu*.
Chințchi
Chințoiu: *Chința* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chinzerschi
Chioară: femininul lui *chior*; cf. *Chioru* și n. top. *Chioara*.
Chioariu: *chioar*, variantă regională a lui *piuar* „posesor, conducător sau îngrijitor al unei piue; muncitor la o piuă".
Chioasa: cf. *Chiosa*.
Chioașcă: *chioscă* „plin (de ceva), îndesat, tixit".
Chiodan < n. top. *Cheud* (Ardeal).
Chioling
Chiondrus: cf. *chiondoros*, variantă a lui *chiondoriș* „(a privi) cruciș, încruntat".
Chionica: cf., pt. temă, (*a*) *chioni*, variantă regională a lui *pioni* (*=piui*) „(despre păsări) a scoate un strigăt specific"; „a șuiera, a țiui".
Chioralia: același cu *Chiralia*.
Chioran: același cu *Chioreanu*.
Chiorăscu < *Chioru*; cf. n. top. *Chiorăști*.
Chiorean(u) < n. top. *Chioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Chiorescu: același cu *Chiorăscu*.
Chiorlisă: pare a fi o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *chiraleisa* „duh necurat, ființă fantastică"; cf. *ciurlezi* (pl.).
Chiorpac: „masculinul", absent în dicționare, a lui *chiorpeacă* „șindrilă" (cu pronunțare regională *-pacă*).
Chiorpec: „masculinul" absent în dicționare a lui *chiorpeacă*.
Chiorsac
Chioru: *chior*; cf. n. top. *Chiorul*.
Chiosa: același cu *Chiose*.

Chiosac: *Chiosu*, (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac(?)*; cf. și *chisag* „centură".
Chiosaua: dacă nu e o greșeală de transcriere (*-u-* pt. *n*), pare a fi o variantă articulată, absentă în dicționare, a lui *chisea*.
Chiose: gr. *Kio(s)se(s)*; cf. și tc. *köse* „cu barbă rară, neregulată" și n. top. *Chiosea*.
Chioseana: *Chiosa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ana* (femininul lui *-an*).
Chiosescu < *Chiosa*, *Chiose*, *Chiosu* (v.s.v.)
Chioasă: același cu numele următor.
Chiosu: tc. *kös* „tîmpină" (instrument muzical); cf. totuși și numele precedente.
Chioșcan: pare a fi același cu numele următor.
Chioșteanu < n. top. *Chiuești* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Chiotan < n. top. *Cheud* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Chiovari: nume maghiar, format de la n. top. *Kovár* „Steinburg", cu suf. *-i*, care arată originea locală".
Chioveanu: *chiovean* (< n. top. *Chiov=Kiev*) „cărăuș"; cf. și n. top. *Chioveanul*.
Chipail(ă): același cu *Chipăilă*.
Chiparatu: *chiparat*, variantă regională a lui *piperat*.
Chipariu: bg. *Kipar*.
Chipăilă: *(a) chipăi*, variantă regională a lui *pipăi*, cu suf. *-ilă*.
Chipăratu: același cu *Chiparatu*.
Chipăruș: *chipăruș*, variantă regională a lui *pipăruș*, diminutiv al lui *piper* „ardei".
Chipcea: cf. bg. *Kipčev*.
Chiper(i): *piper* (mold.) „ardei"; cf. n. top. *Chiperiul*.
Chiperiu: același cu *Chiper(i)*.
Chipeș: *chipeș*.
Chipor: același cu *Chifor*; pentru *-p-* cf. *Iosif — Iosip* (gr. *ph* redat prin *f* și prin *p*).
Chiprișteanu < n. top. *Chiperești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Chiprian: bg. (și sl.) *Kiprian;* cf. *Ciprian*.
Chiprianov: bg. *Kiprianov*.
Chiprioti: gr. *Kiprioti(s)*.
Chipriotu: gr. *Kipriotu*.
Chir: *chir* „jupîn; domn", ca însoțitor al numelui mic.
Chira: bg. *Kira*; cf. n. top. *Chira*.
Chiracescu < *Chiracu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Chiracu: bg. *Kirakov*; cf. n. top. *Chiracul*.
Chiraițescu < *Chiraița* (sau *-äița*), diminutiv al lui *Chira*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu*.
Chiraleu: pare a fi „masculinul" numelui următor. Cf. totuși (observația este valabilă și pentru *Chiralia*) *Chiralu* Cf. și n. top. *Chirileu* (Ardeal).
Chiralia: amintește de *Chiralina*, care este un nume compus din două destul de răspîndite (*Chira* și *Lina*). *Lia* este un hipocoristic feminin destul de frecvent.

Chiralu: cf. cele două nume precedente și DO, p. 30, unde *Chiraleu* este explicat din *Chiraleisa* (v. DA, s. v.).
Chiran(u): bg. *Kiran*.
Chirana: bg. *Khirana*; cf. n. top. *Chirana*.
Chiras: gr.(?)
Chirănescu < *Chiran(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Chirănoiu: *Chiran(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chirănuș: *Chiran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Chirca: bg. *Kirka*; cf. n. top. *Chirca*.
Chircalea: tema este *Chirca*, iar finala, inexistentă ca sufix propriu-zis, se datorește, probabil, unei analogii.
Chircan: *Chirca* sau (și) *Chircu* (v.s.v.), cu suf. *-an*.
Chircă: același cu *Chirca*; cf. și *chircă* 1. „sapă mică"; 2. „grîu de toamnă".
Chircea: „femininul" lui *Chirciu*; de fapt, bg. *Kirča*, care există probabil.
Chirceanu < *Chircea*, *Chirciu* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chircev: bg. *Kirčev*.
Chirchiboiu:
Chirchineț: *chichirneț* „fleac" (despre oameni), cu metateza lui *-r-* (DA, s.v. *chichineață*).
Chirciu: bg. *Kirčo*.
Chirclis: gr. *Kirklis*.
Chircoiașu: același cu *Ghircoiașu*.
Chircor: arm. *Kirkor* „Grigore".
Chircu: bg. *Kirko*; cf. n. top. *Chircu*.
Chirculeanu < *Chircu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chirculescu < *Chircu*; cf. n. top. *Chirculescul*, *Chirculești*.
Chircuș: *Chircu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Chirea: același cu *Chira* sau un derivat cu suf. *-ea* de la *Chiru*.
Chireac: bg. *Kirjak*. Ar putea fi și o grafie, cam curioasă, pentru *Chiriac*.
Chirescu < *Chiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Chireș: *Chiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș*.
Chirigan: cf. *chirigă*, variantă a lui *chingă*.
Chiriac: nume calendaristic.
Chiriacescu < *Chiriac* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Chiriachez: același cu numele următor.
Chiriachide: același cu numele următor.
Chiriachidi: gr. *Kiriakidi(s)*.
Chiriacof: rus. *Kirjakov*.
Chiriacovschi: același cu numele precedent, plus suf. sl. *-ski*.
Chirianu < n. top. *Chirău* (Ardeal)? Cf. și gr. *Kirianaki(s)*, a cărui temă este *Kirian*.
Chiriatcu: pentru temă, cf. gr. *Kiriadu*.
Chiriazi: bg. *Kirjazi* sau (și) gr. *Kiriazis*.
Chiriban: la fel cu următoarele două nume, acesta are tema *chirib*, care se explică bine prin ung. *tereb*, termen botanic. Pentru *t* muiat > k', cf. n. top. *Chiribis* (Ardeal) < < ung. *terebes*.
Chiribău: v. numele precedent.
Chiribelea: v. *Chiriban*.
Chiric: *Chiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ic*; cf. și numele următoare.
Chirica: bg. *Kirìka*; cf. n. top. *Chirica*.
Chirican: *Chirică*, cu suf. *-an*; cf. n. top. *Chiricanul*.
Chirică: același cu *Chirica*.
Chiriceanu: < *Chirică* sau (și) *Chiricu* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Chiriceni*.
Chiricencu: *Chirica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Chiricescu > *Chirică* sau (și) *Chiricu*; cf. n. top. *Chiricești*.
Chirici: același cu *Chiriciu*; ar putea fi și un derivat cu suf. *-ici* de la *Chiru*.
Chiricioiu: *Chiriciu*; ar putea fi un derivat și de la *Chirică* și de la *Chiriță*.
Chiriciu: bg. *Kiričo*.
Chiricu: *Chiru*, cu suf. diminutival *-ic*; cf. și *Chirică*.
Chiricuță: *Chirică* sau (și) *Chiricu*, cu suf. diminutival *-uță*; cf. n. top. *Chiricuța*.
Chirieș: *chirieș*, variantă regională a lui *chiriaș*.
Chirigescu < *Chirigiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Chirigiu: *chirigiu* „cărăuș, căruțaș".
Chiriguț: DO, p. 30 are un *Chirigă*, cu diminutivul *Chirigel*, echivalentul numelui aici în discuție; tema pare a fi un nume calendaristic.
Chiril(ă): nume calendaristic (cf. bg. *Kiril* și *Kirila*); cf. n. top. *Chirilă*.
Chirilaș: *Chiril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Chirileanu < n. top. *Chiril*; cf. n. top. *Chirileni*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la n. pers. *Chirilă*.
Chirilei: *Chiril(ă)*, cu suf. diminutival *-ei*; cf. n. top. *Chirileu* (Ardeal).
Chirilescu < *Chiril(ă)*; cf. n. top. *Chirilești*.
Chiriloaia: *Chiril(ă)*; cf. n. top. *Chiriloaia*.
Chiiloaie: același cu numele precedent (de care diferă morfologic prin faptul că reprezintă genitivul *a Chiriloaiei*).
Chiriloiu: *Chiril(ă)*; cf. n. top. *Chiriloiul*.
Chirilonie: pare a fi același cu numele precedent (*-onie* este forma veche, cu *ń* (= *ni*) păstrat, a lui *-oiu*).
Chirilov: sl. *Kirilov*.
Chirilovici: sl. *Kirilovič*.
Chiriluș: *Chiril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Chiriluță: *Chiril(ă)*, cu suf. diminutival *-uță*.
Chirimbu: pare a fi *cărimb*, variantă a lui *carimb* „o parte a căruței"; „partea cizmei de la gleznă în sus", modificat de vorbitorii în limba cărora lipsesc *ă* și *î*.

Chirimbuță: diminutiv al numelui precedent.
Chirindel: tema pare a fi *chir-*, iar finala luată de la *prichindel* „copil, om mic de statură". Formație glumeață.
Chirion: *chir*, ca termen de adresare (*= domnul*) și *Ion*, formație, poate, glumeață la origine.
Chiriță: bg. *Kiritsa*.
Chirițel: *Chiriță* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el*.
Chirițescu < *Chiriță*; cf. n. top. *Chiriţeşti*.
Chirițoiu: *Chiriță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chiriuță: tema este *chir*, restul prezintă dificultăți de interpretare.
Chirivia: cf., pentru temă, ung. *kirivó* „țipător, strident" (despre sunete); cf. și *n.* top. *Chirivoaia*.
Chirivilă: v. numele precedent.
Chirlacovschi: tema *(chirla)* este numele următor, urmată de suf. sl. compus *-ka* + *-ovski*.
Chirlă: bg. *Kirlju*, *Kirlev*.
Chirlomez: *cf. Cîrloman*.
Chirmiciev: bg. *Kirmičiev*.
Chirmiciu: același cu tema numelui precedent.
Chirnaia
Chirnoagă: „femininul" lui *chirnog* „zgîrcit"; cf. n. top. *Chirnogi*.
Chiroase
Chirodea
Chiroiu: *Chiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chironica: cf., pentru temă, *chiron* „șef al unei echipe de tăietori de lemne în pădure".
Chiropol(o): gr. *Kiropulos*.
Chiroșca: același cu numele următor.
Chiroșcă: *chiroșcă*, variantă a lui *piroșcă* „colțunaș umplut cu carne, cartofi, brînză etc."
Chiroteu: cf., pentru temă, *Chirodea*.
Chirovici: bg. (sl.) *Kiro*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. bg. *Kirov(ski)*.
Chirpac: cf. *chirpic*, variantă a lui *chirpică* „cărămidă mare, necoaptă".
Chirstiuc: ucr.
Chirștiuc: același cu numele precedent.
Chirtaș: cf. bg. *Kirtaški*.
Chirtea: *Chirtu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Chirteș: *Chirtu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș*.
Chirtic: bg. *Kirtik*.
Chirtoacă: „femininul" numelui următor.
Chirtoc: tema este *Chirtu*.
Chirtop: aceeași temă ca a numelui precedent.
Chirtu: cf. ung. *kürt* „corn".
Chirțibuș: *chirțibuș* variantă, absentă în dicționare, a lui *chițibuș* „mărunțiș, fleac"; „tertip".
Chiru: același cu *Chir*, plus articolul, sau (și) bg. *Kiro* (acesta explicat din *Kiril*) și gr. *Kiros*, *Kiru*.
Chirulescu < *Chiru* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Chirulete: *Chiru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ete*.
Chiruț(ă): *Chiru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Chirvas(i)e: același cu *Ghervas(i)e*, cu *chir-* sub influența lui *Chiru*.
Chirvasei: același cu numele precedent.
Chirvasiu: același cu numele precedent; *-iu* se poate explica fie ca sufix, în ipoteza, puțin verosimilă, că numele se accentuează pe *-i(u)*, fie ca o variantă morfologică a lui *-ie*.
Chirvăsuță: *Chirvas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Chirvășoiu: *Chirvas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu *-ș-* „analogic" (cerut de *i* următor).
Chirvoasă: același cu *Chirvas(i)e*; *-oa-* pentru *a* se explică prin influența lui *v*, consoană, în parte, labială.
Chisa: dacă accentul stă pe *-a*, avem forma articulată a variantei regionale *chisă* = *chisea*; altfel, gr. *Kissa(s)*.
Chisacof: același cu *Chisacov*.
Chisameta: gr. *Kissamitaki(s)* care presupune existența, neînregistrată, a temei, prin eliminarea suf. *-(a)ki(s)*.
Chisacov: sl.
Chisar(u): același cu *Chiser(u)*.
Chisăliceanu: *Chisăliță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Chisălicescu < *Chisăliță* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Chisăliță: același cu *Chiseliță*.
Chisăloiu: cred că este un derivat de la *chisală*, variantă regională a unui *piseală*, absent în dicționare, format de la vb. *pisa*.
Chisăr: același cu *Chisar*.
Chisăroiu: *Chisăr* sau (și) *Chisar(u)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Chiscop: variantă regională a lui *piscop* (cf. *Piscupescu*) = *episcop*; cf. n. top. *Piscopia*, *Piscopu*.
Chiscov: cf. n. top. *Chiscovul* și *Chiscovata*, a căror temă *(chisc-)* ne trimite la pronunțarea regională a lui *pisc*. Face dificultăți suf. sl. *-ov*.
Chiscureanu: presupune un n. top. *Chiscuri*, care există cu forma literară *(Piscuri)*.
Chiseev: bg. *Keseev*.
Chiseliță: *chiseliță*, „fiertură de fructe sau de legume"; „amestec de toate, terci".
Chiser(u): *chiser* „unealtă de dulgherie".
Chiserescu < *Chiser(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Chisescu < *Chisa*.
Chisicu: *Chisa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic*.
Chisiliță: același cu *Chiseliță*.
Chisimovici: *Chisim* (v.s.v. *Chessim*) neatestat de mine, cu suf. sl. *-ovič*.
Chisiș: cf., pentru temă, ung. *kiszi* „supă de post".

Chisîrţă
Chisovschi: variantă regională a lui *Pisovschi*, nume polonez.
Chisozan < n. top. *Chișoda* (Banat); pentru -*d*- > *z*, cf. *Apolzan* < *Apold*, iar *s* în loc de *ș* pare a fi o modificare de grafie.
Chistol: *chistol*, variantă regională a lui *pistol*.
Chistruga: același cu numele următor.
Chistrugă: *păstrugă* „pește marin înrudit cu cega“, devenit *pistrugă* (prin faza *pestrugă*) sub influenţa lui *pestriţ* (are pielea pestriţă, cum spune DEX).
Chiș(u): ung. *kis* „mic“.
Chișamera
Chișan < n. top. *Cheșa* (Ardeal), cu suf. -*an*.
Chișcaru: *chișcar* „ţipar“ (un pește).
Chișcă: *chișcă* „un fel de caltaboș, făcut din stomacul porcului, care se umple cu carne tocată și cu orez“.
Chișcăreanu < n. top. *Chișcăreni* sau (și) *Chișcaru*, cu suf. (antroponimic) -*eanu*.
Chișcoi: *Chișcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. -*oi*.
Chișelescu: tema pare a fi *cheș(e)ală* < *chișa*, variantă regională a verbului *pișá*.
Chișescu < *Chiș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. -*escu*.
Chișinău: n. top. *Chișineu* (Ardeal).
Chișiș: *Chiș*, cu suf. -*iș*.
Chișiţă: *chișiţă* „încheietura piciorului deasupra copitei“; „moţul de păr de deasupra copitei“.
Chișiu: același cu *Chiș* (*ș* „moale“ urmat de „articol“). Mai puţin probabil mi se pare să vedem în acest nume un derivat cu -*iu* al lui *Chiș*.
Chișleag: *chișleag* „lapte de vacă pus la prins“; „lapte acru“.
Chișleanu < n. top. *Cișla* (-*i*- < *i* în vorbirea unor oameni cu altă limbă maternă decît româna).
Chișor: *chicior*, variantă regională a lui *picior* (?)
Chișovan < n. top. *Cheșeu* (Ardeal), pronunţat, foarte probabil, și *Chișău*.
Chișteleean: pare a fi derivat de la un n. top. ardelenesc *Chiștelec* (de origine maghiară), dar neînregistrat în izvoarele folosite de mine.
Chitac(u): DA are un *chitac*, pentru care face trimitere la *chitoc*, acesta absent totuși. Ar putea fi un derivat cu suf. -*ac* de la *chit* „balenă“, sau, mai puţin probabil, varianta regională a lui *pitac* „veche monedă de argint“; 2. „act oficial de pe vremuri“.
Chitaef: rus. *Kitaev* (< *kitaj* „chinez“).
Chitaiu: *chitai*: 1. „chinez“, 2. „un fel de șifon“.
Chitan: *chitan* 1. „variantă a lui *chitai*; 2. variantă regională a lui *pitan* „(bucată mare de) pîine“; „mălai“.
Chitanovici: bg. *Kitan*, cu suf. sl. -*ovič*. Și numele precedent ar putea avea această origine.
Chitari: variantă regională a lui *pitar* „brutar“ (cu *r* muiat).
Chitar(i)u: același cu numele precedent.
Chitcarof: bg. *Kitkarski*, cu alt sufix, tot bg.
Chitea: *Chitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. -*ea*. Ar putea fi și un derivat, cu acest sufix, al lui *chit* „balenă“. Cf. și numele următor.
Chiteală: *chiteală* „nemereală“.
Chitiba: v. *Chiţiba* și derivatele, care arată, cred, că forma cu -*t*- este produsul unei greșeli de transcriere.
Chitic: *chitic*, variantă regională a lui *pitic* „pește mic“. Deoarece acest nume este specific moldovenesc, cred că sensul „om scund, mic de statură“ nu poate fi luat în consideraţie. Cf. n. top. *Chiticul*.
Chiticar(i)u: *chitic* (v. mai sus), cu suf. (probabil colectiv) -*ar*.
Chiticaș: diminutiv al lui *chitic*.
Chiticeanu < *Chitic*, cu suf. (antroponimic) -*eanu*, sau n. top. *Chiticani*.
Chitilă: *(a) chiti* „a ţinti, a lovi, a nimeri“, cu suf. -*ilă*; cf. *Plesnilă* < *(a) plesni*.
Chitlaru: cf., pentru temă, tc. *kitli* „închis, încuiat“ și n. top. *Chitlis* (Dobrogea).
Chitoc: *Chitu* (v. mai jos), cu suf. -*oc*.
Chitoriţa: cf. numele următor.
Chitoroagă: pare a fi o variantă regională (cu epenteza lui -*o*- și cu schimbarea genului) a lui *pitrog* „pește mic“.
Chitoșcă: *chitoșcă*, variantă regională a lui *pitoașcă* „femeie (scundă și) grasă.
Chitronea: cf., pentru temă, *chitru* (arborele care face fructul numit *chitră*) sau gr. *Kitros*.
Chitrosan: tema este identică, se pare, cu a numelui precedent.
Chitu: bg. *Kito*; cf. și *chit* „balenă“ și n. top. *Chitul*.
Chitușca: *Chitu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival -*ușcă*.
Chitzonică: *Chiţan* (v. mai jos, s.v.), cu suf. -*ică*.
Chiţa: bg. *Kitsa* sau, mai probabil, hipocoristic al lui *Paraschiţa* (= *Paraschiva*); v. și *Chiţu*. Cf. n. top. *Chiţa*.
Chiţac: *Chiţu* sau *Chiţa* (v.s.v.), cu suf. -*ac*.
Chiţaliuc: cf. ucr. *kitsjati* „a face o anumită mișcare la jocul de-a baba-oarba“ (part. în -*al*), cu suf. ucr. -*jak*.
Chiţan < n. top. *Cheţ(a)* (Ardeal); cf. n. top. *Chiţani*.
Chiţă: același cu *Chiţa*.
Chiţănescu: *Chiţan* sau (și) < n. top. *Chiţani*, cu suf. -*escu*.
Chiţăscu: același cu numele următor.
Chiţescu < *Chiţu*; cf. n. top. *Chiţești*, *Chiţeasca*.
Chiţia: gr. *Kitsias*.
Chiţiba: cf. *Chiţibuș*.

Chiţiboiu: *Chiţiba* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Chiţibura: tema pare a fi aceeaşi ca a numelui precedent.

Chiţibuş: *chiţibuş* „lucru de puţină însemnătate"; cf. n. top. *Chiţibuş*.

Chiţicanu < n. top. *Chiţcani* (*-ţi-* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*), cu suf. *-anu*.

Chiţiga: tema este aceeaşi ca la *chiţigoi* (v. mai jos) şi la formele literare ale vb. *piţigà*, *piţigăi* etc.

Chiţigoi(u): *chiţigoi*, variantă a lui *piţigoi* (o pasăre); cf. n. top. *Chiţigoiul*.

Chiţimia: *chiţimie* „casă foarte mică; cf. n. top. *Chiţimi*.

Chiţimuş: *chiţimuş*, variantă necunoscută dicţionarelor, a lui *chiţibuş* (v. mai sus).

Chiţiu: acelaşi cu *Chiţu* (*ţi* redă pe *ţ* muiat).

Chiţiumia: *chiţumie*, variantă a lui *chiţimie*; *-ţi* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*.

Chiţoaia: *Chiţu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oaie* (adică „soţia lui *Chiţu*").

Chiţoiescu < *Chiţoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Chiţoiu: *Chiţu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Chiţoran(u): *chiţoran* „şoarece mare de cîmp"; cf. n. top. *Chiţorani*.

Chiţovanu < n. top. *Chiţoveni*.

Chiţu: bg. *Kitso*.

Chiţuc: *Chiţu* (v. numele precedent), cu suf. *-uc*.

Chiţulan: *Chiţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)an*.

Chiţuleasa: *Chiţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)easă* (deci soţia lui *Chiţu*).

Chiţulescu < *Chiţu*; cf. n. top. *Chiţuleşti*, *Chiţuleasca*.

Chiuajdu: cf. n. top. *Chiojdul*.

Chiuanu: cf. n. top. *Chion* şi *Chioana* (la bază, *chiuă* = *piuă*).

Chiuaru: variantă regională a lui *piuar* „posesor, conducător sau îngrijitor al unei piue"; „muncitor la o piuă".

Chiuchina

Chiuchiu: cf. *chiuchiuroi* „ciocîrlie".

Chiuic

Chiujdea: pare a fi acelaşi cu *Chiuzdea*.

Chiur: pare a fi „tema" numelui următor; cf. bg. *Kjura*.

Chiurciu: bg. *Kjurčo*.

Chiureanu: acelaşi cu *Chioreanu*.

Chiurte: *Chiurt(u)* (v. numele următor), cu suf. *-e(a)*.

Chiurtu: ung. *kürt* „corn (de vînătoare), instrumentul muzical".

Chiuşa: ung. *küs* „mic"; cf. *Chiş*.

Chiuşdea: acelaşi cu *Chiujdea*.

Chiuzdea: ung. *küzdö* „luptător".

Chiva: *Chiva*, hipocoristic al lui *Paraschiva*. Apare şi în Dicţ. n. pers. bg., unde-i dat ca venit din română. La fel *Chivu*. Cf. n. top. *Chiva*.

Chivaiu: acelaşi cu *Chivariu*.

Chivari < n. top. ung. *Kővár* cu suf. ung. (local) *-i*.

Chivar(i)u: acelaşi cu numele precedent.

Chivaş: *Chivu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aş* (cf. *Grigoraş* etc.).

Chivăr: pare a fi acelaşi cu *Chivaru* (prin deplasarea accentului pe prima silabă, *a* > > *ă*). La fel de bine s-ar explica din ung. *Kővari* cu păstrarea accentului pe prima silabă.

Chivăran: tema este identică cu numele precedent.

Chivăţ: *Chivu* (v. mai jos, s. v.), cu suf. diminutival *-eţ* > *-ăţ*.

Chiveanu < *Chivu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Chiva* (fost sat).

Chivereanu: *chiveră*, variantă a lui *chivără* „cască militară; căciulă", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Chivescu < *Chivu* sau (şi) *Chiva* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Chiviu: *Chivu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-iu* (cf. *Vasiliu* etc.).

Chivoiu: *Chivu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Chivu: hipocoristic al lui *Paraschiv*.

Chivulescu < *Chivu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Chizic: variantă regională a lui *tizic* „turtă din baligă etc., folosită ca combustibil sau în loc de cărămidă".

Chmara: cf. gr. *Hnaras*. Poate avem a face cu o transcriere greşită (*m* pentru *n*). Numele nostru are toate aparenţele unuia grecesc.

Chomiţchi: pentru temă, cf. ucr. *homi* „un fel de prăjitură".

Chrisicos: gr. *Krisikos*.

Chrisopol: gr. *Hrisopulos*.

Chrissogelos: gr. *Hrisogelos*.

Christache: gr. *Hristaki(s)*.

Christes: gr. *Hristea(s)*.

Christel: gr. *Kristeli* sau diminutiv „romînesc" al lui *Cristea*.

Christescu < *Cristea* sau *Hristea* (v.s.v.), *ch-* poate fi o grafie pentru *h*.

Christidi: gr. *Hristidi(s)*.

Christodoreanu < *Hristodor* (v. la *H*, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Christodorescu < *Hristodor* (v. la *H*, s.v.), cu suf. *-escu*.

Christodulo: gr. *Hristodulos*.

Christotulou: acelaşi cu numele precedent; cf. şi gr. *Hristodulou* (cu *-ou* simplă grafie). Cît despre *-t-* în loc de *d* s-ar putea să fie şi o transcriere greşită.

Christof: acelaşi cu numele următor.

Christofi: gr. *Hristofi(s)*.

Christovici: bg. *Hristoivč*.

Christu: gr. *Hristu* sau (şi) bg. *Hristo*.

Ciacapol: gr. *Tsakopulos*.

Ciachir: acelaşi cu *Ciacîru*.

Ciacian: bg. *Čačan*.

Ciaciran < n. top. *Ciacirul*, eventual un augmentativ-peiorativ al lui *ciacir*.
Ciaciru: *ciacir* „om cu ochii încrucişaţi“: „om posac“; cf. n. top. *Ciacirul*.
Ciaclă
Ciacu: bg. *Čako*.
Ciaglic: cf. tc. *çagli* „zdravăn, sănătos“; *çaglik* „periodic“.
Cialac: cf. bg. *Čalakanov*, a cărui temă pare a fi *čalak-*. Ar putea fi şi acelaşi cu *Ciolac*.
Cialicu: bg. *Čalăkov*.
Cianaca: cf. bg. *Čanakov*.
Ceanga: *ceangă*, variantă a lui *ceancă* „şarpe veninos“; cf. şi bg. *Čanga(tu)*.
Cianjilie: cf. tc. *çangi* „clopotar“; „flecar“.
Ciantalac: tc. *çantal* „călău“ (cu suf. tc. *-lik*, devenit prin „neglijarea“ (voită?) a semnului diacritic al lui *i*, scris *a*).
Cianu: bg. *Čano*; cf. şi it. *Ciano*.
Ciapă: *ceapă*.
Ciapiru: *ceapir*, variantă a lui *ceapur* „stîrc“.
Ciaprăzaru: *ceaprăzar*, variantă a lui *ceaprazar* „fabricant sau negustor de ceaprazuri“.
Ciarlat
Ciarneci: rus. *černij* „negru“ cu suf. *-eci*, variantă antroponimică a lui *-ici*; cf. *Negrici*, pentru temă, şi *Comăneci* alături de *Comănici*.
Ciascăi
Ciasnog: rus. *česnok* „usturoi“.
Ciaş: cf. sl. (bg., ucr., rus.) *čaša* „cupă, pahar“. DO, p. 425 are un *Ceaşu*.
Ciaşcă: *ceaşcă*.
Ciauşescu: acelaşi cu *Ceauşescu*; cf. n. top. *Ciauşeşti*.
Ciauşoglu: acelaşi cu *Ceauşoglu* (tc. *oğlu* „fiu“).
Ciavdary: bg. *Čavdar*; cf. şi tc. *çavdar* „secară“.
Ciavin: cf., pentru temă, ucr. *čaviti* „a apăsa, a presa, a călca“.
Cibanu < n. top. *Ciba* sau (şi) *Cibu* (Ardeal). Ar putea fi şi o variantă a lui *Cebanu* = *Ciobanu*.
Cibi: cf. ung. *csibe* „pui de găină“; „găinuşă“.
Cibianu: *Cibi* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Cibicescu < *cibic(ă)* „capelă militărească“, „un fel de pălărie“, cu suf. *-eanu*.
Cibireac
Cibotini
Cibotariu: *cibotar*, variantă a lui *ciubotar* (< *ciobotar*); cf. n. top. *Cibota*.
Cibu: cf. bg. *Čibov*.
Cibuc: *cibuc*, variantă a lui *ciubuc*.
Cibuce: dacă accentul stă pe *-ce*, este vorba de *ciubuceà* „floarea masculină de alun“ (cu *ciu-* > *ci*; cf. *Cibuc*).
Cibulschi: pol.
Cica: *cicá* „interjecţie: imită pe omul cicălitor“; cf. şi bg. *Čika*.
Cicală: *cicală* „bărbat sau femeie cărora le place să certe mereu pe altul“.
Cicalo: cf. gr. *Tsikalopulu*.
Cican: variantă, absentă în dicţionare, a lui *ciocan* (cf. mai sus *Cibuc*). Cf. n. top. *Cicăneşti*.
Cicani
Cică: acelaşi cu *Cica*.
Cicăldău: *cicărdău* „gaură, numită şi gaşcă, de la jocul de-a poarca“.
Cicea: *cicea* „frumos, drăguţ“.
Cicei(u): acelaşi cu numele următor.
Ciceu: ung. *csicsó* „podoabă“; cf. şi n. top. *Ciceu* (Ardeal), de origine ungurească.
Ciche: ung. *csike*, variantă regională a lui *csirke* „pui (de găină)“.
Cicherschi: pentru temă, cf. ung. *csikér* „mic, plat“; „searbăd, sec“. Numele în întregime are aspect slav (polonez).
Cichi: acelaşi cu *Ciche*.
Cichindeal: ung. *Tsikendál*, n. top. (> rom. *Ţichindeal*, jud. Sibiu); pentru *č-ts*, cf. *Cipariu* pronunţat şi *Ţipariu*.
Cichindel: acelaşi cu numele precedent.
Cichindeleanu < n. top. *Ţichindeal* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-canu*.
Cichirda: cf. cele spuse la numele următor.
Cichirdan: tema este identică cu numele precedent, iar *-an* trimite la originea locală, de unde ar urma că *Cichirda* e n. top.
Cicic: *cicic* „numele unei flori roşii“; „vopsea sau culoare roşie“.
Cicicopol: gr. *Tsitsikopulos*.
Cicioiu: *Ciciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Ciciu: bg. *Čičo*.
Cicîcea
Ciclosanu: ung. *csiklós* „delicat, sensibil“, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Cicoară: *cicoară*, variantă a lui *cicoare*.
Cicoare: *cicoare*, plantă bine cunoscută; cf. şi omonimul *cicoare*, numele unei insecte.
Cicoiu
Cicone: it. *Cicconi*.
Cicortaş
Cicoş: ung. *csikós* „herghelegiu“.
Cicotti: it. *Cicotti*.
Cicu: bg. *Čiko*.
Cifor: pare a fi acelaşi cu *Chifor* (*ci* < *chi* în unul dintre graiurile de nord-vest ale dacoromânei).
Cifru: acelaşi cu numele precedent (cf. *Şandru* < ung. *Sándor*).
Ciga: *cigă* „melc“; „scripete“; „sfîrlează“; cf. şi *cigă*, variantă a lui *cegă*.
Cigala: pare a fi acelaşi cu *Cicală*; cf. *(a) cigăli*, variantă a lui *cicăli*.
Cigalea: acelaşi cu *Cigala*.
Cigan < n. top. *Cig* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Cigaran: acelaşi cu *Cigăran*.
Cigarean: acelaşi cu numele precedent.
Cigăran: acelaşi cu numele următor.

Cigăreanu: tema *(cigar-)*, aceeași cu a numelor precedente, este, cred, gr. *Tsigara(s)*, cu *ts* > *č*, ca și în alte cazuri.
Cighir: *cighir* „tocătură făcută din ficat, plămîni și mațe de miel".
Cigolea: *(a) ciogoli* + *ciguli*, variante ale lui *ciuguli*, cu suf. *-ea;* cf. și ung. *csigolya* „vîrtej".
Cigoreanu: același cu *Cigăreanu*.
Cigorin: tema este aceeași ca a numelui precedent.
Cihodar(i)u: *cihodar*, variantă a lui *ciohodar;* v. mai departe *Ciohodar(i)u*.
Cihoianu < n. top. *Cihei* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cihonescu: ung. *csihan* „urzică" (prin faza *Cihănescu*); cf. și *Cehan*.
Cihoschi: pol.
Cika: același cu *Cica*.
Cilanu: același cu *Celan (-e- > i)*.
Cileagă
Cilean: pare a fi o variantă a lui *cilan* „membru al unui tribunal"; cf. și numele următor.
Cilianu < n. top. *Celei* sau, mai degrabă, *Cilieni*.
Cilibia: femininul numelui următor; cf. n. top. *Cilibia*.
Cilibiu: *cilibiu* „nobil, distins"; „fin, frumos"; cf. n. top. *Cilibiul*.
Cilica: bg. *Čilika*.
Cilideri
Cilievici: cf., pentru temă, bg. *Čilev, Čilo(v)*.
Cilighiu: același cu *Cilibiu*.
Cilinschi: același cu *Ţilinschi*.
Cimaga: *cimag*, variantă (posibilă), absentă în dicționare, a lui *ciomag*, provenită din *ciumag*, cu suf. *-a*, variantă a lui *-ea*.
Cimău
Cimbală: variantă feminină, absentă în dicționare, a lui *cimbal*, același cu *chimbal* = *chimval* „un instrument muzical". De fapt avem a face cu *ţimbală*, variantă a lui *ţambal*.
Cimbrescu < *Cimbru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cimbrișor: *cimbrișor*, diminutiv al lui *cimbru*.
Cimbru: *cimbru* „plantă mirositoare și aromatică".
Cimofu: derivat regresiv de la *cimofaie*, variantă a lui *ciumăfaie* „o plantă ierboasă cu miros urît".
Cimpacă: același cu *Cimpoacă*.
Cimpagu: *cimpag*, variantă, absentă în dicționare, a lui *ciumpac* „cu o parte a corpului tăiată, retezată"; pentru *-g-*, cf. *(a) ciumpăgi* „a mutila, a amputa" (DA).
Cimpoaca: același cu numele următor.
Cimpoacă: *ciump* (sinonim cu *ciomp*) „partea rămasă dintr-un membru al corpului după amputare", cu suf. *-oacă*, femininul lui *-oc*.
Cimpoaia: același cu numele următor.
Cimpoaie: *cimpoaie*, variantă feminină a lui *cimpoi*.
Cimpoeru: același cu *Cimpoieru*.
Cimpoi(u): *cimpoi* „burduf"; „instrument muzical popular".
Cimpoiașu: *cimpoiaș* „meșter care face cimpoaie"; „cîntăreț din cimpoi"; cf. n. top. *Cimpoieșul*.
Cimpoieru: *cimpoier* „cîntăreț din cimpoi".
Cimpo(i)eșu: același cu *Cimpoiașu*.
Cimponer: același cu *Cimponer(i)u*.
Cimponer(i)u: același cu *Cimpo(i)eru; -n-* se explică prin forma veche (etimologică) a lui *cimpo(i)er*.
Cimpovici
Cinah
Cinca: bg. *Činka*.
Cincan < n. top. *Cincu* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Cincă: același cu *Cinca*.
Cincea: „femininul" lui *Cinciu*.
Cincheza: *cinteză* „mică pasăre cîntătoare"; pentru *-t-* > *ch(i)*, cf. varianta *cinchiză* (DA).
Cinci: *cinci*.
Cincilei: *cinci lei*.
Cincilescu < *Cincilei* sau (și) *Cinci* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Cincinacu: același cu numele următor (prin substituție de sufix)?
Cincinat: lat. *Cincinatus*.
Cinciu: bg. *Činčo*.
Cincora
Cincu: bg. *Činko*.
Cinculescu < *Cincu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Cinculeț: *Cincu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)eț*.
Cindoiu: cf. *cendea* „nume de bou sau de vacă" și bg. *Čendo*.
Cindrea: ung. *csender* „tufiș, crîng, mărăciniș".
Cinezande
Cinghița: același cu numele următor.
Cinghiță: *cinghiță*, variantă a lui *cintez(ă)* „mică pasăre cîntătoare".
Cinac: cf. gr. *Tsinika(s)*.
Cinoacă
Cinski: pol. *Czyński*, „cerut" de fem. *Czyńske*.
Cinstea: *cinste*, cu unul dintre sensurile lui concrete („rang social, dar" etc.).
Cinotitu: cf., pentru temă, gr. *kenotis* „goliciune"; (fig.) „vanitate". Și finala pare a fi grecească.
Cinta: cf. bg. *Cinto*.
Cintescu < *Cinta* (sau *Cintu*, absent în fișierul meu).
Cinteză: *cinteză* „mică pasăre cîntătoare".
Cinţa: ung. *csincsa* „baltă".
Cinzeacă: *cinzeacă* „măsură de capacitate pentru băuturi".
Cioaba: același cu numele următor.

Cioabă: *cioabă* „un vas de lemn spurcat"; „pipă, lulea mare de lut stricată". Cf. n. top. *Măgura lui Cioabă.*

Cioaca: același cu numele următor.

Cioacă: *cioacă*, variantă a lui *ceucă* „specie de cioară; coțofană"; cf. n. top. *Cioaca*, omonim, cu sensul de „măgură".

Cioacea: *cioacă*, cu suf. *-ea.*

Cioactă: pare a fi o transcriere greșită a lui *cioatcă* „rădăcină, buturugă" sau chiar o metateză *(tc > ct; cf. poctoavă < potcoavă).*

Cioagă: *cioagă*, variantă a lui *ceucă* „specie de cioară; coțofană".

Cioaică: *cioaică*, variantă a lui *ceucă* „specie de cioară; coțofană".

Cioana: același cu numele următor.

Cioană: *cioană*, variantă, absentă în dicționare, a lui *cioane*, numele a două plante de cîmp.

Cioanca: același cu numele următor.

Cioancă: *cioancă*, variantă a lui *cionc* „fără un braț"; „lulea cu coadă scurtă".

Cioancăș: *cioancă*, cu suf. *-ăș.*

Cioanta: *cioantă*, femininul lui *ciont* „fără o mînă".

Cioapă: variantă posibilă a lui *ceapă* (cu *-ea-* „rotunjit").

Cioară: *cioară; cf.* n. top. *Cioara.*

Cioarac: *ciorac* (< *cioracă)*, sinonim cu *ciorol; -oa-* în loc de *o* se explică prin influența lui *cioară.*

Cioarcă: *cioarcă* „broască".

Cioarec(u): *cioarec*, pl. *cioareci* „un fel de pantaloni țărănești".

Cioargă: *cioargă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *cioarcă (v. Cioarcă).*

Cioaric: același cu *Cioarec.*

Cioarsă: *cioarsă „obiect tăios".*

Cioată: *cioată* „rădăcină": „lemn putred" (variantă a lui *ciot*); *cf.* n. top. *Cioata.*

Ciează

Cioba: ung. *csoba* „fedeleș, vas de lemn".

Cioban(u): *cioban; cf.* n. top. *Ciobanul* și *Ciobani.*

Ciobăcel: *ciobăcel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *ciobac* „luntre de pescuit".

Ciobănaș(u): *ciobănaș*, diminutiv al lui *cioban.*

Ciobănel: *ciobănel*, diminutiv al lui *cioban;* cf. n. top. *Drumul Ciobănelului.*

Ciobănescu < *Cioban;* cf. n. top. *Ciobănești.*

Ciobănete: *Cioban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*, „sinonim" (glumeț, uneori) al lui *-escu.*

Ciobănică: diminutiv, absent în dicționare, a lui *cioban* (un fel de corespondent „feminin" — ca formă — a lui *ciobănel*).

Ciobănița: același cu numele următor.

Ciobăniță: *ciobăniță; cf.* n. top. *Ciobănița.*

Ciobănoiu: *Cioban(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Ciobărlan: *ciobîrlan*, augmentativ (adesea peiorativ) al lui *cioban.*

Ciobea: *ciob*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Ciobea.*

Ciobescu: *Cioabă* (sau) și *Ciobea* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Ciobică: *Ciobea* sau (și) *Cioabă* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Cioboaica: *Ciobea* sau (și) *Cioabă* (v. s.v.), cu suf. fem. compus *-oaică;* cf. și *Cioboiu.*

Cioboată: variantă a lui *ciobotă* (v. mai jos).

Cioboiu: *Ciobea* sau (și) *Cioabă* (v. s.v.), cu suf. *-oiu.*

Ciobot: „masculinul" lui *Ciobotă;* cf. n. top. *Cioboți*, care poate fi simțit ca „un plural masculin".

Ciobota: același cu *Ciobotă.*

Ciobotar(i)u: *ciobotar* „cizmar".

Ciobotă: *ciobotă* „cizmă"; cf. n. top. *Ciobota, Ciobotă.*

Ciobotărescu < *Ciobotar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Ciobotea: *ciobotă*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Ciobotea.*

Ciobotoiu: *Ciobotă;* cf. și *ciobotoi* „ciobotă mare, diformă, urîtă".

Ciobu: *ciob* „bucată dintr-un vas rupt, hîrb".

Ciobunea: *ceabun*, variantă a lui *ceambur* „detașament de trupe (hoarde tătare); expediție de pradă", cu suf. *-ea.*

Cioc: *cioc* „plisc, clonț (la păsări)"; „barbă mică"; cf. și bg. *Čoko.* Cf. n. top. *Ciocul.*

Cioca: *cioca*, variantă a lui *cioc* (interjecție), cf. *cioc-boc* și *cioca-boca* (imită o lovitură puternică și repetată). Ar putea fi și *ciocă*, variantă a lui *ceucă.* Cf. n. top. *Cioca-Boca.*

Ciocan: *ciocan;* cf. n. top. *Ciocanul, Ciocanele.*

Ciocanachi: *Ciocan* (v. numele precedent), cu suf. *-achi.*

Ciocanea: același cu *Ciocănea.*

Ciocaneli: același cu *Ciocănelea*, puțin italienizat (cu intenție!).

Ciocanilii: pare a fi același cu numele precedent.

Ciocarlan: același cu *Ciocîrlan. -a-* pentru *î* (scris și *â*) ar putea fi și o greșeală grafică.

Ciocate: *cioc*, cu suf. *-at* (la plural?); cf. n. top. *Ciocați.*

Ciocazan: ung. *csokazán* „cazan cu aburi". Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Ciocadia* (Gorj); cf. n. top. *Ciocazana* (în același județ).

Ciocăiță: cf., pentru temă, *(a) ciocăi* „a mînca (dintr-un hoit)" (despre cîini); cf. *ciocău* „cadavru, stîrv".

Ciocălău: *ciocălău* „știulete de porumb".

Ciocănaru: *ciocănar* „lucrător liber care sparge cu ciocanul și scoate sare în ocnele de sare"; cf. n. top. *Ciocănari.*

Ciocănaș: *ciocănaș*, diminutiv al lui *ciocan* (și nume al unei plante).

Ciocănău: *ciocan*, cu suf. *-ău.*

Ciocănea: *ciocan*, cu suf. *-ea.*

Ciocănel: *ciocănel*, diminutiv al lui *ciocan;* cf. n. top. *Ciocănelul*, *Ciocănei*.

Ciocănelea: *ciocănel*, cu suf. *-ea*.

Ciocănescu < *Ciocan;* cf. n. top. *Ciocănești*.

Ciocănitu: *ciocănit*, part. lui *(a) ciocăni*.

Ciocărdău: cf. *ciocirteu*, variantă a lui *ciociltău* (v. mai încolo *Ciociltău*).

Ciocău: *ciocău* „stîrv, cadavru".

Ciocăz(e)anu < n. top. *Ciocadia;* cf. n. top. *Ciocazana*.

Ciocea: *cioce* „om copilăros"; cf. n. top. *Ciocea*.

Cioceanu < n. top. *Cioaca* (sau/și *Ciocile*); cf. n. top. *Cioceni*.

Ciocheci: același cu *Ciochici*.

Ciochi: cf. numele următor.

Ciochia: *ciochie* „ciocan de lemn"; „o parte a căruței".

Ciochici: cf. bg. *Čokiš (< Čoko)*.

Ciochin: „masculinul" lui *ciochină* (v. mai departe); cf. n. top. *Izvorul-* și *Vîrful Ciochinului*.

Ciochinaru: *ciochinar* „nasturele dindărătul șelei (calului)".

Ciochină: *ciochină* „capătul dindărăt al șelei (calului)"; cf. n. top. *Ciochina*.

Ciochindel: același cu *Ciuchindel;* cf. n. top. Măgura lui *Ciochindel*.

Ciocia: același cu *Ciocea*.

Ciociai: tema este identică cu numele precedent; dacă ar exista sau ar fi existat în Ardeal un top. *Ciocea*, *-i* ar arăta originea locală.

Ciocianu: același cu *Cioceanu*.

Ciocic: *Ciociu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ic*.

Ciocindel: același cu *Ciochindel*.

Ciocicană: pare a fi *Cioceana* (cf. *Cioceanu*), cu „rotunjirea" lui *-ea* (sub influența lui *cio*-precedent); cf. n. top. *Cioceanca*.

Ciocioi(u): *Ciociu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Ciocișan: *Ciociu* (v. numele următor), cu suf. compus *-ișan*.

Ciociu: bg. *Čočo*.

Ciociltan: variantă a lui *ciocildan* „fecior tînăr" sau, mai puțin probabil, a lui *ciociltău;* cf. n. top. *Ciociltani*.

Ciociltău: *ciociltău* „cui"; „unealtă".

Ciociltea: tema lui *ciociltău (ciocilt-)*, cu suf. *-ea*. Poate fi privit și ca un derivat de la *ciocilteu*, variantă a lui *ciociltău*.

Ciocilteanu: *Ciocilteu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ciocilteu: *ciocilteu*, variantă a lui *ciociltău* „cui (de lemn)"; „o unealtă"; cf. n. top. *Ciocilteiul* și *Dealul Ciocilteilor*.

Ciocîrdel: cf. *ciocirteu*, variantă a lui *ciociltău;* ar fi, deci, oarecum același cu numele precedent.

Ciocîrdia: cf. n. top. ung. *Csukárd*.

Ciocirla: același cu *Ciocirlă*.

Ciocîrlan: *ciocîrlan* „masculul ciocîrliei"; (fig.) „om mîndru, fudul".

Ciocirlă: derivat regresiv de la *ciocirlău* sau, mai degrabă, de la *cioc*, cu suf. *-îrlă;* cf. n. top. *Ciocirlești*.

Ciocirlău: *ciocirlău* „deal, munte".

Ciocirlie: *ciocirlie;* cf. n. top. *Ciocirlia*.

Ciocirlou: același cu *Ciocirlău*.

Ciocla: *cioaclă* „săniuță"; „un fel de cange", cu suf. *-a;* cf. n. top. *Ciioclești*.

Cioclei: *cioclu*, cu suf. *-ei*.

Cioclov: derivat regresiv de la *cioclovină* „(om) arogant, care o face pe boierul"; „parvenit". Cf. și sinonimul *ciocloavă*, față de care numele acesta ar fi masculinul lui.

Cioclu: *cioclu;* afară de sensul curent, are și pe acela de „om rău".

Ciocnea: *(a) ciocni*, cu suf. *-ea;* cf. *ciocnă* „ciocnire".

Ciocnitu: participiul lui *(a) ciocni* (cf., printre sensuri, pe acela de „a se îmbăta").

Ciocoboc: *cioc-boc* = *cioca-boca* interjecție care imită sunetul îmblăciilor (DA).

Ciocodei: „masculinul" numelui următor.

Ciocodeica: același cu numele următor.

Ciocodeică: același cu *Ciocoteică*.

Ciocoi(u): *ciocoi* „servitor domnesc"; „boier ridicat de jos"; „arendaș de moșie (mai ales străin, de obicei, grec)"; „asupritor, tiran"; „orășean (în sens peiorativ)"; cf. n. top. *Ciocoiul*, *Ciocoiești*.

Ciocondur

Cioconoiu: variantă a lui *Ciocănoiu (<Ciocan)*, absent în fișierul meu, dar posibil.

Ciocoreanu: același cu *Ciucureanu;* cf. și *ciocoroi* „un cîrlig de fier", din care, prin derivare regresivă, poate ieși *ciocor*, tema acestui nume.

Ciocos: același cu următorul (păstrează grafia originară; ar putea fi și o greșeală de transcriere).

Ciocoș: ung. *csókos* „amator de sărutări".

Ciocoteică: *(a) ciocoti* „a mînca cu zgomot"; cf. și *ciocotniță* „flecar"; „parazit, mincinos, lingușitor".

Ciocotișan < n. top. *Ciocotiș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ciocșan: cf. bg. *Čokšo*.

Ciocșir

Cioculescu < *Cioc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Cioculeț: *cioculeț*, diminutiv al lui *cioc* „partea anterioară și ascuțită a unui obiect".

Ciocuța: *ciocuță*, diminutiv al lui *cioc* „plisc, clonț".

Ciodac: ucr., rus. *čudak* „om ciudat".

Ciodea: ung. *csoda* „minune", cu suf. *-ea*.

Ciodor: ung. *csödör* „armăsar".

Cioenaru: pare a fi o variantă necunoscută dicționarelor, a lui *ceaunar* „cel ce are sama (grija) ceaunilor cu lapte, la fiert ori la prins".

Ciof(u): *ciof*, variantă a lui *ciuf* „păr mult și zbîrlit"; „păcală, măscărici"; „om pocit, slut".

Ciolanda: cf. *(a) ciofăni*, variantă a lui *ciofăi* „a mînca făcînd zgomot cu limba și cu buzele, a clefăi", „a mînca mult și urît".
Ciofiac: *ciof*, cu suf. *-(i)ac*.
Ciofic: *ciof*, cu suf. *-ic*.
Ciofilcă: *ciofală* „om căruia îi place vorba lungă", cu suf. *-că*.
Ciofirlă: *ciof* (v. mai sus *Ciofu*), cu suf. *-irlă*.
Ciollang: *ciofling*, variantă a lui *cioflinc* „pană de fier"; „cui de fier"; cf. n. top. *Cioflanul*.
Cioflec: *cioflec* „pahar de țuică"; „jumătate de dovleac"; „lemn mic și scurt"; cf. n. top. *Cioflecul*.
Cioflică: „femininul", absent din dicționare, a lui *cioflic* (variantă a lui *cioflec*). Cf. n. top. *Cioflicul*, *Ciofliceni*.
Cioíliceanu: *Cioflică*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau < n. top. *Ciofliceni*.
Ciofoaie: „femininul" lui *ciofoi*, dat de DA ca termen botanic, dar neexplicat. Mai degrabă avem a face cu *Ciofoaia* „soția lui *Ciofu*".
Ciofrîngeanu < n. top. *Ciofringeni*.
Cioglic: cf., pentru temă, *(a) ciogli*, variantă a lui *ciuguli*.
Ciogmete: *(a) ciogmăni*, variantă a lui *ciocmăni* „a certa pe cineva", a cărui temă *(ciogm-)* a servit la derivarea cu suf. *-ete*.
Ciogolea: *(a) ciogoli*, variantă a lui *ciuguli*, cu suf. *-ea*.
Ciohat: *ciohótă* „colăcarul care strînge „cinstile" (darurile) la nuntă".
Ciohlan: cf. ucr. *čohla* „manșetă".
Ciohodar(i)u: *ciohodar* „slujbaș care avea grijă de încălțămintea domnitorului și a curții acestuia".
Ciohoreanu < n. top. *Ciohoreni*.
Ciohotariu: același cu *Ciohodar(i)u*.
Cioia: „femininul" lui *Cioiu*.
Cioica: același cu *Cioică*.
Cioican: *cioică*, cu suf. *-an*.
Cioică: *cioică*, variantă a lui *ceucă* „o specie de cioară"; „coțofană".
Cioinea: cf. *cioinică* „varietate de struguri".
Cioiu: *cioi*: 1. „un vas mic de lemn cu mîner"; 2. „nod într-un trunchi de copac"; cf. și bg. *Čojo*.
Cioiulescu < *Cioiu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Ciolac(u): *ciolac* „cu un membru al corpului (braț, mînă, picior) bolnav"; cf. n. top. *Ciolacul*.
Ciolaca: *ciolacă*, femininul lui *ciolac*.
Ciolacov: bg. *Čolakov*.
Ciolan: *ciolan* „os"; cf. n. top. *Ciolanul*.
Ciolăcel: diminutiv al lui *Ciolac*.
Ciolănescu: *Ciolan*; cf. n. top. *Ciolănești*.
Ciolca: „femininul" bg. *Čolko*; cf. n. top. *Fîntîna Colcăi*.
Ciolcan: *Ciolca* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Ciolea: *ciolă* „minciună", cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Čole*.
Ciolneac: cf. *ciolnav*, variantă a lui *ciolac* (v. mai sus, s.v. *Ciolac*).
Ciolob: *ciolob*, variantă a lui *ciolac* (v. mai sus s.v. *Ciolac*).
Cioloboc: *cioloboc* „picior de porc".
Cioloca „femininul" lui *cioloc* „nume de cîine".
Ciolofan: pare a fi același cu *Ciolovan*.
Ciologari: *ciolog*, variantă a lui *ciolac* (v. mai sus, s.v. *Ciolac*), cu suf. *-ar* (*-i*, semivocalic, arată înmuierea lui *r*, căci *-ar* provine din lat. *-arius*).
Ciolovan: cf. bg. *Čolov*.
Ciolovica: ar putea fi „femininul" (glumeț) al rus. *čelovek* „om".
Ciolpan: *ciolpan* „om mare și diform"; cf. bg. *Čolpanov*; cf. n. top. *Ciolpanu*, *Ciolpani*, *Ciolpănești*.
Ciolpănea: *Ciolpan* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Ciolpău: același cu *Ciolpan* (ca temă și semnificație).
Ciolte(a): cf., pentru temă, *cioltar*; 1. „postav gros"; 2. „covor țărănesc de perete"; 3. „scurteică scurtă" (DA), și n. top. *Ciolt* (< ung. *Csolt*).
Cioltean < n. top. *Ciolt* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Cioltei: aceeași temă ca a numelui precedent, cu suf. *-ei*.
Ciomac: același cu numele următor.
Ciomag: *ciomag* „bîtă lungă și groasă"; cf. n. top. *Ciomagul*, *Ciomăgești*.
Ciomaga: „feminin", absent în dicționare, al lui *ciomag*, format de la pluralul *ciomage*; cf. n. top. *Ciomaga*.
Ciomagad: tema este identică cu numele precedent (în ipoteza că *-(a)d* ar fi un sufix).
Ciomandra
Ciomartan: ung. *Csomortan*, existent în n. top. *Csikcsomortan* (= *Șoimeni*) din Ardeal.
Ciomăgeanu < n. top. *Ciomag*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ciomeagă: același, de fapt, cu *Ciomaga* (v. mai sus), format de la pl. *ciomage*; cf. și sg. *ciomeag*.
Ciomega: *ciomag*, cu suf. *-a*.
Ciomescu < *Ciomu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ciomîrtan: același cu *Ciomartan*; cf. n. top. *Ciomîrtanul* (în fostele județe Dorohoi și Roman).
Ciomofoiu: *ciomofoi*, variantă, absentă în dicționare, a lui *ciomofai*, variantă a lui *ciumăfaie* „plantă ierboasă veninoasă".
Ciompec: *ciomp* „frîntură rămasă dintr-un membru al corpului", cu suf. *-ec*.
Ciomu: „masculinul" lui *ciomă*, variantă a lui *ciumă* sau (și) ung. *čomó* „nasture".

Cionat: *cionat*, variantă a lui *gionat* „picior (de om)"; cf. și *Gionat*.

Cionău: bg. *Čonov*.

Cionca: bg. *Čonka;* cf. și rom. *cionc*, fem. *cioancă* „fără un braț" (< ung. *csonka*).

Cioncă: același cu numele precedent.

Cioncioiu: *Cionca* sau (și) *Cioncu* (cu *-c-* > *č* pentru eufonie), cu suf. *-oiu*.

Cioncu: *cionc* „fără un braț".

Cionda: *ciondă* „monstru (?), arătare (?)" (DA).

Ciondolac: tema pare a fi identică cu numele precedent; cf. și bg. *Čondo*. Pentru *-lac*, cf. ung. *lak* „sediu, locuință".

Cionea: bg. *Čone* (și *Čoni*).

Cioneag: *cioneag*, variantă a lui *cioinac* „un soi de struguri".

Cionga: ar putea fi ung. *csonko* „fără o mînă sau un picior" (cf. rom. *ciung*) sau *ciung* contaminat cu *ciont*, oarecum sinonim. Cf. și *Cionka*.

Ciongradi < n. top. ung. *Csongrad* (în R.P.U.), cu suf. toponimic *-i* (= rom. *-eanu*).

Ciongoiu: *Cionga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ciono(f)f: bg. *Čonov*.

Cionohac

Ciontac: *ciontac* „ciung".

Ciontea: *ciont* „ciung", cu suf. *-ea*.

Ciontescu < *Ciontu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Ciontoiu: *Ciontu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ciontos: același cu numele următor (păstrează grafia originară).

Ciontoș: ung. *csontos* „osos"; cf. și rom. *ciontoș* idem (împrumutat din maghiară).

Ciontu: *ciont* „mutilat, amputat"; cf. și *ciont* „os; degete, mînă" (în Transilvania).

Ciopală: variantă, absentă în dicționare, a lui *ciopeală*, și acesta absent, al lui *ciupeală* (*-u* neacc. > *o*, *-pea-* > *pa*).

Ciopanic: cf. bg. *Čopanov*.

Ciopec: tema este, cred, bg. *Čopo* (ca și la următoarele două nume).

Ciopei: bg. *Čopo*, intrat ca atare în nomenclatura românească, cu suf. *-ei*.

Ciopică: bg. *Čopo*, cu aceeași precizare ca mai sus, cu suf. diminutival *-ică*. Cf. și *ciupic*, variantă a lui *cipic* „gheată".

Ciopîrtac: *ciopîrtac* „(bou sau vacă) cu coada scurtă sau fără șfichi"; cf. n. top. *Vîrful Ciopîrtacului*.

Cioplan: pare a fi o variantă a lui *cioplău* „furcoi".

Cioplea: *cioplea* „dracul sau un alt duh rău"; cf. n. top. *Cioplea, Cioplești*.

Ciopleagă: tema este identică cu numele precedent, căruia i s-a adăugat suf. *-eagă*, fem. lui *-eag* (variantă a lui *-ac*). Cf. și bg. *Čoplakov*.

Cioplinschi

Cioponea: sl. *Čiponja;* cf. n. top. *Cioponea, Cioponești*.

Cioporica: diminutiv, absent în dicționare al lui *ciopor* „turmă de animale" (cf. *ciopore1*).

Ciopraga: *ceprag*, variantă a lui *ceapraz* „bordură de mătase, fir, lînă etc. la perne, perdele etc.". Cf. și ucr. *čopraga* „agrafă".

Ciopron: formă hipercorectă (cu voință?) a lui *șopron*.

Cioppronea: *Ciopron* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Ciora: pare a fi *Cioară*, în vorbirea maghiarilor bilingvi din Ardeal. Cf. și interj. *ciorabora* „tura-vura".

Ciorac: *ciorac* „cioară (masculul)"; cf. n. top. *Cioraci, Cioraca*.

Cioralia: cf. bg. *Čoraliev*.

Cioran(u) < n. top. *Cioară* sau (și) *Ciorani;* cf. și bg. *Čoran*.

Cioranic: tema este identică cu numele precedent; face dificultăți suf. *-ic*, diminutival, din cauză că nu văd ce semnificație ar avea o formă diminutivală de la un nume de familie. „Neregulată" este și păstrarea lui *-a-*, care trebuia să se prefacă în *ă*.

Ciorap: *ciorap*.

Ciorapciu: tc. *çorapçi* „fabricant sau negustor de ciorapi".

Cioraru: variantă, absentă în dicționare, a lui *ciurar* „fabricant sau (și) negustor de ciururi". Ar putea fi și un derivat de la *cioară* cu suf. *-ar*, care formează colective sau de la n. top. *Cioara*, cu sens „local"; cf. și n. top. *Ciorari*.

Ciorăndescu: pare a fi *Ciorănescu*, contaminat cu un nume în *-descu* (de ex. *Smărăndescu*).

Ciorănescu < *Cioran(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Ciorăscu: < *Cioară;* cf. n. top. *Ciorăști*.

Ciorășteanu < n. top. *Ciorăști*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ciorba: același cu *Ciorbă;* cf. și ung. *csorba* „știrb; știrbitură"; cf. n. top. *Ciorba*.

Ciorbaciuc: *Ciorba* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.

Ciorbagiu: *ciorbagiu* „ofițer de ieniceri (la turci); primar (la turci); domn, om cu vază".

Ciorbaru: *ciorbar* „cel care mănîncă mereu ciorbă" (deci „om sărac"), absent în dicționare. Poreclă asemănătoare cu *mămăligar*, de ex.

Ciorbă: *ciorbă*.

Ciorca: pare a fi produsul unei analize a lui *ciorcălată*, variantă a lui *ciocîrlat* „stofă de culoare stacojie".

Ciorchină: *ciorchină*, variantă a lui *ciorchine* „grupare de flori sau de fructe la unele plante; strugure"; cf. și *ciorcoi* „un fel de pește".

Ciorcilă: *cercilă* „povară, greutate".

Ciorciovel: „masculinul" lui *ciorciovea*, variantă a lui *cercevă*.

Ciordaș: *ciordaș*, variantă a lui *ceardaș* „numele unui dans unguresc"; „coilie" (o floare de cîmp).

Ciorea: *cioară*, cu suf. *-ea*.

Cioreanu < n. top. *Cioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ciorec: același cu *Cioric*.

Ciorecan: *ciorec* (v. numele corespunzător), cu suf. *-an*.

Ciorei: *cioară*, cu suf. *-ei* (cf., de ex., *Hulubei* < *hulub*).

Ciorescu: același cu *Ciorăscu;* cf. n. top. *Ciorescul*, *Ciorești*.

Ciorgan: cf. n. top. *Ciorgul* și ung. *csorga* „jgheab, uluc; dungă".

Cioric: *cioric*, variantă sg. a lui *cioareci* „pantaloni țărănești din pînză albă groasă".

Cioriceanu < n. top. *Ciorica;* ar putea fi și un derivat de la *Ciorici*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ciorici: același cu *Cioric* (la plural).

Cioriciu: variantă a lui *șorici* „piele de porc pîrlită sau opărită".

Ciorilă: derivat cu suf. *-ilă* de la *cioară* (poreclă).

Ciorîca: *cioară*, cu suf. *-ică;* *-i-* > *î*, sub influența lui *r*. Cf. n. top. *Ciorica*.

Ciorîia: *cioară*, cu suf. *-ie;* *-i-* > *î*, din cauza lui *r* precedent; cf. și bg. *Čoreja*.

Ciorlăuș: cf. *ciorlă*, variantă a lui *ceatlău* „băț gros, bîtă, ciomag".

Ciorman: *ciorman*, derivat, cu suf. *-an*, de la *ciormă* „larva cărăbușului, vierme alb" și sinonim cu tema lui.

Ciornatu: același cu *Cernat(u)* de care diferă prin *cio-* (față de *ce-*) de origine ucraineană sau rusească. Cf. mai departe *Ciornea* etc. Derivate în *-at* de la aceeași temă există și în limbile slave, tot ca nume personale: *Čern(i)ata*, *Črunat*.

Ciornătescu < *Ciornatu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Ciornea: sl. *čorn-* „negru", cu suf. *-ea;* cf. *Cernea*, format la fel.

Ciorneac: ucr. *čornij* „negru", cu suf. antroponimic ucr. *-jak*.

Ciornei: *ciornei* „om negru, țigănatic"; („sinonimul" lui *Negrei*); cf. n. top. *Ciorneiul*.

Ciornica: suf. *-ica* poate fi rom. *-ică*, dar și sl. *-ika;* cf. sl. *črŭnika* și n. top. rom. *Cernica* devenit antroponimic.

Ciorniciuc: ucr. *čornij* „negru", cu suf. ucr. *-čuk*.

Ciornoavă: *-oavă* pare a fi sl. *-ava* (eventual *-ova;* cf. sl. *Černavka*.

Ciornodolea: partea a doua este ucr. *dolja* „soartă".

Ciornohală: partea finală pare a fi ucr. *gal'* „cioară"; cf. n. top. *Ciornohal*.

Ciornohac: *hac* este ucr. *gak* „cui, cîrlig, cange".

Ciornohat: partea finală e ucr. *gat* „podeț de nuiele sau bîrne".

Ciornohuz: ucr. *čornohuz* „gîscă".

Ciornoleari: pentru *leari*, cf. rus. *lar* „ladă". Pentru compunerea lui *čern-* cu alte cuvinte, cf. sl. *Črnosnir*, *Črnomuz*.

Ciornută: partea finală pare a fi suf. *-ut*, deși derivat cu acest sufix de la adjective nu există la Pascu, *Suf.*, p. 137—138.

Cioroabă: derivat regresiv de la *(a) cioroboti* „a vorbi unele și altele încetișor și pe furiș".

Cioroahă

Cioroaia: *Cioară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie* („soția lui *Cioară* sau/și a lui *Cioroiu*).

Ciorobea: *Cioroabă*, cu suf. *-ea* (sau numai tema *ciorob-* de la *a cioroboti*); cf. n. top. *Ciorobești*.

Ciorobîtcă: partea finală este *bîtcă* „deal", dar prezintă dificultăți compunerea lui cu *cioro-* (?); cf. *(a) cioroboti* (v. mai sus *Cioroabă*) de la care s-a putut forma un *ciorobotcă*, devenit *-bîtcă*.

Ciorobontea: aceeași observație teoretică de la numele precedent; *-bontea* este n. de familie (v. s.v. *Bontea*).

Ciorobolu: *Ciorobea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Cioroboreanu: *(a) ciorobori*, „sinonim" cu *a ciorovăi*.

Cioroes: cf. ung. *csörösz* „o specie de fluture" (cu *ö* din silaba finală scris *oe*, ca în unele cuvinte nemțești?).

Ciorogan: cf. *a ciorogăni* „a ciorovăi".

Ciorogar: *ciorogar* „cizmar" (cîrpaci)"; „neneș sărac, pantalonar".

Ciorogar(i)u: același cu numele precedent.

Ciorogîrleanu < n. top. *Ciorogîrla*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Cioroian(u) < n. top. *Cioroiul*, cu suf. *-an(u)*.

Cioroipan: cf. *toroipan* „ciomag, măciucă, bîtă", cu înlocuirea voită (pentru efecte comice) a lui *toro-* prin *cioro-* (< *cioară* „țigan").

Cioroiu: *cioroi*, masculul ciorii; cf. n. top. *Cioroiul*.

Cioromela: cf., pentru temă, *cioroman* „țigan" (cu înlocuirea lui *-an* prin *-mela*, care ar putea fi un cuvînt țigănesc).

Ciorometе: *cioroman* „țigan", cu înlocuirea suf. *-an* prin *-ete*.

Cioropan: *ciorap*, cu suf. *-an* (?).

Cioroparu: *ciorăpar* „negustor sau vînzător de ciorapi".

Ciorovan: tema ne trimite la *(a) ciorovăi*, iar suf. *-an* are sens augmentativ cu nuanță peiorativă (cf. *Huian* < *a hui*).

Ciorpec: *ciorpec* „șindrilă, drăniță".

Ciorpelea: cf., pentru temă, *ciorpan* „buturugă, trunchi, ciot".

Ciorpic: același cu *Ciorpec*.

Ciorsac: *ciorsac* „cuțit mare care taie rău"; cf. n. top. *Ciorsaci*.

Ciorsoi: *ciorsoi* „om slab, om greoi, om de nimic".

Ciort(u): *ciort* 1. „țigan"; 2. „ștrengar"; cf. n. top. *Ciorta*, *Ciortea*.

Ciortaloman: același cu *Ciortoloman; -a-* pentru *o* ar putea fi și o greșeală de transcriere.

Ciortan: *ciortan* „crap de mărime mijlocie"; cf. n. top. *Dealul lui Ciortan*.

Ciortea: *ciort*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Ciortea*.

Ciortescu < *Ciort(u);* cf. n. top. *Ciortești*.

Ciortin: *ciort* (sau *Ciort*), cu suf. *-in*.

Ciortoloman < n. top. *Ciortolom;* cf. n. top. *Ciortolomanul*.

Ciortus: același cu numele următor.

Ciortuz: tema este *ciort* (v. mai sus *Ciort(u)*, iar *-uz* a putut veni de la cuvinte ca *hurluzburduz*, unde finala a fost simțită ca sufix.

Ciorugă: *cioară*, cu sufixul diminutival (*-ug(ă)*, variantă a lui *-uc(ă)*.

Ciorușcă: *ciorușcă* „un soi de strugure" (de fapt, un diminutiv de la *cioară*); cf. n. top. *Ciorușca*.

Cioruță: *ciorută*, diminutiv al lui *cioară*.

Ciorzan: cf., pentru temă, *cioarsă* (cu *-z-* < *s* și cu suf. *-an*).

Cios(u): *cios* „paznic, jitar".

Ciosmîrtan: același cu *Ciomîrtan*, cu *-s-* de la *Cios*, prin contaminare cu acesta.

Ciossu: același cu *Ciosu*.

Ciosneanu: *Șușnea* (v. la *Ș* s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* și cu *ș-* > *č* prin hiperurbanism fonetic.

Ciota: *ciot*, cu suf. *-a*, sau *ciotă*, variantă a lui *cioată* (< *ciot)*.

Ciotărnel: diminutiv al lui *Ciotîrne* (v. mai departe).

Ciotăianu: *Ciotoi(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ciotea: *ciot*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Ciotea*.

Ciotei: *ciot*, cu suf. *-ei*.

Ciotircă: *ciotircă* „cioată, pom foarte cioturos și urît".

Ciotirnă: tema este aceeași ca a numelui precedent; face dificultăți finala, deși există destule cuvinte în *-nă*.

Ciotlăuș: *ciatlău* „diverse obiecte de lemn"; „instrument de tortură", cu suf. *-uș* (*ciot-* < *ciat-* sub influența lui *ciot*).

Ciotlos: același cu numele următor (*-s*, grafie originară, maghiară).

Ciotloș: ung. *csatlos* „călăreț înaintaș"; „surugiu".

Ciotoi(u): *ciotoi* „parte de picior ruptă de la încheietură", „picior".

Ciotonea: *cioton* (probabil cu *-ñ*) „ciot mare, gros" *(= ciotoi)*, cu suf. *-ea*.

Ciotor: tc. *cotur* „lat, turtit"; „cu nasul turtit", existent ca „temă" și în bg. *Čotorov*.

Ciotori: același, ca temă, cu numele precedent; *-i* este suf. ung. toponimic, care arată originea locală (ca rom. *-eanu*), ceea ce ar proba că tema este un n. top.

Ciotoroschi: sl. (poate în primul rînd bg.) *Čotorovski*.

Ciotorosu: *ciotoros* „cu cioturi sau cepuri multe, ca bradul"; „zbîrlit, stufos, care nu s-a pieptănat".

Ciotu: *ciot*.

Cioucă: *ciouca*, variantă a lui *ceucă* „specie de cioară; coțofană".

Cioulescu: același cu *Cioiulescu* (?).

Ciovaranachi: același cu *Ciovernache*.

Ciovănachi: același cu numele următor.

Ciovernache: tema pare a fi sl. *červen-* „roșu", cu metateza lui *r*, iar *-ache (-achi)*, sufixul atît de frecvent la antroponime.

Ciovica: același cu numele următor.

Ciovică: *ciovică* „cucuvea"; „nagîț".

Ciovînă: *ciovină*, variantă a lui *ciovică* (v. numele precedent); cf. n. top. *Ciovină*.

Ciovîrnache: cf. totuși s. cr. *čuvar* „păzitor, paznic", cu o familie destul de bogată (între altele, *čuvaren*, tema posibilă a numelui nostru). Cf. și n. top. *Șovarna* (Mehedinți).

Ciovîrtă: *ciovîrtă*, variantă a lui *ciosvîrtă*, „sfert, pătrar dintr-un animal, mai ales de vită tăiată".

Ciovlan: ar putea fi același cu numele următor, căruia i s-a „înlocuit" sufixul (*-an* augmentativ sau „masculin", cu *-ică*, diminutiv și „feminin").

Ciovlica: același cu numele următor.

Ciovlică: același cu *Ciovică*.

Cipală: același cu *Ciupală*.

Ciparlu: pare a fi o simplă grafie, cu *č* în loc de *ț* (cf. ardel. *Ciurca = Țurca*), deci *țipar*, o specie de pește de apă stătătoare; cf. totuși și bg. *Čiparev*, care cere o temă *Čipar*, existentă dialectal cu sensul de „om cu nasul mic și turtit".

Cipă: bg. *Čipa*.

Cipăranu < n. top. *Cipăru* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Cipcă: *cipcă* „dantelă"; „panglică"; „brățară".

Cipera: *chiper* (= piper), cu suf. *-a*, de fapt, *-ea*, cu *-e* > *ă* „absorbit" de *a* următor (*ci-* < *chi-* în unele graiuri din nordul țării).

Cipere: aceeași temă, cu suf. *-e(a)*.

Ciplea: același cu *Țiplea;* cf. mai sus *Cipariu*.

Ciploschi

Ciprian(u): *Ciprian* (variantă mai nouă a lui *Chiprian*), nume calendaristic; cf. și bg. *Čiprijane*.

Cipu: bg. *Čipo*.

Cipurescu: *cipor*, variantă a lui *ciopor* „cird sau turmă de animale", cu suf. *-escu*.

Cira: cf. bg. *Čiro*, al cărui feminin ar fi *Čira*.

Ciranuș: cf., pentru temă, bg. *Čiren(ski)*.

Cirăreanu < n. top. *Ciurari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ciravan

Circa: „femininul" lui *Circu;* cf. și *circă*, variantă a lui *cipcă* (v. mai sus *Cipcă*).
Circopan: prima parte este identică cu numele următor.
Circu: bg. *Čirko*.
Circuvoianu: *circov(i)* „numele unor sărbători superstițioase", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cireașă: *cireașă*.
Cirebea: ung. *cserebi* „tutun ordinar".
Cireș: *cireș;* cf. n. top. *Cireșul*.
Cireșan: același cu *Cireș(e)anu*.
Cireș(e)anu < n. top. *Cireșul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ciriac: același cu *Chiriac*.
Ciribașa: tc. *çeribaši* 1. „bulibașă"; 2. „căpetenia ienicerilor".
Ciric: *ciric* „țiglă" sau *ciric*, variantă a lui *ciurică* (v. mai jos *Cirică*).
Cirican: *ciric* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Cirică: *cirică* „un joc de copii" sau (și) *cirică*, variantă a lui *ciurică* „sărbătoarea martirului Chiric".
Cirilo: it. *Cirillo*.
Cirimpei: cf. *ciripie* „sfoara cu care dulgherul trage linii drepte pe scînduri".
Ciripan: *cirep (ciorep)*, variantă a lui *ciorap*, cu suf. *-an*.
Ciriperu: *cirep* (v. numele precedent), cu suf. (nume de agent) *-er* (variantă a lui *-ar*), așadar sinonim cu *ciorăpar*.
Ciripoiu: *cirep* (sau *Cirep* antroponim, absent în fișierul meu), cu suf. *-oi*.
Cirițel: cf. *ciritel*, variantă a lui *ceretei* „tufiș"; „arbore, copăcel", cu *-t-* > *ț* din cauza sensului diminutival; cf. și *cerențel* (cu varianta *ceritică*), numele cîtorva plante.
Ciroianu < n. top. *Ciroroiul*, cu suf. *-anu*.
Cirtea: *cirtă* „ceva foarte mic, neînsemnat"; „clipă, moment", cu suf. *-ea*.
Ciscan: *ciscă*, variantă posibilă a lui *cișcă* (v. mai jos), cu suf. *-an*.
Cislaru: *cislar*, absent în DA, unde apare numai sinonimul *cislaș* „birnic, contribuabil" (cf. *cismar-cismaș* etc.).
Cismar(i)u: *cismar*.
Cismași: același cu numele următor (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).
Cismaș(u): *cismaș*, sinonim cu *cismar*.
Cismașul: același cu numele precedent („articulat", din pedantism).
Cismărescu < *Cismaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cisnădia: n. top. *Cisnădia* (Ardeal) (< ung. *Disznód*).
Cistelecan < n. top. *Cistelnic* (< ung.*Csehtelke*) (Ardeal).
Cișcă: *cișcă*, variantă a lui *șișcă* „tocătură de paie sau de coceni folosită pentru hrana vitelor".
Cișman: bg. *Šišmán*.
Cișmaș(u): același cu *Cismaș(u)*.
Cișmănescu < *Cișman;* cf. n. top. *Dealul Cișmăneștilor*.
Cișmelaru: *cișmelar*, absent în dicționare, sinonim cu *cișmigiu;* creație românească propriu-zisă (< *cișmea*, pl. *-ele* + *-ar*).
Cișmigiu: *cișmigiu* „meșter care face cișmele" (împrumutat din turcă).
Cișmileanu < n. top. *Cișmeaua*, *Cișmelele* cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cita: *cită*, variantă a lui *ciută* „căprioară".
Citcăuan
Citirică: *ceterică*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *ceterea* (v. mai jos).
Citirigea: tema este, evident, *ceteră* (v. numele precedent și pe cel următor), iar *-gea*, „femininul" lui *-giu* (cf. suf. bg. *-ğija* < tc. *ğo*).
Citirea: *ceterea*, diminutiv al lui *ceteră* „vioară".
Ciubac: *ciubac*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *ciobac(ă)* „luntre mică folosită de pescari".
Ciuban: *ciuban*, variantă posibilă, chiar probabilă a lui *cioban* (cf. n. top. *Ciubanca* < ung. *Csóbánka*, Ardeal).
Ciubară: variantă feminină absentă în dicționare, a lui *ciubăr* (< pl. *ciubare*, alături de *ciubere*).
Ciubă: ucr. *Čuba;* cf. și *ciubă* „nume de cîine".
Ciubănean < n. top. *Ciobani*, *Ciobanul* sau, mai ales (din cauza lui *ciu-* și a finalei fără *u*), *Ciubanca* (Ardeal).
Ciubăru: *ciubăr*.
Ciubeică: *ciubeică* „lulea (proastă)".
Ciublea: *ciublă* „fedeleș"; „vas de lemn", cu suf. *-ea*.
Ciuboată: *ciuboată*, variantă a lui *ciobotă*.
Ciubotar(i)u: *ciubotar(i)*; cf. n. top. *Ciubotarul*.
Ciubotă: *ciubotă*, variantă a lui *ciobotă;* cf. n. top. *Ciubota*.
Ciubotărașu: diminutiv al lui *Ciubotaru*.
Ciubotărică: diminutiv al lui *Ciubotaru*.
Ciuboțică: *ciuboțică*, diminutiv al lui *ciubotă*.
Ciubrei: *ciubră*, variantă a lui *ciublă* „fedeleș"; „vas de lemn", cu suf. *-ei*.
Ciubuc: *ciubuc* „rămurică, nuia", „țeavă"; „ornament plastic la pereți, uși, ferestre etc."; (argotic) „bacșiș, plată pentru servicii datorate"; cf. n. top. *Ciubucul*.
Ciubuca: „femininul" lui *Ciubuc*.
Ciubuică: *ciubuică*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *ciubuc*; cf. *ciubeică* și *ciubeucă*.
Ciubunschi
Ciuc: variantă a lui *ciucă* (v. mai jos *Ciucă*).
Ciucadeanu: are aspect de nume care arată originea locală (cf. *-eanu*); tema n-am putut-o identifica (terminată în *-ad(i)*; cf. și *ciocodan* „nume de cîine".

Ciucan < n. top. *Ciucani, Ciuc* (Ardeal)
Ciucardel: același cu *Ciocîrdel.*
Ciucaș(u): cf. ung. *csukás* 1. „bogat în știuci (despre apă cu pește)"; 2. „loc închis" și n. top. *Ciucașul.*
Ciucă: *ciucă* 1. „vîrf de munte, măciulie"; 2. „fel, feleșag", „lucru favorit, pasiune".
Ciucălău: *ciucălău,* variantă a lui *ciocălău* „știulete de porumb".
Ciucănel: *ciucănel,* variantă a lui *ciocănel,* diminutiv a lui *ciocan.*
Ciucea: *ciucă* (v. mai sus), cu suf. *-ea*; cf. și n. top. *Ciucea* (Ardeal); cf. și bg. *Čuča.*
Ciucean(u) < n. top. *Ciucea* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Ciucescu < *Ciucu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ciuche(a): *ciucă* (v. mai sus numele respective), cu suf. *-e(a)*; surprinde păstrarea lui *c* înaintea lui *e.*
Ciucheanu: *Ciuchi* sau (și) *Ciuchea* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ciucheș: aceeași temă ca a numelui precedent, cu suf. *-ea.*
Ciucheșan: *Ciucheș* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Ciuchi: același cu *Ciuche(a).*
Ciuchina: același cu numele următor.
Ciuchină: același cu *Ciochină;* cf. și bg. *Čukina,* dat ca „poreclă".
Ciuchiotu: *Ciuchi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ot* (foarte rar, mai totdeauna sub forma feminină *-otă*).
Ciuchiovaru
Ciuchîrlan: pare a fi același cu *Ciocîrlan,* modificat de vorbitori bilingvi, a căror limbă maternă nu este româna.
Ciuchitu: formă regională a lui *Ciupitu;* cf. n. top. *Ciuchiți.*
Ciuci: *ciuci* „un fel de mîncare".
Ciucica: *ciuciu* „o specie de crap", cu suf. *-ac.*
Ciucica: *ciucică* (pronunțat *čučcă*), variantă a lui *ciuște* „ștergar răsucit, strîns și înnodat folosit la un joc de copii".
Ciucin
Ciucilică: variantă a lui *ciuciulică* „crap".
Ciuciolu: *Ciuciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Ciuciu: bg. *Čučo;* cf. și *ciuciu* „o specie de crap"; cf. n. top. *Ciuciul.*
Ciuciuc(u): bg. *Čučukov.*
Ciuciulete: *ciuciulete* „diferite specii de ciuperci comestibile".
Ciuciumiș: *ciuciumiș,* numele unui joc de copii.
Ciuciureanu < n. top. *Ciuciurele, Ciuciurul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ciuclaiu: *ciuclă* (v. numele următor), cu suf. *-ai.*
Ciuclea: *ciuclă* „creasta găinii sau a cocoșului"; „maldăr de coceni", cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Čuklev, Čukljov.*
Ciucu: *ciuc* 1. „tîrnăcop"; 2. variantă a lui *ciucă* „vîrful unui munte".
Ciuculescu < *Ciucu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Ciuculete: *Ciucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete* (specific pentru graiurile oltenești).
Ciucur: *ciucur,* variantă a lui *ciucure* „ornament făcut din fire de bumbac, de lînă sau de mătase".
Ciucureanu < *Ciucur* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și n. top. *Ciucur-Chioi* și *Ciucorova* (Dobrogea).
Ciucurencu: același cu numele precedent, al lui cărui sufix este înlocuit prin ucr. *-enko* (de fapt, raportul de filiație este mai degrabă invers).
Ciucuriță: *Ciucur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Ciudatu: *ciudat* (uneori, poate, cu sensul vechi de „minunat").
Ciudea: *a se ciudi* „a se mira" sau/și *ciudă* cu sensul mai ales vechi „minune, mirare", cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Čudo,* care trebuie avut în vedere și la numele următoare.
Ciudeiu: *ciudă,* cu suf. *-ei.*
Ciudică: *ciudă,* cu suf. *-ică.* (?)
Ciudilă: *ciudă,* cu suf. *-ilă.*
Ciudin: ucr. *čudennij,* „ciudat, curios"; cf. și rus. *čudnîj* „minunat, admirabil" (pentru sens); cf. n. top. *Iazul lui Ciudin.*
Ciudo(i)escu < *Ciudoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Ciudoiu: *Ciudea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ciuduc: *ciudă* (cu sensul vechi, cf. mai sus, s.v. *Ciudea*) sau *(a se) ciudi,* cu suf. *-uc.*
Ciufecu: *ciuf,* cu suf. diminutival *-ec.*
Ciufescu < *Ciufu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ciuflea: *ciuflea* „om ciufulit, cu părul zbîrlit".
Ciufu: *ciuf* „păr mult și zbîrlit"; „pasăre nocturnă" din familia „bufnițelor"; „păcală, măscărici"; „om de nimic", „om urît".
Ciufudean < n. top. *Ciufud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean.*
Ciugan < n. top. *Cig* (Ardeal); cf. și *ciugă,* variantă a lui *cegă,* cu suf. *-an.*
Ciugarin: cf. ucr. *čugar* „șvab, gîndac de bucătărie".
Ciugudean(u) < n. top. *Ciugudul* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ciugul(e)a: *(a) ciuguli,* cu suf. *-ea.*
Ciugulei: *(a) ciuguli,* cu suf. *-ei.*
Ciugulitu: *ciugulit.*
Ciugulțăi: *(a) ciuguli,* cu suf. *-iță* (poreclă pentru unul care „ciugulește", adică mănîncă puțin sau căruia-i place să se înfrupte)
Ciugureanu: același cu *Ciucureanu;* pentru *-g-* < *c,* cf. *ciugur(el),* variante ale lui *ciucur(el).*
Ciuhan: *ciuh* (v. mai jos *Ciuhu*), cu suf. *-an.*

Ciuhandu: tema este aceeași ca a numelui precedent, iar *-andu* ar putea fi o variantă al lui *-andru.*

Ciuhat: *ciuh* (v. numele următor), cu suf. *-at.*

Ciuhu: *ciuh*, variantă, absentă în dicționare, dar posibilă (cf. *ciuhă*, DA, s.v. *ciuf*), a lui *ciuf* (v. mai sus *Ciufu*).

Ciuhureanu < n. top. *Ciohorăni*, cu suf. *-anu.*

Ciuhurezu: *ciuhurez*, variantă a lui *huhurez*, numele a două păsări răpitoare de noapte. Cf. n. top. *Ciuharezul.*

Ciulei: *ciul* „cu urechi mici; fără o ureche"; cf. n. top. *Iazul lui Ciulei* și *Ciuleiul.*

Ciuleu: cred că e același cu numele precedent; *-eu* poate fi o variantă a lui *-ei* din epoca în care acesta era *-eiu* (bisilabic).

Ciulian(u): *ciulean*, variantă a lui *ciuciulete*, nume al unor ciuperci.

Ciulica: același cu numele următor.

Ciulică: *ciul* sau, mai degrabă, *(a) ciuli*, cu suf. *-ică;* cf., pentru explicația a doua, *Ciugulică.*

Ciulin: *ciulin* „numele unor plante ierboase, spinoase"; cf. n. top. *Ciulini.*

Ciulinaru: *ciulin(ă)*, cu suf. *-ar*, care poate arăta originea locală a cuiva sau o colectivitate („loc acoperit cu ciulini").

Ciulină: același cu *Ciulin;* cf. n. top. *Ciulina.*

Ciulita: *ciuliță* „ureche" (în ghicitori).

Ciulley: același cu *Ciulei*(!).

Ciulli: *ciul* (v. mai jos *Ciulu*), cu suf. *-e(a)*, „modernizat" și „savant" (*ll*, ca la Ciulley).

Ciulmonescu: cf. *ciulmă*, variantă a lui *cealmă* „turban ordinar" și diminutivul *cealmeluță* (pentru „adaosul" *-on*).

Ciulonescu: cred că e, de fapt, *Ciolănescu* (deosebirile fonetice pot fi și „naturale" *cio->ciu*, din cauza lipsei de accent, și *-ă->o*, cu pronunțarea rotunjită a lui *ă*).

Ciultea: pentru temă, cf. *ciultar*, variantă a lui *cioltar* „pătură lucrată din postav, cu cusături".

Ciulu: *ciul* „cu urechi mici"; „fără o ureche".

Ciumac(u): ucr. *čumak* „cărăuș"; ar putea fi și *ciumac*, variantă a lui *ciomac.*

Ciumacenco: ucr. *čumak* „cărăuș" (sau n. pers. *Čumak*), cu suf. ucr. *-enko.*

Ciumacov: bg. *Čomakov;* cf. n. top. *Ciumacov.*

Ciumală: *ciumală* < *ciumeală*, derivat, necunoscut dicționarelor, al lui *(a) ciumeli* „a culege bob cu bob, a piguli".

Ci(u)mandru: *ciumă*, cu suf. *-andru.*

Ciumașiu: *ciumaș*, sinonim cu *ciumat;* cf. n. top. *Ciumași.*

Ciumatu: *ciumat* „bolnav de ciumă"; cf. n. top. *Ciumați.*

Ciumber: *ciumber*, variantă a lui *cimbir* „o învelitoare de cap pentru femeile măritate"; cf. și *cimbir*, variantă a lui *cimbou.*

Ciumbulea: *ciomb*, variantă a lui *chiomb* „prost, nătărău"; „miop, chior", cu suf. *-ule(a).*

Ciumedean < n. top. *Ciumeghiu* (Ardeal); *ǵ* și *d'* se confundă ușor.

Ciumeică: același cu *ciumaică*, variantă a lui *ciumăfaie* „plantă ierboasă veninoasă".

Ciumete: *ciumă*, cu suf. *-ete;* cf. n. top. *Ciumești* (*-ete* este un echivalent derivativ al lui *-escu*, pl. *-ești*); cf. și bg. *Čumov*, *Čomov.*

Ciumeti: același cu numele precedent.

Ciumpavu: *ciumpav* „cu vîrful sau o parte a corpului amputată, tăiată, scurtată etc.".

Ciumpu: *ciump* „partea rămasă dintr-un membru al corpului după amputare".

Ciumurtan: același cu *Ciomîrtan.*

Ciuncan(u): cf. bg. *Čonko*, *Čonka.*

Ciunga: femininul lui *Ciungu*; cf. n. top. *Ciunga.*

Ciungan: *ciung*, cu suf. augmentativ *-an* sau (și) < n. top. *Ciunga*, *Ciungani* (Ardeal).

Ciungaru: *ciungar* „om care taie crengile unui copac"; „arbore fără vîrf sau cu vîrful frînt ori putred".

Ciungu: *ciung* „fără o mînă"; cf. n. top. *Ciungi*, *Ciungul.*

Ciungulescu < *Ciungu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Ciunta: femininul numelui următor; cf. n. top. *Ciunta.*

Ciuntu: *ciunt* „cu o mînă trunchiată, mutilată prin tăiere, rupere etc.".

Ciup(u): *ciup* „șuviță de păr, mică și încîlcită, nepieptănată și neîngrijită".

Ciupa: *ciupă* „apă călduță în care se scaldă copiii mici"; „albia în care se scaldă copiii mici". Ar putea fi și „femininul" numelui precedent(ca sens); cf. n. top. *Ciupa.*

Ciupag: *ciupag* „partea iei de la brîu în sus"; „partea iei care îmbracă pieptul și spatele"; „gulerul cămășii"; cf. n. top. *Ciupagul.*

Ciupagea: *ciupag*, cu suf. *-ea.*

Ciupală: același cu *Ciopală.*

Ciupan: ar putea fi *ciup(ă)*, cu suf. *-an* sau (și) < n. top. *Ciupa.*

Ciupancă: „femininul" numelui precedent.

Ciupărca: *ciuparcă*, variantă a lui *ciupercă.*

Ciupe(a): *ciup* (v. mai sus *Ciup*), cu suf. *-ea.*

Ciupeanu < n. top. *Ciupa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Ciupeiu: *ciup* (v. mai sus *Ciup*), cu suf. *-ei.*

Ciuperca: același cu numele următor; cf. n. top. *Ciuperca.*

Ciupercă: *ciupercă;* cf. n. top. *Ciuperci.*

Ciupercea: *ciupercă*, cu suf. *-ea.*

Ciuperceanu < n. top. *Ciuperca* și *Ciuperceni.*

Ciupercescu < *Ciupercă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Ciuperescu: cf. *(a) ciupără* (și *-ri*) „a mînca încetul cu încetul și cîte puțin (despre oameni)"; „a fura cîte puțin, a ciupi". Cf. și bg. *Čuparov*.

Ciupic: *ciupic*, variantă a lui *cipic* „gheată (de piele) mai fină".

Ciupita: *ciupită*, participiul lui *(a) ciupi* (despre cineva cu urmele lăsate de boala numită popular „vărsat").

Ciupitu: masculinul numelui precedent; cf. și *Ciuchitu*.

Ciuplea: același cu *Ciplea*.

Ciuplian: tema pare a fi aceeași cu a numelui precedent *(ciupl-)*. Dealtfel, privit în întregime, acest nume pare a fi un derivat (cu suf. *-an*) de la cel precedent, diferind numai prin grafie (*-ia* pentru *ea*).

Ciupuliga: *(a) ciupuli*, variantă absentă în dicționare, a lui *ciupeli* „a jumuli o pasăre de pene", „a curăți un porc de păr", cu suf. *-igă*.

Ciupureanu < n. top. *Ciupuria*.

Ciur(u): *ciur;* cf. n. top. *Ciurul*.

Ciura: bg. *Čura* sau (și) n. top. *Ciura*.

Ciurar(u): *ciurar* „cel care face sau vinde ciururi"; cf. n. top. *Ciurarul, Ciurari*.

Ciuraraș: diminutiv al lui *ciurar*, absent în dicționare (sau/și al lui *Ciuraru*).

Ciurariu: același cu *Ciurar(u)*.

Ciurăscu < *Ciur* sau (și) *Ciurea* (v.s.v), cu suf. *-escu*.

Ciurba: același cu *Ciurbă*.

Ciurban: cf. bg. *Surbani*; poate fi un derivat, cu suf. augmentativ *-an* al numelui precedent (în ipoteza că acesta e un apelativ cu sens propriu-zis).

Ciurbă: cf. n. top. *Ciurbele, Ciurbești*.

Ciurca: bg. *Čurka;* cf. și *ciurcă*, variantă a lui *curcă;* cf. n. top. *Ciurca*.

Ciurcan: „masculinul" lui *ciurcă* „curcă".

Ciurcea: *ciurceá*, variantă regională a lui *surceá* (de fapt, variantă a lui *surcică*; cf. mai jos *Ciurcică*).

Ciurceanu < *Ciurcea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ciurchea: *Ciurcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Ciurcică: *ciurcică*, variantă regională a lui *surcică;* cf. n. top. *Ciurcica*.

Ciurci: același cu *Ciurcă*.

Ciurcu: bg. *Čurko;* cf. și *ciurc*, variantă a lui *chiurc* „o haină bărbătească sau femeiască"; „cojoc".

Ciurdan: *ciurdă* „turmă de vite", cu suf. augmentativ *-an*.

Ciurdar(u): *ciurdar* „păstor al unei ciurde de vaci".

Ciurdariu: același cu numele precedent.

Ciurdăreanu < *Ciurdaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ciurdea: *ciurdă* „mulțime mare de vite", cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Ciurdea*.

Ciurduc: cf. *ciurduc-burduc!*, interjecție; ar putea fi și un derivat de la *ciurdă;* face însă dificultăți genul (ar trebui să fie feminin, la fel cu tema).

Ciurea: *ciur*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Ciurea*.

Ciureanu < n. top. *Ciurea*, cu suf. *-anu*.

Ciurei: *ciur*, cu suf. *-ei*; cf. și *Ciorei* (<*cioară*), dat de Pascu, *Suf.*, p. 310, ca „poreclă".

Ciurel: *ciurel* „ciur mic"; cf. n. top. *Ciurel*.

Ciurelea: *ciurel* (sau *Ciurel*), cu suf. *-ea*.

Ciurescu < *Ciuru;* cf. n. top. *Ciurești*.

Ciurez(u): *ciurez*, același cu *huhurez*, numele a două păsări răpitoare de noapte; cf. n. top. *Ciurezul*.

Ciuric: pare a fi un diminutiv (cu suf. *-ic*) de la *ciur*, necunoscut dicționarelor; cf. și numele următor.

Ciurică: *ciurică* „broboadă femeiască" sau (și) *ciurică* (< *cioară*) „țigan".

Ciurilă: *ciurilă*, nume de bou, identic (cf. DA, s.v.) cu *Chirilă*; cf. n. top. *Ciurila*.

Ciurileanu < *Ciurilă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și *Chirileanu* (în legătură cu cele spuse la numele precedent).

Ciuriuc: *Ciur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*, care va fi înlocuit pe *-escu* (sau *-eanu*) originar, într-o regiune de bilingvism româno-ucrainean.

Ciurlă: *ciurlă* „vorbă de batjocură pentru cei nepieptănați"; cf. n. top. *Ciurla*.

Ciurlică: *Ciurlă* (sau *ciurlă*), cu suf. diminutival *-ică*.

Ciurluc: *Ciurlă* (sau *ciurlă*), cu suf. diminutival *-uc*.

Ciurov: bg. *Čurov*.

Ciurtea: *Ciurtu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Ciurtean < *Ciurtea* (v. numele precedent), cu suf. *-an* (sau *-eanu*).

Ciurtin: *Ciurtu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-in*.

Ciurtiu: *Ciurtu* (v. numele următor), cu suf. *-iu-*. Acest nume și cele două imediat precedente s-ar putea explica și ca derivate de la *ciort* „țigan" sau *ciort* „cioc, bot, rît".

Ciurtu: pare a fi produsul contaminării lui *ciurdă* „mulțime de vite" cu varianta lui *ciort* (v. DA). Ar putea fi și același cu *Chiurtu* (în graiurile cu *k'>č*).

Ciurugă: pare a fi același cu *Ciurunga* (v. mai jos), prin pierderea nazalității lui *u* din silaba penultimă.

Ciurumel: „masculinul" lui *ciurumeá*, variantă a lui *ciulamá*.

Ciurumelea: *Ciurumel*, cu suf. *-ea*. Raportul dintre aceste două forme ar putea fi invers: la *Ciurumelea* s-a putut ajunge pornind de la pl. *ciurumele* și de aici s-a ajuns la *Ciurumel*.

Ciurunga: „femininul" numelui următor.

Ciurungu: *ciorung*, variantă a lui *cioring* „păstor care dă oile la strungă".

Ciuruș: *ciur*, cu suf. diminutival *-uș;* cf. și *ciorus* „negru ca un țigan".
Ciurușnic: *ciuruș* (v. numele precedent), cu suf. *-nic.*
Ciurușniuc: același cu *Ciurușnic.*
Ciușina: *ciuș*, variantă a lui *ciuf:* 1. „păr mult și zbîrlit"; 2. „om decăzut, depravat" (mai ales acest sens pare a fi potrivit aici), cu suf. *-ină.*
Ciușleanu < n. top. *Ciușlea*, cu suf. *-anu.*
Ciuta: același cu *Ciută;* cf. n. top. *Ciuta.*
Ciutac(u): *ciutac* „bulgar turcit din vechea Turcie nordică"; locuitor turc din Dobrogea"; cf. n. top. *Ciutacul, Ciutaci.*
Ciutan: *ciutan* „nume de bou fără coarne".
Ciută: *ciută* 1. „cerboaică"; 2. „o specie asemănătoare cu a cerbului, dar mai mică".
Ciutca: bg. *Čutka.*
Ciutea: *ciută* (sau *Ciută*), cu suf. *-ea.*
Ciutei: *ciut* „(vită) fără coarne", cu suf. diminutival *-ei.*
Ciutică: *ciută*, cu suf. diminutival *-ică* (absent în dicționare).
Ciutură: *ciutură* „ploscă"; „găleată (de lemn) la fîntînă"; cf. n. top. *Ciutura.*
Ciutureanu < n. top. *Ciutura*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ciuvăț: *juvăț* „laț; ștreang" (cu *j->č* și pronunțat „moale").
Ciuvică: același cu *Ciovică.*
Cives: lat. *cives* „cetățean".
Civică: același cu *Ciuvică.*
Cividini: it.
Cizec: ceh.
Cizic: același cu numele precedent.
Cizmaru: același cu *Cismar(i)u.*
Cizmaș(u): același cu *Cismaș(u).*
Cizmăriță: *cismăriță* „femeia cismarului".
Cîineru: *cîiner* „păzitor sau prăsitor de cîini"; (fig.) „rău la inimă".
Cîineș: *cîine*, cu suf. *-eș.*
Cîitei
Cîjgan
Cîlici: *cîlici* „sabie".
Cîlmic: același cu numele următor (*i*, din silaba finală ar putea fi o greșeală de transcriere).
Cîlmic: rus. *kalmîk* „calmuc".
Cîlnoianu < n. top. *Cîlnăeni, Cîlnăul.*
Cîlțan: *cîlț* (sau *Cîlțu*), cu suf. *-an*; ar putea fi și bg. *Kăltsev*, al cărui sufix (*-ev*) a fost „românizat".
Cîlțea: *cîlț*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Cîlțea.*
Cîlțu: *cîlț*, sing. (neînregistrat de dicționare) al lui *cîlți* „resturile de fire care rămîn din fuiorul de cînepă în dinții daracului"; cf. și bg. *Kăltsev.*
Cîmpan(u): n. top. *Cîmp, Cîmpani* (Ardeal).
Cîmpean(u) < n. top. *Cîmpul, Cîmpeni.*
Cîmpian(u): același cu numele precedent.
Cîmpineanu < n. top. *Cîmpina*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cîmpu: *cîmp.*
Cîmpulungeanu < n. top. *Cîmpulung;* cf. n. top. *Pîrîul Cîmpulungeanului.*
Cîmpureanu < n. top. *Cîmpuri*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cîncea: „femininul" lui *Cînciu* (sau derivat de la acesta cu suf. *-ea.*).
Cînciu: bg. *Kănčo.*
Cînda: bg. *Kănda.*
Cîndea: *Cînda* sau (și) *Cîndu* (v.s.v.), cu suf. *-ea.*
Cîndescu < *Cîndea;* cf. n. top. *Cîndești.*
Cîndoiu: *Cîndea* sau (și) *Cînda* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cîndrea: același cu *Candrea.*
Cîndroveanu < n. top. *Cîndrova* (Grecia), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cîndu: „masculinul" lui *Cînda* (v. mai sus); cf. și bg. *Kăndju.*
Cînduleț: *Cîndu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uleț.*
Cînepă: *cînepă;* cf. n. top. *Cînepa* (totdeauna la genitiv ca determinant al unui toponim).
Cîneriu: *cîiner* „păzitor sau prăsitor de cîini"; (fig.) „rău la inimă".
Cînipeanu: *Cînepă* (sau *cînepă*), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Cînjău: *cînjău*, variantă a lui *gînjei* 1. „sfincterul aparatului urinar"; (fig.) „bărbat impotent"; 2. „o piesă la moară, la furca de tors".
Cîntaru: *cîntar;* cf. n. top. *Cîntaru, Dealul Cîntarilor;* uneori ar putea fi ung. *kontár* „cîrpaci", „ageamiu".
Cîntea: *cînt*, cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Kănto.*
Cîntec: *cîntec;* cf. n. top. *Cîntăcești.*
Cîntic: același cu numele precedent.
Cîntișanu: *conteș*, variantă a lui *contăș* „haină bărbătească blănită"; pentru *-o->i*, cf. varianta *chintuș*, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Cînu: bg. *Kăno.*
Cîra: *cîră* „cicăleală, clevetire".
Cîrac: *cîră*, cu suf. augmentativ-depreciativ *-ac.*
Cîrcă: *cîrcă* „partea de sus a spinării omului, spatele" (azi în *a lua* sau *a duce* pe cineva sau ceva *în cîrcă*).
Cîrcei(u): *cîrcei*, variantă a lui *cîrcel;* cf. n. top. *Cîrceiul.*
Cîrcel: *cîrcel* „crampă"; (fig.) „sfadă, ceartă".
Cîrcin: *cîrcin*, variantă a lui *cárchin* „cancer, ulcer"; cf. și bg. *Kărčin.*
Cîrciova: cf. numele următor, de fapt, bg. *Kărčo* și, mai ales, bg. *Kărčev.*
Cîrciu: bg. *Kărčo* sau (și) *cîrci*, variantă a lui *cîrcel;* cf. n. top. *Cîrciul.*
Cîrciuceanu < *cîrcioc* „chichiță, chițibuș", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Cîrciumaru: *cîrciumar.*
Cîrciumărescu < *Cîrciumaru;* cf. n. top. *Cîrciumărești.*
Cîrciuvoianu

Cîrçoană: *corcoană* „femeie corconită" (= răsfățată).

Cîrcoru: arm. *Kircor.*

Cîrcotă: *circotă* „ceartă", gîlceavă".

Cîrcu: *cîrc* < *a cîrcni* „a spune o vorbă" (mai ales în construcții negative), numai împreună cu *a zice, a face* etc. (însoțite de negație) „nimic"; cf. și bg. *Kărkov.*

Cîrda: „femininul", absent în dicționare, al lui *cîrd.*

Cîrdan: *cîrd* (sau *Cîrda*), cu suf. *-an.*

Cîrdea: *cîrd*, cu suf. *-ea.*

Cîrdei: *cîrd*, cu suf. *-ei.*

Cîrjaliu: *cîrjaliu* „tîlhar turc din cetele lui Pazvanoglu, care prădau țările învecinate"; (fig.) „om viteaz; hoțoman"; cf. n. top. *Cîrjalia.*

Cîrjan: *cîrjan* „voinic, spătos"; cf. n. top. *Cîrjanul.*

Cîrjat: *cîrjă*, cu suf. *-at* (cf. *crăcănat* < *crăcană, dungat* < *dungă* etc.).

Cîrjă: *cîrjă*; cf. n. top. *Cîrja.*

Cîrje: același cu numele precedent.

Cîrjeanu < n. top. *Cîrja*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cîrjeu: *cîrjă*, cu suf. *-eu*, variantă rară a lui *-ei(u)* (cf. *mereu — mereiu*) sau al lui *-ău;* cf. n. top. *Cîrjăul.*

Cîrjoi(u): *cârjoi*, augmentativ al lui *cîrjă;* cf. n. top. *Cîrjoaia.*

Cîrjoliu: același cu *Cîrjaliu* (v. mai sus), prin faza *-jă-* (variantă existentă în DA).

Cîrlac: *cîrlac*, variantă a lui *cîrlaciu* „vas cu pînze: luntre cu fundul turtit".

Cîrlan: *cîrlan* „miel tînăr"; „mînz de un an"; cf. n. top. *Cîrlani, Cîrlanul.*

Cîrlănescu < *Cîrlan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Cîrlea: bg. *Kărlo, Kărlev.*

Cîrleanu < *Cîrlea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cîrlescu: *Cîrlea*; cf. n. top. *Cîrlești.*

Cîrlig: *cîrlig;* cf. n. top. *Cîrligi, Cîrligul.*

Cîrligea: *cîrlig*, cu suf. *-ea.*

Cîrligeanu: *cîrligean* „hoț, tîlhar"; uneori poate fi un derivat de la n. top. *Cîrligeni, Cîrligi, Cîrligul.*

Cîrligel(u): *cîrligel* „cîrlig mic"; „igliță"; „cîrlionț de păr"; „numele unor flori"; cf. n. top. *Cîrligei* (pl.).

Cîrlioanță: *cîrlioanță*, variantă a lui *cîrlionț*, unealtă de prins pește.

Cîrlioru: variantă, cu sufix schimbat a lui *cîrlion* (= *cîrlionț*).

Cîrloanță: același cu *Cîrlioanță.*

Cîrlogan(u): variantă a lui *cîrlogancă* „varietate de struguri"; cf. n. top. *Cîrlogani, Cîrloganul.*

Cîrlogaru: pare a fi același cu numele precedent (prin schimbarea sufixului).

Cîrlogea: *cîrlogan* (v. mai sus), cu înlocuirea suf. *-an* prin *-ea.*

Cîrloiu: *Cîrlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Cîrloman: *Carloman(no)*, numele unor urmași ai lui Carol cel Mare (v. Iordan, *Top. rom.*, p. 165); cf. n. top. *Cîrlomanul, Cîrlomănești.*

Cîrlomăneanu < *Cîrloman* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cîrlova: cf. bg. *Kărlov.*

Cîrlugea: același cu *Cîrlogea.*

Cîrmaci(u): *cîrmaci* „cel ce ține cîrma unui vas plutitor".

Cîrmeală: *cîrmeală* „întorsătură, cotitură".

Cîrnaru: *carne*, cu suf. *-ar* (absent în dicționare).

Cîrnat: *cîrnat*, variantă a lui *cîrnaț.*

Cîrnaț: *cîrnaț.*

Cîrneală: *cîrneală* „om cu nasul strîmb, într-o parte".

Cîrneanu < n. top. *Cîrna*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cîrneci(u): *cîrneci* „om cîrn"; cf. n. top. *Cîrneciul.*

Cîrnu: *cîrn;* cf. n. top. *Cîrnul.*

Cîrpaci: *cîrpaci* 1. „meseriaș care nu confecționează, ci numai repară sau cîrpește diverse obiecte"; „meșter prost".

Cîrpan(u): același cu *Cîrpean(u).*

Cîrpă: *cîrpă.*

Cîrpean(u): < n. top. *Cîrpa* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cîrstea: sl. *Krsta, Krsto* (v. sl. *Krustu* „Christus, crux"), cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Cîrstea.*

Cîrstean(u): *Cîrstea*, cu suf. *-an*, poate sub influența lui *Cristian;* cf. sl. *Krzestan* și n. top. *Cîrstănești.*

Cîrstescu < *Cîrstea;* cf. n. top. *Cîrstești.*

Cîrstian: același cu *Cîrstean(u);* aici influența lui *Cristian* e și mai clară; cf. n. top. *Cîrstieni.*

Cîrstinari: tema este aceeași ca a numelui următor, cu suf. *-ar* (*-i* arată pornunțarea „moale" a lui *r*).

Cîrstinoiu: *Cîrstina* sau *Cîrstinu*, absente în fișierul meu, cu suf. *-oiu.*

Cîrstocea: *Cîrstu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ocea* (cf. *Bratocea* < *Bratu*).

Cîrstoi(u): *Cîrstu* (v. numele următor), cu suf. *-oi(u).*

Cîrstu: sl. *Krsto* (v. *Cîrstea*).

Cîrșin: bg. *krăšen* „întortochiat, sinuos"; (fig.) „agil, descurcăreț"; cf. și *Cîrșu.*

Cîrșmariu: același cu *Cîrciumaru.*

Cîrșneac: *(a) cîrșni* (= *a scrîșni*), cu suf. *-ac* (cf. *zgîriac* < *(a) zgîria).*

Cîrșoi: cf. *Cîrșu.*

Cîrșu: bg. *Kăršo*; cf. n. top. *Cîrșul.*

Cîrtea: bg. *Kărto* (existent, teoretic, și în română, sub forma *Cîrtu*), cu suf. *-ea.*

Cîrtiță: *cîrtiță* „sobol".

Cîrtog: *cîrtog* „culcuș, ascunzătoare".

Cîrțelă: *cîrț!*, variantă, presupusă de mine, a lui *scîrț!* (cf. *a cîrțîi* = *a scîrțîi*), cu suf. *-(e)ală* (care implică existența unei acțiuni).

Cîrțan < n. top. *Cirța* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Cîrțina: același cu numele următor.
Cîrțină: *cirță* „petic(ă), cîrpă", cu suf. *-ină*.
Cîrțiu: același cu *Cîrțu* (*-i* exprimă pronunțarea „moale" a lui *ț*) sau un derivat de la acesta cu suf. *-iu*.
Cîrțînă: același cu *Cirțină*.
Cîrțog: același cu *hirțog*, variantă a lui *hirțoagă* „document vechi, act fără valoare"; cf. totuși și numele următor.
Cîrțu: bg. *Kărtso*.
Cisineanu: *casină*, variantă (ardelenească, se pare) a lui *cazinó*, simțită ca toponim; cf. și *Cașin*, căruia în Ardeal îi corespunde ung. *Kászonyujfalu*, deci cu *-s-*.
Cișcă: cf., pentru temă, bg. *Kăšo* (și rom. *Cișu*).
Cișlar( )u: *cișlar* „cel ce ține cișlă" (= așezămînt de păstori, unde sînt mai multe mii de oi).
Cișleanu < n. top. *Cișla*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cișu: *ciș* „beteag de degete, beteag de mînă.
Citea: bg. *Kăta*, femininul lui *Kăto* (v. *Citu*), cu *-a>ea*, fiind simțit ca sufix.
Citiu(l): bg. *Kătjo*.
Citu: bg. *Kăto*.
Cițicovan < n. top. *Cițcău*, cu suf. *-an*.
Cițu: bg. *Kătso*.
Cladoveanu < n. top. *Cladova* (Ardeal, Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Claîci(u): bg. *Klajčo*.
Clamba: *clambă*, variantă, necunoscută, dicționarelor, a lui *clampă* (v. numele următor); cf. *lambă-lampă*.
Clampa: *clampă* „clanță a ușii ."
Clanetașu: *clanetaș* „clarinetist" (lipsește în dicționare); cf. *Glanetașu* (personaj din „Ion" de Rebreanu).
Clapa: *clapă* „capac mobil"; „dispozitiv la instrumentele muzicale de suflat".
Clapan<n. top. *Clapa* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Clapon: *clapon* „cocoș castrat"; (fig.) „bărbat impotent."
Claponea: *claponea* „poreclă dată spînilor" (DA).
Clapsan: gr. *Klapsa(s)*, *Klapsaki(s)*, cu înlocuirea finalei prin suf. *-an*.
Claru: gr. *Klaros*.
Claudatu(s): gr. *Klaudatos*, *Klaudatu*.
Claulde: fr. *Claude*.
Claudi(i)an: lat. *Claudianus* (poate, formație românească", din epoca latinismului).
Claudiu: lat. *Claudius*.
Clăbescu: *clăb* „mucos", cu suf. *-escu*.
Clălanu
Clătici: *(a) (se) clăti* „a se mișca; a clătina", cu suf. *-ici*.
Clătinici: *(a) (se) clătina* „a (se) mișca (puțin, într-o parte și în alta)", „a (se) zdruncina", „a se cutremura", cu suf. *-ici*.
Clătit: *clătit* (part. lui *a clăti*) „mișcat, zdruncinat (la cap)".
Cleanoveanu < n. top. *Cleanovul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cleciu: *cleci*, variantă a lui *clenci* (fig.) „pricină, început de ceartă, neajuns, nevoie"; cf. și bg. *Klečo*.
Clej: „masculinul" numelui următor (?).
Cleja: *clejă*, variantă a lui *eclejie* „parohie"; cf. n. top. *Cleja*.
Clejan < n. top. *Cleja;* cf. n. top. *Clejani*.
Clem: hipocoristic de la *Clement(e)*; cf. *Clim;* cf. și *clem* „cleşte de lemn folosit de șelari" („germanism" în Ardeal).
Clemeneanu
Clemenco: *Clem(ent)* (v.s.v), cu suf. ucr. *-enko*.
Clemensevici: lat. *Clemens* sau (și) it. *Clemenzis*, cu suf. sl. *-evič*.
Clement(e): *Clement*, nume calendaristic.
Clementeanu < *Clement* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cleminte: același cu *Clement(e)*.
Clenciu: *clenci* (v. explicația s.v. *Cleciu*).
Clepan: *(porc) clepan* „(porc) cu urechile lăsate în jos)"; (despre oameni) „apucat, cam într-o parte".
Clepce(a): bg. *Klepčo*, „poreclă", cu sensul de „om cu urechile lăsate în jos, bleg".
Clepe: *clep* „(porc) cu urechile lăsate în jos, clăpăug, bleg", cu suf. *-e(a)*.
Cleșu: pare a fi același cu *Clej* (v. mai sus).
Cliba: gr. *Kliba*.
Clichici: același cu numele următor; ar putea fi și o variantă regională a lui *Clipici* (v. mai jos).
Clichis: gr. *Klikis*.
Clim: hipocoristic de la *Climent;* cf. rus. *Klim*.
Clima: același cu *Clim(e)*.
Climăteanu: cf. bg. *Klimata*, care va fi existînd și ca antroponim românesc, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Clime: același cu *Climi;* cf. și bg. *Klime*.
Climenco: *Clim* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Climencu: același cu numele precedent.
Climescu: *Clim*; cf. n. top. *Climești*.
Climi: gr. *Klimis*; cf. și *Clim*.
Climinceanu < *Climincu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Climincu: același cu *Climencu*.
Climinte: același cu *Clemente*.
Climiseivici: *Clim* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. compus *-isievič*.
Climoschi: bg. *Klimo*, cu suf. bg. *-ski*.
Clin: *clin* „unealtă de cismărie"; cf. n. top. *Clinul*.
Clinca: bg. dial. *klinka* „avar, meschin".
Clinciu: bg. dial. *klinčo* „avar. meschin": cf. și *clinci*, variantă a lui *clenci*, n. top. *Clinciul*.
Clincu: „masculinul" lui *Clinca*; cf. și bg. *Klinkov*.

Clintoc: cf. bg. *Klintov.*
Clipa: *clipă.*
Clipcea: *Clipa* (v. numele precedent), cu suf. antroponimic *-cea.*
Clipea: *clipă,* cu suf. *-ea.*
Clipici: *(a) clipi* (din ochi), cu suf. *-ici;* cf. n. top. *Clipicești, Clipiciul.*
Clipicioiu: *Clipici* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Clisă: *clisă* 1. „un fel de pămînt galben sau cenușiu lipicios"; 2. „slănină".
Cliserescu < *Cliseru* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Cliseru: *cliser,* variantă, a lui *clisier* „paracliser"; cf. n. top. *Cliserul.*
Clisiarescu: *Clisearu* (sau *clisiar*), variantă a lui *clisier,* devenit antroponimic, cu suf. *-escu.*
Clisteru: dacă nu e o greșeală de transcriere, același cu *clistir.*
Clita: același cu numele următor.
Clită: *clită* „casetă, chivot" (?) (DA).
Clitus: gr. *Klitos.*
Clițescu: cf., pentru temă, gr. *Klitsa(s), Klitsos;* mai puțin verosimil un derivat de la *Clită* (din cauza lui *ț*).
Cliugan: ucr. *kljuga* „suliță, lance"; cf. și *clugă* „traistă", cu suf. *-an.*
Cliveț: cf., pentru temă, ucr. *klivek* „dinte canin"; „colț". Ar putea fi și *criveț* variantă a lui *crivăț.*
Cloambă: *cloambă* „creangă, ramură".
Cloc, *cloc,* variantă a lui *clonc* „unealtă de pescuit".
Clocotici: *clocotici* „arbust din familia stafilaceelor"; cf. n. top. *Clocoticiul.*
Clonaru: gr. *Klonari(s).*
Clonda
Clondescu < *Clonda* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Clondir: *clondir* „vas de sticlă mai măricel".
Clondireanu < n. top. *Clondirul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Clonț: *clonț* „cioc de pasăre, plisc".
Clonța: *clonț,* cu suf, *-(e)a.*
Clop: *clop* „pălărie".
Clopareț: *clopar(iu)* „pălărier", cu suf. diminutival *-eț.*
Clopit: cred că este singularul pluralului *cloapete,* auzit adesea de mine, dar absent în dicționare.
Clopot: *clopot;* cf. n. top. *Clopotul.*
Clopotaru: *clopotar.*
Clopoțel: *clopoțel;* cf. n. top. *Clopoțel(ul).*
Clopșan
Clos: germ. *Kloss* (ca apelativ înseamnă „bulgăre de pămînt"; „gălușcă"; „căluș".
Cloșa: *cloș* „clucure, canaf", cu suf. *-(e)a.*
Cloșca: același cu *Cloșcă.*
Cloșcaru: *cloșcar* „om casnic, care stă mai mult acasă, care nu se mișcă".
Cloșcă: *cloșcă;* cf. n top. *Cloșa.*
Cloșe: același cu *Cloșa.*

Clucereasa: *clucereasă* „nevastă de clucer"; cf. n. top. *Clucereasa.*
Clucerescu < *Cluceru* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Cluceru: *clucer* „slujbaș domnesc de pe vremuri, de grade diferite"; cf. n. top. *Clucerul.*
Cluci: ucr., rus. *ključ* „cheie"; cf. n. top. *Cluciul.*
Clugi: cf. *clugă,* variantă a lui *clucă* „grămadă" și a lui *glugă.*
Clujer: *hluger,* variantă a lui *hlujan* „tulpină a unor plante ierbacee mari".
Clupuliga
Cluru: cf. gr. *Kluris, Klura(s).*
Cluștea: ucr. *hljuštja* „ploaie torențială" (?)
Cmelnic: ucr., rus. *hmelnik* „plantație de hamei".
Cmit: pol. *Kmit.*
Cneac
Cneazu: *cneaz* „întemeietor de sate, stăpîn de sat" (pe vremuri); „prinț (rus)"; „duce, guvernator, stăpîn".
Cnegnițchi: rus. *knjaginja* „principesă", cu suf. *-itskij.*
Cnejerovici: tema *(cnej-)* aparține familiei lui *cneaz* (v. aici mai sus); cf. ucr. *knjaža* etc.
Cniș: ucr. *kniš* „un fel de pîine".
Coacă: *coacă* „manivelă"; cf. și *coacă,* variantă a lui *cocă* „aluat frămîntat", „colac mic"; cf. n. top. *Coacă.*
Coadă: *coadă;* cf. n. top. *Coada.*
Coadăgalbenă: *coadă galbenă.*
Coajă: *coajă.*
Coaje: același cu numele precedent.
Coama: *coamă;* cf. n. top. *Coama Calului.*
Coancă: bg. *Konka;* cf. *Concu,* al cărui „feminin" este, potrivit morfologiei românești.
Coandă: gr. *Konda(s)* (v. mai departe *Condu*); cf. și bg. *Konda.*
Coarfă: gr. *Korfia(s), Korfu.*
Coarnă: *coarnă* „fructul arborelui numit corn"; „o specie de struguri".
Coasă: *coasă.*
Coată: pare a fi „femininul" numelui următor.
Coatu: la fel cu numele precedent, face impresia unui participiu.
Coba: *cobă,* variantă a lui *cobe,* cu sensul „prevestire rea, cobitură".
Cobac: ung. *kobak* „tigvă". Poate fi și singularul lui *cobace* (simțit ca plural) „locuință izolată în munți, pentru păstori", „șură".
Cobai: „masculinul", absent în dicționare, al lui *cobaie* „găină"; (la plural) „păsări de curte".
Coban: „masculinul", absent în dicționare, al lui *cobană* = *cobaie* (v. numele precedent).
Cobar: *cobar* „cobitor, cobe".
Cobaschi: cf. pol. *Kobetski.*
Cobase: cf. numele precedent și pol. *Kubsa.*

Cobasian: *Cobase* (v. numele precedent), cu suf. arm. *-ian*.

Cobănel: diminutiv de la *cobană*, variantă a lui *cobaie* „găină"; (pl.) „păsări de curte".

Cobăţ: *cobăţ* „un fel de uliu"; „buhă".

Cobălaş: *cobilă* (variantă a lui *cobilă*) „se spune în bătaie de joc cailor".

Cobel: pol. *Kobel*.

Cobeli: pare a fi acelaşi cu numele precedent.

Cobeţ: acelaşi cu *Cobăţ* (v. mai sus).

Cobianu < n. top. *Cobia*, cu suf. *-anu*.

Cobiceanu < n. top. *Cobiceni*.

Cobilanschi: pol. *Kobylanski*.

Cobileanu < n. top. *Cobila* (cu *-i->i* pentru „eufonie").

Cobiliţă: *cobiliţă* „un lemn curb, la capetele căruia se atîrnă diverse obiecte spre a fi transportate, punîndu-se lemnul pe umerii omului".

Cobilaş: *cobilaş*, nume de agent derivat de la *cobilă*, variantă a lui *cobilă* „numele a diverse unelte şi aparate de ridicat sau transportat greutăţi". Cf. şi *Cobălaş*.

Cobilcescu: *cobilcă*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *cobilcă* = *cobiliţă* (v. mai sus) devenit, probabil, antroponim, cu suf. *-escu*.

Cobîrlău: *cobîrlău* „culcuşul de iarnă al ursului"; „îngrăditură pentru gişte şi alte păsări de curte"; cf. şi *cobărlău* „hoţ"; „vagabond".

Cobîrzan: acelaşi cu *Comîrzan*.

Cbleschi: pol. *Kobyletski*.

Cobleşan: acelaşi cu *Cubleşan(u)*.

Coblue: ucr. *koblo* „stufiş", cu suf. ucr. *-juk*.

Cobori: cf. *cobur* „toc de pistoale ce se atîrnă la şa" (cu înlocuirea finalei *-ur* prin suf. *-or* şi cu *r* muiat).

Coboschi: cf., pentru temă, pol. *Kobus*.

Cobosevici: aceeaşi temă ca la numele precedent; cf. pol. *Kobusiviska* (feminin).

Cobrescu: bg. *Kobrov*, cu „românizarea" sufixului (*-ov* înlocuit prin *-escu*; cf. n. top. *Cobreşti*.

Coburg: n. top. germ. *Coburg*.

Cobuz: *cobuz* „un fel de vioară".

Cobzac: *cobză*, cu suf. *-ac*.

Cobzar(i)u: *cobzar* „lăutar care cîntă cu cobza".

Cobzaş: *cobzaş*, absent în dicţionare, sinonim, cu *cobzar*.

Cobzărică: diminutiv de la *Cobzaru* (sau, poate, de la *cobzar*).

Cobzuc: ucr. *kobza* (= cobză), cu suf. *-(j)uk*.

Coc: *coc* „conci" (un fel de pieptănătură feminină); cf. şi *Cocu*, acelaşi, poate, cu acesta, căruia îi „lipseşte articolul".

Coca: *cocă* „copil (foarte) mic"; „nume afectiv, dat, în familie, femeilor".

Cocaiaciuc: *cocaie* „lemn strîmb de care ciobanii atîrnă ceaunul cu mămăligă"; „cobiliţă", cu suf. ucr. *-čuk*, sau *cocaică*, „parte a plugului", cu suf. ucr. *-juk*.

Cocailă: *(a) cocăi* „a moţăi (de somn), a dormita", cu suf. *-ilă*.

Cocaină: *cocaie* „numele a diverse obiecte de lemn de uz casnic", cu suf. diminutival *-ină*. Ar putea fi şi acelaşi cu numele precedent, prin substituire de sufix.

Cocalea: *cocal* „os, ciolan", cu suf. *-ea*.

Cocan: bg. *Kokan*.

Cocar: *cocar*, derivat de la *cocă* „fragment de aluat"; „pastă, din făină şi apă", cu sens neprecizat (spune DA).

Cocaranza

Cocargea: *cocirgea* „ciocul încovoiat al gheonoaiei"; cf. şi n. top. *Cocargea* (Dobrogea), nume turcesc sau tătăresc.

Cocargeanu < n. top. *Cocargea*; cf. n. top. *Cocargeanul*.

Cocartă: cf. *cocirtiţă* „o mîncare ciobănească făcută din caş dulce", de la care *cocortă* ar putea fi un derivat regresiv; cf. şi *cocardă* (cf. tc. *kokart*).

Cocăi: cf. *cocău*, variantă a lui *cocaie* (v. mai sus, s.v. *Cocaină*).

Cocăneanu < n. top. *Cocani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Cocea: *coc* „conci" (pieptănătură femeiască), cu suf. *-ea*.

Coceam: pare a fi acelaşi cu numele următor.

Cocean(u): *cocean* „tulpina unor plante cultivate, cu deosebire a porumbului şi a verzei".

Coceandău

Cocei: pare a fi o variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *cocie* „trăsură"; cf. n. top. *Coceiul*.

Cocenescu < *Cocean(u)*; cf. n. top. *Coceneşti*.

Cocet: cf. bg. *Kočev*, al cărui *-v* a fost perceput de români ca *f* (tot aşa *-v* rusesc) şi transcris, greşit, *t*.

Cocheci: cf., pentru temă, bg. *Koke* şi *cochie* „corn de prescură sau de colac".

Cochianu: aceeaşi temă cu precedentul.

Cochilet: cf. bg. *Kokilev*; *-t* ar putea fi o greşeală de transcriere pentru *-f*<*v*.

Cochină: gr. *Kokkina(s)*.

Cochinescu < *Cochină*, *Cochino*: cf. n. top. *Cochineşti*.

Cochino: gr. *Kokkinos*.

Cochinţă: *cochinte*, pl. *-ţi* 1. „avar"; 2. „poreclă dată de ţărani arendaşilor greci de pe vremuri".

Cochior

Cochiţa: *cochiţă* „bobiţă".

Cochiţu: „masculinul" lui *Cochiţă* (v. mai sus).

Cocianu: acelaşi cu *Coceanu*; cf. n. top. *Cocianul*.

Cocias: acelaşi cu numele următor; *-s* în loc de *ş* poate fi o greşeală de transcriere sau produsul voinţei posesorului acestui nume.

Cociaş(u): *cociaş* „vizitiu; proprietar de trăsură şi cai".

Cocie: *cocie* „trăsură".
Cocieru: *cocier* „vizitiu".
Cocimarov: bg. *Kočmarov*.
Cocin: bg. *Kočin*.
Cocină: *cocină* „loc închis pentru ținut porcii"; cf. n. top. *Cocinele*.
Cocineanu < *Cocină* sau *Cocin* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cocinef: cf. bg. *Kočinov* (va fi existînd și un *Kočinev*).
Cocinescu < *Cocin* sau (și) *Cocină* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Cocioabă: *cocioabă* „casă mică, sărăcăcioasă, veche"; cf. n. top. *Cocioaba*.
Cocioacă: „femininul" lui *Cocioc* (v. mai jos).
Cociobea: *cocioabă*, cu suf. *-ea*.
Cocioc: *cocioc* „baltă".
Cocioceanu < n. top. *Cociocul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cociocescu < *Cocioc* sau (și) *Cocioacă* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Cocioran: *(a) cociorî*, variantă a lui *scociorî*, cu suf. *-an*.
Cociortă
Cociorvă: *cociorvă* 1. „vătrai"; 2. „un instrument de pescuit"; cf. n. top. *Cociorva*.
Cociorvei: derivat de la *cociorvă* (v. numele precedent).
Cociș: *cociș* „vizitiu".
Cocișan: *Cociș*, cu suf. *-an*.
Cocișiu: același cu *Cociș* (*-u* este „articolul", iar *i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).
Cociu: *coci* „berbece necastrat"; cf. n. top. *Cociul*.
Cociuba: *cociubă* „bordei" (variantă a lui *cocioabă;* v. mai sus); cf. n. top. *Cociuba*.
Cociubai < n. top. *Cociuba* (Ardeal), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală.
Cociubanu < n. top. *Cociuba* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Cociuc: *cociuc*, variantă, absentă în dicționare, a lui *cociug* „sicriu" (= *coșciug*); v. *Cociug* mai departe.
Cociuli
Cociug: *cociug*, variantă a lui *coșciug* „sicriu"; cf. n. top. *Cociugeni*.
Cociung: același cu *Hociung;* cf. n. top. *Pîrîul Cociungenilor*.
Cocîi: cf. *cocău*, variantă a lui *cocaie*.
Cocîlnău
Cocîndă: derivat, absent în dicționare, de la *a cocîndi* „a lovi tare cu pumnul sau cu bastonul".
Cocîrlan: *cocîrlă*, cu suf. *-an*.
Cocîrlă: *cocîrlă* 1. „lemn îndoit ca cu cîrlig"; 2. „o parte a plugului".
Cocîrlea: *cocîrlă* (sau/și *Cocîrlă*), cu suf. *-ea*.
Cocîrleț: *cocîrleț*, derivat, absent în dicționare, al lui *cocîrlă;* cf. *cocîrlete* „lemn încovrigat"; „cîrlig".
Cocîrța: *cocîrță*, același cu *cocîrtiță* „mîncare ciobănească făcută din caș dulce amestecat cu jintuit"; cf. n. top. *Cocîrța* și *Cocîrceni*.
Coclea: *(a) cocli*, cu suf. *-ea;* cf. și următoarele două nume.
Coclici: *(a) cocli*, cu suf. *-ici;* pentru sens, cf. și numele următor.
Coclitu: part. lui *(a se) cocli*, cu sensul (fig.) „zgîrcit".
Coclongă
Cocoară: *cocoară*, variantă a lui *cocor;* cf. n. top. *Cocoara*.
Cocoașă: *cocoașă*.
Cocoi(u): *Cocu;* cf. și bg. *Kokoj*.
Cocol: cf. it. *Coccoli*, bg. *Kokolov* și gr. *Kokoli(s)*, precum și *a (se) cocoli* „a îmbrăca haine călduroase (contra frigului); „a (se) răsfăța".
Cocolan: *Cocol* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Cocolaș: ar putea fi un derivat cu suf. *-aș* de la *a cocoli* (v. mai sus, s.v. *Cocol*).
Coconaș(u): *coconaș* „cocon mic, domnișor"; (fig.) „pierde-vară".
Coconcea: *cocon*, cu suf. *-cea*, frecvent la antroponime.
Coconea: *cocon* (sau/și *Coconu*) cu suf. *-ea;* cf. și it. *Coccone*.
Coconeș: *cocon*, cu suf. *-eș*. Există și *Cocoaneș* < *cocoană*, cu suf. *-eș*.
Coconeți: același cu numele următor, „nearticulat", și cu *-ț* „moale" (exprimat prin *-i*).
Coconețu: *coconeț* (adj.) „rotund, plin și tare"; (subst.) „o ciupercă"; „aluat de făină cu ouă".
Coconu: *cocon* „boier (mai ales) tînăr"; „termen de adresare politicos"; cf. n. top. *Coconul*, *Coconi*.
Cocor(u): *cocor;* cf. n. top. *Cocorul*.
Cocora: *cocor*, cu suf. *-a;* cf. n. top. *Cocora*.
Cocorandu
Cocorăl: *cocorăl*, diminutiv al lui *cocor*.
Cocorăscu < *Cocor* sau (și) *Cocoară*, *Cocora;* cf. n. top. *Cocorăști*.
Cocoreanu < n. top. *Cocora* sau (și) *Cocorul;* cf. n. top. *Cocoreni*.
Cocorgeanu < n. top. *Cocorgea*, cu suf. *-anu*.
Cocorinov: bg. *Kukurinov*.
Cocoroiu: *Cocor(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cocoroveanu < n. top. *Cocorova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cocostîrc: *cocostîrc*.
Cocoș: *cocoș;* cf. n. top. *Cocoșul*.
Cocoșca: *Kokoška*, numele celebrului pictor german de la începutul secolului nostru, șef al expresioniștilor, de origine slavă; pol. *Kokoszka*.
Cocoșeatu: *Cocoșatu* (cu *-șe-*, de fapt, *ș* muiat sau palatal); cf. n. top. *Pasul Cocoșatului*.
Cocoșel: *cocoșel;* cf. n. top. *Cocoșelul*, *Cocoșei*.
Cocoși: același cu *Cocoș* (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).

Cocoșilă: *cocoșilă* „poreclă dată unui cocoșat" (DA).
Cocoșneanu: cf. *cocoșneață* „femeie simplă care vrea să joace pe cocoana" (DA).
Cocotailo: cf. numele următor, căruia i s-a alipit (nu în română) suf. slav *-ilo* (> rom. *-ilă*).
Cocotă: gr. *Kokota(s)*; cf. n. top. *Cocota*.
Cocoveică: *cocoveică* „cucuvea".
Cocriș: cf. gr. *Kokris*.
Cocu: bg. *Koko*; cf. n. top. *Cocul-Popești*.
Coculaș: *Cocu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)aș*.
Coculescu < *Cocu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Cocută: același cu *Cocotă*. Nu e exclus să avem a face cu (sau și cu) o variantă, accentuată pe prima silabă, a lui *cucută* „buruiană foarte otrăvitoare".
Cocuță: *cocuță*, diminutiv al lui *cocă* „copil mic" sau (mai puțin probabil) *cocă* „(fragment de) aluat".
Cocuz: tc. *kokoz* „sărac, sărman"; cf. și bg. *Kokóza*.
Codaliu: ung. *Kodaly* (cu *l* pronunțat ca atare și cu *-u* „articol").
Codarcea: același cu *Cotarcea*; ar putea fi și *Codariu*, cu suf. *-cea*.
Codariu: același cu *Cădar(iu)*.
Codălban: *codălbean* „(bou, vițel sau vacă) cu vîrful cozii alb"; cf. și n. top. *Cudalbi*.
Codău: *codău* „nume de cîine ciobănesc"; „nume al lupului" (DA).
Codea: *coadă*, cu suf. *-ea*; cf. și *codea* „dracul" (DA).
Codeci: *coadă*, cu suf. *-eci*.
Codel: *codel* „nume de cîine" (DA); de fapt, un diminutiv de la *coadă*, care s-a putut folosi (comic) și pentru oameni.
Codescu < *Coadă*; cf. n. top. *Codescul*.
Codică: diminutiv al lui *coadă*, absent în dicționare; corespunde oarecum lui *codel* (cf *vițel-vițică*).
Codin: DA înregistrează un *codin* „nume de cîine". Cred că e vorba aici de un hipocoristic de la *Constandin* (> *Dinu*), pentru care pot invoca numele mic *Cotin*, al unui tovarăș de joacă din copilărie, numit oficial *Constantin*; cf. *Rădulescu-Codin*, cunoscutul etnograf și folclorist.
Codinici: *Codin* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.
Codinoiu: *Codin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Codiță: *codiță*.
Codîr: același cu *Cadir* (*-a-*, neaccentuat, s-a transformat în *ă*, iar acesta, în *o*).
Codîrlă: *codîrlă*, variantă a lui *codirlă* „o piesă a carului sau a trăsurii"; (fig.) „partea din urmă (coada!) unei cete de copii, a unui stol de păsări".
Codja: bg. *Kodža*; cf. și tc. *koğa* 1. „bărbat"; „soț"; 2. „bătrîn, mare".
Codjebaș: tc. *koğabaš* „sfeclă mare".
Codlea: cf. n. top. *Codlea* (Ardeal).
Codoban: tema, *cod-* (< *coadă*), este clară, dificultăți face restul (în special *-b-*). Cf. *codolan* „nume de cîine" (ciobănesc) și *codobelc*.
Codoiu: *Coadă* sau (și) augmentativ de la *coadă*; cf. și *codoi* „un fel de pește"; cf. n. top. *Codoiul*.
Codrat: bg. *Kodrat*.
Codre(a): *codru*, cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Kodre*.
Codreanu: *codrean* „locuitor dintr-o regiune de codri"; (în limba veche) „oștean recrutat din Codrul Tigheciului"; cf. n. top. *Codreanul*, *Codreni*.
Codrescu: *Codru*; cf. n. top. *Codrești*.
Codret: dacă *t* nu e o greșeală de transcriere (pt. *ț*), acest nume este un colectiv de la *codru*, deci „regiune de codri"; cf. și tc. *kudret* „forță, putere".
Codrici: *Codru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Codrin: *Codru*, cu suf. diminutival *-in*; cf. *Codruț*.
Codrișan: *codriș* „mîncăcios, lacom", cu suf. augmentativ. *-an*.
Codru: *codru*; cf. n. top. *Codrul*.
Codruș: *codru*, cu suf. diminutival *-uș* (absent în dicționare).
Codruț: *codruț*, diminutiv al lui *codru* (sau/și *Codru*).
Cofar(i)u: *cofar* „dogar care face cofe"; „negustor de cofe".
Cofas: *căfas*, variantă a lui *cafas* „gratii de lemn care se întretaie ca o leasă", „un fel de cameră deschisă la etaj", cu *ă* neaccentuat >*o*.
Cofaș: *cofaș* „nesincer, (taler) „cu două fețe, mincinos".
Cofărea: *cofar*, cu suf. *-ea*.
Cofăruș: *cofar* (sau *Cofaru*), cu suf. diminutival *-uș*.
Cofferu: *cofer* „cofă mai mică, șiștar, vas pentru dus mîncare la cîmp". Dacă *-f-* nu-i produsul unei fantezii grafice, este vorba de germ. *Koffer* „cufăr" „articulat" românește.
Coflea: derivat regresiv de la *cofleșit*?
Coforu: *cufăr* „un fel de ladă; geamandan" (prin faza, atestată, *cofăr*).
Cofos: cf. gr. *Kofu* (scris *-oy*), genitiv posibil al unui *Kofos*; cf. și gr. *Kufos*.
Cogan: evr. *Kogan*.
Cogar: cf. tc. *kokar* „sănătos, voinic, puternic".
Cogălniceanu < n. top. *Cogilnic*; cf. n. top. *Cogălniceanu*.
Coge(a): tc. *koja* „bătrîn; mare"; cf. și tc. *koğa* „bărbat, soț".
Cogean: *Cogea* (v. numele precedent), cu suf. *-an*; ar putea fi și *cojean*, variantă a lui *cojan* (v. mai departe, s.v.), cu *ğ* pentru *j* prin hipercorectitudine fonetică.

Cogeascu: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Cogescu (< Cogea)*.

Coguț: pare a fi același cu *Cohuț*. Cf. totuși ucr. *kogut* „cocoș“, care a putut fi împrumutat în graiurile moldovenești de nord și a devenit, la pl. *coguți*, iar de la acesta, un sg. nou *coguț*.

Cohal: *cohal* „pădurice“.

Cohiltir: *cohiltir*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *coviltir* „acoperișul căruței“; „acoperămînt din pînză sau șindrilă contra ploii“; -v- s-a palatalizat din cauza lui *i* următor.

Cohiltu: derivat de la *(a) cohilti* „a nu mai putea, a fi prăpădit fizicește, a cădea de foame“.

Cohuț: *cohă* „borcan, gavanos“, cu suf. diminutival *-uț;* cf. și *coh* „vatra de la gura foalelor“. De văzut cele spuse mai sus s.v. *Coguț*, care este, evident, identic cu acesta (*-g- > h*).

Coica: derivat de la *(a) coicăi* „(despre porci) a țipa cu glas subțire“ sau bg. *Kojka*.

Coicea: bg. *Kojča*. Acest nume arată că și cel precedent este, mai degrabă, tot bulgăresc la origine. Cf. și următoarele trei nume.

Coicev: bg. *Kojčev*.

Coiciu: bg. *Kojčo*.

Coicu: bg. *Kojko*.

Coiculescu < *Coicu* sau (și) *Coica* (v.s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Coifan: *coif*, cu suf. *-an*.

Coinuș: tema este aceeași ca a subst. *coinac* „vertebră, articulație“; „os la jocul de table, zar“. Cf. și bg. *Kojna*.

Coisiu

Coja: *coajă*, cu suf. *-(e)a*.

Cojan(u): *cojan* „țăran de la șes (în Muntenia)“ (cu sens depreciativ); cf. n. top. *Cojanul, Cojani*.

Cojani: același cu numele precedent; face dificultăți, în ce privește derivarea, finala *(-i)*, care arată pluralul și ne trimite la n. top. *Cojani*, care va fi figurat alături de un antroponim propriu-zis lăsat apoi la o parte.

Cojar: cf. bg. *Kožarev, Kožarov*.

Cojască: *Cojasca*, n. top.; cf. cele spuse mai sus, s.v. *Cojani*.

Cojenel: *cojenel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *cojean*, varianta lui *cojan*.

Cojenescu < *Cojean* (sau *Cojan* > *Cojănescu*, al cărui *-ă-* > *e* din cauza pronunțării „moale“ a lui *j*).

Cojescu: *Coja* sau (și) *Coajă;* cf. n. top. *Cojești*.

Cojiță: *cojiță*, diminutiv al lui *coajă*.

Cojman: același cu *Coșman*,

Cojmelea: *cojmelie*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *coșmelie* „casă sărăcăcioasă“, de la tema căreia s-a derivat acest nume cu suf. *-ea;* pentru *ș > j;* cf. numele următor.

Cojniță: același cu *Coșniță*.

Cojoacă: variantă „feminină“ a lui *cojoc;* cf. n. top. *Cojoaca*.

Cojoc: *cojoc*.

Cojocarașu: același cu *Cojocărașu*.

Cojocariu: *cojocar* (cu *r* „moale“ și „articulat“); cf. n. top. *Cojocari, Cojocarul*.

Cojocărașu: *Cojocaru* (sau/și *cojocar*), cu suf. diminutival *-aș*.

Cojocăreanu < n. top. *Cojocarul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Cojocărel: *Cojocaru* (sau/și *cojocar*), cu suf. diminutival *-el*.

Cojocărescu < *Cojocar(i)u;* cf. n. top. *Cojocărești*.

Cojocărița: *cojocăriță*, femininul lui *cojocar*.

Cojocăriței: același cu numele precedent (la genitiv, cu „pierderea“ articolului proclitic *al*).

Cojocea: *cojoc*, cu suf. *-ea*.

Cojocel: *cojocel*, diminutiv al lui *cojoc*.

Cojocneanu < n. top. *Cojocna* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Cojoica: *cojoaică*, variantă a lui *cujeică* „furcă de tors“.

Cojol

Colac: *colac;* cf. n. top. *Colacul*.

Colacea: *colac*, cu suf. *-ea*.

Colaghera: gr. *Kologera(s)*

Colacov: bg. *Kolakov*.

Colalea: gr. *Kulali(s)*.

Colan: *colan* 1. „cingătoare împodobită“; 2. „colier, salbă“; cf. n. top. *Colanul*.

Colar(u): bg. *kolar* „caretaș, rotar; vizitiu“; cf. bg. *Kolarov*. Ar putea fi uneori și gr. *Kollaru*.

Colariu: același cu numele precedent. DA înregistrează un *colariu* „rotar“, pe care îl consideră un „sîrbism“ al graiului bănățean.

Colaras: gr. *Kollaros*.

Colăcel: *colăcel;* cf. n. top. *Colăcelul*. Ar putea fi și un derivat de la *Colea* (v. mai departe) sau un hipocoristic de la *Nicolăiescu*.

Colăiescu: cf., pentru temă, *colăier* „colindător (cu plugușorul), în ajunul Anului Nou“.

Colănel: diminutiv al lui *colan* (sau *Colan*); v. mai sus, s.v. *Colan*.

Colătău: *colătău* 1. „mînerul sucalei“ (la războiul de țesut); 2. „un fel de mîncare“.

Colban: *colb*, cu suf. *-an*. Ar putea fi, uneori, și același cu *Holban*.

Colbazi: are aspect grecesc, neidentificabil pentru mine; cf. și *călbează*, variantă a lui *gălbează*, „vierme parazit care trăiește în căile biliare ale bovinelor și ovinelor; boala provocată de el“.

Colbeanu < n. top. *Colbul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Colberti: it.

Colbu: *colb* „praf“; cf. n. top. *Colbul*.

Colcă: bg. *Kolka.*
Colcea: „femininul" lui *Colciu* (v. mai departe).
Colceag: *colceag* 1. „manșon"; 2. „un fel de ghete"; cel puțin uneori, avem a face cu bg. *Kolčak* (cf. și *Kolčagov*). Numele există și în alte limbi slave (ca rusa, de ex.); cf. n. top. *Colceag.*
Colcer(u): *colcer* „flăcău care la anumite serbări face de gardă la depozitele de provizii".
Colceriu: același cu numele precedent.
Colciar: *colciar,* formă mai veche a lui *colcer* (v. mai sus).
Colcigeanu < n. top. *Colceagul, Colcigeni.*
Colcișcă: *Colcea* (sau/și *Colciu*), cu suf. diminutival *-ișcă.*
Colciu: bg. *Kolčo.*
Colda: ar putea fi un derivat regresiv de la *coldău* (v. numele următor).
Coldău: *coldău* „cerșetor".
Coldea: *Colda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau (și) identic cu acesta.
Colea: bg. *Kolja;* și în rusește există ca nume mic.
Coleap: variantă, absentă în dicționare, a lui *càleap* „mic rășchitor pentru lînă și cînepă"; „firele de tort rășchiate".
Coleașă: *coleașă* „mîncare făcută din făină fiartă, un fel de terci; mămăligă"; cf. n. top. *Coleșani.*
Coleat
Coleff: același cu *Colev* (v. mai departe).
Colelie: *colelie,* variantă a lui *colilie* „plantă ierboasă ale cărei tulpini sînt acoperite cu peri albi"; cf. n. top. *Colelia.*
Colenati: it.
Colenici: tema este bg. *Kolin,* la care s-a alipit suf. *-ici.*
Colentuș
Colescu < *Colea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Colesnic: rus. *kolesnik* „rotar"; cf. și pol. *Kolesnik.*
Colesniceanu < *Colesnic,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Poate fi considerat și ca o „românizare" (prin sufix) cu numele următor; cf. și bg. *Kolesnikov.*
Colesnicenco: rus. *Kolesnik,* cu suf. ucr. *-enko.*
Coleș: *coleș,* variantă, absentă în dicționare, a lui *coleașă* (v. mai sus, s.v.); cf. *culeș* „codru de mămăligă"; cf. și bg. *Koleš* și n. top. *Coleșani.*
Coleșiu: poate fi același cu numele precedent („articulat" și cu *ș* „moale") sau (și) un derivat în *-iu* de la *Coleașă.*
Colev: bg. *Kolev.*
Colfescu: cf., pentru temă, gr. *Kolefa(s).*
Colgiu: *colgiu* 1. „perceptor, strîngător de biruri"; 2. „paznic de drumuri".
Colhon
Coli: gr. *Kol(l)i(s).*
Colias: gr. *Kol(l)ias.*
Colibaba: partea a doua este, foarte probabil, tc. *baba* „tată".
Coliban < n. top. *Colibi* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Colibar(u): *colibar* „om care păzește o colibă sau care șade într-o colibă".
Colibă: *colibă* „adăpost pentru oameni, făcut din bîrne, crengi de brad sau din nuiele"; cf. n. top. *Coliba Popei.*
Colibăș(e)anu < n. top. *Colibași, Colibașul.*
Colibei: *colibă,* cu suf. *-ei* (cf. *bujdei* < *bujdă* „cocioabă").
Colibiță: *colibiță,* diminutiv al lui *colibă* (v. mai sus *Colibă*).
Colici: *Colea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Coligăreanu: gr. *Kol(l)igeri(s),* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Colintineanu < n. top. *Colintina,* cu suf. toponimic) *-eanu.*
Coliopol: gr. *Kol(l)iopulos.*
Colios: gr. *Kol(l)ios.*
Colipcă: *colibă,* cu suf. diminutival *-că.*
Coliță: *Colea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță* (cf. *Culiță*).
Coliu: gr. *Koliu (Kolios).*
Colman: ar putea fi un derivat, cu suf. *-an,* care arată originea locală, de la n. top. *Cohalm* (Ardeal), pronunțat (e ipoteza mea!) *Coalm.*
Colnea: *colnă* „șopron, umbrar", cu suf. *-ea.*
Colneceanu: același cu numele următor.
Colniceanu: *colnic* 1. „drum mai mic, cărare"; 2. „deal mai mic", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Colnicul* (la accidente ale solului, nu la așezări umane).
Colodiuc: ucr. *kolodjuk* „o plantă (*Rubus caesius*)".
Coloianu: *caloian* „statuia mică din lut a unui om, folosită, pe vremuri, pentru a chema ploaia".
Coloinescu < *Coloianu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Colomei: pare a fi un derivat regresiv de la numele următor (s-a renunțat la *-eț,* simțit ca sufix). Cf. și *colomeia,* variantă a lui *colomeică* „numele unui dans popular".
Colom()eiț: ucr. *kolomieti* „locuitor din regiunea Colomeii".
Colompar: variantă, absentă în dicționare, a lui *colopăr* = *calomfir* „plantă ierboasă aromatică".
Colompir: același cu numele precedent.
Colonaș: diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *colun* „măgar sălbatic". Poate, mai degrabă, un diminutiv al lui *Colun* (v. mai departe).
Colonati: it.
Colonați: pare a fi pluralul unui *colonat* < < *colun,* cu suf. *-at,* cu sensul „loc unde trăiesc coluni"; cf. n. top. *Coloneața.*

Coloncea: *Colun* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-cea*.

Colonelu: *colonel*.

Colonescu < *Colun;* cf. n. top. *Colonești*.

Colonici: *colun* (sau/și *Colun*), cu suf. *-ici*.

Coloniţiu: diminutiv al lui *Colun*, cu suf. *-iţ*, masculinul lui *-iţă* (*-u* este „articol", de fapt *u* final păstrat ca atare multă vreme, iar *i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*).

Colonna: it. *Colonna*.

Colony: cf. *Colonescu* (v. mai sus).

Colonzan: tema *(colon-)* pare a fi aceeași ca la numele precedente.

Colopiţă: diminutiv de la *colop*, variantă a lui *clop* „pălărie".

Colorian: trebuie să fie o „traducere" latinizantă a lui *Boiangiu (boia* = lat. *color)*.

Coloș: ung. *Kolos* „Claudius".

Coloșenco: *Coloș*, cu suf. ucr. *-enko*.

Colovachi: gr. *Kolovakos*, bg. *Kolov*.

Colovrat: s.cr. *kolovrât* „vîrtej, volbură de apă".

Colovopol: gr. *Kolovopulos*.

Colpaci: același cu numele următor.

Colpacei: *calpacciu* „fabricant sau negustor de calpace", adică „șepcar, ceaprazar".

Colpoș: cf. *culpaș*, *culpeș* „culpabil, vinovat" (atestat încă de pe la mijlocul secolului trecut).

Colt: pare a fi tema numelui următor sau un derivat regresiv al acestuia (*-an* simţit ca sufix augmentativ); cf. și *colteș* „bucată de trunchi dintr-un copac, buștean".

Coltan: *coltan* „ţăran de la șes, înalt, lung în picioare, uscat și gol" (poreclă dată de ţăranii de la munte).

Coltău: *coltău* „cotlon, ungher".

Coltea: ung. *kolti* „ghiborţ" „o specie de pește); cf. n. top. *Coltești*.

Coltofea

Coltofeanu

Coltoi: *Colt*. Ar putea fi o greșeală de transcriere pt. *Colţoi*, augmentativ de la *colţ*.

Colţa: același cu *Colţea;* cf. și *colţă* „furcă de fier pentru fîn".

Colţan: *colţan* „om cu colţi"; cf. n. top. *Pe Colţani*, *Colţăneni*.

Colţatu: *colţat*, sinonim cu *colţan;* cf. n. top. *Colţatul*.

Colţău: derivat, absent în dicţionare, de la *colţ*, cu suf. *-ău;* sensul este același ca al lui *Colţan*.

Colţe(a): *colţ*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Colţea*.

Colţeanu < n. top. *Colţea*, *Colţi*, *Colţul;* cf. n. top. *Colţeni*.

Colţescu < *Colţe(a);* cf. n. top. *Colţești*.

Colţeu: același cu *Colţău* (*-ău*>*eu* din cauza pronunţării „moale" a lui *ţ*).

Colţu: *colţ;* cf. n. top. *Colţul*.

Columb: *golumb* „porumbel". Uneori nu-i exclus să avem a face cu n. pers. *Columb;* în orice caz *g-*>*c* se datorește influenţei „voite" a acestuia; cf. n. top. *Columbul*.

Columbariu: *golumbar*, absent în dicţionare, cu sensul „porumbărie" (cușcă mare pentru porumbei).

Columbeanu < *Columb* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Columbianu: același cu numele precedent.

Columbiovschi: tema *(columb-)* este aceeași ca a numelor precedente, cu suf. sl. compus *-(i)evski*.

Colun: *colun* „măgar sălbatic"; v. și mai sus, s.v. *Colonaș;* cf. și bg. *Kolun* și n. top. *Coluni*, *Colunul*.

Coluneanu < n. top. *Colun* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Colusi: cf. gr. *Kolusiadis*, *Kolusios*.

Coman(u): *cuman* „numele unei populaţii turco-altaice, care a trăit prin părţile noastre; cf. n. top. *Comani*, *Comanul;* cf. și *coman* „dracul", bg. *Koman*.

Comana: „femininul" lui *Coman;* cf. n. top. *Comana*.

Comanac: *comănac* 1. „acoperămînt de cap pentru bărbaţi"; 2. „acoperămînt de cap specific călugărilor și călugăriţelor"; cf. n. top. *Comanacul*.

Comandașu: *comîndaș* „comandant".

Comancei: același cu *Comăneci*.

Comanescu: același cu *Comănescu*.

Comanic: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic*.

Comanici(u): același cu *Comănici(u)*.

Comaniuc: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.

Comarnescu < ucr. *komarnja*, colectiv de la *komar* „ţînţar"; cf. n. top. *Comarna*. Ar putea fi și „românizarea" numelui următor (cu înlocuirea sufixului *-ischi* prin *-escu*).

Comarnischi: pol. *Komarnitski* sau (și) bg. *Komarnitski*.

Comartin

Comarciuc

Comata: gr. *Komata*.

Comatas: gr. *Komatas*.

Comă: bg. *Koma* (neînregistrat în Dicţ. n. pers. bg.) „femininul" lui *Komo*.

Comăneanu < n. top. *Comana;* cf. n. top. *Comăneanul*.

Comăneci: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci*.

Comănescu < *Coman*; cf. n. top. *Comănești*.

Comănești: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș* (*-i* arată pronunţarea moale) a lui *ș*).

Comănici(u): *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Comăniţă: *Coman(a)* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*. Ar putea fi și același cu *Cameniţă*; cf. n. top. *Comăniţa*.

Comănoiu: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Comărniceanu < n. top. *Comarnic*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Combari: gr. *Kumbari(s)*.
Combary: același cu numele precedent.
Combei: același cu *Combiu* (prin substituire de sufix).
Combert: germ.
Combiescu < *Combiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Combiu: gr. *Kombis*, „românizat" prin alipirea suf. *-iu*.
Comboioarga
Combureanu: gr. *Kumburos*, „românizat" prin alipirea suf. *-eanu*. Nu-i exclus să existe *Camburu*.
Comeagă: cf., pentru temă, *Comes*.
Comenceanu < *Comențu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Caminca*, al cărei eventual derivat cu *-eanu* („local") a putut deveni *Comenceanu*.
Comendant: v. rom. *comendant (= comandant)* sau (și) rus., pol. *Komendant* (n. pers.?).
Comențu: cf. *Camenița* (varianta *că-*, al cărei *ă* a putut deveni ușor *o*).
Comerzan: același cu *Cămirzan*.
Comes: gr. *Komis*.
Comeș: pare a fi același cu numele precedent, deși *-ș* face dificultăți.
Comicescu < *Comici* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Comici: bg. *Komo*, cu suf. *-ici*.
Comino: gr. *Kominos;* cf. și it. *Comino*, bg. *Kominov*.
Cominovici: bg. *Kominov*, cu suf. sl. *-ič*.
Comioșan: cf. n. top. *Comișani*, *Comișanul*.
Comirsaschi: același cu *Comisarschi*.
Comis(u): *comis* „scutier" (vechi rang boieresc inferior); cf. n. top. *Comisul*.
Comisarschi: pol. *Komisarski*.
Comisioneru: *comisioner*, variantă veche și, azi, produs al etimonului francez, a lui *comisionar*.
Comiș: derivat regresiv de la *comișel* (v. numele următor).
Comișel: *comișel* „ajutor de comis, servitor în grajdurile domnești".
Comîndariu: *comîndar;* același cu *comîndare* 1. „jertfă"; 2. „înmormîntare și praznic, ospăț la mort"; cf. și *comîndar* „conducător, șef de echipă" (la o grădină de zarzavat, Tecuci), de origine bulgărească.
Comîrgian: tc. *kumarği* „cartofor", cu suf. arm. *-ian*.
Comîrla: cf., pentru temă, ung. *komor* „posomorit, mohorît"; cf. n. top. *Comîrla*.
Comîrlău: tema este aceeași ca a numelui precedent.
Comîrloc: aceeași observație ca la numele precedent.
Comîrzan: tema (*comîrz-*) pare a fi *cîrmîz* 1. „o insectă"; 2. „o plantă ierboasă", cu metateza lui *r*; cf. n. top. *Comarzarul*. Aceeași explicație o dă și DO.

Comloșan < n. top. *Comloș* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Comnacu: gr. *Komnakos*.
Comnea: bg. *Komnja*.
Comnen(u): gr. *Komninos*, modificat (cu intenție de posesorul lor?) în *Komnenos*. De altfel, *i* avea valoarea fonetică *e* în epoca bizantină; cf. și gr. *Kumneni*.
Comnoiu: *Comnea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Comniță: *Comnea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*. Ar putea fi și același cu *Comăniță*.
Comoli: gr. *Kumuli(s)*.
Comorașu: *comoraș*, variantă, absentă în dicționare, a lui *cămăraș* (v. mai sus, s.v. *Cămărășescu*).
Comoroșan: *Comorașu*, cu suf. *-an*. Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Cămărașul*.
Comorovschi: pol. *Komorovski*.
Complect: *complect* „bal popular, de mahala; localul unde se desfășură balul" (DA).
Comsescu: *Comis* (cu sincopara lui *-i*-neaccentuat); cf. și bg. *Komsiev*.
Comșa: *Coman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa* (N. Drăganu); cf. și s. cr. *komša* „vecin", rus. *komša* „bătăuș", bg. *Komšov*; cf. n. top. *Movila Comșii*.
Comșescu < *Comș(i)a* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Comșia: același cu *Comșa* (*-i-* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).
Comșu: cf. bg. *Komšov* (și rom. *Comșa*).
Comșulea: *Comșa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*.
Conabie: femininul lui *conabiu* „roșu (închis, violaceu)".
Conache: același cu numele următor.
Conachi: gr. *Konaki(s)*.
Conag: variantă a lui *conac* „casă boierească, la țară"; „locuință ciobănească" (?). Cf. și *Conachi*.
Conaki: același cu *Conachi*.
Conca: bg. *Konka*.
Conceriu: variantă, absentă în dicționare, a lui *colcer* (cu *-l->n*); v. mai sus, s.v. *Colceriu*.
Concescu < *Conciu*; cf. n. top. *Concești*.
Conciatu: *conciat* „cu conci, cu moț".
Concită: *Concita*, n. pers. feminin spaniol.
Conciu: *conci* „coc de păr la femei, moțoc"; cf. n. top. *Conciul*.
Concleneiu
Concu: bg. *Konko*.
Conda: gr. *Konda* (scris *Konta*); cf. *Conta*.
Condac: *condac* 1. „imn bisericesc"; 2. „patul, stratul puștii".
Condari: gr. *Kondari(s)*.
Condasu: gr. *Kondas*.
Condea: bg. *Kondja*; cf. și gr. *Kondea(s)*.
Conde(I)escu < *Condei*; cf. n. top. *Condeești*.

Condei(u): *condei.*

Condeianu < *Condei* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Condeloglu: tema este gr. *Kondelos* (sau/și *Kondelli(s)*, iar *-oglu*, este tc. *ogul/oglu*) „fiu".

Condemin: cf., pentru temă, *Condea.*

Conderman: germ.

Condescu < *Condu* sau (și) *Condea* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*

Condichi: *Condea* (v. mai sus), cu suf. gr. *-iki(s).*

Condiescu: același cu *Conde(i)escu.*

Condoiani: gr. *Kondogianni(s).*

Condoiu: *Condu;* cf. n. top. *Condoiești.*

Condolea: *Condu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ole(a);* cf. și bg. *Kondolov.* Cf. n. top. *Condulești.*

Condor: același cu *Condur;* cf. și cele spuse la *Condru.*

Condorache: același cu *Condurachi.*

Condoraș: *conduraș,* diminutiv al lui *condur* (v. mai jos *Condur*).

Condorățeanu: același cu *Condurățeanu.*

Condos: gr. *Kondos.*

Condotu: cf. gr. *Kondiotis.*

Condrache: același cu numele următor.

Condrachi: gr. *Kondrakis;* cf. n. top. *Condrăchești.*

Condrat: pol. sau (și) rus. *Kondrat*; cf. n. top. *Lacul de la Condratu.*

Condratov: bg. *Kondratov.*

Condrea: gr. *Kondras,* cu *-a* (după lăsarea la o parte a lui *s*) devenit *-ea,* fiind „simțit" ca sufix. Ar putea fi și un derivat regresiv de la *Condrachi.* Cf. n. top. *Condrea.*

Condreci: *Condrea* (v. numele precedent), cu suf. *-eci.*

Condrescu < *Condrea;* cf. n. top. *Condrești.*

Condreț: același cu *codreț* „de codru" și *Codreț* „numele unei ființe mitologice" (pentru *-n-*, cf. *condroi* < *codroi*).

Condriuc: *Condrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*

Condrov: *Condrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov.*

Condroțeanu: același cu *Condruțeanu.*

Condru: ung. *kondor* „creț, învechit"; cf. și gr. *Kondra(s).*

Condrus: are aspect grecesc (cf. *Kondras,* s.v. *Condrea,* căruia i-ar corespunde un *Kondros,* nedescoperit de mine.

Condruț: *Condru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Condruțeanu: *Condruț,* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi același cu *Condurățeanu.*

Condruz: același cu *Condrus.*

Condu: bg. *Kondo* sau (și) gr. *Kondos, Kondu.*

Condur: *condur* „pantof", cf. și *Condurul Doamnei* „o plantă"; cf. și gr. *Konduri(s).*

Condurache: același cu *Condurachi;* cf. n. top. *Condurache.*

Condurachi: în grecește există și tema *Konduri(s)* și suf. *-akis,* n-am găsit însă un *Konduraki(s),* ceea ce nu înseamnă că acesta n-ar circula ca antroponim.

Conduraru: *condurar* „cizmar, pantofar".

Condurat(u): *condurat* „încălțat cu conduri".

Conduratic: *condur,* cu suf. *-atic.*

Condurățeanu < n. top. *Conduratul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Condureanu < *Condur,* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și *Condurachi,* cu *-eanu* în locul grecescului *-achi.*

Conea: *Conu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea;* cf și bg. *Konju.*

Conean: *Conea* (v. numele precedent), cu suf. *-ean(u).*

Conescu < *Conu* sau/și *Conea* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*

Conete: *Conu* sau/și *Conea* (v.s.v.), cu suf. *-ete.*

Conevici: bg. *Kono,* cu suf. sl. *-ević.*

Confinistru: ar putea fi it. *confinista* „exilat, cu domiciliul forțat" *(< confine),* absent în dicționarele folosite de mine, dar verosimil; pentru *-r-,* cf. *Calistru* < *Calist.*

Coniac: gr. *Koniakos, Koniaku.*

Conoiu: *Conu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Conou: cf. bg. *Konov,* al cărui *-v* a putut fi „redat" în românește (poate și intenționat) prin *u.* Cf. și gr. *Konou* (pronunțat, de fapt, *u*).

Conora: cf. *conoare* „leneș, om de nici o treabă; unul care, începînd un lucru, se apucă de altul" (DA).

Conoro: cf. numele precedent; *-o* ar putea fi o greșeală de transcriere.

Conovaru: tema pare a fi aceeași cu a numelui următor (acesta „simțit" ca format cu suf. *-ici,* care a fost apoi înlocuit prin *-ar*).

Conovici: *Conu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Konov, Konovski.*

Constanda: nume mic feminin (îi corespunde, la alt nivel social, *Constanța*), de fapt, gr. *Konstanda* (n. de familie).

Constandache: același cu numele următor.

Constandachi: gr. *Konstandaki(s).*

Constandeș: *Constand-* („tema" lui *Constandin*), cu suf. *-eș;* cf. și gr. *Konstandes.*

Constandi: gr. *Konstandi.*

Constandin: același cu *Constantin.*

Constandini: gr. *Konstandini(s).*

Constandiniu: *Constandin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu;* ar putea fi și același cu numele precedent.

Constandiș: același cu *Constandeș.*

Constant: nume calendaristic (la catolici); cf. *Constanțiu.*

Constante(a): gr. *Konstantea(s).*

Constantin: nume calendaristic (al lui Constantin cel Mare, împărat roman).
Constantincăi: genitivul lui *Constantinca*, feminin al lui *Constantin* (cf. n. fem. *Brăduică* < *brădui* „creangă de brad").
Constantineanu < *Constantin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Constantinel: diminutiv al lui *Constantin*.
Constantinescu < *Constantin;* foarte frecvent, de unde necesitatea de a i se adăuga, pentru evitarea confuziei posibile, un determinant (cel mai des, un nume de localitate).
Constantinică: diminutiv, cu suf. *-ică* (cf. *Ionică*), al lui *Constantin*.
Constantinide: același cu numele următor.
Constantinidi: gr. *Konstantinidi(s)*.
Constantiniu: *Constantin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Constantiniuc: *Constantin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Constantinoiu: *Constantin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Constantinof: același cu numele următor.
Constantinov: bg. (și sl.) *Konstantinov*.
Constantinovici: *Constantin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Constantziu(s): același cu numele următor.
Constanțiu: lat. *Constantius*.
Consul: *consul;* cf. și gr. *Konsula(s), Konsulakis;* cf. n. top. *Consulul* (Dobrogea).
Consulta: it.
Conta: gr. *Konta(s)*.
Contea: gr. *Konte, Kontea(s)*.
Conteru: gr. *Konter(i)*.
Contescu < *Contu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Conteș: *conteș*, variantă a lui *contăș* „haină bărbătească de modă apuseană"; (azi) haină bărbătească blănită".
Conti: it. *Conti;* cf. și gr. *Konti*.
Contineanu: gr. *Kontini(s)*, mai probabil, un rom. *Contini*, neatestat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Continghiu: prima parte *(Contin-)* este identică cu a numelui precedent.
Contogeorge: gr. *Kontogeorgi(s)*.
Contoiu: *Contu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Contor: gr. *Kontoros, Kontoru*.
Contrea: același cu *Condrea;* cf. și gr. *Kontras*.
Contu: gr. *Kontu (Kontos)*, bg. *Konto*.
Contus: gr. *Kontos*.
Conț(u): se poate explica în multe feluri. În greacă avem *Kontzia* și numeroase „compuse", cu *Kontzi-* în prima lor parte; de adăugat bg. *Kontsov*. DA are mai mulți *conț:* 1. „parte din ceva, bucată"; 2. variantă a lui *consul;* 3. variantă a lui *contă* „resturi de pînză".
Conțea: *Conț(u)*, cu suf. *-ea;* cf. și pol. *Kontsa*.
Conțescu < *Conț(u)* (sau/și *Conțea*); cf. n. top. *Conțești*.
Conți: cf. numele precedente și cel următor.
Conțiu: același cu *Conțu* (*-i-* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*).
Conțolencu: este „echivalentul" numelui următor (suf. ucr. *-enko* = rom. *-escu*).
Conțolescu < *Conțu* sau/și *Conțea* (v.s.v.), cu suf. *-ole* și *-escu*.
Conu: bg. *Kono;* cf. n. top. *Conești*.
Cooradino: it.
Coordoneanu: același cu *Corduneanu*. Dacă *-oo-* nu-i o greșeală de transcriere, avem a face cu influența lui *(a) coordona*.
Copac: *copac;* cf. *Arbore*.
Copacea: *Copac* (sau/și *copac*), cu suf. *-ea*.
Copaci(u): variantă a lui *copac*.
Copacinschi: pol. *Kopaczyński*.
Copagea: același cu *Copacea*.
Copadineanu < n. top. *Cobadin*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Copan: *copan* „coapsă, șold de animal (mai ales de pasăre)".
Copană: variantă, absentă în dicționare, a lui *copan*.
Copăceanu < n. top. *Copaciul;* cf. n. top. *Copăceni*.
Copăcescu: *Copac;* cf. n. top. *Copăcești*.
Copăcianu: același cu *Copăceanu*.
Copăieru: *copăier* „cel care face copăi (= albii, coveți)", absent în dicționare.
Copăiescu < *copaie* „albie, covată" (devenit mai întîi antroponim, absent în fișierul meu).
Copălescu < gr. *Kopala(s)* sau (și) *Kopolás*), cu suf. *-escu;* cf. și n. top. *Copălăul*.
Copcea: *copce*, variantă a lui *copcă* „cheotoare; chingă".
Copceac: tc. *kapčak* „cange de incendiu".
Copceag: același cu numele precedent.
Copcelău: cf. bg. *Kopčeliev*.
Coperea: pol. *Koper(a)*.
Copeschi: pol. *Kopietski*.
Copici: bg. *Kopi*, cu suf. *-ici* (> sl. *-ič*).
Copii-Mulți: *copii mulți!*
Copil: *copil*, în unele cazuri, cînd e vorba de epoci mai îndepărtate în trecut, poate avea sensul de „fiu nelegitim"; și accentul a variat (în limba veche și regional, chiar azi, era accentuată prima silabă).
Copilaș: *copilaș*.
Copilău; cf. bg. *Kopilovski* și n. top. *Copălăul*.
Copiliu: *Copil* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-iu;* cf. și gr. *Kopilis*.
Copillin
Copilu(l): *copil*, articulat; cf. n. top. *Copilul*.
Copindeanu < n. top. *Copand* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Copoi(u); *copoi* „cîine de vînat"; (fig.) „agent de poliție".
Copoianu: *Copoi(u)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și *Capoianu*.

Coporan: *coporan* „haină bărbătească, un fel de anteriu țărănesc".
Copoț: ung. *kopats* „pleșuv".
Coprian < n. top. *Copru* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Copsu: gr. *Kopsi(s)*.
Coptil: *coptil* (cu t palatal, ca în unele graiuri vestice), corespunzător lui *copchil*, caracteristic mai ales pentru graiurile moldovenești.
Coptu: *copt;* cf. și bg. *Kopto;* cf. n. top. *Coptul*.
Copuzeanu < n. top. *Copuzul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Copuzenu: același cu numele precedent (?)
Cora: *coră*, variantă a lui *coară* „un pește"; cf. și bg. *Kora*.
Coracea: *Coraci* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.
Coraci: ung. *kórács* „o specie de vultur"; cf. și gr. *Koraki(s)*.
Coracin: gr. *Koratzinos*.
Coradan < n. top. *Corad* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Coran: bg. *Koran;* cf. și bg. *Koranov;* cf. n. top. *Coranul*, care ar putea fi însă, foarte bine, același cu *Corhanul* (*h*, simplă aspirație, dispare ușor).
Coraș: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *caras* = *caracudă* „un pește"; cf. varianta *caraș*.
Coravu: bg. *korov* „dur, aspru"; cf. și gr. *Koravos*.
Corăbianu < n. top. *Corabia*, cu suf. *-anu*.
Corăbieru: *corăbier;* cf. n. top. *Corăbierul*.
Corăci: cf. *Coraci*.
Corănțăli: cf. gr. *Korantzi(s)*.
Corăscu < *Cora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Corășanu < *Coraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Corățianu: gr. *Koratzani(s)*.
Corățu: gr. *Koratsi(s)*.
Corbaci(u): *corbaci*, variantă a lui *gîrbaci* „bici făcut din mai multe curele împletite".
Corban: *corban* „(de culoare) negru închis"; cf. n. top. *Corbani*.
Corbaru < n. top. *Coarba*, cu suf. *-ar*.
Corbănescu < *Corban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Corbea: *corb*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Fîntîna- și Rîpa Corbii*.
Corbean(u) < n. top. *Corbi;* cf. n. top. *Corbeni*.
Corbei: *corbei* „nume de cîine negru ciobănesc" (DA), dar și *corb* + *-ei*, cf. *Hulubei* < *hulub*.
Corbescu < *Corbu;* cf. n. top. *Corbești*.
Corbici: *corbici* „nume de cîine negru ciobănesc" (DA).
Corboi: *Corbu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Corbu(l): *corb;* cf. n. top. *Corbul, Corbi*.
Corbuleanu < n. top. *Corbul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Corbuleț: *corbuleț*, diminutiv al lui *corb*.
Corbuț: *corbuț*, diminutiv al lui *corb*.
Corcaci: *corc-* (cf. *Corcău*) cu suf. *-aci*.
Corcan: *corcan* „crenguță netrebuitoare de pe un butuc de vie" (DA); cf. și *corcan*, variantă a lui *curcan* și a lui *croncan* „corb; vultur"; cf. n. top. *Corcanul*.
Corcău: cf. *corcoaie* „locul unde *corcăie* apa, unde urlă apa" (< *a corcăi)*.
Corcea: *corci* „născut prin încrucișarea sexuală a două soiuri, corcit", cu suf. *-ea*.
Corceag: *corceag* „o specie de cîine de vînătoare"; cf. și bg. *Korčak*.
Corceaghin: rus.
Corceanu < *Corciu* sau (și) *Corcea* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Corceiu: *corci* „corcit", cu suf. *-ei*.
Corcescu < *Corcea;* cf. n. top. *Corcești*.
Corche: gr. *Korkis*.
Corcheș: cf. numele precedent.
Corchia: același cu *Corche*, cel puțin în ce privește tema *(corc-)*.
Corciac: același cu *Corceag*.
Corciovă: *corciovă*, variantă a lui *cociorvă* 1. „vătrai"; 2. „o unealtă de pescuit".
Corcioveanu < n. top. *Corcioveni*.
Corciovei: *corciovă*, cu suf. *-ei;* DA înregistrează, ca „suspect", un *cociorvei*.
Corciovescu < *Corciovă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Corciu: bg. *Korčo*.
Corcodel: *corcodel*, variantă, absentă în dicționare, a lui *corcoduș* „o specie de prun"; cf. *curcudel* (DA) și n. top. *Corcodelul*.
Corconeanu < *Corcan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Corcotă: *corcotă* „coș de desfăcut porumb".
Corcotei: *corcotă*, cu suf. *-ei*.
Corcoveanu < n. top. *Corcova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Corcoz: *corcos*, pl. *corcoase* „fructe verzi, necoapte, acre" (DA).
Corcudel: același cu *Corcodel*.
Corcuță: cf. *(a) corcoța*, variantă a lui *cocoța*.
Cord: bg. *Kordo*.
Corda: gr. *Korda(s)* sau (și) bg. *Korda*.
Cordalis: gr. *Kordalis*.
Cordan < n. top. *Cordău* (Ardeal), pornind, probabil, de la forma ung. *Kardó*.
Cordas: gr. *Kordas*.
Cordăreanu < n. top. *Cordăreni*.
Cordea: *coardă* sau (și) *Kord(a)*, cu suf. *-ea;* cf. și *cordeá* „panglică".
Cordeanu < n. top. *Cordeni*.
Cordel: gr. *Kordel(l)o(s)*.
Cordelea: același cu numele următor (cu finala „românizată").
Cordeli: gr. *Kordeli(s)*.
Cordescu < *Cordea* sau (și) *Cord(a)* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Cordier
Cordiş: *Cord(a)* (v.s.v.), cu suf. *-iş*.
Cordoban: *cordoban* variantă, absentă în dicţionare, a lui *cordovan* (v. *Cordoveanu*).
Cordobină: cf. numele precedent.
Cordoveanu: *cordovan* „piele fină pentru încălţăminte de lux şi obiecte de piele".
Cordos: gr. *Kordos*.
Cordoş: ung. *kardos* „cu sabie; gata de luptă, de ceartă".
Corduban: acelaşi cu *Cordoban*.
Corduleanu: bg. *Kordul*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cordun: *cordun*, variantă a lui *cordon* „graniţă, frontieră" (propriu „linie de apărare, la graniţă, alcătuită din posturi de soldaţi)".
Cordunea: *cordun*, cu suf. *-ea*.
Corduneanu < n. top. *Cordunul* sau (şi), mai ales, *Cordunul* „nume vechi moldovenesc al *Bucovinei*".
Cordunianu: acelaşi cu numele precedent.
Corduş: acelaşi cu *Cordoş*.
Core: gr. *Kori* sau (şi) *Korre*.
Coreci: cred că este o variantă a lui *curechi* (*-u-* neaccentuat > *o* şi *chi* > *ci*, ca în unele graiuri moldoveneşti).
Corega
Corelaru: acelaşi cu *Curelaru*
Coreni
Coresi: gr. *Koresi(s)*
Coreşiu
Corfante: it.
Corfar(i)u: *corfar* „împletitor de corfe" (= coşuri).
Corfă: *corfă* „coş (mare), cu toartă prin care se trece braţul".
Corfescu < *Corfă* sau (şi) *Corfu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Corfu: gr. *Korfu*.
Corgiu: gr. *Korgios*.
Corha: *corhă* „rîpă ţăpişă, ruptură de pămînt"; cf. *Corhuţ*.
Corhan: *corhan* „o insectă"; cf. şi *corhan* „urcuş mare şi uniform spre un platou".
Corhăneanu < n. top. *Corhana*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Corheci: *corhă* sau (şi) *Corha*, cu suf. *-eci*.
Corhuţ: *corhă*, din familia lui *corhană* „coastă rîpoasă", cu suf. *-uţ*.
Corianu: *Coriu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Coric: gr. *Korikis*.
Coriceanu < *Corici(u)* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Corici(u): ung. *korics* „o specie de cioară".
Coricovac: *coricov* „măr pădureţ, sălbatic", cu suf. *-ac* (care formează şi substantive colective).
Corifescu: gr. *Korifidis* (cu înlocuirea lui *-idis* prin echivalentul rom. *-escu*).
Corijianu
Corini: gr. *Korini*.
Coriu: gr. *Koriu*.
Corivan: cf., pentru temă, rut. *korivka* „o specie de gîndac".
Corîci(u): acelaşi cu *Corici(u)*.
Corjan: *coarjă* (v. mai jos, *Corjescu*), cu suf. *-an*; cf. *Cojan*.
Corjăuceanu < n. top. *Corjăuţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Corjescu < *Coarjă*, absent în fişierul meu, dar verosimil, variantă a lui *coajă* (cf. *Coajă*). Cf. şi ucr. *Korž*.
Corjos: *corjos*, şi el absent, cf. *cojos* „cu coajă multă sau mare".
Corla: *corlă* „numele unei păsări acvatice"; (fig.) „femeie care umblă de colo colo, hoinară, vagabondă".
Corlaci(u): *corlă*, cu suf. *-aci*.
Corlad: acelaşi cu *Corlat*.
Corlade: acelaşi cu numele precedent.
Corlan: *corlan* „coş pentru fum". (DA).
Corlat: ung. *Korlát* „Carol".
Corlănescu < *Corlan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Corlăteanu < n. top. *Corlatele* sau (şi) *Corlăteni*.
Corlătescu < *Corlat*; cf. n. top. *Corlăteşti*.
Corlăţan: acelaşi cu numele următor.
Corlăţeanu < n. top. *Corlăţelul*. Ar putea fi considerat ca identic cu *Corlăteanu* (*ţ* în loc de *t* nu face dificultăţi).
Corlea: *corlă* „numele unor păsări acvatice", cu suf. *-ea*.
Corleancă: derivat de la numele precedent cu suf. compus *-eancă*.
Corleciuc: *Corlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Corlescu < *Corlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Corman: *corman*, variantă a lui *cormană* „o piesă a plugului sau a morii".
Cormata: cf. gr. *Kormas* şi *Cormos*, de la tema cărora un „derivat", chiar grecesc, în *-ata*, este posibil.
Cormoraşu: *cormoră*, variantă a lui *cormană* (v. mai sus *Corman*), cu suf. *-aş*.
Cormos: gr. *Kormos*.
Cormoş: ung. *kormos* „de culoarea fumului, a funinginii".
Cormus: acelaşi cu *Cormos*.
Cornac: *cornac* „rădaşcă" (o insectă).
Cornaci: *cornaci*, cu coarnele lungi"; (subst). „diavolul"; „cel care ţine coarnele plugului"; cf. n. top. *Cornaciul*.
Cornaţiu: cred că este acelaşi cu numele precedent („articulat" şi cu grafie latinizantă); cf. şi *cîrnaţ*.
Cornăşeanu: *coarneş* „cu coarne tari", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cornăţeanu < n. top. *Cornăţelul*; poate fi un derivat şi de la n. top. *Cornetul* (foarte frecvent).

Cornea: *cornea* „numele dracului"; poate fi totuși, foarte bine, un derivat de la *corn* cu suf. *-ea* (poreclă); cf. n. top. *Cornea* și n. top. *Corneanu*.

Corneci: *corneci* 1. „rădașcă" (o insectă); 2. „numele dracului".

Cornei: *corn*, cu suf. *-ei*.

Cornel(iu): (lat.) *Cornelius*.

Cornelea:, *Cornel*, cu suf. *-ea*, sau, mai degrabă, același cu *Corneliu* (finala *-elea* pare mai „românească").

Cornescu < *Cornea;* cf. n. top. *Cornești*.

Corneș: *corn*, cu suf. *-eș;* cf. și *coarneș* „cu coarne tari"; cf. n. top. *Cornesul*.

Cornet(t)i: it.

Cornici(u): *cornici* „cel care ține coarnele plugului".

Cornicioiu: *Cornici(u);* cf. și numele următor, care a putut fi „românizat" prin înlocuirea lui *-uk* cu *-oiu*.

Corniciuc: ucr. *Kornijčuk*.

Cornif

Cornilă: *cornilă* „numele unui bou cu coarne mari"; (fig.) „om prost"; cf. și ucr. *Kornilo*.

Cornilescu: *Cornilă*, cf. n. top. *Cornilești*.

Corniș: *corniș* „pădure de corni"; cf. n. top. *Cornișí*, *Cornișul*.

Cornișel: diminutiv al numelui precedent.

Cornișor: *cornișor*, diminutiv al lui *corn;* cf. n. top. *Cornișorul*.

Cornișteanu < n. top. *Cornești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Corniță: *cornița* (articulat!) „nume de oaie sau de vită mare"; cf. n. top. *Balta Corniței*.

Cornițeanu < *Corniță* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Cornițescu < *Corniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Cornoc: *corn*, cu suf. *-oc*.

Cornoiu: *Cornu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *oiu*.

Cornosov: tema pare a fi *cornos* „tare ca cornul", cu suf. *-ov*, care va fi înlocuit un sufix românesc echivalent.

Cornoveanu < n. top. *Cornova* (neatestat, dar verosimil).

Cornu: *corn*.

Cornut: *cornut*, *-ă* „nume de animale cu coarne mari"; „nume de plante".

Cornuț: *cornuț*, diminutiv al lui *corn*.

Coroamă: *curamă* „contribuție, cotizație, colectă" (DA).

Coroană: *coroană*.

Coroban: *corobă* (v. numele următor), cu suf. augmentativ *-an;* cf. n. top. *Corobana*.

Corobea: *corobă* „cuvînt de ocară dat unui bou" (DA), cu suf. *-ea*.

Corocea: același cu *Corogea*.

Corodan < n. top. *Corod* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Corodeanu < n. top. *Corod*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Coroga: cf. numele următor.

Corogea: *(a) corogi*, variantă a lui *coroji* (despre lemn, piele) „a se strîmba, a se usca"; (fig.) „a se prosti" (despre oameni), cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Corogea*.

Corogeanu: *Corogea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. n. top. *Apa Corogenilor*.

Coroi(u): *coroi* „numele unor păsări răpitoare"; (fig.) „poreclă dată țiganilor"; cf. n. top. *Coroiul*.

Coroian(u) < n. top. *Coroiul*, cu suf. *-an(u)*.

Corolan < n. top. *Coruleni* (Ardeal).

Corolea: bg. *Korol(ev)*.

Coroleancă: ucr. *korolenka* (femininul lui *korolenko* „prinț, fiu de rege, fiu de împărat, mai ales în basme"); cf. *Korolenko*, scriitor clasic rus.

Coroleucă: pare a fi o variantă a numelui precedent (cu partea finală modificată sub influența lui *leucă*); cf. n. top. *Coroleuca*.

Coromîslă: *coromîslă* „cobiliță"; cf. n. top. *Coromîslele*.

Corondan < n. top. *Corund* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Coronicolov: cf. bg. *Koronikov*.

Corono: cf. gr. *Koronidis*.

Coropcar(i)u: *coropcar* „marchidan, negustor ambulant care umblă cu coropca în spate".

Coropcă: *coropcă* „ladă lunguiață cu mai multe compartimente în care negustorul ambulant așează obiectele de vînzare"; cf. n. top. *Coropca*.

Coropceanu < n. top. *Coropceni*.

Coroptschi: tema pare a fi aceeași ca a numelui precedent, iar *-schi* e suf. sl. așa de răspîndit; face dificultăți *-t-*.

Coros: gr. *Koros*.

Corovancă: *corovancă*, variantă necunoscută dicționarelor, verosimilă (cf. *corovaică*) a lui *corovatic* „numele unei plante".

Coroveanu: tema este ucr., rus. *korova* „vacă"; cf. și bg. *Korov*. S-ar putea să avem un derivat de la un n. top. *Corova* sau *Coroveni*, existent într-o vreme.

Corozel: *Corozelul*, numele unui afluent al rîului *Bîrlad*.

Corozmici: cf. ung. *korosma* „darurile făcute de nași noului născut".

Corpaci(u): variantă, cred, a lui *corpacă* „o specie de pește"; cf. n. top. *Corpaci*.

Corpada: același cu numele următor.

Corpade: cf., pentru temă, gr. *Korpas;* de altfel și finala este tot grecească.

Corpaș: ung. *korpás* „amestecat cu tărîțe".

Corpăcescu < *Corpaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Corpodean < n. top. *Corpade* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.

Corsaru: *corsar* „comandant al unui vas corsar" (= corabie înarmată de proprietarul ei).

Corșadea

Coroșmarec: tema pare a fi ung. *koros* „vîrstnic" sau *kóros* „bolnăvicios".

Coroșoreanu: tema este identică cu a numelui precedent.

Corteanu: *cortean*, variantă a lui *curtean* 1. „slujbaș al curții domnești"; 2. „soldat din clasa micilor boieri, care formau garda personală a domnitorului".

Cortez: *cortez* „politicos, curtenitor"; cf. și bg. *Kortez*.

Cortoboșa: *cortaboș(ă)*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *caltaboș* „cîrnat din intestinul gros al porcului umplut cu măruntaie tocate, cu orez etc."; cf. varianta *cirtaboș* (DA).

Cortojan: același cu *Cartojan*.

Cortun: ung. *karton* „stambă".

Corugă: *corugă* „tavă făcută din coajă de brad, la stînă", variantă a lui *coroagă*.

Coruia: „femininul" lui *corui*, variantă a lui *coroi* (v. mai sus, s.v. *Coroi*).

Corujan: cf. n. top. *Corogea*, *Curugea*.

Coruț(iu): același cu *Curuț(u)*.

Corvin: lat. *Corvinus*, nume pe care și l-a luat regele Ungariei Máthyás, pornind de la efigia corbului din blazonul familiei.

Corzac: cf. n. top. *Corzul* și ung. *Korz* „corsican".

Cosa: ucr., rus. *kosá* „coadă, cosiță".

Cosac: *cosac*„ o specie de pește"; cf. n. top. *Cosacul*.

Cosacenco: *Cosac* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko*, care va fi înlocuit rom. *-escu* (sau *-eanu*).

Cosachievici: pol. *Kossakiewicz*.

Cosan: bg. *Kosan*.

Cosangiu: pare a fi același cu *Cazangiu*.

Cosașu: *cosaș*.

Cosau

Cosăceanu < *Cosac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Cosăcescu < *Cosac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Coschina: gr. *Koskina(s)*.

Cosciug: *cosciug*, variantă a lui *coșciug* 1. „coș, coșniță"; 2. „sicriu".

Cosco: gr. *Koskos*

Coscoratu: gr. *Koskoris*, *Koskoros*, cu suf. gr. *-atos*.

Coseac: același cu *Cosac* (*-ac*, simțit ca sufix, a fost înlocuit prin suf. *-eac*).

Cosefciuc: același cu *Cosevciuc*.

Cosenciuc: ucr. *kosinjà*, diminutiv al lui *kosà* (v. mai sus, s.v. *Cosa*), cu suf. ucr. *-čuk*.

Cosevciuc: ucr. *kosa* (v. mai sus, s.v. *Cosa*), cu suf. „compus" *-evčuk*; cf. și bg. *Kosev*.

Cos(i)e: *cosie* „coadă de coasă".

Cosierău: *cosărău* „capătul căpriorului de sub streașină".

Cosimbescu < n. top. *Cosimbești*.

Cosin: bg. *Kosin*.

Cosineli: cf. it. *Cosimelli*.

Cosma: nume biblic.

Cosmaciuc: *Cosma* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.

Cosman: pol. *Kosman*.

Cosmanciuc: pol. *Kosman* (sau rom. *Cosman*), cu suf. ucr. *-čuk*.

Cosmaschi: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski*.

Cosmaș: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș* (cf. *Grigoraș* < *Grigore*).

Cosmatu: gr. *Kosmatos*, *Kosmatu*.

Cosmațchi: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski* (*-s-* > *ț* se explică prin asimilație sub influența lui *k'* următor).

Cosmeanu < *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Dealul Cosmenilor* și *Cozmeni* (Ardeal).

Cosmeleagă: *coșmelie* „casă sărăcăcioasă, proastă, ruinată", cu suf. *-eagă*,

Cosmescu < *Cosma*; cf. n. top. *Cosmești*.

Cosmici: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič*.

Cosmin: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in* (cf., de ex., *Anghelina* < *Anghel*); cf. și it. *Cosmin*.

Cosminoiu: *Cosmin* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Cosminovici: *Cosmin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.

Cosminschi: pol. *Kuzminski*.

Cosmiță: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Cosmoc: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc*.

Cosmoiu: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Cosmovici: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.

Cosmulescu < *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu* (cf. numele următor).

Cosmulete: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)ete*.

Cosmuța: același cu numele următor.

Cosmuță: *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.

Cosneanu < n. top. *Cosna* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Cosoi(u): *Cosa* sau (și) *cosoi* „cui de lemn care prinde scaunul de osia carului"; „cureluțe de nuiele de salcie, șiret de curea".

Cosor: *cosor* „cuțit scurt, încovoiat la vîrf, care se folosește în cultura viței de vie".

Cosoroabă: *cosoroabă* „fiecare dintre bîrnele așezate orizontal deasupra pereților casei în lungul acoperișului".

Cososchi: pol. *Kos(s)owski*.

Cosovan(u) < n. top. *Kosovo* (Iugoslavia); va fi existat, poate, și la noi un toponim

identic; cf. *Cosovățul* (jud. Mehedinți) și *Cosoba* (Ilfov).

Cosovici: pol. *Kossowicz*.

Cosovschi: pol. *Kos(s)owski*.

Cospirovschi: cf. pol. *Kasperowicz* (*Co-* poate fi o greșeală de transcriere, dar și produsul unei modificări fonetice: *Co-* < *Că-* < *Ca-*).

Costa: gr. *Kosta(s)* sau (și) ung. *Koszta*.

Costacea: *Costache*, pronunțat în unele graiuri moldovenești *Costace*.

Costache: gr. *Kostaki(s)*; cf. n. top. *Costache*.

Costacopol: gr. *Kostakopulos*, *Kostakopulu*.

Costaforu: gr. *Kosta Foros*.

Costaiche: același cu *Costache* (în graiurile în care se spune *ureiche* etc.).

Costake: același cu *Costache*.

Costamanga: gr. *Kosta Manga(s)*.

Costan: bg. *Kostan*.

Costanași: diminutiv, cu suf. *-aș*, al numelui precedent (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).

Costanda: nume mic feminin, din familia lui *Co(n)standin*; cf. și bg. *Kostanda*, cf. n. top. *Costanda*.

Costandache: gr. *Kostandakis*.

Costandin: variantă populară a lui *Constandin*.

Costandinescu < *Constandin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Costantin: variantă populară a lui *Constantin*.

Costantinescu < *Costantin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Costaru: gr. *Kostaru*.

Costașu: cf. tema *(Kostasz-)* a numelui următor; cf. n. top. *Costașul*.

Costașevschi: pol. *Kostaszewski* (cerut de *Kostaszewska*, acesta „atestat").

Costăchel: diminutiv al lui *Costache*.

Costăchescu < *Costache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Costăchiț: *Costăchiță*, diminutiv al lui *Costache*.

Costău: cf. bg. *Kostov*.

Coste(a): gr. *Kostea(s)*; cf. și bg. *Koste*.

Costean(u): *Costea* sau (și) *Costa* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. și n. top. *Costeni*.

Costei: *Costea* sau (și) *Costa*, cu suf. *-ei*; cf. n. top. *Costei*.

Costel; diminutiv al lui *Constantin*; cf., mai departe, *Costică*; cf. și gr. *Kostellos*, *Kostellu*.

Costenco: bg. *Kostenko*.

Costeschi: același cu *Costețchi*.

Costescu < *Costa* sau (și) *Coste(a)*; cf. n. top. *Costești*.

Costețchi: pol. *Kostetski*.

Costian: același cu *Costeanu* sau < n. top. *Costieni*.

Costică: diminutiv al lui *Constantin*; formal vorbind, tema este *Costea*.

Costicca: dacă nu-i vorba de o greșeală de transcriere (cf. numele următor), avem a face cu o modificare (voită!) după model italian a lui *Costică*.

Costicea: același cu numele următor.

Costici: *Costea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Costicu: același cu *Costică*; cf. și bg. *Kostik*, gr. *Kostikos*.

Costide: gr. *Kostidis*.

Costiescu: același cu *Costescu*.

Costilă: *Costea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Costin: ucr. *Kostyn* sau (și), cu suf. *-in*, un derivat de la *Costea*; este totuși simțit ca un hipocoristic al lui *Constantin*; cf. n. top. *Costin*.

Costina; „femininul" lui *Costin*; cf. și gr. *Kostinas*.

Costinar

Costinaș: *Costin* (v. mai sus, s.v.) cu suf. diminutival *-aș*.

Costinceanu: bg. *Kostinko* „românizat" prin adăugarea suf. *-eanu*; și cf. *Costing*.

Costineanu < *Costin*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Costineni*.

Costinel: *Costin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Costinescu < *Costin*; cf. n. top. *Costinești*.

Costing: cf. *Costinceanu*; ar putea fi o transcriere greșită pentru *Costiug* (v. acest nume).

Costiniu: *Costin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.

Costiniuc: *Costin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (care va fi înlocuit pe *-escu*).

Costinoiu: *Costin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Costinuc: *Costin* (v. mai sus s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.

Costis: gr. *Kostis*.

Costiș: *costiș* 1. „coastă de deal, costișă"; 2. „o parte a căruței" (DA).

Costișanu < n. top. *Costișa*, cu suf. *-anu*.

Costișel: *costișel* „numire de cusătură cu culoare neagră pe mîneca cămășii femeilor de pe Bistricioara".

Costițea: *costiță*, cu *ț* „moale" (?); cf. n. top. *Costița*.

Costiuc: același cu numele următor; ar putea fi și *Costea*, cu suf. ucr., *-juk*.

Costiug: *coștiug*, variantă a lui *coșciug* „sicriu".

Costof: bg. *Kostov*.

Costoiu: *Costea* sau (și) *Costa* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Costoli: cf. gr. *Kostolidu*, *Kostolia(s)*.

Costomiris: gr. *Kostomiris*.

Costone: cf. gr. *Koston*.

Costopol: gr. *Kostopulos*.

Costorel: diminutiv de la *custoră*, variantă a lui *custură* „tăiș de cuțit"; „(un fel de) cuțit'; „ferăstrău".
Costoroabă: *costoroabă*, variantă a lui *cosoroabă* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Costoroava*.
Costovici: *Cost(e)a* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ovič*; cf. bg. *Kostov(ski)*.
Costras: pare a fi același (grafic!) cu numele următor.
Costraș: *costraș*, variantă a lui *costrăș* 1. „biban"; 2. „mînz, cu coada retezată".
Costreadin
Costreci: cf., pentru temă, ucr. *kostritsa* „puzderie" și rus. *hostrets* „partea de jos a crupei (la animale)".
Costrîj: *costrîj*, variantă, absentă în dicționare, a lui *costrăș* (cf. *costruj* și *costrijit*).
Costruș: același cu *Costraș*, (variantă a lui *costrăș*).
Costruț: cf. *Costreci* (pentru temă).
Costuleanu < n. top. *Costuleni*.
Costuri: gr. *Kosturis*.
Costuș: ung. *kosztos* „abonat la o pensiune".
Cosulschi: pol. *Kosula* (și *Kosuts*), cu suf. sl. (și pol.) *-ski*.
Coșa: „femininul" bg. *Košo*.
Coșan < n. top. *Coșani*.
Coșara: *coșară* „coș, coșniță".
Coșarcă: *coșarcă* „coș, corfă".
Coșaru: *coșar* „îngrăditură de nuiele pentru adăpostul vitelor"; „acaret pentru păstratul și uscatul porumbului".
Coșărariu: *coșărar* „cel care face coșare sau coșuri".
Coșăraru: *coșărar* „cel care face coșare pentru popușoi" (DA).
Coșărcaru: *coșărcar* „cel care face coșărci; coșar".
Coșbuc: explicația lui I. Pătruț (LR, 1978, p. 145) < **Coșb(ea)*, cu suf. diminutival *-uc* mi se pare artificială; tema este *cojbă*, variantă ardelenească a lui *cujbă* (v.s.v.). cu suf. diminutival, *-uc*.
Coșca: *coșcă* „coajă".
Coșcodan: *coșcodan* „soi de maimuță cu coadă lungă"; (despre oameni) „termen glumeț de ocară".
Coșcodar: același, cred, cu precedentul (*-an* și *-ar* sînt uneori complentare).
Coșconea: *coșcană* „rădăcină rămasă de la stuf".
Coșconel: tema este aceeași ca a numelui precedent.
Coșcovei: *coșcov* „loc gol pe sub coajă, pe sub piele; gaură", cu suf. *-ei*.
Coșea: același cu *Coșa;* ar putea fi și un derivat, cu suf. *-ea*, de la *coș;* cf.n. top. *Valea Coșii*.
Coșecar: pare a fi același cu *Coșocaru* (v. mai departe).
Coșei: *coș*, cu suf. *-ei;* cf. n. top. *Coșei* (Ardeal).
Coșer: *coșer*, variantă a lui *coșar* „îngrăditură de nuiele pentru adăpostul vitelor; acaret pentru păstratul porumbului".
Coșeran < n. top. *Coșeriu* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Coșeraru < n. top. *Coșeri*, cu suf. (toponimic) *-ar*.
Coșerea: *cosere* „grajd, staul; leasă pentru uscat prunele".
Coșereanu < n. top. *Coșereni*.
Coșerelu: *coșerel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *coșer*, cf. *coșurel*.
Coșerin: cred că e o transcriere greșită a lui *Coșeriu*.
Coșeriu: același cu *Coșer* (*-iu* arată pronunțarea „moale" și rotunjită a lui *r*); cf. și n. top. *Coșeriul*.
Coșescu < *Coș(e)a* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Coșgarea
Coșleacără: cf. *coșleabă* „poiată pentru vite"; „casă joasă".
Coșmagă: *coșmagă* „colibă de lemn, căsuță, colibă".
Coșman: *cușman* „căciulă mare" sau (și) germ. *Koschmann*.
Coșmeleață: *coșmelie* „casă sărăcăcioasă, bordei"; cu suf. *-eață*.
Coșmiceru: *coșmicer* „cel care face coșnițe", absent în dicționare; *-m* se explică prin falsă hipercorectitudine (cf. *mulțumi* < *mulțăni*).
Coșneanu < n. top. *Coșna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Coșniță: *coșniță*.
Coșocaru: același cu *Cojocaru*.
Coșoianu < n. top. *Coșoaia*, cu suf. *-anu*.
Coșoiu: *coșoi* „cuptor de grădele sau de căhale".
Coșolină: *coșolină* „cereale (mai ales orz, ovăz sau păpușoi) cosite încă verzi și date ca nutreț la vite".
Coșoreanu < n. top. *Coșereni*.
Coșoruș: cf. *coșurel* (diminutiv al lui *coș*), cu *-el* înlocuit prin *-uș*, diminutival și el.
Coșov(e)anu < n. top. *Coșoveni*.
Coșovliu: cf., pentru temă, bg. *Košov(ski)*.
Coștean < n. top. *Coștei* (Banat); cf. și n. top. *Coșteni*.
Coștei: *coștei* „fort, turn de cetate"; cf. n. top. *Coștei*.
Coștiug: *coștiug*, variantă a lui *coșciug*.
Coșuc: *coșuc*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *coșciug*; cf. *cociug*.
Coșugar: *coșugar* „cel care face coșciuge" (absent în dicționare).
Coșula: același cu numele următor; cf. n. top. *Coșula*.
Coșulea: ucr. *košulja* „cămașă"; cf. și ucr. *Košul*.
Coșuleac: ucr. *Košulja* (v. mai sus), cu suf. ucr. *-jak*.
Coșuleanu < n. top. *Coșula;* cf. n. top. *Coșuleni*.

Coșulei: ucr. *košulja* (care va fi existînd și în graiurile românești din nordul țării), cu suf. diminutival *-ei*.

Coșuleț.: *coșuleț*, diminutiv al lui *coș*.

Cot(t)a: gr. *Kotta(s)*.

Cotadi: tema este aceeași cu numele precedent, iar *-adi*, suf. grecesc; cf. și gr. *Kottati*.

Cota(ei): (băn.) *cotaie* „căldare, mare, fără baier, în care se fierbe apă"; cf. și *cotaie* „javră, potaie".

Cotail: cf. *cotal*, variantă a lui *cotaie* (v. mai sus) și *cotil(ă)* „măsură de capacitate".

Cotalachidis: gr. *Kottalakidis*.

Cotan: cred că este un „echivalent" al lui *cotoi* (*-an* și *-oi* formează, ambele, augmentative).

Cotarcea: *cotarcă* „coșar"; pătul", cu suf. *-cea*.

Cotar(i)u: *cotar* „cel care măsoară cu cotul capacitatea unui vas"; „un fel de omidă"; cf. și *cotar* „tinda, stînii, unde stau scaunele pentru mulsul oilor".

Cotarlet: *cotîrlete*, variantă a lui *cotîrleț* „coteț, ocol" sau, mai probabil, un singular pornind de la *cotîrleț*, care a fost simțit ca plural.

Cotarța: același cu *Cotîrță*.

Cotaru: același cu *Cotar(iu)*, cf. și gr. *Kotari(s)*.

Cotă(i)escu < *Cota(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Cotău: pare a fi o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *cotei*.

Cotea: *cotea* „nume glumeț dat celui obișnuit să refuze tot ce-i ceri"; „cel ce umblă pe drumuri cotite".

Coteanu < n. top. *Coteni;* cf. și n. top. *Coteana*.

Coteață: *coteață*, variantă a lui *coteț*.

Cotei(u): *cotei* „specie de cîini mici"; „cîine fără stăpîn"; (fig.) „băiat care ține numai drumurile".

Cotelea: *(a) coteli* „a scotoci, a cotrobăi"; „a umbla prin casă după treburi", cu suf. *-ea*.

Coteli: gr. *Koteli(s)*.

Cotelia: același cu *Cotelea*, cf. și numele precedent.

Cotelici: *(a) coteli* (v. mai sus), cu suf. *-ici*.

Cotenescu < *Cotin* (care ar putea fi și gr. *Kotinis*), hipocoristic al lui *Constantin;* cf. și *cotină* „cotitură de rîu sau de drum".

Coterbic: cf. pol. *Koterba*.

Coterlea: *cotarlă* „pisică"; „cîine prost, slab, urît"; „termen cu care se alungă cîinii", cu suf. *-ea*.

Coterletz: *cotîrleț* (v. mai sus, s.v. *Cotarlet*).

Cotescu < *Cotea;* cf. n. top. *Cotești*.

Cotețiu: *coteț*, cu grafie etimologizantă.

Cotfas(ă): *cotfas* „murdărie".

Cotfusă: *(a) cotfosi* „a se ocupa cu bucătăria, fără a se pricepe."

Coti: gr. *Kotti(s);* cf. și *Cotea, Cotică*.

Cotianu: același cu *Coteanu*.

Cotică: hipocoristic de la *Constantin* (cf. *Costică*).

Cotigaru: *cotigar* „om care cară ceva cu cotiga; căruțaș".

Cotigă: *cotigă* „un fel de căruță scurtă, trasă de cal"; „căruță cu două roate".

Cotimani

Cotinici: *Cotin* (cf. *Cotenescu*), cu suf. *-ici*.

Continghi(u): cf. bg. *Kutinko*.

Cotioraș: diminutiv de la *cotior*, variantă a lui *cotor*.

Cotișel: diminutiv de la *cotiș* „cotitură, întorsură" (cf. *cotișor* „cotitură").

Cotiugă: *cotiugă*, variantă a lui *cotigă* (v. mai sus, s.v. *Cotigă*).

Cotîrcaru: *cotîrcar* „cel care face *cotărci* (= hambare), absent în dicționare; *cotargă* (= *cotarlă*), variantă a lui *cotarcă;* cf. și n. top. *Cotîrgași*.

Cotîrlan: *cotîrlă*, cu suf. *-an*.

Cotîrlea: *cotîrlă* (= *cotarlă*), cu suf. *-ea*.

Cotîrleț: același cu *Coterletz* (v. mai sus, s.v.).

Cotîrlici: *cotîrlă* (= *cotarlă*), cu suf. *-ici*.

Cotîrță: *cotîrță*, variantă absentă în dicționare, a lui *cotîrsă* „țesătură aspră de păr de capră" sau a lui *cotîrză* „haine rupte".

Cotlarciuc: ucr. *kotljar* „arămar"; „căldare de aramă"; cu suf. ucr. *-čuk*.

Cotlaru: bg. *kotlar* „căldărar": cf. bg. *Kotlarov, Kotlarski*.

Cotlați: cf. *Cotleț*.

Cotleanca: feminin al numelui următor.

Cotleanu: tema este aceeași ca a lui *Cotlaru;* cf. bg. *kotljar*, variantă a lui *kotlar*.

Cotleț: *cotleț*, variantă a lui *cocleț* „ochi de iț, la războiul de țesut".

Cotligă: tema, aceeași ca a numelor precedente, cu suf. *-igă*.

Cotloană: *cotloană*, variantă a lui *cotlon* „gaură în malul unui rîu sub pînza apei".

Cotmănescu < *Cotoman* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Cotmanul* (și *Cotmeana*).

Cotnarschi < n. top. *Cotnar(i)*, cu suf. sl. *-ski*.

Cotoanță: tema este, cred, aceeași ca la *Cotoi, Cotoman* etc.

Cotoară: *cotoară*, variantă a lui *cotor*.

Cotoarbă: *cotoarbă* „belea, pacoste"; „femeie coruptă".

Cotoban: același, cred, cu *Cotoman* (v. mai jos).

Cotoc(u): *cotoc*, variantă a lui *cotoi* (v. mai jos); cf. n. top. *Cotoaca*.

Cotociolu: *Cotoc(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Cotoi(u): *cotoi* „pisoi".

Cotolan: *cotolan* „știulete de porumb".

Cotoman: *cotoman*, variantă a lui *cotoșman*, „cotoi (mare)".
Cotonie: it. *Cottone* (și *-ni*).
Cotonogu: *cotonog* „șchiop".
Cotor: *cotor*.
Cotora: același cu *Cotorea*.
Cotoranu: < n. top. *Cotorani*.
Cotorcea: *cotor*, cu suf. *-cea* (de la antroponime, ca *Mihalcea* ș.a.).
Cotorceanu < n. top. *Cotorca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cotorea: *cotor*, cu suf. *-ea*.
Cotorean(u) < n. top. *Cotori*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cotorelea: *cotorel*, diminutiv al lui *cotor*, cu suf. *-ea*.
Cotoroacă: *cotor*, cu suf. *-oacă;* cf. și *cotoroagă* „piftii preparate mai ales din picioare și urechi de porc)".
Cotorobas: cf. *cotoroabă* „pisică" și *Cotrobeiu*.
Cotorogea: *cotoroagă* (v. mai sus, s.v. *Cotoroacă*), cu suf. *-ea*.
Cotoș: cf. *cotos*, variantă a lui *cotoz* „mîncare făcută din pîine dumicată mărunt peste care se toarnă lapte".
Cotoșman(u): *cotoșman* „cotoi (mare), cotoi scopit"; cf. n. top. *Cotoșmanul*.
Cotoșpan: cred că e același cu numele precedent(variantă glumeață?).
Cotoț: pare a fi o variantă a lui *cotoz* (v. mai sus, s.v. *Cotoș*).
Cotov(e)anu: *Cotovu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Cotovelea: *cotoveală* „bătaie", cu suf. *-ea*.
Cotovici: cf. numele următor (suf. *-ov* și *-vič*, sînt, ambele, slave).
Cotovu: bg. *Kotov*.
Cotoz: v. mai sus, s.v. *Cotoș*.
Cotra: cf. numele următor și bg. *Kotrev*.
Cotrău: *cotrău* „hornar, coșar".
Cotrobeiu: *(a) cotrobăi* „a căuta cu de-amănuntul, a scotoci".
Cotrob(i)escu < *Cotrobeiu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Cotrocea: *(a) cotroci* „a scotoci; a adăposti" cf. și *cotroc*, variantă a lui *cotlon*.
Cotros: pare a fi un derivat regresiv de la *(a) cotroși*, variantă a lui *cotroci* (v. numele precedent).
Cotrubaș: cf. *Cotrobeiu*.
Cotrună: *cotrună*, variantă a lui *cotlon*.
Cotruneanu: *Cotrună*, (v. numele precedent) cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cotruț: *cotruț*, variantă a lui *cotruță* (v. s.v. *Cotruță*).
Cotruța: același cu numele următor.
Cotruță: *cotruță* „vatră mică", „vatra de sub horn".
Cott: cf. *Cot(t)a* și gr. *Kottos*.
Cotul: *cot*, cu articolul definit; cf. și *cot*, variantă a lui *cut* „mahala, cătun".

Cotulbea: *cotulbă*, variantă a lui *cotumbă* „cujbă; gînj", cu suf. *-ea*.
Cotun: variantă a lui *cotună* (v. mai departe).
Cotuna: același cu numele următor.
Cotună: *cotună*, variantă a lui *cătună* „sat mic; colibă; un fel de vatră improvizată în cîmp".
Coturnă: pare a fi varianta feminină a lui *coturn* „sandală" (în antichitatea greco-romană).
Cotuț(iu): *cotuț*, diminutiv al lui *cot;* cf. și numele următor.
Cotuz: *cotuz*, variantă (presupusă de mine) a lui *cotoz;* v. mai sus s.v. *Cotoș*).
Coțac: *coțac* „o specie de pește"; (fig.) „uscățiv".
Coțar: nume de agent, derivat de la *coță* „privată".
Coțca: *coțcă* „șmecherie, șarlatanie, pungășie".
Coțcaru: *coțcar* „pungaș, șarlatan".
Coțifide: gr. *Kotsifi(s)*, cu suf. gr. *-idis*.
Coțiu: bg. *Kotsi* (cf. și *Kotsa, Kotse, Kotso*).
Coțoagă: variantă a numelui următor.
Coțoc: *Coțiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc*.
Coțofană: *coțofană* „pasăre de genul vrăbiilor și din familia corbilor"; (fig.) „femeie rea"; cf. n. top. *Coțofana*.
Coțofan(u): același cu numele precedent.
Coțofide: același cu *Coțifide;* cf. și gr. *Kotsofios*.
Coțofleac: același cu numele următor.
Coțoflic: *cotoflic* „coada porcului".
Coțoi(u): *coțoi* „om mic de statură"; cf. n. top. *Coțoiul*.
Coțop
Coțovanu: cf. gr. *Kotsovos*, *Coțofanu* și numele următor.
Coțovelea: gr. *Kotsovelis*.
Coțovilea: gr. *Kotsovil(l)is*.
Coțuc: cf. mai sus *Coțiu*.
Coțuțiu: cf. mai sus *Coțiu*.
Covacevici: *Covaci* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-evič*.
Covache: același cu *Cavache*.
Covaci(u): v. rom. și dial. *covaci* „fierar"; cf. și ung. *kovács*, idem, bg. *Kovač*; n. top. *Covaciul*.
Covadi(i)a: același cu *Cavadia*.
Covaghe: același cu *Covache*, sau gr. *Kavagia(s)*.
Covalciuc: ucr. *koval'* (cf. mai jos *Covali*), cu suf. ucr. *-čuk*,
Covalev: același, ca temă, cu numele precedent, cu suf. *-ev*.
Covali: ucr. *koval'* „fierar" cf. și ucr. *Koval'*.
Covaliov: tema aceeași ca a numelor precedent și următoare, cu suf. *-ev* (pronunțat *ov*).
Covaliu: același cu *Covali* „articulat".
Covaliuc: ucr. *Kovaliuk*.

Covalschi: pol. *Kowalski.*
Covanovici: cf., pentru temă, bg. *Kovanov.*
Covar(iu): *covar* „fierar"; cf. și pol. *Kowar.*
Covasciuc: cf., pentru temă, pol. *Kowaszewicz*, cu suf. ucr. *-čuk.*
Covaser
Covașă: *covașă* „un fel de băutură, bragă"; „lapte covăsit"; „om debil, palid".
Covașcă: *covașă*, cu suf. *-că.*
Covatariu: *covătar* „cel ce face coveți"; cf. n. top. *Tîrla Covatarului.*
Covată: *covată* „albie, troacă".
Covati: cf. numele precedent și pe cel următor; *-t-* ar putea fi o greșeală de transcriere pt. *ț*; gr. *Kovatsis.*
Covatu: variantă morfologică a lui *covată* (simțit, acesta, ca participiu).
Covăceanu < n. top. *Covaci* (Ardeal) sau (și) *Covaci*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Covăcescu < *Covaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Covădsan
Covălescu < *Covali* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Covășeală: *covășeală.*
Covăsneanu: < n. top. *Covasna*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Covășescu < *Covașă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Covătar(u): același cu *Covatariu* (v. mai sus).
Coveanu: cf. *covă*, variantă a lui *cofă.*
Covercă: *covercă*, variantă a lui *covergă* „coviltir".
Coveșanu < n. top. *Coveș* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Covete: pare a fi același cu *Coviț* (v. mai sus), al cărui *-iț*, simțit ca sufix, a fost înlocuit prin *-ete.*
Covic
Covila: *covilă*, derivat regresiv, absent în dicționare, de la *covilița*, variantă a lui *cobilița.*
Coviltir: *coviltir* „acoperișul căruței".
Coviț: *coviț!* „interjecție, care imită țipătul porcului".
Covîrnache: *(a) covîrni* „a îmbătrîni" (despre oameni), cu suf. *-ache*; cf., pt. temă, și gr. *Koverni(s).*
Covlea: cf. rus. *kobel'* „cîine, dulău".
Covnescu: pol. *Kownatski*, căruia i s-a înlocuit sufixul originar prin *-escu.*
Covnuț: tema este ca a numelui precedent.
Covor: *covor.*
Covoș: gr. *Kovos.*
Covrig: *covrig;* cf. n. top. *Covrigi.*
Covrigaru: *covrigar* „cel care face sau vinde covrigi"; (fig.) „sărac, om care se hrănește cu covrigi (în lipsă de altă mîncare)".
Covrigeanu < n. top. *Covrigi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Coza: sl. *koza* „capră"; cf. n. top. *Coza.*
Cozac: ucr. *Kozak.*
Cozacovici: *Cozac* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič.*
Cozadini: it.
Cozan: *Coza* (sau/și sl. *koza*), cu suf. augmentativ *-an*; cf. și *Cazan*, n. top. *Cozănești* și *Cozancea.*
Cozariu: ucr. *kozař* „păzitor de capre".
Cozariuc: ucr. *kozař* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk.*
Cozărescu < *Cozariu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cozdrocea: cf., pt. temă, pol. *Kozdroj.*
Cozea: *Coza* (v. mai sus, s.v.) sau sl. *koza*, cu suf. *-ea.*
Cozescu < *Coz(e)a* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Cozia: n. top. *Cozia.*
Cozi(i)anu < n. top. *Cozia* (sau/și *Cozieni*).
Cozică: *Coz(e)a* (v.s.v), cu suf. diminutival *-ică.*
Coziul: rus. *kozël* „țap".
Cozighian: cf. rus. *Kosîgin* (finala este suf. *-ian* armenesc).
Cozliuc: pol. *Koźluk* (de fapt, ucrainean, judecînd după sufix).
Cozlinschi: pol. *Koźliński.*
Cozlo(v)schi: pol. *Koslowski.*
Cozbuc: cf. *Coșbuc.*
Cozma: nume biblic; cf. mai sus *Cosma* și n. top. *Moara Cozmei.*
Cozman: *Cozma* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Cozmaniuc: *Cozman* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk.*
Cozmanschi: *Cozman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski.*
Cozmănescu < *Cozman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cozmei: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*
Cozmescu: < *Cosma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cozmică: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Cozmin: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-in.*
Cozminoiu: *Cozmin* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Cozminschi: pol. *Koźmiński.*
Cozmiță: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Cozmincă: *Cozmin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că.*
Cozmoiu: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Cozmolici: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-(ul)ici.*
Cozmopol: gr. *Kozmopulos.*
Cozmulescu < *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-(ul)escu.*
Cozmuță: *Cozma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Cozoe: sl. *koza* „capră", cu suf. sl. *-oje.*
Cozonac: *cozonac.*

Cozoni: it.
Cozorenco: *Cozur* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Cozorici: *Cozur* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Cozovan: cf. n. top. sl. *Kozova* (în Galiţia).
Cozubaş: ucr. *kozub* „cutie din scoarţă de copac", cu suf. diminutival rom. *-aş*.
Cozuc: *Coza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uc*.
Cozulea: ucr. *kozulja* „vacă mică, cu coarnele încovoiate înapoi".
Cozur: ucr. *kozurja*, diminutiv şi alintător de la *kozak* „cazac".
Crac: *crac*; cf. şi bg. *Krako*, ucr. *krak* „tufiş"; „o plantă" (din familia tamariscelor); n. top. *Cracul*.
Cracaleanu < n. top. *Cracalia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cracalescu: cf. numele precedent şi ucr. *krakati* „a croncăni".
Cracan(ă): acelaşi cu *Crăcana*.
Cracăoanu < n. top. *Cracăul*; cf. şi n. top. *Crăcăoani*.
Cracea: *crac*, cu suf. *-ea*.
Crachină: *crachină* „creangă, ramură".
Craciotă: *crac* (pl. *-ci*), cu suf. *-otă* (cf. *Capotă* ş.a.).
Cracodeţchi: pol.
Cracoveanu < n. top. *Cracovia*; ar putea fi pol. *Krakowski*, cu înlocuirea suf. *-ski* prin *-eanu* (antroponimic).
Crafciuc: ucr. *Kravčuk*.
Craft: pol. *Kraf(f)t* (care pare a fi germ. *Kraft* „putere").
Crafti: acelaşi cu numele precedent.
Crahmaliuc: rus. *crahmal* „scrobeală, amidon", cu suf. ucr. *-juk*.
Crai(u): *crai*, cu unul dintre sensurile secundare, de pildă, „căpetenie aleasă la diverse ocazii"; „haimana, berbant" etc.; cf. n. top. *Craiul*; cf. şi bg. *Krajo*, hipocoristic de la *Krajslav*, care, în prima parte are pe *kraj* „margine, regiune".
Craia: „femininul" lui *Crai(u)*; ar putea fi şi un bg. *Kraja*, „fem." lui *Krajo*; cf. n. top. *Craia*.
Craiciu: bg. *Krajčo*.
Craifăleanu < n. top. *Craifalău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Craifeleanu: acelaşi cu numele precedent.
Crainea: *craină* „margine", cu suf. *-ea*; ar putea fi şi o variantă a lui *craină*.
Crainic(u): *crainic* „funcţionar inferior însărcinat să aducă la cunoştinţa publică diferite dispoziţii ale autorităţilor"; cf. n. top. *Crainici*.
Crainiciuc: ucr. *krajnik* „jude", cu suf. ucr. *-čuk*.
Craioveanu < n. top. *Craiova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Craiovescu: derivat, cu suf. *-escu*, de la un n. pers. sl. *Krajov* (cf. bg. *Kraev*).
Craiţa: acelaşi cu *Crăiţa*.

Craivan < n. top. *Craiva* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Craja: cred că e acelaşi cu *Craia*, scris mai ... savant.
Cralea: bg. *Kralja*.
Cramarciuc: ucr. *kramár* „negustor", cu suf. ucr. *-čuk*.
Cramariuc: aceeaşi temă ca a numelui precedent, cu suf. ucr. *-juk*.
Cramă: *cramă* „clădirea de la vie, unde se păstrează uneltele viticultorului".
Cramba: *crambă* 1. „creangă"; 2. „cameră în care se ţin diverse obiecte de-ale casei".
Cramiş: pare a fi un derivat de la *cram(ă)* (v. mai sus), cu suf. *-iş*, variantă a lui *-eş*.
Crampiţă: *crimpiţă* „un peşte".
Craniciova
Crangea: *cr(e)angă*, cu suf. *-ea*.
Cranta: bg. *kranta* „om voinic, gras"; cf. bg. *Krantev*, *Krantov*.
Crap: *crap*.
Crapcea: bg. *Krapče*.
Crapcenco: cf., pt. temă, ucr. *krapčistij* „mare, important", cu suf. ucr. *-enko*.
Crappeleanu: cf. *crăpelniţă* „mîncare".
Cras(s)an: sl. *Krasan*.
Crasnata: sl. *krasn-* „frumos" (cf. *crasnă* „frumuseţe"), cu suf. *-ta* (cf. *Frumuşiţu*).
Crasnischi: sl. *krasn,-*, cu suf. sl. *-(i)ski*.
Crasovschi: pol. *Krassowsk*.
Crassu: bg. *Krasju*; cf. şi pol. *Krassi*, lat. *Crassus*.
Craşnu
Craşovan < n. top. *Craşova* (Banat), cu suf. *-an*.
Craşoveanu: acelaşi cu numele precedent.
Cratchi: ceh. *kratky* „scurt".
Cratero: gr. *Krateru*.
Cratocvil
Cratteleanu: it. (ca temă).
Crauciuc: pol. *Krawczuk* (de fapt, nume ucr., cum arată şi sufixul).
Craus: pol. *Kraus* (< germ. *kraus* „creţ").
Cravcenco: ucr. *krawčenko* „fiul croitorului"; cf. şi pol. *Krawčenko*.
Cravcevschi: tema e aceeaşi ca a numelui precedent, cu suf. sl. compus *-evski*.
Cravcic: ucr. *kravčik* „croitor"; cf. şi pol. *Krawczyk*.
Craveanu: cf., pt. temă, bg. *Krava*, *Kravo* etc., it. *Crava*.
Cravoianu: tema este aceeaşi cu a numelui precedent; cf. bg. *Kravov*.

Crăc: cf. bg. *krăk* şi rom. *crac*, ambele interjecţii; ar putea fi şi un derivat regresiv de la *crăcană* (v. mai departe).
Crăcana: acelaşi cu numele următor.
Crăcană: *crăcană* „cracă ramificată în formă de *v*"; „o unealtă de gospodărie"; cf. n. top. *Crăcana*, *Crăcanul*.
Crăcăileanul: pare a fi un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *crăcăilă* (absent în dicţionare) < *(a) crăcăi* „a trosni, a crăpa".

Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Cracalia.*

Crăcănea: *crăcană*, cu suf. *-ea.*

Crăcănici: *crăcană*, cu suf. *-ici* (sensul este acela de „crăcănat, cu picioarele strîmbe"; la fel și numele precedent).

Crăcăoanu < n. top. *Cracăul;* cf. și n. top. *Crăcăoani.*

Crăcea: *crac*, cu suf. *-ea;* cf. și n. top. *Crăcești.*

Crăciun: *crăciun* (despre cineva născut la 25 decembrie, aceasta, la început); cf. n. top. *Crăciunul.*

Crăciunaș: *Crăciun* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș.*

Crăciuneanu < n. top. *Crăciuneni;* ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic), de la *Crăciun.*

Crăciunel: *Crăciun* cu suf. diminutival *-el*; cf. și n. top. *Crăciunelul, Crăciuneii de Jos* și *~ de Sus, Crăciuneiul.*

Crăciunescu < *Crăciun;* cf. și n. top. *Crăciunești.*

Crăciunete: *Crăciun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*

Crăciunică: *Crăciun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Crăciunoiu: *Crăciun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Crăcuț: *crăcuț*, diminutiv al lui *crac.*

Crăguia: *crăguia* „femininul" lui *crăgui* „copilul care, pierzînd jocul, e silit să sară într-un picior".

Crăia: *crăie* „demnitatea de crai".

Crăiescu < *Crai(u);* cf. și n. top. *Crăiești.*

Crăiete: *Crai(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*

Crăifăleanu: același cu *Craifăleanu.*

Crăilă: derivat cu suf. *-ilă* de la *(a) crăi* „a fi crai, a domni ca rege".

Crăineanu: *craină* „margine"; cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Crăiniceanu < n. top. *Crainici* (sau/și *Crăiniceni*).

Crăiță: *crăiță* „o floare" *(vizdoagă).*

Crăițeanu < n. top. *Crăița*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Crăiuț: *crăiuț*, diminutiv de la *crai.*

Crăpătoreanu: același cu numele următor.

Crăpătureanu < n. top. *Crăpăturile*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Crăsnaru < n. top. *Crasna*, cu suf. (toponimic) *-ar.*

Crăsneanu < n. top. *Crasna*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Crăsnuță: diminutiv de la n. top. *Crasna*

Crăstinea: cf. bg. *Krăstinko.*

Crășman: *crîșmă*, cu suf. *-an.*

Creangă: *creangă.*

Creața: femininul lui *creț.*

Crecan < n. top. *Creaca* (Ardeal), cu suf *-an.*

Crecea: același cu *Crăcea* (v. mai sus), cf. *Creciun* < *Crăciun* ș.a.

Creci: bg. *Kreco;* cf. și numele precedent.

Creciunescu: același cu *Crăciunescu.*

Credincios: *credincios.*

Creifeleanu: același cu *Crăifăleanu.*

Creiniceanu: același cu *Crăiniceanu.*

Cremănaru: *creminar* „pungă în care se ține cremenea (?)".

Creme: *creme*, variantă a lui *cremene.*

Cremeciug: același cu numele următor.

Cremenciuc: ucr. *kremiň* „cremene" (v. numele următor), cu suf. ucr. *-čuk.*

Cremene: *cremene* „piatră tare, care, lovită cu amnarul, dă scîntei".

Cremeneanu < n. top. *Cremenea*, cu suf. *-anu.*

Cremenescu < *Cremene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Crenganeș: *crengan* (neatestat; cf. n. top. *Crengani*), cu suf. *-eș.*

Crengașu: *Creangă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*

Crengăniș: *crengan* (v. mai sus, s.v. *Crenganeș*), cu suf. *-iș.*

Crengănuș: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. *-uș.*

Creoleanu < n. top. *Crihala?*

Cresin: cf. *Creșin.*

Crespoi: gr. *Krespi(s)*, cu suf. *-oi.*

Cretescu: cf. bg. *Kreto* și gr. *Kreta.*

Crestici: *creastă*, cu suf. *-ici* (?)

Creșan: același cu *Crișan* (?)

Creșin: cf. it. *Crescini.*

Cretelca

Cretzianu: același cu *Crețeanu.*

Cretzu: același cu *Crețu.*

Creț(u): *creț.*

Crența: același cu *Crețea.*

Crețan(u): același cu *Crețeanu;* ar putea fi și un derivat de la n. top. *Criț* (Ardeal).

Crețea: *creț*, cu suf. *-ea.*

Crețeanu: < n. top. *Creața* sau (și) *Crețeni.*

Crețescu < *Crețu* sau (și) *Creața;* cf. n. top. *Crețești.*

Creți: gr. *Kretsi(s).*

Crețiа: același cu *Crețea.*

Crețoiu: *Crețu* sau (și) *Crețea* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*

Crețulescu < *Crețu;* cf. n. top. *Crețulești.*

Crevedia: n. top. *Crevedia*, care, la început, va fi fost un determinant al antroponimului propriu-zis.

Creveniceanu < n. top. *Crevenicul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cria: gr. *Kria(s).*

Cric: *cric* „suman scurt și strîmt".

Crican: *cric*, cu suf. *-an.*

Cricier: *(a) crici* „a da de știre"; „a da cuiva o însărcinare"; „a recomanda cuiva ceva", cu suf. *-er (=-ar).*

Cricîotoiu: cf., pt. temă, numele precedent, la care s-a alipit *-otă*, apoi *-oi.*

Cricoveanu < n. top. *Cricovu (Dulce)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Criculeac: ucr. *krik* „strigăt, ţipăt", cu suf. ucr. *-jak* (*-ul-* presupune ca punct de plecare forma românească articulată a lui *cric*, v. mai sus).
Cridim: pare a fi o creaţie artificială (din cîte o silabă de la două nume, a doua, de la *Dimitrescu*), un pseudonim literar.
Criglovsca: cf. pol. *Krigowska*.
Crihala: cf. ucr. *kriká* „resturi, rămăşiţe".
Crihan: *crihan* „bucată mare de carne sau de mămăligă"; cf. n. top. *Crihanul*.
Crihană: variantă feminină a lui *crihan*, absentă în dicţionare.
Crihăleanu: < n. top. *Crihala* sau derivat de la *crihală* „umezeală", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Crihălmeanu < n. top. *Crihalma* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Crijanoschi: pol. *Kryżanowski*.
Crijincu: ucr. *križ* „cruce", cu suf. ucr. *-enko*.
Crilovici: tema este bg. *krilo*, rus. *krilo* „aripă", de la care bg. *Krilov*, rus *Krilov*, (în ruseşte, şi *Krilovič*, chiar dacă nu-l găsesc).
Criminiceanu: tema este un *cremeniţă*, diminutiv al lui *cremene*, toponim sau antroponim, cu suf. *-eanu*.
Crimpei: *crimpei*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *crimpei*; v. mai departe.
Crimu: ucr. *Krim* „Crimeea"; cf. n. top. *Crimuleşti*.
Crina: bg. *Krina*; ar putea fi şi un „feminin" al lui *crin*, ca nume mic; cf. mai jos *Crinu*.
Crint: pare a fi o variantă a lui *crintă* „vasul în care se scurge zerul".
Crintea: *crintă*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Crinteşti*.
Crinteanu < *Crint(ea)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Crinu: *crin* (floarea) sau (şi) bg. *Krino*.
Crioşteanu < n. top. *Crăieşti?*
Crisante: acelaşi cu *Hrisante*.
Crisbăşeanu < n. top. săs. *Krisbach* (>rom. *Krizbav*), cu *-(c)h* > *ş*, sub influenţa lui *e* următor.
Crişboi
Cristache: acelaşi cu *Hristache*.
Cristali: gr. *Kristal(l)i(s)*.
Cristan: acelaşi cu *Cristean*; cf. şi *Cristian*.
Cristat: variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *cristată* „colac de paşti".
Cristăchescu < *Cristache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cristănescu < *Cristean(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Cristea: acelaşi cu *Hristea*; cf. n. top. *Cristea*.
Cristean(u): *Cristea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. şi *Cristian(u)*.
Cristeiu: *cristei* (o pasăre).
Cristel: *cristel*, variantă a lui *cristei* (v. numele precedent).
Cristescu < *Cristea*; cf. n. top. *Cristescu*, *Cristeşti*.
Cristeţ: *cristeţ*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *cresteţ*, el însuşi o variantă a lui *cristei* „o pasăre".
Cristi: hipocoristic al lui *Cristian*; cf. şi *Criste*, variantă mold. a lui *Cristea*.
Cristiadis: gr. *Hristiadis*.
Cristian(u): gr. *Hristianos*, cf. n. top. *Cristian* (Ardeal).
Cristie: gr. *Hristia(s)*.
Cristina: femininul lui *Cristian*; cf. şi gr. *Hristina(s)*.
Cristinel: diminutiv al lui *Cristian*.
Cristiniuc: *Cristian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Cristinoiu: *Cristian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cristodor: acelaşi cu *Hristodor*.
Cristodorescu < *Cristodor* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Cristodulo: gr. *Hristodulu*.
Cristofie: cf. gr. *Hristofis*.
Cristofil: gr. *Hristofilos*.
Cristofor: acelaşi cu numele următor.
Cristoforos: gr. *Hristoforos*.
Cristofovici: pare a fi acelaşi cu numele precedent, al cărui „sufix" (*-oros*) a fost înlocuit prin sl. *-ovič*.
Cristoi(u): *Cristea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Cristoloveanu: bg. *Kristolovjanov*.
Cristoloţan < n. top. *Cristolţul*, cu suf. *-an*.
Cristoman: tema este *Cristu*; face dificultăţi „sufixul".
Cristoreanu: acelaşi cu *Cristureanu*.
Cristov: bg. *Kristov*.
Cristoveanu: *Cristov* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cristovici: *Cristu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič*.
Cristu: gr. *Hristos*.
Cristuinea: *Cristu* (v. numele următor), cu o „finală obscură".
Cristuliu: *Cristu*, cu suf. *-liu* (cf. *Ianoliu* < < *Iani*).
Cristurean(u) < n. top. *Cristur* (Ardeal) cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cristuţu: dimnutiv de la *Cristu* sau *Cristea*.
Crış(u): *crış* „bogat, fericit".
Crişa: *crişă*, femininul lui *crış*.
Crişan: *crış* (v.s.v. *Crış*), cu suf. augmentativ *-an*; cf. şi *crişan* „holtei tomnatic." Poate fi şi un derivat la n. top. *Crış* (Ardeal) sau (şi) *Crişeni* (Ardeal).
Crişcă: *crişcă* „bucăţică, felie".
Crişovan: cf. bg. *Krišovski*.
Crişţiu: cf. *crişţai*, variantă a lui *cleştar* „cristal".

Criteanu < n. top. sl. *Krit* „Creta"; cf. și gr. *Kritas*, *Kritis* (pt. temă).
Critico(s): gr. *Kritikos*.
Criță: *criță* „oțel foarte tare și rezistent".
Criva: *crivă* „regiune păduroasă".
Crivac: *crivac* „bîtă mare și groasă".
Crivan: *crivă* (v. mai sus), cu suf. *-an*.
Crivăsoiu: *Crivăț* (v.s.v.), cu *ț* > *s*, plus suf. *-oiu*.
Crivăț: *crivăț* „vîntul care bate, iarna, dinspre nord"; cf. n. top. *Crivățul*, *Crivețile*.
Crivda: rus. *krivda* „minciună" sau (și) ucr. *krivda* „injurie, nedreptate".
Criveanu < n. top. *Criva*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Crivei: *crivei* „om șoldit".
Crivelescu < n. top. *Crivelești*.
Crivețeanu < n. top. *Crivețeni*.
Crivețescu < *Crivăț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Crivii: același cu *Crivei*.
Crivini: cf. *crivină* „desiș de mărăcini mari; loc umed".
Crivineanu < n. top. *Crivina*, cu suf. (toponimic), *-eanu*.
Crivischi: sl. *kriv-* „curb, strîmb, oblic", cu suf. sl. *-ski*; cf. numele următor.
Crivoi(u): rus. *krivoi* „strîmb".
Crivoiesei: genitivul lui *Crivoiasa* (< *Crivoi*, cu suf. *-easă*), absent în fișierul meu.•
Crivolap: ucr. *Krivolab*.
Crîm(u): rus. *Krim* „Crimeea"; cf. *Crimu* (v. mai sus).
Crimpeiu: *crimpei* „parte din ceva, parte (mică)".
Crîng(u): *crîng* „pădure (tînără)".
Crîngaru: *Crîng(u)* (v. numele precedent), cu suf. toponimic *-ar*.
Crîngaș(u): *crîng*, cu suf. diminutival *-aș* (derivat necunoscut dicționarelor); cf. n. top. *Crîngași*.
Crîngău: *crîng*, cu suf. augmentativ *-ău*.
Crîngeanu < n. top. *Crîngul* sau/și *Crîngeni*.
Crîngoiu: *Crîngu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Crînguleanu < *Crîngu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(l)eanu*.
Crîngulescu < *Crîngu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Crîngureanu < n. top. *Crîngurile*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Crînguș(i): *crînguș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *crîng*.
Crisnic: *crisnic* 1. „paraclisier"; 2. „unealtă de pescuit"; cf. și *crisnic* „monstru, diavol".
Crista: bg. *Krăsta*.
Croitoru: *croitor*.
Crostea: cf. gr. *Hrostiki*.
Crontz: același cu numele următor.
Cronț: *cronț!*, interjecție care imită sfărîmarea în dinți a unui obiect tare.
Croveanu < n. top. *Crovul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cruca: cf. bg. *Krukov*.
Crucean(u) < n. top. *Crucea*, cu suf. *-an(u)*.
Cruceana: același cu numele următor.
Cruceană: *cruce*, cu suf. augmentativ *-ană*; cf. ucr. *kručanka* „curelușă împletită dublu".
Cruceat: *cruce*, cu suf. *-at*; cf. neologismul *cruciat*; ar putea fi ucr. *kručak* „berbec", cu schimbarea sufixului.
Crucer(i)u: *crucer* „creițar (a suta parte dintr-un florin)"; ar putea fi și un derivat cu suf. *-ar* de la *cruce*: „cel care face cruci".
Crucescu < *Cruce*, absent în fișierul meu, dar posibil; cf. it. *Croce*.
Crucholsky: același, cred, cu *Groholski* (pol. *Grocholski*).
Crucian: același cu *Crucean(u)*.
Cruciat: cf. *Cruceat*.
Crucieru: același cu *Crucer(i)u*.
Crucilă: *(a se) cruci* „a se minuna; a-și face semnul crucii", cu suf. *-ilă*.
Crucița: *cruciță*, diminutiv al lui *cruce*.
Cruciu: ucr. *kručij* „de cioară, de corb".
Cruciuc: ucr. *kruča* „povîrniș, rîpă", cu suf. ucr. *-(j)uk*; cf. și numele precedent.
Crudin: tema pare a fi *crud* (cf. numele următor); face dificultăți suf. *-in*, care se alipește numai la substantive.
Crudu: *crud*.
Crugiuc: ucr. *krug* „cerc", cu suf. ucr. *-juk*.
Cruparu: *crupă* (v. numele următor), cu suf. *-ar*, care, în cazul de față, arată recipientul.
Crupă: *crupă*, variantă a lui *crupe* „uruială făcută la rîșniță din grăunțe de păpușoi, orez, hrișcă"; cf. și pol. *Krupa*.
Crupenschi: pol. *Krupinski*.
Crusos: gr. *Krusos*.
Crușevan: același cu *Crușoveanu*.
Crușilă: *(a se) cruși* „a se înroși", cu suf. *-ilă*.
Crușitu: *crușit* „înroșit, amestecat cu sînge".
Crușoveanu < n. top. *Crușovul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Crutarciuc: ucr. *krutar'* „sever, crunt", cu suf. ucr. *-čuk*.
Cruticov: ucr. *krut'kó* „vifor, vijelie", cu suf. sl. *-ov*.
Crutzescu: același cu *Cruțescu*.
Cruț(u): *cruț*, variantă a lui *curuț* (v. mai departe, s.v. *Curuț*).
Cruțan: *Cruț(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-an*; cf., pentru temă, și ucr. *kruts* „cui".
Cruțeanu < *Cruț(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Cruțescu < *Cruț(u)*; cf. n. top. *Cruțești*.
Cruțicov: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Cruticov* (v. mai sus, s.v.).
Cruțiu: același cu *Cruț(u)*.
Csaba: ung. *csába* „ușor de ademenit, prost".
Cuba: bg. *Kuba* sau, dacă accentul stă pe silaba finală, ar putea fi o variantă, ab-

sentă în dicționare, a lui *cubeà* „deschizătură, în formă de ferestruică, pe acoperișul casei".

Cubeică: *cubeà* (v. numele imediat precedent), cu suf. diminutival *-eică.*

Cubici: bg. *Kuba,* cu suf. sl. *-ič.*

Cubleșan(u) < n. top. *Cubleșu* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*

Cuc(u): *cuc,* sg. lui *cuci* „bărbați tineri care umblă mascați de lăsata secului".

Cucanziu: cf. bg. *Kokandukov.*

Cucea: *cuceá,* variantă a lui *cocie* „trăsură".

Cuceac: *cuceá* (cf. numele precedent), cu suf. *-ac.*

Cuceanu < n. top. *Cuca,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cucera: ucr. (sau/și rus.) *kučer* „vizitiu, birjar".

Cucerea: același cu numele precedent.

Cucereanu < *Cucer(e)a* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cucerzan < n. top. *Cucerdea* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Cuchiriță: cf. bg. *Kukerov, Kukerski* și, pt. temă, gr. *Kokiris.*

Cucică: *cuceá,* variantă a lui *cocie* „trăsură", cu suf. *-că.*

Cucicea: tema pare a fi *Cucică* (v. numele precedent), la care s-a alipit suf. *-ea.*

Cucinschi: pol. *Kuczyński.*

Cucireanu: același cu *Cuciureanu.*

Cucitu: pare a fi part. unui verb, absent în dicționare, *a se cuci* „a se masca" (cf. mai sus, s.v. *Cuc*).

Cociuba: *cociubă,* variantă a lui *cocioabă.*

Cuciubanu < n. top. *Cociuba* (Ardeal), cu suf. *-anu.*

Cuciuc: pol. *Kuczuk* (de fapt, nume ucrainean, pt. care cf. suf. *-(č)uk*).

Cuciulatu: cf. *cuciulit* „smerit, înfrînt, umilit".

Cuciurcă: cf., pt. temă, numele următor.

Cuciurean(u) < n. top. *Cuciur* (Bucovina), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cuciurencu: pol. *Kuczerenko* de origine ucraineană, cum probează suf. ucr. *-enko;* tema este aceeași ca a numelui precedent.

Cuclelia: cf. gr. *Kuklia* (și numele următor).

Cuclin: gr. *Kuklinos, Kuklinu.*

Cucoaneș: *cucon* (sau/și *cucoană*), cu suf. *-eș.*

Cucoară: *cucoară,* variantă a lui *cocoară* (= *cocor,* pasărea bine cunoscută); cf. *cucor.*

Cucoașă: *cucoașă,* variantă a lui *cocoașă* (cf. *cucașă*).

Cucoiaș: *cucoiaș,* diminutiv necunoscut dicționarelor, al lui *cucui* (v. mai jos, s.v. *Cucuiu*).

Cucolaș: gr. *Kukoli(s)* sau (și) bg. *kukol* „neghină, mălură"; cf. și ucr. *kukolko,* diminutiv al lui *kukla* „păpușă".

Cucoli: gr. *Kukoli(s).*

Cuconu: *cucon,* variantă a lui *cocon* „copil mic"; „fecior, făt"; „boier (tînăr)".

Cucoreanu < n. top. *Cocoreni.*

Cucoș: *cucoș,* variantă a lui *cocoș;* cf. n. top. *Cucoși, Cucoșul.*

Cucoșel: *cucoșel,* variantă a lui *cocoșel,* diminutiv al lui *cocoș.*

Cucudel: cf. gr. *Kukuda(s), Kukudis.*

Cucui(u): *cucui* „umflătură la cap cauzată de o lovitură"; „moț"; cf. n. top. *Cucuiați.*

Cucuianu: *Cucui(u)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cuculat: *cucuiat* „bombat, țuguiat"; „cu moț, moțat"; cf. n. top. *Cucuiești.*

Cuculet: același cu numele precedent; cf. n. top. *Cucuietul.*

Cuculea: *cucui,* cu suf. *-(u)le(a);* cf. *Țugulea* < *țugui.*

Cuculean(u): *cuculean,* diminutiv al lui *cuc* (pasărea).

Cuculescu < *Cuc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Cuculis: gr. *Kukulis.*

Cucurazac: *cucuruz* „porumb", cu suf. *-ac;* cf. și gr. *Kukuras.*

Cucureanu < n. top. *Cucoreni.*

Cucuta: același cu numele următor.

Cucută: *cucută,* numele mai multor plante.

Cucutean(u) < n. top. *Cucuta* sau (și) *Cucuteni.*

Cucuveanu < n. top. *Cucova,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cucuzeanu < *Cocuz* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cuda: bg. *Kuda.*

Cudalb(u): *cudalb,* variantă a lui *codalb* „cu coada albă"; (despre oameni) „fățarnic"; cf. n. top. *Cudalbi.*

Cudean(u) < *Cuda,* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și un derivat („local") de la n. top. *Coada* (cîteva sate se numesc *Coada,* cu un determinant).

Cudla: ucr. *kudlo* „cu capul ciufulit, zbîrlit"; sau (și) *Kudla.*

Cudlic: ucr. *Kudlyk.*

Cudrec: cf., pt. temă, pol. *Kudrel, Kudrewicz.*

Cudrenschi: pol. *Kudrin,* cu suf. pol. *-ski.*

Culmejiev: cf. bg. *Kolmičev.*

Cueru: *cuier* „fabricant de cuie" (DA).

Cugereanu < n. top. *Cugir* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cugler: germ. *Kugler.*

Cuhapschi

Cuhnescu: pol. *Kuchna,* „românizat" cu ajutorul suf. *-escu.*

Cuhureanu: cf. pol. *Kohorewicz.*

Cuianu < *Cuiu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Cuiba: grafie „latinizantă" pentru *Cujba?* (v. mai încolo, s.v.).

Cuibac: *cuib,* cu suf. *-ac.*

Cuibar(i)u: *cuibar* „locul unde păsările ouă și clocesc ouăle".

Cuibăru: același cu *Cuibar(i)u.*

Cuibuș: *cuib,* cu suf. *-uș.*

Cuimdjoglu
Cuin: același, cred, cu numele următor.
Cuinea: *cuină*, variantă a lui *cuhn(i)e* „bucătărie", cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Kujno.*
Cuiu: bg. *Kujo.*
Cujbă: *cujbă* „nuia pîrlită în foc, răsucită (care servește ca frînghie, curea etc."). Cf. *Coșbuc.*
Cujnir: același cu *Cușnir.*
Cula: gr. *Kula(s)* sau (și) bg. *Kula* (explicat ca hipocoristic al lui *Nikula;* cf. *Necula*).
Culache: hipocoristic (cu suf. *-ache*) de la *Niculae;* cf. și gr. *Kulaki(s).*
Culacr: cf. gr. *Kulakari(s).*
Culai(e): hipocoristic al lui *Nicula(i)(e).*
Culbeciu: *culbeci*, variantă a lui *culbec* „melc".
Culburi: gr. *Kulburidis* (tema acestuia).
Culcea: hipocoristic al lui *Neculcea.*
Culceanu: *Culcea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Culcear: același cu numele următor.
Culcer: *culcer*, variantă veche a lui *clucer* „boier însărcinat cu aprovizionarea Curții domnești".
Culcsar: ung. *kulcsár* „chelar", același, ca sens, cu numele precedent.
Culda: cf. bg. *Kuldanski.*
Culea: hipocoristic al lui *Niculea;* cf. și gr. *Kuli(s).*
Culeci: *Culea* (v. numele precedent), cu suf. *-eci.*
Culerda: cf. pol. *Kolenda.*
Culescu < *Culea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Culeșca: *culeșcă*, variantă a lui *coleașă* „mămăligă", cu suf. *-că.*
Culic: același cu numele următor; cf. și pol. *Kulik.*
Culică: *Culea*, cu suf. *-ică* (sau, ceea ce e același lucru, hipocoristic de la *Niculică*); cf. *Culiță* < *Niculiță.*
Culiceanu < *Culic(ă)* (v.s.v.) cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Culiciuc: pol. *Kulik* (cf. mai sus *Culic*), cu suf. ucr. *-čuk.*
Culicovschi: pol. *Kulikowski.*
Culin: „masculinul" numelui următor.
Culina: hipocoristic al lui *Niculina.*
Culincu: *Culin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cu* (< sl. *-ko*).
Culincocu: pare a fi o greșeală de transcriere pt. *Culincoiu* (< *Culincu*, cu suf. *-oiu*).
Culineac: *Culin* (sau ucr. *Kulin*, presupus de mine), cu suf. ucr. *-eac.*
Culinescu < *Culin(a)* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*
Culinschi: pol. *Kulinski.*
Culița: același cu numele următor.
Culiță: hipocoristic al lui *Niculiță.*
Culligari: același cu *Caligari.*
Cullura: gr. *Kulura(s).*
Cul(l)uri: gr. *Kul(l)uri(s).*
Culman: pol. *Kulman.*
Culnag
Culoaică: *Cula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaică.*
Culoglu: gr. *Kuloglu.*
Culotta: pol. *Kolota.*
Culpin: cf. pol. *Kulpiński.*
Cultuc: *cultuc*, variantă a lui *colțuc* „perinuță mică"; „colț de pîine".
Cultura: gr. *Kultura(s).*
Cumbrai
Cuminschi: pol. *Kuminski.*
Cumpanașu: același cu *Cumpănașu.*
Cumpănașu: *cumpănaș* „tovarăș, soț".
Cumpănă: *cumpănă.*
Cumpănescu < *Cumpănă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Cumpănici: *Cumpănă* sau *(a) cumpăni*, cu suf. *-ici.*
Cumpăniș: *(a) cumpăni*, cu suf. *-iș.*
Cumpătă: variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *cumpăt* „prudență, echilibru" sau derivat regresiv de la *cumpăta.*
Cumpătescu < *Cumpătă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Cumutul: cf., pt. temă, gr. *Kumutopulos.*
Cunadi: gr. *Kunadi.*
Cunadis: gr. *Kunadis.*
Cună: bg. *Kuna* sau (și) gr. *Kunas.*
Cuncal: cf. pol. *Kunka, Kunkel.*
Cuncic: cf. pol. *Kunczyk.*
Cunea: bg. *Kuni.*
Cunescu < *Cun(e)a* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Cunete: *Cun(e)a*, cu suf. *-ete;* cf. și gr. *Kuneta(s).*
Cunev: bg. *Kunev.*
Cungrea: cf. rus. *Kungurets.*
Cuniță: *Cun(e)a*, cu suf. *-iță* sau (și) *cuniță* „un impozit (vechi) pe vite străine"; cf. și pol. *Kunitsa.*
Cunițchi: pol. *Kunitski.*
Cunțan < n. top. *Conța* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Cupan: variantă, absentă în dicționare, a lui *copan* „piciorul întreg pînă sus (mai ales la păsări) sau (și) *copan*, variantă a lui *clapon.*
Cuparencu: *cupar* „ajutor de paharnic" (rang boieresc modest), cu suf. ucr. *-enko.*
Cuparingu: același cu numele precedent.
Cupcea: bg. *Kupča* (absent în *Rečnik*, dar „cerut" de *Kupčo*).
Cupceanu < *Cupcea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Cupcici: *Cupcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici* (sau sl. *-ič*).
Cupea: bg. *Kupa*, „cerut" de *Kupo*, cu suf. *-ea;* cf. și *cupă* „vas de lemn scobit folosit la stînă".
Cupeț: *cupeț* „negustor".
Cupliu: cf. ucr., rus. *kuplja* „cumpărare, cumpărătură, tîrguială".

Cupeţă

Cupri(I)an: rus. *Kuprijan.*

Cupşa: cf., mai sus, *Cupcea*, cu temă identică.

Cuptieriu: acelaşi cu numele următor.

Cuptor: *cuptor.*

Cupu: bg. *Kupo.*

Cura: ucr. *kúra* „găină".

Curalariu: *curelariu*, variantă regională învechită a lui *curelar.*

Curaliuc: acelaşi cu numele precedent, căruia, într-o zonă lingvistică româno-ucraineană, i s-a înlocuit *-ar* prin ucr. *-juk?*; cf., pentru temă, şi numele precedent.

Curascu: cf. pol. *Kuratski.*

Curatu: *curat.*

Curavale: acelaşi cu *Curăvale.*

Curăluşă: *curăluşă*, variantă a lui *cureluşă.*

Curăvale: *cură(i)n vale* („curge în vale")?

Curbeanu < n. top. *Corbi* sau (şi) *Corbeni.*

Curca: acelaşi cu *Curcă.*

Curcan: *curcan;* cf. n. top. *Curcanul, Curcani.*

Curcă: *curcă.*

Curcăneanu < n. top. *Curcani*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Curcăreanu < *curcar* „păzitor de curci", absent în dicţionare, dar „cerut" de fem. *curcăreasă*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. şi gr. *Korkaris.*

Curcea: *curcă* (sau *Curcă*), cu suf. *-ea;* cf. şi bg. *Kurčo*, căruia îi poate corespunde un „fem." *Kurča.*

Curceanu < *Curcea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Curcil: *(a se) curci*, variantă a lui *(a se) corci*, cu suf. *-il(ă)?*

Curcu: bg. *Kurkov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov.*

Curcubeţ: *curcubeţ*, absent în dicţionare, dar verosimil, cum probează *curcubeţica* ş.a (< *curcubetă* „dovleac").

Curcudel: *curcudel*, variantă a lui *corcoduş* „un soi de prun".

Curcudică: *curcudică*, variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *corcoduşă;* cf. *curcudeá.*

Curculescu < *Curcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Curculovici: *Curcu* (sau un bg. *Kurko*), cu suf. sl. *-(l)ovič.* Cf. numele precedent, al cărui „echivalent" este.

Curdesac: *cur (= fund) de sac.*

Curdisoc: transcriere greşită a numelui precedent?

Curduban: pare a fi acelaşi cu numele următor; ar putea fi şi o variantă a lui *cordovan* „piele fină".

Curduman: bg. *Kurdomanov*, cu lăsarea la o parte a sufixului *-ov.*

Cure: acelaşi cu *Curi* (v. mai jos, s.v.).

Curea: *cur*, cu suf. *-ea.*

Curecheanu: *curechi* (sau *Curechi(u)*), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Curechianu: acelaşi cu numele precedent.

Curecheriu: *curecher* „cultivator sau vînzător de curechi" (= varză).

Curechiu: *curechi* „varză".

Curelar(u): *curelar* „fabricant, lucrător, meşter de curele"; cf. n. top. *Curelari.*

Curelea: *curea*, pl. *curele*, cu suf. *-ea.*

Curelescu < *Curelea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Cureliuc: acelaşi, ca semnificaţie, cu precedentul, al cărui suf. *-escu* a fost înlocuit, într-o zonă bilingvă, prin ucr. *-juk.*

Curescu < *Curea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Cureţeanu < n. top. *Curiţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Cureu: bg. *Kurev.*

Curi: bg. *Kuri.*

Curic: gr. *Kurikos;* cf. şi pol. *Kurek.*

Curicher(i)u: acelaşi cu *Curecheriu.*

Curicuţă: *Curic* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*

Curieru: *curier.*

Curievici: cf. bg. *Kuriev.*

Curnischi: pol. *Kurnitski.*

Curlăţeanu < n. top. *Corlăţelul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Curliuc: *curlă*, variantă a lui *corlă* „o pasăre acvatică", cu suf. ucr. *-juk.*

Curmeiu: *curmei* „bucată scurtă de funie".

Curnuciuc: acelaşi cu *Corniciuc.*

Curpăn: acelaşi cu numele următor; cf. şi mold. *curpăn* „sfeşnic (cu 12 fofeze) făcut din fier împletit".

Curpen(e): *curpen(e)* „mlădiţă de viţă de vie".

Cursaru: *cursar* „cel care face sau vinde curse" (= capcane, pentru prins, animale).

Cursărelu: diminutiv (cu suf. *-el*) al lui *cursar* (v. numele precedent).

Curt(u): germ. *Kurt* sau (şi) tc. *kurt* „lup"; cf. şi *curt* „scurt (de coadă)".

Curt(a): ung. *kurta* „scurt" sau (şi) bg. *Kurta;* cf. şi ucr. *kurta* „cîine ciobănesc cu coadă scurtă".

Curtaşu: *Curt(a)*, cu suf. *-aş;* cf. n. top. *Curtaşul.*

Curtă: acelaşi cu *Curta.*

Curteac: *Curt(a)*, cu suf. *-eac;* cf. şi bg. *Kurtak.*

Curtean(u): *curtean* „boier cu slujbă la curtea domnească"; în unele cazuri este un derivat de la n. top. *Curtea;* cf. n. top. *Curteana, Curteni.*

Curtescu < *Curt(a);* cf. n. top. *Curteşti.*

Curticăpeanu < n. top. *Curticap* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Curticeanu < n. top. *Curtici*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Curtici: *Curt(a)*, cu suf. *-ici;* cf. n. top. *Curtici* (Ardeal).

Curticuţ: *Curt(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(i)cuţ.*

Curtof: bg. *Kurtov.*
Curtovici: cf. bg. *Kurtov, Kurtovtsi.*
Curtui: *Curt* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ui;* ar putea fi și un diminutiv al lui *cort.*
Curtușan < n. top. *Curtuiușul* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Curtuță: *curtuță,* diminutiv, absent în dicționare, al lui *curte.*
Curțianu < n. top. *Curtea* (pornindu-se de la pl. *curți?*).
Curuleac: tema *(curul)* e aceeași ca la numele următor, cu suf. ucr. *-eac.*
Curuleț: *curuleț,* diminutiv absent în dicționare, al lui *cur.*
Curuliuc: tema *(curul)* e aceeași ca a numelui precedent, cu suf. ucr. *-juk.*
Curuț(u): ung. *kuruts* „numele partizanilor ultimului *Rákótsi;* apare și în unele cronici vechi românești.
Curuță: același cu numele precedent.
Curuz: variantă a lui *Curuț.*
Curzac: cf. *corsac* „vulpe de stepă".
Cusa: același cu *Cuza* (v. mai departe) sau (și) it. *Cusa;* cf. și rus. *Kusá* cu derivatul adj. *Kusinskij.*
Cusanus: formă latinească a unui derivat cu suf. *-an(o)* de la *Cusa;* cf. it. *Cusano.*
Cusco: ucr. *kus* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-ko* sau (și) pol. *Kuskoi.*
Cuseac: ucr. *kus* „bucată"; „hrană", cu suf. ucr. *-eak.*
Cusen: același cu numele următor.
Cusin: bg. *Kusin;* cf. și *Cusen.*
Cusma: pol. *Kuźma.*
Custaciuc: *Cost(e)a* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*
Custov: bg. *Kostov.*
Custură: *custură* „limbă de metal ascuțită"; ferăstrău"; cf. n. top. *Custura.*
Custurici: *custură* (sau *Custură*), cu suf. *-ici;* cf. și *custurice* „cuțitaș mic cu un singur tăiș".
Custuriu: *Custură* (sau *custură*), cu suf. (antroponimic) *-iu.*
Custuță: *custuță,* diminutiv, absent în dicționare, al lui *coastă.*
Cușa: bg. *Kuša.*
Cușai(u): *Cușa* (v. numele precedent), cu suf. *-ai(?).*
Cușbă: același cu *Cujbă.*
Cușcenco: ucr. *kuska* „nas" (termen argotic), cu suf. ucr. *-enko.*
Cușma: *cușmă* „căciulă".
Cușmagu: *cușmă* „pătură de lînă groasă", cu suf. *-(e)ag.*
Cușmerluc: tema este identică cu numele următor, cu suf. ucr. *-juk;* cf. mai jos *Cușneriuc.*
Cușmir: același cu *Cușnir* (v. mai departe); *m* < *n* prin hipercorectitudine (*ni* simțit ca *ñi*).
Cușmuliuc: *cușmă* (sau *Cușma*), cu suf. compus *-ule* și ucr. *-juk.*
Cușneriuc: tema, identică cu numele următor, cu suf. ucr. *-juk.*
Cușnir: ucr. *kušnir* „blănar" sau (și) ucr. *Kušnir.*
Cuștureac: ucr. *kuštra* „cap (cu părul) zbîrlit", cu suf. ucr. *-jak.*
Cușuță: cf., pt. temă, *Cușa* (v. mai sus, s.v.).
Cutandra
Cutaș: ucr. *kutač* „vătrai, cociorvă".
Cutava: gr. *Kutava(s).*
Cută: *cută* „îndoitură, încrețitură"; cf. și gr. *Kuta(s).*
Cutăr: cf. pol. *Kutera, Kutra.*
Cutcudache: *cotcodac!* „interjecție care imită cîntecul găinii care vrea să ouă"; cu suf. *-ache,* menit să dea forma unui nume propriu-zis.
Cutcutache: același cu numele precedent.
Cute(a): *cute* „piatra de ascuțit coasa și alte instrumente tăioase"; cf. și gr. *Kuti(s).*
Cutean(u) < n. top. *Cut(ul),* cu suf. (toponimic) *-ean(u).*
Cutencu: ucr. *kut* „colț, ungher" (din care provine *cut* „mahala"), cu suf. ucr. *-enko.*
Cuteș: *Cute(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.*
Cutieru: *cutier* „perceptor"; „vînzător ambulant de mărunțișuri".
Cutin: bg. *Kutin.*
Cutinescu < *Cutin;* ar putea fi și același cu *Cotinescu.*
Cutișteanu < n. top. *Cotești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cutlic: cf. gr. *Kutli(s)* și bg. *Kutlev.*
Cutoiu: bg. *Kuto,* cu suf. *-oi,* eventual bg. *Kutov,* al cărui *-ov* a fost înlocuit prin *-oi.*
Cutoran < n. top. *Cotorani.*
Cutovoi: bg. *Kutov,* cu suf. *-oi.*
Cutupide: gr. *Kutupidis.*
Cutur: cf. *cotur,* variantă a lui *cotor,* cu sensul „muchea penei cu care se sparg lemnele".
Cuturelea: tema, identică cu numele precedent, cu suf. compus *-ele(a).*
Cutuș: bg. *Kutuš;* ar putea fi și un derivat cu suf. *-uș* de la *Cute(a).*
Cutzarida: același cu *Cuțarida.*
Cuța: același cu *Cuță.*
Cuțana: *cuță* (v. mai jos s.v.), cu suf. augmentativ *-an(ă).*
Cuțarida: gr. *Kutsaridis*
Cuță: *cuță* „femeie guralivă, purtătoare de vorbe, mincinoasă".
Cuțeanu < n. top. *Cuța,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Cuțic: ucr. *kutsik* „cal scund, ponei"; cf. și gr. *Kutsikos.*
Cuținu: bg. *Kutsin.*
Cuțit: *cuțit.*
Cuțitaru: *cuțitar* „cel ce face, vinde sau ascute cuțite".
Cuțitei: *cuțit* (sau *Cuțit*), cu suf. *-ei.*

Cuțitel: *cuțitel*, diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *cuțit*.
Cuțitoiu: *Cuțit* sau/și *cuțit*, cu suf. augmentativ *-oi*.
Cuțoheras: gr. *Kutsokeras*.
Cuțov: bg. *Kutsov*.
Cuțu: bg. *Kutso* sau (și) gr. *Kutsos*.
Cuțudi: gr. *Kutsudi(s)*.
Cuțuhan: gr. *Kutsohanos*.
Cuțiu: bg. *Kutsjo*.
Cuțuiu: bg. *Kutso*, cu suf. *-ui*.
Cuțulab: cf. gr. *Kutsulambros*.
Cuțulescu < *Cuțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Cuțumina: cf. gr. *Kutsumanis*.
Cuțur: ucr. *kotsur* „pisoi"; cf. și gr. *Kutsuros* (sau/și *Kutsuris*); cf. și *cuțurea* „codoașă".
Cuvatov: bg. *Kubatof* (cu *-b-* > *v* sub influența lui *covată?*).
Cuviinciuc: pare a fi *cuviincios*, devenit antroponim, căruia, într-un mediu bilingv (româno-ucrainean), i s-a înlocuit suf. rom. *-os(u)* prin ucr. *-(č)uk*.
Cuvuliuc: același cu *Covaliuc*.
Cuza: bg. *Kuza* sau (și) pol. *Kuza* sau (și) gr. *Kuza(s)*; cf. și it. *Cusa*.
Cuzac: pol. *Kuzak*.
Cuzca: pol. *Kuzka*.
Cuzdrioreanu < n. top. *Cuzdrioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Cuzia: pol. *Kuzia*.
Cuzin: pol. *Kuzin*.
Cuzinschi: pol. *Kuzinski*.
Cuzineu: ucr. *Kuzenko*.
Cuzlac: ucr. *kozel* (gen. *kozlá*) „țap", cu suf. *-ac*; cf. și ucr. *kozlik*, diminutiv al lui *kozel* „țap".
Cuzopol: gr. *Kuzopulos*.
Cuzov: bg. *Kuzov* (< *Kuzo*), absent în *Rečnik*, dar verosimil, cum probează *Kuzev* (< *Kuze*, variantă regională a lui *Kuzo*).
Cuzubac: ucr. *kuzub* „coș (sau cutie) din coajă de tei", cu suf. *-ac*.
Cuzuc: pol. *Kuza*, cu suf. ucr. *-uk* sau (și) *Kuzuk*, nume de femeie în limba altaică (din grupul turcic).
Cvasniuc: ucr. *kvasnij* „acru, înăcrit"; (fig.) „posomorit", cu suf. ucr. *-juk*.
Czuntu: același cu *Ciuntu*.

D

Daba: sl. *Daba.*
Dabija: bg. *Dabiža*, forma cea mai veche a lui *Dabižev* „să fii sănătos, să trăiești".
Dabo: bg. *Dabo*, hipocoristic de la *Dabiža.*
Dabu: același cu *Dabo.*
Dabulă: ucr. *Dabula.*
Dabuleanu: același cu *Dăbuleanu.*
Dabura: cf. *Dabulă.*
Daca: bg. *Daka*, fem. lui *Dako.*
Dacău: cf. *Dacu.*
Dache: hipocoristic de la *Constandache* sau *Iordache;* cf. și bg. *Daki* < *Jordaki.*
Dachin: cf. *Dache.*
Dacian(u): *Daciu* (v. numele următor), cu suf. *-an(u).*
Daciu: bg. *Dačo*, hipocoristic al lui *Jordan* (sau *David*).
Dacu: bg. *Dako*, hipocoristic al lui *Jordan* (sau *David*).
Dada: bg. *Dada.*
Dadacu: cf. *Dadu*, *Dada* și bg. *Dadakov.*
Dadan: cf. *Dada.*
Dadîrlat: același cu *Dădîrlat.*
Dadu: bg. *Dado*, de la *Dano* sau *Dako.* Ar putea fi și o formă a lui *Deadu*, pentru care cf. bg. **Djado*, variantă a lui *Dedo* (rom. *Dediu*).
Dafa: v. *Daf(f)u.*
Daf(f)u: bg. *Dafo*, hipocoristic al lui *Dafin* sau *Tarndafil;* cf. și gr. *Dafos.*
Dafin: gr. *Dafni*, prin intermediu slav (de fapt, masc. lui *Dafina*).
Dafinei < *Dafina.*
Dafinescu < *Dafin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dafinoiu: *Dafin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Daga: cf. *Dagu.*
Dagu: bg. *Dago*, hipocoristic al lui *Dagor* (< *Dagorov*).
Daghie: bg. *Dage*, hipocoristic al lui *Dago.*
Dahnovici: cf. bg. *Dahna* (< *Dafna*).
Dahon: *dahón* „lacom și urît".
Dahorea
Daia: sl. *Daja.*
Daian < n. top. *Daia*, cu suf. *-an.*
Daiani: cf. *Daian.*
Daiă: același cu *Daia.*
Daibuc
Daiche: bg. *Dajkja*, fem. lui *Dajko.*
Daici: cf. *Daiciu.*
Daiciu: bg. *Dajčo.*
Daicovici(u): cf. bg. *Dajkov* (< *Dajko*), cu suf. sl. *-ič.*
Daicu: bg. *Dajko*, diminutiv de la *Dajo.*
Daimaco: it. (?)
Dain: bg. *Dajno.*
Daisa: cf. bg. *Dajski.*
Dajboc: același cu *Dajbog.*
Dajbog: cf. n. pers. sl. *Dadzibog.*
Dajdea: cf. *dajd(i)e* „impozit".
Daju: cf. bg. *Dašo.*
Dala: cf. *Dalea* și *Dalu.*
Dalaveră: *daraveră* „belea; negustorie".
Dalău: ung. *dalló* „cîntăreț".
Dalban: cf. *Dalbu*, absent în fișele mele, dar posibil. Cf. și *dálban* = *tulpan.*
Dalbon: fr.
Dalea: bg. *Dale*, variantă a lui *Daljo.*
Dalibaș: același cu *Delibaș* (prin faza *Dălibaș*).
Dallas: gr. *Dallas.*
Dalseno
Dalu: bg. *Dalo*, variantă a lui *Dalko;* cf. și *Dal(e)a.*
Damache: *Adamache.*
Damadian: cf. bg. *Damadov* (explicat din turcă); sufixul e specific numelor armenești.
Damalidis: gr. *Damalidis.*
Damanschin: același cu *Damaschin.*
Damaschin: bg. *Damaskin.*
Damașcan(u): cf. bg. *Damaškin.*
Dambu: cf. bg. *Dambulev.*
Dambar
Damian: gr. *Damianós*, prin intermediu slav.
Damianoiu: *Damian* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Damianov: bg. *Damijanov.*
Damianovici: sl. *Damianović.*
Damienescu < *Damian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Damiescu: cf. gr. *Damias.*
Daminescu < *Damian;* cf. *Diminescu* (DO)
Damir: sl. *Damir.*
Damira: același cu *Damir;* cf. și gr. *Damiri.*
Damirescu < *Damir* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-escu.*
Damo: bg. *Damo.*
Damosin: cf. gr. *Damos.*
Damsa: același cu un *Damșa?* (cu grafie ung.). Cf. și gr. *Damtsi.*
Damșe: cf. bg. *Damče*, hipocoristic al lui *Damo* (< *Damjan* sau *Adam*).

Damșescu < *Damșe* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Dan(u): hipocoristic al lui *Daniel*. Cf. și ung. *Dán* < *Dániel*.
Dana: fem. lui *Dan*; cf. și sl. *Dana*.
Danabassi
Danacu: *Dan*; cf. *Dănac* (DO).
Danalache: *Dănilă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Danalachi: același cu *Danalache*.
Danatiu: gr. *Danata* (și *Danatos*).
Dană: același cu *Dana*.
Danca: bg. *Danka*.
Dancașiu: *Dancu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aș* + *-iu*.
Dancă: același cu *Danca*.
Dancău: cf. sl. *Danko*.
Dancea: bg. *Danča*.
Dancevici: cf. bg. *Dančev*.
Danchim: bg. *Dankin*.
Danci: același cu *Dancea* sau *Danciu*.
Danciu: bg. *Dančo*.
Danciuc: *Danciu* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk*.
Dancoș: *Dancu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oș*.
Dancov: bg. *Dankov*; v. și DO.
Dancovici: cf. sl. *Dankovets*.
Dancuiy: *Danciu*, cu articol (*y* ar putea desemna pronunțarea înmuiată a lui *l*); cf. sl. *Dančjulja*. De altfel, Miklosich înregistrează un slav *Dančul*, care, pînă la proba contrară, este rom. *Danciu*, cu articol.
Dancu: bg. *Danko*.
Dandanaie: *dandanaie*, variantă a lui *dăndănaie* „poznă; bucluc".
Dandara: bg. dial. *dandara* „zgomot" (> *Dandarov*).
Dandaria: cf. *Dandara*.
Dandarlat: cf. *Dădirlat*.
Dandescu < *Dandu* (v. mai jos, s. v.), cu suf. *-escu*.
Dandeș: *Dandu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș*.
Dandos: cf. *Dandu*.
Dandria: cf. *Dandaria*.
Dandu: bg. *Dando* < *Dano* (< *Jordan* sau *Danail*).
Dandura: cf. bg. *Dandorovski* și *Dandurov* < dial. **dandor* „zgomot".
Dane(a): bg. *Dane*, variantă vestică a lui *Danjo*, și bg. *Danja*, formă fem. a lui *Danjo*.
Daneaud: fr.
Danec: sl. **Danek* (îl presupun eu, căci mi se pare foarte verosimil); cf. bg. *Danekov*.
Daneceanu < n. top. *Dăniceni*.
Daneja
Danel: bg. *Danel*; ar putea fi și *Dănel*, cu *ă* fără semnul diacritic.
Daneliuc: *Daniel* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*; cf. și numele precedent.
Daneș: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.
Danet: *Dan* (?); cf. *Danetti*.
Danetti: *Danete* (cu grafie italienizată?).
Daneț: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eț*.
Danga: cf. bg. *Dango* (< *Danko*).
Dangaliu: cf. *Danga* și *Danguli*.
Danguli: cf. bg. *Dangulev* (< dial. *dangúl* „bădăran").
Danguru: cf. bg. *Dangurov* (< dial. *dangúr*, v. *Danguli*, ceea ce înseamnează că e o variantă a lui *dangúl*).
Dani: același cu *Dane*.
Danică: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Danicico: același cu următorul?
Daniciuc: *Dani* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Danie: *danie*; cf. *Pomană*.
Daniel: nume biblic, de origine ebraică.
Danielache: *Daniel*; cf. *Dănălache*.
Danielescu < *Daniel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Danielevici: *Daniel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evič*.
Danieliuc: *Daniel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Danielopol: gr. *Daniilopoulos*.
Danieluc: același cu *Danieliuc*.
Daniil: același cu *Daniel*.
Daniilescu < *Daniil* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Danilache: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *ache*.
Danileanu: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Danilescu < *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Danileț: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eț*.
Daniliuc: același cu *Danieliuc*.
Danilof: același cu *Danilov*.
Daniloiu: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Danilov: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ov* (formație slavă).
Danilovici: *Dani(i)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ovič* (formație slavă).
Daniș: același cu *Daneș*.
Daniță: același cu *Dăniță*.
Danizenco: ucr.
Dankiv: cf. sl. *Danko* și rom. *Danchin*.
Danoaică: același cu *Dănoaica*.
Danovici: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović* (formație slavă; cf. sl. *Danovets*).
Danșe: sl. *Danša*.
Dante: it. *Dante*; cf. și bg. *Dante* (explicat la fel).
Dantiș: greșit transcris pentru *Danțiș?*
Dantu: gr. *Dantos*.
Danț: după DO, derivat al lui *Dan*.
Danță: femininul lui *Danț*.
Danțiș: *Danț(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-iș*.
Danțoș: *Danț(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-oș*.
Danțuș: același cu *Danțoș*.

Danuţi: diminutiv al lui *Dan* (cu *-i*, semn al pronunţării înmuiate a lui *ţ*?).
Daraban(u): v. rom. *dărăban* „soldat de gardă".
Darabană: *darabană* „tobă mică".
Darabancea: *Daraban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cea*.
Darabant: ung. *darabant* „dorobanţ"; ar putea fi şi un singular nou, format de la pl. *dărăbanţi*.
Darabă: variantă fem. a lui *dărab* „bucată (de pîine, mămăligă etc.)".
Darabăţ: cf. *Darabonţ*.
Darabont: acelaşi cu *Darabant*.
Darabonţ: singular nou de la *darabonţi*, pl. lui *darabant* (v. s.v. *Darabant*); cf. v. rom. *darabanţ*, *dărobanţ*.
Daraescu: cf. bg. *Dara*, fem. lui *Daro* (< *Todar* sau *Božidar*).
Daragiu: *daragiu* „cel care confecţionează *daragi*, variantă pl. a lui *darac* sau, mai degrabă, un derivat (poate împrumut turcesc) de la *dară* „cel care ia sau socoteşte daraua". Cf. şi *daragiu* „cîntăreţ din dairea".
Daraigiu: acelaşi cu *Daragiu*.
Daramus: cf. gr. *Daramas*.
Daravelă: *daravelă*, variantă a lui *daraveră* „belea; negustorie".
Daravoinea
Darbu
Darca: bg. *Darka*; cf. şi *Darcu*.
Darcu: bg. *Darko*, diminutiv al lui *Daro*.
Darda: v. rom. *dardă* „lance, suliţă".
Dardea: cf. *Darda*.
Dardu: bg. *Dardo*.
Darfă
Daria: bg. *Darija*, fem. lui *Darij* „Darie".
Darian: cf. *Darie* (cu suf. *-ian*, specific antroponimelor armeneşti) şi friul. *Dariano*.
Dariciuc: *Darie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Darida: cf. *Darie*.
Darie: bg. *Darij*.
Dariescu < *Darie* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Darina: bg. *Darina* (< *Dara* sau *Darja*).
Dariu: acelaşi cu *Darius*.
Darius: lat.-gr. *Darius*.
Darleman
Darmănescu: cf. n. top. *Dărmăneşti*.
Darmina: cf. sl. *Daromin* şi gr. *Darmi(s)*.
Daroboţ: cf. *dărobanţ*, variantă a lui *dorobanţ*.
Daroga: variantă a sl. *Draga*.
Daroi: *Daru(l)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi*.
Darojanu: acelaşi cu *Dorojan*.
Daroiţi
Daroş: *Daru(l)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oş*.
Darges
Darşidan
Darşoveanu: cf. *Draşoveanu*.
Daru(l): bg. *Daro* (< *Todar* sau *Božidar*).
Darvadu
Darvan
Darvari: acelaşi cu *Dîrvar(i)u*.
Darvaş: ung. *darvas* „noduros".
Darvărescu < *Dîrvar(i)u* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Darziu: *dîrz* (?).
Dascaliuc: *Dascălu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Dascalopol: gr. *Daskolopoulos* (direct din greceşte).
Dascalu: acelaşi cu *Dascălu*.
Dascăl(u): *dascăl* (cu sensul bisericesc).
Daschievici: v. *Daşchievici*.
Daskalakis: gr. *Daskalakis*.
Daskevici: v. *Daşchevici*.
Daşcău: cf. *Daşcu*; cf. şi bg. *Daškov*.
Daşchevici: sl. *Daško* (atestat în bulgară şi, desigur, existent în alte limbi slave).
Daşchievici: variantă a precedentului (sau invers).
Daşcov: bg. *Daškov*.
Daşcovici: *Daşcu* (v. numele următor), cu suf. *-ović* (formaţie, probabil, slavă).
Daşcu: sl. *Daško*.
Daşovă: cf. bg. *Dašov*.
Daşoveanu: *Daşovă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Daşu: ar putea fi *daş* „miel" (v. *Bul. Ph.* VII–VIII, p. 228), mai degrabă însă bg. *Dašo*.
Datco: bg. *Datko*; cf. şi *Datcu*.
Datcu: bg. *Datko*; existent şi în *Djadkov*; *-ea-* a devenit *a* pe teren românesc, prin pronunţarea dură a lui *e* > *ă* şi apoi prin asimilarea lui *ă* la *a*. După *Rečnic*, Datko<rom.
Datculescu: *Datcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Dateş: cf. *Datu*.
Datis: greşeală de transcriere pentru *Datiş* (acelaşi cu *Dateş*)?
Datu: formaţie regresivă de la *Datcu*?
Daud: fr. (?)
Daurja
Dauş
Dava: cf. *Davicu* şi bg. *Davka*. Ar putea fi şi *davă* „femeie rea".
Davicu: *Davu*, absent în fişierul meu, hipocoristic al lui *David*; cf. bg. *Davo*, explicat în felul acesta.
David: nume biblic.
Davideanu < *David* sau < n. top. *Davideni*.
Davidenco: *David* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Davidescu < *David*; cf. n. top. *Davideşti*.
Davidică: *David* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Davidiuc: *David* (v. mai sus, s. v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Davidoe: *David* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oe*.

Davidoiu: *David* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Davidov: bg. *Davidov.*
Davidoviciu: *David* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Daviduță: *David* (v. mai sus, s..v), cu suf. diminutival *-uță.*
Davilà: *de* + *Avila* (numele unui binecunoscut oraș spaniol), cu pronunțare franceză.
Davilă: „românizare" a precedentului?
Davillá: același cu *Davila.*
Davițoiu: *Daviță*, diminutiv al lui *David* (DO), cu suf. *-oiu.*
Dăbuleanu < n. top. *Dăbuleni;* v. și *Dabulă.*
Dăchescu < *Dache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dădăcuș: cf. *Dadu* și bg. *Dadakov.*
Dădălan: v. *Dădălău.*
Dădălău: cf. bg. *Dadalov.*
Dădîrlat
Dăduleasca < *Dădulescu.*
Dădulescu < *Dadu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Dăduț: *Dadu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Dăeban: greșeală de transcriere pentru *Dălban?*
Dăgadița
Dăian(u) < n. top. *Daia*, cu suf. *-an(u).*
Dăicu: *Daia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cu.*
Dă(i)escu < *Daia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dăineanu: bg. *Dajno*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dălban: același cu *Dalban.*
Dălgeanu < n. top. *Dilga*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dămăceanu: *Dămăcuș*, cu modificarea sufixului; cf. *Dămăca* (DO) și n. top. *Dimaci.*
Dămăcuș: ung. *Domokos.*
Dămănescu < *Dămean* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dămășcanu: același cu Damașcanu (v. mai sus, s.v.).
Dămătircă
Dămboianu: același cu *Dîmboianu.*
Dămean: același cu *Dămian;* cf. și bg. *Damjan.*
Dămian: același cu *Damian.*
Dămienescu < *Dămian* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Dămoc: bg. *Damók*, supranume de la *Damo.*
Dănacu: *Dan;* cf. și gr. *Danakos.*
Dănăiață: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ăiață.*
Dănăiete: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ai* + olt. *-ete.*
Dănăilă: *Dan;* cf. *Manoil* > *Mănăilă;* cf. și bg. *Danail(a).*
Dănălache: *Dănilă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache.*
Dănănău
Dănăricu
Dănăscu: același cu *Dănescu.*
Dănășan: același cu *Dănășean.*
Dănășean: *Daneș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ean.*
Dănășel: *Daneș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-el.*
Dănățoiu: *Dăniță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dăncăneț: *Dancu;* cf. *Dancaneț* (DO).
Dăncășiu: *Dancu;* cf. *Dancăș* (DO).
Dăncău: *Dancu;* cf. și bg. *Dankov.*
Dănceanu < *Dancu;* cf. și n. top. *Dăniceni.*
Dăncescu < *Dancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dăncilă: bg. *Dančil* (cf. și derivatul *Dančilov*).
Dăncinescu < *Dăncilă*, cu *-l-* > *n*, aparent inexplicabil, sau **Dancin?*
Dănciulescu < *Danciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Dănciuloiu: *Dăncilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dănculea: *Dancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ea.*
Dăncuș: *Dancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Dăncuța: *Dancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Dăndărău: cf. bg. *Dandarov* (< *dandara* „zgomot").
Dăndăreanu: cf. *Dăndărău.*
Dăneasa: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă.*
Dăneață: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eață.*
Dănescu < *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dănețan: *Daneș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Dăneț: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eț.*
Dănică: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Dănicel: *Dănică* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Dănicioiu: *Dănică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dăniciuc: *Dănică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Dănilă: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*
Dăniloaia: *Dănilă* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-oaie.*
Dănislăvescu: sl. *Danislav*, cu suf. *-escu.*
Dănișor: diminutiv de la *Dan.*
Dăniță: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iță;* cf. și bg. *Danitsa.*
Dănoaica: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-oaică.*
Dănoc: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc.*
Dănoiu: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Dănsău
Dănucu: diminutiv de la *Dan*
Dănulescu < *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Dănuleț: *Dan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)eț*.
Dănuț(u): diminutiv de la *Dan*.
Dănuțanu: *Dănuț(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-anu*.
Dănuți: același cu *Dănuț*.
Dăogaru
Dărac: *dărac* „pieptene de scărmănat lână".
Dărăban(u): același cu *Daraban(u)*.
Dărăbanț: același cu *Dărăbanțu*.
Dărăbanțu: v. rom. *dărăbanț* „soldat de gardă".
Dărăbăneanu < n. top. *Dărăbani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Dărăbaț: cf. *Dărăbanțu*.
Dărăbuș: cf. *Darabă*.
Dărămănescu: cf. n. top. *Dărmănești*.
Dărămuș: același cu *Daramuș*, înregistrat în DO.
Dărăscu < *Daru;* cf. n. top. *Dărăști*.
Dărăsteanu: probabil același cu *Dărășteanu*.
Dărășteanu < n. top. *Dărăști*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Dărău: *Daru;* cf. și bg. *Darov*.
Dăriescu: același cu *Dariescu*.
Dărigă: cf. *Dăringă*.
Dăringă: același cu *Doringă*.
Dărman: bg. **dărman* (> *Dărmanja*); cf. n. top. *Dărmănești*.
Dărmănescu < n. top. *Dărmănești*.
Dăruț(ă): *Daru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Dărvăreanu < n. top. *Darvari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Dărvărescu < *Dîrvar(i)u* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dăscălache: *Dascălu;* cf. și gr. *Daskalaki(s)*.
Dăscăleanu < *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Dăscălescu < *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dăscălete: *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. olt. *-ete*.
Dăscălița: fem. lui *dascăl*.
Dăscăliței < *Dăscălița*.
Dăscăliuc: *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Dăscăloaie: *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Dăscăloaica: *Dascălu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaică*.
Dăuceanu: cf. bg. *Daukov*.
Dăuș: cf. *Dauș*.
Dăviduță: diminutiv al lui *David*.
Deac: ung. *deák* „diac"; cf. și *Diacu*.
Deacă: bg. *Djaka*, fem. lui *Djako*.
Deaconescu < *Deaconu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Deaconici: *Deaconu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. slav. *-ič*.
Deaconu: variantă grafică (?) a lui *Diaconu*.
Deacu: același cu *Deac*, cu finala *-u*, după modelul celor mai multe antroponime românești; cf. și bg. *Djako*.
Deal: *deal* (?); cf. bg. *Djalo*.
Deamandun: cf. *Diamandi*.
Deancă: bg. *Djanka*, diminutiv de la *Djana*.
Deanță: același cu precedentul, căruia i s-a înlocuit sufixul (?)
Deară
Deas: același cu *Deaș?*
Deaș
Deatcu: cf. *Datcu* și bg. *Djatkin* (explicat, cu îndoială, din *Djadkaša*).
Debău: cf. *Dubău*.
Debeleac
Debie: cf. *Debiu*.
Debinschi: pol.
Debiu: cf. *Debie*.
Deboș
Deboveanu
Debu: cf. *Debiu*.
Deca: v. *Decă*.
Decani: ung. *dékán* (cu sens bisericesc).
Decă: *decă* „decalitru".
Dece: bg. *Deča*.
Decean(u): *Deciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Decebal: numele regelui dac.
Decei: cf. *Deciu*.
Decencu: *Deciu* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-enko* sau, poate, dintr-un sl. *Dečenko*.
Deciu: sl. *Dečo*.
Declesis: transcriere greșită pentru *Decleris* (= gr. *Dekleris*).
Decu: sl. *Deko*.
Deculescu < *Decu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Deculeț: *Decu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)eț*.
Decun
Decusară: același cu *Decuseară*.
Decuseară: *de* + *cu* + *seară* (poreclă).
Decuș: cf. *Decu*.
Deda: sl. *Dęda*: v. și *Dedu*.
Dedea: cf. *Deda* și *Dediu*.
Dedețina: cf. *dediței*, floarea bine cunoscută.
Dediu: bg. *Dedju*.
Dedu: sl. *ded* „bunic, moș"; cf. *Moșu*, *Moșneagu*.
Dedula: cf. *Dedu*.
Dedulescu < *Dedu;* cf. *Didulescu* și n. top. *Dedulești*.
Dee: cf. bg. *Deja*, fem. lui *Deju*.
Defour: fr.
Defta: cf. *Deftu*.
Deftu: gr. *Devtos* (și *Devtu*).

Deftulescu < *Deftu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Degan < *n.* top. *Deag* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Degeanu < *n.* top. *Deag*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Degeratu: part. perf. de la *degera;* cf și n. top. *Degerați*.
Degerățeanu < n. top. *Degerați*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Degetariu: *degetar*.
Degré: fr.
Dehel: cf. ung. *döhölni* „a bate".
Dehelean(u): *Dehel* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Deica: bg. *Dejka*.
Deică: același cu *Deica*.
Deicu: bg. *Dejko*.
Dej: același cu *Deju;* cf. *Dejeu* și n. top. *Dej*.
Dejescu < *Dej(u)* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Dejeu: ung. *Dezsö* „Desiderius".
Dejica: cf. *Dej(u)*.
Dejmaru: *dijmar* „persoană care strîngea dijmele".
Dejoianu < n. top. *Dejoi*, cu suf. *-anu*.
Deju: același cu *Dejeu*, adaptat la sistemul fonologic românesc.
Delabeta: *de la* + n. top. *Beta* (Ardeal).
Delacuca: *de la* + n. top. *Cuca*.
Delagreaca: *de la* + n. top. *Greaca*.
Delamarian: *de la* + n. pers. *Marian* (?).
Delameea: *de la* + n. top. *Meia*.
Delamarina: *de la* + n. pers. *Marina?*
—**Delapeta:** *de la* + n. top. *Petea* (Ardeal).
Delaport: *de la port*.
Delaru: *delar* „arhivar".
Delarăscruci: *de la* + n. top. *Răscruci* (Ardeal).
Delateișani: *de la* + n. top. *Teișani*.
Delatopîrcea: *de la* + n. top. *Topîrcea* (Ardeal).
Delavrancea: *de la* + n. top. *Vrancea*.
Delcea: cf. *Delciu*.
Delcescu < *Delcea* sau *Delciu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Delciu: bg. *Delčo (< Nedelčo)*.
Delcuescu < *Delcu*, absent în fișierul meu; cf. bg. *Delko (< Nedelko)*.
Delea: bg. *Delja (< Nedelju)*.
Deleanu < n. top. *Delea* sau *Deleni*.
Delegeanu: cf. n. top. *Dindeleag* (Ardeal).
Delencan
Delenuș: cf. bg. *Delin*.
Delescu < *Deleu* sau *Delea* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Deleu: același cu *Deliu*.
Delfi: gr. *Delfi*.
Delibacali: tc. *delibakal* „băcan nebun".
Delibaș: v. rom. *delibașă* „căpitan de delii" (< tc. *deli bašy*). Cf. *Telibașa*.
Delibaltov: bg. *Delibaltov*.
Deliceanu: cf. *Delicică*.
Delicescu: cf. *Delicică*.
Delicianu: același cu *Deliceanu*.
Delicică: *Deleu* sau *Deliu* (v.s.v.), cu suf compus *-ic* + *-ică*.
Delighioz: tc. *deli* „nebun" și *göz* „ochi"; cf. bg. *Deligjozov*.
Delima
Deliman: cf. *Deliu;* pentru formație, cf. *hoțoman* ș.a.
Delimar: gr. *Delimaros*.
Delinschi: pol.
Delion: gr. *Dileounis*.
Deliu: v. rom. *deliu* „cavalerist; soldat din garda domnească". În limba mai nouă, în special populară, ca adj., însemnează „viteaz, voinic".
Delivan
Della: gr. *Della*.
Delladecima: it. *della decima* (cuvînt cu cuvînt „a zecimii").
Dellakeza: it. *Della Chiesa* („al Bisericii").
Dellaporta: it. *Della Porta* („al Porții").
Delle Case: it. *Della Casa* (singularul numelui acestuia „al Casei").
Delmas: fr.
Delmiciuc: ucr.
Deloreanu: același cu *Delureanu* < n. top. **Dealuri?*
Delta: gr. *Delta*.
Delu: bg. *Delo*.
Delulescu < *Delu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Delvecchio: n. pers. it. *Delvecchio*.
Dema
Demaia: cf. gr. *Dimaiu*.
Dembischi (-ski): pol. *Dembiski*.
Dembițchi: același cu *Dembischi*.
Demco: cf. bg. *Demo*.
Deme: ung. *Döme* (v. mai departe s.v. *Demeu*).
Demel: gr. *Demeli(s)*.
Demenco: cf. *Deme*, cu suf. ucr. *-enko*.
Demergean
Demeter: ung. *Demeter* „Dimitrie".
Demetrescu: același cu *Dimitrescu*.
Demetriade: gr. *Dimitriadis*, cu modificarea temei sub influența lui *Demetru*, considerat mai „distins".
Demetrian: *Demetru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.
Demetriescu < *Demetru* + *Dimitrie*, cu suf. *-escu*.
Demetriu: același cu *Dimitriu*.
Demetrius: lat. *Dimetrius*. De fapt o creație artificială, produs al voinței.
Demetru: ung. *Demeter* „Dimitrie".
Demeu: ung. *Döme*, hipocoristic al lui *Dömjen* „Damianus".
Demian: același cu *Damian;* cf. și ung. *Dömjén* „Damianus".
Demianovschi: *Demian* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovski*.
Demideanu: cf. bg. *Demidov*.

Deminescu: cf. ung. *Döměny* „Damianus" sau, poate, mai degrabă, acelaşi, minus unele detalii neesenţiale, cu **Demienescu* < *Demian*.
Demisa: gr. *Dimiza(s)*.
Demişcan: cf. bg. *Dimiš(ev)*.
Demjen: ung. *Dömjén* „Damianus" citit cum se scrie (j = ž).
Demostene: gr. *Demosténes*.
Demşa: ung. *Dömse* < *Döme* (v. mai sus, s.v. *Demeu*).
Demu: bg. *Demo* (hipocoristic al lui *Demosten* sau *Demir*).
Dena: bg. *Dena*.
Denca: bg. *Denka*.
Dencescu < *Denca* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Denciel: acelaşi cu *Denciev*.
Denciev: bg. *Denčev*.
Dendea: acelaşi cu *Dendiu*.
Dendiu: ung. *döndi* „scurt şi gros"; cf. n. top. *Dindeşti* (Ardeal).
Dendrino: gr. *Dendrinos*.
Dene(a): ung. *Déni* < *Dénes;* cf. şi bg. *Deni*.
Denes: acelaşi cu *Deneş* (grafie maghiară sau greşeală de transcriere).
Deneş: ung. *Dénes* „Dionysius"; cf. bg. *Deniš*.
Deneşan: *Deneş* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Denichie: gr. *Deneke(s)*.
Denisa: cf. *Denişă* (DO) şi *Deniş;* ar putea fi şi *Denisa* < fr. *Denise*.
Denischi: cf. *Dene(a)* şi ucr. *Denyšuk*.
Denisov: bg. *Denisov*.
Deniş: acelaşi cu *Deneş;* cf. şi bg. *Deniš*.
Denşa: *Deneşan* sau, mai degrabă, < *Deniş*, cu „articolul" *a*.
Denţu: pare a fi o formaţie bg., neatestată pentru mine, paralelă cu *Denčo*.
Denuel: diminutiv rom. al unui **Denu* < bg. *Deno?*
Deoancă: cf. *Dioancă* şi n. top. *Deonceşti* (Ardeal).
Deodat: lat. *Deodatus*, echivalentul lui *Teodor* (gr. *Theòdoros*) şi sl. *Bogdan*, poate prin intermediul it. *Deodato*.
Depărăţeanu < n. top. *Depăraţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Depinoiu: greşeală de transcriere pentru *Despinoiu?*
Deratz: cf. gr. *Deras* şi *Deratsa*.
Derban: cf. bg. *Derbenov* şi *Derbov*.
Derbogea: cf., pentru temă, *Derban* şi *Derbosea*.
Derbosea: cf. gr. *Dervos* (cu *-v-* scris *b*), introdus pe cale grafică.
Dercaci: cf. gr. *Derka(s)*.
Derdeno: gr. *Derdene(s)*.
Derderian: gr. *Derderian* (probabil armean).
Derebei: bg. *Derebeev*.
Derer: germ.
Deres: *dereş* „de culoare roşie-cenuşie" (despre cai); dacă *-s* nu e o greşeală grafică, avem a face cu ung. *Deres* (dacă există ca n. pers.), mai ales că adjectivul nostru e de origine maghiară.
Dereşoiu: *Dereş* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Dereuştean < n. top. **Dereuşti?*
Derevencu: ucr. *Derevjanko*.
Derevici: cf. sl. *derevo* „arbore" şi numele precedent (pt. temă).
Derioiu
Derisievici
Deriş: acelaşi cu *Deres*.
Deriţeanu
Derjea: *dirz*, pl. *-ji* (cu grafie pseudoetimologică?).
Derlogea: *dirloagă* (cu grafie „latinizantă"?).
Dermedegeanu
Dermengiu: cf. bg. *Dermenov*.
Dermoiu: *dirmoi* „ciur mare" (grafie „etimologică"?).
Dermon: *dirmon*, acelaşi cu *dirmoi* (şi cu aceeaşi grafie ca *Dermoiu*).
De Roma: it. de *Roma*.
Derscanu < n. top. *Dersca*, cu suf. *-anu*.
Derscariu < n. top. *Dersca*, cu suf. (local) *-ar*.
Derşidan < n. top. *Derşida* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Dertea
Derunian
Dervenco: cf. *Derevencu*.
De Sabato: it. de *Sabato* („de-al Sîmbetei").
Desagă: *desagă*.
Desan: bg. *Desan*.
Descultu: *desculţ*.
Deselnicu
Desideratu: it. *Desiderato*.
Desila: acelaşi cu *Desilă*.
Desilă: sl. *Desilo*.
Desmierdatu: *dezmierdat*.
Desmirna
Desna: cf. n. top. *Dezna* (Ardeal).
Despa: bg. *Despa* (< *Despina*).
Despi: cf. *Despe* (DO).
Despia: cred că trebuie pronunţat *despea* (cf. *Despea*, DO).
Despin: bg. *Despin* (< *Despina*).
Despina: gr. *Dispoina* (prin intermediu slav).
Despinoiu: *Despin(a)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Despoiu: *Despa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Despon
Despot: bg. *Despot* sau gr. *Despoti(s)*.
Despotide: gr. *Despotidis*.
Desseli: it.
Dessila: acelaşi cu *Desila*.
Desta: cf. gr. *Deste*.
Destelnicu
Deşanu: cf., pt. temă, n. top. *Deşeşti* (Ardeal).

Deşcă: *deşcă* „camarad" (la armată); cf. şi bg. *Deško* (< *Deša*, hipocoristic al lui *Nedelja* sau *Nedežda*).
Deşcău: *Deşcă* sau *Deşcu* (v. s.v.), cu suf. *-ău*.
Deşcu: bg. *Deško*.
Deşiu: cf. bg. *Děšo*.
Deşliu: *Beşliu* (cu modificarea „eufemistică" a consoanei iniţiale).
Deteşan
Detot: *de + tot?*
Devechi: it. *De Vecchi* „de-ai lui Vecchi".
Devder(e)a
Deveghe: *de + veghe?*
Devesel: cf. n. top. *Deveselu*.
Deveseleanu < n. top. *Deveselu*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Devianu: pentru *Deveanu* < *Deva*.
Devisevici: cf. sl. *Dęva*, *Děvitse*.
Dexamir
Dezideratu: acelaşi cu *Desideratu*.
Dezideriu: lat. *Desiderius* (prin intermediu ung.?).
Dezmireanu < n. top. *Dezmir*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Dgeaferovici: cf. bg. *Džaferov*.
Dia: *Radu* (> **Rădia)*, după DO (?); cf. şi gr. *Dea* şi n. top. rom. *Dia*.
Diac: *diac* „scrib; student; cîntăreţ la biserică".
Diaca: *Diac* (v. numele precedent), cu morfemul *-a*.
Diacatos: gr. *Diakatos*.
Diacenco: *Diac(u)* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Diacencu: acelaşi cu *Diacenco*.
Diacon(u): *diacon*.
Diaconaşu: *diaconaş*.
Diaconeasa: *Diacon(u);* mai puţin probabil, fem. (neol.) al lui *diacon*.
Diaconescu < *Diacon(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Diaconesei < *Diaconeasa*.
Diaconiţa: acelaşi cu *Diaconiţă*.
Diaconiţă: fem. lui *diacon*.
Diaconiţei < *Diaconiţa*.
Diaconiuc: *Diacon(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Diaconovici: *Diacon(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Diacov: *Diac(u)* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ov*.
Diacu: acelaşi cu *Diac*.
Diak: *diac*, cu grafie maghiară (sau contaminaţie cu *Deac* < ung. *deák*).
Diamancescu: cf. *Diamante* şi bg. *Diamanka*.
Diamandescu < *Diamandi* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Diamandi: gr. *Diamántis*.
Diamandopol: gr. *Diamantopoulos*.
Diamandy: acelaşi cu *Diamandi*.
Diamant: gr. *Diamant;* ar putea fi şi o variantă adaptată la sistemul fonologic românesc a lui *Diamandi;* cf. şi evr. *Diamant* (din germană?).
Diamante: acelaşi cu *Diamant*.
Diamantescu < *Diamant(e)* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Dianu < n. top. v. rom. *Diiu = Vidin;* cf. şi bg. *Dian*. Ar putea fi uneori derivat de la n. top. rom. *Dia*.
Diark
Diavoliuc: *Diavolu*, absent în fişierul meu, cu suf. ucr. *-juk*.
Diba: cf. sl. *diba* „un fel de stofă".
Dibă: acelaşi cu *Diba*.
Diblă: *diblă* „vioară"; cf. n. fam. *Scripcă*.
Diboş: cf. *Dibu*.
Dibrov
Dibşe: cf. n. top. ung. *Dipse*.
Dibu: cf. *Diba*, dar şi *Ghibu* (cu *d' = g'*, ca în graiurile nordvestice) şi n. top. *Dibeşti*.
Dica: acelaşi cu *Dică*.
Dican: *Dica* sau *Dică* (v.s.v.), cu suf. *-an*.
Dică: acelaşi cu *Dicu*.
Dicea: *Dică* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Diceanu < n. top. *Dicea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Di Cesare: it. *Di Cesare*.
Dicescu: *Dicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dichiseanu < n. top. *Dichiseni*.
Dichiţă: *Dicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iţă*.
Dichiu: *dichiu* „administrator al bunurilor unei mănăstiri".
Dicianu: acelaşi cu *Diceanu*.
Dicoiu: *Dicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Dicov: bg. *Dikov*.
Dicu < *Todicu;* v. *Todea*. Cf. şi bg. *Diko*.
Dicul: cf. *Dicu*.
Diculescu: *Dicu;* cf. n. top. *Diculeşti*.
Dicusar: acelaşi cu *Decus(e)ară*.
Dida: bg. *Dida;* cf. şi n. mic fem. *Dida* (< *Alexandrina)*.
Didă: acelaşi cu *Dida*.
Didea: *Dida* sau *Didu* (v.s.v.), cu suf. *-ea*.
Dideaţă: *Didea* sau *Didu* (v. s.v.), cu suf. *-eaţă*.
Didei: *Didu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Didescu < *Didu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dideşteanu < n. top. *Dideşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Didi: acelaşi cu *Didea*.
Didia: acelaşi cu *Didea*.
Didica: acelaşi cu *Didică*.
Didică: *Didu* (v, mai jos, s.v.), cu suf. *-ică*.
Didicescu < *Didică* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Didilescu < **Didilă* < *Didiu;* cf. n. top. *Didileşti*.

Didileț: *Didu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus *-ileț*.
Didiță: *Didu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iță*.
Didiv: tema *did- (Didu)*.
Didoiu: *Didu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Didopol: gr. *Dedopoulos*.
Didu: bg. *Dido*.
Didulescu < *Didu;* ar putea fi, uneori, și același cu *Dedulescu*.
Die: același cu *Dica*.
Dica: același cu *Diia*.
Dieanu: același cu *Dianu* (cu grafie fonetică).
Dieceanu < n. top. *Dieci* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Digeratu: același cu *Degeratu*.
Dighliescu: cf. *Digulescu*.
Digulescu < *Digu*, atestat în DO, cu suf. *-(l)escu*.
Diguță: diminutiv de la *Digu*.
Dihel: același cu *Dehel*.
Dihoiu
Dihor(u): dihor.
Dihore(a): *dihor*, cu suf. *-e(a)*.
Diia: bg. *Deja*.
Diianu: același cu *Dianu*.
Dijmaru: *dijmar* „persoană care strîngea dijmele".
Dijmărescu < *Dijmaru* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Dila: bg. *Dila*, fem. lui *Dilo (< Dimităr)*.
Dilagoi
Dilă: același cu *Dila*.
Dilieru
Dililea: *Dilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ilea*.
Diliță: *Dilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Dilorcea
Dima: hipocoristic al lui *Dimitrie;* cf. și bg. *Dima*, fem. lui *Dimo*.
Dimache: *Dima;* cf. gr. *Domaki(s)* și n. top. *Dimăcheni*.
Diman: bg. *Diman (< Dimo)*.
Dimancea: *Diman* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*.
Dimăncescu < *Dimancea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Dimca: bg. *Dimka (< Dima)*.
Dimcă: același cu *Dimca;* cf. și bg. *Dimko*.
Dimcea: bg. *Dimče*, variantă sudvestică a lui *Dimčo*.
Dimcescu < *Dimcea* sau *Dimcă* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Dimcevici: *Dimcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Dimčev*.
Dimciu: bg. *Dimčo*.
Dimescu < *Dima* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-escu*.
Dimeț: *Dima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eț*.
Dimian: același cu *Demian (< Damian)*.
Dimidov: sl. *Demidov*.
Dimieru: *dimie* „un fel de postav", deci „cel care face dimie".
Diminescu < *Dimian;* cf. *Deminescu* (DO).
Diminеț: *Dimian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eț*.
Dimir: tc. *Demir;* cf. și bg. *Demir*, tot de origine turcească.
Dimiruli: același cu *Dimirulis*.
Dimirulis: tema pare a fi *Demir*, cu finală grecească; cf. bg. *Dimirev* (pentru *Demirev*).
Dimitrescu < *Dimitrie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dimirianu: gr. *Dimirianos*.
Dimitriade: gr. *Dimitriadis*.
Dimitrian: *Dimitrie;* cf. totuși ucr. *Dimitrian*.
Dimitrie: nume calendaristic; formă slavă a gr. *Demetrios;* cf. bg. *Dimitri(j)*.
Dimitriev: *Dimitrie* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ev*.
Dimitrievici: *Dimitrie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ević*.
Dimitriu: *Dimitrie;* cf. și gr. *Dimitriou*.
Dimitrof: același cu *Dimitrov*.
Dimitropol: gr. *Dimitropoulos*.
Dimitrov: sl. *Dimitrov*.
Dimiță: *Dima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iță*.
Dimiu: *Dima;* cf. n. top. *Dimieni* și gr. *Dimiou*.
Dimo: bg. *Dimo (< Dimităr)*.
Dimoftache: *Dimofte* (v. numele următor), cu suf. *-ache*.
Dimofte: același cu *Timofte* (v. la *T*, s.v.).
Dimoftei: corespunde unui *Timoftei* < gr. *Timotheos*, prin intermediu slav; pentru *ft* < *th*, cf. *Maftei* < gr. *Matthaios*.
Dimofti: același cu *Dimofte*.
Dimofticiuc: *Dimofte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Dimoiu: *Dima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Dimon(u): *dimon*, variantă a lui *demon;* cf. și rus. *Demon*, una dintre variantele lui *Demjan*.
Dimonie: *Dimon;* cf. arom. *Dimonie* (gr.?).
Dimopol: gr. *Dimopoulos*.
Dimov: bg. *Dimov*.
Dimovici: *Dima* (v. mai sus, s v.), cu suf. sl. *-vić*.
Dimu: același cu *Dimo*.
Dimulescu < *Dima;* cf. n. top. *Dimulești*.
Din: același cu *Dinu*.
Dina: hipocoristic de la *Co(n)standina;* cf. și bg. *Dina (< Kostandina)*.
Dinache: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache*.
Dinaci: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aci*.
Dinale: cf. bg. *Dinalov* (variantă a lui *Dinolov*).

Dinaș: *Dinu:* cf. și bg. *Dinaš.*
Dină: același cu *Dina.*
Dincă: bg. *Dinka.*
Dincea: *Dinu;* ar puta fi și același cu *Dimcea.* Cf. bg. *Dinča.*
Dinceanu < *Dincea* sau *Dincă* (v.s.v.) sau < n. top. *Dinceni.*
Dincescu < *Dincă* sau *Dincea* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Dinciu: *Dinu;* cf. *Dincea* și bg. *Dinčo.*
Dinclea: tema e *Din(u).*
Dincoiu: *Dincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dincovici: *Dincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Dincou: bg. *Dincov* (?).
Dincu: bg. *Dinko.*
Dinculeanu < *Dincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(ul)eanu.*
Dinculeasa: *Dincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)easa.*
Dinculescu < *Dincă;* cf. n. top *Dinculești.*
Dincuță: *Dincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Dindanu: cf. *Dendea.*
Dindăreanu: cf. bg. *Dindarov;* DO are un *Dindărău;* același cu *Ghindăreanu.*
Dindelegan < n. top. *Dindeleag* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dindere: cf. *Dindăreanu;* il are și DO.
Dindiligan: același cu *Dindelegan.*
Dine(a): bg. *Dine* (hipocoristic al lui *Dino*).
Dineață: *Dinu* sau *Dina* (v.s.v.), cu suf.. *-eață.*
Dineci: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eci.*
Dinel: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Dinele: același cu *Dinel.*
Dineru: gr. *Dineri(s).*
Dinescu < *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dinga: bg. *Dinga;* cf. n. top. *Dinga.*
Dinghilescu: bg. *Dingilev,* cu „românizarea" finalei.
Dinică: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Dinicică: *Dinicu* sau *Dinică* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Dinicioiu: *Dinicu* sau *Dinică* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Diniciu: *Dinicu* sau *Dinică* (v.s.v.), cu suf. *-iu.*
Dinicu: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-icu.*
Dinicuț: *Dinicu* sau *Dinică* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Dinischiotu: arom. „originar din localitatea *Diniscu*".
Dinistranschi: același cu *Dnistranschi?*
Diniș: același cu *Denis* (< ung. *Dénis*).
Dinișor: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ișor.*
Diniță: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iță.*
Dinoacă: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oacă.*
Dinograncea: pare a fi o „compunere" (voită?) din *Dinu* și un ipotetic *Grancea,* pentru care cf. bg. *Gramčo.*
Dinopol: *Dinu* (v. mai jos, s.v.), cu finală gr.
Dinte: *dinte;* cf. și gr. *Dente(s).*
Dinț: *dinte* (pl. *dinți*)?
Dințeanu: < *Dinț* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dințică: *Dinț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*
Dințoiu: *Dinț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dinu: hipocoristic de la *Co(n)standin(u).*
Dinuleasa: *Dinu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)easă.*
Dinulescu: *Dinu;* cf. n. top. *Dinulești.*
Dinuleț: *Dinu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)eț.*
Dinuliu: *Dinu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)iu.*
Dinușca: *Dinu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-uška.*
Dinuț(u): diminutiv de la *Dinu.*
Dinuța: același cu *Dinuță.*
Dinuță: *Dinu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Dinvale: *din + vale* („creație" a posesorului?) sau *din +* n. top. *Vale(a).*
Dioancă: cf. *Deoancă.*
Diocanescu: cf. *dihoca* „a face bucăți, a sfărima" (Tiktin). Ar putea fi și o transcriere greșită a lui *Diaconescu.*
Diochețian < n. top. *Diocheți,* cu suf. *-an.*
Dioma: cf. *Diomo.*
Diomo: gr. *Diomos.*
Diomu: același cu *Diomo.*
Dionis: același cu *Dionis(i)e.*
Dionise: același cu *Dionisie.*
Dionisean: *Dionise* cu suf. arm.?
Dionisescu < *Dionis(i)e* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Dionisie: gr. *Dionisios,* prin intermediu slav.
Diordiev: același cu *Gheorghiev,* cu *ğ* „interpretat" (acustic) ca *d.*
Dioșan < n. top. *Deușu* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dioși: cf. n. top. *Dioșag* (Ardeal).
Diplan: cf. *diblă* și gr. *Dipla(s), Diplaris.*
Dipse: același cu *Dipșe* (cu grafie ung.?).
Dipșe: același cu *Dibșe.*
Diradurian: arm.?
Diriță: *Diru,* absent în fișierul meu, dar verosimil < bg. *Dirjo;* cf. și bg. *Direv.*
Diroiu: *Diru* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Disculțu: același cu *Desculțu.*

Dis(s)escu: gr. *Diseios* sau *Disios*, pentru temă, cu înlocuirea finalei prin suf. rom. *-escu.*
Disteanu: cf. gr. *Deste(s)* pentru temă.
Distoreanu < n. top. *Distor* (= *Dristor* „Silistra")?
Dișa: bg. *Diša*, fem. lui *Dišo.*
Dișescu: *Dișa* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Dișli: cf. *Deșliu.*
Ditriu: cf. n. top. *Ditrău* (Ardeal).
Ditu: bg. *Dito*, hipocoristic al lui *Dimităr.*
Dița: bg. *Ditsa.*
Diță: același cu *Dița.*
Dițescu < *Dițu* sau *Diță;* cf. n. top. *Dițești.*
Dițica: *Dițu* sau *Diță* (v.s.v.), cu suf. *-ică.*
Dițoiu: *Dițu* sau *Diță* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dițu: bg. *Ditso*, de la *Dimo* sau *Diko, Dičo.*
Dițuleasa: *Dițu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)easa.*
Dițulescu < *Dițu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Diu: bg. *Dio;* cf. și *Di(i)u*, numele v. rom. al *Vidinului.*
Diucescu: greșeală de transcriere pentru *Dincescu?*
Diumea: gr. *Diomi(s).*
Diujanschi: pol.?
Divan: *divan* sau < *Deva* (n. top.).
Divaru: gr. *Divaris.*
Divitari: gr. *Divitari(s).*
Dizrobitu: *dezrobit.*
Dîb: bg. *Dăbo.*
Dîba: cf. *Dîb.*
Dîlbea: cf. bg. *dălb-* „a săpa, a cizela etc."
Dîlceanu: același cu **Delceanu*, pentru care cf. *Delcescu?*
Dîlgeanu < n. top. *Dîlga*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîlță
Dîmbăreanu: cf. n. top. *Dîmbureni* (Ardeal).
Dîmbean(u): < n. top. *Dîmbu*, cu suf. (toponimic) *-ean(u).*
Dîmboianu: *Dîmboiu* (v. numele următor), cu suf. *-anu.*
Dîmboiu: *Dîmbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dîmboveanu < n. top. *Dîmbova*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîmboviceanu < n. top. *Dîmbovița*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîmbovițeanu: < n. top. *Dîmbovița*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîmbu: *dîmb;* cf. și bg. *Dămbo.*
Dînca: fem. lui *Dîncu.*
Dînceanu < n. top. *Dîncu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîncu: bg. *Dănko*, de la *Dăno* (< *Danail).*
Dîngă: cf. bg. *Dango* și n. top. *Dîngeni* și *Dîngești.*
Dînilă: același cu *Dănilă.*
Dînsul: pron. *dînsul* (?).
Dînșoreanu
Dîra: cf. bg. *Dăra* (< *Todăr).*
Dîrbu
Dîrda: cf. *dîrdii.*
Dîrdală: *dîrdală* „flecar; om de nimic".
Dîrdea: cf. *dîrdii.*
Dîrdescu < *Dîrdu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dîrdiioc: *dîrdii*, cu suf. *-oc.*
Dîrdu: cf. *dîrdii.*
Dîrgleanu: *dîrglă*, variantă a lui *driglă* „mîrțoagă, gloabă, rablă", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dîrja: cf. *Dîrju* și n. top. *Dîrja.*
Dîrjac: *Dîrju* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac.*
Dîrjan < n. top. *Dîrja* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dîrju: același cu *Dîrzu;* cf. pl. *dîrji.*
Dîrlă: cf. n. top. *Dîrlești, Dîrloaia* și *dîrloagă, dîrlogi.*
Dîrle(a): cf. *Dîrlă.* DO dă un *dîrlău* „pitar". Cf. bg. *Dărlev.*
Dîrloman: tema e aceeași ca la numele precedente; finala identică cu a lui *hoțoman* ș.a.
Dîrman: același cu *Dărman;* cf. n. top. *Dîrmănești.*
Dîrmon: *dîrmon* „ciur cu găuri mari".
Dîrnea: cf. *Dîrnu.*
Dîrnescu < *Dîrnu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Dîrnu: cf. bg. *Dărnev.*
Dîrstaru: *dîrstă* „o piuă rudimentară pentru dimie etc.", așadar, „meșter care confecționează sau conduce dîrste".
Dîrțu: variantă a lui *dîrz(u)?*
Dîrvan: *dîrvar* (v. numele următor), cu substituire a sufixului (?).
Dîrvar(i)u: v. rom. *dîrvariu* „tăietor de lemne"; cf. și bg. *Dărvar.*
Dîrvoreanu < n. top. *Dîrvari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîrzan: același cu *Dîrzeanu.*
Dîrzeanu < n. top. *Dîrza*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dîrzu: *dîrz.*
Dîscă: bg. *dăska* „scîndură".
Djabira: cf. bg. *Džabirov* (< tc. *cebir* „violență, forță").
Djamo: alb.
Djighit: cf. *djighiți*, maeștrii călăreți din Caucaz.
Djigolea: cf. bg. *Džigolov.*
Djuvara: același cu *Juvara*, în varianta mai veche, cu *ǵ-* (redat apoi prin *dj*).
Dnistranschi: tema este *Dnistr-* „Nistru".
Doagă: *doagă.*
Doana: același cu *Doană.*
Doană: cf. *Dona.*
Doarbă: cf. bg. *Dorbanov.*

Doarvaş: ung. *darvas* „noduros“.
Doba: *dobă*, variantă a lui *tobă;* cf. ucr. *dobá* „ţipar“, n. top. *Doba* (Ardeal). V. şi *Dopcea.*
Dobachi: *Doba* (v. numele precedent), cu suf. *-achi.*
Doban < n. top. *Doba* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dobariu: *dobar*, sinonim al lui *dobaş*, variantă a lui *tobaş* „toboşar“. Cf. *cizmar — cizmaş.*
Dobă: v. *Doba.*
Dobcă: *dobă;* cf., pentru formaţie, ung. *dobkas* „locul unde se păstrează tobele“.
Dobdă
Dobia: acelaşi cu *Dobias.*
Dobias: acelaşi cu *Tobias*, nume biblic.
Dobica: cf. ung. *dobóka* „o specie de viermi“ şi n. top. *Dobica* (Ardeal).
Dobînciuc
Dobîndă: *dobîndă.*
Dobîrceanu < n. top. *Dobîrca* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dobjanschi: pol.
Dobo: bg. *Dobo.*
Dobocan < n. top. *Dobica* (ung. *Dobóka*), cu suf. *-an.*
Dobojan
Dobondi
Doboşciuc: *Doboş* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-čuk.*
Doboş: ung. *dobos* „toboşar“.
Doboşan: *Doboş* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Doboşariu: *doboşar*, acelaşi cu *toboşar* (cf. *dobaş*, variantă a lui *tobaş*).
Doboşescu < *Doboş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dobra: sl. *Dobra;* cf. şi n. top. *Dobra* (Ardeal).
Dobran < n. top. *Dobra* (Ardeal); cf. şi sl. *Dobran.*
Dobranici: sl. *Dobran*, cu suf. sl. *-ič.*
Dobranis: acelaşi cu *Dobraniş* (grafie maghiară sau greşeală de transcriere?).
Dobraniş: cf. *Dobranici.*
Dobranişte: cf. *Dobranici* (cu schimbare de sufix).
Dobrăielu: diminutiv al lui *Dobra* sau *Dobroiu;* cf. *Dobrel.*
Dobre(a): sl. *Dobre.*
Dobreanu: *Dobre* sau < n. top. *Dobreni.*
Dobref: sl. *Dobrev.*
Dobrei: *Dobre*, cu suf. *-ei* sau *a Dobrei;* în primul caz, accentul stă pe silaba finală.
Dobrel: diminutiv al lui *Dobre.*
Dobrescu: *Dobre;* cf. n. top. *Dobreşti.*
Dobreş: acelaşi cu *Dobriş;* cf. şi n. pers. sl. *Dobřech.*
Dobrican < n. top. *Dobric* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dobrică: *Dobre* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Dobriceanu < n. top. *Dobricea* sau *Dobriceni.*
Dobridoreanu < n. top. *Dobridor*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dobrie: sl. *Dobrije.*
Dobrilă: sl. *Dobril(o).*
Dobrin: sl. *Dobrin.*
Dobrincu: *Dobrin* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ko.*
Dobrinescu < *Dobrin;* cf. n. top. *Dobrineşti.*
Dobrinoiu: *Dobrin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dobrinschi: *Dobrin* (v, mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski.*
Dobristra: *Dobre* (v. mai sus, s.v.), cu finală neclară. (Greşeală de transcriere?)
Dobriş: sl. *Dobriš.*
Dobrişan: sl. *Dobrišan.*
Dobriţa: acelaşi cu *Dobriţă.*
Dobriţan < n. top. *Dobriţa*, cu suf. *-an.*
Dobriţă: poate fi diminutiv al lui *Dobra*, ca şi al lui *Dobre;* cf. sl. *Dobritsa* şi n. top. *Dobriţa.*
Dobriţoiu: *Dobriţă* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Dobrogeanu < n. top. *Dobrogea*, cu suf. *-anu.*
Dobroiu: *Dobre;* cf. şi bg. *Dobroj.*
Dobromirovici: sl. *Dobromir*, cu suf. *-ovič.*
Dobronăuţeanu < n. top. *Dobronăuţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dobroneanu: sl. *Dobron(a)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dobronici: sl. *Dobron*, cu suf. *-ič.*
Dobroslav: sl. *Dobroslav.*
Dóbrota: sl. *Dobrota;* cf. n. top. *Dobrota* şi *Dobroteşti.*
Dobrotariu < n. top. *Dobrota*, cu suf. (toponimic) *-ar.*
Dobrotă: acelaşi cu *Dobrota.*
Dobrotin: sl. *Dobrotin;* cf. n. top. *Dobrotineţ.*
Dobrotinescu < *Dobrotin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Dobroţchi: cf. sl. *Dobrotska.*
Dobroţeanu < n. top. *Dobroţ* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dobroviceanu: *Dobrovici* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dobrovicescu < *Dobrovici* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dobrovici: sl. *Dobrovič.*
Dobrovianschi: bg. *Dobro*, cu finală neclară pentru mine.
Dobrovolscaia: fem. de la *Dobrovolschi.*
Dobrovolschi: pol. cf. sl. *Dobrovo(j)e.*
Dobrovschi: bg. *Dobrovski.*
Dobru: hipocoristic al lui *Dobroslav* sau *Dobromir;* la fel cu *Dragu* < *Dragoslav* sau *Dragomir;* cf. totuşi şi bg. *Dobro.*
Dobruneanu: cf. n. pers. sl. *Dobrona.*

Dobrutta: același cu *Dobrota;* grafie italienizantă?
Doc: cf. *Doca.*
Doca: sl. *Doka;* cf. și gr. *Dokas*, ung. *dóka* „pardesiu; togă". După DO, din *Evdochia* și *Evdochim.*
Docan: cf. *Doca* și n. top. *Docani.*
Docănel: *Docan* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Doce(a): bg. *Doča.*
Docheru: *docher* sau gr. *Dokeris.*
Dochia: *Evdochia;* cf. și bg. *Dokija.*
Dochinoiu: cf. *Dochia.*
Dochița: *Dochia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Dochițoiu: *Dochițu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Dochițu: masc. al lui *Dochița.*
Dochiu: cf. *Dochia.*
Dociu(l): bg. *Dočo.*
Dociulescu < *Dociul* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Docmanov: cf. n. top. s. cr. *Dakmanović.*
Docsănescu: același cu *Doxănescu.*
Docteur: fr. *Docteur?*; cf. *Doctor(u).*
Doctor(u): *doctor.*
Doculescu: *Doc(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Docun
Docuța: *Doc(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uța.*
Doczi: cf. ung. *Dacsó.*
Doda: *dod, -ă* „simplu, prost"; cf. și bg. *Doda.*
Dodan: *Dodu* sau *Doda;* cf. bg. *Dodana* și n. top. *Dodănești.*
Dodani: *Dodan* (v. numele precedent), cu suf. *-i.*
Dode(a): *dod* „simplu, prost" cu suf. *-e(a);* cf. și bg. *Dode.*
Dodenciuc: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. dublu sl. *-enčuk.*
Dodescu < *Dodu;* cf. n. top. *Dodești.*
Dodeț: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eț.*
Dodi: același cu *Dode.*
Dodică: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ică.*
Dodici: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Dodiș: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iș.*
Dodiță: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iță.*
Dodițoiu: *Dodiță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Dodo: bg. *Dodo.*
Dodoacă: *Dodu*, cu suf. *-oacă.*
Dodoancă: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus *-oancă.*
Dodoca: același cu *Dodoacă.*
Dodoiu: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dodoloiu: *Dodu* (v. mai jos, s.v.), cu un suf. dublu (*-olea* + *-oiu*).
Dodolschi: cf. *Dodoloiu*, pentru temă.
Dodon: bg. *Dodon;* cf. n. top. *Dodănești.*
Dodoroni: cf. gr. *Doduras* și *Dodorici* < *Teodor* (DO) pentru temă; *-oni* ar putea fi varianta bănățeană a lui *-oi(u).*
Dodriu: cf. pentru temă, numele precedent (< *Dodoriu* > *Dodriu*).
Dodu(l): *dod* „simplu, prost", cf. bg. *Dodo* și n. top. *Dodeni, Dodești.*
Doduț: *Dodu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț.*
Doe: bg. *Dojo.*
Dofteanu: cf. n. top. *Doft(e)ana* și mai ales *Doftănești*, a cărui temă este *Doft(e)anu.*
Dogalău
Dogan < n. top. *Doaga;* cf. și gr. *Dogani(s).*
Dogaru: *dogar;* cf. n. top. *Dogari.*
Dogănescu < *Dogan;* cf. și bg. *Doganov.*
Dogăraș(u): *Dogaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Dogărăscu: același cu *Dogărescu.*
Dogăreanu < *Dogaru* sau < n. top. *Dogari*, cu suf. *-eanu.*
Dogărescu < *Dogaru;* cf. n. top. *Dogărești.*
Dogăroiu: *Dogaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dogeanu < n. top. *Doaga*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dogioiu: *Doagă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Dogulescu < *Doagă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ul(escu);* cf. și *Dogalău.*
Dohaliu: tema ar putea fi *doagă*, cu *-g-* > *-h-* la vorbitori bilingvi (rom.-ucr.), iar suf., ucr. *-al'*, deci „dogar"; cf. ucr. *koval'* „fierar", care există și în graiul mold. de nord, unde a devenit și n. pers. *Covaliu* (v. la *C.*, s.v.).
Dohara: cf. ucr. *dogarjati* „a se aprinde, a arde; a coace", (fig.) „a face zile fripte".
Dohatcu: ucr. *dohadka* „pricepere"; verbul corespunzător înseamnă „a ghici".
Dohie: în DO, *Dohia* < *Evdochia.*
Doholici
Dohoreanu: cf. ucr. *dogorjati* „a se stinge".
Dohotar(u): *dohotar* „fabricant sau vânzător de dohot"; ar putea însemna și „vas în care se păstrează dohotul".
Doia: bg. *Doja.*
Doibani: *doi* + *bani;* cf. *Doipoli* și germ. *Dreissig* „treizeci", *Zehne* „zece".
Doica: *doică* sau bg. *Dojka.*
Doican: cf. *Doica* și bg. *Dojko.*
Doicaru: cf. *Doica* și bg. *Dojko.*
Doicescu < *Doiciu;* cf. n. top. *Doicești.*
Doichean: cf. bg. *Dojkja* și *Dojkin.*
Doici: sl. *Dojič.*
Doicie: *Doiciu* (v. numele următor), cu suf. *-ie.*
Doiciu: bg. *Dojčo.*
Doicu: bg. *Dojko.*
Doiculescu < *Doicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Doilef: pentru temă, cf. bg. *Dojo (< Radoj)*; DO are un *Doiul < Alexandru.*
Doimaia: *Doi Mai*, pentru *Două Mai*, comună în jud. Constanța, numită astfel în amintirea decretului domnesc care hotărăște împroprietărirea țăranilor (2 mai 1864).
Doina: *doină*; cf. și sl. *Dojna*, apoi n. top. *Doina.*
Doinar(i)u: *doinar = doinaș.*
Doinaș: *doinaș* „cîntăreț de doine".
Doinea: *doini* „a cînta doine"; pentru formație, cf. *Horea < hori.*
Doinescu < *Doinea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Doipoli: *doi + poli* (poreclă); cf. *Doibani.*
Doja: ung. *Dózsa.*
Doju: *Doja.*
Dolana: cf. ucr. *dolh-* (corespunde rus. *dolg-* „lung"), ca temă, cu pierderea aspiratei *h*; v. *Dolhan.*
Dolanu: același cu *Dolhan*; cf. *Dolana* și n. top. *Dolani.*
Dolănescu < *Dolanu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Dolca: gr. *Dolka(s).*
Dolcan: *Dolca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Dolcescu < *Dolcu* sau *Dolciu* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Dolciu: bg. *Dolčo.*
Dolcu: cf. *Dolciu* și *Dolgu.*
Doldu: variantă a lui *Doltu* (DO, cu îndoială).
Doldur: același cu *Doldură* sau, mai degrabă, bg. *Doldurov*, cu „renunțarea" la sufix.
Doldură: *doldora*, adv. (în construcții ca *plin doldora* etc. „peste măsură").
Dolea: bg. *Dole*; cf. n. top. *Dole, Dolea* și *Dolești* (Ardeal).
Dolean(u) < n. top. *Dole(a)* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Dolejean: *Doljan* a cărui temă a putut fi n. pers., cum arată n. top. *Doljești.*
Dolere: it. (?).
Dolete: *Dolea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. olt. *-ete.*
Doleti: același cu *Dolete.*
Dolga: cf. *Dolgu.*
Dolgaș: *Dolgu* (v. numele următor), cu suf. *-aș.*
Dolgu: rus. *dolgii* „lung"; cf. și bg. *Dolgov*,
Dolh: aceeași temă ca în *Dolgu*, cu g > *h*, fenomen fonetic ucr.
Dolhan: *Dolh* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Dolhăscu: același cu *Dolhescu.*
Dolhescu < *Dolh(u)*; cf. n. top. *Dolhești* și *Dolhasca.*
Dolia: cf. *Dolie* și bg. *Dolja.*
Dolie < *Anatolie* (DO); cf. și bg. *Dol'o.*
Dolijan: același cu *Dolejan.*
Doliman: *Dole(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-man*, existent în unele apelative și antroponime.
Dolineanu < n. top. *Dolina*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dolinescu: același, ca semnificație, cu *Dolineanu*; cf. n. top. *Dolina.*
Dolinsky: tema aceeași ca în *Dolinescu* și *Dolineanu* (v. s.v.), cu suf. sl. *-sky*. Cf. și rus. *Dolinets.*
Doliș: *Dole(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iș.*
Doljan < n. top. *Dolj*, cu suf. *-an.*
Dolmanian: cf. bg. *Dolmanov*; sufixul e caracteristic pentru numele armenești.
Dolniceanu < n. top. *Dalnic* (Ardeal), cu *a* neacc. > *ă* și apoi *o.*
Doloc: cf. *Dolea*; DO are *Dolog* și *Dologo*, pe care le explică din ung. *dolog* „lucru, muncă".
Doloca: cf. *Doloc.*
Dolocan: *Doloca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Dolofan: *dolofan.*
Dolofte: cf. *Dorofte*; DO are *Dolotei (= Doroftei).*
Doloi < *Dolea* (augmentativ!).
Doloman: cf. *Dolea.*
Doltor: cf. *Doltu.*
Doltu: DO dă, fără explicații, *Doltul, Doltea* etc.
Doma: sl. *Doma.*
Doman: sl. *Doman*; ar putea fi și același cu *Duman.*
Dombițchi: pol.; cf. bg. *Dombev.*
Domboc: cf. ung. *domb* (din care provine rom. *dîmb*).
Dombrovschi: pol. *Dobrowski.*
Dombrowski: același cu precedentul.
Domerite
Domescu < *Doma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Domic: *Doma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic.*
Domide: același cu *Diomid (< gr. Diomidis)* (v. DO).
Domig: același cu *Domic.*
Domilescu: de la un neatestat *Domilă < Doma* (un sl. **Domilo*).
Dominian: tema *Domin-* (cf. *Domîncul*, DO, s.v. *Dominic*), cu înlocuirea unui sufix vechi (?) prin *-ian.*
Domide: același cu *Dominte.*
Dominic: lat. *Dominicus*; cf. și bg. *Dominik.*
Dominișan: același cu *Domnișan.*
Dominiuc: același cu *Dominic*, prin substituire de sufix (ucr. *-juk*).
Dominte: lat. *Domitius*; cf. *Domete* (DO). Pentru epenteza lui *-n*, cf. *Panainte < Panaite.*
Dominteanu < *Dominte* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Domițean: același cu *Domițian.*
Domițian: lat. *Domitianus.*
Domnar(i)u: *domn*, cu suf. *-ar.*

Domnea: *domn*, cu suf. *-ea*.
Domneanu: *domn*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Domnescu < *Domnu;* cf. n. top. *Domnești*.
Domnika: același cu *Domnica*, absent în fișierul meu, cu grafie ung. sau slavă; cf. bg. *Domnika*.
Domnisan: grafie ung. pt. *Domnișan* sau transcriere greșită?
Domnișan: *Domnu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. dublu *-iș* + *-an*.
Domnisor(u): *domnișor*.
Domnița: același cu *Domnica;* cf. n. top. *Domnița* și bg. *Domnitsa*.
Domnițeanu < n. top. *Domnița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Domnu: *domn;* cf. *Voievod* și germ. *Dominus*.
Domocuș: ung. *Domokos*.
Domogoș: același cu *Domocoș*.
Domokos: ung. *Domokos*, cu grafie originară.
Domol: *domol*.
Domoncoș: ung. *Domonkos*.
Domos: grafie ung. pentru *Domoș*.
Domoș: ung. *Domos;* cf. n. top. *Domoșu* (Ardeal).
Domoșneanu < n. top. *Domoșu* (?).
Domșa: *Doma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa*.
Domuța: același cu *Domuță*.
Domuță: *Doma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Dona: bg. *Dona*. Ne putem gîndi și la un **Andona*, fem. lui *Andon;* cf. n. top. *Dona*.
Donașcu: *Dona* (v. numele precedent), cu suf. *-așcu*.
Donat: ung. *Dónát*.
Donca: bg. *Donka*.
Donce(a): cf. *Donciu*.
Donceanu < *Doncea* sau *Donciu;* cf. și n. top. *Donceni*.
Doncescu < *Donciu* sau *Doncea* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Donci: același cu *Donce*.
Doncilă: *Donciu* (v. numele următor), cu suf. *-ilă*.
Donciu: bg. *Dončo;* cf. și bg. *Domčo*.
Donciulescu < *Donciu* sau *Doncea* (v.s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Doncos: grafie ung. pentru *Doncoș* < *Doncu* (sau transcriere greșită).
Doncu: bg. *Donko*.
Dondea: bg. *Donde;* cf. și ung. *dunda* „gros, umflat" și ung. *dundi* „redus la minte, prost".
Dondera: cf. *Dondea*.
Dondoiu: *Dondu* sau *Dondea* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Dondora: cf. *Dondera*.
Dondos: același cu *Dondoș* (grafie ung. sau cu transcriere greșită?).
Dondoș: *Dondea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oș*.
Dondroc
Dondu: bg. *Dondo*.
Done(a) < *Andone;* cf. *Don(a)*.
Doneaud: fr.
Donechievici: aceeași temă cu *Done*.
Dones < *Dionisie*. Pentru *Do-* cf. *Donose*.
Donescu < *Done(a)* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Donești: n. top. anexă pe lîngă un antroponim, care a fost lăsat la o parte.
Dong: bg. *Dongo*.
Dongoroz(i): arm.
Doni: același cu *Done*.
Donic: *Done* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. *-ic*.
Donica: același cu *Donică*.
Donică: *Done* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. *-ică*.
Donici: *Done* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Donie: același cu *Done* (cf. *Andonie* < *Antonie*).
Doniga: *Done* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iga*.
Donisa: același cu *Donisă*.
Donisă: același cu *Donise*.
Donise < *Dionise*.
Donița: același cu *Doniță*.
Doniță: *Done* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. *-iță*.
Donoaica: *Dona* sau *Done* (v. s.v.), cu suf. *-oaica*.
Donoiu: *Done* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Donos(u) < *Dionis;* cf. și gr. *Donos*.
Donosa: același cu *Donose* (prin faza *Donosă*).
Donose < *Dionise*.
Donovatu: cf. gr. *Dunavi(s)*.
Donovici: *Done* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Dontea: cf. *Dondea*.
Donțan: *Donțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Donțov: *Donțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.
Donțu: v. rom. *donț* „cazac de la Don".
Don(u) < *Andon* (< *Anton*).
Donuțiu: *Done* sau *Dona* (v. s.v.), cu suf. compus *-uțiu*.
Dop: *dop*.
Dopcea: cf. bg. *Dobča*.
Dora: hipocoristic de la *T(e)odora*.
Doran: *Dora* sau *Doru* (v. s.v.), cu suf. *-an*.
Dorangă: pare a fi o variantă a lui *Dorîngă* (adică *Doroangă*) sau, mai degrabă, o grafie neglijentă (*Dorangă* pentru *Dorângă*).
Doraș: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aș*.
Dorati: it.
Dorbacă: același cu *Durbacă*.
Dorca: bg. *Dorka;* cf. și gr. *Dorkas*.
Dorcescu < *Dorcu* sau *Dorca* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.

Dorcu: bg. *Dorko.*
Dordai: are aspect de n. ung. care arată originea locală (cf. *Budai* < *Buda*); *Dorda* ar fi, deci, un toponim.
Dorde(a) < *Gheorghe* (DO).
Dordică: *Dorde(a)* (v. numele, precedent), cu suf. *-ică.*
Doreanu < *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Dorei < *Doru*, cu suf. *-ei;* (sau a *Dorei?*).
Doremidon: același cu *Dorimedont*, dat de DO, este gr. *Dorimedon*, „echivalentul" ucr. *Dormidon.*
Dorescu < *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Dorgo: cf. ung. *dorgálni* „a mustra, a critica" și bg. *Dorka, Dorko* < n. pers. *Dora;* ca formaţie este mai apropiat de *dorgó* „ventilator" (la o anumită mașină).
Dorgoșan < n. top. *Dorgoș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Dorilă: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă.*
Dorin: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-in.*
Dorincă: *Dorin* (v. numele precedent), cu suf. *-că.*
Doriţă: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă.*
Dorizo: gr. *Doriza(s);* cf. și ung. *Doris* < *Dora.*
Doringă: cf. ung. *dorong* „ciomag"; același cu *Dăringă.*
Dorjan: același cu *Dorojan.*
Dornea: *dornă* „vîrtej de apă"., cu suf. *-ea.*
Dorneanu < n. top. *Dorna;* cf. și n. top. *Dorneni.*
Dornescu < *Dornea;* cf. n. top. *Dornești.*
Doroagă: același cu *Doroga.*
Dorobanţiu: același cu *Dorobanţu* (cu *-ţ-* pronunţat „moale").
Dorobanţu: *dorobanţ.*
Dorobănţescu < *Dorobanţu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Dorobăţ: același cu *Darabăţ.*
Dorobeţ: același cu *Dorobete.*
Dorobete: *Dorobăţ*, cu înlocuirea lui *-ăţ*, simţit ca sufix, prin olt. *-ete.*
Dorobiei: cf. *Dorobete.*
Dorofan: *dolofan?;* cf. gr. *Dorfanis.*
Dorofte: același cu *Doroftei(u).*
Doroфto(i)u: același cu *Dorotei(u).*
Doroga: sl. *dorog- (drag-);* cf. sl. *Dorogomil.* Corespunde lui *Draga.*
Dorogan: același cu *Drăgan* (cf. rus. *dorogoj* faţă de v. sl. *dragŭ*).
Dorohoi: rus. *dorogoj* „drag" (cu *-g-* > *-h-* ca în ucraineană).
Dorohoianu < n. top. *Dorohoi*, cu suf. *-anu.*
Dorohonceanu < n. top. *Dorohoi?*
Doroiman: *Doroi(u)* + *-man* (cf. *hoţoman*).
Doroi(u): *Doru.* Ar putea fi și același cu *Dorohoi* (cu pierderea aspiratei și contragerea celor doi *o*).
Dorojan: cf. sl. *Dorož* (cu *o-o* pentru *a;* v. *Doroga*).
Dorojincă: aceeași temă ca în *Dorojan.*
Doroltţi: cf. n. top. *Doroltţ(u)* și *Dorolea* (Ardeal).
Dorondel
Dorondoc
Doroș: cf. bg. *Dorošev;* ar putea fi o variantă a lui *Dorăș* (> *Dorăș* > *Doroș*).
Doroșcan: sl. *Doroška* sau n. top. *Doroșcani.*
Doroșenco: *Doroș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-enko.*
Dorotei(u): în DO, din gr. *Dorothéos* (prin intermediar slav).
Dorovei: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu finală neclară pentru mine.
Dorovici: *Doru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Dorozan: același cu *Dorojan* (?); cf. *Dorosan* (DO).
Doru: hipocoristic de la *Teodor.*
Doruc: *Doru* (v. numele precedent), cu suf. *-uc.*
Dorușa: *Doru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa.*
Doruţ: *Doru* (v. mai ssu, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ.*
Doruţiu: același cu *Doruţ.*
Dorvaș: același cu *Darvaș.*
Dorvoș: cf. numele precedent.
Dosa: bg. *Dosa.*
Dose: bg. *Dose* sau *Dosi* (< *Dositej*); ar putea fi și un hipocoristic al lui *Tudose.*
Dosef: același cu *Dosev.*
Dosev: *Dose* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ev.;* de fapt bg. *Dosev.*
Dosia: bg. *Dosija;* v. și cele spuse s.v. *Dose.*
Dosios: gr. *Dosios.*
Dosofteiu: gr. *Dositheos* (prin intermediar slav).
Dospil: același cu *Dospin(u)* (?).
Dospinescu < *Dospinu;* cf. n. top. *Dospinești.*
Dospinesei: *Dospinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. fem. *-easă;* de fapt genitivul lui *Dospineasa.*
Dospinoiu: *Dospinu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Dospinu < *Despinu*, masc. lui *Despina* (prin faza *Dăspinu*) (DO).
Dosteţean: cf. n. top. *Doștat* (Ardeal).
Dostos: gr. *Dositheos* (cu trecerea accentului pe finală, ca la *Dosoftei*).
Dosu: bg. *Doso.*
Doșca: bg. *Doška.*
Doșianu: cf. bg. *Došo.*
Doșlea: cf. bg. *Došol(ov)* și *Došlakov.*
Doșoglu: cf. numele precedente; finala e turcească.
Dovan: același cu *Duvan.*

Dovăncescu: **Dovanciu* (sau **Dovancea*) < *Dovan*.
Dovgan
Dovincă: cf. *Dovan*.
Dovleac: *dovleac*.
Dovlette: *dovleac*, cu înlocuirea sufixului (în glumă, la adresa oltenilor?; cf. și dublarea lui *-t-*).
Dovlețiu: același cu *Dovlette*.
Dozescu: cf. bg. *Dozov* și n. top. *Dozești*.
Doxachi: gr. *Doksaki(s)*.
Doxănescu: gr. *Doksanakis* sau bg. *Doksanov*, cu „românizarea" sufixelor.
Dracea: *dracu*; cf. n. top. *Dracea*.
Dracinschi: *Dracea* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-(in)ski*.
Dracopol: gr. *Drakopoulos*.
Dracșa: sl. *Drakša* (din **Dragša*); cf. n. n. top. *Dracșani*.
Dracu: *drac*; cf. n. top. *Dracea*, *Drăceni* și *Drăcești*.
Draculea: *Dracu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)ea*.
Dralta
Draga: sl. *Draga*.
Dragalina: bg. *Dragalina*.
Dragan: sl. *Dragan*.
Draganciu(l): bg. *Dragančo*.
Draganovici: *Dragan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Dragarin: cf. *Dragalina*.
Dragastan: cf. *Drăgostin*.
Dragavei: *dragavei* „ștevie".
Dragă: același cu *Draga*.
Dragănuță: *Dragan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Dragea: *Dragu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Dragescu: același cu *Drăgescu*.
Draghia: sl. *Dragija*; cf. n. top. *Drăghia* (Maramureș).
Draghini: sl. *Dragin(j)a*; cf. n. top. *Draghineasca* și *Drăghinești*.
Draghioti: gr. *Dragiotis*.
Dragil: același cu *Dragilă*.
Dragilă: sl. *Dražilo*.
Dragna: sl. *Dragna*.
Dragne(a): *Dragna* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Dragnei: *Dragna* (derivat cu *-ei* sau genitivul *Dragnei*, fără articolul *a*).
Drago: sl. *Drago*.
Dragobete < *Drago?*, cu finală neclară.
Dragodan: bg. *Dragodan*; cf. n. top. *Dragodana*.
Dragodănescu < *Dragodan*; cf. n. top. *Drăgodănești*.
Dragoe: sl. *Dragoje*.
Dragoescu: același cu *Drăgoiescu*.
Dragoi: sl. *Dragoj*; același cu *Drăgoi*.
Dragoman: sl. *Dragoman*; ar putea fi la fel de bine *dragoman* „interpret". Cf. n. top. *Dragomănești*.
Dragomir: sl. *Dragomir*; cf. n. top. *Dragomir*.
Dragomirescu < *Dragomir*; cf. n. top. *Dragomirești*.
Dragomiroiaia: *Dragomir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Dragomiroiu: *Dragomir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Dragon(u): sl. *Dragon*.
Dragonesi = *a Dragonesei* (< *Dragon*).
Dragosin: bg. *Dragosin*.
Dragoslav: sl. *Dragoslav*; cf. n. top. *Dragoslavele* și *Dragosloveni*.
Dragostan: cf. bg. *Dragostin*.
Dragostă: același cu *Dragoste*.
Dragoste: *dragoste* (?).
Dragostin: bg. *Dragostin*.
Dragostoischi: cf. *Dragoste* și *Dragostan*.
Dragoș: sl. *Dragoš*; cf. n. top. *Drăgușani* și *Drăgușeni*.
Dragoșan: sl. *Dragošan*.
Dragotană: cf. *Dragodan* și sl. *Dragotin*; ar putea fi și un derivat de la un n. top. *Dragota*, neatestat.
Dragotă: sl. *Dragota*.
Dragoteanu: *Dragotă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Dragotescu < *Dragotă*; cf. n. top. *Dragotești*.
Dragovei: același cu *Dragavei*.
Dragu: sl. *Drago*; cf. n. top. *Dragu* (Ardeal).
Draguinea: cf. sl. *Dragoje* și *Draguna*.
Dragulănescu < *Dragulin* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Dragulin: sl. *Dragulin*.
Dragun: sl. *Dragun*.
Dragușoiu: *Drăguș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Draguță: același cu *Dragotă*.
Draguț: *Dragu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Drahoneț: sl. *Drahan* (= *Dragan*), cu suf. tot. slav.
Draia: sl. *Draja*.
Draijoiu
Drajman: pentru temă, cf. sl. *Draža*, iar pentru finală, sl. *Dragoman*.
Drajna: sl. *Dražna*; cf. n. top. *Drajna*.
Draku: același cu *Dracu*; cf. bg. *Drako* (< gr. *drakos*).
Dram: cf. *Dramă*; ar putea fi și același cu subst. *dram*.
Dramă: cf. bg. *Dramov*.
Dramba: cf. *Drimba* (= *Drîmba*, scris și *Drâmba*, de unde *Dramba*, mai „distins").
Dranca: același cu *Drancă*.
Drancă: cf. bg. *drèn* „corn (arborele)", cu *e* (= *ea*) > *a*, sub influența lui *r* „dur" precedent.
Drancea: cf. bg. *Dranćo*.
Dranceanu: același cu *Drinceanu*.
Dranga: același cu *Drangă*.
Drangă: cf. bg. *Drangov* (poreclă derivată e la *drang* „lungan").

Drangoi: *Drangă* (v. numele precedent), cu suf. *-oi*.
Dranovețeanu < n. top. *Dranovățu*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Dranovițeanu: același cu *Dranovețeanu*.
Drapca: cf. sl. *drapa* „vătrai; darac".
Drașoveanu(u) < n. top. *Drașov* (Ardeal) cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Drăc: același cu *Dracu* (?).
Drăcea: *Dracu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Drăceanu < n. top. *Dracea* sau *Drăceni*.
Drăcescu < *Dracu* sau *Drăcea* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Drăconiță: *Drăconu* (v. numele următor), cu suf. *-iță*.
Drăconu: tema este *Dracu;* pentru finală, cf. *-oñu* (suf. băn.).
Drăcșăneanu < n. top. *Drăcșani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Drăculețu: *Dracu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)eț*.
Drăgaică: *drăgaică* „floarea lui Sf. Ioan"; *Drăgaica* „ziua Sf. Ioan" (24 iunie; mold. *Sînziene*); cf. n. top. *Drăgăici* și bg. *Dragaika*.
Drăgan(u): același cu *Dragan*.
Drăgana: *Drăgan;* cf. și sl. *Dragana*.
Drăganciu: bg. *Dragančo*.
Drăgălan: *drag*, cu suf. *-(ăl)an*.
Drăgălău: *drag*, cu suf. *-(ăl)ău*.
Drăgănescu < *Drăgan;* cf. n. top. *Drăgănești*.
Drăgănița: același cu *Drăgăniță*.
Drăgăniță: *Drăgan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Drăgănoiu: *Drăgan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drăgănuș: *Drăgan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș*.
Drăgănuță: *Drăgan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Drăgătoiu: *Dragotă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drăgescu < *Dragu;* cf. n. top. *Drăgeșit*.
Drăghescu < *Drăghia;* cf. n. top. *Drăghescu* și *Drăghești*.
Drăghia: același cu *Draghia;* cf. n. top. *Drăghia*.
Drăghiceanu < *Drăghici* sau < n. top. *Drăghiceni;* cf. n. top. *Drăghiceanu*.
Drăghicescu < *Drăghici;* cf. n. top. *Drăghicești*.
Drăghici(u): sl. *Dragič;* cf. n. top. *Drăghici*.
Drăghie: același cu *Drăghia*.
Drăghiescu < *Drăghia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Drăghini = *a Drăghinei?;* cf. sl. *Dragina*.
Drăghiță: *Draga* sau *Dragu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Drăgilă: același cu *Dragilă* sau formație rom. de la *drag*.
Drăglea: *Dragu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ea*.
Drăgnea: același cu *Dragnea*.
Drăgnei: același cu *Dragnei*.
Drăgnoiu: *Dragn(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drăgoe: sl. *Dragoje*.
Drăgoi(u): sl. *Dragoi* sau derivat rom. de la *Dragu;* cf. n. top. *Drăgoieni*.
Drăgoiasa: *Drăgoi;* cf. n. top. *Drăgoiasa*.
Drăgoicea: *Drăgoi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cea*.
Drăgoiescu < *Drăgoi;* cf. n. top. *Drăgoiești*.
Drăgoișteanu < n. top. *Drăgoiești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Drăgoman: același cu *Dragoman;* cf. n. top. *Dragomănești*.
Drăgostin: același cu *Dragostin*.
Drăgoșescu < *Dragoș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Drăgotescu < *Dragotă;* cf. n. top. *Drăgotești*.
Drăgșan: cf. *Dracșa* și n. top. *Dragșina* (Banat) și *Drăgușani*.
Drăgucă: *Dragu;* cf. n. top. *Drăgugești*.
Drăguceanu: *Drăgucă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Drăgulănescu: același cu *Drăgulinescu*.
Drăgulea: *Dragu;* cf. și bg. *Dragula*.
Drăguleanu: *Drăgulea* (v. numele precedent), cu suf. *-anu*.
Drăguleasa: *Drăgulea* sau *Dragu(l)* (v.s.v.), cu suf. *-easă*.
Drăgulescu < *Drăgulea* sau *Dragu;* cf. n. top. *Drăgulești*.
Drăguleț: *Dragu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)eț*.
Drăgulici: *Drăgulea* sau *Dragu(l)* (v. s.v.), cu suf. *-ici*.
Drăgulin: același cu *Dragulin*.
Drăgulinescu < *Drăgulin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Drăguloiu: *Drăgulea* sau *Dragu(l)* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drăgună: bg. *Draguna*.
Drăgunoiu: *Drăgună* sau *Dragun* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drăguș: sl. *Draguš;* cf. și *Dragoș* și n. top. *Drăguș* (Ardeal).
Drăgușan(u) < n. top. *Drăguț* sau *Drăgușani*, *Drăgușeni;* cf. și sl. *Dragošan*.
Drăgușelea: *Drăguș* sau *Dragoș* (v. s.v.), cu suf. dublu *-el* + *-ea*.
Drăgușescu < *Drăguș* sau *Dragoș* (v. s.v), cu suf. *-escu*.
Drăgușin: bg. *Dragošin*.
Drăgușinoiu: *Drăgușin* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Drăguț(u): *Dragu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(u)*.
Drăguțan < n. top. *Drăguța*, cu suf. *-an*.

Drăguță: același cu *Drăguț;* cf. și n. top. *Drăguța.*
Drăguțescu < *Drăguț;* cf. n. top. *Drăguțești.*
Drăguțoiu: *Drăguț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Drăiculescu < bg. *Drajko,* cu suf. *-(l)escu.*
Drăjneanu < n. top. *Drajna,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drămașcu: cf. *Dram(ă).*
Drănău: cf. *Dranca, Drancă, Drancea.*
Drăniceanu < n. top. *Drănic,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drăsneanu: poate *Drășneanu* < n. top. *Drajna?*
Drăstaru: același cu *Dirstaru.*
Drăvăț: cf. *Dreavă.*
Drbohhlav (?)
Dreavă: *dreavă* „numele unor obiecte de uz zilnic".
Drecea: același cu *Drăcea;* cf. și bg. *Drečev.*
Drechevici: cf. bg. *Dreko* (< *Andrejko).*
Drecin: cf. *Drecea.*
Dreciu: cf. bg. *Drečev,* care presupune o temă *Drečo* sau *Dreča.*
Dreghici: același cu *Drăghici.*
Dreja: cf. sl. *Draža.*
Dreleiuc: cf. bg. *Dreljo,* care va fi avînd o temă corespunzătoare în ucraineană, la care ne trimite suf. *-čuk.*
Drenciu: bg. *Drenčo.*
Drenea: cf. bg. *Drenjo* și *Drenev.*
Dreptate: *dreptate;* cf. DO, s.v.
Dreptu: *drept;* cf. n. top. *Dreptu.*
Drepță
Dresa: cf. gr. *Dres* și bg. *Dreskov.*
Dresaru: *Dresa* (v. numele precedent), cu suf. *-ar(u).*
Dreseanu < *Dresa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Dreșcanu: cf., pentru temă, bg. *Drešljakov;* dacă e vorba de o greșeală de transcriere (cu *ș* pentru *s*), ar putea fi un derivat de la n. top. *Dersca.*
Dreteanu < n. top. *Dretea* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Dreuceanu < n. top. *Drăuți* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drevărescu: **drevar* < *dreavă* (?); v. *Dreavă.* Ar putea fi și același cu *Dărvărescu,* mult, dar explicabil modificat din punct de vedere fonetic.
Dreve: v. *Dreavă* (din care s-a derivat cu *-ea,* redus apoi la *e*).
Drezaliu: cf. *Dresa* și gr. *Drizi(s).*
Drian < *Adrian.*
Dridea: cf. gr. *Dridaki(s)* și n. top. *Dridu.*
Drideanu < n. top. *Dridu,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drievschi: cf. sl. *drevo* „arbore" (cu *-e-* pronunțat *ie,* ca în rusește).
Driglea: cf. (pentru temă) gr. *Drigas* și ucr. *drigotà* „tremurătură"; cf. *Tremurici.*
Drileo: cf. gr. *Drilos.*
Drimală: gr. *Drimala(s).*
Drimba: *drîmbă,* cu grafie maghiară (în Ardeal).
Drimbea: *Drimba* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Drimbei: *Drimba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*
Drimuș: pol. *Drimusz.*
Drin: bg. *Drino.*
Drincă: bg. *Drinka.*
Drinceanu < n. top. *Drincea,* cu suf. *-anu.*
Drincea: bg. *Drinčo;* cf. n. top. *Drincea.*
Drincu: bg. *Drinko.*
Drind: cf. bg. *Drindolov.*
Drinuș: *Drin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Driscu: cf. bg. *Driskara* și *Driskata.*
Dristaru: același cu *Dirstaru.*
Dristoreanu < n. top. *Dristor* (= *Dristor),* numele vechi al Silistrei, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drișcu < **Andrișcu* < *Andrei;* cf. și *drișcă* „o unealtă a zidarului".
Drițu < *Andrițu* („tema" lui *Andrițoiu*) < *Andrei.*
Driva: gr. *Driva.*
Driglea: v. *Driglea.*
Drîmbă: *drîmbă.*
Drîmbăreanu < n. top. *Drîmbar* (Ardeal), de fapt același cu n. pers. *Drîmbaru,* care există, sau a existat, ca apelativ, cu sensul „cîntăreț din drîmbă" (eventual „cel ce face drîmbe").
Drîmboceanu < n. top. *Dîmbroca,* cu metateza lui *r* și suf. (toponimic) *-eanu.*
Drîmbu: *drîmbă;* pentru schimbarea genului, cf. *dring* „drîmbă".
Drîmbureanu: același cu *Drîmbăreanu.*
Drînceanu < n. top. *Drînceni.*
Drîngă: *dring* „drîmbă"; cf. și *dringă.*
Drîstaru: același cu *Dîrstaru.*
Drob: *drob* „diverse specii de arbuști"; cf. și *drob* „bucată (de ceva)"; „măruntaie de miel".
Drobanță: același cu *Dorobanț(u)?*
Drobot: v. *Drobotă.*
Drobotă: același cu *Dobrotă.*
Droc: *drog* „un arbust".
Drocan: *Droc* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Drochioi: *dropioi* (< *dropie),* cu palatalizarea lui *-p-.*
Drody
Drogănescu: același cu *Drăgănescu.*
Drogeanu < n. top. *Drogu,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Drogu: *drog* (v.s.v. *Droc);* cf. n. top. *Drogu.*

Drohobețchi: cf. n. top. ucr. *Drohovići*.
Droi: după DO, hipocoristic de la *Alexandru* sau *Adrian*.
Droian: cf. *Droi* și *Troian*.
Drojdie: *drojdie* (și ca nume de plantă).
Drolea: același cu *Drălea* (dat de DO); cf. *drehle* „o specie de ciuperci".
Dromidencu
Dronca: *Dron(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ca*.
Dronceanu < *Dronca* (v. numele precedent), cu suf. *-canu*.
Drondoc: *Drondu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oc*.
Drondoe: *Drondu* (v. numele următor), cu suf. *-oe*.
Drondu: cf. bg. *drunda* „femeie grasă și indolentă".
Dronea: *Dron(u)* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.
Dron(u) < *Andron* (< *Andronic*), după DO.
Dropie: *dropie*.
Dropol: gr. *Duropulos*.
Drop(u): pare a fi tema lui *Dropol*.
Drosescu < *Drosu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Drosino: gr. *Drosinos*.
Dros(s)u: gr. *Drosos*.
Droșcariu: *droșcar* „birjar; meseriaș care face droște".
Drozan: gr. *Drozo*, cu suf. *-an*.
Drozescu: gr. *Drozo*, cu suf. *-escu*.
Drubală: tema trimite la *drob*, iar sufixul la un verb **drobi* (cf. *zdrobi* și *zdrobeală*).
Druc: ucr. *druk* „băț gros; ciomag", care ar putea fi un împrumut din română *(drug)*.
Druchi: cf. *Druc*.
Druciuc: *Druc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Drug: sl. *Drug;* ar putea fi și apelativul *drug*.
Druga: același cu *Drugă*.
Drugaciu: *Drug* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aci(u)*.
Drugan: *Drug* sau *Drugă* (v. s.v.), cu suf. *-an*.
Drugă: *drugă* „fus".
Drugărin: *Drug* (v. mai sus, s. v.), cu finală slavă.
Drugea: *drug*, cu suf. *-ea*.
Drugescu < *Drug(ă);* cf. n. top. *Drugești* (cu varianta *Drujești*).
Drugociu: *drug*, cu suf. *-oci(u)*.
Drugoiu: *Drug(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Drugulescu < *Drug(ă)* (v. s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Druguș: sl. *Drugoš*.
Druhan: cf. sl. *Druh* (cu suf. *-an*).
Druhora: cf. sl. *Druh*.
Druhura: același cu *Druhora*.
Druhuș: sl. *Druhoš*.
Druia: cf. *Druiu*.
Druica: același cu *Druică*.
Druică: *Druia* sau *Druiu* (v. s.v.), cu suf. *-că*.
Druiu: DO are *Droiu* (și *Droie*), hipocoristice ale lui *Alexandru* și *Adrian*.
Drujan: cf. sl. *Družoje*, *Družina* (<*Drug*).
Drujă: cf. *Drujan*.
Drujbă: sl. *družba* „prietenie".
Drujinin: bg. *Družinin*.
Drulea: *drulă* „femeie stricată" (DO).
Drumar(u): *drumar* „drumeț".
Drumaș: *drumaș* „drumeț".
Drumașcu: *Drumaș*. Finala pare a trimite la o temă slavă, cf., de pildă, bg. *Druma* < *Drumeški*.
Drumă: bg. *Druma*.
Drumcea: cf. bg. *Drumčo*.
Drume(a): poate fi un derivat (poreclă) de la *drum;* cf. bg. *Drumi*.
Drumen: cf. *Drumea*.
Drumescu < *Drumă* sau *Drumea* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Drumeș: cf. bg. *Drumeški*.
Drumuș: *Drumă* (v. mai sus. s.v.), cu suf. *-uș*.
Drunea: cf. bg. *Drunin*.
Drușcan: *Drușcă* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Drușcă: sl. *Družka*.
Drutcă
Druțan: cf. *Druțu*.
Druță: același cu *Druțu*.
Druțu < *Alexandru* sau *Andrei* (DO).
Druzeanu: cf. *Druzescu*.
Druzescu: gr. *Druza*, cu suf. *-escu*.
Dub: sl. *dub* „stejar"; cf. n. top. *Dubești* (Banat) și *Dubova*.
Dubalariu: *dubălar* „tăbăcar".
Dubangiu: **dubagiu* < *dubă* „pușcărie, temniță".
Dubasă: *dubas* „luntre mare".
Dubaș: cf. *Dubasă*.
Dubă: *dubă* „luntre mică de pescuit".
Dubău: cf. ung. *dobó* „o unealtă a corăbierilor" și bg. *Dubo(v)*.
Dubcovețchi: cf. pentru temă ucr. *dub* „stejar".
Dubenciuc: cf. rus. *Dubenets*.
Dubere: cf. *Dub*.
Dubichi: tema este sl. *dub* „stejar".
Dubincă: ar trebui considerat drept punct de plecare al numelui următor, a cărui explicare este mai valabilă aici. Raportul dintre ele ar putea fi și invers.
Dubinciuc: același cu *Dubenciuc*. Cf. și rus. *dubina* „ciomag, ghioagă".
Dubinovschi: v. numele precedent.
Dubințov: v. numele precedente.
Dubiț: cf. *Dubiță*.
Dubiță: bg. *Dubitsa*.
Dublea: cf. bg. *Dublev*.
Dublidis: cf. gr. *Duvletis*.
Dubreu: cf. bg. *Dubrov*.

Dubuleac: cf. *dubală (< dubi)*, cu sensul injurios la adresa vitelor, la fel cu *dalac*, de ex., în exclamaţia *hii, dalacule! (= dare-ar dalacul în tine!)*.

Duca: gr. *Doukas*; cf. şi bg. *Duka (< Duko)*.

Ducan: bg. *Dukan*; DO îl explică din *Răducan(u)*.

Ducar(i)u: gr. *Dukari(s)* şi *Dukaros*.

Duce: acelaşi cu *Ducea*.

Ducea < *Radu* (cf. *Ducu*); cf. şi bg. *Dučo*.

Duceac: *Ducea* (?), cu suf. *-ac*.

Duceag: acelaşi cu *Duceac*.

Duceanu: *Ducea*; cf. şi rus. *Dučanin*.

Ducear

Duchin: bg. *Dukina*.

Ducină: cf. bg. *Dočinka*.

Duciuc: *Duc(e)a* (v. s. v.), cu suf. ucr. *-juk*.

Duciman

Ducovici: *Duca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.

Ducşan: **Ducşa* < *Duca*; cf. *Tomşa* ş.a.

Duc(u) < *Răducu*; cf. şi bg. *Duko*.

Duculeci: *Ducu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)eci*.

Duculescu < *Ducu*; cf. n. top. *Duculeşti*.

Duculiţă: *Ducu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)iţă*.

Duda: acelaşi cu *Dudă*; cf. n. top. *Duda*, bg. *Duda* şi gr. *Duda*.

Dudac: bg. *Dudak(ov)*.

Dudacă: acelaşi cu *Dudac*.

Dudan < n. top. *Duda* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Dudaş: ung. *dudás* „cimpoier"; cf. n. top. *Dudaşu*.

Dudă: *dudă* „fructul dudului" sau bg. *Duda*.

Dudău: *dudău* „cucută".

Dudcovschi: cf. ucr. *dudka* „ţeavă, lulea" şi bg. *Dudkov*.

Dudea: *dud*, cu suf. *-ea*.

Dudean < n. top. *Dud* şi *Duda* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.

Dudeanu < n. top. *Duda* (Vaslui), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Dudescu < *Dudu*; cf. n. top. *Dudescu* şi *Dudeşti*.

Dudeşteanu < n. top. *Dudeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Dudian(u): *Dudu* sau < n. top. *Duda* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ian(u)*.

Dudilă: *Dudu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Dudişteanu: acelaşi cu *Dudeşteanu*.

Dudiţă: *Dudu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*.

Dudnicov: cf. ucr. *Dudenkov*.

Dudoiu: *Dudu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Dudu: *dud*; cf. gr. *Dudu* şi ung. *dudu* „prostănac".

Duduială: *dudui*.

Duduianu < n. top. *Duduieni* (Ardeal).

Duduie: cf. *Duduica*.

Duduica: *duduie* „domnişoară", „femeie tînără".

Dudulac: cf. gr. *Dudulakis*.

Dudulan: *Dudu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)an*.

Dudulea: *Dudu*; cf. bg. *Dudulev* şi gr. *Dudulai*.

Duduleanu < *Dudulea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Dudulică: *Dudu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(l)ică*.

Duduman: *Dudu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-man* (cf. *hoţoman* ş.a.); cf. şi bg. *Dudumalov*, *Dudumov*. Tema ar putea fi şi *Dodu*; în acest caz, *duduman* ar fi o formaţie similară cu *gogoman*.

Dudumi: gr. *Dudumi(s)*.

Duduruz: *duduruz* „bădăran, necioplit; prost, nătîng".

Duduş: *Dudu* (v. mai sus, s.v.), cu suf *-uş*.

Duduţă: *Duda* sau *Dudu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Duduveică

Dufaia: cf. gr. *Dufa(s)*.

Dufala: cf. gr. *Dufa(s)*.

Dugaciu: ung. *dugacs* „dop; (fam.) „pici, puşti".

Dugan < n. top. *Doaga* (?).

Dugăeşescu < *Dugăiaşu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Dugăeţescu

Dugăiaşu

Dughiană: *dugheană*.

Dughilă = **dubilă* < *dubi*.

Dughir

Dughira: cf. *Dughir*.

Dugneanu

Dugulan: acelaşi cu *Duguleanu*.

Duguleanu

Duguman

Duhan: *duhan* „*Nicotiana Tabacum*" (Panţu); cf. ucr. *dugan* „tutun".

Duhăneanu: *Duhan*; ar putea reprezenta şi „românizarea" numelui următor, în ce priveşte sufixul.

Duhaniuc: *Duhan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.

Duia: sl. *Radoja*, devenit rom. *Răduia* (neatestat), sub influenţa suf. vechi *-uie*; cf. şi bg. *Duje*.

Duica: v. *Duică*.

Duican: cf. *Duica*, *Duică*.

Duică < **Raduică* < *Radu* (DO); cf. sl. *Radojko*.

Duicu: cf. *Duică*.

Duiliu: lat. *Duil(l)ius*.

Duinea: *Duinu* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.

Duinu: bg. *Dujno*.

Dujer

Duka: același cu *Duca*.
Dukas: gr. *Doukas*.
Duladicescu
Dulama: același cu *Dulamă*.
Dulamangiu: **dulama(n)giu* „croitor de dulame" (?).
Dulamă: *dulamă* „haină purtată pe vremuri, cu aspect diferit, după epoci și după categorii sociale".
Dulamiță: același cu *Dulămiță*.
Dulan: același cu *Dolanu*; cf. și bg. *Dulanov*.
Dulană: v. *Dulan*.
Dulanschi: *Dulan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ski;* cf. *Dolănescu*.
Dulap: *dulap*.
Dulăcioiu: cf. tc. *dolak* „moletieră".
Dulămiță: *dulămiță*, diminutiv al lui *dulamă*.
Dulănescu < *Dulan;* cf. *Dolănescu*.
Dulău: *dulău;* cf. n. top. *Dulău* (Banat), care apare și sub forma *Duleu*.
Dulba: cf. sl. *dălb-* „adîncime; vale".
Dulbastru
Dulcă: bg. *dulka*, diminutiv al lui *dulja* „un arbore fructifer".
Dulce: bg. *Dulča* și *Dulčo;* cf. n. top. *Dulcea* (Ardeal).
Dulceanu < n. top. *Dulcea* (Ardeal); cf. n. top. *Dulceni*.
Dulcescu < *Dulc(i)u;* cf. n. top. *Dulcești*.
Dulciu: bg. *Dulčo*.
Dulcu: v. *Dulcă;* cf. *Dulciu*.
Duldurescu < *Doldur(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Dule(a): bg. *Dule* și *Dulja;* v. cele spuse s.v. *Dulcă*.
Dulearcă: variantă a lui *Bulearcă?*
Dulepa
Dulf(u) < *Rodulfu (< Rudolf)*, DO.
Dulgherescu < *Dulgheru* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Dulgher(i)u: *dulgher;* cf. n. top. *Dulgheru*.
Dulgherof: *Dulgher* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov*, pronunțat *of*.
Dulhac: tema e aceeași ca la *Dulhan*, cu suf. *-ac;* cf. și *bulhac* „băltoacă".
Dulhan: cf. *Dulcan*.
Dulhaniuc: *Dulhan* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk*.
Dulhaz
Dulhăscu: același cu *Dolhăscu*.
Dulică: *Dulea* sau *Duliu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Duliche: *Dulea* sau *Duliu*. Ar putea fi și o transcriere greșită pentru *Buliche*.
Duligeanu: *duligi*, pl. „picioarele (întregi) goale", variantă, cunoscută de mine din graiul tecucean, a lui *durligi;* v. *Durligă*.
Duliță: *Dulea* sau *Duliu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Duliu: variantă a lui *Dulea*.
Dulman: cf. *Dulea* și *Duliu;* ar putea fi o variantă a lui *dolman* „haină ofițerească". Cf. și bg. *Dolmanov*.
Duluchian: pentru temă, cf. tc. *dulluk* „văduv(ă)"; pentru sens, cf. *Văduva*.
Dulugeanu: același cu *Duligeanu* (?).
Duluță: *Dulea* sau *Duliu;* cf. și expresia *a se duce duluță*.
Dulvac
Dulvara
Dulvaru: variantă a lui *Dulvara*.
Duly: cf. *Dulea*.
Duma < *Dumitru;* cf. *Dima* < *Dimitrie* și n. top. *Dumașca, Dumeni, Dumești*. Ar putea fi același cu bg. *Duma* sau gr. *Douma(s)*.
Dumalea: gr. *Doumala(s)*.
Duman: la origine, nume de bou fătat duminica, deci, poreclă, peiorativă, dată oamenilor fie proști, fie greoi în mișcări. Cf. bg. *Dumanov* și gr. *Doumani(s)*.
Dumă: același cu *Duma*.
Dumănoiu: *Duman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Dumărescu: același cu *Dumerescu*.
Dumba: cf. ung. *domb*, din care a ieșit rom. *dimb*.
Dumbale: cf. gr. *Dompolas*.
Dumbă: același cu *Dumba*.
Dumbăr: ung. *dombor* „pîntece, burtă".
Dumbi: cf. *Dumba*.
Dumbravă: *dumbravă*.
Dumbraveanu: același cu *Dumbrăveanu*.
Dumbravescu: același cu *Dumbrăvescu*.
Dumbravu: variantă a lui *Dumbravă*.
Dumbrăvan < n. top. *Dumbrava;* cf. și n. top. *Dumbrăveni* (Ardeal).
Dumbrăvean(u) < n. top. *Dumbrava;* cf. n. top. *Dumbrăveni*.
Dumbrăvescu < *Dumbravă;* cf. n. top. *Dumbrăvești*.
Dume(a): *Duma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Dumerescu < *dumeri;* cf. n. top. *Dumirești*.
Dumicaiu: *Duma* (v. mai sus, s.v.), cu partea finală obscură (*-aiu* pare a fi o greșeală de transcriere pentru *-oiu*).
Dumici: *Duma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Duminecă: același cu *Duminică*.
Duminică: *duminică;* cf. *Dominic* și *Nedelea*.
Dumistrăcel: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), contaminat, se pare, cu un derivat al lui *Istrate*.
Dumitra: fem. lui *Dumitru;* cf. n. top. *Dumitra* (Ardeal).
Dumitrache: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Dumitran: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Dumitrana: fem. lui *Dumitran;* cf. n. top. *Dumitrana*.

Dumitranof: *Dumitran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*, pronunțat *-of*.

Dumitrasciuc: *Dumitrașcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-(č)juk*.

Dumitraș(u): *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-as(u)*.

Dumitrașcă: fem. (formal) al lui *Dumitrascu*.

Dumitrașciuc: același cu *Dumitrasciuc*. Ambele variante sînt posibile fonetic vorbind.

Dumitrașcu: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-așcu*.

Dumitravciuc: *Dumitrov* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-(č)juk*. Prefacerea lui *o* neac. în *a* nu surprinde.

Dumitrăchescu < *Dumitrache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Dumitrășcanu: *Dumitrașcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-anu*.

Dumitrășcoiu: *Dumitrașcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Dumitrăciuc: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-č(j)uk*.

Dumitrean < n. top. *Dumitreni*.

Dumitrel: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Dumitrelea: *Dumitrel* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Dumitrescu < *Dumitru;* cf. n. top. *Dumitrești*.

Dumitresei < *Dumitreasa (< Dumitru)*.

Dumitreu: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu un sufix care pare a fi o variantă (căutată?) a lui *-iu*.

Dumitrian: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. arm. *-ian;* cf. *Demetrian*, format în același fel.

Dumitrică: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ică*.

Dumitrici: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.

Dumitriu: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.

Dumitroaie: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu cu suf. *-oaie*.

Dumitrof: același cu *Dumitrov*.

Dumitroiu: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Dumitrov: *Dumitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.

Dumitrovici: *Dumitru* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ović*.

Dumitru: nume calendaristic, același, ca origine, cu *Dimitrie* < gr. *Demétrios*, al cărui prim *-e-*, devenit *ă* sub influența lui *d*, poate și a lui *m*, s-a transformat în *u*, prin asimilație. Cf. *Sumedru*.

Dumitruț: *Dumitru* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț*.

Duna: gr. *Douna(s)* și bg. *Duna*. Cf. ung. *Duna* „Dunărea".

Dunajecz: pare a fi nume maghiar, judecind după *cz*, cu tema *Duna* „Dunărea".

Dunarințu < n. top. *Dunăre*, cu suf. de origine sîrbo-croată *-inț(u)*.

Dunaritu < n. top. *Dunăre*, cu finală grecească.

Dună: același cu *Duna*.

Dunăre: n. top. *Dunăre*.

Dunăreanu < n. top. *Dunăre*, cu suf. toponimic) *-eanu;* cf. și n. top. *Dunăreni*.

Dunca: bg. *Dunka*.

Duncan: *Dunca* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Duncă: același cu *Dunca*.

Duncea: variantă a lui *Dunciu*, absent în fișierul meu, dar verosimil, din bg. *Dunčo*.

Dunc(u): bg. *Dunko*.

Dundaru: bg. *Dundarov*.

Dunduc: cf. ung. *dunda, -di* „gros, umflat" și bg. *Dunda*.

Dune(a): gr. *Dounias* sau bg. *Dùnè*.

Duneața: *Dune(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-eață*.

Dungaciu: cf. bg. *Dongo* și ung. *dungani* (și *dongani*) „a bîzîi, a zumzii".

Dungaru: v. *Dungaciu*.

Dungă: *dungă* (?); cf. bg. *Dongo* și ung. *donga* „doagă".

Dungeanu < n. top. *Dingeni*.

Dunie: același cu *Dune*.

Dunko: același cu *Dunca* (grafie maghiară).

Dunociu: *Dune(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oci(u)*.

Dup: *dup!*, interjecție (temă a verbului *dupăi*).

Dupa: v. *Dup*. Ar putea fi o variantă a lui *dup!*, ca în cazul lui *hop(a)*! Cf. și bg. *Dupev*.

Dupac: *dupac* „pumn" (= lovitură cu pumnul). Lipsește în dicționare, deși apare la Pascu, *Suf.*, p. 19.

Dupir

Duplea: cf. *duplu*, variantă populară a lui *dublu*, și sl. *dupl-* „groapă; gaură".

Dupu: același cu *Dup*.

Dur: ucr. *dur* „prostie".

Dura: bg. *Dura;* cf. și rus. *dura* „(femeie) proastă".

Durac: rus. *durak* „prost".

Durai: cf. *Dura*.

Duralia: n. fem. *Doralia*.

Duran: cf. bg. *Duranov*.

Durancea: *Duran* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*.

Dură: același cu *Dura* (?).

Durău: bg. *Durov;* cf. și n. top. *Durău*.

Durbaca: același cu *Durbacă*.

Durbacă: *durbacă* „cada teascului de struguri".

Durbacea: *Durbacă* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*.

Durbacu: „masc." al lui *Durbacă*.

Durbală: cf. ucr. *durbas* „prost" (pentru temă).

Durbaliu: *Durbală* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.

Durcan: *Durcă* (v. numele următor), cu suf. *-an*.

Durcă: cf. bg. *Durko*.

Durcău: *Durcă* (v. numele precedent), cu suf. *-ău*.

Durchi: cf. *Durcă*.

Durdan: *Durdu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.

Durdici: *Durdu* (v. numele următor), cu suf. *-ici*.

Durdu: *durd* „durduliu" < ung. *durda* „gros (la trup)", gras". DEX îl dă cu etimologie necunoscută.

Durduc: cf. numele precedente. DO citează (din DA aflat în mss.) un *durduc* „umblătură" (trebuie să fie o eroare de transcriere pentru „umflătură"), „rotund", deci tot „gras".

Durdun: *durd* „durduliu", cu suf. *-un*, după modelul lui *grăsun* < *gras*.

Durea: *Duru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Durgheș: cf. ung. *dörges* „tunet", „bubuit".

Durian < n. top. *Duri* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Durică: *Duru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ică*.

Durigo: cf. *durigă*, variantă a lui *dură* „rotiță".

Durigon: cf. *Durigo*.

Durilă: *Duru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Duriu: *Duru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.

Durla: același cu *Durlă*.

Durlac: *durlac* „flăcăian" (DO).

Durlan: augmentativ al lui *Durlă* (cf. *băietan* < *băiat*).

Durlă: *durlă* „băiețandru" (DO).

Durlău: *Durlă* (v. numele precedent), cu suf. *-ău* (cu sens peiorativ).

Durlea: *Durlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Durleci: *Durlă;* ar putea fi și o variantă a lui *durligi*, pl. lui *durlig(ă)*.

Durligă: *durligi* „pantofi de casă" (DEX). Eu îl cunosc din graiul tecucean cu sensul de „picior" (tot piciorul și în special de la genunchi în sus).

Durluț: *durlă* sau *Durlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Durma: cf. numele următor.

Durman: ucr., rus. *durman* „laur, ciumăfaie".

Durnea: ucr. *durnij* „prost".

Durneanu < n. top. *Dorna;* cf. și n. top. *Dorneni*. Ar putea fi și un derivat al lui *Durnea*.

Durnescu: același cu *Dornescu;* cf. n. top. *Dornești*. Poate fi și un derivat al lui *Durnea*.

Duroi(u): *Duru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.

Duroș: *Duru;* cf. și *Doroș*.

Duru: gr. *Douros*, bg. *Duro* sau ucr. *dur* „prostie"; cf. *Durac*.

Duruș: același cu *Duroș*.

Dusciuc: cf. ucr. *dusja* „om încîntător, fermecător", cu suf. ucr. *-(č)juk;* cf. și rus. *duška* idem.

Duselevici: tema pare a fi aceeași cu a numelui precedent.

Dussi: gr. *Dusis*; *ss* poate fi o grafie italienizantă.

Dusuan < n. top. *Dosu*, singur sau cu un determinant, existent și în Ardeal (aceasta, pentru lipsa lui *-u*).

Dușa: sl. *Duše* (< *duša* „suflet"); cf. n. de familie rom. *Sufleţel*.

Dușan: sl. *Dušan*.

Dușcă: bg. *Duška;* cf. și *dușcă*.

Dușchin: cf. *Dușcă* și *Dușcu*.

Dușcu: bg. *Duško*.

Dușe: sl. *Duše*.

Dușescu < *Dușa* sau *Dușe;* cf. n. top. *Dușești*.

Dușinschi: bg. *Dušinski*.

Dușleag: cf. bg. *Dušil(ov)*.

Dușmănescu < *dușman*, cu suf. *-escu*.

Dutcă: bg. *Dudko*.

Dutcovici: bg. *Dudko*, cu suf. *-ović*.

Duța: același cu *Duță;* cf. și bg. *Dutsa*.

Duțan: *Duță* (v. numele următor), cu suf. *-an*.

Duță < *Răduță;* v. și *Duța*.

Duțchi: cf. bg. *Dutska*.

Duței = *a Duței*.

Duțescu < *Duță* sau *Duțu;* cf. n. top. *Duțești*.

Duția: *Duță* sau *Duțu* (v.s.v.), cu suf. *-ia*.

Duțianu: *Duță* sau *Duțu* (v.s.v.), cu suf. *-ianu*.

Duțică: *Duță* sau *Duțu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Duțoiu: *Duță* sau *Duțu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Duțu < *Răduțu;* cf. și bg. *Dutso*.

Duțulescu < *Duțu;* cf. n. top. *Duțulești*.

Duvac: cf. tc. *duvak* „voalul tinerilor căsătoriți (în ziua nunții)".

Duvan: cf. ucr. *duvan* „împărţire, parte" şi n. de persoană başchir *Duvanej*.
Duvăz: cf. gr. *Douvas*.
Duvlea
Duza: gr. *Duzas*.
Duzescu < *Duza* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Duzineanu: gr. *Duzeni(s)* sau *Duzina(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Duzinescu: cf. *Duzineanu*, cu suf. schimbat.
Duzinchievici: cf. *Duzinschi*.
Duzinschi: cf. *Duzineanu* şi *Duzinescu*.
Duzulina
Dvorac: ceh. *Dvořak*.
Dvoracek: săs. *Dvoracsek* < ceh *Dvořaček*.
Dvornic: sl. *dvornik* „vornic".
Dzamba: bg. *Zamba*.
Dzubinschi: cf. ucr. *Dziubej*.
Dzuliba: cf. ucr. *zolivo, -va* „fag".

E

Eana: *Iana*, fem. lui *Ian*, var. slavă a lui *Ioan*.
Eacotă: sl. *jakota* < *jak-* „puternic“.
Ebetiuc: cf. tc. *ebet* „veșnicie“.
Ebicescu
Ebion: cf. *Ieban* (DO, s.v. *Iubu*).
Ebîncă: *ebincă* (și *i-*) „pătură de acoperit calul sub șa“.
Ecaterina: nume de sfîntă (de origine grecească, venit la noi indirect).
Echim: același cu *Ichim*.
Echisciolu: cf. tc. *eskici* „negustor de mărunțișuri“; finala este turcească.
Eciu: *Iaciu*, inexistent în fișierul meu; cf. sl. *jačin* < *jak-* „puternic“.
Ecobescu: același cu *Iacobescu*.
Ecobici: același cu *Iacobici*.
Ecoboiu: același cu *Iacoboiu*.
Economescu < *Economu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Economu: *econom* „administrator“
Ecopiță < *Iacop* (posibil, ba chiar probabil) = *Iacob*.
Ecovoiu: *Iacov* (v. la *I*, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Edeleanu: *(I)edeleanu* < n. top. *Iedul* (?).
Edroiu: *Edrea*, explicat de V. Bogrea din *Iadre* < *Andrei* (DO).
Edu: *ied*. Dacă e foarte recent, ar putea fi un hipocoristic de la *Eduard*.
Eduard: nume recent, de origine inițial germanică.
Eduțan < n. top. *Ieduțu*, cu suf. *-an*.
Efciuciuc: *Iovciuc* (< *Iov*), cu suf. ucr. *-ciuc*.
Efesiul: „originar din Efes“.
Efrim = *Ifrim* (< *Efrem*).
Efrimescu < *Efrim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Efrosin = *Eufrosin*.
Efstatiade: gr. *Eustathiadis*.
Efta: după DO, hipocoristic al lui *Eftimie*.
Eftatopol: cf. gr. *Eftatoglu*.
Eftemie = *Eftimie*.
Efteni: același cu *Eftimie*.
Eftimescu < *Eftim(i)e* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Eftimian: *Eftimie* (v. numele următor), cu suf. arm. *-ian*.
Eftimie: nume calendaristic, formă slavă a gr. *Euthimios* (cf. finala *ie*).
Eftimiu: *Eftimie* sau gr. *Euthimiou*.
Eftimoiu: *Eftim(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Eftode: același cu *Iftode*.
Egri: ung. *egri* (adj.) „originar din localitatea Erlau (R.F.G.)“.
Eladescu < *Eladi* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Eladi: gr. *Elládios* (DO), devenit *Eladie* și apoi *Eladi(i)*.
Elec: ung. *Elek* „Alexius“.
Elefteratos: gr. *Eleutheratos*.
Elefterescu < *Elefterie* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Elefterie: formă slavă a gr. *Eleuthérios*.
Elefteriu: *Elefterie* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.
Elena: nume calendaristic; gr. *Eléne*, lat. *Helene*, prin filieră slavă.
Elenescu < *Elena* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Eleșeu: același cu *Ilișiu*.
Eleuterescu: același cu *Elefterescu* (*-u-* pentru *-f-*, produs, probabil, al unui act de voință).
Eleuteriade: gr. *Eleutheriadis*.
Eliad: același cu *Eliade*.
Eliade: gr. *Eliadis*.
Elian(u): *Elie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an(u)*.
Eliat: același cu *Eliad*.
Elic: același cu *Elec*.
Elie: gr. *Helias*.
Eliescu: același cu *Iliescu*, apropiat, în partea inițială, de forma originară (cu *He*).
Elin: masc. al lui *Elina* < *Elena* (DO).
Elinescu < *Elin*. Același, de fapt, cu *Elenescu*.
Elinschi: *Elin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. (care va fi înlocuit pe *-escu*?).
Eliasei: ebr.
Elipidiu: cf. *Elpidia* < gr. *elpis, -ido*, „speranță“ (DO).
Elisei: cf. *Iliasa* (genitiv — *asei*).
Elisicovici: *Elisei* (v. numele precedent), cu finală neclară (e vorba de *-co-*, frecvent în antroponimia slavă).
Elisievici: *Elisei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evič*.
Elit: ung. *ellet* „un fel de costum băiețesc“.
Elitere
Elvas: ung. *élvas* „daltă“ (cu *s* „grafic“, nu rostit).
Elveția: numele țării bine cunoscute. Cf. *Alba Iulia*, numele mic al unei foste eleve de liceu din epoca interbelică.

Emacu

Emancipatul: *emancipat.*

Emandi: același cu *Iamandi.*

Emanidi = *Emandi*, dacă nu e vorba de o eroare de transcriere.

Emanoil: același cu *Emanuel.*

Emanoiliu: *Emanoil* (v. numele precedent), cu suf. *-iu.*

Emanuel: *Immanuel*, vechi nume biblic, apoi calendaristic.

Emil: lat. *Aemilius.*

Emilescu < *Emil* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Emilian: lat. *Aemilianus*, venit indirect. Ar fi de văzut vechimea lui, care nu poate fi mai mare decît prima jumătate a sec. XIX.

Eminescu: tc. *emin* „sigur, de încredere".

Eminet: ar putea fi nume turcesc propriu-zis.

Eminovici: același cu *Eminescu*, prin „slavizarea" părții finale.

Emirzician: tema trimite la tc. *emir* „emir", dar și la tc. -tăt. *mirza* „fiu de prinț, nobil, senior".

Emurache

Enache: *Ene* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache.*

Enachi: același cu *Enache.*

Enacovici: *Enache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*

Enașcu: *Ene*; cf. și *Ionașcu.*

Enașoaie: *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-oaie.*

Enăceanu < *Enace* (= *Enache*), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Enăchescu: *Enache*; cf. n. top. *Enăchești.*

Enăchioaia: *Enache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*

Enăchioasa: *Enache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-easă*, „combinat" cu *-oaie.*

Enăchioiu: *Enache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Enăchiță: *Enache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*

Enășel: *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-el.*

Enășescu < *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-escu.*

Enășoa(i)e: *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-oaie.*

Enășoiu: *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Enătescu < n. top. *Inătești*, dat, în *Top. rom.*, p. 340, unde este explicat ca un derivat de la *Inotă.*

Ence(a): *Ene* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ce(a).*

Enceanu < *Encea* sau *Enciu* (v.s.v.), cu suf. *-anu.*

Encescu < *Encea* sau *Enciu* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*

Enci: același cu *Ence(a).*

Encică: *Encea* sau *Enciu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Encioiu: *Encea* sau *Enciu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*

Enciu: *Ene;* cf. n. top. *Enciu* (Ardeal).

Enciulescu < *Enciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Enculescu < *Iancu;* cf. n. top. *Enculești.*

Encuna

Encuțeanu < *Encuțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Encuțescu < *Encuțu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Encuțu: *Iancu* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(u).*

Endrijeschi: tema pare a fi aceeași ca în *Endroiu;* face dificultăți partea finală.

Endroiu: ung. *Endre* „Andrei".

Ene(a): gr. *Iani.*

Enescu < *Ene* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Eneșel: *Ianoș* (v. la *I.*, s.v.), cu suf. *-el.*

Engi: cf. ung. *henge* „o specie zoologică",

Englesi: gr. *Englezis.*

Englezu: *englez.*

Eni: același cu *Ene.*

Enică: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*

Eniceicu: *Enică;* pentru finală, cf. *Petriceicu.*

Enicică: *Enică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*

Enigărescu

Enișteanu: nu cunosc un n. top. *Enești* sau *Iniștea;* ultimul apare cu rotacism *(Iriștea).* DO înregistrează un n. pers. *Ieniștea.*

Eniță: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iță.*

Eniu: „masc." lui *Enea* sau influență savantă (cf. lat. *Aenius*)? DO are un *Eniu* „banul", deci destul de vechi.

Enoaia: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaia.*

Enoaica: *Enoiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-că.*

Enoaie: același cu *Enoaia.*

Enoescu < *Enoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Enoiu: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Enucă: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ucă.*

Enulescu < *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*

Enușa: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(u)șa.*

Enuță: *Ene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uță.*

Epac: *Ieponie.* Cf. *Epă, Epu* (DO).

Eparu: *iepar* „păzitor de iapă".

Epecu: *Epu* (DO).

Epeneag

Episcopescu < *episcop*, cu suf. *-escu.*

Episcupescu: același cu precedentul; cf. *Piscupescu.*

Epuran: cf. *iepurean* „nume de cîine și de bou".

Epuraru: *iepurar* „cîine de vînat" (iepuri, desigur); „numele unei păsări răpitoare din familia pajurei".

Epurăș: *iepuraș.*
Epure: *iepure.*
Epureanu: *Epure;* cf. și n. top. *Epureni, Iepureni.*
Epurescu < *Epure;* cf. și n. top. *Epurești Iepurești.*
Epureșteanu < n. top. *(I)epurești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Epurică: *iepure* sau *Epure,* cu suf. *-ică.*
Epuroiu: *iepuroi;* poate fi la fel de bine și un derivat al lui *Epure.*
Eracle: gr. *Iraklis.*
Eraducanu: același cu *Răducanu?* Face dificultăți *E-.*
Eraliu: cf. *Iarală,* dat de DO, din sl. *iar* „auster" (Mikl.).
Erașcu: sl. *Jara,* cu suf. diminutival *-așcu.* Cf. și *Iurașcu.*
Erastotene: gr.
Erbărescu < *Erbaru,* inexistent în fișierul meu, dar posibil (ca derivat de la un top. *Iarbă*). Cf. *Erbașu* (DO).
Erbiceanu < n. top. *Erbiceni.* DO propune pentru acesta din urmă două explicații, foarte diferite între ele; 1. *Iung,* un hipocoristic (sl.?) de la *Gheorghe (Iurghiceni* devenit, prin „etim. pop." *Erbiceni,* cu totul neverosimilă*)*; 2. din *Șerbiceni* „prob. cu afereză", deopotrivă de inacceptabilă. După cum s-a format, de la *iarbă,* un *Erbașu* (DO), la fel a putut apărea un *Erbici.*
Erca: același cu *Iarca* < sl. *Jarka.*
Ercan: *Erca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Erceanu < n. top. *Ercea,* cu suf. *-anu.*
Ercul: *Hercule,* adaptat la sistemul fonologic românesc.
Ercule: același cu *Ercul.*
Erculescu < *Ercul(e);* cf. n. top. *Erculești.*
Ercuță: *Iarca* (v. la *I.,* s.v.), cu suf. *-uță.*
Erdes: ung. *érdes* „aspru".
Ereghiu: cf. n. top. ung. *Héreg.*
Eremenco: *Eremia,* cu suf. sl. *-enko,* de fapt, nume sl. (ucr.) în întregime.
Eremia: același cu *Ieremia;* cf. n. top. *Eremieni* (Ardeal).
Eremici: *Eremia* (v. numele precedent), cu suf. *-ici.*
Erena: același cu *Irena, Irina.*
Erescu < *Iaru* (v. la *I.,* s.v)., cu suf. *-escu.*
Eretescu: *erete* „o pasăre răpitoare".
Erfulescu: cf. ung. *érfa* „lemn cu vinișoare, cu pete".
Erhan: DO își însușește explicația lui V. Bogrea (< tc. *er-chan* „om — principe").
Eric: tema pare a fi sl. *iar* (cf. *Eraliu*).
Erimescu < *Eremia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Erimicioiu: *Eremici,* absent în fișierul meu, dar posibil, cu suf. *-oiu.*

Erimorache: același cu *Ermurachi,* dat de DO, cu temă grecească (cf. *Hermes,* zeul numit de romani *Mercur*).
Erina: același cu *Erena* și *Irina.*
Erincioiu: *Erincea,* absent în fișierul meu, dar posibil, cu suf. *-oiu.*
Erjanu: cf. ung. *Erzsi,* hipocoristic de la *Erzsébet* „Elisabeta".
Ermacov: cf. ucr. *jarmak* „bîlci" și *jarmo* (la fel rus.) „jug".
Ermeliu: gr. *Ermilios.*
Ermeniu: același cu *Erminiu.*
Ermicioiu: același cu *Erimicioiu.*
Ermil: același cu *Emil* sau, mai degrabă, gr. *Ermilios.*
Erminiu: gr. *Erminis.*
Ernescu: cf. ucr. *jarnij* „primăvăratic"; ar putea fi și un derivat de la *Ereno (> Erenescu),* cu sincopa primului *e.*
Ernest: neol. *Ernest.*
Eros: nume mitologic.
Erșov: cf. sl. *Jaroš.*
Ervin: gr. *Ervin.*
Erușencu: sl. *Jaroš* cu suf. *-enko.*
Escu: același cu *Ețcu;* cf. n. top. *Escu* (Ardeal).
Esonu: numele mitologic *Iason(u),* cu accentul pe *o.* Există în București o familie *Iason.*
Eșeanu < n. top. *Iași,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Eșec (cu accentul pe inițială): pol. *Jaš* „Ionică".
Eșianu: același cu *Eșeanu.*
Etegan: *iatagan.*
Etienne: fr. *Étienne.*
Etna: n. top. it. *Etna* (?).
Etrea: același cu *Etri.*
Etri: gr. *Jatridis* „care cere" o temă *jatr(i)-* din care rom. *Etri.*
Ettolt: ung. ?
Ețcu: *Ialcu* (= pol. *Jatsko* „Iacob"); cf. n. top. *Ițcani.*
Ețigovici: tema pare a fi aceeași ca la numele precedent.
Eufron: gr. (?)
Eufrosin: neogr. *Eufrosinos.*
Eugen: neol. *Eugen* (după it., fr.) < gr. *Eugenios.*
Eugeniu: neol. mai apropiat de o formă „latinească", adică latinizată, a originalului grecesc.
Eusebiu: neol. grecesc *Eusebios,* dar adaptat la sistemul lat.-romanic al românei.
Eustațiu: gr. *Eustathion.*
Eustatziu: același cu precedentul.
Eva: nume biblic.
Evanghelescu < *Evanghelie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Evanghelide: gr. *Evanghelidis.*
Evanghelie: gr. *Evanghelion;* cf. și bg. *Evangelija.*

Evanovici: același cu *Ivanovici* sau cu *Iovanovici*.

Everac: formație artificială (din *careva*, transformat în *careve* și citit de la ultima literă înapoi).

Everescu

Evghenie: gr. *Evgenios*, prin filieră slavă, cum arată finala; cf. bg. *Evgeni(j)*.

Evghenovici: *Evghenie* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.

Evici: sl. *Ivič*.

Evlante: gr. (?)

Evoia: „fem." lui *Evoiu*.

Evo(i)escu: *Evoiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Evoin: transcriere greșită pentru *Evoiu*?

Evoiu: *Evu* sau *Eva* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Evolceanu: pol. *Javolski*, cu suf. rom. *-eanu*.

Evseev: cf. bg. *Evsevij* (din gr. *Eusevios*).

Evu: același cu *Evvul*, dat de DO, unde este explicat din gr. *Euvoule*.

Evuțean: *Evuț(i)u*, neatestat în fișierul meu, cu suf. *-ean*.

Evuțian: același cu *Evuțean*.

Ezariu: n. de agent format de la *iaz* sau un derivat toponimic în *-ar* de la *Iazu*?

Ezereanu < n. top. *Iezeru*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ezianu < n. top. *Iazu*, cu suf. *-anu*.

Exarcu: gr. *Exarhos*.

F

Fabian: *Fabian,* nume calendaristic la catolici: cf. și rus. *Fabian.*
Fabius: lat. *Fabius* sau (și) gr. *Fabios;* nume calendaristic la catolici.
Fabri: gr. *Fabris;* cf. și it. *Fab(b)ri.*
Fabricantu: *fabricant.*
Facà: gr. *Faka;* cf. și *Facas* (mai departe, s.v.).
Facaoaru: același cu *Făcăoaru.*
Facas: gr. *Fakas.*
Facă: același cu *Facà,* adaptat la sistemul fonetic românesc; cf. mold. *ocă = ocà).*
Faccio: it.
Faacea: „femininul" lui *Faciu* (de fapt, al bg. *Fačo).*
Fachini: gr. *Fakinis.*
Fachirov: bg. *Fakirov.*
Faciu: bg. *Fačo.*
Facon: cf. gr. *Fakuni(s).*
Facuba
Fadeev: rus. *Fadeev.*
Fadei: rus. *Fadej.*
Faflei: cf. pol. *Faflak.*
Faghel: cf. *Faighel* (v. mai departe, s.v.).
Faghiura: același cu numele următor.
Faghivra
Fagi: cf. ung. *fagy* „frig, ger" și it. *Faggi.*
Fai: cf. ung. *fái* „care crește pe copaci"
Faibeș
Faic: rus. *Fajkó;* cf. și ucr. *fajkati* „a se răsfira, a se desface, a fîlfîi, a flutura".
Faiceac: *Faic* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-jak.*
Faida: *faidă* 1. „folos" (în graiul bănățean); 2. „făptură, formă, soi frumos sau urît" (Mold.).
Faier: germ. *Feier* „odihnă; serbare; sărbătoare"; rus. *Fajer;* cf. și germ. *Feuer* „foc".
Faifar: același cu numele următor.
Faifăr: același cu numele următor.
Faifer: pol. *Fajfer* sau (și) germ. *Pfeifer* „fluierar; lăutar; mai probabil, săs. *Feifer.*
Faighel: germ. *Feigel.*
Faighelis: cf. numele precedent.
Faigle: același cu *Faighel.*
Faighevici: *Faigle* sau *Faighel* (v.s.v.), cu suf. sl. *-evič.*
Fain: germ. *fein* „fin, delicat, subțire"; cf. și rus. *Fainberg.*
Fainaru: *făinar* „vînzător de făină".
Falamaș
Fală: *fală* „laudă mare, strălucire: mîndrie, fudulie".
Falcan: *falcă,* cu suf. augmentativ *-an.*
Falcaș: *falcă,* cu suf. *-aș.*
Falcă: *falcă.*
Falcău: *fălcău* „om cu fălcile mari; om care se fălește"; cf. n. top. *Falcăul.*
Falceanu: același cu *Fălceanu.*
Falcetu: *falcă,* pl. *fălci,* cu suf. *-at* (și sin. oarecum cu *fălcos*), devenit, regional, *-et* (cf. *băiet, cucuiet* etc.).
Falciuc: *falcă,* cu suf. ucr. *-juk.*
Falcoianu: același cu *Fălcoianu.*
Falcon: it. *falcone* „șoim": cf. și gr. *Falkonis.*
Falcoș: *falcoș,* derivat, absent în dicționare, de la *falcă,* cu suf. *-oș.*
Faleschini: it. (?)
Faletu: cf. ucr. *falete* „zdrențe".
Falevici: pol. *Falewicz.*
Faliboga: rus. *hvaliboga* „laudă-l pe dumnezeu" (Graur, p. 71); cf. pol. *Dadzibog,* Mikl., care trimite la pol. *Falibosius.*
Falic: pol. *Falek.*
Falie: același cu *Fălie.*
Falinschi: pol. *Falinski.*
Falk: pol. *Falk.*
Faloba
Falon: cf. ung. *faló* „mîncău".
Falticeanu: același cu *Fălticeanu.*
Faltinschi: pol. *Foltinski* (*a* pt. *o* poate fi o greșeală de transcriere, dar și produsul unei modificări fonetice: *o* > *ă* > *a*).
Faltuș
Faludi: foarte probabil, gr.
Faluvegi
Famin: *famen* „castrat, scopit", cf. și rus. *Famintsin.*
Fan: hipocoristic de la *Ștefan;* cf. bg. *Fan* idem, și *fan* „cutia de sticlă a felinarului".
Fan Toma: *Fan* (v. numele precedent) + *Toma.*
Fana: *Fana,* hipocoristic de la *Ștefana* (cf. mai sus *Fan*) sau (și) bg. *Fana.*
Fanaca: același cu numele următor.
Fanacă: același cu *Fănacă.*
Fanache: *Fan,* cu suf. *-ache;* de fapt, se va fi pornit de la *Ștefanache;* cf. și gr. *Fanaki(s),* care cred că a fost punctul de plecare.
Fanaragiu: *fanaragiu* „cel însărcinat cu aprinderea și îngrijirea felinarelor de pe străzi".
Fanaru: *fanar* „felinar"; cf. și rus. *Fanarin.*
Fanatan: pare a fi o formație similară cu *Fan Toma* (cf. mai sus, s.v.), fără să fi putut înregistra un *Atan.*
Fană: același cu *Fana* (v. mai sus).

Fanca: bg. *Fanka.*
Fanciu: bg. *Fančo.*
Fancu: bg. *Fanko.*
Fandache: gr. *Fandaki(s).*
Fandel: cf. germ. *Pfandl.*
Fane(a): hipocoristic de la *Ștefan*; același cu *Fani;* cf. și bg. *Fanja.*
Fanella: gr. *Fanelli(s);* pt. *-a,* cf. gr. *Fanelakis,* care presupune o temă *Fanela.*
Fanescu: același cu *Fănescu.*
Fangu: același cu *Fancu.*
Fani: gr. *Fanis,* ar putea fi și *Fan,* cu suf. anglo-american *-i* sau același cu *Fane* (*-e* > *i* din cauza lipsei de accent).
Fania: hipocoristic de la *Ștefania,* variantă „modernă" a lui *Ștefana.*
Faniciu: același cu *Făniciu.*
Fantarej: cf., pt. temă, gr. *Fanteros* (pronunțat *-nd-*), dar scris cum se vede.
Fantasie: gr. *Fantasia.*
Fantază: gr. *Fantazia.*
Fantaziu: cf. numele precedent.
Fante: gr. *Fanti(s);* cf. și it. *fante* (> rom. *fante* „tînăr filfison, cu pretenții de eleganță").
Fantini: it.
Fantu: cf. *Fante.*
Fafor
Fapas: gr. *Fappas.*
Fara: gr. *Farra* (și *Farri(s), Faros*).
Farafin: cf., pt. temă, numele precedent.
Farafun: aceeași observație ca la numele precedent.
Farago: ung. *faragó* „dulgher".
Faragon: același cu numele precedent.
Faragu: același cu *Farago.*
Faranga: cf. gr. *Faraggas.*
Faraon: *faraon* „poreclă dată țiganilor".
Faraoneanu < n. top. *Faraoanele* sau (și) *Faraoani,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Farauda: cf., pt. temă, gr. *Faraos, Farau.*
Farca: cf. ung. *fark* „coadă"; cf. n. top. *Farca* și *Farcul.*
Farcasiu: același cu numele următor (grafie pseudoetimologică).
Farcaș: ung. *farkas* „lup".
Farcașanu < n. top. *Farcaș(a),* cu suf. *-anu.*
Farcașiu: același cu *Farcaș* („articulat și cu *ș* „muiat").
Farcău: tema este ung. *fark* „coadă"; cu suf. *-ău;* cf. *Codău* (< *coadă*).
Farcu: cf. *Farca* (v. mai sus, s.v.).
Farfai: cf. ung. *farfa* „resturi de lemne inutilizabile".
Farfara: *farfară* „flecar, palavragiu"; cf. n. top. *Farfara.*
Fargaș: același cu *Farcaș.*
Fari(s): gr. *Fari(s).*
Fariseu: *fariseu.*
Farjan
Farkaș: același cu *Farcaș.*
Farkău: același cu *Farcău.*
Farladanski
Farmache: același cu numele următor.
Farmachi: gr. *Farmaki(s).*
Farmatu: *fărîmat,* part. lui *(a) fărîma.*
Farmazon: *farmazon.*
Farmec: *farmec* (și cu sensul de „vrajă, făcătură", la care trebuie adăugat acela de „otravă", absent în DA).
Farmuș: cf. ucr. *farmužka* „ceva preparat din făină; scrobeală".
Faroga: pol. *Faruga.*
Farra: gr. *Farra.*
Fartaiș: *fărtai* „sfert, pătrar", cu suf. *-eș.*
Fartat: *fîrtat* „frate de cruce; prieten, soț, tovarăș".
Fartușnic
Farțade: același cu numele următor.
Farțadi: gr. *Farsatis.*
Farțafoiu: *marțafoi* „om de nimic, vagabond, golan", contaminat cu *fîrță* „cineva care se mișcă mereu încoace și încolo".
Farțala: tema *(farț-)* există în cuvinte ca *fîrță, fîrțigău* etc., care înseamnă „neastîmpăr", cu suf. *-(e)ală.*
Faru: gr. *Faros, Faru.*
Farvan
Fasolă: *fasolă,* variantă a lui *fasole.*
Fasole: *fasole.*
Fason: fr. *façon;* cf. și gr. *Fason.*
Fasticovschi: cf., pt. temă, rus. *Fastov.*
Fasui: același cu *Făsui.*
Fasurache: gr. *Fasurakis.*
Fașie: *fașie* 1. „fașă"; 2. „fâșie".
Fat: același cu *Fatu* (v. mai departe, s.v.).
Fata: același cu *Fată.*
Fataceanu < n. top. *Fătăciuni,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fatan: ung. *fatan* „meșteșugul de a face obiecte din lemn (farfurii etc.)".
Fatar < n. top. *Fata,* cu suf. (toponimic) *-ar.*
Fată: *fată;* cf. n. top. *Fata.*
Fati: gr. *Fati(s).*
Fatinca: cf. bg. *Fatika.* (influențat de *Catinca?*).
Fatriță
Fatu: cf. ucr. *fatka, fat* „pescuire, pescuit" și rus. *Fatov, Fatuev.*
Fața: *față;* cf. n. top. *Fața.*
Fați(i): gr. *Fatsi(s);* cf. și it. *Faz(z)i.*
Faul: germ. *faul* „leneș".
Faur: *faur* „fierar"; cf. n. top. *Faurul, Fauri.*
Faust: germ. *Faust* „pumn" (și nume de persoană).
Fava: gr. *Favva(s).*
Fazăcașu: același cu numele următor.
Fazecaș: ung. *fazekas* „olar".
Fazolarie: gr. *Fasulari(s).*
Făcăianu < n. top. *Făcăieni.*
Făcăleanu: *(a) făcălui* (cf. *Făcăloiu*).
Făcăleț: *făcăleț* „băț gros, în formă de sul, cu care se mestecă mămăliga"; cf. n. top. *Făcălețești.*
Făcăloiu: *(a) făcălui* „a mesteca fasolea (sau alte legume), prefăcînd-o într-o pastă"; ar putea fi și un sin. al numelui precedent.

Făcăoanu < n. top. *Făcăul*, cu suf. *-anu*.
Făcăoaru < n. top. *Făcăul*, cu suf. (toponimic) *-ar*, sin. cu *-an*.
Făcea: *Faciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Făciu: cf. numele precedent.
Făclie: *făclie*.
Făclieru: *făclier* „fabricant sau negustor de făclii".
Fădădar: pare a fi o transcriere greșită pt. *Făgădar*, deși *-g-* a putut deveni *d* pe cale fonetică (prin asimilație).
Fădor: *Fodor* (v. mai departe, s.v.).
Fădur: același cu numele precedent.
Fădureanu: *Fădor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Făfăneață: cf. *(a) fonfăni* „a vorbi pe nas, ca un fonf".
Făgaș: *făgaș*.
Făgădaru: *făgădar* „hangiu, cîrciumar".
Făgădău: *făgădău* „han; birt, cîrciumă"; cf. n. top. *Făgădăul*.
Făgăraș: n. top. *Făgăraș* (< ung. *Fogaras*).
Făgărași: ung. *Fogarasi* (n. personal).
Făgărășan(u) < n. top. *Făgăraș*, cu suf. *-an(u)*.
Făgărășeanu: același cu numele precedent.
Făgăteanu < top. n. *Făget; -gă* pt. *-ge-* apare în n. top. *Făgătul* (o pădure).
Făgeanu < n. top. *Fagi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Făget: *făget* „pădure de fagi".
Făget(e)an < n. top. *Făget* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-(e)an*.
Făgețean(u) < n. top. *Făget*, cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Făgețel: *făgețel* „pădurice de fagi"; cf. n. top. *Făgețelul*.
Făghian: formă regională a lui *Fabian*.
Făgurel: *făgurel*, diminutiv al lui *fagur(e)*.
Făimaș: *(a) defăima*, cu suf. *-aș* și cu lăsarea la o parte a lui *-de-* prin fonetică sintactică.
Făină: *făină*.
Făină rea: *făină rea*.
Făiniș: *făiniș*, derivat, necunoscut dicționarelor, al lui *făină*, cu suf. colectiv *-iș*.
Făiniși: același cu numele precedent (*-i* arată pronunțarea moale a lui *ș*).
Făiniță: *făiniță*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *făină*.
Fălăceanu < n. top. *Felcac* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Fălămoș: cf., pt. temă, ung. *falám* „antenă (a insectelor)".
Fălăuș: *(a se) făli*, cu suf. *-uș* (cf. *trepăduș* < *trepăda*).
Fălcan augmentativ, absent în dicționare, al lui *falcă*.
Fălcaru: *fălcar* „partea aceea a frînelor care începe la colțurile botului și se continuă deasupra fălcilor [calului]".
Fălceanu: *falcă* (sau/și *Falcă*), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și un derivat de la n. top. *Fălciu*.
Fălcescu < *Fălciu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Fălciu: *falce* (măsură de suprafață) sau *falcă*, cu suf. *-iu* (DO).
Fălcoeanu: același cu numele următor.
Fălcoianu < n. top. *Fălcoiul;* cf. n. top. *Fălcoieni*.
Fălcoiu: *fălcoi*, augmentativ, necunoscut dicționarelor, al lui *falcă;* cf. n. top. *Fălcoiul*.
Fălcoveanu: bg. *Falkov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Fălculete: derivat, cu suf. compus *-ulete*, de la *falcă*.
Fălcușan(u) < n. top. *Fălcușa* (Ardeal), cu suf. *an(u)*.
Fălcuța: același cu numele următor.
Fălcuță: *fălcuță*, diminutiv al lui *falcă* (și ca nume al unei piese a carului).
Fălcuțescu < *Fălcuță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Făleanu: *Fală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Fălfănescu: *filfan* „varză neînvelită, cu foile mari în lături" (*Bul. Phil.* II, 180).
Fălia: același cu numele următor.
Fălie: *fălie*, variantă a lui *felie*.
Fălticeanu < n. top. *Fălticeni;* ar putea fi și un derivat de la *Foltici* (< *Foltea*, cu suf. *-ici*), absent în fișierul meu.
Fălticeneanu < n. top. *Fălticeni*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Făluță: diminutiv al lui *Fală*.
Făluțoiu: *Făluță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Fănacă: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ac(ă)*.
Fănaru: același cu *Fanaru*.
Fănățeanu < n. top. *Finațe* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Fănea: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Fănescu < *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Fănica: același cu numele următor; ar putea fi și femininul lui *Fănică*.
Fănică: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Făniciu: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Fănicuță: *Fănică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Făniță: diminutiv feminin al lui *Fane* (de fapt, al unui *Fana* < *Ștefana*).
Fănuică: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uică*.
Fănuț: *Fane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Făran < n. top. *Fărău* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Fărăgan < n. top. *Fărăgău* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Fărăgău: ung. *faragó* „dulgher“ (cf. mai sus *Farago*); ar putea fi și ung. *farágó* „omidă (a arborilor)“.
Fărăianu < n. top. *Fărău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ianu*.
Fărămiță: *fărîmiță* „fărîmă mică, măruntă“.
Fărcaș(u): același cu *Farcaș* (v. mai sus, s.v.).
Fărcașiu: același cu numele precedent (*-i-* arată pronunțarea „moale“ a lui *ș*).
Fărcăș: același cu *Fărcaș*.
Fărcășan(u) < n. top. *Fărcaș(a)*, cu suf. *-an*.
Fărcășescu < *Farcaș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Fărcuț(u): diminutiv al lui *Farca* (v. mai sus, s.v.).
Fărcuța: femininul numelui precedent.
Fărîmă: *fărîmă*.
Fărtade: pare a fi vocativul lui *firtat* (v. mai sus, s.v. *Fartat*); *-d-* pt. *t* nu face dificultăți.
Fărtan: *fărtan*, variantă neatestată, dar posibilă, a lui *fartam*=*partam* „parte; bucată mare“ (DA).
Fărtăiș: același cu *Fartais* (v. mai sus, s.v.).
Fărtățescu < *fărtat* (v. mai sus, s.v. *Fartat*), cu suf. *-escu*.
Fărțigu: cf. *firțoagă* „femeie neastîmpărată și ușuratică“.
Făsui: *făsui*, variantă a lui *fasole*.
Fășie: *fășie* „bucată lungă și subțire (de pînză, piele etc.)“.
Fășirotu: *fărșirot* „aromân din Frașari-Albania“.
Fășiie: variantă regională a lui *Fășie* (v. mai sus).
Făt(u): *făt* „fecior, băiat, copil“; cf. *fătul meu!*, *Făt-Frumos*.
Fătăceanu < n. top. *Fătăciuni*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Fătoi: *fătoi* „fată zdravănă, mare și robustă“, care seamănă mai mult a băiat“.
Fătulescu < *Făt(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Fătuleț: *fătuleț*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *făt*.
Fătusan: *fătuță*, diminutiv, absent în dicționare, cu suf. augmentativ *-an;* cf și gr. *Fatusis*.
Fățan < n. top. *Fața;* ar putea fi și un augmentativ al lui *față*.
Fățoiu: *Față;* cf. și *fățoaie* „față de masă“.
Făuraș: diminutiv, absent în dicționare, al lui *faur* (sau/și diminutiv al lui *Faur*).
Făureanu < n. top. *Faur*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Făurescu < *Faur*, cf. n. top. *Făurești*.
Feceanu: *fețea* (derivat cu suf. *-ea* de la *față?*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Fechea: cf. numele următoare (pare a fi „tema“ acestora).
Fechet: același cu *Fechete*.
Fechetă: același cu numele următor.
Fechete: ung. *fekete* „negru“.
Fecheță: cf. pol. *Fekecz* (și numele precedente).
Feciorescu < *Feciorи* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Feciorи: *fecior*.
Fedea: rus. *Fedja*, *Fedjaev*.
Fedeleș: *fedeleș* „un butoiaș mic de forme diferite“.
Feder: pol., germ. *Feder*.
Federniciuc: pol. *Feder*, cu suf. ucr. compus *-ničuk*.
Fedeș: ucr. *Fediš;* cf. și rus. *Fedišev*.
Fedin: rus. *Fedin*.
Fediuc: ucr. *Fedúk*.
Fedor: rus. *Fjodor*.
Fedorca: *Fedor* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ka*.
Fedoreac: *Fedor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-jak;* cf. și rus. (= ucr.) *Fedoruk*.
Fedorean < *Fedor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Fedorenco: *Fedor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Fedoreț: *Fedor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Fedorovici: rus. *Fedorovič*, pol. *Fedorowicz*.
Fedulov: rus. *Fedulov*.
Fefea: cf. numele următor.
Fefeleș: creație onomatopeică la fel ca *foflea*, *fofoloc* etc.; cf. *Fefeleaga*, eroina unei schițe a lui Agîrbiceanu. Cf. și rus. *Fefelov*.
Feher: ung. *fehér* „alb“.
Feier: același cu numele precedent; cf. ung. *feiér*, variantă a lui *feher*.
Fejea: cf. numele următor.
Fejeș: cf. ung. *főzés* „distilerie“.
Fejoș: cf. numele precedent.
Felan < n. top. *Felea* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Felber: cf. pol. *Felbur*.
Felcea: *falcă*, cu suf. *-ea* (devenit, mai întîi, *Fălcea*).
Felcer: *felcer* „medic de sate; subchirurg“.
Feldeș: ung. *földes* „pămîntos, teros“.
Feldi: ung. *földi* „autohton, compatriot; pămîntean“.
Feldihran < n. top. *Feldru* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Feldioreanu < n. top. *Feldioara* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Feldrihan: același cu *Feldihran*.
Feldureanu: același cu *Feldioreanu*.
Felea: *fele* „o măsură de capacitate“.
Feleaga: același cu numele următor.
Feleagă: cf. ung. *felleg* „no(u)r“.
Felecan < n. top. *Feleac* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Feleciuc: *Felea* (sau/și *fele*, v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk*.
Feledean < n. top. *Feleiud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.

Felegan < n. top. *Feleag* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Felegean(u) < n. top. *Feleag* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Feleiu: *Felea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei* (?).

Feler: pol. *Feller*.

Feleșan: cf., pt. temă, ung. *félés* „frică, teamă".

Felia: același cu *Felie*.

Felicescu: it. *felice* „fericit", cu suf. rom. *-escu*.

Felician: nume calendaristic la catolici.

Feliciant: același cu numele precedent.

Felie: *felie*.

Feligeanu: *felegean* „ceașcă (turcească) fără toartă"; cf. și *Felegean(u)* (v. mai sus, s.v.), rus. *Feligian*.

Feliscu: cf. rus. *Felinskij*.

Feliu: gr. *Fel(l)ios, Fel(l)iu*.

Feloiu: *Felea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Felschin: cf. *Feliscu* (v. mai sus, s.v.).

Felt: germ. *Feld* „cîmp" (?): cf. și rus. *Fel'ten*.

Felteși: ung. *féltés* „teamă; grijă; gelozie"; cf. și săs. *Feltes*.

Felușcă: *Felea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ușcă*.

Femin: arom. *feamin*, corespunzător dacorom. *famen* „eunuc; afemeiat".

Fenciuc: ucr. *fenik* „monedă măruntă", cu suf. ucr. *-čuk*.

Fender: cf. numele următor.

Fendrea: bg. *Fendra;* cf și gr. *Fendru*.

Fendu: cf. gr. *Fenduris, Fendukaki*.

Fenea: ung. *fene* „rac" sau (și) ung. *fene* „sălbatic, groaznic"; cf. și rus. *Fenev*.

Fenechi: același cu numele următor; cf. și ung. *fönök* „căpetenie, șef".

Fenechiu: ung. *fenékő* „piatră de moară".

Fenegan < n. top. *Feleag* (Ardeal); *-l-* > *n* nu face dificultăți.

Feneș: ung. *fenés* „în formă de rac, asemănător cu racul"; cf. și *fenés* „ascuțire; ungere".

Feneșan(u) < n. top. *Feneșul, Feniș*, cu suf. *-an(u)*.

Feneșer: pare a fi un nume de agent, în *-er* (= *-ar*), de la ung. *fenés* (cf. *Feneș*, a doua posibilitate), cu sensul de „cel ce ascute (cuțite etc.); ungător".

Feneși: același cu *Feneș* (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).

Feneșier: același cu *Feneșer*.

Feneșiu: același cu *Feneș* (*-u* este „articol", iar *i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).

Feni: ung. *fene* „rac".

Fenic: același cu numele următor: cf. și gr. *Fenek(os)*, ung. *fönök* „căpetenie".

Fenică: diminutiv al lui *Feni;* cf. însă și ung. *fenek* „temelie; talpă" (mai ales pentru *Fenic*).

Fenichel: *Fenic(ă)* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-el* (?)

Fenichi: același cu *Fenic(ă)*.

Fenici: *Feni* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-ici*.

Fenișer: același cu *Feneșer*.

Feodorenco: rus. *Fedorenko*.

Feodoroff: același cu numele următor.

Feodorov: rus. *Fjodorov;* cf. și pol. *Fiodorow*.

Feodorovici: rus. *Fjodor*, cu suf. sl. *-ovič;* cf. pol. *Fedorowicz*.

Feodoruc: rus. *Fjodor*, cu suf. ucr. *-uk;* cf. pol. *Fedoruk*.

Feodot: rus. *Feodotiev*.

Fer(u): bg. *Fero*.

Fera: bg. *Fera*.

Feralisa

Feran: cf., pt. temă, *Fera, Fer(u)*, precum și pol. *Ferański*.

Ferando: sp.

Ferar(i)u: același cu *Fierar(i)u*.

Ferăscu: același cu *Fierăscu*.

Ferăstrăeru: *ferăstrăier* „cel care face ferăstraie sau care lucrează cu ferăstrăul", absent în dicționare.

Ferăstrăoaru < n. top. *Ferăstrău*, cu suf. (toponimic) *-ar*.

Ferăstrău: *ferăstrău*.

Ferăstrăuaru: același cu *Ferăstrăoaru*.

Ferbei: *(a) f(i)erbe*, cu suf. *-ei* (cf. *scrivei* < *(a) scrivi* „a plînge, despre copii").

Ferbici: *(a) f(i)erbe*, cu suf. *-ici*.

Fierbințeanu < n. top. *Fierbinți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Fercala: „femininul" numelui următor.

Fercalu: cf. ucr. *firkati* „a se încăpățîna", part. în *-al* „încăpățînat".

Fercău: ung. *Ferkó;* același cu *Ferke* (v. mai jos).

Ferceanu: ung. *Fercsi*, același cu numele precedent, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ferche: ung. *Ferke*, diminutiv (= hipocoristic) al lui *Franz* (= *Ferents*).

Ferchete: ung. *förgetyü* „resteu" (o piesă, dublă, a jugului); cf și *fercheteu* idem.

Ferchedus: cf. *ferchedeu* „vîrtej".

Ferchezu: derivat regresiv de la *(a) ferchezui* „a găti frumos, a dichisi": cf. și ung. *férchezö* „o unealtă".

Ferchin: *Fercu* (v. mai departe) sau, mai degrabă, bg. *Ferko*, cu suf. sl. *-in*.

Ferchiu: derivat de la *Fercu* (v. numele următor), cu suf. *-iu*.

Fercu: bg. *Ferko*.

Ferdeală: *ferdeală*, variantă, absentă în dicționare, dar „cerută" de *ferdală*, variantă a lui *ferdelă* „o măsură de capacitate pentru cereale".

Ferderber: germ. *Verderber* „persoană care depravează (pe alții)".

Ferde: bg. *Ferdi*.

Ferdinand: germ. *Ferdinand*.

Ferdoschi: cf. bg. *Ferdo(v)*, de la care un derivat cu *-ski* este foarte posibil.
Ferechide: același cu *Ferekidis* (v. mai departe, s.v.).
Ferecatu: part. lui *(a) fereca* „a lega (pe cineva) cu fiare, a-l băga în fiare"; cf. n. top. *Ferecați*.
Ferechin: tema propriu-zisă este aceeași ca a lui *Ferekidis* (cf. gr. *Ferekos*).
Feredean(u) < n. top. *Feredău* (Ardeal), *Feredeni*.
Feredianu < n. top. *Feredieni*.
Feredoaru: *feredeoar* „băiaș", derivat, absent în dicționare, de la *feredeu (> feredău)* „baie".
Feregan < n. top. *Feregi* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ferehide: același cu numele următor.
Ferekidis: gr. *Ferekidis*.
Ferendinos: gr. *Ferendinos*.
Ferendinu: același cu numele precedent; cf. gr. *Ferendinu*, genitivul lui *Ferendinos*.
Ferenc(z): același cu *Ferenț*.
Ferenti: pare a fi tema gr. *Ferentidis* (scris cu *nt* și pronunțat la fel); cf. și numele următor.
Ferenț: ung. *Ferents*„ Franciscus", (germ.) Franz; cf. și ucr. *Ferents*.
Ferență: același cu numele precedent.
Ferescu < *Fer(u)*; cf. n. top. *Ferești*.
Ferestrăeru: același cu *Ferăstrăeru* (v. mai sus, s.v.).
Ferăstrăoaru: același cu *Ferăstrăoaru* (v. mai sus, s.v.).
Ferestreanu < n. top. *Ferestrău*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ferestrieru: același cu *Ferăstrăieru*.
Ferestroiu: *Ferăstrău* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Fereștean < n. top. *Ferești* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Fereuzescu
Ferezan < n. top. *Firiza* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ferfelea: *(a) ferfeli*, variantă a lui *terfeli* „a murdări": (fig.) „a înjosi".
Ferianu: bg. *Feriu*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ferică: *ferică*, variantă a lui *ferigă* „plantă cu frunze mari și dantelate...": cf. n. top. *Ferică*.
Fericean(u) < n. top. *Ferice(a)* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Ferichide: același cu *Ferechide*.
Fericianu: același cu *Fericeanu*.
Ferimide: gr. *Thermidis* (cu *th* = *v* > *f*, ca în limbile slave).
Ferjeru
Fermeșanu
Fermuș(u): cf. gr. *Fermos* și rus. *Ferm*.
Fernea: pare a fi tema următoarelor două nume.
Fernic: pol. *Fernik*.
Ferniuc: același cu precedentul, afară de sufix, care, aici, este ucr. *-juk*.
Fernoaga: cf. *Chirnoagă*.
Feroiu: *Fer(u)*; cf. n. top. *Feroiul*.
Ferra: gr. *Ferra(s)*.
Ferraru: *fierar*, cu *-rr-* după model (căutat!), italienesc; cf. și gr. *Ferrara(s)*.
Ferrini: it.
Fertea: *Fertu* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.
Fertu: rus. *fert* „fante, filfison".
Fertzu: același cu numele următor.
Ferțu: bg. *Fărtsov*, cu suf. lăsat la o parte; dealtfel *-ov* presupune, teoretic vorbind, o temă *ferts(o)*. Cf. și *(a se) firții* „a se mișca de colo colo, a nu sta locului".
Ferzeliu: cf., pentru temă, *Ferțu*.
Fesan: cf., pentru temă, gr. *Fesas*, rus. *Fesik* și ucr. *fesa* „fes".
Fesiu: bg. *Făsju*: cf. și rus. *Fesenko*.
Festeu: ung. *fesztej* „coraslă".
Feșnic: *feșnic*, variantă regională a lui *sfe nic*.
Feștilă: *feștilă* „fitil; câlți noduroși; chibrit".
Feștin
Feta: bg. *Feta*.
Fetcu: rus. *Fedko*; cf. și bg. *Fetka* (căreia îi va fi corespunzînd un masc. *Fetko*).
Fetea: *fată*, cu suf. *-ea*; cf. și *Feta* (v. mai sus, s.v.).
Feteanu < n. top. *Fata*, cu suf. (toponimic), *-eanu*.
Fetecău: cf. ung. *feteke*, variantă a lui *fekete* „negru".
Fetele(a): derivat regresiv de la *feteleu* „flăcău (sau) și băiat cu apucături de fată; hermafrodit": cf. n. top. *Fetelea*.
Fetescu < *Fetea*; cf. n. top. *Fetești*.
Feteș: *Fata* (sau/și *fată*) cu suf. *-eș*; cf. și *Fetea* (v. mai sus, s.v.).
Fetetu: *fetet*, colectiv de la *fată*, absent în dicționare; îl are Pascu, *Suf.* 31 (din graiul bănățean).
Feti: cf. *Feta* (v. mai sus, s.v.).
Fetica: *fetică*, cf. n. top. *Fetica*.
Feticu: *fetic*, diminutiv al lui *făt*, absent în dicționare; cf. și numele precedent.
Fetinca
Fetița: același cu *Fetiță* (v. mai jos, s.v.).
Fetițaru: cf. n. top. *Fetița* (un pîrîu, jud. Botoșani).
Fetiță: *fetiță*.
Fetoiu: același cu *Fătoi* (v. mai sus, s.v.).
Feț(e)anu < n. top. *Fețeni*.
Feurdean(u)
Feurea: *faur*, cu suf. *-ea*. (A devenit *Făurea* și apoi *Feurea*.)
Fevche: cf. numele următor.
Fevga: cf. gr. *Feyga(s)*.
Feydien
Fezi: ung. *főző* „bucătar"; cf. și bg. *Fezov* (pt. temă).

Fiacescu < *Fiat* (v. mai jos, s.v.), cu *t'* > *k'* > *č* și cu suf. *-escu*.
Fianu < n. top. *Fieni*.
Fiastru: *fiastru* „fiu vitreg".
Fiat: ung. *fiat*, care apare într-un număr mare de derivate și compuse, toate cu sensul de „tînăr" (și derivatele lui românești).
Fibache: pol. *Fibak*.
Fibișan < n. top. *Fibiș* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Fic(u): bg. *Fiko*.
Fica: bg. *Fika*.
Ficata: ar putea fi bg. *Fika* (v. mai sus, s.v. *Fica*) articulat (cu fem. *-ta*).
Ficăta: același cu numele precedent.
Ficău: cf. *Fic(u)* (v. mai sus, s.v.).
Ficea: „femininul" lui *Ficiu* (v. mai jos, s.v.).
Fichiu: „masculinul" bg. *Fikija*.
Fici: cf. *Ficiu*.
Ficionescu < *Fition* (v. mai departe, s.v.), cu *t* palatal (din cauza lui *i* următor) > *k'* > *č*.
Ficor: pare a fi același cu *Ficioru*; face dificultăți *c* (pentru *č*), care ar putea avea valoarea lui *ts* (cu grafie maghiară)
Ficioru: același cu *Fecioru*.
Ficiu: bg. *Fičo*.
Ficiuc: cf. numele precedent; surprinde prezența suf. ucr. *-(j)uk* la o temă bulgărească.
Ficlenescu: *ficlean*, variantă învechită a lui *viclean*.
Ficșinescu: cf. bg. *Fiksin*.
Ficut: cf. *Fic(u)*; ar putea fi și o greșeală de transcriere (cu *-t* pt. *-ț*).
Ficuț: *ficuț*, diminutiv al lui *fic* „fiu".
Fidel: *fidel* „credincios"; cf. și bg. *Fidel*, rus. *Fideljov*.
Fidileș: același cu *Fedeleș* (v. mai sus, s.v.).
Fiera
Fierar(i)u: *fierar*; cf. n. top. *Fierari*.
Fierașcu: *Fieru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-așcu* (cf. *Grigorașcu*, *Toderașcu* etc.).
Fierărie: *fierărie*.
Fierăscu < *Fieru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Fierăstrăieru: același cu *Ferăstrăeru* (v. mai sus, s.v.).
Fierăstrău: același cu *Ferăstrău*.
Fierbințeanu < n. top. *Fierbinți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Fiere(a): *fiere*; ar putea fi și un derivat de la *fier*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Fierea*.
Fierescu < *Fieru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Fieroiu: *Fieru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Fiertu: același cu *Fertu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *fiert*, part. lui *(a) fierbe*.
Fieru: *fier*; ar putea fi și același cu *Fer(u)* (v. mai sus, s.v.) apropiat de *fier*; cf. n. top. *Pîrîul* (etc.) *Fierului*.

Fieruța: diminutiv al lui *Fera* (v. mai sus, s.v.), apropiat de *fier*.
Figan < n. top. *Figa* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Figaro: sp. *Figaro*.
Figurschi: pol. *Figurski*.
Filaret: rus. *Filaret*. gr. *Filaretos*; cf. și n. top. *Filaret*.
Filat(u): tema este gr. *filos* „drag, scump", iar suf., gr. *-atos*, existent la diverse nume de persoană.
Filatov: rus. *Filatov(skij)*.
Filca: bg. *Filka*.
Filcea: „femininul" lui *Filciu* (v. mai jos, s.v.).
Filcenco: rus (< ucr.) *Filčenko*.
Filcescu < *Filcea* sau/și *Filciu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Filciu: bg. *Filčo*; cf. și rus. *Filčev*, *Filčenko*.
Fildan < n. top. *Fildul* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Fildeș: *fildeș*.
Fildiroiu: bg. *Filderov*, cu *-ov* înlocuit prin *-oiu*.
Filea: bg. *Filja*; cf. și rus. *Filjaev*.
Fileață: cf. *felează* „un fel de mătură".
Filep: ung. *Fülöp*, cu varianta *Filep*, același cu *Filip*.
Filfănescu: același cu *Filfănescu* (dacă nu avem a face cu o transcriere greșită).
Filer: ung. *fillér* „a suta parte a unei coroane".
Fili: bg. *File* sau (și) gr. *Fili*.
Filioara: cf. n. top. *Filioara*.
Filibiliu: tc. *Filibe*, orașul căruia bulgarii îi spun *Plovdiv*, cu suf. tc. *-li(u)*, care arată originea locală a cuiva.
Filibiu: același cu numele precedent, cu deosebirea că sufixul *-li(u)* apare cu varianta *-i(u)*.
Filic: variantă masculină a numelui următor; DO, p. 57 îl derivă din gr. *filikos* „prietenos".
Filica: tc. *filika* „barcă, luntre"; cf. și rus. *Filikov*.
Filievici: pol. *Filewicz*.
Filigeanu: același cu *Feligeanu*.
Filiman: dacă nu-i o transcriere greșită (*an* pt. *on*), avem o înlocuire a lui *-mon* (v. numele următor) prin *-man*.
Filimon: nume calendaristic.
Filinoiu: bg. sau (și) rus. *Filin*, cu suf. *-oiu*.
Filion: nume calendaristic.
Filionescu < *Filion* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Filioreanu < n. top. *Filioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Filip(p): nume calendaristic; *pp* este o grafie grecizantă (după *Philippos*); cf. n. top. *Filip*.

Filipache: gr. *Filippaki(s)*; ar putea fi şi formaţie pur românească; cf. n. top. *Filipache.*

Filipaş: *Filip*, cu suf. *-aş;* cf. n. top. *Filipaş.*

Filipaşcu: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aşcu* (cf. *Grigoraşcu* etc.).

Filipciuc: ucr. *Filypčuk.*

Filipeanu < *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. şi n. top. *Filipeni.*

Filipenco: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko.*

Filipescu < *Filip;* cf. n. top. *Filipescu, Filipeşti.*

Filipici: *Filip*, cu suf. *-ici* (cf. *Comănici* ş.a.).

Filipide: gr. *Philippidi(s).*

Filipidescu < *Filipide* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Filipidiu: *Filipide* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Filipin: pol. *Filipin;* cf. şi bg. *Filipina.*

Filipiu: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* (cf. *Gheorghiu*, *Vasiliu* etc.).

Filipiuc: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*

Filipoaia: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie* (articulat).

Filipoaica: *Filip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaică* (prezent, de obicei, la femininul numelor etnice).

Filipoaie: *Filipoaia*, la genitiv (*a Filipoaiei*).

Filipoi(u): *Filip;* cf. n. top. *Filipoiu.*

Filipov: bg. *Filipov* sau (şi) rus. *Filipov.*

Filipova: „femininul" lui *Filipov.*

Filipovici: pol. *Filipowicz.*

Filippi: gr. *Filippi(s).*

Filis: cf. gr. *Filisiadis*, a cărui temă este.

Filiş: ung. *fillis* „o plantă cu numele ştiinţific *Phillis*".

Filişan < n. top. *Filiaşi* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Filiş(e)anu < n. top. *Filiaşi*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu.*

Filiti(s): gr. *Filioti(s);* cf. şi n. top. *Filitis.*

Filiu: gr. *Filiu* (genitivul lui *Filios*); cf. şi n. top. *Filiul.*

Filiuc: ucr. *fil* „neam, specie, gen", cu suf. ucr. *-juk;* cf. şi rus. *Filjukov*, care este mai apropiat de numele nostru.

Filiuşcă: rus. *Filjuškin.*

Filiuţă: *Filiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă;* cf. şi *Filiuc* (v. mai sus, s.v.).

Fi(l)loreanu: gr. *Filora(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Filofi: gr. *Amfilohios* (cu *-h->f*, prin hipercorectitudine fonetică); cf. şi rus. *Filofej.*

Filon: gr. *Filon.*

Filonov: *Filon* (v. numele precedent), cu suf. bg. (sl.) *-ov*; cf. şi bg. *Filona, Filonka.*

Filorian: acelaşi cu *Fil(l)oreanu.*

Filostache: gr. *Filos* şi *Taki(s);* un *Filostaki(s)* lipseşte în izvoarele mele.

Filostrat: gr. *Filos* şi *Stratos;* un *Filostratos* n-am găsit.

Filot: acelaşi cu *Filoti* (v. mai jos, s.v.); cf. şi bg. *Filot.*

Filoteanu: *Filot(e)* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Filote: acelaşi cu numele următor.

Filot(t)i: gr. *Filotis;* cf. şi bg. *Filoti(j).*

Filu: bg. *Filo* sau (şi) gr. *Filu* („nominativ" *Filos*); cf. şi rus. *Fill.*

Filuş: cf., pentru temă, numele precedent.

Fima: bg. *Fima.*

Fiman: cf., pentru temă, numele precedent.

Fimur

Finanţ(l)u: *finanţ* „funcţionar militar la vămile austro-ungare (de pe vremuri)"; cf. şi bg. *Finansov.*

Finat: it. *Finati.*

Finca: bg. *Finka.*

Fincă: acelaşi cu numele precedent.

Finchelescu: rus. *Finkelštein*, pol. *Finkelsztein*, a căror parte finală a fost înlocuită prin suf. *-escu.*

Fincu: bg. *Finko.*

Findrihan: acelaşi, cred, cu *Feldrihan* (v. mai sus, s.v.).

Fineriu: *fener*, variantă a lui *fanar* „felinar"; cf. *Fanaru* (v. mai sus, s.v.).

Finescu < *Fini* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Fineţeanu: *fineaţă* (sau/şi *finaţ*) „cîmpie cu iarbă lăsată să crească pentru a fi cosită", cu suf. *-eanu* (*-t>i* sub influenţa lui *e* din silaba următoare).

Fini: cf. bg. *Finjo* şi rus. *Finenko.*

Finică: *finică* „fructul finicului" (= palmier-curmal).

Finichi: n. top. *Finiké* (oraş în Anatolia).

Finichiu: tc. *Finiké* (v. numele precedent), cu suf. *-i(u)*, care arată originea locală a oamenilor.

Finiş: cf. *Fini* (v. mai sus, s.v.) şi n. top. *Finiş* (Ardeal); cf. şi rus. *Finešin.*

Finorea: cf., pt. temă, ung. *finoros-* „sclivisit".

Finta: ung. *finta* „pieziş, strîmb"; cf. n. top. *Finta.*

Fintea: *Finta* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Fintescu < *Finta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Finteşteanu < n. top. *Finţeşti*, cu *ţ>t* prin disimilaţie (la *ş* următor); cf. *Băltăţeanu* < *Bălţăţeanu* (< *Bălţaţi*).

Finti: cf. *Fint(e)a.*

Finţescu: acelaşi cu *Sfinţescu;* cf. n. top. *Finţeşti.*

Finţi: it.; cf. şi ung. *fints* „un joc de copii".

Fiorcan

Fiordan: prima parte trimite la it. *fiore* „floare“, existent în numeroase antroponime „compuse“ *Fiordalisa, Fiordimare* etc.
Fioresi: it. *Fioresi;* cf. gr. *Fioris.*
Fiotu: *Hiotu* (v. mai departe, s.v.), cu *h-> f* prin hipercorectitudine fonetică; cf. *Antofi < Antohi.*
Fira: hipocoristic al lui *Zamfira;* cf. şi masc. *Firu* (v. mai jos, s.v.).
Firan: *Firu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Firaşcu: *Firu*, cu suf. *-aşcu*, sau hipocoristic al unui *Zamfiraşcu.*
Firat: *Firu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. gr. *-atos.*
Firă: acelaşi cu *Fira.*
Firănescu < *Firan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Firăstrău: acelaşi cu *Ferăstrău.*
Firăţoiu: *Firat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Firca: bg. *Firka;* cf. rus. *Firkov* şi n. top. *Firca.*
Firean: *Firca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Fircă: acelaşi cu *Firca.*
Fircoiu: *Fircu*, absent în fişierul meu, dar cu siguranţă existent (<bg. *Firko*); cf. *Firca.*
Firculescu < *Fircu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Firea: *Firu* sau/şi *Fira* (v.s.v.), cu suf. *-ea.*
Firescu < *Firu;* cf. n. top. *Fireşti.*
Fireţeanu: *firuţ*, diminutiv al lui *fir*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Firez: ung. *fűrész* „ferăstrău“, care a fost împrumutat sub forma *firiz* în graiurile de peste munţi.
Firica: acelaşi cu *Firică.*
Firican: *Firica* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Firică: diminutiv al lui *Firu* (cf. *Ionică* < < *Ion).*
Firicel: diminutiv al lui *fir;* poate fi şi diminutiv al lui *Firică.*
Firichide: acelaşi cu *Ferechide.*
Firicică: diminutiv al lui *Firică* (v. mai sus, s.v.).
Firicioaia: „femininul“ lui *Firică.*
Firicioiu: *Firică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Firig: cf. numele următor; ar putea fi şi o „abreviere“ (= haplologie) a lui *firfirig* „mică monedă de argint ieşită din uz“.
Firiga: *ferigă* „plantă cu frunze mari şi dantelate“, cu accentul trecut pe silaba penultimă (cf. varianta *fereagă*), după ce *e* neacc.> *i.*
Firigeanu < n. top. *Feregi* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Firimiţă: acelaşi cu *Fărămiţă* (v. mai sus, s.v.).
Firin: rus. *Firin.*
Firinca: *Firin* (v. numele precedent), cu suf. *-că.*
Firincescu: *Firinca* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Firinescu < *Firin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Firinica: *Firin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Firiza: cf. *Firez* (v. mai sus, s.v.) şi n. top. *Firizul.*
Firman: *firman* „ordinul Porţii otomane transmis domnitorilor români“.
Firnoagă: acelaşi cu *Fernoaga* (v. mai sus, s.v.).
Firoescu < *Firoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Firoiu: *Firu* (v. mai jos, s.v.), cu suf.-*-oiu.*
Firondoiu: cf., pentru temă, it. *Ferrando.*
Fironescu: cf. bg. *Firo*, care a putut fi redat prin *Firon* (cf. *Tiron*).
Firta: *firtă* „un sfert de pogon“.
Firtonea: cf., pt. temă, numele precedent.
Firtoş: cf., pt. temă, *Firta* (v. mai sus, s.v.).
Firu: hipocoristic al lui *Zamfir;* cf. şi gr. *Firu* (genitivul lui *Firos*) şi bg. *Firo.*
Firulescu < *Firu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Firuagă: pare a fi varianta feminină a lui *firog* „lucru care trebuie dus pînă la capăt sau într-o zi“ (grafia *ua* pt. *oa*).
Firuti: it.
Firuţ: acelaşi cu numele următor.
Firuţă: *Firu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*
Fiscu: ar putea fi bg. *Fitsko*, absent în izvoarele mele (format de la *Fitso*, cu suf. *-ko*) sau rus. *Fiskin.*
Fiscuci: bg. *Fiskučev*, cu lăsarea la o parte a sufixului.
Fiscutean < n. top. *Fiscut* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fiserescu: gr. *Fiseris* (sau/şi *Fiseros*), cu suf. *-escu.*
Fisicaru: gr. *Fisikari(s).*
Fisiceasa: cf. gr. *Fisika.*
Fisof: cf., pt. temă, pol. *Fis.*
Fista: cf. gr. *Fistos.*
Fistac: cf., pt. temă, rus. *Fistov* şi *fistău* „ciocan mare pentru sfărîmat bolovani“.
Fistis: gr. *Fistos.*
Fişan
Fişcă: *fişcă* „bici “(lipseşte în dicţionare, dar apare în dicţionarul antroponimic bulgăresc drept radical al lui *Fiškov*).
Fişcăleanu < n. top. *Fişcălia* (v. numele următor), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fişcălie: derivat abstract de la *fişcal* „avocat“ (DA); *fişcălie*, absent în dicţionare, ar însemna „avocatură; birou de avocat“.

Fişconic: cf. numele precedente şi cel următor, cu temă identică.
Fişcu: v. mai sus *Fişcă* şi *Fişcălie*.
Fişerescu: rus. *Fišer*, pol. *Fiszer*, cu suf. *-escu;* cf. şi germ. *Fischer* şi rus. *Fišerov*.
Fişie: *fişie*, absent în dicţionare, rezultat din *fişie = făşie* „bucată lungă şi subţire de pînză, piele etc."
Fişta: cf. ung. *füst* „fum".
Fişteag: cf., pentru temă, numele precedent şi pe cel următor.
Fişt(i)oc: *fiştoc*, variantă a lui *sfiştoc* (< *feştoc*) „mănunchi de busuioc cu care se stropeşte apa sfîntă".
Fiştuc: variantă a lui *fiştoc* (v. numele precedent).
Fit: gr. *Fitu* sau (şi) bg. *Fito*.
Fitărău
Fitera: pare a fi tema numelui precedent.
Fiti: gr. *Fiti(s);* cf. şi bg. *Fite*.
Fition: *Sfetiion* „Sfîntu Ioan" (DO, p. 83).
Fitori: gr. *Feturi(s)*.
Fiţ: pare a fi acelaşi cu *Fiţu* („nearticulat").
Fiţa: bg. *Fitsa;* cf. şi *fiţă*, variantă a lui *fiţă* „zvîrlugă" (un peşte).
Fiţan: *Fiţ(u)* sau (şi) *Fiţa* (v.s.v.), cu suf. *-an*.
Fiţi: cf. numele următoare.
Fiţiu: acelaşi cu *Fiţu* (v. mai jos, s.v.), cu *ţ* „moale".
Fiţoiu: *Fiţu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Fiţu: bg. *Fitso;* cf. şi rus. *Fitsovskij*.
Fiu: *fiu;* cf. şi ung. *fiú* „băiat, tînăr, fiu".
Fiuciuc: *Fiu* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.
Fiulescu < *Fiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Fizeşan < n. top. *Fizeş* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Fizi: ung. *füz* „păşune"; cf. şi rus. *Fizuli*,
Fizitea: ung. *füzet* „caiet", cu suf. *-ea;* cf. şi ung. *fizet-*, care apare într-un mare număr de compuse, cu sensul „a plăti".
Fixman
Fîc: acelaşi cu numele următor.
Fîcă: cf. bg. *Făkev*.
Fîcea: *Fîciu* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.
Fîciu: tc. *fıčı* „butoi"; cf. şi gr. *Fitsios, Fitsiu*.
Fîlfănescu < *fîlfan* „varză neînvelită, cu foile mari întinse în lături" (de fapt, de la *Fîlfan*, absent în fişierul meu); cf. *fîlfu* (poreclă dată unui om căruia i se vede limba fîlfîind cînd vorbeşte).
Fîlfîie: un derivat post-verbal de la *(a) fîlfîi;* în ce priveşte semnificaţia, cf. numele precedent.
Fînaru: *fînar* „cel care „face" fînul, cosaş angajat special" (absent în dicţionare). Cf. n. top. *Fînari*.
Fînăţan: acelaşi cu numele următor.
Fînăţean(u) < n. top. *Fînaţe* (Ardeal), cu suf. *-ean(u)*.
Fîneaţă: *fîneaţă*, variantă a lui *fînaţ* „cîmpie cu iarbă lăsată să crească pentru a fi cosită".
Fîntăneanu: acelaşi cu *Fîntîneanu*.
Fîntînă: *fîntînă;* cf. n. top. *Fîntîna*.
Fîntînar(i)u: *fîntînar* „meşter care face sau drege fîntînile".
Fîntîneanu < n. top. *Fîntîna, Fîntînele;* cf. n. top. *Fîntîneanul*.
Fîntîneru: acelaşi cu *Fîntînar(i)u*.
Fîrac
Fîrcă: cf. bg. *Fărko*, căruia i-ar fi corespunzînd un feminin *Fărka*.
Fîrlofu: cf. *fîrlifus* „om slăbuţ, de constituţie delicată" (se spune în DA; de fapt, înseamnă „om neserios, uşuratic").
Fîrşirofu: acelaşi cu numele următor.
Fîrşirotu: *fărşerot* „aromân din Albania".
Fîrţa: *fîrţă* „copil neastîmpărat; om care poartă vorba de ici colo".
Fîrţăscu < *Fîrţu* sau (şi) *Fîrţa;* cf. n. top *Fîrţeşti*.
Fîrţu: acelaşi cu *Fîrţa*.
Fîsărea: cf., pentru temă, bg. *Făso*.
Fîstă: *fîstă*, variantă a lui *fustă*.
Fîstia: cf. numele precedent.
Fîstic: una din variantele lui *fistic* „copăcel cu fructe de forma şi mărimea bobului de fasole, cu sîmbure verde şi uleios; fructul lui". Cf. n. top. *Fîstici, Fîsticul, Fîstica*.
Fîşie: acelaşi cu *Făşie*.
Fîşneaţă: *fîşneaţă*, femininul lui *fîşneţ* „mîndru, ţanţoş" (DA), de fapt înseamnă (şi) „iute în mişcări, care se strecoară uşor printre oameni".
Fîtîiac
Fîţfială: *fîţţială*, derivat de la *(a se) fîţîi* „a se mişca încoace şi încolo".
Fîţoi: *fîţă* „copil (sau fiinţă) mic(ă) foarte vioi în mişcări, neastîmpărat; zvîrlugă" (un peşte); cf. *fîţoiacă* „specie de peşte mic, care se agaţă de mînă, cînd îl prinzi".
Flacescu: cf. gr. *Flaka(s)* şi pol. *Flak*.
Flamaropol: gr. *Flamaropulos*.
Flament: cf. fr. *flamant* „flamingo" (o pasăre de apă).
Flancu: gr. *Flankos*.
Flanga: acelaşi cu numele precedent.
Flascha: pol. *Flasza* (cu *sz = ş*, scris nemţeşte); cf. şi germ. *Flasche* „sticlă".
Flaud: *flaut* (?).
Flaugiu: *flaugiu*, absent în dicţionare, sinonim cu *flautist*.
Flautistu: *flautist* „cîntăreţ din flaut".
Flavian: lat. *Flavianus;* cf. şi it. *Flaviano*, bg. *Flavian*, rus. *Flavian*.
Flaviu: lat. *Flavius;* cf. şi it. *Flavio*, germ. *Flavius*, rus. *Flavij*.
Flavitu: *flăvit*, singular nou în locul lui *flăviţ* (despre părul sau lîna animalelor) „de culoare albă-gălbuie sau albă-argintie".

Flămînd(u): *flămînd;* cf. n. top. *Flămînzi.*
Flămînda: „femininul" numelui precedent; cf. n. top. *Flămînda.*
Flămînz(e)anu < n. top. *Flămînzi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Flărică: același cu *Florică.*
Fleacă: pare a fi „femininul" absent în dicționare al lui *fleac*, cu sensul „petec la talpa sau tocul ghetelor".
Fleancă: *fleancă*, variantă a lui *fleoancă* „gură, gură-rea"; cf. n. top. *Fleanca.*
Flegheru: germ. *Pfleger* „infirmier".
Flegont: rus. *Flegont(ov).*
Fleicuș: *fleică*, cu suf. *-uș.*
Flenchea: *flenc*,, variantă a lui *fleng* (despre urechile porcului) „aplecat înainte, spre ochi".
Flencheș: *flencheș* (despre coarnele boilor) „adus cu vîrful spre ochi".
Fleondor: același cu *Flondor;* cf. n. top. *Fleondoria.*
Fleoștor: derivat postverbal de la *fliușturatic* „nestatornic, ușuratic".
Fleschin
Fleșar(i)u: același cu *Fleșer(i)u.*
Fleșer(i)u: *fleșer* „măcelar"; cf. și pol. *Flejszer* (< germ. *Fleischer*).
Fleșiariu: același cu *Fleșariu* (*-i-* de după *ș* arată pronunțarea muiată a acestuia).
Fleșieru: acelari cu *Fleșeru* (cu explicația, propusă la numele precedent, pt. *-și-*).
Fletonris: gr. *Fleturis* (cu *-u-* scris *-ou-* și citit (?) *-on-* sau greșeală de transcriere).
Flețu: *fleț* „nătăfleț, prost, tont".
Flidan: același cu *Flitan.*
Fligler: germ.
Flingher: gr. *Flinger* (de origine, probabil, germană); cf. și germ. *Flinker* „strălucire; fluturaș de metal".
Flintașu: *flintaș* „pușcaș" (derivat de la *flintă* „pușcă"), absent în dicționare.
Flintea: *flintă* „pușcă", cu suf. *-ea.*
Flintoacă: *flintă*, cu suf. augmentativ *-oacă*, absent în dicționare.
Fliscu: *flisc*, variantă a lui *flișcă*, „fluier mic, cu sunet ascuțit".
Flitan: *flit* „bot; rîtul porcului", cu suf. *-an.*
Fliu: gr. *Fliu.*
Fliușcă: *fliușcă* „un sfert de litru de rachiu"; „femeie ce îmblă în necuviință și-i certăreață ca țigăncile".
Floare(a): *floare.*
Floarei: genitivul lui *Floarea.*
Floareș: *floare*, cu suf. *-eș.*
Floaș(i)u: cf. ucr. *flov* „lup"; de la care un derivat cu suf. *-aș* este posibil (cf. *Lupaș*) cu *-v-* > *u̯* absobrit apoi de *a* următor.
Floca: *floc* „smoc mic de păr sau de lînă", cu suf. *-a;* cf. și gr. *Floka(s)*, tc. *floka* „corabie mică și îngustă" și n. top. *Floca.*
Flocea: *floc* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.* DA are *flocea* „om foarte păros" (în glumă). Cf. n. top. *Flocea* și *Flocești.*
Flocoiu: *Floca* sau/și *Flocea* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Floidea: germ. *Flöter* „flaut", cu pronunțarea regională a lui *ö.*
Floitoru: germ. *Flöter* „flautist"; pt. *ö* > *oi*, cf. cele spuse la numele precedent.
Flondor: apare în izvoare vechi și ca *Fliondor*, care amintește bine de *fleandură* „zdreanță", acesta explicat de N. Iorga, nu pot arăta unde; din n. geogr. *Flandra*, cu sensul de „stofă de Flandra"; cf. n. top. *Flondora.*
Flonta: pol. *Flont.*
Flor(u): gr. *Floros, Floru.*
Florache: gr. *Floraki(s).*
Floraica: *floraia*, nume de vacă, cu suf. *-că.*
Floraru: *florar.*
Florărița: *florăriță.*
Flore(a): *floare*, cu suf. *-e(a);* cf. și gr. *Flori(s).*
Florean(u): *florean* „nume de bou" și „numele unei păsări cîntătoare"; cf. și it. *Florean(o).*
Floreci: *floare* (sau/și *Floru*), cu suf. *-eci.*
Florei: *floare* (sau/și *Floru*), cu suf. *-ei;* cf. n. top. *Floreiul.*
Florenti: *florinte* „pasăre de mărimea sticletelui"; v. mai sus, s.v. *Florean(u)*. Cf. și gr. *Florenti(s).*
Florentin: *florentin* „originar din Florența"; cf. și gr. *Florentin(is)*, rus. *Florentin.*
Florențiu: pare a fi același cu *Florenti* (v. mai sus, s.v.), „italienizat" (sau „latinizat").
Florescu < *Floru* (sau/și *Florea*); cf. n. top. *Florești.*
Floreștean(u): < n. top. *Florești*, cu suf. (toponimic) *-ean(u).*
Florete: *Floru* sau/și *Florea* (v.s.v.), cu suf. *-ete.*
Flori: gr. *Flori(s).*
Floria: gr. *Floria(s)* sau (și) bg. *Florija.*
Florian(u): nume calendaristic occidental; ar putea fi și *florian*, variantă a lui *florean* (v. mai sus, s.v. *Florean(u)*); cf. și rus. *Florian.*
Floriani: it. *Floriani.*
Floriano: același cu *Floreanu;* cf. și it. *Floriano.*
Florica: *Floarea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică;* cf. n. top. *Florica.*
Florică: *Floru* sau/și *Florea* (v.s.v.), cu suf. *-ică.*
Floricel: *Florică* sau/și *Florica* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-el;* cf. *Catrinel* < *Ecaterina;* cf. n. top. *Floricelul.*
Floricescu < *Florică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Florici: *Florea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*

Floricică: *floricică*, diminutiv al lui *floare*. Ar putea fi și diminutivul lui *Florica;* cf. n. top. *Floricica*.

Floric(i)oiu: *Florică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Florican: același cu *Florian*.

Florig(o)anță: pare a fi un compus, destul de curios, din *floare* și *goanță* „bob de fasole" sau *ganță* „muscă".

Florin: *florin* „monedă bătută pentru prima dată la Florența"; ar putea fi și un derivat de la *Florea* cu suf. *-in* și (sau) it. *Florino*.

Florincescu < *Florinică* (v. mai jos, s.v.); cf. *florincior*, diminutiv al lui *florin* (v. mai sus, s.v. *Florin*).

Florinescu < *Florin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Florinica: *Florin*, poate, mai degrabă, *Florina*, neatestat, dar posibil, cu suf. *-ica*.

Floriș: ung. *Floris* „Florian".

Florișca: același cu numele următor.

Florișcă: diminutiv al lui *floare*, absent în dicționare sau al lui *Flo(a)rea*.

Florișe: *Floriș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-e(a)*.

Florișteau(u): același cu *Floreșteanu* (v. mai sus, s.v.).

Florița: același cu numele următor.

Floriță: *Florea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Floriu: *floriu* (despre părul vitelor) „cu dungi sau pete de altă culoare"; cf. n. top. *Floriul*.

Floroica: *Floroiu* (v. numele următor), cu suf. *-ca*.

Floroiu: *Florea;* cf. n. top. *Floroiul*.

Floroni: cf. gr. *Floronikos*.

Floros: gr. *Floros;* mai puțin probabil un derivat cu suf. *-os* de la *floare*, mai ales că accentul va fi stînd pe prima silabă.

Floru: gr. *Floru* sau (și) it. *Floro;* cf. n. top. *Florul*. Cf. și rus. *Flor(ov)*.

Florus: același cu *Floros* (v. mai sus, s.v.).

Floruț: *Florea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Floruța: același cu numele următor.

Floruță: *Florea*, cu suf. diminutival *-uță;* cf. mai sus *Floruț*.

Flostoiu: cf., pt. temă, *floștină* „femeie decăzută și bețivă", *floștoancă* „femeie leneșă", cuvinte „imitative" *(Bul. Phil.* II, p. 172).

Flotea: ung. *flota* „flaut", cu suf. *-ea* (sau cu înlocuirea lui *-a*, simțit ca sufix, prin *-ea*); cf. și rus. *Flotov*.

Flucsă: pol. *Fluks*.

Flucus: cf. numele precedent.

Fluieraru: *fluierar* „cîntăreț din fluier"; „nume al unor păsări călătoare"; cf. n. top. *Movila Fluierarului*.

Fluieraș(u): *fluieraș* „cîntăreț din fluier".

Fluiereci: același cu numele următor.

Fluierici: *fluierici*, diminutiv al lui *fluier*.

Fluscă: gr. *Fluskos, Flusku*.

Flușcă: cf. numele precedent și cele spuse mai sus s.v. *Flostoiu*.

Flutur(e): *fluture*.

Fluturaș: *fluturaș*, diminutiv al lui *fluture*. Ar putea fi și diminutivul lui *Fluture*.

Fluturel: *fluturel*, diminutiv al lui *fluture*.

Fluxă: pol. *Fluks*.

Foader: *Fodor* contaminat cu *Toader*.

Foa(i)e: *foaie*.

Foale(a): *foale* „burduf; pîntece".

Foamete: *foamete*.

Foanță: ung. *fants* „zdreanță, cîrpă, buleandră".

Foarcăș: același cu *Farcaș*.

Foarfecă: *foarfecă*, variantă a lui *foarfece*.

Foarță: ung. *farts* „scobitură, cute"; cf. n. top. *Forțeni* (Ardeal), a cărui temă este *Foarță*.

Fobescu

Foca: gr. *Foka(s);* cf. și rus. *Foka*.

Focan: *foc*, cu suf. augmentativ *-an* (?).

Focaro: cf. gr. *Fokaris*.

Focariu: *focar* „cel care îngrijește de foc, fochist".

Focea: *foc* sau (și) *Foca*, cu suf. *-ea*.

Foceac: *foc*, cu suf. diminutival *-eac* (?); mai degrabă un slovac *Fučak* (cf. *Fučik* și slov. *Husak*).

Focheanu: același cu *Fochian(u)*.

Fochi: DA are *fochiu* și *foche* „copil nelegitim"; cf. și gr. *Fokidis*, care presupune o temă *Foki(s)*.

Fochian(u): gr. *Fokianos, Fokianu;* cf. și rus. *Fokeev*.

Focică: diminutiv al lui *Focea*.

Fociuc: *Foca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(č)uk*.

Focsa: dacă nu e o greșeală de transcriere (pentru *-șa*), pare a fi *foxie*, variantă a lui *fuxie* „o plantă ornamentală".

Focsan: *Focsa* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Focșa: *Foca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa* (cf. *Tomșa* etc.); cf. n. top. *Focșa*.

Focșan < n. top. *Focșa;* cf. n. top. *Focșani*.

Focșăneanu < n. top. *Focșani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Focșeneanu: același cu numele precedent.

Foculescu < *Foca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Fodor: rus. *Fedor* „Teodor"; cf. și ung. *fodor* „creț", împrumutat în română, cu sensul „încrețitură de pînză sau dantelă, ca ornament la mînecile iilor țărănești".

Fodorac: *Fodor* (v. numele precedent), cu suf. antroponimic ucr. *-eak*.

Fodorean(u) < n. top. *Fodora* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Fodorică: *Fodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Fodoruț: *Fodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Fodur: același cu *Fodor*.

Foeanu < n. top. *Foeni* (Banat) sau *Foi* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Fofelzeanu < n. top. *Fofeldea* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Foferzan: același cu numele precedent.

Fofica: *fofig* „diverși pești mici" (Antipa, *Pescăria și pescuitul*, glosar).

Fofirnache: ar putea fi o greșeală de transcriere pt. *-fir-;* în această ipoteză, ar fi un derivat de la *fofirnă* „femeie cîrnă și fonfăită".

Fofiu: gr. *Fofi*.

Fofica: același cu *Fofica* (v. mai sus, s.v.).

Fogarași: n. top. *Făgăraș*, sub forma ung. *Fogaras* (*-s = ș*), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală (echivalentul rom. *-eanu*).

Fogaroș: același cu precedentul, al cărui *-i* vocalic a fost „simțit" ca *i* semivocalic, absorbit apoi de *ș* precedent, pronunțat dur.

Fogas: ung. *fogas* „dințat; (fig.) colțos, arțăgos" (cu grafia originară).

Foghel: rus. *Fogel*, pol. *Fogel*, germ. *Vogel*.

Foghianu > n. top. *Fughiu* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Foghis

Foglu: pare a fi același cu *Foghel*, pronunțat și *Fogăl* și mai conform cu sistemul fonologic românesc; cf. și v. rom. *fuglu* „prizonier".

Foia: *foaie*, cu suf. *-ea;* cf. și n. top. ung. *Folya* (> *Folia*), care se pronunță *foia*.

Foianu: același cu *Focanu* (v. mai sus, s.v.).

Foias: același cu numele următor.

Foiaș: ung. *folyas* „rîu, pîrîu"; scurgere".

Foica: *foică*, diminutiv al lui *foaie*, absent în dicționare; cf. *foicică*.

Foișor: *foișor*.

Foișoreanu < n. top. *Foișor*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Foit: gr. *Foitos*, *Foitu;* cf. și germ. *Foyte*.

Foitaș: *foitaș* „hîrtie sau cîrpă cu care se încărcau puștile de tip vechi".

Fojică

Fola: gr. *Fola*.

Folas: gr. *Folas*.

Folcic: pol. *Folczyk*.

Folcica: același cu numele următor.

Folcică: *folicică*, diminutiv al lui *foale* „pîntece", absent în dicționare; ar corespunde lui *folicel*, dat de DA.

Foldes: ung. *földesz* „agronom".

Fole(a): *foale* „pîntece", cu suf. *-e(a)*; cf. n. top. *Folea*.

Foleanu < n. top. *Folea* (Banat), cu suf. *-anu*.

Folescu: *Folea*; cf. n. top. *Folești*.

Foliștéanu < n. top. *Folești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Folituțiu

Folman

Folniță

Foloba

Fologea: ung. *falók* „mîncău", cu suf. *-ea; -g-<k* nu face dificultăți (cf. suf. *-oc*, cu variante *-og*).

Folos: *folos* sau, mai degrabă, *fălos* „glorios; lăudăros", confuzie înlesnită de varianta *fălos* a lui *folos* (DA); cf. și gr. *Fulos*.

Folosea: *Folos* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Folostina: același cu numele următor; *-s-* pt. *ș* nu e sigur o greșeală de transcriere, poate fi rezultatul conștient al posesorului acestui nume.

Foloștină: *foloștină* „rămășiță de la vegetalele fierte; fulg (mare) de zăpadă".

Foltea: *foltea* (poreclă dată unui) „om cu pîntecele mare sau (și) care mănîncă mult"; cf. n. top. *Foltea* (Ardeal).

Folteanu < n. top. *Folt* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Foltic: derivat regresiv de la *folticos* „burtos, greoi"; ar putea fi și un diminutiv ironic al lui *foltea* (v. mai sus, s.v.).

Foltiska: același cu numele următor.

Foltișca: *folt* „petec, zdreanță", cu suf. diminutival (depreciativ) *-ișcă*.

Foltoș: ung. *foltos* „pătat, murdar; bălțat".

Foltozan: cf. ung. *foltozó* „cîrpaci"; *-an* ar putea fi o grafie greșită pentru *-ău*; cuvîntul unguresc ar fi dat în rom. *foltozău*.

Fombor

Fometescu < *Foamete;* cf. n. top. *Fometești*.

Fomin: rus., pol. *Fomin*.

Fominó: rus. *Fominov* (?); cf. *Marinó* < *Marinov*.

Fonarji: tc. *fenarğy*, din care provine rom. *fanaragiu* (v. mai sus, s.v.).

Fondos

Fondrea: ung. *fondor* „viclean, intrigant"; pentru partea finală, cf. *Șendrea* < *Șandru* (< ung. *Sándor*).

Fonea: bg. *Fone;* cf. și *Foni* (v. mai jos, s.v.).

Fonescu < *Fonea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Fonfoneață: *fonfoană* „femeie care vorbește încurcat", cu suf. *-eață;* cf. și *fonfăni*, variantă a lui *fonfăi* „a vorbi pe nas, ca un fonf".

Foni: gr. *Foni;* cf. și bg. *Fone*.

Fono: ung. *fonó* „torcător".

Fonoș: *Fono* (v. numele precedent), cu suf. *-oș*.

Fonta: „femininul" lui *Fontu* (v. mai departe, s.v.); cf. și gr. *Fontas*.

Fontana: it. *Fontana;* cf. și gr. *Fontana(s)*.

Fontanini: it. *Fóntanini;* Graur, p. 99 are un *Fontaninu*, care ar fi „traducerea" lui *Puțaru*.
Fontecave: it.
Fontu: bg. *Fonto*.
Forai < n. top. *Forău* (Ardeal) cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală a oamenilor.
Foran < n. top. *Forău* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Forafu
Forăscu: același cu *Forescu;* cf. n. top. *Forăști*.
Forca: cf. ung. *fark* „coadă".
Forcaș: același cu *Farcaș*.
Forcos: cf., pentru temă, *Forca*.
Forcun: tema pare a fi aceeași ca a numelor precedente.
Fordea: cf. ung. *forda* „ordine, serie".
Forescu: gr. *Fora(s)* și (sau) bg. *Forju, Forev*.
Forfiche: ung. *farfék* „frînă finală (la tren)".
Forfil
Forfotă: *forfota*, în locuțiunea *a umbla forfota* „a umbla de colo colo, iute, grăbit, fără rost".
Forgaci: ung. *forgács* „așchie, surcică; coceală".
Foriș: ung. *Foris* „Nichifor".
Forje
Forlacu: cf. gr. *Furlakidis* a cărui temă este *farlak-*.
Forlafu
Forloglu: cf., pt. temă, gr. *Furli(s)*.
Formagiu: *formagiu* „brutar".
Formescu: gr. *Forma* sau *Furma*, „românizat" cu ajutorul suf. *-escu*.
Forna: cf. gr. *Fornis*.
Fornade: tema este identică cu numele precedent, iar partea finală e suf. gr. *-adis*.
Fornasier: it. *Fornasier(o)*.
Fornoga: *(a) fornăi* „a respira cu zgomot pe nas, a vorbi pe nas", cu suf. *-og*.
Forsea: ung. *farszij* „piedică, opritoare".
Forst: germ. *Forst, Vorst;* cf. și rus. *Forsten*.
Fortin: cf., pt. temă, rus. *Fortov*.
Fortună: *fortună*, variantă a lui *furtună;* v. mai departe *Furtună*. Cf. n. top. *Fortuna* și rus. *Fortun*.
Fortunescu < *Furtună;* v. mai departe *Furtunescu*.
Fortunică: diminutiv al lui *Fortună*.
Forțescu < *Forțu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Forțu: bg. *Fărtsov;* cf. și gr. *Fortsas*.
Fosa: *(a) fosăi (= a fîsîi)*, cu suf. *-(e)a;* cf. și it. *Fossa*.
Fosaea: *fos-* (v. numele precedent), cu suf. *-aie* (femininul lui *-ai*).
Fosian: gr. *Fusiani(s)*.
Foslea: ung. *foszla* „alburn (lemnul viu al copacului)".
Fostea: tema *fost-* apare în diverse nume grecești.
Fostică: *Fostea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Fostine: gr. *Fostini(s)*.
Fostiropol: gr. *Fostiropulos*.
Foșalău: *foșălău* „unealtă de scărmănat lîna".
Foșlea: cf. *(a) foșălui* „a pieptăna lîna cu foșălăul".
Fota: bg. *Fota;* cf. *Fotă* (v. mai jos).
Fotache: gr. *Fotaki(s);* cf. și bg. *Fotaki*.
Fotă: ar putea fi același cu *Fota* (v. mai sus), dar, mai probabil, *fotă* „șorț; fustă țărănească".
Fotea: *Fota* (sau/și *fotă*), cu suf. *-ea*.
Foteli: gr. *Foteli(s)*.
Fotescu < *Fot(e)a* (sau/și *Fotă*); cf. n. top. *Fotești*.
Foti: bg. *Foti* sau (și) gr. *Foti(s)*.
Fotiade: gr. *Fotiadi(s)*.
Fotii: bg. *Fotij*.
Fotin: rus. *Fotin;* cf. și numele următor.
Fotino: gr. *Foteinos, Foteinu*.
Fotoleascu: același cu numele următor (dacă nu avem cumva a face cu o greșeală de transcriere).
Fotolescu: gr. *Futulis*, cu suf. rom. *-escu;* ar putea fi și un derivat, cu același sufix, de la *Foteli* (v. mai sus, s.v.).
Fotopolos: gr. *Fotopulos, Fotopulu*.
Fottescu < *Fotty;* cf. mai sus *Fotescu*.
Fotty: același cu *Foti* (v. mai sus, s.v.).
Fotu: gr. *Fotos, Fotu*.
Fovir
Fozoçoș: același cu *Fazecaș* (v. mai sus, s.v.).
Fracea: *frace*, variantă bănățenească a lui *frate*, cu suf. *-(e)a* (?); cf. rus. *Frakasov*.
Fradis
Fragă: *fragă* „fructul fragului".
Fraida: cf. gr. *Frajdaki(s)*, a cărui temă este *fraid-*.
Fraimuc: gr. *Frajmi(s)*, cu suf. *-uc*.
Franasovici: cf., pt. temă, pol. *Franasik;* numele este însă, cu siguranță, de origine sîrbo-croată.
Franc: germ. *Frank* (același cu *Franke* „originar din Franconia"); cf. și pol. *Frank*.
France: ar putea fi fr. *France* (cf. *Anatole* ~; există și în antroponimia bulgărească, unde este explicat astfel).
Frances: același cu *Francez* (*-s* pt. *z* este „pseudoetimologic") .
Francescu < *Franc* (sau/și *Frîncu*, cu grafie „etimologică"); cf. și it. *Francesco*.
Francez: *francez*.
Franche: germ. *Franke* sau (și) pol. *Franke;* cf. n. top. *Franchi*.
Franchia: același ca numele precedent.
Franchini: it. *Franchini*.
Francisc: it. *Francesco*, sp. *Francisco* etc. (lat. *Franciscus*).

Franciscovici: *Francisc*, cu suf. sl. *-ović*.

Francișc: același cu *Francisc*; *ș* ne trimite la o variantă ungurească.

Franciuc: ucr. *Frančuk*, pol. (de fapt, ucr.) *Franczuk*.

Franciug: același cu numele precedent.

Francovici: pol. *Frankowicz*.

Francu: același cu *Frîncu*, scris cu *-a-* fără semnul diacritic, lăsat intenţionat la o parte.

Francudi: gr. *Frankudi(s)*.

Frânculeasa: derivat cu suf. fem. *-easă* de la *Francu(l)*.

Franculescu: același cu *Frînculescu* (*-a-* pt. *-ă*, grafie pseudoetimologică, întocmai ca la *Francu*, notat mai sus).

Frandes

Frandin: fr. *Frandin*.

Franga: gr. *Franga*.

Franghea: gr. *Frangea(s)*.

Franghir: să fie o variantă, mai mult grafică, a lui *frînghier* „fabricant sau vînzător de frînghii"?

Frangoiu: *Frangu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Frangopol: gr. *Frangopulos*.

Frangos: gr. *Frangos*.

Frangu: gr. *Frangu*.

Frangulea: gr. *Franguli(s)*.

Frangulean: *Frangulea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean*.

Frângulescu: același cu *Frăngulescu* (v. mai departe, s.v.), cu *-a-*<*ă* (fără semnul diacritic deasupra).

Franguloiu: *Frangulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Franguratis: gr. *Frangoraftis*.

Fransica: cf. gr. *Franses*, *Fransis*; ar putea fi și ung. *Frantsia* „francez".

Fransoa: fr. *Francois*.

Fransua: același cu numele precedent.

Frantea: *frînt*, cu suf. *-ea* și cu *-a-* pt. *ă* (?)

Frantescu < *Frantea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Franţ: germ. *Franz*.

Franţescu: *Franţ*; cf. și rus. *Frantsev*.

Franţian: *Franţ* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.

Franţiu: același cu *Franţ*, modificat după un model aparent latinesc (cu finala *-ius*).

Franţuzu: *franţuz* „francez".

Franzeti: it. *Franzetti*.

Frasia: același cu numele următor.

Frasie: același cu *Frăsie*.

Frasin: *frasin*, arborele bine cunoscut; cf. n. top. *Frasinul*, *Frasini*.

Frasineanu: același cu *Frăsineanu* (v. mai departe, s.v.).

Frate: *frate*; cf. și it. *Frate*, *Frati*.

Fratea: *Frate* (v. numele precedent), cu suf. *-(e)a*.

Frater: lat. *frater*.

Frateș: *frate*, cu suf. *-eș*; cf. *Brateș* < sl. *brat* „frate", pe care poate că-l „traduce" *Frateș*.

Fratilichi: tema este clară *(frate)*; se pare că avem a face cu un diminutiv (sui generis!) *fratilică*, pronunţat, cum se vede, greșit de un străin (probabil grec).

Fratostizean: același cu numele următor; *s* și *z* (pt. *ș* și *ţ*) sînt produsul dorinţei de a se... distinge.

Fratoștiţeanu < n. top. *Fratoștiţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Fratoștizeanu: același cu numele precedent.

Fratovschi: bg. *Frato*, cu suf. compus tot bg. *-ovski*; cf. bg. *Fratev* și *Fratjov*, cu aceeași temă.

Fratu: bg. *Frato*.

Fratzian: același cu *Fraţian* (v. mai jos).

Fraţea: *fraţi*, pl. lui *frate*, cu suf. *-ea*.

Fraţian < n. top. *Fraţi*, cu suf. *-an*.

Fraţiș: *frate*, pl. *fraţi*, cu suf. *-iș*, variantă regională a lui *-eș*.

Frăcea: același cu *Fracea*.

Frănculescu: același cu *Frînculescu*.

Frăngulescu: *Frangu*, cu *-a-* neaccentuat >*ă*, conform normelor fonetice.

Frăsie: derivat cu suf. *-ie* de la *(a se) frăsi* (v. numele următor).

Frăsilă: *(a se) frăsi* „a umbla de colo pînă colo", cu suf. *-ilă*.

Frăsina: *Frăsina*, variantă populară a lui *Eufrosina*; cf. n. top. *Frăsina*.

Frăsincar: tema este clară *(Frasin* sau/și *Frăsina*, cf. și *Frăsinica*, diminutiv al acestuia); neclară pt. mine este semnificaţia suf. *-ar*.

Frăsineanu < n. top. *Frăsini*, *Frasinul*; cf. și n. top. *Frăsineni*.

Frăsinel: *frăsinel* „plantă ierboasă cu frunze ca ale frasinului"; ar putea fi și diminutivul lui *Frasin* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Frăsinei*.

Frăsinescu < *Frasin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Frăteanu: *Frate* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Frăteni*.

Frătică: diminutiv, necunoscut dicţionarelor, al lui *frate*; cf. *frăţică* (DA).

Frătici(u): *Frate* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Frătiman: *frate* (sau/și *Frate*), cu suf. *-man*.

Frătincan: tema este *frate*, urmată de *-inc(o)* (<ucr. *-enko*); *-an* este suf. *-an*, cu semnificaţii multiple.

Frătiș: același cu *Frateș* (v. mai sus, s.v.).

Frătișteanu < n. top. *Frătești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Frătiţă: *frate*, cu suf. diminutival *-iţă*.

Frătostiţeanu < n. top. *Fratoștiţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Frătulescu < *Fratu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Frătuțu: *frătuț*, diminutiv al lui *frate* (sau/și al lui *Frate*).
Frățeanu < n. top. *Frățeni*.
Frățian < n. top. *Frăția*, cu suf. *-an*.
Frățică: *frate*, cu suf. diminutival *-ică*.
Frățilă: *Frate*, cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Frățila*.
Frățilescu: *Frățilă;* cf. n. top. *Frățilești*.
Frățiloiu: *Frățilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Frățiman: *frați*, pl. lui *frate*, cu suf. *-man;* v. mai sus *Frătiman*.
Frățiș: *frați*, pl. lui *frate*, cu suf. *-iș* (cf. *fetiș* < *fată*, cu sens colectiv).
Frățulescu: același cu *Frățilescu* (v. mai sus, s.v.); *-u-* provine din *i* < *i* (pronunțare regională).
Fre: cf. pol. *Frej*.
Freamăt: *freamăt*.
Frecățeanu < n. top. *Frecăței*, cu suf. *-anu*.
Frecuș: *frecuș*, cu sensul „o unealtă a cismarului" (DA).
Fremie: *Efremie (= Ifrim)*.
Frența: același cu *Frențiu;* cf. n. top. *Frența*.
Frențescu < *Frențiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Frențișor: *Frențiu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ișor*.
Frențiu: ung. *Ferents* „Franciscus, Franz"; cf. și gr. *Frentzu*.
Frențoni: *Frențiu* (v. numele precedent), cu suf. băn. *-oni*, de fapt *ońi*, corespunzător lui *-oi*.
Frenzoni: același cu numele precedent, cu grafie italienizantă *z* pt. *ț*).
Friciu: cf. bg. *Friko*, care face probabilă existența unui *Fričo;* cf. și rus. *Friče*.
Friduș: *Fred*, hipocoristic al lui *Frederic*, cu suf. diminutival *-uș;* cf. pt. temă și pol. *Fredyk*, gr. *Frida(s)*.
Friga: gr. *Friga(s)*.
Frigatov
Frigea: același cu *Frigi* (v. mai jos, s.v.); cf. it. *Frigo*, hipocoristic al lui *Federici*.
Frigelinte: *frige-linte* „zgîrcit" (DA).
Frigescu < *Frigea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Frigi: ung. *frigy* „legătură, alianță"; DO, p. 277 are *Frija(n)* din ung. *Frigyes* „Fritz, Friedrich".
Frigioiu: *Frigea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Frigură: *frigură*, singular nou format de la *friguri* (boala bine cunoscută; este și numele unei insecte, despre care se credea că provoacă această boală).
Friguroaia: femininul lui *Frigură* (v. numele precedent).
Friji: același cu *Frigi* (v. mai sus, s.v.).
Frijan(u) < n. top. *Friș* (Ardeal); cf. și numele precedent, precum și n. top. *Frijoaia*, a cărui temă este, probabil, *frij* „o haină femeiască în unele regiuni ale Transilvaniei".
Frim(u): *Ifrim*, „articulat" și cu „dispariția" (în fonetică sintactică) a lui *i-;* cf. și săs. *Fri(e)m*.
Frimescu < *Frim(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Frîncu: același cu *Frîncu*.
Frînculescu: *Frîncu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Fripcea
Friptu: *fript;* cf. n. top. (sate) *Fripți*.
Friscu: *frîscă* „bici" (BL VII, p. 133).
Frînc(u): *frînc* „occidental de limbă romanică" (în special, italian sau francez); cf. n. top. *Frîncul*, *Frîncești*.
Frînceanu < *Frînc(u)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Frînculescu < *Frîncu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Frînghiu: *frînghiu* „o unealtă a dulgherului"; cf. n. top. *Frînghiul*.
Frîngulescu: același cu *Frăngulescu*.
Frîntu: *frînt*.
Frîșchiu: *frășcău* „flăcău, holtei, celibatar", cu suf. *-iu*.
Froane
Frocov
Froda: cf. gr. *Frudaki(s)*.
Frondeș: cf. gr. *Frondis*.
Froicu: cf. rus. *Frojčenko*.
Froimescu: evr. *Froim*, cu suf. *-escu*.
Froimovici: evr. *Froimovici* (cf., de pildă, *Leibovici*).
Froinescu
Fromescu: pol. *From(m)* (de fapt, germ. *fromm* „evlavios"), cu suf. *-escu*.
Fromunda
Fromuț: pol. *From(m)*, cu suf. diminutival *-uț*.
Fron: este „tema" lui *Frone(a)* (v. mai jos, s.v.).
Fronca: bg. *Fronka*.
Fronda: cf. gr. *Frondis*.
Frone(a): gr. *Froni(s);* ar putea fi și același cu *Sofrone* (DO, p. 150).
Fronescu < *Fron(e)* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Fronoiu: *Fron(e)* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.
Frosa: *Frosa*, hipocoristic al lui *Eufrosina*.
Frose: același cu numele precedent.
Frosin: *Eufrosin;* cf. și gr. *Frosinos*, *Frosinu*.
Frosineanu: *Frosin*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și același cu *Frăsineanu* (v. mai sus, s.v.).
Frotea
Frugina: același cu numele următor.
Frugină: același cu numele următor.
Frujină: bg. *Fružin*.
Fruma: după DO, p. 60, derivat regresiv de la *Frumentie;* cf. și rus. *Frumov*.
Fruman: germ. *Frumann*.
Frumă: același cu *Fruma*.

Frumoasa: *frumoasă;* cf. n. top. *Frumoasa.*
Frumosu: *frumos;* cf. n. top. *Frumosul.*
Frumuşani: n. top. *Frumuşani;* nu-i exclus să avem a face cu *Frumuşanu* (v. numele următor), al cărui *-u* a fost înlocuit, intenţionat, prin *-i.*
Frumuş(e)anu < n. top. *Frumuşani.*
Frumuşel(u): *frumuşel;* cf. n. top. *Frumuşelul, Frumuşei.*
Frumuşina: *Frumoasa* sau/şi *Frumosu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ină* (cf. *Anghelina* < *Anghel*).
Frumuz: este tema numelui următor. Un *Furmuz* lipseşte în fişierul meu, dar este verosimil; cf. şi gr. *Frumuzos.*
Frumuzache: acelaşi cu *Furmuzache* (v. mai jos, s.v.), cu metateza lui *r.*
Frunaru: cf. pol. *Fruner.*
Frunciac
Fruntaşu: *fruntaş.*
Frunteanu: *frunte* (eventual *Frunte*, absent în inventarul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Fruntelată: *frunte lată.*
Frunteş: Pascu, *Suf.*, p. 284 dă, după Hasdeu, n. pers. *Frunteş (< frunte + eş).*
Fruntişanu < n. top. *Fruntişeni.*
Frunză: *frunză;* cf. n. top. *Frunza.*
Frunzăneanu < n. top. *Frunzeni*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Frunzănescu < n. top. *Frunzăneşti.*
Frunzăreanu < n. top. *Frunzarul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Frunzărescu: derivat, cu suf. *-escu*, de la un *Frunzaru*, absent în fişierul meu, dar posibil, provenit din *frunzar* „umbrar, desiş frunzos"; cf. n. top. *Frunzarul, Frunzarea.*
Frunzăverde: *frunză verde;* cf. n. top. *Frunză-Verde* şi *Lacul lui Frunză-Verde.*
Frunzea: *frunză*, cu suf. *-ea.*
Frunzeanu < n. top. *Frunzeni.*
Frunzei: *frunză*, cu suf. *-ei.*
Frunzescu < *Frunză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Frunzete: *Frunză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*, echivalentul lui *-escu.*
Frunzet(t)i: acelaşi cu numele precedent.
Frunzinschi: pol. *Fruziński*, apropiat de *frunză.*
Frunzuc: *Frunză*, cu suf. diminutival *-uc;* cf. *frundzucă* (Pascu, *Suf.*, p. 131).
Frunzulica: *frunzulică*, diminutiv al lui *frunză.*
Frunzuliţă: *frunzuliţă*, diminutiv al lui *frunză.*
Frusescu: gr. *Frusi(s)*, „românizat" cu ajutorul suf. *-escu.*
Frusina: variantă a lui *Eufrosina.*
Frusinaida: *Frusina* (v. numele precedent), cu suf. gr. *-ida* (cf. *-idis*).
Fuc: pol. *Fuk.*
Fucă: gr. *Fuka(s).*
Fucho: cf. gr. *Fukos.*
Fucidjiu: tc. *fîčiği* „dogar, butnar"; cf. şi bg. *Fučedžiev.*
Fuciu: tc. *fîči* „butoi".
Fuciuk: cf., pt. temă, ucr. *fučati* „a gîfîi; a asuda" (cu suf. ucr. *-juk*).
Fucui: cf. *Fucă* (v. mai sus, s.v.).
Fudos
Fudulache: *fudulache* „(în batjocură) fante, filfison".
Fudulachi: acelaşi cu numele precedent.
Fudulea: *fudul*, cu suf. *-ea.*
Fudulescu < *Fudulu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Fudulu: *fudul.*
Fuerca: ucr. *fujarka*, diminutiv al lui *fujara* (v. numele următor).
Fuerea: ucr. *fujara* „fluier ciobănesc, caval".
Fuer(i)u: acelaşi cu numele precedent; modificarea finalei se datoreşte influenţei lui *fluier.*
Fufa: gr. *Fufa(s);* cf. şi rus. *Fufaev.*
Fufă: acelaşi cu numele precedent.
Fufezan < n. top. *Fofaza*, cu suf. *-an.*
Fugaciu: *fugaci* „bun de fugă".
Fugan < n. top. *Fughiu* (Ardeal)?
Fugar(i)u: *fugar.*
Fugasin: cf. gr. *Fugasi(s);* ar putea fi şi o transcriere greşită a numelui următor.
Fugaşin: *fugaş (= fugar)*, cu suf. *-in.*
Fugărelu: diminutiv al lui *Fugaru* (v. mai sus, s.v.).
Fugătă: cf. *fuget* „fugă", dat de DA ca „neobişnuit", al cărui *-e-* a putut deveni *ă* sub influenţa derivatelor *fugas, fugător* etc. De altfel avem, de la aceeaşi temă, derivate cu *-ăt* şi *-et*: *strigăt-striget* etc. (Pascu, *Suf.*, p. 34).
Fughină
Fuhu
Fuia: derivat regresiv de la *fuiaş* „vînt grozav, împreunat cu omăt" (DA).
Fuica: acelaşi cu numele următor.
Fuică: derivat regresiv de la *fuicaş* „om nebunatic", dat de DA.
Fuicu: „masculinul" lui *Fuică.*
Fuiescu < *Fuia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Fuioagă: *fuioagă*, din locuţiunea *a umbla fuioagă* „a umbla fără rost". DA îl derivă dintr-un verb unguresc. Eu cred că e o formaţie românească de la *(a se) foi* „a umbla de colo pînă colo", cu suf. *-ag* (variantă a lui *-ac;* cf. *sfîrtiac, zgîriac*), al cărui *-a-* a devenit *oa* prin asimilaţie la *u* precedat.
Fuior: *fuior* „mănunchi de materie textilă pregătită pentru tors".
Fuiora: *fuior*, cu suf. *-a*, variantă a lui *-ea;* v. numele următor.
Fuiorea: *fuior*, cu suf. *-ea.*
Fuioreanu < *Fuior* sau (şi) *Fuiorea* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Fuiorescu < *Fuior* sau (şi) *Fuiorea* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Fulaș: ung. *fulás* „sufocare, asfixiere"; (fig.) „înnecare".
Fulău: *fulău* „pierde-vară"; cf. n. top. *Fulăi.*
Fulea: derivat regresiv de la *Fulică* (v. mai departe, s.v.).
Fulfuc: cf. *filfu*, citat mai sus, s.v. *Filfănescu.*
Fulga: *fulg;* DA explică acest cuvînt dintr-un lat. pop. neatestat *fulgus, -a, -um* „strălucitor", care, ca adjectiv, va fi avut, la început, și o formă feminină în română.
Fulgea: *fulg* sau (și) *Fulga*, cu suf. *-ea.*
Fulgeanu < n. top. *Fulga* sau (și) *Fulgul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fulger: *fulger;* cf. n. top. *Fulgerești.*
Fulgeris: pare a fi o transcriere greșită pentru *fulgeriș*, derivat cu suf. *-iș* de la *fulger* sau (și) *(a) fulgera;* cf. n. top. *Fulgerișul.* Cf. și it. *Fulgeri.*
Fulgescu: *Fulg(e)a;* cf. n. top. *Fulgești.*
Fulgoiu: *Fulga* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Fulică: *Folea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică;* cf. și *fulică* „o plantă".
Fulicea: *Fulică* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Fumaru: *fumar* „gaură în acoperișul caselor de țară prin care iese fumul din podul lor".
Fumărel: *Fumaru* (v. numele precedent), cu suf. *-el.*
Fumea: *fum* sau (și) *Fumu*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Fumea.*
Fumu: *fum;* cf. și it. *Fumo.*
Fumurel: diminutiv al lui *fumur* = *fumuriu;* cf. n. top. *Fumureni.*
Fumurescu: *Fumur(u)*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu.*
Funar(iu): *funar* „cel care face funii"; cf. n. top. *Funari.*
Funăreanu < n. top. *Funari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fundăneanu: același cu *Fundeneanu.*
Fundănescu < *Fundeanu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Fundătură: *fundătură* „drum sau vale care se înfundă, fără ieșire"; cf. n. top. *Fundătura.*
Fundătureanu < n. top. *Fundătura*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fundățeanu < n. top. *Fundata*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Fundățianu: același cu numele precedent.
Fundățineanu < *Fundățeanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Fundeanu < n. top. *Fundul* sau (și) *Fundeni;* cf. n. top. *Fundeanul.*
Fundeneanu < n. top. *Fundeni* sau (și) *Fundeanul.*
Fundescu < *Fundo* (v. numele următor); ar putea fi și rom. *fund.* Cf. n. top. *Fundești.*
Fundo: gr. *Fundos.*
Fundoianu < n. top. *Fundoaia*, cu suf. *-anu.*
Funduc: *funduc* „veche monedă de aur de origine turcească".
Funduca: același cu numele următor.
Funducă: formă feminină, analogică, absentă în dicționare, a lui *funduc* (v. mai sus, s.v.).
Fundulea: gr. *Funduli(s)* sau (și) *fund*, cu suf. *-ule(a);* cf. n. top. *Fundulea.*
Funele: pl. lui *funeá*, diminutiv al lui *fune* (varianta lui *funie*) sau derivat de la *fune* cu un sufix (?) *-ele(a);* cf. *-li* suf. verbal (BLO VI, p. 144 urm.)
Funie: *funie* „frînghie".
Funieru: *funier*, variantă a lui *funar* „cel care face funii".
Funogea: ung. *Fonagy.*
Furaru: derivat (nume de agent) de la *(a) fura;* cf. *fugar*, *sugar* ș.a.
Furău: ung. *fúró* „sfredel".
Furcă: *furcă;* cf. n. top. *Furca.*
Furcela: it. *forcella* „furcă; furculiță".
Furchiotiș: gr. *Furkiotis; -ș* ar putea fi o transcriere greșită (pt. *s*).
Furchiț: același cu numele următor.
Furchiță: *furchiță*, diminutiv al lui *furcă.*
Furcoi(u): *furcoi*, augmentativ al lui *furcă.*
Furculeșteanu < n. top. *Furculești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Furculeț: *furcă*, cu suf. diminutival compus *-uleț;* ar putea fi și „masculinul" lui *furculiță*, deși e vorba de sufixe diferite ca origine.
Furculiță: *furculiță.*
Furda: *furdá* „rămășițe de calitate proastă de la lucrul linei, pieilor, tutunului etc.; (fig.) om de nimic, secătură".
Furde(a): *furdá*, cu suf. *-ea* sau, poate, variantă a numelui precedent (prin „echivalarea" lui *-á*, simțit ca sufix, cu *-ea*, femininul lui *-el*).
Furdiac: *furdá* (v. mai sus, s.v. *Furda*), cu suf. *-uiac* (?)
Furdu(i)escu < *Furdui;* cf. n. top. *Furduești.*
Furdui(u): *furdá* (v. mai sus, s.v. *Furda*), cu suf. diminutival *-ui;* cf. și rus. *Furduev.*
Furdulescu: derivat de la un *Furdulea*, absent în inventarul meu, a cărui temă este *furdá* (v. mai sus, s.v. *Furda*), iar suf. *-ulea.*
Furfurică: gr. *Furfuri(s)*, cu suf. rom. *-ică.*
Furir
Furiz
Furlafu: cf. n. top. *Firlofaia*, care pare a fi un derivat (cu suf. *-(o)aia*) de la *Furlafu.*
Furlugianu
Furman: pol., rus. *Furman*, germ. *Fuhrmann.*
Furmuzache: gr. *Furmuzi(s)*, cu suf. gr. *-aki(s);* cf. *Hurmuzache.*
Furnea: cf., pt. temă, ucr. *furnuti* „a zbura; a alerga; a se repezi" și gr. *Furniadis.* Cf. și it. *Furno.*
Furnică: *furnică;* cf. n. top. *Furnica.*

Furnicescu < *Furnică* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Furnicheicu: prima parte pare a fi *furnic-*, face însă dificultăţi partea finală; cf. totuşi suf. diminutival *-eică*, fără un masculin corespunzător, iar pt. *k*, cf. *maichii*, genitivul lui *maică*.

Furnigă: *furnigă*, variantă a lui *furnică*.

Furnigel: *furnigel*, variantă necunoscută dicţionarelor (cf. totuşi *funigel*) a lui *furnicel* „bubă subcutană".

Furteş: *furt* (cuvîntul vechi, moştenit din latineşte, dar dispărut cu vremea, DA), cu suf. *-eş*.

Furtuieş: *(a) furtui*, variantă, absentă în dicţionare, dar probabilă (cf. *furtuială*), a lui *furtui* = *fultui* „a îndesa cîlţi, cîrpe etc. în puşcă peste alice", cu suf. *-eş*.

Furtună: *furtună;* cf. *Fortună* (v. mai sus, s.v.).

Furtunescu < *Furtună;* cf. *Fortunescu* (v. mai sus, s.v.).

Furulescu: *fur* „hoţ".

Fus: *fus*.

Fusa: acelaşi cu *Fusea* (v. mai departe, s.v.).

Fusar(i)u: *fusar* „cel care face sau vinde fuse; ţipar (un peşte); o pasăre de apă"; cf. n. top. *Fusarul*.

Fusărică: *Fusaru* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.

Fusca: gr. *Fuska(s)*.

Fuscaşiu: tema este, formal, aceeaşi cu numele precedent; face dificultăţi sufixul.

Fusea: *fus*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Fusea*.

Fusescu < *Fusea* sau (şi) *Fusu* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.

Fusle

Fusoi(u): *Fusu* sau (şi) *Fusea* (v. s.v.), cu suf. *-oiu*.

Fuss: germ. şi (sau) pol. *Fuss*.

Fus(s)u: *fus* sau (şi) *Fuss* (v. numele precedent).

Fustaşu: *fustaş*, variantă a lui *fuştaş* „soldat înarmat cu fuşte (= suliţe").

Fusteri: pare a fi una (neatestată) dintre numeroasele variante a lui *fuscel* „o piesă a războiului de ţesut; treptele pe care se pune piciorul, cînd urcăm o scară"; cf., între altele *fuştel*. Cf., pt. temă, şi rus. *Fustov*.

Fusulan: *fus*, cu suf. augmentativ compus *-olan*.

Fuşalău: *fuşalău*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *fuşălău* (=*foşălău*) „unealtă de scărmănat lîna, cînepa etc."

Fuşărică: cf., pentru temă, bg. *Fušo*, *Fušev*.

Fuştu: *fuşti*, variantă a lui *fuşte* „bîtă, toiag; lance, suliţă".

Fuza: gr. *Fuzas*.

Fuză: acelaşi cu numele precedent.

Fuzi: pare a fi acelaşi cu numele precedente.

G

Gabăr: același cu *Gabor* (v. mai jos, s.v.).
Gabără: același cu numele precedent.
Gabe(a): *gab* „ghebos“, cu suf. *-ea*.
Gaboan cf. ung. *gabona* „grîu“.
Gabojanu < n. top. *Găbud* (Ardeal); pt. *-d* > *j*, cf. *Apolzan* < n. top. *Apold*.
Gabor: ung. *Gábor*.
Gaboși: ung. *gabos* „grangur“.
Gabra: același, cred, cu numele următor.
Gabrea: ung. *Gábri* „variantă“ a lui *Gábor* (v. mai sus, s.v. *Gabor*).
Gabrian: *Gabrea* (v. numele precedent), cu suf. *-(i)an;* cf. n. top. *Găbrieni*.
Gabriel: nume calendaristic, același cu *Gavril(ă)*.
Gabriela: femininul numelui precedent.
Gabrielescu < *Gabriel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gabrilescu: același cu numele precedent (*-il-* pt. *-iel* se datorește lui *Gavrilă).*
Gabrilian: același cu *Gavrileanu (cu -br-* de la *Gabriel).*
Gabrilovici: *Gabri(e)l* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Gabriș: ung. *Gábris*, variantă a lui *Gábor* (v. mai sus, s.v. *Gabor*); cf. și pol. *Gabryś*.
Gabrovean : *gabrovean* „cuțitar, meșter de cuțite proaste“.
Gabrovski: bg. *Gabrovski*.
Gabuceanu < n. top. *Găbud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Gabur: același cu *Gabor* (v. mai sus, s.v.); cf. și *gabur* „prost“. Cf. n. top. *Pîrîul lui Gabur*.
Gabură: „femininul“ lui *Gabur*.
Gabureanu: *Gabur* (v. mai sus s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gaburici: *Gabur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Gacea: bg. *Gača;* cf. *Gaciu* (v. mai departe, s.v.).
Gache: același cu numele următor.
Gachi: gr. *Gaki(s)* sau (și) bg. *Gaki;* ar putea fi, la fel cu acesta (< bg. *Georgaki*), o formație proprie limbii noastre (din *Gheorgachi*).
Gaci: pare a fi același cu *Gaciu* (v. mai jos, s.v.); cf. și *gaci* „izmene“.
Gacichievici: pol. *Gaczek*, cu suf. sl. *-evič*.
Gaciu: bg. *Gačo*.
Gadea: bg. *Gadja*.
Gadiac: cf., pt. temă *(gad-) gad* „gadină“ (v. mai jos, s.v. *Gadina*).
Gadina: *gadină* „animal sălbatic, orice fel de animal“.
Gadjiu: bg. *Gadžo;* cf. și rus. *Gadžiev*.
Ga(i)e: *gaie* „mică pasăre răpitoare; uliu: erete“.
Gaf(f)a: *Agatha* (cu fonetism slav: *th* > *f*) (DO, p. 5).
Gafencu: *Gafa* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko*.
Gaffoi: *Gaffa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gafia: același cu *Agafia* (v. mai sus *Gaf(f)a*).
Gafincu: același cu *Gafencu*.
Gafița: *Gafa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Gafiț(e)anu <*Gafița* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gafițescu < *Gafița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gafiu: „masculinul“ lui *Gafia* (v. mai sus, s.v.).
Gafon: bg. *Gafon*.
Gaftiniuc: DO, p. 6 are un *Agaftin*, variantă a lui *(A)gafton*, cu suf. ucr. *-juk*.
Gaftoi: tema este aceeași ca a numelui următor; mai greu de explicat substituirea sufixului *-oi* finalei *on*, care nu este sufix.
Gafton: *Agathon*, cu gr. *th* > *ft* (fonetism slav) și cu apocopa lui *a-* (în fonetică sintactică).
Gaftoneanu: *Gafton* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gafton(i)e: același cu *Gafton* (pornind de la *Agathonios* sau *Agathonius*).
Gaftoniuc: *Gafton* (existent și la slavi) cu suf. ucr. *-juk*.
Gaga: bg. *Gaga*.
Gagaras: gr. *Gagaras*.
Gagauz: *găgăuz* „locuitor de limbă turcească din sudul Basarabiei“; cf. bg. *Gagauzov*.
Gagea: bg. *Gadža*, corespunzător lui *Gadžo;* cf. *Gagiu*, al cărui „feminin“ pare a fi; cf. n. top. *Gagea*.
Gagealov: bg. *Gadžalov*.
Gageanu: același cu *Găgeanu* (v. mai departe, s.v.).
Gageră: același cu tema numelui următor.
Gagerău: cf. bg. *Gadžurov*.
Gagheș: *Gagu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș* (?).

Gaghici: *Gagu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Gagialin: tema este aceeași ca a lui *Gagealov* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in;* cf. și bg. *Gadžalski.*
Gagialof: același cu *Gagealov* (v. mai sus, s.v.).
Gagianu: același cu *Gageanu.*
Gagimas
Gagioman: *Gagiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-man.*
Gagiona
Gagiu: bg. *Gadžo* (dacă numele nostru e bisilabic) sau *gagiu* „tip, individ, iubit, amant".
Gagos: gr. *Gagkos* (pronunțat cum se scrie).
Gagu: bg. *Gago;* cf. n. top. *Gagul.*
Gagus: același cu *Gagos.*
Gaia: același cu *Gae* (v. mai sus, s.v.); cf. și rus. *Gaja,* n. top. *Gaia.*
Gaibar: *gaibar,* variantă, absentă în dicționare, a lui *gaibără* „cocoțat, cățărat".
Gaicea: „femininul" bg. *Gajčo,* care va fi existînd realmente.
Gaicoff: bg. *Gajkov.*
Gaicu: bg. *Gajko;* cf. și rus. *Gajkov.*
Gaidagiu: bg. *Gajdadžiev,* cu modificarea sufixului.
Gaidargioglu: tema este aceeași ca a numelor următoare, cu tc. *-oglu* „fiu".
Gaidargiu: bg. *Gajdardžiev,* cu modificarea sufixului.
Gaidarji: același cu numele precedent.
Gaidău: bg. *Gajdov.*
Gaidenco: ucr. *gajda* „pierde-vară", cu suf. ucr. *-enko.*
Gaidoș: ung. *gajdos* „îmbătat, amețit; încîntat, fermecat".
Gaidur: este tema bg. *Gajdurov, Gajdurski.*
Gaieș: derivat, cu suf. *-eș,* de la *gaie* (v. mai sus, s.v. *Ga(i)e*).
Gaiginschi: pol. *Gajdziński.*
Gainov: bg. *Gajnov.*
Gaitz: același cu numele următor.
Gaiță: *gaiță* „o pasăre frumoasă (care are și alte nume); uliu".
Gaiu: bg. *Gajo.*
Gajgan
Gaj(i)u: același cu *Gagiu.*
Gajug: *Gaju* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ug* (variantă a lui *-uc*).
Gajur: bg. *Gadžur.*
Gal(u): ung. *Gál* „Gallus" sau (și) bg. *Galo;* cf. n. top. *Galul.*
Gal(l)a: gr. *Gal(l)a(s).*
Galaction: *Galaction,* nume călugăresc; cf. bg., ucr., rus. *Galaktion.*
Galaftion: variantă a numelui precedent.
Galai: ung. *galaj* „drăgaică, cicoare"; cf. și gr. *Galaiu.*
Galaia: „femininul" numelui precedent.
Galamboș: ung. *Galambos* „Columbanus".
Galamon: cf. ung. *galamó* „drăgaică (o plantă); cicoare".
Galamuș: *galamuș,* variantă, absentă în dicționare, a lui *golomoz* „boț, bulz, cocoloș"; cf. *gălămoz* (DA).
Galan: ucr. *Galan;* cf. și bg. *Galan.*
Galanda: gr. *Galandi(s).*
Galanton: *galanton* „darnic".
Galantu: *galant* „elegant, plăcut, cochet".
Galasiu: gr. *Galazios, Galaziu.*
Galașiu: același cu numele precedent. (?)
Galațanu: același cu *Gălățeanu.*
Galat: gr. *Galatos, Galatu.*
Galatir
Galațchi: pol. *Galatski.*
Galațoiu: cf. gr. *Galatsis* și numele precedent.
Galavan: rus. *Golovan.*
Galbadjary
Galbagiari
Galbanaș: *galbenaș,* diminutiv al lui *galben* „veche monedă de aur".
Galbanași: același cu numele precedent: *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș.*
Galbăn: același cu numele următor.
Galben(u): *galben;* cf. n. top. *Galbenul, Galbeni.*
Galbură: cf. *gălburiu* = *gălbui.*
Galdagiu
Galdea: același cu numele următor.
Galdi: ung. *Gáldi.*
Galea: bg. *Galja.*
Galeanu: același cu *Găleanu* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Galeanul.*
Galenzovschi: pol. *Galezowski.*
Galer(i)u: lat. *Galerius* (DO, p. 61).
Galescu < *Galea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Galeș: *galeș;* cf. n. top. *Galeșul.*
Galiațatos: gr. *Galiatsatos.*
Galiațatu: același cu numele precedent.
Galiceanu < n. top. *Galicea,* cu suf. *-anu.*
Galibin: tc. *galiben* „biruitor, plin de sine".
Galica: *Galea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că.*
Galicea: cf. bg. *Galičanov* și n. top. *Galicea.*
Galici: *Galea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Galidescu: cf. gr. *Galidaki(s).*
Galimir: bg. *Galimir.*
Gal(l)in: bg. *Galin.*
Galincea: bg. *Galinča.*
Galinescu < *Galin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Galipal
Galiș: același cu *Galeș.*
Galit: gr. *Galitos, Galitu.*
Galița: bg. *Galitsa;* cf. n. top. *Galița* și rus. *Galitskij.*
Galiță: același cu *Galița.*
Galiuț: gr. *Galiutzi(s).*
Galleriu: același cu *Galer(iu).*
Galoi(u): *Gal(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Galopenţa: acelaşi cu *Golopenţa* (v. mai departe, s.v.).
Galoş: *gáloş = gál* (> *Gal(u)*, v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Galuš*.
Galoşeanu < n. top. *Galoş* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Galuşanu: acelaşi cu *Galoşeanu* (v. mai sus, s.v.).
Galuşinschi: tema este bg. *Galuš*.
Galvitu
Gama: cf. ucr., rus. *gam*, „strigăt, ţipăt, zgomot", tc. *gam* „necaz, tristeţe" şi bg. *Gamov*.
Gamaleţ: cf. rus. *Gamaleja* şi *gămăliuţă*, diminutiv al lui *gămălie*.
Gamă: acelaşi cu *Gama* (v. mai sus, s.v.).
Gaman: acelaşi cu *Găman* (v. mai departe, s.v.).
Gambela: cf. it. *Gámbara* şi n. top. it. (cu aceeaşi temă) *Gambellara*, *Gambelloro*.
Gambeschi: cf., pt. temă, ucr. *gamba* „nod" şi ung. *gomba* „burete, ciupercă".
Gambinschi: tema este aceeaşi ca a numelui precedent.
Gambon: cf. pt. temă *Gambela* (v. mai sus, s.v.).
Gamel: cf. tc. *gamli* „trist, amărît, mîhnit".
Gamil: acelaşi cu numele precedent.
Gamulea: alb. *gamullë = magullë* „măgură".
Gan(u): bg. *Gan*, pol. *Gan*.
Ganaside: gr. *Ganas*, de la care un derivat în *-idis* este posibil.
Gană: bg. *Gana*.
Gancea: bg. *Ganča*.
Gancevici: bg. *Gančo*, cu suf. sl. *-evič*; cf. şi pol. *Gancsewski*.
Gancia: bg. *Ganča*.
Ganciar
Gancioglu: bg. *Gančo*, cu tc. *-oglu* „fiu".
Ganciu: bg. *Gančo*; cf. şi rus. *Gančev*.
Gancu: bg. *Ganko*.
Gandabescu
Gandi: *Gandhi*, numele celebrului om politic indian.
Gandore
Gandrabur: pare a fi una dintre numeroasele variante ale lui *bandraburcă* „cartof".
Gane(a): bg. *Gane*.
Ganef: bg. *Ganev*.
Ganga: *gîngă* „om gîngav" sau (şi) *gingă*, variantă a lui *goangă* „insectă (în general)".
Gangura: *gangur*, variantă a lui *grangur*.
Ganescu: acelaşi cu *Gănescu*.
Gani: bg. *Gani* sau (şi) acelaşi cu *Gane* (v. mai sus, s.v.).
Gania: acelaşi cu *Ganea* (v. mai sus, s.v.).
Ganivici: *Gane* (sau bg. *Gani*), cu suf. *-evič*.
Ganga: *gangă*, variantă a lui *goangă* (v. mai departe, s.v. *goangă*); cf. şi bg. *Gango*.
Ganola: cf. gr. *Ganoglu*.
Ganovici: bg. *Gano*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. bg. *Ganov(ski)*.

Ganscă: *gînscă*, variantă a lui *giscă*.
Gantă: gr. *Gantas*.
Gantea: *Gantă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* (sau acelaşi cu acesta „articulat").
Ganţ(i)u: ung. *gants* „cîrlig; nod"; cf. şi gr. *Gantzos*.
Ganţolea: *Ganţ(i)u*, cu suf. *-ole* (= *-ule*); cf. n. top. *Ganţuleşti*.
Gany: acelaşi cu *Gani* (v. mai sus, s.v.).
Garabaji: acelaşi cu *Harabagiu* (v. mai departe, s.v.).
Garabedeanu: acelaşi cu *Garabeteanu*.
Garabedian: acelaşi cu *Garabetian*.
Garabela: gr. *Karabela(s)*.
Garabet: arm. *Garabet* (< tc. *garabet* „ciudăţenie").
Garabeteanu: *Garabet* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*, care aici este, de fapt, arm. *-ian* (cf. *Garabetian*).
Garabetian: *Garabet* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian*.
Garaescu: cf. *Garoiescu* (v. mai departe, s.v.).
Gariac: cf. ucr. *garjač* „băutură caldă făcută cu miere şi mirodenii", de la care s-a putut forma un *gariac* de la *garjač* simţit ca plural.
Garaliu: cf. bg. *Garaliev*; cf. n. top. *Garaleul*.
Garbea: acelaşi cu *Girbea* (v. mai departe, s.v.).
Garbiţă: *girbiţă* „grumazul animalelor; ceafă"; „o plantă".
Garbuz: poate fi acelaşi cu *Harbuz* (v. mai departe, s.v.) sau (şi) bg. *Garbus*.
Garbocea: *gîrb* „cocoaşă", cu suf. *-ocea*, femininul lui *-oci*.
Garcea: „femininul" numelui următor.
Garciu: bg. *Garčo*.
Garcineanu: acelaşi cu *Gircineanu* (v. mai departe, s.v.).
Gardă: ung. *gárda* „un soi de peşte de mare"; cf. şi bg. *Gărda*.
Garciuleacu: *Garciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-(l)eacu*.
Gardareanu: acelaşi cu *Gărdăreanu* (v. mai departe, s.v.).
Gardea: variantă lui *Garda* (cf. alternarea finalelor *-a* şi *-ea*) sau, mai degrabă, bg. *Gărde*.
Gardo: gr. *Gardos*.
Gardomescu: cf. gr. *Garduni(s)*.
Gardu: gr. *Gardu*.
Garea: cf. bg. *Garo*, căruia îi va fi corespunzînd un fem. *Gara*; *-ea* nu face dificultăţi, fiind un sufix răspîndit.
Gargan: acelaşi cu *Gorgan*.
Garibaldi: it. *Garibaldi*.
Gargaletus: gr. *Gargaletsos* (*-t-* pentru *ts*, greşeală de transcriere sau modificare voită).
Garici: bg. *Garo*, cu suf. diminutival bg. *-ič*; cf., pentru temă, şi *gară* 1. „cenuşă de paie"; 2. „clevetire".

Garlinschi: bg. *Gărlinski*, cu *-a-* în loc de *ă* ca produs al voinței (?); ar putea fi și o greșeală de transcriere.
Garnet: același cu *carnet?*; cf. și pol. *Garnek*.
Garniciuc: ucr. *garnij* „frumos, bun, mîndru, drăguț".
Garoafă: *garoafă*.
Garofeanu < *Garoafă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Garofiță: *garofiță*, diminutiv al lui *garoafă*.
Garoflid: gr. *Garofal(l)idi(s)*.
Garofski: bg. *Garovski*.
Garoi(u): *garoi* „o pasăre" sau (și) bg. *Garoj*.
Garo(i)escu < *Garoi(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Garoschi: același cu *Garofschi* (v. mai sus, s.v.).
Garțu: cf. bg. *Garčo*, căruia îi poate corespunde un *Gartso*.
Garvan: *garvan* „cioară, ciorot"; cf. și bg. *Garvanov* și n. top. *Garvan* (Dobrogea).
Gaspar: nume biblic; cf. și bg., rus. *Gaspar*.
Gaspard: fr., it. *Gaspard*.
Gasparovici: *Gaspar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Gatone: it.
Gastru
Gastescu: același cu *Giștescu* (v. mai departe, s.v.); *-a-* pentru *ă* și *-s-* pentru *ș*, produs al voinței.
Gașcă: *gașcă*, cu sensuri numeroase, la baza cărora stă acela învechit de „gaură" (la un joc de copii).
Gașpar: același cu *Gaspar* (cf., mai sus, s.v.); a devenit și apelativ, cu sensul de „țigan". Pt. *-ș-* (în loc de *s*), cf. ung. *Gáspár*.
Gașparovici: același cu *Gasparovici*.
Gatargiu: același cu *Catargiu*.
Gataianțu < n. top. *Gătaia* (Banat), cu suf. *-anțu*.
Gată: bg. *Gata*.
Gatu: bg. *Gato*.
Gață: bg. *Gatsa*.
Gațoiu: *Gațu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gațu: bg. *Gatso*.
Gaube: pol. *Gaube*.
Gaură: *gaură*.
Gavadia: gr. *Kavadia(s)*.
Gavala: gr. *Gavala(s)*.
Gavanaș: același cu *Găvănaș* (v. mai departe, s.v.).
Gavarete: gr. *Gavari(s)*, cu suf. *-ete* (=*-escu*); cf. și pol. *Gavaretski*.
Gavăt: *gavăt* „parazite, păduchi; mulțime mare de copii; lup"; cf. n. top. *Gavătul*.
Gavec: același cu numele precedent.
Gavrea: același cu *Gabrea* (v. mai sus, s.v.); cf. și gr. *Gavra(s)*, n. top. *Gavra*.
Gavrielescu: același cu *Gabrielescu* (v. mai sus, s.v.), cu *-vr-* de la *Gavril(ă)*.
Gavriil: același cu numele următor; cf. rus. *Gavriil*.
Gavriil(ă): nume calendaristic; formă populară, veche, a lui *Gabriel*.
Gavrilaș: *Gavril(ă)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.
Gavrileanu: *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gavrilescu < *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gavrileț: *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Gavrilioan: *Gavril(ă)* + *Ioan* (sau, poate, același cu *Gavrileanu*, a cărui parte finală a fost apropiată de *Ioan*).
Gavrilițanu: *Gavriliță* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Gavriliță: *Gavril(ă)*, cu suf. diminutival *-iță*; cf. n. top. *Gavrilița*.
Gavriliu: *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* (cf. *Gheorghiu*, *Vasiliu* etc.).
Gavriliuc: rus. (ucr.) *Gavriljuk*.
Gavriloaia: *Gavril(ă)*, cu suf. *-oaie;* cf. n. top. *Gavriloaia*.
Gavriloaiei: forma de genitiv a numelui precedent.
Gavriloasei: genitivul lui *Gavriloasa*, absent în fișierul meu; cf. *Ilioasa* (< *Ilie*).
Gavriloiu: *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gavrilov: sl. *Gavrilov*.
Gavrilovici: *Gavril*, cu suf. sl. *-ovič* sau, mai degrabă, rus. *Gavrilovič*.
Gavriluț(ă): *Gavril(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Gavris: cf. gr. *Gavri*.
Gavriș: cf. numele precedent.
Gavrizi: cf. gr. *Gavridis*.
Gavronschi: pol. *Gawroński*.
Gavroschi: același cu numele precedent (în cazul cînd nu e vorba de o transcriere greșită).
Gazi: gr. *Gazi(s)*.
Gazie: același cu numele precedent sau gr. *Gazias;* cf. și bg. *Gaaziev*, rus. *Gazeev*.
Găbiliniță
Găboreanu < *Gabor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Găbureanu: același cu numele precedent.
Găborici: *Gabor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Gădescu: *Gadea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Gădești*.
Gădiuță: *gidiuță* „șoarece".
Găetoane: cf. *Găitan*.
Găfei: *gîfă* „persoană grasă care gîfîie", cu suf. *-ei*.
Găgălici: *gîgîlice* „ființă mică și gingașă".
Găgăuță: *găgăuță* „om prost, nătărău, tont"; ar putea fi și *găgăuz* „locuitor din Dobrogea, creștin, dar de limbă turcă".
Găgeanu < n. top. *Gagul*, cu suf. (toponimic) *-ea*
Găgeatu: cf., pt. temă, bg. *Gadžo*.

Găgilă: bg. *Gadžo*, cu suf. *-ilă* (< sl. *-ilo*).

Găgiulescu: bg. *Gadžo*, cu suf. *-escu* sau bg. *Gadžov* (*Gadžev*) cu *-ov* (*-ev*) înlocuit prin *-escu;* cf. n. top. *Găgiulești.*

Găină: *găină;* cf. n. top. *Găina.*

Găinar(i)u: *găinar* 1. „vînzător de găini"; 2. „îngrijitor (sau crescător) de „găini"; 3. „borfaș"; cf. n. top. *Găinari, Găinariul.*

Găinescu < *Găina*; cf. n. top. *Găinești.*

Găinușe: *găinușă* 1. „găină mică"; 2. „o pasăre sălbatică, comestibilă".

Găinuță: *găinuță* 1. „găină mică"; 2. „o pasăre sălbatică".

Găisseanu < n. top. *Găiseni*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Găitan: *găitan* „fire de lînă, de mătase etc., împletite în formă de sfoară"; uneori poate fi și numele calendaristic catolic *Caetan* (sau *Gaetan*).

Găitănar(i)u: *găitănar* „fabricant și vînzător de găitane".

Găițan < n. top. *Găița*, cu suf. *-an.*

Găiunță: n. top. *Gaiul* (Mic), cu suf. (toponimic) *-anț.*

Gălămăz: ar putea fi o greșală de transcriere (*-a-* pt. *o*, cf. totuși varianta *golomăț*) sau este o variantă reală, absentă în dicționare, a lui *golimoz* „boț, bulz, cocoloș; moluz".

Gălan: același cu *Galan* (v. mai sus, s.v.).

Gălașcă: *Galu* sau / și *Gala* (v.s.v.), cu suf. *-așcă.*

Gălășeanu < n. top. *Galeșul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Gălășescu < *Galeș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Gălătoiu: gr. *Galatos, Galatu* cu suf. *-oi.*

Gălățeanu < n. top. *Galați;* cf. n. top. *Gălățeanul, Gălățeni.*

Gălbează: *gălbează* „boală de ficat la oi; plantă ierboasă de culoare verde"; cf. n. top. *Gălbeaza.*

Gălbiniță: *gălbeniță* „o plantă (numită și *sugel galben*)"; cf. n. top. *Galbinița.*

Găleanu < n. top. *Galul;* cf. n. top. *Galeanul.*

Găleată: *găleată*; cf. n. top. *Găleata.*

Gălescu < *Gal(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Gălești.*

Găleșanu < n. top. *Galeșul*, cu suf. *-anu.*

Găleșescu < *Galeș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Găliceanu < n. top. *Galicea*, cu suf. *-anu.*

Găluscă: *găluscă* „cocoloș făcut din aluat sau din carne tocată"; cf. și rus. *Galuskin*, n. top. *Găluscă.*

Găluscaru: derivat, absent în dicționare, de la *găluscă* (v. numele precedent), de fapt poreclă pentru un „amator" de găluște (sau pentru unul care „a înghițit gălușca", adică a fost blamat tare sau chiar batjocorit și a tăcut din gură).

Gămăn: *găman* „om care mănîncă mult"; cf. n. top. *Gămanul, Gămani.*

Gămănoiu: *Găman* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Gămfăleanu < n. top. *Ganfălău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Gănciulescu < *Ganciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Găneanu < n. top. *Găneni;* ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Gane(a).*

Gănescu: *Gane(a);* cf. n. top. *Gănescul, Gănești.*

Gănțoiu: *Ganț(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Gărdăreanu: gr. *Garderi(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și pol. *Garderowicz.*

Gărdescu: *Gard(e)a;* cf. n. top. *Gărdești.*

Gărgăun: *gărgăun* 1. „un soi de viespe"; 2. (fig.) „om lacom, hrăpăreț"; cf. n. top. *Gărgăunele.*

Găsitu: *găsit* („despre un copil din flori găsit undeva, depus de cei interesați să se ascundă adevărul"; cf. *Lepădatu*).

Gătează: *găteajă*, variantă a lui *gătej* (v. numele următor); cu *-j-* > *z* din motive eufonice.(?)

Gătej: *gătej* „nuia sau creangă subțire, uscată, cu care se aprinde focul"; cf. n. top. *Gătejul.*

Gătejoiu: *Gătej* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Gătitu: *gătit* „îmbrăcat frumos, dichisit".

Găucă: cf. *găoace* „coaja oului; coajă de nucă, de ghindă etc." (explicat de DA dintr-un **gaucă* < lat. *galla*).

Găucan: cf. *Găucă.*

Găucea: *Găucă*, cu suf. *-ea;* apropierea fonetică a acestui nume de *găoace* este și mai mare decît a lui *Găucă* (v. mai sus, s.v.).

Găureanu < n. top. *Găurile;* cf. n. top. *Găureanul, Găureni.*

Găvan: *găvan* „strachină sau blid mare"; cf. n. top. *Găvanul, Găvana, Găvanele.*

Găvănaș: *găvănaș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *găvan* (v. numele precedent); DA are un *găvănaș* „grînar" („ungurism" în unele graiuri ardelenești).

Găvănescu(l) < *Găvan;* cf. n. top. *Găvănești;* uneori *Găvănescu* este, ca să zic așa, singularul lui *Găvănești.*

Găvenea: *găvan* (sau/și *Găvan;* v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Găvojdea: același cu numele următor.

Găvozdea: *găvozd* „cui de fier, piron", cu suf. *-ea.*

Găzău: bg. *Gazov.*

Găzdac: *găzdac* „gospodar cuprins, avut, bogat".

Găzdaru: masculinul, absent în dicționare, al lui *găzdăriță* = *gazdă;* ar putea fi și *găzdar* = *găzdaș* „cel care vestește sosirea cuiva și are grijă de gazdă". Cf. n. top. *Găzdarul.*

Găzdoiu: *găzdoi*, augmentativ al lui *gazdă*

Geabac: cf. tc. *ğabaği* „trîndav, leneş" şi n. top. *Geabacul* (Dobrogea).
Geablei: cf. bg. *Džablju, Džabilev.*
Geagea: cf. bg. *Džadžo*, căruia îi corespunde, poate, un feminin *Džadža.*
Gealalău: bg. *Džalalov.*
Gealău: *gealău* „rindea".
Geamăn(u): *geamăn;* cf. n. top. *Geamănul.*
Geamănă: *geamănă*, femininul lui *geamăn;* cf. n. top. *Geamăna.*
Geambaşu: *geambaş* 1. „intrigant, înşelător" 2. „negustor de cai".
Geană: *geană.*
Geanău: *geană*, cu suf. -augmentativ *-ău.*
Geancu: bg. *Džanko.*
Geangalău: tema este identică cu numele următor; cf. şi bg. *Džangolski* (pt. partea finală).
Geangă: pare a fi femininul numelui următor (un bg. *Džanga*, corespunzător lui *Džango*).
Geangu: bg. *Džango.*
Geanoglu: gr. *Giannoglu.*
Geanolu: acelaşi cu numele precedent.
Geantă: *geantă;* cf. şi bg. *Džanto.* Cf. n. top. *Gropile~* şi *Vîrful Gentei.*
Geantaon: tema este aceeaşi ca a numelui următor; cf. şi numele precedent.
Geantău: bg. *Džantov;* cf. n. top. *Geantăul.*
Geapan: pare a fi engl. *Japan* „Japonia"; cf. paralela bg. *Džapona* „japonez". Pot aminti aici că băiatul unui profesor universitar ieşean, cu figură exotică (de Extrem Orient), fusese poreclit *Japon* şi-i spuneau aşa chiar membrii familiei lui. Cf. şi *japanicesc* „japonez" (adj.).
Geapana: „femininul" lui *Geapan* (v. mai sus, s.v.).
Gearâ: bg. *Žara;* cf. şi *gear* „şal de India sau postav oriental; maramă", care a putut căpăta o formă feminină sub influenţa unor denumiri feminine de obiecte asemănătoare. Cf. şi gr. *Giaras.*
Gearbă
Gearim: cf. gr. *Giarim(idis), Giarimoglu;* tema însăşi este, cred, turcească.
Geblescu: cf. bg. *Žebelov;* cf. n. top. *Gebleşti.*
Geblete: acelaşi cu numele precedent, minus sufixul, care este însă identic ca semnificaţie.
Gega: cf. bg. *Džego*, care va fi avînd un feminin corespunzător *Džega.*
Gegea: cf. *Gegiu*, cu aceeaşi observaţie ca la numele precedent.
Gegeleţu: cf., pt. temă, numele precedent, care, alipindu-i-se suf. compus *-ăleţ*, a putut deveni *Gegeleţ(u).*
Gegiu: bg. *Džedžo.*
Gehan: acelaşi cu *Cehan* (v. mai sus, s.v.).
Geican: bg. *Džejko*, cu suf. *-an;* cf. şi n. top. *Giaca* (Ardeal), de la care un derivat toponimic în *-an* ar suna aproape la fel cu numele acesta.
Gelatu: *gelat* 1. „călău, gîde"; 2. „un soi de păsări care se hrănesc cu muşte".
Gelea: bg. *Želja.*
Geleleţ: cf., pt. temă, *gelil* „fus, sucitor, cîrjă".
Gelep(u): *gelep* „negustor (străin) de vite în ţările noastre".
Geles: bg. *Želez.*
Geleş: pare a fi acelaşi cu numele precedent; cf. şi *Gelea* (v. mai sus, s.v.), de la care un derivat cu suf. *-eţ* este posibil.
Geliman: cf., pt. prima parte, bg. *Želimir.*
Gelip: variantă, absentă în dicţionare, a lui *gelep* (v. mai sus, s.v.); cf. (pt. *-i-*) *jalip.*
Geman: pare a fi o variantă a lui *geamăn*, rezultată din *gemen* devenit *gemăn* şi apoi *geman.*
Gemene: acelaşi cu *Geamănu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Gemena, Gemeni.*
Gemenaru: *gemănar* „cu două ramuri gemene".
Gemeneanu < n. top. *Gemenea* sau (şi) *Gemeni*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gemeni: acelaşi cu *Gemene* (v. mai sus, s.v.).
Gemiga: cf., pt. temă, bg. *Džemov.*
Gemine: acelaşi cu *Gemene* (v. mai sus, s.v.).
Gencaru: cf., pt. temă, bg. *Dženkov.*
Genete: *geană*, cu suf. diminutival *-ete* (cf. *Fălculete* < *falcă*).
Geneţ: acelaşi, de fapt, cu numele precedent prin „confuzia" lui *-ete* cu *-eţ* (cf., de pildă, *albeţ* şi *albete*).
Genganis
Genoiu: *Geană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Genov: bg. *Dženov.*
Genoveanu < *Genov* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic), *-eanu;* ar putea fi şi un derivat de la n. top. it. *Genova.*
Gentău: bg. *Džentov.*
Genuche: *genuche*, variantă a lui *genunchi.*
Genuneanu < n. top. *Genuneni.*
Geoacăş: *(a) giuca*, variantă a lui *juca*, cu suf. *-ăş*, cu sensul, cred, „cel care (se) joacă"; cf. *zacăş* „leneş" < *(a) zăcea.*
Geodescu: bg. *Džodev*, cu suf. *-ev* înlocuit prin *-escu.*
George: variantă a lui *Gheorghe.*
Georgeau: acelaşi cu *Georgian* (v. mai departe, s.v.).
Georgescu < *George;* cf. *Gheorghescu* (v. mai departe, s.v.) şi n. top. *Georgeşti.*
Georgevici: cf. bg. *Džordžev*, care va fi avînd alături şi un derivat cu suf. *-(ev)ič.*
Georgia: bg. *Džordža.*
Georghiade: *Gheorghiade* (v. mai departe, s.v.) contaminat cu *George(scu).*
Georgian: bg. *Džordžan;* ar putea fi şi un derivat, cu suf. *-(i)an* de la *George;* cf. *Gheorghian* (v. mai departe, s.v.).
Georgică: diminutiv al lui *George;* cf. *Gheorghică* (v. mai departe, s.v.) şi n. top. *Georgica.*

Georgiean: același cu *Georgian* (v. mai sus, s.v.); cf. *Gheorghian*.
Georoceanu < n. top. *Giorocul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Gera: cf. bg. *Džero*, care va fi avînd alături un feminin *Džera;* cf. *Gerea* (v. mai departe, s.v.) și n. top. *Gera*.
Gerbea: ucr., rus. *gerb* „stemă, marcă", cu suf. *-ea* (?)
Gereanu: *Gercu* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Gercu: bg. *Džergo;* cf. și bg. *Džero*, care va fi avînd alături de el un derivat *Džerko*.
Gerda: bg. *Gerda*.
Gerea: *ger*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Gerea*.
Germanariu: *germănar(iu)* „numele lunii martie" (DA).
Germani: it. *Germani;* cf. *Ghermani* (v. mai departe, s.v.).
Geronda: gr. *Geronda(s)*.
Gerota: același cu numele următor.
Gerotă: *ger*, cu suf. *-otă*.
Gerovschi: bg. *Džerov*, cu suf., care e și bg., *-ski*.
Geru: *ger* (cf. *Gerota*) sau (și) bg. *Džero;* cf. n. top. *Gerul*.
Gesticone: it.
Gheară: același cu *Ghiară* (v. mai departe, s.v.).
Ghebac: *gheb* „cocoașă", cu suf. diminutival *-ac*.
Gheban < n. top. *Ghebani*.
Ghebarsină: cf. *ghiborțaș = biban* „un soi de pește".
Ghebaru < n. top. *Ghebari*.
Ghebaur: săs., pol. *Gebauer*.
Ghebea: *gheb* „cocoașă", cu suf. *-ea*.
Ghebeș: *gheb* „cocoașă", cu suf. *-eș*.
Ghebîrdan: cf. *ghibîrdei*, variantă a lui *gîbîrdeci* „poreclă dată oamenilor mici la corp" (DA).
Ghebonea: augmentativ, cu suf. *-onea*, variantă veche și bănățenească actuală (cu *ń*), a lui *-o(a)ńă;* cf. numele următor.
Gheboiu: *gheboi* „un fel de zăbun" (< *ghebă* „haină bărbătească lungă") sau (și), augmentativ, absent în dicționare, al lui *gheb* „cocoașă".
Ghebrea: bg. *gebre* „pungă din păr de capră" (> *Gebrev, Gebrov*).
Ghebuță: *ghebuță*, „manta femeiască scurtă blănită".
Gheciu: bg. *Gečo*.
Ghedeon: nume biblic; cf. și bg., rus. *Gedeon*.
Gheghea: *ghegă*, variantă a lui *ghioagă*, cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Ghego* și n. top. *Gheghie* (Ardeal).
Ghejan < n. top. *Gheja* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ghejoiu: augmentativ de la *ghij*, variantă a lui *ghiuj* „bătrîn, moș, moșneag".
Ghelan: cf. *ghelană* „un fel de plantă"; ar putea fi și un derivat de la n. top. *Deal(ul)* (Ardeal), pronunțat *gal(ul)*, cf. *Gyalu mare*, forma ungurească a lui *Dealul Mare*. Cf. și bg. *Gelan*.
Ghelasă: același cu numele următor.
Ghelas(s)e: gr. *Gelasi(s);* cf. și *Gherase*.
Ghelbegeanu: același cu *Ghelmegeanu* (v. mai departe, s.v.).
Ghelbegianu: același cu numele precedent.
Ghelbereață: cf. *ghelberea* „brîu de bumbac, cumpărat din tîrg".
Ghelbăroaia: tema este aceeași cu a numelui precedent.
Ghelcea: cf. bg. *Gelčo*, care va fi avînd, drept paralelă, un fem. *Gelča*.
Ghelesse: cf. gr. *Geles;* ar putea fi însă o variantă a lui *Ghelas(s)e* (v. mai sus, s.v.) sau, mai degrabă, o greșeală de transcriere.
Gheletiuc: ucr. *geletja* „vas de lemn" (= rom. *găleată*?), cu suf. ucr. *-juk;* cf. și *gălătuc* „cocoloș mare".
Ghelmegeanu < n. top. *Ghelmegeoaia, Ghelmegeni*.
Ghelmez: același cu *Ghiulmez* (v. mai departe, s.v.).
Ghelț: același cu *Ghilț* (v. mai departe, s.v.) (?); cf. și bg. *Gelets*.
Ghemaru: pare a fi un derivat cu suf. *-ar* de la *ghem*.
Ghemea: *ghem* (sau/și bg. *Gemo*), cu suf. *-ea*.
Ghemeș: *ghem*, cu suf. *-eș;* cf. și *Ghimiș* (v. mai departe, s.v.) și n. top. *Ghemeș*.
Ghemțoaica: cf., pt. temă, *ghemț* „șevro" (piele moale și subțire pt. încălțăminte, mănuși etc.), absent în dicționare (< germ. *Gemse*).
Ghemu: *ghem* sau (și) bg. *Gemo;* cf. n. top. *Ghemul*.
Ghemuleț: *ghemuleț*, diminutiv al lui *ghem*.
Ghena: bg. *Gena*.
Ghenadi(e): bg., rus., ucr. *Genadi(j)*.
Ghenădescu < *Ghenadi(e)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Ghencea: bg. *Genča*.
Ghencescu < *Ghenciu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Ghenciu: bg. *Genčo;* cf. n. top. *Valea lui Ghenciu*.
Ghenea: bg. *Gene*.
Ghenescu < *Ghenea* sau (și) *Ghenu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Ghenghea: bg. *Gengo*, cu suf. *-ea*.
Ghenoiu: *Ghenea* sau (și) *Ghenu* (v.s.v.).
Ghenovici: bg. *Genovič*.
Ghență: „femininul" numelui următor.
Ghențu: ar putea fi *ghenț* (vezi mai sus, s.v. *Ghemțoaica*) sau (și) „abrevierea" lui *ghențiană* „plantă ierboasă cu flori albastre și foarte amară".
Ghențulescu < *Ghențu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Ghenu: bg. *Geno*.
Gheocalescu: *ghioca* „nume de vacă albă".

Gheolăgaș
Gheoniță: cf. *gheonoaie* „ciocănitoare", al cărui suf. *(-oaie)* a putut fi înlocuit prin diminutivalul *-iță*. Cf. și *Ioniță*.
Gheordunescu: *ghiordan*, variantă a lui *gherdan* „salbă de argint, de mărgele etc.", cu suf. (antroponimic); cf. n. top. *Ghiordunul*.
Gheorgacopol: gr. *Georgakopulos*.
Gheorghe: nume calendaristic; cf. *Pîrîul* ~ și *Valea lui Gheorghe*.
Gheorgheasa: *Gheorghe* (v. numele precedent) cu suf. fem. *-easă*.
Gheorgheasca: femininul lui *Gheorghescu* (v. mai jos, s.v.).
Gheorghenoiu: *Gheorghina* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gheorghescu < *Gheorghe*; cf. n. top. *Gheorghești*.
Gheorghevici: bg. *Georgievič*.
Gheorghiade: gr. *Georgiadi(s)*; cf. și bg. *Georgiadi*.
Gheorghiadi: același cu numele precedent.
Gheorghian: *Gheorghe*, cu suf. *-an*; cf. *Georgian* (v. mai sus, s.v.).
Gheorghiaș: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Gheorghică: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Gheorghiceanu < *Gheorghiță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gheorghiciuc: *Gheorghe* (sau corespondentul lui ucrainean), cu suf. ucr. *-čuk*.
Gheorghief: același cu *Gheorghiev* (v. mai departe, s.v.).
Gheorghiescu: același cu *Gheorghescu* (v. mai sus, s.v.).
Gheorghiesei: același cu *Gheorgheasa* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Dealul Gheorghiesei*.
Gheorghiesi: același cu numele precedent.
Gheorghieș: același cu *Gheorghiaș* (v. mai sus, s.v.).
Gheorghiev: bg. *Georgiev*.
Gheorghiman: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-man*.
Gheorghina: „femininul" lui *Gheorghe*, cu suf. *-ină*; cf. rus., bg., ucr. *Georgina* și top. *Gheorghina*.
Gheorghinescu < *Gheorghina* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Gheorghinoiu: *Gheorghina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gheorghișanu: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ișan*.
Gheorghișcanu: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ișcan* (cf. variantele *-ușcan*, *-așcan*).
Gheorghișor: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișor*.
Gheorghiță: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Gheorghițeanu < *Gheorghiță*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. n. top. *Gheorghițeni*.
Gheorghițescu < *Gheorghiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gheorghițoiu: *Gheorghiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Gheorghiu: gr. *Georgiu* (genitivul lui *Georgios*).
Gheorghiucă: *Gheorghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.
Gheraliu: *Gera* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-liu* (cf. *Misirliu*).
Gheran: *gheran* „mînerul sau coada cleștelui de scos cercuri"; cf. și bg. *Geran*.
Gheras: același cu *Gherase*; cf. bg. *Geras* („abreviere" a lui *Gerasim*) și pol. *Gieras*.
Gherasă: același cu numele următor.
Gherase: gr. *Gerasi(s)*.
Gherasim: gr. *Gerasimos*, *Gerasimu*, rus. *Gerasim*; cf. n. top. *Gherasim*.
Gherasimescu < *Gherasim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Gherăiescu < n. top. *Gherăiești*, a cărui temă este *Ghera* (v. mai sus, s.v.).
Gherbovschi: pol. *Werbowski*, cu *w-* (=*v*) palatalizat, pe teren românesc (cf. *ghițel* < *vițel*).
Ghercea: bg. *Gerča*.
Ghercioiu: *Gherciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Gherciu: bg. *Gerčo*.
Gherculescu: tema (*Ghercu*, absent în fișierul meu, dar existent, cred, în antroponimia noastră) este bg. *Gerko*.
Gherda: bg. *Gerda*.
Gherea: bg. *Geri*; cf. și *Gera* (v. mai sus, s.v.) și ung. *Gere* (= *Gergely* „Gregor").
Ghercheș
Gherescu < *Gherea* sau/și *Ghera* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Gherghe: bg. *Gergi* sau (și) ung. *Gergely* (cf. numele următor), cu *ly* = *l'* și apoi *i*, absorbit de *e* precedent; cf. n. top. *Gherghe*.
Gherghel(i): ung. *Gergely* „Gregor"; cf. și săs. *Gergel*.
Gherghelaș: *Gherghel* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.
Gherghelea: același cu *Ghergheli* (*-i* asimilat cu *e* > *ea*, cf. *Negre* < *Negrea*).
Gherghelcanu: *Gherghelea* sau *Gherghel* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Gherghelescu < *Gherghel(i)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gherghely: ung. *Gergely* (v. mai sus, s.v. *Gherghel(i)*, cu ortografie românească).
Gherghian: *Gherghe*, cu suf. *-(i)an* (cf. *Georgian* și *Gheorghian*).
Gherghicea: *Gherghe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-icea*.
Gherghiceanu < *Gherghicea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Gherghina: același cu numele următor sau (și) bg. *Gergina*; cf. n. top. *Gherghina*.
Gherghină: *gherghină* „plantă ierboasă cu flori frumoase fără miros".
Gherghinescu < *Gherghină* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Gherghiniu: *Gherghinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.

Gherghinoiu: *Gherghin(u)* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Gherghinu: *gherghin* „păducel" („un mărăcine care face fructe rotunde de culoare roşie").

Gherghişan: bg. *Gergišan*.

Ghergu: bg. *Gergo*.

Ghergulescu < *Ghergu;* cf. n. top. *Gherguleşti*.

Gherguţ(ă): *Ghergu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ(ă)*.

Gheric: gr. *Geriki(s)* sau (şi) pol. *Gierek*.

Ghering: germ. *Gehring*.

Gherişteoagă: bg. *Gerištov*, (cu *-ov* asimilat lui *-og*, fem. *-oagă*).

Gheriţoiu: pol. *Geritz*, „românizat" cu suf. *-oiu*.

Gherlan < n. top. *Gherla* (Ardeal); cf. şi *gherlan*, variantă a lui *ghiorlan* „şoarece mare".

Gherman: bg., rus., ucr. *German*, germ. *Germann*.

Ghermani: gr. *Germani(s);* cf. n. top. *Ghermani*.

Ghermăneanu < n. top. *Ghermani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ghermănescu: *Gherman(i);* cf. n. top. *Ghermăneşti*.

Gheroasă: acelaşi cu *Geras* (v. mai sus, s.v.), a cărui finală a fost „atrasă" de *-oasă* fem. suf. *-os*.

Gherondache: gr. *Gerondaki(s)*.

Gherontie: gr. *Geronti(s)* şi (sau) bg. *Gerontij*.

Gheroveanu: bg. *Gerov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Gherovici: bg. *Gerov*, cu suf. sl. *-ič;* va fi existind, cred, şi un bg. *Gerovič*.

Gheruţ: bg. *Gero*, cu suf. diminutival *-uţ*.

Ghervasă: acelaşi cu *Gervasie* (v. mai jos, s.v.).

Ghervasia: „femininul" numelui următor.

Ghervasie: bg. *Gervasij;* cf. n. top. *Ghervasie*.

Gheşca: bg. *Geška*.

Ghetlă: pol. *Getler;* cf. şi germ. *gätlich* „plăcut; cuviincios".

Ghetner: pol. *Getner*.

Gheţ(u): bg. *Getso;* cf. şi săs. *Getz*, rus. *Getsin*, n. top. *Gheţul*.

Gheţaru: *gheţar* „vînzător de gheaţă".

Gheţău: bg. *Getsov*.

Gheţie; variantă a lui *Gheţu* sau, mai degrabă, s. cr. *Getsija* (Paşca, p. 244).

Gheuca: pare a fi o variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *găoace* (la fel cu *Găucă*, cf. mai sus, s.v.); cf. *gheoace* (pt. *ghe-*) şi *ghioacă* (pt. *-ucă*).

Ghezdelov: *ghizdel*, variantă a lui *ghizdei* „un fel de trifoi cu flori galbene", cu suf. *-ov*. Cf. şi bg. *Gizdo*, *Gizdju* (pentru temă).

Ghia: bg. *Gija*.

Ghiacioiu < *Ghiaţă* (v. mai jos, s.v.); pentru *ţ* > *č*, cf. *Bistricioara* < *Bistriţa*. După Graur, p. 148, acest nume este acelaşi cu *Gheţoiu*.

Ghiară: *gheară* sau (şi) bg. *Gera;* cf. n. top. *Gheara Miţei*.

Ghiaţă: *gheaţă;* cf. şi bg. *Getsa*.

Ghiba: bg. *Giba;* cf. şi *Ghibu* (v. mai departe, s.v.).

Ghiban: *ghiban*, variantă regională a lui *biban* „o specie de peşte"; cf. *Movila Ghibanului*.

Ghibănescu < *Ghiban* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Ghibericon: cf., pentru temă, pol. *Geber* şi ung. *giber* „ţeapăn, înţepenit (de frig)".

Ghibernea: tema este aceeaşi ca a numelui precedent şi a celui următor.

Ghibersa: cf. numele precedent.

Ghibersin: pare a fi un derivat al numelui precedent, cu suf. *-in*.

Ghibilic: cf. numele următor.

Ghibirdic: *ghibirdic* „copil, om mic de statură".

Ghiboiu: *Ghibu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Ghibu: *ghib*, variantă a lui *gheb* 1. „cocoaşă"; 2. „o ciupercă bună de mîncat".

Ghica: în cazul foştilor domnitori, foarte numeroşi, ai Principatelor, de origine albaneză (Gheorghe Ghica, domn al Moldovei, după Vasile Lupu, era arbănaş, ne spune Neculce), la oamenii de rînd, este partea finală a lui *Gheorghică* (cf. *Gică* < *Georgică*). Cf. şi bg. *Gika*.

Ghicazan < n. top. *Ghicaz*, formă regională a lui *Bicaz*.

Ghică: acelaşi cu *Ghica*.

Ghicea: bg. *Giča*.

Ghiciu: bg. *Gičo;* ar putea fi şi *ghici*, variantă regională a lui *bici*. Cf. şi rus. *Gičev*.

Ghiciuc: *Ghică*, cu suf. ucr. *-(j)uk*.

Ghicojan: acelaşi cu *Ghicazan* (v. mai sus, s.v.), cf. şi n. top. *Bicaş(u)* (Ardeal).

Ghiculescu < *Ghica;* cf. n. top. *Ghiculeşti*.

Ghicuţă: *Ghica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Ghidarcea: bg. *Gidarkov*, cu modificarea finalei.

Ghidănac: *ghidănac* „ciocan sau toporaş mic de piatră; ciomag scurt şi gros din lemn de corn".

Ghidăneanu: *ghidan* „nume de cîine", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. şi *Ghidănac* (v. numele precedent).

Ghideanu < n. top. *Ghida* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ghidescu < *Ghidu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Ghidinaru: tema pare a fi *ghiuden* „cîrnaţ uscat şi presat", deci „fabricant sau vînzător de ghiuden" (cf. *mezelar*).

Ghidion: acelaşi cu *Ghedeon* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Ghidionul*.

Ghidionescu < *Ghidion* sau *Ghedeon* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Ghidiraşcu: cf. *Ghidarcea* (v. mai sus, s.v.).

Ghidoarcă: acelaşi, se pare, cu *Ghidarcea* (v. mai sus, s.v.) cel puţin în ce priveşte tema.

Ghidoveţ: bg. *Gidov*, cu suf. sl. *-ets*.

Ghidu: bg. *Gido* sau (şi) ung. *Gidó* „Ghedeon".

Ghiduc: *Ghidu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc*.

Ghidurea

Ghiga: pol. (dial.) *giga* „vioară" (cf. *Scripcă*, v. mai departe, s.v.); cf. şi *ghigă*, variantă a lui *ghioagă* şi bg. *Giga*.

Ghigeanu: *Ghiga* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ghighiţă: *Ghiga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă;* cf. şi *ghighiuţă* „diavolul".

Ghigiu: *ghigiu*, variantă a lui *ghijă* „coajă".

Ghigorţ: *ghigorţ* „biban"; este şi numele unei plante.

Ghiguţă: *Ghiga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Ghiholariu: *ghiholar*, variantă regională a lui *bivolar* „păzitorul unei cirezi de bivoli".

Ghika: acelaşi cu *Ghica* (v. mai sus, s.v.).

Ghila: bg. *Gila*.

Ghilaba: cf. n. top. *Ghilba*.

Ghilan: *ghilan* „bou cu păr închis şi cu dungi albe"; cf. şi bg. *Ghilanov*.

Ghilea: *Ghila* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau variantă a acestuia; cf. n. top. *Ghilea*.

Ghilencia: *Ghila* sau/şi *Ghilea* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-enci* (sub forma feminină a acestuia).

Ghilevici: *Ghila* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evič*.

Ghilia: acelaşi cu *Ghilea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Ghilia*.

Ghilicaru: cf., pt. temă, ucr. *gilka* 1. „băţ de bătut mingea"; 2. „un soi de cal de culoare galbenă". Cf. şi n. top. *Ghilcarul*.

Ghiliceanu: cf. *ghiliceană* „pietricică de pe fundul apei".

Ghiliuc: *Ghil(e)a* sau (şi) *Ghilia* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-(j)uk*.

Ghiliom: cf. ung. *Gilyén* „Gylianus".

Ghilosca: pare a fi acelaşi cu *Ghiluşcă* (v. mai jos, s.v.).

Ghilţ: *ghilţ* „laţ de prins păsări; laţul de sîrmă cu care prinde hengherul cîinii"; acelaşi cu *Bilţ* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Ghilţul*.

Ghiluşcă: *Ghila* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uşcă*.

Ghiluţă: *Ghila* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Ghimbă: ung. *gömb* „glonţ, nasture".

Ghimbăş(e)anu < *Ghimbuş* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu;* cf. şi n. top. *Ghimbăşeasca*.

Ghimbeu: ung. *gömbi* „sferic", rotund.

Ghimbuş: ung. *gömbös* „sferic, rotund".

Ghimeşan < n. top. *Ghimeş*, cu suf. *-an*.

Ghimici: *ghimici* „om mic de statură"; cf. n. top. *Ghimiceşti*.

Ghimiş: *ghimiş*, variantă a lui *ghimici* (v. numele precedent).

Ghimpa: *ghimpă*, variantă a lui *ghinpe* „o pasăre".

Ghimpe: *ghimpe;* cf. şi *ghinpe* „o pasăre".

Ghimpău: *ghimp(e)*, cu suf. augmentativ *-ău*.

Ghimpeţeanu < n. top. *Ghimpaţi;* cf. şi n. top. *Ghimpeţeni*.

Ghimpos: *ghimpos* „cu ghimpi; ţepos, spinos".

Ghimpu: *ghimp*, variantă a lui *ghimpe*.

Ghimuş: *ghemúş* „cocoloşul în care sînt învelite larvele carabanului" (= o insectă).

Ghimuşeanu < *Ghimuş* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ghinadi: acelaşi cu *Ghenadi* (v. mai sus. s.v.).

Ghincea: bg. *Ghincea*.

Ghinculov: bg. *Ginkulov; Ghinculov*, dat de Graur, p. 96, este, cred, *Hinculov* (< *Hîncu* v. mai departe, s.v.), cu grafie rusească.

Ghindar: *ghindar* 1. „stejar"; 2. „gaiţă".

Ghindă: *ghindă* „fructul stejarului".

Ghindea: *ghindă*, cu suf. *-ea;* ar putea fi şi *ghinde*, variantă învechită şi regională a lui *ghindă*.

Ghindescu < *Ghindă* sau (şi) *Ghindea;* cf. n. top. *Ghindeşti*.

Ghinea: bg. *Gine;* cf. n. top. *Valea Ghinei*.

Ghineraru: *ghenerar*, variantă învechită a lui *general*.

Ghinescu < *Ghinea;* cf. n. top. *Ghineşti*.

Ghineţ: *Ghinea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eţ*.

Ghineţel: diminutiv al numelui precedent.

Ghiniţă: *Ghinea*, cu suf. diminutival *-iţă;* cf. n. top. *Ghiniţeşti*.

Ghiniţoiu: *Ghiniţă* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Ghinoiu: *Ghinea;* cf. n. top. *Coasta Ghinoiului*.

Ghintuială: *ghintuială*, derivat, absent în dicţionare, de la *(a) ghintui* „a fereca, a ţintui cu ghinturi o armă".

Ghinţan: *ghinţ* „o unealtă de lemn a cismarului", cu suf. *-an*.

Ghinughiuş

Ghinzu: acelaşi cu *Ginju* (v. mai departe, s.v.); cf., pt. *z* (în loc de *j*), *ginzei*, variantă a lui *ghinjei* (< *ginj*), iar în ce priveşte pe *-i-* (în loc de *î*), avem a face cu o pronunţare regională (în partea de nord-est a teritoriului lingvistic daco-românesc).

Ghioacă: *ghioacă*, variantă a lui *ghioagă*, a lui *găoace* sau a lui *ghioc*.

Ghioanca: cf. bg. *Gjonko*, al cărui „feminin" ar fi *Gjonka* (cu diftongarea lui *o* în româneşte).

Ghioară: *ghioară*, din sintagma *apă ghioară* = apă limpede.

Ghioc: *ghioc* 1. „scoica albă a unui melc de mare"; 2. „numele unor plante de cîmp".

Ghioca: *ghioca* „nume de vacă albă"; cf. și bg. *Gjoka*.

Ghiocan: *Ghioca* sau/și *Ghioacă* (v.s.v.), cu suf. *-an*.

Ghiocel: *ghiocel* „floarea binecunoscută"; poate fi și diminutivul, ca sens, al lui *Ghioc* (v. mai sus, s.v.).

Ghioculescu < *Ghioacă* sau/și *Ghioca* (v.s.v.) cu suf. *-(ul)escu*.

Ghiolu: *ghiol* „baltă, apă stătătoare și adîncă".

Ghioma: *ghiom*, variantă a lui *ghium* „ibric de aramă", cu suf. *-a*; cf. și bg. *Gjomov*.

Ghionciu: bg. *Gjončo*.

Ghionea: bg. *Gjone*.

Ghionțu: cf. numele precedent, pt. temă; cît despre finală, există un fel de paralelism între *čo* (> rom. *ciu*) și *-tso* (> rom. *țu*): *Gheciu — Ghețu*.

Ghiordănescu < *ghiordan*, variantă a lui *gheordan* „șirag de mărgele ca podoabă", absent în inventarul meu, dar verosimil, cu suf. *-escu*.

Ghioreanu < *ghioară*, variantă regională a lui *vioară* „limpede" (despre apă curgătoare), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ghiorgală: gr. *Georgala(s)*, cu *-a* neacc. > *ă*, conform unei norme fonetice a limbii noastre, același cu *Iorgală* (v. mai departe, s.v.).

Ghiorgandopol: gr. *Georgandopulos*.

Ghiorghelea: gr. *Georgele(s)* sau (și) *Georgeli(s)*.

Ghiorma: gr. *Georma(s)*.

Ghioviță: același cu *Ioviță* (v. mai departe, s.v.).

Ghiran: bg. *Geran*; cf. și *gheran* „mînerul sau coada cleștelui de scos cercuri".

Ghirău: același cu *Birău* (v. la *B*. s.v.); cf. n. top. *Ghirăești*.

Ghirea: cf. bg. *Gira*; cf. n. top. *Ghireni*.

Ghircoiașiu: bg. *Girko* (sau/și *Gerko*; cf. *Gherculescu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-uiaș* (Pascu, *Suf*., p. 351).

Ghirez: cf. bg. *Girizilov*, a cărui temă pare a fi aceeași cu numele nostru.

Ghirgiu: bg. *Girdžo*.

Ghirilă: cf. bg. *Gerilovski* și *Chirilă*.

Ghirlă: același cu *Gîrlă* (v. mai departe, s.v.), în vorbirea unor străini, care n-au un *î* în limba lor.

Ghirlea: același cu *Gîrlea* (v. mai departe, s.v.); *i* pt. *î* ca la numele precedent.

Ghiroltan < n. top. *Ghirolt* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ghiron: gr. *géron* „moșneag".

Ghirțoi: bg. *Girtso*, cu suf. *-oi*.

Ghisa: cf. bg. *Gisju*, *Gisev*.

Ghișa: bg. *Giša*.

Ghișă: același cu numele precedent.

Ghișe: același cu numele precedent.

Ghișoiu: bg. *Gišo*, cu suf. *-oiu* (care va fi înlocuit pe *-ev* al bg. *Gišev*).

Ghișor: *Ghișa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(i)or*.

Ghișușcă: *ghiciușcă*, variantă regională a lui *biciușcă* „cravașă; bici mic și subțire;" ar putea fi și un derivat cu suf. *-ușcă* de la *Ghișa* (v. mai sus, s.v.).

Ghiticariu: pare a fi, de fapt, *chiticar*, derivat, absent în dicționare, de la *chitic* (< *pitic*) „pește mic", cu suf. *-ar* de felul lui *păsărar* 1. „vînător de păsări"; 2. „uliu păsăresc" (care se hrănește cu păsări?).

Ghitiu: bg. *Gitju*.

Ghiță: hipocoristic al lui *Gheorghiță*; cf. și bg. *Gitsa*, *Gitso*.

Ghițianu: același cu *Ghițeanu* (v. mai jos, s.v.).

Ghițăran < n. top. *Ghețari* (Ardeal).

Ghițăscu: același cu *Ghițescu*.

Ghițea: bg. *Gitse*; cf. și bg. *Gitsa*.

Ghițeanu < *Ghiță* sau/și *Ghițu* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ghițescu < *Ghiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Ghiția: același cu *Ghițea* (v. mai sus, s.v.).

Ghițoaica: *Ghițoi(u)* (v. mai departe, s.v.), cu suf. feminin *-că*.

Ghițoc: *Ghiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc*.

Ghițoica: același cu *Ghițoaica* (v. mai sus, s.v.).

Ghițoiu: *Ghiță*; cf. și bg. *Gitsoj*.

Ghițu: bg. *Gitso*; ar putea fi și o variantă a lui *Ghiță*.

Ghițulan: *Ghițu* sau/și *Ghiță* (v.s.v.), cu suf. augmentativ compus *-(l)an*.

Ghițuleasa: *Ghițu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)easă*.

Ghițulescu < *Ghițu*; cf. n. top. *Ghițulești*.

Ghițun: *Ghiță* (sau/și *Ghițu*) cu suf. augmentativ *-an*.

Ghiu: „masculinul" lui *Ghia* (v. mai sus, s.v.).

Ghiuca: bg. *Gjuka*.

Ghiuciuc: *Ghiuca* (v. numele precedent), cu suf. *-uc*.

Ghiula: ung. *Gyula* „Julius"; cf. și bg. *Gjula*.

Ghiulamila: aromân.

Ghiulea: *Ghiula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* (sau variantă a lui *Ghiula* însuși); cf. n. top. *Ghiulea*.

Ghiulelea: *ghiulea*, pl. *-lele*, cu suf. *-ea* (?).

Ghiulmez: tc. *gülmez* „ursuz, mohorît".

Ghiurcă: *Ghiurea*, cu suf. *-că*; cf. bg. *Gjurko*, alături de care va fi existînd „fem." *Gjurka*.

Ghiurea: bg. *Gjure*.

Ghiuș: variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *ghiuj* „bătrîn".

Ghiuță: *Ghia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*; cf. și gr. *Giutsos*, *Giutsu*.

Ghivel: cf. pol. *Giwer*.

Ghizdaveț(lu): *ghizdav* „frumos", cu suf. *-eț;* cf. n. top. *Ghizdăvețul* și („fem.") *Ghizdăvența.*
Ghizdăveanu: *ghizdav* „frumos", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ghizdavu: *ghizdav* „frumos".
Ghizdăvescu: *Ghizdavu;* cf. n. top. *Ghizdăvești.*
Ghizilă: bg. *Gizo,* cu suf. (antroponimic) *-ilă;* cf. și *ghizie* „un fel de tafta" (= stofă de mătase).
Giablete: bg. *Džabljov,* cu înlocuirea suf. *-ov* prin *-ete.*
Giac: bg. *Džako.*
Giadoveanu: cf. bg. *Džatov,* cu *-t-* > *d* și cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Giafer: tc. *Džafer;* cf. și bg. *Džaferov, Džaferski.*
Giagaratu: cf. bg. *Džagarov.*
Gialalău: *gealău* „rindea", cu suf. compus augmentativ *-ălău;* cf. și bg. *Džalalov.*
Giambolea: bg. *Džambolov* și it. *Giambelli* + *Giamboni.*
Giambașopol: *geambaș* „intrigant; negustor (mai ales necinstit) de cai"; cu suf. gr. *-opulos.*
Giampaliu: cf. it. *Giampaolo.*
Giancu: bg. *Džanko.*
Giangu: bg. *Džango;* cf. n. top. *Geangoiul.*
Gian(n)i: it. *Gianni;* cf. și bg. *Džani* și n. top. *Giani.*
Gianov: bg. *Džanov.*
Gib: cf. bg. *Džibov* și ung. *zsib* „scamator".
Giba: *gibă* „o pasăre "(DA).
Giban: *Gib,* cu suf. *-an;* cf și bg. *Džibankov.*
Gibescu < *Gib(a);* cf. n. top. *Gibești.*
Gică: hipocoristic al lui *Georgică;* cf. și bg. *Džico.*
Gicovanu: bg. *Džikov,* cu suf. *-an;* ar putea fi și un derivat de la n. top. *Vicovu* (cu pronunțarea regională *vi* > *ži*).
Gidu: bg. *Žido.*
Gigea: *gigea* (în vorbirea copiilor) „frumos, drăguț"; cf. și *Gigi,* hipocoristic de la *George.*
Giga: ung. *Zsiga* < *Zsigmond* „Sigismund".
Gigău: bg. *Džigov.*
Gigică: *Gigea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(i)că* sau (și) *gigică,* diminutiv al lui *gigea* (v. mai sus, s.v. *Gigea*).
Gigirtu: pare a fi același cu tema tc. *čigirtkau* „pasăre de momeală"; cf. n. top. *Gegirtul.*
Gigoiu: *Giga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Gigurcu: cf. bg. *Džigurkov,* a cărui temă este un *Džigurko* (neatestat pt. mine).
Gigurtu: același cu *Gigirtu* (v. mai sus, s.v.).
Gilă: bg. *Džilo,* căruia îi va fi corespunzînd un feminin *Džila.*
Gilescu < *Gilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Gilorteanu < n. top. *Gilortul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gima: cf. bg. *Džimov.*
Gimbășanu < n. top. *Gimbășani.*
Gimiga: pare a fi diminutivul (cu suf. *-igă*) lui *Gima* (v. mai sus, s.v.).
Ginerel: diminutiv, absent în dicționare, al lui *ginere* „mire" formație paralelă cu *ginerică.*
Gingărașu: cf. bg. *Džingarov;* ar putea fi același cu *gingălaș* = *gingaș.* Cf. n. top. *Gingărășoaia.*
Ginghină: cred că este același cu *gingină* (v. numele următor).
Gingine: *gingine,* variantă absentă în dicționare a lui *gingie;* cf. *gingină.*
Gingulescu: cf. bg. *Džingov,* al cărui *-ov* va fi fost înlocuit prin *-escu.*
Gioancă: bg. *Džonka.*
Gioară: același cu *Ghioară* (v. mai sus, s.v.); pt. *ǵ* > *ğ,* v. cele spuse la numele următor.
Gioc: același cu *Ghioc* (v. mai sus, s.v.), cu *ǵ-* > *ğ* în unele graiuri dacoromânești.
Giocel: același cu *Ghiocel* (v. mai sus, s.v.); cf. cele spuse la numele precedent.
Giodia: bg. *Džode.*
Gioga: bg. *Džoga.*
Giogea: cf. bg. *Džodže,* care va fi avînd alături un „feminin" *Džodža.*
Giogia: același cu numele precedent.
Giomăleanu < n. top. *Giomal* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gionat: *gionat* „picior".
Gionea: bg. *Džone.*
Gionoloiu: cf. gr. *Giannoglu,* devenit *Giannolu,* căruia i s-a adăugat suf. *-oiu.*
Giorcan: cf. bg. *Džorko,* care a putut intra sub forma *Giorcu* în antroponimia românească, unde a primit suf. *-an.*
Giorcotă: bg. *Džorko,* cu suf. *-otă.*
Gioric: bg. *Džore,* cu suf. diminutival *-ic;* ar putea fi și o variantă (cu *ğ*) a mold. *cioric* = *șorici.*
Giormăneanu < n. top. *Giormanele,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gioroc: bg. *Džoro,* cu suf. *-oc;* cf. n. top. *Giorocul.*
Gioroceanu < n. top. *Giorocul (Mare),* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Giosan < n. top. *Josani* (Ardeal).
Gioseanu < n. top. *Gioseni.*
Giossanu: același cu numele precedent.
Giosu: *gios,* variantă moldovenească a lui *jos,* în expresii ca *om de gios* „om de rînd, din popor" (DA).
Giotta: „femininul" it. *Giotto.* (?)
Gir: bg. *Džiro.*
Girădaru: același cu *Giredariu* (v. mai jos, s.v.), de la *giradă,* variantă a lui *gireadă.*
Giragozian: cf. gr. *Kerakos,* cu suf. arm. *-ian.*
Gireadă: *gireadă* „șiră de fîn, de paie etc."

Giredariu: *gireadă* (v. numele precedent), cu suf. colectiv *-ar;* ar putea fi şi un derivat de la *gerid* (varianta *gired*) „un joc de pe vremuri" (DA).

Girescu < *Gir* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-escu.*

Girigan < n. top. ung. *Gyüreg* (> rom. *Giroc*) (Banat).

Giubea: *giubea* „haină lungă de postav de pe vremuri".

Giubega: cf. n. top. *Giubega*, care ar putea fi *giubeică* „scurteică" (o haină).

Giubegeanu < n. top. *Giubega*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Giubelan: v. numele următor: poate fi considerat şi ca un derivat, cu suf. *-lan*, de la *giubea.*

Giubeleanu < *giubea* (v. mai sus, s.v.), pl. *giubele*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. şi *giubeliu* „boier cu giubea".

Giubernea: cf., pt. temă, tc. *ğibre* „drojdie; amărăciune".

Giublea: *giubea* (v. mai sus, s.v.), pl. *giubele*, cu suf. *-ea.*

Giuchea: cf. bg. *Džukev, Džuka, Džuko.*

Giudeanu: *giudeà* „lance, suliţă", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Gigan: cf. bg. *Džiganski.*

Giuganar(i)u: *giugănar*, variantă regională a lui *jugănar* „care ştie să jugănească" (= să scoată testiculele cailor, boilor etc.).

Giugar(i)u: *giugar*, variantă regională a lui *jugar*, din expresii ca *boi jugari* „boi care pot fi puşi la jug" şi *cai jugari.*

Giughinu: *jughină* „om murdar"; cu *j-* > *ğ* regional.

Giugian: *giugeá* „pitic", cu suf. *-an;* cf. şi bg. *Džudžev.*

Giuglan: *juglan* „flăcăoandru" (sens peiorativ).

Giuglea: cf. bg. *Džuglov;* cf. şi *giugleie* „picioare lungi", *juglău* „un fel de jug mic triunghiular", *giuglău* „nume de ciine ciobănesc".

Giuglescu < *Giuglea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Giugurtu: acelaşi cu *Gigurtu* (v. mai sus, s.v.).

Giulea: ung. *Gyula* „Julius" (cu *-ea* < *a*).

Giuleanu < n. top. *Giula;* ar putea fi şi it. *Giuliano.*

Giulei: *Giulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei;* cf. şi *Ciulei.*

Giulescu < *Giulea;* cf. n. top. *Giuleşti.*

Giuloiu: *Giulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Giumaia: ung. *gyom* „buruiană", cu suf. *-aie* (fem. lui *-ai*).

Giumici: tema aceeaşi ca a numelui precedent — cu suf. *-ici.*

Giura: bg. *Džura* sau (şi) ung. *Gyura*, hipocoristic al lui *György* „Gheorghe"; cf. n. top. *Giura.*

Giuran: bg. *Džuran.*

Giuratul *(Oană ~)*: *giurat*, part. variantei regionale a lui *(a) jura*, cu sensul „legat prin jurămînt; afurisit; blestemat"; cf. şi it. *Giurato*, derivat al lui *Giorgio.*

Giurca: acelaşi cu *Giurcă* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Giurca.*

Giurcanu: *Giurcu* sau (şi) *Giurca*, cu suf. *-an;* cf. şi n. top. *Jurca* (Ardeal), de la care este posibil un derivat *Giurcanu;* cf. şi n. top. *Giurcani.*

Giurcă: bg. *Džurka* sau (şi) ung. *Gyurka*, hipocoristic al lui *György* „Gheorghe".

Giurcăneanu < n. top. *Giurcani*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Giurcea: *Giurcu* (sau *Giurcă*), cu suf. *-ea;* cf. şi *Giurgea* (v. mai departe, s.v.).

Giurconiu: *Giurcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oń* (formă bănăţeană a lui *-oi*).

Giurcu: bg. *Džurko;* cf. n. top. *Giurcul.*

Giurculescu < *Giurcu* sau (şi) *Giurcă* (v.s.v.), suf. *-(ul)escu.*

Giurea: bg. *Džure* sau (şi) it. *Giuri;* cf. n. top. *Giurea.*

Giurescu < *Giurea;* cf. n. top. *Giureşti.*

Giurgea: bg. *Džurdžea;* cf. n. top. *Giurgea, Giurgia.*

Giurgescu: *Giurgea* (sau/şi *Giurgiu*); cf. n. top. *Giurgeşti.*

Giurgevo: bg. *Džurdžev.*

Giurgi: acelaşi cu *Giurgea* (v. mai sus, s.v.), cf. *Negri* < *Negre(a).*

Giurgică: *Giurgea*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. şi *Georgică* (v. mai sus, s.v.).

Giurgiţeanu < n. top. *Giurgiţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Giurgiu: bg. *Džurdžo;* cf. n. top. *Giurgiu.*

Giurgiuc: *Giurgiu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc.*

Giurgiuca: *Giurgiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă.*

Giurgiuveanu < n. top. *Giurgiuveni.*

Giurghiuveanu: acelaşi, cred, cu numele precedent.

Giuriade: acelaşi cu numele următor.

Giuriadi: gr. *Giuris*, cu suf. gr. *-adís.*

Giuris: ung. *Gyuris*, hipocoristic al lui *György* „Gheorghe"; cf. şi gr. *Giuris.*

Giuroiu: *Giura* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi şi bg. *Džurov*, cu înlocuirea lui *-ov* prin *-oi.*

Giurumia: *geremea* 1. „amendă"; 2. „lucru prost sau de clacă". Accentuarea pe *-i-* din finală, în ipoteza că există, se explică prin apropierea numelui de *Ieremia.*

Giuscan

Giusoglu: gr. *Giosi(s)*, cu tc. *oglu* „fiu" (existent în multe antroponime greceşti).

Giuşcă: hipocoristic al lui *Giurgiuşcă* (< *Giurgiu*, v. mai sus, s.v., cu suf. diminutival *-uşcă*).

Giuvara: tc. *ğivar* „apropiat, vecin; apropiere, vecinătate"; cf. n. top. *Giuvărăşti, Giuvăreşti.*

Giuvelea: *juvelă* „un fel de mîncare", cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Giuvala.*
Giuvlete: *Giuvelea* (v. numele precedent), cu suf. *-ete;* cf. n. top. *Giuvelul.*
Givănescu: bg. *Dživan(ov)*, cu suf. *-escu* (înlocuitor al lui *-ov*); cf. și *givan* „bandit".
Giverică: ucr. *ğiver* „așchie, surcică, ţandără", cu suf. *-ică.*
Givic: tc. *ğivik* „fără vlagă; fricos".
Givid: tc. *ğivitmak*: 1. „a înmuia"; 2. „a vorbi prost".
Gîciu: bg. *Găčo;* cf. și *gîcea* (< *a gici* = *a ghici*), în locuţiunea *ești gol gicea*! „toate le ghicești!" (mai ales ironic) „toate le știi!"
Gîdarbea: cf., pentru temă, bg. *Gudarov.*
Gîdea: *gide* „călău".
Gîdeiu: *Gide(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-ei.*
Gîdescu: *Gide(a);* cf. n. top. *Gădești.*
Gîdilaș: *(a) gidila*, cu suf. (nume de agent) *-aș.*
Gîdinceanu < n. top. *Gidinţi* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gîdiuţă: *Gide(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*
Gîdoiu: *Gide(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Gîisseanu < n. top. *Găiseni.*
Gîjgan: cf. *guzgan.*
Gîju: bg. *Găžov;* cf. și *gijii* „a vorbi *gijiit*" (cu o voce oarecum spartă).
Gîlcă: *gilcă* 1. „umflătură sub piele; 2. amigdalită".
Gîlcea: *gilcă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Gîlceavă: *gilceavă* „gălăgie, zarvă; ceartă".
Gîlcescu < *Gilcă* sau (și) *Gilcea;* cf. n. top. *Gilcești.*
Gîldan < n. top. *Galda* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Gîldău: *gildău* „groapă plină cu apă"; cf. n. top. *Gildăul, Valea Gildaielor.*
Gîlea: bg. *Găla*, cu suf. *-ea.*
Gîlie: *gălie* „o piesă a războiului de ţesut".
Gîlvîtu: *glavătă* „cap mare și prost" (pentru *gil-* > *gla-*, cf. *galvatină* idem) (DA).
Gîncu: bg. *Gănko.*
Gîndac: *gindac.*
Gîndea: *gind(i)*, cu suf. *-ea.*
Gîndilă: *(a) gindi*, cu suf. *-ilă.*
Gîndu: *gind.*
Gînga: *gingă* „om gîngav".
Gînganie: *ginganie* „jivină mică; insectă".
Gînguiţă: *Gingu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-iţă.*
Gîngulescu < *Gingă* (sau/și *Gingiu*, absent în fișierul meu), cu suf. *-(ul)escu.*
Gînjă: variantă feminină a lui *ginj* (v. numele următor)?.
Gînju: *ginj* „nuia pîrlită în foc și răsucită în formă de colac".
Gînoveanu: bg. *Gănov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și *Hinoveanu* (v. mai departe, s.v.).
Gînţu: bg. *Găntso*, presupus de mine, plecînd de la existenţa bg. *Gănčo* și de la faptul, frecvent, că există dublete antroponimice bg. cu temă identică în *-čo* și *-tso.*
Gîrba: același cu *Girbă* (v. mai jos, s.v.).
Gîrbacea: *girbaci* „bici, mai ales de curele", cu suf. *-ea.*
Gîrbă: *girbă* 1. „spate, spinare"; 2. „stăruinţă supărătoare".
Gîrbăcică: *Girbacea*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. și *girbăcel*, diminutiv al lui *girbaci.*
Gîrban < n. top. *Girbău* (Ardeal) sau/și bg. *Gărban.*
Gîrbe(a): *girbă* (v. mai sus, s.v. *Girbă*), cu suf. *-e(a).*
Gîrbescu < *Girbe(a);* cf. n. top. *Girbești.*
Gîrboiu: *Girbe(a)* sau (și) *girb(ă)*, cu suf. *-oi.*
Gîrbotii: rus. *gorbatij* „cocoșat".
Gîrbov: *girbov;* cf. n. top. *Girbovul, Girbovi.*
Gîrboveanu < n. top. *Girbovi* sau (și) *Girbovul;* cf. n. top. *Girbovanul.*
Gîrboviceanu < n. top. *Girbovăţul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gîrbu: *girb* „cocoașă"; cf. n. top. *Girbeni.*
Gîrbuleţ: *girb* (v. numele precedent), cu suf. diminutival compus *-uleţ.*
Gîrceag: *girci*, variantă a lui *zgirci* „cartilaj; o unealtă a dogarului", cu suf. diminutival *-eag.*
Gîrcineanu < n. top. *Gircina* sau (și) *Girceni*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gîrcu: v. sl. *grŭrkŭ* „grec"; cf. n. top. *Girceni.*
Gîrda: bg. *Gărda;* cf. n. top. *Girdoaia.*
Gîrdea: *Girda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Gîrgă: bg. *Gărgo* (care va fi avînd alături „femininul" *Gărga*); cf. și *girgă*, variantă a lui *circă* (în *circă* „în spinare").
Gîrgeag: același cu *Girceag* (v. mai sus. s.v.).
Gîrgei: *girj-*, tema lui *girjoi* (v. numele următor), cu suf. *-ei.*
Gîrjoabă: femininul lui *girjov* „încovoiat".
Gîrlă: *girlă;* cf. n. top. *Girla.*
Gîrlea: *girlă* sau (și) *Girlă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Gîrleanu < n. top. *Girla*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gîrleșteanu < n. top. *Girlești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Gîrloiu: *Girlă* sau (și) *girloi*, augmentativ al lui *girlă.*
Gîrnă: cf. bg. *Gărno*, alături de care va fi existînd și „femininul" *Gărna.*
Gîrnăţeanu < n. top. *Girniţa.*
Gîrneaţă: *girneaţă* „stejar".
Gîrneţ: *girneţ* „stejar mic; par grosuţ".
Gîrneţiu: același cu numele precedent (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*, iar *-u*, articol); mai puţin verosimilă mi se pare ideea că *-iu* ar fi sufixul binecunoscut.

Gîrniță: același cu *Gîrneață* (v. mai sus, s.v.).

Gîrtan: *gîrtan* 1. „om robust și gros în gît"; 2. „țăran necioplit, mojic".

Gîrtoi: este, cred, același cu numele precedent, al cărui sufix a fost înlocuit prin *-oi*, cu semnificație depreciativă mai accentuată.

Gîrțoiu: același cu *Gîrtoi*.

Gîscă: *gîscă;* cf. n. top. *Gîscă*.

Gîștescu < *Gîscă;* cf. n. top. *Gîștești*.

Gîtan: *gît,* cu suf. augmentativ *-an*.

Gît de gîscă: *gît de gîscă*.

Gîtej: același cu *Gătej* (v. mai sus, s.v.).

Gîtlan: *gîtlan* 1. „cocostîrc", 2. „o plantă".

Gîtstrîmb: *gît strîmb*.

Gîtu: *gît*.

Gîtuie: *gîtuie,* variantă necunoscută dicționarelor a lui *gutuie*.

Gîță: „femininul" numelui următor, probabil bg. *Gătsa*, presupus de mine ca existînd alături de *Gătso*.

Gîțu: bg. *Gătso*.

Gîza: același cu numele următor.

Gîză: *gîză* „insectă".

Gjika: același cu *Ghica* (v. mai sus, s.v.).

Glaba: cf. bg. *Glabov* și *Glavă* (v. mai jos, s.v.).

Glaj: *glaj,* formă masculină, absentă în dicționare, a lui *glajă* „sticlă".

Glavă: *glavă* „căpățînă de animal"; cf. și bg. *Glava*.

Glavan: bg. *Glavan;* ar putea fi și un derivat, cu suf. augmentativ *-an*, de la *glavă* sau (și) *Glavă* (v. mai sus, s.v.).

Glăjaru: *glăjar* 1. „fabricant, negustor de sticlă"; 2. „geamgiu".

Glămoiu: *glam* 1. „ață încîlcită, grămadă"; 2. „o bucată mare de ceva"; 3. „pămînt lutos", cu suf. *-oi*.

Glăvan: același cu *Glavan*, (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Glăvanul*.

Glăvașcu: bg. *Glavaški*.

Glean: *glean* „ardezie".

Gleveseanu: cf. cele spuse la numele următor.

Glevișteanu: *Glăvașcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* tema ar putea fi și un *Glevea*, derivat de la *glavă* (v. mai sus, s.v. *Glavă*), prin faza *Glăvea*.

Gliga: hipocoristic al lui *Gligor* (v. numele următor); cf. și bg. *Gligo*.

Gligor(e): variantă a lui *Grigore* (v. mai departe, s.v.); cf. și bg. *Gligor*.

Gligoraș: *Gligor(e)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.

Glineanu < n. top. *Glina*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Glisee: cf. gr. *Klisits, Klissas*.

Gloambeș: *cloambă* „creangă, ramură", cu suf. *-eș*.

Globaru: *globar*, derivat, absent în dicționare, cu suf. *-ar*, de la *gloabă* „pedeapsă în bani, amendă" și cu sensul „cel obligat să plătească gloabă".

Glod: *glod* „noroi, bulgăre de pămînt uscat sau înghețat"; cf. n. top. *Glodul, Glodurile*.

Glodariu: *glodar* „un fel de pește".

Glodea: *glod* (sau/și *Glod*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Glodeanu < n. top. *Glodeni;* cf. și n. top. *Glodeanul*.

Glogoj(e)anu < n. top. *Glogojeni*.

Glogoveanu < n. top. *Glogova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Gloja: *gloj-* ne trimite la sl. *glog* „păducel", al cărui *-g*, într-o paradigmă morfologică sau de formare a cuvintelor, poate alterna cu *j*.

Glonțescu < *Glonț,* absent în fișierul, dar verosimil, cu suf. *-escu*.

Glovincu: pol. *Gowienko*.

Glugă: *glugă* 1. „acoperămînt de cap în forma unui toc de hîrtie"; 2. „maldăr de coceni (de porumb)"; cf. n. top. *Glugești*.

Gluju: cred că este tema numelui următor.

Glușescu: rus. *Glušenko* (și *Glušaev*) și bg. *Gluškov*.

Gnaia: cf. rus. *gnat'* „a alunga, a urmări".

Goagă: *goagă,* variantă a lui *gogă* „nucă proaspătă, după ce a fost cojită de coaja verde"; cf. și *gogă* „ființă închipuită cu care se sperie copiii".

Goană: *goană*.

Goangă: *goangă* „insectă (în general), insectă mică".

Goangea: *goangă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Goanță: *goanță* 1. „bob de fasole verde"; 2. „pietricică rotundă de cremene".

Gobjilă: *(a) găbji* „a înhăța", cu suf. *-ilă;* cf. și gr. *Govdela(s)*.

Gocea: „femininul" lui *Gociu* (v. mai jos, s.v.), de fapt, un bg. *Goča*, corespunzător lui *Gočo*.

Gociman: *gociman* „epitrop (la biserică)".

Gociu: bg. *Gočo*; cf. și *goci,* sinonim al lui *gociman* (v. numele precedent); cf. n. top. *Gociuleasa*.

Goda: bg. *Goda*.

Godeanu < n. top. *Godeni;* cf. și n. top. *Godeanul*.

Godeani

Godie: *godie* „mireasă în ziua întîi, pînă o învelește nașa ca pe neveste".

Godinac: *godinac* „porc în anul al doilea".

Godinaru: *godină* „un fel de dovleac", cu suf. *-ar*.

Godinicu: același, ca temă și semnificație, cu *Godinac* (v. mai sus, s.v.), de care diferă prin sufix.

Godlescu: cf. bg. *Godelev*.

Godorogea: *hodorogea,* derivat cu suf. *-ea,* de la *hodorog* „om fără vlagă, bătrîn"; grafie rusească.

Goga: bg. *Goga;* cf. și gr. *Gogas, Gogakis,* precum și *Gogu* (v. mai departe, s.v.), al cărui „feminin" este. V. și DO, p. 66.

Gogălniceanu: același cu *Cogălniceanu* (scris *K-*); cf. n. top. *Gogălniceanca* (în jud. Buzău).

Gogăn: *Goga*, cu suf. *-an;* cf. n. top. *Goganul.*

Goganea: *Gogan* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Gogău: bg. *Gogov;* cf. și ung. *gogó* „nucă" (în vorbirea copiilor).

Gogea: *goge* „ființă închipuită cu care se sperie copiii"; cf. și *gogeà* „bucată de sare cam de două kg." și *Gogiu* (v. mai departe, s.v.).

Gogeneață: pare a fi un derivat, cu suf. *-eață,* de la *cojean,* variantă a lui *cojan* (v. mai sus, s.v. *Cojan*).

Gogescu: *Gogea* sau (și) *Gogiu;* cf. n. top. *Gogeasca.*

Goghic: *goghic* „pui de ocheană" (un pește), cu suf. diminutival *-ic.*

Gogioiu: *Gogiu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*

Gogiu: bg. *Godžo.*

Gogîlniceanu: același cu *Gogălniceanu* (v. mai sus, s.v.).

Goglea: *goglează* 1. „ogrinji; gunoi prin casă"; 2. „vorbe frumoase", de la care s-a format un derivat regresiv *goglea.*

Gogo: bg. *Gogo.*

Gogoașă: *gogoașă;* cf. n. top. *Gogoașa.*

Gogoașe: același cu precedentul.

Gogoi(u): *Gogu* (sau/și *Gogo*); cf. n. top. *Gogoiul.*

Gogolincă: ucr. *gogol'* „o specie de rață sălbatică", cu suf. ucr. *-enko;* cf. și ucr. *gogoliti* „a străluci".

Gogoncea: *gogon* „obiect mic rotund și tare", cu suf. *-cea,* femininul lui *-cel;* cf. n. top. *Gogoncea.*

Gogonea: *gogon* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Gogoneață: femininul lui *Gogoneț* (v. mai jos, s.v.).

Gogonel: diminutiv, absent în dicționare, al lui *gogon* (v. mai sus, s.v. *Gogoncea*); ar putea fi și diminutivul lui *Gogonea* (v. mai sus, s.v.).

Gogonescu: *Gogonea;* cf. n. top. *Gogonești.*

Gogoneț: *gogoneț* „rotund, plin și tare"; cf. n. top. *Gogonețul.*

Gogor: ung. *gugora* „cric, troliu, vîrtelniță, sucală"; cf. n. top. *Gogora.*

Gogorici: *Gogor* (v. numele precedent), cu suf. *-ici.*

Gogoriță: *gogoriță,* „sperietoare pentru copii".

Gogoșanu < n. top. *Gogoși* sau (și) *Gogoșul,* cu suf. *-anu.*

Gogoșar(u): *gogoșar* „vînzător de gogoașe; mincinos; ardei roșu rotund".

Gogoșoiu: *Gogoașă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Gogu: gr. *Gogos, Gogu* sau (și) bg. *Gogo;* hipocoristic „românesc" al lui *Gheorghe.* Cf. n. top. *Gogul.*

Gogulescu < *Gogu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Gogulică: *Gogu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(ul)ică.*

Goia: v. sl. *goj* „pace" sau (și) ung. *gólya* „cocostîrc"; ar putea fi și un hipocoristic al lui *Gheorghe,* pt. care cf. *Nae* < *Nicolae.* Cf. n. top. *Goia.*

Goian: *Goia,* cu suf. *-an;* cf. și sl. *Gojen.*

Goiceanu < n. top. *Goicea,* cu suf. *-anu.*

Goidan: cf., pt. temă, n. top. *Goidești.*

Goiescu < *Goia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Goilav: nume armenesc, același cu *Goliat* (DO, p. 71, după Iorga).

Goina: bg. *Gojna*; ar putea fi și același cu *Găină* (*-o-* pt. *ă* în vorbirea unor străini).

Goină: același cu numele precedent.

Goinea: *Goină* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Goja: cf. *Coja* (v. mai sus, s.v.).

Gojdea: cf. pol. *Goździ.*

Goiță: *Goia,* cu suf. diminutival *-iță;* cf. și sl. *Gojitsa.* DA are un *goiță,* variantă a lui *căiță* „bonetă, căciuliță".

Golab: pol. *gołab* „porumbel".

Golan: *golan:* cf. și rus. *Golanov.* Prin unele graiuri, de ex. în nordul Moldovei, acest cuvînt își păstrează sensul originar, nepeiorativ, de „sărac". În alte părți, înseamnă „mare, înalt", prin confuzie cu sl. *golem* (Graur, *Romania,* 53, p. 384). Cf. și sl. *Golan* și n. top. *Golani.*

Golașu: *golaș* „fără pene"; în cazul oamenilor, trebuie să admitem o sinonimie cu *golan* (v. numele precedent), potrivit etimologiei (diminutiv al lui *gol*). Cf. n. top. *Golașul, Golașa.*

Golă(i)escu < *gol,* cu suf. augmentativ *-ai* și cu suf. *-escu;* cf. n. top. *Goldiești.* V. și cele spuse mai departe, s.v. *Golia.*

Golbac: s. cr. *golubak,* hipocoristic de la *golub* „porumbel".

Golban: același cu *Holban* (grafie rusească).

Goldan: *goldan* „specie de prun".

Goldic: cf. *Goldiș* (v. mai jos, s.v.) și pol. *Golda, Golde.*

Goldiș: cf., pt. temă, numele următor.

Goldum: cf. bg. *Goldunov.*

Golea: *gol* sau/și *Golu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și *golea* „nume de cîine ciobănesc" (DA) și bg. *Gole.*

Golescu < *Golea* (sau/și *Golu*); cf. n. top. *Golești.*

Goleșteanu < n. top. *Golești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Goleviu

Golfițescu: cf., pt. temă, n. top. *Golfinul,* care este gr. *Golfinos, Golfinu.*

Golgoțeanu < n. top. *Golgota* (mînăstire în jud. Dîmbovița); ar putea fi și un derivat de la *Gorgota* (sat în același județ).

Golia: același cu *Golea;* cf. *Horia* (trisilabic) < *Horea* (bisilabic), *Oradia* pt. *Oradea*

etc. Numele trădătorului lui Ion Vodă cel Cumplit apare în cronici sub forma *Golie;* cf. rus. *golij* şi gr. *Golia(s)* şi n. top. *Golia.*

Golianu < n. top. *Golia,* cu suf. *-anu.*

Goliat: nume biblic.

Golici: *Golia* sau (şi) *Golu* (v. s.v.), cu suf. *-ici.*

Golimas: acelaşi, se pare, cu numele următor.

Golimaş: bg. *goljam* „mare; mîndru", cu suf. *-aş.*

Golinhina: cf., pentru temă, ucr. *golinka* „gambă" şi rus. *goleńkij* „goluţ, golaş".

Goliţa: bg. *Golitsa;* cf. şi rus. *Golitsev, Golitsîn*

Goliţă: acelaşi cu numele precedent.

Golie: v. cele spuse mai sus, s.v. *Golia.*

Goloca: ung. *gallóka* „leagăn, scrînciob".

Gologan: *gologan* „monedă de aramă; ban"; cf. n. top. *Gologanul.*

Gologănescu < *Gologan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Goloiu: *Golu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Golombuz: pare a fi acelaşi cu numele următor; cf. şi *Golumba* (v. mai jos, s.v.).

Golomoz: *golomoz* 1. „bulz, cocoloş"; 2. „grămadă de diverse obiecte făcute ghem"; 3. „mulţime de oameni." .

Golopen(i)ţa: rus. *Golubentsov.*

Goloşoiu: *Golaşu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Golovatiuc: ucr. *golovatij* „căpăţînos", cu suf. ucr. *-juk;* cf. şi rus. *golovatij.*

Golovei: ucr., rus. *golova* „cap", cu suf. diminutival *-ei;* cf. şi *Gorovei.*

Golu: bg. *Golo* sau (şi) *gol;* cf. n. top. *Golul.*

Golumba: femininul lui *golumb* „porumbel"; (adj.) „de culoarea porumbelului"; cf. n. top. *Golomba* (Ardeal) < ung. *Galamb.*

Goma: cf. ung. *gomó* „umflătură, cocoaşă, nod".

Goman: variantă a lui *gomon* „adunare; sfat; gîlceavă, ceartă"; în ce priveşte pe *-a-* pt. *o* cf. *(a) gomăni = (a) gomoni.*

Gombaş(iu): *gomboş* „ac cu gămălie, spilcă, bold"; *-iu* reprezintă articolul şi pronunţarea „moale" a lui *ş.*

Gomea: *Goma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau variantă a acestuia.

Gomei: *Goma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*

Gomoană: acelaşi oarecum cu *Goman* (v. mai sus, s.v.); ca formaţie, este un derivat de la (a) *gomoni* „a sta de vorbă".

Gomoiescu < *Gomoiu;* cf. n. top. *Gomoieşti.*

Gomoi(u): *Goma;* cf. n. top. *Gomoiul.*

Goncearuc: tema este aceeaşi ca a bg. *Gončarov* (< *gončar* „olar"), cu suf. *-uc; gončar,* cu acelaşi sens, există în ucraineană, şi formaţia întreagă pare a-şi avea originea în această limbă.

Goncescu < bg. *Gončo,* cu suf. *-escu,* înlocuitor, poate, al lui *-ev* din bg. *Gončev.*

Gonda: cf. bg. *Gondo,* alături de care va fi existînd un „feminin" *Gonda.*

Gondac: *Gonda* (v. numele precedent), cu suf. *-ac.*

Gondaş: *Gonda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aş.*

Gondea: *Gonda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau o variantă a lui *Gonda.*

Gongescu < *Gongu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Gongu: *gongu* „prost, tehui"; cf. şi *Goangă* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Valea Gongului.*

Gonotriceanu

Gonţa: acelaşi cu numele următor.

Gonţea: *goanţă* „boabă de fasole scoasă din păstăile încă verzi" (Paşca, p. 247).

Gonţescu < *Gonţ(e)a;* cf. rus. *Gontsov.*

Gopşoaia: *Agopşa* (nume armenesc?), cu suf. *-oaie.*

Gora: bg. *Gora.*

Goran: *goran,* variantă a lui *gorun* (v. mai departe, s.v. *Gorun*); cf. n. top. *Goranul.* Ar putea fi uneori rus. *Goranov* sau *Goranskij.*

Goraş: *Gora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aş.*

Goraşcu: hipocoristic al lui *Grigoraşcu.*

Gorăbănescu: cf., pt. temă, ung. *garabontsa* „vrăjitorie"; cf. şi *caraban(ă)* „o specie de gîndac". Cf. şi n. top. *Gorbăneşti.*

Gorănescu < *Goran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Gorbatei: cf. bg. *Gărbata* şi rus. *Gorbatov, Gorbatenko.*

Gorca: bg. *Gorka.*

Gorcaev: bg. *Gorka,* cu suf. bg. *-ev.*

Gorcea: cf. bg. *Gorčo,* căruia îi va fi corespunzînd un „feminin" *Gorča.*

Gorceoaia: *Gorcea* (mai degrabă un *Gorciu,* absent în fişierul meu), cu suf. *-oaie.*

Gorcinski: pol. *Gorczyński.*

Gordan: este „tema" bg. *Gordanski,* deci şi a numelui românesc următor; cf. şi rus. *Gordanov.*

Gordanschi: bg. *Gordanski.*

Gordău: cf. ung. *gordó* „muştiucul cimpoiului" şi rus. *Gordov, Gordjuhin.*

Gordian: bg., rus., ucr. *Gordian.*

Gorduza: cf. *hurduzău* „funie groasă, ştreang".

Gore(a): hipocoristic al lui *Grigore;* cf. şi bg. *Gori,* it. *Gori,* rus. *Gorev.*

Gorga: bg. *Gorga;* cf. n. top. *Gorga.*

Gorgan: *gorgan* „dîlmă, gîlmă, movilă, tumulus"; cf. n. top. *Gorgani, Gorganul, Gorganele.*

Gorgăneanu < n. top. *Gorgani,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Gorgoi(u): *Gorga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Gorgonaru: cf. *(a) gorgoni* „a alunga, a pune pe fugă, a speria"; ar putea fi şi un

derivat de la n. top. *Gorgani* (și/sau *Gorganul*), cu suf. *-ar*.

Gorgonoaia: tema este *gorgună* „femeie bătrînă, rea, răutăcioasă"; cf. și rus. *Gorgonij*.

Gorgos: este același cu numele următor (genitiv, acesta, al unui *Gorgos*); cf. și gr. *Gorgosoglu*, a cărui primă parte este *Gorgos*.

Gorgu: gr. *Gorgu*.

Goriceanu: cf. rus. *Goričev*, cu înlocuirea suf.

Gorincu: cf. bg. *Gorin*, de la care un derivat în *-ko* este nu numai posibil, ci și verosimil.

Goriță: diminutiv al lui *Gore(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Goritsa*.

Gorliceanu < n. top. *Gîrlița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Gornea: pol. *Gorny* sau (și) rus. *Gornev*, *Gornij*; cf. și n. top. *Gornia*.

Gorneanu < n. top. *Gorneni*.

Gorneci: bg. *Gorneč*.

Gornescu < *Gornu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Gornu: este tema numelor precedente și a numeroase patronimice bulgărești.

Gorodonca: ucr. *gorodinka* „orășeancă"; același cu *Horodincă* (v. mai departe, s.v.), de care diferă prin grafie.

Goroiu: *goroi*, variantă a lui *garoi* „cioară".

Goroneanu < n. top. *Goroni*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Goronescu: același cu *Gorunescu* (v. mai departe, s.v.); cf. *goron*, varianta lui *gorun*.

Gorovei: ucr. *gorobej* „vrabie"; cf. n. top. *Goroveiul*.

Gorovescu < *Gorovei*; pt. aspectul final, cf. *Macovescu* < *Macovei*.

Gorovici: tema este aceeași ca a lui *Gorovei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Gorovineu: tema este aceeași ca a numelor precedente, cu suf. ucr. *-enko*.

Gorschi: pol. *Gorski*.

Gorsky: același cu numele precedent.

Gorșcovoz: cf. bg. *Gorško(v)* și rus. *Gorškov*.

Gorun: *gorun* „o specie de stejar".

Goruneanu < n. top. *Goruna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Gorunescu < *Gorun*; cf. n. top. *Gorunești*.

Gosav: DO, p. 286 are un *Gosea*, neexplicat.

Gospodar(i)u: *gospodar*; cf. și rus. *Gospodarëv*.

Gostea: *gost* „oaspete", cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Gosta*.

Goșman: același cu *Gociman* (v. mai sus, s.v.); cf., pt. temă, și bg. *Gošo*; cf. n. top. *Goșmanul*.

Goșnea: ung. *gósnya* „runc, laz (defrișarea pădurilor prin ardere); rugină (boală a cerealelor)".

Goșoiu: bg. *Gošo*, cu suf. *-oi*; cf. și bg. *Gošev*, al cărui *-ev* a putut fi înlocuit prin *-oi*.

Goșpei

Gotcă: *gotcă* „găină sălbatică"; cf. n. top. *Gotca*.

Gotcu: „masculinul" numelui precedent.

Gotea: bg. *Gote*; cf. n. top. *Gotea*.

Gotovan: bg. *Gotovanski*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ski*.

Gotu: bg. *Goto*.

Goțan: același cu *Guțan* (v. mai departe, s.v.).

Goțea: bg. *Gotse* sau (și) bg. *Gotsa*; ar putea fi și un derivat, cu suf. *-ea*, de la *goță* „dihanie cu care se sperie copiii". Cf. n. top. *Goța*.

Goțescu < *Goțea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Goția: același cu *Goțea* (v. mai sus, s.v.).

Govdela: gr. *Govdela(s)*.

Govor: rus. *govor* 1. „vorbă"; 2. „murmur"; cf. n. top. *Govora* (< v. sl. *govoru* „zgomot"). Cf. rus. *Govorenko*.

Goza: *goz* 1. „rămășițe netrebuitoare de materii vegetale"; 2. „faptă netrebnică, pată", cu suf. *-(e)a*; cf. rus. *Gozin*.

Grabnic: *grabnic*.

Graciov: rus. *Gračëv*.

Graçoski: pol. *Kras(s)owski*.

Gradea: *grade* 1. „lemn de clădit"; 2. „lucru de nimic".

Gradu: gr. *Grados* sau (și) bg. *Grado*; cf. și rus. *Grad*.

Grafu: gr. *Grafos*; cf. și pol. *Graf*, bg., rus. *Grafov*.

Grama: gr. *Gramma* și *gramma* 1. „literă"; 2. „literatură, cultură"; 3. „scrisoare".

Gramatică: același cu numele următor (cf. DA, s.v.),; cf. și gr. *Grammatika(s)*.

Gramatic(u): *gramatic* 1. „cîntăreț la biserică"; 2. „scriitor într-o cancelarie publică sau privată"; cf. și rus. *Grammatikov*.

Gramaticescu < *Gramaticu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Gramatopol: gr. *Grammatopulos*, *Grammatopulu*.

Gramescu < *Grama* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Grana: gr. *Grana(s)*; cf. și rus. *Granovskij*.

Grancea: „femininul" lui *Granciu* (v. mai departe, s.v.).

Granau: gr. *Grana(s)*

Granciu: bg. *Gramčo*.

Grandea: bg. *Grandev*, cu schimbarea sufixului; cf. și gr. *Granda(s)*.

Grant: cf. loc. *a-și ține grantul* „a da impresia de bunăstare materială, a o face pe nobilul" etc.; cf. *grandoman*.

Grapan < n. top. *Grăpeni*; ar putea fi și un augmentativ de la *grapă* (v. numele următor).

Grapă: *grapă* „unealtă de plugărie".

Grapini: it.

Grasu: *gras*; cf. n. top. *Dealul Gras*, *Pîrîul Grasului*.

Graur: *graur*; cf. n. top. *Graurul*, *Grauri*.

Graure: *graure*, variantă a lui *graur* (v. numele precedent); cf. n. top. *Graurele*.

Grăcea: *Grăcu* (v. numele următor), cu suf. *-ea;* cf. și *Grecea.*
Grăcu: bg. *Grăkov*, cu lăsarea la o parte a sufixului.
Grădeanu < *Gradu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Grădescu: *Gradu:* cf. n. top. *Grădești.*
Grădină: *grădină;* cf. n. top. *Grădina (lui Gobe, ~ Penciul), Grădinile.*
Grădinaru: *grădinar;* cf. n. top. *Grădinari.*
Grădinescu < *Grădină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Grădișteanu < n. top. *Gradiștea, Grădiștea;* cf. n. top. *Grădișteanul.*
Grădiuță: *Gradea* sau/și *Gradu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-(i)uță.*
Grăfulin: cf., pt. temă, *Grafu* (v. mai sus, s.v.).
Grăjdan: *grajd,* cu suf. *-an.*
Grăjdănescu < *Grăjdan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Grăjdeanu < n. top. *Grăjdeni.*
Grăjdieriu: *grăjdier* „îngrijitor de grajd".
Grămadă: *grămadă.*
Grămădicu: același cu *Gramatic(u)* (v. mai sus, s.v.).
Grămescu: *Grama;* cf. n. top. *Grămești.*
Grămăticescu < *Gramaticu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Grămișteanu < n. top. *Grămești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Grănescu < *Grana* (v. mai sus, s.v.); cf. și rus. *Granov.*
Grănișteanu < *Grănescu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Grăsune: *grăsune,* variantă a lui *grăsun.*
Grășdeanu: același cu *Grăjdeanu* (v. mai sus, s.v.).
Grătar: *grătar;* cf. n. top. *Grătarul.*
Grăteanu: *gratie.*
Grăunte: *grăunte.*
Grăunteanu < *Grăunte* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Grăunțeanu < *grăunț(ă),* variantă a lui *grăunte,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Greabu: același cu numele următor.
Greavu: săs. (?) *Grewe* (= germ. *Graf* „conte") (Pașca, p. 248); *Grewe* există în diverse regiuni de limbă germană.
Grebănosu: *grebănos* „cocoșat, ghebos".
Grebenișan < n. top. *Grebenișul* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Grebleș: *grebleș* „(despre coarnele viţelor) aduse ca dinții greblei".
Grecea: *Grecu,* cu suf. *-ea;* cf. și rus. *Grečin.*
Greceanu < n. top. *Grecea* (sau/și *Greci*); cf. și rus. *Grečanin, Grečanlj.*
Grecescu < *Grecu* (sau/și *Grecea*); cf. n. top. *Grecești.*
Grecu: *grec;* cf. n. top. *Grecul.*
Greculescu < *Grecu;* cf. n. top. *Dealul Greculeștilor.*
Greculesi: genitivul lui *Greculeasa* (< *Grecu,* cu suf. compus *-(ul)easă*).
Grefu: *gref* „măsură de lungime de o jumătate de rup sau 1/16 parte dintr-un cot"); cf. și săs. *Gref,* n. top. *Grefoacele.*
Gregorian: arm. *Gregorian;* cf. și *Grigorian* (v. mai departe, s.v.).
Gregorius: variantă latinească a lui *Grigore.*
Greguci: *Greg-* (=*Grig-*) hipocoristic, cu suf. diminutival *-uci;* cf. *Griguș* (DO, p. 72).
Greiere: *greiere,* variantă a lui *greier.*
Greșea: *greș* „greșeală" (sau/și *greș* „ciorchină mică de struguri"), cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Grešev.* DO, p. 71, îl pune alături de *Grișa* (< *Grigore*).
Greuruș: diminutiv al lui *greier.*
Grevu: același cu *Grefu* sau/și *Greavu* (v.s.v.).
Gribincea: *greben,* variantă a lui *greabăn* (la animale) „partea ridicată din șira spinării, la împreunarea picioarelor din față", cu suf. *-ce(a),* „femininul" lui *-ciu.*
Gribincel: diminutivul numelui precedent.
Gridan < n. top. *Grid* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Gridaru: același cu numele precedent (*-ar* este adesea echivalentul lui *-an,* arătînd, ca și acesta, originea locală a oamenilor).
Gridănușu: *Gridan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Grideanu: același cu *Gridan* (v. mai sus, s.v.).
Grierosu: *grieros* „loc cu (mulți) grieri", derivat, absent în dicționare, cu suf. *-os,* de la *grier,* variantă a lui *greier.*
Griga: hipocoristic al lui *Grigore;* cf. *Gliga* (v. mai sus, s.v.).
Grigoraș: *Grigore* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Grigorașcu < *Grigore* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-așcu.*
Grigorcea: *Grigore,* cu suf. *-cea* (cf. *Mihalcea* etc.); cf. bg. *Grigorčo* și n. top. *Grigorcea.*
Grigorceoaei: genitivul lui *Grigorcioaia* (< *Grigorcea,* cu suf. *-oaie*).
Grigore: nume calendaristic.
Grigoreanu < n. top. *Grigoreni.*
Grigorescu < *Grigore;* cf. n. top. *Grigorești.*
Grigorete: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete* (echivalentul lui *-escu*).
Grigoriade: gr. *Grigoriadi(s).*
Grigorian: același cu *Gregorian* (v. mai sus, s.v.); cf. și rus. (de fapt, arm.) *Grigorjan.*
Grigorică: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Grigorici: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ici.*
Grigorincu: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko* (>*-incu*).
Grigoriță: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*

Grigoriu: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Grigorius: același cu *Gregorius* (v. mai sus, s.v.).
Grigoroaie: genitivul lui *Grigoroaia* (< *Grigore*, cu suf. *-oaie)*.
Grigoroff: bg. *Grigorov*.
Grigoroiu: *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Grigoroșanu < *Grigoraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Grigoroșcuță: *Grigorașcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Grigorov: bg., rus. *Grigorov*.
Grigorovici: *Grigore*, cu suf. sl. *-ovič* sau, mai degrabă, rus. *Grigorovič*.
Grigoruț(ă): *Grigore* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Grigurcu: *Grigore*, cu suf. sl. *-ko;* cf. bg. *Grigorka*.
Grije: *grije*, variantă a lui *grijă;* cf. și bg. *Griža*.
Grină: cf. *grin*, variantă a lui *ghin* „unealtă de dulgherie".
Grincovici: *Grincu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič*.
Grincu: ucr. *Grinko*.
Grindă: *grindă* „bîrnă".
Grindea: *Grindă* (sau/și *grindă*), cu suf. *-ea*.
Grindeanu < n. top. *Grind(ul)*, *Grindeni;* cf. n. top. *Grindeanul*.
Grindeiu: *grindei* „grindă mică".
Gringanu: cf. bg. *Grinko* (v. mai sus, s.v. *Grincu*).
Griniuc: pol. *Grenjuk*.
Grințescu: gr. *Grintzos*, *Grintzu*, cu suf. *-escu*.
Grip: rus. *grib* „ciupercă".
Gripcă: *gripcă* „instrument cu tăiș în strungărie".
Grisaru: pare a fi un derivat, cu suf. toponimic *-ar*, de la n. top. *Gresia* sau cu același suf. *-ar*, care arată „conținutul primitivului", de la *gresie* „un fel de piatră" (cf. *grohotar* < *grohot* „grămadă de pietre").
Grișa: ucr., rus. *Griša*, hipocoristic de la *Grigorij*.
Gritoica: cf., pt. temă, ucr. *griti* „a încălzi".
Grivase: *Ghervasie* (v. mai sus, s.v.), cu metateza lui *r*.
Griveiu: *grivei* „nume de cîine griv, pestriț"; cf. n. top. *Grivei*.
Griza: gr. *Grizas;* cf. și rus. *Grizev*.
Grîneanu: *grîne*, pl. lui *grîu*, care va fi sunat și el, la început de tot, *grîn*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Grînescu: tema este aceeași ca a numelui precedent; cf. și *Grănescu* (v. mai sus, s.v.).
Grîu: *grîu;* cf. n. top. *Dealul Grîului*, *Valea Grîului*.
Groapă: *groapă;* cf. n. top. *Groapa*.
Grobnic: *grobnic* 1. „giulgiu, linţoliu"; 2. „loc de îngropare, criptă, cavou".
Grofșoranu: *grofșor*, diminutiv, absent în dicționare, a lui *grof* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Grofu: *grof* „conte; boier (mare)" (în Ardeal).
Groh: *groh* „așternut de paie (pentru porci)"; cf. și săs. *Groh*, pol. *Groch*, bg. *Grohov*.
Groholschi: pol. *Grocholski*.
Grojdea: același cu *Grozdea* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Grojdibodul*.
Grojdeanca: *Grojdea* (v. numele precedent), cu suf. compus *-eancă*.
Gronea: cf. bg. *Gronev*, *Gronju*, germ. *Grohne*
Groner: cf. pol. *Gronert*.
Gronov: bg. *Gronev* va fi avînd alături de el un *Gronov*, de care diferă numai prin sufix.
Gropeanu < n. top. *Groapa* sau (și) *Gropeni*.
Gropineanu < n. top. *Gropeni*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Gropșeanu < n. top. *Gropșani*.
Gropșianu: același cu numele precedent.
Gropnic: același cu *Grobnic* (v. mai sus, s.v.).
Grosar(i)u: *grosar*, variantă, absentă în dicționare, deși e cea originară, a lui *groșar* „temnicer, păzitor al celor închiși la gros" (= temniță, arest).
Groseanu < n. top. *Grosul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Grosieru: *grosier* „lipsit de finețe; lipsit de educație"; ar putea fi și o grafie etimologizantă pentru *groșer(u)*, variantă probabilă a lui *groșar* (v. mai sus, s.v. *Grosaru*).
Grosof: *Grosu* (sau/și *gros*), cu suf. sl. *-ov* într-un mediu de bilingvism româno-slav. (Căci *gros* este cuvînt latinesc moștenit.)
Grosovici: formație similară cu numele precedent, cu suf. *-ovič*.
Grossu: același cu numele următor.
Grosu(l): *gros;* cf. n. top. *Grosul*.
Grosumare: vezi numele următor.
Grosu Mare: v. numele precedent și următor.
Grosu Mic: merge împreună cu numele precedent, căci trebuie să fi apărut amîndouă în împrejurări care cereau diferențierea lor (după vîrstă sau după înfățișarea fizică).
Groșanu < n. top. *Groși;* cf. și n. top. *Groșani*.
Groșescu: *groș* „o monedă (veche)" (sau un *Groșu*, absent în fișierul meu), cu suf. *-escu*. Cf. n. top. *Grosești*.
Groșioreanu < n. top. *Groșerea;* cf. și *groșcior* „smîntînă" (care a putut deveni ușor *groșior*).
Grovu: același cu *Grofu* (v. mai sus, s.v.) (?); cf. germ. *Grove* „mare, puternic (la corp)" (G. Mahnken, *Die Hamburgischen niederdeutschen Personennamen*, Dortmund, 1925, p. 72).
Groza: același cu *Grozea* (v. mai departe, s.v.), cf. și bg. *Groza*.
Grozavu: *grozav*.

Grozăvescu < *Grozavu;* cf. n. top. *Grozăvești.*
Grozdea: sl. *Grozda;* cf. și rus. *Grozdov.*
Groze(a): *groază*, cu suf. *-e(a);* cf. și bg. *Groze*, apoi n. top. *Pîrîul* ~ și *Valea Grozii.*
Grozescu < *Groz(e)a;* cf. n. top. *Grozești.*
Grozev: bg. *Grozev.*
Grubancu: bg. *Gruban*, cu suf. antroponimic bg. *-ko.*
Grubandru: tema este bg. dial. *grub* „urît, diform, teribil" sau bg. *grub* „grobian, mojic", cu suf. (peiorativ) *-andru.*
Grubavu: *grumbav* „meșter prost".
Grubernicu: *grubă*, variantă a lui *hrubă* „pivniță; bordei", cu un sufix compus *-ernic*, format de la *-erniță*; sensul ar fi „cel care trăiește într-un bordei".
Grugu
Gruhăi: *gruhă*, variantă a lui *gruie* (v. numele următor), cu suf. *-ei*, devenit *-ăi* (cf. *Hulubei* < *hulub* etc.).
Gruia: *gruie*, femininul lui *grui* „cocor"; cf. și bg. *Gruja* și n. top. *Gruia.*
Gruianu < n. top. *Gruia* sau (și) *Gruiul*, cu suf. *-anu.*
Gruief: bg. *Gruev.*
Gruiescu < *Gruia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Gruiovici: cf. bg. *Grujov*, care va fi avînd alături (în bulgară sau în altă limbă slavă) un *Grujovič.*
Gruiță: variantă, absentă în dicționare, a lui *gruieț*, diminutiv al lui *grui* „colină (mică)"; ar putea fi un diminutiv și al lui *grui* „cocor" (cf. *Gruia*).
Grumaz: *grumaz* „gît"; cf. n. top. *Grumazul.*
Grumăzescu < *Grumaz;* cf. n. top. *Grumăzești.*
Grumeș: cf., pt. temă, pol. *Grum.*
Grumezea: *grumaz* (sau/și *Grumaz*), cu suf. *-ea.*
Grun: bg. *Gruno.*
Grunzu: *grunz* „bucată dintr-o materie tare și fărămicioasă".
Grupă: *grubă*, variantă a lui *hrubă* „pivniță; bordei" (?); cf. și bg. *Grupăev*, germ. *Grupp.*
Gucea: *Guci* (v. mai jos, s.v.); ar putea fi și un bg. *Guča*, ca „pendant" al lui *Gučo.*
Guceanu < *Gucea* sau/și *Guci* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Guci: bg. *Gučo.*
Gudac: bg. *Gudak.*
Gudea: același cu numele următor.
Gudi: bg. *Gudi;* cf. și germ., *Gude.*
Gudică: diminutiv al lui *Gudi.*
Gudumac: cf. *haidamac* „om zdravăn, dar leneș; coblizan, prostălău".
Guduță: diminutiv al lui *Gudi.*
Guga: bg. *Guga* sau/și ung. *guga* „tumoare glandulară"; cf. n. top. *Guga* (Ardeal).
Gugan: *Guga* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Gugianu: *gugi* (v. mai jos, s.v. *Gugiu*), cu suf. *-an.*
Gugiu: *gugi* (monosilabic!) „un fel de guler lat și pătrat, care atîrnă pe spate, la mantalele țărănești"; cf. n. top. *Gugești.*
Gugiuman: *guziuman* „căciulă de samur".
Gugler: același cu *Kugler* (< pol. *Kugler*) (?).
Gugleș: cf. bg. *Guglev*, *Guglov.*
Gugman: tema pare a fi bg. *Gugo*, cu suf. *-man* (cf. *gogoman*, *hoțoman* etc.); ar putea fi și *guguman*, variantă a lui *gogoman.*
Gugui: bg. *Gugo*, cu suf. diminutival *-ui;* Pașca, p. 250 are un *Gugu.*
Guguianu: *Gugui* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Guguleanu: *gugulea* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Gugulică: *gugulea* „epitet de dezmierdare pentru copii", cu suf. diminutival *-ică.*
Gui: același cu *Guiu* (v. mai jos, s.v.).
Guiaș(u): *Gui(u)* (v.s.v.), cu suf. *-aș.*
Guină: același cu *Goină* (v. mai sus, s.v.).
Guiu: bg. *Gujo.*
Guja: ung. *guzsa* „pitic"; cf. și rus. *Gužev.*
Gujă: același cu numele precedent.
Gujdu
Gulaiu: *gulai*, variantă a lui *guleai* „chef, petrecanie cu băutură multă".
Guleac: *gulă* „turmă, cîrd" (sau/și *gulă*, variantă a lui *gulie* „o legumă"), cu suf. *-eac*; tema ar putea fi și *gol.*
Guler: *guler.*
Gulgor: cf. bg. *Gărgor.*
Guli: bg. *Gule.*
Gulian: același cu *Golianu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Gulieni.*
Guliano: pare a fi același cu numele precedent, de fapt cu *Golianu*, al cărui *-u* a fost modificat, cu intenție, în *o;* cf. *Enesco*, *Ionesco* etc. Cf. și rus. *Guljanov.*
Gulie: *gulie* „o legumă" (care se numește în alte regiuni (nap).
Gulimănescu < bg. *Golemanov* (sau/și *Golemanski*), ale căror sufixe au fost înlocuite prin *-escu;* Pașca, p. 250, citează pe V. Bogrea, cu *goliman* „golan").
Gulimoz: cf. *Ghelmez* (v. mai sus, s.v.)
Guliță: *gugulea* (v. mai sus, s.v. *Gugulică*), cu suf. diminutival *-iță*, a cărui primă silabă a „căzut" prin haplologie.
Guluș: bg. *Gulo*, cu suf. *-uș.*
Guma: cf. bg. *Gumov*, rus. *Gumin.*
Gumuiș: cred că *g-* are valoarea fonetică a lui *h* (grafie slavă răsăriteană) și de aceea consider acest nume un derivat cu suf. *-iș* de la *(a) humui* „a da cu humă" (cf. *ascuțiș* < *(a) ascuți*).
Gună: bg. *Guna.*
Gune(a): bg. *Gune;* cf. și rus. *Gunev*, *Gunin.*
Guneș: *Gună* sau (și) *Gune(a)* (v.s.v) cu suf. *-eș.*

Gungureanu: tema este, formal vorbind, *(a) gunguri*, variantă a lui *(a) ginguri*; derivate cu suf. *-eanu* de la verbe nu există, se pare. Cred că *g-* este o simplă grafie (pt. *h*) și, deci, acest nume este același cu *Ungureanu*.
Gunoiu: *gunoi*.
Guran: *guran* 1. „om cu gura mare"; 2. „șalău"; eventual bg. *Goran* sau (și) n. top. *Gura* (Ardeal); cf. și n. top. *Gurani*.
Guranda: cf. gr. *Korandonakis;* cf. n. top. *Guranda*.
Guraiță: *gură*, cu suf. *-iță* (?).
Gură: *gură;* cf. n. top. *Gura* (foarte frecvent și totdeauna urmat de un determinant).
Gură largă: *gură largă*.
Gurănescu < *Guran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Gurău: *gură*, cu suf. augmentativ *-ău;* cf. și bg. *Gurov*.
Gurban: variantă a lui *curban* 1. „sacrificiu; ospăț"; 2. „animal sacrificat" sau (și) bg. *Gurban;* cf. n. top. *Gurbanul*.
Gurbănescu < *Gurban;* cf. n. top. *Gurbănești*, *Gurbenescul*.
Gurea: *gură*, cu suf. *-ea*.
Gurghiș: *Gurgu* (v. mai jos, s.v.), sau, mai degrabă, bg. *Gurgo*, cu suf. *-iș*, variantă a lui *-eș*.
Gurgiu: ar putea fi un bg. (neastestat) *Gurdžo* (cf. numele următor).
Gurgu: bg. *Gurgo;* cf. și pol. *Gurgul*.
Gurgui: *gurgui* 1. „gîtul unui ulcior"; 2. „sfîrcul țîței", 3. „vîrful opincii"; cf. n. top. *Gurguiul*.
Gurievici: cf. rus. *Guriev*, pol. *Guriew*.
Gurilă: *gură*, cu suf. *-ilă* (cf. *Ochilă* < *ochi*).
Guriță: *guriță*, diminutiv al lui *gură*.
Gurițanu: *guriță* (sau/și *Guriță*), cu suf. *-an*.
Guriuc: *Gură* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Gurlea: cf. *gurlan* = *ghiorlan* „șoarece mare".
Gurloiu: *Gurlea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Gurlui: *gurlui*, variantă a lui *gurgui* (v. mai sus, s.v.).
Gurluță: *Gurlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uță*.
Gurmeț: cf., pt. temă, bg. *Gurmov*.
Gurmiza: același cu *Grumezea* (v. mai sus, s.v.), al cărui *-r-* a suferit metateza.
Guraliuc: *guraliu* „vorbăreț", cu suf. *-iu* „apropiat" de și apoi confundat cu ucr. *-juk;* cf. și ucr. *guralnik* „muncitor la o fabrică de alcool".
Guroiu: *Gură* (v. mai sus, s.v.) sau *gură*, cu suf. augmentativ. *-oi*.
Gurschi: pol.
Guruiană: același cu numele următor.
Guruianu < n. top. *Guruieni*.
Guruzu
Guruzum
Gusse: gr. *Gusi(s)*.
Gustea: același cu numele următor.
Gusti: gr. *Gusti(s);* cf. și germ. *Gusti* (< *Augustus*).
Gustoiu: *Gusti* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Gușatu: *gușat* „(om) cu gușă la gît; prost, tîmpit".
Gușă: *gușă*; cf. n. top. *Gușa*.
Gușăilă: *gușă*, cu suf. *-ilă*.
Gușe: același cu *Gușă*.
Gușeilă: același cu *Gușăilă* (v. mai sus, s.v.).
Gușeilă a Gherăsoiului: partea a doua a acestui nume este un derivat, cu suf. *-oi*, de la *Gherase* (v. mai sus, s.v.).
Gușel: *Gușă* sau (și) *Gușe* (v.s.v.), cu suf. *-el*.
Gușetoaia: femininul, cu suf. *-oaie*, al lui *Gușeatu* (= *Gușatu*, v. mai sus, s.v., cu *ș* pronunțat „moale"); cf. n. top. *Gușetoaia*.
Gușoiu: *Gușa;* cf. n. top. *Gușoiul*.
Gușter: *gușter* 1. „un fel de șopîrlă"; 2. „gîtlej, esofag".
Gușuleac: *Gușă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-ljak*.
Gută: bg. *Guta*.
Guteanu < n. top. *Gutul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Gutoiu: *Gutu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*
Gutu: bg. *Guto* sau (și) *gut* „porumbel".
Gutuescu < *Gutu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Gutunoiu: *gutin*, variantă a lui *gutui*, cu suf. *-oi*.
Guțan: bg. *Gutsan;* cf. și *guțan*, dat de DA fără definiție, ca determinant al lui *porumbel*.
Guță: hipocoristic al lui *Gheorghe;* cf. și bg. *Gutsa*.
Guțănescu < *Guțan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Guțescu < *Guțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Guțic: același cu numele următor; cf. și *Guzic* (v. mai departe, s.v.).
Guțică: *Guță* sau (și) *Guțu* (v.s.v.), cu suf. *-ică*.
Guțoiu: *Guțu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Guțu(l): hipocoristic al lui *Gheorghe* sau (și) *guț* „porumbel"; cf. și bg. *Gutso*, it. *Guzzo*.
Guțulan: *guț* „porumbel", cu suf. compus *-olan*.
Guțulescu < *Guțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf *-(l)escu*.
Guzan: *guzan* „mîrciog", augmentativ al lui *guz* (v. mai jos, s.v.).
Guzganu: *guzgan* „mic patruped rozător, ca un șoarece foarte mare."
Guzgă: derivat regresiv de la *guzgan* (v. numele precedent).
Guzic: pol. *Guzik*.
Guzu: *guz* „cîrtiță, sobol"; cf. și rus. *Guzovkij* (pt. temă).
Gyr: bg. *Džiro*.
Gyula: ung. *Gyula* „Julius".

H

Haba: ucr. *haba* „mîrțoagă, gloabă"; cf. și *habă*, variantă a lui *abă* „țesătură groasă de lînă".
Habadan: cf. tc. *abadanlik* „bunăstare, prosperitate".
Habat: cf. ung. *habatolni* „a flecări, a vorbi repede și mult".
Habet: ucr. *habeta* „mîrțoagă, gloabă"; cf. și pol. *Habetin*.
Habia: *habă* (variantă a lui *abă*, v. mai sus, s.v. *Haba*), cu suf. *-ie*.
Habian: *Habia* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Habincu: ucr. *haba* (v. mai sus, s.v. *Haba*), cu suf. ucr. *-enko*.
Habudeanu < n. top. *Abud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Habur: *Gabur*, variantă a lui *Gabor*, cu *g->h* (fonetism ucrainean).
Hac: ucr. *gak* „cange, cîrlig" sau (și) pol. *Hak;* cf. și *Gak*, numele unui filolog rus (probabil de origine ucraineană) și *hac* „leafă".
Haccac: cf. ucr. *gačak*, diminutiv al lui *gak* (v. numele precedent); suf. rom. *-ac* este tot diminutival, în primul rînd.
Hacerian: arm.
Haciadurov: arm. *Hacidur* (DO, p. 437), cu suf. sl. (= bg.) *-ov;* cf. *Hačaturjan*, numele unui compozitor sovietic.
Hacig: pol. *Haczyk*.
Hacighean: *Hacig* (v. numele precedent), cu suf. *-ean* (sau arm. *-ian*).
Haciuc: *Hac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Hacman: pol. *Hakman*.
Hacoviciuc: cf., pt. temă, ucr. *gakuvatij* „în formă de cîrlig".
Hada: ucr. *gada* „gînd, cuget" (cf. *Gîndu*); cf. și *hadă* „lăptoc (la moară)".
Hadan: *Hada* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Hadarag: *hadarag*, variantă a lui *hădărag* 1. „lemnul cel mai scurt al îmblăciului"; 2. „unul dintre lemnele năvodului"; (fig.) „om voinic și cam necioplit".
Hadișca: *Hada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-iška* (> rom. *-ișcă*).
Hadîmbu: *hadimb*, variantă a lui *hadîm* „eunuc"; cf. n. top. *Hadîmbul*.
Hadircă: ucr. *gajdarka* „bîta celui care paște oile"; cf. și *hădarg*, variantă a lui *hadarag* (v. mai sus, s.v. *Hadarag*).
Hadjieff: bg. *Hadžiev*.
Hadjigoricev: tc. *hağı* (>rom. *hagiu*), ca însoțitor al unui nume înseamnă „un titlu de onoare pentru cel ce a făcut o călătorie la locurile sfinte", plus bg. *Gorčev*.
Hadrava: cf. ucr. *gadra* „mama pădurii; baba cloanța: bătrînă certăreață".
Hagău: variantă a lui *hăgău* „loc minat de apă, loc sterp".
Hagiac: *Hagiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ac*.
Hagiani: gr. *Agianni(s)*.
Hagianoff: *Hagiani* (de fapt, numele grecesc corespunzător), cu suf. bg. *-ov*.
Hagienoff: același cu numele precedent.
Hagianoglu: gr. *Agianoglu*.
Hagianu < n. top. *Hagieni*.
Hagianuș: *Hagianu* (v. numele precedent), cu suf.diminutival *-uș*.
Hagiescu: *Hagiu;* cf. n. top. *Hagiești*.
Hagiu: *hagiu* „cel care a făcut o călătorie la locurile sfinte, spre a se închina" (Ierusalimul pentru creștini și Meca pentru mahomedani).
Hagichirea: *hagi Chirea*.
Hagi-Constantin: *hagi Constantin*.
Hagi-Duvan: *hagi Duvan* (v. la *D*, s.v.).
Hagi-Gheorghe: *hagi Gheorghe*.
Hagigogu: *hagi Gogu*.
Hagigreta: *hagi Greta* (< germ. *Grete*).
Hagimihale: *hagi Mihale* (v. la *M*, s.v.).
Hagi-Mosco: același cu numele următor; cf. n. top. *Hagi-Moscu*.
Hagi-Moscu: *hagi Moscu* (v. la *M*, s.v.).
Hagi-Nicolau: *hagi Nicolau* (v. la *N*, s.v.).
Hagi-Panait: *hagi Panait* (v. la *P*, s.v.).
Hagi-Panteli: *hagi Panteli* (v. la *P*, s.v.).
Hagi-Paraschiv: *hagi Paraschiv* (v. la *P*, s.v.).
Hagi-Pitiș: *hagi Pitiș* (v. la *P*, s.v.).
Hagi-Popp: *hagi Pop(p)* (v. la *P*, s.v.).
Hagistoica: *hagi Stoica* (v. la *S*, s.v.).
Hagi-Ștefan: *hagi Ștefan* (v. la *Ș*, s.v.).
Hagima: *hagimă*, variantă a lui *hașmă* „diverse specii de ceapă".
Hagiopol: gr. *Agiopulu*.
Hagoș: cf. *hăgaș* „surpătură pe spinarea muntelui".
Hahon: cf. *hahan* „par" sau *hahol* „ucrainean" sau ucr. *hahońki* „glumă".
Haica: *haică* „numire pe care ciobanii o dau oilor după culoarea linii".

Haicu: „masculinul" numelui precedent.
Haidan: un. *hajdan* „vremea de altădată, antichitate"; ar putea fi și o variantă, absentă în dicționare, a lui *haidău;* suf. *-an* este și el „peiorativ".
Haidău: *haidău* „argat boieresc la vite; om voinic, tînăr, dar leneș"; cf. n. top. *Haidăul.*
Haidăuță: *haidău* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uță.*
Haidăuțu: același cu numele precedent.
Haidu: ung. *hajdú* „haiduc".
Haiduc: *haiduc;* cf. și ucr. *Hajduk.*
Haiduchievici: pol. *Hajdukiewicz.*
Hainagiu: tc. *aynağı* „fabricant sau vînzător de oglinzi"; cf. bg. *(H)ajnadžiev.*
Haină roșie: *haină roșie;* cf. *Dacorom.*, III, p. 431, unde se spune că, la început, s-a spus *haină de roșie,* adică „... de purpură".
Haios: același cu numele următor (scris ca în maghiară) sau ung. *hajósz* „marinar".
Haioș: ung. *hajós* „corăbier".
Haipan
Haisan: cf. cr. *gajsanie* „salt, săritură" și *Hajsa.*
Haită: *haită* 1. „ceată de vînători"; 2. „cird de cîini"; 3. „cățea; femeie rea".
Haitău: *hăitău* „hăitaș".
Haitomic
Haivacă: cf. numele următor.
Haivei: ucr. *aj-vej* „exclamație folosită de evrei, cînd se sperie".
Haizea: tc. *haiz* „stăpînitor" (devenit antroponim), cu suf. *-ea.*
Hajdu: cred că este același cu *Haidu* (v. mai sus, s.v.), de fapt, cu ung. *Hajdu,* căruia i s-a păstrat grafia originară.
Halabrici
Halac: gr. *Halak(a)*; cf. și *alac* „o specie de grîu".
Halaghiuc
Halagian: tema este aceeași ca a numelui următor (suf. arm. *-ian*).
Halagioglu: tc. *alağı* „călău", cu tc. *-oglu* „fiu"; cf. și bg. *Haladziev.*
Halaicu: ucr. *galajko* „certăreț, limbut".
Halaidjoglu: același cu *Halagioglu* (v. mai sus, s.v.).
Halalai: variantă, absentă în dicționare, a lui *halalaie* „zgomot, gălăgie".
Halanciuc: ucr. *galánka* „laț de frînghie, folosită ca legătură", cu suf. ucr. *-čuk.*
Halangescu: *halingă* „tufiș, tufăriș mărunt"; cf. și *Hal(l)unga* (v. mai jos, s.v.).
Halasanu: cf., pentru temă, ung. *halasz* „pescar".
Halașanu: ung. *hálásan* „recunoscător".
Halat: *halat,* cu sensuri foarte diferite între ele, fiecare apt de a deveni antroponim (la început, cognomen); cel mai răspîndit este acela de „haină bărbătească de casă".
Halațiu
Halălău: *hălălău,* variantă a lui *hălăoi* „greoi, leneș, trîndav".
Halbău: cf., pentru temă, *hilbe* „lături".
Halchini: it.
Halciu: bg. *Halčo.*
Haldan: *haldan* „fir(e) de cînepă semănat(e) printre păpușoi".
Halga: cf. *Halăga* (DO, p. 292).
Halibei(u): tc. *ali* „înalt, superior" și *bey* „domn".
Halic: *alic,* variantă a lui *alică* „proiectil sferic de plumb cu care sînt încărcate cartușele puștii"; cf. și varianta *halică* „bobul unei specii de fasole".
Halici(u): *hălici,* variantă a lui *alic* (v. numele precedent); cf. și rus. *Haličev,* pol. *Galicz.*
Haliniuc: ucr. *Galinjuk.*
Halip: același cu numele următor; cf. și *halep* „cotul de Alep" (măsură de lungime).
Halipa: *halipă* „haină ruptă".
Halipli: tc. *Halep* (n. top. *Alep*), cu suf. tc. *-li* „originar din Alep" (cf. *Misirliu* „egiptean" < tc. *Misir+li*).
Haliski: pol. *Halitski.*
Halita: pare a fi o transcriere greșită pentru *Halița.*
Haliț: același cu *Haliță* (v. mai jos, s.v.).
Halița: același cu numele următor; cf. n. top. *Halița.*
Haliță: *haliță* „bărbat sau femeie cu purtarea rea"; cf. și bg. *Halitsa.*
Halla: gr. *Hala;* cf. și *hală* „furtună mare, vijelie".
Hal(l)unga: *halungă,* variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *halingă* „tufiș"; cf. n. top. *Halinga.*
Halmaciuc: pare a fi același cu următorul, plus suf. ucr. *-(j)uk.*
Halmagi: același cu numele următor; cf. și n. top. *Hălmagiu* (Ardeal).
Halmaghi: n. top. ung. *Halmágy* (< *halmag* „secară").
Halmău: n. top. *Halmeu* (Ardeal).
Halt: *halt* „palavre, mofturi, vorbe goale".
Haltan: același cu *Haldan* (v. mai sus, s.v.)?; cf. și bg. *Haltev,* al cărui sufix a putut fi înlocuit prin *-an.*
Halunae (?): *a lui Nae*(?).
Halungescu <*Hal(l)unga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Haluș: ung. *hálós* „reticular, în formă de rețea"; cf. n. top. *Haloș.*
Hamancioglu: tc. *hamamğı* (v. mai jos, s.v. *Hamangiu*) și tc. *oglu* „fiu"; cf. și gr. *Hamamtzoglu.*
Hamanecie: tema *(haman-)* este aceeași ca a numelui precedent; neclară mi se pare partea finală (transcrisă, poate, greșit).
Hamangiu: tc. *hamamğı* „proprietar sau chiriaș al unei băi publice"; cf. și bg. *Hamamdžiev,* n. top. *Hamamgi* (Dobrogea).
Hamar: cf. bg. *Amarov.*
Hamat: *hămat,* variantă a lui *înhămat* (fig). („om) purtat de alții, după voința lor"

Hambaraş: *hămbăraş* „poştava (la moară), în care curge făina".

Hambăruş: *hămbăruş*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *hambar*.

Hambăşanu: *hambeş* „harnic", cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Hameu: *hameu*, variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *hămei* (v.s.v. *Hămeiu*); cf. n. top. *Halmeu* (Ardeal)

Hampu: tc. *hampa* „tovarăş, părtaş"; Paşca, p. 252 se gîndeşte la srb. *Hampoc*.

Hamuraru: *hamurar* „cel care face sau vinde hamuri".

Hamură: derivat regresiv de la *hamurar* (v. numele precedent) sau forma veche de plural a actualului *hamuri*).

Hamz(e)a: tc. *(H)amza;* cf. şi gr. *Hamzas*.

Hamzescu < *Hamza* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Hamziu: *Hamz(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.

Han: germ. *Hahn;* ar putea fi şi un hipocoristic de la germ. *Johann* (cf. *Haneş* de mai jos). Cf. şi bg. *Hano*.

Hanachiuc: pol. *Hanak*, cu suf. ucr. *-juk*.

Hanagic(k): tc. *anağik* „mămucă, măicuţă".

Hanagică: acelaşi cu numele precedent.

Hananel: *Anania* (v. la *A*, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Hanca: bg. *Hanka*.

Hancea: un bg. *Hanča*, absent în dicţionarul folosit de mine, dar „cerut" de *Hančo* şi de *Hanka;* cf. n. top. *Hancea*.

Hanceriuc: *Hanceru* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-juk*.

Hanceru: variantă, cred, a lui *hanger* „pumnal încovoiat care se purta la brîu".

Hanciu: bg. *Hančo*.

Hanciulescu < *Hanciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Hanciuţa: *Hancea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Hancov: bg. *Hankov*.

Hancu: un bg. *Hanko*, neatestat pentru mine, dar „cerut" de *Hanka* şi de *Hančo*; cf. şi germ. *Hanka, Hancke*.

Handa: gr. *Handa(s)*.

Handarache: acelaşi cu *Andarachi* (v. la *A*, s.v.).

Handaric: cf. gr. *Andarikian*.

Handareanu: *Handarache* (v. mai sus, s.v.), cu înlocuirea suf. „străin" prin „rom." *-eanu*.

Handoca: ung. *handóka* „un fel de mîncare".

Handra: *handră* 1. „zdreanţă"; 2. „un fel de iarbă ce creşte prin grîu"; cf. şi gr. *Handras*.

Handrea: *handră* (sau *Handra*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Handreş: *handră*, cu suf. *-eş*.

Handriogil

Handru: gr. *Andros. Andru*.

Handruşcă: *Handru*, cu suf. diminutival *-uşcă;* cf. şi pol. *Andruszko*.

Handuc: cf. *Handoca*.

Hanea: gr. *Hani(s);* cf. şi bg. *Hanev*.

Haneş: germ. *Johannes*, cu *-s* pronunţat (ca în maghiară) *ş;* cf. *Haneş* Begner, judele Braşovului, care era sas (deci *Johannes*), menţionat de Coresi (cf. germ. *Hannes*). Cf. n. top. *Hănăşeni, Hănăşeşti*.

Hanga: ung. *hanga* „pădure stearpă de tufe pitice; pădure de pini pe pămînt nisipos".

Hangalet: cf. ung. *hangolat* „dispoziţie (stare de spirit), atmosferă".

Hangan(u) < n. top. *Hangul;* cf. şi *hangan* „o specie de porumb".

Hanganaş : *Hangan(u)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aş*.

Hangareţi: *hang* (din locuţiunea *a ţine hangul*), cu suf. *-ăreţ; -i* arată pronunţarea moale a lui *ţ*.

Hanghel: acelaşi cu *Anghel* (v. la *A*, s.v.); *h*-vine de la *arhangel*, prin analiză greşită. Cf. şi bg. *Hangel*.

Hanghiuc: bg. *Ango*, cu suf. ucr. *-juk*.

Hangiac: gr. *Hantzakos*.

Hangiopol: *hangiu* (sau *Hangiu*), cu suf. gr. *-opulos*.

Hangiu: *hangiu* „cel ce ţine un han".

Hango: acelaşi cu numele următor.

Hangu: *hang* „unele părţi ale instrumentelor muzicale"; trebuie ţinut seamă şi de sensul etimonului ung. *hang* „ton, sunet, zgomot"; cf. n. top. *Hangul*.

Hani: gr. *Hani(s)*.

Hansa: acelaşi cu numele următor.

Hansă: *hansă* „dor, nostalgie".

Hanta: acelaşi cu numele următor.

Hantă: bg. *Hanto;* cf. şi *hant* „glie".

Hanteş: tema este aceeaşi cu numele precedent; cf. ung. *hantos* „acoperit cu brazde".

Hanţă: *hanţă* „haină de purtare, de lepădat"; cf. şi *hanţă*, variantă a lui *harţă* „luptă, bătaie; sfadă". Cf. n. top. *Hanţa*.

Hanţu(l): *hanţ* 1. „stîrv, hoit"; 2. „vită slabă"; cf. şi gr. *Antzos, Antzu*, germ. *Hanz*, pol. *Hantz*. Cf. n. top. *Hanţul*.

Hanţuchi: dacă, pt. temă, pornim de la gr. *Antzu* (v. numele precedent), finala se poate explica tot prin greacă.

Hanu: bg. *Hano;* cf. şi *Han* (v. mai sus, s.v.).

Hanus: pol. *Hanus;* cf. şi *hanus* „mălură".

Hanusac: cf. pol. *Hanusek;* în orice caz, tema este pol. *Hanus*.

Hanuschi: pol. *Hanus*, cu suf. (tot pol.) *-ski*.

Hanuşac: pol. *Hanusz*, cu suf. sl. (slovac) *-ak*.

Hanutz: acelaşi cu numele următor.

Hanuţ(u): *Hanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.

Hanzu: „masculinul" lui *Hamz(e)a* (v mai sus, s.v.).

Hapalet: cf., pt. temă, gr. *Happa(s)* și rus. *Hapalov*.
Hapan: cf. pol. *Hapon*.
Hapciuc: ucr. *Hapčuk*.
Hapeci: cf. pol. *Hapek*.
Haplău: *hăplău*, augmentativ al lui *haple* „nătărău, tont".
Hapliuc: cf. ucr. *gaplik* „cîrlig de sîrmă folosit la confecționarea unor obiecte de îmbrăcăminte".
Hapoianu: același cu *Hăpăianu* (v. mai departe, s.v.).
Harabagiu: *harabagiu* „căruțaș".
Harabanov: *harabă* „căruță mare de transport", contaminat cu *șarabană* „căruță (de transportat oameni)" < rus. *šaraban*, cu suf. rus. *-ov*.
Harabeț
Harabulă: cf. *barabulă* „cartof".
Haracea: *harac* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.
Harag: *harag*, variantă a lui *harac* „par care servește la ridicarea viței de vie".
Haraga: pare a fi varianta feminină a lui *hrag* (v. numele precedent).
Haragea: *harag* (sau *Harag*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Haragos: ung. *haragos* „mînios, răutăcios".
Haragoș: același cu numele precedent; scris însă cum se pronunță (ung. *s=ș*).
Haralamb: același cu *Haralambie* (v. mai jos, s.v.).
Haralambescu < *Haralamb(ie)* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Haralambie: nume calendaristic.
Harambașu: *harambașă* „căpitan de hoți".
Haramu: *haram* 1. „lucru luat pe nedrept, cu hapca"; 2. „vită păcătoasă, gloabă" (ca termen de batjocură).
Haranaciu: *haranaci*, variantă a lui *hrănaci* „mîncăcios".
Harap(u): *harap*, variantă a lui *arap* 1. „negru, negroid"; 2. „arab"; cf. n. top. *Harapul*.
Harapciuc: *Harap* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čuk*.
Haras: pol. *Haras*.
Harasemiuc: același cu numele următor.
Harasemiuc: pol. *Harasimiuk* (de fapt, ucr., după suf. *-juk*).
Harasim: ucr. *Harasyn*, pol. *Harasim*.
Harașmoc: cf. pol. *Harasymow* (cu *-ow* înlocuit prin *-oc*; cf. n. top. *Topologul* < sl. *topolov*).
Harbădă: cf. tc. *arbede* „discuție, ceartă".
Harbur: *hrăbor* „viteaz, curajos", cu metateza lui *-r*.
Harbuz: *harbuz* „pepene verde".
Harbuzaru: *harbuzar* „cultivator sau vînzător de harbuji", absent în dicționare.
Harca: bg. *Arka* (absent în izvoarele mele, dar cerut de *Arko*, v. mai jos, s.v. *Harcu*); cf. și gr. *Harkas*.
Harciog: *hîrciog* 1. „specie de mamifer rozător"; 2. „guzgan, cloțan", cu *-a-* pt. *î* (adică *â*) prin lăsarea la o parte (intenționat!) a semnului diacritic.
Harconițoi
Harcotă: *harcotă* „femeie cu purtare rea"; cf. și ucr. *garkota* „vorbire hîrîită, graseiată".
Harcu: ucr. *Harko* sau (și) bg. *Arko*; cf. și pol. *Harko*.
Harea: gr. *Hari(s)*; cf. și bg. *Hari*.
Harega: formație, neclară pt. mine, de la *harag* (cf. mai sus, s.v. *Harag*).
Haret: gr. *Haritos, Haritu*.
Hareti: același cu numele precedent; cf. și gr. *Haritidi(s)*.
Hargidan: cf. *Orghidan* (v. la *O*, s.v.).
Harhas: cf. *harhat* „larmă, țipăt, ceartă zgomotoasă".
Harhaz: același cu numele precedent.
Hariciol : *harici*, variantă a lui *arici*.
Harida: gr. *Harida(s)*.
Hariga: ucr. *Hariga*.
Haring: *haring*, variantă a lui *hering* „scrumbie".
Harip: pare a fi o variantă a lui *(h)aripă* (v. numele următor).
Haripcă: *haripă*, variantă a lui *aripă*, cu suf. *-că*.
Harisescu: gr. *Haris*, cu suf. *-escu*; v. și numele următor.
Harisiade: gr. *Harisiadi(s)*.
Hariton: nume calendaristic; cf. și bg. *Hariton*, rus. *Hariton*.
Haritonovici: *Hariton* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.
Harizomenov
Harincea: *harancă* „nume de ocară ce se dă unei femei rele."
Harles: gr. *Harlas*.
Harlescu < *hirlă* „scroafă rău hrănită" (sau/și *hirlav* „ticălos, stricat"), cu *-i-* (scris *a* fără semnul diacritic.
Harmanschi: bg. *Armenski* (cu *-e->a* sub influența lui *arm(e)an)*.
Harmasariu: *harmasar*, variantă a lui *armăsar*.
Harmatiuc: pol. *Harmata*, cu suf. ucr. *-juk*.
Harna: ucr. *garna*, femininul lui *garnij* „bun, frumos".
Harnagea: ucr. *garnij* (v. numele precedent), cu suf. *-ag* (variantă a lui *-ac*), a dat mai întîi un *harnag* (devenit antroponim, absent în fișierul meu), de la care s-a derivat cu suf. *-ea*, *Harnagea*.
Harnaj: același cu numele precedent.
Harnea: *Harna* (v. mai sus; s.v.), cu suf. *-ea*.
Harnuțu: *Harn(e)a* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț*.
Harosa
Harpa: gr. *Arpa*; cf. și ung. *árpa* „orz".
Harpale: gr. *Harpali(s)*.

Harpalete: pare a fi un derivat, cu suf. *-ete*, al numelui precedent; cf. însă *(a) hărpăi)* „a mînca repede“, care „merge“ mai bine ca poreclă.
Harpeş: acelaşi, ca temă, cu *Arpaş*, dat de DO, p. 183 (< ung. *árpa* „orz“, cu suf. *-eş*).
Harşana
Harta: gr. *(H)arta(s)*.
Hartea: *Harta* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Hartel: germ. *Hartel;* cf. şi pol. *Hartel* (care e, de fapt, acelaşi cu omonimul german).
Hartia: acelaşi cu *Hartea* (v. mai sus, s.v.).
Hartman: germ. *Hartmann;* cf. şi pol. *Hartman* şi bg. *Hartmanov*.
Hartolomei: variantă a lui *Vartolomei* (v. la *V*, s.v.); cf. şi *Hortolomei* (v. mai departe, s.v.). Pentru *h < v*, cf. *hulpe < vulpe*.
Harton: acelaşi cu *Hariton* (v. mai sus, s.v.); cf. şi gr. *Hartona*.
Hartular(i): gr. *Hartulari(s)*.
Hartup: cf. *hartop* „grotă, adîncitură, groapă“.
Harţuche: acelaşi cu numele următor.
Harţuchi: cf. pol. *Harczuk*.
Harvatescu: acelaşi cu *Arvătescu* (v. la *A*, s.v.).
Harzu: *harz*, variantă a lui *arz* „petiţie, jalbă, plîngere“ (contra domnilor ţărilor noastre, adresată sultanului).
Has(s)an: acelaşi cu *Asan* (v. la *A*, s.v.); cf. n. top. *Muntele lui Hasan* (Dobrogea).
Hasapi: gr. *Hasapi(s)*.
Hasaş: ung. *hasas* „pîntecos“.
Hasaşiu: acelaşi cu numele precedent (*-i-* arată pronunţarea „moale“ a lui *ş*, iar *u* este articolul).
Hasdup: cf. *Husdup* (v. mai departe, s.v.).
Hasi(e)gan: acelaşi cu *Haşegan* (v. mai jos, s.v.).
Hasiuc: ucr. *Haśuk*.
Hasmaţuchi: *hasmaţuchi*, numele a două plante (una, erbacee, cu miros plăcut).
Hasna: *hasná*, variantă a lui *hazná* 1. „tezaur“; 2. „clădire, ladă, sac etc., în care se păstrează un tezaur“; 3. „rezervor de apă; cişmea“.
Hasnaş: *hasná* (v. numele precedent), cu suf. *-aş*.
Hasnătaru: *hasnătar* 1. „vistier, tezaurar“; 2. „cel ce deşartă hasnaua (=latrina)“.
Haster: cf. pol. *Hasterman*.
Haş: ung. *has* „pîntece“.
Haşcu: pol. *Haszko*.
Haşdău: DO, p. 293, s.v. *Hajdău* redă explicaţia propusă de slavistul I. Bogdan (*hazdea* „mătase scumpă“, cuvînt de origine germană).
Haşdeu: variantă a numelui precedent. Marele nostru învăţat şi-a scris numele şi în alte feluri, de pildă: *Hijdău*, *Hasdeu*, *Hajdău*.
Haşegan(u): < n. top. *Haşag* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Haşiu: acelaşi cu *Haş* (v. mai sus, s.v.), cu *-i-*, care arată pronunţarea „moale“ a lui *ş* şi cu „articolul“ *-u*.
Haşnas: pare a fi o transcriere greşită a lui *Hasnaş* (v. mai sus, s.v.).
Haşot(t)i: gr.
Haşu: acelaşi cu *Haş* (v. mai sus, s.v.).
Hatără: acelaşi cu *Hatură* (v. mai jos, s.v.).
Hatcu: bg. *Átko*.
Hathozi: pare a fi un nume unguresc (şi *hat* şi *hoz* există în dicţionare).
Hatman(u): *hatman* „comandant al armatei (în Moldova)“ sau „al zapciilor (în Muntenia)“.
Hatos: gr. *Hatos*.
Hatură: ar putea fi un singular nou al pl. *haturi* (sing. *hat* „ordin sau decret ieşit din cancelaria sultanului“).
Haţ(i)egan(u) < n. top. *Haţeg* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Haţmaţuchi: acelaşi cu *Hasmaţuchi* (v. mai sus, s.v.).
Haţu: gr. *Hatsos*.
Hau: *(h)au*, interjecţie, care „exprimă diverse stări şi sentimente“; cf. *Hăulică* (v. mai jos, s.v.).
Haucă: ucr. *hauk*, genitiv *-ká* „fus“; cf. şi *hauc* „vreasc“.
Hauceanu: *Haucă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Haulică: acelaşi cu *Hăulică* (v. mai departe, s.v.).
Havei: cf. tc. *havi* „cuprinzător“.
Havîrneanu: acelaşi cu *Hăvîrneanu* (v. mai departe, s.v.).
Havrilă: acelaşi cu *Gavrilă* (v. la *G*, s.v.).
Havriliu: acelaşi cu *Gavriliu* (v. la *G*, s.v.).
Havriliuc: ucr. *Havrilúk;* cf. şi *Gavriliuc* (v. la *G*, s.v.).
Haza: gr. *Aza(s)*.
Hazan: tc. *âzam* „mare, superior“; cf. şi tc. *hazan* „toamnă“.
Hazaparu: tc. *azap* „chin, suferinţă“, cu suf. *-ar;* cf., pt. temă, şi *hazap* „mîncău“.
Hazaplară: cf., pt. temă, numele precedente.
Hazarian: gr. *(H)azarian* (de fapt, probabil, nume armenesc).
Hazgan(u): acelaşi cu *Hasigan* (v. mai sus, s.v.), al cărui *-i-* neaccentuat s-a sincopat.
Haznataru: acelaşi cu *Hasnătaru* (v. mai sus, s.v.).
Hazu: tc. *az* „mic, mărunţel“.
Hăbăşescu < n. top. *Hăbăşeşti*.
Hăbeanu < n. top. *Hăbeni*.
Hăbuc: *hăbuc* 1. „bucată (dintr-o haină)“; 2. „om scurt şi gros, hîd şi urît“.

Hădărean(u) < n. top. *Hădărău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Hăgan: pare a fi o variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *hăgău* „loc spălat, mînat de ape"; pt. echivalenţa *-ău = -an*, cf. *bădărău — bădăran*.

Hăidăuţ: *haidău* „paznic de vite mari; om voinic, tînăr, dar leneş"; cu suf. diminutival *-uţ*.

Hăinăgiu: acelaşi cu *Hainagiu* (v. mai sus, s.v.).

Hăineală: *hăineală*, derivat, absent în dicţionare, de la *(a se) hăini* „a deveni necredincios, a se răzvrăti", cu suf. *-eală;* cf. şi n. top. *Hăineală*.

Hăinuţă: *hăinuţă*.

Hăisan: acelaşi cu *Haisan* (v. mai sus, s.v.).

Hăjdăţean(u): acelaşi cu *Hăşdăţean* (v. mai departe, s.v.).

Hăjdeţean: acelaşi cu numele precedent.

Hălăciugă: *hălăciugă* „tufă, tufiş, desiş".

Hălăian: *(a) hălăi* „a se sfădi, a răcni", cu suf. *-an* (cf. *Huian*, v. mai departe, s.v.).

Hălălău: *hălălău*, variantă a lui *hălăoiu* „greoi, leneş, trîntor".

Hălănceseu: acelaşi cu *Hălăngescu* (v. mai jos, s.v.).

Hălăngescu < *halingă* „tufiş, tufăriş mărunt"; cf. *Halungescu*, de fapt, acelaşi cu acesta din punct de vedere etimologic.

Hălăpciug: cf. *Hălăciugă* (v. mai sus, s.v.).

Hălăşag: ung. *halas* „heleşteu, iaz (cu peşte)", cu suf. *-ag*.

Hălăşan(u): *haleş*, variantă a lui *jaleş* „o plantă", cu suf. *-(e)an;* cf. n. top. *Haleşul*.

Hălăteanu: *halat* „unealtă, instrument", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Hălăucă: ucr. *golooka* „căpuşor"; cf. n. top. *Hălăuca*.

Hălăuceseu < *Hălăucă;* cf. şi n. top. *Hălăuceşti*.

Hălceanu < n. top. *Hălceni*.

Hăliucă: ucr. *Haluk*.

Hălmaciu: cf. n. top. *Hălmagiu* (Ardeal); cf. şi *Halmaciuc*, *Halmagi* (v. mai sus, s.v.).

Hălmăgeanu < n. top. *Hălmagiu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Hăloiu < *Halla;* cf. şi *hălăoiu* „greoi, leneş, trîndav".

Hămbăşean: *hambeş* „harnic", cu suf. (antroponimic) *-ean(u);* cf. şi n. top. *Hamba* (Ardeal).

Hămeiu: *hămei* „plantă ierboasă, agăţătoare, ale cărei flori sînt folosite la fabricarea berii"; cf. şi *Hameu* (v. mai sus, s.v.).

Hăncea: *Hanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Hăncescu < *Hanciu* sau (şi) *Hăncea;* ar putea fi un derivat şi de la *Hanţă* sau *Hanţu(l)* (cf. *Bistricioara* < *Bistriţa*). Cf. n. top. *Hănceşti* (Ardeal).

Hăncian

Hănciulescu < *Hanciu* sau (şi) *Hăncea* (v.s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Hăngănescu < *Hanganu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Hăngănuţiu: *Hanganu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ* (*-i-* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*, iar *-u* este articolul).

Hănescu: *Han(u)*; cf. n. top. *Hăneşti*.

Hănţescu: *Hanţă* sau/şi *Hanţu;* cf. n. top. *Hanţeşti*.

Hănţilă: *Hanţă* sau/şi *Hanţu* (v.s.v.), cu suf. *-ilă*.

Hănţoiu: *Hanţă* sau/şi *Hanţu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Hăpăianu < n. top. *Hăpăi*, cu suf. *-anu*.

Hăpălău: acelaşi cu *Haplău* (v. mai sus, s.v.); cf. şi *(a) hăpălui* „a bate ca cîinii, a lătra".

Hăpăoanu: cf., pt. temă, *(a) hăpăi* „a mînca repede".

Hăpjilă: acelaşi cu *Gobjilă* (v. la *G*, s.v.); *h-* pt. *g*, pronunţare ucraineană.

Hăpreanu: acelaşi cu numele următor.

Hăprian < n. top. *Hăpria* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Hăpurnea

Hăralui: *haral*, variantă a lui *arar* „un fel de ţol de pînză groasă şi rară"; „sac mare de pînză groasă", cu suf. diminutival *-ui*.

Hărăbor: *hărăbor* „sănătos, sprintenel, vioi (mai ales despre copii)".

Hărădău: *hădărău*, variantă a lui *hădărag* 1. „piesă de lemn la diverse unelte"; 2. (fig.) „om care umblă fără rost", cu metateza lui *-dă-*.

Hărădăuţ: diminutiv al numelui precedent.

Hărăguş: acelaşi cu *Haragoş* (v. mai sus, s.v.).

Hărăşteanu < n. top. *Hărăşti* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Hărătău: pare a fi produsul unei contaminaţii (*hărete* şi *hărău*, variante ale lui *herete*); cf. numele următor.

Hărăţu: *hărăţ*, variantă a lui *herete* „diverse specii de uliu".

Hărăuţă: *hărău*, variantă a lui *herete* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uţ*.

Hărduţ: cf., pt. temă, ung. *hord* „fişie lată; linie, bandă"; cf. şi bg. *Arda*, *Ardev*.

Hărgălaş: cf. *hargalic* „amestecătură; grămadă".

Hărmănescu < *harman*, variantă a lui *arman* „arie".

Hărsu: acelaşi cu *Hîrs(u)* (v. mai departe, s.v.).

Hărsulescu < *Hărsu;* acelaşi cu *Hîrsulescu* (v. mai departe, s.v.).

Hărşan: cf. *harşău*, variantă a lui *aşău* „hîrleţ".

Hăşdăţean < n. top. *Hăşdat(e)* (Ardeal), cu suf. *-ean*.

Hăşie: *hăşie*, variantă a lui *hărşie* „piele sau blană (de miel)".

Hătărăscu: *hotar*, cu *-o-*>*ă* prin asimilaţie sau, poate, sub influenţa etimonului (ung. *határ*).

Hăţulescu < *hăţ* 1. „parte a hamurilor (la cai)“; 2. „laţul (din funie) cu care erau spînzuraţi cei condamnaţi la moarte prin spînzurătoare“.

Hăucă: *hăuc* „tîrnăcop“; cf. şi *Găucă* (v. la *G*, s.v.), pol. *Hauke*.

Hăulescu < *haulă* „casă (mare şi) goală“; cf. şi numele următor.

Hăulică: *hăulică*, variantă absentă în dicţionare a lui *aulică* < *auleu!* (=*aoleu*).

Hăuş

Hăvîrneanu < n. top. *Havîrna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Heaşcă: *haşcă* „piele“ (variantă a lui *hărşie*) sau (şi) *haşcă* „butuc, buştean, buturugă“ (pl. *hăşci* a putut deveni *heşci*, de la care s-a format un singur nou: *heaşcă*).

Hebei: cf. ung. *hebege* „gîngav, bîlbîit“.

Hedeşiu: ung. *edesen* „dulce; drăguţ, plăcut; graţios“.

Hegheş: ung. *hegyes* „încrezut, înfumurat“.

Heisu: *heis!*, variantă a lui *hăis!* „strigăt cu care se cîrmesc boii (înjugaţi) de la dreapta la stînga“; cf. *Hăisan* (v. mai sus s.v.) şi *Hoisescu* (v. mai departe, s.v.)

Helciu: *helciu*, variantă a lui *helge* „nevăstuică“.

Helciug: cf. *Heleciucă* (v. mai jos s.v.).

Helcovschi:

Heleciucă: acelaşi cu *Hălăciugă* (v. mai sus, s.v.)

Helepciuc: ucr. *halepa* 1. „necaz“; 2. „timp urît“, cu suf. ucr. *-čuk*.

Helera: acelaşi cu numele următor.

Helerea: gr. *Heileris*.

Heleşteanu: < n. top. *Heleşteni* sau (şi) *Heleşti* (Ardeal).

Heleşteu: *heleşteu* “lac cu peşti; iaz“.

Helhianu

Heliade: acelaşi cu *Eliade* (v. la *E*, s.v.).

Helici: pol. *Hellich*.

Helmer

Helmeşanu < n. top. *Almaş* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Helţianu < n. top. *Helţiul*, cu suf. *-anu*.

Heluţa: acelaşi cu numele următor.

Heluţă: cf., pt. temă, gr. *Helas*, *Heli(s)* şi ung. *héla* „gol“.

Hemeliuc: ucr. *hmel'* „hamei“, cu suf. ucr. *-juk*.

Hemiuc

Henche: germ. *Henke*.

Henciu: acelaşi cu *Enciu* (v. la *E*, s.v.).

Hendoreanu < n. top. *Hendorf* „veche denumire a satului Brădeni“ (jud. Sibiu), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Hendoveanu: cf., pt. temă, bg. *Endovidski*.

Hendrea: bg. *Endrju* sau (şi) *Endrov*.

Henea: bg. *Heni*.

Henegaru

Henteş: ung. *hentes* „cîrnăţar“.

Hentzescu: acelaşi cu *Henţescu* (v. mai jos, s.v.).

Henţea: *Hanţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*; cf. şi germ. *Henzen*.

Henţescu < *Henţea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Henţia: acelaşi cu *Henţca* (v. mai sus, s.v.).

Henţiu: *Henţca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* (echivalentul lui *-escu*).

Hepeal

Hepites: gr. (absent în izvoarele mele).

Hera: gr. *Hera(s)*.

Heraru: *herar*, variantă regională a lui *fierar*.

Herădău: variantă regională a lui *feredeu* „baie“ (absentă în dicţionare).

Herăscu: *Hera* sau (şi) bg. *Hero(v)*; cf. şi *Herescu* (v. mai jos, s.v.).

Herăşescu: cf., pt. temă, *hireş* „vestit, faimos“.

Herbay: cf. tc. *erbain* „postul cel mare“ (înainte de Paşti).

Herbei: acelaşi cu numele precedent.

Herberescu < *hărbar* (sau *Hărbar*, absent în fişierul meu), variantă a lui *hîrbar* „hoinar; cutezător, îndrăzneţ“.

Herbst: germ. *Herbst*; cf. şi pol. *Herbst* (tot german, de fapt).

Herbut: pol. *Herbut*.

Herciu: cf., pt. temă, bg. *Hero*, de la care un derivat cu suf. *-čo* este nu numai posibil, ci şi probabil.

Herda: tema *herd-* există în diverse cuvinte ungureşti; cf. unele dintre numele următoare.

Herdan: ucr. *gerdan* „legătură de lînă pentru acoperirea capului“ (la fetele tinere).

Herdea: *Herda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Herdeanu: *Herd(e)a* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Herdelea: ung. *herdelö* „gîndac negru, şvab“.

Herea: ung. *here* „trîntor“; cf. şi bg. *Hero* (cu suf. *-ea*).

Herescu: *Herea*; după Graur, p. 116, *Herăscu* ar fi *Fierăscu* (nu se spune ce este *fier-*).

Hereş: ung. *herés* „în forma testiculelor“.

Hereţiu: acelaşi cu *Hărăţu* (v. mai sus, s.v.), cu *-i-*, care arată pronunţarea „moale“ a lui *ţ*.

Herghel: acelaşi cu *Gherghel* (v. la *G*, s.v.), cu *h-*<*g* de origine ucraineană; cf. şi ucr. *gergeli* (pl.) „gîşte de soi (mare)“.

Herghelegiu: *herghelegiu* „păzitor de herghelie“.

Hergot: ucr. *gergot* „gîgîit“ (al gîştelor); sau (şi) germ. *Herrgott*.

Hergulea: tema *herg-* există în unele cuvinte ungureşti, printre ele şi *hergeduda* „un fel de cimpoi“.

Herhelan: cf. gr. *Herheletzi*.

Heriade: cf. gr. *Eris*, care poate avea un derivat în *-adis*.

Herişan(u) < n. top. ung. *Herés* (rom. *Herendeşti*, în Banat).
Herişeanu: acelaşi cu numele precedent.
Herjeu: acelaşi cu *Hîrjău* (v. mai jos, s.v.) (grafie pseudoetimologică).
Herlaş: cf. *Hîrlav* (v. mai jos, s.v.).
Herlău: cf. *Hîrlan* şi *Hîrlav* (v. mai departe, s.v.).
Herlea: acelaşi cu *Hîrlea* (v. mai departe, s.v.).
Herlo: pare a fi acelaşi cu *Herlău* (v. mai sus, s.v.); *-ău>o* prin asimilaţie reciprocă.
Hermeneanu < tc. *Ermeni* „armean", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Hermeneasa*.
Hermeniuc: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, iar suf., ucr. *-(j)uk* .
Hermeziu: ung. (?); pt. partea finală, cf. ung. *mező* „cîmp, cîmpie".
Hermianschi: pol. (?)
Heroiu: *Her(e)a* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Herova: „femininul" bg. *Herov*.
Herovanu: cf. numele precedent.
Herovic: *herovic*, variantă a lui *heruvim* „înger, care, în ierarhia cerească, vine imediat după arhangheli"; cf. mai jos, *Heruvim*.
Hersen(i) < n. top. ung. *Herszeny* (rom. *Herşeni*, Ardeal).
Herşculeac: *Herşcu(l)*, nume evreiesc (cf. pol. *Herszkiewicz*), cu suf. (antroponimic) ucr. *-jak*.
Herşinaru: n. top. *Herşeni* (Ardeal); cu suf. (toponimic) *-ar*.
Hertoiu: *hartoi* (cu varianta probabilă, *hărtoi*, cf. *(a) hîrtoi = (a) hartoi*), „drum la loc costiş".
Herţ(e)a: cu grafie pseudoetimologică (*-a*); ucr. *gerts*, genitiv *-tsja* „încăierare care precedă bătălia propriu-zisă"; cf. n. top. *Herţa*.
Herţanu < n. top. *Herţa*, cu suf. *-anu*.
Herţia: acelaşi cu *Herţ(e)a*.
Heruvim: *heruvim* (v. mai sus, s.v. *Herovic*).
Heschia: cf. bg. *Eskjo*.
Hescu: bg. *Esko*.
Hetco: cf. bg. *Etka*, căruia îi va fi corespunzînd un „masculin" *Etko*.
Hetea: bg. *Eta* (sau/şi *Eto*), cu suf. *-ea*.
Heţeg: ung. *hőcsik* „ciocănitoare"; cf. şi ung. *herceg* „duce".
Heul: *hău* „prăpastie, abis", din expresia *cît îi hăul* „cît e lumea, niciodată" (cu *-e-* pseudoetimologic).
Heuscă
Hiastru: *hiastru*, variantă regională a lui *fiastru* „fiu vitreg".
Hica: *hică*, variantă regională a lui *fiică* (în construcţii ca *hică-mea*, *hică-ta* etc.)
Hidos: acelaşi cu numele următor (scris ca în limba de origine).
Hidoş: ung. *idős* „bătrîn".
Hidoşanu: *Hidoş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu;* ar putea fi şi un derivat de la n. top. *Hidiş* (Ardeal).
Hierea: *hiere*, variantă regională a lui *fiere*; ar putea fi şi un derivat cu suf. *-ea* de la *hier* < *fier*.
Hila: ung. *Ila*, hipocoristic al lui *Ilona* „Helena".
Hilariu: variantă a lui *Ilariu*, nume calendaristic.
Hildan: *hildan*, variantă a lui *hăldan* 1. „fire de cînepă semănată prin popuşoaie"; 2. „cămaşă de cînepă pentru ciobani", cu *-i-* pseudoetimologic.
Hilger: pol. *Hilgier*.
Hiliariu: acelaşi cu *Ilariu* (v. la *I*, s.v.).
Hilicol
Hilinţă: cf. n. top. *Hiliţa*.
Hilohe: acelaşi cu numele următor.
Hilohi: variantă a lui *Amfilohie* (v. la *A*, s.v.).
Hilote: acelaşi cu numele următor.
Hiloti: acelaşi cu *Filoti* (v. la *F*, s.v.).
Hilt: germ. *Hild(t)* şi (sau) pol. *Hildt* (acesta, tot german).
Himu: gr. *Himos*, *Himu*.
Hinea: gr. *Hini(s)*.
Hinec: tema este aceeaşi ca a numelui următor, iar *-ec* ne trimite la o origine cehă.
Hinev: cf. bg. *Hinov*, căruia îi corespunde, probabil, un *Hinev*.
Hinguleşteanu < n. top. *Hinguleşti; -i-* pt. *î* poate fi o greşeală de transcriere.
Hinna: gr. *Hina(s)*.
Hinoveanu < n. top. *Hinova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Hinovescu: bg. *Hinov(ski)*, cu suf. „românizat".
Hintea: gr. *Inta(s)*, cu suf. *-ea* (prin confuzie cu *-a?*).
Hinţescu < *Hinţu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Hintzu: germ. *Hinz;* cf. şi pol. *Hints*, care e tot de origine germană.
Hinţu: acelaşi cu numele precedent.
Hiott: acelaşi cu numele următor.
Hiotu: gr. *Hiotu*.
Hirghiduş: ung. *ergetyüs* „cuirasă, carapace".
Hirian: *hirean*, variantă a lui *hrean*.
Hiriav: pare a fi o variantă (cu *-ea-*) a lui *firav*, care sună, regional, şi *hirav;* se ştie că după un *r*, *e* devine *ă*, care este absorbit de un *a* următor.
Hiripi: n. top. *Hirip* (= *Balcan*, în Ardeal), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală a oamenilor.
Hiriza: *hiriz*, variantă regională a lui *firiz* „ferăstrău de mînă", cu suf. *-(e)a*.
Hirizan: *hiriz* (v. numele precedent), cu suf. augmentativ *-an*.
Hirizescu < *Hiriza* (v. mai sus, s.v.) sau *Hirizu* (absent în fişierul meu); cf. şi n. top. *Hiriseşti*.
Hiruta
Hisoru
Hiuban

Hîj: *hîj* „bordei; șură; cămară în curte".
Hîlcu: cf. bg. *Hălčev*, a cărui temă *Hălčo*, absent în sursele mele, face probabilă existența unui *Hălko*.
Hîlmu: *hîlm* „movilă, deal, dîmb".
Hînceanu < *Hîncu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Hîncotă: *Hîncu* (v. numele următor), cu suf. *-otă*.
Hîncu: este același, ca origine, cu *Honcu* (v. mai departe, s.v.), de care diferă prin vocala din prima silabă. Trebuie să pornim de la un etimon v. slav cu *ǫ* (= *on*), care în bulgară a devenit *ă*, cf. bg. *Hănkov*. Cf. n. top. *Valea Hîncului*.
Hîndorean: același cu *Hendoreanu* (v. mai sus, s.v.).
Hîndoveanu: cf. *Hendoveanu* (v. mai sus, s.v.) și n. top. *Ghindăveni*.
Hînsa: *hînsă* „tufiș".
Hînsar: *hînsar* „haiduc slobod"; cf. n. top. *Hînsarul*.
Hînțaru: variantă, absentă în dicționare, a lui *hînsar* (v. numele precedent); cf. n. top. *Hînsarul*.
Hînțescu: același cu *Hențescu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Hînțești*.
Hîpăianu: același cu *Hăpăianu* (v. mai sus, s.v.).
Hîrb(u): *hîrb*.
Hîrca: același cu numele următor; cf. n. top. *Hîrca*.
Hîrcă: *hîrcă* 1. „craniu" 2. „babă bătrînă".
Hîrceagă: pare a fi o variantă („feminină") a lui *hîrciog* (v. mai sus, s.v.), cu *-ea* < *eoa*.
Hîrceanu: *Hîrcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Hîrciog: *hîrciog* „specie de mamifer rozător"; „guzgan".
Hîrdău: *hîrdău* „vas din doage de lemn de diferite măsuri".
Hîrgău: *hîrgău*, variantă a lui *hîrdău* (v. mai sus *Hîrdău*).
Hîrgot: același cu *Hergot*.
Hîriba: formație regresivă de la *hărăbușcă*, diminutiv al lui *harabă* „car mare" (?)
Hîrîciu: *hărăci(-bașă)* „cel mai mare dintre *haraccii*" („funcționari însărcinați cu strîngerea haraciului" = tributul plătit Porții otomane de țările noastre în trecut).
Hîrjan < n. top. *Hîrja*, cu suf. *-an*.
Hîrjău: *hîrj* „căsuță mică în ogradă", cu suf. *-ău*.
Hîrje: *hîrj* (v. numele precedent), cu suf. *-e(a)*; cf. n. top. *Hîrja, Hîrjea*.
Hîrjescu < *Hîrje* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Hîrjoabă: *hîrj* (v. mai sus, s.v. *Hîrjău*), cu suf. *-oagă* (femininul lui *-og*), devenit *-oabă* (cf. *Hodoroabă*, v. mai departe, s.v.).
Hîrjoaghe: același cu numele precedent (*-ghe* provine din *-be* pronunțat *-bie* al pluralului *hîrjoabe*).
Hîrjobescu < *Hîrjoabă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Hîrju: *hîrj* (v. mai sus, s.v. *Hîrjău*).
Hîrlan: *hîrlă* (v. mai jos, s.v. *Hîrlea*), cu suf. augmentativ *-an*.
Hîrlav: *hîrlav* „ticălos, stricat, murdar".
Hîrlăoanu < n. top. *Hîrlău*, cu suf. *-anu*.
Hîrlea: *hîrlă* „scroafă", cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Hărlev*.
Hîrlescu < *Hîrlea*; cf. n. top. *Hîrlești*.
Hîrlovean: același cu *Hîrloanu* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Hîrlav* (v. mai sus, s.v.).
Hîrman: ung. *Hermán*, care e, de fapt, germ. *Hermann*; cf. n. top. *Hărman* (Ardeal) și *Hîrmăneasa* (în fostul jud. Roman).
Hîrnea: s. cr. *Hrnja* (Mikl., p. 111); cf. n. top. *Hîrna*.
Hîrs(u): tc. *hirs* 1. „lăcomie"; 2. „mînie, excitație"; cf. și s. cr. *Hrs* (Pașca, p. 253), bg. *Hărsju*.
Hîrsan < n. top. *Hîrsa*, cu suf. *-an*.
Hîrsulescu < *Hîrsu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Hîrșan < n. top. *Hărșani* (Ardeal).
Hîrșieru: *hîrșier*, derivat, absent în dicționare, de la *hîrșie* (v. numele următor), cu sensul de „blănar".
Hîrșînă: *hîrșie* „blană (de miel)", cu suf. *-ină*.
Hîrșoveanu: < n. top. *Hîrșova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Hîrșovescu < *Hîrșov*, absent în sursele mele, dar verosimil, cel puțin în bulgară, unde apare *Hăršev*.
Hîrșu: cf. bg. *Hăršev*.
Hîrșulescu < *Hîrșu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Hîrtie: *hîrtie*, cu sensul de „act, document, cerere, petiție"; cf. *Jalbă* < *jalbă* „cerere, plîngere". De luat în considerație și bg. *Hartiev*.
Hîrtiescu < *Hîrtie* sau (și) n. top. *Hîrtiești*.
Hîrtop: *hîrtop* „grotă; groapă (cu sau fără apă)"; cf. n. top. *Hîrtopul*.
Hîrtopan: *hîrtop* (v. numele precedent), cu suf. augmentativ *-an*; dacă ar exista un toponim ardelenesc *Hîrtop*, numele de față ar fi un derivat de la acesta.
Hîrtopeanu < n. top. *Hîrtopul, Hîrtoapele*.
Hîrtu: derivat regresiv de la *(a)hîrtoi* „a da carul într-o parte, a-l cîrmi din loc".
Hîrțan: *Hîrțu* sau (și) *Hîrțe* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*; cf. n. top. *Hîrțănești*.
Hîrțău: tema *(hîrț-)* o găsim în cîteva cuvinte, printre ele, *hărțaș* „bătăuș" mi se pare mai potrivit pentru comparația cu cel de față.
Hîrțe: *hîrț* (sau/și *Hîrțu*, v. mai jos, s.v.), cu suf. *-e(a)*.
Hîrțiliu: pare a fi un derivat cu suf. *-iu* de la un *Hîrțilă* (cf. numele următor).

Hîrţu: *hirţ* „șoarece"; cf. n. top. *Hirţeşti.*

Hîrza: tc. *irz* „cinste, fidelitate, castitate"; apare în cîteva sintagme sub forma *irza.*

Hîrzopariu: *hîrzop*, variantă a lui *hîrzob*, în sensuri numeroase, dintre care s-ar preta la un derivat cu *-ar* (nume de agent) 1. „unealtă de ciobănie"; 2. „opincă".

Hîţu: *hîţ*, variantă a lui *hăţ* „parte a hamurilor".

Hîţulescu < *Hîţu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Hladciuc: *Hladii* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*

Hladeș: *Hladii* (v. numele următor), cu suf. *-eș;* cf. și ucr. *gladiš* „ou".

Hladii: ucr. *gladij* „unealtă pentru dat la strung roata carului".

Hladiuc: *Hladii* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk.*

Hlaghie: pare a fi același cu *Hladii* (v. mai sus, s.v.), cu prefacerea, în unele graiuri populare (din nord-vestul ţării), a lui *di* în *ghi.*

Hlandan: *hlandan*, variantă a lui *haldan* (v. mai sus, s.v. *Haldan*).

Hlatcu: ucr. *gladkij* „neted".

Hlevca: ucr. *glevka*, femininul lui *glevkij* „(despre pîine) cleios, lipicios".

Hliban: *hliban* „pîine".

Hliboroaie: cf., pt. temă, ucr. *gliborob* „plugar, agricultor".

Hlibor: același cu *Gligor* (v. la *G*, s.v.), cu *g* > *h* de origine ucraineană.

Hlipea: cf., pt. temă, *hlipit* „lihnit, slăbit de foame" și n. top. *Hlipiceşti*, a cărui temă este *hlipici* (existent, probabil, ca antroponim, cel puţin pe vremuri).

Hliza: *hliză* „petec sau fâșie de pămînt de 2—3 ha".

Hlușcă: ucr. *gluška* „femeie surdă".

Hlușcu: ucr. *gluško* „om surd".

Hnidea: „femininul" numelui următor (ucr. *gnida*, *gnidaja*).

Hnidei: ucr. *gnidij* „murg".

Hoadrea: același cu *Hodrea* (v. mai jos, s.v.).

Hoajă: ucr. *goža*, femininul lui *gožij* „bun, frumos".

Hoaje: același cu numele precedent.

Hoancă: *hoancă* „femeie bătrînă" (sens peiorativ).

Hoangă: același cu precedentul (varianta aceasta nu apare în dicţionare).

Hoară: *hoară*, variantă a lui *oară* „orătanie".

Hoarbă: *hoarbă*, variantă a lui *vorbă;* cf. și bg. *Horba.*

Hoarcă: *hoarcă*, variantă a lui *hoancă* (v. mai sus, s.v. *Hoancă*).

Hoarţă: *hoarţă* 1. „car vechi stricat"; 2. „violină (în batjocură").

Hoba: cf. bg. *Hobo*, care va fi avînd alături un „feminin" *Hoba.*

Hobai: cf. *hobaie* „vale prea mică și puţin adîncă; groapă între două dealuri"; cf. n. top. *Hobaia.*

Hoban: cf. n. top. *Hobiţa*, a cărui temă *hob(a)* va fi existat ca nume topic.

Hobana: n. top. *Hobana.*

Hobarici: tema acestui nume și a celor două care urmează este *hob-*, pe care am întîlnit-o numai în *Hoba* < bg. *Hobo* (v. mai sus, s.v.).

Hobeţ: suf. *-eţ*, adăugat la tema *hob-* (v. numele precedent).

Hobina: suf. *-ină*, adăugat la tema *hob-* (vezi cele spuse mai sus, la *Hobarici*).

Hobincă: *Hobina* (v. numele precedent), cu suf. *-că.*

Hobincu: „masculinul" numelui precedent.

Hobijilă: același cu *Gobjilă* (v. la *G*, s.v.).

Hobîncu: același cu *Hobincu* (v. mai sus, s.v.); cf. și ucr. *ibunka* „bobornic" (o plantă), care poate fi luat în consideraţie.

Hobîrteanu < *horbotă* „dantelă", cu suf. (antroponimic) *-eanu* (și metateza lui *r*).

Hoblan: cf. *huluban* „porumbel" (cu sincopa lui *u* din silaba penultimă și cu metateza lui *l*).

Hobo: bg. *Hobo.*

Hobuică: tema e numele precedent, cu suf. compus *-uică.*

Hoca: cf. bg. *Hoko*, căruia îi va fi corespunzînd un „feminin" *Hoka.*

Hoceanu < n. top. *Hoceni.*

Hocingescu < *Hociung* (v. mai jos, s.v.); pt. *-ciu-* > *ci*, cf. *mincinos* < *minciună.*

Hocioiu: *Hociu*, absent în fișierul meu, dar existent, probabil, în realitate (< bg. *Hočo*).

Hociotă: *Hociu* (v. numele precedent), cu suf. *-otă.*

Hociulea: bg. *Hočo*, cu suf. *-ulea.*

Hociung: cf., pt. temă, numele precedente.

Hodaș: *hodă* (v. numele următor), cu suf. *-aș.*

Hodea: *hodă* „o pasăre acvatică", cu suf. *-ea.*

Hodincu: ucr. *godinnik* „ceasornic".

Hodinica: bg. *Hodina*, cu suf. *-ică;* cf. totuși și numele precedent, al cărui „feminin" pare a fi, de fapt, gramatical vorbind. El este, în ucraineană, genitivul lui *godinnik.*

Hodișan < n. top. *Hodiș(a)* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Hodivăianu: același cu numele următor.

Hodivoianu < n. top. *Hodivoaia*, cu suf. *-anu.*

Hodoiu: bg. *Hodo*, cu suf. *-oiu;* cf. și *hodă* „o pasăre acvatică".

Hodon: ung. *hódony* „guzgan de mosc"; acest cuvînt unguresc trebuie luat în consideraţie și pentru numele precedent. Cf. și n. top. *Hodoni* (Banat).

Hodor: *hodor*, variantă a lui *odor.*

Hodorabă: același cu *Hodoroabă* (v. mai jos s.v.).

Hodoreanu < n. top. *Hodora*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Hodoroabă: *hodoroabă* „obiect (de lemn) stricat".

Hodoroagă: *hodoroagă* 1. „persoană de constituție slabă, bătrîn, moșneag ramolit"; 2. „flecar, palavragiu".

Hodorog: același cu numele precedent.

Hodorogea: *hodorog*, cu suf. *-ea*.

Hodorogeanu < *Hodoroagă* sau (și) *Hodorog* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Hodoronceanu: *hodoroancă* „babă", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Hodoș: ung. *hódos* „breaz" (despre caii cu o pată albă în frunte sau pe bot).

Hodoșan < n. top. *Hodoș* (Ardeal), *Hodoșa* (Banat), cu suf. *-an*.

Hodrea: ung. *Odor* „Adrianus"; cf., pt. modificarea fonetică a părții finale, *Șandru* < ung. *Sándor*.

Hodus: pare a fi același cu *Hodoș* (v. mai sus, s.v.), scris ca în limba maghiară (cu *-s*) și pronunțat ca în română, și cu *o* din silaba finală devenit *u* din cauza lipsei de accent.

Hogaș: *hogaș*, variantă a lui *făgaș* „adîncătură ce se face mai ales pe un drum îngust de roțile carului".

Hogea: *hoge* 1. „dascăl (la turci)"; 2. „preot la mahomedani".

Hogiu: pare a fi o variantă a lui *hoge* (v. numele precedent).

Hogoș: pare a fi o variantă a lui *Hógaș* (v. mai sus, s.v.) cu *a* neaccentuat din silaba penultimă transformat în *o* (prin faza intermediară *ă*).

Hogoșan: *hogoș* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Hoha: *hoha* „joc de copii cu mingea".

Hohată: *hohoată*, derivat regresiv de la *(a) hohoti*, cu *oa* > *a*, prin disimilare la *o* din prima silabă; e un fel de „feminin" al lui *hohot*. Cf. și ung. *hahota* „hohot".

Hoheriu: *hoher* „hengher, călău".

Hoholea: *hohol* „poreclă dată rutenilor (= ucrainenilor din Pocuția) de către ruși", cu suf. *-ea;* rus. *hohol* „moț, ciuf" (hoholii își rădeau capul, lăsînd în vîrf un smoc de păr). Cf. și *Huhulea* (v. mai jos, s.v.).

Hohor: bg. *Hohorov;* cf. și *hohoritor* „urît, neplăcut, rătăcitor".

Hohotă: ung. *hahota* „hohot"; cf. și *Hohată* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi și un derivat de la *hohot(i)*.

Hoicea: cf. bg. *Hojko*, căruia i-a fi corespunzînd *Hojča* (sau *Hojčo*), judecînd după atîtea cazuri asemănătoare.

Hoinărescu < *hoinar*, cu suf. *-escu*.

Hoisescu < n. top. *Hoisești*, a cărui temă este, cred, *hois(a)!*, variantă a lui *hăis!* (cf. *Hăisan*, v. mai sus, s.v.). Pașca, p. 254 are un *Hoisu* (de origine slavă).

Hoișie

Hoit: *hoit* „cadavru (de animal)".

Hoitan: *hoit* (v. numele precedent), cu suf. augmentativ *-an* (cf. derivatul *hoitină*, diminutiv).

Hojda: cf., pt. temă, *hojdii* „cu crestături adînci și plin de sînge" (despre corpul omului) și ucr. *hoždati* „a merge, a umbla".

Hojobotă

Hojoc: ucr. *gožij* „bun, frumos; prielnic; necesar", cu suf. *-oc*, care a luat locul finalei cuvîntului ucrainean; cf. și *Hozoc* (v. mai departe, s.v.) și *Ojog* (la *O*, s.v.).

Hojos

Holan: *holan*, variantă, absentă în dicționare, a lui *golan* (în vorbirea ucrainenilor sau a românilor influențați de limba ucraineană), care, în nordul teritoriului lingvistic românesc, însemnează „sărac", adică „dezbrăcat, gol"; cf. și pol. *Holan*.

Holban: *holban* „se zice, în rîs, celui care holbează ochii, cînd vede sau aude ceva"; cf. n. top. *Holban*.

Holbea: *(a) holba* (ochii), cu suf. *-ea*.

Holboceanu < n. top. *Holboca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Holboșan: *(a) bolboșa* „a holba ochii", cu *b-* pt. *h-*, ca în cazul dubletelor *hulboană-bulboană*.

Holbu: derivat regresiv de la *(a) holba* (ochii) sau de la *Holban* (v. mai sus, s.v.).

Holbure: *holbură*, variantă a lui *volbură* 1. „vînt puternic, vîrtej; gălăgie"; 2. „o plantă erbacee".

Holcă: *holcă* „zgomot, gălăgie".

Holceru: pare a fi un derivat (nume de agent) de la *(a) holci* „a face gălăgie" (cf. mai sau *Holcă*).

Holdea: *holdă* „cîmp lucrat; semănăturile de pe un astfel de cîmp", cu suf. *-ea;* cf. și pol. *Holda*, germ. *Hold*.

Holdevici: *Holdea* (v. numele precedent) sau (și) pol. *Holda*, cu suf. sl. *-evič*.

Holdiș: cf. pol. *Holdys;* ar putea fi și o variantă a lui *Goldiș* (v. la *G*, s.v.).

Holdreiu: cf. *Hodrea* (v. mai sus, s.v.).

Holea: bg. *Hole* (neatestat) sau (și) o variantă a lui *Golea* (v. la *G*, s.v.), în graiuri influențate de limba ucraineană; cf. și ucr. *golja* „vîrf de munte fără vegetație".

Holeab: cf. *hleab* „lucru rău, stricat, hîrbuit".

Holercă: *holercă* „rachiu".

Holerga: același cu numele precedent.

Holescu < *Holea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Holhos

Holic: pol. *Holik*.

Holircă: variantă a lui *holercă* (v. mai sus, s.v. *Holercă*).

Hollanda: *Olanda*.

Holm: *holm* „deal, movilă".

Holman: *holm* (v. numele precedent), cu suf. augmentativ *-an*.
Holmoc: *holm* (v. numele precedente), cu suf. *-oc*.
Holoc: variantă, absentă în dicţionare, a lui *voloc* „o plasă de pescuit" (cf. *hîrtop-vîrtop*).
Hololoiu: pare a fi acelaşi, cel puţin în ce priveşte tema, cu *Hălălău* (v. mai sus, s.v.).
Holomoaia: ung. *halom* „movilă, deal" (acelaşi, ca origine, cu *holm*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Holopşiu: cf. ucr. *golubčik*, diminutiv al lui *golub* „porumbel" (*-ik* a fost înlocuit prin *-iu*).
Holoşpin: cf., pt. temă, ung. *hálós* „plasă, reţea".
Holotiuc: *holotă* (< ucr. *holota*) „gloată", cu suf. ucr. *-juk*.
Holtea: pare a fi un derivat regresiv de la *holtei* (v. numele următor), cu suf. *-ea*; cf. şi *holt!* „stai pe loc!", germ. *Holt*.
Holteiu: *holtei* „bărbat tînăr neînsurat".
Holuţă: acelaşi cu *Huluţă* (v. mai departe, s.v.).
Homan: *homan*, variantă a lui *oman* „o plantă care se mai cheamă şi iarbă-mare"; cf. şi germ. *Homann*.
Homar: tc. *humar* „mahmureală".
Homată: gr. *Homata(s)*.
Homea: ung. *hom* „frunte", cu suf. *-ea*.
Homescu < *Homea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Homeucă: ucr. *homicka* „maramă, basma de cap (la femei)".
Homoc: *homoc* „nisip".
Homocea: *homoc* sau (şi) *Homoc* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*; cf. şi n. top. *Homocea*.
Homogea: acelaşi cu numele precedent.
Homonici: cf. *homoniţă* „namilă, mătăhală".
Homoriceanu < n. top. *Homoriciul*, cu suf. (toponimic), *-eanu*.
Homorod: n. top. *Homorod* (Ardeal).
Homorodean < n. top. *Homorod* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Homorozean < n. top. *Homorod* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Homoşan: cf. ung. *homos* „fals, neadevărat", cu suf. *-an*.
Homoştean(u) < n. top. *Homojdia* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Honcea: cf. bg. *Hončo*, care va fi avînd alături un *Honča*, ca în alte cazuri similare, rus. *Hončev*.
Honceanu < *Honcea* (v. numele precedent) sau (şi) bg. *Hončev*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Honcer(i)u: ucr. *gončař* „olar".
Honciuc: ucr. *gončij* „de vînătoare" (despre cîini), cu suf. ucr. *-(j)uk*.
Honciug: acelaşi cu numele precedent; ar putea fi şi *Hociung* (v. mai sus, s.v.), cu metateza lui *n*.
Honcu: cf. bg. *Hănkov* şi cele spuse mai sus, s.v. *Hîncu*.
Hondei: cf. pol. *Honda*.
Hondola: cf. gr. *Hondolidis* şi *hondoală* „gaură naturală, în coasta unui deal".
Hondor: ung. *Andor* „Andreas".
Hondorean(u) < *Hondor* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; cf. şi n. top. *Hondol* (Ardeal), de la care s-a putut forma un derivat în *-eanu*, cu *-l-* > *r*.
Hondrilă: *Hondru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Hondroianis: gr. *Hondrogiannis*.
Hondrosom: tema este aceeaşi cu a numelui precedent, iar partea finală aminteşte de gr. *soma* „corp, trup".
Hondru: gr. *Hondru* sau (şi) *Hondor* (v. mai sus, s.v.); cf. *Şandru* < ung. *Sándor*.
Honea: gr. *Honia(s)*.
Honian: cf. gr. *Honianakis*, a cărui temă coincide perfect cu numele de faţă.
Honofreu: acelaşi cu *Onofrei* (v. la *O*, s.v.).
Honoi: *Honea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.
Hontaru: *hontar* „băiaş care scoate piatra din baie".
Hontau: pare a fi o greşeală de transcriere a numelui următor.
Hontău: ung. *hont* „brazdă (de pămînt) cu iarbă, pajişte", cu suf. *-ău*.
Honţaru: *honţ*, din n. top. *Gurahonţ* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ar*; cf. pol. *Honczarenko* şi n. top. *Honţul* (lac).
Honviu: cf. *honvid*, variantă a lui *honved* „soldat din miliţia teritorială maghiară".
Hopîrtean(u) < n. top. *Hopîrta* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Hopeangă: *Hopu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus *-(e)ancă*.
Hopeţ: cf. ucr. *opetsok* „copil mic gras şi neîndemînatic".
Hopincă: acelaşi cu *Opincă* (v. la *O*, s.v.).
Hopu: *hop* „săritură (peste ceva), salt"; cf. n. top. *Hopul*.
Hopulele: pare a fi *hopurele*, pl. unui *hopurel*, absent în dicţionare, care se întîlneşte într-un pluguşor (de Anul Nou) *(hopuri, hopuri, hopurele)*, pronunţat copilăreşte *hopulele*.
Hora: pol. *Hora* sau (şi) gr. *Hora(s)*; ar putea fi şi *horă*. Cf. n. top. *Hora*.
Horac: pol. *Horak*.
Horaeţ: ucr. *gora* „munte", cu suf. ucr. *-eś*.
Horaţiu: lat. *Horatius*.
Horă: *horă*; cf. şi *Hora* (v. mai sus, s.v.).
Horăscu < *Horă* sau (şi) *Hora* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Horbaniuc: ucr. *gorbań* „cocoşat", cu suf. ucr. *-(j)uk*.

Horboliuc: cf., pt. temă, ucr. *gorb* „movilă, deal".
Horbotă: *horbotă* „dantelă".
Horceag: singularul, absent în dicţionare, al lui *horcegi* „un fel de ceapă mică".
Horciag: acelaşi cu numele precedent.
Horculescu < *Hoarcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Hordea: *hoardă,* cu suf. *-ea.*
Hordilă: *Hordea* (v. numele precedent) sau (şi) *hoardă*, cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Hordilă.* În *Top. rom.*, p. 514, l-am explicat din ucr. *gorditisja* „a se mîndri".
Hordon: ucr. *gordan* „om fudul, înfumurat".
Hordovan < n. top. *Hordău* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Horea: *(a) hori* „a cînta (din gură sau din fluier)", cu suf. *-ea.*
Horeangă: ucr. *gora* „munte" cu suf. compus *-eancă.*
Horeanu < *Horea* (sau/şi *Hora*, v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Horeică: ucr. *gora* „munte", cu suf. *-eică.*
Horescu < *Hor(e)a* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*
Horeţ: *horeţ* „coş mare de răchită în care se păstrează peştele viu"; cf. şi rus. *gorets* „muntean, locuitor de la munte".
Horez: acelaşi cu numele precedent (DA); mai probabil mi se pare că avem a face cu *horez,* variantă a lui *hurez* < *huhurez* „bufniţă de pădure"; cf. n. top. *Horezul.*
Horezeanu < n. top. *Horezul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Horga: după DO, p. 66, ar fi un hipocoristic de la *Gheorghe;* face dificultăţi *h-*, care, teoretic, ne-ar trimite la vorbitori de limbă ucraineană. Cf. n. top. *Horga. Horgeşti.*
Horghidan: *horghidan* „om înalt".
Horhogea: *(a) horhăi* (v. numele următor), cu suf. *-og* (cf. *scîrţoagă* < *a scîrţîi*) şi *-ea.*
Horhoianu: *(a) horhăi* „a umbla în neştire, a rătăci".
Horhotă: variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *horhot* „zgomot".
Horia: acelaşi cu *Horea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Horia.*
Horian < n. top. *Horia*, cu suf. *-an.*
Horiceanu: *Horiţă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Horincar: *horincă*, variantă a lui *horilcă*, adică a lui *holercă* „rachiu", cu suf. *-ar*, deci „cel care prepară sau vinde această băutură alcoolică".
Horinciocu: tema este *horincă* (v. numele precedent), iar suf., *-oc*, care nu văd ce funcţie ar îndeplini; am putea avea a face cu o greşeală de transcriere (pt. *-cioiu*).
Horisca: pare a fi un singular nou *(horiscă)* de la *horişte* „locul pe care se face o horă [= căpiţă] de fîn", simţit ca plural.
Horiţă: *Hor(e)a* (v. s. v.), cu suf. *-iţă.*
Horja: acelaşi cu numele următor; cf. n. top. *Horjani.*
Horjea: *horj* „instrument cu care se curăţă unghiile boilor" sau (şi) *horj*, variantă a lui *horşe* „rîpă, pietriş".
Horlai: ucr. *gorlaj* „om cu glas puternic".
Horlăceanu: ucr. *gorlač* „o specie de porumbel", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Horlea: ucr. *gorlo* „gîtlej, beregată", cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Horleşti.*
Hornea: *horn*, cu suf. *-ea;* cf. şi pol. (de fapt, germ.) *Horn*, ucr. *Hornyj.*
Horneţ: *horneţ* „horn mic".
Hornianschi: tema este *horn-* (v. mai sus *Hornea*), iar suf. pare a fi compus cu *-ski* polonez.
Hornoiu: *Hornea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Hornung: germ. *Hornung* sau (şi) pol. *Hornung* (acelaşi cu numele german).
Horobăţ: acelaşi cu *Horobeţ* (v. mai jos, s.v.).
Horobeanu: ucr. *gorobej* „vrabie", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Horobeţ: ucr. *gorobetś* „vrabie".
Horoblea: ucr. *gorobel'*, genitiv *-lja* „vrabie".
Horodea: ucr. *gorod* „un fel de horă (dans), cu suf. *-ea.*
Horodic: ucr. *gorod* „grădină de zarzavat", cu suf. ucr. *-ik.*
Horodiceanu < *Horodic* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Horodilă: ucr. *goroditi* (în anumite sintagme) „a flecări", cu suf. *-ilă.*
Horodincă: *horodincă* „dans ţărănesc".
Horodinschi: pol. *Horodiński.*
Horodniceanu < n. top. *Horodńiceni.*
Horog: cf., pt. temă, ucr. *horogva* „steag; prapor".
Horoiţă: *horoi* „ciocănitoare", cu suf. diminutival *-iţă.*
Horomea: ucr. *horoma* „clădire, casă", cu suf. *-ea.*
Horomnea: ucr. *horomina* „casă", cu suf. *-ea.*
Horopciuc: ucr. *gorobka* „vrabie (femelă)", cu suf. ucr. *-čuk.*
Horosinschi: cf. pol. *Horośiewicz.*
Horotan < n. top. *Horoat* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Horşa: acelaşi cu numele următor.
Horşia: *horş* „instrument pentru scobitul şindrilelor".
Hortolomei(u): variantă a lui *Vartolomei* (v. la *V*, s.v.).
Hortopan(u) < n. top. *Hîrtop*, cu suf. *-an(u).*
Horumba: acelaşi cu numele următor.
Horumbă: ung. *háromb* „trepied; pirostrii".
Horun: cf., pt. temă, ucr. *gorunka*, numele a două plante.
Horuşcă: cf. *horoi* „ciocănitoare", al cărui *-oi*, simţit ca sufix, a fost înlocuit prin *-uşcă.*

Horuşcu: „masculinul" (formal vorbind) al numelui precedent.
Horvat: *horvat* „croat".
Hosciuc: acelaşi cu *Hostiuc* (v. mai jos, s.v.).
Hosovschi: pol. *Hoszowski.*
Hostiuc: acelaşi cu *Hoştiuc* (v. mai jos, s.v.).
Hostropăţ: *hostropăţ*, variantă a lui *ostropăţ*, acelaşi cu *ostropeţ* = *ostropel* „o mîncare cu carne de pasăre".
Hos(s)u: ung. *hosszu* „lung".
Hoşcu: „masculinul" lui *hoaşcă* „femeie bătrînă, babă"; cf. *hoşcotin(ă)* „babalîc".
Hoşman: tc. *hoš* „bun, prielnic; vesel", cu suf. *-(o)man.*
Hoşovlete: cf., pt. temă, numele precedent şi bg. *Hočev.*
Hoştea: *hoşte*, variantă a lui *huşte* „ţăriţa ce rămîne de la borş, înăcrit de mai înainte", cu suf. *-ea.*
Hoştescu: *Hoştea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Hoştinaru: *hoştinar*, derivat, absent în dicţionare, de la *hoştină* (v. numele următor), cu sensul de „vas în care se păstrează hoştina".
Hoştină: *hoştină*, variantă a lui *hoştină* 1. „ceea ce rămîne din fagure după ce s-au scos mierea şi ceara"; 2. „tescovină".
Hoştiuc: *hoşte* (v. mai sus, s.v. *Hoştea*), cu suf. *-uc;* cf. şi ucr. *Hostùk.*
Hotarîş: acelaşi cu *Hotărîş* (v. mai departe, s.v.).
Hotarnic: *hotarnic* „persoană însărcinată cu măsurarea moşiilor şi stabilirea hotarelor, geometru; inginer-hotarnic".
Hotăranu < n. top. *Hotarul* sau (şi) *Hotărani.*
Hotărîş: *hotărîş* „în chip sigur, precis, fără îndoială".
Hotău: bg. *Hotov.*
Hotca: bg. *Hoto*, cu suf. bg. *-ka.*
Hotea: bg. *Hoti.*
Hot(t)ineanu < n. top. *Hotin(i)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Hotnog: *hotnog* 1. „comandant al oştirilor"; 2. „locotenent"; 3. (Mold.) „comandant peste o sută de oameni".
Hotnoga: *Hotnog* (v. numele precedent), cu suf. *-a.*
Hotoboc: acelaşi cu *Otobicu* (v. la *O*, s.v.).
Hotoleanu
Hotti < n. top. *Hold* (Ardeal) sau *Holt* (jud. Bacău), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală a oamenilor".
Hoţa: *Hoţu* (sau/şi *hoţ*), cu suf. *-(e)a.*
Hoţanu: *Hoţu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Hoţoiu: *Hoţu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Hoţu: *hoţ.*
Hoţulete: *Hoţu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)ete.*
Hozac: rus. *Hozak, Huzak;* cf. şi pol. *Hozakowski.*
Hozan: ucr. *hoz* „un fel de marochin, saftian", cu suf. *-an.*
Hozoc: ucr. *hoz*, cu suf. *-oc;* cf. şi *Hozac* (v. mai sus, s.v.).
Hozoi: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, cu suf. *-oi* (cf. *Rădoi* ş.a.).
Hreamătă: *hreamăt*, variantă a lui *freamăt.*
Hrean: *hrean.*
Hreapşă: cf. *hreapă*, variantă a lui *hreapcă* „o greblă mică pusă la coasă ca s-o împiedice cînd este nevoie".
Hreaşcă: cf. *hreasc*, variantă a lui *creasc.*
Hreatcă: ucr. *grjadka* „prăjină".
Hrebenciuc: ucr. *grebenčuk* „o plantă care seamănă cu mărăcinele".
Hrecciuc: ucr. *grek* „grec", cu suf. ucr. *-čuk;* cf. şi ucr. *Hrečuk.*
Hrehorciuc: ucr. *Gregor* „Grigore", cu suf. ucr. *-čuk.*
Hrehoreac: ucr. *Gregor* „Grigore", cu suf. ucr. *-jak.*
Hrehoretz: ucr. *Gregor* „Grigore", cu suf. ucr. *-ets-.*
Hrelescu < ucr. *grilo* „namilă, mătăhală", cu suf. *-escu* (care va fi înlocuit un echivalent ucrainean); cf. şi bg. *Hrelev.*
Hreniuc: ucr. *grenij* „verde", cu suf. ucr. *-(j)uk.*
Hrenoreac: tema este aceeaşi ca a numelui precedent şi a celui următor.
Hrenoschi: ucr. *grenij* „verde", cu suf. pol. *-oski;* cf. şi bg. *Hreno(v).*
Hresc : ucr. *greś* „muzicant", cu suf. ucr. *-ko.*
Hrestic: ucr. *hresti* „colac în formă de cruce".
Hreţu: ucr. *greś* „muzicant".
Hrianca: cf. ucr. *grjanj* „verde"; cf. şi *Hrinco* (v. mai jos, s.v.).
Hrib: *hrib* „ciupercă comestibilă".
Hriban: ucr. *Griban.*
Hriciuc: acelaşi cu *Hriţuc* (v. mai jos, s.v.).
Hridei: ucr. *grida* „răzor, strat", cu suf. *-ei.*
Hrihor: cf. ucr. *Hrihoiak*, a cărui temă este *Hrihor* = *Grigore).*
Hrimiuc: ucr. *grim* 1. „tunet, bubuit"; 2. „fulger, trăsnet", cu suf. ucr. *-juk.*
Hrinco: ucr. *Hryňko.*
Hrincu: acelaşi cu numele precedent.
Hrinea: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, cu suf. *-ea.*
Hripcaru: ucr. *gribok*, genitiv *gribka*, diminutiv al lui *grib* „ciupercă comestibilă", cu suf. *-ar* (sens colectiv).
Hrisafi: gr. *Hrisafi(s)* sau (şi) bg. *Hrisafi.*
Hrisanti: gr. *Hrisanthi(s).*
Hrisapi: acelaşi cu *Hrisafi* (v. mai sus, s.v.).
Hriscu: bg. *Hrisko;* cf. n. top. *Hriscani.*
Hrisoverghi: gr. *Hrisoverghi(s).*

Hrisovescu < *hrisov* (sau/și *Hrisov*, absent în fișierul meu) „decret domnesc", cu suf. *-escu*.

Hrissu: gr. *Hrisos, Hrisu;* cf. și bg. *Hriso*.

Hristache: gr. *Hristaki(s);* cf. și bg. *Hristaki*.

Hristaffi: pare a fi același cu numele precedent prin hipercorectitudine voită (*k'* transformat în *f'*).

Hristan: bg. *Hristan*.

Hristea: *Hristo* sau (și) *Hristu*, cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Hrista* și gr. *Hristea(s)*.

Hristeodorescu: același cu *Hristodorescu* (v. mai jos, s.v.), cu modificarea lui *-to-* în *-teo-* sub influența lui *Teodor*.

Hristescu < *Hristo* sau(și) *Hristu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Hristian: bg. *Hristijan;* cf. și *Cristian* (v. la *C*, s.v.).

Hristide: gr. *Hristidi(s)*.

Hristo: bg. *Hristo*.

Hristodor: bg. *Hristodor*.

Hristodorescu < *Hristodor* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Hristodulo: gr. *Hristodulos*.

Hristofor(u): gr. *Hristoforos, Hristoforu*. Cf. și bg., rus. *Hristofor*.

Hristoforov: bg. *Hristoforov*.

Hristovici: bg. *Hristović*.

Hristu: gr. *Hristu*.

Hrișca: același cu *Hrișcă*.

Hrișcan: *hrișcă* sau (și) *Hrișcă* (v. numele următor), cu suf. *-an*.

Hrișcă: *hrișcă* „plantă ierboasă, cu grăuntele mic, comestibilă".

Hrișcu: ucr. *Hryško*.

Hrișteu: cf. ucr. *grišče* „petrecere (cu cîntece și dansuri), șezătoare, horă".

Hrițac: ucr. *gritsik*, genitiv *gritska;* cf. și ucr. *grisjak* „o plantă".

Hrițcu: ucr. *Hrytśko;* cf. n. top. *Pîrîul Hrițcului*.

Hrițcușoru: *Hrițcu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-(u)șor*.

Hrițuc: ucr. *Hrytśuk*.

Hrițuleac: tema la fel cu a numelui precedent, cu suf. ucr. *-jak*.

Hrîncă: variantă, absentă în dicționare, a lui *hrincă* „bucată mare de mămăligă".

Hrîncu: același cu *Hrincu* (v. mai sus, s.v.).

Hrob: ucr. *hrob* „vierme, rîmă".

Hrom: pol. *Hrom*.

Hruban: pol. *Hruban;* ar putea fi și un derivat de la *hrubă* „pivniță mare", cu suf. *-an*.

Hrubariu : derivat, absent în dicționare, a lui *hrubă* (v. numele precedent), cu suf. *-ar*, avînd sensul de „cel care construiește pivnițe".

Hruia: pare a fi același cu *Gruia* (v. la *G*, s.v.), în vorbirea ucrainenilor bilingvi din nordul Moldovei; cf. și ucr. *grujati* „a croncăni".

Hrum: cf. ucr. *hrum*, interjecție care exprimă scîrțîitul sau pocnetul obiectelor"

Hrumei: *Hrum* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.

Hrușcă: ucr. *gruška*, diminutiv al lui *gruša* „pară" (fructul); cf. și ucr. *Hruška*.

Huban: bg. *Huban*.

Huber: germ. *Huber* sau (și) pol. *Huber* (identic cu numele german).

Hubert: germ. *Hubert* sau (și) pol. *Hubert* (cu observația făcută la numele precedent).

Hubibaru

Hubincă: ucr. *gubońka*, diminutiv al lui *gubá* „buză".

Hublea: *hublă*, variantă a lui *hlobă* „fiecare dintre cele două rude [lemne lungi și subțiri] ale căruței cu un cal", cu suf. *-ea;* cf. și gr. *Hublis*.

Hucan: *Hucă* sau ung. *huka* (v. numele următor), cu suf. *-an*.

Hucă: ung. *huka* „mut".

Huci(u): *huci* „pădure mare și deasă".

Hudac: ucr. *gudak* "muzicant, scripcar" sau (și) ucr. *hudak* „om nevoiaș".

Hudea: ucr. *hudij*, fem. *hudija* „slab, uscățiv".

Hudeci: *Hudea* (v. numele precedent), cu suf. *-eci*.

Hudema: pol. *Hudyma*.

Hudescu: *Hudea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Hudești*.

Hudeț: pol. *Hudets*.

Hudic: cf. pol. *Hudyka* și *Hudzik*.

Hudici: *Hudea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).

Hudișca: *Hudea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-iška* (> rom. *-ișcă*).

Hudișteanu < n. top. *Hudești*, cu suf. (toponimic)*-eanu*.

Hudiță: *hudiță*, sinonim cu *uliță* „stradă".

Hudjinschi: pol. *Gudziński*.

Hudrea: același cu *Udrea* (v. la *U*, s.v.).

Hudreș: *Hudrea* (v. numele precedent), cu suf. *-eș*.

Hudrici: *Hudrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Hudubac: *hudubă* „o pasăre răpitoare", cu suf. *-ac*.

Huduc: ucr. *hudij* „slab, uscățiv", cu suf. *-uc;* cf. și bg. *Hudo*.

Hugeanu: *Huju* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Huh: ucr. *huh* „suflu, adiere, boare"; cf. n. top. *Huha*.

Huhlea: gr. *Huhlis* (și *Huhlas*).

Huhlescu < *Huhlea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Huhulea: același cu *Hoholea* (v. mai sus, s.v.) sau, mai degrabă, ucr. *huhulja* (și *hohulja*) „guzgan de mosc".

Huian(u): *(a) hui*, variantă a lui *(a) vui* „a face zgomot" (în cazul de față, despre

oameni), cu suf. *-an;* cf. şi Pascu, *Suf.*, p. 294.

Huiban: *huib* „nebun (de supărare), năuc", cu suf. *-an;* cf. n. top. *Huiban.*

Huica: ucr. *vujko,* genitiv *vujka* 1. „unchi"; 2. (pop.) moş, nene": pt. *v-* > *h,* cf. *hulpe* < *vulpe* ş.a.

Huidovici: *Huidu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič.*

Huidu: cf. n. top. *Huidul.*

Huidulescu < *Huidu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Huiduman: *huidumă* „femeie mare şi diformă", cu suf. *-an.*

Huja: „femininul" numelui următor" sau ucr. *guž* cu suf. *-(e)a.*

Huju: ucr. *guž* „curea de ham".

Hulban: ar putea fi o variantă a lui *hulboană* „viltoare, bolboană"; cf. şi *Holban* (v. mai sus, s.v.).

Hulbiţă: tema pare a fi *holb-* (v. mai sus, s.v. *Holban*).

Hulboacă: *hulboacă,* sinonim cu *bolboacă* „apă adîncă, cu maluri repezi".

Huldulescu < *holdă,* cu suf. *-(ul)escu.*

Hulea: *hulă* „defăimare, bîrfeală", cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Hulea* şi *Huleşti.*

Hulparu: *hulpe* (v. numele următor), cu suf. *-ar* şi cu sensul „locul unde este conţinut primitivul" (Pascu, *Suf.*, p. 84), deci „locul unde se adăpostesc vulpile" sau cu sens colectiv.

Hulpe: *hulpe,* variantă regională a lui *vulpe.*

Hulpoi: *hulpoi,* variantă regională a lui *vulpoi;* cf. n. top. *Hulpoiul.*

Hulpasiu: acelaşi cu numele următor (grafie etimologizantă).

Hulpuş: *hulpe* (= *vulpe),* cu suf. diminutival *-uş.*

Hultuanu: *hultuan* „altoi".

Hultureanu: *hultur,* variantă regională a lui *vultur,* existent, probabil, ca toponim sau antroponim, cu suf. *-eanu.*

Hulub: *hulub* „porumbel".

Huluban: *huluban,* augmentativ al lui *hulub* (v. numele precedent) sau (şi) < n. top *Huluba.*

Hulubaş: *hulubaş,* diminutiv al lui *hulub* „porumbel".

Hulubei(u): *hulub* „porumbel", cu suf. *-ei.*

Hulubescu < *Hulub(ei);* cf. n. top. *Hulubeşti,* a cărui temă este însă *hulubă,* fiindcă localitatea respectivă este în jud. Dîmboviţa.

Huludeţ: *huludeţ* „piesă la războiul de ţesut şi la car".

Hulupciuc: *hulub* „porumbel" (sau/şi ucr. *golub,* idem), cu suf. ucr. *-čuk;* cf. şi ucr. *golubčik.*

Huluptuc: ucr. *golubets,* diminutiv al lui *golub* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-uk.*

Huluş: cf. tc. *hulûs* 1. „sinceritate"; 2. „linguşire".

Huluţă: cf., pt. temă, numele precedent.

Humaru: *humă* (v. numele următor), cu suf. *-ar;* cf. n. top. *Humariul.*

Humă: *humă,* nume a diferite roci argiloase; cf. şi pol. *Huma,* gr. *Huma(s).* Cf. n. top. *Huma.*

Humăilă: *Humă* (v. numele precedent), cu suf. *-ilă;* cf. şi *(a) humui* „a da cu humă", de la care s-a putut forma un *humuilă,* devenit apoi *Humăilă.*

Humeniuc: ucr. *Humennuk,* pol. *Humeniuk* (de fapt, ucr.).

Humescu < *Humu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Huminică: ucr. *gumennik,* genitiv *-ka* „paznicul unei arii (de treierat)".

Huminicu: acelaşi cu *Humeniuc* (v. mai sus, s.v.).

Humniuc: acelaşi cu numele precedent.

Humoceanu < n. top. *Homocea,* cu suf. *-anu.*

Humoreanu < n. top. *Gura Humorului* sau (şi) *Humoreni.*

Humpel: germ. *Humpel.*

Humu: cf. *Humă* (v. mai sus, s.v.) şi bg. *Humov.*

Humulea: *Humu* (v. numele precedent), cu suf. *-ule(a).*

Humulescu < *Humu;* cf. n. top. *Humuleşti,* care poate fi şi el punctul de plecare al lui *Humulescu.*

Humureanu: acelaşi cu *Humoreanu* (v. mai sus, s.v.).

Hunciuc: *Hunea* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*

Huncu: cf. bg. *Hunčo,* care va fi avînd alături un *Hunko;* ne putem gîndi însă şi la tema *hun-* (v. numele precedent şi pe cel următor), cu suf. ucr. *-ko.*

Hunea: ucr. *gúnja* „dimie, aba; suman"; cf. şi bg. *Huno,* de la care s-a putut forma un derivat cu *-ea.*

Huniadi < n. top. ung. *Vajdajunyad* (= *Hunedoara),* cu suf. local ung. *-i.*

Huniianu < n. top. *Hunia,* cu suf. *-anu.*

Hunuaş

Hupcă: ucr. *gubka* „buzişoară"; cf. n. top. *Hupca.*

Hupoiu: *hopoi,* variantă a lui *puhoi.*

Hurbean: cf. ucr. *hurban,* prevăzut în dicţionarul folosit de mine, cu ? şi netradus.

Hurchi: cf. *hurc* „vînătoare de gonaci"; face dificultăţi finala *(-i);* cf. şi *hurcă* „o unealtă a minerilor".

Hurculeanu: ucr. *hurkalo* „(un fel de) jucărie", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Hurdea: pare a fi o variantă a lui *urdă,* cu suf. *-ea;* cf. şi *hurdău,* variantă a lui *hîrdău.*

Hurdubaie: *hurdubaie,* variantă, absentă în dicţionare, a lui *hardughie* „clădire mare şi deşartă"; DA cunoaşte varianta *hurdubie.*

Hurdubelea: *hurdubaie* (v. numele precedent), cu un fel de suf. compus *-el* + *-ea.*

Hurdubeţiu: tema este aceeaşi cu a lui *Hurdubaie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eţ* (*-iu* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ* şi „articularea" numelui).

Hurduc: *hurduc*, prima parte a onomatopeii *hurduc — burduc* „rostogolindu-se sau clătinîndu-se cu larmă mare"; cf. şi *(a) hurduca* „a zgudui".

Hurducaş: *(a) hurduca* „a face zgomot", cu suf. *-aş* (nume de agent: cel ce face zgomot).

Hurezeanu < n. top. *Hurez* (Ardeal) sau (şi) *Horezul;* cf. şi n. top. *Hurezani*.

Hurga: bg. *Urga*.

Hurgheş: *Hurga* (v. numele precedent), cu suf. *-eş;* cf. şi ung. *horgas* „îndoit, strîmb". Cf. n. top. *Hurgheşul*.

Hurghişiu: variantă a numelui precedent (cu *-i-* < *e* neaccentuat, cu *ş i* din cauza lui *i* următor şi cu *-u*, ca „articol").

Hurgoiu: *hurgoi* „buciumul făcut din scoarţă de salcie".

Hurja: cf. *Hîrje* (v. mai sus, s.v.).

Hurjei: *Hurja* (v. numele precedent), cu suf. *-ei*.

Hurjui(u): *Hurja* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ui*.

Hurlub: acelaşi cu *Hurlup* (v. mai jos, s.v.), pornind de la varianta *hurlub*, absentă în dicţionare.

Hurlubaru: *hurlub* sau (şi) *Hurlub*, cu suf. *-ar*.

Hurlup: *hurlup* „prună tînără şi diformată".

Hurmuz: *hurmuz* 1. „mărgăritar imitat din sticlă"; 2. „arbust originar din Canada"; cf. şi *Hurmuzi* (v. mai jos, s.v.).

Hurmuzache: gr. *Hurmuzakis;* s-a putut forma şi în româneşte, de la *Hurmuz* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*.

Hurmuzescu < *Hurmuz* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*

Hurmuzi: gr. *Hurmuzi(s)*.

Hurmuzios: gr. *Hurmuzios*.

Hurtic

Hurtupan: acelaşi cu *Hortopan* (v. mai sus, s.v.).

Huru: DO, p. 300 se gîndeşte la ung. *úr* „stăpîn, domn"; cf. n. top. *Huruieşti*.

Hurubă: *hurubă*, variantă a lui *hrubă;* cf. şi ung. *huruba* „colibă, bordei".

Hurubea: *hurubă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Hurubean: *Hurubea* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Hurucu: *Huru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uc*.

Huruniuc: cf. ucr. *gorunka* „o plantă", cu suf. ucr. *-juk*, care se va fi substituit lui *-ko*.

Huruşcă: ucr. *goroška*, diminutiv al lui *goroh* „mazăre".

Hurzeu: cf. *Orzea* (v. la *O*, s.v.), cu suf. *-ău* (*e* < *ă* sub influenţa lui *z*, pronunţat moale); ar putea fi şi *-ei(u)*.

Hus(s)ar: *husar* „soldat din cavaleria ungurească"; cf. şi ucr. *Husar*.

Husarciuc: ucr. *Husarčuk* (v. şi numele precedent).

Husarenco: ucr. *Husar* (v. mai sus, s.v. *Hus(s)ar*), cu suf. ucr. *-enko*.

Husarencu: acelaşi cu numele precedent.

Husar(i)u: acelaşi cu *Hus(s)ar* (v. mai sus, s.v.).

Husărescu < *Husar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Husău: pare a fi o variantă a lui *husaş* „o monedă veche de 100 de parale".

Huscariu: *huscă* „bucată de sare albă", cu suf. *-ar* sau, mai degrabă, ucr. *guska* „gîscă", cu acelaşi sufix.

Husea: ucr. *gusja* „boboc de gîscă".

Husen: ucr. *guseń* „omidă"; cf. şi n. pers. tc. *Husein*.

Husti: ucr. *gustij* „des, stufos, dens, compact; plin".

Huşa: *(a) huşăi* „a alunga (o pasăre)"; cu suf. *-(e)a*.

Huşan: acelaşi cu numele următor; cf. n. top. *Huşanul*.

Huşeanu < n. top. *Huşi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Huşneac: ucr. *gučnij* „tare, puternic, zgomotos"; „celebru, vestit", cu suf. *-ac*.

Huştea: *huşte* „drojdii de borş".

Huştelnicu: tema este *huşti* (v. mai jos, *Huştiu*), cu suf. compus *-elnic*.

Huştină: acelaşi cu *Hoştină* (v. mai sus, s.v.).

Huşti(u): *huşti*, variantă a lui *huşti* (v. mai sus, s.v. *Huştea*); cf. n. top. *Huştiul*.

Huştiuc: *Huşti* (v. mai sus, s.v.), sau ucr. *hušča* (rom. *huşte*), cu suf. ucr. *-juk;* cf şi ucr. *Hyščuk*.

Huştiuleţ: cf. *huştiuliuc* „exprimă zgomotul produs prin căderea repede a unui corp greu în apă"; „exprimă o cădere sau o introducere repede".

Hutir(e)a: ucr. *gutir* „convorbire, discuţie", cu suf. *-(e)a*.

Hutniţchi: cf. pol. *Hutnik*.

Hutu: gr. *Hutos, Hutu;* cf. şi bg. *Hutov*.

Huţanu: *huţan* (= *huţul*) „vorbitor de limbă ucraineană din munţii Bucovinei şi ai Galiţiei"; cf. şi ucr. *Hutsańuk*. Cf. n. top. *Huţani, Huţanul*.

Huţcal: cf. *Huţu(l)* (v. mai jos, s.v.).

Huţic: cf. *Huţu(l)* (v. mai jos, s.v.) şi pol. *Huzik*.

Huţişor: *Huţ(i)u* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-işor*.

Huţ(i)u: derivat regresiv al lui *(a) huţá* „a legăna", *(a) huţăi*, idem. Ar putea fi şi acelaşi cu *Huţul* (v. mai jos), accentuat pe

ultima silabă, în ipoteza trecerii accentului pe silaba inițială. Cf. n. top. *Huțul*. DO, p. 108 îl derivă din *Mihuț*.

Huțuc: *Huțu* (v. numele precedent), cu suf. *-uc*.

Huțul: același cu *Huțu* (v. mai sus, s.v.); v. și numele următor. Ar putea fi și ucr. *Hutsul*.

Huțuleac: ucr. *Hutsulak* (v. mai us, s.v. *Huțanu*), cu suf. ucr. *-jak*; cf. și ucr. *gutsuljak* „cal mic al huțulilor".

Huțup: derivat regresiv de la *(a) huțupi* „a face un efort spre a ridica ceva de jos".

Huțupaș: *Huțup* (v. numele precedent), cu suf. *-aș*.

Huțușor: *Huțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(u)șor*.

Huza: ucr. *guza* „partea din spate a unei luntri".

Huzdup: *huzdup* „interjecție prin care se exprimă căderea sau alunecarea repede a unui lucru".

Huzoni: cf., pt. temă, numele următor.

Huzu: ucr. *guz* „nasture; DO, p. 42 se gîndește la *uzi* „populație turcică medievală".

Hviriuc: cf., pt. temă, ucr. *hvirsa* „furtună, viscol".

Huzum: același cu *Uzum* (v. la *U.*, s.v.).

Huzureanu < *huzur* „trai comod" și *(a) huzuri* „a trăi comod", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și gr. *Huzuri(s)*, *Huzuru*.

I

Iablonschi: pol. *Jabłoński*.

Iabraş(u): *iabraş*, variantă a lui *abraş* „răutăcios, al dracului".

Iabrov: cf. pol. *Jabroński*.

Iacă: gr. *Giak(k)a(s)* sau (și) bg. *Jako;* după DO, p. 76, acest nume ar fi o variantă a lui *Iacov*.

Iachimovici: pol. *Jakimowicz;* rus. *Jakimovič*.

Iacinte: gr. *Yakintos*.

Iaciu: cf. pol. *Jacziński*, a cărui temă este *jač-*.

Iacob: nume biblic; cf. n. top. *Iacob* (ca determinant al unui toponim propriu-zis).

Iacobache: *Iacob* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.

Iacobai: pare a fi o variantă a lui *Iacoboaia* (v. mai jos, s.v.), al cărui *-oaie* a putut deveni *-aie*, confundat apoi cu *-ai*.

Iacoban: *Iacob*, cu suf. *-an;* în unele cazuri ar putea fi acelaşi cu *Iacobeanu* (cu *-e-* > *ă*, dispărut, şi cu „articol").

Iacobaş: *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş*.

Iacobciuc: pol. *Jakubczyk* (de fapt, *Jakub*, cu suf. ucr. *-čuk*).

Iacobeanu < top. *Iacobeni;* ar putea fi și *Iacob*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Iacobescu < *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Iacobesci: genitivul lui *Iacobeasa* < *Iacob*, cu suf. fem. *-easă*.

Iacobeţ: *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eţ*.

Iacobi: germ. *Jakobi*.

Iacobini: it. *Iacobini*.

Iacobiţă: *Iacob*, cu suf. diminutival fem. *-iţă;* cf. mai sus *Iacobeţ*.

Iacobniuc: *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-njuk*.

Iacoboaia: *Iacob*, cu suf. fem. *-oaie* (articulat); cf. n. top. *Iacoboaca*.

Iacoboaie: acelaşi cu numele precedent (la genitiv).

Iacobovici: acelaşi cu *Iacubovici* (v. mai jos, s.v.).

Iacobovschi: pol. *Jakubowski*.

Iacobuţ: *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.

Iacobuţă: acelaşi cu numele precedent.

Iacomescu < *Iacomi* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Iacomi: gr. *Giakumi(s)* sau (și) it. *Iacomi*.

Iaconi: acelaşi cu numele precedent (*m* s-a palatalizat sub influenţa lui *i* următor); cf. şi it. *Iacono*.

Iacopol: gr. *Giakopulos, Giakopulu*.

Iacoş: bg. *Jako*, cu suf. *-oş*.

Iacoşi: acelaşi cu numele precedent.

Iacov: acelaşi cu *Iacob* (v. mai sus, s.v.), cu *-v* (<*b*) slav.

Iacovache: gr. *Iakovaki(s);* cf. şi bg. *Jakovaki*.

Iacovenco: ucr. *Jakovenko*.

Iacovescu < *Iacov* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Iacovişac: ucr. *Jakovyšak*.

Iacoviţă: *Iacov*, cu suf. diminutival *-iţă*.

Iacovlev: bg. *Jakovliev*, srb. *Jakovlev*.

Iacovlov: acelaşi cu precedentul de care diferă prin sufix (*-ev* şi *-ov* apar adesea la una şi aceeaşi temă).

Iacşa: srb. *Jakša*.

Iacubceac: pol. *Jakubczak*.

Iacubenţ: pol. *Jakub* (existent, ca atestare, numai în formaţii sufixate), cu suf. sl. *-ents*.

Iacubina: cf. ucr. *Jakovyna*.

Iacubină: acelaşi cu numele precedent.

Iacubovici: pol. *Jakubowicz*.

Iagădă: bg. *Jagoda*.

Iagăr(u): *iagăr* „vînător" (în armata austro-ungară de pe vremuri).

Iagăre: acelaşi cu numele precedent.

Iagdjean

Iaghello: pol. *Jagiełło*.

Iagner: cf. bg. *Jagnen;* de altfel, *-n* al numelui nostru ar putea fi o greşeală de transcriere.

Iahoda: pol. *Jahoda*.

Iaia: gr. *Giagia(s)*.

Iakob: acelaşi cu *Iacob* (v. mai sus, s.v.).

Ialcencu: ucr. *jalčik*, diminutiv al lui *jaleś* „diverse specii de pește", cu suf. ucr. *-enko* (substituit lui *-ik*).

Ialomiţeanu < n. top. *Ialomiţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Iamandache: *Iamandi* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.

Iamandescu < *Iamandi* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Iamandi: acelaşi cu *Diamandi* (v. la *D*, s.v.), cu apocopa lui *d(i)-* în fonetică sintactică; cf. şi bg. *Jamandi*.

Iana: bg. *Jana*; cf. *Eana*.

Ianacachi: gr. *Giannakaki(s)*.

Ianachi: gr. *Giannaki(s);* acelaşi cu **Enache** (v. la *E*, s.v.); cf. şi bg. *Janaki.*
Ianagic: pol. *Janaczyk.*
Ianä: acelaşi cu *Iana* (v. mai sus, s.v.).
Ianăş(i): acelaşi cu *Ianoş* (v. mai jos, s.v.); cf. şi *Ianeş*, dat de Paşca, p. 25, care trimite la s.cr. *Janeš.*
Ianc: pol. *Jank;* ar putea fi şi acelaşi cu *Iancu* (v. mai departe, s.v.).
Iancara
Iancău: bg. *Jankov;* cf. şi ung. *Jankó.*
Ianceu: bg. *Jančo* sau (şi) *Jančev.*
Ianciovici: bg. *Jančo*, cu suf. sl. *-ovič.*
Ianco: bg. *Janko.*
Iancov: bg. *Jankov.*
Iancovici: pol. *Jankowicz.*
Iancu: bg. *Janko;* cf. şi *Ianko* (v. mai sus, s.v.).
Ianculescu < *Iancu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Ianculeţ: *Iancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-uleţ* (sau *Iancul* + suf. *-eţ*).
Iancuţ: *Iancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ.*
Ianda: bg. *Janda.*
Iane: acelaşi cu *Iani* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Iane.*
Ianegic: acelaşi cu *Ianagic.*
Ian(n)escu < *Iani* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Iani: gr. *Gianni(s)* sau (şi) it. *Ianni;* cf. *Ene* (v. la *E*, s.v.) şi bg. *Jani.*
Ianiţ: gr. *Giannitsi(s).*
Ianoglu: gr. *Giannoglu.*
Ianole(a): gr. *Giannuli(s);* cf. n. top. *Ianoli.*
Ianolescu < *Ianole* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ianoliu: *Ianole* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* (cf. *Gheorghiu* ş.a.).
Ianopol: gr. *Giannopulos, Giannopulu.*
Ianoş: ung. *János* „Ioan".
Ianoşi: acelaşi cu numele precedent; *-i* poate arăta pronunţarea moale a lui *ş* (deci *Ia-noś*), dar poate fi şi suf. local ung. *-i* (cf. n. top. *Jánosd, Jánösföllde*).
Ianota: pol. *Janota.*
Ianov: pol. *Jan* „Ioan", cu suf. *-ov.*
Ianovici: pol. *Janowicz*, ucr. *Janovyč.*
Ianu: gr. *Giannos, Giannu.*
Ianuc: gr. *Giannukos, Giannuku.*
Ianul: bg. *Janúl;* dacă accentul stă pe prima silabă, acest nume este acelaşi cu *Ianu* (v. mai sus, s.v.).
Ianulea: acelaşi cu *Ianole(a)* (v. mai sus, s.v.), în ce priveşte originea; cf. şi *Ianuli* (v. mai jos, s.v.).
Ianulescu < *Ianulea* sau (şi) *Ianuli*, cu suf. *-escu.*
Ianuli: gr. *Giannuli(s)*, bg. *Januli;* cf. şi *Ianulea* (v. mai sus, s.v.).
Ianulia: acelaşi cu *Ianulea* (v. mai sus, s.v.).

Ianuş: acelaşi cu *Ianoş* (v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Januš.*
Ianuţă: bg. *Januts;* cf. şi it. *Iannuzzi.*
Iapotă: *iapă*, cu suf. *-otă* (cf. *Calotă* < *cal*).
Iarban: *iarbă*, cu suf. *-an* (?); face dificultăţi păstrarea lui *a* din prima silabă.
Iarca: pol., ceh. *Jarka;* cf. şi bg. *Jarko*, care va fi avînd un nume corespunzător în *-ka*. Cf. n. top. *Iarca.*
Iarchi: cf. gr. *Giarkia(s)* şi pol. *Jarkiewicz.*
Iaremschi: cf. pol. *Jarema, Jaremko*, ucr. *Jaremčuk, Jaremyn.*
Iari: bg. *Jare.*
Iarin: rus. *Jarin;* cf. şi ceh. *Jarena.*
Iarinai: *Iarin* (v. numele precedent), cu suf. *-ai* (<sl. *-al'*).
Iarnă: *iarnă;* cf. şi pol. *Jarno.*
Iaroscenco: pol. *Jaroszenko.*
Iarosevitz: acelaşi cu numele următor.
Iarosievici: pol. *Jarosiewicz.*
Iaroş: pol. *Jarosz.*
Iarovici: cf. pol. *Jarowitski.*
Iartaman: pare a fi acelaşi cu *iortoman*, variantă a lui *ortoman* 1. „bogat (în turme)"; 2. „viteaz, chipeş".
Iaru: bg. *Jaro;* cf. n. top. *Iarul.*
Iascinschi: pol. *Jaszczyński.*
Iascu: pol. *Jasko.*
Iasinovschi: cf. pol. *Jasinowicz;* cf., pt. temă, şi bg. *Jasenov.*
Iasinschi: pol. *Jasiński.*
Iasintoschi: tema pare a fi *Hiacint.*
Iason: nume mitologic; cf. şi rus., gr. *Iason.*
Iaş: bg. *Jaš.*
Iaşcu: bg. *Jaško.*
Iatagan: *iatagan* „armă turcească de atac, în forma unei săbii".
Iatan: cf. bg. *Jata, Jatin(ski).*
Iatropol: gr. *Giatropulos, Giatropulu.*
Iaţenţiuc: ucr. *Jatsentyk.*
Iauta: cf. gr. *Iautzi(s).*
Iaver: cf. pol. *Jawerbaum.*
Iavorschi: pol. *Jaworski.*
Ibănescu < *Iban*, absent în fişierul meu, din v. sl. *ljub-* „drag, iubit"; pt. *i* < *lju-*, cf. sl. *Libomir*, iar pt. *i* < *li*, cf. *haină* < s. sl. *halina.*
Ibănişteanu < n. top. *Ibăneşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ibău: bg. *Ibov.*
Ibera: acelaşi cu *Iberea* (v. mai jos, s.v.).
Iberal: cf. numele precedent şi numele următor.
Iberea: pol. *Iberie.*
Ibinceanu: ucr. *ibunka* „o plantă", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ibiş: pol. *Ibisz;* cf. şi tc. *ibiş* „prost".
Ibniceanu: pare a fi acelaşi cu *Ibinceanu* (v. mai sus, s.v.).
Ibraş: variantă a lui *iabraş* (v. mai sus s.v. *Iabraş*), prin faza *iebraş* (cf. *Inculeţ*

v. mai jos, s.v.); cf. dagestan (caucazian) *Ibraš*.

Ibrea: tc. *ibre* „ac (de cusut)"; cf. n. top. *Ibra*.

Ibrianu: *Ibrea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Ibrianul*.

Ibric: *ibric* „vas (mic) de metal".

Ibricean: *ibric* (sau/și Ibric, v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.

Ibriș: cf. gr. *Ibris*.

Ibrișin: *ibrișin* „fir de mătase răsucită".

Ică: hipocoristic de la *Florea* (> *Florică)*, *Mihai* (> *Mihăică)* etc.; cf. și bg. *Ika*.

Ichim: variantă a lui *Ioanchim* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Ichim*.

Ichimescu < *Ichim;* cf. n. top. *Ichimești*.

Ichir

Iclazan < n. top. *Iclod(a)* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an*.

Icleanu: *iclean*, variantă a lui *viclean;* cf. n. top. *Icleanul*.

Icoană: *icoană;* cf. n. top. *Icoana*.

Iconaru: *iconar* „pictor sau (mai rar) vînzător de icoane".

Iconiță: *iconiță*, diminutiv al lui *icoană*.

Iconomescu < *Iconomu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Ioconomu: *iconom*, variantă a lui *econom* „administrator"; varianta cu *i-* denumește un rang în ierarhia bisericească.

Iconu: variantă a lui *Iacomi;* cf. *Inculeț* < *Ianculeț* (prin faza *Ienculeț*).

Icrau: cf. ucr., rus. *ikrá* (rom. *icre*).

Icronatu: cf., pt. partea inițială, numele precedent.

Icu: bg. *Iko*.

Iculescu < *Icu;* cf. n. top. *Iculești*.

Icuța: *Icu* sau *Ică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.

Iczkovits: pol. *Itskowicz*.

Idiceanu: *Idiță* (v. mai jos) sau (și) *idiță*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Idieru

Idita: germ. *Edith* sau (și) *Iudita*.

Iditu: „masculinul" numelui precedent (?).

Idiță: *idiță* „șerpoaică" (în descîntece).

Idițoiu: *Idiță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Idomir: un compus slav, de felul lui *Židimir*, *Radomir* etc. (absent totuși la Miklosich).

Idomirescu < *Idomir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Idoraș: *Idor* (DO, p. 89, explicat din *Isidor?)*, cu suf. diminutival *-aș*.

Idrescu < *Idrea* (absent în fișierul meu dar existent în DO, p. 4, unde este explicat din *Adrian*).

Idricean(u) < n. top. *Idriciul*, *Idrița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Idris: pare a fi turcesc sau tătăresc, cum arată n. top. *Idris-Cuius* (jud. Constanța); cf. bașk. *Idris* (populație de limbă turcică din U.R.S.S.).

Idu: bg. *Ido;* cf. și *Idomir* (v. mai sus, s.v.). *Rečnik...* explică numele bg. ca împrumut românesc (din *Ido*, inexistent, pe cît știu, în limba noastră). DO, p. 89 explică pe *Idul* din *Iuda*.

Iederaș: *iederă*, cu suf. *-aș*.

Iedu: *ied*.

Iefsin: cf., pt. temă, pol. *Jewsiejew*.

Ieftiuc: cf. pol. *Jewtuch*.

Iekel: germ. *Jekel;* cf. și pol. *Jek(i)el*.

Ielenschi: pol. *Jeleński*.

Ielisei: *Elisei*, nume biblic (DO, p. 51).

Iemășescu < *iemaș* (sau/și *Iemaș*, absent în fișierul meu), variantă a lui *imaș* (prin faza *iamaș*).

Ienăceanu: *Ienace* (= *Ienache)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Iencec: același cu numele următor.

Iencic: pol. *Janczyk*.

Ienciu: același cu *Enciu* (v. la *E*, s.v.).

Iencubiscu: partea inițială este sl. *Janko* (rom. *Iancu*), partea finală *(scu)* < pol. *-ski*, iar *-b-* s-ar explica printr-o contaminație cu *Jakubowicz*.

Iene: același cu *Ene*.

Ienei: *(a) Ienei*, genitivul lui *Iene;* cf. *Biserica Ienei* (București).

Ieneica: *Iene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eică*.

Ienescu: același cu *Enescu*.

Ieneș: același cu *Ianeș* (v. mai sus, s.v. *Ianăș(i)*.

Ienescu: pare a fi *Ieneș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu* (deci *Ieneșescu* sau *Ienășescu*) sau cu suf. sl. *-ko* (cf. *Iancu*, *Ivașcu* etc.), la bilingvi.

Ienibace: gr. *Gianniba(s)*, cu suf. *-aki(s)* (= rom. *-achi*), devenit, regional, *-aci* (*Ienăceanu*, v. mai sus, s.v.).

Ieniștea: *Iene*, cu suf. *-iște*, după DO, p. 84, dar derivate cu *-iște* de la antroponime se pare că nu există; cf. *iniște* „loc care a fost acoperit cu semănătură de in".

Ienoiu: *Iene* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ienuică: gr. *Gianuika;* ar putea fi și un derivat de la *Iene*, cu suf. diminutival *-uică*.

Ieparu: *iepar* 1. „păzitor de iepe"; 2. „o piesă la războiul de țesut".

Iepure: *iepure;* cf. n. top. *Iepurele*.

Iepureanu < n. top. *Iepureni;* poate fi și un derivat de la *Iepure*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ieran < n. top. *Iara* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ierbașu: *iarbă*, cu suf. *-aș*.

Iercan: *Iarca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.

Iercău: bg. *Erkov* sau (și) *Jarko*.

Ierceanu < n. top. *Ercea*, cu suf. *-anu*.

Iercoșan < n. top. *Iarcoș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ieremia: nume biblic.

Ierhan: același cu *Erhan* (v. la *E*, s.v.), explicat de V. Bogrea (apud DO, p. 270) din tc. *er-chan* „om-principe".
Iernici: ung. *Ernö* „Ernest", cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Ieronim: nume calendaristic.
Ierugan: *ierugă* „braț de rîu ce duce apa la moară", cu suf. *-an*.
Ieșanu: același cu numele următor.
Ieșean(u) < n. top. *Iași*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ievreinov: tema este identică cu *Ifrim* (v. mai jos); cf. *Efreim* (*-m* > *n* nu prezintă dificultăți), cu suf. sl. *-ov*.
Ifandopol: gr. *Ifandopulos, Ifandopulu*.
Ifose: *ifos* „demnitate, ținută conformă cu rangul sau poziția socială"; „ținută încrezută și semeață"; *a-și da ifose* „a-și da aere".
Ifrim: nume biblic.
Ifrosa: același cu numele următor.
Ifrosă: același cu numele următor.
Ifrose: variantă a lui *Eufrosin*.
Iftemia: „femininul" numelui următor.
Iftemie: același cu *Eftimie* (v. la *E*, s.v.).
Iftene: același cu numele următor.
Ifteni: variantă a lui *Iftemie* (*-m-* > *ń* prin palatalizare, sub influența lui *i* următor).
Iftime: același cu *Iftemie*.
Iftimescu < *Iftime* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Iftimi: același cu *Iftime*.
Iftimia: același cu *Iftemia*.
Iftimie: același cu *Eftimie*.
Iftimiu: *Iftime* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Iftimoaia: femininul lui *Iftime* (cu suf. *-oaie*).
Iftimoaie: genitivul numelui precedent.
Iftimovici: *Iftimie*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. pol. *Eftimowski*.
Iftimuș: *Iftime*, cu suf. *-uș*.
Iftinca: „femininul" lui *Iftincu* (v. mai jos, s.v.): cf. și bg. *Eftenka*.
Iftinchi: genitivul numelui precedent *(a Iftinchii)*.
Iftincu: *Iftinie*, cu suf. sl. *ko* > *cu*; „masculinul" lui *Iftinca* (v. mai sus, s.v.).
Iftinia: același cu *Iftimia* (v. mai sus, s.v.); pt. *n* (< *m*), cf. cele spuse mai sus, s.v. *Ifteni*.
Iftinie: același cu *Iftimie*.
Iftinu: *Ifteni* (v. mai sus, s.v.) contaminat cu *Iftincu* (de la acesta s-a luat *-u*).
Iftode: după DO, p. 107, este o variantă a lui *Miftodie* < *Metodiu* (< gr. *Methodios*); inexplicabilă pentru mine, dispariția lui *m*.
Iftondi: același cu numele precedent.
Iftoveanu: pare a fi, în ce privește tema, identic cu numele precedente și următoare, cu *-v-* greu de explicat.
Iftodiu: *Iftode* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Iftodor: după DO, p. 107, produs al unei contaminații *Iftode* + *Todor*.
Iga: bg. *Iga*.
Igănat: același cu *Ignat* (v. mai jos, s.v.).
Igescu < *Iga* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Igești*.
Ighelschi: pol. *Igielski*.
Igiescu: același cu *Igescu* (v. mai sus, s.v.).
Igiroșan: același cu numele următor.
Igiroșianu < n. top. *Igiroasa*.
Igna: bg. *Igna*.
Ignace: cf. pol. *Ignaczak*, rus. *Ignakov*.
Ignat: nume calendaristic; cf. bg. *Ignat* și n. top. *Ignat*.
Ignatiu: forma „etimologică" a numelui precedent (lat. *Ignatius*).
Ignatovici: pol. *Ignatowicz;* rus. *Ignatovič*.
Ignațoiu: *Ignat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Ignătescu < *Ignat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ignătoiu: *Ignat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Ignățel: *Ignat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Ignea: *Igna* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Ignovici: *Igna* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Ignuță: *Ign(e)a* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Igor: rus. *Igor*.
Igreț: ucr. *igretś* „muzicant".
Igrișan < n. top. *Igriș* (Banat), cu suf. *-an*.
Iguca: *Iga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ucă*.
Ihan: tc. *iham* „caracter echivoc; indecență, necuviință".
Ihora: cf. *Igor* (v. mai sus, s.v.), cu *g* > *h* (fenomen fonetic ucrainean).
Ihoja
Ihos: gr. *Ihos*.
Ijac: ucr. *ižak* „arici".
Ilade: variantă a lui *(H)eliade;* cf. gr. *Iliadi*.
Ilan: gr. *Elan*.
Ilana: pare a fi „femininul" numelui precedent; ar putea fi și o variantă a lui *Ileana*.
Ilarion: nume calendaristic; cf. bg., ucr., rus. *Ilarion*.
Ilariu: nume calendaristic.
Ilas(e)
Ilasievici: *Ilas(e)* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-(i)evič*.
Ilaș: *Ile(a)*, cu suf. *-aș;* cf. și sl. *Jelašin;* DO, p. 79 îl derivă din *Ilă* < *Ilie*. (?)
Ilașcă: „femininul" numelui următor.
Ilașcu: *Ilaș*, cu suf. *-așcu;* cf. și *Iliașcu* (v. mai departe, s.v.).
Ilașievici: *Ilaș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-(i)evič*.
Ilăieanu < n. top. *Ilia* (Ardeal)?, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ilban < n. top. *Ilba* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ilca: ung. *Ilka* „Elena" sau (și) bg. *Ilka*. Cf. și germ. *Ilka*.
Ilcaci: *Ilca* sau/și *Ilcu* (v. s.v.), cu suf. *-aci*.

Ilcenco: *Ilca* sau/și *Ilcu* (v. s.v)., cu suf. ucr. *-enko;* tema ar putea fi și *Ilici* (v. mai jos, s.v.).
Ilcu: bg. *Ilko.*
Ilcuș: *Ilcu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uș* sau, mai degrabă, ung. *Ilkus.*
Ile(a): ung. *Ila* „Elena"; sau (și) bg. *Ila, Ile.*
Ileana: formă populară a numelui calendaristic *Elena.* Cf. n. top. *Ileana.*
Ileană: același cu numele precedent.
Ileanu: bg. *Ilijan.*
Ileasă: același cu *Iliasa* (v. mai departe, s.v.); ar putea fi și un derivat de la *Ile(a),* cu suf. *-easă.*
Ilenescu: același cu *Elenescu* (v. la *E.*, s.v.).
Ileni: *(a) Ilenei.*
Ileș: ung. *Illés* „Elias".
Ileșiu: același cu numele precedent (*-i-* arată pronunțarea „moale" a lui *ș,* iar *u* este „articolul"; dacă accentul stă pe *-i-*, acest nume este același cu *Ilișiu.*
Ilfoveanu < n. top. *Ilfov,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ilfu: rus. *Ilf.*
Ilia: bg. *Ilija;* dacă e însă bisilabic, variantă a lui *Ilea* (v. mai sus, s.v.). Cf. și gr. *Ilia(s).*
Iliadis: gr. *Iliadis;* cf. și *(H)eliade.*
Ilian: bg., ucr., rus. *Ilian.*
Iliant: cf. n. fem. *Helianta.*
Iliasa: *Ilie,* cu suf. fem. *-easă; Ileasă* (v. mai sus, s.v.) are, după grafie, trei silabe, provine, deci, mai bine din *Ile(a),* pe cînd acesta are patru silabe.
Iliaș: *Ilie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aș;* cf. și bg. *Ilijaš.*
Iliașcu: *Iliaș* (v. numele precedent), cu suf. *-cu* (< sl. *-ko*).
Ilica: bg. *Ilijka.*
Ilicea: cf. bg. *Iličo,* care va fi avînd alături „femininul" *Iliča.*
Ilici: rus. *Ilič.*
Ilicievici: *Ilici* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-evič.*
Ilie: nume biblic; cf. n. top. *Ilie.*
Ilief: bg. *Iliev.*
Iliei: genitivul lui *Ilia* (< bg. *Ilija,* v. mai sus, s.v.) tratat ca feminin.
Iliescu < *Ilie;* cf. n. top. *Iliești.*
Iliese(i): genitivul lui *Iliasa* (v. mai sus, s.v.).
Ílieș: același cu *Iliaș* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Ilieșul.*
Ilieș(i)u: același cu numele precedent (cu *-i-*, care arată pronunțarea „moale" a lui *ș,* și cu *u* „articolul").
Ilievici: *Ilie,* cu suf. sl. *-evič;* cf. pol. *Eljowicz.*
Ilíianu: același cu *Ilian* (v. mai sus, s.v.).
Ilin: bg., pol. *Ilin.*
Ilina: bg. *Ilina,* rus. *Ilina.*
Ilinca: bg. *Ilinka.*
Ilincaru: *Ilinca* (v. numele precedent), cu suf. *-ar.*
Ilincă: același cu *Ilinca* (v. mai sus, s.v.).
Ilincăi: genitivul lui *Ilincă.*
Ilincescu < *Ilinca* sau (și) *Ilincu* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*
Ilincioiu: *Ilinca* sau/și *Ilincu* (v. s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ilincu: „masculinul" lui *Ilinca* sau (și) *Ilin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cu* (< sl. *-ko*).
Ilincuț: *Ilincu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț.*
Ilinescu < *Ilin;* cf. și *Elenescu* (v. la *E,* s.v.).
Ilinoiu: *Ilin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ilinoveanu: bg. *Ilinov,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ilinouță: *Ilin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovtsi* (cf. *Cernăuți* < *Černowtsi*).
Ilințim: cf., pt. temă, bg. *Ilintso(v).*
Ilioaia: *Ilie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. feminin *-oaie* articulat.
Ilioaie: genitivul numelui precedent.
Ilioara: *Ilie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oară.*
Ilioasa: *Ilie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oasă,* de fapt, același cu *Iliasa* (v. mai sus, s.v.), cu „rotunjirea" lui *-easă,* transformat astfel în *-oasă.*
Ilioi(u): *Ilie* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-oiu.*
Ilianoiu: *Ilian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ilipolis: gr. *Iliupolis.*
Ilisei: nume biblic; cf. rus. *Elisej.*
Ilisie: același cu numele precedent.
Ilisoaia: *Ilisie* sau/și *Ilisei* (v. s.v.), cu suf. fem. *-oaie.*
Ilișanu < n. top. *Ilișeni.*
Ilișescu < *Ileș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ilișiu: același cu *Ileșiu* (v. mai sus, s.v.).
Ilișoi: *Ileș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi.*
Iliu: gr. *Ilios, Iliu.*
Iliuc(a): *Ilie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă).*
Iliuț(ă): *Ilie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă);* cf. n. top. *Iliuța.*
Ilizei: același cu *Ilisei* (v. mai sus, s.v.).
Illyeș: ung. *Ilyés,* același cu *Illés* (v. mai sus, s.v. *Ileș*).
Ilinițchi: *Ilin* (< pol. *Ilin,* v. mai sus, s.v.), cu suf. pol. *-itski.*
Iloafă: cf. *iloave,* pl. „palavre, vorbe ce nu prea se cred".
Iloaia: *Ile(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie;* cf. *Top. rom.*, p. 358—359, unde se discută n. top. *Podul Iloaiei.*
Iloc: *Ile(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc.*
Ilonca: ung. *Ilonka* „Elenuța"; cf. și bg. *Ilonka.*
Iloș: ung. *Ilus* „Elenuța".
Ilovan < n. top. *Ilovul,* cu suf. *-an.*
Ilovici: *Ile(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič;* cf. bg. *Ilov,* pol. *Ilowietski.*

Iluc(ă): *Ile(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.

Ilucaș: *Iluc(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-aș*.

Iluț(ă): *Ile(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*; cf. n. top. *Iluța*.

Ilușan: *Iluț(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Iluțiu: același cu *Iluț* (v. mai sus, s.v.); *-i-* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*, iar *-u*, articol. Poate fi însă și o grafie pseudo-etimologică: cf. *Bariț-Barițiu*.

Iluțoaie: *Iluț(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. feminin *-oaie*.

Ilvan < n. top. *Ilva* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Iman: *iman*, variantă a lui *imam* „preot turcesc".

Imanei: cf. *imaneà*, variantă a lui *imameá* „vîrful ciubucului (de chihlimbar) prin care se trage fumul".

Imbăruș: *imber*, variantă a lui *ghimber* (v. mai jos, s.v. *Imbir*), cu suf. diminutival *-uș*.

Imbărușanu: *Imbăruș* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Imbir: *imbir*, variantă a lui *ghimber* „o plantă originară din Asia".

Imbra: același cu *Imbre(a)* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Imbra*.

Imbre(a): ung. *Imre* „Emerich" (Pașca, p. 259), cu epenteza lui *b* și cu suf. *-(e)a*.

Imbrescu < *Imbre(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Imbrișcă: *Imbre(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișcă*.

Imbroane: *Imbru* (v. numele următor), cu suf. *-oane* (de fapt, *-oańe*) forma veche, păstrată în graiul bănățean, a lui *-oi* (< lat. *-oneus*).

Imbru: același cu *Imbre(a)* sau (și) *Imbra*; cf. n. top. *Valea Imbrului*.

Imbuzan < n. top. *Imbuz* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Imdrei: ung. *Endre* „Andrei" (cu *-i*, cred, de la numele românesc).

Imireanu: *Imre* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Imireanu: același cu numele precedent.

Imre: ung. *Imre* (v. mai sus, s.v. *Imbre(a)*).

Imren: același cu numele precedent (pe *-n* nu-l pot explica).

Inache: același cu *Enache* (v. la *E*, s.v.).

Inălțare: *înălțare*, din numele sărbătorii *Înălțarea Domnului* (la 40 de zile de la Paști); ar putea fi „traducerea" lui *Ispas*, numele popular al sărbătorii sau (și) a denumirii ei (catolice) latinești (Ascensio).

Inășel: *Ianăș*, cu suf. diminutival *-el*; pt. *ia-* > *i*, cf. *Inculeț* (v. mai jos, s.v.).

Incescu < *Inceu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Inceu: bg. *Inčo* sau, mai degrabă, *Inčev*.

Incicaș: *Incicău* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș*.

Incicău: cf. bg. *Jančik*, care va fi avînd un derivat în *-ov*; cf. și numele precedent.

Incrosmatu: trebuie să fie *încrosnat* „cu crosna [sarcina] în spate", care, ca poreclă, ar putea însemna „cocoșat" (cocoașa este, într-adevăr, o sarcină).

Inculeț: *Iancu(l)*, cu suf. diminutival *-eț* > *Ianculeț* > *Ienculeț* > *Inculeț*.

Indianu: bg. *Indo* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu* (> *-ian*); ar putea fi și *indian* (< *India*), poreclă ironică pentru un țigan.

Indici: bg. *Indo*, cu suf. *-ici* (<sl. *-ič*).

Inodleanu: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Indoleanu* < n. top. *Indol* (Ardeal); ne putem gîndi și la o metateză, cam curioasă aici, a lui *l*.

Indreas: ung. *Endre* „Andrei", contaminat cu germ. *Andreas* „Andrei".

Indrei: ung. *Endre* „Andrei" (cu *-i* de la acesta din urmă).

Indreica: *Indrei* (v. numele precedent), cu suf. *-că*.

Indreicuț: *Indreica* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț*.

Indrieș: *Indrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-es*; cf. *Andrieș* < *Andrei*.

Inescu: bg. *Ino* (sau/și *Iné*), cu suf. *-escu*; ar putea fi și o variantă a lui *Enescu* sau un derivat cu suf. *-escu* de la *Inu* (< *in*), neatestat pentru mine.

Ingeaua: tc. *inğe* „subțire, fin; ascuțit; delicat", cu *-é* > *ea* (cf. mold. *fata mé* = *fata mea* ș.a.) și „articulat" (ca *stea-steaua*); ar putea fi și bg. *Inğe*, articulat ca un apelativ fem.

Ingescu: bg. *Inğo(v)*, cu suf. *-escu*.

Ingverzin

Inoan < n. top. *Inoe* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Inocan < n. top. *Inuc* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Inocențiu: nume calendaristic (sub această formă, latinească, la catolici).

Inoșel: *Ianoș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Inotescu < *Inotă*, absent în fișierul meu, dar probabil, cum dovedește n. top. *Inotești*; s-ar putea ca *Inotescu* să fie derivat de la toponim.

Inovan: bg. *Inov*, cu suf. *-an*.

Inte: cf. bg. *Inta*.

Intze: același cu *Ințe* (v. mai jos, s.v.).

Ința: același cu următorul.

Ințe: ung. *Intse* „Inocențiu".

Inuță: *Enuță* < *(I)ene*, cu suf. diminutival *-uță*.

Ioachim: nume biblic.

Ioachimescu < *Ioachim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Ioachimovici: *Ioachim*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. și pol. *Joakimowicz*, a cărui parte inițială se pronunță însă *ioa-* (o silabă, nu două).

Ioafcă: bg. *Jovka*; cf. masc. *Iofcu* (v. mai departe, s.v.).

Ioan: nume biblic.
Ioana: femininul numelui precedent; cf. n. top. *Piriul Ioanei.*
Ioanac: *Ioan*, cu suf. *-ac;* cf. *Ionac* (v. mai departe, s.v.).
Ioanăş: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ăş*, variantă a lui *-eş.*
Ioancea: *Ioan*, cu suf. *-cea;* cf. *Oancea* şi *Vancea.*
Ioancu: *Ioan*, cu suf. *-cu*; cf. *Iancu* (v. mai sus, s.v.) şi *Ioncu* (v. mai departe, s.v.).
Ioanei: *a Ioanei.*
Ioanelli: cred că este *Ionel*, italienizat şi „literarizat" (cu *ioan-* în loc de *ion-*); cf. şi bg. *Joaneli.*
Ioanesii: genitivul lui *Ioaneasa* < *Ioan*, cu observaţia de la numele precedent (în ce priveşte pe *ioan-* pt. *ion-*).
Ioaneş: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eş.*
Ioanian: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ean (> -ian).*
Ioanicescu: acelaşi cu *Ioaniţescu* (v. mai departe, s.v.); tema este *Ionică* transformat, artificial, în *Ioanică*, inexistent în limba noastră.
Ioanici: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Ioanide: acelaşi cu *Ioanidi(s)* (v. mai jos, s.v.).
Ioanides: acelaşi cu *Ioanidis* (v. mai jos, s.v.).
Ioanidi: gr. *Ioannidi.*
Ioanidis: gr. *Ioannidis.*
Ioanin: *Ioan*, cu suf. *-in.*
Ioaniţă: acelaşi cu *Ioniţă* „literarizat", adică falsificat.
Ioaniţescu < *Ioaniţă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ioaniţiu: *Ioaniţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Ioaniţoaia: femininul lui *Ioaniţă.*
Ioaniţoiu: *Ioaniţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ioanivici: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evici (-e-* neaccentuat *>i).*
Ioaniu: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Ioanne: gr. *Ioanna* sau *Ioannidi(s)*; formaţie regresivă, prin lăsarea la o parte a suf. *-(i)di(s).*
Ioanoaia: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Ioanovici: *Ioan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Ioanţa: cf. bg. *Jontsov;* în orice caz, e clară formaţia *(Ioan*, cu suf. bg. *-tsa*, fem. lui *tso;* cf. *-ča—-čo).*
Ioanu: *Ioan* „articulat".
Iob: ung. *Jób* „Iov".
Iobi: săs. *Jobi.*
Iofcea: „femininul" numelui următor; cf. şi bg. *Jovša.*
Iofciu: bg. *Jovčo.*
Iofciulescu < *Iofciu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Iofcu: bg. *Jovko.*
Ioga: „femininul" numelui următor.
Iogu: bg. *Jogo.*
Iohasa: cf. ung. *juhász* „cioban".
Iobaşiu: bg. *Joho*, cu suf. *-aş* (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*, iar *u* „articol").
Ioica: „femininul" (absent în izvoarele mele) al bg. *Jojko.*
Ioină: cf. bg. *Jojo* (cu suf. *-in(ă?).*
Iojan: *Iojă* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Iojă: ung. *Józsa* „Justus".
Ioje: ung. *Józsi* „Iosif".
Iojică: ung. *Józsika* „Iosif".
Iolle: bg. *Jole* („înnobilat" prin dublarea lui *l*).
Iolu: bg. *Jolo.*
Ion: acelaşi cu *Ioan* (v. mai sus. s.v.); este o formă mai nouă, frecventă, mai ales în vorbirea populară, rezultată din vocativul *Ioane*, prin aplicarea celei de-a patra proporţionale.
Iona: bg. *Jona;* dacă accentul stă pe *-a*, avem a face cu numele biblic bine cunoscut.
Ionac: *Ion*, cu suf. *-ac;* cf. şi gr. *Ioannaku*, pol. *Jonak.*
Ionache: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.*
Ionak: acelaşi cu *Ionac* (v. mai sus, s.v.).
Ionasek: acelaşi cu *Ionaşek* (v. mai jos, s.v.), cu *s* pt. *ş* (grafie maghiară sau greşeală de transcriere).
Ionaş: *Ion*, cu suf. diminutival *-aş;* cf. şi ung. *Jónás* „Jonas", care e însă bisilabic (rom. *Ionaş* are trei silabe). Cf. n. top. *Ionaş.*
Ionaşc(u): *Ion*, cu suf. *-aşcu;* cf. n. top. *Ionaşcu.*
Ionaşco: acelaşi cu numele precedent (*-o* pt. *u* pentru „înnobilarea" numelui?).
Ionaşec: *Ionaş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ek.*
Ionaşek: acelaşi cu numele precedent.
Ionaşiu: *Ionaş*, cu *i*, care arată pronunţarea „moale" a lui *ş* şi cu *-u* articol; ar putea fi, mai greu (din cauza păstrării lui *-a*), *Ionaş*, cu suf. *-iu.*
Ionato: gr. *Ioannatos;* cf. n. top. *Ionat.*
Ionăşeanu < n. top. *Ionăşeni;* ar putea fi şi *Ionaş*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ionăşel: *Ionaş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Ionăşescu < *Ionaş;* cf. n. top. *Ionăşeşti.*
Ionăşiţă: *Ionaş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iţă.*
Ioncea: bg. *Jonča.*
Ioncelescu: cred că provine din *Ionciulescu;* nici ipoteza unui derivat cu suf. *-escu* de la un *Ioncelea* nu mi se pare neverosimilă.
Ioncescu < *Ionciu* sau/şi *Ioncea* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*
Ioncia: acelaşi cu *Ioncea* (v. mai sus, s.v.).

Ionceoaie: *Ionciu* sau/și *Ioncea* (v. s.v.), cu suf. fem. *-oaie* (de fapt, genitivul a *Ionceoaiei*).
Ioncică: *Ioncea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Ionciovici: *Ionciu* sau/și *Ioncea* (v. s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Ionciu: bg. *Jončo*.
Ioncu: bg. *Jonko*.
Ionda: bg. *Jonda*.
Ioneanu < *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ioneasa: *Ion*, cu suf. fem. *-easă;* cf. n. top. *Ioneasa*.
Ionel: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Ionele: același cu numele precedent; *-e* ne trimite la vocativ, dar și la suf. *-e* > *-ea;* cf. n. top. *Ionelele*.
Ionescu < *Ion;* cf. n. top. *Ionești*.
Ionesei: genitivul lui *Ioneasa* (v. mai sus, s.v.).
Ionesi: același cu numele precedent.
Ioneta: „femininul" numelui următor.
Ionete: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*.
Ioni: *Ion*, cu suf. engl. *-i* (cf. *Oni* < *Onu*) sau/și bg. *Jone*.
Ionian: același cu *Ioneanu* (v. mai sus, s.v.).
Ionică: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Ioniceanu < *Ionică* sau/și *Ioniță* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ionicel: *Ionică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Ionicescu < *Ionică* sau/și *Ioniță* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Ionici: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Ionicică: *Ionică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Ionilă: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Ioniță: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Ionițescu < *Ioniță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Ionițoaia: *Ioniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Ionițoaiei: genitivul numelui precedent.
Ionițoiu: *Ioniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Ioniuc: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Ionnițiu: *Ioniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu; -nn-* pt. *n* se datorește intenției de a „înnobila" grafic numele (după model grecesc).
Ionoaia: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Ionoglu: *Ion* cu tc. *-oğlu* „fiu" sau, mai degrabă, gr. *Ioannoglu*.
Ionovici: *Ion*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. *Ioanovici* (v. mai sus, s.v.).
Ionu: *Ion* „„articulat" (cf. *Onu*, hipocoristic al lui *Ion*) sau (și) gr. *Ioannu;* cf. și bg. *Jono*.
Ionuș: *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Ionuț(ă): *Ion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Ionz: cf. pol. *(Jon-) Jondzel*.
Iorda: bg. *Jorda*.
Iordache: același cu numele următor; cf. n. top. *Piscul lui Iordache*.
Iordachi: gr. *Giorgaki(s)*, cu *-g->d* prin disimilare la *k'* din silaba următoare.
Iordan: nume ebraic (al rîului, devenit „sfînt" prin faptul că a fost botezat, în apele lui, Isus); cf. bg. *Jordan*. Cf. n. top. *Iordanul*.
Iordana: „femininul" numelui precedent; cf. și bg. *Jordana*. Cf. n. top. *Iordana*.
Iordanide: *Iordan* (v. numele precedent), cu suf. gr. *-idi(s)*.
Iordanovici: bg. *Jordanovič*.
Iordăcheanu: *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Iordăchel: *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Iordăchescu < *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Iordăchiasa: *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.
Iordăchioaia: *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Iordăchioaie: genitiv (*a Iordăchioaiei*) al numelui precedent.
Iordăchioiu: *Iordache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Iordăchiță: *Iordache*, cu suf. diminutival *-iță;* cf. n. top. *Iordăchița*.
Iordănescu < *Iordan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Iordănoaia: *Iordan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Iordec: tema este identică cu a numelui următor și trimite la *Iorda* (v. mai sus, s.v.), iar *-ec* e sufix diminutival (v. Pascu, p. 305).
Iordoc: același, ca temă, cu numele precedent, cu suf. *-oc*.
Iorga: gr. *Giorga(s);* ar putea fi și un derivat regresiv de la *Iorgache*.
Iorgache: gr. *Giorgaki(s);* ar putea fi și *Iorgu*, cu suf. *-ache*. Cf. *Iordache* (v. mai sus, s.v.).
Iorganda: tema este *Iorgu* (v. mai jos, s.v.), iar finala, tot grecească (cf. *Guranda*); cf. și *iorgan* „țesătură țărănească" (de învelit, ca plapuma), cu familia lui (DA, s.v.).
Iorgaru: gr. *Giorgaros*.
Iorgoiu: *Iorgu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Iorgovan: *iorgovan* „liliac" (floare); în *Iovan Iorgovan* (pop.), am putea avea un derivat în *-(o)van* de la *Iorgu*, paralel cu *Iovan*, cerut de „rimă".
Iorgovici: *Iorgu*, cu suf. sl. *-ovič*; cf. bg. *Jorgov*.
Iorgu: gr. *Giorgu* sau (și) bg. *Jorgo*.

Iorgulescu < *Iorgu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Iorguleț: *Iorgu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-(ul)eț.*
Iorguț: *Iorgu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Iosa: bg. *Josa;* cf. și germ. *Jossa.*
Iosef: variantă a lui *Iosif* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Peștera lui Iosef.*
Iosefache: același cu numele următor.
Iosefachi: același cu *Iosifache* (v. mai jos, s.v.).
Iosefide: gr. *Iosifidi(s).*
Iosep: variantă a lui *Iosif;* cf. mai jos *Iosip.*
Iosif: nume biblic; cf. bg., rus. *Iosif.*
Iosifache: gr. *Iosifaki(s).*
Iosifescu < *Iosif* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Iosifoiu: *Iosif* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Iosin: *Iosu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. sl. *-in.*
Iosip: variantă a lui *Iosif;* cf. mai sus *Iosep.*
Iosipescu < *Iosip* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Iosiv: variantă a lui *Iosif.*
Iosivescu < *Iosiv* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Iosivoni: *Iosiv* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi,* care își păstrează forma veche (cu *ń,* existentă, poate și azi, în graiul bănățean).
Iosof: variantă a lui *Iosif.*
Iosofache: același cu *Iosifache* (v. mai sus, s.v.), avînd, drept temă, varianta *Iosof* (v. numele precedent).
Iosopovichi: același cu *Iosupovici* (v. mai jos, s.v.); *ch* pt. *c* este o pură grafie.
Iosu: bg. *Josju;* cf. și pol. *Joss.*
Iosub: același cu *Iosup* (v. mai jos, s.v.).
Iosubaș: *Iosub* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș.*
Iosup: variantă a lui *Iosif.*
Iosupescu < *Iosup* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Iosupovici: *Iosup,* cu suf. sl. *-ovič;* cf. pol. *Józofowicz.*
Ioș: bg. *Jošo.*
Iot(t)a: bg. *Jota.*
Iotcovici: bg. *Jotko(v),* cu suf. sl. *-(o)vič.*
Iotu: bg. *Joto;* cf. n. top. *Ioteşti.*
Iotzu: același cu *Ioțu* (v. mai jos, s.v.).
Ioța: bg. *Jotsa.*
Ioțovici: *Ioțu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič.*
Ioțu: bg. *Jotso.*
Iov: nume biblic; cf. și *Iovu* (v. mai jos, s.v.).
Iova: bg. *Jova.*
Iovan: bg. *Jovan.*
Iovana: bg. *Jovana.*
Iovanelli: pare a fi același cu *Iovănel* (v. mai jos), italienizat; ar putea fi și it. *Giovannelli,* cu inițiala „românizată“.
Iovanovici: *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Iovănaș: *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Iovănel: *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Iovănescu < *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Iovănică: *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Iovănuș: *Iovan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Iovcea: cf. bg. *Iovčo,* care trebuie să fi avut alături un *Jovča.*
Iovescu < *Iov(u)* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Iovipole: același cu numele următor.
Iovipoli: după DO, p. 83, din *Ioan,* contaminat cu *Evopalia.*
Iovița: același cu numele următor.
Ioviță: bg. *Jovitsa* sau (și) derivat de la *Iov(u),* cu suf. diminutival *-iță* (cf. *Gheorghiță, Ioniță* etc.).
Ioviț(i)u: „masculinul“ (formal!) al numelui precedent (cu *-i-* care arată pronunțarea „moale“ a lui *ț,* și „articulat“).
Iovițoiu < *Ioviță* sau (și) *Iovițiu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Iovu: bg. *Jovo* (hipocoristic al lui *Jovan*); ar putea fi și *Iov* „articulat“. Cf. n. top. *Iovul.*
Iovulescu < *Iov(u)* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Iovulete: *Iov(u)* (v.s.v.), cu suf. compus *-(ul)ete.*
Iowanof: bg. *Jovanov,* absent în sursele mele, dar verosimil.
Iozefide: gr. *Iosifidi(s).*
Iozefini: gr.
Iozon: cf. bg. *Jozo(v)* și ung. *józan* „sobru, moderat, chibzuit“.
Ipate: același cu numele următor; cf. n. top. *Ipatele.*
Ipati: rus. *Ipatij(i).*
Ipătescu < *Ipate* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Iplea
Irava: tema pare a fi bg. *Ira,* la fel, sufixul (*-ava,* fem. lui *-av*).
Ircălaș: ung. *irkálás* „scriptologie; birou, cancelarie“.
Iremia: același cu *Ieremia* (v. mai sus, s.v.).
Irescean < n. top. *Irești,* cu grafia *sce* pt. *ște* existentă pe vremuri.
Irescu: bg. *Iro,* care va fi existînd (sau existat) în română, cu suf. *-escu;* cf. n. top. *Irești; Irescu* ar putea proveni și din toponim.
Irgoiu: *irigoi* „groapă cu apă, crov“, cu suf. augmentativ *-oi.*
Irhan: același cu *Erhan* (v. la *E,* s.v.).
Iricean: este, cred, același cu numele următor, al cărui sufix a fost înlocuit prin *-ean* (simțit ca fiind „românesc“).
Iriciuc: ucr. *ir,* numele a două plante, cu suf. ucr. *-(i)čuk.*
Iridon: cf. gr. *Heiridu.*

Irimciuc: *Irimia* (v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*
Irimcicu: rus. *Eremej,* cu suf. *-ko.*
Irimescu < *Irimia;* cf. n. top. *Irimești.*
Irimia: același cu *Iremia* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Irimia.*
Irimic: ar putea fi un derivat de la *Irimia,* cu suf. diminutival *-ic,* sau, mai degrabă, de la *irimie* „om de jele" (DA, s.v.), cu același sufix.
Irimici: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Irimie: același cu *Irimia* (v. mai sus, s.v.).
Irimieș: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eș* (<*-aș*).
Irimin: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-in.*
Irimioaia: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie.*
Irimionea: este, cred, același ca numele precedent, cu *n* = *ń*, ca în graiul bănățean de azi.
Irimiță: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Irimiuc: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(j)uk.*
Irimus: același cu numele următor (greșeală de transcriere sau produs al voinței de a „înnobila" grafia?).
Irimuș: *Irimia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Irimoaie: *Irimia,* cu suf. fem. *-oaie,* deci același cu *Irimioaia* (v. mai sus, s.v.).
Irina: nume calendaristic.
Irinca: bg. *Irinka.*
Irinciuc: *Irin(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*
Irinei: bg., rus. *Irinei;* cf. și *Irineu* (v. mai jos, s.v.).
Irinescu < *Irinei* (sau/și *Irina*); cf. n. top. *Irinești.*
Irineu: același cu *Irinei* (v. mai sus, s.v.), la origine, nume călugăresc.
Irinevici: *Irinei* (sau/și *Irina, Irineu*), cu suf. sl. *-evič.*
Irinoiu < *Irina* sau/și *Irinei* (eventual *Irineu*) (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*
Iriz(e)a: după DO, p. 274, din *firiz* „ferăstrău de mînă"; DA înregistrează și varianta regională *hiriz,* care este, de fapt, tema numelui nostru (cu *h-* dispărut, ca simplă aspirație).
Irma: germ. *Irma;* cf. și bg. *Irma.*
Irinciuc: *Irina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-čuk.*
Iroaie: cf., pt. temă, bg. *Iro.*
Irod: nume biblic.
Irodeanu < *Irod* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Irodi: *Irod* (v. mai sus, s.v.), cu *-i* neclar pentru mine.
Irodică: *Irod* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Irodin: *Irod* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*
Irofte: același cu *Ierotei,* absent în fișierul meu, cu *-ft-* (slav) din gr. θ.
Irofti: același cu numele precedent.
Iron: bg. *Iron.*
Ironim: variantă a lui *Ieronim,* nume calendaristic.
Iruc: *iruc* „harnic, vioi, dezghețat".
Iruncă: *iruncă,* variantă a lui *ieruncă* „găinușă" (o pasăre).
Isac(u): nume biblic; cf. n. top. *Dealul ~* și *Muchea lui Isac.*
Isache: același cu numele următor.
Isachi: bg. *Isaki.*
Isachie: bg. *Isakija.*
Isachievici: *Isachi(e),* cu suf. sl. *-evič.*
Isacov: bg. *Isakov;* cf. n. top. *Isacovul.*
Isacovici: *Isac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Isai(u): bg., ucr., rus. *Isaj.*
Isaia: nume biblic; cf. rus. *Isaija.* Cf. n. top. *Isaia.*
Isailă: bg. *Isajl;* ar putea fi și formație românească (*Isaia* + suf. *-ilă*).
Isaicu: bg. *Isajko.*
Isanos: cf. gr. *Isanoglu,* a cărui primă parte este *Isan(os* sau *u).*
Isar(u): același cu numele următor.
Isare: gr. *Isari(s).*
Isarescu < *Isar(e);* cf. n. top. *Isărăști.*
Isazache: același cu *Isache* (v. mai sus, s.v.).
Isăceanu < *Isac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Isăcescu < *Isac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Isăchioaia: *Isachi(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie.*
Isăilă: același cu *Isailă.*
Isărescu < *Isar(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Isăroiu: *Isar(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Isăveanu < bg. *Isov,* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi și același cu *Săveanu* (< *Sava)* dar nu văd cum s-ar explica *i-.*
Isbășescu: același cu *Izbășescu.*
Isbășoiu: *izbaș(ă)* (v.s.v. *Izbășeanu*), cu suf. *-oiu.*
Iscovescu: același cu numele următor, al cărui sufix a fost înlocuit prin *-escu.*
Iscovici: bg. *Iskovič.*
Iscriu: bg. *Iskrjo.*
Iscru: cf. *Iscriu.*
Iscrulescu < *Iscru* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Iscu: gr. *Isku.*
Isdrailă: v. rom. *isdrail* „nume colectiv dat poporului evreiesc" (DA), în cazul de față, sinonim cu „evreii"; *-il* a fost asimilat cu suf. *-ilă* (*Mihăilă* etc.). Cf. *Israil* (v. mai departe, s.v.).

Isdran: tema pare a fi aceeaşi ca a numelui precedent, al cărui sufix (*-ilă*) a fost înlocuit prin *-an*. (?)

Isecescu: variantă a lui *Isăcescu* (v. mai sus, s.v.).

Isfan: acelaşi cu *Işfan* (v. mai departe, s.v.), cu grafia originalului maghiar.

Isidor: nume calendaristic; cf. bg., germ. *Isidor*.

Islai

Ismail: gr. *Ismailos, Ismailu;* cf. ucr., rus. *Izmail*.

Ismailescu < *Ismail* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Isman: pare a fi varianta „masculină" a numelui următor.

Ismană: *ismană*, singular al lui *ismene*.

Isoac: să fie o greşeală de transcriere pt. *Isaac*, variantă (atestată) a lui *Isac?* Ne putem gîndi şi la o pronunţare maghiară a lui *Isac* cu *-a-* scurt >*ǫ*).

Isofache: *Isuf* (v. mai departe, s.v.), cu suf. (gr.) *-achi;* cf. şi *Iosefachi* (v. mai sus, s.v.).

Isoldas: germ. *Isolde*, rus. *Izolda;* face dificultăţi *-s*, care ne trimite la limba greacă.

Isopescu < *Isop*, absent în fişierul meu, dar existent, probabil, sau o variantă, printre atîtea altele, a lui *Iosif:* cf. *Isofache* (v.mai sus, s.v.). Cf. şi rus. *Issopov*.

Ispas: *ispas*, numele popular al sărbătorii „Înălţarea Domnului".

Ispasiu: *Ispas* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.

Ispaşoiu < *Ispas;* cf. şi *ispaşă* „amendă".

Ispăşescu < *Ispas;* cf. adaosul făcut la numele precedent.

Ispăşoiu < *Ispas*, cu observaţia de la numele precedente.

Ispir: gr. *Spiros, Spiru*, fără *i-* prin fonetică sintactică; după DO, p. 151 (s.v. *Spiridon*), sub influenţa formei turceşti corespunzătoare.

Ispirescu < *Ispir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Ispravnicu: *ispravnic* „funcţionar superior în diverse ramuri ale administraţiei de pe vremuri".

Isprăvnicelu: *isprăvnicel* 1. „mai-marele peste argaţii unei moşii"; 2. „fecior boieresc".

Israil: acelaşi cu *Isdrailă* (v. mai sus, s.v.).

Israiliteanu: *israilitean* „evreu".

Issar: acelaşi cu *Isar(u)* (v. mai sus, s.v.).

Istan: *istan* „adevărat".

Isteodorescu: acelaşi cu *Istodorescu* (v. mai jos, s.v.), apropiat (cu intenţie?) de *Teodorescu* (cf. *Todor*, variantă a lui *Teodor*).

Isteru: neogr. *histeros* „(cel) care vine pe urmă, ulterior" (probabil, ultimul copil al unei familii).

Isticioaia: femininul unui *Isteţ(u)*, absent în fişierul meu.

Istina: bg. *Istina;* ar putea fi o variantă a n. fem. *Iustina*.

Istinia: acelaşi cu numele precedent (cf. *Ştefana—Ştefania*).

Istoc: ung. *Istók*, hipocoristic al lui *István* „Ştefan", cu grafia originară păstrată.

Istocescu < *Istoc* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Istode: hipocoristic de la *Istodor* (v. mai jos, s.v.); cf. *Tode(a)*<*Todor*.

Istodi: acelaşi cu numele precedent.

Istodor: gr. *Hristodulos, Hristodulu*, apropiat, în ce priveşte finala, de *Tudor*.

Istodorescu < *Istodor* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Istov: *istov* „sfîrşit, capăt, socoteală, plată".

Istovan: *Istov* (v. numele precedent), cu cu suf. *-an*.

Istrat: acelaşi cu numele următor.

Istrate: acelaşi cu numele următor.

Istrati: acelaşi cu *Eustratie* (<gr. *Eustratiu*).

Istrăteanu: *Istrati*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Istrăteni*.

Istrătescu < *Istrati*; cf. n. top. *Istrăteşti*.

Istrătianu: acelaşi cu *Istrăteanu* (v. mai sus, s.v.).

Istrătuc: *Istrati*, cu suf. diminutival *-uc*.

Istrăţoiu: *Istrati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Istriţeanu < n. top. *Istriţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Istroţoiu: acelaşi cu *Istrăţoiu*.

Istrofor: acelaşi cu *Hristofor* (v. la *H*, s.v.); cf. şi bg. *Istrefov*.

Isuf: variantă a lui *Iusuf* (<tc. *Yusuf*), absent în fişierul meu, acelaşi, de fapt, cu *Iosif, Iosup* etc.; cf. caucaz. *Isuf*.

Isvoreanu < n. top. *Izvoarele, Izvorul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Işan: acelaşi cu *Ieşan(u);* cf. şi bg. *Iša, Išo*, rom. *Iuşan* (v. mai departe, s.v.). Acesta din urmă a putut deveni *Işan* prin pierderea „rotunjimii" (nuanţa *u*) lui *iu*.

Işfan: ung. *István* „Ştefan"; *-f-* în loc de *v*, sub influenţa omonimului românesc.

Işfănescu < *Işfan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Işvoreanu: acelaşi cu *Isvoreanu* (v. mai sus); *-ş-* pt. *s*, pronunţare maghiară (?).

Iştoc: acelaşi cu *Istoc* (v. mai sus, s.v.).

Iteanu < n. top. *Iteu* (Ardeal); ar putea fi şi un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *Itu* (v. mai jos, s.v.).

Itichiu

Itigan: *itigan*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *iutigan* (şi *iutegan*) „iute din fire, vrednic, bărbat, inimos".

Itoafă: cf. bg. *Itov*.

Itoanu

Itoc

It(t)u: bg. *Ito;* cf. n. top. *Itul, Iteşti*.

Iţalon: cf., pt. temă, numele următor.

Iţă: bg. *Itsa*.

Iţca: „femininul" numelui următor; cf. bg. *Itsa*.

Iţco: bg. *Itsko*.

Ițcon: cf. numele precedent și rus. *Itskov.*
Ițcu: același cu *Ițco* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Ițcani.*
Ițcus: același cu numele următor; *-s* (pt. *-ș*) poate fi o greșeală de transcriere sau o grafie ungurească.
Ițcuș: *Ițcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Ițescu < *Iță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ițicaru: cf., pt. temă, germ. *Itzig.*
Iubaș: *Iubu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș.*
Iubu: cf. bg. *Jubev,* care cere o temă *Jubo.*
Iuca: după DO, p. 66, s.cr. *Juko* (îi va fi corespunzînd un „feminin" *Juka?*).
Iucăl: pol. *Jukiel.*
Iucovici: *Iuca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Iufeanu: pol. *Juffy* „românizat" cu ajutorul suf. (antroponimic) *-eanu.*
Iuga: pol. *Juga;* cf. n. top. *Iuga.*
Iugan(u) < n. top. *Iugani;* ar putea fi și un derivat de la *Iuga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)an.* Cf. și rus. *Juganov.*
Iugoiu: *Iuga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Iugulescu < *Iuga* (v. mai sus, s.v.), sau (și) bg., pol. *Jugo,* cu suf. *-(ul)escu.*
Iulian: nume calendaristic; cf. și bg., ucr., rus. *Julian.*
Iuliano: bg. *Julianov.*
Iulică: *Iulie* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ică.*
Iulie: bg., ucr., rus. *Julij* (lat. *Julius*); cf. și germ. *Julie.*
Iuliescu < *Iulie* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Iuliu: același cu *Iulie* (v. mai sus, s.v.), cu păstrarea finalei latinești.
Iuncu: bg. *Junko.*
Iunian: bg., rus. *Junij,* cu suf. *-an;* ar putea fi și o formație de la numele latinesc al lunii *iunie,* cu suf. *-an,* după modelul lui *Iulian.*
Iunirean
Iuonaș: același cu *Ionaș* (v. mai sus, s.v.), cu tema *Iuon,* variantă a lui *Ion.* Cf., pt. temă, și rus. *Juon.*
Iuoraș: dacă nu-i o transcriere greșită (*-r-* pt. *n,* v. numele precedent), pare a fi un derivat cu suf. diminutival *-aș* de la bg. *Joro,* care va fi existînd și la noi (cu *-o->uo,* cf. numele precedent).
Iupceanu < n. top. *Iupca,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Iupcianu: același cu numele precedent.
Iurac: pol. *Jurak.*
Iuracec: pol. *Juraszek.*
Iurașcu: rus., ucr. *Jurij* sau (și) *Iurea* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-așcu.*
Iurașcovici: *Iurașcu* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič.*
Iurașog: tema (*Iuraș*) este pol. *Jurasz-* sau (și) ucr. *Juraš,* iar suf., *-og* (variantă a lui *-oc*).
Iurăceanu: *Iurac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Iurca: bg. *Jurka;* cf. n. top. *Iurca, Iurcani.*
Iurchevici: pol. *Jurkiewicz.*
Iurciuc: ucr. *Jurčuk.*
Iurcovan: bg. *Jurkov,* cu suf. *-an* sau (și) bg. *Jurkovski,* al cărui *-ski* a fost înlocuit prin *-an.*
Iurcu: bg. *Jurko* sau (și) pol. *Jurko.*
Iurea: *Iurii* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*
Iureag: *Iurii* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ag* (variantă a lui *-ac*).
Iurescu < *Iurii* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Iurești.*
Iureș: *iureș,* variantă a lui *iurăș* „năvală, atac".
Iurg: cf. bg. *Jurgaki* (< *Jorgo*), de la care este probabil un derivat regresiv *Jurgo.*
Iuria: bg. *Jurija.*
Iurian: *Iuria* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Iurieț: *Iurii* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-eț.*
Iurii: ucr., rus. *Jurij.*
Iurist: germ. *Jurist.*
Iurov: rus. *Jurov.*
Iuruc(u): *Iurii* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc.*
Iusan < n. top. *Iuș* (Ardeal), cu *-s-* în loc de *ș* greu de explicat. Ar putea fi o greșeală de transcriere sau o grafie maghiară (toponimul românesc e de origine maghiară).
Iusceanu < *Iuscu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Iuschevici: *Iuscu* (v. numele următor), cu suf. sl. (în special pol.) *-ovič.*
Iuscu: cf. pol. *Juska.*
Iuseț: cf., pt. temă, bg. *Jusev.*
Iustin: nume calendaristic; cf. bg., ucr. *Justin.*
Iusuzoglu: tc.
Iușan < n. top. *Iuș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Iușcă: *iușcă* „zeamă lungă și subțire"; cf. și *iușcă* din locuțiunea *iușcă de femeie* „femeie plină de șiretenie și de temperament, drăcoaică".
Iușceanu: *Iușcă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Iușut: cf., pt. temă, *iuș* „drept" (noțiunea juridică).
Iuteș: *iute,* cu suf. *-eș* (cf. *Mareș* < *mare* ș.a.).
Iutinca: același cu *Iftinca* (v. mai sus, s.v.); *eu-* grecesc apare în limbile slave (și prin ele, în română) și ca *eu* și ca *ev* și ca *ef.* Ar putea fi și rus. *Jutin,* cu suf. *-ka.*
Iuță: bg. *Jutsa.*
Ivan: sl. *Ivan* „Ioan"; cf. n. top. *Ivanul.*
Ivana: „femininul" lui *Ivan* (v. numele precedent); cf. și bg. *Ivana.*
Ivanca: bg. *Ivanka.*
Ivancea: „femininul" lui *Ivanciu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Ivancea.*
Ivancenco: ucr. *Ivančenko.*

Ivanciovici: *Ivanciu* (de fapt, sl. respectiv), cu suf. sl. *-ović*.

Ivanciu: bg. *Ivančo*.

Ivanciuc: ucr. *Ivančuk*; cf. şi pol. *Iwańczuk*.

Ivancov: bg. *Ivankov*.

Ivancu: bg., ucr. *Ivanko;* cf. şi pol. *Iwanko;* cf. n. top. *Ivănceşti*.

Ivaneş: *Ivan*, cu suf. *-eş;* cf. *Ioaneş* (v. mai sus, s.v.).

Ivanici: *Ivan*, cu suf. (<sl.) *-ici;* accentul stă pe *a*. Cf. *Ivănici* (v. mai jos, s.v.).

Ivanischi: pol. *Iwanitski*.

Ivanitaţchi

Ivanof: acelaşi cu numele următor.

Ivanov: bg. *Ivanov;* cf. şi pol. *Iwanov*.

Ivanovici: bg. *Ivanović*, pol. *Iwanowicz*.

Ivarea: *ivără* „dovleac", cu suf. *-ea*.

Ivasiuc: ucr. *Ivaśuk*.

Ivaş(i): sl. *Ivaş;* *-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*.

Ivaşca: acelaşi cu numele următor.

Ivaşcă: „femininul" lui *Ivaşcu* (v. mai jos, s.v.).

Ivaşchievici: pol. *Iwaszkiewicz*.

Ivaşcu: bg., ucr. *Ivaško;* cf. şi pol. *Iwaszko*.

Ivănceanu < *Ivanciu* (sau/şi *Ivancea*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ivăncuş: *Ivancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uş*.

Ivăncuţ: *Ivancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.

Ivăncuţa: „femininul" numelui precedent.

Ivăneanu: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ivăneasca: „femininul" numelui următor (eventual, şi al lui *Ivan*); cf. n. top. *Ivăneasa*.

Ivănescu < *Ivan;* cf. n. top. *Ivăneşti*.

Ivănică: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Ivănici: *Ivan*, cu suf. *-ici;* accentul stă pe sufix (de aceea *a*>*ă*). Cf. *Ivanici* (v. mai sus, s.v.).

Ivănoiu: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ivăntescu: bg. *Ivantija*, cu suf. *-escu*.

Ivănucă: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.

Ivănuş: *Ivan*, cu suf. diminutival *-uş:* cf. şi bg. *Ivanuš*.

Ivănuşcă: bg. *Ivanuška*; poate fi şi formaţie românească (*Ivan*, cu suf. diminutival *-uşcă*).

Ivănuţă: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Ivănuţiu: *Ivan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ* (*-i-* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*, iar *-u* „articol").

Ivăşchescu: poate fi *Ivaşcu*, cu suf. *-escu*, chiar dacă ne-am aşteptat la *-cescu* (care prezintă unele dificultăţi de rostire) sau *Ivaşchievici* (v. mai sus, s.v.) „românizat" prin înlocuirea sufixului.

Ivăşcoiu: *Ivaşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ivăşconu: acelaşi cu numele precedent (*-n-* ar trebui să fie *ń*, ca la început, căci *-oń* este lat. *-oneus*, ca în graiul bănăţean).

Ive: sl. *Ive;* cf. şi *Ivu* (v. mai jos, s.v.).

Iverceanu

Ivescu < *Ive* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Iveşti*.

Iveşti: pluralul numelui precedent, de fapt, n. top. *Iveşti*, folosit, la început, ca determinant al unui antroponim propriu-zis şi apoi singur.

Ivoae: femininul lui *Ivu* (v. mai jos, s.v.).

Ivopol: gr. *Ivopulos*, *Ivopulu*.

Ivu: bg. *Ivo;* cf. şi *Ive* (v. mai sus, s.v.), germ. *Iwo*.

Ixaru: acelaşi cu *Isaru* (v. mai sus, s.v.), cu *x* în loc de *s* pseudoetimologic.

Izamiru

Izanu < n. top. *Iza* (Ardeal); cf. şi ung. *Iza* „Isabela".

Izbăreanu: sl. *Izbor*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Izbăşeanu < v. rom. *izbaş(ă)* „secretarul curţii" şi, în special, al marelui Divan; cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Izbăşescu: *izbaş(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu* (sau/şi derivat de la n. top. *Izbăşeşti*).

Izbăşoiu: tema, aceeaşi ca la numele precedente, cu suf. *-oiu*.

Izbindă: *izbîndă*.

Izdrailă: acelaşi cu *Isdrailă* (v. mai sus, s.v.).

Izdrăilă: acelaşi cu numele precedent.

Izescu: bg. *Izo*, cu suf. *-escu;* cf. n. top. *Izeşti*.

Izghireanu < n. top. *Izgar* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Izgon: v. rom. *izgon* „trupă mică de uşoară manevră"; cf. n. top. *Isgonul*.

Izmailov: bg., rus. *Izmailov*.

Izmană: acelaşi cu *Ismană* (v. mai sus, s.v.).

Izmirliu: tc. *izmirli* „originar din *Izmir* (= *Smirna*)"; cf. *Misirliu* „originar din *Misir* (= Egipt)". Cf. şi bg. *Izmirliev*.

Izotescu: pare a fi *Izotov* (v. numele următor), cu înlocuirea suf. sl. *-ov* prin *-escu*; cf. şi rus. *Izot*.

Izotov: bg. *Izotov*.

Izuric

Izvenaru: acelaşi cu numele următor(printr-o metateză, curioasă, silabică)?

Izveranu: cf. bg. *Izvarin*, *Izvarov;* ar putea fi şi o greşeală de transcriere (pt. *Izvoranu*, v. mai jos, s.v.).

Izvernariu<n. top. *Izvernea*, cu suf. toponimic *-ar* (cf. *Poienaru* < n. top. *Poiana*).

Izvoranu(u) < n. top. *Izvorul;* cf. n. top. *Izvoranul*, *Izvorani*.

Izvoreanu < n. top. *Izvoare(le)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

J

Jaba: *jabă* „boală la vite"; cf. și pol. *Žaba*.
Jaca: *jacă* „sac scurt, săculeț, traistă"; cf. bg. *Žaka*.
Jabolcanu: cf bg *Žabilov*.
Jacomin: it. *Giacomin(i)*.
Jacotă: *jac*, variantă veche a lui *jaf* „pradă și devastare", cu suf. *-otă;* cf. n. top. *Jacota*.
Jadic: variantă a lui *Zadig* (v. la *Z*, s.v.). (?)
Jagache: *Jagă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Jagaru: derivat, neatestat, cu suf. *-ar*, de la *Jagă* (v. mai jos, s.v.), care va fi existat și ca apelativ în limba noastră. Cf și n. top. *Jăgara*.
Jagă: bg. *džaga* „gălăgie, ceartă".
Jagodeanu: cf. *jigodie* „boală a cîinilor".
Jaja: ung. *zsázsa* „năsturel" (o plantă).
Jalău: *jalău*, variantă a lui *gealău* „rindea (mare)".
Jalbă: *jalbă* „plîngere, reclamație"; cf. și omonimul *jalbă* 1. „o plantă"; 2. „boală la vite".
Jalea: *jale* („articulat"); cf. și omonimul *jale* „nume a mai multor plante".
Jaler(i)u: *jaler*, variantă, absentă în dicționare, a lui *jeler* „clăcaș, muncitor cu palma", cuvînt de origine maghiară, apropiat, prin etimologie populară, de *jale*.
Jaleș: *jaleș* "nume a cîtorva plante"; cf. n. top. *Jaleșul*.
Jalică: *Jalea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Jalobă: *jálobă*, variantă veche a lui *jalbă* (v. mai sus, s.v. *Jalbă*).
Jalobeanu < *Jalobă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Jalova: cf. bg. *Žalov*, de la care s-a putut forma un feminin în *-a*.
Jaluriș
Jamba: *jimb,-ă* „strîmb; știrb" (scris cu *ă*, căruia i s-a lăsat la o parte semnul diacritic).
Jambor: *jimbor* „omul ai cărui dinți sînt crescuți unul peste altul"; în ce privește grafia, cf. cele spuse la numele precedent.
Jampa: pare a fi un derivat regresiv de la *jámpiță*, variantă a lui *japiță* „o piesă a plugului (de arat)".
Jan: fr. *Jean;* cf. și bg. *Žan*.
Janca: bg. *Žanka*.
Jancă: același cu numele precedent.
Jandarmu: *jandarm*.
Jandaru: *jandar*, variantă „populară" a lui *jandarm* (v. numele precedent).
Jandra: cf. bg. *Džandrev*.
Janeau: fr. *Jeanneau*.
Janet: fr. *Jeannet(te);* cf. și bg. *Žanet*.
Jangociu: bg. *Džango*, cu suf. *-oci*.
Janini: it. *Giannini*.
Janov: bg. *Žanov*.
Janta: *jantă* „muiere rea".
Jantă: același cu precedentul.
Jantea: *jantă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Japălan: *japalău* „om bătrîn, neputincios", cu schimbarea sufixului (*-ău* înlocuit prin *-an*, tot augmentativ; cf. *bădăran* < *bădărău*).
Jarcău: bg. *Žarkov;* cf. și *jarcalău* „cojoc făcut din piei de calitate rea" (< *jarcă* „piele de oaie în stare proastă").
Jarda: pare a fi o variantă a lui *joardă* „vargă lungă, nuia"; cf. varianta *jărdie;* cf. și numele următor.
Jardan: bg. *Žardanov*, cu lăsarea la o parte a sufixului *-ov;* cf. și numele precedent.
Jare(a): *jar* „cărbuni aprinși; foc, arșiță, dogoare", cu suf. *-e(a)*.
Jarim: bg. *Žarin*.
Jarinca: *Jarin* (v. numele precedent), cu suf. *-că;* cred că există în bulgară un antroponim *Žarinka*.
Jarnea: tema pare a fi aceeași ca a numelui precedent *(jarin)*, cu suf. *-ea* și sincoparea lui *-i-* neaccentuat; cf., pt. temă, și pol. *Žarnetski*.
Jarnet: tema este aceeași ca a numelui precedent.
Jarniță: *jar* (v. mai sus, s.v. *Jarea*), cu suf. *-niță;* cf. *pojarniță* (< *pojar* „foc mare, incendiu").
Jarovete: bg. *Žarov*, cu suf. *-ete*.
Jarvete: același cu numele precedent (*-o-* neaccentuat s-a sincopat).
Jauca: același cu numele următor.
Jaucă: *jeaucă* „cîine rău"; (fig.) „om flecar".
Javroschi: nume, probabil, polonez, dar neatestat pentru mine.
Javrosky: același cu numele precedent.
Jăchel: *Jaca* (v. mai sus, s.v.), sau/și fr. *Jacques*, cu suf. diminutival *-el*.
Jăleriu: *jeler*, cu pronunțare regională (v. mai sus, s.v. *Jaler(i)u*).
Jănică: diminutiv al lui *Jan* (v. mai sus, s.v.).

Jder(i)u: *jder* „animal patruped carnivor, asemănător cu dihorul".

Jean: fr. *Jean;* acelaşi cu *Jan* (v. mai sus, s.v.).

Jeandedolj: *Jean* (v. numele precedent) + *de* + n. top. *Dolj*; pare a fi o poreclă, dată de alţii celui în cauză sau o glumă din partea acestuia.

Jeanrenaud: fr. *Jeanrenaud*.

Jeantă: acelaşi cu *Jantă* (v. mai sus, s.v.).

Jeba: variantă a numelui următor.

Jebea: *jeb* „buzunar", cu suf. *-ea;* ar putea fi un derivat, cu acelaşi sufix, de la *jabă* (v. mai sus, s.v. *Jaba*).

Jebediu: cf., pt. temă, numele precedent.

Jebeleanu < n. top. *Jebel* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Jechianu < n. top. *Jeica* (Ardeal); ar putea fi şi un derivat de la *Jechiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Jechilă: *jechilă* 1. „traistă de merinde"; 2. „îmbrăcămintea de deasupra tarniţei" (la şaua calului).

Jechiu: derivat regresiv de la numele precedent; cf. şi numele următor.

Jecu: bg. *Žeko*.

Jega: femininul numelui următor.

Jegu: bg. *Žego*.

Jegulescu < *Jegu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Jehac: *jehac* „sîrmă groasă cu care se fac găuri" (un fel de sulă), variantă a lui *jigală*.

Jejeu: *jijeu*, variantă a lui *jujeu* „un fel de jug la gîtul porcilor sau folosit la torturarea cîinilor".

Jeldoiu: cf., pt. temă, tc. *žild* „coajă, scoarţă, piele".

Jelea: *jale* sau (şi) *jele*, cu suf. *-ea;* acelaşi, de fapt, cu *Jalea* (v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Želja*.

Jeleabin: cf. bg. *Željabov*.

Jeleanu: *Jelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Jeleapov: bg. *Željabov*.

Jeleascov: bg. *Željazkov*.

Jeleboglu: tc. *ǧelep* „negustor cu toptanul" (> rom. *gelep* „negustor de vite străin") + tc. *-oglu* „fiu".

Jelecutean: pare a fi derivat de la un toponim (ardelenesc) în *-cut* (< ung. *kut* „fîntînă"); rămîne misterioasă prima parte *(jele-)*.

Jelecuţeanu: acelaşi cu numele precedent.

Jeler: *jeler* „pălmaş"; v. mai sus, s.v. *Jaler(i)u*.

Jeleriu: acelaşi cu numele precedent.

Jeles: bg. *Želez;* cf. şi gr. *Geles*.

Jelescu < *Jelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Jelesneac: pol. *Želeźnjak*.

Jelev: cf. bg. *Dželov*, căruia îi va fi stînd alături un *Dželev*.

Jelic: cf. pol. *Želichowski* a cărui temă este *Želich*.

Jelos

Jemănaru: *gemănare* 1. „ramură bifurcată"; 2. „furculiţa carului".

Jemna: *jemnă*, variantă a lui *jimblă* „pîinişoară din făină albă".

Jenaru: acelaşi cu *Genaru* (v. la *G*, s.v.).

Jendescu: bg. *Ženda* (sau/şi *Žendo*), cu suf. *-escu*.

Jenei: *geană* (sau *Geană*, v. la *G*, s.v.), cu suf. *-ei*.

Jengălău: cf. *gingălaş* (< *gingaş* „drăgălaş").

Jenică: *J(e)an* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Jenoiu: acelaşi cu *Genoiu* (v. la *G*, s.v.).

Jerbie: acelaşi cu *Jerghie* (v. mai departe), cu *b(i)* < *ghi* prin hipercorectitudine fonetică.

Jerca: *jărcă* „piele; vită (în sens rău)"; cu *-ă->e* din cauza pronunţării „moale" a lui *j*.

Jercal: derivat regresiv de la *Jercălău* (v. mai jos, s.v.).

Jercan: derivat regresiv de la *(a) jercăni* „a sfîşia, a jupui, a juli".

Jercălău: *jarcalău* „cojoc făcut din piei de calitate rea"; cf. n. top *Jercălăi*.

Jercănescu < *Jercan* (v. mai sus, s.v.), cu cu suf. *-escu*.

Jercău: *jărcă* (v. mai sus, s.v. *Jerca*), cu suf. *-ău*.

Jercea: *jărcă* (v. mai sus, s.v. *Jerca*), cu suf. *-ea*.

Jercu: bg. *Žerko*.

Jerdea: *jărdie*, variantă a lui *joardă* „vargă lungă, nuia", cu suf. *-ea*.

Jerghie: *jerghie*, variantă a lui *joardă* (v. numele precedent).

Jerghiuţă: diminutiv al lui *jerghie* (v. numele precedent).

Jernea: cf. bg. *Žernov*.

Jernoiu < *Jernea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Jerpel: derivat regresiv de la *jerpeli(t)* sau, poate, de la numele următor.

Jerpelea: *(a) jerpeli* 1. „a dezbrăca (de haine)"; 2. (refl.) „a se învechi, a se rupe" (despre îmbrăcăminte). S-a pornit, pt. această poreclă de la *jerpelit* „rău îmbrăcat, zdrenţuit".

Jescu: acelaşi cu numele următor (*-ş->s* prin disimilare la *j* precedent).

Jeşcu: bg. *Džešo*, cu suf. (tot bg.) *-ko* (neatestat, dar posibil).

Jeto: cf. bg. *Džeta*, care va fi avînd alături un masculin *Džeto*.

Jevescu: bg. *Živo*, cu suf. *-escu*.

Jevidale: partea iniţială este aceeaşi cu a numelui precedent.

Jiala: *jihală* „sîrmă groasă cu care se fac găuri" (un fel de sulă rudimentară), variantă a lui *jigală*.

Ji(l)anu < n. top. *Jii(u);* cf. n. top. *Jianul.*
Jiboan < n. top. *Jibou* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Jica: bg. *Žika.*
Jicărean
Jichici: *Jicu* (sau/și *Jica*) (v.s.v.), cu suf. *-ici.*
Jicmon: ung. *Zsigmond* „Sigismund".
Jicol: *jicol,* variantă regională a mold. *vicol = viscol;* cf. și *Vicol* (la *V,* s.v.).
Jicu: bg. *Žiko.*
Jida: cf. bg. *Žido,* care va fi avînd alături un feminin (în *-a*).
Jidiuc: ucr. *Žid'uk.*
Jidoi: *jid* „evreu", cu suf. *-oi.*
Jidov: *jidov* „evreu"; cf. n. top. *Piatra Jidovului.*
Jidoveanu < n. top. *Jidovi,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Jielaru: același cu *Jeleriu* (v. mai sus, s.v.).
Jienaru < n. top. *Jiana, Jieni,* cu suf. (toponimic) *-ar.*
Jienescu < *Jianu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Jiescu < *Jii* (v. mai jos, s.v.); cf. și *Jescu* (v. mai sus, s.v.).
Jifcovici: s. cr. *Živković.*
Jifcu: bg. *Živko.*
Jiga: ung. *Zsiga* < *Zsigmond* „Sigismund"; cf. *Jicmon* (v. mai sus, s.v.).
Jigalov: bg. *Džigarov,* cu *-r->l,* poate și sub influența lui *jigală* etc.
Jigan: *Jiga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an;* ar putea fi și același cu următoarele două nume.
Jigani: același cu numele următor.
Jiganie: *jiganie* 1. „insectă parazitară"; 2. „animal dezgustător".
Jigaru: ung. *szigár* „slab", apropiat de *jigodie, jigăraie* etc. (DA, s.v. *jigări*).
Jigărea: *jigăraie* 1. „o boală a cîinilor"; 2. „arsură" pe esofag (din cauza băuturii)", cu suf. *-aie* înlocuit prin *-ea.*
Jigăreanu < n. top. *Jigoreni.*
Jigău: bg. *Džigov.*
Jiglaru: cf. numele următor, de care diferă prin sufix.
Jiglău: singular, neatestat, al lui *jugleie,* pl. „picioarele de la genunchi în jos"; explicat în DA din *jiglă;* cf. varianta *giogleie.*
Jii: n. top *Jii(u)* (rîul din Oltenia), care va fi fost la început, determinantul unui antroponim propriu-zis.
Jijianu < n. top. *Jijia,* cu suf. *-anu.*
Jijiescu < *jijie* „abundență" (DA); ar putea fi un derivat de la n. top *Jijia* (cf. mai sus *Jiescu*).
Jilav(u): *jilav* „umed".
Jilaveanu < n. top. *Jilava,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Jilavă: *jilavă* „femininul" lui *jilav* (v. mai sus, s.v. *Jilavu*); ar putea fi și același cu toponimul *Jilava.*
Jiloveanu: același cu *Jilaveanu* (v. mai sus, s.v.).
Jilcu: bg. *Žilko.*
Jileriu: același cu *Jeleriu* (v. mai sus, s.v.).
Jilescu: același cu *Jelescu* (v. mai sus, s.v.).
Jiletcă: *jiletcă* „vestă".
Jilioschi: pol. *Żyłowski.*
Jiman: cf. ung. *zsimár* „zgîrcit, calic".
Jimboran < n. top. *Jimbor* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Jimboreanu: același cu numele precedent.
Jimbu: *jimb* „strîmb; știrb".
Jimiga: derivat regresiv de la *jimigai* „rămășiță care se aruncă".
Jinaru < n. top. *Jina* (Ardeal); cf. și ung. *zsinár* „vanitos".
Jinescu: bg. *Žino,* cu suf. *-escu;* cf. și bg. *Žinov,* al cărui *-ov* a putut fi înlocuit prin *-escu.*
Jinga: cf. bg. *Džingov* și n. top. *Jingulești.*
Jingan: *Jinga* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Jingoiu < *Jinga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Jintimir: cf. s.cr. *Žitomir.*
Jioldeș: *jold* „leafă, soldă", cu suf. *-eș; -i-* arată pronunțarea „moale" a lui *j.*
Jip(p)a: același cu *Zipa* (v. la *Z,* s.v.); cf. n. top. *Jipa.*
Jipescu < *Jipa;* cf. n. top. *Jipești.*
Jipianu: *Jipa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ianu* (antroponimic) *(= eanu).*
Jipu: bg. *Žipo.*
Jiquidi: gr. *Zikidi(s).*
Jireadă: *jireadă,* variantă a lui *gireadă* 1. „șiră de fîn, paie etc."; 2. „grămadă de jipi, încărcați de lemne."
Jireghiu: variantă regională și „masculină", absentă în dicționare, a lui *jirebie* 1. „unitate de măsură"; 2. „(fig.) femeie tînără, vioaie".
Jirlăianu < n. top. *Jirlău,* cu suf. (toponimic) *-ianu (= eanu).*
Jiru: *jir* „fructul sau rodul fagului"; cf. și bg. *Žiro.* Cf. n. top. *Dealul Jirului.*
Jișa: bg. *Džiša.*
Jișcanu: cf., pt. temă, numele precedent și bg. *Žečka, Zečko.*
Jitar: același cu *Jitar(i)u* (v. mai jos, s.v.).
Jitarașul: pare a fi un diminutiv cu suf. *-aș,* al lui *jitar* (v. numele precedent); *-ș* a putut fi confundat cu *j,* iar *l* este articolul definit.
Jitariuc: *Jitar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Jitar(i)u: *jitar* „păzitor la poarta țarinei".
Jitărel: diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *jitar* (v. numele precedent).
Jitea: același cu *Jitia* (v. mai jos, s.v.).
Jiteanu < n. top. *Jitia,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Jitcov: bg. *Žitkov.*

Jitia: *jitie* 1. „snoavă, anecdotă", 2. „defect, beteşug"; cf. n. top. *Jitia.*
Jitianu < n. top. *Jitia;* cf. şi n. top. *Jitianul.*
Jiticanu: acelaşi cu numele precedent.
Jitoriuc: cred că e o transcriere greşită a lui *Jitariuc* (v. mai sus, s.v.).
Jitu: cf. bg. *Žitko(v)* a cărui temă pare a fi un *Žito.*
Jitveanu < n. top. *Jidvei* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Jiureanu < n. top. *Giura* sau *Jura* (v. mai departe, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean; -i-* arată pronunţarea „moale" a lui *j.*
Jiva: bg. *Živa.*
Jivan: *jivan* „bandit"; cf. şi bg. *Živan;* cf. n. top. *Pîrîul Jivanului.*
Jivanov: bg. *Živanov.*
Jiverdeanu: cf. *Juverdeanu* (v. mai departe, s.v.).
Jivoi: *Jiva* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi;* mai potrivit mi s-ar părea un derivat cu acest sufix de la un *Jivu,* absent în fişierul meu (neatestat, pentru mine, este şi un bg. *Živo,* verosimil, totuşi). Cf. şi n. top. *Valea Jivului.*
Jivoin: sl. *Živojin.*
Jîga: variantă regională a lui *Jiga* (v. mai sus, s.v.).
Jîndanu: acelaşi cu *Jandaru* (v. mai sus, s.v.), variantă regională a lui *jindar,* înregistrat de DA.
Jîngă: acelaşi cu *Jinga* (v. mai sus, s.v.).
Jîrghie: variantă regională, necunoscută dicţionarelor, a lui *jirebie* (v. mai sus, s.v. *Jireghiu*); cf., pentru sincoparea lui *-e-,* varianta *jirbiuţă.*
Jîtaru: formă regională a lui *Jitaru* (v. mai sus, s.v.).
Jjak: engl. *Jack* „Ioan"; *-j-* pare a fi, ca valoare fonetică, un *i* semivocalic, pentru a marca pronunţarea lui *J* ca *dž;* la fel de bine putem avea a face cu o greşeală de transcriere.
Jlobinschi: pol. *Žłobiński.*
Jnechin: *jnepine,* variantă a lui *jneapăn* „ienupăr", cu *-pi-* > *chi.*
Joacă: *joacă,* subst., sau, poate, pers. III-a sg. de la *(a) juca;* cf. numele următor şi *Joca* (v. mai jos, s.v.).
Joacăbine: *joacă* + *bine.*
Joandrea: *geandră* (cf. varianta *jeandră*) „o mîncare de post", cu suf. *-ea.*
Joantă: acelaşi cu *Jantă* (v. mai sus, s.v.).
Joarcă: *jarcă* „piele de oaie în stare rea".
Joavină: *joavină,* variantă regională a lui *jivină* „fiinţă, vietate, fiară sălbatică".
Joca: bg. *Žoka.*
Jocu: bg. *Žoku.*
Jodal: cf., pt. temă, bg. *Žoda;* face dificultăţi suf. *-al.*
Jofa: cf. bg. *Jova,* cu *j-* < *i,* ca la numele următor, şi cu *-v-* > *f,* sub influenţa lui *Iofču(lescu).*
Jofciulescu: cred că e acelaşi cu *Iofciulescu* (v. la *I,* s.v.), cu grafie (*j-* pt. *i*) „căutată".
Jogăreanu: *jogărean* = *jogărar* „tăietor cu joagărul" (= ferăstrăul).
Joia: *Zoe* "articulat", influenţat de *joi* (cf. *Zoe Trahanache* > *Joiţica,* în vorbirea „Cetăţeanului turmentat").
Joian(u): *joian* „nume de bou fătat joia"; cf. şi omonimul *joian* „o plantă".
Joilescu < *Joilă,* absent în fişierul meu, dar verosimil, derivat, cu suf. *-ilă,* de la *(a) joi* „a satisface; a răbda, a îndura".
Joiţa: *Zoiţa* (cf. *Joia;* v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Žoitsa,* n. top. *Joiţa.*
Joiţaru < n. top. *Joiţa* (cu suf. toponimic *-ar;* cf. *Poienaru* < *Poiana*).
Joiţescu < *Joiţa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Joiţeanu < n. top. *Joiţa,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Joj(e)a: bg. *Žoža.*
Jojart
Jojatu: cf., pt. temă, numele următoare; face greutăţi suf. *-at* (care ar putea fi de origine grecească).
Joju: bg. *Žožo;* cf. şi numele precedent.
Jold: *jold* „muncă fără plată".
Joldea: *jold* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Joldescu < *Jold(ea);* cf. n. top. *Joldeşti.*
Joldeş: *jold* (v. numele precedent), cu suf. *-eş.*
Joldiş: acelaşi cu numele precedent.
Jolea: bg. *Džole.*
Jolobceastîi: cf. ucr. *Zołobčuk* şi rus. *želobčatij,* „în formă de uluc, de jghiab".
Joltea: acelaşi cu *Joldea* (v. mai sus, s.v.).
Jompan: *jomp* „un fel de vîrtej scurt (în minele de aur)", cu suf. *-an.*
Joni: bg. *Žone.*
Jora: bg. *Žora;* cf. n. top. *Jora.*
Jorca: cf. bg. *Džorko,* care va fi avînd alături un fem. *Džorka.*
Jorea: bg. *Džore.*
Jorin: *Jor(e)a,* cu suf. diminutival *-in;* cf. şi *Zorin* (v. la *Z,* s.v.).
Jorişte: probabil, variantă a lui *jarişte* 1. „jăratic, foc"; 2. „loc pustiit de pîrjol"; 3. „loc de pădure arsă de curînd"; cf. varianta *jărişte,* al cărui *-ă-* s-a putut preface în *-o.* Cf. n. top. *Joriştea.*
Jormescu < *jormă* „uium, dijmă la moară", cu suf. *-escu.*
Jornescu: *jornă,* variantă a lui *jolnă* „umflătură (la grumaz)" (este vorba de animale), cu suf. *-escu.*
Jordovanu: cf. *Juverdeanu* (v. mai departe, s.v.), cu metateza provocată de *-r-.*
Jorovăz: cf., pt. temă, numele următor, de la care s-a putut forma un derivat cu suf. *-eţ* (> *-ăţ*).
Jorovea: bg. *Žorov,* cu suf. *-ea.*

Joroveanu: *Jorovea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Jorovlea: cf. *(a) giorovăi* (refl.) „a se certa, a se ciondăni", precum şi numele precedente, cf. n. top. *Jorovlea*.
Jorz: variantă a lui *Georz*, absent în fişierul meu, dar existent realmente, cum probează n. top. *Sîngeorz* (Ardeal) < *sanctus Georgius*.
Josan < n. top. *Josani* (Ardeal).
Josaru: cred că provine din numele precedent, al cărui sufix *(-an)* a fost înlocuit prin *-ar*, cu valoare tot toponimică.
Josceanu: derivat cu suf. (antroponimic) *-ean* de la *Giuşcă* (v. la *G*, s.v.). (?)
Jossima: acelaşi cu *Zosima* (v. la *Z*, s.v.).
Josu: acelaşi cu *Giosu* (v. la *G*, s.v.).
Jovin: it. *Giovino*.
Jovmir: ucr. *žovnir* „soldat" (cu *-n-* > *m* prin hipocorectitudine fonetică).
Jovrea: *javră* 1. „cîine (bătrîn)"; 2. „termen de ocară dat oamenilor răi, mai ales bătrînilor", cu suf. *-ea*. Dacă accentul stă pe finală, avem a face cu o variantă, absentă în dicţionare, a lui *gevreà* „batistă de mătase" (cf. var. *giuvrea*).
Jozlescu
Juan: sp. *Juan*, cu pronunţarea franceză; cf. *donjuan* „bărbat afemeiat".
Jubleanu: cf. *giubeliu* „boier cu giubea"; (fig.) „boier cu idei ruginite", căruia i s-a înlocuit sufixul *-iu* prin *-ean*.
Juca: bg. *Džuka*.
Jucan < n. top. *Jucul* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Jucătoni: *jucat* „care a fost luat la joc; reprezentat", cu suf. (bănăţean) *-oń* (redat prin *-ni*).
Jucos: pare a fi un derivat, cu suf. *-os*, de la *joc* (sau *joacă*, *a juca*).
Jucovschi: bg. *Žukovski* sau (şi) pol. *Žukowski*.
Jucsor: să fie acelaşi cu *jocşor* (< *jocuşor*), diminutiv al lui *joc* (cu *-o-* neacc.) > *u* şi cu *s* greşeală de transcriere) ? Cf. şi *jugşor* „diminutiv" al lui *jug*.
Jucu: bg. *Žuko;* cf. şi pol. *Žuk*.
Judachi: *Jude(a)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Judalcu
Jude(a): *jude* 1. „demnitar cu diverse atribuţii" (în vechea organizaţie administrativă); 2. „primar".
Judele: acelaşi cu numele precedent (articulat cu *-le*); cf. n. top. *Judele*.
Judera: tema pare a fi aceeaşi cu a numelui următor, face dificultăţi însă partea finală.
Judescu < *Jude(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Judeţ: *judeţ*, cu diverse sensuri, care coincid, aproximativ, cu ale lui *jude* (v. mai sus, s.v. *Jude(a))*.
Juduc: *jude* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Juga: simplă grafie pentru *Iuga* (v. la *I*, s.v.) sau derivat de la *jug* (v. mai jos *Jugu*), cu sufixul *-a*?
Jugan(u): *jugan* „cal jugănit".
Juganariu: acelaşi cu *Jugănaru* (v. mai jos, s.v.).
Jugariu: *jugar* „care poate fi pus la jug"; cf. *Giugaru* (v. la *G*, s.v.) şi n. top. *Jugarul*.
Jugastru: *jugastru* „un arbore"; cf. n. top. *Jugastrul*.
Jugănar(u): *jugănar* „cel care jugăneşte".
Jugănaşu: *jugănaş*, diminutiv al lui *jugan* (v. mai sus, s.v. *Jugan*).
Jugăreanu < n. top. *Jugarul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Jugăstreanu < n. top. *Jugastrul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Juglea: acelaşi cu *Giuglea* (v. la *G*, s.v.); cf. şi bg. *Žuglev*.
Jugravu: *jugrav*, variantă a lui *zugrav;* cf. n. top. *Jugravi*.
Jugrestean < n. top. *Jugăstreni* (Ardeal), cu metateză; cf. mai sus *Jugăstreanu*.
Jugu: *jug*.
Jugulan: *jug* (v. mai jos, s.v. *Jugu*), cu suf. augmentativ compus *-olan*.
Jugureanu < n. top. *Jugurul* sau (şi) *Jugureni;* cf. şi n. top. *Jugureanul*.
Jugurică: diminutiv absent, în dicţionare, al lui *jug;* cf. *jugurel*, "masculinul" lui *jugurică*.
Jula: cf. numele următor, de la care ar putea fi un derivat regresiv (prin lăsarea la o parte a suf. *-că*).
Juică: ucr. *žujka* „rumegătură".
Juja: ung. *Zsuzsa*, hipocoristic al lui *Zsuzsanna* „Suzana".
Jujescu: bg. *Džudžev* (sau) şi *Džudžov*, *Džudžowski*, cu înlocuirea suf. prin echivalentul rom. *-escu;* cf. şi numele precedent.
Juju: de la *Jujescu* (v. numele precedent), prin lăsarea la o parte a sufixului. La fel ar putea proveni din *jujeu (jujău)* „un jug mic pentru a împiedica animalele domestice de a trece prin garduri şi a face stricăciuni". În această ipoteză, *Jujescu* (v. mai sus) e derivat de la *Juju*.
Jula: ung. *Gyula* „Iulius"; cf. şi *julă* „femeie sărăcăcios îmbrăcată, dar pretenţioasă".
Julan: *Jula* (v. numele precedent), cu suf. *-an;* cf. şi *julan*, variantă a lui *juglan* 1. „flăcăoandru"; 2. „fără izmene".
Julea: *Jula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. şi bg. *Džule*.
Julei: *Julea* (v. numele precedent), cu suf. *-ei*.
Julian: it. *Giuliano;* cf. şi fr. *Julien*.
Juliano: it. *Giuliano*.
Julievici: pol. *Julewicz*, cu grafia originară, poate şi cu intenţia de a-l apropia de *Julian* (cf. mai sus, s.v.).
Jumanca: cf., pt. temă, *jumănărat* „îngemănat".

Jumarcă: *jumarcă*, sinonim cu *jumară*, folosit mai ales la pl. *(jumări)*.

Jumătate: *jumătate;* cf. n. top. *Jumătatea* şi *Jumătăţeni*.

Jumcu: acelaşi cu *Juncu* (v. mai departe, s.v.).

Jumita: *jumit* „mijit", în expresia *de-a jumitul*, care a putut deveni uşor *de-a jumita*, sub influenţa numelor feminine de jocuri.

Jumolea: derivat de la *(a) jumuli*.

Jumuga: cf. *jumugai*, variantă a lui *jimigai*, cu sensul special de „peşte mic, juvete".

Junc: *junc* „taur sau bou tînăr, nepus încă la jug"; cf. şi *Juncu* (v. mai jos, s.v.).

Juncan(u): *juncan* „bou tînăr, junc mai mărişor".

Juncă: *juncă* „văcuţă tînără".

Juncănar(i)u: *juncănar*, absent în dicţionare, cu sensul „păzitor al juncanilor" (cf. *viţelar* „păstor la viţei", Pascu, *Suf.*, p. 79).

Juncu: poate fi *junc* (v. mai sus, s.v. *Junc*) articulat şi tot aşa de bine bg. *Žunko*. Cf. n. top. *Vîrful Juncului*.

Junculeasă: „soţia lui Juncu" (v. numele precedent).

Junea: *june* (= *tînăr)*, cu suf. *-ea*.

Junghiatu: *(în) junghiat;* n. top. *Jungheţi*.

Jungua

Jupceanu: bg. *Zupko(v)*, cu suf. (antroponimic) *-ean;* va fi existînd, poate, şi un rom. *Jupcu*, de la care s-a derivat mai uşor numele de faţă.

Jupoaia: *jup* „snop", care va fi existînd şi ca antroponim, cu suf. *-oaie*.

Jura: ung. *Gyura* „Georgică" sau (şi) bg. *Džura*.

Jurablea: acelaşi cu *Juravle* (v. mai departe, s.v.).

Juracovschi: pol. *Žurakowski*.

Juraşcu: *Jura* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aşcu*.

Juratu: *jurat* 1. „consilier comunal"; 2. „membru al comitetului bisericesc"; 3. „primar"; 4. „plăieş, străjer". Cf. săs. *Jurati* „jurat" (sens juridic).

Juravel: cf. *Juravlea* (v. mai jos, s.v.), cu metateza lui *l-* (?); cf. şi pol. *Žurawski*.

Juravete: pare a fi acelaşi cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit *-el*, simţit ca sufix, prin *-ete*.

Juravie: cf. pol. *Žuraw(lew)*.

Juravle(a): pol. *Žurawlew*.

Jurăceanu: ucr. *Žurak*, cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.

Jurăscu < *Jura* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Jurău: bg. *Džurov*.

Jurca: ung. *Gyurka* „Georgică"; cf. şi bg. *Džurka*.

Jurcan < n. top. *Jurca* (Ardeal); cf. n. top. *Jurcani*.

Jurcă: acelaşi cu *Jurca* (v. mai sus, s.v.); cf. şi *jurcă* „femeie goală, fără haine, dezbrăcată".

Jurchescu < *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Jurconi: *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oń* (forma veche şi, în prezent, bănăţeană a lui *-oi*).

Jurcovan: *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ovan*.

Jurculescu < *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Jurcuş: *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uş*.

Jurcuţ: *Jurca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.

Jurea: ung. *Gyuri;* cf. şi *Jura* (v. mai sus s.v.).

Jurebie: *jurebie*, variantă a lui *jirebie* 1. „o unitate de măsură (alcătuită din 30 de fire de tort)"; 2. „o anumită întindere de pămînt".

Jureş: ung. *Gyuris*, deci acelaşi cu *Jurij* (v. mai jos, s.v.); ar putea fi şi *iureş*, variantă a lui *iurăş* „năvală" (*j-* grafie pentru *i*).

Jurevie: acelaşi cu *Jurebie* (v. mai sus, s.v.).

Jurge(a): acelaşi cu *Giurgea* (v. la *G*, s.v.).

Jurgoni: acelaşi cu *Jurconi* (v. mai sus, s.v.) (?); pentru temă, cf. gr. *Giurga(s)*, *Giurgos*, *Giurgu*.

Jurgaru: cf. numele precedent (cele spuse în partea finală) cu suf. *-ar*.

Jurij: ung. *Gyuris* hipocoristic al lui *György* „Gheorghe".

Jurist: *jurist* „persoană cu studii juridice"; cf. şi germ. *Jurist* (antroponim).

Jurj: cf. numele următor, de care diferă prin finală; ar putea fi şi acelaşi cu *Jurij* (v. mai sus, s.v.), al cărui *-i-* neaccentuat a căzut.

Jurja: acelaşi cu *Jurgea* (v. mai sus, s.v.).

Jurma: ung. *gyurma* „stofă, materie" (?): DO, p. 69 are un *Giurma* hipocoristic al lui *Gherasim* (după I.-A. Candrea).

Jurman: *Jurma* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Jurov: bg. *Jurov*.

Jurubeanu: tema este aceeaşi cu a numelui următor, al cărui sufix *(-iţă)* a putut fi înlocuit prin *-ean* (antroponimic); cf. n. top. *Jurubeşti*, care „are" şi el o temă *jurub-*.

Jurubiţă: *jurubiţă* „scul mic de fire de lînă, aţă, bumbac etc."

Juscu: cf. *Juşcă* (v. mai jos, s.v.).

Jusebie: *Eusebie* (DO, p. 54), nume calendaristic; *ju-* pare a fi o simplă grafie pentru *iu-* < *eu*.

Justinian: nume calendaristic.

Juşcă: acelaşi cu *Giuşcă* (v. la *G*, s.v.); ar putea fi însă şi ung. *Zsuzska*, hipocoristic al lui *Zsuzsánna* „Suzana".

Jutea: bg. *Žuto*, cu suf. *-ea*.

Juverdeanu: pare a avea la temă un toponim *(Juverda)*, neatestat pentru mine.

Jvisblea

K

Kahu: cf. ung. *kohó* „coş, horn; cămin, vatră; colibă".
Kaizeru: germ. *Kaiser* (şi *Kajser*), pol. *Kajser*.
Kalinderof: bg. *Kalenderov*.
Kalinderu: tc. *kalender* 1. „pustnic"; 2. „filozof".
Kalmuţki: rus. *kalmitskij* „de calmuc, calmuc"; cf. şi bg. *Kalmuški*.
Kalopac: cf. pol. *Kalupa*.
Kamienski: pol. *Kamieński*.
Kamner: săs. *Kamner*.
Kapaluş: pol. *Kapeluś*.
Kapancs: ung. *kapáncs* „coaja verde (de ex. a nucii)".
Kapeckij: pol. *Kapetski*.
Kapri: bg. *Kapri*.
Karacaş: acelaşi cu *Caracaş* (v. la *C*, s.v.).
Karamalis: gr. *Karamallis*.
Karancs: ung. *karancsi*, în sintagma — *betük* „tipăritură uzată".
Karnabatt: gr. *Karnabatidis*, cu lăsarea la o parte a sufixului *(-idis)*.
Kartzikis: gr. *Kartsukis*.
Kasian: acelaşi cu *Casian* (v. la *C*, s.v.).
Kastriş: acelaşi cu *Castriş* (v. la *C*, s.v.).
Kazar: ung. *kazár* „cazuar; pasăre alergătoare".
Kehala: cf. ucr. *kefalá* „chefal".
Kelemen: ung. *Kelemen* „Clement".
Kendros: gr. *Kentros*.
Keneş: ung. *kénes* „greoi, fără supleţe".
Kercea: cf. bg. *Kerčo*, căruia îi va fi corespunzînd un „feminin" *Kerča*.
Kevîrdă
Kigdopol: gr.
Kihara: acelaşi cu *Chihaia* (v. la *C*, s.v.).
Kiliment: acelaşi cu *Kelemen* (v. mai sus, s.v.).
Kilimoglu: prima parte este gr. *Kilimi(s)*, iar a doua, tc. *oglu* „fiu", existent în unele apelative greceşti.
Kinezu: acelaşi cu *Chinezu* (v. la *C*, s.v.).
Kinopsi: cf. pol. *Kinowski*.
Kiprianu: gr. *Kiprianos*, *Kiprianu*.
Kirculescu: acelaşi cu *Chirculescu* (v. la *C*, s.v.).
Kirilov: bg., rus. *Kirilov*.
Kirstiuk: *Cîrstea* sau *Cristea* (v.s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (?)
Kiticeanu: *Chitic* (v. la *C*, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean*.
Kiţu: acelaşi cu *Chiţu* (v. la *C*, s.v.).
Kivu: acelaşi cu *Chivu* (v. la *C*, s.v.).
Klemencsics: tema este *Klemen(s)*, cu suf. sl. *-čič*.
Klima: ucr., pol. *Klima;* cf. *Clim* (v. la *C*, s.v.).
Klofanda: cf. gr. *Kolofundis*.
Klymenko: bg. *Klimenko*.
Kmit: pol. *Kmit*.
Knezovici: pol. *Kniaziewicz*.
Knodi: cf. pol. *Knodel*.
Kocsis: ung. *kocsis* „vizitiu, birjar" (cu *-s* originar, în loc de *ş*).
Kolumban < n. top. *Golomba* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Komornicki: pol. *Komornitski* (cu *-c-* originar = *ţ* = *ts*).
Koncz: cf. ung. *konts* „os cu măduvă" şi (sau) pol. *Konczanin* şi alte antroponime cu tema *Koncz-*.
Kondrat: pol. *Kondrat;* acelaşi cu *Condrat* (v. la *C*. s.v.).
Kondarupis: gr. *Kondorupis*.
Kontici: cf. bg. *Konto*, pol. *Kont(ek)*.
Kontoglu: gr. *Kontoglu*.
Korceaghin: rus.; cf. şi bg. *Korčak(ov)*.
Korocos: gr. *Korokokos* (cu haplologie: *koko-* > *ko*).
Koroloff: cf. pol. *Korol*, ucr. *Korol'uk*.
Koska: pol. *Kozka*; cf. şi pol. *Kosk(o)*.
Koslinsky: pol. *Koźliński*.
Kosman: pol. *Kosman*.
Kostake: acelaşi cu numele următor.
Kostaki: acelaşi cu *Costache* (v. la *C*, s.v.).
Kotios
Krokos
Krupenski: pol. *Krupinski*.
Krupeski: pol. *Krupetski*.
Kulcear: acelaşi cu *Culcer* (v. la *C*, s.v.).
Kun: pol. *Kun*, germ. *Kuhn*.
Kuriazide: cf. gr. *Kiriazis*.
Kuzin: pol. *Kuzin*.

L

Laba: forma „articulată" a lui *Labă* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Laba.*
Laban: *laban* „chefal mare" (un pește).
Labă: *labă.*
Labău: același cu *Lăbău* (v. mai departe, s.v.).
Laber: cf. ung. *láb-ér* „artera chișiței (la cal)".
Labeș(i): *labeș,* nume de cîine; *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș.*
Labin: *labă,* cu suf. *-in* (?).
Labiș: același cu *Labeș* (v. mai sus, s.v.).
Labonțu: același cu *Lăbonțu* (v. mai jos, s.v.).
Lac: *lac;* cf. și pol. *Lach,* bg. *Lako;* cf. n. top. *Lacul.*
Lacată: *lacată,* variantă a lui *lacăt.*
Lacatiș: *lacăt,* cu suf. *-iș* (?).
Lacea: bg. *Lače;* cf. și *laci,* variantă a lui *ilaci* „(despre vite) cu coarne scurte (și crescute în lături)".
Lache: hipocoristic al lui *Mihalache.*
Lacovei: *lac,* cu suf. *-ovei* (?).
Lacrețianu: același cu numele următor.
Lacrițeanu < n. top. *Lacrița,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Lacurezeanu: același cu numele următor.
Lacurizeanu: pare a fi o modificare, nu imposibilă din punct de vedere fonetic, a lui *Lacrițeanu* (v. mai sus, s.v.).
Ladaru: același cu *Lădaru* (v. mai jos, s.v.).
Ladău: același cu *Lădău* (v. mai jos, s.v.)
Ladea: *Ladi* (v. numele următor), cu suf. *-ea,* sau, mai degrabă, bg. *Lade.*
Ladi: bg. *Lade.*
Lae: hipocoristic al lui *Nicolae.*
Lafazan: gr. *Lafazani(s).*
Laghiu: gr. *Lagios, Lagiu.*
Lagadin: bg. *Lagadin(ov).*
Lagara: gr. *Lagaras.*
Lagu: bg. *Lago.*
Lahovari: gr. *Lahuvaris, Lahovari.*
Lahu: cf. bg. *Lahov.*
Lahut: gr. *Lagutu* (?).
Laia: „femininul" lui *Laiu* (v. mai jos, s.v.); cf. și *laie* „ceată de țigani nomazi". Cf. n. top. *Laia.*
Laic: bg. *Lajko.*
Laichici: bg. *Lajko,* cu suf. bg. *-iče.*
Lainiceanu: *lainic* „leneș, haimana", cu suf. (antroponimic) *-ean;* cf. și n. top. *Lainici, Lainicul.*
Laiu: *lai* „negru (despre lînă și despre țesături de lînă)"; cf. n. top. *Laiul.*
Laiuc: *Laiu* (v. numele precedent) sau (și) *lai,* cu suf. ucr. *-(j)uk;* ar putea fi și un diminutiv, cu suf. *-uc,* de la *Lai(u)* sau (și) *lai.*
Lajevschi: cf. bg. *Lažev,* care ar putea avea alături un derivat în *-ski.*
Lakatos: ung. *lakatos* „lăcătuș"; cf. *Lăcătușu* (v. mai jos, s.v.).
Laky: același cu *Lache* (v. mai sus, s.v.).
Lal(u): gr. *Lalos, Lalu* sau (și) bg. *Lalo;* cf. n. top. *Lalul.*
Lală: gr. *Lala(s)* sau (și) bg. *Lala.*
Lalău: același cu *Lălău* (v. mai departe, s.v.).
Lalescu: același cu *Lălescu* (v. mai departe, s.v.).
Lalin: *Lal(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*
Lalo: gr. *Lalo,* bg. *Lalo* sau (și) același cu *Lal(u)* (v. mai sus, s.v.).
Laludis: gr. *Laludis.*
Lalutin: gr. *Laluti.*
Lamașanu: același cu *Lămășanu* (v. mai departe, s.v.).
Lamatic: același cu numele următor.
Lamatică: *Lamota* (v. mai jos *Lamotescu*), cu suf. diminutival *-ică.*
Lambană: cf. bg. *Lambina.*
Lambe: bg. *Lambi.*
Lambert: germ. *Lambert;* cf. și it. *Lamberto.*
Lambescu < *Lambe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Lambrache: gr. *Lampraki(s).*
Lambră: bg. *Lambra;* cf. și numele precedent.
Lambrino: gr. *Lamprinos, Lamprinu.*
Lambru: gr. *Lampros, Lampru;* cf. și bg. *Lambro.*
Lambrulescu < *Lambru* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Lambucă: gr. *Lampuka(s).*
Lamdas: gr. *Lamda.*
Lamotescu < *Lamota,* absent în fișierul meu, dat însă în DO, p. 167, unde este explicat ca un derivat în *-otă* de la *Lamu* < *Varlam.*
Lampadaride: gr. *Lampadaridi(s).*
Lamparide: gr. *Lamparidis.*
Lampă: *lampă.*
Lancea: *lance.*
Lancerescu < *lăncer,* variantă a lui *lăncier* „soldat din cavalerie înarmat cu lance", cu suf. *-escu.*

Lanci: cf. bg. *Lančo.*
Lancrajan: același cu numele următor.
Lancrăjan: același cu *Lăncrăjan* (v. mai departe, s. v.)
Lancu: bg. *Lanko.*
Landa: bg. *Landa;* cf. și săs. *Landa.*
Landaș: *Landa* (v. numele precedent), cu suf. *-aș.*
Landău: *Landa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ău;* cf. și *landau,* variantă a lui *landou* „trăsură mare de lux".
Landea: *Landa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Langa: pol. *Langa;* cf. și *Langu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Langa.*
Langada: cf. pol. *Langda.*
Langaș: *Langa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aș.*
Langaver
Langeanu < n. top. *Langa,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Langescu < *Langa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Langhe: pol. (< germ.) *Lange.*
Langu: bg. *Lango.*
Lanza: cf. bg. *Lanzo,* căruia i-ar putea corespunde un „feminin" *Lanza.*
Lapadaru < n. top. *Lopadea* (Ardeal)? Cf. și ung. *Lapád* „Lampadius".
Lapadat: variantă a lui *Lepădatu* (v. mai departe, s.v.).
Lapati: gr. *Lapata(s).*
Lapedatu: același cu *Lepădatu* (v. mai departe, s.v.).
Lapedulce: *lapte* + *dulce* (cu eliminarea lui *-t-* din motive, căutate, de eufonie).
Laptariu: *lăptar.*
Lapteș: *lapte,* cu suf. *-eș.*
Laptev: bg. (< rus.) *Laptev.*
Laptos: același cu *Lăptosu* (v. mai departe, s.v.).
Laptoși: ar putea fi același cu numele precedent la vorbitori de (sau și de) limbă maghiară, cu *-s* > *ș* (acesta „moale").
Laptov: cf. *Laptev* (v. mai sus, s.v.), de care diferă prin sufix (diferență fonetică).
Lar: gr. *Laros:* cf. și *Lari(u)* (v. mai jos, s.v.).
Larghero: it. (?)
Largu: *larg.*
Lari: același cu *Lariu* (v. mai jos, s.v.).
Larion: același cu *Ilarion* (v. la *I,* s.v.); cf. ucr. *Larion.*
Larionescu < *Larion* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Lariu: gr. *Larios, Lariu.*
Lasache: gr. *Lazaki(s).*
Lasc(u): același cu *Lațcu* (v. mai jos, s.v.); cf. însă și bg. *Lasko.*
Lascar: gr. *Laskari(s).*
Lascarache: gr. *Laskaraki(s);* ar putea fi și *Lascar* (v. numele precedent), cu suf. *-ache.*
Lascaride: același cu numele următor.
Lascaridi: gr. *Laskaridis.*
Lascarov: sl. *Lascarov.*
Lascău: ung. *Latskó* „Ladislaus".
Laschescu < *Lascu* sau/și *Laschi* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Laschi: pol. *Laske, Laski.*
Lascoschi: *Laskowski.*
Lasculescu < *Lascu* (v. mai sus, s.v.), cu s.f. *-(l)escu.*
Laslău: același cu numele următor, de care diferă numai grafic.
Laszlo: ung. *László* „Ladislaus".
Lașca: bg. *Laška.*
Lașcu: bg. *Laško.*
Lașiță: pare a fi o variantă, absentă în dicționare (cf. *leșiță*), a lui *lișiță* „o pasăre acvatică"; cf., pt. temă, și bg. *Laša.*
Lașu: bg. *Lašo.*
Lata: bg. *Lata;* ar putea fi și *lată,* femininul lui *lat.*
Latea: *Latu* (sau/și *Lata*), cu suf. *-ea.*
Lateulich: cf., pt. temă, bg., pol. *Latko.*
Lateș: *Latu* (v. mai jos), cu suf. *-eș.*
Latiș: același cu numele precedent.
Latu: *lat* sau (și) bg. *Lato.*
Latzko: ung. *Latskó* „Ladislaus".
Lațcu: același cu numele precedent.
Lațea: *Lațu* (v. mai jos), cu suf. *-ea* sau *laț,* cu același sufix.
Lațiu: același cu numele următor (*-i* poate fi o grafie latinizantă, după *Latium*).
Lațu: bg. *Latso;* ar putea fi și *laț* „instrument pentru prins păsări sau animale".
Laudoniu: tema este *laud,* iar restul poate fi suf. băn. *-oń* (= *-oi*), scris *-ni-*; cf. și băn. *lăudunos* „lăudăros".
Laur: *laur* „o plantă de cîmp"; cf. și it. *Lauro.*
Lauran: *laur* (sau/și *Laur*), cu suf. *-an.*
Laurean: același cu *Laurian* (v. mai jos, s.v.).
Laurescu < *Laur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Laurențiu: lat. *Laurentius.*
Laurian: creație personală (?) de la lat. *laurus,* cu suf. lat. *-ian.*
Lauric: același cu *Lavric* (v. mai jos, s.v.), cu *-u-* după lat. *laurus.*
Laverda: cf. *lavendă,* variantă a lui *levant* „levănțică" (o plantă mirositoare); poate că *-r-* e o greșeală de transcriere.
Lavric: *Lavru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ik.*
Lavraschi: *Lavru* (v. numele următor), cu suf. sl. *-oski.*
Lavru: bg. *Lavur* sau (și) pol. *Lawra:* cf. și *Laur* (v. mai sus, s.v.).
Laza: hipocoristic al lui *Lazăr* (cf. *Dima* < *Dimitrie* etc.).
Lazan < n. top. *Laz* (Ardeal); cu suf. *-an.*
Lazanu: n. top. *Laza,* cu suf. *-anu.*
Lazarev: sl. *Lazarev.*
Lazarian: *Lazăr,* cu suf. (armenesc) *-ian.*

Lazariade: gr. *Lazari(s)*, cu suf. gr. *-adi(s)*.
Lazaride: același cu numele următor.
Lazaridi: gr. *Lazaridi(s)*.
Lazarim: pare a fi o transcriere greșită pt. *Lazarini* (< it.).
Lazaris: gr. *Lazaris*.
Lazariu: *Lazăr* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.
Lazariuc: ucr. *Lazarjuk*.
Lazaronea: *Lazăr* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oń* (= *-oi)*, existent în Banat și scris *-oni*.
Lazaroneanu < *Lazaronea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic)*-eanu*.
Lazaronoiu: *Lazaronea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Lazarov: bg. *Lazarov*.
Lazarovici: pol. *Lazarowicz*.
Lazaru: gr. *Lazaros, Lazaru*.
Lazăr: nume biblic.
Lazea: *Lazu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și *Laza* (v. mai sus, s.v.).
Lazici: *Lazu* sau/și *Lazea* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ič* (> rom. *-ici*).
Lazovanu: cf. pol. *Lazowski*, al cărui sufix *-ski* a putut fi înlocuit prin *-an(u)*; cf. și *Lozovan*.
Lazu: bg. *Lazo* sau (și) gr. *Lazos, Lazu*.
Lazukovschi: pol. *Lazuka*, cu suf. sl. compus *-ovski*.
Lazurca: cf. bg. *Lazura*.
Lazuv: bg. *Lazov* (cu *-o-* neaccentuat > *u*).
Lăbăciuc: *labă* sau, mai degrabă, ucr. *laba* idem, cu suf. ucr. *-čuk*.
Lăbău: *labă*, cu suf. augmentativ *-ău;* ar putea fi și bg. *Labov*.
Lăbescu < *Laba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Lăbonțu: ung. *lobonts* „o specie de fluture".
Lăbuneț: același cu numele următor.
Lăbunț: același cu *Lăbonțu* (v. mai sus, s.v.).
Lăbuș: *lăbuș* „nume de cîine ciobănesc".
Lăbușcă: *labă*, cu suf. diminutival *-ușcă*.
Lăbuță: *lăbuță*, diminutiv al lui *labă;* cf. și *lăbuț* „nume de cîine".
Lăcariu: *lac*, cu suf. *-ar;* cf. *lăcărie* „lacuri multe și dese unul lîngă altul". Ar putea fi și un derivat, cu suf. local *-ar*, de la n. top. *Lac* (Ardeal).
Lăcătar: *lăcătar* = *lăcătuș*.
Lăcătar(i)u: același cu numele precedent.
Lăcătuș(u): *lăcătuș*.
Lăcătușescu < *Lăcătuș(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Lăceanu < n. top. *Lăceni*.
Lăcianu: același cu numele precedent.
Lăcraru: *lăcrar*, absent în dicționare, cu sensul „lucrător de lacre (= racle)" (sicrie).
Lăcureanu < n. top. *Lacuri(le)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Lăcustă: *lăcustă*.
Lăcusteanu: *Lăcustă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Lăcustoiu: *Lăcustă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Lădaru: *lădar*, absent în dicționare, cu sensul „lucrător de lăzi".
Lădău: bg. *Ladov;* ar putea fi și un augmentativ, cu suf. *-ău*, al lui *ladă;* cf. *lădoi*.
Lăduncă: *lăduncă* „cartușieră"; cf. și bg. *Ladunka*.
Lăescu < *Lae* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Lăftoiu: cf., pt. temă, gr. *Leftaki*.
Lăieșu: *lăieș* „țigan de laie, nomad".
Lăinescu: cf. bg. *Lajnov*, căruia i s-a putut înlocui suf. *-ov* prin echivalentul rom. *-escu*.
Lăiniceanu < n. top. *Lainici*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Lălău: *lălău*, variantă a lui *lăliu* „molatic, nătăflete, gură-cască".
Lălescu < *Lal(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Lălești*.
Lăluci: *Lalu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uci*.
Lămașanu: același cu *Lămășanu* (v. mai jos, s.v.).
Lămatic: același cu *Lamatic* (v. mai sus, s.v.).
Lămășanu: cf., pt. temă, ung. *lomos* 1. „murdar"; 2. „plin cu tot felul de lucruri" și n. top. ung. *Lamacs*. După DO, p. 167, avem a face cu un derivat în *-aș* al lui *Lamu* < *Varlaam*.
Lămățac: cf. numele următor.
Lămățic: cf. ucr. *lomatsjuga* (fig.) „(om) redus la minte, tîmpit".
Lănceresсu < *Lănceru*, absent în fișierul meu: *lăncer*, variantă a lui *lăncier* „sulițaș".
Lăncrănjan < n. top. *Lancrăm* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Lănțaru: *lănțar* „inginer de comasație" (în graiul bihorean); poate avea, cred, și sensul „(cel) care face lanțuri".
Lăpădat(u): același cu *Lepădat(u)*.
Lăpădătescu < *Lăpădat(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Lăpădeanu < n. top. *Lopadea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Lăpăduș: *lăpăduș* „nume de cîine".
Lăpăduț: *lăpăduț* „nume de cîine".
Lăpătaru: același cu *Lopătaru* (v. mai departe, s.v.).
Lăpăzan < n. top. *Lopadea* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Lăptărețu: *lăptar*, cu suf. *-eț;* cf. *lăptăriță* „vînzătoare de lapte".
Lăptoiu: *lapte*, cu suf. *-oiu*.
Lăptosu: *lapte*, cu suf. *-os*.
Lăptucă: *lăptucă* „nume al mai multor plante".
Lăpugeanu < n. top. *Lăpugiul* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Lăpușan(u) < n. top. *Lăpușul* (Ardeal), cu suf. *an(u)*.

Lăpușcă: *lăpuș* „nume a mai multor plante" cu suf. *-că*, probabil tot nume de plantă (cf. *lăpușnic*).

Lăpușcu: „masculinul" numelui precedent.

Lăpușneanu < n. top. *Lăpușna*, cu suf. *-eanu*.

Lăpuște: cf. *lăpiștoc* „o prăjitură (populară)".

Lărgan < n. top. *Larga* (Ardeal), cu suf. *an*.

Lărgeanu < n. top. *Larga, Largul*, cu suf. *-eanu*.

Lărgoiu: *Largu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Larniceanu

Lăsat: *lăsat*, cu sensul de „abandonat", deci un fel de sinonim al lui *Lepădat(u)* (v. mai departe, s.v.).

Lăscăianu: *lăscaie*, variantă a lui *lețcaie* „monedă de valoare foarte mică", cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Lăscăleu: bg. *Laska*, cu suf. *-liu* (cf. *misir-liu*) (?)

Lăschian: cf., pt. temă, *Lascu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) gr. *Laski(s)*.

Lăsculescu < *Lascu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Lăscune: cf. gr. *Laskuli(s)*.

Lăscuș: *Lascu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.

Lăscuț: *Lascu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Lăstun: *lăstun* „o varietate de rîndunică"; cf. n. top. *Lăstuni, Lăstunul*.

Lătăianu < n. top. *Lătăi*, cu suf. *-anu*.

Lătărețu: *lătăreț* „care are o formă lată".

Lătea: *Latu* (eventual *Lata*, v. mai sus, s.v.) sau (și) *lat*, cu suf. *-ea*.

Lătescu < *Latu* sau/și *Lata* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.

Lățean: *Lațcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*; cf. și n. top. *Lețcani*.

Lățescu < *Laț(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Lățești*.

Lău: *lău*, variantă a lui *lai(u)* „negru (cu fire albe)".

Lăudan: *lăvdan* „stofă de mătase".

Lăudat(u): *lăudat*.

Lăuneanu < n. top. *Lăune(le)*, cu suf. *-eanu*.

Lăutaru: *lăutar*.

Lăutărescu < *Lăutaru* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Lăutăruș: *lăutăruș*, diminutiv, absent în dicționare, a lui *lăutar*.

Lăzan(u) < n. top. *Laz(a)*, cu suf. *-an(u)*.

Lăzărache: *Lazăr*, cu suf. *-achi*; cf. și gr. *Lazaraki(s)*.

Lăzăreanu: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Lăzărel: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Lăzărescu < *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Lăzărica: același cu numele următor.

Lăzărică: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Lăzăroaia: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. feminin *-oaie*.

Lăzăroaie: genitivul numelui precedent (cu *-i* absent, absorbit de *e* precedent).

Lăzăroiu: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Lăzăroneanu: *Lazaronea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Lăzăruc: *Lazăr* (v. mai sus, s. v.), cu suf. diminutival *-uc*.

Lăzăruț: *Lazăr* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Lăzăscu < *Lazu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Lăzău: bg. *Lazov*.

Lăzea: *Lazu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *laz* „curătură", cu suf. *-ea*.

Lăzescu < *Lazu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Lăzoiu: *Lazu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Lăzurcă: bg. *Lazura*, care poate avea, cred, alături de el, un derivat cu suf. (bg.) *-ka*.

Lăzurcu: masculinul numelui precedent.

Lăzureac: tema e aceeași ca a numelor precedente, cu suf. ucr. *-jak*.

Lăzureanu < n. top. *Lazuri* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.

Leabu: cf. bg. *Ljabok*; ar putea fi și *hleab* „lucru rău, stricat, vechi" (cu pierderea lui *h-*, simplă aspirație).

Leacu: bg. *Ljako*; cf. și *leac*, gr. *Leakos, Leaku*.

Leafris: cred că e același cu *Leatris* (v. mai departe, s.v.); *f* pt. *-t* s-ar explica la fel cu *f* din *Marfa* = *Marta*, deși situația inițială nu e aceeași *(Marta = Martha)*.

Leagu: bg. *Lago* (?)

Leahu: *leah* „polonez".

Lealu: cf. bg. *Ljalev* (derivat de la un *Ljalju* sau *Ljale* neatestat).

Leampar

Leanca: hipocoristic de la *Ileana*; cf. bg. *Ljanka*.

Leancă: același cu numele precedent; cf. și *leancă* „suman lung pînă în pămînt; haină ruptă, veche".

Leancu: „masculinul" numelui precedent.

Leanțu: „masculinul" lui *Leanța*, absent în fișierul meu, care este un hipocoristic al lui *Ileana* sau același cu *Lența* (cu *-ea* sub influența lui *Ileana*).

Lească: „femininul" numelui următor.

Leascu: bg. *Ljasko*.

Leașca: *leașcă*, femininul lui *leah* „polonez".

Leașcu: bg. *Ljačko*.

Leașu: cf. bg. *Ljašov*.

Leatris: același cu *Liatris* (v. mai departe, s.v.).
Leatu: *leat* „camarad; soldat".
Leaț: *leaț*, variantă a lui *laț* (v. mai sus, s.v. *Lațu*).
Leau(a): *leau*, variantă a lui *leah* „acaret".
Lebaci: cf. *Lebu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-aci;* cf. rus. *hlebat'* „a mînca lacom, a hăpăi".
Lebas: cf. gr. *Libas;* ar putea fi și fr. *Lebas*, citit cum se scrie.
Lebădă: *lebădă.*
Lebedea: *Lebădă* (v. numele precedent) sau (și) *lebădă*, cu suf. *-ea.*
Lebedeanu < n. top. *Lebedea*, cu suf. *-anu.*
Lebedev: rus. *Lebedev.*
Leberghin
Lebadov: același, ca temă, cu *Lebedev* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ov* în locul lui *-ev.*
Lebu: cf. rus. *hleb* 1. „pîine"; 2. „grîne, cereale".
Lec(e)a; gr. *Lek(k)a(s)* sau (și) bg. *Leka;* ar putea fi și o creație pur românească *(Alecachi > Leca(chi)).*
Lechea: *Leca* (v. numele precedent), cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Lekija.*
Lechințeanu < n. top. *Lechința* (Ardeal) cu suf. *-eanu.*
Lecianu: *Leciu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Leciu: bg. *Lečo.*
Leconiuc: ucr.
Lecu: bg. *Leko;* ar putea fi și *Alecu*, al cărui *a-* a dispărut în fonetică sintactică; cf. și *Lec(e)a* (v. mai sus, s.v.).
Leda: bg. *Leda.*
Ledeanu: *Leda* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lednei: cf., pt. temă, rus. *led* „gheață".
Ledunca: același cu numele următor.
Leduncă: același cu *Lăduncă* (v. mai sus, s.v.).
Ledvina: același cu *Litvin* (v. mai departe, s.v.).
Leescu: același cu *Lăescu.*
Lefcaditis: gr. *Leukaditis; -y-* se pronunță în limba standard *i*, dar într-o vreme (poate, dialectal, și azi) *v* (> *f*, prin asimilare la *k* următor).
Lefcăduș: același, de fapt, cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit sufixul prin rom. *-uș;* cf. și gr. *Leukadios.*
Lefegiu: *lefegiu* 1. „soldat mercenar"; 2. „salariat, funcționar".
Lefescu: *leafă* sau (și) *Leafă*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu;* ar putea fi și *Lefegiu* (v. mai sus, s.v.), cu înlocuirea suf. tc. *-gi(u)* prin rom. *-escu.*
Lefter: același cu *Elefterie;* cf. și bg. *Lefter.* Cf. n. top. *Lefter.*
Lefterache: *Lefter* (v. numele precedent), cu suf. *-ache.*
Lefterachi: *Lefter* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi;* cf. și gr. *Leuteraki(s).*
Lefterescu < *Lefter* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Lefterică: *Lefter* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Lefteriu: *Lefter* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu;* cf. n. top. *Lefteriul.*
Lega: ucr. *Lega;* cf. și bg. *Lego*, care va fi avînd alături un „feminin" *Lega.*
Legănaru: pare a fi un nume de agent, cu suf. *-ar*, de la *leagăn* (deci, „meseriaș care confecționează leagăne").
Legendi
Legeru: cf. bg. *Ledžev (< Ledžo).*
Leghințeanu: același cu *Lechințeanu* (v. mai sus, s.v.).
Legun: pol. *Legun.*
Leh: tc. *leh* „polonez".
Lehaduș: același cu *Lehăduș* (v. mai jos, s.v.).
Lehăceanu < n. top. *Lehacea*, cu suf. *-anu.*
Lehădaru: tema este aceeași ca a numelui următor.
Lehăduș: *lihod* 1. (despre mîncări) „fără gust, nesărat"; 2. (despre om) „cu stomacul gol" (nemîncat, flămînd), cu suf. *-uș.*
Lehănceanu < n. top. *Lehacea;* cf. *Lehăceanu* (v. mai sus, s.v.).
Lehăncianu: același cu numele precedent.
Lehliu: tc. *lehli* „polonez"; cf. n. top. *Lehliu.*
Lehu: gr. *Lehos, Lehu;* ar putea fi și tc. *leh* „polonez" (v. mai sus, s.v.).
Leica: același cu numele următor; cf. și bg. *Lejko*, care va fi avînd alături un „feminin" *Lejka.*
Leică: *leică* „pîlnie"; cf. și *leică*, sinonim cu *lele* (ca termen de adresare a vorbei la o soră și, în general, la o femeie mai în vîrstă").
Leicu: bg. *Lejko;* cf. și pol. *Lejk(o).*
Leițoiu: *leiță* (sau/și *Leiță*, absent în fișierul meu) „monedă de pe vremuri, care valora o jumătate de leu.
Leizeriuc: *Leizer*, variantă a lui *Lazăr*, cu suf. ucr. *-juk.*
Leizeruc: același cu numele precedent (*-uk* este o variantă, se pare forma originară a lui *-juk*).
Leka: același cu *Leca* (v. mai sus, s.v.).
Lele(a): *lele;* cf. și gr. *Leli(s).*
Lalenka: cf. bg. *Lelekov.*
Lelescu < *Lele(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Lelești.*
Leluță: diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *lele;* cf. *Lele(a)* (v, mai sus, s.v.).
Leluțiu: „masculinul" numelui precedent.
Lemandroi(u): același cu *Lemîndroi* (v. mai jos, s.v.).
Lemeașu: cf. *lencar* „domn, bărbat îmbrăcat în haine nemțești, surtucar" ;*-aș* și *-ar* sînt adesea identice ca funcțiune.
Lemeș: pol. *Lemiesz.*
Lemîndroi
Lemnar(i)u: *lemnar.*

Lemnăruş: diminutiv al lui *Lemnaru* (v. mai sus, s.v.).
Lemne(a): *lemn*, cu suf. *-ea*.
Lemneiuc: *Lemne(a)* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-juk*.
Lemnete: *lemn* (sau/şi *Lemnea*), cu suf. *-ete*.
Lemni: variantă regională a lui *Lemne* (v. mai sus, s.v.), cu *-e* neacc. > *i*.
Lemoc: pare a fi o greşeală de transcriere pentru *Lemac*, care este ucr. *lemak* „ucrainean care trăieşte în Ungaria".
Lena: bg. *Lena*
Lencan: *Lencă* sau (şi) *Lencu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Lencă: bg. *Lenka;* cf. şi ung. *Lenka* „Lorenz".
Lenchiş: tema *(lenk-)* pare a fi aceeaşi ca a numelui precedent şi următor.
Lencu: bg. *Lenko*.
Leneş: *leneş*.
Leneşeu: tema este *leneş;* face dificultăţi *-eu*, care poate fi o variantă a lui *-eiu* (varianta veche devenită *-eu;* cf. *fiiu* > *fiu*) sau o transcriere greşită a lui *-iu*.
Lenghea: ung. *lenge* „uşor, uşuratic".
Lenguceanu < n. top. *Lungoci;* face dificultăţi *e* din silaba iniţială. Dacă nu-i o greşeală de transcriere, ne putem gîndi la o rostire *Lîngoci*, cu *-în-* redat prin *-en*.
Lengulescu < *Lenghea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Lenohak
Lenş: fr.
Lentiev: tema este aceeaşi cu a numelui următor, cu suf. sl. *-(i)ev*.
Lentoiu: bg. *Lento*, cu suf. *-oiu*.
Lenţa: hipocoristic al lui *Ileana* (> *Ilenuţa);* cf. *Leanca*.
Lenţoiu: *Lenţu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Lenţu: „masculinul" lui *Lenţa* (v. mai sus, s.v.).
Leoarcă: *leoarcă* 1. „vin de proastă calitate"; 2. „zeamă subţire şi rea". Cf. şi *leoarcă* 1. „broască rîioasă"; 2. „femeie stricată".
Leoaucă: *leoaucă*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *leucă* „o parte a carului sau a căruţei"; cf. *lioacă*.
Leob: *leop* „vagabond".
Leoca: *leocă*, variantă a lui *leucă* (v. numele precedent); DA o transcrie *liocă* (trisilabic ?!)
Leocenidi: gr. *Leotsinidis*.
Leocov: bg. *Levkov*.
Leocovici: *Leocov* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ić*.
Leolea: gr. *Liuli(s)*.
Leon: nume calendaristic (la catolici?).
Leonache: *Leon* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.
Leonard(y): gr. *Leonardos;* cf., pt. forma cu *-y* (= *i*), gr. *Leonardidu*.

Leonăchescu < *Leonache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Leondari: gr. *Leondari(s)*.
Leondarif: acelaşi cu numele precedent, finala (*f*) explicabilă numai dacă admitem existenţa unei transcrieri sau lecturi greşite (*-s* a putut fi scris în aşa fel, încît să pară un *f*).
Leondarin: *Leondari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Leondary: acelaşi cu *Leondari* (v. mai sus, s.v.).
Leoneanu: *Leon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Leonescu: *Leon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Leonid(a): gr. *Leonida(s)*.
Leonidă: acelaşi cu numele precedent; surprinde *-ă*.
Leonin: cf. gr., bg. *Leoni*.
Leonta: gr. *Leontas*.
Leonte: gr. *Leonti(s)*, bg. *Leonti*, ucr., rus. *Leontij*.
Leontescu < *Leonte* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Leonti(e): acelaşi cu *Leonte* (v. mai sus, s.v.).
Leontieş: *Leonti(e)* (v. numele precedent), cu suf. *-eş*.
Leontiev: bg., rus. *Leontiev*.
Leontin: lat. *Leontinus*.
Leontinescu < *Leontin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Leontopol: gr. *Leontopulos*.
Leopa: *leopă* „gură (mare, activă)".
Leordă: *leordă*, variantă a lui *leurdă* „o plantă".
Leordean(u) < n. top. *Leorda* sau (şi) *Leordeni*.
Leoşteanu < n. top. *Leoşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Leotică: *Leotu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Leotrea: *leoitră*, variantă a lui *loitră* „o piesă a carului", cu suf. *-ea;* dacă *o* este o greşeală de transcriere pentru *a*, acest nume pare a fi o „românizare a lui *Leatris* (v. mai sus, s.v.).
Leotu: gr. *Liotos*, *Liotu*.
Leova: cf. bg. *Leov* şi n. top. *Leova* (v. numele următor).
Leoveanu < n. top. *Leova* (Basarabia), cu suf. *-eanu*.
Lepa: bg. sau (şi) pol. *Lepa*.
Lepar: cf. bg. *Leparov*.
Lepaz: cf. gr. *Lipas*.
Lepădat(u): *lepădat* „copil născut înainte de vreme".
Lepădatul: acelaşi cu numele precedent.
Lepădătescu < *Lepădat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Lepădeanu < n. top. *Lopadea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Lepăduş: *lăpăduş* „nume de cîine".

Lepăduşcă: tema este aceeaşi cu a numelui precedent, cu suf. *-uşcă*.

Lepărdă: gr. *Lipardi(s)*.

Lepcaliuc: cf., pt. temă, pol. *Lepkowski*.

Lepcea: ung. *lepcse* „linte de apă, lintiţă“ (o plantă).

Lepedeanu: acelaşi cu *Lepădeanu* (v. mai sus, s.v.).

Leporda: acelaşi cu *Lepărdă* (v. mai sus, s.v.), chiar dacă nu avem a face cu o greşeală de transcriere (*-o-* pt. *a*).

Lepşa: *leapşă* „lovitură cu palma“, cu suf. *-ea* (> *a*, din cauza pronunţării „dure“ a lui *ş* precedent).

Lepşi: cf. numele precedent.

Lepuş: cf. bg. *Lepuša*.

Lera: gr. *Leras*.

Lerani: cf., pt. temă, numele precedent.

Lercă: *Ler(e)a* (v.s.v), cu suf. *-că*.

Lerea: *Lera* sau (şi) *Leru* (v. s.v.), cu suf. *-ea*.

Lereanu: *Ler(e)a* sau (şi) *Leru* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Lerescu < *Ler(e)a* sau (şi) *Leru* (v.s.v.); cf. n. top. *Lereşti*.

Lerian: acelaşi cu *Lereanu* (v. mai sus, s.v.).

Lernicu

Leru: gr. *Leros*, *Leru*.

Lesaru: *leasă* „împletitură de nuiele“, cu suf. *-ar;* ar putea fi, la bilingvi ruso-români, rus. *les* „pădure“, cu suf. rom. *-ar* (aşadar, sinonim cu *pădurar*).

Lescaru: bg. *Liskar*.

Leschian: cf., pt. temă, pol. *Leski*.

Lescovar: cf., pt. temă, bg. *Leskov(ski)*.

Lese: bg. *Lese*.

Lesescu < *Lese* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Lesiuc: pol. (< ucr.) *Lesiuk*.

Lesne(a): ucr. *lesnij* „linguşitor, slugarnic“.

Lesnic: rus. *lesnik* „pădurar; paznic de pădure“; cf. n. top. *Lesnic* (Ardeal).

Lesovici: cf. bg. *Lesov*.

Lesovoi: cf. bg. *Lesov*.

Lespedeanu < n. top. *Lespedea*, cu suf. *-anu*.

Lespezeanu < n. top. *Lespezi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Lespezianu: acelaşi cu numele precedent.

Lesviodax

Leş: *leş* 1. „cadavru“; 2. „locul unde stă cineva la pîndă“; 3. „greutate la inimă“; sau (şi) *Leşu* (v. mai jos, s.v); cf. n. top. *Leş* (Ardeal).

Leşan(u) < n. top. *Leş* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.

Leşcă: *leşcă* „lopăţică de lemn“; cf. şi *Leşcu* (v. mai jos, s.v.), care poate fi socotit drept masculinul unui bg. *Leška* (neatestat pt. mine).

Leşceneschi: pol. *Leszczinski; -e-* ar putea fi, mai degrabă, o greşeală de transcriere decît o epenteză menită să evite cumulul de consoane.

Leşcu: bg. *Leško*.

Leşeanu < n. top. *Leşile*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Leşie: *leşie*.

Leşieru: *leşier* „ţesătură groasă de buci“.

Leşteanu < n. top. *Lieşti;* cf. şi bg. *Leštov*, al cărui *-ov* a putut fi înlocuit prin rom. (antroponimic) *-eanu*.

Leşu: bg. *Lešo;* cf. şi *Leş* (v. mai sus, s.v.).

Leta: bg. *Leta*.

Letca: bg. *Letka;* cf. n. top. *Letca*.

Letea: acelaşi cu *Lătea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Letea* şi *leat* „despicătură lungă şi îngustă de lemn“.

Letinschi: tema este identică cu numele următor; suf. *-inski* apare în diverse limbi slave.

Letu: bg. *Leto*.

Leţ: bg. *Letso;* cf. şi *leţ*, variantă a lui *l(e)aţ;* cf. şi *Leaţ* (v. mai sus, s.v.).

Leţca(i)e: *leţcaie*, variantă a lui *lăscaie* „veche monedă cu valoare mică“.

Leţcani: n. top. *Leţcani*, care va fi fost, la început, determinantul unui antroponimic propriu-zis, lăsat apoi la o parte.

Leţcanu < n. top. *Leţcani*.

Leţ(e)a: *l(e)aţ* (v. *Leaţ*, mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Leţescu < *Leţea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Leţoiu: *Leţ(e)a* sau (şi) *Leţ(u)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.

Leţu: bg. *Letso*.

Leu(l): *leu* (animalul şi moneda); cf. n. top. *Leul*.

Leuca: acelaşi cu numele următor.

Leucă: *leucă* „o piesă a carului (sau a căruţei)“; cf. n. top. *Leuca*.

Leuceanu < *Leuca* (sau/şi *leucă*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Leucov: bg. *Levkov*.

Leucuş: *leucuş*, derivat, necunoscut dicţionarelor, cu suf. *-uş*, de la *leucă*.

Leucuşeni: n. top. *Leucuşeni*, rămas singur după ce a fost determinantul unui antroponim, la care posesorul numelui a renunţat.

Leucuşescu < *Leucuş;* cf. n. top. *Leucuşeşti*.

Leucuţ(i)a: *leucuţă*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *leucă* (v. mai sus, *Leucă*, s.v.).

Leulescu < *Leu(l);* cf. n. top. *Leileşti*.

Leurdă: *leurdă* „plantă bulboasă din familia liliaceelor“.

Leurz(e)anu < n. top. *Leorda*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.

Leuşancu: *leuş*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *leu*, cu suf. compus *-anuc* (cf. „fem.“ *-ancă*)

Leuşcă: *leuşcă*, derivat, absent în dicţionare, al lui *leu* (cf. *Leul*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uşcă;* cf. *leuşcan* (monedă).

Leuştean: *leuştean* „plantă ierboasă din familia umbeliferelor“.

Leuțu: *leuț*, diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *leu* (moneda); cf. *bănuț* și *leușor*.
Levărdă: *levărdă*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *leurdă* (cf. *Leurdă*, v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *levourda* idem.
Levcenco: cf., pt. temă, bg. *Levčo*, *Levčev*.
Levconu: cf. bg. *Levko(v)*.
Leveanu < n. top. *Liveni*; cf. și bg. *Levov*, *Levanov*.
Levedaru: același cu *Lividaru* (v. mai departe, s.v.).
Levente: gr. *Leventi* sau (și) *levente* „afemeiat"; cf. și *Leventi(s)* (v. mai departe, s.v.) și bg. *Levent*.
Leventi(s): gr. *Leventi(s)*; forma fără *-s* ar putea fi aceeași cu *Levente* (v. mai sus, s.v.).
Levențu: singular nou *(levenț)* de la *levenți*, pl. lui *levent* „voinic, viteaz; chipeș".
Levescu: același cu *Livescu* (v. mai departe, s.v.); ar putea fi și bg. *Levo(v)*, cu sufix românesc.
Levicki: același cu *Levițchi* (*-c-* polonez are valoarea fonetică a rom. *ț*).
Levinschi: pol. *Lewiński*.
Levința: același cu numele următor.
Levință: pare a fi un derivat regresiv de la *levenţică*, diminutiv al lui *levant* „arbust din sudul Europei, cu flori mirositoare", nume al plantei și al parfumului preparat din florile ei.
Levițki: pol. *Leviski*.
Levîrdă: variantă, absentă în dicționare, a lui *leurdă* (v. mai sus, s.v. *Leurdă*); cf. și bg. *levurda*, sinonim al rom. *leurdă*.
Lexiuc: ucr. *Alexjuk*.
Lezanu: variantă a lui *Lezeanu*, absent în fișierul meu, derivat, la fel cu *Lezescu* (v. mai jos, s.v.), de la gr. *Lezu*, cu suf. (antroponimic)*-ean?*
Lezeniuc: ucr. *lizeń* „limba taurului", cu suf ucr. *-juk*; pt. semnificație, cf., de pildă, *limba boului* „o plantă".
Lezerciuc: tema este aceeași ca a numelui următor, cu suf. ucr. *-čuk*.
Lezeriuc: același cu *Leizeriuc* (v. mai sus, s.v.).
Lezescu: gr. *Lezos*, *Lezu*, cu suf. *-escu*.
Lezeu: cf. numele precedent.
Liacu: gr. *Liakos*, *Liaku*.
Liancu: cf. bg. *Ljango*; ar putea fi și „masculinul" lui *Leanca* sau același cu numele precedent (influențat de *Iancu*).
Liatris: gr. *Liatris*.
Libal
Liban: *liban* „nume de cîine de vînătoare"; cf. și pol. *Liban*, bg. *Libanov*.
Libardi
Libariu: ung. *libár* „slab, uscățiv".
Liber: gr. *Libiri(s)*; cf. și pol. *Liber(a)*; ar putea fi și *liber*, adjectiv intrat și în vorbirea populară.
Liberatu: *liberat* „(militar) care și-a terminat stadiul de serviciu"; cf. și gr. *Liberatos*, *Liberatu*.
Libic: pol. *Libichan* sau (și) germ. *Liebig*. Cf. n. top. *Libicești* (jud. Mehedinți) care nu poate avea drept temă antroponimele date aici.
Libidov: cf., pt. temă, ucr. *lebid* „lebădă".
Libiianu: același cu *Lipianu* (?) sau < n. geogr. *Libia* (?). Cf. și numele următor.
Libin: bg. *Liben*.
Liboceanu: ung. *libots* „nagîț", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Libotean(u) < n. top. *Libotin* (Ardeal) (?)
Librescu: cf., pt. temă, gr. *Libras*.
Lica: același cu *Lică* (v. mai jos, s.v.). Cf. și bg. *Lika*, gr. *Lika(s)*.
Lican: bg. *Likan*.
Licareț: gr. *Likari(s)*, cu suf. *-eț*; cf., pt. temă, și pol. *Likar*.
Lică: hipocoristic al lui *Vasilică*; ar putea fi și *lică* < *lelică*, diminutiv al lui *lele*. Cf. și cele spuse mai sus la *Lica*.
Liceanu: *Licu* sau (și) *Lică*, *Lica* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Licescu < *Licu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Liche: același cu *Lichi* (v. mai jos, s.v.).
Licheardopol: gr. *Likiardopulos*.
Lichevschi: cf. pol. *Lik*, cu suf. *-evski*, slav în general.
Lichi: cf. gr. *Likidi(s)*, care presupune o temă *Liki(s)*.
Liciu: bg. *Ličo*.
Licoiu: *Licu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Licoreț: același cu *Licareț* (prin faza intermediară *Licăreț*).
Licpertoi
Licu: bg. *Liko* sau (și) gr. *Likos*, *Liku*.
Liculescu < *Licu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Licuriceanu < n. top. *Licuriciul*, cu suf. *-eanu*.
Licuriciu: *licurici*.
Licuță: *Licu* sau (și) *Lica* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Lie: același cu *Ilie*.
Liescul < *Lie*; cf. n. top. *Liești*.
Lificiolu < *Lifici(u)* (v. numele următor); cf. și bg. *Levčo*, *Levčev*.
Lifici(u): *lificiu*, variantă absentă în dicționare, a lui *lefegiu* „soldat străin cu leafă, soldat mercenar"; cf. var. *leficiu* (DA).
Liftan: *liftan* „lituanian"; lipsește în dicționare, dar cred că a existat în realitate, avînd la bază pe *liftă* „lituanian"; în ce privește finala, cf. *litfean*, *litovan*.
Lifu
Liga: gr *Ligas*.
Ligdapol: gr. *Ligdopulos*, *Ligdopulu*.
Ligheran
Lighezan: cf. pol. *Lig(i)eza* sau (și) *Ligeziński*.
Lighiuțeanu
Ligor(e): trebuie să fie o variantă a lui *Gligore* (< *Grigore*), cu *g-* > *h* și apoi dispărut, fiind o simplă aspirată.

Ligoțchi: pol. *Ligotski.*
Lihăceanu < n. top. *Lehacea*, cu suf. *-anu.*
Lihet
Lihor: același cu *Ligor* (v. mai sus, s.v.).
Liia: una dintre numeroasele forme ale lui *Ilie* (cf. DO, p. 79); cf. n. top. *Liești.*
Liiceanu < n. top. *Liiceni.*
Lilea: bg. *Lilja;* v. și numele următor.
Lilia: bg. *Lilija;* ar putea fi și același cu numele precedent (dacă e, ceea ce pare puțin probabil, bisilabic).
Liliac: *liliac* (planta sau/și animalul); cf. n. top. *Liliacul.*
Lilicoveanu
Liliceanu < n. top. *Lilieci*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Liman: *liman.*
Limban < n. top. *Limba* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Limbă: *limbă.*
Limbășan(u): același cu numele următor.
Limbășeanu: *limbos* „vorbăreț, flecar", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Limbenciuc: ucr.
Limberda: cf. numele următor.
Limberea: *limbar* „boală a limbii (la oameni și la vite)", cu suf. *-ea.*
Limbide: cu tot aspectul grecesc, acest nume pare a fi o variantă a lui *Limpede* (v. mai jos, s.v.).
Limbutu: *limbut.*
Limișcă: bg. *Lime*, cu suf. diminutival *-ișcă.*
Limoniu: *limoniu* „galben ca lămîia".
Limpede: *limpede.*
Lina: hipocoristic al lui *Ileana;* cf. și bg. *Lina* (explicat ca un hipocoristic al lui *Angelina*).
Linardatos: gr. *Linardatos.*
Linca: *Ilinca;* cf. și bg. *Linka.*
Lincan: *Linca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Lincă: același cu *Linca* (v. mai sus, s.v.).
Lincu: bg. *Linko.*
Linculescu < *Lincu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Lindea: pol. *Linde;* cf. și bg., pol. *Linda.*
Line: cf. ung. *Lini* „Carolina".
Lingurar: *lingurar* „cel care face linguri"; cf. n. top. *Lingurari.*
Lingurar(i)u: același cu numele precedent.
Lingură: *lingură.*
Linguranu: *lingură* sau (și) *lingurea* (= *lingurică*, v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lingurici: ar putea fi *lingură* (sau/și *Lingură*), cu suf. *-ici* sau o variantă, absentă în dicționare, a lui *lingurice* „capul pieptului".
Lingușatu: *lingușat*, part. perf. al lui *(a) lingoșa*, varintă învechită a lui *(a) linguși.*
Lintaru: *lintar*, absent în dicționare, derivat cu suf. *-ar* de la *linte.*
Linte: *linte;* cf. n. top. *Lintea.*
Lintec: *linte* (sau/și *Linte*), cu suf. *-ec.*
Lintescu < *Linte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Linteș: *linte* (sau/și *Linte*), cu suf. *-eș.*
Lintiș: același cu numele precedent.
Lintoiu: *Linte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Lintu: gr. *Lintos.*
Linț(i)a: cf. gr. *Lintsos, Lintsu.*
Lințoiu: *Linț(i)a* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Linu: gr. *Linos, Linu.*
Lioi: *leoi* „leu mare; leu (ca mascul, în opoziție cu femela)".
Liolan: cf., pt. temă, gr. *Lioli(s).*
Lionescu: același cu *Leonescu* (v. mai sus, s.v.).
Liorinț: ung. *Lörints* „Laurențiu".
Liote: gr. *Lioti(s),*
Lipa: *lipă* „căpiță de fîn" cf. și bg. *Lipa.*
Lipan: *lipan* „o plantă de cîmp"; cf. și bg. *Lipan*, germ. *Liepan.*
Lipatti: gr. *Liapati(s).*
Lipcan(u): *lipcan* 1. „soldat de origine tătărască"; 2. „curier oficial (turc sau tătar)".
Lipciuc: același cu *Lipiciuc* (v. mai jos, s.v.).
Lipeanu: *lipean*, variantă a lui *lipan* (cf. *Lipan;* v. mai sus, s.v.).
Lipianu < n. top. *Lipia;* cf. n. top. *Lipieni.*
Lipiciuc: același cu *Lipițiuc* (v. mai jos, s.v.).
Lipie: *lipie* „un fel de pită mică".
Lipieanu: același cu *Lipianu* (v. mai sus, s.v.).
Lipișan: n. top. *Lipșa* (?)
Lipițiuc: ucr. *lipetś* „miere de tei", cu suf. ucr. *-juk*: cf. *Lipiciuc* (v. mai sus, s.v.).
Lipon: cf. ung. *liponka* „șchiop".
Lipoș: *lip* „slin, murdărie pe obiecte de îmbrăcăminte", cu suf. *-oș.*
Lipovan(u): același cu numele următor.
Lipoveanu: *lipovean* „rus aparținînd unei secte religioase care, din cauza persecuției, a emigrat în delta Dunării"; ar putea fi și < n. top. *Lipova.*
Lipoviceanu < n. top. *Lipovățul*, cu suf. *-eanu.*
Lipșa: bg. *Lipa*, cu suf. *-șa;* cf. și bg. *Lipčo*, care arată posibilitatea derivării de la *Lipa*, cu suf. sl. *-ša.*
Lipșă: același cu numele precedent.
Lipșei: genitivul numelui precedent sau un derivat cu suf. *-ei* (?)
Liptac: cf. gr. *Leptaki(s).*
Liptak: același cu numele precedent.
Lirca: cf. bg. *Lirko*, care pare a fi „masculinul" unui fem. *Lirka.*
Liritas: gr. *Liritis.*
Lisac: ucr. *lisak*, cu diverse sensuri, dintre care este de reținut acela de „pasăre de culoare neagră" (Fulica atra).
Lisandru: variantă a lui *Alexandru;* cf. și gr. *Lissandru.*

Liseanu < n. top. *Lisa,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Liseniuc: ucr. *lisenjk* „pui de vulpe", cu suf. ucr. *-juk.*

Lisenschi: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. pol. *-ski.*

Lis(s)ievici: pol. *Lisiewicz;* cf. și ucr. *Lysevyč.*

Lisnaia: pare a fi rus. *lesnaja,* femininul lui *lesnoj* (v. numele următor), cu *-i-* (în loc de *e*) sub influența ucr. *lisny.*

Lisnic: același cu *Lesnic* (v. mai sus, s.v.) și anume forma ucraineană, judecînd după paralela ucr. *lisnij* — rus. *lesnoj* „de pădure".

Lisov: bg. *Lisov;* cf. și numele următor.

Lisovschi: pol. *Lisowski.*

Lissai: gr. *Lissaiu.*

Listar(u): *Alistar,* cu pierderea lui *a-* (în fonetică sintactică); cf. *Lisandru* < *Ale(c)-sandru.*

Listeveanu: același cu *Lișteveanu* (v. mai jos, s.v.), dacă nu cumva *-s-* în loc de *ș* este o greșeală de transcriere.

Listrat: pare a fi același cu *Calistrat,* care, în fonetică sintactică, a pierdut silaba inițială.

Lișan: *Lișu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*

Lișca: „femininul" lui *Lișcu* (v. mai jos, s.v.).

Lișcă: același cu numele precedent.

Lișcu: bg. *Liško.*

Lișiță: *lișiță* „pasăre călătoare de baltă".

Lișneanu < n. top. *Lișna,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Lișteveanu < n. top. *Lișteava,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Lișu: bg. *Lišo.*

Liteanu: *litean* 1. „locuitor din Lituania"; 2. „păgîn" sau (și) < n. top. *Liteni.*

Lit(t)eră: *litără,* variantă a lui *litră* (v. mai jos, s.v. *Litră*), „literarizat".

Literat: *literat.*

Litoi(u): *Litu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Litovoiu: este, cum știm, numele unui „cneaz" din epoca de început a organizării vieții politice a românilor, de origine, deci, livrescă (la fel cu *Gelu*); cf. și bg. *Litovojski.*

Litră: *litră* 1. „a patra parte dintr-o oca"; 2. „a patra parte dintr-un litru" sau, mai degrabă, gr. *Litra(s).*

Litu: gr. *Litos, Litu.*

Litvin: rus. *litvin* „lituanian"; cf. și pol. *Litwin.*

Litvinenco: ucr. *litvin,* 1. „lituanian"; 2. „bielorus", cu suf. ucr. *-enko.*

Litviniuc: pol. (< ucr.) *Litwinjuk.*

Litzica: gr. *Litsika(s).*

Lița: forma articulată a lui *Liță* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Litsa.*

Lițan: bg. *Litsan.*

Liță: *liță* „termen de adresare pentru fete sau femei tinere" (v. și *Lița,* mai sus, s.v.); cf. n. top. *Lița.*

Lițcani: n. top. *Lețcani,* fost mai întîi determinant al unui antroponim propriu-zis, lăsat cu vremea la o parte.

Lițcanu <n. top. *Lițca,* cu suf. *-anu.*

Lițcăneanu < n. top. *Lețcani,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Lițel: *Lițu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei.*

Lițescu < *Lițu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Liţică: același cu *Litzica* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Liță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Liț(i)u: bg. *Litso.*

Lițoi: *Lițu* (v. numele precedent), cu suf. *-oi.*

Liu: *Iliu* (v. la *I,* s.v.), cu pierderea lui *i-* în fonetică sintactică.

Liuba: sl. *Ljuba.*

Liubimirescu: sl. *Ljubomir* (cu varianta *Lubimir*), cu suf. *-escu.*

Liubimov: cf., pt. temă, sl. *Ljubimko.*

Liușu: *Liu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*

Livada: același cu *Livadă* (v. mai jos, s.v.).

Livadaru: același cu *Livădaru* (v. mai jos, s.v.).

Livadă: *livadă.*

Livaditi: gr. *Livaditis.*

Livanu: același cu *Liveanu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *livan* „arborele care produce tămîia; tămîie"; cf. și gr. *Livanos, Livanu.*

Livădar(i)u: *livădar* „proprietar sau paznic de livezi".

Livănescu < *Livanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Liveanu < n. top. *Liveni,* care, la rîndul lui, este pl. lui *livean,* variantă, absentă în dicționare, a lui *litvean* „lituanian".

Livedeanu < n. top. *Livedea,* cu suf. *-anu.*

Livejoarcă: *livejoară,* diminutiv al lui *livede (= livadă).*

Livescu: cf. pol. *Liwski,* care corespunde, cu suf. (*-ski*), numelui nostru (cu suf. *-escu*); cf. și ucr. *livij* „stîng" (cf. *Stîngă,* la *S,* s.v.).

Livete: tema este aceeași cu a numelui precedent, cu suf. *-ete.*

Livez(e)anu < n. top. *Livezi(le)* sau (și) *Livezeni.*

Livian(u): același cu *Liveanu* (v. mai sus, s.v.).

Lividaru: același cu *Livădaru* (v. mai sus, s.v.), avînd la bază varianta *livede* a lui *livadă.*

Livideanu < n. top. *Livedea,* cu suf. *-anu.*

Livineanu < n. top. *Liveni,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Livinț: același cu *Levențu* (v. mai sus, s.v.); pentru al doilea *i,* cf. *levint,* variantă a lui *levent.*

Livinschi: același cu *Levinschi* (v. mai sus, s.v.).

Liviu: lat. *Livius.*

Livizanu: același cu *Livez(e)anu* (v. mai sus, s.v.).

Livovschi: același cu numele următor.
Livovski: pol. *Liwowski.*
Lixandru: același cu *Lisandru* (v. mai sus, s.v.).
Lixeanu: *Alexeanu* (< *Alexe*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*); cf. *Alexianu* (v. la *A*, s.v.).
Lixente: *Axinte* (cu varianta *Axente*), contaminat, poate, cu *Lixandru.*
Liza: *Liza* *(< Eliza)* sau, mai degrabă, gr. *Liza(s).*
Lizeanu < n. top. *Eliza* (*-Stoienești*), cu lăsarea la o parte a lui *e-*.
Lilă: bg. *Lila;* face dificultăți *î.*
Lînaru: *linar* „negustor sau lucrător de lînă".
Lînă: *lînă.*
Loaleș: ung. *Lajos* „Ludovic".
Loamnăș: n. top. *Loamnăș* (Ardeal).
Loancă: cf. ung. *lanka* „livadă, grădină de arbori fructiferi". Ar putea fi și ung. *Ilonka* „Elenuța".
Lobanțu: același cu *Lobonț(i)u* (v. mai jos, s.v.).
Lobiuc: ucr. *Lobjuk.*
Lobonț(iu): ung. *lobones* „o specie de fluture".
Locataru: *locatar.*
Locar: cf. gr. *Lukaris.*
Locusteanu < n. top. *Locusteni.*
Lodin: pol. *Lodyiński*, cu lăsarea la o parte a sufixului *(-ski)*; cf. și *loding* „cartușieră".
Lodroman: n. top. *Lodroman* (Ardeal).
Loga: este, probabil, tema (în grecește) a numelui următor; cf. totuși ung. *loga* „leagăn", ucr., pol. *Loga.*
Logadi: gr. *Logadis.*
Logan: același cu *Lohan* (v. mai jos, s.v.); pt. *g — h*, cf. rus. *Gaaga — Haga* (capitala Olandei).
Loganovici: *Logan* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič.*
Loghiade: gr. *Logiadis.*
Loghie: gr. *Logi(s).*
Loghin: bg. (și rus.) *Login.*
Loghinov: bg. (și rus.) *Loginov;* cf. și pol. *Łoginow.*
Loghinovski: numele precedent cu suf. (pol.) *-ski.*
Logigan(u)
Login: pare a fi același cu *Loghin* (v. mai sus, s.v.), cu păstrarea grafiei slave. Cf. n. top. *Loginul.*
Logofătu: *logofăt* (cu numeroase sensuri).
Logofeteanu < n. top. *Logofătul Matei);* poate fi considerat și ca un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Logofătu.*
Logoj: n. top. *Lugoj*, fost, la început, determinant al unui antroponim propriu-zis.
Logoviceanu: cf. pol. *Lugowski*, al cărui sufix *(-ski)* a fost înlocuit cu suf. rom. compus *-icean.*
Lohan: rus. *lohan* „balie, hîrdău".
Loica: cf. bg. *Lojkov.*
Loiu: gr. *Loi(s).*
Lolescu: bg. *Lolo(v)* sau (și) gr. *Loli(s), Lolos, Lolu;* ar putea fi și un derivat cu suf. *-escu* de la n. feminin *Lola.*
Lolga
Loliș: cf. gr. *Lolis.*
Loloiu: același, ca semnificație, cu *Lolescu* (v. mai sus, s.v.), căci *-escu* și *-oiu* sînt sufixe antroponimice complementare.
Lom: bg. *Lom.*
Lomaca: ucr. *lomaka* (fig.) „cap pătrat, cap de lemn, tîmpit".
Lomanaru < n. top. *Loman* (Ardeal).
Lombadă: cf. gr. *Lambada(s); -o-* pt. *a* poate fi și o greșeală de transcriere.
Lomnă(ș)eanu < n. top. *Loamnăș* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*
Lomonar: pare a fi același cu *Lomanaru* (v. mai sus, s.v.), cu *-o-* < *a* (prin faza *ă*).
Lonchiar
Loneanu < n. top. *Lona* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*
Longa
Longhin: bg. *Longin* sau (și) rus. *Longin.*
Lopatiuc: pol. (< ucr.) *Zopatjuk.*
Lopătar(i)u: *lopătar* 1. „lucrător cu lopata"; 2. „vîslaș, barcagiu"; 3. „o pasăre".
Lopușan < n. top. *Lăpuș* sau (și) *Lăpușani* (ambele în Ardeal).
Lorenț(u): același cu numele următor.
Lorenz: pol. *Lorents* (și *Lorentz*) (< germ. *Lorenz*); cf. și ung. *Lorents.*
Lorenzatos: gr. *Lorentzatos.*
Lorin: DO, p. 58, îl derivă din *Florin*, dar nu arată (nici n-ar putea să arate) cum a „dispărut" *f-*.
Loring
Lorințiu: același cu *Lorenți(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. și săs. *Lorinz.*
Lorman
Lostun: *lostum*, variantă a lui *lăstun* „pasăre migratoare asemănătoare cu rîndunica".
Losu: gr. *Los(is);* cf. și pol. *Łos.*
Loșac: cf. pol. *Loszek; -ac* ne trimite la un nume slovac cu aceeași temă.
Loșonți: nume, cu siguranță unguresc, avînd la bază, probabil, un toponim, pe care nu-l pot identifica.
Lotea: cf. bg. *Loti*, gr. *Lotos, Lotu.*
Loteanu: *Lotea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean.*
Lotinescu: tema propriu-zisă *(lot-)* este aceeași ca a numelor precedente; a putut primi suf. *-in*, în ipoteza că avea, pt. vorbitori, un sens propriu-zis.
Lotrea: *Lotru* (v. mai jos, s.v.) sau (și *lotru*), cu suf. *-ea.*
Lotreanu < n. top. *Lotrul* sau (și) *Lotru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Lotroșan: *lotru* (v. numele următor), cu suf. compus *-ușan.*

Lotru: *lotru* 1. „hoț"; 2. „ștrengar".
Lovaș: tema este aceeași ca la *Lovici* (v. mai jos, s.v.).
Loverda: gr. *Loverdos, Loverdu.*
Lovian: cf., pt. temă, cele spuse la numele următor.
Lovici: tema este ucr., rus. *lov-* (cf. ucr. *lovit'*,rus. *loviti* „a pescui; a vîna; a prinde".
Lovin: pol. *Łowin*: ar putea fi și același cu *Loghin* (v. mai sus, s.v.), al cărui *ǵ* a fost înlocuit cu *v*, prin hipercorectitudine fonetică (cf. *laghiță* < *laviță*, *ghițel* < *vițel* etc.).
Lovinescu < *Lovin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Lovițu: cf. pol. *Łowitski*, rus. *lovets* „pescar; vînător".
Lovrig: cf., pt. temă, bg. *Lovrin, Lovrič, Lovrov.*
Lozan: bg. *Lozan.*
Lozanschi: bg. *Łozański.*
Lozbă: *lozbă*, variantă a lui *lobdă* „bucată lungă de lemn; scîndură groasă".
Lozeanu: același cu numele următor.
Lozianu < n. top. *Lozia*, cu suf. *-anu.*
Lozici: sl. *Loza* (sau/.și *Loze*), cu suf. *-ici.*
Lozinschi: pol. *Łoziński.*
Lozovan < n. top. *Lozova*, cu suf. *-an.*
Lozonschi: cf. pol. *Lozowski.*
Luan
Lubenc: ceh. *Luben.*
Lubenescu < *Lubene* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Lubo: sl. *Lub(a).*
Lubomirov: sl. *Ljubomir*, cu suf. sl. *-ov.*
Luca: nume biblic.
Lucacescu < *Lucaci* (v. mai departe. s.v.), cu suf. *-escu.*
Lucache: același cu numele următor.
Lucachi: gr. *Lukaki(s)*; poate și un derivat, cu suf. *-achi*, de la *Luca.*
Lucaci(u): ung. *Lukács.*
Lucan(u): bg. *Lukan(ov).*
Lucarelli: gr. *Lukarel(l)is.*
Lucas: gr. *Lukas*; cf. și pol. *Łukas.*
Lucasievici: pol. *Łukasiewicz.*
Lucaș: ung. *lukas* „cu gaură, găurit"; ar putea fi și același cu *Lucas* (v. mai sus, s.v.), al cărui *-s* a fost „citit" *ș* (ca în grafia ungurească).
Lucatu: gr. *Lukatos, Lukatu.*
Lucăcel: *Lucaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Lucăcescu: același cu *Lucacescu* (v. mai sus, s.v.).
Lucănescu < *Lucan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Lucărel: același cu *Lucarelli* („românizat", prin apropierea finalei de suf. *-el*).
Lucău: bg. *Lukov.*
Lucea: cf. bg. *Lučo*, care va fi avînd alături un fem. *Luča*; ar putea fi și o grafie pentru *Lucia.*
Luceanu < n. top. *Luceni.*
Lucescu < *Luca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Luchescu < *Luca*; face dificultăți *-ch(e)-*; cf. totuși *Luchian* alături de *Lucian.*
Lucheș: ceh. *Lukeš.*
Luchevici: cf. pol. *Łunkiewicz.*
Luchian(u): bg. *Lukijan* sau (și) rus. *Lukjan*, ucr. *Lukijan.*
Luchiancenco: *Luchian* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-čenko.*
Luchianciuc: *Luchian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-čuk.*
Luchici: bg. *Lukič*, pol. *Łukicz.*
Luchide: gr. *Lukidi(s).*
Luchievici: pol. *Łunkiewicz.*
Luchiniuc: pol. *Łukin*, cu suf. ucr. *-juk.*
Luci(i)an: it. *Luciano.*
Lucianschi: bg. *Lučanski.*
Luciman: *Luciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-(i)man.* (?)
Lucinescu: cred că este „românizarea" numelui următor, prin înlocuirea suf. pol. *-ski* cu *-escu*; cf. și pol. *Łuczyn.*
Lucinschi: pol. *Łuczyński.*
Luciu: bg. *Lučo.*
Lucoviciu: pol. *Łukowicz.*
Lucrețiu: lat. *Lucretius.*
Lucrosnatu
Lucu: gr. *Lukos, Luku.*
Luculescu < *Lucu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Lucușor: *Lucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(u)șor.*
Lucutia: același cu *Lucuță* (v. mai jos, s.v.), grafie etimologizantă.
Lucuț: „masculinul" numelui următor.
Lucuța: același cu numele următor.
Lucuță: *Lucu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Luda: „femininul" lui *Ludu* (v. mai jos, s.v.), creație românească analogică (sub influența sinonimului *giscă*, feminin).
Ludac: *Ludu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac*, creație românească (a vorbitorilor bilingvi) sub influența lui *gînsac*. Cf. și ung. *ludak*, pluralul lui *lúd* „giscă".
Ludig
Ludoșanu < n. top. *Ludoș* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Ludovic: nume calendaristic catolic.
Ludu: *lud* 1. „simplu, naiv"; 2. „prost"; cf. și ung. *lúd* „giscă". Cf. n. top. *Ludul.*
Ludușan: același cu *Ludoșanu* (v. mai sus, s.v.).
Luescu: gr. *Lui*, cu suf. *-escu.*
Lugojan < n. top. *Lugoj* (Banat), cu suf. *-an.*
Lugojeanu: același cu numele precedent.
Luguleanu: bg. *Lugo*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lugulescu < bg. *Lugo*, cu suf. *-escu.*
Luhan: același cu *Lohan* (v. mai sus, s.v.).
Luican: *Luică* (v. numele următor), cu suf. *-an.*

Luică: cf. n. top. *Luica;* ar putea fi şi un derivat de la gr. *Lui* (v. mai sus, s.v. *Luescu)* sau de la bg. *loj* „grăsime".
Luiceanu< n. top. *Luica,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Luisescu: gr. *Luis,* cu suf. *-escu.*
Luiuz: ar putea fi gr. *Luis* (v. numele precedent), cu „rotunjirea" lui *i* sub influenţa lui *u* din silaba precedentă.
Lujan: rus. *Lužanin;* cf. şi *lujan,* variantă necunoscută dicţionarelor, a lui *hlujan* „tulpina porumbului şi a altor plante".
Lujanschi: *Lujan* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ski.*
Lujerdean(u) < n. top. *Lujerdiu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u).*
Lulciuc
Lulea: *lulea.*
Lulescu < *Lulea* (v. numele precedent); ar putea fi şi acelaşi cu *Lolescu* (v. mai sus, s.v.).
Luluţă: bg. *Lulo,* cu suf. diminutival *-uţă.*
Lumaciu: gr. *Lumaki(s).*
Lumezeanu: gr. *Lumidi(s),* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lumezianu: acelaşi cu numele precedent.
Lumiceanu: cf., pt. temă, gr. *Lumiti.*
Luminof: tema este, cred, rom. *lumină;* cf. *Luminosu* (v. mai jos), al cărui *-os* va fi fost înlocuit prin bg. *-ov* (?)
Luminosu: *luminos,* care are şi alte sensuri afară de cel propriu, şi anume 1. „fericit, senin"; 2. „o plantă"; cf. şi n. top. *Luminoasa, Luminosul.*
Lumînare: *lumînare.*
Lumînoreanu: *lumînare,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lumînărică: 1. diminutiv al lui *lumînare;* 2. „o plantă".
Lumovici: cf. ucr. *lomovatij* „foarte mare". Tema *lom-* apare în numeroase antroponime poloneze.
Lunaticu: *lunatic* 1. „somnambul"; 2. „născut în aceeaşi lună cu altul".
Lună: *lună;* cf. *Soare.*
Lunca: acelaşi cu *Luncă* (v. mai jos, s.v.).
Luncan(u) < n. top. *Lunca* sau (şi) *Luncani.*
Luncaru < n. top. *Lunca,* cu suf. toponimic *-ar.*
Luncaşu < n. top. *Lunca,* cu suf. toponimic *-aş.*
Luncă: *luncă;* cf. n. top. *Lunca.*
Luncu: cf. ung. *lank* „moale, fără vlagă; laş".
Lunel: *alunel,* diminutiv al lui *alun* (?)
Lunescu < *Lună* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi şi bg. *Lono* „românizat" cu suf. *-escu.*
Lung(a): *lung;* cf. n. top. *Lunga, Lungul.*
Lungan(u): *lungan;* cf. n. top. *Lungana, Lungani.*
Lungăianu: *lungoi,* augmentativ al lui *lung* (absent în dicţionare) sau (şi) *Lungoiu* (nu-l am în fişierul meu, dar este posibil), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lungănoiu: *Lunganu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Lungeanu < n. top. *Lunga,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Lungescu < *Lungu;* cf. n. top. *Lungeşti.*
Lungoci(u): *lung* sau (şi) *Lungu,* cu suf. *-oci.*
Lungu: *lung.*
Lungulescu < *Lungu;* cf. n. top. *Lunguleşti.*
Lungulete: *Lungu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Lunguţescu: *lunguţ,* diminutiv al lui *lung* sau (şi) *Lunguţu* (absent în fişierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Lunic(ă): *lună,* cu suf. diminutival *-ică;* cf. şi *Lunel,* care pare a fi masculinul acestuia (cf. *rîndunel-rîndunică*).
Luntrar(i)u: *luntrar,* necunoscut dicţionarelor, cu sensul de „cel care face sau conduce luntri"; cf. *luntraş* „vîslaş".
Luntreanu: cf. *luntre.*
Lup(u): *lup.*
Lupa: femininul lui *lup,* păstrat numai ca toponim şi, în această calitate, ca determinant al unui nume propriu autentic (cf. *Popovici-Lupa,* originar din Coasta Lupei, fostul jud. Tecuci). Cf. şi pol. *Lupa.*
Lupache: *lup(a)* sau (şi) *Lupu,* cu suf. *-achi;* cf. *Vulpachi* < *vulpe* sau (şi) *Vulpe.* Cf. şi gr. *Lupaki(s).*
Lupaescu: acelaşi cu *Lupăiescu* (v. mai jos, s.v.).
Lupal: pare a fi un derivat cu suf. *-ală* de la *lup;* cf. şi, pt. temă, pol. *Łopalewski.*
Lupan: *lupan* „pui de lup"; cf. n. top. *Culmea Lupanului.* Cf. şi bg. *Lupan.*
Lupaş: *lup* sau (şi) *Lupu,* cu suf. *-aş.*
Lupaşcu: *lup* sau (şi) *Lupu,* cu suf. *-aşcu;* cf. n. top. *Lupaşcul.*
Lupăceanu < n. top. *Lupac* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*
Lupăcescu < *lupac,* diminutiv al lui *lup* (cf. *ursac* < *urs*) sau (şi) *Lupac(u),* absent în fişierul meu.
Lupăiescu < n. top. *Lupoaia* (sau/şi *Lupoaicele*), cu suf. *-escu.*
Lupănescu < *Lupan* (v. mai sus, s.v.).
Lupăşcuţă: *Lupaşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*
Lupăşteanu < n. top. *Lupeşti,* cu suf. *-eanu.*
Lupău: *lup,* cu suf. augmentativ *-ău.*
Lupchian: ar putea fi o variantă a lui *Luchian* (v. mai sus, s.v.); cf. *lupchi* şi *luchi,* forme regionale ale pl. lui *lup.* Cf., pt. temă, pol. *Łopka, Łupkowski.*
Lupcinschi: pol. *Łubczyński.*
Lupea: *lup,* cu suf. *-ea.*
Lupeanu < n. top. (Coasta) *Lupei,* cu suf. *-eanu.*

Lupec: *lup* sau (şi) *Lupu*, cu suf. sl. *-ek*.
Lupei(u): *lup*, cu suf. *-ei;* cf. *Hulubei* < *hulub*.
Lupescu < *Lupu;* cf. n. top. *Lupeşti*.
Lupeş: *lup*, cu suf. *-eş*.
Lupică: *lup* sau (şi) *Lupu*, cu suf. diminutival *-ică*.
Lupin: pol. *Łupiński*, cu lăsarea la o parte a sufixului.
Lupintea: cf. pol. *Lupiński*. Dacă *t* ar fi o greşeală de transcriere pentru *ţ*, ne-am putea gîndi la un derivat (toponimic) cu suf. *-inţi* (ca în graiurile bănăţene) de la *lup*.
Lupiţa: *Lupu* sau (şi) *Lupa* (v.s.v.) cu suf. diminutival *-iţă*.
Lupoaia: *lupoaie* „lupoaică" (cf. n. top. *Lupoaia*, *Lupoaiele*); ar putea fi şi fem. lui *Lupu*.
Lupoae: forma de genitiv (cu *-i* „absorbit" de *e* precedent); cf. numele următor.
Lupoaie(i): *(a) Lupoaiei* (genitivul lui *Lupoaia* < *Lupu*).
Lupoianu < n. top. *Lupoaia* sau (şi) *Lupoaiele*, cu suf. *-anu*.
Lupoi(u): *lup* sau (şi) *Lupu;* cf. n. top. *Lupoiul*.
Lupşa: *lup* sau (şi) *Lupu*, cu suf. *-şa*.
Lupşaiu: *Lupşa* (v. numele precedent), cu suf. *-ai*.
Lupşan < n. top. *Lupşa* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Lupşă: acelaşi cu *Lupşa* (v. mai sus, s.v.).
Lupşe: acelaşi cu numele precedent: ar putea fi şi un derivat, cu suf. *-e(a)*, de la *Lupşa* (v. mai sus, s.v.).
Lupşescu < *Lupşa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Lupşoiu: *Lupşa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Lupşor(u): *lupşor*, diminutiv al lui *lup* (sau/şi *Lup(u)*).
Luptea: *luptă*, cu suf. *-ea*. (?)
Lupuleac: ucr. *Łupuljak;* ar putea fi şi un derivat de la *Lup(u)l*, cu suf. ucr. *-jak* (în zone bilingve româno-ucrainene).
Lupuleasa: *Lup(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-(l)easă*.
Lupulenco: *Lup(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(l)enko* (în zone bilingve româno-ucrainene).
Lupulescu < *Lup(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Lupulete: *Lup(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ete*.
Lupuleţ: *lupuleţ*, diminutiv al lui *lup* (sau/şi *Lupu*).
Lupului: genitivul (cu lăsarea la o parte a articolului *al*).
Lupuşor(u): diminutiv al lui *lup* (sau/şi *Lupu*).
Luputencu: ucr. *lopotá* „sită, ciur", cu suf. ucr. *-enko*.
Lupuş: diminutiv al lui *lup* (sau/şi *Lupu*).
Luscalov: ucr. *luskati* „a pocni, a pîrîi" (part. *luskal*, cu suf. *-ov*).
Luscan: bg. *Lutska*, cu suf. *-an*.
Luscow: bg. *Lutsko*, cu suf. *-ov*.
Luspenec:
Lustă: gr. *Lustas*.
Lustei: *Lustă* (v. numele precedent), cu suf. *-ei*. (?)
Lustan: variantă a lui *Lostun* (v. mai sus, s.v.).
Luşcan < n. top. *Luşca* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Luşcă: bg. *Luska* sau (şi) *Lučka;* cf. n. top. *Luşca* (Ardeal).
Luşneac: pol. (< ucr. ?) *Luśniak*.
Lutaru: *lut*, cu suf. *-ar*, care serveşte la formarea numelor de agent.
Lutas: gr. *Lutas*.
Luteanu < n. top. *Lutu (Roşu)*, cu suf. *-eanu*.
Lutic: pol. *Lutyk*.
Luticl: acelaşi cu numele precedent. (?)
Luţ(u): bg. *Lutso*.
Luţa: bg. *Lutsa* sau (şi) ung. *Lutsa* „Lucia"; cf. şi gr. *Lutsas*. Cf. n. top. *Luţa* (Ardeal).
Luţac: *Luţ(a)* (v. numele precedente), cu suf. *-ac* sau (şi) gr. *Lutsakis*.
Luţai: n. top. *Lutsa* (Ardeal), cu suf. toponimic ung. *-i*.
Luţaş: *Luţ(a)* (vs.v.), cu suf. diminutival *-aş*.
Luţă: acelaşi cu *Luţa* (v. mai sus, s.v.).
Luţchi: pol. *Łlutski*.
Luţescu < *Luţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Luţian < n. top. *Luţa* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Luţic: *Luţ(u)* sau (şi) *Luţa*, cu suf. diminutival *-ic;* cf. şi pol. (< ucr.) *Lutsjak*.
Luţoaica: *Luţ(u)* sau (şi) *Luţa* (v.s.v.), cu suf. compus *-oaică*.
Luţuc: ucr. *Lutsjuk;* ar putea fi şi *Luţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Luxandra: acelaşi cu *Ruxandra* (v. la *R*, s.v.).
Luzanschi: pol. *Luziński;* cf. şi *Lujanschi* (v. mai sus, s.v.).
Lypas: gr. *Lipas*.

M

Mac: *mac*, numele unor plante; cf. și ung. *makk* „ghindă“, bg. *Mako*.
Maca: gr. *Makka(s)*.
Macaciu: ung. *makacs* „încăpățînat“.
Macafei: același cu *Macavei* (v. mai departe, s.v.).
Macamete: tema este *mac-* (v. mai sus, s.v *Mac*), iar suf. propriu-zis *-ete;* face dificultăți *-am*.
Macante: cf. gr. *Makantasi(s)*.
Macanti: același cu numele precedent.
Macarciuc: pol. (< ucr.) *Makarczuk*.
Macarenco: ucr. *Makarenko*.
Macarie: nume calendaristic; cf. bg. *Makari*, gr. *Makari(s)*.
Macariu: același cu numele precedent; cf. gr. *Makarios*. Ar putea fi și ucr., rus. *Makar*, cu *-ar* simțit ca sufix adaptat la forma (veche și regională) *-ariu*.
Macaroiu: *Macarie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Macarov: bg. *Makarov*, pol. *Makarow*.
Macarovici: pol. *Macariewicz*.
Macarschi: pol. *Makarski*.
Macaru: același cu *Macarie* (v. mai sus, s.v.); bg., rus. *Makar*.
Macasol
Macașoi: bg. *Makašev*, cu înlocuirea suf. *-ev* prin *-oi*.
Macavei(u): nume biblic; cf. bg. *Makavej*. Același, de fapt, cu *Macovei*. Este și numele unei sărbători superstițioase.
Macaveu: același cu numele precedent.
Macău: ung. *mákó* „bunică“; cf. și bg. *Makov*, n. top. *Măcău* (Ardeal) (< ung. *Makófalva*).
Macea: bg. *Mača:* cf. *Maciu* (v. mai jos, s.v.) și n. top. *Macea* (Ardeal).
Macec: ceh. *Maček*.
Macedon: același cu *Machedon* (v. mai departe, s.v.).
Macedonescu < *Macedon* (v. numele precedent), cu suf. *-esc(u)*.
Macedonski: bg. *Makedonski;* cf. și pol. *Makedońska*, femininul unui *Makedoński*, absent în sursele mele.
Maceoca: *măcioacă*, variantă a lui *măciucă*.
Maceopol: cf. gr. *Masopulos*.
Mache: bg. *Make* (și/sau *Maki*).
Machedon: numele (de origine etnică sau geografică) lui Alexandru cel Mare, devenit familiar prin celebra carte populară *Alicsăndria*. Cf. ucr., rus. *Makedon*.
Machidon: același cu numele precedent.
Machiș: dacă e accentuat pe inițială, avem un derivat de la *Mache* (v. mai sus, s.v.), cu *-iș*, variantă a lui *-eș*.
Machiță: *Mache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Machiu: același, de fapt, cu *Mache* (v. mai sus, s.v.), prin schimbarea, aparentă, a „genului“.
Macia: același cu *Macea* (v. mai sus, s.v.).
Macici: *Macea* sau (și) *Maciu* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ič* (> rom. *-ici*).
Macinca: ucr. *mačinka*, diminutiv al lui *macă* „bob (sămînță) de mac“.
Macinic: *mănicic* „un fel de covrigel, copt sau fiert, cu nuci și cu zahăr sau miere, preparat pentru ziua de 9 martie“.
Macioca: același cu *Maceoca* (v. mai sus, s.v.).
Maciolla: it.
Maciopol: același cu *Maceopol* (v. mai sus, s.v.).
Maciu: bg. *Mačo*.
Macodeanu: gr. *Makudi*, cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Macos: gr. *Makos*.
Macostrai
Macoșinschi: cf. pol. *Makusińska;* un masc. în *-ski* este foarte verosimil, iar pentru *-ș-* cf. pol. *Makusz*.
Macoveanu < n. top. *Macoveanca* (fost sat, jud. Buzău); ar putea fi și *Macovei*, cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Macovei: același cu *Macavei* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Macoveiul*.
Macovescu < *Macovei*, cu suf. *-escu*.
Macovețchi: pol. *Makowietski*.
Macovici: pol. *Makowicz*.
Macoviciuc: ucr. (> pol.) *Makovijčuk*.
Macovschi: pol. *Makowski*.
Macra: *macră*, fem. lui *macru;* ar putea fi și același cu numele următor.
Macrea: *macru*, cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Makre* sau gr. *Makri* (v. numele următor).
Macri: gr. *Makri(s)*.
Macrinici: bg. *Makrin(a)*, cu suf. sl. *-ič*.
Macrodineanu: cf., pentru temă, gr. *Makrodimos*, *Makrodimu;* ar putea fi și o greșeală de transcriere pentru *Mavrodineanu* (v. mai jos, s.v.).
Macry: același cu *Macri* (v. mai sus, s.v.).
Macșai: ung. *Maksa* „Maximilian“, cu suf. ung. *-i*.

Macuc: *macuc* „neîndemînatic"; cf. n. top. *Macuc.*
Mada: bg. *Mada;* cf. n. top. *Mada* (Ardeal).
Madalică: cf. bg. *Madalev;* poate, mai degrabă, un diminutiv al numelui precedent.
Madan: cf. bg. *Madanov,* pol. *Madany.*
Madancovici: tema este *Madan* (v. numele precedent), iar suf. un compus sl. (*-ko* și *-vič*).
Madar(u): gr. *Madaros, Madaru;* cf. și ucr. *madár* „pasăre", bg. *Madarov.*
Madaraș: *Madar(u)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș.*
Madaș: cf. *Madoșa* (v. mai jos, s.v.).
Madea: bg. *Made;* ar putea fi și un derivat cu suf. *-ea* de la *madă* „o piatră plată cu care se joacă copiii".
Madgearu: același cu *Magearu* (cu *dg* = *ğ*).
Madolciu: bg. *Madol,* cu suf. bg. *-čo.*
Madoliu: bg. *Madol,* cu suf. *-iu.*
Madorcea: cf., pentru temă, bg. *Madol.*
Madoșa: cf. ung. *módos(an)* „cuminte; drăguț".
Madzur: același cu *Mazur* (v. mai departe, s.v.).
Maevschi: pol. *Majewski.*
Mafta: hipocoristic al lui *Maftei* (v. numele următor).
Maftei: variantă a lui *Matei* (v. mai departe, s.v.); *ft* provine, în unele limbi slave din gr. ν (= th).
Mafteuță: *Maftei* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uță.*
Maftiev: *Maftei* (< sl.), cu suf. sl. *-ev.*
Maftimoaia: derivat, cu suf. *-oaie,* de la un *Maftim(i)e,* neatestat, produs al unei contaminații *(Maftei + Eftim(i)e).*
Maftoi: *Mafta* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și o variantă a lui *Maftei* (v. mai sus, s.v.).
Mag: bg. *Mago;* cf. n. top. *Mag* (Ardeal).
Maga: bg. sau (și) ucr., pol. *Maga.*
Magadan: cf. *macadan* „pavaj din piatră măruntă așezată în straturi".
Magala: cf. gr. *Magalios.*
Magaru: *măgar;* cf. și gr. *Magaraki(s)* (cu lăsarea la o parte a suf. *-aki,* productiv și în limba noastră). Cf. n. top. *Magarul.*
Magazin: *magazin,* cu sensul popular de „hambar, coșar" (cf. *Coșeriu*).
Magazîn: același cu numele precedent.
Magda: hipocoristic al lui *Magdalena.*
Magdalena: nume biblic.
Magdalin(a): același (forma în *-a*) cu numele precedent: cf. și bg. *Magdalin, Magdalina.*
Magdan: tema pare a fi *Magda* (v. mai sus s.v.); face dificultăți derivarea cu *-an.* Dacă ar exista un toponim *Magda,* situația ar fi clară.
Magdaș: cele spuse la numele precedent sînt valabile și aici.
Magderu: cf. cele spuse la numele precedente.
Magdin: aceeași observație și aici.
Magdov: *Magda* (existent în diverse limbi slave), cu suf. sl. *-ov.*
Magdu: bg. *Magdo.*
Magdun: pol. *Magdoń.*
Magearu: bg. *Madžar* sau (și) tc. *mağar* „maghiar".
Mager(u): ar putea fi o variantă a numelui precedent sau un derivat regresiv de la *Magereanu* (v. numele următor).
Magereanu: *magerean,* variantă a lui *maghiran* (v. mai jos, s.v. *Magheran*).
Magher(u): *magher* „bucătar"; cf. și germ. *Mager.*
Magheran: *magheran,* variantă a lui *maghiran* „o plantă cu flori mirositoare".
Magherescu < *Magher(u);* cf. n. top. *Magherești.*
Maghețu
Maghiar(u): *maghiar.*
Maghiran: cele spuse mai sus, s.v. *Magheran.*
Maghir: *maghir,* variantă a lui *magher* (v. mai sus, *Magher*).
Magiori: it.
Magiaru: același cu *Magearu* (v. mai sus, s.v.).
Magir(u): cf. bg. *Madžirov;* ar putea fi și o variantă a lui *Mager(u)* (v. mai sus, s.v.).
Maglaș: variantă, absentă în dicționare (rezultată din *măglaș*) a lui *mîglaș* „muncitor care taie, transportă și depozitează bulgării de sare, de piatră etc.".
Magni: it.
Magopăț: *magopeț* „brutar".
Magulas: gr. *Magulas.*
Mahala: *máhală* „greutate voluminoasă; ceva și mare ca volum, dar și greu". Cf. și numele următor.
Mahalu: *mahal,* variantă a lui *hamal.*
Mahalagiu: *mahalagiu* 1. „vecin de cartier sau de stradă"; 2. „persoană cu înfățișare și apucături grosolane".
Mahu: bg. *Maho.*
Mahulea: bg. *Mahula.*
Maiaia: cf. bg., ucr., rus. *Majja.*
Maiarmoiu:
Maican: *maică* sau (și) *Maicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an;* cf. n. top. *Valea lui Maican.*
Maică: *maică* „mamă" (de origine bulgară).
Maicu: cf. bg. *Majkov.*
Maidan: *maidan;* cf. n. top. *Măidan* (Banat).
Maidaniuc: ucr. *Maidaňuk.*
Maidet
Maier: germ. *Mayer, Meyer;* cf. n. top *Maier* (ung. *Major*).
Maierean < n. top. *Maier* (Ardeal), cu suf. *-ean.*
Maierescu < *Maier* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Maievschi: bg. *Maevski.*
Maigescu
Mailat: ung. *Majlath;* cf. n. top. *Mailat* (ung. *Majlatfalva*) (Banat).

Maimarol(u): cf. bg. *Majmarov* (< *majmar* < tc. *mimar* „arhitect"); finala (*-ol*) este tc. sau gr.
Maimon: *maimon*, variantă a lui *mamon* „diavolul", sau, mai degrabă, *maimun* „maimuță".
Maimuță: *maimuță*.
Mainelici: cf. bg. *Majnalov*.
Maioni: it. (absent în sursele mele).
Maior: germ. *Major*, variantă a lui *Meier* „fermier, administrator de moșie, vechil" sau (și) ung. *major* „fermă"; cf. *Maier* (v. mai sus, s.v.).
Maiorescu < *Maior;* cf. n. top. *Maiorești* (Ardeal).
Maiorovici: pol. *Majorowicz*.
Maistru: *maistru*.
Maitec: ceh.
Maiu: *mai* „ficat": cf. și sensurile omonimului: 1. „măciucă"; 2. „diverse unelte".
Maiuru: variantă populară a lui *maior* (grad de ofițer, între căpitan și locotenent-colonel).
Majai: cf. ung. *Mózsa* „Moise"; cu *-i*, care s-ar explica, dacă am porni de la un nume topic omonim. Cf. și ung. *mázsa* „cîntar".
Majaru: *măjar* 1. „persoană care transportă pește sau face negustorie cu pește"; 2. „persoană care cîntărea carele cu sare".
Majer: același cu numele precedent.
Majereanu: *Majer* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Majikov: bg. *Madžukov*.
Majon: cf. n. top. ung. *Mozson*.
Majoru: *major*, cu sensul de *sergent major* „grad de subofițer".
Mal: *mal;* cf. și sl. *Mal* (< v. sl. *malŭ* „mic").
Malache: același cu *Malahia* (v. mai jos, s.v.).
Malacopol: gr. *Malakopulos, Malakopulu*.
Malacu: *malac* 1. „pui de bivoliță"; 2. „om mare și leneș".
Malagamba: it. (Graur, 158).
Malahia: nume biblic; cf. bg. *Malahija*.
Malai(u): același cu *Mălai(u)* (v. mai departe, s.v.).
Malaieriu: același cu *Mălăieru* (v. mai departe, s.v.).
Malaieț: același cu *Mălăieț* (v. mai departe s.v.).
Malaiumare: *mălai* (v. mai jos, s.v. *Mălai*) *mare*.
Malaiurău: *mălai rău*.
Malaiuroș: *mălai roșu*.
Malamuceanu < n. top. *Malamucul*, cu suf. *-eanu*.
Malanca: același cu numele următor; cf. și ucr. *Malanka*.
Malancă: *malancă* „pereche de flăcăi deghizați care întovărășesc cetele de urători în seara Anului nou". Etim.: ucr. *melanka*, cu semnificație, în general, identică.
Malancea: *Malanca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Malanciolu: *Malanc(e)a* (v. numele precedent), cu suf. *-oi(u)*.
Malanciuc: *Malanc(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.
Malancu: „masculinul" lui *Malanca* (v. mai sus, s.v.).
Malanea: bg. *Malana* (cu suf. *-ea?*).
Malanga: același cu *Malanca* (v. mai sus, s.v.).
Malaș: sl. *Malaš;* cf. și ung. *mállás* „fărămițarea unui zid, dezagregare (în general)".
Malașincu: bg. *Malašinov* (cu „înlocuirea" lui *-ov* prin *-ko?*).
Malaxa: același cu numele următor.
Malaxos: gr. *Malaksos*.
Malca: bg. *Malka*.
Malcaș: *Malca* (v. numele precedent sau masculinul lui, absent în fișierul meu), cu suf. *-aș*.
Malcea: „femininul" lui *Malčo* sau *Malca* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-ea*.
Malcinschi: pol. *Malczyński*.
Malciolu: bg. *Malič*, cu suf. gr. *-ulos* (sau tc. *oğlu* „fiu"?).
Malciu: bg. *Malčo*.
Malcocea: același cu numele următor (cf. *atuncea — atunci*).
Malcoci: bg. *Malkoč;* cf. n. top. *Malcoci*. Cf. și *Marcoci*.
Malcomete: același cu *Milcomete* (v. mai departe, s.v.).
Maldan: *mald*, variantă a lui *maldă*, cu suf. *-an*.
Maldeț: rus. *molodets* 1. „tînăr voinic și chipeș": 2. „om de ispravă, vrednic".
Maldur: *maldur*, variantă a lui *maldăr*.
Malea: *mală*, variantă a lui *malá* „drișcă" (o unealtă a zidarului), cu suf. *-ea*.
Malec: ceh. *Malek* sau (și) pol. *Malek*.
Malerov: cf., pt. temă, pol. *Maler*.
Maleschi: pol. *Maleski*.
Maleș: bg. *Maleš*.
Maleșcanu: cf. bg. *Maleško*.
Malevschi: pol. *Malewski*.
Malic: ucr. *Malyk* sau (și) pol., rus. *Malik;* cf. și *malic* „untură de gîscă".
Malide: gr. *Ma(l)lidi(s)*.
Malihiu: gr. *Malihis*.
Malii: ucr. *malij* „mic, mărunt, scurt".
Malim: cf., pentru temă, gr. *Malimoglu;* același cu numele următor (?).
Malin: bg. *Malin;* cf. și *Mălin* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Mălinul*.
Malinaru: *mălin* „un arbust" (v. mai departe, s.v. *Mălin*), cu suf. *-ar;* ar putea fi un derivat și de la n. top. *Mălini*.
Malinchi: ucr. *maleńkij* „micuț, mărunt".
Malinowschi: pol., ucr. *Malinowski;* cf. și bg. *Malinovski*.
Malinschi: pol. *Maliński*.
Maliton: cf., pt. temă, gr. *Malitas, Maletas*.

Maliț(a): gr. *Malitza* sau (și) ceh. *Malitsa;* cf. n. top. *Malița.*
Malițchi: pol. *Malitski.*
Maliu: gr. *Malios, Maliu.*
Malizopol: cf. gr. *Maleza(s), Malizis* (*-(o)pulos*, tot grecesc).
Malla: gr. *Malla(s).*
Mallide: gr. *Mal(l)idi(s).*
Mallon: gr. *Malon.*
Malofei: cf. gr. *Malofti.*
Maloman: n. top. *Malomfălău* (= Morești, Ardeal), al cărui *fălău* a fost înlocuit prin *-an*, care arată originea lcală.
Maloș: bg. *Maluš*, pol. *Malusz.*
Malot: cf. gr. *Maluta(s).*
Maltezeanu < n. top. *Maltezi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Maltopol: tema este gr. *Maltos*, iar suf. gr. *-(o)pulos.*
Mamali: gr. *Mamali(s).*
Mamară: cf. gr. *Mamarel(l)i(s).*
Mamin(a): *mamină*, variantă a lui *namilă;* cf. n. top. *Mamina.*
Mamiron
Mamudi: gr. *Mamudi(s)*
Mamularu: același cu *Mămularu* (v. mai departe, s.v.).
Mamulat: cf. tc. *manulât* „produs industrial"; mă întreb dacă nu avem a face cu (și cu) un derivat în *-atos* de la gr. *Mamuli(s).*
Mamulea: gr. *Mamuli(s).*
Mamut: *mamut* (fig.) „bărbat în vîrstă și ramolit".
Man(u): gr. *Manos, Manu* sau (și) bg. *Mano;* varianta fără *-u*, specific ardelenească, este s.cr. *Man-* (Pașca, p. 275). Cf. și săs. *Mann.* Cf. n. top. *Manul.*
Manac(u): gr. *Manakos, Manaku.*
Manafi: același cu numele următor, de fapt, gr. *Manafi(s).*
Manafu: *manaf* „cirjaliu" (= hoț, tîlhar); cf. n. top. *Manaful.*
Managaru
Manah: *manah*, variantă a lui *manaf* (v. mai sus, s.v. *Manafu*).
Manalache: același cu *Manolache* (v. mai departe, s.v.).
Manara: gr. *Manara(s).*
Manasa: același cu numele următor.
Manase: nume biblic.
Manasia: același cu numele precedent. Cf., pt. finală, bg. *Manasija.* Cf. n. top. *Manasia.*
Manasii: același cu *Manase.* (v. mai sus, s.v.). Cf. bg. *Manasi.*
Manașcu: *Manea* (sau) și *Manu* (v.s.v.), cu suf. *-așcu.*
Manatarga: cf. gr. *Manitara(s).*
Manca: *mancă* „doică" sau (și) bg. *Manka;* cf. și it. *Manca.*
Mancaș: *Manca* sau *mancă* (v. numele precedent), cu suf. *-aș.*
Mancea: bg. *Manča.*
Mancica: diminutiv (cu suf. *-ică*) al numelui precedent.
Mancicov; tema este fie numele precedent (în ipoteza că există în ucr.), fie *Manciuc* (v. mai jos, s.v.).
Manciu: bg. *Mančo;* cf. n. top. *Manciul.*
Manciuc: ucr. *Mančuk;* cf. n. top. *Manciucul.*
Manciulea: *Manciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a).*
Manciulescu < *Manciulea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Manciur: bg. *Mančor.*
Mancu: bg. *Manko;* cf. și it. *Manco.*
Manda: bg. *Manda* sau (și) gr. *Manda(s);* poate fi și un hipocoristic de la *Smaranda.*
Mandache: gr. *Mandaki(s)* sau (și) *Manda*, cu suf. *-achi;* cf. n. top. *Mandachie.*
Mandae: același cu numele următor.
Mandai: gr. *Mandaios, Mandaiu.*
Mandalac: *mandalac*, variantă a lui *mîndălac* „alunele" (o plantă).
Mandalache: gr. *Mandalaki(s).*
Mandalian: gr. *Mandalianos.*
Mandanos: gr. *Mandani(s)*, cu modificarea părții finale.
Mandă: același cu *Manda* (v. mai sus, s.v.).
Mandăsescu: gr. *Mandasas*, cu suf. *-escu* (în locul lui *-as*).
Mandea: *Manda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și *mandea* „nume pe care și-l dă persoana care vorbește".
Mandescu < *Mand(e)a* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Mandi: gr. *Mandi(s)* sau (și) bg. *Mandi;* ar putea fi același cu *Mandea* (v. mai sus, s.v.).
Mandică: același cu *Măndică* (v. mai departe, s.v.).
Mandilă: gr. *Mandila(s).*
Mandinescu: cf. gr. *Mandinoglu* (cu *-oglu* înlocuit prin *-escu* echivalentul românesc pt. ideea de „fiu descendent" al cuiva).
Mandintu
Mandiuc: *Manda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Mando: bg. *Mando;* ar putea fi același cu *Mandu* (v. mai jos, s.v.), cu păstrarea lui *o* (de la *-os*).
Mandrea: *Mandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea* sau (și) *mandră* „stînă (de oi)", cu același sufix. Cf. și gr. *Mandra(s).*
Mandres: cf. *Mandriu* (v. mai jos, s.v.) și gr. *Mandridis*, a cărui temă pare a fi *mandris.*
Mandric: *Mîndru*, cu suf. diminutival *-ic;* cf. *Mîndricel* (v. mai departe, s.v.). Lipsa semnului diacritic pe *-a-* este intenționată, la fel și accentuarea pe inițială. Cf. și ucr. *Mandŕuk.*
Mandrin: *Mandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-in* (?); cf. bg. *Mandin* (< *Mandi*).
Mandriu: gr. *Mandri* (accentuat, probabil, pe finală, cum arată gr. *mandri* „țarc").
Mandru: gr. *Mandros, Mandru.*
Mandu: gr. *Mandos, Mandu.*
Mandy: același cu *Mandi* (v. mai sus, s.v.).

Manea: bg. *Manja;* ar putea fi și un derivat, cu suf. *-ea*, de la *Man(u)* (v. mai sus, s.v.). După DO, p. 100 avem a face cu un hipocoristic de la *Manuel*.
Maneca: gr. *Maneka(s)*.
Maneci: *Manea* sau (și) *Manu*, cu suf. *-eci* (cf. *Comăneci*).
Maneguț: tema este gr. *Manega;* v. mai jos *Maniga*.
Maneoaia: femininul lui *Manea* (cu suf. *-oaie*).
Manga: „femininul" lui *Mangu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Manga*.
Mangalagiu: *mangalagiu* „persoană care face mangal".
Mangaru: același cu *Mangîru* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Mangarov*.
Mangazof
Mangă: același cu *Manga* (v. mai sus, s.v.); cf. și *mangă* „om încăpățînat".
Mangea: tc. *manğa* „hrană, masă"; cf. și numele precedent (de la care s-a putut deriva cu suf. *-ea*) și pe cel următor.
Mangeac: *mangeac*, variantă a lui *mingeac* „organul genital al femeii"; cf. și bg. *Mandžakov* (cu lăsarea la o parte a suf. *-ov*).
Manghenţă: cf. it. *Magenza*.
Mangiac: același cu *Mangeac* (v. mai sus, s.v.).
Mangîru: *mangîr* „veche monedă turcească de aramă"; cf. tc. (Altai) *Mangir* și bg. *Mangurov*.
Mangiurea: bg. *Mandžurov* (cu suf. *-ov* înlocuit prin *-ea*).
Mangoianu: tema propriu-zisă este *Manga* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mangu* (v. mai jos, s.v.).
Mangra: gr. *Mangras;* ar putea fi și ung. *mángor* „fărîmitură" (cf., pt. *-gr-*, *Șandru* < ung. *Sándor*).
Mangu: gr. *Mangos*, *Mangu* sau (și) bg. *Mango;* cf. n. top. *Mangul*.
Mangulea: gr. *Mangulia(s);* ar putea fi și un derivat rom. (*Mangu*, v. mai sus, s.v., cu suf. *-ulea*).
Mangutu: gr. *Mangutis*, *Manguta*.
Manguțu: *Mangu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Manicatide: cf. gr. *Manika(s)* care ar putea avea un derivat în *-atos* (cf. *Anastasatos* > rom. *Anastasatu*), iar acesta, cu suf. *-idis*.
Maniga: gr. *Manega*.
Maniliu: bg. *Manil*, cu suf. *-iu;* cf. și bg. *Manilov*, al cărui *-ov* a putut fi înlocuit prin *-iu*.
Manița: bg. *Manitsa*.
Manițescu < *Manițiu* sau/și *Manița* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Manițiu: *Manița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu?*
Maniu: gr. *Manios*, *Maniu;* ar putea fi și *Manea* (sau *Manu*), cu suf. *-iu*.
Manjurea; același cu *Mangiurea* (v. mai sus, s.v.).
Manliu: același, cred, cu *Maniliu* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Manliev*.
Mano: bg. *Mano;* cf. și *Man(u)* (v. mai sus, s.v.).
Manoil(ă): variantă a lui *Emanuel;* cf. și bg. *Manoil*.
Manoilescu < *Manoil* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Manoiliu: *Manoil* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*. Cf. *Vasiliu* etc.
Manoiu: același cu *Mănoiu* (v. mai departe, s.v.).
Manolache: *Manole* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache* sau (și) gr. *Manolaki(s)*.
Manolciu: bg. *Manolčo*.
Manole(a): gr. *Manoli(s);* cf. n. top. *Manole(a)*.
Manoleli: gr. *Manololi(s)*.
Manolescu < *Manole;* cf. n. top. *Manolești*.
Manoli: același cu *Manole* (v. mai sus, s.v.).
Manoliu: *Manole* sau (și) *Manoli* (v.s.v.), cu suf. *-iu*.
Manoloaia: *Manole* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie* (articulat).
Manos: gr. *Manos*.
Manoș: cf. bg. *Manuš;* ar putea fi un derivat în *-oș* de la *Man(u)*.
Manovici: *Man(u)* sau (și) *Manea* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Manșo: fr. *manchot* 1. „fără o mînă, ciung"; 2. „stîngaci".
Manta: gr. *Manta(s);* cf. n. top. *Manta*.
Mantale: gr. *Mantali(s)*.
Mantaluță: același cu *Mănțăluță* (v. mai departe, s.v.). Ar putea fi și un diminutiv, cu suf. *-uță*, al numelui precedent.
Mantaroasă: *manta roasă*.
Mantaroșie: *manta roșie;* cf. n. top. *Manta Roșie*.
Mantea: *Manta* sau (și) *Mantu* (v.s.v.), cu suf. *-ea*.
Mantoi(u): *Mantu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Mantopol: gr. *Mantopulos*, *Mantopulu*.
Mantu: gr. *Mantos*, *Mantu* sau (și) bg. *Manto*.
Mantz: pol. *Mants;* cf. și gr. *Mantzos*, *Mantzu*. Cf. n. top. *Manțul*.
Manțoc: cf. gr. *Mantzuki(s);* ar putea fi și un derivat, cu suf. *-oc*, de la numele precedent.
Manțog: același cu numele precedent.
Manuc(u): același cu *Mănuc(u)* (v. mai departe, s.v.).
Manuel: variantă a lui *Emanuel*.
Manuilă: același cu *Mănuilă* (v. mai departe, s.v.).
Manuli: cf. bg. *Manul* (pt. *-u-*); numele are aspect grecesc.
Manzur: bg. *Manzurov;* cf. și gr. *Mantzuros*.
Mara: gr. *Mara(s)* sau (și) bg. *Mara*, ceh. *Mara*.
Maraban: cf. gr. *Marabu*.

Maraloiu: cf. gr. *Maralios* și bg. *Maraliev.*
Maran: gr. *Maranos, Maranu.*
Marancă: variantă a lui *Malancă* (v. mai sus, s.v.)?
Maranciuc: ucr. *marancă* „mulțime, număr mare, puzderie", cu suf. ucr. *-juk.*
Maranda: același cu *Smaranda* (v. la *S*, s.v.); cf. și bg. *Maranda.*
Marandache: *Maranda*, cu suf. *-achi*, de fapt, același cu *Smarandache* (v. la *S*, s.v.).
Marandici: *Maranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Marandiuc: ucr.
Marangoci: *marangoci*, variantă a lui *marangoz* 1. „dulgher, specializat în prelucrarea lemnăriei navelor"; 2. „om necivilizat, mitocan".
Marar: același cu *Mărar* (v. mai departe, s.v.).
Maras: gr. *Maras;* cf. și it. *Marras.*
Marasac: *Maras* (v. numele precedent), cu suf. *-ac* (?)
Maratbea: pare a fi același cu numele următor (*-b-*, transcriere greșită a lui *h*).
Marathea: gr. *Marathea.*
Maratos: gr. *Maratos.*
Marandi: *(a) Marandi(i)*, genitivul lui *Maranda* (v. mai sus, s.v.); cf. și gr. *Marandi(s).*
Maratu: gr. *Maratu;* cf. și *Maratos* (v. mai sus, s.v.).
Marc: ung. *Márk*, variantă a lui *Markó* „Marcu".
Marcanașu: *Marcanu* (v. numele următor), cu suf. *-aș.*
Marcanu < n. top. *Marca* (Ardeal); cf. și *Marcean(u)* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Marcanul.*
Marcarov: bg. *Markarov.*
Marcaș: *Marcu*, cu suf. *-aș*. S-ar putea să fie vorba de o transcriere greșită pt. *Mercaș* (v. mai departe, s.v.).
Marcă: bg. *Marka;* ar putea fi și *marcă.*
Marcea: bg. *Marča;* cf. n. top. *Marcea.*
Marcean(u) < n. top. *Marca* (Ardeal), cu suf. *-ean(u).*
Marcel: nume calendaristic, la catolici; cf. fr. *Marcel*, it. *Marcello* (< lat. *Marcellus*).
Marchescu: *Marc* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu;* ar putea fi și un sl. *Markov*, cu „românizarea" sufixului.
Marchian(u): ucr., rus. *Markijan*, gr. *Markianos, Markianu.*
Marchidan: același cu *Marchitan* (v. mai jos, s.v.).
Marchiș: pol. *Markisz.*
Marchitan: *marchitan* „negustor (de mărunțișuri), negustor ambulant, care își desfăcea marfa la sate". Cf. și ucr. *Markitan.*
Marchiz: *marchiz* „titlu de noblețe feudală" (în Occident); cf. și it. *Marchesi, -e.*
Marcia: același cu *Marcea* (v. mai sus, s.v.).
Marcian: lat. *Marcianus* (care va fi servit, poate, mai mult ca model pentru transformarea lui *Marchian* — v. mai sus, s.v. — în *Marcian*).
Marcioiu: *Marcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Marciuc: ucr. *Marčuk.*
Marcoci: *Marcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oci.*
Marcof: bg. *Markov.*
Marcoiu: *Marcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Marcolea: *Marcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ole(a).*
Marcon: gr. *Markoni(s);* cf. și it. *Marconi.* DΘ, p. 101 are un *Marcoń*, care este același cu *Marcoiu* (v. mai sus, s.v.).
Marconescu < *Marcon* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Marcopol: gr. *Markopulos, Markopulu.*
Marcoș: *Marcu*, cu suf. *-oș;* cf. și ung. *markos* „robust, zdravăn". Cf. n. top. *Marcoș(ul).*
Marcoșanu < n. top. *Marcoș* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Marcota: ung. *Markota* „Margareta". După DO, p. 101, am avea un derivat cu suf. *-otă* de la *Marcu.*
Marcoteț: *Marcota* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-eț*. Cf. n. top. *Marcotețu.*
Marcov: bg. *Markov*, pol. *Markow;* cf. și *Marcof* (v. mai sus, s.v.).
Marcovici: pol. *Markowicz.*
Marcovschi: pol. *Markowski.*
Marcu: nume biblic: cf. n. top. *Marcul.*
Marcuceanu: *Marcuc* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Marcuk: *Marcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc.*
Marcus: germ. *Marcus*, germ., pol. *Markus* (< lat. *Marcus*); cf. *Marcu* (v. mai sus, s.v.).
Marda: gr. *Marda(s).*
Mardacheu: gr. *Mardaki(s)*, al cărui genitiv este, probabil, *Mardakiu.*
Mardale: același cu *Mardare* (v. mai jos, s.v.), cu *-r-* > *l* prin disimilare la *r* din silaba precedentă. Cf. n. top. *Mardalele.*
Mardalescu < *Mardale* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Mardalo(i)escu < *Mardaloiu*, absent în fișierul meu, dar verosimil, cu suf. *-escu.*
Mardan: pol. *Mardan;* cf. și gr. *Mardani.*
Mardar(e): același cu *Mardari(e)* (v. mai jos, s.v.).
Mardaret: dacă *-t* este o greșeală de transcriere pt. *ț*, avem a face cu un diminutiv (în *-eț*) al lui *Mardare.*
Mardari(e): ucr., rus. *Mardarij* (< gr. *Mardarios*).
Marderaș: același cu numele următor.
Mardiraș: cf. numele următor, de care diferă numai prin finală.
Mardiros: gr. *Mardiris;* cf., pt. *-os*, gr. *Mardirosian*, care arată că va fi existînd și un *Mardiros.*

Mare: *mare;* pare a fi traducerea ung. *Nagy*, destul de frecvent în antroponimia maghiară. Cf. şi n. top. *Marele.*

Marea: acelaşi cu *Mara* (v. mai sus, s.v.); cf. şi gr. *Mari(s).*

Marek: bg., pol. *Marek.*

Marele: acelaşi cu *Mare* (v. mai sus, s.v.), articulat; cf. şi *Celmare* (v. la *C*, s.v.)

Marenco: bg. *Marenko;* cf. şi it. *Marenco.*

Maresch: acelaşi cu *Mareş* (v. mai jos, s.v.).

Maresiu: acelaşi cu numele următor, scris „etimologic", de fapt, pseudoetimologic, fiindcă *-eş* nu e un sufix de origine latină.

Mareş: *mare*, cu suf. *-eş* sau (şi) ceh. *Mareš;* cf. n. top. *Mareşul.*

Maretzir

Marfă: forma „nearticulată" a lui *Marfa* „Mart(h)a", cu gr. *th* redat prin *f* (în unele limbi slave); cf. rus. *Marfa.*

Marfea: *Marfă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Marficovici: tema este *Marf(a)* = *Mart(h)a)*, cu suf. compus rom. *-ic* şi sl. *-ovič.*

Marfievici: aceeaşi temă ca a numelui precedent, cu suf. sl. *-(i)evič;* cf., pt. temă, pol. *Marfianek.*

Marfon: cf. *Marton* (v. mai departe, s.v.); cf. *Marfa-Marta* (< gr. -v-).

Marga: hipocoristic al lui *Margareta* (v. mai jos, s.v.); cf. şi bg., gr. *Marga.* Cf. n. top. *Marga.*

Margalina: cf. bg. *Margal(a), Margalinski.* Ar putea fi şi o variantă a lui *Măgdălina* (= *Magdalena).*

Margan: gr. *Marganis.*

Margareta: lat. *Margarita;* cf. şi *margaretă*, floarea bine cunoscută.

Margaritopol: gr. *Margaritopulos, Margaritopulu.*

Margasoiu: gr. *Margas*, cu suf. *-oi(u)* (?)

Margea: cf. bg. *Mardžo*, căruia i-ar fi corespunzînd un fem. *Mardža;* ar putea fi şi *Marga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Margelatu: acelaşi cu *Mărgilat* (v. mai departe, s.v.).

Margescu: acelaşi cu *Mărgescu* (v. mai departe, s.v.).

Marghelea: gr. *Margeli(s);* cf. şi *marghilă*, variantă a lui *mărghilă* „mocirlă, baltă", cu suf. *-ea.*

Marghescu: gr. *Margius*, cu suf. *-escu.*

Marghian: gr. *Margianu.*

Marghidan: acelaşi cu *Marchitan* (v. mai sus, s.v.).

Marghiloman: cred că tema este numele următor, cu suf. *-man.*

Marghiol: *marghiol* 1. „şiret, viclean"; 2. „isteţ, vioi".

Marghioleac: *Marghiol* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-eac.*

Marghiolescu < *Marghiol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Marghioloiu: *Marghiol* (v. mai sus. s.v.); cu suf. *-oiu.*

Marghitu: ung. *Margit* „Margareta" sau (şi) bg. *Margit* idem.

Marghiţoiu: *Marghitu* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Margine: *margine.* Cf., pt. posibilitatea existenţei unui asemenea nume, sard.-log. *Margine.* Cf. n. top. *Marginea.*

Margoiu: acelaşi cu *Mărgoi* (v. mai departe, s.v.).

Margoş: *Marga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oş.*

Maria: nume biblic; cf. n. top. *Maria.*

Marian(u): bg., ucr., rus., pol. *Marian*, gr. *Marianos, Marianu;* cf. n. top. *Marian.*

Marianciuc: ucr.

Mariani: it. *Mariani.*

Mariano: acelaşi cu numele următor sau (şi) gr. *Marianos* (accentuat, în română, pe silaba finală).

Marianov: bg. *Marianov.*

Marica: ung. *Márika*, diminutiv al lui *Mária;* dacă accentul stă pe *-i-*, avem un diminutiv românesc de la *Maria.* Cf. şi bg. *Marika.*

Maricaru: *Marica* (v. numele precedent), cu suf. *-ar.*

Maricaş: *Marica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*

Maricescu < *Marica* sau (şi) *Marici* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Marici: ucr. *Marijč;* cf. şi bg. *Mariče.*

Mariciuc: ucr. *Marijčuk.*

Mariclescu: tema este clară (*Maric(a)*, v. mai sus, s.v.); face dificultăţi finala, din cauza lui *-l-*, care ar putea fi o transcriere greşită pt. *h.*

Maricoiu: *Marica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Marienescu < *Marian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Mariescu < *Maria* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Marin: bg. *Marin* (foarte frecvent la bulgari şi „simţit" de noi, românii, ca specific bulgăresc); cf. gr. *Marinos, Marinu*, ceh. *Marin.*

Marina: nume calendaristic (bg., ucr., rus. *Marina);* cf. n. top. *Marina.*

Marinache: gr. *Marinaki(s)* sau (şi) *Marin*, cu suf. *-achi;* cf. n. top. *Marinache.*

Marinaru: *marinar.*

Marinaş: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*

Marinca: bg., s. cr. *Marinka.*

Marincaş: *Marinca* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aş.*

Marincea: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. (= bg.) *-ča;* cf. „masc." bg. *Marinčo.*

Marinceanu: *Marincea* sau (şi) *Marinciu* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Marincel: *Marinciu* sau (şi) *Marincea* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-el.*

Marinchescu < *Marincu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Marincia: același cu *Marincea* (v. mai sus, s.v.).
Marincioiu: *Marincea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Marincovici: *Marincu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-(o)vič.*
Marinciu: bg. *Marinčo.*
Marincu: bg. *Marinko.*
Marindan: cf. gr. *Marendaki(s).*
Marineac: ucr. *Maryńak.*
Marineanu: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Marineață: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eață;* cf. *Marineț* (v. mai jos, s.v.).
Marinel: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Marinescu < *Marin;* cf. n. top. *Marinești.*
Marinete: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete,* echivalent, în graiurile oltenești cu *-escu.*
Marineț: rus. *Marinets* sau (și) *Marin,* cu suf. diminutival *-eț;* cf. *Marineață* (v. mai sus, s.v.).
Marinică: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Mariniciu: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Marinide: gr. *Marinidis.*
Mariniuc: cf. ucr. *Maryńukiv,* care explică existența și a unui *Maryńuk.*
Marino: bg. *Marinov,* dacă accentul stă pe finală (cf., Adrian Marinó); în cazul cînd este accentuat pe penultimă, avem it. *Marino.*
Marinoaica: femininul lui *Marinoiu* (v. numele următor), cu suf. compus *-oaică.*
Marinoiu: *Marin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Marinou: același cu *Marino* (v. mai sus, s.v.).
Marinov: bg. *Marinov.*
Marinovici: bg. *Marinovič.*
Mario: it. *Mario.*
Mariotti: it.
Marioț(e)anu: același cu *Mariuțan* (v. mai departe, s.v.).
Maris: gr. *Maris.*
Marisac: *Máris* (v. numele precedent), cu suf. *-ac* (?).
Mariș: ung. *Maris,* cu același sens ca numele următor; ar putea fi și o variantă a lui *Mareș* (v. mai sus, s.v.).
Marișca: ung. *Mariska* „Mărioara".
Maritincu: cf., pt. temă, ucr. *mariti* „a visa, a dori, a rîvni", cu suf. *-enko,* devenit rom. *-incu.*
Maritescu: pare a fi același cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit suf. ucr. *-enko* prin *-escu.*
Marița: diminutiv, cu suf. *-iță,* al lui *Maria;* cf. n. top. *Marița.*
Marițan: *Marița,* cu suf. *-an;* cf. bg. *Maritsin.*
Mariței: genitivul lui *Marița.*
Marițescu < *Marița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Mariuca: *Măriuca,* diminutiv al lui *Maria.*
Mariuciu: *Maria* (v. mai sus, s.v.) sau derivate diminutivale ale lui, cu suf. *-uci.*
Marius: lat. *Marius.*
Mariuțan: *Măriuța* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Marîțan: *Măruța* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-an;* cf. și *Marițan* (v. mai sus, s.v.).
Markovschi: pol. *Markowski.*
Marloiu: același cu *Maroloiu* (v. mai jos, s.v.).
Marman: gr. *Marmani(s).*
Marmandiu: cf. *marmandiu* 1. „vin de calitate superioară"; 2. „purpuriu, roșu-deschis".
Marmeliuc: ucr. (absent în izvoarele mele); cf., pt. temă, ucr. *murmilo* „om necioplit".
Marmocea: același cu *Mormocea* (v. mai departe, s.v.).
Marmuleac: ucr. (cu aceeași observație ca la *Marmeliuc;* v. mai sus, s.v.); tema este aceeași.
Marnai: cf., pt. temă, ung. *márna* „mreană" (un pește) sau (și) *marni* „a mușca", cu suf. *-ai.*
Marolă: *marolă,* variantă a lui *marulă* „lăptucă"; cf. și bg. *Marola.*
Maroloiu: *Marolă* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Maromete: același cu *Moromete* (v. mai departe, s.v.).
Maroniac: ucr. *Maruńak.*
Maros: gr. *Maros.*
Marosan: *Maros* (v. numele precedent), cu suf. *-an;* cf. și *Marosin* (v. mai jos, s.v.).
Marosceac: cf. pol. *Maroszek.*
Marosin: cf. gr. *Marosi(s).*
Maroș: ung. *marós* „caustic, mușcător"; cf. și sl. *Maroš,* n. top. ung. *Maros.*
Maroșan(u) < *Maros,* numele ung. al Mureșului; cf. și *Moroșan(u)* (v. mai departe, s.v.).
Marotineanu: *Marotin,* absent în fișierul meu; cf. gr. *Maroti(s).*
Marotinescu < *Marotin* (absent în fișierul meu); v. numele precedent.
Marsie: cf. gr. *Marsis.*
Marsoian: cf. gr. *Marsoni(s).*
Marșic: cf. tc. (Altai) *Maršak.*
Marș(i)u: cf. bg. *Marčo; Marșiu* ar putea fi — simplă ipoteză — un derivat cu suf. *-iu* de la *Marșu.*
Marta: nume biblic.
Martac: *martac* „stîlp folosit la diverse construcții".
Martalog(u): *martalog* 1. „soldat grec în miliția turcească"; 2. „om leneș"; cf. n. top. *Martalogi, Martalogul.*
Martea: *Marta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Marteş: *Martie* sau/şi *Mart(e)a* (v. s.v.), cu suf. *-eş.*

Martici: *Martie* sau/şi *Mart(e)a* (v. s.v.), cu suf. *-ici.*

Martie: *martie* (luna).

Martin: nume calendaristic; cf. pol., germ., bg., ucr., rus. *Martin;* cf. n. top. *Martinul.*

Martinaş: *Martin* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aş.*

Martinca: cf. bg. *Martinko*, căruia i-ar fi corespunzînd un fem. *Martinka.*

Martineac: pol. (< ucr.) *Martyniak.*

Martinescu < *Martin;* cf. n. top. *Martineşti.*

Martinetz: *Martin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eţ.*

Martini: it. *Martini* sau (şi) gr. *Martini(s).*

Martinian: *Martini* (v. numele precedent), cu suf. *-an* (armenesc).

Martiniuc < ucr. *Martyniuk* (> pol. *Martiniuk*).

Martinoiu: *Martin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Martinuc(ă): *Martin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă).*

Martiru: nume calendaristic; cf. bg. *Martirij.*

Martişca: *Marta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-işcă.*

Martoe: *Marta*, cu suf. sl. *-o(j)e* (cf. *Blagoje, Nęgoe* etc.).

Martoiu: *Marta* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Martoiul.*

Marton: ung. *Márton* „Martin".

Martonoşi: *Marton* (v. numele precedent), cu suf. *-oş;* ar putea fi şi o greşeală de transcriere pentru *Martinaşi (Martin + -aş).*

Marţ: germ. *Martz* sau (şi) ung. *Martsi*, hipocoristic al lui *Márton* (v. mai sus, s.v.); după *DO* p. 103, ar fi vorba de *marţ* „luna martie".

Marţafoiu: *marţafoi* „om de nimic: secătură".

Marţian: pol. *Martsjan.*

Marulis: gr. *Marulis.*

Marusciac: pol. *Maruszczak;* cf. şi ucr. *Marušak.*

Marusi: gr. *Marusi(s);* cf. şi it. *Marussi.*

Maruşca: bg. *Maruška.*

Maruşeck: sl. *Maruš(a)*, cu suf. ceh. *-ek;* cf. şi ucr. *Marušak.*

Marvancovici: cf., pt. temă, bg. *Marvanov.*

Marzan: acelaşi cu *Mîrzan* (v. mai departe, s.v.).

Marzoiu: *Mîrzoiu* (absent în fişierul meu), cu grafie „etimologică" (cf. numele precedent).

Masachi: gr. *Masaki(s).*

Masariu: acelaşi cu *Măsaru* (v. mai departe, s.v.).

Mascalău: cf. gr. *Maskalidi(s).*

Mascan: gr. *Maskani.*

Mască: *mască;* cf. şi bg. *Matska*, gr. *Maska(s).*

Mascu: cf. bg. *Matska*, căruia i-ar fi stînd alături un masc. *Matsko.*

Masgras: *maţ gras.*

Maslină: *maslină*, variantă a lui *măslină;* cf. şi bg. *Maslina.*

Maslincă: bg. *Maslinka.*

Masolini: cf., pentru temă, gr. *Masula(s).*

Massof: bg. *Masov.*

Massu: bg. *Maso* sau (şi) gr. *Massos, Massu.*

Mastacan: acelaşi cu *Măstăcan* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Mastacanul.*

Mastan: *mast* „catarg", cu suf. *-an;* cf. şi *Mastu* (v. mai jos, s.v.).

Mastero: bg. *Masterov* (?).

Mastu: *mast* „catarg"; cf. şi it. *Masto.*

Mastun: cf., pentru temă, numele precedent.

Masuru: acelaşi cu *Mazuru* (v. mai departe, s.v.).

Maşala: cf. bg. *Mašalov.*

Maşca: bg. *Maška.*

Maşec: ceh. *Mašek.*

Maşic: acelaşi cu numele precedent.

Maştei: genitivul lui *maşte*, variantă a lui *maştehă* „mamă vitregă".

Mata: bg. *Mata* sau (şi) gr. *Mata(s);* cf. n. top. *Mata.*

Matac: pol. *Matak;* cf. n. top. *Matac.*

Matache: bg. *Matake* (şi *Mataki*) sau (şi) gr. *Matakis.*

Matak: acelaşi cu *Matac* (v. mai sus, s.v.).

Matală: *matahală* „fiinţă sau lucru de proporţii exagerate" (cu sincoparea lui *-h-*, simplă aspiraţie, şi cu contragerea celor doi *a*).

Matara: gr. *Matara(s);* cf. n. top. *Mataraua.*

Mataras: gr. *Mataras.*

Matargă: acelaşi cu *Mătarcă* (v. mai departe, s.v.).

Matasaru: acelaşi cu *Mătăsaru* (v. mai departe, s.v.).

Matasă: acelaşi cu *Mătasă* (v. mai departe, s.v.).

Matasoschi: *Mătase*, cu suf. sl. *-oski* sau pol. *Mataszewski*, apropiat de *mătase* (prin etimologie populară).

Matca: *matcă* sau (şi) bg. *Matka*, ung. *mátka* „logodnică, mireasă"; cf. n. top. *Matca.*

Matcaboj(i): ucr. *matka* „mamă" + *božija* „dumnezeesc", deci *Maica Domnului* sau *Sfînta Maria.*

Matcaş(u) < n. top. *Matca;* cf. şi ung. *mátkás* „logodit" (în cazul cînd numele nostru are accentul pe prima silabă).

Matcă(u): bg. *Matko(v).*

Matcoiu: *Matca* sau (şi) *Matcău* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mate(a): bg. *Mate* sau (şi) ung. *Máté* „Matei".

Mateanu: *Mate(a)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Ar putea fi şi

o grafie (fără *-i-*) pt. *Mateianu* (v. mai jos, s.v.).

Mateaş: acelaşi cu *Mateiaş* (v. mai jos, s.v.).

Matec: sl. *Mato* „Matei", cu suf. ceh. *-ek*.

Mateescu < *Matei;* cf. n. top. *Mateieşti*.

Mateevici: *Matei* (existent sub această formă şi în unele limbi slave), cu suf. sl. *-evič*.

Matei(u): nume biblic.

Mateianu: *Matei*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Mateieni*.

Mateiaş: ung. *Mátyás* „Matei" sau (şi) *Matei*, cu suf. diminutival *-as;* cf. n. top. *Mateiaşul*, *Mateieşul*.

Mateica: bg. *Matejka*.

Mateiciuc: ucr. *Metejčuk* (> pol. *Matejczuk*).

Mateiescu: acelaşi cu *Mateescu*.

Mateiesei: genitivul lui *Mateiasa* (< *Matei*, cu suf. *-easă*).

Mateiovici: *Matei* (sl.), cu suf. sl. *-ovič;* cf. *Mateevici* (v. mai sus, s.v.).

Mateişescu < *Mateiaş* (v. mai sus, s.v.), prin faza *Mateieşescu*.

Matieţă: *Matei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*.

Mateiuc: pol. (< ucr.) *Matejuk* sau (şi) acelaşi cu *Matiiuc* (v. mai jos, s.v.).

Mateiuţă: *Matei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Mateoaia: *Matei*, cu suf. *-oaie;* cf. n. top. *Matioaia*.

Mateoc: acelaşi cu *Mateiuc* (v. mai sus, s.v.) (*-uc* înlocuit prin *-oc*, tot diminutival).

Mateoiu: *Matei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Mateş: derivat regresiv de la *Mateşan* (v. numele următor); cf. şi *Matisfalva*, numele unguresc al localităţii menţionate în articolul următor.

Mateşan < n. top. *Mătăşeni* (Ardeal).

Mateşor: *Matei*, cu suf. diminutival compus *-işor*.

Mateuşanu: *mateuş* „o plantă", cu suf. (antroponimic) *-(e)anu;* ar putea fi şi un ung. *Mateus*, cu acest sufix.

Mateuţ(a): acelaşi cu *Mateiuţă* (v. mai sus, s.v.).

Matheianu: acelaşi cu *Mateianu; th* grafie voită?

Matianu: acelaşi cu numele precedent.

Matic: ucr. *Matik*.

Matica: pol. *Matyka*.

Matică: acelaşi cu numele precedent. Ar putea fi (ambele) şi derivate cu suf. *-ic* de la *Mate(a)* (v. mai sus, s.v.).

Matichescu < *Matic(ă)*, *Matika* sau, mai probabil (din cauza lui *-ch*), pol. *Mathykiewicz* (cu suf. înlocuit prin *-escu*).

Matici: *Mate(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici* sau (şi) pol. *Matycz*.

Maticiuc: ucr. *Matijčuk*.

Matiescu: acelaşi cu *Mateiescu* (v. mai sus, s.v.).

Matieş: acelaşi cu *Mateiaş* (v. mai sus, s.v.); sau mai degrabă, *matieş*, variantă a lui *matiaş* „gaiţă" (o pasăre).

Matiiuc: ucr. *Matijuk*.

Matinca: pol. *Matynka*.

Matioc: acelaşi cu *Mateoc* (v. mai sus, s.v.).

Matişan: acelaşi cu *Mateşan* (v. mai sus, s.v.).

Matiu: *Mato* sau *Matu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*, dacă e trisilabic; altfel, bg. *Matju*.

Mato: bg. *Mato*.

Matohoiu: cf. *mătăhoc* „om mare, diform şi prostănac".

Matornei

Matostat: *matostat* „o piatră semipreţioasă".

Matoş: *Mato* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (neaccentuat) *-oş;* cf. şi bg. *Matuš*.

Matran: tema este aceeaşi (bg. *Matro*) ca a numelor următoare.

Matriaş: aceeaşi observaţie ca la numele precedent, deşi aici sufixul *(-iaş)* face dificultăţi.

Matric: bg. *Matro*, cu suf. diminutival *-ic;* cf. şi numele următor.

Matrica: bg. *Matro*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. şi *mătrică* variantă a lui *matrice* (ca nume de diverse boli şi plante).

Matroş: bg. *Matro*, cu suf. (neaccentuat) *-oş*.

Matu: acelaşi cu *Mato* (v. mai sus, s.v.).

Matuşca: *Mato* sau (şi) *Matu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uşcă;* cf. şi pol. *Motoszko*.

Matuz: variantă, absentă în dicţionare, a lui *mătăuz* (cf. *mătaz*, *mataunz*) 1. „sfeştoc, pămătuf"; 2. „beţigaş cu o cîrpă la capăt".

Maţ: *maţ*, germ. *Matz*, pol. *Mats;* cf. şi bg. *Matso*, gr. *Matsos*, ung. *mats* „cuvînt de alintare la adresa unui bărbat". Cf. n. top. *Maţul*.

Maţa: ung. *matsa* „iubită; concubină" sau (şi) bg. *Matsa*, gr. *Matsa(s);* cf. n. top. *Maţa*.

Maţara: cf. gr. *Matsaridis*, a cărui temă este *matsar-*.

Maţoi: *Maţ* (v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Matsoj*.

Maţula: cf. bg. *Matsúl*, gr. *Matsuli(s)*, *Matsola*.

Maurer: germ. *Maurer*.

Maurescu < *maur*, variantă a lui *mauăr* „zidar"; cf. şi *maur* „arab din nord-vestul Africii".

Mauriciu: nume calendaristic (la catolici) < lat. *Mauricius*.

Mavrache: gr. *Mauraki(s)*.

Mavrachy: acelaşi cu precedentul.

Mavrage: cf. *Mavrache* (v. mai sus, s.v.).

Mavraky: acelaşi cu *Mavrache* (v. mai sus, s.v.).

Mavrea: gr. *Mauris* sau (şi) bg. *Mavri*.

Mavrianopol: cf. gr. *Maurianos, Maurianu;* finala *(-pol* este tot grecească, *-(o)pulos).*
Mavriche: gr. *Mauriki(s).*
Mavridi: gr. *Mauridi(s).*
Mavrigu: gr. *Mauurikos, Mauriku.*
Mavrochefalu: gr. *Maurokefalos, Maurokefalu.*
Mavrocordat: gr. *Maurokordatos, Maurokordatu.*
Mavrodi: gr. *Maurodis.*
Mavrodin: gr. *Maurdinos, Maurodinu;* cf. n. top. *Mavrodinul.*
Mavrodineanu < n. top. *Mavrodinul,* cu suf. *-eanu.*
Mavrodinescu < *Mavrodin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Mavrodolu: gr. *Maurodoglu.*
Mavrogheni: gr. *Maurogeni(s).*
Mavromalidi: gr. *Mauros + Mal(l)idi(s).*
Mavromati: gr. *Maurom(m)ati(s).*
Mavru: gr. *Mauros, Mauru.*
Maxaut: același cu *Maxut* (v. mai jos, s.v.)?
Maxențieanu: lat. *Maxentius,* cu suf. (onomastic) *-eanu.*
Maxim: bg., rus. *Maksim.*
Maximciuc: ucr. *Maksimčuk.*
Maximenco: ucr., absent în sursele mele, dar probabil, cum arată atît tema, cît și suf. *(-enko).*
Maximescu < *Maxim;* cf. n. top. *Maximești.*
Maximilian: germ. *Maximilian* (< lat. *Maximilianus).*
Maximiuc: ucr. *Maksymjuk.*
Maxiniuc: același cu numele precedent.
Maxinoiu < *Maxin,* variantă a lui *Maxim,* cu suf. *-oiu.*
Maxut: tc. *maksut* „dorit, așteptat; necesar".
Maza: „femininul" lui *Mazu* (v. mai departe, s.v.) sau (și) s.cr. *maza* „copil al lui *Mazu"; cf.* și cele spuse la *Mazală* (v. mai jos, s.v.).
Mazache: *Mazu* sau (și) *Maza* (v. s.v.), cu suf. *-achi.*
Mazală: pare a fi un singular nou format de la pl. *mazale* al lui *mază* „colibă de stuf în care se sărează și se păstrează peștele", variantă a lui *magază.*
Mazaneț: același cu numele următor (prin modificarea sufixului). Cf. și pol. *Mazan(ek).*
Mazanitis: gr. *Mazanitis.*
Mazarache: gr. *Mazaraki(s).*
Mazarine: același cu numele următor.
Mazarini: it.
Mazariu: *Mazaru* (v. numele următor), cu suf. *-iu;* ar putea fi și același cu acesta, dacă, *-riu* este o silabă (*r*, muiat, urmat de *u*). Cf. și gr. *Mazari(s).*
Mazaru: gr. *Mazaros, Mazaru.*
Mazăre: *mazăre.*
Mazdul
Mazerache: *Mazăre* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi* sau (și) gr. *Mazaraki(s).*
Mazgaciu: *mazgă* „catîrcă" (femela catîrului), cu suf. *-aci.*
Mazilescu < *Mazilu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Maziliu: *Mazil(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu.*
Maziloiu: *Mazilu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Mazilu: *mazil* 1. „persoană care aparține unui corp de cavalerie alcătuit din boieri rămași fără slujbă"; 2. „mic boier de țară"; 3. „răzeș însărcinat cu execuțiile și cu încasarea birurilor; vătășel în slujba boierilor".
Mazîlu: același cu numele precedent; cf. n. top. *Mazîli.*
Mazu: gr. *Mazos, Mazu.*
Mazur(u): *mazur* „polonez din regiunile Mazuria și Mazovia". Cf. și ucr., pol. *Mazur.*
Mazurchievici: pol. *Mazurkiewicz.*
Mazurjac: ar putea fi o grafie „livrescă" pt. *Mazuriak* (< *Mazur,* v. mai jos, s.v.), cu suf. ucr. *-jak (= iak).* Cf. și pentru partea finală, *Mădîrjac* (v. mai departe, s.v.).
Măcălău: *(a) măcăli* „a măcăi", cu suf. peiorativ *-ău.*
Măcăneață: *(a) măcăni* „a măcăi", cu suf. *-eață,* femininul lui *-eț.*
Măcărău: *măcărău* „o piesă a fîntînii cu gîrlici".
Măcărescu < *Macarie;* cf. n. top. *Măcărești.*
Măcăruianu: pare a fi un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Măcăroiu (<Macarie),* absent în fișierul meu. Cf. și *Măcărău* (v. mai sus, s.v.) ca temă.
Măcău: *măcău* „om care vorbește mult și realizează puțin"; cf. n. top. *Măcău* (Ardeal), *Măcăi.*
Măcea: cf. bg. *Mačo,* care va fi avînd alături un feminin *Mača.*
Măcean(u) < n. top. *Macea* sau (și) *Maceu* (ambele în Ardeal).
Măceanca: *Măcean(u)* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-că.*
Măcelar(i)u: *măcelar;* cf. n. top. *Măcelarul.*
Măceș: *măceș.*
Măceș(e)anu < n. top. *Măceșul,* cu suf. (toponimic) *-(e)anu.*
Măcină: bg. *Mačo* (sau rom. *Maciu,* v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ină.*
Măcincă: *Măcină* (v. numele precedent), cu suf. *-că.*
Măcinică: *măcinică,* femininul lui *măcinic,* variantă a lui *mucenic.*
Măcioacă: *măcioacă,* variantă a lui *măciucă.*
Măciucaie: *măciucă,* cu suf. augmentativ *-aie.*
Măciucă: *măciucă;* cf. n. top. *Măciuca.*
Măciuceanu < n. top. *Măciuca* sau (și) *Măciuceni.*

Măciucescu < *Măciucă*, cu suf. *-escu*.
Măcirneanu < n. top. *Măcrina*, cu metateza lui *r* și cu *i* > *î*. (?)
Măcnea: bg. *Maknju* sau (și) *Maknjov*, cu suf. *-ea*.
Măcreanu: *Macrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Măcrineanu < n. top. *Măcrina*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Măcriş: *măcriş*; cf. n. top. *Măcrişul*.
Măcsescu: bg. *Makse*, cu suf. *-escu*.
Măcsineanu < n. top. *Măxineni*; variantă a lui *Maxim*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Măcuţa: bg. *Mako*, cu suf. diminutival *-uţă* sau (şi) variantă a lui *Mocuţa* (v. mai departe, s.v.).
Mădăran: *mădăran*, variantă a lui *maghiran* „plantă erbacee cu flori roșietice sau albe"; ar putea fi și o variantă, absentă în dicționare, a lui *Modoran* (v. mai departe, s.v.).
Mădăraş: acelaşi cu *Madaraş* (v. mai sus, s.v.).
Mădescu < *Made(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mădîrjac: cf., pt. temă, bg. *Madărğiev* și n. top. *Mădîrjești*; cf. n. top. *Mădîrjac*.
Măduţă: *măduhută*, variantă a lui *măducuţă*, diminutiv al lui *măduvă*.
Măeruşan < n. top. *Măeruş* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Măescu: bg. *Maja*, cu suf. *-escu*.
Măeşu: bg. *Maja*, cu suf. *-eş*, variantă a lui *-aş*; cf. şi *máieş*, variantă a lui *máios* „caltaboş", care face dificultăţi din cauza accentului.
Măgăduc: cf. *măgăduit* „îndoit, nesigur, șovăielnic".
Măgălie: *măgălie*, variantă a lui *gămălie*.
Măgărdici: acelaşi cu *Măgîrdici* (v. mai jos, s.v.).
Măgăreanu < n. top. *Măgărei* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Măgăreaţă: *măgăreaţă* 1. „măgăriţă"; 2. „năpastă, pacoste".
Măgdălina: variantă populară a lui *Magdalena*, nume biblic.
Măgdălinoiu: *Măgdălina* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Măgdiciu: bg. *Magdičov*, cu lăsarea la o parte a sufixului *(-ov)*.
Măgean < n. top. *Mag* (Ardeal), cu suf. *ean*.
Măgheruşan < n. top. *Măgheruş* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Măgirescu < n. top. *Măgireşti*, a cărui temă pare a fi *Mager* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Măgireşti*.
Măgîrdici: acelaşi cu *Mogîrdici* (v. mai departe, s.v.).
Măgulescu: bg. *Magul(ev)*, cu suf. *-escu*; ar putea fi și un derivat de la *măgulie* = *gămălie*. Cf. n. top. *Măguleasca*.
Măgura: acelaşi cu numele următor.
Măgură: *măgură* „munte mai mic; movilă".
Măgurean(u) < n. top. *Măgura* sau (şi) *Măgureni*.
Măhăra: cf. gr. *Mahaira(s)* sau (şi) v. rom. *mehariu* „(om) desfrînat".
Măhuţiu: bg. *Mah(o)*, cu suf. *-uţ(i)*.
Măianu < n. top. *Maia*, cu suf. *-anu*.
Măicăneanu: *Maican* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Măicănescu < *Maican*; cf. și n. top. *Măicănești*.
Măier(e)an < n. top. *Maier* (Ardeal), cu suf. *-(e)an*.
Măiman: acelaşi cu *Maimon* (v. mai sus, s.v.).
Măinescu: bg. *Majno(v)*, cu suf. *-escu*; cf. n. top. *Măinești*.
Măitan: acelaşi cu *Meitan* (v. mai departe, s.v.).
Măiţă: *măiţă* = *mămăiţă*(< *mamaie*).
Măjină: *mejin, -nă*, variantă a lui *mezin(ă)*.
Mălai(u): *mălai* 1. „mei"; 2. „făina de porumb".
Mălairoşu: *mălai* (v. numele precedent) *roşu*.
Mălaşcu: bg. *Mala*, cu suf. *-aşcu*.
Mălăcea: *malac* (v. mai sus, s.v. *Malacu*). cu suf. *-ea*.
Mălăceanu < n. top. *Malacul*, cu suf (toponimic) *-eanu*.
Mălăcescu < *Malacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf, *-escu*.
Mălăele: pl. lui *mălăiel*, diminutiv al lui *mălai*.
Mălă(i)escu < *Mălai(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mălăiești*.
Mălăieru: *mălăier* „persoană care se ocupă cu vînzarea făinii de porumb"; (fig.) „om moale, lipsit de energie".
Mălăieş: *mălăieş*, variantă regională a lui *mălăiaş*, diminutiv al lui *mălai*.
Mălăieţ: *mălăieţ* (despre fructe) „cu carnea moale și sfărîmicioasă"; (fig.) „(om) moale, bleg". Cf. n. top. *Mălăeţul*.
Mălăncescu < *Malancea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mălăncioiu: acelaşi cu *Malancioiu* (v. mai sus, s.v.).
Mălărici: *malăr* (v. numele următor), cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Mălăroiu: *malăr*, variantă a lui *maler* 1. „pictor de icoane": 2. „zugrav".
Mălăsiuc: ucr. (neidentificat de mine); dacă *-s-* ar fi o transcriere greşită (de mînă!) pt. *n*, am avea ucr. *Malaňuk*.
Mălăuţ: *mălăuţ* 1. „mălăiaş"; 2. „nalbă".
Măldărăscu: acelaşi cu *Măldărescu* (v. mai jos, s.v.).
Măldăreanu < n. top. *Maldărul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Măldărescu < *Maldur* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) n. top. *Măldăreşti*; ar putea fi și un deri-

vat cu suf. *-escu* de la *Mardare* (*l — r < r — r*).

Măleanu < n. top. *Malul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Măliguță: *măliguță* < *mămăliguță*.

Mălin: *mălin* „arbust sau arbore mic din familia rozaceelor"; cf. n. top. *Mălinul*, *Mălini*.

Mălineanu < n. top. *Mălini*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Mălinescu < *Mălin* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mălinești*.

Mălinici: *Mălin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Mălnășan < n. top. *Malnaș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Mălureanu < n. top. *Malurile* sau (și) *Mălureni*.

Mălușelu: *mălușel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *mal*; cf. *măluș*.

Mălușan < n. top. *Măluț* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Măluță: bg. *Mala*, cu suf. diminutival *-uță*.

Mămalată: derivat regresiv de la *mămălatiță* „matahală, monstru".

Mămăligă: *mămăligă*.

Mămăliguță: *mămăliguță*.

Mămica: *mămică*.

Mămularu: *mămula* „negustor (ambulant) de mărunțișuri".

Mănari(u): gr. *Manari(s)*; cf. și *Manara* (v. mai sus, s.v.).

Mănazu: gr. *Manazis*.

Mănăilă: același cu *Mănoilă*; cf. bg. *Manail*.

Mănăilescu < *Mănăilă*; cf. n. top. *Mănăilești*.

Mănărcescu: cf., pt. temă, *Mănari(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. bg. *-čo* (sau *-ča*) și rom. *-escu*.

Mănărescu < *Mănari(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Mănăsescu < *Manase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Mănăstireanu < n. top. *Mănăstirea* sau (și) *Mănăstireni*.

Mănău: ung. *manó* „ghiduș"; cf. și bg. *Manov*.

Măncescu < *Manciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf *-escu*.

Măncilă: *Manciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*; cf. și bg. *Momčil*.

Măncilescu < *Manciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Măndăcanu: *Mandache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.

Măndăchesa: femininul lui *Mandache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-easă* (genitiv *-esei* > *esăi* > *esă*).

Măndălac: *mindălac* „alunele" (o plantă); cf. *Mandalac* (v. mai sus, s.v.).

Măndășescu: pare a fi un derivat cu suf. *-escu* de la *Mandache*, devenit în unele graiuri moldovenești *-ce* (cf. *Petrăcescu* < *Petrăchescu*), redat în scris prin *ș*.

Măndescu: *Mand(e)a*; cf. și *Mandescu* (v. mai sus, s.v.).

Măndică: *Manda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*; cf. și bg. *Mandika*. Cf. n. top. *Măndica*.

Măndicel: *Măndică* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el*.

Măndicescu < *Mandică* sau (și) *Măndiț(a)* cu suf. *-escu*.

Măndiț: „masculinul" numelui următor.

Măndița: *Măndița*, nume de femeie (*Manda*, v. mai sus, s.v. v., cu suf. diminutival *-iță*).

Măndiță: același cu numele precedent.

Măndoiu: *Mand(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Măner: cf. bg. *Manerski* (cu renunțarea la suf. *-ski*).

Mănescu < *Manea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mănești*.

Mănese: genitivul (cu *-i* absorbit de *e* precedent) al lui *Măneasa* < *Manea* sau (și) *Manu* cu suf. *-casă* sau, mai degrabă, gr. *Manesi(s)*.

Mănguț: *Mangu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uț*.

Mănică: dacă accentul stă pe silaba inițială, e vorba de subst. *minecă*; altfel, avem un derivat de la *Manea* sau (și) *Manu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică*.

Mănigă: același cu *Maniga* (v. mai sus, s.v.).

Mănilă: *Manu* sau (și) *Manea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Mănișor: *Manea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișor*.

Mănițescu < *Mănițiu* (v. numele următor, cu suf. *-escu*.

Mănițiu: același cu *Manițiu* (v. mai sus, s.v.).

Măniuț: *Manea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uț*.

Mănoilă: același cu *Manoilă* (v. mai sus, s.v.).

Mănoiu: *Manu* sau (și) *Manea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Măntăilă: *Manta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Măntăluță: *măntăluță*, diminutiv al lui *manta*.

Măntescu < *Mantu* sau (și) *Manta* (v. mai sus, s.v.).

Măntoiu < *Manta* sau (și) *Mantu* (v. mai sus, s.v.).

Măntulescu < *Mantu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Mănuc(u): „masculinul" numelui următor; cf. n. top. *Mănucul*.

Mănucă: gr. *Manuka* sau (și) *Manea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*. L-am cunoscut și ca hipocoristic al lui *Emanoil*.

Mănuceanu: *Mănucă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Mănuilă: același cu *Manoilă* (v. mai sus, s.v.).
Mănuiu: *Manea* sau (și) *Manu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ui*.
Mănuși: *Manea* sau (și) *Manu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș; -i* arată pronunțarea „moale" a lui *-ș*. Cf. n. top. *Mănușoaia*.
Mănuț: *Manea* sau (și) *Manu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Mănuța: „femininul" numelui precedent.
Măr(u): *măr* (pomul sau fructul).
Mărangă: gr. *Maranga(s)*.
Mărar: *mărar*.
Mărăcine: *mărăcine;* cf. n. top. *Mărăcinele*.
Mărăcineanu < n. top. *Mărăcinele* sau (și) *Mărăcini* sau (și) *Mărăcineni*.
Mărăcinescu < *Mărăcine* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mărăndici: *Maranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ici*.
Mărănduc: *Maranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc;* cf. și *Marandiuc* (v. mai sus, s.v.).
Mărănduca: „femininul" numelui precedent, de fapt, diminutivul propriu-zis al lui *Maranda* (v. mai sus, s.v.).
Mărăscu < *Mare* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mărăscu, Mărăști*.
Mărășanu < n. top. *Mărășeni*.
Mărășel: diminutiv cu suf. *-el* a lui *Mareș* (v. mai sus, s.v.).
Mărășescu < *Mareș* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mărășești*.
Mărășincu: *Mareș*, cu suf. *-incu* (< ucr. *-enko*).
Mărășoiu: *Mareș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mărășteanu < n. top. *Mărăști*, cu suf. *-eanu*.
Mărcioiu: *Marcu* sau și *Marcea* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-oiu*.
Mărciuc: ucr. *Marčuk*.
Mărculescu < *Marcu;* cf. n. top. *Mărculești*.
Mărculeț(iu): *Marcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(u)leț; -iu* arată pronunțarea „moale" a lui *ț* precedent și articularea numelui.
Mărcuș: *Marcu*, cu suf .diminutival *-uș;* cf. și bg. *Markuš*.
Mărcușanu < n. top. *Mărcușul*, cu suf. *-anu*.
Mărcuță: *Marcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță;* cf. n. top. *Mărcuța*.
Mărcuțiu: același cu numele precedent (cu forma masculină a sufixului); *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*, iar *u* este articolul.
Mărdare: același cu *Mardare* (v. mai sus, s.v.).
Mărdărescu < *Mardare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mărdoiu: cf., pt. temă, bg. *Mardo*.
Mărescu: același cu *Mărăscu* (v. mai sus, s.v.).
Mărgărint: același cu numele următor.
Mărgărit; gr. *Margaritu, Margariti(s);* cf. și bg. *Margarit*.
Mărgăritescu < *Mărgărit* (v. numele precedent); cf. n. top. *Mărgăritești*.
Mărgăritoiu < *Mărgărit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mărgău: bg. *Margov*.
Mărgean(u) < n. top. *Marga* (Banat), cu suf. *-ean(u)*.
Mărgeant: n. top. *Marga* (Banat), cu suf. *-eant* (v. mai jos, s.v. *Mărgineanțu*, simțit ca plural și înlocuit printr-un singular nou.
Mărgescu < *Margea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mărghianu < n. top. *Mărghia*, cu suf. *-anu*.
Mărghitan: același cu *Marchitan* (v. mai sus, s.v.); pt. *-ghi* (în loc de *chi*, cf. varianta *mărghidan*.
Mărgilat: *mărgelat* 1. „împodobit cu mărgele"; 2. „cu protuberanțe în formă de mărgele la gît".
Mărginaru: *mărginar* 1. „mărginaș"; 2. „numele a numeroase obiecte de uz casnic".
Mărgineanțu: *margine* sau (și) n. top. *Marginea*, cu suf. toponimic (băn.) *-eanț* (arată originea locală).
Mărginean(u): n. top. *Marginea;* cf. și *mărginean* „mărginaș", cf. n. top. *Mărgineanul, Mărgineni*.
Mărgoi < *Marga* (v. mai sus, s.v.) sau (și) bg. *Margoj*.
Mărgulescu < *Marga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Mărgun: gr. *Marguni(s)*.
Mărguță: *Marga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Mărguțoiu: *Mărguță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Măricuță: *Marica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Mărie: *Mărie*, forma „populară" a lui *Maria*, sau genitivul acestuia.
Mării: (a) *Măriei*, același cu numele precedent.
Mărinescu: același cu *Marinescu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mărinești*.
Măries: pare a fi un diminutiv (cu suf. *-eș* < *aș*) al lui *Mărie*.
Mărincaș: *Marincu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Mărinceanu: același cu *Marinceanu* (v. mai sus, s.v.).
Mărineac: același cu *Marineac* (v. mai sus, s.v.).
Mărineanu: același cu *Marineanu* (v. mai sus, s.v.).
Măringuț: pol. *Maringe*, cu suf. *-uț;* ar putea fi și un diminutiv al lui *Marincu* (v. mai sus, s.v.), cu sonorizarea lui *c*(> *g*).
Mărinică: același cu *Marinică* (v. mai sus, s.v.).

Mărioara: diminutiv al lui *Maria.*
Mărisac: același cu *Marisac* (v. mai sus, s.v.).
Măriuț: „masculinul" numelui următor.
Măriuță: *Maria* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Mărmureanu < n. top. *Marmura,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Mărneac: același cu *Mărineac* (*-i,* aflat între două silabe accentuate, a căzut).
Măroiu < *Mare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Mărtici: același cu *Martici* (v. mai sus, s.v.).
Mărtimeș: tema ar putea fi o variantă a lui *Mărtin* (v. numele următor), cf., de ex., *Antim — Antin, Serafim — Serafin* etc., cu suf. *-eș.*
Mărtin: același cu *Martin* (v. mai sus, s.v.).
Mărtinaș: același cu *Martinaș* (v. mai sus, s.v.).
Mărtiu: *Mart(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Mărtoiu: același cu *Martoiu* (v. mai sus, s.v.).
Mărțian: același cu *Marțian* (v. mai sus, s.v.).
Mărțișor: *mărțișor* 1. „luna martie"; 2. „obiectul care se oferă în dar la 1 martie" (pe vremuri începutul unui an nou).
Măruntu: *mărunt.*
Mărunț: un singular nou (alături de *mărunt*), format de la pl. *mărunți,* sau chiar pl. *mărunți,* cu pronunțarea „dură" a lui *ț.*
Măruntеanu < n. top. *Măruntei,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Măruntelu: *măruntel* (diminutiv al lui *mărunt*).
Măruntiș: *mărunțiș,* cu sensuri diverse (v. dicționarele); cf. n. top. *Mărunțișul.*
Mărușescu: tema este *măruș,* care poate fi explicat ca un diminutiv, absent în dicționare, de la *măr* (cf. arom. *miruș* „măr mic") sau, mai puțin probabil, de la adj. *mare* (v. numele următor).
Măruț: *măruț* „măricel".
Măruța: același cu numele următor.
Măruță: femininul lui *măruț* (v. mai sus, *Măruț*).
Mărzacu: același cu *Mirzacu* (v. mai departe, s.v.).
Măsaru: *măsar* 1. „meșteșugar care face mese"; 2. „față de masă"; cf. și it. *Massaro.*
Măstăcan: *măstăcan,* variantă a lui *mesteacăn* (arborele binecunoscut); cf. n. top. *Măstăcani.*
Măsură: *măsură.*
Mășcăteanu < n. top. *Mășcăteni.*
Mătanie: *mătanie* (v. dicționarele).
Mătarcă: *metearcă* „calificativ injurios pentru un om prost".
Mătasă: același cu numele următor.
Mătase: *mătase.*
Mătăchescu < *Matache,* cu suf. *-escu.*
Mătăciune: *mătăciune,* variantă a lui *mătăcină,* nume a unor plante.
Mătăsar(i)u: *mătăsar* 1. „persoană care prelucrează sau vinde mătase"; 2. „o pasăre migratoare".
Măteiu: același cu *Matei* (v. mai sus, s.v.).
Mătieș: același cu *Mateiaș* (v. mai sus, s.v.).
Mătraș: bg. *Matro,* cu suf. *-aș;* cf. și *(a) mătrăși.*
Mătrăscu: același cu *Mătrescu* (v. mai jos, s.v.).
Mătrășoaiei: genitivul lui *Mătrășoaia* < *Mătraș* (v. pe acesta mai sus, s.v.).
Mătrescu: bg. *Matrov,* cu înlocuirea lui *-ov* prin *-escu;* cf. și *Mătraș* (v. mai sus, s.v.).
Măturică: diminutiv al lui *mătură,* dar și nume a unor plante.
Măturoiu: augmentativ al lui *mătură* și „calificativ" depreciativ pentru un bărbat nătîng.
Mătușa: *mătușă.*
Mătușan < n. top. *Mătișeni.*
Mătușoiu: *Mătușă* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *mătușoi* „unchi".
Mățăoanu < n. top. *Mățăul,* cu suf. *-anu.*
Mățărea: *mățar* „persoană care se ocupă cu pregătirea și vinderea mațelor (pentru cîrnați)".
Măzăreanu < n. top. *Măzăreni.*
Măzărescu < *Mazăre* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Măzdraguna: cf., pt. temă, *mazdrag,* variantă a lui *mazdrac* 1. „un fel de lance sau suliță lungă"; 2. „măciucă ghintuită".
Măzgăreanu: același cu *Mîzgăreanu;* cf. bg. *Mazgarov* (cu *-ov* înlocuit prin *-eanu*).
Measnicov: rus. *mjasnik* „măcelar", cu suf. (tot rus.) *-ov.*
Meca: „femininul" lui *Mecu* (v. mai jos, s.v.). (?)
Mecea: *meci* „opaiț", cu suf. *-ea;* cf. și s.cr. *meče* „ursuleț".
Meceanu < n. top. *Meceo,* cu suf. *-anu.*
Mechenici
Mechenvei
Meches: săs. *Mökesch.*
Mechez: cf., pt. temă, *Mechiu, Mecu* (v. mai jos, s.v.) și numele precedent.
Mechiu: gr. *Mekios, Mekiu.*
Mecină: cf. bg. *Mečinov.*
Mecu: bg. *Meko.*
Meculescu < *Mecu* (v. numele precedent); cf. n. top. *Meculești.*
Meda: it. *Meda.*
Medan: *medan,* variantă a lui *maidan.*
Medar(u): bg. *Medarov, Medarski* (< *medar* „negustor de miere", care există și în limba sîrbo-croată cu același sens)".
Medeanu: *medean,* variantă a lui *maidan.*
Medelean(u) < n. top. *Medeleni.*
Medeț: bg. *Medo,* cu suf. *-eț.*
Medeșan(u) < n. top. *Medișa* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*

Medeu: ung. *meddö* „neproductiv, steril".
Median(u): acelaşi cu *Medeanu* (v. mai sus, s.v.).
Mediaş: n. top. *Mediaş* (Ardeal).
Medicitu: cf., pt. temă, bg. *Medičkov*.
Medigreceanu: pare a fi produsul unei contaminaţii (*medi?* şi *Greceanu* < n. top. *Greaca*).
Medina: gr. *Medinas*.
Medintu: este un singular (nou) de la *Mehedinţi* (v. mai jos, s.v.), simţit ca plural.
Medoia: sl. *Medoje*.
Medoianu: *Medoia* sau (şi) *Medoiu* (v.s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Medoiu: „masculinul" lui *Medoia*.
Medor: cf. pol. *Meder*.
Medragoniu: are aceeaşi temă (*Medrega*) ca *Medregean*, cu suf. (băn.) *-oń(u)*, scris *-oniu*.
Medrea: hipocoristic al lui *Simedrea* < lat. *Sanctus Demetrius*; cf. *Simpetru* < *Sanctus Petrus*.
Medreanu: *Medrea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Medregean: DO. p. 43 înregistrează un *Medrega*, pe care îl derivă, cred, just, de la *Medrea* şi de la care s-a putut forma numele de faţă, cu suf. *-ean(u)*.
Medvedi: rus. *medved* „urs".
Medveschi: derivat de la numele precedent, adică de la apelativul respectiv, cu suf. pol. *-tski*.
Medveşeanu < n. top. *Medveş* (Ardeal, Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Medvid: pol. *Medwid*.
Meghea: ung. *meggy* „vişină".
Megheş: ung. *meggyes* „vişină"; cf. şi ung. *meggyes* „livadă de vişini".
Megheşan < n. top. *Mediaş*, în graiurile în care *d* se palatalizează sub influenţa lui *i* următor şi se confundă astfel cu *ģ*.
Meghiş: acelaşi cu *Megheş* (v. mai sus, s.v.).
Megieşescu < *megiaş* 1. „vecin"; 2. „răzeş", devenit, mai întîi, antroponim.
Meglei: nume tătăresc (?).
Mehedincu: acelaşi, oarecum, cu *Mehedinţu* (v. mai jos, s.v.); suf. *-inţi*, de origine s.cr. a putut fi asimilat sau confundat cu *-incu* (< ucr. *-enko*); cf. şi ucr. *Mehedyn* (cu suf. sl. *-ko*).
Mehedinţă: „femininul" lui *Mehedinţu* (v. mai departe, s.v.).
Mehedinţeanu < n. top. *Mehedinţi*, cu suf. *-eanu*.
Mehedinţi: pluralul (simţit însă ca singular) al numelui următor.
Mehedinţu: singular (neatestat) al lui *mehedinţi* 1. „mehedinţeni"; 2. „oameni viteji şi chipeşi".
Mehriciuc: cf. ucr. *Negryč* (care e, de fapt rom. *Negrici*, v. la *N*, s.v.), care va fi avînd o variantă cu *m-*, cf. *Micodin* = *Nicodim*), cu suf. ucr. *-juk*.
Mehtupciu: *mehtupciu* „persoană care scria sau copia acte, scrisori etc. într-o cancelarie domnească".
Meianu < n. top. *Meia*, cu suf. *-anu*.
Meicu: acelaşi cu *Mecu* (v. mai sus, s.v.).
Meilă: *Mihăilă*, cu sincopa lui *-h-* şi cu *-ă-* > *e* sub influenţa lui *i* precedent şi următor. Cf. n. top. *Meila*.
Meilescu < *Meilă* (v. numele precedent); cf. n. top. *Meileşti*.
Meiloiu: *Meilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Meinic: pol. *Meinike*; cf. şi pol. *Mejna*, cu suf. *-ic*.
Meirico: pol. *Meiro* (şi *Meyro*) sau (şi) *Meyer*, cu suf. *-ică*.
Meiroşu: *mei* (plantă) *roşu*; cf., pt. formaţie, *Mălairoşu* (v. mai sus, s.v.), sinonimul lui.
Meissner (pron. *-ai-*): germ. *Meissner*.
Meitan: acelaşi cu numele următor.
Meitani: gr. *Mei(n)tanis*.
Meiţă: *Mihăiţă*; pt. modificările fonetice, cf. cele spuse mai sus, s.v. *Meilă*. Cf. n. top. *Meiţa*.
Meiţoiu: *Meiţă* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Meiu: *mei* sau (şi) bg. *Mejo*; cf. n. top. *Crîngul Meiului*.
Mejei: cf. bg. *Mižov*.
Melcea: *melc*, cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Melcioaia*.
Melcescu < *Melcea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Melchisadac: cf. *Melchisedec*, nume călugăresc.
Melcioiu: *Melcea* sau (şi) *Melciu* (v.s.v.); cf. n. top. *Melcioaia*.
Melciu: „masculinul" lui *Melcea* (v. mai sus, s.v.).
Melcu: *melc*; cf. şi bg. *Melko*.
Meleacă: cf. gr. *Meleki(s)*, *Melekakis* şi *Melega* (v. mai jos, s.v.).
Meleajă: *meleajă* „cal mare şi slab".
Meleancă: „femininul" numelui următor; cf. şi *Malanca* (v. mai sus, s.v.).
Meleanu: *melean* „(om) înalt şi robust; voinic, vlăjgan".
Meleasă: cf. gr. *Meleas*, *Melias*.
Melega: cf. următoarele două nume.
Meleghe: acelaşi cu numele următor.
Meleghi: gr. *Melegos* sau (şi) *Meleki(s)*; cf. şi ung. *meleg* „cald".
Melei: cf. bg. *Mel(i)ev*, gr. *Meli(s)*.
Melenciuc: *Meleancă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (sau *-čuk*).
Melencovici: acelaşi cu numele următor, plus suf. sl. *-ovič*; cf. şi bg. *Melenkov*.
Melencu: bg. *Melenko*.
Meleneu: gr. *Melenios*, *Meleniu*.
Melente: acelaşi cu *Melinte*.
Melesteu: *melesteu* „făcăleţ"; (fig.) „om care vorbeşte greu, care merge urît".
Meleşcan < n. top. *Meleşcani*.

Meletie: nume calendaristic; cf. bg., ucr, rus. *Meletij;* cf. n. top. *Meletie.*

Melian: variantă a lui *melean* (v. mai sus, s.v. *Meleanu*).

Melic: tc. *melik* „stăpîn, domnitor"; cf., pt. sens, *Vasil(i)e* < gr. *vasileús* „rege".

Melica: același cu *Milica* (v. mai departe, s.v.); cf. și numele precedent.

Meliceanu: *Melic(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Melicescu < *Melic* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Meliciu: dacă este accentuat pe silaba penultimă, avem un derivat de la *Melica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu;* altfel, cred că este un derivat regresiv de la *Melicescu* (v. mai sus, s.v.).

Melidon: gr. *Melidoni(s).*

Melidoneanu: *Melidon* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Melidonescu < *Melidon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Melik: același cu *Melic* (v. mai sus, s.v.).

Melinciuc: același cu *Melenciuc* (v. mai sus, s.v.).

Melinde: același cu *Melinte* (v. mai jos, s.v.).

Melinescu: gr. *Melinis,* cu suf. *-escu;* cf. și numele următor. Cf. n. top. *Melinești.*

Melinic: gr. *Melenikos, Meleniku.*

Melinte: același cu *Meletie* (v. mai sus, s.v.); pentru epenteza lui *-n-*, cf. *Dominte, Panainte* etc. (v.s.v.).

Melisopol: gr. *Melissopulos, Melissopulu.*

Melitescu: gr. *Melito(s)* (care va fi existînd și la noi), cu suf. *-escu.*

Melița: *meliță* „unealtă primitivă pt. zdrobit tulpinele inului, cînepei etc., cînd sînt coapte"; cf. și gr. *Melitsas* (în acest caz accentul stă pe *i*).

Melnic: ucr., rus. *melnik* „morar".

Melniciuc: ucr. *Melńyčuk.*

Melu: gr. *Mellos, Mellu;* ar putea fi și varianta regională a lui *miel.*

Meluță: *Melu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uță.*

Mema: cf. gr. *Memos, Memu.*

Memișu: tc. *Memiš* (n. pers.); cf. n. top. *Memișul.*

Mencheș: cf. bg. *Menke, Menko* (v. numele următor).

Menciu: bg. *Menčo.*

Mendeleac: cf., pt. temă, pol. (< germ.) *Mendel.*

Mendicovici: pol. *Mendyk,* cu suf. (tot pol. sau sl.) *-ovicz (-ovič).*

Mendrea: *mandră* „mămăligă", cu suf. *-ea* (cf. *Șendrea* < *Șandru* + *-ea*).

Menghele: *menghele,* variantă a lui *ménghelă* „un stîlp folosit, împreună cu alții, la potcovitul boilor".

Mengheș: cf. bg. *Mengo* și *Mencheș* (v. mai sus, s.v.).

Menghiață: *menghi, -ghe,* variantă a lui *mehenghi,* cu suf. *-eață.*

Mengureanu < n. top. *Mingureni.*

Menteșteanu: formal, este un derivat de la n. top. *Mentești* sau *Mintești,* neatestat; cf., pt. temă, ung. *ment(es)* „liber".

Menzopol: gr. *Mentzopulos.*

Mera: cf. n. top. *Mera.*

Meran < n. top. *Mera* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Meraru: *merar* „cultivator sau vînzător de mere".

Merăuță: același cu *Mereuță* (v. mai jos, s.v.).

Mercan: bg. *Merko* sau (și) *Merka,* cu suf. *-an;* cf. și *Mircan* (v. mai departe, s.v.).

Mercaș: bg. *Merko* sau (și) *Merka,* cu suf. *-aș.*

Mercea: cf. *Merciu* (v. mai jos, s.v.), care „cere" (în bulgară) un *Merča* (absent în izvoarele mele).

Merchea: bg. *Merko* sau (și) *Merka,* cu suf. *-ea.*

Merchescu < *Merchea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Mercheș: pare a fi un derivat regresiv de la *Mercheșanu* (v. numele următor); ne putem gîndi și la bg. *Merko* (și *Merka*), cu suf. *-eș.*

Merchesanu < n. top. *Mercheașa* (Ardeal), cu suf. *-anu.*

Merchez: *merchez* 1. „tilc, toană"; 2. „șmecherie, șiretlic".

Merchioiu: *Merchea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mercioiu < *Mercea* sau (și) *Merciu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*

Merciu: bg. *Merčo.*

Mercore: același cu *Mercorie* (v. numele următor).

Mercorie: ucr., rus. *Merkurij.*

Mercureanu < n. top. *Mercurea* (Ardeal), cu suf. *-anu.*

Mercus: gr. *Merkos.*

Mercuț: bg. *Merko,* cu suf. diminutival *-uț.*

Mereacre: *mere acre.*

Mereacri: același cu numele precedent.

Merealbe: *mere albe.*

Mereanu < n. top. *Mer(e)a* sau (și) *Mereni.*

Mereață: cf. *merează,* variantă a lui *meriză* „loc, de obicei la umbră, unde se odihnesc vitele vara".

Merenciuc: ucr. (rus.) *merin* „armăsar sau taur castrat", cu suf. ucr. *-čuk.*

Merescu < n. top. *Merești.*

Mereu: *mereu* 1. „domol, potolit"; 2. „paralizat, țeapăn".

Mereuțanu < n. top. *Mirăuțeni:* ar putea fi și un derivat de la *Mereuță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Mereuță: același cu *Mirăuță* (v. mai departe, s.v.).

Merfea: gr. *Merfi* sau (și) *Marfă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Merlu: cf. numele precedent.
Mergea: *Marga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Mergeni: cf. bg. *Mergo*.
Mergheru: cf. pol. *Merg(i)el*.
Merghişescu: cf., pt. temă, ung. *mérges* „rău, răutăcios, furios".
Merghitu: cf. *Marghitu* (v. mai sus, s.v.)
Merică: cf. bg. *Merikov* şi n. top. *Merica*.
Mericică: cf. n. top. *Mericica*.
Mericuţ: *Merică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Merinea: bg. *Merina* (cu *-a* > *-ea*).
Merinov: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, iar sufixul, bg. *-ov*.
Merişan(u) < n. top. *Merişani*. sau (şi) *Merişul*.
Merişca: acelaşi cu *Mericică* (v. mai sus, s.v.).
Merişescu: *meriş*, colectiv de la *măr*, absent în dicţionare; cf. *periş* < *păr* etc. Cf. n. top. *Merişescu*.
Merişel: cf. numele precedent (pt. temă).
Merişor: *merişor*, diminutiv al lui *măr* şi nume a unor arbori sau arbuşti; cf. n. top. *Merişor(ul)*.
Meriu: acelaşi cu *Mereu* (v. mai sus, s.v.).
Meriuţă: acelaşi cu *Mirăuţă* (v. mai departe, s.v.).
Merla: *m(i)erlă*.
Merlan: *mirlan* „berbec bun de prăsilă"; (fig.) „om bădăran"; cf. şi bg. *Merlanov*.
Merlău: cf., pt. temă, *mirlă* „mîrlire" (cu grafia *i* > *ă* > *e* pseudoetimologică). Cf. şi pol. *Merlo*, n. top. *Mierlău* (Ardeal).
Merlescu < *Merla* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Merloi: *m(i)erloi* „bărbătuşul mierlei"; ar putea fi şi un derivat, cu suf. *-oi* de la *Merla* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Mierloiul*.
Merluşcă: diminutiv al lui *m(i)erlă*.
Mermeze: *mermeziu*, variantă a lui *marmanziu* 1. „vin grecesc (de Malvazia)"; 2. „de culoare purpurie". Cf. şi n. top. *Mermezău* (Ardeal) < ung. *Nyermező*.
Merola: cf. *marolă*, variantă a lui *marulă* „lăptucă".
Mereseanu < n. top. *Miroşi* (cu grafie etimologică sau cu o greşeală de transcriere: *s* pt. *ş*).
Mertic: *mertic* „vas (de lemn) pentru măsuratul cerealelor la moară".
Merticaru: *merticar* „cel care lua altădată uiumul (la moară) cu merticul".
Merţanu: *m(i)erţă* „măsură de capacitate pentru cereale", cu suf. *-an*.
Meruţ: *mieruţ*, diminutiv al lui *mieriu* „de culoarea mierii".
Merza: acelaşi cu *Mirza* (v. mai departe s.v.).
Merzianu: cf. gr. *Merzemi(s)* *Merzani(s)*.
Mesaroş: ung. *mészáros* „măcelar".
Mescheş: ung. *mészkő* „piatră de var", cu suf. *-eş*.
Mesea: ung. *mész* „calcar, var", cu suf. *-ea*.
Meseşean < n. top. *Meseşeni* (Ardeal).
Mesrob: arm. *Mesrob*.
Mesrobeanu: *Mesrob* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mestan: cf. gr. *Mestanopulos*, a cărui temă este tocmai numele nostru.
Mesteacăn: *mesteacăn*.
Mestecăneanu < n. top. *Mesteacăn*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Mestereanco: tema pare a fi *meşter* (v. mai jos, s.v.), cf., totuşi, pentru temă, pol. *Mester*, *Misterek*.
Mestugean: arm.
Meşea: bg. *Mešo* sau (şi) *Meša*, cu suf. *-ea*.
Meşinschi: pol. *Mieszczyński*.
Meşter(u): *meşter*.
Meta: germ. *Meta* (nume de botez feminin).
Metani: acelaşi cu *Meitani* (v. mai sus, s.v.).
Metaxa: gr. *Metaksa(s)*.
Metea: *Meta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Meteleanu < n. top. *Meteleul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Metelescu: rus. *metel* „viscol, vifor", cu suf. *-escu*; cf. *Vicol* (la *V*, s.v.). Cf. şi ucr. *Metelák*.
Meteş: n. top. *Meteş* (Ardeal), sau (şi) *Met(e)a* (v. s.v.), cu suf. *-eş*.
Meteşan < n. top. *Meteş* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Meţeanu: *Metz* sau (şi) *Meţiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Meţianu: acelaşi cu numele precedent.
Meţincu: tema este aceeaşi ca a unora dintre numele precedente şi următoare (cu suf. *-incu* < ucr. *-enko*).
Meţiu: gr. *Metsios*, *Metsiu*.
Metz: germ. *Metz* sau (şi) gr. *Metsos*, *Metsu*, bg. *Metso*: cf. şi pol. *Mietz*.
Metzulescu < *Metz* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.
Meves: germ. *Mewes*; cf. şi ung. *művész* „artist".
Meveşavina: cf., pt. temă, numele precedent.
Meza: gr. *Meza(s)*.
Mezaneţ: pol. *Mieżanets*.
Mezaroş: acelaşi cu *Mesaroş* (v. mai sus, s.v.).
Mezea: ung. *méz* „miere", cu suf. *-ea*.
Mezei: ung. *mezei* „rustic, rural, ţărănesc".
Mezeicescu: cf., pt. temă, numele precedent.
Mezin: *mezin* „fratele cel mai mic dintre băieţii aceleiaşi familii"; cf. şi bg. *Mezin*.
Mezincescu < *Mezincu*, absent în fişierul meu, dar existent, probabil, ca derivat de la sl. *mezin*, cu suf. sl. *-ko*. Cf. n. top. *Mezinea*.
Miasca: pol. *Miazga*.
Miaună: derivat regresiv, absent în dicţionare, de la *(a) mieuna*; cf. *miaun* „mieunat" (la Sadoveanu).
Mic: acelaşi cu *Micu* (v. mai departe, s.v.). Ar putea fi şi o traducere a ung. *Kis*.
Mican < n. top. *Mica* (Ardeal) cu suf. *-an*.

Micaş: *Mic(u)* (v.s.v.) cu suf. *-aş;* cf. *Michiş* (v. mai jos, s.v.).

Micăle: acelaşi cu *Mihale* (v. mai jos, s.v.).

Micătă: acelaşi cu *Micota* (v. mai departe, s.v.).

Micea: bg. *Miča.*

Micescu < *Micu* sau (şi) *Micea* (v.s.v.); cf. n. top. *Miceşti.*

Michailidi: acelaşi cu *Mihailidi.*

Michailov: acelaşi cu *Mihailov* (v. mai jos, s.v.).

Michăescu: acelaşi cu *Mihăescu* (v. mai jos, s.v.).

Michăilescu: acelaşi cu *Mihăilescu* (v. mai jos, s.v.).

Miche: bg. *Mike.*

Micheşan < n. top. *Meghiş* (Ardeal); cf. şi *Micuşan* (v. mai jos, s.v.).

Michici: *Miche* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*

Michiciuc: ucr.

Michiduţă: *michiduţă* „nume familiar şi glumeţ al dracului".

Michiri

Michis: gr. *Mikes.*

Michiş: acelaşi, se pare, cu numele precedent (*s* > *ş* într-o regiune bilingvă românomaghiară).

Michitiuc: ucr. *Mikito (= Nichita)*, cu suf. ucr. *-juk.*

Michiu: cf. gr. *Mikios*, al cărui genitiv este *Mikiu.*

Mici: bg. *Miče.*

Micica: *Miciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-(i)că.*

Micilică: *Mici* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ilic(ă).*

Micina: *Mici* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ină*, care există şi în limbile slave (*-ina*).

Micioara: *Miciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-(i)oară.*

Miciora: acelaşi cu numele precedent: cf. şi bg. *Mičorov.*

Miciu: bg. *Mičo.*

Miciulică: *Miciu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival compus *-ulică.*

Miclău: derivat regresiv (prin lăsarea la o parte a lui *-ş*) de la numele următor.

Miclăuş: ung. *Miklós.* „Nicolae"; cf. n. top. *Miclăuşul.*

Miclăuş(e)anu < n. top. *Miclăuşeni.*

Miclăuşi(u): acelaşi cu *Miclăuş* (v. mai sus, s.v.), cu *s* muiat şi cu „articol".

Micle(a): *Mikloş(i)* (v. mai jos, s.v.), cu înlocuirea lui *-os(i)*, simţit ca sufix, prin *-ea.* Ne putem gîndi şi la *Micu(l)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*, dar accentuat pe *i* (cf. ung. *Mikó*).

Miclean < n. top. *Micula* (Ardeal), cu dispariţia lui *-u-* neaccentuat.

Miclescu < *Micle(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Micleşti.*

Micloiu: *Micle(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Miclossi < n. top. ung. *Miklosfalva* (sau *-háza* etc.) din Ardeal, cărora le corespund respectiv *Nicoleşti, Nicolinţi* etc.) cu suf. toponimic ung. *-i.*

Micloş(i): ung. *Miklós* „Nicolae" (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*); cf. n. top. *Micloşi.*

Micluţia: *Micle(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă* (cu grafie pseudoetimologică).

Micodin: acelaşi cu *Nicodim;* cf. şi ucr. *Mikodim.*

Micodiu: dacă nu-i o greşeală de transcriere (*-iu* pt. *-in*, v. numele precedent), avem un derivat cu suf. *-iu* de la „tema" *Micod-* (cf. *Micud*, DO, p. 117).

Micoroi(u): *Nicoară* (v. la *N*, s.v.), cu *n-* > *m* prin hipercorectitudine fonetică.

Micoş: cf. n. top. *Micuş* (Ardeal) < ung. *Mikes;* poate fi şi un derivat cu suf. *-oş* de la ung. *Mikó* „Nicolae".

Micota: derivat regresiv de la *micotel*, variantă a lui *micutel* 1. „mic"; 2. „unul dintre numele dracului".

Micsa: acelaşi cu numele următor (cu păstrarea grafiei originare).

Micşa: ung. *Miksa* „Maximilian".

Micşan: *Micşa* (v. numele precedent), cu suf. *-an;* ar putea fi şi acelaşi cu *Micuşan* (v. mai jos, s.v.), cu dispariţia lui *-u-* neaccentuat.

Micşunel: derivat de la *micşunea* (v. numele următor).

Micşunescu < *micşunea* „nume a mai multor plante" (sau, mai degrabă, *Micşunea*, absent în fişierul meu): cf. n. top. *Micşuneşti.*

Micu: *mic;* cf. însă şi gr. *Mikos*, *Miku*, ung. *Mikó*, bg. *Miko.* Uneori avem a face cu traducerea ung. *Kis*, germ. (săs.) *Klein;* pt. fenomenul opus, cf. *Samuil Clain (= Micu).* Cf. n. top. *Pîrîul Micului.*

Micudă: „femininul" lui *Micud* „Nicodim" (DO, p. 117).

Micul(a): bg. *Mikul;* cf. şi unele dintre numele următoare, a căror temă pare a fi *mikul-* sau *mikol-*. Cf. şi n. top. *Micula* (Ardeal) — ung. *Mikola.*

Miculaiciuc: pol. (< ucr. *Mikolajczuk).*

Miculeac: cf. *Miculic* (v. mai jos, s.v.) de care diferă prin suf. (ucr. *-jak*).

Miculescu < *Micul(a)* sau (şi) *Micu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Miculeşti.*

Miculic: pol. *Mikulik.*

Miculit: pare a fi acelaşi cu numele precedent (*-t* pt. *c*, grafie greşită sau percepere acustică aproximativă). Cf. şi pol. *Mikulets.*

Micuşan < n. top. *Micuş* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Micuşca: cf. pol. *Mikutska*, *Mikuśkiewicz* şi n. top. *Micuş* (Ardeal).

Micuţ: *micuţ.*

Micuţaru: tema este *micuţ* (v. numele precedent); face dificultăţi sufixul.

Mida: gr. *Mida(s).*

Midescu < *Mida* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Midloighi: același cu *Midvichi* (v. mai jos, s.v.).

Midori: gr. *Miduris;* cf. și bg. *Midurov*.

Midoschi: cf., pt. temă, bg. *Mido* și *Medo*.

Midus: ung. *Medus* (cu grafia originară: *s*, pronunțat *ș*).

Midvichi: ung. *medvekés* „lance".

Miel(u): *miel*.

Mielcescu: același cu *Mihălcescu* (v. mai departe, s.v.), cu modificările fonetice arătate la *Meilă* (v. mai sus, s.v.).

Mielescu < *Miel* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mieliești*. Ar putea fi și *Mihăilescu*.

Mielușel(u): *mielușel;* cf. n. top. *Mielușei*.

Mienea: cf. *Măinescu* (v. mai sus, s.v.), a cărui temă *maine(a)* a putut deveni *meine(a)* și apoi *mienea*.

Mienescu < *Mienea* (v. numele precedent); cf. *Măinescu* (v. mai sus, s.v.).

Miercur(I)e: rus. *Merkurij*.

Mercureanu < n. top. *M(i)ercurea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Mierea: *miere* (articulat); cf. n. top. *Mierea*.

Miereanu < n. top. *Mierea;* uneori poate fi traducerea n. pers. germ. *Honig*.

Mierel: diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *mieriu* „de culoarea mierii": „blond".

Mierlă: *mierlă*.

Mierlea: *mierlă* sau (și) *Mierlă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Mierlescu < *Mierlă* sau (și) *Mierlea* (v.s.v.); cf. n. top. *Mierlești*.

Mierliță: *mierliță*, diminutiv al lui *mierlă*.

Mierloiu: *mierloi* „bărbătușul mierlei"; cf. n. top. *Mierloiul*.

Mierlușcă: *mierlușcă*, diminutiv al lui *Mierlă*.

Miertescu: același, în ce privește tema, cu numele următor.

Miertoiu: pare a fi același cu numele următor; pt. *-t-* în loc de *ț*, cf. *miertăi — mierțăi*.

Mierțioiu: *mierță* „măsură de capacitate", cu suf. *-oiu; -i-* de după *ț* arată pronunțarea „moale" a acestuia.

Miescu: bg. *Mijo*, cu suf. *-escu;* cf. și bg. *Mierski*, al cărui sufix *(-evsski)* a putut fi înlocuit prin omologul românesc *-escu*. Ar putea fi și un derivat de la *Miu* (v. mai jos, s.v.).

Mifloacă

Miftode: *Metod(i)e*, nume calendaristic (cu *ft* pt. gr. *th*, ca la *Maftei — Matei*).

Miga: gr. *Miga(s);* cf. și *migă*, variantă a lui *mică* din locuțiunea *pe mică pe ceas* „într-o clipă".

Migdal: *migdal* „pomul care produce migdale"; cf. și bg. *Migdal*.

Migdală: *migdală*.

Migea: bg. *Midža;* cf. și *Mija* (v. mai jos, s.v.).

Migheru: gr. *Megi(e)r*.

Mighiu: gr. *Migios*.

Migiu: cf. bg. *Midža*, care va fi avînd alături un „masculin" *Midžo*.

Mignea: pare a fi același cu *Mihnea* (v. mai jos, s.v.), cu grafie ucr.-rus. (*g*, citit *h*, dar și invers; cf. rus. *Gaaga* = *Haga*).

Mihadaș: cf., pt. temă, n. top. *Mehadia* (Banat).

Mihai(l): nume biblic; cf. n. top. *Mihai*.

Mihaiciuc: *Mihai*, cu suf. ucr. *-čuk;* cf. și numele următor.

Mihailciuc: *Mihail*, cu suf. ucr. *-čuk;* cf. ucr. *Mihałynčuk*.

Mihailescu < *Mihail* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Mihailidi: gr. *Mihailidi(s)*.

Mihailișteanu < n. top. *Mihăilești* (cu *-a-* în loc de *ă* în graiuri care prefac pe *ă* neaccentuat în a).

Mihailiuc: ucr.

Mihailov: bg. (și sl.) *Mihailov*.

Mihailovici: bg. (și sl.) *Mihailovič*.

Mihailuc: ucr. *Myhajlúk*.

Mihaiu: același cu *Mihai* (v. mai sus, s.v.); *-u-* este simplă grafie (pseudo)etimologică de pe vremuri (cf. *maiu*, numele lunii).

Mihaiuc: ucr. *Myhal'uk*.

Mihala: gr. *Mihala*.

Mihalache: gr. *Mihalaki(s);* cf. și bg. *Mihalaki*.

Mihalachioaie: feminin cu suf. *-oaie* (aici avem genitivul) de la *Mihalache* („soția lui Mihalache").

Mihalachioiu: *Mihalache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Mihalas: gr. *Mihalas*.

Mihalaș(u): *Mihala* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.

Mihalca: bg. *Mihalka*.

Mihalcea: cf. bg. *Mihalčo*, căruia îi va fi corespunzînd un „feminin" *Mihalča;* cf. *Mihalca* alături de *Mihalcu*.

Mihalcică: *Mihalca* sau (și) *Mihalcea* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Mihalcu: bg. *Mihalko*.

Mihale(a): același cu *Mihali* (v. mai jos s.v.); cf. n. top. *Mihalea*.

Mihalescu < *Mihale* (v. numele precedent) cu suf. *-escu*.

Mihali: gr. *Mihali(s)*.

Mihalic: pol. *Michalik*.

Mihaliș: cf. pol. *Michaliszyn*.

Mihalovici: *Mihale* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.

Mihalschi: bg. *Mihalski* sau (și) pol. *Michalski*.

Mihanciuc: cf. ucr. *Myhańuk*, *Mihalynčuk*.

Mihart

Mihașcă: cf., pt. temă, ucr. *miha* „o plantă"; *-așcă* este forma feminină a suf. *-așcu*.

Mihădaș: același cu *Mihadaș* (v. mai sus, s.v.).

Mihăeanu < n. top. *Mihăieni* (Ardeal).

Mihăicescu < *Mihăiță* (v. mai jos, s.v.); pt. *ț* > *č*, cf., de ex., *Bistriceanu* < *Bistrița*.

Mihă(i)escu < *Mihai;* cf. n. top. *Mihăiești.*

Mihăiesei: genitivul lui *Mihăiasa* < *Mihai* cu suf. *-easă.*

Mihăieș: *Mihai,* cu suf. diminutival *-aș,* devenit *-eș* (cu *a* > *e,* sub influența lui *i* precedent).

Mihăilă: același cu *Mihail.*

Mihăileanu < n. top. *Mihăileni;* ar putea fi uneori și un derivat de la *Mihail* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Mihăilescu < *Mihail;* cf. n. top. *Mihăilești.*

Mihăiță: *Mihai,* cu suf. diminutival *-iță;* cf. n. top. *Mihăița.*

Mihăițoiu: *Mihăiță* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Mihăiuțiu: *Mihai,* cu suf. diminutival *-uț* (*-iu* reprezintă pronunțarea „moale" a lui *ț* și respectiv articularea numelui).

Mihălceanu < n. top. *Mihălceni;* uneori ar putea fi un derivat de la *Mihalcea* sau (și) *Mihalca (Mihalcu),* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Mihălcescu < *Mihalcea* sau (și) *Mihalca (Mihalcu)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Mihălcioiu: *Mihalcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mihălciuc: același cu *Mihanciuc* (v. mai sus, s.v.) (?)

Mihălucă: *Mihala* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă.*

Mihăluș: *Mihala* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*

Mihălțeanu < n. top. *Mihalț* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*

Mihălțianu: același cu numele precedent.

Mihăț: același cu *Miheț* (v. mai jos, s.v.).

Mihățoiu: *Mihăț* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Miheleș: gr. *Mihelis* sau (și) pol. *Michelis,* cu *-is,* simțit ca sufix, înlocuit prin *-eș.* Sau (și) *Mihelea* (Pașca, p. 280), cu suf. *-eș.*

Miheț: *Mihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*

Mihiș: *Mihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iș.*

Mihnea: bg. *Mihne.*

Mihoc: *Mihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival sau (și) augmentativ *-oc.* Cf. și ung. *mihók* 1. „neîndemînatic"; 2. „neghiob, tont".

Mihoce: *Mihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oce* (femininul lui *-oci*).

Mihoiu: *Mihu* (v. mai jos, s.v.), su suf. *-oiu.*

Mihon: pol. *Michoń.*

Mihora: cf., pt. temă, pol. *Michorowskoi.*

Mihordea: *Mihort* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*

Mihoreanu < n. top. *Mihoreni.*

Mihort: același cu *Mihart* (v. mai sus, s.v.).

Mihu(l): bg. *Miho* sau (și) gr. *Mihos, Mihu.*

Mihudan: cf. gr. *Mihudi(s).*

Mihulcă: *Mihul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că.*

Mihuleac: ucr. *Mykulljk.*

Mihulecea: *Mihuleac,* cu suf. *-ea.*

Mihulescu < *Mihu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Mihulețiu: *Mihu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(ul)eț;* cf. și pol. *Mikulets.*

Mihuț(a): același cu numele următor.

Mihuță: *Mihu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță;* cf. n. top. *Mihuța.*

Mihuțeanu: *Mihuța* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Mihuțescu < *Mihuță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Mihuțoiu: *Mihuță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mija: bg. *Midža;* cf. și bg. *Mižev, Mižov,* a căror temă este *miž.*

Mijă: același cu numele precedent.

Mijea: același cu *Mija* (v. mai sus, s.v.). *e* poate fi suf. *-e(a)* sau arată pronunțarea „moale" a lui *j.* Cf. n. top. *Mijea.*

Mijlovariu: pare a fi o formă hipercorectă (cu *mi-* pt. *ni-*) a lui *Nijlov(e)anu* < n. top. *Neajlov.*

Mikanaru: dacă *-aru* e o greșeală de transcriere (pt. *-oru*) avem o variantă hipercorectă *(mi-* în loc de *ni-)* a lui *Nicanor,* nume calendaristic.

Mike: bg. *Mike* sau (și) gr. *Mike.*

Mikotof: cf., pt. temă, pol. *Mikutowicz.*

Mikulaș: *Micu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ul* + *aș;* cf. și bg. *Mikul,* pol. *Mikulets.*

Milac: sl. *Milak.*

Milaciu: cf. bg. *Milačko.*

Milacovici: *Milac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*

Milan: bg., pol., rus. *Milan* sau (și) gr. *Milanos, Milanu;* cf. și it. *Milan(o).* Cf. n. top. *Milanul.*

Milandru: gr. *Melandri(s).*

Milarez

Milariu: bg. *Milar.*

Milca: bg. *Milka.*

Milcescu < *Milca* sau (și) *Milcu* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Milcică: *Milcu* sau (și) *Milciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Milciu: bg. *Milčo.*

Milcomete: același cu *Milcomete* (v. mai departe, s.v.).

Milcoveanu < n. top. *Milcov,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Milcovici: bg. *Milkovič.*

Milcu: bg. *Milko.*

Milculescu < *Milcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Mile(a): bg. *Mile;* cf. n. top. *Milea.*

Mileff: bg. *Milev;* cf. și *Milev* (v. mai jos, s.v.).
Mileghi: cf. gr. *Melegos, Meleki(s).*
Milencovici: bg. *Milenković.*
Milentie: același cu *Melinte* (v. mai sus, s.v.).
Milescu *Mil(l)e* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Milescu, Milești.*
Mileticiu: bg. *Miletič.*
Miletineanu < n. top. *Miletin,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Milev: bg. *Milev.*
Mil(l)ian: srb. *Miljan.*
Milica: același cu numele următor.
Milică: *Mil(l)e* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Milicescu < *Milică* (v. numele precedent); cf. n. top. *Milicești.*
Milicici: tema este srb. *Milić,* care a mai primit o dată suf. *-ić;* cf. și bg. *Miličev.*
Milieș: srb. *Milijaš.*
Miliganu: *mileag,* variantă a lui *meleag,* cu suf. *-eanu* sau < n. top. *Meleg* (-Havaș). Cf. și *Mileghi* (v. mai sus, s.v.).
Milinton: cf. gr. *Melenti(s),* bg. *Milintev.*
Milincovici: srb. și bg. *Milinko,* cu suf. sl. *-ović.*
Milinovici: srb. și bg. *Milin,* cu suf. sl. *-ović.*
Militaru(l): *militar;* cf. n. top. *Militarul, Militari.*
Milităroiu: *Militaru* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Militeanu: bg. *Militi(j),* cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Milet* (Asia Mică).
Miliță: bg., srb., ucr., rus. *Militso.*
Milițescu < *Miliță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Milițiu: „masculinul" lui *Miliță* (v. mai sus, s.v.), cu *-i,* care arată pronunțarea „moale" a lui *ț,* și cu *-u* „articolul".
Milițoiu: *Milița* sau (și) *Milițiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Miliutin: bg. *Mjliutin.*
Milivoi: s.cr. *Milivoje.*
Milko: bg. *Milko;* cf. *Milcu* (v. mai sus, s.v.).
Milla: bg. *Mila.*
Mille(a): același cu *Mile(a)* (v. mai sus, s.v.).
Mil(l)o: bg. *Milo* sau (și) gr. *Milos, Milu.*
Milloteanu: sl. *Milota,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Cf. și *Milotin, Milutin* (v. mai jos, s. v.).
Miloaia: feminin, cu suf. *-oaie,* al lui *Milu* (v. mai jos, s.v.).
Milocvici: cf., pt. temă, sl. *Milojka, Milojko,* cu suf. sl. *-ović.*
Miloiescu < *Miloiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Miloiu: *Milu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Miloli: gr. *Milof(as).*
Milon: gr. *Milona(s), Miloni(s).*
Miloș: sl. *Miloš.*
Miloșeanu: *Miloș* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Miloșescu < *Miloș* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Miloșești.*
Miloșevici: *Miloș,* cu suf. sl. *-evič;* cf. bg. *Miloševi(ski).*
Milotin: sl. *Milotin.*
Milotoiu: *Milota* (neatestat). În bulgară, de la *Milo* sau (și) ceh. *Milota.*
Milovan: bg., rus. *Milovan;* cf. n. top. *Milovanul.*
Milovici: sl. *Milo,* cu suf. sl. compus *-ović* (cf. bg. *Milov*).
Milozi: gr. *Milosis.*
Miltiade: gr. *Miltiadis.*
Milu: sl. *Milo;* cf. și gr. *Milos, Milu.*
Milutin: bg. *Milutin.*
Miluț(ă): *Milu* sau (și) *Milo* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă).*
Mimi: gr. *Mimmi(s).*
Mimiș: același cu *Memișu* (v. mai sus, s.v.).
Mina: gr. *Mina(s)* sau (și) bg., ucr., rus. *Mina.*
Minac: bg. *Minak.*
Minarat: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *minaret* „turnul înalt al geamiilor".
Minas: gr. *Minas.*
Minca: bg. *Minka.*
Mincă: același cu numele precedent.
Mincea: bg. *Minča.*
Minchia: pol. *Minke.*
Minciov: cf. bg. *Minčev,* care va fi avînd alături un *Minčov.*
Minciu: bg. *Minča.*
Minciulescu < *Minciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Minciună: *minciună.*
Minciunescu < *Minciună* (v. numele precedent); cf. n. top. *Minciunești.*
Minciurescu: același cu numele precedent; trebuie să fie originar dintr-o regiune cu *-n-* > *r* (cf. DA, care are cîteva citate din sec. XVI cu *-r-*).
Minco: bg. *Minko;* cf. și *Mincu* (v. mai jos, s.v.).
Mincovici: *Mincu* (adică sl. *Minko*), cu suf. sl. *-ović;* cf. pol. *Minkiewicz.*
Mincu: bg. *Minko;* cf. și pol. *Minko.*
Minculeasa: *Mincu* (v. numele precedent), cu suf. compus *-uleasă.*
Minculescu < *Mincu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Minculoiu: *Mincu,* cu suf. *-oiu.*
Mindirgiu: *mindirgiu,* variantă, absentă în dicționare, a lui *mindirigiu* „meseriaș care lucrează saltele și plăpumi".
Mindoianu: cf. bg. *Mindo(v).*
Minea: *Mina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* ar putea fi un derivat, cu același sufix, de la un *Minu* (< bg. *Mino*), absent în fișierul meu. Cf. n. top. *Minea.*

Mineață: pare a fi o abreviere, existentă în vorbirea curentă, a lui *dimineață*, în formula de salut *bună ~:* cf. *'neața, la moș Ajun*. Mai puțin probabil un derivat, cu suf. *-eață*, de la *Min(e)a*.

Minei: *Min(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei* sau, poate mai probabil, *minei*, variantă a lui *miner*. Cf. și ucr., rus. *Menej*.

Minescu < *Minea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Minetos: gr. *Minetos*.

Mineu: *mineu*, variantă a lui *miner;* cf. și *Minei* (v. mai sus, s.v.), it. *Minéo*.

Mingard: gr. *Mingardos, Mingardu;* cf. n. top. *Mingărdoaia*.

Mingea: *ming(i)e;* cf. și bg. *Mindžo(v)*.

Minghel: pol. *Mengel;* cf. și it. *Minghelli*.

Mingiță: *Mingea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță;* ar putea fi și *mingiță*, diminutiv al lui *ming(i)e*, absent în dicționare.

Mingiuc: ucr. *Minčuk*.

Mingociu: tema *(ming-)* poate fi și bg. dial. *mingo* „om delicat, fin" și gr. *Mingos, Mingu* (cu suf. *-oci.*)

Mingopol: gr. *Mingopulos, Mingopulu*.

Minică: *Min(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Miniță: *Min(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Miniu: bg. *Minju*.

Minoc: bg. *Minokov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov*.

Minoiu: *Minea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Minoni: it. *Menoni*.

Minoru: pol. *Minor*.

Minovici: *Min(e)a* sau (și) *Minu* (absent în fișierul meu, cf. mai sus, s.v. *Minulescu*), cu suf. sl. *-ovič*.

Minteanu: *mintean* „haină țărănească bărbătească".

Mintenaș: *mintenaș* diminutiv al lui *mintean* (v. numele precedent).

Mintianschi: pare a fi *Mintean(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. pol. *-ski*.

Mintuță: *mintuță*, diminutiv al lui *minte*.

Mință: bg. *Mintsi*, gr. *Mintsos, Mintsu*, pol. *Mints*.

Mințescu < *Mință* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Mințian < n. top. *Mintia* sau (și) *Mintiul* (Ardeal). Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Menți*.

Minulescu < *Min(e)a* sau (și) *Minu* (<bg. *Mino*), absent în fișierul meu (îl are DO, p. 110), cu suf. *-escu*.

Minune: *minune*.

Minuț: *Minu* (v. mai sus, s.v. *Minulescu*), cu suf. diminutival *-uț*.

Mioară: *mioară*.

Mioc: același cu *Mihoc* (v. mai sus, s.v.).

Mioneci: cf. gr. *Mionis*.

Mioșcu: bg. *Mio*, cu suf. *-așcu*.

Mir(u): bg. *Miro*, rus. *Mir*.

Mira: bg., rus. *Mira*.

Miracovici: cf. pol. *Mirakowski*.

Miran: bg. *Miran*.

Mirancea: cf. bg. *Mirănčo*, care va fi avînd alături un „feminin" *Miranča*.

Mirălai: cf. gr. *Mirali(s)*.

Mirăuțanu < n. top. *Mirăuțeni* sau *Mirăuță*, cu suf. *-anu*.

Mirăuță: *Mir(u)* sau (și) *Mirea*, cu suf. compus *-ăuț(ă)*. Ar putea fi și un sl. *Mirovtsi* (cf. *Cernăuți* < ucr. *Černovtski*).

Mircan: bg. *Mirkan*.

Mircea: bg. *Mirča;* cf. n. top. *Mircea*.

Mircescu < *Mircea* (v. numele precedent); cf. n. top. *Mircești*.

Mircianu < n. top. *Mircea*, cu suf. *-anu*.

Mircioiu: *Mircea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Mirciu: bg. *Mirčo*.

Mirco: srb. *Mirko*.

Mircuță: *Mirco* (v. numele precedent), eventual un *Mircu*, absent în fișierul meu, cu suf. diminutival *-uță*.

Mirea: *Mir(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Mirean: bg. *Mirjan* sau (și) < n. top. *Mireni*.

Mirel: diminutiv, cu suf. *-el*, de la *Mir(u)* sau (și) *Mirea* (v. mai sus, s.v.).

Mirescu < *Mirea* sau (și) *Mir(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mirești*.

Mireștean < n. top. *Mirești*, cu suf. *-ean*.

Mireț: *Mir(u)* sau (și) *Mirea*, cu suf. diminutival *-eț*.

Mireuță: același cu *Mirăuță* (v. mai sus, s.v.).

Mirgioiu: bg. *Mirdžo* (și *Mirdže*), care va fi existînd (sau existat) și în antroponimia noastră, cu suf. *-oiu*.

Mirghiș: cf., pt. temă, bg. *Mirgo(v)*.

Mirianici: *Mirean* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.

Mirică: *Mir(u)* sau (și) *Mirea* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Miricescu < *Mirică* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Miricești*.

Mirícioiu: *Mirică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Mirilă: *Mir(u)* sau (și) *Mir(e)a*, cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Mirila*.

Miriloiu < *Mirilă* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Mirion: gr. *Miriuni(s)*.

Miriște: *miriște*.

Miriță: *Mir(e)a* sau (și) *Mir(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.

Mirițeanu: *Miriță* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Mirițoiu: *Miriță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Miriuță: același cu *Mereuță* (v. mai sus, s.v.).

Mirmilică: cf. gr. *Mirmiri(dis), Mermiri(s).*
Miro: bg. *Miro.*
Mirocha: pol. *Mirocha.*
Mirodeanu: gr. *Mirodia(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Mirodnaia: finala *(-naia)* ne trimite la un nume de origine rusească.
Mirodonc: tema pare a fi aceeaşi ca a celor mai multe dintre numele precedente.
Mirodot: aceeaşi observaţie ca la numele precedent; finala *(-dot)* pare a fi grecească.
Miroescu < *Miroiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Miroevschi: cf. bg. *Miroev*, care va fi avînd alături un *Miroevski*. Cf. numele precedent, care este echivalentul pur românesc.
Miroiu: *Mir(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Miroj.*
Miromin
Miromir: pare a fi acelaşi cu *Miroslav* (v. mai jos, s.v.), în sensul că *-slav* şi *-mir* sînt echivalente, cum arată Mikl., p. 76 (290), s.v. *mirŭ.*
Miron: nume calendaristic; cf. bg., rus. *Miron*, gr. *Mironi(s).*
Mironaş: *Miron* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aş.*
Mironceanu < n. top. *Mirăuţeni.*
Mironescu < *Miron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Mironică: *Miron* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Mironiuc: pol. (< ucr.) *Mironiuk.*
Mironţov: *Mirăuţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov.*
Miroslav: sl. *Miroslav;* cf. n. top. *Miroslava, Miroslăveşti, Mirosloveni.*
Miroşi: pol. *Mirosz* (cu *-i*, care arată pronunţarea „moale" a lui *ş* precedent). Şi în alte limbi slave există *Miroš*. Cf. n. top. *Miroşi.*
Mirto: gr. *Mirto.*
Mirulescu < *Miruli* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Miruli: cf. gr. *Neruli(s)*, cu *m-* prin hipercorectitudine fonetică (*m* a fost simţit ca *ń* (< *m* + *i*).
Miruţ: *Mir(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ.*
Mirvald: cf. pol. *Merwart.*
Mis(s)ail(ă): nume calendaristic (DO, p. 112); cf. ucr., rus. *Misail.*
Misailescu < *Misail(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Misarca: *misar* „măcelar", cu suf. fem. *-că.*
Misargiu: *mesarciu*, variantă a lui *meserciu* „măcelar", care, în dicţionarele lui Candrea şi Scriban, sînt date cu accentul pe *i.*
Miscencul
Mischie: femininul lui *mischiu* (v. mai jos, s.v. *Mischiu*).
Mischin: tc. *miskin* „neglijent; indiferent; leneş".
Mischinca: *Mischin* (v. numele precedent), cu suf. *-ea;* dacă accentul stă pe silaba finală, avem un diminutiv feminin.
Mischiu: *mischiu* 1. „oţel de calitate superioară"; 2. „tocilă de oţel"; 3. „sabie"; 4. „de oţel"; 5. „de culoarea oţelului".
Miscu: bg. *Mitsko.*
Miscurici: *miscurici*, variantă a lui *mişcorici*, pl. „viermi intestinali"; cf. *a avea* ~ „a fi neastîmpărat".
Misescu < *Misso* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Miseşti.*
Misihănescu < arm. *Misihan;* cf. n. top. *Misihăneşti.*
Misinga: cf. *Mişinga* (v. mai jos, s.v.).
Misionescu: acelaşi cu *Misihănescu* (v. mai sus, s.v.).
Mis(s)ir: gr. *Missir, Mis(s)iri(s).*
Mis(s)irliu: *misirliu* 1. „egiptean"; 2. „soldat din armata vechiului Egipt"; 3. „porumbel de rasă bună cu ciocul mic". Cf. şi gr. *Misirli(s).*
Misoagă
Misso: bg. *Miso* sau (şi) gr. *Mis(s)os.*
Mistocle: pare a fi *Temistocle*, cu apocopa lui *te-* în fonetică sintactică.
Mistode: *Miftode* (v. mai sus, s.v.) contaminat cu *Istodor* (v. la *I*, s.v.).
Mistodinici: *Mistode* (v. numele precedent), cu un sufix compus, greu de explicat (*-in+-ici;* cf. *-ilici* din *Şeptilici* < *şepte...*).
Mistreanu: acelaşi cu numele următor (diferă numai grafic).
Mistriianu: *mistrie* „unealtă de zidărie", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi şi un derivat, cu acelaşi sufix, de la *mistriu* „pestriţ".
Mistrinescu < *Mistreanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Mişa: bg. *Miša* sau (şi) ung. *Misa* „Michel".
Mişan: bg. *Mišan.*
Mişarca: *mişarcă* „femeie cu purtări urîte".
Mişca: ung. *Miska* „Michel" sau (şi) acelaşi cu *Mişcă* (v. mai jos, s.v.); ar putea fi şi *Mişa* (sau/şi *Mişea*) (v. s.v.), cu suf. sl. *-ka;* cf. *Mişcu* (v. mai jos, s.v.).
Mişcalencu: ucr.
Mişcariu: cf. bg. *Miškarov*, al cărui suf. (*-ov*) a fost lăsat la o parte.
Mişcă: *mişcă* „obiectul (făcut dintr-o batistă etc.) care serveşte la jocul de-a mişca"; ar putea fi, uneori, şi acelaşi cu *Mişca* (v. mai sus, s.v.).
Mişcol: *mişcul* „moşmon" (o plantă).
Mişcu: bg. *Miško.*
Mişea: *Mişa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau acelaşi cu *Mişa* (*e* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Mişescu < *Miş(e)a* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*
Mişcovici: sl. *Miško* (v. mai sus, s.v. *Mişcu*), cu suf. sl. *-ović*; cf. bg. *Miškov*, pol. *Miszkiewicz.*
Mişicu: *Miş(e)a* sau (şi) *Mişu* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*

Mișinga: cf. bg. *Mišinkov* și (sau) *Mešinkov* (<*mešinka* „ventricul").
Mișoancă: *meș* „nod la lemne", cu suf. *-oancă*. (?)
Mișoară: cf. bg. *Mišorov*.
Miștorică: *măștăr*, variantă a lui *meșter*, cu suf. diminutival *-ică*.
Mișu: bg. *Mišo*.
Mișuga: cf. *mișugai*, variantă a lui *jimigai* „resturi care se aruncă"; „pește mic, plevușcă".
Mita: bg. *Mita* sau hipocoristic de la *Dumitra*.
Mitache: gr. *Mitaki(s)*; ar putea fi, uneori, și *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Mitacu: bg. *Mitak*.
Mitan: bg. *Mitan*; cf. și *Mitu* (v. mai jos, s.v.), de la care un derivat cu suf. *-an* este posibil (cf. *Mitran* < *Mitru*).
Mitarcă: *mitarcă* „o ciupercă", numită și *minătarcă*.
Mitar(i)u: *mitar* 1. „vameș"; 2. „cămătar".
Mită: același cu *Mita* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și *mită* (în special cu sensul vechi de „camătă").
Mităchescu < *Mitache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mitcă: bg. *Mitka*.
Mitchicoiu: *Mitcă* (v. numele precedent), cu suf. compus *-icoi*.
Mite(a): hipocoristic al lui *Dumitru*; bg. *Mite*; ar putea fi, uneori, și *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Mitelea: *Mite(a)* (v. numele precedent) sau (și) *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el(ea)*; cf. și pol. *Metelski*, al cărui *-ski* a putut fi înlocuit prin suf. *-ea*.
Mitenco: tema este aceeași ca a numelui următor, cu suf. ucr. *-enko*.
Mi(t)tescu < *Mitu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Mite(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mitești*.
Mitia: același cu *Mitea* (v. mai sus, s.v.).
Mitică: *Mite(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Miticovici: pare curioasă această formație (*Mitica* + suf. sl. *-ovič*;) de preferat e să pornim de la bg. *Mitikov*.
Miticu: bg. *Mitikov*; mai puțin verosimil mi se pare un derivat cu suf. *-ic* (articulat *-icu*) de la *Mite(a)* sau *Mitu*.
Mitilonovici: cf., pt. temă, *Mitelea* (v. mai sus, s.v.), deși nu văd posibilitatea unui derivat cu suf. *-(on)ovici*.
Mitina: *Mite(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ină*; cf. și bg. *Mitin*.
Mitincu: acelașii cu *Mitenco* (v. mai sus, s.v.).
Mititelu: *mititel*; cf. n. top. *Mititelul*.
Mititileanca: *Mititelu* (v. numele precedent), cu suf. *-eanu* (absent în fișierul meu) și suf. fem. *-că*.
Mitituc: *mitituc*, variantă necunoscută dicționarelor, a lui *mititioc* „mititel".
Mitoaica: *Mite(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. feminin compus *-oaică*.
Mitoc: *mitoc*, variantă a lui *metoc* „mănăstire subordonată altei mănăstiri"; cf. n. top. *Mitocul*.
Mitocar(i)u: *mitocar*, variantă, absentă în dicționare, a lui *metocar* „călugăr însărcinat cu administrarea unui metoc".
Mitoiu: *Mitu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Mite(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mitoșariu: *metoșar*, sinonim cu *metocar* (v. mai sus, s.v. *Mitocariu*).
Mitoșeriu: *mitoșer*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *mitoșar* (v. numele precedent).
Mitra: hipocoristic de la *Dumitra* sau bg. *Mitra*.
Mitrache: *Mitra* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.
Mitran: bg. *Mitran*.
Mitrana: bg. *Mitrana*.
Mitrancă: cf. bg. *Mitranko*, alături de care va fi existînd un fem. *Mitranka*.
Mitranchi: genitiv (*Mitranchii*) al lui *Mitranca* (v. numele precedent).
Mitranei: genitivul lui *Mitrana* (v. mai sus, s.v.).
Mitrașca: cf. bg. *Mitraško*, alături de care există, probabil, și fem. *Mitraška*.
Mitră: același cu *Mitra* (v. mai sus, s.v.).
Mitrăchiță: *Mitrache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Mitrănescu < *Mitran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mitre(a): hipocoristic de la *Dumitru*. sau bg. *Mitre*.
Mitreanu < n. top. *Mitreni*.
Mitrescu < *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.).
Mitric(ă): *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ic(ă)*.
Mitrichiță: *Mitric(ă)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-iță*.
Mitrici: *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Mitricioiu: *Mitrici* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Mitriciună: *Mitrici* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-un(ă)*.
Mitricoiu: *Mitric(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mitricosu: dacă nu-i o greșeală de transcriere (pentru *-oiu*, v. mai sus, s.v.), pare curioasă o formație cu *-os* de la un antroponim (*Mitrică*).
Mitriș: pare a fi același cu *Mitrici* (v. mai sus, s.v.), în graiuri cu reducerea lui *č* la *š*.
Mitriță: *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*; cf. și bg. *Mitritsa*.

Mitroaica: *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. fem. *-oaică*.
Mitrofan: bg., ucr., rus. *Mitrofanov;* cf. n. top. *Mitrofani*.
Mitrofanovici: *Mitrofan* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ović*.
Mitroi(u): *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Mitroj*.
Mitroiescu < *Mitroi(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Mitroschi: pol. *Mitrotski*.
Mitrovici: pol. *Mitrowicz*.
Mitru: bg. *Mitro* sau, uneori, < *Dumitru*.
Mitrulescu < *Mitru* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.
Mitruș: *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau *Mitru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-uș;* cf. și bg. *Mitruš*.
Mitruț(iu): *Mitre(a)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mitru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț* (*-uțiu* este *-uț*, cu *ț* pronunțat moale și cu „articol").
Mitu: hipocoristic de la *Dumitru;* cf. și bg. *Mito*.
Mitucă: *Mitu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.
Mitulescu < *Mitu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Mituleț: *Mitu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Mituțoiu: *Mituță* (absent în fișierul meu, dar real, diminutiv cu suf. *-uță* de la *Mitu*), cu suf. *-oiu*.
Mițan: bg. *Mitsan*.
Mițea: cf. bg. *Mitsko*, căruia îi va fi corespunzînd un fem. *Mitska*, și *mițcă* „șapcă".
Mițoiu: *Mițu(l)* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Mițu(l): bg. *Mitso*.
Mițulea: *Mițu(l)* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Mitsul*.
Mițulescu < *Mițu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Miu: bg. *Mio* sau (și) *Mihu* (v. mai sus, s.v.), cu sincoparea lui *h* (simplă aspirație); cf. n. top. *Vîrful Miului*.
Miulescu < *Miu* (v. numele precedent); cf. n. top. *Miulești*.
Miuț(a): *Miu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Miuțescu < *Miuț(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Mizea: gr. *Miza*, cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Mizo*.
Mizileanu < n. top. *Mizil*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Mizilică: *mizilic* „gustare (fină); mîncare frugală; semințe de dovleac sărate și prăjite; floricele".
Miziniuc: ucr. *Mizyňuk*.
Mizoi: bg. *Mizov*.
Mizulescu < *Mizea* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mizu* (< bg. *Mizo*), absent în fișierul meu.
Mîciu: bg. *Măčo;* cf. și *micioc*, variantă a lui *mițoc* „pisic".
Mîinea: bg. *Măjno*, cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Mîineasca*.
Mîlcomete: *milcom*, variantă a lui *molcom* „pașnic; bun, blînd", cu suf. *-ete*.
Mînăscurtă: *mînă scurtă*.
Mînăstireanu < n. top. *Mînăstirea*, cu suf. *-anu*.
Mîndăcanu: cf. bg. *Mandakov*.
Mîndălac: *mîndălac* „alunele" (o plantă).
Mîndra: același cu *Mîndră* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Mîndra*.
Mîndraru < n. top. *Mîndra*, cu suf. *-ar(u)*.
Mîndraș: *Mîndru* sau (și) *mîndru*, cu suf. diminutival *-aș*.
Mîndră: *mîndră*, femininul lui *mîndru* (v. mai jos, s.v. *Mîndru*).
Mîndrea: *Mîndru* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *mîndru*, cu suf. *-ea*.
Mîndreanu < n. top. *Mîndra* sau (și) *Mîndru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mîndreci: *Mîndru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eci*.
Mîndrescu < *Mîndru;* cf. și n. top. *Mîndrești*.
Mîndresi: genitivul lui *Mîndreasa* (< *Mîndru*, cu suf. fem. *-easă*).
Mîndreș: *Mîndru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eș;* ar putea fi, chiar mai ușor, un derivat, cu acest sufix, de la adj. *mîndru*.
Mîndricel: *mîndru* sau (și) *Mîndru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival compus *-icel*.
Mîndrilă: *Mîndru* sau (și) *mîndru*, cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Burcutul* ∾ și *Pîrîul lui Mîndrilă*.
Mîndroc: *mîndroc*, variantă, absentă în dicționare, a lui *mîndruc* (< *mîndru*, cu suf. diminutival *-uc*).
Mîndroceanu: *Mîndroc* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mîndroiu: *Mîndru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mîndru: *mîndru*, care, în limba veche, însemna, mai ales, „înțelept; priceput; capabil".
Mîndruța: același cu *Mîndruță* (v. numele următor).
Mîndruță: femininul lui *mîndruț* (v. numele următor).
Mîndruț(i)u: *mîndruț*, diminutiv al lui *mîndru*, mai ales în poezia populară.
Mîndruc: *mîndruc*, diminutiv al lui *mîndru* (cu aceeași observație ca la numele precedent).
Mînea: cf. bg. *Mănju*, *Mănev*.
Mîneață: *mîneață*, variantă a lui *dimineață* (DA).
Mînecuță: *mînecuță*, diminutiv al lui *mînecă*.

Mîngescu < *Mangu* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Măngo(v)*.
Mînicuță: același cu *Minecuță* (v. mai sus, s.v.).
Mîniosu: *mînios*.
Mînjală: *mînjală*, variantă regională a lui *mînjeală*.
Mîntuleasa: *Mantu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-(l)easă*.
Mînțoagă: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Mîrțoagă* (v. mai jos, s.v.), deși modificarea fonetică *(r > n)* nu-i imposibilă. Cf. și gr. *Mantzuka(s)*.
Mînzar(i)u: *mînzar* „cioban care păzește mînzările" (= oile de 2—3 ani).
Mînzat(u): *mînzat;* cf. n. top. *Mînzatul*.
Mînzărescu < *Mînzaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mînzătescu < *Mînzatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mînzățeanu < n. top. *Mînzați*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Mînzicu: *mînzic*, diminutiv al lui *mînz*, absent în dicționare; DA are fem. *mînzică*.
Mînzu: *mînz*; cf. n. top. *Mînzul*.
Mînzușor: diminutiv, absent în dicționare, al lui *mînz;* a rezultat, cred, din *mînzișor*, cu *i > î*, ca în multe graiuri populare, devenit ulterior *u*.
Mîrculeț: variantă a lui *Mărculeț* (v. mai sus s.v.).
Mîrfu: cf. *(a) mîrfogi* „a rîncezi"; *mîrfota* „în mod dezordonat, neatent".
Mîrgociu: același cu *Murgoci(u)* (v. mai departe, s.v.); cf. *mîrg*, variantă a lui *murg*.
Mîrgoi: *Mîrgu*, absent în fișierul meu (< *mîrg;* v. numele precedent).
Mîrjabă: cf. *mîrjoală* „femeie stricată"; s-ar putea să avem de fapt, o greșeală de transcriere (*b* pentru *l*).
Mîrlan: *mîrlan* „om prost crescut, necioplit, grosolan, țopîrlan; prostănac".
Mîrlogeanu < n. top. *Mîrlogea*, cu suf. *-(a)nu*.
Mîrsu: derivat regresiv de la *mîrsei* „dorință de plăceri, poftă (trupească), patimă".
Mîrș(e)anu < top. *Mîrșani* sau (și) *Mîrșia*.
Mîrșu: derivat regresiv de la *mîrșav*.
Mîrț(u): cf. *mîrțînă* (fig.)„epitet injurios dat unei femei de moravuri ușoare".
Mîrțoagă: *mîrțoagă* „cal slab, prost îngrijit, gloabă".
Mîrz(e)a: *mîrzà*, același cu *mîrzac* (v. numele următor); accentul de pe finală a trecut pe inițială, ca, de ex., la *pașă* < *pașà*. Cf. n. top. *Mîrz(e)a*.
Mîrzac(u): *mîrzac* 1. „nobil, tătar care conducea o ceată ostășească"; 2. „lipsit de vlagă".
Mîrzan < n. top. *Mîrza;* ar putea fi și o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *mîrzac* (cf. *mîrzal*). Cf. n. top. *Mîrzănești*.
Mîrzencu: *Mîrz(e)a*, existent, probabil, și la ucraineni, cu suf. ucr. *-enko*.
Mîrzescu < *Mîrz(e)a;* cf. n. top. *Mîrzăști*.
Mîslea: cf. *mîslag*, variantă a lui *măslag* „ciumăfaie" (o plantă); cf. și n. top. *Mîslea* și n. pers. bg. *Mislo*.
Mîșcă: *mîșcă* „catîrcă"; cf. și bg. *Măško*.
Mîșcov: bg. *Măškov*, presupus de mine (v. numele precedent).
Mîșlea: cf. *mîșlău* „om căruia îi place să mănînce și să bea de la altul".
Mîtcă: *mîtcă*, nume a cîtorva obiecte de uz casnic.
Mîță: *mîță;* cf. n. top. *Mîța*.
Mîțel: diminutiv al lui *mîț* (v. numele următor), dat de DA sub forma *mîțăl*.
Mîțu: *mîț*, masculin al lui *mîță*.
Mîzgăreanu: *mîzgar* (existent, probabil, ca antroponim), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mîzgoi: *mîzg(ă)* 1. „sevă, seva arborilor"; 2. „noroi moale, lipicios și alunecos" etc., cu suf. *-oi*.
Mladen: sl. *Mladen*.
Mladenatz: sl. *Mladen* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ats*.
Mladenovici: sl. *Mladen* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Mladi: variantă a lui *Mladin* (v. numele următor).
Mladin: sl. *Mladin;* cf. și *Mladen* (v. mai sus, s.v.).
Mladinescu < *Mladin*, *Mladen* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mladinovici: același cu *Mladenovici* (v. mai sus, s.v.) sau (și) < sl. *Mladin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Mladoveanu: sl. *Mladov* (neatestat pentru mine), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mladovici: sl. *Mlada*, cu suf. sl. *-ović*.
Mlădinescu: același cu *Mladinescu* (v. mai sus, s.v.).
Mlădinica: același cu numele următor.
Mlădinică: *Mladen* sau (și) *Mladin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Mlădițeanu: *mlădiță* (eventual *Mlădiță* absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mleșniță: *mleșniță*, variantă a lui *meșniță* „mîncare preparată din lapte dulce fiert și îngroșat cu făină de grîu sau cu tăiețel".
Mneru: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Mineru*. Subst. *mîner* are multe variante, dar nici una cu *mn*.
Moaca: același cu numele următor.
Moacă: *moacă*, epitet pentru o persoană bleagă, înceată, leneșă sau disproporționată (mai ales cu capul mare).
Moajer: *moajer*, variantă a lui *mojar* „piuliță (pentru pisat)".
Moale: *moale*.
Moană: gr. *Mona(s)*.
Moangă: *moangă*, în formula *a da moanga*, folosită în jocul „de-a petricelele".
Moantă: *moantă*, variantă a lui *mohoandă* 1. „momlie"; 2. (fig.) „femeie proastă, toantă".

Moanță: cf. *Monța* (v. mai departe, s.v.).
Moaraș: ung. *marós* „înțepător, caustic, mușcător".
Moarcăș: ung. *markos* „solid, robust, zdravăn".
Moașă: *moașă* 1. „bunică"; 2. „babă"; 3. „femeie în vîrstă care asista pe țărance la naștere".
Moater: *moater* „om neglijent sau zdrențăros, prost îmbrăcat".
Moboi: bg. *Moba*, cu suf. *-oi*.
Moca: *moc*, masculinul lui *moacă* (v. mai sus, s.v. *Moacă*), cu suf. *-a;* cf. și gr. *Moka(s)*.
Mocojanu < n. top. *Mocod* (Ardeal). (?)
Mocan(u): *mocan* 1. „locuitor (român) din regiunile muntoase (în special ale Transilvaniei), cioban"; 2. „om cu apucături grosolane, om prost". Cf. n. top. *Mocanul, Mocani*.
Mocanașu: același cu *Mocănașu* (v. mai jos, s.v.).
Mocancea: *mocan* (eventual *Mocanu*), cu suf. sl. *-če* (cf. *Mihalcea* ș.a.).
Mocandei: „tema" pare a fi *mocan* (v. mai sus, s.v. *Mocanu*), face dificultăți partea finală.
Mocă: același cu *Moca* (v. mai sus, s.v.).
Mocănașu: *mocănaș*, diminutiv al lui *mocan*.
Mocănescu < *Mocanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mocăneață: *mocan*, cu suf. *-eață*, cu o funcțiune pe care n-o pot preciza; îmi „sună" ca un sinonim, cu nuanță peiorativă, a numelui următor.
Mocăniță: *mocăniță*, fem. lui *mocan*.
Mocănuș: *mocănuș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *mocan*.
Mocearov: bg. *Močurov*, influențat de *mociră* (< ung. *mocsár*).
Mocenzi: it.; cf. pol. *Moczyński*.
Mocia: cf. bg. *Moča*, care va fi avînd alături un fem. *Moča*.
Mocianu < n. top. *Mociu* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Mocioi(u): pare a fi o variantă, recentă (sub influența limbii literare), a numelui următor; cf. și *mocioi* „ud leoarcă".
Mocioni: același cu *Mocsonyi*.
Mociornița: același cu numele următor.
Mociorniță: *muciorniță* „strat gros de nămol rău mirositor; ciulineț".
Mociulschi: pol. *Moczulski*.
Mociuțchi: pare a fi același cu numele precedent, perceput aproximativ de românofoni.
Mocleasă: *mocles*, variantă a lui *mucles* „taci" și a familiei lui (*a mucli* etc.).
Mocofan: *mocofan* „om prost, bleg, tont; om bădăran, necioplit".
Mocofănescu < *Mocofan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Mocranschi: pol. *Mokrantski* (cf. observația făcută la numele precedent).
Mocreanu < n. top. *Mocrea* (Ardeal), cu suf. *-(a)nu*.
Mocsonyi: bg. *Močo*, cu suf. *-on* (< lat. *-oneus*), păstrat sub acest aspect fonetic pînă azi în graiul bănățean; cf. și srb. *močionitsa* „un maldăr de cînepă pus la topit".
Mocșoiu: ung. *Maksa* „Maximilian", cu suf. *-oi*.
Moculescu < *Moca* sau (și) *Moacă* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Moko*.
Mocuț: același cu numele următor.
Mocuță: *Moca* sau (și) *Moacă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Mocuțu: *Moca* sau (și) *Moacă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*; cf. numele precedent).
Modan: bg. *Modo* sau (și) *Moda*, cu suf. *-an;* cf. bg. *Modin*.
Modarcea: *modor*, variantă a lui *modur* „mohorît, posomorît", cu suf. *-cea;* cf. n. top. *Modîrceni*.
Modaș: bg. *Modo* sau (și) *Moda*, cu suf. *-aș;* cf. și ung. *módos* „cuminte, politicos, drăguț".
Modărău: cred că este o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *modoran* (v. mai departe, s.v.), cum probează paralela *bădărău — bădăran*.
Model: cf. pol. *Modelewski, Modelska;* ar putea fi și un bg. *Modo* sau (și) *Moda*, cu suf. diminutival *-el*.
Modică: bg. *Modo* sau (și) *Moda*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. și it. *Módica*.
Modigă: pare a fi același cu numele următor.
Modincă: cf. bg. *Modinko*, al cărui feminin, absent în izvoarele mele, ar putea fi *Modinka*.
Modîlcă: *modîlcă* „ganglion inflamat; umflătură".
Modîrjac: același cu *Mădîrjac* (v. mai sus, s.v.).
Modoacă: bg. *Modo* sau (și) *Moda*, cu suf. *-oacă* (femininul lui *-oc*).
Modoianu < n. top. *Modoaia*, cu suf. *-(a)nu*.
Modoiu: „masculinul" lui *Modoaia*, existent ca toponim.
Modolea: *(a) modoli*, variantă a lui *domoli*, cu suf. *-ea*.
Modoran: *modoran* „(persoană) cu apucături grosolane; bădăran"; cf. n. top. *Modorani*.
Modoreanu < n. top. *Modorani*.
Modran: *modru* 1. „mod, fel, chip". 2. „mijloc, cale", cu suf. *-an;* cf. bg. *Modrin* < *Modra*.
Modrea: *modru* (v. numele precedent), cu suf. *-ca*.
Modreanu < n. top. *Modreni*.
Modrescu < *Modrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Modroiu < *Modrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Modruga: *Modrea* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *modru* (v. mai sus, s.v. *Modran*), cu suf. *-ugă*, variantă a lui *-ucă*.
Modruz: cf., pt. temă, *Modran* (v. mai sus, s.v.), iar pt. sufix, *Cocuz* (v. la *C*, s.v.) și formații ca *hurduz — burduz* ș.a. Cf. și n. top. *Modruzul*, *Modruzești*.
Modval: rus.
Mofleanu < n. top. *Mofleni*.
Mofteoaia: femininul lui *Moftea* (< *moft*, cu suf. *-ea*), absent în fișierul meu.
Moftoiu < *Moftea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Moftolea: *moft*, cu suf. *-ole(a)*.
Moga: derivat regresiv de la *Mogoș* (v. mai jos, s.v.).
Mogapăț: același cu *Magopăț* (v. mai sus, s.v.); dacă *mog-* nu-i o greșeală de transcriere, avem a face cu influența lui *Moga* (v. mai sus, s.v.).
Moghină: *moghilă* (variantă a lui *movilă*)?
Moghiori < n. top. ung. *Magyar* (*-i* arată originea locală, echivalent al rom. *-eanu*).
Mogîldea: derivat regresiv de la *mogildeață* „vedenie, nălucire"; cf. și *mogildan* „momîie".
Mogîrdea: același, cred, cu numele precedent.
Mogîrdici: *Mogîrdea* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.
Mogîrdiceanu: *Mogîrdici* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Mogîrzan: *mogîrzan* „om mic de statură și diform din cauza grăsimii".
Moglan: *moglan* „om mare și voinic, dar prost, necioplit".
Moglașu: *măglaș*, variantă a lui *miglaș* „muncitor care taie, transportă și depozitează bulgări de sare în mină sau la suprafață" (cu *ă* > *o* prin asimilare la *m* precedent).
Moglău: este sinonimul lui *Moglan* (v. mai sus, s.v.) și înrudit prin temă cu acesta, întocmai ca *Modărău* și *Modoran*.
Moglescu < *Moglău* (v. mai sus, s.v.); cf. și *Moglan* (v. mai sus, s.v.).
Mogoanță: ung. *magonts* „răsad".
Mogoi: *Moga* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Mogoi*.
Mogorogea: *mogorogea* „om care abia vorbește, care nu pronunță bine; om tăcut, dar care nutrește sentimente de ură, de răzbunare etc.". DA îl derivă de la *(a) mogorogi*, cu etimologie necunoscută; cf. totuși ung. *mogor* „posomorit, morocănos". Cf. n. top. *Mogorogea*.
Mogoș: ung. *magos* „înalt"; de unde *mogoș* „înalt" (DA). Cf. n. top. *Mogoșul*.
Mogoșan(u) < n. top. *Mogoș* (Ardeal) sau (și) n. top. *Mogoșeni*.
Mogoșeanu < n. top. *Mogoșani*.
Mogoșiu: *Mogoș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*, dacă accentul stă pe silaba penultimă, sau *Mogoș* „articulat" și cu *ș* „moale" (*i* arată această particularitate fonetică).
Mogoșoiu: *Mogoș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mogulescu < *Moga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Moguț(u): *Moga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Mohai: *mohài*, variantă a lui *mohair*.
Mohan(u) < n. top. *Mohu* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Mohănescu < *Mohan(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Mohoinea: cf. *mohonie* „femeie foarte urîtă sau proastă, toantă".
Moholea: *mohoi* „om prost", cu suf. *-ole(a)*.
Moholică: *Moholea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Mohor(u): *mohor* „numele a mai multor plante erbacee".
Mohorăscu < *Mohor(a)* (v. numele precedent) sau (și) *Mohorea* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Mohor(e)a: *Mohor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Mohoreanu < n. top. *Mohorăni* sau *Mohor(ea)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Moia: bg. *Moja*.
Moian(u) < n. top. *Moi*; ar putea și un derivat de la *Moia* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Moican(u): bg. *Mojka* sau (și) *Mojko*, cu suf. *-an*; cf. și *Maican* (v. mai sus, s.v.).
Moiceanu < n. top. *Moiceni*.
Moicianu: același cu numele precedent.
Moiescu < *Moia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Moina: bg. *Mojna*; cf. și *moină*.
Moinea: *Moina* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Moineagu: *Moin(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eag*; cf. *moșneag*.
Moisa: același cu numele următor; cf. și ucr. *Mojsa*.
Moisă: același cu numele următor.
Moise: nume biblic.
Moiseak: ucr. *Mojšak* (cf. mai jos *Mojšuk*, absent în sursele mele, dar verosimil).
Moisei: bg., ucr., rus. *Moisej*, ucr. *Mojsej* cf. și n. top. *Moisei* (v. mai sus, s.v.).
Moisescu < *Moise* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Moisești* (Maramureș).
Moisii: același cu *Moisei* (v. mai sus, s.v.).
Moisică: *Moise* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*; cf. n. top. *Moisica*.
Moisidis: gr. *Moisidis*.
Moisil: *Moise* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-il(ă)* < sl. *-il*.
Moisin(i): it.
Moisiu: *Moise* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Mois(i)uc: ucr. *Mojšuk*.
Moisoiu < *Moise* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Moiș: ung. *Mois* „Moise".

Moișan(u) < n. top. *Moișa* sau (și) *Moișeni* (ambele în Ardeal).

Moișteanu < n. top. *Moiești*, presupus de mine (verosimil, dar neatestat), de la tema *Moia* (v. mai sus, s.v.).

Mojoiu: cf., pt. temă, bg. *Măžá*.

Mola: bg. *Mola* sau (și) gr. *Mola*, dacă accentul stă pe silaba inițială; dacă e accentuată ultima, *molá* 1. „preot musulman", 2. „judecător turc".

Molamed: tc.

Molatec: *molatec*, variantă a lui *molatic*.

Molănescu < *molan* (care va fi existînd și ca antroponim) 1. „moliu"; 2. „pește mic din apele de munte". Cf. n. top. *Molani*.

Molcuț: *molcuț*, diminutiv al lui *moale*.

Molda: *moldă* „albie"; troacă"; cf. și pol. *Molda*.

Moldan: *Molda* sau (și) *moldă* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Moldea: *Molda* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *moldă*, cu suf. *-ea*.

Moldovan(u): *moldovan*, variantă moldovenească și ardelenească a lui *moldovean*.

Moldovangiu: *Moldovan* (v. numele precedent) sau (și) *moldovan*, cu suf. *-giu*, care nu văd clar cum a putut fi atașat la o temă ca asta; cf. *mahalagiu* „locuitor al unei mahalale".

Moldoveanu: *moldovean;* cf. n. top. *Moldoveanul*, *Moldoveni*.

Moldt: germ. *Mold* „pămînt".

Molea: *moale* sau (și) *Moale* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Molența: cf. bg. *Moletsov* (< *molets* „liniștit, potolit, calm").

Moleșteanu < n. top. *Molești*, neatestat, dar verosimil, format de la *Moale* (v. mai sus, s.v.).

Molfea: *molfă* „gîlcă (la gît)" sau (și) *molfă* „femeie moale, leneșă", cu suf. *-ea;* ar putea fi și un derivat, cu același sufix, de la *(a) molfăi* „a mesteca cu greutate; a vorbi nedeslușit".

Molianiuc: cf. ucr. *Malaňuk*.

Molianu: *molean*, variantă a lui *molan* „moliu".

Molin: *molin*, variantă a lui *molid*.

Molinaru: același cu numele următor; ar putea fi și un derivat cu *-ar* de la *molin* (v. numele precedent); cf. *molidar* (variantă a lui *molid*), care a putut servi ca model.

Molnar: ung. *molnar* „morar".

Molocea: același cu numele următor, oarecum „articulat" (sau un „feminin" al acestuia).

Moloci: *moale*, cu suf. *-oci;* cf. *Murgoci* (< *murg*)*;* cf. și numele următor.

Molociniuc: ucr. *moločina* „mîncare cu (sau de) lapte", cu suf. ucr. *-juk*.

Molodeț: ucr., rus. *molodets* 1. „voinic"; 2. „tînăr de ispravă, om vrednic"; 3. (învechit) „băiat de prăvălie".

Mologheanu < n. top. *Mălădia* (Ardeal), cu *di* pronunțat *di* și apoi confundat cu *ği* (în graiurile nordvestice; toponimul citat se găsește în jud. Sălaj).

Moloiu: *moloi* „moliu".

Moloman(u): *moloman* „(om) leneș și moliu, pierde-vară; om prost".

Molomaș: tema este aceeași ca a numelui precedent, al cărui suf. *-an* va fi fost înlocuit prin *-aș*.

Moloșag: *moloșag* „moină".

Moloșteiu: tema *(moloș)* este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. *-otei* (cu *o* sincopat).

Molotoc: ucr., rus. *molotok* „ciocan".

Moman(u): bg. *Moma*, cu suf. *-an*.

Momcaș: bg. *Momko* sau (și) *Monko*, cu suf. diminutival *-aș*.

Momcilă: bg. *Momčil*.

Momiceanu < n. top. *Momiceni*, cu suf. *-anu*.

Momîrlan: *momîrlan* „om prost, nătărău; necioplit, bădăran; om leneș".

Mamuleanu < n. top. *Momul;* cf. și *mumular*, variantă a lui *mămular* „negustor (ambulant) de mărunțișuri".

Mon(u): bg. *Mono* sau (și) gr. *Monos*, *Monu*.

Mona: bg. *Mona* sau (și) gr. *Mona(s)*.

Monac(u): gr. *Monahos*, *Monahu*, cu *h* > *c* sub influența suf. *-ac*.

Monariu: același cu *Mănariu* (v. mai sus, s.v.).

Monastir: *monastir*, variantă a lui *mănăstire*.

Monca: bg. *Momka* sau (și) *Monka*.

Moncea: bg. *Momča* sau (și) *Monča*.

Moncia: același cu numele precedent.

Monciu: bg. *Momčo* sau (și) *Mončo*.

Monda: bg. *Mănda;* cf. și bg. *Mondo*, „masculinul" lui *Monda*.

Mondea: *Monda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Mondi: cf. *Mond(e)a* (v. mai sus, s.v.).

Mondicescu: același cu *Măndicescu* (v. mai sus, s.v.).

Mondir: *mondir*, variantă a lui *mundir* „tunică (militară)".

Mondiu: bg. *Măndju;* dacă *-iu* este suf. *-iu*, avem un derivat cu acest sufix de la *Mond(e)* sau (și) *Mondi* (v. mai sus, s.v.).

Mondoc: *Mond(e)a* sau (și) *Mondi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc;* cf. și *Bondoc* (v. la *B*, s.v.).

Mondoiu < *Mond(e)a* sau (și) *Mondi* (v. mai sus, s.v.).

Mondron: cf. ung. *monorú* „în formă de ou, oval".

Monea: *Mona* sau (și) *Mon(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Monofeiu: dacă *-f-* este o greșeală de transscriere (pt. *s*), avem gr. *Monoseis*.

Monora: n. top. ung. *Monora* (= rom. *Mănărade*, în Ardeal).

Monor(e)anu < n. top. *Monora* (Ardeal), cu suf. *-(e)anu.*
Monoteschi: cf. pol. *Montewska*, femininul unui *Montewski*, absent în sursele mele.
Montanu: gr. *Muntanos, Muntanu.*
Monteoru: *munteor*, diminutiv, absent în dicționare, dar atestat ca toponim, al lui *munte* (v. *Top. rom.*, p. 341—342).
Monța: ung. *Mantsa* „Lenuța".
Mora: bg. *Mora;* cf. și it. *Morra.*
Moraide: același cu numele următor.
Moraiti: gr. *Moraiti(s).*
Moranciu: cf. bg. *Morjan*, care ar putea avea un derivat cu suf. bg. *-ča (= če).*
Merandini: it. *Morandini.*
Morar: același cu *Morar(i)u* (v. mai jos, s.v.).
Morarașu: același cu *Morăraș(u)* (v. mai jos, s.v.).
Morar(i)u: *morar*; cf. n. top. *Morarul.*
Moraschi: același cu *Moravschi* (v. mai jos, s.v.).
Morașanu: același cu *Moroșan(u)* (v. mai departe, s.v.); *-ra* în loc de *ro* se explică prin varianta *moreșan* (dat de DA), al cărei *e* a devenit *ă* (sub influența lui *r*) și apoi *a* (sub influența lui *á* din silaba următoare).
Morat
Moravschi: bg. *Moravski* sau (și) pol. *Mórawski.*
Morăceț: *(a) morăi* 1. „a se purta neomenos"; 2. „a vorbi neclar, exprimînd nemulțumirea", cu suf. *-eț.*
Morăraș(u): *morăraș*, diminutiv al lui *morar.*
Morărescu < *Morar(i)u* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Morărești.*
Morăriș: *morăriș*, derivat, necunoscut dicționarelor, de la *(a) morări* „a practica meseria de morar", cu sensul atribuit de mine (după modelul *măciniș — măcinat*) care ar fi produsul acțiunii respective. Ar putea fi și *Moraru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Morcoș: ung. *Márkos* „Marcu".
Morcoșanu < n. top. *Morcoș* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Morcov: *morcov.*
Morcoveață: *morcov*, cu suf. (colectiv) *-eață.*
Morcoveiu: *morcov*, cu suf. diminutival *-ei.*
Morcovescu < *Morcov* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Morcovești.*
Mordășan < n. top. *Moardăș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Morea: gr. *Morea(s);* cf. și *Mora* (v. mai sus, s.v.).
Moreanu < n. top. *Moreni*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu.*
Morega: același cu *Moriga* (v. mai jos, s.v.).
Morenciu: *(a) morinci* 1. (și refl.) „a lucra ceva cu greutate"; 2. „a face treabă de mîntuială".
Morescu < *Mora* sau (și) *Morea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Morăști.*
Moreșeanu: același cu *Mureșeanu* (v. mai jos, s.v.).
Morez: gr. *Mores.*
Morfei: gr. *Morfeis.*
Moriga: ucr. *morig* „iarbă verde, fragedă".
Morindău: *morindău*, variantă, absentă în dicționare, a lui *morîndău* (v. mai jos, s.v.).
Morișca: *moriscă.*
Moriscanu: *moriscă*, cu suf. *-an;* ca formație, pare a fi un derivat de la n. top. *Morișca*, neatestat; cf. n. top. *Moriștea, Moriști.*
Morîn: *Morun* (v. mai jos, s.v.).
Morîndău: *morîndău* 1. „o plăcintă"; 2. „om mare, prost, bleg sau moliu".
Morjan: ung. *morzsa* „firimitură", cu suf. *-an.*
Morlova: cf., pt. temă, pol. *Morlewski, Morliński* și n. top. *Morlovești.*
Mormechi: același cu *Mormenche* (v. mai jos, s.v.).
Mormeci: tema *morm-* (v. mai jos, s.v. *Mormilă*), cu suf. *-eci.*
Mormenche: *morm-* (v. numele următor), cu suf. *-enchi.*
Mormilă: tema *(morm-)* este a verbului *mormăi*, iar suf. *-ilă* specific pentru derivarea poreclelor.
Mormocea: aceeași temă ca a numelui precedent, cu suf. *-oce(a).*
Mornăială: *mornăială*, variantă a lui *mormăială* „vorbire nedeslușită; bombăneală".
Moro: bg. *Moro;* cf. și gr. *Moros, Moru.*
Moroca: ucr., rus. *moroka* „grijă, cazna" sau (și) *(a) morocăni* „a mustra, a certa (cu ton ursuz); a bombăni", prin lăsarea la o parte a suf. verbal *(-ăni)* și alipirea la temă a suf. *-a*. Cf. și *moroc* „morcov".
Morocea: *Moroca* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Morocia: același cu numele precedent.
Morodan < n. top. *Moroda* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Morogan: *morogan* „pîrloagă".
Moroianu: *moroian* „locuitor din preajma munților Bucegi, în special păstor ardelean din această zonă"; cf. și n. top. *Moroieni, Valea Moroianului.*
Moroiu: *moroi* 1. „stafie, strigoi"; 2. „om înalt, greoi, gras"; cf. n. top. *Moroiești.*
Morolea: *marolă*, variantă a lui *marulă* „lăptucă", cu *a > ă* (cf. *mărulă*) și cu *ă > o* (prin asimilare la *m* precedent), cu suf. *-ea*. În graiul tecucean se spune *marole* (sg.).
Moroman: cf., pt. temă, *moromete* 1. „stafie, strigoi"; 2. „om leneș".
Moromete: *moromete*, variantă a lui *moromeș* 1. „stafie, moroc"; 2. „om leneș".
Moronescu < *Morun* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Mororașu: același cu *Morărașu* (v. mai sus, s.v.).

Moroşan(u): *moroşan* „maramureşan"; ar puta fi şi *moroşan*, variantă a lui *mureşean* (v. mai jos, s.v.).
Morovan: cf. bg. *Morov*.
Morozan: acelaşi cu numele următor.
Morozeanu < n. top. *Morozeni*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Morozov: rus. *Morozov*.
Morsima
Mortoca: *mortoc* „pisoi, cotoi", cu suf. *-a*.
Mortoflea: cf. numele următor.
Mortofleac: cf. *mortolog*, „(om) care umblă şi lucrează încet", a cărui finală *(-log)* a fost înlocuită (intenţionat, fiind vorba de poreclă) prin *fleac*.
Mortu: *mort* sau (şi) gr. *Mortos*, *Mortu*, săs. *Mohrt*, *Morth*; cf. n. top. *Mortul*.
Morţilă: *mort* (pl. *-ţi*), cu suf. *-ilă*.
Morţiu: *mort* (pl. *-ţi*) sau (şi) *Mortu* (v. mai sus, s.v.). cu suf. *-iu*; cf. şi gr. *Mortzos*, *Mortzu*.
Morţun: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, cu suf. *-un*; cf. *morţun* „om tăcut, închis şi rău".
Moru: acelaşi cu *Moro* (v. mai sus, s.v.).
Moruga: *morugă* „aliment foarte sărat".
Moruju: acelaşi cu *Moruş* (v. mai jos)?
Morun: *morun* (peştele) sau (şi) *morun* „(om) cu părul roşu; roşcat, roşcovan"; cf. n. top. *Morunul*.
Moruş: *moruş* „(despre animale) cu părul de culoare galbenă-roşiatică".
Moruşanu: acelaşi cu *Moroşanu* (v. mai sus, s.v.).
Moruşcă: *moruş* sau (şi) *Moruş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că*.
Moruţ: *Moru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Moruţanu < n. top. *Moruţ* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Moruzan(u) < n. top. *Moruzeni*; cf. şi *Morozan* (v. mai sus, s.v.).
Moruz(z)i: gr. *Muruzi(s)*.
Moruzof: acelaşi cu numele următor.
Moruzov: acelaşi cu *Morozov* (v. mai sus, s.v.).
Mosapiuc: cf. ucr. *Mospančuk*.
Moscaliuc: ucr. *Moskaluk*.
Moscalu(l): acelaşi cu *Muscalu* (v. mai jos, s.v.).
Moscăuţeanu < n. top. *Măşcăuţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Moschuna: gr. *Moshuna*.
Moscona: gr. *Moshona(s)*.
Moscopol: gr. *Moshopulos*, *Moshopulu*.
Moscoru: cf. *(a) moscoli* „a roade cu dinţii sau cu gingiile; a mozoli".
Moscoveanu < n. top. *Moscova*; ar putea fi şi bg. *Moskov*, cu suf. *-eanu* sau *Moskovski*, cu *-ski* înlocuit prin *-eanu*.
Moscovici: bg. (şi sl.) *Moskovič*.
Moscu: bg. *Mosko*; cf. şi gr. *Moshos*, *Moshu*.
Mosescu: gr. *Mos(s)e* sau (şi) bg. *Mosju*, cu suf. *-escu*.
Mosgos: cf., pt. temă, rus. *mozg* „creier; „măduvă"; „cap, minte" (glumeţ) — mai ales acest ultim sens, cu suf. *-os* (cf. *mintos*), într-o zonă bilingvă româno-rusă.
Moskov: bg. *Moskov*.
Mosoc: tema este aceeaşi ca a lui *Mosescu*, iar suf. *-oc*; cf. şi *mozoc*, variantă a lui *mazac* „neglijent, murdar".
Mosoia: cf. cele spuse la numele precedent, la a cărui temă s-a alipit suf. fem. *-oaie*.
Mosolschi: cf., pentru temă, rus. *Mosol*.
Mosor: *mosor*; cf. şi pol. *Mos(s)or*.
Mosora: *Mosor* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Mosoran < n. top. *Mosorul* (Ardeal); cf. şi numele următor.
Mosoreanu < n. top. *Mosoarele*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Mostea: ung. *moszt* „buştean"; cf., pt. temă, şi *most*, variantă a lui *must*, cu suf. *-ea*.
Mosteanu < n. top. *Musta-Faci* (jud. Constanţa) sau (şi) *Mosztafalva* (> *Musteşti*, Ardeal).
Mosteli: gr. *Mosteri(s)*. (?)
Mostelică: *Mosteli* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Mosticeanu: ung. *mosztika* „buştean", cu suf. *-ean* (la origine, poate, un toponim).
Moş(u): *moş*; cf. şi bg. *Mošo*.
Moşandrei: *moş Andrei*.
Moşanu: *moşan* 1. „moştenitor". 2. „moşnean"; cf. şi bg. *Mošan*.
Moşescu < *Moş(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Moşeşti*.
Moşilă: *moş* sau (şi) *Moşu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Moşinoiu: *moşinoi*, variantă a lui *muşuroi*.
Moşinschi: pol. *Moszyński*, *Muszyński*.
Moşmolea: *(a) moşmoli*, variantă a lui *moşmoni* 1. „a se mişca încet, greoi"; 2. „a face ceva cu gesturi neprecise"; 3. „a umbla (dibuind), încoace şi încolo".
Moşneag(u): *moşneag*.
Moşneaga: acelaşi cu numele următor.
Moşneagă: *moşneagă* „soţia unui moşneag".
Moşneguţu: *moşneguţ*.
Moşnin: cf. *moşnean*, de la al cărui plural *(moşneni)* s-a putut forma un sg. *moşnin* (prin înlocuirea lui *-eni* prin *-ini*); suf. *-in* pare a fi atestat numai ca fem. (*-ină*).
Moşoianu < n. top. *Moşoaia*, cu suf. *-anu*.
Moşoiu: *moşoi* 1. „soţul moaşei"; 2. „naş"; 3. „un soi de peşte".
Moşor: *moşior* „colăcel făcut în casă, care se dă de pomană copiilor".
Moşoroiu: *moşoroi*, variantă a lui *muşuroi*.
Moştea: bg. *Mošte*, *Mošto*.
Moşteanu: *moştean* 1. „moştenitor"; 2. „moşnean"; 3. „băştinaş"; cf. n. top. *Moşteni*.
Moşteoru: cf. *moşchior*, variantă a lui *moşior* (v. mai sus, s.v. *Moşor*).
Moşuleţ: *moşuleţ*, diminutiv al lui *moş*.

Moşuţan: *moşuţ*, diminutiv al lui *moş*, cu suf. *-an*.
Mota: bg. *Mota*.
Motan: *motan* „cotoi, pisoi".
Motancea: *Motan* (v. numele precedent), cu suf. *-ce(a)*.
Motaş: acelaşi cu *Motăş* (v. mai jos, s.v.).
Motăianu: *Mot(t)oi* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Motăş: *mot-*, tema lui *motan* (v. mai sus, s.v. *Motan*), cu suf. *-ăş* (care, de fapt, înlocuieşte pe *-an*).
Motău: aceeaşi explicaţie ca la numele precedent (aici, suf. *-ău* se substituie lui *-an*; cf. *bădăran* — *bădărău*).
Moteanu: *Mota* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eanu* cf., pt. temă, şi bg. *Motja*.
Motescu < *Mota* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Motfoi: *motofoi* 1. „om de statură mică"; 2. „om care nu poate vorbi desluşit".
Motican: *motică* „tîrnăcop", cu suf. *-an*.
Motilică: pare a fi o variantă, absentă în dicţionare, a lui *mutulică* 1. „om care nu poate vorbi bine; om tăcut, morocănos"; 2. „persoană timidă sau bleagă, prostuţă".
Motîrţa
Motoaşcă: *motoaşcă* „scul sau ghem din fire textile; smoc (de lînă, de păr etc.)".
Mot(t)oc: *motoc* „motan".
Motoca: *motoc* sau (şi) *Motoc* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Motoceanu < n. top. *Motoci*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Motocel: *motocel* „nume a unor plante."
Motocescu < *Motoc* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Motoceşti*.
Motofan: cf. *motofoi* 1. „om de statură mică"; 2. „om care nu poate vorbi desluşit".
Motofeanu < n. top. *Motoful*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Motofelea: *motofălit*, variantă a lui *motofolit* „murdărit (de noroi)", cu suf. *-ea*.
Motohan: cf. *motohăliţă* 1. „fantomă, arătare"; 2. „persoană mare, greoaie, lipsită de energie"; 3. „femeie urîtă şi prost îmbrăcată". Cf. n. top. *Motohani*.
Motohoi: *motohoi* 1. „sperietoare de păsări"; 2. „om tăcut, nesociabil".
Mot(t)oi: acelaşi cu numele precedent; pt. aspectul fonetic, cf. *Matală* (v. mai sus, s.v.). Cf., pt. temă, şi bg. *Moto*.
Motolog: *motolog* „om bleg, prost, tont".
Motonga: *motoangă* „umflătură", cu suf. *-a*.
Motor: derivat regresiv de la *motoran* „(om) prost, bleg", obscur din punct de vedere etimologic.
Motora: *Motor* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Motorca: acelaşi cu numele următor.
Motoarcă: *Motor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că*; cf. şi *motîrcă* „femeie de moravuri uşoare".
Motordea: tema este aceeaşi ca a numelui precedent.
Motorgă: acelaşi cu *Motorcă* (v. mai sus, s.v.).
Motoroiu: *Motor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Mototolea: *mototol* „(om) încet, bleg, moale; (om) greoi la cap, prost, nătîng, tembel".
Mototolescu < *Mototolea* (v. numele precedent); cf. n. top. *Mototoleşti*.
Motovelea: *motov* „umed, jilav", cu suf. diminutival *-el* şi suf. *-ea*; cf. şi bg. *Motovilov*.
Motreanu < n. top. *Motru*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Motrescu < *Motru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Motric: *motru* (v. mai jos, s.v. *Motru*), cu suf. diminutival *-ic*.
Motrici: *motru* sau (şi) *Motru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Motroc: *motroc* „om prost, nătîng".
Motrogeanu: *Motroc* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*; *-oc* şi *-og* se confundă adesea.
Motronea: *motron* „om prost, nătîng, bleg", cu suf. *-ea*; după DO, p. 104, variantă a lui *Matrona* (< ucr. *Matrona*, *Motrunija*).
Motru: *motru* „chimen" (o plantă) sau (şi) *motru*, variantă a lui *votru* 1. „peţitor"; 2. „codoş"; cf. n. top. *Motrul*.
Motruc: *motru* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc*.
Motrună: fem. lui *motrun* 1. „o varietate de păr" (pomul fructifer); 2. „o varietate de prună"; *DO*, p. 104 îl consideră drept o variantă a lui *Matrona* (v. mai sus, s.v. *Motronea*). Cf. n. top. *Motruna*.
Moţ(u): *moţ* „român din Munţii Apuseni"; cf. şi bg. *Motso*.
Moţa: *Moţ* (v. numele precedent) sau (şi) *moţ*, cu suf. *-a* Cf. şi bg. *Motsa*.
Moţatu: *moţat*.
Moţăteanu: acelaşi cu numele următor sau, mai puţin probabil, *Moţatu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Moţăţeanu < n. top. *Moţăţei*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Moţăuanu < n. top. *Măţăul*, cu suf. *-anu*.
Moţeiu: *moţ* sau (şi) *Moţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Moţet: *Moţ(u)* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *moţ*, cu suf. *-et*.
Moţica: *Moţa* sau (şi) *Moţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Moţincu: *Moţa* sau (şi) *Moţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko* („românizat" *-incu*).
Moţintău: cf., pt. temă, numele precedent.
Moţiu: *Moţ(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*; ar putea fi şi acelaşi cu *Moţu* (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*). Cf. şi gr. *Motsiu*.
Moţîrlichie: *moţîrlă*, variantă a lui *mâţîrlă* „ament de alun", cu suf. *-iche*.

Moţoc: *moţoc* 1. „coc"; 2. „moţ"; 3. „harţag, nărav"; cf. n. top. *Moţoc(ul).*
Moţoi(u): *Moţ(u)* sau (şi) *Moţa* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Moţoieşti.*
Moţovilet
Movanu: cf. ucr. *mova* „limbă".
Moveschi: tema pare a fi aceeaşi *(mov-)* ca a numelui precedent.
Movilă: *movilă.*
Movileanu < n. top. *Movila,* sau (şi) *Movileni.*
Movilescu < *Movilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Moviluţă: *moviluţă,* diminutiv al lui *movilă.*
Moxa: DO, p. 325, îl derivă din *moc* (v. mai sus, s.v. *Moca*) cu *-sa;* ce este acest *sa*?!
Moza: pare a fi tema numelui următor, căruia i s-a lăsat la o parte sufixul *(-ac).*
Mozacu: *mozac* 1. variantă a lui *mazac* „(om) murdar, neglijent"; 2. „tăcut, morocănos, ursuz, posac". Cf. n. top. *Mozăceni.*
Mozancu: cf. numele precedent.
Mozgan: cf. *mozgant* „muzicant" şi n. top. *Mizganul.*
Mozoc: *mozoc,* variantă a lui *mazac* (v. mai sus, s.v. *Mozac*). Cf. n. top. *Mozocul.*
Mrazec: pol. (< ceh.?) *Mrazek.*
Mreană: *mreană* „un peşte de rîu, înrudit cu crapul"; cf. n. top. *Mreneşti.*
Mreja: *mrejă,* variantă a lui *mreajă* 1. „plasă de pescuit simplă"; 2. „cursă, intrigă".
Mrejer(i)u: variantă, absentă în dicţionare, a lui *mrejar* „cel care prinde peşte cu mreaja".
Mrejiuca: *mreajă,* cu suf. diminutival *-ucă* (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *j* precedent).
Mreneş: *mreană* sau (şi) *Mreană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eş.*
Mucaru: *mucar* 1. (sub forma pl.) „unealtă cu care se taie capătul ars al mucului luminării"; 2. (un fel de) sfeşnic"; 3. „persoană în serviciul bisericii care se ocupă cu tăiatul mucurilor luminărilor".
Mucălău: pare a fi un derivat, cu suf. *-ău,* de la tema lui *mucălit,* variantă a lui *mucalit* (de fapt, cu înlocuirea lui *-it* prin *-ău*).
Mucea: (pl.) *muci,* cu suf. *-ea,* despre copiii cărora le curg mucii.
Muceag: derivat regresiv de la *(a) mucegăi;* ar putea fi şi *Mucea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eag.*
Mucenic: *mucenic.*
Muche: *much(i)e.*
Muchici: *Muche* (v. numele precedent), cu suf. *-ici;* cf., pt. temă, şi bg. *Mukja.*
Mucica: *Mucea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică;* cf. bg. *Mučko,* care va fi avînd alături un feminin *Mučka.*
Mucicheşiu: cf., pt. temă, numele precedent.
Muciopol: gr. *Mutsopulos, Mutsopulu.*
Muciu: bg. *Mučo;* cf. n. top. *Muceşti.*
Mudracencu: ucr. *mudrak* „inteligent, cu judecată", cu suf. ucr. *-enko.*
Muduc: cf. ucr. *mudo* „miez; sîmbure".
Mudura: *mudur, -ă* „(despre animale) de culoare sură".
Muga: cf. bg. *Muga* şi gr. *Mugakos.*
Mugea: *(a) mugi,* cu suf. *-ea.*
Mugur: *mugur.*
Mugureanu: *Mugur* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Muha: gr. *Muha(s);* cf. şi ung. *muha* „muşchi".
Muhuri: cf. ucr. *Mogur.*
Muia: *muie* „gură".
Muianu < n. top. *Moi,* cu suf. *-anu.*
Muică: *muică* „mamă".
Muja: ung. *muzsa* „muză".
Mujdaba
Mujdei(u): *mujdei.*
Mujic: *mujic,* variantă a lui *mojic,* cu sensul etimologic (rus. *mužik*) „ţăran, om de rînd". Foarte probabil antroponim de origine rusească.
Mulac: *molah,* variantă a lui *molà* „titlu dat preoţilor musulmani; judecător turc".
Mulancu: bg. *Molan,* cu suf. bg. *-ko.*
Mulea: *mul* „catîr", cu suf. *-ea;* cf. şi bg. *Mulev,* it. *Mulé.*
Mulitoane: *mulit,* variantă a lui *milit,* cu suf. *-oaie* (variantă băn. *-oańe*).
Muliu: gr. *Mulios, Muliu.*
Multescu: gr. *Multos, Multu,* cu suf. *-escu.*
Mulţescu: gr. *Multsa* cu suf. *-escu.*
Mumuianu < n. top. *Momaiu;* ar putea fi şi un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu,* de la *mumîie,* variantă a lui *momîie.*
Munăraşu: dacă nu e o greşeală de transcriere (pt. *Murăraşu,* v. mai jos, s.v.), ar putea fi *muner,* variantă a lui *mîner,* cu suf. diminutival *-aş.*
Munceleanu < n. top. *Muncelul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Mungia: cf. numele următor (al cărui „feminin" formal pare a fi acesta).
Mungiu: tc. *mumğu* „luminare".
Munta: gr. *Munta.*
Munte: *munte;* cf. n. top. *Muntele.*
Muntean(u): *muntean* 1. „locuitor dintr-o regiune muntoasă"; 2. „locuitor al Munteniei". Cf. n. top. *Munteanul.*
Muntenaşu: *muntenaş,* diminutiv al lui *muntean* (v. numele precedent).
Muntenescu < *Munteanu;* cf. n. top. *Munteneşti.*
Munţian: gr. *Mumtzian.*
Munţiu: gr. *Mumtzi(s),* cu suf. *-iu* (dacă numele nostru este trisilabic).
Mur(u): *mur* 1. „dud" (cf. *Dudu,* v. la *D,* s.v.)"; 2. nume a diverşi arbuşti". Cf. şi bg. *Muro,* gr. *Muros* şi n. top. *Muru.*
Mura: *mură;* cf. şi gr. *Mura(s).*
Murafa: tc. *murafaa* „proces (judiciar)"; cf. şi gr. *Murafeti(s).*
Murait: gr. *Moraitu.*

Muranovici: pol. *Muranowicz.*
Muranu < n. top. *Moara*, cu suf. *-anu.*
Murar: *murar*, variantă (veche şi regională) a lui *morar.*
Muraraşu: acelaşi cu *Murăraşu* (v. mai jos, s.v.).
Murareţu: acelaşi cu *Murăreţ* (v. mai jos, s.v.).
Murar(i)u: acelaşi cu *Murar* (v. mai sus, s.v.).
Muraşan: acelaşi cu *Murăşan* (v. mai jos, s.v.).
Murat: tc. *Murat.*
Murăraşu: *murăraş*, variantă a lui *morăraş*, diminutiv al lui *morar.*
Murăreci: *Murar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci.*
Murărescu < *Murar(i)u*, cu suf. *-escu.*
Murăreţ: *Murar(i)u*, cu suf. diminutival *-eţ.*
Murăriţa: *murăriţă*, variantă a lui *morăriţă.*
Murăruş: *Murar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uş.*
Murăşan: acelaşi cu *Moroşan(u)* (v. mai sus, s.v.).
Murdaru: *murdar.*
Murdeală: cf. *murdal*, variantă a lui *murdar* şi *(a) murdăli (= a murdări)*, iar pt. temă, gr. *Mordos*, ung. *mord* „posomorît; mînios".
Murdilă: pare a fi o variantă a numelui precedent, cu care merge în orice caz în ce priveşte identitatea temei.
Murea: *mur(ă)* „dud(ă)", cu suf. *-ea.*
Murearu: acelaşi cu *Muraru* (v. mai sus, s.v.), cu pronunţarea „moale" a lui *-r-* urmat de *e?*
Mureş: *mureş* „mureşean".
Mureşanu < n. top. *Mureş*, cu suf. *-anu.*
Mureşeţeanu: ar putea fi o greşeală de transcriere pt. *Mureşteanu* < n. top. *Moriştea.*
Murgan: *murgan* „cu părul murg".
Murgăşan(u): acelaşi cu numele următor.
Murgăşeanu < n. top. *Murgaşul*, cu suf. *-eanu.*
Murgea: *murg*, cu suf. *-ea.*
Murgeni: n. top. *Murgeni*, folosit la început ca determinant al unui antroponim, care a fost lăsat ulterior la o parte.
Murgeanu < n. top. *Murgeni* sau (şi) *Murgu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Murgescu < *Murgu;* cf. n. top. *Murgescu, Murgeşti.*
Murgilă: *murgilă* „bou (sau bovină) cu părul murg"; cf. n. top. *Murgileşti.*
Murgoci(u): *murgoci* 1. „(bou) murg; boişteau; larva cărăbuşului"; 2. „viţel născut în amurg". Cf. n. top. *Murgociul.*

Murgoi(u): *murgoi* „bou sau cal murg; boiştean; diverşi peşti".
Murg(u): *murg.*
Murgulescu < *Murgu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Murguletz: acelaşi cu numele următor.
Murguleţ: *murguleţ*, diminutiv al lui *murg.*
Murgunov: cf. bg. *Morgenov.*
Murnu: *murnu* „brun, brunet" (în dialectul aromân).
Muroiu: *muroi* „sinonim" cu tema lui *(mur-)* care este numele unor arbuşti sau (şi) *muroi* „pîine mică împletită" sau (şi) variantă a lui *moroi* (v. mai sus, s.v. *Moroiu*).
Muroni: it.
Muroşu: *muroş*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *murăş* „(despre animale) cu pete negre".
Mursa: *mursă* 1. „apă îndulcită cu miere"; 2. „suc, zeamă de plante etc."; 3. „must".
Mursoiu: *Mursa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Murtazu: cf. bg. *Murtazov.*
Muruz: acelaşi cu *Moruzi* (v. mai sus, s.v.).
Muruzea: *Muruz* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* sau (şi) *Moruzi* (v. mai sus, s.v.), cu *-i > ea* (cf. *Poni* devenit *Ponea*).
Muruzin: *Muruz(ea)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*
Murza: *murză* 1. „zeamă sărată"; 2. „intestinul gros" sau, poate, acelaşi cu numele următor *(< murză)*, fără *-e-* din cauza pronunţării „dure" a lui *z.*
Murzea: *Murza* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* sau acelaşi cu *Murza* (*e* arată pronunţarea „moale" a lui *z*). Cf. şi *Mirz(e)a* (v. mai sus, s.v.).
Musa: gr. *Mussa(s).*
Musafia: cf. *Mussafia*, numele unui mare lingvist austriac.
Musca: acelaşi cu *Muscă* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Musca.*
Muscalu: *muscal* 1. „locuitor din oraşul Moscova sau din regiunea apropiată"; „rus"; 2. „birjar (de origine rusă)"; cf. şi *muscal* „nai".
Muscan: *muscan*, variantă a lui *muscal* (v. numele precedent); cf. şi *muscan* „numele unor peşti". Cf. n. top. *Muscani.*
Muscă: *muscă.*
Muscăliţa: *muscăliţa*, femininul lui *muscal* (v. mai sus, s.v.); lipseşte în dicţionare.
Muscăloiu: *Muscalu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Musceleanu < n. top. *Muscel*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Muscoi: *muscoi* 1. „augmentativ al lui *muscă*"; 2. „numele altor insecte".
Muscu: gr. *Muskos. Musku.*
Musescu < *Musu* sau (şi) *Musi* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*

Musi: gr. *Musi(s).*
Mussliu: cf. tc. *muslih* „împăciuitor".
Mussu: gr. *Mussu.*
Musta: același cu *Muste(a)* (v. mai jos, s.v.).
Mustacov: bg. *Mustakov.*
Mustafa: tc. *Mustafa.*
Mustață: *mustață.*
Mustăcescu < *Mustață* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Mustăcilă: *mustață,* cu suf. *-ilă.*
Mustăcioară: *mustăcioară.*
Mustăciosu: *mustăcios.*

Mustăreață: *mustăreață* „sevă; zeamă; suc; must".

Mustărică: *mustar* 1. „vînzător de must"; 2. „must", cu suf. diminutival *-ică.*

Mustățea: *Mustață* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Muste(a): *must,* cu suf. *-ea.*

Musteață: *musteață,* variantă a lui *mustață.*

Muster: pol. (< germ.) *Muster.*

Mustereț: „masculinul" lui *mustereață* (< *mustăreață*) „seva arborilor; suc; must".

Mustețea: *Musteață* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Mustoiu: *Mustea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mustricu: gr. *Mustri(s),* cu suf. *-ic.*

Musulete: gr. *Musulos, Musulu,* cu suf. *-ete;* ar putea fi și *Musu* (v. mai sus, s.v.), cu *-(l)ete;* cf. *Săndulete* < *Sandu*).

Musa: bg. *Muša;* cf. n. top. *Mușa (Mare).*

Mușat(u): *mușat* „frumos"; cf. n. top. *Mușatul.*

Mușata: femininul numelui precedent sau (și) n. top. *Mușata.*

Mușatescu < *Mușat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Mușătescu < *Mușat* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Mușătești.*

Mușătoiu: *Mușat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Mușățeanu < n. top. *Mușata* sau (și) *Mușatul,* cu suf. *-eanu.*

Mușceleanu: același cu *Musceleanu* (v. mai sus, s.v.); *ș* pt. *s,* o particularitate regională (cf. *Parașchiva, șchimba* ș.a.).

Mușe: același cu *Mușa* (v. mai sus, s.v.), de fapt, *Mușa* cu suf. *-ea,* redus în unele graiuri la *e* (cf. *Muste* (< *Mustea*). Cf. n. top. *Mușea.*

Mușet: pare a fi un derivat regresiv de la *Mușăt(ești).*

Mușete: *Mușat(u)* sau (și) *Mușata* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-e(a)* (v. cele spuse mai sus, s.v. *Mușe*).

Mușeteanu: același cu *Mușățeanu* (v. mai sus, s.v.).

Mușetescu < *Mușat* (prin faza *Mușătescu*); cf. n. top. *Mușetești.*

Mușetoiu: același cu *Mușătoiu* (v. mai sus s.v.).

Mușețeanu: același cu *Mușeteanu* (v. mai sus, s.v.).

Mușî: același cu *Musi* (v. mai sus, s.v.).

Mușică: *Mușe (Mușî)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Mușina: *mușină* „țînțar".

Mușiță: *Mușe (Mușî),* cu suf. diminutival *-iță.*

Mușlea: *(a) mușlui* 1. „a umbla de colo colo adulmecînd sau scotocind"; 2. „a pierde vremea cu nimicuri"; 3. „a lucra prost", cu suf. *-ea* adăugat la temă.

Mușoiu: *Mușe (Mușî)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) variantă, absentă în dicționare, a lui *moșoi* 1. „soțul moașei"; 2. „naș"; 3. „un pește".

Muște: *muscă* sau (și) *Muscă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* ori, mai degrabă, variantă a lui *Muste* (v. mai sus, s.v.) (cf. *mușt,* variantă a lui *must*).

Mușter: același cu *Muster* (v. mai sus, s.v.); *șt* < *st,* pronunțare dialectală.

Mușuleț: *(a) mușuli,* variantă a lui *mușlui* (v. mai sus, s.v. *Mușlea*), cu suf. *-eț.* Cf. și *Moșuleț* (v. mai sus, s.v.).

Mușură: derivat regresiv de la *mușuroi.*

Mușuroaia: „femininul" lui *Mușură* (v. numele precedent) sau (și) al lui *mușuroi.*

Mușuroaie: genitivul numelui precedent.

Mușuroi(u): *mușuroi* 1. „cîrtiță"; 2. „moviliță formată din țărîna pe care o aruncă la suprafața solului cîrtițele, furnicile etc."; „dîmb, deal mic".

Mutu: *mut;* cf. și bg. *Muto.*

Muta: *mută.*

Mutaș: *mut* sau (și) *Mutu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aș* (cf. *suraș* < *sur*).

Mutașcu: bg. *Mutaški.*

Mutelcă: *mutelcă* „diverse piese de metal ale unor unelte".

Mutică: *mut* sau (și) *Mutu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Mutihac: cf. gr. *Mutiaka(s).*

Mutilă: *mut,* cu suf. *-ilă* (cf. *surzilă* < *surd,* pl. *surzi*).

Mutilică: *Mutilă* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică;* cf. și *Mutulică* (v. mai jos, s.v.).

Muthu: *Mutu* (v. mai sus, s.v.), cu grafie „savantă"?

Mutoiu: *Mutu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Mutulea: *mut*, cu suf. compus *-ule(a)*.

Mutuleagă: variantă, prin schimbarea sufixului, a lui *mutuligă* (variantă a lui *mutulică*, v. mai jos, s.v.).

Mutuleanu < n. top. *Mutul;* ar putea fi și un derivat de la *mut*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Mutulescu < *Mutulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Mutulică: *mutulică* 1. („om) gîngav; morocănos"; 2. „persoană timidă sau bleagă, prostuță".

Mutuzău: *(a) mutuzui* „a lucra de mîntuială, a lucra prost".

Muțiu: *Muțu* (v. numele următor), cu suf. *-iu;* ar putea fi și același cu *Muțu (i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț)*. Cf. și *muțiu* din expr. *a lătra a muțiu* „a lătra înfundat". Cf. și it. *Muzio*.

Muțu: gr. *Mutsos, Mutsu*.

Muxut: același cu *Maxut* (v. mai sus, s.v.)?

Muzaca: gr. *Muzakis*.

Muzachia: gr. *Muzaki(s)*.

Muzica: același cu numele următor.

Muzica: *muzică;* cf. și bg. *Muzikov*.

Muzgovici: cf., pt. temă, pol. *Mozga*, de la care pare verosimil un derivat cu suf. (pol.) *-ovič*.

Myller: germ. *Myller*.

N

Nabandian: arm

Nabînţu:

Nacă: bg. *Naka* sau (și) gr. *Nakats;* cf. n. top. *Naca.*

Nacco: același cu *Nacu* (v. mai jos, s.v.).

Nace(a): cf. bg. *Naćo,* care va fi avînd alături un „feminin" *Nača.*

Nache: bg. *Nake* sau (și) gr. *Naki(s);* ar putea fi și un hipocoristic al lui *Enache* (v. la *E*, s.v.).

Nachi: același cu numele precedent.

Naci(i)an: *Naciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*

Naciu: bg. *Naćo.*

Naclad: variantă a lui *năclad* „butuc gros de lemn; grindă"; cf. n. top. *Nacladul.*

Nacu: bg. *Nako* sau (și) gr. *Nakos, Naku;* cf. n. top. *Nacul.*

Nadaban < n. top. *Nădab* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Nadă: *nadă;* cf. și bg. *Nada.*

Nadea: rus. *Nadja;* cf. și bg. *Nadja* (< rus.).

Nadejenco: ucr.

Nadelcovici: pare a fi o greșeală de transcriere pt. *Nedelcovici* (v. mai departe, s.v.); cf. totuși, pt. temă, n. top. *Nadelul.*

Nadin: bg. *Nadéin.*

Nadiș: DO, p. 64 îi derivă din *Ghenadie;* cf. n. top. *Nadiș(a)* puse în legătură cu ung. *nádas* „stuf".

Nadoiu: *Nadă* (v. mai sus, s.v.) sau, mai degrabă, < *Nadu* (< *Anatolie; DO,* p. 10).

Nadoleanu: *nadolean,* variantă a lui *anadolean* „originar din *Anatolia*"; cf. n. top. *Nadoleanul.*

Nadolenco: ucr. (absent în sursele mele); cf., pt. temă, numele precedente și cele următoare.

Nadolschi: pol. *Nadolski.*

Nadolu: *nadol,* variantă a lui *anadol* < tc. *Anadol(u)* „Anatolia".

Nados

Nadrag: același cu *Nădrag* (v. mai departe, s.v.).

Nadu: bg. *Nado.*

Na(i)e: hipocoristic al lui *Nicola(i)e.*

Nafliu: cf. *năflete* = *nătăfleț* „nătărău, nătîng".

Naforeanu: *nafură,* variantă a lui *anafură,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Naforniță: *naforniță,* variantă a lui *anaforniță* „vas în care se păstrează anafura".

Nafta: *naftă,* variantă a lui *naft* „petrol"; cf. *Țițeiu* (v. la *Ț*, s.v.). Pașca, p. 287 îl derivă din *Naftanail(ă).*

Naftan: formă slavă a lui *Nathan,* nume biblic.

Naftică: diminutiv (cu suf. *-ică*) al lui *Nafta* (v. mai sus, s.v.).

Nagacevschi: rus. sau (și) pol., absent în sursele mele.

Nagară: *năgară* „numele unei plante"; cf. n. top. *Nagara.*

Nagaschi: cf. pol. *Nogalski.*

Naghe: același cu numele următor.

Naghi: ung. *nagy* „mare"; cf. *Mare* (v. la *M*, s.v.).

Naghiu: același cu numele precedent, „articulat" (și cu trecerea accentului pe *i*, ca la *Gheorghiu, Vasiliu* etc.).

Nagiescu: tema pare a fi aceeași ca la numele precedente, cu ung. *gy* > *ǵ* (cf. *helge* „nevăstuică" < ung. *hölgy*).

Nagîț: *nagîț* „o pasăre".

Nahaiu: ucr. *nagaj* „bici, cravașă" sau (și) *nohai* „mongol turcizat din sudul Rusiei".

Nahoiu: pare a fi o variantă a numelui precedent.

Nahoreanu < n. top. *Nagoreni* (dincolo de Prut).

Nahorneac: cf., pt. temă, pol. *Nagornij* și rus. *nagornij* „înalt, ridicat" (cu suf. ucr. *-jak*).

Nahorniac: același cu numele precedent.

Nahrib

Naiche: cf. numele următor și gr. *Naki(s).*

Naicu: bg. *Najko.*

Naiculescu < *Naicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*

Naidin: bg. *Najden,* care va fi avînd o variantă *Najdin* (cum are fem. *Najdena*), deși, fiind neaccentuat, *-e-* a putut deveni ușor *i*.

Naidiu: bg. *Najda,* cu suf. *-iu;* dacă nu-i cumva o greșeală de transcriere pt. *Naidin* (v. numele precedent).

Naizer: cf. pol. *Najzarek* și *Neusser* (pronunțat *Naiser?*).

Nalban: *nălban* (cu *-ă-* < *a* sub influența lui *á* din silaba finală), variantă a lui *nalbant* „potcovar". Cf. n. top. *Nalbant* (Dobrogea).

Nalbandian: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu *d* < *t* ca în gr. *Nalbandi(s)* și cu suf. arm. *-ian* (cf. gr. *Nalbatian*).

Nalbă: *nalbă.*
Naltu: *nalt*, variantă a lui *înalt.*
Namoian: același cu *Nămoianu* (v. mai jos, s.v.).
Namoloșan(u): același cu *Nămolășanu* (v. mai departe, s.v.).
Namulescu < *Nan(u)* (v. numele următor), cu suf. *-(ul)escu.*
Nan: același cu *Nanu(l)* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Nan(ul).*
Nana: bg. *Nana* sau (și) gr. *Nan(n)a(s)*; ar putea fi și *nană*, termen de adresare. Cf. n. top. *Nana.*
Nanaș: același cu *Nănaș* (v. mai departe, s.v.).
Nanașca: *nană*, termen de adresare, cu suf. *-așcă.*
Nanc: același cu *Nancu(l)* (v. mai jos, s.v.).
Nanca: bg. *Nanka.*
Nanci(u): bg. *Nančo;* cf. n. top. *Nanciul.*
Nanciulescu < *Nanciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Nancu(l): bg. *Nanko.*
Nanculescu < *Nancu* (v. numele precedent), cu suf. *(ul)escu.*
Nandra: „femininul" lui *Nandru* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Nandra.*
Nandreanu: *Nandru* sau (și) *Nandra* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Nandriș: *nandriș*, variantă a lui *nandraș* „tînăr, flăcău (ușuratic, poznaș); ștrengar".
Nandru: derivat regresiv de la *Nandriș* (v. numele precedent).
Nane(a): gr. *Nane, Nan(n)i(s):* cf. și *Nani(a)* (v. mai jos, s.v.).
Nanescu: același cu *Nănescu* (v. mai jos, s.v.).
Naneș: același cu *Naniș* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi și un derivat, cu suf. *-iș* (< *-eș*) de la *Nana* sau *Nan(u)* (v.s.v.).
Nangiu: cf. *Nanciu* (v. mai sus, s.v.).
Nani(a): gr. *Nan(n)i(s);* cf. și *Anania* (v. la *A*, s.v.). Cf. n. top. *Nani(a).*
Nanian: același cu *Ananian* (v. la *A*, s.v.).
Nanie: același cu *Nani(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. și numele următor.
Naniescu: același cu *Ananiescu* (v. la *A*, s.v.).
Nanilă: *Nanu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă.*
Naniș: bg. *Naniš.*
Nanoescu < *Nanoiu* (< *Nanu*, cu suf. *-oi*), absent în fișierul meu.
Nanoveanu < n. top. *Nanovul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Nanov: bg. *Nanov;* cf. n. top. *Nanovul.*
Nantoi: *Nantu* (v. numele următor), cu suf. *-oi.*
Nantu: *nant*, variantă a lui *(î)nalt;* cf. *Naltu* (v. mai sus, s.v.).
Nanu(l): bg. *Nano* sau (și) gr. *Nan(n)os, Nan(n)u.*
Nanulescu < *Nanu(l)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Nanuș: *Nan(u)*, cu suf. diminutival *-uș* sau (și) bg. *Nanuš.*
Naparu: pare a fi un derivat cu suf. *-ar* da la *nap* („cel care cultivă sau vinde napi").
Naporojnea: cf. ucr. *porožnje* „pustie, deșert".
Naporojina: cf. ucr. *porožnij* „pustiu, deșert, gol".
Napu: *nap* „numele unor plante".
Naramazoiu: *naramză* „portocală", devenit antroponim (lipsește în fișierul meu), cu suf. *-oi;* epenteza lui *a* se datorește nevoii de a înlesni pronunțarea neobișnuită *mz.*
Narca: cf. bg. *Narko*, al cărui „feminin", absent în sursele mele, ar fi *Narka;* cf. și *narc*, variantă a lui *nart*, cu diverse sensuri de ordin financiar.
Nardirosevici
Nare(a): bg. *Nare* sau (și) *nare*, variantă a lui *nară.*
Narli: gr. *Narli(s).*
Narly: același cu numele precedent.
Nartea: același cu *Narti* (v. mai jos, s.v.).
Nartescu: același cu *Nărtescu* (v. mai jos, s.v.).
Narti: gr. *Narti.*
Narvu: cf. *narvă* „bîrnă".
Nasadniuc: ucr. *nasad* „o parte a căruței".
Nasarcu: cf., pt. temă, pol. *Nasar.*
Nasea: același cu *Nasse* (v. mai jos, s.v.).
Nasie: același cu numele următor.
Nasse: gr. *Nas(s)i(s).*
Nasta: gr. *Nasta(s)* sau (și) ung. *Naszta* „Anastase".
Nastac: *Nasta* (v. numele precedent), cu suf. *-ac;* cf. și numele următor, care, în vorbirea mai rapidă, poate deveni *Nastac.* Cf. și gr. *Nastatos, Nastatu.*
Nastanu: *Nasta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-anu*)?).
Nastasache: același cu *Năstăsachi* (v. mai departe, s.v.).
Nastasachi: *Nastase* (v. mai jos, s.v), cu suf. *-achi;* cf. și *Năstăsachi* (v. mai jos, s.v.).
Nastasă: același cu numele următor.
Nastase: același cu *Anastase* (v. la *A*, s.v.); cf. și *Năstase* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Nastase.*
Nastasi: același cu numele precedent.
Nastasica: *Nastase* sau (și) *Nastasia*, cu suf. *-ică.*
Nastasia: variantă a lui *Anastasia* (v. la *A*, s.v.).
Nastasioiu(l): *Nastasi(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu(l).*
Nastasiu: *Nastase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Nastă: același cu *Nasta* (v. mai sus, s.v.).
Naste(a): gr. *Nasti(s)* sau (și) *Nasta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Nasteac: același cu *Nastac* (v. mai sus, s.v.).

Nastescu < *Naste(a)* sau (şi) *Nasta* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.

Nastoiu: *Nasta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Nastovici: cf. bg. *Nastov*.

Nastra: cf. numele următor (cu trimiterea respectivă).

Nastruţ: acelaşi cu *Năstruţ* (v. mai departe, s.v.).

Nastu: bg. *Nasto* sau (şi) gr. *Nastos, Nastu*.

Nastur: *nastur*, variantă a lui *nasture;* cf. şi *nastur* „zănatic, nerod".

Naş: bg. *Našo*.

Naşcu: bg. *Naško*.

Natalică: *Natalia*, cu suf. diminutival *-ică*.

Natea: bg. *Nat'e, Nata*.

Nataşevschi: cf. bg. *Nataš(ev)*, care presupune existenţa şi a unui *Nataševski*.

Nat(t)u: bg. *Nato* sau (şi) gr. *Natos, Natu*.

Natură: *natură* „viciu, patimă, nărav"; cf. şi *(a) avea* (sau *a fi cu*) *natură* „a fi violent, periculos; a fi arţăgos".

Natzi: gr. *Natsi(s)*.

Nauc(u): cf. numele următor, al cărui „masculin" ar putea fi *Nauc*. Ne putem gîndi şi la *năuc* (pt. regiunile cu *ă* neacc. > *a*).

Naucă: bg. *Nauka*.

Naum: nume calendaristic; cf. gr. *Nauon*, cf. şi ucr., rus. *Naum*.

Naumcea: cf. bg. *Naumka*, alături de care pare posibilă existenţa unui *Naumča* (*Naum* + suf. *-ča* atît de frecvent în antroponimia bg.).

Naumescu < *Naum* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Naumovici: pol. *Naumowicz*.

Navlig: *năvlig*, variantă a lui *năvleg* „nătîng, nătărău; bădăran, necioplit".

Navolan: cf. *năvlon* (variantă a lui *navlu* „taxă plătită pt. transportul pe Dunăre"), care a putut deveni uşor *navolon*.

Navrache: *Navrea* (v. numele următor), cu suf. *-achi*.

Navrea: pol. *Nawra*.

Navrescu < *Navrea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Navrig: pare a fi acelaşi cu *Navlig* (v. mai sus, s.v.).

Navrod: acelaşi cu numele următor.

Navrot: pol. *Nawrot*.

Navroteanu: *Navrot* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Nazac: bg. *Naza*, cu suf. *-ac* (?).

Nazarcu: pol. *Nazarko*.

Nazare: acelaşi cu *Nazarie* (v. mai jos, s.v.).

Nazarevschi: pol. *Nazarewski*.

Nazarie: bg. *Nazari* sau (şi) gr. *Nazari(s)*.

Nazarii: acelaşi cu numele precedent.

Nazariu: *Nazare*, cu suf. *-iu* (dacă numele e accentuat pe *i*; altfel, este vorba de gr. *Nazariu* (genitivul lui *Nazari(s)*).

Nazaro: pare a fi acelaşi cu numele următor, al cărui *v* a putut dispărea, trecînd prin faza *u;* cf. *Cernăuţi* < *Cernowtsi*). Cf. şi *Nazaru* (v. mai jos, s.v.).

Nazarov: bg. *Nazarov* sau (şi) pol. *Nazarow*, rus. *Nazarov*.

Nazarovici: *Nazare* (sau *-ro*), cu suf. sl. *-ovič*.

Nazaru: bg. *Nazar;* cf. şi *Nazaro* (v. mai sus, s.v.).

Naziru: *nazir* 1. „înalt funcţionar (în administraţia Imperiului otoman şi în principate)"; 2. „vătaf de ţigani (domneşti)".

Năbain: ar putea fi o greşeală de transscriere pentru *Năboiu* (< *năboi* 1. „şuvoi, torent"; 2. „pană de lemn pt. despicat butucii").

Năceanu < n. top. *Nacul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Năcescu < *Nacul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Năchiţă: *Nacu* (sau (şi) *Nache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*.

Năcladă: *năcladă* 1. „grămadă mare de lucruri"; 2. „plavie".

Năcuţă: *Nacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.

Nădăbaică: *năbădaică* „epilepsie; toană", cu metateza *(bădă > dăba)*.

Nădăbaico: vezi numele precedent; *-o* arată, cred, că etimonul a fost mai apropiat de această formă (*o* > *ă* se întîmplă adesea).

Nădăbaicu: acelaşi cu numele precedent.

Nădăban < n. top. *Nădab* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Nădăşan(u) < n. top. *Nădaş* (Banat, Ardeal), cu suf. *-an(u)*.

Nădejde: *nădejde;* cf. *Speranţă* (v. la *S*, s.v.).

Nădişan < n. top. *Nadeş* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Nădirgeac: acelaşi cu *Mădirjac* (v. la *M*, s.v.). (?)

Nădrag: *nădrag* „pantaloni"; cf. n. top. *Nădrag* (Banat).

Nădrar: *nadră* „placentă", cu suf. *-ar*.

Nădrăgan < n. top. *Nădrag* (Banat), cu suf. *-an*.

Nădrăgea: *Nădrag* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Nădrăgoae: *Nădrag* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie* (deci „soţia lui *Nădrag*); aici pare a fi genitivul articulat *(a Nădrăgoaiei)*, cu *i* „absorbit" de *e* precedent.

Năescu < *Nae* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(e)scu*.

Năflan: tema este aceeaşi ca a numelui următor (cu suf. augmentativ *-an*).

Năflică: *năflete*, variantă a lui *nătăfleţ*, cu *-ete* înlocuit prin *-ică*, ambele, sufixe diminutivale.

Năforeanu: *nofură*, variantă a lui *anafură*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Năforniţă: acelaşi cu *Naforniţă* (v. mai sus, s.v.).

Năforică: *nafură*, variantă a lui *anafură*, cu suf. diminutival *-ică*.
Năftan: același cu *Naftan* (v. mai sus, s.v.).
Năftar: variantă fonetică a lui *naftar* „negustor (ambulant) de petrol lampant sau păcură".
Năftănăilă: *Naftanail* (< *Nathanail*), nume biblic; cf. *Naftan* (v. mai sus, s.v.).
Năftică: *Nafta* (v. mai sus, s.v.) sau *naftă*, cu suf. diminutival *-ică*.
Năglăbeanu: *năglab* „sarcină de lemne, de fin etc.", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Năhuț: bg. *Neho*, cu suf. diminutival *-uț*.
Năiescu < *Naie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Năilescu < *Năilă* (absent în fișierul meu, dar posibil, format de la *Naie*, cu suf. *-ilă*).
Năipeanu < n. top. *Naipul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Năițescu < *Năiță*, diminutiv curent, al lui *Naie*, cu suf. *-escu*
Năițică: *Năiță* (v. numele precedent), cu suf. diminutival, *-ică*.
Nălbac: *nalbă*, cu suf. *-ac*. (?)
Nălbantu: variantă, mai apropiată de etimon, a lui *Nalban* (v. mai sus, s.v.).
Nălbaru: *nalbar* „o specie de fluture" sau (și) *nălbar* „veterinar" (mai degrabă acesta).
Nălbitoru: *nălbi*, variantă a lui *înălbi*, cu suf. *-tor* (nume de agent sau nume de instrument); pentru sens, cf. *înăbire* „creștere forțată a unor legume la întuneric".
Nălboc: greșeală de transcriere pt. *Nălbac* (v. mai sus, s.v.).
Nămescu: pare a fi același cu *Nemescu* (v. mai departe, s.v.).
Nămilă: *namilă*.
Nămoianu: același cu *Nemoianu* (v. mai departe, s.v.).
Nămolăsanu < n. top. *Nămoloasa*, cu suf. *-anu*.
Nămoloiu < *Nămol*, absent în fișierul meu, cu suf. *-oiu*.
Nămolosu: *nămolos* „plin de nămol, cu nămol; milós".
Nămoloșanu: același cu *Nămolăsanu* (v. mai sus, s.v.).
Nănasi: cf. gr. *Nanasu*; ar putea fi și același cu numele următor (*-si*, grafie pseudoetimologică pt. *ș*).
Nănaș: *nănaș* = *naș*; cf. și *nănaș* „dar, danie, prinos".
Nănărică: gr. *Naneri(s)*, cu suf. diminutival *-ică*. (?)
Nănău: bg. *Nanov*; cf. n. top. *Nănăul*.
Nănciolul: *Nanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu(l)*.
Năneasa: *Nanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. „fem." *-easă*.
Nănescu(l) < *Nan(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nănești*.
Năniș: același cu *Naniș* (v. mai sus, s.v.).
Năniţa: *nană* (v. mai sus, s.v. *Nana*), cu suf. diminutival *-iță*; cf. *nănuță*.
Nănulescu < *Nanu(l)* (v. mai sus, s.v.); același cu *Nanulescu* (v. mai sus, s.v.).
Nănuș: *Nan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Nănuț: *Nan(u)* (v. mai sus, s. v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Năpărui(u): *napar* (cf. numele următor), cu suf. diminutival *-ui*.
Năpăruș: *napar* „cultivator de napi" (?), cu suf. diminutival *-uș*.
Năpirdeanu: cf., pt. temă, *năpîrt* „o unealtă de țesut"; cf. n. top. *Năpîrteanul*.
Năpîrcă: *năpîrcă*.
Năpîrlică: *(a) năpîrli*; există derivate cu suf. *-ică* de la verbe?
Năpîrstoc: *năpîrstoc* „degetar".
Nărămozoiu: același cu *Naramazoiu* (v. mai sus, s.v.).
Nărduță: *nard*, variantă a lui *nart* 1. „un fel de taxă sau impozit"; 2. „o normă de muncă obligatorie; clacă (pe vremuri), cu suf. *-uță* (după ce *nard* va fi devenit antroponim) sau (și) *nard* „numele unor plante; esență de parfum extrasă din ele".
Nărtea: *nart* 1. „un impozit de pe vremuri"; „normă zilnică de muncă (în perioada iobăgiei)", cu suf. *-ea*.
Nărtescu < *Nărtea* (sau (și) *Nartea* (v. s.v.) sau, poate, *Nartu* (absent în fișierul meu, dar posibil). Cf. n. top. *Nărtești*.
Năruju: cf. n. top. *Năruja*, a cărui temă este ung. *nyires* „mesteacăniș"; cf. *Măstăcan* (v. la *M*, s.v.). V. și *Top. rom.*, p. 80.
Năsăudean(u) < n. top. *Năsăud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Năsăulea: cf. *năsuliu*, variantă a lui *nasuliu* „rău, răutăcios; îndrăzneț, obraznic"; ar putea fi și un derivat de la *nas*, cu suf. *-ule(a)*. Cf. n. top. *Năsolea*.
Născutin: pare a fi o transcriere greșită a numelui următor.
Născuțiu: cf. ung. *nászkocsi* „trăsură (sau căruță) de nuntă"; ar putea fi și o transcriere aproximativă (cu *s* pt. *ș*; cf. *Nășcuțiu*, v. mai jos, s.v.).
Năslău: cf. n. top. *Naslăul*, care ar putea fi ung. *László* „Vladislav".
Năsoi(u): *năsoi*.
Năstac(u): același cu *Nastac* (v. mai sus, s.v.).
Năstacă: „femininul" numelui precedent.
Năstanca: pare a fi o contaminație a lui *Nasta* cu *Stanca*.
Năstas(i)e: același cu *Anastas(i)e* (v. la *A*, s.v.); cf. n. top. *Năstase*.
Năstasu: același cu *Năstase* (v. numele precedent); pt. finală, cf., de ex., bg. *Anastas*, care presupune, cel puțin teoretic, existența și a unui *Nastas*.
Năstăsachi: *Năstase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*.

Năstăseanu < top. *Năstase* sau (și) *Năstăseni.*

Năstăsescu < *Năstase* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Năstăsești.*

Năstăsoaia: *Năstase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*

Năstăsoiu < *Năstase* (v. mai sus, s.v.); cu suf. *-oiu.*

Năstăsel: *Năstase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*

Năstășel: poate fi același cu numele precedent; cf. însă bg. *Nastaš*, care va fi existat (sau existînd) și ca antroponim românesc, cu suf. *-el.*

Năstică: *Nasta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Năstruț: *năstruț*, variantă a lui *nătruț* 1. „nătărău"; 2. „neputincios".

Năsturaș: *năsturaș*, diminutiv al lui *nasture.*

Năsturel: *Nastur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el;* cf. n. top. *Năsturelul.*

Năsturică: *Nastur* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Năstuță: *Nasta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*

Nășcuțiu: *Nașcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț;* ar putea fi și *nășicuț*, diminutiv (dublu!) al lui *naș;* cf. *nășicuță*, fem. (căruia îi va fi corespunzînd un masc.).

Năvala: *năvală.*

Năvălici: *(a) năvăli*, cu suf. *-ici.*

Năvîrlie: cf. *năvirlii* (pl.) „convulsii epileptice; toane, furii, năbădăi", de la care numele nostru este un derivat regresiv.

Năvloigu: pare a fi o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *năvleg* (v. mai sus, s.v. *Navlig*), cuvînt cu foarte multe variante.

Năvloiu: ar putea fi o variantă a lui *năvleg* (v. cele spuse la numele precedent) sau un derivat, cu suf. *-oi*, de la *navlu* „plată pt. transportul pe apă" (care are și varianta *navlon*).

Năvodaru: *năvodar* I. 1. „pescar cu năvodul"; 2. „lucrător de sfori, frînghii etc."; II. „o pasăre de baltă".

Năvrăpescu < *Năvrap* (absent în fișierul meu): *năvrap* „pedestraș din armata neregulată a Imperiului otoman de pe vremuri; năvălitor, jefuitor". Cf. n. top. *Năvrăpești.*

Năzdrăvan(u): *năzdrăvan.*

Năzoiu: bg. *Naza*, cu suf. *-oi* (după ce va fi devenit antroponim românesc, absent în fișierul meu).

Neacă: pare a fi un hipocoristic al lui *neneacă* „mamă", ușor de explicat în vorbirea copiilor (mai ales că *nene-* a putut deveni *ne-* prin haplologie; cf. și ucr., rus. *njanko* „doică, dădacă".

Neacoș: ung. *nyakas* „cu git; încăpățînat".

Neacșa: „fem." lui *Neacșu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) sl. *Njakša.*

Neacșoiu: *Neacșu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*

Neacșu: *Neagu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-șu*, variantă „masculină" a lui *-șa;* cf. n. top. *Neacșul.*

Neag: același cu *Neagu* (v. mai jos, s.v.); cf. și sl. *Njag.*

Neaga: sl. *Njaga;* cf. n. top. *Neaga.*

Neago(i)e: sl. *Njagoe;* cf. n. top. *Neagoe.*

Neagor: cf. bg. *Njagol.*

Neagorie: pare a fi același cu numele precedent (cf. *Nazaru* și *Nazarie*, v. mai sus, s.v.).

Neagoș: *Neagu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oș* sau (și) sl. *Njegoš.* Cf. n. top. *Neagoșul.*

Neagotă: sl. *Njagota;* cf. n. top. *Neagota.*

Neagovici: *Neagu*, cu suf. sl. *-ovič.*

Neagrau: același cu *Neagrău* (v. mai jos, s.v.).

Neagră: fem. lui *negru;* cf. n. top. *Neagra.*

Neagrău: tema este identică cu numele precedent, iar suf., fie *-ău*, fie un sl. *-ov.*

Neagu: sl. *Njago;* cf. n. top. *Neagul.*

Neamtzu: același cu *Neamțu* (v. mai jos, s.v.).

Neamțiu: *Neamțu* (v. numele următor), cu suf. *-iu.*

Neamțu: *neamț;* cf. n. top. *Neamțul.*

Neamu: *neam* (?); cf. și *Nemea* (v. mai departe, s.v.).

Neaoșu: *neaoș.*

Neancu: același cu *Nencu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *neane*, variantă a lui *nene*, cu suf. *-cu* masculinul lui *-că*).

Neata: cf. bg. *Neta.*

Neatu: cf. bg. *Neto.*

Neață: „feminin" al numelui următor.

Neațu: bg. *Njatso.*

Neațuiu: *Neațu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ui.*

Nebel

Neboga: ucr. *neboga* 1. „nepoată"; 2. „puică, porumbiță" (la propriu și la figurat).

Nebunelea: *nebuneală* 1. „nebunie"; 2. „numele unor plante", cu suf. *-ea;* ar putea fi și un derivat de la *nebun*, cu suf. „complex" *-el(ea).*

Nebunoiu: *Negunu*, absent în fișierul meu, sau (și) *nebun*, cu suf. *-oiu.*

Necală: pare a fi un derivat cu suf. *-ală* de la *(a) necà* (v. numele următor).

Necatu: part. lui *(a) necà* 1. „a omorî"; 2. „a muri sau a face pe cineva să moară asfixiat".

Necea: bg. *Neča.*

Neceaev: *Necea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. bg. *-ev;* numele este, probabil, un bg. *Nečaev*, absent în sursele mele; cf. bg. *Nečev.*

Necean: *Necea* sau (și) *Neciu* (v. s.v.), cu suf. *-an.*

Neches: tc. *nekes* „avar".

Nechez: același cu numele precedent: cf. și bg. *Nekezov.*

Nechifor: variantă a lui *Nichifor* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Nechifor.*

Nechiforescu < *Nechifor* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Nechita: variantă a lui *Nichita.*

Nechitescu < *Nechita* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Nechitoi(u): *Nechita* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u).*

Necia: același cu *Necea* (v. mai sus, s.v.).

Neciu: bg. *Nečo.*

Neclu: cf. bg. *Niklé, Nikla.*

Necoară: același cu *Nicoară* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Necoara.*

Necoiescu: bg. *Nikoevski*, cu *-evski* înlocuit prin echivalentul rom. *-escu.*

Necolan: cf., pt. temă, bg. *Nekol;* ar putea fi și o greșeală de transcriere (*-n* pt. *u*).

Necolau: același cu *Nicolau* (v. mai jos, s.v.).

Necorescu: același cu *Nicorescu* (v. mai jos, s.v.).

Necșa: *Neacșu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* (> *a*, din cauza pronunțării „dure" a lui *ș*).

Necșanu < n. top. *Neacșa*, cu suf. *-(a)nu.*

Necșoiu: *Neacșu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Necșulea: *Neacșu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ulea.*

Necșulescu < *Neacșu* sau (și) *Necșulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Necșuți(u): *Neacșu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Necto: cf. bg. *Netko.*

Necula: același cu *Nicola* (v. mai departe, s.v.), față de care are aceeași situație ca *Neculai* față de *Nicolaie;* cf. și *Nicula* (v. mai departe, s.v.).

Neculache: același cu numele următor.

Neculachi: *Necula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi;* cf. bg. *Nikolaki.*

Neculaencu: *Neculai* (v. numele imediat următor), cu suf. ucr. *-enko* (în regiuni bilingve româno-ucrainene).

Neculai(u): același cu *Nicolae* (v. mai departe, s.v.), răspîndit, în general, prin Moldova (în sens larg).

Neculan: cred că este o greșeală de transcriere, dată fiind combinarea surprinzătoare a unui antroponim propriu-zis cu suf. *-an.*

Neculana: dacă nu avem a face cu o greșeală de transcriere, este același cu numele precedent (un fel de „feminin" al acestuia?.(?)

Neculau: același cu *Nicolau* (v. mai departe, s.v.); observația de ordin geolingvistic făcută ceva mai sus este valabilă și aici.

Neculăiasa: același cu *Nicolaiasa* (v. mai jos, s.v.).

Neculăiescu: același cu *Nicolaescu* (v. mai jos, s.v.).

Neculăieș: *Neculai* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș* (variantă a lui *-aș*, diminutival).

Neculăiță: *Neculai*, cu suf. diminutival *-iță.*

Neculce: același cu numele următor și cu *Niculae* (v. mai departe, s.v.).

Neculcea: același cu *Niculcea* (v. mai departe, s.v.).

Neculescu < *Necula* (v. mai sus, s.v.); cf. și *Niculescu* (v. mai jos, s.v.).

Neculiță: *Necula*, cu suf. diminutival *-iță;* același, de fapt, cu *Niculiță* (v. mai jos, s.v.),

Necuță: același cu *Nicuță* (v. mai departe, s.v.).

Neda: bg. *Neda.*

Nedea: același cu numele precedent (prin înlocuirea suf. *-a* cu *-ea*).

Nedeanu: *Ned(e)a*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și bg. *Nedan, Neden.*

Nedef: bg. *Nedev.*

Nedei: v. mai jos *Nedel*, explicat din bg. *Nedeljo*, care, în faza *Nedel'*, putea deveni nu numai *l*, ci și *i*. Cf. n. top. *Nedeiul.*

Nedeianu < n. top. *Nedeia*, cu suf. *-(a)nu.*

Nedel: bg. *Nedeljo* (cu *-o* > *u* și apoi „dispărut", ca finală și cu pierderea nuanței palatale a lui *l'*, căci *lj* era, de fapt, un *l* palatalizat, adică muiat).

Nedela: același cu *Nedelea* (v. mai jos, s.v.).

Nedelca: bg. *Nedelka.*

Nedelcea: „femininul" lui *Nedelciu* (v. mai jos, s.v.).

Nedelceanu: *Nedelcea* sau (și) *Nedelcu, Nedelciu* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Nedelcescu < *Nedelcea* sau (și) *Nedelciu* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*

Nedelci(u): bg. *Nedelčo.*

Nedelcovici: *Nedelcu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič;* cf. bg. *Nedelkov(ski).*

Nedelcu: bg. *Nedel(j)ko;* cf. n. top. *Nedelcul.*

Nedelcuț(ă): *Nedelcu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț(ă).*

Nedelea: bg. *Nedelja*

Nedeleanu < n. top. *Nedelea*, cu suf. *-(ea)nu.*

Nedelescu < *Nedelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Nedeliuță: *Nedelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*

Nedeloaia: „femininul" lui *Nedeloiu* (v. mai jos, s.v.), de fapt, femininul lui *Nedel(a)* sau *Nedelea* (v. mai sus, s.v.).

Nedeloaie: genitivul (*-oaiei* > *oaie*, cu *i* „absorbit" de *e* precedent) numelui precedent.

Nedeloiu: *Nedel(a)* (v. mai sus, s.v.); ar putea proveni și din *Nedelea.*

Nedeluț: *Nedel(a)* sau (și) *Nedelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Nedeoglu: bg. *Neda* sau (și) *Nedo*, cu tc. *oğlu* „fiu", simțit ca sufix.

Nedescu < *Ned(e)a* sau (și) *Nedu* (v. s.v.), cu suf. *-escu.*

Nedeşan: acelaşi cu *Nădăşan* (v. mai sus, s.v.).

Nedey: acelaşi cu *Nedei* (v. mai sus, s.v.).

Nedia: acelaşi cu *Nedea* (v. mai sus, s.v.).

Nedici: *Ned(e)a* sau (şi) *Nedu* (v.s.v.), cu suf. sl. *-ič*.

Nedin: bg. *Nedin*.

Nedinţu: tema este aceeaşi ca a unora dintre numele precedente, cu suf. sl. *-ints* (cf. *Mehedinţi* ş.a.).

Nedioglu: acelaşi cu *Nedeoglu* (v. mai sus, s.v.).

Nediţă: *Ned(e)a* sau (şi) *Nedu* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*.

Nedor: cf. bg. *Nedol*.

Nedoşan: pare a fi acelaşi cu *Nedeşan* (v. mai sus, s.v.); cf., pt. temă, şi bg. *Neduš*.

Nedoviceanu: cf., pt. temă, bg. *Neda*, *Nedo(v)*; pare a fi un derivat, cu suf. (local) *-eanu*, de la un n. top. *Nedoviţa*, neatestat.

Nedrag: acelaşi cu *Nădrag* (v. mai sus, s.v.).

Nedriţă: cf. srb. *ńedra* (cu varianta *nidra*) „sîn".

Nedu: bg. *Nedo*.

Neducin: cf. bg. *Neduš*.

Nedzelschi: pol. *Niedźelski*.

Neferou: cf. *nefer* 1. „soldat din vechea armată turcă"; 2. „poteraş", de la care s-a putut forma un derivat cu suf. *-iu* (devenit *-eu*; cf. *anteriu-antereu*).

Neferoiu: *Neferu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Neferu: *nefer* (v. explicaţia mai sus, s.v. *Neferou*).

Nefir: variantă, absentă în dicţionare, a lui *nefer* (v. numele precedent).

Neg: bg. *Nego* sau (şi) *neg*.

Negara: acelaşi cu numele următor.

Negară: *negară*, variantă a lui *năgară* „numele unor plante".

Negăiescu: acelaşi cu *Negoiescu* (?); strict fonetic, tema ar fi *negaie*, un derivat cu suf. *-aie* (fem. lui *-ai*) de la *Neg* sau *Neagu*.

Negedin: cf., pt. temă, ung. *negyed* „sfert, a patra parte".

Negel: *negel*, diminutiv al lui *neg*.

Negescu < *Neg* sau (şi) *Neagu* (v. s.v.); cf. n. top. *Negeşti*.

Neghea: *Neaga* sau (şi) *Neagu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Negherea: *negară* sau (şi) *Negară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Negheres: ung. *néger* „negru" (cu sensul de brunet); cf. n. top. *Négerfalva* = rom. *Negrileşti*, în Ardeal), cu suf. *-eş*, care poate fi şi ung. *-es*.

Neghină: *neghină*.

Neghirla

Neghimendin: cf., pt. prima parte a acestui nume (probabil compus), tc. *neğim* „stea".

Negocin: cf. srb. *Negoš*, sl. *Negotin*. Cf. şi numele următor.

Negociu: *Neaga* sau (şi) *Neagu*, cu suf. *-oci*.

Nego(i)escu < *Neagoe* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Negoeşti*.

Negoi: acelaşi cu *Ne(a)goe* (v.s.v.).

Negoianu: n. top. *Negoaia* sau (şi)*Negoiu* (Ardeal).

Negoiaş: *Ne(a)goie* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-aş*.

Negoie: acelaşi cu *Neagoe* (v. mai sus, s.v.); cf. şi sl. *Negoje*.

Negoişteanu < n. top. *Negoeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Negoiţă: *Ne(a)go(i)e*, cu suf. diminutival *-iţă*. Cf. n. top. *Negoiţa*.

Negoiţescu < *Negoiţă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Negoiu: acelaşi cu *Negoi* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Negoiul*.

Negomir: sl. *Negomir*; cf. n. top. *Negomir*.

Negomireanu < n. top. *Negomir*, cu suf, (toponimic) *-eanu*.

Negomirescu < *Negomir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Negoşanu: srb. *Negoš*, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Negotei: sl. *Negota*, cu suf. *-ei*.

Negoţ: *negoţ*; cf. şi bg. *Negos*.

Negovan < n. top. *Negovani*.

Negovineanu < n. top. *Negovani* (v. numele precedent), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Negovschi: pol. *Niegowski*.

Negran < n. top. *Neagra* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Negraru: *negrar* 1. „o specie de peşte"; 2. „cioban cu oi negre".

Negraş: *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aş*. Cf. n. top. *Negraşi*, *Negraşul*.

Negrău: *negru* sau (şi) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ău*.

Negrea: *negru* sau (şi) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Negreanu < n. top. *Neagra*, *Negreni*.

Negreaţă: *negreaţă*.

Negrei: *negru* sau (şi) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei*.

Negrescu < *Negru* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Negreşti*.

Negreşi: *negru* sau (şi) *Negru*, cu suf. *-eş*; *-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*.

Negreţ(u): *negreţ* „negricios".

Negreţiu: acelaşi cu numele precedent (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ* sau este pseudoetimologic).

Negreu: *negru* sau (şi) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eu*, variantă a lui *-ău* sau (şi) a lui *-ei(u)*; cf. *Brînzeu* alături de *Brînzei* (v. la *B*, s.v.).

Negri: acelaşi cu *Negrea* (v. mai sus, s.v.), de fapt, acelaşi cu varianta mold. *Negre*, al

cărei *-e* a putut fi înlocuit prin *i* și, poate, sub influența limbii italiene (cf. it. *Negri*).

Negricea: *negru* sau (și) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ice*, femininul lui *-ici;* cf. și numele următor.

Negrici: *negru* sau (și) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici;* cf. și ucr. *Negryč.*

Negricioiu: *Negrici* sau (și) *Negricea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Negrii: poate fi același cu *Negri* (v. mai sus, s.v.) sau cu *Negrei* (v. mai sus, s.v.), cu *-ei > ii*, ca *Andrei < Andrii.*

Negrilă: *negru* sau (și) *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Negrila.*

Negrilescu < *Negrilă* (v. numele precedent); cf. n. top. *Negrilești.*

Negriloaia: *Negrilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie* (aici „articulat").

Negriloiu: *Negrilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Negrișoiu < *Negriș* (absent în fișierul meu) sau *Negreș* (v. mai sus. s.v.).

Negritoriu: *negritor*„ care înnegrește"; (fig.) „defăimător, denigrator".

Negrițescu < *Negreț* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Negritești.*

Negrițoiu: *Negreț* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Negriuc: ucr. *Negŕuk.*

Negroiu: *Negru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Negroponte(s): gr. *Negroponti(s), Negroponte.*

Negrotă: *negru* sau (și) *Negru* (v. numele următor), cu suf. *-otă;* cf. *Albotă.*

Negru: *negru.*

Negruiu: *negrui* „negricios".

Negrulescu < *Negru* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Negrulești.*

Negruș: *negruș* „negricios".

Negrușanu < n. top. *Negrușa*, cu suf. *-(ea)nu.*

Negrușeri: *negruș* sau (și) *Negruș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-er(iu)*, variantă a lui *-ar(iu); i* arată pronunțarea „moale" a lui *r* precedent.

Negrușoiu: *Negruș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Negrutzi: același cu *Negruțiu* (v. mai jos); cf. și *Negruzzi* (v. mai jos, s.v.).

Negruț(i): *negruț* „negricios".

Negruță: „femininul" numelui precedent.

Negruția: același cu numele precedent (grafie pseudoetimologică).

Negruț(i)u: același cu *Negruț(i)* (v. mai sus, s.v.).

Negruțoaie: *(a) Negruțoaiei* (< *Negruț*, cu suf. *-oaie*), cu *i* final „absorbit" de *e* precedent.

Negruzzi: același cu *Negruț(i)* (grafie italienizantă).

Negry: același cu *Negri* (v. mai sus, s.v.).

Negucioiu: *Neguț* (v. mai jos, s.v.); cf. și *Negușoiu* (v. mai jos, s.v.).

Negui: *Neagu* sau (și) *Neg* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ui.*

Negul: poate fi *Neg* (v. mai sus, s.v.) „articulat" sau (și) bg. *Nègol.*

Negulei: *Neg(ul)* (v. mai sus, s.v.); cu suf. *-ei.*

Negulescu < *Neagu(l)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Negulești.*

Negulete: *Neagu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*, „sinonimul" lui *-escu.*

Neguleț: *Neagu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*

Negulici: *Neagu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*

Negură: *negură;* cf. n. top. *Negura.*

Negurescu < *Negură* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Negurit(ă): *Negură* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iț(ă).*

Negustorul: *negustor* (articulat); cf. *Negoț* (v. mai sus, s.v.).

Neguș(i): *Neagu*, cu suf. diminutival *-uș; i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș* precedent. Cf. n. top. *Negușeni.*

Neguț(ă): *Neagu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă).*

Negutz(i): același cu numele precedent.

Negușoiu: *Neguț(u)* (v.s.v.), cu suf. *-oiu.*

Neguțu: același cu *Neguț* (v. mai sus, s.v.), „articulat".

Neherbețchi: pol. *Nehrebetski* (cu metateza lui *r*, dacă nu e o greșeală de transcriere).

Nehlea: cf. ucr. *nehljuja* „om neglijent, murdar".

Nehnuci

Neian: cf. bg. *Nej, Nejo, Neja* și n. top. rom. *Nei.*

Neica: bg. *Nejka;* cf. și numele următor.

Neică: același cu numele precedent; cf. și *neică* „nene, bade".

Neiciulescu < *Neiciu*, absent în fișierul meu (< bg. *Nejčo*), cu suf. *-escu.*

Neicov: bg. *Nejkov.*

Neicu: bg. *Nejko;* cf. n. top. *Neicul.*

Neiculaica: *Neiculoaica > Neicu(l)*, cu suf. *-oaică; -a-* în loc de *oa* poate fi o greșeală de transcriere, dar și produsul unei modificări fonetice (*oa* și-a pierdut „rotunjirea").

Neiculescu < *Neicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Neicuțescu < *Neicuț(ă)*, absent în fișierul meu; *neicuț(ă)*, diminutiv al lui *neică.*

Neiescu: poate fi același cu *Năiescu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) un derivat cu suf. *-escu* de la bg. *Nej(o), Neja*, eventual, mai curînd, „românizarea" bg. *Najov(ski).*

Nejloveanu < n. top. *Neajlov*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Nelca: un bg. *Nelka*, feminin, absent în sursele mele, cerut de masc. *Nelko.*

Nelciu: bg. **Nelčo* „cerut" de *Nelčin.*

Nelea: bg. *Neli.*

Neleanu: *Nelea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și bg. *Neljana*, al cărui „masculin" ar fi un *Neljano*.

Neleapcă: *neleapcă* 1. „vacă (sau oaie, iapă etc.) nevîrstnică pt. gonit"; 2. (fig.) „femeie care a născut fără a fi măritată".

Nelecu: același cu *Nelepcu* (v. mai jos, s.v.); ar putea fi și bg. *Nelko*, cu epenteza lui *e* între *l* și *k*.

Nelega: cf. numele precedent.

Nelegescu < *Nelega* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Nelepca: același cu *Neleapcă* (v. mai sus, s.v.); cf. și numele următor, al cărui feminin poate fi considerat acesta.

Nelepcu: ceh. *Nelepek* (< *ne* + v. sl. *lepŭ* „decent"), cu sensul, indicat de temă, „indecent, nerușinat", care, în treacăt spus, nu exclude această etimologie nici pentru *neleapcă* (v. mai sus, s.v.).

Nelersa

Nelian: același cu *Neleanu* (v. mai sus, s.v.) (?)

Neluțescu < *Neluț(u)*, absent în fișierul meu, dar verosimil (diminutiv al lui *Nelu* < *Ionel*).

Nemea: *Neamu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și *neme*, variantă a lui *nimeni*, bg., rus. *Nemov*.

Nemeciuc: ucr. *nemič* „slăbiciune", cu suf. ucr. *-juk*.

Nemerceag: cf., pt. temă, *Nemirov*, *Nemirovski* (v. mai jos, s.v.).

Nemescu < *Nemea* (v. mai sus, s.v.); cf. și gr. *Nemo*, cu suf. *-escu*.

Nemesniciuc: *nemesnic*, varantă a lui *nemestnic* 1. „locțiitor sau reprezentant al unui personaj important"; 2. (adj.) „subordonat, inferior; grosolan, bădăran", cu suf. ucr. *-čuk*.

Nemeș: *nemeș* „nobil maghiar".

Nemeșiu: același cu numele precedent (*i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*, iar *u* „articol"), de fapt, cred, o scriere pseudoetimologică.

Nemet: ung. *német* „german"; cf. și săs. *Nemeth*.

Nemetescu < *Nemet* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Nemeti: *Nemet* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală (în Ardeal sînt multe toponime compuse în care apare *nemet*).

Nemety: același cu numele precedent.

Nemețescu < *Nemet* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nemirov: bg. *Nemirov*.

Nemirovschi: pol. *Niemirowski*.

Nemițan: pol. *Niemiets*, cu suf. *-an* (< *-eanu*, antroponimic).

Nemoianu < n. top. *Nemoiul*, cu suf. *-anu*.

Nemțeanu < n. top. *Neamțul;* cf. n. top. *Nemțeni*.

Nemțișor: *nemțișor* 1. „diminutiv al lui *neamț*"; 2. „numele unor plante".

Nemțoicu: *Nemțoiu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ko*.

Nemțoiu: *nemțoi*, augmentativ (depreciativ) al lui *neamț;* ar putea fi și un derivat, cu suf. *-oi(u)*, de la *Neamțu* (v. mai sus, s.v.).

Nemțuc: *neamț* sau (și) *Neamțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.

Nena: bg. *Nena*.

Nencescu < *Nenciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nencioiu: *Nenciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Nenciovici: bg. *Nenčo*, cu suf. sl. *-ovič*.

Nenciu: bg. *Nenčo;* cf. n. top. *Nenciul*.

Nenciulescu < *Nenciu* (v. numele precedent); cf. n. top. *Nenciulești*.

Nencu: bg. *Nenko*.

Nenea: *nene;* ar putea fi și *Nena* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* (care a înlocuit, eventual, pe *-a-* simțit ca sufix).

Nenecescu < *nenică*, diminutiv al lui *nene*, antroponim posibil, dar absent în fișierul meu) sau (și) *neneacă*.

Neneștean < n. top. *Nănești* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.

Neniciovici: cf. *Nenecescu* (v. mai sus, s.v.), de care diferă prin sufix (sl. *-ovič* este echivalentul rom. *-escu*).

Nenișcă: *nene* sau (și) *Nenea* (v. mai sus, s.v.) cu suf. diminutival *-ișcă*.

Nenișor: *nenișor*, diminutiv al lui *nene;* cf. n. top. *Nenișori*.

Nenița: același cu numele următor.

Neniță: *Nen(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță;* cf. bg. *Nenika;* ar putea fi și un hipocoristic sui-generis al lui *Ion* (cf. *Ninel* derivat, semantic, din *Ionel*, pornindu-se de la silaba finală).

Nenițescu < *Nenița* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Neniu: bg. *Nenju*.

Nenoiu: *Nen(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Nenovici: bg. *Nenovič*.

Nenoviceanu: *Nenovici* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Nenovicianu: același cu numele precedent.

Nenu: bg. *Neno*.

Neofit: nume calendaristic; cf. gr. *Neofitos*, *Neofitu*, bg., ucr., rus. *Neofit*.

Nepotescu < *Nepotu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Nepotu: *nepot*.

Neragu

Neranțiu: gr. *Nerantzi(s);* cf. și bg. *Nerantsa*.

Nercanțiu: pare a fi it. (după finală).

Nercu: cf. pol. *Nerka*, *Nerkowski*.

Nereuță: același cu *Mereuță* (v. la *M*, s.v.), prin hipercorectitudine fonetică (*n-* simțit ca *ń* regional < *m*); ar putea fi și un derivat

cu suf. diminutival *-uță* de la *nereu*, variantă a lui *nerău* „bun; bunătate".

Neretic

Nergiani: it., absent în sursele mele.

Nerneanțu

Nertea: același cu *Nărtea* (v. mai sus, s.v.).

Neru: bg. *Nero*.

Nerutan

Nesa: gr. *Nessi(s)*.

Nesfintu: *nesfint* (negativ al lui *sfint*), absent în dicționare, dar posibil, cum probează *nesfințire*.

Nespălatu: *nespălat*.

Nestea: ung. *Neszte* „Anastasie"; după DO, p. 12, hipocoristic al lui *Anesti;* cf. și n. top. *Nestea*.

Nesterie: bg. *Nester(ov);* cf. și rus. *Nesterev*.

Nesteriuc: ucr. *Nesteŕuk*.

Nestor: nume calendaristic; cf. bg., ucr., rus. *Nestor*.

Nestoreanu: *Nestor* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Nestorescu < *Nestor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nestorică: *Nestor* (v. mai sus, s.v.) cu suf. diminutival *-ică*.

Nestorovici: pol. *Nestorowicz*.

Nestreianschi: pol. (?)

Neș(u): bg. *Nešo*.

Neșciuc: ucr., absent în sursele mele.

Neștian: bg. *Nestjan*, cu *st* > *șt* sub influența lui *(a) neşti*, *neştiut* etc.

Neta: bg. *Neta* sau (și) gr. *Neta(s)*.

Netcă: bg. *Netka* sau (și) *Nedka*.

Netcu: bg. *Netko* sau (și) *Nedko*.

Netea: *Neta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Neti*.

Netedu: *neted;* cf. n. top. *Netedul*.

Netejoru: *netejor*, diminutiv al lui *neted;* cf. numele precedent.

Neteș: *Net(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.

Netezeanu < n. top. *Netezi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Neti: bg. *Neti;* cf. și *Netea* (v. mai sus, s.v.).

Netolea: *Netu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ole(a)*.

Netreanu < n. top. *Nătărău*, cu *ă* din silaba penultimă sincopat, din cauza lipsei de accent, și cu *ă* din prima silabă devenit *e* sub influența suf. *-eanu*.

Netu: bg. *Neto*.

Neț: bg. *Netso;* cf. și *neț* „fileu, plasă".

Neța: bg. *Netsa*.

Nețan: *Neț(a)* (v. numele precedente), cu suf. *-an*.

Nețoi < *Neț* sau (și) *Neța*, cu suf. *-oi*.

Neva: bg. *Neva*.

Nevodam: cf., pt. temă, *nevod*, variantă a lui *năvod*. Nu-i exclus să avem a face cu o greșeală de transcriere pt. *nevodari*, variantă a lui *năvodar*, al cărui *i* poate arăta pronunțarea „moale" a lui *r*.

Nevodaru: *nevodar*, variantă a lui *năvodar*.

Nexulescu: ar putea fi o greșeală de transscriere pentru *Necșulescu* (v. mai sus, s.v.).

Niac: gr. *Niakos*.

Niaman: pol. *Nieman*.

Nibi: cf. numele următor.

Nibu

Nica: același cu *Nică* (v. mai jos, s.v.); cf. și gr. *Nika(s)*, sl. *Nika*. Ar putea fi și *Anica* (v. la *A*, s.v.).

Nicachi: gr. *Nikaki(s)* sau (și) *Nica* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.

Nicandru: gr. *Nikandros*, *Nikandru;* cf. și ucr., rus. *Nikandr*.

Nicarovici: cf., pt. temă, gr. *Nikaris*.

Nică: hipocoristic al lui *Ionică;* cf. și *Nica* (v. mai sus, s.v.).

Nicăpetre: *Nică* + *Petre;* poate dintr-un *Nică (a) Petre(i)*.

Nicău: ung. *Nikó* „Nicolae".

Nicea: cf. bg. *Ničo*, căruia i-ar corespunzînd un „feminin" *Niča*, absent în sursele mele.

Nichei: *(a) Nichei* (genitivul lui *Nica*, v. mai sus, s.v.); pt. *k'* (în loc de *č*), cf. *maichii* < *maică*.

Nichel: pol. *Nikiel*, *Nykel* (< germ. *Nickel?*)

Nichescu: „românizare" a bg. *Nikev* (*-ev* e sinonim funcțional al lui *-escu*).

Niki: bg. *Niki;* ar putea fi și *Nichi*, un hipocoristic „modern" (cf. suf. engl. *-i!*) al lui *Nicolaie*.

Nichici: *Nichi* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.

Nichie: bg. *Nike;* cf. și *Nichi* (v. mai sus, s.v.).

Nichifor: bg. *Nikifor;* cf. și ucr., rus. *Nikifor*.

Nichiforenco: ucr.

Nichiforescu < *Nichifor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nichiforiuc: cf. ucr. *Nykyforčuk*, *Nykyfoŕak*.

Nichiforov: bg. *Nikiforov;* cf. și pol. *Nikiforow*.

Nichiliuc: ucr., absent în sursele mele; cf. *Nichel* (v. mai sus, s.v.).

Nichinuș

Nichita: bg. *Nikita;* cf. n. top. *Nichita*.

Nichitean(u) < n. top. *Nichiteni*.

Nichitelea: *Nichita* (v. mai sus, s.v.), cu un „sufix" neclar, pt. care trimit la A. Graur, *Bull. ling.* VI, 1938, p. 144 urm., care a demonstrat convingător existența unui *-eli*, cu funcțiune verbală. Ne putem gîndi la *-eală*, deci *Nichiteală*, cu suf. *-ea*.

Nichitescu < *Nichita* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nichitiu: *Nichita* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.

Nichitoaie: *(a) Nichitoaie(i)* < *Nichita* (v. mai sus, s.v.).

Nichitoiu: *Nichita* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nichitov: bg. *Nikitov.*
Nichitovici: *Nichita,* cu suf. sl. *-ovič.*
Nichitu: bg. *Nikit;* cf. n. top. *Nechitul.*
Nichituş: *Nichita* sau (şi) *Nichit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uş.*
Nichiţeanu: acelaşi cu *Nichiteanu* (v. mai sus, s.v.).
Nichiţelea: acelaşi cu *Nichitelea* (v. mai sus, s.v.). Graur, p. 121, îl explică la fel, invocînd suf. „complex" *-elea (< -el + -ea).*
Nichiţoiu: acelaşi cu *Nichitoiu* (v. mai sus, s.v.).
Nichiu: acelaşi cu *Nichi* (v. mai sus, s.v.), „articulat".
Nici(u): bg. *Ničo.*
Nicipereanu: cf. pol. *Nikiporczyk.*
Niciş: *Niciu* (v. numele precedent), cu suf. *-eş,* care, nefiind accentuat, a devenit *iş.*
Niciulică: *Niciu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Nicoară: nume vechi, la baza căruia stă gr. *Nikólaos,* care a fost asimilat cu cuvintele latineşti moştenite şi supus la aceleaşi modificări fonetice (de ex., *-l- > r*) ca acestea.
Nicoda: pare a fi o derivare regresivă de la *Nicodim.*
Nicodescu < *Nicoda* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Nicodim: nume calendaristic.
Nicodin: acelaşi cu numele precedent.
Nicodiţă; ar putea fi *Nicoda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iţă;* cf. şi bg. *Nikodij,* variantă a lui *Nikodim.*
Nicodoiu < *Nicoda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nicogosian: gr. (< arm.) *Nikogosian.*
Nicoi: bg. *Nikoj.*
Nicola: bg. *Nikola;* cf. şi ucr., rus. *Nikola,* it. *Nicola.* Cf. n. top. *Balta Nicolei.*
Nicolac: gr. *Nikolakos, Nikolaku.*
Nicolacoglu: gr. *Nikolakoglu.*
Nicola(i)e: acelaşi cu *Nicolai* (v. mai jos, s.v.).
Nicolaechi: gr. *Nikolaki(s)* contaminat cu *Nicola(i)e* (cf. explicaţia propusă pt. *Nicolaiad,* v. mai jos, s.v.).
Nicola(i)escu < *Nicola(i)e* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nicolaeşti.*
Nicola(i)evici: *Nicola(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-evič.*
Nicolai: nume calendaristic; cf. bg., rus. *Nikolaj.*
Nicolaiasa: *Nicolai* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-easă* („articulat").
Nicolaica: bg. *Nikolajka.*
Nicolaici: *Nicolai* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici;* cf. şi bg. *Nikolajčo.*
Nicolaiciuc: ucr. *Nikolajčuk.*
Nicolaiad: *Nicolai* (v. mai sus, s.v.), cu *-ad* de la gr. *Nikoladu,* apropiat de *Nicolai* (din cauza temei cvasiidentice).
Nicolaide: acelaşi cu numele următor.
Nicolaidi(s): gr. *Nikolaidi(s).*
Nicolantin: cf. gr. *Nikolanti(s).*
Nicolaş: *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*
Nicolau: gr. *Nikolau.*
Nicolăescu: acelaşi cu *Nicola(i)escu* (v. mai sus, s.v.).
Nicolăiţă: *Nicola(i)e* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iţă.*
Nicolcea: bg. *Nikolča.*
Nicolcescu < *Nicolcea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Nicolcioiu: *Nicolcea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nicoleanu: *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau (şi) < n. top. *Nicoleni* (Ardeal).
Nicolescu < *Nicola* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nicoleşti.*
Nicolete: *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Nicolicescu < *Nicolici* (v. numele următor, cu suf. *-escu.*
Nicolici: *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici;* cf. bg. *Nikolička.*
Nicolicin: cf. bg. *Nikolčin.*
Nicolicioiu: *Nicolici* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nicoliciuc: ucr.
Nicolin: bg. *Nikolin;* cf. şi it. *Nicolini.*
Nicoliţă: bg. *Nikolitsa* sau (şi) *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă.*
Nicoliu: *Nicola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Nicolo: it. *Nicolò.*
Nicolof: acelaşi cu *Nicolov* (v. mai jos, s.v.).
Nicolopol: gr. *Nikolopulos, Nikolopulu.*
Nicolov: bg. *Nikolov.*
Nicolschi: bg. *Nikolski.*
Nicoman(u): gr. *Nikomanis.*
Nicorescu < *Nicoară* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nicoreşti.*
Nicoreşteanu < n. top. *Nicoreşti,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Nicoretzos: gr. *Nikoretzos.*
Nicorici: *Nicoară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Nicoroiu < *Nicoară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nicotescu < *Micotă* (absent în fişierul meu), formă teritorială cu *mi > ni* (cf. mold. *nic* < *mic,* tema acestui nume); cf. şi gr. (< arm. *Nikotian,* al cărui sufix *(-ian)* a putut fi înlocuit prin *-escu*).
Nicov: bg. *Nikov.*
Nicovescu < *Nikov* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Nicovici(u): *Nicov* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Nicrescu
Nicşa: bg. *Nikša.*
Nicşan < n. top. *Nicşeni.*
Nicşulescu < *Nicşa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*

Nicu: hipocoristic al lui *Nicolae;* cf. și sl. *Niko*, gr. *Nikos, Niku.*
Nicula: bg. *Nikula;* cf. și *Necula* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Nicula* (Ardeal).
Niculae: același cu *Nicolae* (v. mai sus, s.v.).
Niculaescu < *Niculae* (v. numele precedent) cu suf. *-escu.*
Niculaiceac: ucr., absent în sursele mele.
Niculaiciuc: ucr.
Niculaide: același cu numele următor.
Niculaidi: același cu *Nicolaidi* (v. mai sus, s.v.).
Niculau: același cu *Nicolau* (v. mai sus, s.v.).
Niculăeș: *Niculae* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*, devenit *-eș* sub influența vocalei palatale precedente.
Niculăică: *Niculae* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Niculăiță: *Niculae* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Niculce(a): bg. *Nikulča* sau (și) *Nicula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ce(a);* cf. *Mihalcea* etc. Cf. n. top. *Niculcea.*
Niculcea: *Nicula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* ne putem gîndi și la *Niculi* (v. mai jos, s.v.) cu accentul pe silaba penultimă (*-i-* > *ea;* cf. *atunci — atuncea*).
Niculeanu: același cu *Nicoleanu* (v. mai sus, s.v.).
Niculencu: rus. (< ucr.) *Nikolenko.*
Niculescu < *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Niculești.*
Niculete: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Niculi: gr. *Nikuli(s)* sau (și) bg. *Nikuli* (acesta cu accentul nenotat în sursele mele); există două variante, adesea, chiar cînd e vorba de unul și același posesor al numelui: *Nicúli* și *Niculi.* Cf. n. top. *Niculi.*
Niculică: *Nicul(e)a* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Niculicea: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(i)cea;* cf. și numele următor.
Niculici: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici;* cf. și *Nicolici* (v. mai sus, s.v.).
Niculicioaia: „femininul" numelui următor, sau, ceea ce este cam același lucru, al lui *Niculici* sau (și) *Niculicea* (v. numele precedente).
Niculicioiu: *Niculici, Niculicea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Niculin: bg. *Niculin.*
Niculiță: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.* Cf. n. top. *Niculiță, Niculițele.*
Niculiu: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.* Ar putea fi și *Niculi* (v. mai sus, s.v.).
Niculoiu: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Niculușcă: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ușcă.*
Niculuț: *Nicul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Nicuriuc: *Nicoară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (care va fi înlocuit, poate, pe *-escu*).
Nicușan: bg. *Nikuš(a)*, cu suf. *-an.*
Nicuț: *Nicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Nicuța: același cu numele următor.
Nicuță: *Nicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.* Ar putea fi și *Anicuța.*
Nidlea: cf. *Nedelea* (v. mai sus, s.v.).
Nidzichei: cf., pt. temă, pol. *Niedzielski, Niedzinski.*
Nifodin: variantă, cred, a lui *Nicodin* (v. mai sus, s.v.).
Nifon: nume calendaristic.
Niga
Nigalache: *Migală* (absent în fișierul meu), cu suf. *-achi* (*mi-* < *ni* în unele graiuri).
Nigata: cf. sl. *Negota* (din familia lui *Neagu* ș.a.).
Nigel: variantă a lui *negel* (v. mai sus, s.v. *Negel*).
Nigrim: gr. *Nigrin, Negrin.*
Nihalache: același cu *Mihalache* (v. la *M*, s.v.), formă regională (cu palatalizarea lui *m* sub influența lui *i* următor).
Nijloveanu: același cu *Nejloveanu* (v. mai sus, s.v.).
Nikos: gr. *Nikos.*
Nilă: bg., ucr., rus. *Nil;* ar putea fi un hipocoristic (de la *Dănilă,* v. DO, p. 39). Ionescu, p. 102 îl consideră un hipocoristic de la *Dănilă*, iar la p. 175, de la *Ion.* Cf. și ucr., rus. *Nila* (fem.).
Nilca: *Nilă* (v. numele precedent), cu suf. *-că* („articulat"); cf. și bg. *Nilka.*
Nilenceanu: bg. *Milenka* sau (și) *Milenko*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Nimară: *nimeră* „întîmplare".
Nimaru: „masculinul" (?) numelui precedent.
Nimereală: *nimereală.*
Nimereanu: este, cred, „românizarea" numelui următor cu înlocuirea suf. pol. *-ski* prin *-eanu.*
Nimerschi: pol. *Niemierski.*
Nimescu: același cu *Nemescu* (v. mai sus, s.v.).
Nimigeanu < n. top. *Nimigea* (Ardeal), cu suf. *-(ea)nu.*
Nimira: pol. *Niemira.*
Nimirceag: cf., pt. temă, numele precedent și pol. *Niemierka, Niemierko.*
Nimirgeană: cf. observațiile făcute la numele precedent.
Nimitan: pol. *Niemyt*, cu suf. *-an.*
Nimițan: pol. *Niemiets*, cu suf. *-an.*
Nimic: *nimic* (subst.) „lucru, ființă etc. fără valoare; fleac".
Nină: *Nina* (nume mic feminin); cf. și gr. *Nina(s)*, bg. *Nina.*

Nine(a): *Nină* (v. numele precedent), cu suf. *-e(a)*.

Nineaca: același cu numele următor.

Nineacă: *neneacă* „mamă".

Ninerică: cf. *(a) nineri*, variantă a lui *(a) ninera* „a alinta, a dezmierda"; (refl.) „a se fandosi, a se sclifosi".

Ninescu < *Nini* (v. numele următor) sau (și) *Nină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Nini: gr. *Nini(s)*.

Niniciu: *Nini* (v. numele precedent), cu suf. *-ici* („articulat").

Ninoiu: *Ninu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Ninoraș: cf. *Ninerică* (v. mai sus, s.v.); fiind vorba de o temă „expresivă" *(a ninera)* *-o-* în loc de *e* nu are nimic insolit, iar *-aș* este suf. diminutival ca și *-ică*.

Ninu: bg. *Nino*.

Nircă: ucr. *nirka* „boboc" (de floare).

Nireșteanu < n. top. *Mirești* (cu *mi-* > *ńi-*), cu suf. *-eanu*.

Nirică: gr. *Nirikos*.

Nirtea: cf. ung. *nyertes* „victorios".

Nisflea

Nisfoian

Ni(s)sim: gr. (> tc.?) *Nissim;* DO, p. 122 îl derivă din *Onisim*.

Nisioi(u): cf., pt. temă, gr. *Nisaki*, *Nisidis*.

Nisip: *nisip;* cf. n. top. *Nisipi*, *Nisipul*, *Nisipurile*.

Nisipașu: *nisipaș*, absent în dicționare, nume de agent derivat de la *nisip* cu suf. *-aș* și avînd același sens ca *nisipar* „persoană care scoate, cară și vinde nisip".

Nisipeanu < n. top. *Nisipi* sau (și) *Nisipeni*.

Nisipescu < *Nisip* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Niste(a): gr. *Nistas*.

Nistiță: *Niste(a)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-iță*.

Nistor: același cu *Nestor* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nistor*.

Nistorac: *Nistor* (v. numele precedent); cu suf. *-ac*, (care poate fi ucr. *-jak*).

Nistoran < n. top. *Nistru* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Nistoreanu < n. top. *Nistorani*.

Nistorceanu: tema pare a fi *Nistorca* (< *Nistor*, cu suf. sl. *-ka*), iar *-ceanu* este suf. (antroponimic).

Nistorel: *Nistor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Nistorescu < *Nistor* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nistorești*.

Nistorică: *Nistor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Nistoroiu: *Nistor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Nistoroaia: *Nistor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie* („articulat") „soția lui Nistor".

Nistur: același cu *Nistor* (v. mai sus, s.v.).

Nisu: bg. *Niso*.

Nisuescu < *Nisu* (v. numele precedent) sau, poate, mai degrabă, *Nisoi* < *Nisu* absent în inventarul meu.

Nisulescu < *Nisu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nisulești*.

Nișca: bg. *Nička*.

Nișcoveanu < n. top. *Nișcov*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Nișnic

Nișoiu: *Nișu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Nișu: bg. *Nišo*.

Nișulescu < *Nișu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Nit: bg. *Nito;* cf. și *nit* „tijă de metal cu un cap mai mare decît corpul".

Nitan: bg. *Nita*, *Nito*, cu suf. *-an;* cf. și *Nit* (v. numele precedent), cu același sufix.

Nitilici: *Nit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ilici*.

Nitra: *Mitra*, hipocoristic al lui *Dumitra*, cu *mi-* > *ńi*, ca în unele graiuri populare.

Nitruică: *Nitra* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uică*.

Nitș: grafie *(tș)* pentru *Nici(u)* (v. mai sus, s.v.)? Sau mai degrabă pol. *Nitsch* (cu *sch* redat *ș*, cum se pronunță).

Nitulescu < *Nit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Nitușca: *Nit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ușcă*.

Nitușî: *Nit* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș* (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).

Nitză: același cu *Niță* (v. mai jos, s.v.).

Nitzulescu: același cu *Nițulescu* (v. mai jos, s.v.).

Nița: același cu *Niță* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Anița* (v. la *A*, s.v.).

Nițache: *Niță* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.

Nițan(u): același cu *Nițeanu* (v. mai jos, s.v.), sau (și) *Niță* (v. mai jos, s.v.). cu suf. (antroponimic) *-an(u)*.

Nițaș: *Niță* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș*.

Niță: hipocoristic al lui *Ioniță* (v. la *I*, s.v.); cf. și gr. *Nitsa(s)*. Cf. n. top. *Niță*.

Nițea: *Niță* (v. numele precedent), cu suf. *-ea;* dacă accentul stă pe silaba finală, ne putem gîndi la un feminin, analogic, al lui *nițel*.

Nițeanu < n. top. *Nițeni*.

Nițelea: *nițel*, cu suf. *-ea*.

Nițescu < *Niță* sau (și) *Nițu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Nițianu: același cu *Nițeanu* (v. mai sus, s.v.).

Nițica: același cu numele următor.

Nițică: *nițică*, femininul lui *nițel* (cf. mai sus, *Nițelea*) sau (și) *Niță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Nițicu: masculinul numelui precedent.

Nițiș: *Niță* sau (și) *Nițu* (v.s.v.), cu suf. *-eș* (devenit regional *-iș*).

Niţişor: *Niţiş* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-or*.
Niţoi(u): *Niţă* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-oiu*.
Niţosu: *ńiţos*, variantă regresivă a lui *miţos* „(despre obiecte de blană, de lînă etc.), cu fire lungi, creţe şi bogate".
Niţu: variantă „masculină" a lui *Niţă* (v. mai sus, s.v.); cf. şi bg. *Nitso*, gr. *Nitsos*, *Nitsu*.
Niţucă: *Niţă* sau (şi) *Niţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.
Niţuleac: *Niţu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-jak* (în regiuni bilingve rom.-ucr.).
Niţuleasa: *Niţu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-easă* („soţia lui Niţu").
Niţulescu < *Niţu(l)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Niţuleşti*.
Niţura: gr. *Mitsura(s)*, cu *ni-* < *mi* greu de explicat pt. mine; cf. *Niţă*, *Niţu* etc., de care a putut fi apropiat.
Niţură: acelaşi cu numele precedent.
Niu: acelaşi cu *Miu* (v. la *M*, s.v.), cu *mi* > *ńi* (în unele graiuri populare). Cf. n. top. *Niul*.
Nivănescu: cf. bg. *Nivjanin*.
Niţica: acelaşi cu *Nuţică* (v. mai jos, s.v.)?
Niţoaie: *Nuţu*, cu suf. *-oaie* (?) Cf. *Nuţoiu* (v. mai jos, s.v.).
Noaghe(a): acelaşi cu *Naghe* (v. mai sus, s.v.); ung. *a* (= *a* scurt) se pronunţă „rotunjit", deci aproximativ *-oa*.
Noaghin: *Noaghe* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-in*.
Noan < n. top. *Noua* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Noapteş: *noapte*, cu suf. *-eş*; cf. n. top. *Noapteşa*, *Noapteşul*.
Noara: cf. gr. *Noaros*.
Nobic: cf. rus. *Novik*.
Nobilescu: gr. *Nobeli(s)*, *Nobili(s)* „românizat" cu ajutorul suf. *-escu*; cf., pt. temă, şi it. *Nobile*.
Noca: cf. bg. *Noko*, alături de care va fi existînd şi femininul corespunzător.
Nocica: bg. *Nočka*.
Nodescu < *Nodu* (absent în inventarul meu, dar verosimil); cf. *nod* (fig.) „copil mic". (Se spune, cred, aşa şi unui om matur, dacă-i scund.)
Nodîlcă: *nodilcă*, variantă a lui *modilcă* „umflătură patologică".
Nodoleanu: acelaşi cu *Nadoleanu* (v. mai sus, s.v.).
Nodolu: acelaşi cu *Nadolu* (v. mai sus, s.v.).
Noe: nume biblic.
Nogali: cf. bg. *Nogalčev*.
Nogea: este, cred, acelaşi (ca origine) cu *Noaghe* (v. mai sus, s.v.); pentru *ġe* < ung. *gy*, cf. *helge* < ung. *hölgy*. Cf. n. top. *Nogea*.
Noghi: acelaşi cu *Naghi* (v. mai sus, s.v.).
Noghia: acelaşi cu *Naghe* (v. mai sus, s.v.); pentru alternanţa *-i-* — *-ia(ea)*, cf. *Negri* — *Negrea*.
Noghiu: acelaşi cu *Naghiu* (v. mai sus, s.v.).
Nogozanu: greşeală de transcriere pentru *Rogozanu*? Dacă da, avem un derivat de la n. top. *Rogoz*, *Rogoaza*.
Nohai: *nohai*, variantă a lui *nogai* „mongol turcizat din sudul Rusiei europene"; cf. n. top. *Nohai*.
Nohineanu: cf. rus. *Noginov*.
Noia: acelaşi cu *Noe* (v. mai sus, s.v.).
Noica: bg. *Nojka*.
Noiescu < *Noia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Noja: acelaşi cu *Nogea* (v. mai sus, s.v.), cu *ġ* > *j* (ca în unele graiuri ardeleneşti).
Noje: acelaşi cu numele precedent.
Nojogan < n. top. *Nojag* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Nona: bg. *Nona* sau (şi) gr. *Nona(s)*; cf. n. top. *Nona*.
Nonău: bg. *Nonov*.
Nonea: *Nona* sau (şi) *Nono* (v.s.v.), cu suf. *-ea*; cf. şi gr. *Noni(s)*.
Nonia: acelaşi cu numele precedent.
Nonoacă: *Nona* sau (şi) *Nonu* (v.s.v.), cu suf. *-oacă* (femininul lui *-oc*).
Nonou: acelaşi cu *Nonău* (v. mai sus, s.v.).
Nonu: bg. *Nono*.
Nor: *nor*; cf. şi *Nour* (v. mai jos, s.v.).
Noran: *Nor* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Noreanu: *Nor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Norel: *norel*, diminutiv al lui *nor*.
Noreţ: variantă a lui *noureţ* „norişor".
Norescu < *Nor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Nors: *nord*; cf. germ. *Nordt*, *Norde*.
Norocea: *noroc*, cu suf. *-ea*.
Norocel: *norocel*, diminutiv al lui *noroc*; cf. şi sensul secundar (ca nume al unei plante). Cf. n. top. *Norocelul*.
Norosea: *noros*, cu suf. *-ea*.
Noroiescu < *Noroiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Noroiu: *noroi*.
Norovigeanu
Norve: pol. *Norwa*.
Nosec: acelaşi cu numele următor.
Nosek: ceh. *Nosek*; cf. şi pol. *Nosek*.
Nossa: gr. *Nosi(s)*.
Not(t)ara: gr. *Notara(s)*.
Notaru: *notar*; cf. şi gr. *Notari(s)*, it. *Notaro*.
Notopol: gr. *Notopulos*, *Notopulu*.
Notti: it., absent în sursele mele. DO, p. 82 are un *Noti*, derivat dintr-un neatestat *Ionot* < *Ion*.
Nour: acelaşi cu *Nor* (v. mai sus, s.v.).
Nourescu < *Nour* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Nova: gr. *Nova(s)*.
Novac: sl. *Novak*; cf. n. top. *Novacul*, *Novaci*.
Novacescu < *Novac* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Novaci: bg. *Novač*.

Novacov: bg., rus. *Novakov.*
Novacovici: sl. *Novak* (cf. mai sus, s.v. *Novac*), cu suf. sl. *-ovič;* cf. pol. *Nowakiewicz.*
Novacovschi: pol. *Nowakowski.*
Novan < n. top. *Noua* (jud. Brașov), absent în dicționarele toponimice, dar existent realmente înainte de primul război mondial. Cf. *Noan* (v. mai sus, s.v.).
Novăceanu < n. top. *Novaci;* cf. n. top. *Novăceni* (Ardeal).
Novăcescu < *Novac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Nove: bg. *Nove.*
Noveanu: *Nova* sau (și) *Nove* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Noviceanu: pol. *Nowik* (un *Novic* este absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Novicov: rus., bg. *Novikov.*
Novițchi: pol. *Nowitski.*
Novleanu: cf. numele următor.
Novolan: cf. pol. *Nowoletski*, al cărui sufix a putut fi înlocuit prin rom. *-an.*
Novy: cf. *Nove* (v. mai sus, s.v.).
Nozarcu
Nubert: același cu numele următor.
Nuberth: germ. *Nuber, Neubert.*
Nuc(u): hipocoristic de la *Ion*, după *DO*, p. 82; poate fi însă și *nuc* (cf. *Perju, Stejar* etc.). Cf. n. top. *Nucul.*
Nuca: același cu numele următor.
Nucă: *nucă* sau (și) hipocoristic de la *Ion*, la fel cu *Nucu* (v. mai sus, s.v.).
Nucărea: *nucar*, derivat de la *nucă*, absent în dicționare, dar existent realmente, cum probează n. top. *Nucari*, cu suf. *-ea.*
Nucescu < *Nuc(u)* sau (și) *Nucă* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Nucești.*
Nucșoiu: *Nucșa*, absent în fișierul meu, dar posibil (< *nuc*, cu suf. *-șa*).
Nucșoreanu < n. top. *Nucșoara*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Nucuță: *Nuc(u)* sau (și) *Nucă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Nufăreanu < n. top. *Nufăru*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Nuica: același cu numele următor.
Nuică
Numenca
Numescu
Numian
Nuncescu < *Nunciu*, absent în fișierul meu, dar posibil (< bg. *Nunčo);* ar putea fi și „românizarea" bg. *Nunčev* (prin înlocuirea lui *-ev* cu echivalentul lui rom. *-escu*).
Nuntașu: *nuntaș;* cf. n. top. *Nuntași.*
Nuntescu: bg. *Nunta*, care va fi existînd și la noi, cu suf. *-escu.*
Nunu: bg. *Nune;* ar putea fi și *nun.*
Nuor: *nuor*, variantă a lui *nor* (v. mai sus, s.v.).
Nurița: *noriță* „nurcă"; cf. și bg. *Nura, Nurju.*
Nușa: bg. *Nuša.*
Nușfeleanu < n. top. *Nușfalău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Nușui: bg. *Nušo.*
Nuț(u): hipocoristic al lui *Ion* (diminutiv *(I)Onuț*).
Nuța: același cu *Nuță* (v. mai jos, s.v.); cf. și *Nuța* < *Ilenuța*. Ar putea fi și *Anuța.*
Nuțaș: *Nuțu* sau (și) *Nuță* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Nuță: hipocoristic al lui *Ion*, același, oarecum, cu *Nuțu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și bg. *Nutsa.*
Nuțeanu < n. top. *Nuțeni* (Ardeal).
Nuțescu < *Nuțu* sau (și) *Nuță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Nuțică: *Nuțu* sau (și) *Nuță*, cu suf. diminutival *-ică.*
Nuțiu: *Nuțu* (v. mai sus, s.v.), cu *i* care arată pronunțarea „moale" a lui *ț* (în ipoteza că numele e bisilabic); ar putea fi și un derivat, cu suf. *-iu* (deci trisilabic) de la *Nuțu* sau (și) *Nuță.*
Nuțoiu: *Nuțu* sau (și) *Nuță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Nuțulescu < *Nuțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Nuzul

O

Oacă: *oacă* „spirit necurat din pricina căruia se tem copiii să umble pe afară".

Oacăru: *oacăr* 1. „cu pete pe obraz"; 2. „murdar, nespălat"; 3. „ceacîr".

Oachescu < *Oacă* (v. mai sus, s.v.), cu cu suf. *-escu*.

Oacheș(u): *oacheș*.

Oachiș: același cu numele precedent.

Oadea: ung. *Ádi* „Adam".

Oaga: *oagă*, variantă a lui *hoagă* „groapă cu apă; vâlcea".

Oaidă: cf. *Vaida* (v. la *V*, s.v.).

Oaie: *oaie;* cf. n. top. *Oaia*.

Oajdea: *oajde*, variantă a lui *oajdă* „noroi amestecat cu zăpadă; mocirlă, tină". Cf. și *oajdă* „funie, sfoară".

Oală: *oală*

Oal(l)de(a): *Aldea* (v. la *A*, s.v.), cu *a-> o* (grafic *oa*) în vorbirea maghiarofonilor.

Oalftea

Oana: același cu *Ioana* (v. la *I*, s.v.).

Oană: același cu numele precedent.

Oanea: *(I)oana* sau (și) *(I)oan* (v. s.v.), cu suf. *-că*, articulat (< sl. *-ko*).

Oancă: același cu numele precedent.

Oancea: *(I)Oana* sau (și) *(I)oan* (v. s.v.), cu suf. *-cea* (< sl. *-ča*).

Oane: același cu *Oană* (v. mai sus, s.v.).

Oaniță: *Oana* sau (și) *Oane* (v. mai sus), cu suf. diminutival *-iță;* cf. și *Ioaniță* (v. la *I*, s.v.). Păstrarea lui *oa*, care, pierzînd accentul, ar fi trebuit să devină *o*, se explică prin influența lui *Ioan?*

Oanță: *oanță*, variantă a lui *goanță* 1. (la pl.) „boabe de fasole cînd se desfac din păstăi"; 2. „pietricică rotundă de cremene".

Oară: *oară* 1. „nume generic, dat păsărilor de curte"; 2. „animal sălbatic, fiară".

Oarcășu: derivat cu suf. *-ăș* de la *(h) oarcă* (v. numele următor); cf. *Boancăș*, *Brahăș* ș.a.

Oarcea: *oarcă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *hoarcă* „termen de batjocură dat muierilor, în special celor bătrîne", cu suf. *-ea*.

Oardă: *oardă*, variantă a lui *hoardă*.

Oargă: pare a fi o variantă a lui *(h) oarcă* (v. mai sus, s.v. *Oarcea*); pt. *g* în loc de *c*, cf. *hoanghină*, derivat și sinonim al lui *hoancă* = *hoarcă*.

Oaru: pare a fi un derivat al lui *ou*, cu sensul „vînzător de ouă" sau „locul unde se păstrează ouăle".

Oarză: derivat de la *orz* (un fel de feminin, cam ciudat, al acestuia) sau, mai probabil, o variantă a lui *hoarță* „car vechi, stricat". Cf. și *oarzăn* „tînăr; oacheș".

Oască: cf. bg. *Osko*, alături de care va fi existînd fem. *Oska;* ne putem gîndi și la o grafie (greșită?) a lui *Oașcă* (v. mai jos, s.v.).

Oasenegre: *oase negre*.

Oașcă: *oașcă*, variantă a lui *hoașcă*.

Oat(u): același cu *Ouatu* (v. mai departe, s.v.).

Obaciu: variantă a numelui următor, cu *č* de la forma de plural a lui *obac* (în ipoteza că acest nume este trisilabic); ar putea fi și un derivat în *-iu* de la *Obacu*.

Obacu: *obac*, variantă a lui *iobag*, absentă în dicționare, dar cerut de *obăcie*, variantă a lui *iobăgie*.

Obadă: nume a diverse obiecte de uz curent în gospodăria țărănească.

Obancea: ucr. *guban* „cu buze mari, buzat", cu suf. *-ce(a) g* se pronunță *-h*, care poate dispărea, iar *u-* neacc. > *o*.

Obangiu: dacă *i* este accentuat, avem a face cu suf. *-giu* de origine turcească; tema este aceeași ca a numelui precedent.

Obădaru: *obădar* „dulgher care face obezi".

Obădău: *obadă* (v. mai sus, s.v. *Obadă*), cu suf. *-ău* (poreclă, la fel cu *Codău* ș.a.; v. Pascu, p. 415).

Obădescu < *Obadă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Obăgilă: *obag*, variantă a lui *iobag*, cu suf. *-ilă*.

Obeadă: același cu *Obadă* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Obeada*.

Obeanu < n. top. *Hoba*, absent în sursele mele, dar cerut de diminutivul *Hobița*.

Obedău: același cu *Obădău* (v. mai sus, s.v.).

Obedeanu < n. top. *Obedeni;* poate și *Obad* (Ardeal); cf. n. top. *Obedeanu*, *Obedeni*.

Obedenaru < n. top. *Obedeni*, cu suf. (toponimic) *-ar*.

Obedeșteanu < n. top. *Obedești*, absent în sursele mele, dar „cerut" de acest antroponim. Ne putem gîndi și la *Odobeșteanu* (v. mai departe, s.v.), cu metateza *dobe* > *bede*.

Obeream: dacă e o transcriere greșită pentru *Obereanu*, cred că provine din numele următor, prin înlocuirea lui *-ski* cu *-eanu*.

Oberschi: pol. *Oberski.*
Obertinschi: pol. *Obertyński.*
Obianu: același cu *Obeanu* (v. mai sus, s.v.).
Obiliștcanu < n. top. *Obilești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Obislăveanu < n. top. *Obislavi, Obislavul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Obîrșan(u) < n. top. *Obîrșa* (Ardeal), *Obîrșani.*
Obîrș(i)e: *obîrș(i)e;* cf. n. top. *Obîrșia, Obîrșa* (Ardeal).
Oblesniuc: ucr. *oblesnij* „lingușitor", cu suf. ucr. *-(j)uk.*
Oblocea: *Oblu* (v. numele următor), cu suf. *-oace*, devenit *-oce* prin disimilație la *-ea (-oacea > ocea).*
Oblu: *oblu* „neted".
Obogeanu < n. top. *Oboga*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Obogianu: același cu numele precedent.
Oboncea: pare a fi ucr. *gúboňka*, diminutiv al lui *gubá* „buză", cu modificarea finalei; cf. și *gúbočka*, alt diminutiv al acestuia și *Obancea* (v. mai sus, s.v.).
Oborceniței: genitivul fem. *Oboroceniţa* < masc. *Oboroceanu* (v. mai jos, s.v.).
Oborgol: *obor gol.*
Oboroc: *oboroc* „nume a unor vase, de obicei cilindrice, coșuri etc.".
Oboroceanu < n. top. *Oboroceni.*
Obradov: bg. *Obradov.*
Obrascu: cf. bg. *Obreško.*
Obrazlat: *obraz lat.*
Obrazuc: *obraz*, cu suf. ucr. *-juk.*
Obrea: cf. numele următoare.
Obregia: grafie pseudoetimologică a numelui următor.
Obreja: *obraz*, pl. *-ji*, cu suf. *-ea* (în vorbirea moldovenească *-a*, din cauza pronunțării „dure" a lui *j*). Cf. și *obreja* „loc neted, platou"; n. top. *Obreja.*
Obrejan < n. top. *Obreja* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an.*
Obrejoaie: fem. lui *Obreja* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie* (aici avem genitivul, cu *-i* absorbit de *e* precedent).
Obrescu < *Obrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Obretin: cf. pol. *Obretenow* și rus. *obretenij* „dobîndit, procurat"; cf. n. top. *Obretinul.*
Obrețcovici: pol. *Obrytski*, cu suf. pol. *-owicz.*
Obrezeanu < n. top. *Obrejeni.*
Obrijanu < n. top. *Obrijeni.*
Obritinschi: același cu *Obertinschi.*
Obrocaru: *obrocar*, nume de agent, absent în dicționare, cu sensul „meseriaș care lucrează *ob(o)roace*" (v. mai sus, s.v. *Oboroc*). Cf. n. top. *Obrocari* (mahala a orașului Slatina).
Obrocea: *obroc*, variantă a lui *oboroc* (v. mai sus, s.v. *Oboroc*), cu suf. *-ea.*
Obroceanu: același cu *Oboroceanu* (v. mai sus, s.v.).
Obrojan: același cu *Obrejan* (v. mai sus, s.v.).
Obrotin: același cu *Obretin* (v. mai sus, s.v.).
Obuzan: *obuz* „fiecare dintre cele două alaiuri care se formează la o nuntă, unul al miresei și altul al mirelui", cu suf. *-an.*
Ocarin: *ocarină*, un instrument muzical; cf. *Scripcă* (v. la *S*, s.v.).
Ocă: *ocă*, variantă a lui *ocà.*
Ocănoaia: tema, *ocan*, obscură pentru mine, trebuie să fie un antroponim, absent în sursele mele.
Ocănoaie: genitivul numelui precedent (cu *-i* „absorbit" de *e* precedent).
Oceanu < n. top. *Ocea*, cu suf. (toponimic) *-(ea)nu.*
Ochea: *ochi*, cu suf. *-e(a).*
Ochean(ă): *ochean(ă)* „numele a doi pești de apă dulce".
Ocheanu: același cu numele precedent (masc. „articulat") sau (și) < n. top. *Ocheni.*
Ochenatu: *ochenat* „cu ochi mari".
Oches(e)anu: *oacheș* sau (și) *Oacheșu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Ocheșel(u): *ocheșel*, diminutiv al lui *oacheș.*
Ochia: același cu *Ochea;* cf. n. top. *Ochia.*
Ochialbi: *ochi albi.*
Ochianu: același cu *Ocheanu* (v. mai sus, s.v.).
Ochici: *ochi* sau (și) *Ochiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici;* cf. și *ochiș*, variantă a lui *oacheș.*
Ochicioiu: *Ochici* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Ochiroși: *ochi roși(i).*
Ochișcă: bg. *Oko*, cu suf. diminutival *-ișcă* (?).
Ocișor: *ochișor*, diminutiv al lui *ochi* și nume a două plante erbacee.
Ochiu: *ochiu;* cf. și bg. *Okjo.*
Ocică: „femininul" numelui următor.
Ocico: bg. *Očko.*
Ociocioc: același cu *Ociociuc* (v. mai jos, s.v.).
Ociocior: *ocioc* „știulete de porumb slab dezvoltat", cu suf. *-or*, variantă a lui *-ur* (neaccentuat).
Ociociuc: ucr.; cf., pt. temă, numele precedent.
Ocios: *ocios*, variantă a lui *ochios* (în graiurile cu *k' > č*).
Oclișan < n. top. *Ocoliș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Ocnaru: *ocnar*, sinonim cu *ocnaș* (v. numele următor).
Ocnașu: *ocnaș.*
Ocnean(u) < n. top. *Ocna;* cf. și *ocnean* (învechit), sinonim cu *ocnaș.*
Ocner(i)u: *ocner*, variantă ocazională, absentă în dicționare a lui *ocnar* (v. mai sus, s.v. *Ocnaru*); cf. *coșar-coșer.*

Ocolaşu: *ocolaş* 1. „conducător al unui ocol" (= unitate administrativă de pe vremuri); 2. „locuitor al unui (astfel de) ocol".
Ocoleanu < n. top. *Ocoale* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ocoş: *ocoş* 1. „deştept, cuminte"; 2. „sfătos; încrezut"; 3. „şiret, viclean".
Ocrain: rus. *okráina* „margine, periferie"; *okrainnij* „mărginaş, periferic".
Ocroş: cf. *ocroaşă* „agrişă", care va fi avînd un masculin *ocroş*, numele arbustului (cf. *ogrişă-agriş*).
Octav: formă abreviată a lui *Octavian* (< lat.).
Ocu: bg. *Oko*.
Oculescu < *Ocu* (v. numele precedent); cf. n. top. *Oculeşti*.
Oculici: *Ocu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Ocuţ: *Ocu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Odabă: *odabă*, absent în dicţionare, derivat regresiv de la *odabaş* „căpitan de seimeni sau de arnăuţi"; „şef al lipcanilor". Cf. n. top. *Odabul*.
Odagiu: *odagiu* „odăiaş".
Odaie: *odaie* (şi cu sensurile mai speciale „conac"; „colibă", „tîrlă").
Odaiski: tema este bg. *odaja* „odaie", iar suf. *-ski*, destul de frecvent în bulgară.
Odangiu: variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *odagiu* (v. mai sus, s.v. *Odagiu*).
Odă: *odă*, variantă absentă în dicţionare, a lui *odaie* (v. mai sus, s.v. *Odaie*); de fapt, varianta mold. a lui *odá*; cf. mold. *ocă* pt. munt. *ocá*. Cf. n. top. *Oda*.
Odăgescu < *Odagiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Odăianu < n. top. *Odaia*, cu suf. *-anu*.
Odăşteanu < n. top. *Odeşti*, (Maramureş), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Odeanu: tema poate fi *odá* (v. mai sus, s.v. *Odă*) sau (şi) ung. *hód* „castor" ori *hóda* „lişiţă".
Odec: cf. ucr. *ódeka* „iată aici".
Odiaţi
Odieste
Odina: *odină*, variantă a lui *odihnă*.
Odineţ: ucr. *odinetś* „unic, singur"; pt. sens, cf. *Onişor(u)* (v. mai departe, s.v.).
Odnostalco: ucr. *odnostal'* „într-un fir", cu suf. ucr. *-ko*.
Odobaşa: *odobaşă*, variantă a lui *odabaş* (v. mai sus, s.v. *Odabă*).
Odobaşu: *odobaş*, variantă a lui *odabaş* (v. mai sus, s.v. *Odabă*).
Odobescu < n. top. *Odobeşti;* ar putea fi şi *Odobaşu* (v. numele precedent), cu înlocuirea finalei prin suf. *-escu*.
Odobeşti: n. top. *Odobeşti*, folosit, la început, ca determinant al unui antroponim propriu-zis, şi apoi singur.
Odobeşteanu < n. top. *Odobeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Odobleja
Odocheanu < n. top. *Odocheni*.
Odochian(u): acelaşi cu numele precedent.
Odochiia: *Odochia*, variantă a lui *Evdochia* (DO, p. 53).
Odoianu: acelaşi cu *Odăianu* (v. mai sus, s.v.).
Odoleanu < n. top. *Odoleni*.
Odor: *odor*.
Odoroabă: acelaşi cu *Hodoroabă* (v. la *H*, s.v.).
Oeconomu: acelaşi cu *Economu* (v. la *E*, s.v.); de fapt, gr. *Oikonomu*.
O(i)escu < *Oaie* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) n. top. *Oeşti*.
Ofeleanu < n. top. *Ofelia* (Ardeal, Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ofileanu: acelaşi cu numele precedent.
Ofrim: acelaşi cu *Ifrim* (după DO, p. 49).
Oftan
Ogarlă: cf. *Ogîrlaci* (v. mai jos, s.v.).
Ogaru: *ogar*.
Ogăreanu < n. top. *Ogari* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ogăşanu: *ogáş*, variantă a lui *făgaş*, cu suf. (toponimic) *-eanu*. Sau, poate, *Hogaş* (v. la *H*, s.v.), cu acelaşi sufix.
Ogea: acelaşi cu *Hogea* (v. la *H*, s.v.).
Oghina: acelaşi cu numele următor.
Oghină: *oghină*, „deschizătură în acoperişul şurii prin care se bagă nutreţul".
Oghinciuc: ucr.; cf., pt. temă, numele precedent.
Oghişcă: *ogă* „vălcea", cu suf. diminutival *-işcă*.
Ogioiu: *Ogea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Ogîrlaci: cf. *ogurliu* „de bun augur", al cărui suf. *-iu* (de fapt, *-liu*) a putut fi înlocuit prin *-aci*, dată fiind înrudirea funcţională a acestor două sufixe.
Oglaru: cf. tc. *oğul, oğlu* „fiu", care a putut primi suf. *-ar* chiar în limba lui de origine.
Ogleşa: cf. *oglej* „trandafir sălbatic".
Oglindă: *oglindă*.
Oglinjeanu: acelaşi cu numele următor.
Oglinzeanu < n. top. *Oglinzi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Oglu̧şteanu < n. top. *Ocuteşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ognanovici: acelaşi cu *Ognianovici* (v. mai jos, s.v.).
Ognean: bg. *Ognjan*.
Ogneru: cf. bg. *Ogni*, *Ognjo*.
Ognainovici: bg. *Ognjan*, cu suf. sl. *-ovič*.
Ogodescu: *ogod* 1. „plăcere"; 2. „linişte"; 3. „obicei"; 4. „rost, socoteală" devenit antroponim (absent în fişierul meu), cu suf. *-escu*.
Ogoiu: cf. bg. *Ogojski*.
Ogradă: *ogradă*.
Ogrădeanu < n. top. *Ograda*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Ogrăzeanu n. top. *Ogrăzeni*, *Ogrăzile*.
Ogrăzescu: *Ograda* (v. mai sus, s.v.); cf. și n. top. *Ogrăzul*, care pare a fi, la origine, un antroponim; de la acesta s-a putut deriva *Ogrăzescu*.
Ogrean(u) < n. top. *Ogra* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Ogreșeanu: *ogreș*, variantă a lui *ogrinji* (v. mai jos, s.v. *Ogrinjeanu*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ogretin: cf. n. top. *Ogretinul*.
Ogrezeanu < n. top. *Ogrezeni*.
Ogrin: bg. *Ugrin* sau (și) pol. *Ugryn*.
Ogrinjeanu: *ogrinji* (pl.) „resturi de paie, de fîn etc., nemîncate de vite", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ohaci
Ohan: cf. ucr. *ogana* „întrecere". Pașca, p. 292, dă un *Ohani* („supranume familiar"), fără explicație. Cf. și numele următor.
Ohanesian: arm. *Ovanes* (care va fi avînd o variantă *Ohanes*), cu suf. arm. *-ian*.
Ohindea
Ohițescu < *Oiță* (v. mai jos, s.v.). (?)
Ohil
Ohnanian: arm.
Oica: cf. bg. *Ojko*, alături de care va fi existînd un fem. *Ojka*.
Oichia: bg. *Ojkje*, cu schimbarea finalei.
Oida: cf. pol. *Ujda*.
Oiei: *Oaie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. bg. *-ev*, într-o regiune bilingvă.
Oiegas
Oier(u): *oier* .
Oinăcaru < n. top. *Oinacul*, cu suf. (toponimic) *-ar*.
Oinătaru: pare a fi același cu numele precedent; cf., pt. temă, și tc. *oynatmak* 1. „a pune (pe cineva) să joace, să interpreteze"; 2. (fig.) „a-și pierde mințile".
Oiște: *oiște*.
Oișteanu < n. top. *Oiești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Oituz: n. top. *Oituz*.
Oiță: *oiță;* cf. n. top. *Oiță*.
Ojică: *ojic*, variantă a lui *ojig* „jărăgai" (cu modificarea finalei sub influența cuvintelor în *-ică*).
Ojică: același cu numele precedent.
Ojog: *ojog* 1. „cociorvă, vătrai"; 2. (fig.) „om înalt și subțire".
Ojoga: *Ojog* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Ojorigeanu
Ojovan
Ola: același cu *Olah* (v. mai jos, s.v.).
Olacu: *olac* 1. „curier special; sol, mesager"; 2. „poștă, menzil". Cf. și pol. *Olak*. Cf. n. top. *Olacul*.
Olad: variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *olat* 1. „provincie, regiune, ținut"; 2. „gospodărie (mare)".
Olah: ung. *oláh* „valah, român".
Olan: *olan* „piesă de argilă arsă, cu care se acoperă casele". Cf. n. top. *Olanul*.
Olangiu: *olangiu* „meșter care face olane" (v. numele precedent).
Olaniuc: ucr.; cf. *Olănescu* (v. mai jos, s.v.).
Olar(u): *olar*.
Olara: *Olar* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Olarian: același cu *Olăreanu* (v. mai jos, s.v.), cu grafie intenționat pseudoetimologică; cf. *Celarian* = *Celăreanu* (v. la *C*, s.v.).
Olariu: același cu *Olaru* (v. mai sus, s.v.); *i* arată pronunțarea „moale" a lui *r*(cf. lat. *-arius* > *ar*).
Olarnic: *olar*, cu suf. *-nic*.
Olarov: *Olar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. bg. *-ov*.
Olaș: ung. *olasz* „italian" (*-ș* pt. *s* se explică prin pluralul rom. *olași*).
Olaviu: pare a fi o transcriere greșită a lui *Olariu;* cf. totuși scand. *Olav*, *Olaf* (nume mic la origine).
Olăier(i)u: *olăier*, variantă, absentă în dicționare, a lui *oloier* „cel care prepară ulei; proprietar al unei prese de ulei".
Olălăi: *olălău* „certăreț, gălăgios".
Olăneanu < n. top. *Olanul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Olănică: *Olan*, cu suf. diminutival *-ică*.
Olănescu < *Olan* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Olănești*.
Olăraș(u): *olăraș* „vas de lut cu gîtul lung în care se pune laptele la prins" sau (și) diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *olar*.
Olăreanu < n. top. *Olari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Olărescu < *Olar(i)u* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Olărești*.
Olăriuc: același cu numele precedent, al cărui suf. *-escu* a fost înlocuit prin *-juk* într-o regiune bilingvă română-ucraineană.
Olăroiu: *Olaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Olăruț: *Olaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Olcean < n. top. *Olcea* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Olcescu < *Olcu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Olcu: *holcă* „zgomot, gălăgie".
Oldru: ung. *áldor* „preot care oficiază liturghia".
Oldum: tc.
Oleac(u): ucr. *goljak* „sărac"; cf. și *holeac* „desfrînat" (în *Biblia* de la 1688).
Olecsiuc: variantă ucr. a lui *Alexiuc* (v. la *A*, s.v.).
Olenciuc: pol. (< ucr. *Olenčuk* sau *Olinčuk*).
Olenic: ucr. *Olejnik;* cf. și *oleinic* „turtă unsă cu ulei".
Olenici: ucr. *oleń* „cerb", cu suf. *-ici*.
Olercu: cf. *holercă* „rachiu".

Olesciuc: ucr.
Olescu < *Ola* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Oleşti*.
Oleşanschi: pol. *Olszański*.
Oleşteanu < n. top. *Oleşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Olexandru: ucr. *Oleksandr*.
Olgoş: *olgoş!* „taci!; destul".
Olian: cf. *holie* „duh necurat".
Olier: variantă, absentă în dicţionare, a lui *oleier(iu)* = *uleier* „persoană care se ocupă cu stoarcerea uleiului din seminţe; proprietar al unei prese de ulei".
Olimid
Olinaru: tema este aceeaşi ca a lui *Olinescu*, *Olinici* etc. (v. mai jos, s.v.), al căror sufix a fost înlocuit prin *-ar*.
Olinca: rus. *Olenka;* cf. n. top. *Olinca* (jud. Tulcea).
Olinescu: este, cred, „românizarea" lui *Oliniuc* (v. mai jos, s.v.), al cărui suf. a fost înlocuit prin *-escu*.
Olinic: acelaşi cu *Olenic* (v. mai sus, s.v.).
Olinici: acelaşi cu *Olenici* (v. mai sus, s.v.)
Oliniuc: ucr. *Oleňuk*.
Olişevschi: pol. *Oliszewski*.
Oliva: pol. *Oliwa* sau (şi) it. *Oliva*.
Oliver: it. *Olivèr;* cf. şi engl. *Oliver*.
Ollaru: acelaşi cu *Olaru* (v. mai sus, s.v.); *ll* a fost luat de la etimonul latinesc al lui *oală*.
Olmaşi: *olm* „miros, mireasmă", cu suf. *-aş* (*-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*) cu sensul „mirositor".
Olmazo: acelaşi cu numele următor (*-u*> *o* pt. francezi, ca *Enesco* etc.).
Olmazo: *olmaz* „diamant".
Ologeac: *olog* sau (şi) *Ologu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac* (augmentativ sau diminutiv).
Ologeanu < n. top. *Ologi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ologiac: acelaşi cu *Ologeac* (v. mai sus, s.v.).
Ologeoiu: *Ologu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Ologu: *olog*.
Oloier(u): *oloier*, acelaşi ca sens cu *oleier* (v. mai sus, s.v. *Olier*).
Oloraşu: acelaşi cu *Olăraşu* (v. mai sus, s.v.).
Olos: pol. *Oloś*.
Olosanu: tema pare a fi aceeaşi cu numele precedent.
Oloştean(u): acelaşi cu *Oleşteanu* (v. mai sus, s.v.).
Olovina: ucr. *golovina* „cap".
Olovinar: *Olovina* (v. numele precedent), cu suf. *-ar*.
Olşanschi: pol. *Olszański*.
Oltăreanu: *oltar* (= *altar*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Olte(a): nume fem. vechi (mama lui Ştefan cel Mare se numea *Oltea*).
Oltean(u): *oltean;* cf. n. top. *Olteanul*.
Olteanca: *olteancă;* cf. n. top. *Olteanca*.
Oltei(u): acelaşi cu *Holteiu* (v. la *H*, s.v.).
Oltenaş(u): *oltenaş*, diminutiv al lui *oltean*.
Oltenceanu < n. top. *Olteniţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Oltenescu < *Olteanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Oltenică: *Olteanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Olteniceanu < n. top. *Olteniţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Oltenschi: pare a fi *Oltenescu* (v. mai sus, s.v.), cu *-escu* înlocuit prin *-ski* într-un mediu bilingv slavo-român.
Olteş: n. top. *Olt*, cu suf. *-eş*.
Oltul: n. top. *Olt*.
Omăta: *omăt*, cu suf. *-a;* cf. şi *Omet(e)* (v. mai jos, s.v.).
Omediu: *Omidă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu;* cf. şi *omadé* „impozit anual pentru repararea cetăţilor turceşti".
Omei: *om* (cf. *Omu*, v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ei*.
Omer: *Homer*, nume vechi grecesc.
Omescu < *Omu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Omet(e): *omet(e)*, variantă a lui *omăt*.
Ometiţă: *ometiţă* „partea cea mai fină a făinii care se depune sub formă de praf în timpul măcinatului".
Omidă: *omidă*.
Omilă: gr. *Omilos*.
Omir: acelaşi cu *Omer* (v. mai sus, s.v.); cf. şi gr. *Omiros*.
Omocea: *homoc* „nisip", cu suf. *-ea;* cf. n. top. *Homocea*.
Omoiu < *Omu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Omoraşu: *Omor*, absent în fişierul meu, apare la N. Drăganu, *Românii în veacurile IX–XIV...*, Bucureşti, 1933, p. 274 şi urm., cu suf. *-aş*.
Omotă: *om* (cf. *Omu*, v. mai jos, s.v.), cu suf. *-otă*.
Omoţicu: pare a fi un derivat, cu suf. diminutival *-ic*, de la numele precedent.
Omu: *om* (cu unul dintre numeroasele lui sensuri); cf. n. top. *Omul*. Ar putea fi uneori şi germ. *Ohm* „unchi".
Omuşoru: *omusor* 1. „omuleţ"; 2. „uvula, împărătuş".
Onac: acelaşi cu *Ionac* (v. la *I*, s.v.), cu „dispariţia" lui *i-* ca la *Onu* < *Ion(u)* etc.
Onaca: „femininul" numelui precedent; cf. n. top. *Onaca*.
Onacă: acelaşi cu numele precedent; cf. n. top. *Onaca*.
Onaciu: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aci*.
Ona(i)e: *(a) Ionoaiei*, cu *-oa* > *a* prin disimilaţie la *o* din silaba precedentă.

Onanie: *onanie* „om pipernicit și urît; pocitanie"; cf. și *Onanie*, variantă a lui *Ananie* (v. la *A*, s.v.).
Onanță: *Onániță*, absent în fișierul meu (derivat de la numele precedent cu suf. *-iță*)?
Onase: gr. *Onasi(s)*.
Onca: „femininul" lui *Oncu* (v. mai jos s.v.).
Oncău: bg. *Onkov*.
Oncea: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-cea;* de fapt, variantă a lui *Oancea* (cf. *Ion-Ioan*).
Oncean(u) < n. top. *Oniceni;* ar putea fi și un derivat de la *O(a)ncea*, *Onciu* (v. s.v), cu suf. *-eanu*.
Oncel: *Onciu* sau *O(a)ncea* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Oncescu < *Onciu* sau (și) *O(a)ncea* (v. s.v.); cf. n. top. *Oncești*.
Oncia: același cu *Oncea* (v. mai sus, s.v.).
Oncică: *O(a)ncea* sau (și) *Onciu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Onciciu: *Oncică* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ici*.
Oncioaie: *(a) Oncioaiei*, cu absorbirea lui *-i* de *e* precedent, genitiv al lui *Oncioaia* < *O(a)ncea* sau (și) *Onciu* (v. s.v.), cu suf. fem. *-oaie*.
Oncioiu: *O(a)ncea* sau (și) *Onciu* (v.s.v.), cu suf. *-oiu*.
Onciu(l): *Ionciu*, cu *i-* „dispărut" în fonetică sintactică; cf. *Ivanciu* (pt. sufix). Cf., n. top. *Onciul*.
Onciuleanu < n. top. *Onciul;* ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Onciul* (v. numele precedent).
Onciulescu < *Onciu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Oncu: bg. *Onko;* cf. și *Honcu* (v. la *H*, s.v.).
Oncuțu: *Oncu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț*.
Ondor: ung. *Andor* „Andrei".
Ondraș: ung. *András* „Andrei".
Onea: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Oneaga: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-eagă*, fem. lui *-eag* (iar acesta, variantă a lui *-eac*). Cf. n. top. *Oneaga*.
Oneață: *Onu*, cu suf. *-eață;* de fapt „femininul" lui *Oneț* (v. mai jos, s.v.).
Oneci(u): *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eci*.
Onel: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el;* cf. *Ionel*.
Onercu: pare a fi o transcriere greșită pentru *Onescu* (v. mai jos, s.v.).
Onesa: *(a) Ionesei* (< *Ion* + suf. fem. *-easă)*, cu *i-* căzut și cu *e* din silaba finală, devenit *ă* din cauza pronunțării „dure" a lui *s* și cu *ă* > *a* („articulat"). DO, p. 81 are un *Oneasca* și un *Oneasa*.
Onescu < *Onu;* cf. n. top. *Onești*.
Onesin: *Onesa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-in*.
Oneșanu: *(I)onaș* (< *Ion* + suf. diminutival *-aș*), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*, deci *Onăș(e)anu* *(a*, pierzînd accentul, devine *ă* și apoi *e)*.
Oneșciuc: pol. (< ucr.) *Oniszczuk*.
Onete: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ete*.
Onetiță: *Onete* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-iță*.
Oneț: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Onețiu: același cu numele precedent (în ipoteza, care cred că corespunde realității, că accentul stă pe *é*); *-iu* reprezintă o grafie pseudoetimologică.
Onica: același cu numele următor.
Onică: *Onu*, cu suf. diminutival *-ică;* cf. n. top. *Onică*.
Oniceag: *Onică* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ag* (variantă a lui *-ac*).
Oniceanu < n. top. *Oniceni*.
Onicel: *Onică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Onicescu < *Onică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Onichie: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu „finala" *-ich(i)e:* cf. *Ioanichie* (v. la *I*, s.v.).
Onicioiu: *Oniciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Oniciu: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ici*.
Oniciuc: *Onică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk* (în regiuni bilingve rom.-ucr.).
Oniga: același cu numele următor.
Onigă: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-igă*.
Onighi: *a Onighii*, genitiv al lui *Onigă* (v. mai sus, s.v.).
Onilă: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ilă*.
Onilov: *Onilă* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov* (în regiuni bilingve rom.-slave).
Onioi(u): *Onu* sau (și) *Oana*, *Onea* (v.s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Oniscu: pol. *Onisk*.
Onisei: același cu cele două nume următoare.
Onisi(e): același cu numele următor.
Onisii: ucr., rus. *Onisij*.
Onisim: ucr., rus. *Onisim*.
Onisu: același cu *Onisie* (v. mai sus, s.v.); finala diferită de la unul la altul are la bază formele diferite ale gr. *Onisios* (de fapt, ale reflexivelor slave corespunzătoare).
Onișca: *Onu* sau (și) *Onea* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-iscă*.
Onișcu: „masculinul" numelui precedent; cf. n. top. *Oniscani*. Ar putea fi, teoretic, și ucr. *Onyščuk*.
Onișor(u): *Onu* sau (și) *Onea* (v.s.v.), cu suf. diminutival compus *-ișor* sau (și) *unu* cu același sufix (cu sensul „unic").
Oniț: același cu *Oniță* (v. mai jos, s.v.).

Onița: același cu numele următor.
Oniță: *Onu* sau (și) *Onea* (v. s. v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Onițel: *Oniță* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el*.
Onițescu < *Oniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Onițiu: același cu *Oniț* (v. mai sus, s.v.), dacă accentul stă pe silaba penultimă; dacă se accentuează pe *i* (din suf. *-iu*), avem un derivat cu acest sufix de la *Onu* sau (și) *Onea*.
Onițoiu: *Oniț(iu)* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Oniu: *Onu* sau (și) *Onea* (v.s.v.), cu suf. *-iu*.
Onoaie: *(a) Onoaiei*, genitivul lui *Onoaia* (< *Onu* sau *Onea*, v. s.v. cu suf. fem. *-oaie)*.
Onode: același cu numele următor.
Onodi: gr. *Honos*, cu suf. gr. *-(o)dis*.
Onofîrciuc: același cu *Onofriciuc* (v. mai jos, s.v.).
Onofran: *Onofrei* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Onofraș: *Onofrei* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș*.
Onofrei: nume calendaristic.
Onofreiasa: *Onofrei* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-easă*.
Onofriciuc: ucr. *Onufrijczuk*, *Onufrejčuk* (> pol. *Onufryczuk*).
Onofrienco: ucr. *Onufrienko* (absent în sursele mele).
Onofriescu < *Onofrei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Onogea: *Onog* (< *Onu*, cu suf. *-og*, variantă a lui *-oc*), absent în fișierul meu, cu suf. *-ea*. Cf. *Oneaga* (v. mai sus, s.v.).
Onoiu: *Onu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Onojescu < *Onogea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Onoleasa: *Onu(l)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.
Onosa: același cu numele următor (prin faza, neatestată pentru mine, *Onosă*).
Onose: o variantă a lui *Donose* (v. la *D*, s.v.).
Onteluș: *hont* „roabă (de transportat, în mine)", cu suf. diminutival *-el*, urmat de *-uș*, tot diminutival. Cf. *Hontu* (Pașca, p. 254).
Onțanu < n. top. *Onțeni*.
Onțică: *Oanță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Onțoiu: *Oanță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Onu: *Ion(u)* (v. la *I*, s.v.), cu apocopa lui *i-* în fonetica sintactică.
Onulescu < *Onu(l)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Onuț(u): *Onu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Onuțan: *Onuț* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Onuță: același cu *Onuț* (v. mai sus, s.v.).
Onuțe: același cu numele precedent.
Opaiț: *opaiț* „lampă mică, primitivă".
Opari: ucr. *opar* „fluture de noapte"; *-i* arată, poate, pronunțarea „moale" a lui *r* (*-ar* a fost simțit de romanofoni ca identic cu suf. *-ar*). Cf. și rus. *Oparin*.
Opaschi: același cu numele următor.
Opațchi: pol. *Opatski*.
Opărică: *Opari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Opăriuc: ucr.; cf. *Opari* (v. mai sus, s.v.).
Opincaru: *opincar*.
Opincă: *opincă*.
Opineanu: *hopină* „groapă mare pe șosea", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Oplean: *oplean* „fiecare dintre cele două lemne transversale care leagă și fixează tălpile saniei".
Oploescu
Opoiu: *hopoi*, variantă a lui *puhoi*.
Opornic: cf. rus. *upornij* „perseverent, îndărătnic" (al cărui suf. flexionar a putut fi înlocuit prin unul derivativ *-nik*).
Opra: bg. *Opra* (explicat din rom. *Oprea*); ar putea fi și același cu *Oprea* (v. mai jos, s.v.), în vorbirea străinilor care nu au *-ea* în limba lor. Cf. și ung. *Opra*.
Opran: *Opra* (v. numele precedent), cu suf. *-an;* cf. și *Oprean* (v. mai jos, s.v.).
Oprănescu < *Opran* (v. numele precedent); cf. n. top. *Oprănești*.
Opre(a): *(a) opri*, cu suf. *-ea;* în ce privește semnificația, cf. DO, p. 339.
Oprean: *Opre(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Oprescu < *Oprea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Oprești*.
Opreșianu: același cu *Oprișanu* (v. mai jos, s.v.).
Opreșiu: *Opriș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*. Același cu *Oprișiu* (v. mai jos, s.v.).
Opriare: același cu *Oprean* (v. mai sus, s.v.).
Opric(u): *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic;* cf. și numele următor.
Oprică: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică;* cf. n. top. *Oprică*.
Oprin(a): *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-in(ă)*.
Oprinescu < *Oprin(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Opring
Oprinoiu: *Oprin(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Opriș(a): *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iș*, variantă regională a lui *-eș;* se accentuiază adesea și *Opriș*. Cf. n. top. *Oprișul*.
Oprișan(u) < n. top. *Oprișeni*.
Oprișănescu < *Oprișanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Oprișcan: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișcă* și cu suf. *-an*.
Oprișeanu: același cu *Oprișanu* (v. mai sus, s.v.).

Oprișenescu < *Opriș(e)anu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Oprișenești.*

Oprișescu < *Opriș* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Oprișești.*

Oprișiu: *Opriș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Oprișoiu: *Opriș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Oprișoniu: formă bănățeană (cu *ń*) a numelui precedent.

Oprișoreanu < n. top. *Oprișorul;* cf. n. top. *Oprișoreni.*

Opriț(a): același cu numele următor.

Opriță: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ița.*

Oprițescu < *Opriță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Oprițoiu: *Opriț(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Opriu: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Oproaia: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie* „articulat". Poate fi considerat și ca feminin al lui *Oproiu* (v. mai jos, s.v.).

Oproaie: genitivul numelui precedent *(a Oproaiei).*

Opro(i)escu < *Oproiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Oprohol

Oproiu < *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Oprovici: *Oprea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič* (în regiuni bilingve rom.-slave). Cf. bg. *Oprov.*

Opruț: *Oprea* (v. mai sus. s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Orac: tc. *orak* „seceră"; cf. și *orac* „orăcăit". Cf. și pol. (< ceh.?) *Horak.* Cf. n. top. *Oracul. Orac* poate fi și o variantă a lui *olac* „poștă". Cf. *Olacu* (v. mai sus, s.v.).

Oraf: cf. pol. *Orawiński,* a cărui temă *(Oraw)* va fi fost simțit ca antroponim.

Oranschi: cf. pol. *Oratski.*

Oravetz: pol. *Horowits, Horowitz.*

Orădean(u) < n. top. *Oradea* (Ardeal), cu suf. *-(ea)n(u).*

Orănescu: bg. *Oranov, Oranski,* cu înlocuirea sufixelor prin *-escu.*

Orăscovici: același cu *Orescovici* (v. mai departe, s.v.).

Orăscu: același cu *Orescu* (v. mai departe, s.v.).

Orăș: ung. *órás* „ceasornicar"; cf. n. top. *Orășul.*

Orășan < n. top. *Orășia, Orășeni* (Ardeal).

Orășanu < n. top. *Orășa.* Cf. și numele următor, care în unele graiuri sună *Orășanu.*

Orășeanu: *orășean;* cf. și n. top. *Orașul* sau (și) *Orășeni.*

Orășianu: același cu numele precedent.

Orășineanu > n. top. *Orășeni,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Orășteanu < n. top. *Orăștí,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Orbai: dacă nu avem a face cu o greșeală de transcriere (*-ai* pentru *-oi,* v. mai jos *Orboi*), cred că este vorba de un derivat de la n. top. *Oarba* (Ardeal), cu suf. toponimic ung. *-i* (deci „originar din *Oarba*)".

Orban < n. top. *Oarba* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Orbean: același cu numele precedent.

Orboeșteanu < n. top. *Orboești,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Orboi(u): *Orbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Orbocea: *Orbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-oce(a),* „femininul" lui *-oci.*

Orbreșteanu: tema pare a fi un toponim *Orbrești* (cf. numele următoare, în special *Orbroiu,* care va fi avînd alături de el un *Orbrescu*), oarecum sinonim (ca funcțiune).

Orbrețu: tema este, cred, ucr. *horobrij* „brav, curajos"; cf., pentru finală, rus. *hrabrots* (subst.) idem.

Orbrișoru: tema pare a fi aceeași cu a numelui precedent.

Orbroiu: cf. cele spuse la numele precedent.

Orbromaș: cf. numele precedent.

Orbu: *orb.*

Orchiș: pol. *Orkisz.*

Orciag: *orceag* „arpagic".

Orcula: gr. *Orkula(s).*

Orda: *hordă,* variantă a lui *ordie.*

Ordace(a): ung. *ordács* „lup" (personificat).

Ordean(u) < n. top. *Oarda* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Orenat

Orendovici: ucr. *orenda* „arendă", cu suf. sl. *-ovič;* cf., pentru temă, și ucr., rus. *Orentij.*

Orero: gr. *Orero.*

Orescovici: tema este, cred, pol. *Horetski,* iar suf., sl. *-ovič* (în primul rînd, pol. *-owicz*).

Orescu: pol. *Oretski,* cu suf. *-etski,* echivalentul funcțional desăvîrșit al rom. *-escu;* cf. totuși, pentru temă, și gr. *Horas.*

Oreșan < n. top. *Orășeni, Orășia* (Ardeal).

Oreviceanu < n. top. *Orevița,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Orezeanu < n. top. *Orezi* sau (și) *(H)orezul.*

Orfanu: *orfan;* cf. și gr. *Orfanos, Orfanu.*

Orghici: *Horga* (v. la *H,* s.v.), cu suf. *-ici.*

Orghidan: *orghidan* „flăcăiandru"; cf. n. top. *Orghidanul.*

Orghiș: același cu *Orghici* (v. mai sus, s.v.).

Orha: *horha,* în locuțiunea *(a) umbla horha* „a umbla fără nici un rost".

Orhei: cf. n. top. *Orhei* (Ardeal) și bg. *Orfej* (cu *f* > *h*).

Orheianu < *Orheiu* (Ardeal), cu suf. *-anu.*

Orhidan: același cu *Orghidan* (v. mai sus, s.v.).

Orian: gr. *Orianos, Orianu.*

Oriță: *horiță,* diminutiv, absent în dicționare, al lui *horă.*

Orjanu < top. *(H)orjani* sau (și) *Orjea.*

Orjoc: *horjoc* „mătură de pănușe (= foi de cucuruz)".

Orlanschi: pol. *Orlański*.

Orlat: tema este aceeași cu a numelui următor; cf. n. top. *Orlat* (Ardeal).

Orlea: sl. *orilŭ*, *orel* etc. „vultur", cu suf. *-ea* (în zone bilingve rom.-sl.); cf. n. top. *Orlea*. Ar putea fi și ucr. *orlja* „pui de vultur".

Orleanu < n. top. *Orlea*, cu suf. (toponimic) *-(ea)nu*.

Orlof: același cu numele următor.

Orlov: pol. *Orlow*.

Orlovschi: pol. *Orłowski*.

Orman: *orman* „sipet, scrin".

Ormenișan < n. top. *Ormeniș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ornaru: variantă a lui *hornar* „cel ce curăță coșurile sobelor".

Ornea: *horn* „coșul sobei țărănești", cu suf. *-ea*.

Orneac: *horn* (v. numele precedent), cu suf. *-eac*.

Orniac: același cu numele precedent.

Ornicu: *ornic* „ceas (de perete)".

Orodel: cf., pentru temă, ucr. *(g)oród* „grădină de zarzavat". Cf. n. top. *Orodel*.

Oroian(u) < n. top. *Oroiul* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.

Orolov: același, cred, cu *Orlov* (epenteza lui *o*, pentru ușurarea pronunțării îngreuiate de grupul *rl-* două lichide, din punct de vedere fonetic, sonante).

Oromolu: cf., pentru temă, *(orom-)* gr. *Horomidis*; finala *(-olu)* este tot grecească.

Oros: ung. *orosz* „rus".

Oroș: același cu numele precedent (pluralul aceluia, perceput ca singular în vorbirea bilingvilor rom.-ung.).

Orovanu < n. top. *Oreavul*, cu suf. *-anu*.

Oroviceanu < n. top. *Orevița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Orș(e)a: *horș* „instrument pentru scobitul șindrilelor", cu suf. *-ea*.

Ortacu: *ortac* „tovarăș, camarad; prieten".

Ortan: *ortan* „uliu".

Orteleanu: pol. *Ortel*, cu suf. (antroponimic) *-eanu* (pentru „românizarea" numelui?).

Ortelecan > n. top. *Ortelec* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Ortiasky: pol.

Ortodescu: pare a fi o modificare (voită) a lui *Ortodoxu* (v. numele următor).

Ortodox(u): *ortodox* sau, mai degrabă, gr. *Orthodoksos*, *Orthodoksu*. Cf. și bg. *Ortodoks*.

Orței: *oarță* „ris" (animalul) cu suf. *-ei*; cf. și *hoarță* „car stricat", de la care s-a putut forma un derivat cu *-ei*.

Oruna: gr. *Orun*.

Orz(u): *orz*; cf. n. top. *Orzul*.

Orz(e)a: *orz* sau (și) *Orz(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*; cf. n. top. *Orzea*.

Orzan < n. top. *Oarda* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Orzaru: *orzar* „negustor de orz".

Orzață: *orzață*, „numele unei plante".

Orzescu < *Orz(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Orzești*.

Orzotu: *orz* sau (și) *Orz(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ot*.

Osaciuc: același cu *Oseciuc* (v. mai jos, s.v.).

Osaciune

Osanu < n. top. *Oasele*, cu suf. *-anu*.

Osărescu < *husar* sau (și) *Husar* (v. la *II*, s.v.), cu suf. *-escu*.

Oseciuc: ucr. *osika* „plop", cu suf. ucr. *-juk*.

Oselinu: cf. n. top. sl. *Osolin* (< *sol-* „sare"); v. *Top. rom.*, p. 126.

Osip: variantă ucr., rus. a lui *Iosip*; cf. *Osipov* (v. mai jos, s.v.).

Osipeanu: *Osip* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Osepeciu: tema *(osep-)* este *Osip* (v. mai sus, s.v.), cf. *Iosef* < *Iosif*; suf. diminutival *-eci*; cf. *Ioneci* < *Ion* (Pașca, p. 308).

Osiac: *osiac* „(vîrf de) copac uscat, lipsit de coajă și de crengi; creangă mare uscată". Cf. și pol. *Osiak*, friul. *Ossiac*.

Osian: *osie*, cu suf. *-an* (?).

Osibov: același cu *Osipov* (v. mai jos, s.v.); pt. *b*, cf. *Iosub*, variantă a lui *Iosup*.

Osiceanu < n. top. *Osica*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Osiescu < *osie*, pe care îl dă DO, p. 125, ca nume ebraic sau (și) *Osie*, absent în fișierul meu.

Osievschi: pol. *Osijewski*.

Osinceanu: pare a fi același cu *Osiceanu* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și „românizarea" pol. *Osiński*.

Osipov: ucr., rus. *Osipov*.

Oslopanu: tema este ung. *oszlop* „stîlp, sprijin", care a putut fi un toponim de la care s-a format numele de față; dealtfel suf. augmentativ *-an* s-a putut alipi și la *oslop*.

Osman: tc. *Osman*; cf. n. top. *Osman(ul)*. Ar putea fi uneori și germ. *Osman(u)*.

Osmen: variantă caucaziană a lui *Osman* (existent în antroponimia rusească).

Osnaga: cred că tema propriu-zisă este bg. *snjag* „zăpadă" (cf. n. top. *Sn(e)agov*) cu prefixul *o-* și suf. *-a*.

Osnea: rus. *oseń* „toamnă" sau (și), pentru temă, ucr. *oseniti* „a începe să se facă toamnă", cu suf. *-ea*.

Osoianu < n. top. *Osoiul*, cu suf. *-anu*.

Osprim

Osta: cf. *Osto* (v. mai jos, s.v.); cf. și n. top. *Ostea*.

Ostace: același cu numele următor (cf. *Petrăcescu* < *Petrăchescu* ș.a.).

Ostache: același cu *Ostahi(e)* (v. mai jos, s.v.).

Ostafe: același cu numele următor.
Ostafi: același cu *Ostahi(e)* (v. mai jos, s.v.).
Ostaficiuc: ucr. *Ostafijczuk.*
Ostafce: *Ostafi* (v. mai sus, s.v.), contaminat cu *Ostace* (v. mai sus, s.v.).
Ostafin: pol. *Ostafin.*
Ostahi(e): formă slavă a lat. *Eustachius*, nume calendaristic.
Ostan: cf. pol. *Ostanek* și *Ostaniewicz*, a căror temă este *Ostan*, și s.cr. *ostan* „bold, ac; ghimpe".
Ostanschi: *Ostan* (v. numele precedent), cu suf. pol. *-ski;* cf. și pol. *Ostalski.*
Ostap(i): ucr. sau (și) pol. *Ostap.*
Ostapovici: pol. *Ostapowicz.*
Ostapoviciov: *Ostapovici* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov.*
Ostasescu: pol. *Ostas*, cu suf. *-escu;* se pare că acest suf. rom. a înlocuit pe *-(j)uc* (v. numele următor).
Ostasuc: pol. (< ucr.) *Ostasjuk.*
Osto: cf. pol. *Osto-Suski.*
Ostriceanu: *ostreț* 1. „leaț, ștachetă, ulucă"; 2. „împletitură de nuiele sau de trestie, care se pune în apă, cînd se pescuiește", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ostrogoschi: ucr. *ostroga* „pinten", cu suf. sl. (= pol.) *-ski.*
Ostropel: *ostropel* „un fel de mîncare".
Ostroschi: același cu *Ostrowski* (v. mai jos, s.v.).
Ostroveanu < n. top. *Ostrov, Ostroveni.*
Ostrovschi: pol. *Ostrowski.*
Osvadă: bg. *Osvada.*
Osvald: pol. (< germ.) *Oswald;* cf. și it. *Osvaldo.*
Osy: cf. gr. *Osiu*, ucr., rus. *Osija.*
Oșan(u): *oșean* „persoană care locuiește în Țara Oașului sau este originară de acolo".
Oșarcă: cf. ucr. *ošara* „om zdrențăros, coate-goale".
Oșlobaru: același cu numele următor (cu suf. *-ar*, tot toponimic și sinonim, funcțional, cu *-eanu*).
Oșlob(e)anu < n. top. *Voșlăbeni* (Ardeal); cf. n. top. *Oșlobeni.*
Oșmotescu: cf., pentru temă, *(oșm-), hoșmoagă* „acaret prost".
Oșorean: același cu numele următor.
Oșorhan < n. top. *Oșorhei* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Oșvat
Otac: *otac* 1. „cort (pentru militari"; 2. „colibă"; 3. „baracă".
Otavă: *otavă* 1. „iarbă care crește din nou, după ce a fost cosită"; 2. „grîu răsărit din semințele scuturate la cules".
Otălean < n. top. *Otelec* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Otea: bg. *Ota* sau (și) *Oto*, cu suf. *-ea.*
Otescu < *Otea* (v. numele precedent); cf. n. top. *Otești.*
Oteșteanu < n. top. *Otești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Oteteleș(e)anu < n. top. *Otetelișul;* cf. n. top. (Măgurelele-) *Oteteleșanu.*
Otic: *otic* „nume al unor obiecte de uz zilnic".
Otilia: n. fem. *Otilia.*
Otiman: *ot(o)man* „turc"; cf. și germ. *Ottmann.*
Otin: bg. *Hotin;* cf. și it. *Ottin.*
Otineanu < n. top. *Hotin*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Otînjac: cf. *(a) otînji* „a lovi tare pe cineva; a bate".
Oto: bg. *Oto;* cf. și pol. (< germ.) *Otto*, it. *Otto.*
Otoiu: *Otu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Otopeanu < n. top. *Otopeni.*
Otopeleanu < n. top. *Otopeni* (cu *-n-* > *l* prin disimilație la *n* din silaba finală).
Otparlîc
Otravă: *otravă.*
Otrocol: *otrocol* 1. „pată mare, rotundă"; 2. „ocol, raită, tîrcol".
Otsits
Ottoi: același cu *Otoiu* (v. mai sus, s.v.).
Otu: același cu *Oto* (v. mai sus, s.v.).
Ot(t)ulescu < *Otu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Oțăleanu: același cu *Oțeleanu* (v. mai jos, s.v.).
Oțăt: același cu *Oțet* (v. mai jos, s.v.).
Oțeanu: n. top. *Oța;* ar putea fi și bg. *Otso*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. bg. *Otsev*, al cărui *-ev* a putut fi înlocuit prin *-eanu.*
Oțel: *oțel.*
Oțelea: *oțel* sau (și) *Oțel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Oțeleanu < n. top. *Oțelul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Oțelia: același cu *Oțelea* (v. mai sus, s.v.).
Oțeluș: *oțel* sau (și) *Oțel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Oțet: *oțet.*
Oțetea: *oțet* sau (și) *Oțet* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Oțianu: același cu *Oțeanu* (v. mai sus, s.v.).
Oțoiu: *Oțu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Oțu: bg. *Otso;* ar putea fi și *hoț*, pronunțat adesea *oț.*
Ou: *ou.*
Ouai: cf. ung. *aj* „gîtlej, beregată".
Ouatu: *ouat*, part. lui *(a) oua*, ca poreclă pentru un om slab de fire, lipsit de energie etc. (se spune despre un asemenea om „ouat, nu fătat").
Ouș: *ouș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *ou;* ar putea fi și arom. *ouș* „bătrîn".
Ovadiuc: ucr. *Ovadjuk.*
Ovanes: arm. *Ovanes.*
Ovanez: același cu numele precedent.
Ovedenie: *ovidenie*, variantă a lui *vovedenie*, numele sărbătorii bisericești de la 21

noiembrie, numită, în „traducere“, *Intrarea în biserică*.

Ovejan

Oves(e)a: *ovăs* sau (şi) *Ovăs(u)*, absent în fişierul meu, cu suf. *-ea*.

Ovesca: *ovăsc*, variantă a lui *ovăs*, cu suf. *-a* (pt. *e* în loc de *ă*, cf. *oves*, variantă a lui *ovăs*).

Ovezea: acelaşi cu *Ovesea* (v. mai sus, s.v.).

Ovicu: cf. ucr. *ovijka* „o plantă *(Convolvulus)*“.

Ovidenie: acelaşi cu *Ovedenie* (v. mai sus, s.v.).

Ovidiu: lat. *Ovidius*.

Ovrescu: *ovrescul*, formă substantivală a lui *ovreiesc*.

Ovreuţă: *ovreu*, variantă a lui *ovrei*, cu suf. diminutival *-uţă*.

Ozacu: cf. pol. *Hozakowski*, a cărui temă este *Hozak*.

Ozem: cf. pol. *Ozimek*, *Ozimski*, a căror temă este *Ozim*.

Oznaga: ucr. *uznaka* „semn“.

Ozoiu: acelaşi cu *Hozoi* (v. la *H*, s.v.).

Ozon: cf. pol. *Ozonek*, a cărui temă este *Ozon*.

Ozorac: cf., pt. temă, ucr. *uzorets*, diminutiv al lui *uzir* „model, chip“.

Ozraga

Ozum: acelaşi cu numele următor.

Ozun(u): acelaşi cu *Uzun* (v. la *U*, s.v.).

Ozunescu < *Ozun(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

P

Paapa: gr. *Papa(s)*.
Pacatian: același cu *Pădățean(u)* (v. mai departe, s.v.), cu grafie „latinizantă".
Pacatius: lat.
Pacă: cf. bg. *Pako*, care va fi avînd alături un fem. *Paka*, absent în sursele mele.
Pacea: bg. *Pača*.
Paceag: *Pacea* (v. numele precedent), cu suf. *-ag (= -ac)*.
Pache: *Petrache*; cf. *Nae < Nicolae*.
Pachețeanu: *Pachița* (v. mai jos, s.v. *Pachiței*), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Pachițac: *Pachița* (v. numele următor), cu cu suf. *-ac*.
Pachiței: *(a) Pachiței*, genitivul n. fem. *Pachița (= Paraschiva)*.
Pacioagă: cf. *pacioc* 1. „(pachet de) tutun"; 2. „primul strat de var aplicat pe tencuială", al cărui suf. *-oc* a fost înlocuit prin fem. *(-oagă)* al variantei *-og*.
Pacioianu
Paciu: bg. *Pačo*.
Paciurea: bg. *Pačurov*, al cărui sufix *-ov* a fost înlocuit prin *-ea*.
Paclu: „masculinul" lui *paclă* „pachet".
Pacoste: *pacoste*.
Pacsimade: gr. *Paksimadi(s)*.
Pacsman: cf. pol. *Paks*, care se va fi putut „combina" cu germ. *Mann*.
Padea: *padie*, variantă a lui *padină* (v. mai jos, s.v. *Padina*). Cf. n. top. *Padea*.
Padencov: ucr.
Padina: *padină* „platou, plai". Cf. n. top. *Padina*.
Pafnote: variantă a lui *Pafnut(i)e*, nume monahal (absent în inventarul meu).
Paftală: *paftală*, variantă, absentă în dicționare, a lui *paftă* (pl. *paftale*) „încheietoare ornamentală la haine".
Pafucan: cf., pt. temă, ung. *pofók* „bucălat".
Pagați: cf. ung. *pogácsa* „o prăjitură" (> rom. *pogace*).
Pagău: bg. *Pago*.
Pagbaci
Paghida: gr. *Pagida(s)*.
Pagița: cf. *Pagați* (v. mai sus, s.v.).
Pagoni: ung. *pógony* „arcaș".
Pagu: *pag* „(cal) negru sau roșcat cu pete albe".
Pagubă: *pagubă*.
Pah: bg. *Paho*; cf. și *paha*, unul dintre numele dracului",
Paharniuc: variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *paharnic* (cu finala influențată de antroponime ucrainene în *-juk*).
Pahome: *Pahomie*, nume monahal; cf. bg., rus. *Pahomij*. Cf. n. top. *Pahomie*.
Pahomei: același cu numele precedent.
Pahomi: același cu cele două nume precedente.
Pahomov: bg. *Pahomov*.
Pahonțu: *pahonț* 1. „soldat din armata țaristă". 2. (fig.) „persoană grosolană, necioplită".
Paian(u) < n. top. *Paiul* și *Paieu* (Ardeal) cu suf. *-an(u)*.
Paica: bg. *Pajka*; cf. și pol. *Pajka*.
Paic(u): *paic* 1. „soldat din garda personală a sultanului sau a domnitorilor țărilor române"; 2. „sol, curier". Cf. n. top. *Paicul*.
Paiciu: *paici*, variantă a lui *paic* (v. numele precedent).
Painchioară
Pais: variantă a lui *Paisie* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Pais*.
Paisa: variantă a lui *Paisie* (v. mai jos, s.v.), devenit *Paise*, apoi *Paisă* și în sfîrșit *Paisa* (cf. *Alexa < Alex(i)e*).
Paiscaru
Paisie: nume monahal; cf. bg. *Paisij*.
Paisvante: același cu *Pazvante* (v. mai departe, s.v.).
Paitz: același cu *Pais* (v. mai sus, s.v.). (?)
Paiu: *pai* sau (și) bg. *Pajo*.
Paiuc: *Paiu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uc*; cf. și *păciugă*.
Paizi: același cu *Paisie* (v. mai sus, s.v.).
Pajereanu < n. top. *Pajerea*, cu suf. *-anu*.
Pajoga: cf., pt. temă, bg. *Paže*.
Pal: ung. *Pál* „Paul".
Palachița: același cu *Palaghiță* (v. mai jos, s.v.); pt. *chi < ghi*, cf. bg. *Palakija (= Palagija)*.
Paladă: gr. *Pallada(s)*.
Palade: gr. *Palladion*; cf. n. top. *Palade*.
Paladescu < *Palade* (v. numele precedent); cf. și *Pălădescu* (v. mai departe, s.v.).
Paladi: același cu *Palade* (v. mai sus, s.v.).
Paladian: *Paladi* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Palaga: „abreviere" a lui *Palaghia* (v. mai jos, s.v.); cf. bg. *Palaga* față de *Pelagija*.
Palagă: același cu numele precedent.
Palageanu: același cu *Pălăgeanu* (v. mai departe, s.v.).

Palaghe(a): același cu *Palaghia* (v. mai jos, s.v.).
Palaghean(u): *Palaghe(a)* (v. numele precedent) sau (și) *Palaghia* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Palaghia: bg. *Palagija.*
Pelaghian: același cu *Palaghean(u)* (v. mai sus, s.v.).
Palaghiciuc: ucr.
Palaghiei: *(a) Palaghiei*, genitivul lui *Palaghia* (v. mai sus, s.v.).
Palaghiță: *Palaghia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Palaghiu: *Palaghia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Palahanciuc: cf. bg. *Palahanov, Palahanski.*
Palamaru: același cu *Pălămaru* (v. mai jos, s.v.).
Palamiuc: ucr.
Palan: *palan*, variantă a lui *palancă* (v. numele următor, sensul 1).
Palanca: *palancă* 1. „palisadă"; 2. „nume al unor construcții diverse"; cf. și *palancă* „turtă din făină de porumb". Cf. n. top. *Palanca.*
Palancanu < n. top. *Palanca*, cu suf. *-anu.*
Palancea: *Palanca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*).
Palaneț: *palaneț* „turtă făcută din aluat de pîine".
Palanghica: pare a fi un derivat, cu suf. diminutival *-ică*, de la *Palaghia* (v. mai sus, s.v.), cu epenteza lui *n* (sub influența lui *Palanca?*).
Palanka: același cu *Palanca* (v. mai sus, s.v.).
Palankievici: *Palanka* (v. numele precedent), cu suf. pol. *-iewicz.*
Palanț: variantă „masculină" a lui *palanță (= balanță).*
Palascanu: cf. bg. *Palaskov;* ar putea fi și același cu *Parascan* (v. mai departe, s.v.).
Palaș: bg. *Palaš.*
Palașca: *palașcă* 1. „cartușieră"; 2. „tașcă, geantă".
Palațuchi
Pală: *pală* „paloș" (v. mai jos, s.v. *paloș*); cf. și bg. *Pala.*
Palcan: *Palcă* sau (și) *Palcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Palcă: *palcă* „vargă, nuia"; cf. și pol. *Palka.*
Palcău: bg. *Palkov.*
Palcu: bg. *Palko.*
Palea: bg. *Pale;* ar putea fi și *Pală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Palenciuc: ucr.
Paleologlu: același cu numele următor; *-ogu* a fost înlocuit prin *-oglu*, frecvent antroponim în grecește și asemănător ca sunete.
Paleologu: gr. *Palaiologos, Palaiologu.*
Paler: *paler* 1 „contramaistru zidar sau dulgher"; „conducător de șantier"; 2. „cantonier".
Paleu: *păleu* „o unealtă la strîns fînul".
Pali: gr. *Palli(s).*
Palibroda
Palici: *palici* „păhăruț".
Paliciuc: ucr. *Palijčuk.*
Paliescu < *Pălie* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-escu.*
Palievici: pol. *Palewicz.*
Paligora: derivat regresiv de la *(a) paligorisi*, variantă a lui *parigorisi* 1. „a consola"; 2. „a sfătui"; sau (și) *parigorie* 1. „consolare"; 2. „(arg.) „aiureală".
Palin: cf. gr. *Palina.*
Palincaș: derivat, absent în dicționare, de la *palincă* „rachiu, țuică". cu suf. *-aș*, avînd aici funcția de a forma nume de agent (cf. *pungaș* < *pungă*), așadar „cel ce prepară sau bea (mult) palincă".
Palisă: *palisă* „pală (de fîn)"; cf. și pol. *Palysa.*
Palița: *paliță* „par; nuia; vargă".
Paliu: *paliu* 1. „schilod"; 2. „sașiu".
Paliuc: ucr.
Palius: gr. *Pal(l)ios.*
Palladă: același cu *Paladà* (v. mai sus, s.v.); pt. *à* > *ă*, cf. *ocà* > *ocă.*
Palogeanu: același cu *Pălăgeanu* (v. mai departe, s.v.).
Paloș: *paloș* „sabie lată cu două tăișuri; spată"; cf. și pol. *Palosz.* Cf. n. top. *Paloș* (Ardeal).
Paloșan(u) < n. top. *Paloș* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Palota: *palotă*, variantă a lui *polată* „magazie țărănească pt. păstrat unelte și obiecte de gospodărie".
Palotaș: *palotă* (v. numele precedent), cu suf. (nume de agent) *-aș.*
Paloti: *palotie* „snoavă"; poznă".
Palpamic
Paltin: *paltin;* cf. n. top. *Paltinul.*
Palța: ung. *páltsa* „băț; baston".
Paluris: gr. (neidentificat); cf. și pol. *Palulis.*
Paly: gr. *Palli(s).*
Pambucol: cf. bg. *Pambukov.* (S-ar putea ca *-l* să fie o greșeală de transcriere pt. *f* < bg. *-ov*).
Pamfil: gr. *Pamfilos, Pamfilu.*
Pamfile: gr. *Pamfili(s).*
Pamfilescu < *Pamfil(e)* (v. numele precedent), cu suf. *(e)scu.*
Pamfiloiu: *Pamfil* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Pamporău: cf. bg. *Pampora.*
Pampu: bg. *Pampov;* cf. și ung. *pampus* „gogoașă".
Pampulea: gr. *Pampuli.*
Pamuc: ung. *pamuk* „bumbac".
Pamula: pol. *Pamula.*
Pan(u): bg. *Pano* sau (și) gr. *Panos, Panu.*

Panac: pol. *Panak;* cf. n. top. *Panacul.*
Panache: *Panu* sau (şi) *Pană*, cu suf. *-ache.*
Panaghia: *panaghie* sau (şi, mai degrabă) gr. *Panagia;* cf. şi bg. *Panagija.* Cf. n. top. *Panaghia.*
Panaghiu: *panaghiu*, variantă a lui *panaghie* (v. numele precedent) sau, mai degrabă, gr. *Panagios, Panagiu.*
Panaidor: cf. gr. *Panagiodu*, în orice caz, finala *-dor* este tot grecească.
Panaiot: gr. *Panagiotu;* cf. şi bg. *Panajot.*
Panaiotescu < *Panaiot* (v. numele precedent); cf. n. top. *Panaioteşti.*
Panait(e): acelaşi cu *Panaiot* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Dealul-* şi *Măgura lui Panait.*
Panaitache: *Panait* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ache;* cf. şi gr. *Panagiotaki(s)*, bg. *Panajotaki.*
Panaiteanu: *Panait(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Panaitescu < *Panait(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(e)scu.*
Panaitide: gr. *Panagiotidi(s).*
Panaitiu: *Panait(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Panaitof: bg. *Panajotov.*
Panaitopol: gr. *Panagiotopulos, Panagiotopulu.*
Panal: gr. *Panal(eks);* cf. şi bg. *Panan(ov).*
Panata: gr. *Panatos, Panatsas.*
Panas: pol. *Panas.*
Pană: bg. *Pana;* cf. n. top. *Pană.*
Panc(u): acelaşi cu *Panco* (v. mai jos, s.v.); ar putea fi şi *panc* „nebun"; aiurit, timid".
Pancă: bg. *Panka;* cf. n. top. *Panca.*
Panceneo: ucr.
Pancescu: acelaşi cu *Păncescu* (v. mai departe, s.v.).
Panchea: bg. *Panke.*
Panchios(u): cf., pt. temă, *panchioană* „femeie care umblă într-o ureche", *panchioancă* „femeie care nu vede bine".
Pancia: bg. *Panča.*
Pancianu < n. top. *Panciu*, cu suf. *-anu.*
Pancilă: bg. *Pančil(ov).*
Panciu: bg. *Pančo;* cf. n. top. *Panciul.*
Panciuc: ucr. *Pančuk.*
Panco: bg. *Panko.*
Panculescu < *Panc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Pandelache: gr. *Pantelaki(s);* ar putea fi şi formaţie românească (suf. *-achi* este încă activ).
Pandele(a): gr. *Panteli(s);* cf. şi bg. *Pandeli.*
Pandeleanu: *Pandele* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Pandelescu < *Pandele(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Pandelică: *Pandele(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Pandia: gr. *Pantia(s);* cf. şi gr. *Pandi(s).*
Pandichi: cf. gr. *Pantik, Pantikidi(s).*
Pandici: *Pandia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Pandil: bg. *Pandil.*
Pandrea: cf. bg. *Pándur(ov)* şi gr. *Pantras.*
Pandrescu < *Pandrea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Pandur(u)(l): *pandur* 1. „soldat din armata habsburgică (sec. XVIII)"; 2. „soldat din armata lui Tudor Vladimirescu"; 3. „soldat din armata ţărilor române"; 4. „haiduc"; 5. „agent de poliţie" (Transilvania). Cf. n. top. *Panduri, Pandurul.*
Pandurescu < *Pandur(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Pane(a): bg. *Pane;* ar putea fi şi *Pană* sau *Pan(u)*, cu suf. *-ea.*
Panescu: acelaşi cu *Pănescu* (v. mai departe, s.v.).
Panete: gr. *Panetis.*
Panfiloiu: *Pamfil(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Pangal: gr. *Pangalos, Pangalu.*
Pangalas: acelaşi cu numele precedent (chiar dacă *-as* n-ar fi o greşeală de transcriere pt. *-oş*).
Panghe: gr. *Pange(s).*
Pangol: bg. *Pangul;* cf. şi gr. *Pangulaki(s).*
Pangrate: gr. *Pangrati(s).*
Pangrati(e): acelaşi cu numele precedent; scris şi *Pangratti.* Cf. n. top. *Pangratia.*
Panhose
Pani: bg. *Pani*, gr. *Pani(s);* cf. şi *Pane(a)* (v. mai sus, s.v.).
Panica: *Pană* sau (şi) *Panu, Pane(a), Pani* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Panici: *Pană* sau (şi) *Panu, Pane(a), Pani* (v.s.v.), cu suf. *-ici*, dacă accentul stă pe finală; altfel avem pol. *Panicz.*
Panin: *Pană* sau (şi) *Panu, Pane(a), Pani* (v.s.v.), cu suf. *-in.*
Paniş: pare a fi o variantă (teritorială) a lui *Panici* (ipoteza a doua; v. mai sus, s.v.).
Panişca: *Pană* sau (şi) *Panu, Pane(a), Pani* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-işcă.*
Paniti: cf. gr. *Panitoglu*, a cărui temă este un *Panit(is).*
Paniţa: gr. *Panitsa(s).*
Pankov: bg. *Pankov* sau (şi) pol. *Pankow.*
Pann: acelaşi cu *Pan(u)* (v. mai sus, s.v.).
Panopol: gr. *Panopulos, Panapulu.*
Panov(a): bg. *Panov* sau (şi) pol. *Panow.*
Panovici: *Pan(u)* (< bg. *Pano*), cu suf. sl. *-ovič.*
Panovschi: pol. *Panowski.*
Panpu: acelaşi cu *Pampu* (v. mai sus, s.v.).
Pantalon: *pantalon;* cf. şi gr. *Pantalu, Pantalaion*, care au putut fi „confundate" cu *pantalon.* Cf. şi bg. *Pantalonăt* („cel care poartă pantaloni").
Pantazescu < *Pantazi(e)* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Pantazi(e): gr. *Pantazi(s).* Cf. tn. top. *Pantazi.*
Pantazică: *Pantazi(e)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică.*
Pantazoglu: gr. *Pantazoglu.*
Pantă: bg. *Panto* sau (și) gr. *Panta(s).*
Pantea: *Pantă* (v. numele precedent); ar putea fi și același cu *Pintea*, scris *Pântea*, dar fără semnul diacritic pe *a*. Cf. și gr. *Pante.*
Pantelia: gr. *Pantelaios, Pantelaiu.*
Pantelie: bg. *Pantelej* sau (și) gr. *Panteleios, Panteleiu.*
Pantelimon: bg. *Pantelejmon* sau (și) gr. *Panteleimon(u).* Cf. n. top. *Pantelimonul.*
Pantelimonescu < *Pantelimon* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Panteș: *Pantă* sau (și) *Pantea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.*
Pantilie: același cu *Pantelie* (v. mai sus, s.v.).
Pantilimon: același cu *Pantelimon.*
Pantilimonescu < *Pantilimon* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Pantofar(u): *pantofar.*
Pantor
Pantoș: *Pantă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oș* (neaccentuat); cf. și ung. *pontos* „exact, precis, punctual".
Panțăre: *panțăr*, variantă a lui *panțir* „mercenar dintr-un corp de oaste (călare)"; „ostaș". Cf. și gr. *Pantzaras, Pantzari(s).*
Panțel: ung. *pántsél* „zale, platoșă".
Panțescu < *Panțu* (v. ma jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Panțicu: *Panțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*
Panțiroiu: *Panțiru* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Panțir(u): *panțir*, variantă a lui *panțir* (v. mai sus, s.v. *Panțăre*). Cf. n. top. *Panțiri, Panțirul.*
Panțoiu: *Panțu* (v. numele următor); cf. n. top. *Panțoiul.*
Panțu: gr. *Pantzos, Pantzu.*
Panțuc: *Panțu* (v. numele precedent), cu suf. *-uc.* Cf. și *Panciuc* (v. mai sus, s.v.).
Panțurescu < *Panțuru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Panțuri: același cu numele următor (*-i* poate fi semnul pluralului sau, mai puțin probabil, semnul pronunțării „moale" a lui *r*).
Panțuru: același cu *Panțiru* (v. mai sus, s.v.).
Paolazzo: it.
Pap(u): ung. *pap* „preot" ; cf. și arom. *pap* „bunic; moș" și it. *Papo.*
Papa: gr. *Pap(p)a(s);* cf. n. top. *Papa.*
Papac: gr. *Papakos, Papaku.*
Papachi: gr. *Papaki(s).*
Papa(c)hristea: gr. *Papahristos, Papahristu,* cu suf. *-ea*
Papacocea: gr. *Papakotsi(s)*, cu *ts* > *č* sub influența lui *Cocea;* cf. totuși bg. *Papakočev.*
Papacostantin: gr. *Papakonstantinos, Papakonstantinu.*
Papacostea: gr. *Papakosta.*
Papadace: același cu numele următor; cf. și gr. *Papadati(s).*
Papadachi: gr. *Papadaki(s).*
Papadat: gr. *Papadatu.*
Papadatos: gr. *Papadatos.*
Papadavid: *Papa-* (< gr. *papas* „preot, popă") (v. numele precedente și pe cele următare), cu *David* (v. la *D*, s.v.).
Papadima: gr. *Papadima(s).*
Papadiscia: pare a fi același cu numele următor (*-sc-* trebuie să fie o greșeală de transcriere pentru *se*).
Papadisea: cf. gr. *Papaditsas*
Papadiuc: ucr. Cf. gr. *Papadioti(s).*
Papadopol: gr. *Papadopulos, Papadopulu.*
Papadumitru: gr. *Papadimitriu* (cu înlocuirea părții a doua prin *Dumitru*, mai frecvent în antroponimia noastră).
Papa(i)e: pol. *Papaj.*
Papafil: gr. *Papafili(s).*
Papagheorghe: gr. *Papageorgiu.*
Papaghiuc: același cu *Papadiuc* (v. mai sus, s.v.).
Papahagi (arom.): *Papa* (v. numele precedente și următoare) *Hagi* (v. la *H*, s.v. *Hagiu*).
Papaian(i): gr. *Papagianni(s).*
Papaianopol: gr. *Papagiannopulos, Papagiannopulu.*
Papaioan: gr. *Papaioannu.*
Papaionidi: gr. *Papaioannidis.*
Papalazăr: gr. *Papalazaru.*
Papamanole: gr. *Papamanoli(s).*
Papană: cf. bg. *Papani, Papanov;* DO, p. 344 trimite la un arom. *păpîn* „bunic, părinte", pe care nu spune unde l-a găsit. (Dicț. lui Tache Papahagi nu-l are.)
Papanicol(a): gr. *Papanikola.*
Papanicu: gr. *Papanikos, Papaniku.*
Papară: *papară.*
Papareț: *papară*, cu suf. *-eț.*
Papari: cf., pt. temă, gr. *Paparisakis.*
Paparizu: gr. *Papar(r)izos, Papar(r)izu.*
Papasoglu: gr. *Papasoglu, Papazoglu.*
Papasotir: gr. *Papasotiri(s).*
Papastache: același cu numele următor.
Papastate: gr. *Papastadi(s).*
Papastere: gr. *Papastergi, Papastergiu.*
Papastranatos: cf., pt. partea a doua a acestui nume, gr. *Strani(s)*, de la care se poate deriva un *Stranatos* (cf. *Anastasatu*, v. la *A*, s.v.).
Papatanase: gr. *Papadanasi(s).*
Papatanasiu: gr. *Papadanasiu.*
Papavă: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Papară* (v. mai sus, s.v.).
Papazi: gr. *Papazi(s).*

Papazian: numele precedent cu suf. arm. *-ian.*
Papazoglu: gr. *Papazoglu.*
Papazol: același cu numele precedent.
Papazolescu < *Papazol* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Papazu: gr. *Papazoi(s)* sau derivație regresivă de la *Papazoglu* (v. mai sus, s.v.).
Papă: același cu *Papa* (v. mai sus, s.v.); cf. și *papă* 1. „mîncare pentru copii"; 2. „numele mai multor mîncări".
Papel(ea): gr. *Pap(p)eli(s)*; cf. și *papel*, variantă a lui *păpăldău*, nume de plante.
Papelici: cf. numele precedent.
Papeț: *papă* sau (și) *Papă* (v. mai sus, s.v.), cu sensul apelativului, cu suf. *-eț.*
Papilian: gr. *Papilia(s)*, cu suf. arm. *-ian*; ar putea fi și *Papel* (v. mai sus, s.v.), cu același sufix.
Papina: *papină* „femeie desfrînată".
Papinian: lat. *Papinianus.*
Papiniu: Graur, p. 150 îl consideră latinesc (Dicț. lui Georges are numai pe *Papinianus*, v. numele precedent).
Papistașu: *papistaș* „catolic".
Papistrașu: *papistraș*, variantă a lui *papistaș* (v. numele precedent).
Papiu: gr. *Papios* (genitiv *Papiu*).
Papleacu: gr. *Paplekis*; cf. și *papleagă* „femeie proastă".
Paplica: pare a fi o variantă a numelui precedent; cf. și *păpălică* „surcea; așchie".
Papp: același cu *Pap(u)* (v. mai sus, s.v.).
Pappa: același cu *Papa* (v. mai sus, s.v.).
Pappasoglu: același cu *Papazoglu* (v. mai sus, s.v.).
Pappia: gr. *Pap(p)ia(s).*
Papuc: *papuc.*
Papucescu < *Papuc*, cu suf. *-escu.*
Papudof: cf. gr. *Papudos, Papudi(s)*; Graur, p. 149 are un *Papudov*, pus împreună cu *Kisëlev* („rusești sau bulgărești", fără altă precizare).
Papulag: gr. *Papulakos, Papulaku* (suf. rom. *-ag* este o variantă a lui *-ac*, la fel *-eag* — *-eac*).
Papură: *papură*; cf. n. top. *Tirla-, Vîrful Papurii.*
Papurică: același cu *Păpurică* (v. mai departe, s.v.).
Papuroșca: *papură*, cu suf. *-oșcă.*
Para: același cu *Pară* (v. mai departe, s.v.); cf. și bg. *Para.*
Paragină: *paragină.*
Paraicu
Paraloaia: fem. (cu suf. *-oaie*) a unui *Pară* sau *Parale* (absent în fișierul meu); cf. *Părălescu* și *Părăluță* (v. mai departe, s.v.). Cf. și gr. *Parali(s).*
Paramon: ucr., rus. *Paramon.*
Paranici: bg. *Parana*, cu suf. *-ici.*
Parapancea: cf. bg. *Parapanov* (al cărui suf. ar fi putut fi înlocuit prin *-ča*, deci *pancea*, care este dat de Graur, p. 63). Cf. și *Carapancea* (v. la *C*, s.v.).
Parapeanu < n. top. *Parepa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Parasca: abreviere a lui *Paraschiv(a)* sau (și) a gr. *Paraskaki(s).*
Parascan: *Parasca* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Parască: același cu *Parasca* (v. mai sus, s.v.).
Paraschi: același cu *Parasca* (v. mai sus, s.v.).
Paraschiv(u): „masculinul" numelui următor: cf. și bg. *Paraskev.* Cf. n. top. Vălceaua lui *Paraschiv.*
Paraschiva: nume calendaristic; cf. bg. *Paraskeva.* Cf. n. top. *Paraschiva.*
Paraschivescu < *Paraschiv* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Paraschivești.*
Paraschivoaiei: genitivul lui *Paraschivoaia* (< *Paraschiv*, cu suf. fem. *-oaie*).
Paraschivoiu < *Paraschiv* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Parascopol: gr. *Parashopulos, Parashopulu.*
Parascovici: *Parascu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič.*
Parascu: gr. *Parashos, Parashu* sau (și) bg. *Parasko.*
Parava: gr. *Parava*; cf. și n. top. *Parava* (fost, la început, determinant al unui antroponim propriu-zis).
Paravăț: ucr. *parovitsja* „cojoc și manta ucraineană, îmbrăcate împreună".
Pară: *pară* (fructul) sau (și) *pară* „flacără, vîlvătaie".
Parchirie: cf. pol. *Parker.*
Parchiu: cf. n. top. *Parcheș* și *Perchiu*; ar putea fi și un derivat cu suf. *-iu* de la bg. *Parka.*
Parciuc: bg. *Parčo*, cu suf. *-uc.*
Parciulea: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. *-ule(a)*; cf. și bg. *Parčelijski.*
Pardău: cf. pol. *Pardo.*
Pardon: *pardon*; cf. și bg. *Pardon.*
Pardos: *pardos* 1. „panteră"; 2. „blană de panteră"; (existent și în limba veche, unde apare și pl. *pardoși*); cf. și gr. *Pardos.* Cf. n. top. *Pardoși.*
Parepeanu < n. top. *Parepa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Paret: cf. *parete* 1. „bîrnă"; 2. „variantă a lui *perete*".
Parfene: același cu numele următor.
Parfeni(e): gr. *Pardeni(s)*, prin intermediar slav (cu *d* > *f*); același cu *Partenie* (v. mai jos, s.v.); în ce privește pe *f*, el se explică prin gr. (= th), redat în limbile slave prin *f* și prin *t*.
Parfenti: același cu numele precedent.
Parfim: gr. *Pardimu*; cf. și pol. *Parfimowicz.*

Parghel
Parhon: cf. gr. *Paroni(s)* și ung. *porhó* „zăpadă prăfuită".
Paraianu: același cu *Părăianu* (v. mai departe, s.v.).
Paripas: gr. *Paripa* (care va fi avînd alături de el, ca în atîtea alte cazuri, un *Paripas*).
Paris: gr. *Paris;* cf. și bg. *Paris*, pol. *Parys*. Cf. n. top. *Parisești*.
Pariza: cf. numele precedent și gr. *Parisaki(s);* cf. și *Parizov*.
Parizescu < *Pariza* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Parlețeanu < n. top. *Pîrlita;* cf., pt. grafie, observațiile făcute la numele următor.
Parlici: *Pîrlea* (scris și *Pârlea*) (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ici;* grafic pseudoetimologică (și ...savantă?).
Parmac: *parmac* 1. „grilaj, balustradă"; 2. „par, stîlp"; cf. și *parmac*, variantă a lui *palmac* „veche unitate de măsură".
Parmatescu: cf. gr. *Parma*, de la care un derivat în *-atos* este nu numai posibil, ci și probabil.
Parnaval: chiar dacă *a* din silaba finală nu-i o greșeală de transcriere, acest nume este același cu cel următor.
Parnavel: gr. *Parnavelis*.
Parnia: fem. lui *parniu* „zăpăcit; capiu"; cf. și gr. *Parni(s)*.
Parnica: același cu numele următor.
Parnică: *parniu* sau (și) *Parnia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Paroceanu: *paroc* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Parocescu < *paroc*, variantă a lui *paroh;* cf. și *parocă* „perucă".
Parofild: partea finală pare a fi o greșeală de transcriere pentru *-flid* (cf. *Garoflid*, v. la *G*, s.v.), iar cea inițială *Paros* (v. mai jos s.v.).
Paron: același cu *Parhon* (v. mai sus, s.v.); cf. și gr. *Paroni(s)*.
Paropol: *Paros* (v. numele următor), cu „suf." *-(o)pulos*, *-(o)pulu*, frecvent în antroponimia grecească.
Paros: gr. *Par(r)os*.
Parota: cf. gr. *Paruti(s);* ar putea fi și un derivat de la numele precedent cu suf. *-otas*, *-otis*.
Parotă: același cu numele precedent.
Parpa: gr. *Parpa*.
Parpală: derivat regresiv de la *(a) părpăli*, variantă absentă în dicționare, dar posibilă, a lui *(a) pirpăli* (refl.) „a se încălzi la dogoarea focului sau la soare".
Parpale(a): *Parpală* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Parpangél: *parpanghel* (v. mai jos, s.v.), variantă a lui *parpandél* „copil de țigan".
Parpaniță: n. top. *Parpanița*, care, la început, determina un antroponim propriu-zis, lăsat apoi la o parte; ar putea fi și același cu numele următor, cu o greșeală de transcriere.
Parpariță: *pirpăriță* „mică piesă metalică fixată pe una dintre pietrele morii".
Parpon: *parapon* „supărare, tristețe; jale", cu sincopa lui *a* din silaba penultimă (total neaccentuată).
Parri: gr. *Parri(s)*.
Parseghian: gr. (< arm.) *Parsegian*.
Parșcan
Partemare: *parte mare*.
Partenie: nume calendaristic; cf. bg. *Parteni(j)*.
Partheniu: același cu numele precedent.
Partheniuc: ucr.
Partica: ucr. *partika* „bucată mare de pîine".
Partin: bg. *Partin*.
Paruba: ucr. *parubja* „flăcău nu pe deplin dezvoltat".
Parula: cf. *Păroaia* (v. mai departe, s.v.).
Paruș: bg. *Paruš*.
Parușcă: bg. *Paruška*.
Parvuica: același cu *Pirvuică* (v. mai departe, s.v.); *a* pt. *i* se explică și grafic (cf. *Pârvu*) și pseudoetimologic (< lat. *parvus!*).
Parvuțoiu: același cu *Pirvuțoiu* (v. mai departe, s.v.); cf. pt. *a* cele spuse la numele precedent.
Pas: ar putea fi și *pas*, dar, în cazul lui Ion Pas, scriitorul bine cunoscut, știu — mi-a spus el însuși — că e vorba de o abreviere voită a lui *Pascu*.
Pasolan: cf. gr. *Pasali(s)*.
Pasaliuc: ucr. *Pasajluk*.
Pasan: cf. gr. *Pasaniotis*.
Pasarariu: același cu *Păsăraru* (v. mai departe, s.v.).
Pasat: același cu *Păsat* (v. mai departe, s.v.).
Pasăre(a): *pasăre;* cf. n. top. *Pasărea*.
Pasc(u): bg. *Pasko;* cf. n. top. *Pascul*.
Pasca: bg. *Paska* sau (și) pol. *Paska;* cf. și *pască*.
Pascadi: gr. (absent în sursele mele).
Pascal(u): gr. *Paskal* sau (și) bg. *Paskal;* cf. n. top. *Pascal*.
Pascale: același cu numele următor.
Pascali: gr. *Paskali(s)*; cf. și bg. *Paskali*.
Pascaliu: *Pascal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Pascalopol: gr. (absent în sursele mele).
Pascalovici: *Pascal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Pascaru: același cu *Pescaru* (v. mai departe, s.v.).
Pascariuc: ucr.
Pască: același cu *Pasca* (v. mai sus, s.v.).
Paschievici: pol. *Paszkiewicz*.
Pasciuc: ucr. *Paščuk*.
Paschievschi: cf. *Paschievici* (v. mai sus s.v.).

Pascotă: *Pasc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-otă.*
Pasculescu: același cu *Păsculescu* (v. mai jos, s.v.).
Pasere: *pasere*, variantă a lui *pasăre;* cf. *Pasăre(a)* (v. mai sus, s.v.).
Pashal: gr. *Pashali(s);* de fapt, același cu *Pascal* (v. mai sus, s.v.).
Pasiciuc: ucr.
Pasima: cf. gr. *Pasimatzoglu.*
Paskov: bg. *Paskov.*
Paskul: bg. *Paskul;* ar putea fi și o grafie „savantă", cu articolul exprimat în scris, a lui *Pascu* (v. mai sus, s.v.).
Paslovschi: pol. *Paslowski* absent în sursele mele, unde apare fem. *Paslowska.*
Pasmagiu: gr. *Pasmatzis.*
Pasmangiu: gr. *Pasmantzi.*
Pasmiciuc: ucr.
Pasmicu: pol. *Pasmik;* ar putea fi și *pasnic* (v. mai jos, s.v. *Pașnicu*).
Passalaqua: it.
Passan: gr. *Passanu.*
Pasti(i)a: gr. *Pastias* sau (și) bg. *Pastija.*
Pastiescu < *Pasti(i)a* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Pastina: cf., pt. temă, *Pasti(i)a* și *Pastiu* (v. s.v.) cf. și ung. *pasztinák* „păstîrnac".
Pastiu: gr. *Pasti(s);* cf. *Pasti(i)a* (v. mai sus, s.v.), al cărui masculin pare a fi numele de față.
Pastoc: ucr., rus. *pastuh* „cioban, păstor".
Pastor: *pastor* „preot protestant"; cf. și pol. (< germ. *Pastor*).
Pastramagiu: *pastramagiu* 1. „persoană care făcea sau vindea pastramă"; 2. „(fig.) epitet depreciativ la adresa unui om de nimic și cu apucături grosolane".
Pastramă: *pastramă;* cf. n. top. *Pastrama.*
Paș(a): *paș(ă);* același cu *Pașă* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Paša.*
Pașalega: cf. următoarele două nume.
Pașaliu: *pașaliu* „persoană aflată în slujba unui pașă".
Pașaluc: *pașaluc*, variantă, absentă în dicționare, a lui *pașalic* „demnitatea, titlul, funcția de pașă"; cf. *pașalug* și scr. *pašaluk.*
Pașan: bg. *Pašan.*
Pașă: *pașă* (v. și mai sus, s.v. *Paș(a)*.
Pașca: cf. n. top. *Pașca;* bg. *Paška* sau (și) pol. *Paszka.*
Pașcalău: *pășcălău*, „flăcău".
Pașcan(u) < n. top. *Pașcani.*
Pașcariu: *pașcă* „mahorcă", cu suf. *-ar.*
Pașcău: bg. *Paška.*
Pașcovschi: pol. *Paszkowski.*
Pașcu: bg. *Paško.*
Pașircolu
Pașniciuc: ucr.
Pașnicu: *pașnic;* cf. și *pașnic*, variantă a lui *pasnic* „persoană care măsoară (cu pașii) un teritoriu".
Pașoi: *Pașă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi.*
Pașote: cf. gr. *Pasoti.*

Paștea: *paște*, variantă a lui *paștie* „loc nearat"; cf. și pol. *Paszta.*
Paștina: același cu *Păștină* (v. mai departe, s.v.).
Pat: *pat;* cf. și bg. *Pato.*
Patacă: *patacă*, variantă a lui *pitac* „monedă austriacă de argint, care a circulat odinioară la noi"; cf. și gr. *Pataka(s).*
Patache: același cu numele următor.
Patachi: gr. *Pataki(s).*
Patamian: cf., pt. temă, bg. *Patamanov.* Dacă *Pa-*, e greșeală de transcriere pentru *Po-*, avem a face cu gr. *Potamianos, Potamianu.*
Patapievici: în ipoteza că *Pa-* este o transcriere greșită (pt. *Po-*), cf. pol. *Potapowicz.* DO, p. 120, dă un *Patapie*, fără nici o explicație.
Patat: *pătat;* cf. și bg. *Patatov*, gr. *Patatas.*
Patea: gr. *Patia* sau (și) *Pata(s)*, cu suf. *-ea* (în locul lui *-a*, spre a evita omonimia, neplăcută cu *pata*, forma articulată a lui *pată*).
Patei: gr. *Pati(s);* cf. și bg. *Patju, Patev.*
Pate(l)i: gr. *Patel(l)i(s).*
Pateraș: gr. *Pateras* (cu *-s* > *ș* sub influența cuvintelor românești în *-aș*).
Paterău: *pate rău;* cf. și n. top. *Paterău.* Cf. și bg. *Paterov.*
Paterea: gr. *Patera(s)*, cu *-a* > *ea*, sub influența numelor în *-ea.*
Pateru: gr. *Pateros, Pateru;* cf. și pol. *Pater*, bg. *Paterov.* Cf. și *páter* „nebun".
Patin: bg. *Patin.*
Patinschi: *Patin* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ski* (absent în fișierul meu, dar verosimil).
Patirău: același cu *Paterău* (v. mai sus, s.v.).
Patit(i)a: gr. *Patitsa(s);* poate fi și *Pachița* hipocoristic al lui *Paraschiva.*
Patiță: același cu numele precedent.
Patjodi
Patlagică: *pătlăgică.*
Pato: bg. *Pato.*
Patranaș: *Pătran(ă)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Patraru: *pătrar* „sfert, pătrime"; cf., pentru sens, *Jumătate* (v. la *J*, s.v.)
Patraș: același cu *Pătraș* (v. mai departe, s.v.).
Patrașcan(u): același cu *Pătrășcan(u)* (v. mai departe, s.v.).
Patrașcu: același cu *Pătrașcu* (v. mai departe, s.v.).
Patraulea: *patraulă*, variantă a lui *patrulă*, cu suf. *-ea.*
Patriche: același cu numele următor; cf. n. top. *Patricheni.*
Patrichi(u): gr. *Patrikios, Patrikiu, Patriki(s)* sau (și) bg., ucr., rus. *Patrikij.*
Patriciu: același cu numele precedent (*ci* pt. *ki*, prin referire la lat. *Patricius*).

Patriu: gr. *Patri(s).*

Patrimon

Patrolea: același cu *Patrulea* (v. mai jos, s.v.), avînd la bază varianta *patrol(ă)* a lui *patrulă.*

Patron: gr. *Patronos, Patronu* sau (și) bg. *Patron;* cf. și *patron.*

Patrona: gr. *Patrona(s).*

Patronic: pol. *Patronik.*

Patrubani: *patru bani.*

Patrula: *patrulă.*

Patrulea: *patrulă,* cu suf. *-ea;* cf. *Patraulea* (v. mai sus, s.v.). Cf. și gr. *Patrulis.*

Patrulescu < *Patrulea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Patrulius: *Patrulea,* cu finală latinească.

Patzaichin: pare a fi același cu *Pațachin* (v. mai jos, s.v.).

Pața: bg. *Patsa* sau (și) gr. *Patsa(s).*

Pațac: gr. *Patsakos, Patsaku* sau (și) pol. *Patsak.*

Pațachia: gr. *Patsaki(s),* cu *-a* („feminin").

Pațachin: *pațachin,* variantă a lui *pațachină* „numele mai multor specii de arbuști sălbatici".

Pațica: gr. *Patsikas.*

Pațilea: gr. *Patsilia;* cf. și gr. *Patsila(s).*

Pațiu: gr. *Patsios, Patsiu.*

Pau: gr. *Pahu* (cu „dispariția" lui *h,* devenit simplă aspirație).

Pauca: *paucă* 1. „timpan" (instrument muzical); 2. „fluier cu care se joacă copiii".

Paul: nume calendaristic la catolici, adoptat adesea de ortodocși, care înlocuiesc prin el pe *Pavel;* cf. și bg. *Paul,* pol. *Paul.*

Pauleanca: femininul numelui următor.

Pauleanu: *Paul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Paulencu: ucr.

Paulescu < *Paul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Paulet: *Paul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*

Paulian: *Paul,* cu suf. lat. *-ianus* (creație artificială a profesorilor „latiniști" de pe vremuri); cf. n. top. *Paulian* (Ardeal).

Paulic: gr. *Paulikos, Pauliku;* ar putea fi și *Paul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic;* cf. *Paulică,* numele mic, cu formă diminutivală.

Paulin: gr. *Paulinos;* cf. și *Paulinis* (v. mai jos, s.v.).

Paulina: femininul numelui precedent; cf. și bg. *Paulina.*

Paulinescu < *Paulina* (v. numele precedent) sau (și) *Paulini* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Paulini: gr. *Paulini(s).*

Pauliuc: ucr. *Pavluk.*

Paulopol: gr. *Paulopulos, Paulopulu.*

Paunin: bg. *Paúnin.*

Paurin: cf. gr. *Pauri(s).*

Pausescu: același cu *Păușescu* (v. mai departe, s.v.); *-aus* pentru *-ăuș,* probabil cu intenții etimologizante (sau din „distincție").

Pava: ucr., rus. *pava* „păuniță".

Pavalache: același cu *Păvălache* (v. mai jos, s.v.).

Pavaliu: același cu *Paveliu* (prin faza *Pavăl-,* v. mai jos, s.v.).

Pavalovschi: probabil o greșeală de transcriere pentru *Pavl-* < pol. *Pawłowski.*

Pavascan

Pavăl: același cu *Pavel* (v. mai jos, s.v.).

Pavel: nume calendaristic; cf. bg. *Pavel.*

Pavelchievici: pol. *Pavelkiewicz.*

Pavelcu: pol. (< ucr.) *Pavelko* sau (și) bg. *Pavelko.*

Pavelea: *Pavel,* cu suf. *-ea;* cf. și gr. *Pavelis, Pavella(s).*

Pavelenco: ucr.

Pavelescu < *Pavel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Paveliu: *Pavel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Paveluca: *Pavel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă.*

Paven: cf. pol. *Pawiński.*

Pavica: *Pava* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Pavilcu: același cu *Pavelcu* (v. mai sus, s.v.).

Paviliu: același cu *Paveliu* (v. mai sus, s.v.).

Paviliuc: același cu *Pavliuc* (v. mai jos, s.v.).

Paviți

Pavliff: același cu *Pavlov* (v. mai jos, s.v.).

Pavli: gr. *Pavli(s);* cf. și bg. *Pavli.*

Pavlicovski: pol. *Pawlikowski.*

Pavlid: același cu numele următor.

Pavlidis: gr. *Pavlidis.*

Pavliuc: ucr. *Pavljuk.*

Pavlov: bg. *Pavlov.*

Pavlovici: pol. *Pawłowicz.*

Pavlovschi: pol. *Pawłowski.*

Pavlu: gr. *Pavlos, Pavlu;* cf. și bg. *Pavlo.*

Pavon: cf. bg. *Pavonov, Pavun(ov).*

Pavone: același cu numele următor.

Pavoni: it.

Pavulescu < *Pavu (< Pavel)* (DO, p. 130); cf. pol. *Paw*

Paximanda: același cu numele următor.

Paximande: gr.

Paxino: gr.

Pazarghideanu: *pazarghidean* „persoană care se ocupa (pe vremuri) cu achiziționarea de mărfuri".

Paze: gr. *Pazi(s).*

Pazon

Pazvante: *pazvante,* variantă a lui *pazvant* „pazvangiu" (v. numele următor); cf. și gr. *Pazvantis.*

Pazvantoglu: *pazvantoglu* „pazvangiu" (= 1. „ostaș din trupele lui Pazvan-Oglu"; 2. „bufon").

Păcală: *păcală.*
Păcăţean(u): *păcat*, cu suf. (antroponimic) *-ean(u).* (?)
Păcescu < *Pacea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Păceşilă: *păcişele* (pl.) variantă a lui *pacişele* „fire de in sau de cînepă de calitate inferioară"; „cîlţi".
Păcarur(u): *păcurar* „cioban, păstor"; cf. şi *păcurar* „muncitor care extrage păcura din pămînt"; „vînzător ambulant de păcură şi gaz lampant". Cf. n. top. *Păcurarul.*
Păcurariu: acelaşi cu *Păcurar(u)* (v. mai sus, s.v.).
Păcureţ(u): *păcură* sau poate, mai degrabă, *păcurar* (cf. *Păcurar(u)*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eţ.* În ipoteza a doua a avut loc o haplologie: *păcurăreţ* a pierdut pe *ră* (sub influenţa lui *re* următor). Cf. n. top. *Păcureţi, Păcureţul.*
Păcurici: *păcură*, cu suf. *-ici.* Şi aici ne putem gîndi la un derivat de la *păcurar* (v. numele precedent).
Pădeanu < n. top. *Padia*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pădineanu < n. top. *Padina*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pădineaţ: *padină* „platou, plai", cu suf. *-eaţă.* (?)
Păducel: *păducel.*
Păduche: *păduche.*
Pădurar(u): *pădurar.*
Pădurariu: acelaşi cu numele precedent.
Pădure: *pădure;* cf. n. top. *Pădurea.*
Pădurean(u): < n. top. *Pădurea* sau (şi) *Pădureni.*
Pădureleanu: acelaşi cu numele precedent (s-a pornit de la pl. articulat *pădurile*).
Pădurescu < *Pădure* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Pădureţ(u): *pădureţ* (despre plante) „sălbatic"; cf. n. top. *Pădureţi, Pădureţul.*
Păduroiu: *Pădure* (v. mai sus, s.v.); cf. şi *păduroi* „demon al pădurilor". Cf. n. top. *Păduroiul.*
Păduţă: *padie*, variantă a lui *padină* (v. mai sus, s.v. *Pădineaţ*), cu suf. diminutival *-uţă.*
Păfăluţă: acelaşi cu *Păvăluţă* (v. mai jos, s.v.).
Păftăluţă: *păftăluţă*, diminutiv al lui *paftă* (v. mai sus, s.v. *Paftală*).
Păgînu: *păgîn.*
Păhărel: *păhărel.*
Păhu: bg. *Paho.*
Păianu < n. top. *Paia*, cu suf. *-anu.*
Păicu: *păic*, variantă a lui *paic* (v. mai sus, s.v. *Paicu*).
Păiş: *păiş* „nume generic dat la mai multe plante erbacee"; cf. n. top. *Păişul.*
Păişanu < n. top. *Păişul* sau (şi) *Păişani.*
Păişescu < *Păiş* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Păişeşti.*
Păişianu: acelaşi cu *Păişanu* (v. mai sus, s.v.).
Păiuc: *păiuc*, diminutiv, absent în dicţionare, de la *pai;* cf. *păiugă.*
Păiuş: *păiuş*, nume generic dat la mai multe specii de plante erbacee".
Păiuşanu < n. top. *Păiuş* sau (şi) *Păiuşeni.*
Pălăceanu: gr. *Palakas* sau (şi) *Palakos*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Pălădescu: acelaşi cu *Paladescu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pălădeşti.*
Pălăduţă: *Palade* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă.*
Pălăgeanu: *Palaga* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Pălălaie: *pălălaie* „flacăre mare".
Pălămaru: *pălămar* „paraclisier".
Pălămidă: *pălămidă* „numele mai multor plante".
Pălănceanu < n. top. *Palancea*, cu suf. *-anu.*
Pălăncescu < *Palancea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Pălăneţ: *palaneţ* „turtă făcută din aluat de pîine".
Pălăngianu < n. top. *Palanga*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pălăniţă: variantă a lui *Pălăneţ* (v. mai sus, s.v.).
Pălărie: *pălărie;* cf. *Căciulă* (v. la *C*, s.v.).
Pălărieru: *pălărier.*
Pălăşan: acelaşi cu *Paloşan(u)* (v. mai sus, s.v.).
Pălăuşan(u): acelaşi cu numele precedent.
Pălăuţ: *pălăuţ*, variantă a lui *pălăuz* „cuman" (*Top. rom.*, p. 269—270).
Pălcău: acelaşi cu *Palcău* (v. mai sus, s.v.).
Păleanu: *pală* „paloş", cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Păleaţă: *păleaţă* „prăjină sau nuia"; (fig.) „om înalt; om slab".
Păleşu: pare a fi o variantă a lui *peleş*, existent numai ca toponim (cf. *Top. rom.*, p. 119).
Pălici: *pălici* „acţiune a soarelui, a vîntului sau a gerului, care ofileşte plantele" sau, poate, mai degrabă, *(a) păli*, cu suf. *-ici.* (Cf. *clătici, tremurici*, etc.).
Pălie: *pălie*, numele unei sărbători superstiţioase; cf. şi *pălie* „cobilă". Cf. n. top. *Pălia.*
Pălimariu: acelaşi cu *Pălămaru* (v. mai sus, s.v.); cf. şi *pălimar* 1. „bîrnă, stîlp"; 2. „balustradă".
Pălimăreanu: *Pălimariu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Pălimăriţei: genitivul lui *Pălimăriţa*, absent în fişierul meu, fem. lui *pălimar* „paraclisier" (v. mai sus, s.v. *Pălămaru*).
Pălinceac: ucr. *Palijčak.*

Păliță: pare a fi un diminutiv al lui *palā* (v. mai sus, s.v. *Palā*).

Pălivan: același cu *Pelivan* (v. mai departe, s.v.).

Păloiu: *păloi*, absent în dicționare, dar cerut de băn. *păloniu*, variantă a lui *păloaie* „grămadă de fîn, de paie etc.".

Păltănea: același cu *Păltinea* (v. mai jos, s.v.).

Păltinea: *paltin* sau (și) *Paltin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Păltineanu < n. top. *Paltin(ul)* sau (și) *Păltineni.*

Păltinel: *păltinel*, diminutiv al lui *paltin.*

Păltinișan(u) < n. top. *Păltiniș(ul)*, cu suf. *-an(u).*

Păltinu: cf. *Păltinea* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și o variantă a lui *paltin*, ivită prin derivare regresivă de la *păltinel*, *păltinuț* etc.

Păltinea: același cu *Păltinea* (v. mai sus, s.v.).

Pămînt: *pămînt.*

Pămînteanu < n. top. *Pămînteni.*

Pănăroaie: genitivul lui *Pănăroaia*, fem. lui *pînar* „brutar"; cf. și *pănar* „salcîm; liliac".

Pănceescu < *Pancu* sau (și) *Panciu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pănceşti.*

Pănculescu < *Pancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Pănescu < *Pană* sau (și) *Pan(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pănești.*

Pănoiu: *Pană* sau (și) *Pan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Pănțescu < *Panțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Pănuș: *pănuș*, variantă a lui *pănușă* „fiecare dintre foile care înfășoară știuletele de porumb"; ar putea fi și *Pană* sau (și) *Panu*, cu suf. diminutival *-uș.*

Pănușiță: *pănușiță*, diminutiv al lui *pănușă* (v. numele precedent).

Pănuță: *pănuță*, diminutiv al lui pană.

Pănuțescu < *Pănuță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Păpac: gr. *Papakos*, *Papaku.*

Păpăiște: *(a) păpa* „a mînca", cu suf. *-iște* (exprimă „acțiunea de a ...").

Păpăroi(u) < *Papară* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi un „masculin" (absent în dicționare) al lui *păpăruie* (numeroase omonime în DA).

Păpăuțanu < n. top. *Păpăuți* (Ardeal), cu suf. *-anu.*

Păpulete: cf. gr. *Papula(s)* sau (și) *Papuli(s)*, cu suf. *-ete.*

Păpurică: *păpurică* „numele mai multor plante erbacee".

Păpușan < n. top. *Păpușa*, cu suf. *-an.*

Păpușoi(u): *păpușoi* „porumb" (cereala).

Păpuț: gr. *Paputsi(s);* ar putea fi și un diminutiv de la *Pap(u).*

Păr: *păr* (ambele omonime pot fi luate în considerație); cf. n. top. *Părul.*

Părăgină: același cu *Paragină* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Părăgina.*

Părăian(u): același cu *Pîrțianu* (v. mai departe, s.v.).

Părălătescu < *Parălată*, absent în fișierul meu. (?)

Părălescu < *parà*, pl. *parale*, existent, probabil, și ca antroponim (v. numele următor); cf. și *Para* (v. mai sus, s.v.). Cf. și gr. *Parali(s).*

Părăluță: *părăluță* 1. „diminutiv al lui *para*"; 2. „bănuț" (floarea).

Părău: *părău*, variantă a lui *pîrău* (v. mai departe, s.v.).

Părcaru: același cu *Porcaru* (v. mai departe, s.v.), cu *o* > *ă* pt. „atenuarea" sensului.

Părcălab(u): același cu *Pîrcălab(u)* (v. mai departe, s.v.).

Părcălăbescu < *Părcălabu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Părie: cf. ucr. *parij* „roi".

Părîngă: *părîngă* 1. „prăjină"; 2. „pîrghie".

Părlan

Părlea: același cu *Pîrlea* (v. mai departe, s.v.).

Părnicel: *Pîrneci* (v. mai departe, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*

Părnuș: același cu *Pîrnuș* (v. mai departe, s.v.).

Părnuț(ă): același cu *Pîrnuță* (v. mai departe, s.v.).

Părnuți: același cu numele precedent.

Păroaia: fem. lui *Para* sau (și) *Pară* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păroaia.*

Părpăneață: același cu *Parpaniță* (v. mai sus, s.v.), ambele cer o temă *parpan(ă)-.*

Părpăuți: cf. *Păpăuțanu* (v. mai sus, s.v.).

Păruș: *păruș*, diminutiv al lui *par;* cf. și bg. *Parúš.* Cf. n. top. *Părușul.*

Păsat: *păsat* 1. „semințe de mei"; 2. „măzăriche".

Păsăraru: *păsărar* „vînător, vînzător sau crescător de păsări".

Păsăreanu < n. top. *Pasărea*, cu suf. *-anu.*

Păsărel: *păsărel* „bărbătuș (mic) de vrabie"; „bărbătuș de pasăre".

Păsărică: *păsărică.*

Păsărin: *pasăre*, cu suf. diminutival *-in.*

Păsăruică: *păsăruică.*

Păscariu: același cu *Pescaru* (v. mai departe, s.v.).

Păscălin: *Pascal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-in;* v. și numele următor.

Păscăline: genitivul (cu *-i* absorbit de *e* precedent) lui *Păscălina*, femininul numelui precedent sau bg. *Paskaline.*

Păscăloiu < *Pascal* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Păscăreanu < n. top. *Păscăreni.*

Păscăruş: *păscăruş*, variantă a lui *pescăruş* „nume dat unor păsări de mare".
Păscolea: *Pascu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ole(a)*.
Păsculescu < *Pascu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păsculeşti*.
Păsculeţ: *Pascu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleţ*.
Păslăraşu: *păslăraş*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *pîslar* „cizmă sau papuc de pîslă".
Păsnicuţ: *pasnic* (v. s.v. *Pasnicu*), cu suf. diminutival *-uţ*.
Păstean < n. top. *Pesta*, cu suf. (toponimic) *-ean*.
Păstirnac: *păstirnac*, variantă a lui *păstîrnac*, numele unor plante legumicole; cf. n. top. *Păstirnacul*. Cf. şi rus. *Pasternak*.
Păstrămescu < *Pastramă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Păstrăv: *păstrăv*.
Păstruioasa: *pistruios* „cu pistrui", absent în dicţionare, dar posibil, devenit antroponimic (nu apare în fişierul meu), de la care un feminin *pistruioasă*. Cf. varianta *pestrui*, care a putut deveni *păstrui*.
Păsui: *păsui*, variantă a lui *fasole*.
Păsule: *păsule*, variantă a lui *fasole*.
Păşălan: cf. bg. *Pašalanov*.
Păşcanu: acelaşi cu *Paşcanu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păşcani*.
Păşcălău: *păşcălău* „flăcău".
Păşcăneanu < n. top. *Paşcani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Păşcuţă: *Paşca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.
Păştin: acelaşi cu numele următor sau, mai degrabă, *peştin*, variantă a lui *peşin* (cf. *bani peşin* „bani în numerar").
Păştină: *peştină* „crescătorie de peşte".
Păştinaru: *păstinar* „crescător de peşte" (absent în dicţionare).
Păşune: *păşune*; cf. n. top. *Păşunea Mare* (Ardeal). Cf. şi bg. *Pašun*.
Pătăchie: *pătăchie* „ciomag; (fig.) femeie urîtă"; cf. şi gr. *Patakias*.
Pătărlăgeanu: acelaşi cu *Pătîrlăgeanu* (v. mai jos, s.v.).
Pătărănoiu: cf. *Pătran(a)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pătărău: cf. bg. *Paterov*.
Pătăşan(u) < n. top. *Pătaş* (Banat), cu suf. *-an(u)*.
Pătîrlăgeanu < n. top. *Pătîrlagi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Pătîrniche: *pătîrniche*, variantă a lui *potîrniche*.
Pătlăgan: pare a fi acelaşi cu numele următor.
Pătlăgean: *pătlăgean*, variantă a lui *pătlăgea*.
Pătra: femininul lui *Pătru* (v. mai jos, s.v.); cf. şi bg. *Petra*.
Pătran: bg. *Petran*.
Pătrana: bg. *Petrana*.
Pătraş: *Pătru*, variantă a lui *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aş* sau variantă a numelui următor. Cf. n. top. *Pătruşul*.
Pătraşcu: *Pătru*, variantă a lui *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aşcu*. Cf. şi *Petraşcu* (v. mai jos, s.v.).
Pătrănoiu < *Pătran* sau (şi) *Pătran(a)* (v. mai sus, s.v.).
Pătrănţuş: tema este aceeaşi cu numele precedent, de la care s-a putut deriva cu suf. *-eţ* un *Pătrăneţ*, iar de la acesta, cu suf. *-uş*, *Pătrăneţuş* (cu *e* neacc. sincopat).
Pătrăşcan(u) < n. top. *Pătrăşcani*.
Pătrăşcău: *Pătraşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ău*.
Pătrăşcioiu < *Pătraşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pătrăşcoiu < *Pătraşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pătrăşcuţă: *Pătraşcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.
Pătrăşescu < *Pătraş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Pătrăucean(u) < n. top. *Pătrăuţi*, cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Pătrăuş: *Pătru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. compus *-ăuş*.
Pătrăuţeanu < n. top. *Pătrăuţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Pătroi(u): *Pătru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Pătroianu < n. top. *Pătroaia*, cu suf. *-anu*.
Pătru: acelaşi cu *Petru* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Pătruleşti*.
Pătrui: *Pătru* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ui*.
Pătruică: *Pătru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uică*.
Pătrunjel: *pătrunjel*.
Pătruşcă: *Pătru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uşcă*; cf. şi *Petruşcă* (v. mai departe, s.v.).
Pătruţ(ă): *Pătru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ(ă)*; cf. *Petruţă*.
Pătruţea: *Pătruţ(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Pătruţeanu: *Pătruţ(ă)* sau (şi) *Pătruţea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Pătruţescu < *Pătruţ(a)* (v. mai sus, s.v.); cf. *Petruţescu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Pătruţeşti*.
Pătruţi: acelaşi cu *Pătruţ* (v. mai sus, s.v.); *-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ* precedent.
Pătruţoiu: *Pătruţ(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pătule(a): *pătul* „nume dat mai multor construcţii rudimentare" sau (şi) *Pătul*, absent în fişierul meu, cu suf. *-ea*. Cf., pt. temă, şi bg. *Patol*, *Patul*.
Pătuleanu < n. top. *Pătuleni*.

Pătulescu < *Pătule(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Pățan: pol. *Patsan;* cf. și pol. *Petsan*.

Păucă: același cu *Paucă* (v. mai sus, s.v.); cf. și varianta *peucă*, de la care s-a ajuns la *păucă*.

Păuceanu < n. top. *Păuca* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Păucescu < *Păucă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Păulet: același cu *Păulete* (v. mai jos, s.v.).

Păulescu < *Paul* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păulești*.

Păulete: *Paul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*.

Păun: *păun;* cf. și bg. *Paun*. Cf. n. top. *Păunul*.

Păuna: *păună;* cf. și bg. *Pauna*.

Păunaș: *păunaș*, diminutiv al lui *păun*.

Păune: *păune*, variantă, absentă în dicționare, a lui *păun;* cf. *peune*.

Păuneasa: *Păun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.

Păunel: *păunel*, diminutiv al lui *păun*.

Păunescu < *Păun(e)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păunești*.

Păuneț: *păuneț*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *păun:* cf. paralela feminină *păuniță*.

Păunica: același cu numele următor.

Păunică: *Paun(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Păunin: *Păun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-in*.

Păunița: *păuniță;* cf. și bg. *Paunitsa*.

Păunoiu < *Păun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Păuș: *păuș*, variantă a lui *păușă* „o prăjină folosită la apărarea căpiței de fîn contra vîntului".

Păușan < n. top. *Păușa* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Păușescu < *Păuș* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păușești*.

Păuzan: *păuză*, sinonim cu *păușă* (v. mai sus, s.v. *Păuș*), cu suf. augmentativ *-an*.

Păvălache: *Pavăl* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*.

Păvăleanu: *Pavăl* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Păvăloaie: genitivul (cu *-i* absorbit de *e* precedent) al lui *Păvăloaia*, fem. lui *Pavăl;* cf. n. top. *Păvăloaia*.

Păvăloiu: *Pavăl* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Păvăloiul*.

Păvăluc(ă): *Pavăl* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.

Păvăluță: *Pavăl* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.

Păvănescu: cf. *pavană*, numele unui dans vechi de origine spaniolă sau italiană.

Păvălușenco: *Păvăluș*, absent în fișierul meu, cu suf. ucr. *-enko* (într-o zonă bilingvă româno-ucraineană).

Pârvan: bg. *Părvan;* cf. și *Pîrvan* (v. mai departe, s.v.).

Peagu: *peag*, variantă a lui *pag* „negru sau roșcat cu pete albe".

Peaha: cf. bg. *Peho*, care va fi avînd alături de el un fem. *Peha*.

Peană: *peană*, variantă a lui *pană*.

Peca: bg. *Peka*.

Pecec: ceh.

Pecetescu < *Pecetă* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.

Peceti: *pecete*.

Pechea: același cu numele următor; cf. n. top. *Pechia*.

Pechi: bg. *Pekè*.

Pecian: cf. bg. *Pečanski*, *Peča*.

Pecingene: *pecingene*.

Peciu: bg. *Pečo*.

Peciucă: *Peciu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ucă*.

Peculea: *Peicu* sau (și) *Peica* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ule(a)*.

Pecurariu: același cu *Păcurariu* (v. mai sus, s.v.), cu *e* pt. *ă* etimologizant.

Pedestrașu: *pedestraș*.

Pedolu: cf. gr. *Peduli*, *Pedulaki(s)*.

Pegher

Pegza

Pei(u): bg. *Pejo*.

Peia: bg. *Peja*.

Peica: bg. *Pejka;* cf. n. top. *Peicani*.

Peicin: bg. *Pejčin*.

Peiciu: bg. *Pejčo*.

Peicu: bg. *Pejko;* cf. n. top. *Peicani*.

Peief: bg. *Peev*.

Peiiu: același cu *Pei(u)* (v. mai sus, s.v.).

Peiulescu < *Pei(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Pejăn: cf. bg. *Piža*, *Pižo*.

Pejof: cf. bg. *Pejov; j* al numelui românesc face însă dificultăți.

Pel(l)a: gr. *Pellas* sau (și) bg. *Pela*.

Pelacudi: același cu *Pelicuda* (v. mai jos, s.v.).

Pelaghiță: *Pelaghia*, absent în fișierul meu, dar existent realmente (< bg. *Pelagija*), cu suf. diminutival *-iță*.

Pelagiea: bg. *Peladža*.

Pelcer: variantă, absentă în dicționare, a lui *pelcar* „muncitor tipograf care lucrează cu *pelca* (= *pilcul*)".

Pelcianu: *pielcea* (diminutiv al lui *piele*), cu suf. *-an*.

Pelcovici: cf. pol. *Pelkiewicz*, *Pelkowski*, bg. *Pelkov*.

Pelcudi: același cu *Pelacudi* (v. mai sus, s.v.).

Pele(a): același cu *Pellea* (v. mai jos, s.v.).

Pelealb(ă): *p(i)ele albă*.

Peleancă: pare a fi o variantă a lui *pelincă* „scutec", mai apropiată fonetic de etimon (ung., ucr. *pelenka*).

Peleanu: același cu *Pieleanu* (v. mai jos, s.v.).
Pelenghian: arm.
Peleș: *peleș* „ciucure"; cf. n. top. *Peleș*.
Peleștean < n. top. *Pielești*.
Pelevanov: bg. *Pehlivanov;* cf. *Pelivan* (v. mai jos, s.v.).
Pelger: germ.
Pelialbă: același cu *Pelealbă* (v. mai sus, s.v.).
Pelian < n. top. *Pele* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Pelicuda: gr. *Pelikuda, Pelekuda(s)*.
Peligrad: gr. *Pelegratis*.
Pelihaci: cf. gr. *Pelehas*.
Pelimon: după DO, p. 124, variantă a lui *Palamon*, absent în fișierul meu.
Pelimuș: variantă a lui *Pelmuș* (v. mai departe, s.v.).
Pelin: *pelin;* cf. și bg. *Pelin*. Cf. n. top. *Pelini, Pelinul*.
Pelinescu < *Pelin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Pelipian: cf., pt. temă, *Pilip* (v. mai departe, s.v.).
Pelivan: *pelivan*, variantă a lui *pehlivan* 1. „măscărici"; 2. „bărbat șmecher, șarlatan"; 3. „om glumeț".
Pellea: gr. *Pelli(s)*.
Pelmuș: același cu *Pielmuș* (v. mai departe, s.v.).
Peltea: *peltea* „jeleu preparat din zeamă de fructe".
Peltic: *peltic*.
Pelu: bg. *Pelo*.
Pemenencu: ucr. *(Pimen?)*
Pemescu: cf., pt. temă, bg. *Pemo(v)*. Pare a fi chiar „românizarea" lui *Pemov* cu înlocuirea lui *-ov* prin *-escu*.
Pena: bg. *Pena;* cf. și gr. *Pen(n)a(s)*.
Penca: bg. *Penka;* cf. n. top. *Penca*.
Pencea: femininul lui *Penciu* (v. mai jos, s.v.), în bulgară.
Pencescu < *Penciu* (v. mai jos, s.v.); cf. și *Păncescu* (v. mai sus, s.v.).
Pencia: același cu *Pencea* (v. mai sus, s.v.).
Pencioiu: *Penciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Penciu: bg. *Penčo*.
Penciulescu < *Penciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Pencov: bg. *Penkov*.
Pencovici: bg. *Penko*, cu suf. sl. *-ovič*.
Pencu: bg. *Penko*.
Penculescu < *Pencu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Penda: gr. *Penda(s)*.
Pendus: cf. numele precedent.
Penea: bg. *Pene* sau (și) *Peni*.
Penel: *penel;* cf. și bg. *Pénel*.
Penelea: *Penel* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Penescu < *Penea* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Penești*.
Peneș: *pană* (pl. *pene*), cu suf. *-eș*.
Peneuș: *Penea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Penev: bg. *Penev*.
Penga: cf. bg. *Pengo*, care va fi avînd alături un fem. *Penga*.
Penica: *Penea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Penișoara: același cu numele următor.
Penișoară: *penișoară*, diminutiv al lui *pană*.
Peniuc: ucr.; cf. *Beniuc* (v. la *B*, s.v.).
Penovici: bg. *Peno(v)*, cu suf. sl. *-ovič*.
Penteleciuc: ucr.
Pentelei: același cu *Pintilie* (v. mai departe, s.v.).
Pentelescu < *Pentelei* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Penteleu: *penteleu* „om prost"; cf. și *Pintileiu* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Penteleu*.
Penteliuc: ucr.
Penteș: bg. *Pento*, cu suf. *-eș*.
Pentilescu: același cu *Pintilescu* (v. mai departe, s.v.).
Petrejel: *petrejel*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *pătrunjel;* cf. *petrijăl, pătrijel*.
Pența: gr. *Pentza(s)*.
Pențoiu: *Pența* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Penu: bg. *Peno*.
Penuaș: *Penu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.
Peovici: bg. *Peio(v)*, cu suf. sl. *-(o)vič*.
Pepelea: *pepelea* „om isteț, glumeț și poznaș".
Pepene: *pepene*.
Pepenel: *pepenel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *pepene*. Cf. însă și *pepenea*, numele unor plante, care „cere" un masculin *pepenel*.
Pepescu < bg. *Pepi* sau (și) *Pepev*, cu suf. *-escu*.
Pepino: it., gr. *Pepinides*, bg. *Pepina*.
Pepitu: *pepit, -ă* „(țesătură) cu pătrățele sau romburi (mărunte)".
Pepsilă: pare a fi o poreclă.
Peptănaru: *pieptănar* „persoană care face sau vinde piepteni" cf. n. top. *Peptenari*.
Peptea: același cu *Pieptea* (v. mai departe, s.v.).
Peptean: același cu *Piepteanu* (v. mai departe, s.v.).
Pera: bg. *Pera*.
Percă: *percă* „un soi de pește".
Perceag: pol. *Perczak*.
Percec: același cu numele următor.
Percek: cf. pol. *Perczak*.
Percheață: cf. *pirchiță* „bibilică".
Percic: același cu *Percec* (v. mai sus, s.v.).
Percinopol: cf., pt. temă, gr. *Pertsini(s)* și numele următor.
Perciun: *perciun(e)*; cf. și bg. *Perčin*.

Perciunaru: *perciunar*, derivat, absent în dicționare, cu suf. *-ar*, de la *perciun*, cu sensul de „perciunat" (= posesor al unor perciuni).
Perciunescu < *Perciun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Percuș: cf. bg. *Perko*.
Perda: cf. bg. *Perdev*, *Perdov*, care „cer" o temă *Perdi*.
Perdea: *perdeá*, dacă accentul numelui stă pe finală; altfel avem a face cu *Perda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Perdicari: gr. *Perdikari(s)*.
Perdichi: gr. *Perdiki(s)*.
Perduș: același cu *Pierduși*.
Pereanu: n. top. *Peri* sau (și) *Pereni*.
Pereni: n. top. *Pereni*, devenit antroponim, cînd a început a fi întrebuințat singur după ce a fost mai întîi un determinant al unui antroponim propriu-zis.
Pereș: ung. *peres* „în ceartă; litigios, controversat".
Perete: *perete*.
Peretz: sp. *Pérez* (ajuns la noi prin evrei spanioli).
Pereț: același cu numele precedent.
Perețeanu: același cu *Periețeanu* (v. mai jos, s.v.).
Perețianu: același cu numele precedent.
Peri: bg. *Peri* sau (și) gr. *Peri(s)*, dacă e bisilabic; altfel, e n. top. *Peri*, care a fost mai întîi un determinant al unui antroponim propriu-zis și apoi folosit singur.
Perian(u): același cu *Periianu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Perianul*.
Perici: *Pera* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Pericle: gr. *Periklis*.
Peride: gr. *Peridi(s)*.
Perie: *perie*.
Perietzeanu: același cu numele următor.
Periețeanu < n. top. *Perieți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Periianu < n. top. *Perieni* sau (și) *Peri(i)*.
Periijoc
Periș: *periș* „loc acoperit cu peri"; cf. n. top. *Periș*.
Perișan < n. top. *Periș* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Perișoreanu < n. top. *Perișorul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Perita: *periță*, variantă a lui *pieriță*, fem. lui *pierit* „slăbit, palid".
Perițanu < n. top. *Peritul*; cf. și n. top. *Per(i)ețeanu* (v. mai sus, s.v.).
Perjă: *perjă* „prună"; cf. n. top. *Perja*.
Perjăriu: același cu *Perjerul* (v. mai jos, s.v.).
Perjea: *Perjă* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *perjă*, cu suf. *-ea*.
Perjeru: *perjer*, variantă a lui *perjar* „cultivator de pruni; prunar".
Perjescu < *Perju* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Perju: *perj* „prun".
Perlea: *perlă*, cu suf. *-ea*; cf. și gr. *Perlis*.
Pernea: cf. bg. *Pernev*, *Pernov*; ar putea fi și *pernă*, cu suf. *-ea*.
Perneci: cf. bg. *Perničev*; poate și un derivat de la *pernă*, cu suf. diminutival *-eci*.
Pernoiu: *Pernea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Peronescu < gr. *Peronas* sau (și) *Peronis*, cu suf. *-escu*.
Perpelea: *(a) perpeli*, variantă a lui *pirpăli* „a frige (carne)"; (refl.) „a se zvîrcoli; a se frămînta"; (fig.) „a se răsuci (în așternut); a nu-și găsi locul", cu suf. *-ea*.
Perpeliuc: ucr.; cf. totuși, pt. temă, numele precedent.
Persa: femininul lui *Persu* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Persa*.
Persecă: același cu *Piersecă* (v. mai jos, s.v.).
Perseghian: arm.
Persic(u): același cu *Piersic(u)* (v. mai jos, s.v.).
Persiceanu: același cu *Piersiceanu* (v. mai jos, s.v.).
Persideanu: gr. *Persidi(s)* (cf. și bg. *Persida*), cu suf. *-eanu*.
Persu: *pers* „persan"; cf. și bg. *Perso*.
Perșa: *perșă*, variantă a lui *perjă* (v. mai sus, s.v. *Perjă*).
Perșianu < n. top. *Perșani* (Ardeal).
Perșinaru < n. top. *Perșinari*.
Perșioară: diminutiv, necunoscut dicționarelor, al lui *perșă*, variantă a lui *perjă*.
Perșoiu: *Perșu*, variantă, absentă în fișierul meu, a lui *Perju* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Perșunaru < n. top. *Persunari*.
Perticari(u): același cu *Perdicari* (v. mai sus, s.v.).
Perț: „masculinul" numelui următor.
Perța: gr. *Pertsa(s)*.
Perția: *Perț(a)* (v. numele precedente), cu suf. *-ea* (scris *-ia*).
Pervan: același cu *Pârvan* (v. mai sus, s.v.), cu *e* (pt. *â*, la început *ă*) pseudoetimologic; cf. *Pervu* (v. mai jos, s.v.).
Pervian: pare a fi un *Pîrveanu* (deci oarecum același cu *Pîrvan* scris pseudoetimologic).
Pervoiu: același cu *Pîrvoiu* (v. mai jos, s.v.).
Pervu: același cu *Pîrvu* (v. mai departe, s.v.)
Pervulescu: același cu *Pîrvulescu* (v. mai jos, s.v.).
Pescan: cf., pt. temă, gr. *Peska(s)*; ar putea fi și un derivat de la n. top. *Pesac* (Banat), cu *a* din silaba penultimă sincopat.
Pescar(iu): *pescar*.
Pescaru(l): același cu *Pescar(iu)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pescari*, *Pescarul*.
Pescărelu: *pescărel*, diminutiv al lui *pescar*; „nume a două păsări sălbatice care trăiesc pe lîngă ape și se hrănesc cu pește".
Pescășescu < *Pescaș*, absent în fișierul meu, dar real, probabil, dată fiind existența lui *pescaș* = *pescar*.

Pesin: gr. *Pesini(s).*
Peslan: cf., pt. temă, gr. *Pesli(s).*
Pessiacov: același cu *Peșacov*, cu grafie pseudoetimologică.
Pessione: it. *Pescione.* (?)
Pestelca: *pestelcă* „șorț".
Pesteri
Pestimagiu: cf. gr. *Pestematzian.*
Pestrea: *pestre*, variantă a lui *pestră* 1. „doică"; 2. „tutore".
Pestreac: *Pestrea* (v. numele precedent), cu suf. *-(e)ac.*
Pestrițu: *pestriț.*
Peșacov: bg. *Pešakov.*
Peșchir(u): *peșchir* „prosop, șervet".
Peșliuc: ucr.
Peșta: ung. *pest* „sobă", cu suf. *-a;* cf. și bg. *Pestan.*
Peștc: *pește.*
Peșteanu < n. top. *Peșteana* sau (și) *Pesta* (pronunțat *Peșta*).
Peștenaru < n. top. *Pesteana*, cu suf. *-ar.*
Peștișanu < n. top. *Pesteș* sau (și) *Peștiș* (Ardeal); cf. și n. top. *Peștișani.*
Peta: gr. *Peta(s);* cf. și bg. *Peto*, care va fi avînd alături un fem. *Peta.*
Petai: n. top. *Petea* (Ardeal) cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală.
Petco: bg. *Petko.*
Petcoiu: *Petco* (v. numele precedent) sau (și), mai degrabă, *Petcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Petcoschi: același cu *Piatkovski* (v. mai departe, s.v.).
Petcoș: *Petco* sau (și) *Petcu* (v.s.v.), cu suf. *-oș;* cf. și bg. *Petkaš.*
Petcov: bg. *Petkov.*
Petcovici: bg. *Petkovič.*
Petcu: același cu *Petco* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Petcul.*
Petculescu < *Petcu* (v. numele precedent); cf. n. top. *Petculești.*
Petculeț: *Petcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uleț.*
Petcuș: *Petcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș* sau (și) bg. *Petkuš.*
Petcuț: *Petcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Petean(u) < n. top. *Petea* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Peteanca: femininul lui *Petean(u)* (v. numele precedent).
Petecilă: același cu *Peticilă* (v. mai jos, s.v.).
Peternel(l): același cu numele următor.
Peternelli: it.
Peteu: ung. *Petõ* „Petruț"; cf. și bg. *Petjo.*
Petheu: același cu numele precedent (cu *th* pt. *t*).
Petică: *petică.*
Peticilă: *petic* sau (și) *(a) petici*, cu suf. *-ilă.*
Petioacă: variantă, absentă în dicționare, a lui *peteică* „împletitură, plasă de sfoară, de ață etc. în care se duc vasele cu mîncare la cîmp"; cf. variantele *petcocă* și *peteoacă.*
Petișor: ung. *Peti* „Petruș", cu suf. diminutival *(i)șor.*
Petlega: cf. ucr., rus. *petlja* „nod, buclă; ștreang", bg. *Petlekov.*
Petlic: bg. *Petlekov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov.*
Petolescu: bg. *Petul*, care va fi existînd și la noi, cu suf. *-escu* sau, mai degrabă, bg. *Petulov*, cu *-ov* înlocuit prin *-escu;* cf. n. top. *Petolești.*
Petra: femininul lui *Petru* sau bg. *Petra.* Cf. n. top. *Petra.*
Petrache: *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi;* cf. și gr. *Petraki(s)*, bg. *Petraki.* Cf. n. top. *Petrachi.*
Petran: bg. *Petran.*
Petrana: bg. *Petrana.*
Petranciuc: ucr. *Petrenčuk.*
Petrarian: *Petraru*, cu suf. arm. *-ian* sau, mai degrabă, n. top. *Pietrăria*, cu grafie „savantă".
Petrar(i)u: același cu *Pietraru* (v. mai jos, s.v.).
Petras: gr. *Petras.*
Petrasciuc: același cu *Petrașciuc* (v. mai jos, s.v.).
Petraș: bg., s.cr. *Petraš*, pol. *Petrasz.*
Petrașciuc: ucr. *Petraščuk.*
Petrașcu: bg. *Petraško;* ar putea fi și o formație românească (*Petru*, cu suf. *-așcu*).
Petrașincu: ucr.
Petrăcescu < *Petrace*, formă moldovenească de nord a lui *Petrache*, cu suf. *-escu.*
Petrăchioiu: *Petrache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Petrăchescu < *Petrache* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Petrăchești.*
Petre(a): *Petre*, formă de vocativ a lui *Petru* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Petre.* Cf. n. top. *Petrea.*
Petre zis Petrescu: același cu numele precedent, plus adaosul.
Petreanca: femininul numelui următor; cf. și bg. *Petranka.*
Petreanu < n. top. *Piatra;* cf. n. top. *Petreanul, Petreni.*
Petrec: *petrec*, numele a mai multor jocuri de copii; „moarte".
Petrenciuc: ucr. *Petrenčuk.*
Petrenco: ucr.
Petrenghi: cf. *petreancă* „argăseală folosită în tăbăcărie".
Petrescu < *Petru* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Petrești.*
Petreș: *Petres*, forma ung. a n. top. *Petriș* (Ardeal); ar putea fi și un derivat de la *Petre* (. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș* (cf. *Andrieș*, *Gheorghieș* etc.).

Petri: ung. *Petri* „Petruș"; cf. și gr. *Petri(s)*, pol. *Petri*, germ. *Petri*, it. *P(i)etri*.
Petriac: ucr.
Petric(u): *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ici* cf. și bg., rus. *Petrik*, pol. *Petryk*.
Petrica: același cu *Petrică* (v. mai jos, s.v.).
Petrican: *Petric(u)* sau *Petrică* (v.s.v.), cu suf. *-an;* cf. n. top. *Petricani*.
Petrică: *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Petriceanu < n. top. *Petriceni* (Ardeal).
Petricec: pol. (< ceh.?) *Petriczek*.
Petrichi: același cu *Patrichi*, al cărui *-a-* a devenit *e* sub influența lui *Petru*, *Petre(a)* etc.
Petrici: bg. *Petrič* sau (și) *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Petriciuc: ucr. *Petrijčuk*.
Petride: gr. *Petridi*.
Petrides: același cu numele următor.
Petridis: gr. *Petridis*.
Petrila: același cu numele următor.
Petrilă: *Petru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă;* cf. n. top. *Petrila* (Ardeal).
Petriman(u): *Petre* sau (și) *Petru* (v.s.v.), cu suf. *-iman;* cf. n. top. *Petrimanul*.
Petrin: același cu *Petrini* (v. mai jos, s.v.).
Petrina: pol. *Petryna*.
Petringeanu < n. top. *Petringeni* (Ardeal).
Petringel(u): *petringel*, variantă a lui *pătrunjel*.
Petringenaru < n. top. *Petringeni* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ar*.
Petringhel: pare a fi una dintre extrem de numeroasele variante ale lui *pătrunjel*, absentă totuși în dicționare (cf., mai apropiate, *pătrănjel*, *petringel*, *pătrăngai*). Ar putea fi și un *Petre Anghel* (după model italienesc).
Petrini: gr. sau (și) bg. *Petrini;* cf. și it. *Pietrini*.
Petrinó: gr. *Petrinos*, *Petrinu;* accentul pe finală este, cred, „franțuzism".
Petrișor: *Petru* sau (și) *Petre*, cu suf. diminutival compus *-ișor*. Cf. n. top. *Petrișorul*.
Petrița: bg. *Petritsa* sau (și) *Petra* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Petriu: *Petru* sau (și) *Petra* (v.s.v.), cu suf. *-iu*.
Petro: același cu *Petros* (v. mai jos, s.v.) sau (și) it. *Petro*. Dacă accentul stă pe *o*, este vorba de ucr. *Petró*.
Petroaica: *Petroaia* (v. numele următor), cu suf. *-că*.
Petroaiei: genitivul lui *Petroaia*, soția lui *Petroiu*.
Petrof(f): bg. *Petrov*.
Petroianu < n. top. *Petroiul*, cu suf. *-anu*.
Petroiescu < *Petroiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Petroiu: *Petru* sau (și) *Petre* (v.s.v.); ar putea fi uneori și același cu *Pietroiu* (v. mai departe, s.v.).
Petrone: același cu numele următor.
Petroni: același cu numele următor; cf. și bg. *Petroni(j)*.
Petroniu: it. *Petronio;* cf. și lat. *Petronius*.
Petrop: același cu *Pitrop* (v. mai departe, s.v.).
Petros: gr. *Petros*.
Petrosciuc: cf. ucr. *Petročko*.
Petroșan(u): același cu numele următor.
Petroșeanu < n. top. *Petroșani*, *Petroșeni*.
Petrov: bg. *Petrov*.
Petrovan(u) < n. top. *Petrova* (Ardeal); ar putea fi și un derivat de la *Petrov* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu* (mold. *-anu*). Cf. și rus. *Petrovan(e)*.
Petrovicescu < *Petrovici* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Petrovici: bg. (și sl.) *Petrović*.
Petru: nume calendaristic.
Petruca: același cu numele următor.
Petrucă: *Petru*, cu suf. diminutival *-ucă*.
Petrugan: *Petru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *ucan* (care va fi avînd o variantă *-ugan*, (la fel cu *-uc* alături de *-ug*).
Petrulian: creație artificială a unor profesori latiniști de pe vremuri pornind de la forma articulată (cu *-l*) a lui *Petru;* cf. *Paulian* (v. mai sus, s.v.) < *Paul* (tot oltean, ca și numele aici în discuție).
Petruș: *Petru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș;* cf. și bg. *Petruš*.
Petrușca: același cu numele următor.
Petrușcă: *Petru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ușcă;* cf. și bg. *Petruška*.
Petrușcu: bg. *Petruško*.
Petrușel: *Petruș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Petrușoaia: femininul, cu suf. *-oaie*, al lui *Petruș* (v. mai sus, s.v.).
Petruțescu < *Petruț(ă)*, cu suf. *-escu*.
Petruț: *Petru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Petruța: *Petra* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uță*. Cf. și numele următor.
Petruță: *Petru*, cu suf. diminutival *-uță;* cf. și *Petruț* (v. mai sus, s.v.).
Petruțiu: același cu *Petruț* (v. mai sus, s.v.).
Peța: bg. *Petsa;* cf. și gr. *Petsa(s)*.
Pețea: *Peța* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Pețeanu: *Peț(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și gr. *Petsana(s)*.
Pețu: bg. *Petso;* cf. și gr. *Petsos*, *Petsu*.
Pfeiller: germ. *Pfeiler* „stîlp, pilastru; (fig.) sprijin".
Pfenic: germ.
Philippescu < *Philippide* (v. numele următor), cu suf. *-escu* în locul lui *-ide*.
Philippide: gr. *Philippidi(s)*.
Piasețchi: pol. *Piasetski*.
Piatcovschi: pol. *Piatkowski*.
Piatrăneagră: *piatră neagră*.
Pica: gr. *Pika(s)* sau (și) it. *Pica;* cf. și *Pică* (v. mai jos, s.v.).

Pican: cf. gr. *Pikanidis, a* cărui temă e *pican-*.

Pică: *pică*, variantă a lui *pichere;* ar putea fi şi acelaşi cu *Pica* (v. mai sus, s.v.).

Picătoare: *picătoare* „vas de gătit"; cf. n. top. *Picătoarea* (cu alt sens).

Piccalcă: pare a fi o variantă, printre atîtea altele, absentă în dicţionare, a lui *picioică* „cartof"; cf. *piciorcă*, cea mai apropiată, al cărei *r* a putut deveni uşor *l*.

Pichineru

Pichiruţă: *pichiră* „bibilică", cu suf. diminutival *-uţă;* lipseşte în dicţionare.

Pichiş: ung. *pikkes* „solzos"; „scorţos".

Pichiu: *pichi* „ţurcă" (joc de copii)" sau (şi) gr. *Pikiu*.

Picioreanu < n. top. *Picior (de Munte), Piciorul (Lupului)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Piciorlung: *picior lung*.

Picioroga: *piciorog, picioroagă*, variante ale lui *piciorong* „catalig㓠.

Piciorus: *piciorus*, diminutiv al lui *picior*.

Piciu: *pici* „băiat (foarte) tînăr, copil de sex masculin".

Picos: gr. *Pikos*.

Pictorian: creaţie artificială (a unor profesori latinişti) pentru a înlocui pe *Zugravu*.

Picu: gr. *Piku;* cf. *Picos* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Picul*.

Picovan: cf. bg. *Pikov*.

Pidivinschi: pol. (neidentificat).

Pielaru: *pielar*.

Piele(a): *piele*.

Pielealbă: *piele albă*.

Pieleanu < n. top. *Pielea*, cu suf. *-anu*.

Pielemîndră: *piele mîndră*.

Pielinouă: *piele nouă*.

Pielmuş: *pielm* 1. „făină de cea mai bună calitate"; 2. „aluat, cocă"; „plămădeală", cu suf. *-uş*.

Pienaru < n. top. *Pianul* (de Jos, de Sus) (Ardeal), cu suf. *-ar*.

Pienescu: bg. *Pejanov*, cu *-ov* înlocuit prin *-escu*.

Pieptan: dacă accentul stă pe prima silabă, este *pieptăn*, variantă a lui *pieptene*, cu *ă* > > *a* (în unele graiuri); dacă accentul stă pe finală, avem un derivat cu suf. *-an* de la *piept*.

Pieptănuş: *pieptănuş*, diminutiv al lui *pieptene* (fig.) „codroş" (o pasăre); numele unei plante".

Pieptănaru: *pieptănar* „persoană care face sau vinde piepteni".

Pieptea: *pieptea* „om voinic, puternic, pieptos"; (în argou) „persoana care vorbeşte". Cf. n. top. *Pieptea*.

Piepteanu: *Pieptea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Pieptenaru: acelaşi cu *Pieptănaru* (v. mai sus, s.v.).

Pieptu: *piept*.

Pierdevară: *pierde-vară*.

Pierduşi: *(a) pierde*, cu suf. *-uş* (cf. *astupuş* < *(a) astupa, tăiuş* < *(a) tăia* etc.).

Piersecă: *piersică;* cf. n. top. *Piersica*.

Piersic(u): *piersic*.

Piersiceanu < n. top. *Piersica*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Piescan: cf. numele următor.

Piescu < *Piu* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Pieşti*.

Pietraru: *pietrar;* cf. n. top. *Pietrari*.

Pietrănaru < n. top. *Pietreni*, cu suf. (toponimic) *-ar*.

Pietrăreanu < n. top. *Pietrari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Pietreanu: acelaşi cu *Petreanu*.

Pietriceanu < n. top. *Pietricica* (cu haplologie: *cici* > *ci*) sau *P(i)etricică* (v. mai sus, s.v.). cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. şi n. top. *Pietriceni*.

Pietricica: acelaşi cu numele următor; cf. n. top. *Pietricica*.

Pietricică: *pietricică*.

Pietriş: *pietriş;* cf. n. top. *Pietriş*.

Pietroiu: *pietroi* sau (şi) acelaşi cu *Petroiu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pietroiul*.

Pietroşanu < n. top. *Pietroşani* sau (şi) *Pietroasa, Pietrosul*.

Pietru: acelaşi cu *Petru*.

Pietruşca: acelaşi cu *Petruşca* (v. mai sus, s.v.).

Pietruţă: *Pietru*, cu suf. diminutival *-uţă;* cf. *Petruţă* (v. mai sus, s.v.).

Pifu: derivaţie regresivă de la *pifan* „infanterist".

Pigeri

Pigmangiu: cf., pt. temă, *pigmez*, variantă a lui *pecmez* 1. „must de fructe"; 2. „magiun; dulceaţă" (pt. *a* în loc de *e*, cf. varianta *pimnaz*), deci „cel ce prepară sau vinde pecmez".

Pigran: dacă *-r-* e o greşeală de transcriere pt. *n*, este vorba de pol. *Pignan*.

Piguloiu: *(a) piguli* „a ciuguli", cu suf. *-oi;* cf., pt. temă, şi bg. *Pigul*, pol. *Pigula*.

Piha: ucr. *pihá* „mîndrie".

Pihuleac: ucr.

Pilaf: *pilaf*.

Pilan: *pilă* (v. mai jos, s.v. *Pilea*), cu suf. augmentativ *-an*.

Pilariu: *pilar* „negustor (în special ambulant şi de zarzavaturi)".

Pil(l)at: nume biblic.

Pilea: *pilă* „unealtă de oţel de forme variate", cu suf. *-ea*.

Pilescu < *Pilea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Pilici: *(a) pili* (arg.) „a bea" sau (şi) *pilă* (v. mai sus, s.v. *Pilea*), cu suf. *-ici;* cf., pt. prima ipoteză, sinonimul *pilac*. Cf. şi tc. *pilic* „pui de găină".

Pilip: ucr. *Pilip* (acelaşi cu *Filip;* v. la *F*, s.v.).

Pilipeţi: *Pilip* (v. numele precedent) cu suf. *-eţ*.

Piliuță: *pilă* sau (și) *Pilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(i)uță;* cf. și gr. *Piliusis.*

Pilli: ung. *pille* „fluture"; cf. și ung. *pili* „fulg de cenușă".

Piloiu: *Pilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Piloș: *pilă* (v. mai sus, s.v. *Pilea*), cu suf. *-oș.*

Pilșu: ung. *pilis* „chelie" (cu sincoparea lui *i* din silaba finală în momentul cînd *pilis*, adoptat de români, a căpătat articolul: *pilișu > pilșu*).

Piluță: *pilă* (v. mai sus, s.v. *Pilea*), cu suf. diminutival *-uță.*

Pin: *pin;* cf. n. top. *Pinul.* Cf. și it. *Pin.*

Pinciuc: ucr. *Pinčuk.*

Pincovschi: pol. *Pinkowski.*

Pincu: *pinc*, variantă a lui *pinchi* „cinteză"; cf. și pol. *Pinko.*

Pindiche: gr. *Pendikis.*

Pinghireac: cf., pt. temă, gr. *Pingeridis.*

Pinoșanu < n. top. *Pinoasa*, cu suf. *-anu.*

Pintar: *pintăr*, variantă a lui *pinter* „dogar"; cf. pol. *Pintara.*

Pinte(a): *pint(ă)* „măsură de capacitate, egală, aproximativ, cu un litru", cu suf. *-ea.*

Pintean: *Pinte(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*

Pinten: *pinten.*

Pintenaru: *pintenar* „persoană care făcea sau vindea pinteni".

Pintescu < *Pinte(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Pintico: cf. n. top. *Pintic* (Ardeal), care este, probabil, ung. *péntek* „vineri".

Pintileasa: fem. lui *Pintilei* (v. numele următor).

Pintilei(u): același cu *Pintilie* (v. mai jos, s.v.).

Pintilescu < *Pintilei* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Pintilesei: genitivul lui *Pintileasa* (v. mai sus, s.v.).

Pintiliciuc: ucr.

Pintilie: nume calendaristic.

Pintiliescu < *Pintilie* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Pintilii: același cu *Pintilie* (v. mai sus, s.v.).

Pintilimon: același cu *Pantelimon* (v. mai sus, s.v.).

Pinticaru: pare a fi o variantă a lui *pintecar* „chingă"; „burtieră".

Pintiuță: *Pinte(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*

Pintoiu: *Pinte(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Pintrijel: *pintrijel*, variantă a lui *pătrunjel.*

Pința: același cu numele următor; cf. și *Pințea* (v. mai jos, s.v.).

Pință: *pință*, numele mai multor animale rozătoare.

Pințea: *Pință* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Pinția: același cu *Pințea* (v. numele precedent).

Pințoiu: *Pință* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Pinzariu: același cu *Pinzaru* (v. mai departe, s.v.); cf. și *pinzărie* „monetărie", care ne trimite, cel puțin teoretic, la un *pinzar* „lucrător într-o monetărie".

Pioară: cf. numele următor.

Pioaru: *pioar*, variantă a lui *piuar* 1. „lucrător la o piuă"; 2. „posesor sau conducător al unei piue" (*piuă* are sensuri destul de diferite de la 1 la 2).

Pioneanu < n. top. *Pionul*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Pionescu: *pion*, cu sensul învechit de „curier", care va fi existînd și ca antroponim, cu suf. *-escu.*

Pioteasa: femininul unui *Piotă*, absent în inventarul meu, dar existent ca apelativ cu sensul de „infanterie" (variantă a lui *pihotă*).

Pipa: același cu numele următor; cf. și bg. *Pipa*, gr. *Pip(p)e(s).*

Pipă: *pipă* 1. „lulea"; 2. „numele mai multor obiecte de uz casnic". Cf. și numele precedent.

Pipăilă: *(a) pipăi*, cu suf. *-ilă.* Cf. *Chipail* (v. la *C*, s.v.).

Piper: *piper* (și cu sensul mold. de „ardei"). Cf. n. top. *Piperul.*

Piperă: este varianta *pipere*, cu *e > ă* (simțită ca feminin), a lui *piper* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Pipera.*

Piperea: *Piper* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Piperiu: *piper* sau (și) *Piper* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Pipernea: derivat regresiv de la *(a) pipernici.*

Pipie: cf. *(a) pipii*, variantă a lui *pipăi*, și gr. *Pipi(s).*

Pipin: gr. *Pipinos, Pipinu.*

Pipirescu < *Piper* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Pipirigeanu < n. top. *Pipirig*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Pipiriu: același cu *Piperiu* (v. mai sus, s.v.).

Pipiță: *Pipa* sau (și) *Pipă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*

Pipoi(u): *Pipa* sau (și) *Pipă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Piposiu: același cu numele următor (grafie pseudoetimologică).

Pipoș: *Pipa* sau (și) *Pipă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oș;* ar putea fi și un derivat regresiv de la *pipoașcă* „pipotă".

Pirampel

Pircea: *pircă* „bibilică", cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Pirčo*, al cărui „feminin , absent în sursele mele, trebuie să fie *Pirča.*

Pirchiu: *Pircu*, de fapt, bg. *Pirko* (v. numele următor), cu suf. *-iu.*

Pircu: bg. *Pirko.*
Pirescu < *Piru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Piria: cf. bg. *Piri.*
Pirica: *Piru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ică.*
Pirici: *Piru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Pirijoc: rus. *perežog* „ardere excesivă" sau ucr. *perezok* „centură de curele".
Pirineu: cf. gr. *Pirinis, Pirinos*, bg. *Pirinov.*
Piringher
Pirlea: același cu *Pîrlea* (v. mai departe, s.v.).
Pirnău: variantă, poate numai grafică, absentă în dicționare, a lui *pîrnău* 1. „o varietate de struguri"; 2. „(adj.) (oaie) cu lîna colorată alb și negru".
Pirnea: cf. numele precedent și *Pirnaie* (v. mai departe, s.v.).
Pirnog: *pernog*, variantă a lui *perinoc*, „numele unor piese la car sau căruță și la alte unelte de uz casnic"; pt. *pi-* < *pe*, cf. varianta *pirinoc.*
Piroiu: *Piru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Piron: *piron.*
Pironcof: bg. *Pironkov.*
Piroșca: același cu numele următor.
Piroșcă: *piroșcă* „colțunaș (de mîncat)".
Piroteală: *piroteală* „somnolență, moțăială".
Pirtea
Piru: *pir* „plantă erbacee din familia gramineelor" sau (și) bg. *Piro.*
Pirus: același cu numele următor (se păstrează grafia originară). Ar putea fi și n. pers. antic *Pyrhus.*
Piruș: ung. *piros* „roșu".
Pisaltu: *pisalt*, variantă a lui *psalt*; același cu *Psaltu* (v. mai departe, s.v.).
Pisan: bg. *Pisan* sau (și) gr. *Pisanos;* cf. și numele următor.
Pisani: cf. gr. *Pisanidis;* formal, *Pisani* este un antroponim italienesc. La noi el a aparținut unui ziarist, al cărui nume mic era *Timoleon.*
Pisara: gr. *Pisari(s)*, cu modificarea finalei.
Pisăru: *pisăr*, variantă a lui *pisar* „funcționar de cancelarie din trecut care copia sau întocmea acte".
Pisău: *(a) pisa*, cu suf. *-ău* și cu sensul „obiect cu care se pisează ceva" (absent în dicționare); cf. *pisălău* „pisălog".
Pisca: cf. *Piscu* (v. mai jos, s.v.).
Piscanu < n. top. *Piscul, Piscani.*
Piscorschi: pol. *Piskorski.*
Piscoveanu: bg. *Piskov, Piskovski.*
Piscu: *pisc;* ar putea fi și (un) pol. *Pysko*, gr. *Piskos, Pisku;* cf. n. top. *Piscul.*
Piscupescu: același cu *Episcopescu;* tema *(piscop-)* există și ea ca antroponim (*Chiscop*, v. la *C*, s. v.). cf. și it. *Piscopo.*
Piscureanu < n. top. *Piscuri*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pisică: *pisică;* cf. *Miță* (v. la *M*, s.v.); cf. n. top. *Pisica.*
Pisleagă: cf. ung. *piszle* „buză întoarsă, lăsată în jos", care va fi existînd ca un antroponim, cu suf. *-eagă* (femininul lui *-eag);* cf. și *pisleag*, variantă a lui *pișleag* „cui de lemn (cu divrse întrebuințări)"; v. și numele următor (pt. temă).
Pisliuc: ucr.; cf. și *pișlic* „copil mic".
Piso: bg. *Piso.*
Pisoschi: același cu numele următor.
Pisovski: este nume pol., absent în sursele mele; cf. totuși *Piesowicz.*
Pispa: gr. *Pispa(s).*
Pistoiu: ung. *pistoly* „pistol".
Pistol: *pistol.*
Pistoliu: gr. *Pistoli(s).* S-ar putea să avem o transcriere greșită (*-u* pt. *-n*). În acest caz este vorba de pol. *Pistolin.*
Pistrițu: *pistriț*, variantă a lui *pestriț.*
Pistrui: *pistrui.*
Pisu: același cu *Piso* (v. mai sus, s.v.).
Pișca: pol. *Pyszka.*
Pișcarac: același cu *Pișcărac* (v. mai jos, s.v.). Tema este, cred, numele precedent. Cf. și n. top. *Pișcari* (Ardeal).
Pișcărec: pare a fi o variantă a numelui următor.
Pișcărac: tema pare a fi *(a) pișca.*
Pișcoci(u): *pișcoci* „pușcă veche, proastă"; „jucărie în forma unei țevi de pușcă".
Pișcoveanu: bg. *Fečkov* sau (și) *Peškov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Cf., pt. temă, și pol. *Piszkowski.*
Pișculescu: tema este *Pișcu* (eventual *Peșcu*), existent, foarte probabil, ca antroponim, provenit din bg. *Piško* (sau *Peško*), eventual *Pičko* (sau *Pečko*).
Pișec: pol. *Piszczek.*
Pișleru: cf., pt. temă, *pișlic* „copil mic", *pișlugă* „vergea folosită la încărcarea puștilor vechi".
Pișota: același cu numele următor.
Pișotă: derivat regresiv de la *pișotcă* „om care urinează des (în pat)".
Piștea: ung. *Pisti* (și *Pista*) „Ștefăniță".
Pișteanu: *Piștea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Cf. n. top. *Pișteanul.*
Pișu: bg. *Pišo.*
Pitac: *pitac* „monedă (austriacă) veche, care a circulat și pe la noi"; cf. și *pitac* „document".
Pitar(i)u: *pitar* „brutar" (și rang boieresc pe vremuri).
Pitea: *pită* „pîine", cu suf. *-ea.*
Pitei: *pită* (v. numele precedent), cu suf. *-ei;* cf. *Brînzei* < *brînză.*
Piteșteanu < n. top. *Pitești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pitic(u): *pitic.*
Piticari(u): același cu numele următor.

Piticaru: *peticar* „persoană care adună petice, cîrpe etc.".
Piticaş: *peticaş* „om zdrenţăros".
Pitică: *pitică*. Cf. n. top. *Pitica*.
Piticescu < *Pitic(u)* (v. mai sus, s.v.), cu sf. *-escu*.
Pitinsinschi: pol. (neidentificabil pentru mine).
Pitirici: *pitire (< a se piti)*, cu suf. *-ici;* cf., pt. temă, şi gr. *Pitiroglu*.
Pitiş: *Pitu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iş* (neaccentuat).
Pitiu: bg. *Pitju*.
Pitorac: variantă a lui *Pitoroc* (v. mai jos, s.v.)?
Pitoroacă: „femininul" numelui următor.
Pitoroc: cf. *pitroc* „o specie de peşte"; „peşte mic";
Pitpalac: *pitpalac* „prepeliţă".
Pitrea: derivat regresiv de la *Pitruşcă* (v. mai jos, s.v.).
Pitrînjel: *pitrinjel*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *pătrunjel* (cf. *pitrinjel*).
Pitrop(p): *pitrop*, variantă absentă în dicţionare, a lui *epitrop;* cf. *Piscupescu* (v. mai sus, s. v.) . Cf. şi bg. *Pitropov* (< bg. *pitrop*, formă dialectală a lui *epitrop*).
Pitruşcă: acelaşi cu *Pietruşcă* (v. mai sus, s.v.).
Pitu: bg. *Pito* sau (şi) gr. *Pitos, Pitu*.
Pitulac: *pitul*, variantă a lui *pătul*, cu suf. *-ac*.
Pitulan: *pitul* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Pitulcea: cf. bg. *Pitilče* (cu *i* din silaba penultimă > *u* sub influenţa lui *pitulice*).
Pitulescu < *Pitu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Pitulice: *pitulice* (nume a mai multor păsări).
Piturca: *pitur*, variantă a lui *piţur* „pitulice" (v. numele precedent), cu suf. *-că*.
Piturea: *pitur* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Pituţ: *Pitu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Piţ(u): bg. *Pitso*.
Piţa: bg. *Pitsa*.
Piţă: acelaşi cu numele precedent.
Piţiche: cf. gr. *Pitsika(s)*.
Piţigaie: *piţigaie* „piţigoi" (v. numele următor).
Piţigoi(u): *piţigoi* 1. „o pasăre călătoare"; 2. (fig.) „om slab şi deşirat; om mic de statură".
Piţuc: *Piţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Piţulescu < *Piţu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Piţurcă: *piţur* „pitulice", cu suf. *-că*. Cf. *Piturca* (v. mai sus, s.v.).
Piţurcescu < *Piţurcă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Piţurea: *Piţuru* (v. numele următor) sau (şi) *piţur* „pitulice", cu suf. *-ea;* cf. *Piturea* (v. mai sus, s.v.).
Piţurescu < *Piţuru* sau (şi) *Piţurea* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Piţuru: *piţur* „pitulice".
Piu: nume calendristic (la catolici).
Piucă: *Piu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-că*.
Piuţă: *Piu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*.
Pivniceru: *pivnicer* 1. „persoană care are în supraveghere o pivniţă de vinuri"; 2. „titlu dat boierului care avea în grijă viile şi pivniţele domneşti".
Pivodă: cf. ucr. *pivotà* „băutură".
Pîine: *pîine*.
Pîinişoară: *pîinişoară* 1. „diminutiv al lui pîine"; 2. „nume dat unor ciuperci comestibile".
Pîlnie: *pîlnie*.
Pîlsu: *pîls*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *pîrş*, nume dat mai multor animale rozătoare; a rezultat din *pîlş* idem, simţit ca plural.
Pîndar(u): *pîndar* „paznic al unui teren plantat, cultivat etc."
Pîndici: *(a) pîndi*, cu suf. *-ici*.
Pînişoară: acelaşi cu *Pîinişoară* (v. mai sus, s.v.).
Pînju: ar putea fi o variantă, între foarte numeroasele date de DA, a lui *păianjen;* cf. *paunj*, pl. *păunji*.
Pîntea: acelaşi cu *Pintea* (v. mai sus, s.v.).
Pîntecan: *pîntec*, cu suf. augmentativ *-an* sau (şi) < n. top. *Pîntecani*.
Pîntece: *pîntece*.
Pînteceţ: *pînteceţ*, diminutiv al lui *pîntec(e)*.
Pînzaru: *pînzar* „ţesător sau vînzător de pînzeturi".
Pîrău: *pîrău*.
Pîrcălab(u): *pîrcălab* 1. „conducător al unui judeţ, al unei cetăţi etc."; 2. „perceptor rural"; 3. „comandant al unei închisori".
Pîrcălăbescu < *Pîrcălab(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Pîrcălăbioru: *pîrcălăbior*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *pîrcălab* (v. mai sus, s.v.).
Pîrcălăboiu: *Pîrcălab(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pîrcăţă
Pîrcioagă: *pîrcioagă* „vreme întunecoasă, cu ceaţă deasă şi ploaie măruntă" cf. şi *pîrcioacă* „ţuică de calitate inferioară".
Pîrciog: *pîrciog* „clapon"; cf. şi *pîrcioc* „ţap de prăsilă" şi *Pîrcioagă* (v. mai sus, s.v.).
Pîrdău: cf. *(a) părdà* (refl.) „a se apăra".
Pîrgala: cf. gr. *Pergali(s)*.
Pîrgaru: *pîrgar* 1. „concetăţean; orăşean"; 2. „consilier comunal" (pe vremuri). Cf. n. top. *Valea Pîrgarului*.

Pirghie: *pirghie.*
Piriială: *piriială* „pirîit, piriitură".
Piriianu < n. top. *Piriieni, Pirăeni.* Cf. n. top. *Piriianul.*
Piriu: *piriu.* Cf. n. top. *Piriul.*
Pirja: derivat regresiv de la *pirjală* „prăjină cu care se apără oamenii de cîini". (?) Cf. şi bg. *Păržo.*
Pirjol: *pirjol;* cf. şi bg. *Păržol.*
Pirjoleanu < n. top. *Pirjol,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pirjolescu < *Pirjol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Pirjoliu: *Pirjol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Pirjoltă: cf., pt. temă, *Pirjol* (v. mai sus, s.v.).
Pirlac: *pirlac* „şarlatan, potlogar".
Pirlăţeanu: acelaşi cu *Pirleţeanu* (v. mai jos, s.v.).
Pirlău: *pirlău* 1. „vas mare pentru opărirea rufelor"; 2. „ciubăr (cu diverse întrebuinţări".
Pirlea: *(a) pirli,* cu suf. *-ea;* cf. şi *pirle* „epitet pentru un om chel".
Pirleanu: *Pirlea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Pirleţeanu < n. top. *Pirliţi, Pirlita,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pirlică: *Pirlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Pirligras: *(a) pirli* (sau *Pirlea*) şi *gras.* (?)
Pirlii: *pirlie,* variantă a lui *pălie* (in sintagma *Ilie pălie,* „sărbătoare în preajma Sf. Ilie", a cărei respectare ajută la evitarea incendiilor).
Pirlişor: *Pirlică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ior* (cu *č* > *ś* > *š*).
Pirlitu: *pirlit* (şi cu sensul figurat). Cf. n. top. *Pirlitul.*
Pirloagă: *pirloagă* „teren arabil lăsat nelucrat şi necultivat". Cf. n. top. *Pirloagele.*
Pirlog: *pirlog,* variantă a lui *pirloagă* (v. numele precedent).
Pirlogea: *Pirloagă* sau (şi) *Pirlog* (v. numele precedente), cu suf. *-ea.*
Pirlogeanu < n. top. *Pirloagele,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Pirneci: cf., pt. temă, numele următor, *Pirnuş* (v. mai jos, s.v.) şi *pirnău* „varietate de struguri".
Pirnie: variantă a lui *pirnaie* „oală mare de pămînt", necunoscută dicţionarelor.
Pirnuş: *pirnuş* „o specie de şobolani".
Pirnuţă: pare a fi un sinonim al numelui precedent (cu aceeaşi temă şi cu un sufix tot diminutival).
Pirsan: acelaşi cu *Birsan* (v. la *B,* s.v.).
Pirtan: *pirtă,* variantă a lui *pirtie,* cu suf. *-an.*
Pirtea: *pirtă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Pirtică: *pirtă* (v. numele precedente), cu suf. *-ică.*
Pirtoacă: *pirtă* (v. numele precedente), cu suf. *-oacă.*
Pirţac: *pirţac,* variantă a lui *pirţag* „acces de furie, gust de ceartă".
Pirţache: *pirţ* „zgomotul produs de eliminarea gazelor, prin anus", cu suf. *-ache* (poreclă paralelă cu *Tirtache;* v. la *T,* s.v.).
Pirva: bg. *Părva;* femininul lui *Pirvu* (v. mai jos, s.v.); cf. şi *pirvă* „femeie stricată".
Pirvan: bg. *Părvan.*
Pirvănescu < *Pirvan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Pirvăţoiu: acelaşi cu *Pirvuţoiu* (v. mai jos, s.v.).
Pirve(l): bg. *Părvi* sau (şi) *pirve* „bureţi (comestibili)".
Pirvescu > *Pirvu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Pirveşti.*
Pirvoaica: *Pirvoiu* (v. numele următor), cu suf. *-că,* de fapt, femininul lui *Pirvoiu.*
Pirvoiu: *Pirvu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Pirvu(l): bg. *Părvo;* cf. şi *pirv* 1. (despre oi) „cu lînă puţină, scurtă şi creaţă"; 2. (despre oameni) „scund".
Pirvuică: *Pirvu* (v. numele precedent), cu suf. *-uică.*
Pirvulescu < *Pirvu(l)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Pirvuleşti.*
Pirvuleţ(u): *Pirvu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)eţ.* Cf. n. top. *Valea Pirvuleţului.*
Pirvuţoiu: *Pirvuţă* sau (şi) *Pirvuţu,* absente în fişierul meu, cu suf. *-oiu.*
Pis(u): *pis,* variantă a lui *pis* „strigăt cu care se cheamă pisica".
Pisat: variantă a lui *Păsat* (v. mai sus, s.v.).
Pislă: *pislă.*
Pislan: *pislă,* cu suf. *-an.*
Pislar(i)u: *pislar* 1. „fabricant de pislă"; 2. „încălţăminte de pislă". Cf. n. top. *Pislari.*
Pişcă: cf. bg. *Păško.*
Piţu: *piţă,* variantă a lui *piţă* 1. „carne (friptă)"; 2. „om slab, nevolnic"; cf. şi *Piţ(u)* (v. mai sus, s.v.).
Piverică: *pivar,* variantă a lui *piuar* „persoană care posedă, conduce o piuă" (= instalaţie pt. împîslirea ţesăturilor de lînă), cu suf. diminutival *-ică,*
Plachide: gr. *Plakidis.*
Placorezeanu
Plaian < n. top. *Plai* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Plainó: acelaşi cu numele următor.
Plainos: gr. *Plainos.*
Plaiu: *plai.* Cf. n. top. *Plaiul.*
Plamadă: *plămadă* „amestec de făină, apă şi drojdie folosit la fermentarea aluatului".
Planton: *planton.*
Plantoş: *plantoş* „(despre oameni) mare şi prost".

Plantuș: același cu numele precedent.
Plapșa: cf. n. top. *Plapcea*.
Plasoiu < *plasă* sau (și) *Plasă*, absent în fișierul meu, cu suf. *-oiu*.
Plastară: gr. *Plastara(s)*.
Plașetea: cf. pol. *Placheta* (cu *ch* citit ca în franceză).
Plata: gr. *Plata(s)*.
Platagă: derivat regresiv de la *platagea* (v. numele următor).
Platagea: *platagea*, variantă a lui *pătlăgea*.
Platan: gr. *Platanos*, *Platanu;* cf. și *platan*.
Platec: pol. *Platek*.
Platic: același cu numele precedent.
Platon: ucr., rus. *Platón*.
Platina: „femininul" numelui precedent.
Platonof: bg. *Platonov*.
Platoș: variantă, absentă în dicționare, a lui *platoșă*. (?)
Plaur: *plaur* „o formație vegetală compactă".
Plavache: *Plavu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache*.
Plavița: același cu *Plăvița* (v. mai jos, s.v.).
Plavițu: același cu *Plăvițu* (v. mai jos, s.v.).
Plavu: *plav* „(despre boi) care au părul de culoare albă sau albă-gălbuie".
Plăcintă: *plăcintă*.
Plăcintaru: *plăcintar*.
Plăcințeanu < n. top. *Plăcințeni*.
Plăiașu: *plăiaș*, variantă veche a lui *plăieș* (v. numele următor). Cf. n. top. *Plăiașul*.
Plăieșu: *plăieș* 1. „locuitor al unui plai"; 2. „locuitor de la graniță, grănicer"; 3. „portar, paznic". Cf. n. top. *Plăieșul*.
Plăișanu < n. top. *Plăieșul*, cu suf. *-anu*.
Plămădeală: *plămădeală*, cu același sens ca *plămadă* (v. mai sus, s.v. *Plamadă*).
Plăpceanu < n. top. *Plapcea*.
Plăpumaru: *plăpumar* „persoană care lucrează sau vinde plăpumi".
Plătașu: *plătaș*, absent în dicționare, nume de agent de la *plată* sau (și) *(a) plăti*.
Plătăreanu: gr. *Platara(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Plătărești*, derivat de la un antroponim *Platară*.
Plătică: *plătică* „pește de apă dulce". Cf. n. top. *Plătica*.
Plătincă: dacă e transcris corect, este, probabil, o variantă a lui *plătică* (v. numele precedent).
Plăvan: *plăvan* „(despre boi și vaci) cu părul alb-gălbui sau alb-cenușiu".
Plăvălescu < *plăvală* „năvod" sau (și) *Plăvală* (absent în fișierul meu), cu suf. *-escu*.
Plăvănescu < *Plăvan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Plăvița: *plăviță*, fem. lui *plăviț* (v. mai jos, s.v. *Plăviț(i)u)*.
Plăvițescu < *Plăviț(i)u* sau (și) *Plăvița* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Plăviț(i)u: *plăviț* 1. „de culoare galbenă"; 2. „blond".
Plăvuțiu: *plăvuț*, derivat (absent în dicționare), cu suf. diminutival *-uț*, de la *plav* (v. mai sus, s.v. *Plavu*).
Pleaciu: cf. bg. *Pljačkov*.
Pleacov: bg. *Pljakov*.
Pleașcă: *pleașcă*.
Pleașu: același cu *Pleș(u)* (v. mai jos, s.v.).
Pleavă: *pleavă*.
Plebea: *plebe;* ar putea fi și același cu *Blebea* (v. la *B*, s.v.).
Plecan: cf., pt. temă, bg. *pljaka* „om șiret, șmecher" și gr. *Plikas*.
Plecatide: cf., pt. temă, gr. *Plikas*.
Pleceaș: cf. ucr. *plečó* „braț, cot".
Pleniceanu < n. top. *Plenița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Plenovici: cf., pt. temă, bg. *Plenimir*.
Pleocă: cf. *(a) pleohăi* „a împușca în zadar".
Plesa: *plesă*, variantă a lui *plăseá* „mîner (de cuțit, briceag etc.)".
Plesca: cf. pol. *Pleskacz*.
Plescăciuc: ucr.
Plescău: pol. *Plesko*.
Plesnilă: *(a) plesni*, cu suf. *-ilă*.
Pleș(u): *pleș* „pleșuv". Cf. n. top. *Pleșul*.
Pleșa: *pleșă* „pleșuvie"; cf. și *Pleșea* (v. mai jos, s.v.).
Pleșan: *pleșă* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Pleșca: *pleșcă* „chelie". Cf. n. top. *Pleșca*.
Pleșcan(u): *pleșcan* 1. „jefuitor" sau (și) *pleșcan* 2. „(vită) cu fruntea lată și cu coarne scurte, plecate spre spate".
Pleșcotă: *pleșcă* (v. mai sus, s.v. *Pleșca*), cu suf. *-otă*.
Pleșcuță: *pleșcuță*, diminutiv al lui *plașcă* „plasă de pescuit"; cf. și *Pleșca* (v. mai sus, s.v.).
Pleșea: *Pleș(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și *Pleșa* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Pleșea*.
Pleșescu < *Pleș(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Pleșești*.
Pleșoi(u): *Pleș(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Pleșoiul*.
Pleșoianu < n. top. *Pleșoi(ul)*, cu suf. *-anu*.
Pleșuv(u): *pleșuv*.
Pletea: *pleată* (pl. *plete*), cu suf. *-ea*.
Pletoianu < n. top. *Pletoi* (Ardeal); ar putea fi și un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la *Pletoi(u)*, absent în fișierul meu.
Pletosu: *pletos*.
Pleucă: același cu *Pleocă* (v. mai sus, s.v.).
Plevan: *plevan*, variantă a lui *plăvan*, deci același cu *Plăvan* (v. mai sus, s.v.).
Pleviceanu
Pleviță: *pleviță* 1. „o plantă"; 2. „pești mărunți".

Plimbațoiu: *plimbățoi*, formație ironică și de moment de la *plimbat* (= om plimbat prin lume); cf. *plimbăreț* ș.a.
Plinescu
Plitos: cf. gr. *Plitas* și *Plidas*.
Plîngu: *plîng*, derivat regresiv de la *plîngocea*, *plîngăreț* ș.a., cu același sens ca acestea (absent în dicționare).
Ploaie: *ploaie*.
Plocon: *plocon*.
Plohatnic: ucr.
Ploiaș: *ploaie*, cu suf. *-aș* (cf. *Foiaș*, v. la *F*, s.v.); în ce privește sensul, cf. *ploier* (nume a mai multor păsări).
Ploicică: *ploicică*, diminutiv al lui *ploaie*.
Ploieșteanu < n. top. *Ploiești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Plop: *plop*.
Plopa: *plopă* „fructul plopului"; cf. și *plopă*, variantă a lui *pleoapă*.
Plopceanu: tema, *plopce-*, pare a fi un derivat de la *plop*, cu suf. bg. *-ča*.
Plopeanu < n. top. *Plopi* sau (și) *Plopeni*.
Ploporeanu: *plopar* „scripcar" (o insectă), existent, probabil, și ca antroponim, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Plopșa: *plop* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa*.
Plopșereanu: același cu *Plopșoreanu* (v. mai jos, s.v.).
Plopșor: *plopșor*, diminutiv al lui *plop;* de fapt, este n. top. *Plopșor*, determinant al unui antroponim propriu-zis (în cazul lui *Nicolaescu-Plopșor*).
Plopșoreanu < n. top. *Plopșor*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ploșca: același cu *Ploscă* (v. mai jos, s.v.).
Ploscaru: *ploscar* „persoană care lucrează sau vinde ploști". Cf. n. top. *Ploscari*, *Ploscarul*.
Ploscă: *ploscă;* cf. n. top. *Plosca*.
Ploschi: pol. *Plotzke*.
Ploșniță: *ploșniță*.
Ploștinaru: *ploștină* 1. „mlaștină"; 2. „izlaz, pășune", cu suf. *-ar*, care arată, în cazul de față, originea locală a cuiva.
Plotogea: *plotog* sau (și) *plotoagă*, variante ale lui *potlog* „bucată de piele cu care se cîrpește încălțămintea".
Plugar(u): *plugar;* cf. n. top. *Plugari*.
Plugariu: același cu numele precedent.
Plugăreanu < n. top. *Plugari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Plumbă: cf. gr. *Plumbi(s)* și numele următor (al cărui „feminin" [!] ar fi *Plumbă*).
Plumbu: *plumb*.
Plutașu: *plutaș*.
Plută: *plută;* cf. și pol. *Pluta*. Cf. n. top. *Pluta*.
Pluteanschi: cf. pol. *Plutsiński*.
Pluti: gr. *Pluti(s)*.
Poacă: *poacă* „persoană în vîrstă, bătrînă".
Poalelungi: *poale lungi*.
Poamă: *poamă*, poate cu sensul din graiurile moldovenești („strugure") și cu cel figurat, ironic („o poamă de șmecher").
Poancă: *poancă*, fem. lui *ponc* 1. „vertical"; 2. „persoană care se uită sașiu".
Poane: *poane* „pleavă"; cf. și *poane* „necazuri, supărări".
Poantă: cf. ung. *pont* „punct", care, în ipoteza că există în vreunul dintre graiurile ardelenești, are pl. *poante*, punct de plecare pentru un sg. nou *poantă*. (Acest antroponim pare a fi exclusiv ardelenesc.)
Poarcă: *poarcă* 1. „scroafă"; 2. „joc (cu mingea)". Cf. n. top. *Poarca*.
Poață: dacă se pronunță *po-a-ță*, avem o variantă, absentă în dicționare, a lui *pohață* „persoană ticăloasă, destrăbălată".
Pobihun
Poboran < n. top. *Poborul*, cu suf. *-an*.
Pocal: *pocal*.
Pocea: *poci*, variantă a lui *pocie* „stîlp subțire, par", cu suf. *-ea*.
Poceanu < n. top. *Poca* (*-Criștur*) (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Poceca: același cu *Poteca* (v. mai departe, s.v.), în graiurile în care *t*, urmat de vocale prepalatale, se transformă în *č*.
Poch: germ.
Pocian: același cu *Poceanu* (v. mai sus, s.v.).
Pocinoc: *pocinoc*, variantă a lui *pocinog* 1. „început (al unei acțiuni)"; 2. „ceea ce provoacă cuiva un necaz"; 3. „copil zburdalnic".
Pociovolișteanu < n. top. *Pociovăliștea*, cu suf. *-anu*.
Pocitan: *pocit*, cu suf. augmentativ *-an;* poate fi și un derivat regresiv de la *pocitanie*.
Pociumb: *pociumb* 1. „țăruș, par"; 2. „ciot de copac"; (fig.) „persoană scundă și grasă".
Poclid: *poclid*, variantă a lui *poclit* 1. „coviltir (la car, căruță etc.)"; 2. „șopron pentru fîn".
Poclitaru: *poclitar* „persoană care lucrează poclituri", (v. numele precedent), absent în dicționare.
Pocneț: *pocneț* „copil (rău)".
Pocol: *pocol*, derivat regresiv, absent în dicționare, de la *(a) pocoli* „a sta liniștit, potolit".
Pocovnicu: pare a fi o variantă a lui *polcovnic* (v. mai sus, s.v.), dacă nu cumva o greșeală de transcriere.
Pocriș: *pocriș* „capac pentru vasele de bucătărie".
Podani: it.
Podanu < n. top. *Podul*, cu suf. *-anu*.
Podar(u): *podar*.
Podariu: același cu numele precedent.
Podașcă: *podașcă*, absent în dicționare, derivat de la *pod*, cu suf. diminutival *-așcă*.

Podăreanu < n. top. *Podari*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Podărelu: *podărel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *podar* (v. mai sus, s.v.).
Podărița: același cu numele următor.
Podăriță: *podăriță* 1. „soția podarului"; 2. „femeie care avea în pază un pod sau care conducea un pod umblător".
Podea: *pod*, cu suf. *-ea* (în cazul cînd accentul stă pe silaba inițială, cum pare probabil).
Podeanu < n. top. *Podeni*.
Podescu < *Podea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Podeț: *podeț*, diminutiv al lui *pod*.
Podgoreanu: *podgorean* sau (și) < n. top. *Podgoria*.
Podgorel: cf. rus. *podgorelij* „ars, pîrlit".
Podgorenco: ucr.
Podgornei: același cu numele următor.
Podgornîi: rus. *Podgornîj*.
Podgorschi: pol. *Podgorski*.
Podhorschi: pol. *Podhorski* (de fapt, același cu numele precedent; *h* pentru *g* trimite, mai degrabă, la limba cehă).
Podină: *podină* 1. „pardoseală"; 2. „nume a multor obiecte, unelte etc." Cf. n. top. *Podina*.
Podoabă: *podoabă*.
Podocea: *podo(a)că* „oaie pestriță (la ochi), cu suf. *-ea*.
Podoiu: *Podea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Podolea: *pod* sau (și) *Podea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ole(a)*.
Podoleanu < n. top. *Podoleni*.
Podolyac: ucr. *podoljak* „locuitor al Podoliei".
Podoreanu: același cu *Podureanu* (v. mai jos, s.v.).
Podorojnea: *podorojnă* „ordin (scris) pentru obținerea cailor de poștă", cu suf. *-ea*.
Podubac: pare a fi *podobac*, derivat, absent în dicționare, cu suf. *-ac*, de la *podoabă*.
Podună
Podureanu < n. top. *Poduri*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Podurizeanu
Poduța: variantă feminină, absentă în dicționare, a lui *poduț* (v. numele următor).
Poduțu: *poduț* „podeț" (v. mai sus, s.v. *Podeț*).
Poeată: același cu *Poiată* (v. mai departe, s.v.).
Poede: *poiede* 1. „mulțime, puzderie"; 2. „năvală".
Poenar(u) < n. top. *Poiana* sau (și) *Poieni;* cf. n. top. *Poienari*.
Poețel: variantă „masculină" a lui *poieță, poiețică*, diminutiv al lui *poiată*.
Pogaci: *pogaci*, variantă a lui *pogáce* „turtă din făină sau din mălai coaptă pe vatră".
Pogan: *pógan*, cu numeroase sensuri. Cf. n. top. *Poganul*.
Pogăceanu < n. top. *Pogăceni*, *Pogăceana*.
Pogea: *pogi*, variantă a lui *póvilă* (v. mai jos, s.v. *Pohilă*), cu suf. *-ea*. Cf. și *Podea* (v. mai sus, s.v.).
Poghirc(ă): *poghirc(ă)* 1. „fire de grîu răsărite tîrziu"; 2. „cereale, fructe etc."; 3. „om mic de statură".
Pogoiu: *Păgoiu* (< *Pagu*, v. mai sus, s.v.), cu *ă* > *o* sub influența lui *p* și a lui *o* din silaba penultimă.
Pogonaru: *pogonar* „muncitor agricol care era plătit după numărul de pogoane lucrate de el".
Pogonat: gr. *Pogonatos*, cu suf. *-atos* (ca la *Anastasatu* ș.a.).
Pogonici: *pogonici* „băiat care mînă vitele (la arat, în cireadă etc.)".
Pogor: *pogor* „coborîre". Cf. n. top. *Pogorul*.
Pogoran: *Pogor* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Pogorelț: rus. *pogorélets* „sinistrat".
Pogorilovschi: tema este *pogor-* (v. mai sus, s.v. *Pogor*), iar suf., compus; numele este polonez, absent în sursele mele.
Pohace: *pohace*, variantă a lui *pogace* (v. mai sus, s.v. *Pogaci*).
Pohaci: același cu numele precedent; cf., pentru *-i*, varianta *pogaci* (v. mai sus, s.v.).
Pohață: pare a fi același cu *Pohoață* (v. mai jos, s.v.).
Pohăcel: *Pohaci* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Pohilă: *pohilă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *povilă* „curea care trece pe sub coada calului pentru a fixa șaua".
Pohoață: *hoață*, cu prefixul *po-* (v. DA, s.v.); cf. *ponegru* „foarte negru".
Pohodnicaru: *pohodnic*, variantă a lui *povodnic* „cal dus de căpăstru", cu suf. *-ar* (deci „cel care duce caii de căpăstru", derivat necunoscut dicționarelor).
Pohonțu: *pohonț*, variantă a lui *pahonț*. 1. „soldat din armata țaristă"; 2. (fig.) „persoană grosolană, necioplită".
Pohrib: ucr. *pogrib* „înmormîntare" (este vorba, probabil, de înmormîntarea lui Isus, sărbătorită în vinerea Paștilor); cf. și *pohrib*, variantă a lui *pohreb* 1: „pivniță"; 2. „capac de lut pentru oale".
Pohriban: *Pohrib* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Poiana: același cu numele următor. Cf. n. top. *Poiana*.
Poiană: *poiană*.
Poiată: *poiată*.
Poienar(i)u < n. top. *Poiana*, *Poieni* (cu suf. *-ar*, care, în cazul de față, arată originea locală a posesorului). Cf. n. top. *Poienari*, din care de asemenea a putut lua naștere *Poienaru*.

Poienaş(u) < n. top. *Poiana, Poieni*. (Cele spuse la numele precedent despre suf. *-ar* este valabil și pentru *-aş*.)
Poienoaia: *Poienoaia*, soţia unui *Poiană* (v. mai sus, s.v.).
Poi: *poi* „pleavă (de la săminţa de cînepă)".
Poinescu < *Poiană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Poiţel: *poieţel*, absent în dicţionare, „masculin" al lui *poieţea, poieţică*, diminutive ale lui *poiată*.
Pojar: *pojar* „foc (mare), incendiu; căldură înăbușitoare". Cf. n. top. *Pojarul*.
Pojarnicu: *pojarnic* „pompier".
Pojita: cf. ucr. *požiti* „a trăi" (dacă există în vreun grai dintr-o regiune bilingvă rom.-ucr., numele de faţă este participiul unui **poji*).
Pojoagă: ucr. *požoga* „pojar, incendiu" (v. mai sus, s.v. *Pojar*).
Pojogeanu < n. top. *Pojoga* (Ardeal) sau (și) *Pojogeni*.
Pojolnic: cf. ucr. *požaliti* „a compătimi; a regreta"; cu suf. *-nic* și cu *a* > *o* (cf. *pojor* < *pojar*).
Pojoreanu < n. top. *Pojereni*.
Polacek: pol. (< ceh. ?) *Polaczek*.
Polbaciu: cf. *polbag*, variantă a lui *podbal*, numele unor plante din familia erbaceelor.
Polcan: *polcă* „haină a femeilor de la ţară", cu suf. *-an*.
Polcovnicu: *polcovnic* 1. „grad militar de pe vremuri, corespunzînd celui actual de colonel"; 2. „comandant al unui grup de paznici ai ordinii publice etc.".
Poleacu: *poleac* „polonez".
Poleanschi: pol. *Polanski*.
Polec: gr. *Pulek*.
Polecra: *polecră*, variantă a lui *poreclă*.
Polescu < *Poli* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Polexe: gr. *Poliksas* (cu *i* > *e* prin apropiere de *Alexe*).
Polgar: ung. *polgár* „orășean; cetăţean".
Poli: gr. *Poli(s)*.
Policarp: gr. *Polikarpos, Polikarpu;* cf. și bg. *Polikarp*, it. *Policarpo*.
Policec: tema pare a fi *Poleacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ceh. *-ek*.
Poli(c)hron: gr. *Polihronos, Polihronu;* cf. și bg. *Polihron*.
Poli(c)hroniade: gr. *Polihroniadi(s)*.
Policrat: gr. *Polikrati(s)*. Cf. n. top. *Policratul*.
Polidor: gr. *Polidoros, Polidoru;* cf. și it. *Polidoro*.
Polieni: gr. *Poleni;* cf. și gr. *Polena(s)*.
Polifon(u): gr. *Polifom*.
Polifron(u): același, cred, cu *Polihron* (v. mai sus, s.v.), cu *h* > *f*, printr-un fel de hipercorectitudine fonetică.
Polihaci: ucr. *poligač* „complice, părtaș".
Poliniuc: cf. ucr. *Polinjeak*.
Politic: *politic*, subst., cu sensul rus. *politik* „om politic, politician" (poate și „responsabilul politic al unei întreprinderi etc."). Cf. și pol. *Politika, Politikin*.
Polixenie: bg. (< gr.) *Poliksenija*.
Polizache: gr. *Polizaki(s)*.
Polizov: *Polizu* (v. numele următor), cu suf. bg. *-ov*.
Polizu: gr. *Polizos, Polizu*.
Pollatos: gr. *Pollatos*.
Polmolea: *polomol*, variantă a lui *podmol* „mal înalt, abrupt; mîl, nămol; prispă; vatră de lut", cu suf. *-ea*.
Poloboc: *poloboc*. Cf. n. top. *Polobocul*.
Polog: *pologi* 1. „cantitatea de iarbă, fîn etc., obţinută printr-o singură operaţie cu coasa" sau (și) *polog;* 2. „ţesătură ţărănească grosolană"; „ţesătură fină".
Pologea: *Polog* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Poloni: gr. *Polinis*.
Polonice: *polonic* „lingură mare și adîncă"
Poloșanu: *polóșă* „(despre oi) cu lîna albă și moale ca vata", cu suf. *-an;* ar putea fi și același cu *Paloșanu* (v. mai sus, s.v.).
Poloţanu: cf. pol. *Polowczyk*.
Polovec: cf. pol. *Polowiets*, scris cu *-c*, care va fi fost păstrat de posesorul numelui.
Polovici: cf. pol. *Polowy*.
Polovrageanu: același cu numele următor.
Polovrăgeanu < n. top. *Polovragi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Poltoraschi: același cu numele următor.
Poltoraţchi: cf. pol. *Poltorzytska*.
Polychroniade: același cu *Polichroniade* (v. mai sus, s.v.).
Polyfronescu < *Polifron(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Pomacu: bg. *pomak* „musulman de origine bulgară".
Pomaga: bg. *Pomaka* sau (și) *pom*, cu suf. *-cagă*.
Pomană: *pomană*.
Pomătariu: *pomăt* variantă a lui *pomet* 1. „grădină cu pomi fructiferi"; 2. „pomicultură" (cf. *din pomăt, trăiește*), cu suf. *-ar*.
Pomedaru: pare a fi același cu numele precedent. Tema trimite la *pomadă* (pl. *pomede, pomezi*, de la care un derivat cu suf. *-ar* (nume de agent) este posibil.
Pomelnicu: *pomelnic*.
Pomenea: *pomană* sau (și) *Pomană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Pomenov*.
Pomescu < *pom* sau (și) *Pomu* (acesta absent în fișierul meu); cf. *Pomuţ* (v. mai jos, s.v.). Cf. și bg. *Pometov*.
Pometcu: bg. *Pometko*.
Pometescu < *pomet* sau (și) *Pometu* (acesta absent în fișierul meu). Cf. n. top. *Pometești*.
Pomirou: cf., pentru temă, pol. *Pomirski*.
Pomîrlă: ucr. *pomérly* „decedat, mort"; cf. și n. top. *Pomîrla* (v. *Top. rom.*, 528).

Pomîrleanu < n. top. *Pomîrla*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Pomohaci: cf. ucr. *pomóga* (v. mai jos, s.v. *Pomoje*).
Pomoja: același cu numele următor.
Pomoje: ucr. *pomóga* „ajutor, sprijin", cu suf. *-ea* (> *e* în graiuri moldovenești). Cf. și *Pomoza* (v. mai jos, s.v.).
Pomoștină: *pomoștină*, variantă a lui *pomostină* 1. „pardoseală (din lespezi)"; 2. „fundul carului sprijinit pe cele două dricuri".
Pomoza: derivat regresiv de la *pomozanie*, variantă a lui *pomazanie* „miruire; botez".
Pomparău
Pompaș: *pompaș* „pompagiu" (absent în dicționare).
Pompei(u): ucr. *Pompeju*.
Pomperiu: *pompier*.
Pompilian: lat. *Pompilianus* (adj.).
Pompiliu: lat. *Pompilius;* cf. it. *Pompilio*.
Pompiluc: *Pompiliu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Pomponoiu: *Pompon*, absent în fișierul meu (*pompon* „ciucure de lînă etc. folosit ca ornament"), cu suf. *oiu*.
Pomuț: *pomuț*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *pom*.
Poncea: „femininul" (absent în sursele mele) bg. *Pončo*.
Ponciș: *ponciș* „(despre ochi, privire) sașiu".
Poncu: bg. *Ponko*.
Poncuș: *Poncu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uș*.
Ponea: același cu numele următor; cf. *Țonea* < *Țoni*.
Poni: bg. *Poni* sau (și) gr. *Ponis*.
Poniatovschi: pol. *Poniatowski*.
Ponici: *Poni* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Ponoran < n. top. *Ponor* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ponorică: *ponor* „forme de relief" sau (și) *Ponor(u)*, absent în fișierul meu, cu suf. diminutival *-ică*.
Ponos: *ponos*.
Ponova: bg. *Ponov*.
Ponove: același cu numele precedent.
Ponto: cf. numele următor și gr. *Pontas*.
Ponte: it. *ponte* „punte, pod"; cf. și gr. *Ponti(s)*.
Pontescu < *Ponte* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Pontican: cf. gr. *Pontika(s)*.
Pontaș: *pontaș* „țăran clăcaș".
Pop(u): *pop*, variantă a lui *popă* (v. numele următor).
Popa: *popă*.
Popacanu
Popacioc: cf. *Popcioc* (v. mai jos, s.v.).
Popadiuc: ucr.
Popaia: *popă* (v. mai sus, s.v. *Popa*), cu suf. *-aie* (cf. *tataie* < *tată* etc.).
Popalapte: *popa lapte* (dacă e transcris corect); ar putea fi și o modificare ironică a lui *papălapte*.
Popan(u) < n. top. *Popeni*.
Poparad(u): *Popa* (sau *popă*) *Radu;* cf. și n. top. ung. *Poprád*.
Poparcea: *popară*, variantă a lui *papară*, cu suf. *-cea* sau *poparcă*, neatestat, dar posibil, cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Poparkov*.
Poparuș: *popară* (v. numele precedent), cu suf. *-uș*.
Popazian: gr. (< arm.) *Papazian* (cu *po-* < *pa*. prin faza *pă* sau sub influența lui *Popa*, *Popescu*).
Popazov: bg. *Papazov* (cu *pa-* > *po-* ca la numele precedent).
Popazu: gr. *Papazi(s)*, cu modificarea fonetică arătată la numele precedente. Cf. și *popaz* „plantă erbacee tropicală".
Popărean: bg. *Poparov*, cu înlocuirea suf. *-ov* prin rom. *-ean(u);* cf. și *Poparcea*, *Poparuș* (v. mai sus, s.v.).
Popcescu: bg. *Popčev* (cu înlocuirea suf. *-ev* prin rom. *-escu*).
Popcioc: *popcie* „stîlp la un gard sau la o poartă", cu suf. *-oc*.
Popdan: cf. *popdeal*, variantă a lui *podbal* „mică plantă erbacee".
Popeanas: gr. (?)
Popean(u) < n. top. *Popeni;* cf. și *popean* „rudă a unui preot".
Popeangă: cf. *popencă*, variantă a lui *popenchi*, „numele a două ciuperci comestibile"; (fig.) „om mic de statură"; „copil"; „om leneș".
Popeci: același cu *Popenciu* (v. mai jos, s.v.)?
Popega: cf. *Popeangă* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Popekov*.
Popei: diminutiv al lui *popă* (cf. *Gidei* < *gide*).
Popeia: „femininul" numelui precedent.
Popel: pol. *Popiel*.
Popelea: *Popel* (v. numele precedent), cu suf. *-ea;* cf. și pol. *Popielas*. Ar putea fi și un derivat regresiv de la *popelcă* „o ciupercă".
Popenciu: *popenci* „preot tînăr lipsit de experiență".
Popențiu: același cu numele precedent. (Grafie pseudoetimologică?).
Popescu < *Pop(a);* cf. n. top. *Popescu*, *Popești*.
Popescul: *Popescu*, „articulat" (grafic fiindcă *-u* este, funcțional „articol"); cf. *Găvănescul* (v. la *G*, s.v.).
Popeșteanu < n. top. *Popești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Popeț(i): *popețu* 1. „numele a doi pești"; 2. „cosaș" (o insectă).
Popia: același cu *Popeia* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și *popie* „preoție".
Popian: *Popia* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Popica: același cu numele următor.

Popică: *popică*, variantă, absentă în dicționare, a lui *popic*, diminutiv ironic al lui *popă;* cf. și *popic(ă)* (la jocul bine cunoscut).

Popici: *popici* „preot tînăr, lipsit de experiență"; cf. și *popici*, o piesă la vîrtelniță. Ar putea fi și *Popa* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-ici*.

Popicu: același cu *Popică* (v. mai sus, s.v.).

Popilean: același cu numele următor.

Popilian: același cu *Pompilian* (v. mai sus, s.v.)? Cf. și *Popel* (v. mai sus, s.v.), de la care s-a putut deriva cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Popină: *popină* „movilă; grădiște". Cf. n. top. *Popina*.

Popinceanu: *popincă* „nume dat unor specii de ciuperci comestibile", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Popinică: diminutiv, absent în dicționare, al lui *popină* (v. mai sus, s.v. *Popină*). Cf. și *popinici*, numele unei ciuperci.

Popișcă: pare a fi un diminutiv depreciativ (cu suf. *-ișcă*) al lui *popă*. Cf. și bg. *Popiški*.

Popișteanu < n. top. *Popești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Popișteru: ar putea fi un derivat de la n. top. *Popești*, cu suf. *-ar*, care are o variantă regională *-er*, sau un sinonim al lui *popiștaș* (variantă a lui *papistaș*) (cf. *Fluieraș-Fluierar*, v. la *F*, s.v.).

Popițan(u): *Popiță* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Popiță: cred că este un diminutiv peiorativ al lui *popă*.

Popiți: același („masculin") cu numele precedent; *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț* precedent.

Popiu: *Pop(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu* (cf. *Adamiu* < *Adam* etc.).

Popiuc: ucr.

Popîncean: pare a fi același cu *Popinceanu* (v. mai sus, s.v.).

Popîrda: *popîrdă* 1. „fată obraznică, guralivă"; 2. „par, prăjină".

Popîrlan: *popîrlan* „numele unei hore executate în ritm lent". Mă întreb dacă nu este și un nume ironic pentru *popă?*

Popîrțac: *popîrțac* 1. „par, prăjină"; 2. (fig.) „om mic de statură". Eu îl cunosc și ca termen injurios la adresa preoților și cred că aici (și) cu acest sens avem a face.

Poplaschi: pol. *Poplawski*.

Poplea: cf. numele următor, a cărui temă pare a fi.

Popleacă: derivat regresiv de la *(a se) poplecì* „a îndoi picioarele"; cf. și *poplac* „un pește mic de apă de munte".

Popliceanu < n. top. *Poplaca* (Ardeal); ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *poplic* „bucată de lemn".

Popoacă: *pop(ă)* sau (și) *Pop(a)*, cu suf. *-oacă* (fem. lui *-oc*).

Popoiu: *Pop(a);* cf. n. top. *Popoi*.

Poponea: derivat regresiv de la *Poponete* sau (și) *Poponeț* (v. mai jos, s.v.).

Poponescu < *Poponea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Poponete: *poponete*, variantă a lui *poponeț* (cu sensurile 1 și 2) (v. numele următor); cf. și *poponete* „colăcel care se dă de pomană".

Poponeț: *poponeț* 1. „volbură" (o plantă); 2. „preot" (în glumă); 3. „numele a două specii de animale rozătoare". Cf. n. top. *Poponeți*.

Poponică: cf. *poponel* „greier", care, formal vorbind, este „masculinul" numelui în discuție.

Poporogu < n. top. *Poporogi*.

Popotop: *potop*, cu prefixul sl. *po-* (?).

Popou: *popou* „șezut"; cf. și *Popov* (v. mai jos, s.v.).

Popouțeanu < n. top. *Popăuți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Popov: bg., rus. etc. *Popoč*.

Popovăț: sl. *Popov* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ets;* cf. și s.cr. *popovats* „cimbru".

Popoviceanu < n. top. *Popoviceni*.

Popovici(u): bg., rus. etc. *Popović*.

Popp: același cu *Pop* (v. mai sus, s.v.).

Poppa: același cu *Popa* (v. mai sus, s.v.).

Popșor: *popșor*, variantă a lui *popușor*, diminutiv al lui *pop* „stîlp, bîrnă, par etc.".

Poptelecan < n. top. *Popteleac* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Poptilie: cf., pentru temă, numele precedent.

Popușoi: *popușoi*, variantă a lui *păpușoi* „porumb".

Popuța: diminutiv, cu suf. *-uță*, al lui *pop* sau (și) *popă* (v. mai sus, s.v.).

Popuțeanu: același cu *Popouțeanu;* cf. și numele precedent.

Pora: ung. *por* „țăran", cu suf. *-a*. Cf. și bg. *Por(o)*.

Poradim: cf. n. top. bg. *Poradim*.

Poraștie

Poră: același cu *Pora* (v. mai sus, s.v.); cf. și *poră*, variantă a lui *pură*.

Porăscanu: același cu *Parascan* (v. mai sus, s.v.).

Porca: *porcă*, variantă a lui *polcă* „dansul bine cunoscut".

Porcari(u): *porcar*.

Porceanu < n. top. *Porceni*.

Porcescu < *Porcu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Porcești*.

Porcică: *porcică*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *purcică*.

Porcoleanu: *porculean*, diminutiv al lui *porc*.

Porcov: bg. *Porkov*.

Porcu: *porc*. Cf. n. top. *Porcul*.

Porcuțu: *porcuț*, diminutiv al lui *porc* și nume de animale; un pește și orbețul se cheamă așa.

Porfir(u): *porfir* „rocă vulcanică dură"; cf. și *Profir* (v. mai jos, s.v.).

Porfira: *porfiră*, variantă învechită a lui *porfir* (v. numele precedent); cf. și *Profira* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Porfira*.

Porfireanu: *Porfir(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Porfiriu: *Porfir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.

Porfiroiu(l): *Porfir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu(l)*.

Poricel: același cu *Puricel* (v. mai departe, s.v.).

Porneală: *porneală*.

Porohniuc: ucr. *porohnij* „acoperit cu praf, prăfuit", cu suf. ucr. *-juk*.

Poroianu: același cu *Părăianu* (v. mai sus, s.v.).

Poroineanu < n. top. *Poroina*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Porojan: cf. *porojanie*, variantă a lui *poroganie* „întîmplare, poveste hazlie". Cf. și bg. *Porožanov*.

Porojnicu: ucr. *poroznjak* „birjar, vizitiu", semantic de preferat lui *porožnik* „locul de lîngă ușă unde stă mătura". Cf. și *Poroșnicu* (v. mai jos, s.v.).

Poroschianu < n. top. *Poroschia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Poroșu: *poróș* „foarte roșu"; cf. și *poroș* (despre cai) „nărăvaș".

Poroșnicu: ucr. *porošnik* „corn pentru praful de pușcă"; cf. și *Porojnicu* (v. mai sus, s.v.) și *Porușnic(u)* (v. mai jos, s.v.).

Porpală: același cu *Parpală* (v. mai sus, s.v.).

Porsilă: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *prăsilă* (cu metateza lui *r* și cu *ă* > *o* din cauza lui *p* precedent).

Portase: pare a fi același cu *Protase* (v. mai departe, s.v.); metateza lui *r* este un fenomen fonetic răspîndit.

Portășescu: *portaș* „schelă pe malul unei ape curgătoare, pentru lemne" sau (și) *Portaș(u)* (absent în fișierul meu); ar putea fi și un derivat, cu suf. *-escu*, de la *Portase* (v. numele precedent).

Porteti: it.

Porțeanu < n. top. *Porț* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Porumb(u): *porumb* 1. (dial. munt.) „păpușoi"; 2. (dial. mold.) „porumbel".

Porumbaru: *porumbar* 1. „arbust sălbatic din familia rozaceelor"; 2. „coteț pentru porumb"; 3. „persoană care se ocupă cu creșterea sau vînzarea porumbeilor". Cf. n. top. *Porumbarele*.

Porumbeanu < n. top. *Porumbeni* (Ardeal) sau (și) *Porumb* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Porumbel(u): *porumbel*.

Porumbescu < *Porumb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Porumbiel: același cu *Porumbel(u)* (v. mai sus, s.v.).

Porumbiță: *porumbiță* „femela porumbelului"; și (fig.)

Porumboiu: *Porumb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Porumbovici: *Porumb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović* (în regiunile bilingve rom.-slave).

Porupca

Porușnic(u): *porușnic* „locotenent, ofițer (în general)". Cf. și pol. *Porucznik*.

Porușniuc: cf. numele precedent.

Poruțiu: *Pora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.

Pos(e)a: *pos* „glonț de vînătoare", variantă a lui *poș*, cu suf. *-ea*; cf. și *pos* „răsad; plantă".

Posar: *posar* < *pos* (v. numele precedent), cu sensul „obiect în care se țin gloanțele" (absent în dicționare). Cf. și pol. *Posart*.

Poschivă: cf. *póschină* „copac vechi".

Posescu < *Pos(e)a* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Posești*.

Posircă: variantă, poate numai grafică și de aceea necunoscută dicționarelor, a lui *poșircă*.

Poslușnic(u): *poslușnic* „slujitor mănăstiresc sau boieresc".

Posmagiu: *posmag* „pesmet", cu suf. *-iu*; dacă accentul stă pe *a*, avem un sg. nou, format de la pl. (cu *ğ*).

Posmoșanu > n. top. *Posmuș* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Pospaiu: *pospai*.

Poss(e)a: același cu *Pos(e)a* (v. mai sus, s.v.).

Possescu < *Poss(e)a* (v. numele precedent); cf. și *Posescu* (v. mai sus, s.v.).

Postariuc: ucr. *póstarij* „vîrstnic, bătrîn", cu suf. ucr. *-juk*.

Postașu: același cu *Poștașu* (v. mai jos, s.v.).

Postea: *Postu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Postean < n. top. *Posta* (Maramureș), cu suf. *-ean(u)*.

Postelneac: pare a fi *Postelnicu* (v. mai jos, s.v.), cu înlocuirea suf. *-nic* prin ucr. *-(n)jak* într-o regiune bilingvă rom.-ucr.

Postelnicescu < *Postelnicu* (v. mai jos, s.v.) cu suf. *-escu*.

Postelnicu: *postelnic* „rang boieresc; grad administrativ". Cf. n. top. *Postelnicul*.

Postescu < *Postea* sau (și) *Postu* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Posteucă: *posteucă* „lemn pe care se sprijină osia carului cînd se unge".

Postică: *Postea* sau (și) *Postu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Posticescu < *Postică* (v. numele precedent) cu suf. *-escu*.

Postoacă: *postoacă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *posteucă* (v. mai sus, s.v. *Posteucă*); cf. *posticcă*.

Postolache: *Postole(a)* (v. numele următor), cu suf. *- ache*.

Postole(a): *Apostol* (v. la *A*, s.v.), cu suf. *-ea*.

Postu: *Postol* (< *Apostol*), absent în fișierul meu, simțit ca *Post(u)* cu articolul definit (care nu se mai pronunță); cf. și bg. *Postol*, *Posto*.

Poșa: *poșă*, variantă a lui *poș* „un fel de turban de mătase neagră"; cf. și bg. *Pošo*.

Poșală: cf. *poșălătate* „om ticălos sau care nu este bun de nimic".

Poșircă: *poșircă* „băutură alcoolică de proastă calitate".

Poșmogu: *poșmog*, variantă („masculină"), absentă în dicționare, a lui *poșmoagă* „persoană zbîrcită; bătrîn lipsit de putere".

Poșolu: *Poșa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Poștacenca: cf., pentru temă, ucr. *postačati* „a aduce, a livra, a trimite".

Poștarenco: ucr. *poštaŕ* „curier de poștă" (sau rom. *poștar*, v. numele următor), cu suf. ucr. *-enko*.

Poștar(i)u: *poștaŕ* „curier"; factor poștal".

Poștașu: *poștaș* „surugiu; curier, factor poștal".

Poștariuc: ucr. *poštaŕ*, cu suf. ucr. *-juk*.

Poștăriță: *poștăriță* „curieră (poștală)".

Poșteanu < n. top. *Pośta*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Poștică: cf. bg. *Poštov*, al cărui suf. *-ov* va fi fost înlocuit prin *-ică;* cf. și *Postică* (v. mai sus, s.v.).

Poșulescu < *Poșală* (v. mai sus, s.v.) sau, mai degrabă, bg. *Pošev* cu înlocuirea suf. *-ev* prin *-escu*.

Poșușnicu: *poșuș*, variantă a lui *pașuș* „pașaport", cu suf. *-nic*, deci „posesor al unui pașaport". Cf. *pașaportar*.

Potcoavă: *potcoavă*. Cf. n. top. *Potcoava*, *Potcoavele*.

Potcovaru: *potcovar*.

Potcovuță: *potcovuță*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *potcoavă*.

Potec: *potec*, variantă a lui *potecă* (v. mai jos, s.v.).

Poteca: același cu *Potecă* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Potecul*.

Potecașu: *potecaș* „locuitor din satele grănicerești, însărcinat cu paza potecilor". Ar putea însemna și „om originar din satul Poteca".

Potecă: *potecă;* cf. n. top. *Poteca*.

Potecea: *Potec(ă)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* sau, dacă accentul stă pe finală, *potecéa*, diminutiv al lui *potecă*.

Potenche: cf. rus. *Potemkin*.

Potenteu: *potenteu* „tînăr însărcinat, la nunțile țărănești, cu supravegherea miresei".

Poteraș(u): *poteraș* „membru al unei potere" (v. numele următor).

Poteră: *poteră* „detașament de oameni înarmați contra răufăcătorilor etc.".

Potișel: pare a fi un derivat diminutival, cu suf. *-(i)șel*, de la *pat*, al cărui *a* a devenit *ă* și apoi *o;* cf. *pătișor*.

Potineu: *potineu* „o parte a plugului".

Potîncu: *potînc*, variantă a lui *potîng* „împletitură circulară folosită la plug".

Potîngă: *potîngă*, variantă a lui *potîng* (v. numele precedent).

Potîrcă: *potîrcă* „lucru sau ființă (rămasă) mică".

Potîrnap: *păstîrnap*, variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *păstîrnac*, numele unor plante; cf. *păstîrnac(hi)*, al cărui *c(hi)*, simțit ca regional, a fost înlocuit prin *p*.

Potîrniche: *potîrniche*. Cf. n. top. *Potîrnichea*.

Potlog: *potlog* „bucată de piele cu care se cîrpește încălțămintea". Cf. n. top. *Potlogi*.

Potlogeanu: n. top. *Potlogi* sau (și) *Potlogeni*.

Potlogel: *potlogel*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *potlog* (v. numele precedent).

Potnoghi: partea a doua a acestui nume este ung. *nogy* „mare".

Potoașcă: *potoașcă*, absent în dicționare, pare a fi o variantă a lui *potașcă*, „numele mai multor mijloace (rudimentare) de transport".

Potoceanu < n. top. *Potoc(i)*, *Potoceni*.

Potolea: *potol* „astîmpăr, liniște", cu suf. *-ea*.

Potolescu < *Potolea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Potoline: pare a fi genitivul unui antroponim *Potolina*.

Potomir: bg. *Poto*, compus cu sl. *mir*, care apare în numeroase antroponime slave (*Dragomir*, *Vladimir* etc.).

Potoopceana: pare a fi produsul unei contaminații (în ce privește tema) între *potop* și *(a) potoci*, variantă regională a lui *potopi*, cu suf. *-eană*, fem. lui *-eanu*.

Potop: *potop*.

Potopeanu < *Potop* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Potopin: n. top. *Potopinul*.

Potorac: *potor* „numele unei monede vechi de aramă", cu suf. *-ac*.

Potoroacă: cf. *potoroancă* „numele unei monede vechi de aramă"; cf. numele precedent.

Potoschi: pol. *Pototski*.

Potoșeru: cf., pentru temă, ucr. *potuha* „încurajare".

Potra: cf. ung. *pótor* „poznaș, haimana" (pentru aspectul fonetic, cf. *Șandru* < ung. *Sándor*).

Potroghir: gr. *Protogiros*, *Protogiru*.

Potroneanu: *potron* „(veche) monedă de argint", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Potroviță: cf., pentru temă, bg. *Poturov;* ar putea fi și o variantă a lui *Petrovici*, cu *po-* < *pă-* (de la *Pătru* — *Petru*).

Pоțică: ung. *potsik* „șobolan, guzgan".

Poțincu: cf. *poțin*, variantă a lui *puțin* și pol. *Putsiński.*
Povolopol: pare a fi un *Pavelopol* (devenit *păvă-* și apoi *povo-*, prin asimilație la *p* și *v*, sunete labiale).
Pozderie: *pozderie*, variantă a lui *puzderie.*
Pozdîrcă: tema este aceeași ca a numelui precedent; cf. varianta acestuia *pasdărie*, cu suf. *-că.*
Pozoșan(u): *păzaș* „cantonier de cale ferată", cu suf. (antroponimic) *-eanu* (*ă* > *o* sub influența lui *p* precedent, iar *a* > *ă* și apoi *o*, sub influența lui *o* din slaba precedentă).
Praf: *praf.*
Pragai: n. top. *Praga* + suf. ung. *-i*, care arată originea locală a oamenilor.
Prahoveanu < n. top. *Prahova*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Praicu
Praida
Praja: *prajă* „rîntaș" (derivat regresiv de la *a prăji*).
Prajan: același cu *Prăjanu* (v. mai jos, s.v.).
Pral(e)a: țig. *pral* „frate" (*Bull. Ling.* II, p. 38); cf. și bg. *Pralev;* cf. n. top. *Pralea.*
Prangati: același cu *Pangrati* (v. mai sus, s.v.).
Prantileu: cf. gr. *Prantalos, Prantalu.*
Praporgescu < *Praporgicu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Praporgicu: *praporgic*, variantă a lui *praporcic* „sublocotenent".
Prapurgescu: același cu *Praporgescu.*
Prapurgicu: același cu *Praporgicu.*
Prapurzescu: același cu *Prapurgescu* (v. mai sus, s.v.).
Prasa: gr. *Pras(s)a(s).*
Prasacu: gr. *Prassakis.*
Prasinopol: gr. *Prassinos* + gr. *Prassopulos.*
Prasițchi: pol. *Prusietski.*
Prato: it.
Pravătz: același cu numele următor.
Pravăț: *pravăț* 1. „drum drept"; 2. „țintă, obiectiv"; 3. „îndrumător". Cf. n. top. *Pravățul.*
Pravilă: *pravilă;* cf. n. top. *Pravila.*
Pravu: v. sl. *pravŭ* „drept"; cf. și *prav*, variantă a lui *praf* sau (și) a lui *prag;* cf. și bg. *Pravov.*
Prădatu: *prădat.*
Prăghici: tema este aceeași ca a numelui următor.
Prăgoi: cf. pol. *Praga* și bg. *Prago(v).* Ar putea fi și un derivat cu suf. *-oi* de la *Pragu*, absent în fișierul meu, dar existent, probabil, ca antroponim.
Prăjanu < n. top. *Praja.* Cf. n. top. *Prăjanul, Prăjani.*
Prăjescu(l) < *Praja* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Prăjești, Prăjăști.*
Prăjitură: *prăjitură.*
Prăpădu: *prăpăd.*
Prăvălici: *prăvălici* „zar (la jocurile de noroc)".
Prăvălie: *prăvălie.*
Preca: „femininul" lui *Precu(l)* (v. mai jos, s.v.).
Precob: același cu numele următor.
Precop: același cu *Precup* (v. mai jos, s.v.).
Precu(l): hipocoristic al lui *Pricop(e);* cf. și gr. *Prekos.*
Precup: *precup*, variantă a lui *procopie*, numele unei sărbători (de fapt, antroponimul *Procopie*, v. mai departe, s.v.). Cf. și *Procop* (v. mai jos, s.v.).
Precupanu: *Precup* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu.*
Precupescu < *Precup* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Precupețu: *precupeț.*
Preda: bg. *Preda.*
Predan: *Preda* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Predatu: același cu *Prădatu* (v. mai sus, s.v.).
Predeanu: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Predenca: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-enka*, fem. ucr. *-enko* (într-o regiune bilingvă ucr. rom.).
Predescu < *Preda* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Predești.*
Predețeanu: *Predatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Predică: *predică.*
Predicea: *predicea*, variantă a lui *preducea* 1. „unealtă cu care se fac găuri în obiecte de piele"; 2. „gaura făcută cu această unealtă".
Predilă: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă* (cf. *Bădilă* ș.a.).
Predișcan: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ișcan* (cf. *fetișcană*).
Predișor: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișor.*
Predoaica: „femininul" numelui următor („soția lui Predoiu").
Predoi(u): *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Predoiaș: *Predoi(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-aș.*
Predoleanu < n. top. *Predeal*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Predonescu < *Predună* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Predoreanu: gr. *Predari(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Predoșan(u): *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ușan;* ar putea fi și un derivat cu suf. *-an* de la *Preduș*, absent în fișierul meu, dar posibil (cf. *Predușel*, v. mai jos, s.v.).
Predovici(u): *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*

Predună: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ună.*

Predușel: *Preduș*, absent în fișierul meu, cu suf. diminutival *-el.*

Preduț: *Preda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uț.*

Preduțescu < *Preduț* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Preduțoiu: *Preduț* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-oiu.*

Prefăcutu: *prefăcut.*

Prejbeanu < n. top. *Preajba*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Prejmereanu < n. top. *Prejmer* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Prejoianu < n. top. *Prejoi*, cu suf. *-anu.*

Prelici: *Pralea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*

Prelipceanu < n. top. *Prelipcea*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Preluca: *prelucă* „poiană (mică) între munți sau dealuri“, cu numeroase nuanțe semantice; cf. și n. top. *Preluca*, *Preluci.*

Prențu: *prinț*, pronunțat „franțuzește“ (cf. *Prensu*, denumirea ironică a unuia dintre fiii lui Gheorghe Cantacuzino zis Nababul, șeful partidului conservator de pe vremuri).

Preoteasa: *preoteasă.* Cf. n. top. *Preoteasa*, *Preotesele.*

Preotescu < *Preotu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *preot;* Cf. n. top. *Preotești.*

Preotesiu: *Preoteasa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*

Preoteșoiu: pare a fi o greșeală de transcriere (*ș* pt. *s*), deci *Preoteasa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Preotu: *preot.*

Preoțescu < *Preotu* (v. numele precedent, cu forma lui de plural) sau (și) *preot* (> *preoțesc*, adj.).

Prepeleag: *prepeleag*, variantă a lui *prepeleac.*

Prepeliță: *prepeliță.*

Prepelițescu < *Prepeliță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Presadă: *presadă*, fem. lui *presad*, adj. „altoit“ (despre arborii fructiferi).

Presăcan < n. top. *Presaca* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Presăcaru: același cu *Prisecaru* (v. mai jos, s.v.).

Prescorniță: *prescorniță* „vas în care se țin prescurile“.

Prescură: *prescură.*

Prescure: *prescure*, variantă a lui *prescură.*

Presicaru: același cu *Prisecaru* (v. mai jos, s.v.).

Prestescu: gr. *Prestos*, *Prestu*, cu suf. *-escu.*

Presu: gr. *Pres(s)i(s).*

Presură: *presură.*

Pretor: *pretor* „(în vechea organizație administrativă), administrator de plasă“. Latinism. Cf. și germ. *Prätorius.*

Pretorian(u): (v. numele precedent), cu suf. neologic *-ian.* Cf. lat. *praetorianus.*

Preuteasa: același cu *Preoteasa* (v. mai sus, s.v.).

Preutescu < *Preutu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*

Preutesei: genitivul lui *Preuteasa* (v. mai sus, s.v.).

Preutiasa: același cu *Preuteasa* (v. mai sus, s.v.).

Preutu: *preut*, variantă a lui *preot.*

Preuțescu < *Preutu* (v. numele precedent); cf. *Preoțescu* (v. mai sus, s.v.).

Prezan: gr. *Prezani(s).*

Prezaretu

Prezent: *prezent* „cadou, dar“; cf. și gr. *Prezent.*

Pria: s.cr. *Prija;* cf. n. top. *Pria.*

Priadceancu: ucr.

Prian: *prian* „(despre vite) care au părul cu cu dungi sau pete de altă culoare.“ Cf. n. top. *Prianul.*

Pribac: *pribac*, variantă a lui *pribeag.*

Pribegeanu < n. top. *Pribegi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Pribescu < *Pribu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Pribești.*

Pribeșteanu < n. top. *Pribești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Priboi(u): *priboi* „unealtă de oțel cu care se fac găuri în obiecte de metal“. Cf. n. top. *Priboiul.*

Priboianu < n. top. *Priboiul*, *Priboieni.*

Priboyanu: același cu *Priboianu* (v. mai sus, s.v.).

Pribu: cf. tema sl. *prib-* existentă în antroponimie ca *Priboje*, *Pribin* ș.a.

Prică: gr. *Prika(s).*

Pricălău: *pricolici* „strigoi“, cu înlocuirea suf. *-ulici* (> *-olici*) prin *-ălău.*

Priceputu: *priceput.*

Prichici(u): *prichici* „o parte a vetrei țărănești“.

Pricină: *pricină* (și cu sensurile de „act juridic“; „problemă, afacere“).

Priciu: *prici* „pat rudimentar“.

Pricochi: variantă regională a lui *Pricopi* (v. mai jos, s.v.).

Pricoiu: *Precu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Pricop: același cu *Procop* (v, mai departe, s.v.); confuzie între pref. *pro-* și *pre-* (> *pri*). Observație valabilă și la numele următoare, care au aceeași origine.

Pricopa: fem. lui *Pricop* (v. mai sus, s.v.); cf. bg. *Prokopa.*

Pricopanu: același cu *Procopan(u)* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Dealurile Pricopanului.*

Pricope: același cu *Procope* (v. mai departe, s.v.).

Pricopei: genitivul lui *Pricopa* (v. mai sus, s.v.).

Pricopi: același cu *Pricope* (v. mai sus, s.v.).
Pricopoaiei: genitivul lui *Pricopoaia*, fem., cu suf. *-oaie*, al lui *Pricop* (v, mai sus, s.v.).
Pricopsitu: *pricopsit* „ajuns, căpătuit"; (subst.) „instruit, învățat".
Pricupăț: *pricupăț*, variantă, absentă în dicționare, a lui *precupeț;* cf. *pricopăț*.
Pridon: cred că este același cu *Spridon (< Spiridon)*, care a „pierdut" pe *s-* în vorbirea rapidă.
Prie: același cu *Pria* (v. mai sus, s.v.).
Priescu < *Prie* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Prigoreanu < n. top. *Prigoria*, *Prigoreni*.
Prilipceanu < n. top. *Prilipca;* cf. și *Prelipceanu* (v. mai sus, s.v.).
Primac: *prim* „garnitură de blană", cu suf. *-ac* (?).
Primejdie: *primejdie*.
Primicheru
Priminite: cf. ucr. *priminati*, rus. *priminati* „a mototoli, a strivi ușor".
Princulescu: gr. *Prinkos*, *Prinko*, cu suf. *-escu*.
Prini: gr. *Prinos*, *Prinu;* cf. și *Prinia(s)*.
Prioteasa: același cu *Preoteasa* (v. mai sus, s.v.).
Priotesei: genitivul lui *Prioteasa* (v. numele precedent).
Pripasu: *pripas* „pui de animal domestic"; cf. *de pripas* (despre copii) „abandonat; nelegitim"; (despre oameni) „străin, venetic".
Pripici: *(a se) pripi*, cu suf. *-ici;* ar putea fi și același cu *Prichici* (v. mai sus, s.v.), cu *chi > pi* ca efect al hipercorectitudinii fonetice.
Pripitu: *pripit*.
Pripon: *pripon* „funie cu care se leagă vitele la păscut". Cf. n. top. *Priponul*.
Prirache
Prisaca: același cu *Prisacă* (v. mai jos, s.v.).
Prisacar(i)u: *prisăcar* „apicultor".
Prisacă: *prisacă* „stupină". Cf. n. top. *Prisaca*.
Prisăcar(i)u: același cu *Prisacar(i)u* (v mai jos, s.v.).
Prisăcuță: diminutiv al lui *prisacă* (v. numele precedent).
Priscornic: *priscornic*, variantă a lui *pistornic* „sigiliu cu care se imprimă pe prescuri semnul crucii și inițialele rituale".
Priscovit: cf., pentru temă, numele următor.
Priscu: gr. *Priskos* (genitiv *Prisku*).
Prisecaru: același cu *Prisăcar(i)u* (v. mai sus, s.v.).
Prisiceanu < n. top. *Prisiceni*, *Prisecaca*.
Prislopan < n. top. *Prislop* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Prisnea: *prisne*.
Prisneac: *Prisnea* (v. numele precedent), cu suf. *-eac*.
Prisoschi
Pristanda: *pristandà* „dans popular și melodia respectivă".
Pristavu: *pristav* 1. „crainic"; 2. „ispravnic"; 3. „vătaf pe moșia unui boier".
Pristăvescu < *Pristavu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Pristolea: *pristol* „masa din altarul unei biserici", cu suf. *-ea*.
Prișcă: „femininul" lui *Prișcu* (v. mai jos, s.v.).
Prișcoiu < *Prișcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Prișcoveanu < n. top. *Pirșcoveni*, (cu *pir- > pri-*, prin metateza lui *r*).
Prișcu: bg. *Pričko*.
Prita: cf. bg. *Pritomanov* (prima parte a acestuia).
Pritovornic: *protovornic* (?)
Privache: cf., pentru temă, gr. *Privu*, *Prevas*, *Preve*.
Privăț: pare a fi o variantă a lui *Pravăț* (v. mai sus, s.v.), sub influența lui *(a) privi* cu care are sememe asemănătoare sau identice.
Priveghiu: *priveghi*. Cf. n. top. *Priveghiul*.
Privelnicu: *privealǎ* „inspecție", cu suf. *-nic*.
Prîsnel: *prîsnel* „titirez, sfîrleazǎ"; (fig.) „copil (sau om) mic foarte vioi".
Proca: ucr., rus., s.cr. *Proka*.
Procop: bg. *Prokop;* ar putea fi *Procop(i)e*, cu lăsarea la o parte a vocalei.
Procopan(u): bg. *Prokopan* sau (și), mai puțin probabil, *Procop* (v, mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.
Procopciuc: pol. (< ucr.) *Prokopczuk*.
Procope: același cu *Procopie* (v. mai jos, s.v.).
Procopeț: *Procop* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Procopian: *Procopie* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Procopie: bg. *Prokopij*.
Procopiescu < *Procopie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Procopiu: *Procop(ie)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Procopovici: *Procop* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Procovanu < n. top. *Procovul*, cu suf. *-anu*.
Proda: bg. *Pròda*.
Prodaleș: *Proda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.
Prodalea: *Proda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(o)le*.
Prodan < n. top. *Prod* (Ardeal); cf. și bg., ucr. *Prodan*. Cf. n. top. *Prodani*.
Prodanciu: bg. *Prodančo*, absent în sursele mele, dar existent, cu siguranță, în antroponimia bulgărească (cf. *Ivančo*, *Stančo* ș.a.).
Prodanovici: *Prodan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.

Prodănescu < *Prodan* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Prodănești*.
Prodea: *Proda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Prodescu < *Prod(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Prodin: *Prodea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Prodoroc
Prodoroni
Profeanu < n. top. *Profa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Profeta: lat. *propheta* (creaţie livrescă).
Profir: bg. *Profir*.
Profira: femininul lui *Profir*.
Profirei: genitivul lui *Profira* (v. numele precedent).
Profiri: același cu *Profirei* (v. numele precedent), prin faza *Profirii*.
Profiriu: *Profir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Profiroiu: *Profir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Profit: *profit;* cf. și gr. *Profitu*, *Profiti(s)*.
Profiu: gr. *Profi(s)*.
Progreseanu < n. top. *Progresul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Prohase: pare a fi tema numelui următor (dacă-i lăsăm la o parte *-ka*, sufix).
Prohaska: pol. *Prohaska*, *Proohaska*, *Proohazka*.
Prohaţca: pol. *Prochatska;* ar putea fi și același cu numele precedent.
Prohodoschi: cf. ucr. *prohoditi*, rus. *prohodit'* „a umbla, a se plimba".
Prohozescu < n. top. *Prohozești*.
Proicianu < n. top. *Proviţa*, cu *v* dispărut (prin faza *h*), cf. *bolo(h)an* < *bolovan*.
Proinov: bg. *Projnov*.
Proistoșescu < *proistós*, variantă a lui *proestós* „preot sau călugăr cu rangul cel mai înalt la o biserică sau la o mănăstire".
Proja: cf. ucr. *prožati*, rus. *prožat'* „a aștepta".
Promoroacă: *promoroacă*.
Proneanu < n. top. *Pruni* sau n. top. ung. *Próna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Pronoiu: *Prună* (v. mai jos, s.v.); cf. și bg. *Pronev*.
Prooroceanu < n. top. *Prooroci*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Proorocu: același cu *Prorocu* (v. mai jos, s.v.).
Proroceanu: același cu *Prooroceanu* (v. ma sus, s.v.).
Prorocu: *proroc*.
Prosan: ung. *prosz* „prusac", cu suf. *-an*.
Prosanic
Prosie: *prosie* „ogor arat și semănat pentru prima oară, după o întrerupere mai îndelungată". Cf. și *Prosan* (v. mai sus, s.v.).
Prossi: același cu numele precedent.
Prostire: *prostire* „cearșaf".
Proșac: cf. bg. *Proš(k)o*.
Proșcan < n. top. *Proșca*, cu suf. *-an*.
Proșteanu < n. top. *Proștea* (Ardeal), cu suf. *-(ea)nu*.
Protase: bg. *Protasij;* cf. și ucr., rus., pol. *Protas*, it. *Protasio*.
Protescu: gr. *Proti* sau (și) *Protos*, bg. *Prota*, cu suf. *-escu*.
Proteșan
Protopopescu < *Protopopu* (v. numele următor). Cf. n. top. *Protopopești*.
Protopopu: *protopop*.
Protosoaiei: genitivul lui *Protăsoaia* < *Protase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Proţap: *proţap*.
Prour: *prour* „timpul zilei (dis-de-dimineaţă), cînd pleacă oile la pășune".
Proveanu: același cu *Prahoveanu* (v. mai sus, s.v.); cf. pentru aspectul fonetic, n. top. *Proviţa* < *Prahoviţa*.
Provian(u): *provian*, variantă, cred, a lui *proviant* „provizii, alimente (pentru armată)".
Provinceanu < n. top. *Proviţa* (influenţat de *provincie*, cu care seamănă fonetic), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Prozoreanu
Prozu: același cu *Prossi* (v. mai sus, s.v.).
Prudașcu: *Prod(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-așcu*.
Prudel: pol. *Prudel*.
Prinţipu: *prinţip*, vriantă a lui *principiu;* ar putea fi și o variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *principe*.
Prunache: *Prună* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ache*.
Prunar(i)u: *prunar* „cultivator de pruni". Cf. n. top. *Prunarul*.
Prună: *prună*.
Prunău: *Prună* (v. numele precedent), cu suf. *-ău* (sau cu suf. bg. *-ov*).
Pruncu: *prunc*.
Prunculescu < *Pruncu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Prundaru: *prundar* 1. „persoană care scoate și transportă prund"; 2. „numele unor păsări mici care trăiesc pe lîngă ape".
Prundeanu < n. top. *Prundul*, *Prundeni*.
Prundiș: *prundiș*.
Prundurel: *prundurel*, diminutiv al lui *prund*.
Prunduș: *prund*, cu suf. diminutival *-uș*.
Prunea: *Prună* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Prunean < n. top. *Pruni* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.
Prunel: diminutiv, absent în dicţionare, al lui *prun;* cf. *prunuţ*.
Prunescu < *Prună* (v. mai sus, s.v.), cu sufl *-escu*.
Pruneș: *Prună* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *prun*, cu suf. *-eș*.
Pruntea: *prunt*, variantă posibilă a lui *prund*, cu suf. *-ea*.

Prunuță: diminutiv al lui *prună* (cf. masc. *prunuț*).
Prusac: *prusac* „prusian"; cf. și pol. *Prusak*.
Prusan: ucr. *prus* „șfab, gîndac (de bucătărie)" sau *Prus*, absent în fișierul meu, cu suf. *-an*.
Pruș(u): același cu *bruș* „boț, cocoloș". (?)
Prușan: *pruș* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Pruteanu < n. top. *Prut*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Prutescu < *Prutu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Prutică: *Prutu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ică*.
Prutu: ucr., rus. *prut* „vargă, nuia; vergea, bară".
Pruzinsky: pol. *Pruziński*.
Psalt(u): *psalt* „cîntăreț de strană la biserică".
Psebata
Pșanu: cf. pol. *Przanowski*.
Pșemețchi: pol. *Przemetcki*.
Pșeteanu
Pucă: pol. *Puka*.
Pucea: *Pucă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Puceanu: *Pucă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Puchea: *Puchiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Puchenaru < n. top. *Pucheni*, cu suf. *-ar(u)*.
Puchină: *puchină* „urdoare".
Puchiță: *puchi* sau (și) *Puchiu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-iță;* cf. și *puchițel* „picățea", de la care s-a putut forma prin lăsarea la o parte a suf. *-el*.
Puchiu: *puchi* „urdoare; pată mare".
Pucloiu: *Puclea*, absent în fișierul meu, dar posibil (cf. *Pucă*, v. mai sus, s.v., cu suf. *-ule*).
Pucrea: cf. bg. *Pukarev*.
Puf: *puf;* cf. n. top. *Puful*.
Pufan: *puf* sau (și) *Puf* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Pufariu: *puf*, cu suf. *-ar*.
Puflea: *puf* sau (și) *Puf* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ea*.
Pufleanu: *Puflea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Pufulescu < *Pufu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Pufulete: *Pufu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ete;* cf. și *pufuleț* „pufușor".
Pughiuc: ucr.
Puga: ucr. *puga* „cnut, bici"; cf. *Puha* (v. mai jos, s.v.), care respectă grafic pronunțarea.
Pugna: lat. *pugna* „luptă" (?)
Puha: același cu *Puga* (v. mai sus, s.v.); cf. și ung. *puha* „moale".
Puhacel: ucr. *pugač* „bufniță", cu suf. diminutival *-el*.
Puia: *puiă* „orice animal de la naștere pînă la maturitate".
Puiac: *pui*, cu suf. diminutival *-ac*.
Puianu < n. top. *Puieni*.
Puica: același cu *Puică* (v. mai jos, s.v.).
Puican: *Puică* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Puică: *puică*.
Puicea: *puică* sau (și) *Puică* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Puișoru: *puișor*.
Puițel: *puiuț*, cu suf. diminutival *-el*.
Puiu: *pui;* cf. n. top. *Puiul*.
Puiulescu < *Puiu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Pujină: ucr. *pužiná* „sămînță nerodnică, sterilă".
Puklicki: pol. (absent în sursele mele).
Pulbere: *pulbere*.
Pulca: bg. *Pulka*.
Pulopol: gr. *Pulopulos*, *Pulopulu*.
Pulpan: variantă masculină a lui *pulpană*.
Pulțer: cf. pol. *Pulitzer*.
Pumnea: *pumn*, cu suf. *-ea*.
Puncescu: bg. *Punčo*, cu suf. *-escu;* cf. și bg. *Punčev*, *Punčov*, ale căror sufixe au putut fi înlocuite prin *-escu*.
Punea: bg. *Punè;* cf. și bg. *Puna*.
Pungan < n. top. *Punga* sau (și) *pungă*, eventual *Pungă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Pungariu: *pungar* „persoană care face sau vinde pungi", absent în dicționare; ar putea fi și sinonimul lui *pungaș* (cf. *fluierar-fluieraș*).
Pungă: *pungă*.
Pungoci: *pungă*, cu suf. *-oci*.
Pungoi: *Pungă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.
Pungulescu < *Pungă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Punguță: *punguță*.
Puni: același cu *Punea* (v. mai sus, s.v.).
Puniaș: *Ouni* (v. numele precedent), cu suf. *-aș*.
Pupăzan < n. top. *Pupăza* sau (și) *pupăză*, eventual *Pupăză* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Pupăză: *pupăză*.
Pupăzeanu < n. top. *Pupăzeni*.
Pupeza: *pupăză* sau (și) *Pupăză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* (> *a*, din cauza pronunțării „dure" a lui *z*).
Pupezeanu: același cu *Pupăzeanu* (v. mai sus, s.v.).
Pupuleanu: bg. *Pupulski*, cu suf. *-ski* înlocuit prin *-eanu;* cf. și pol. *Puppel*, *Popiel*.
Puppa: *pupă* „partea de dinapoi a unei nave"; cf. și gr. *Pupaki(s)*.
Puran < n. top. *Purani;* cf. și gr. *Purani(s)*.

Purcarian: *Purcariu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an* (pare a fi un nume armenesc).
Purcar(i)u: *purcar*, variantă veche și regională a lui *porcar*. Cf. n. top. *Purcarul*.
Purcărea: *purcar* sau (și) *Purcariu* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Purcăreanu < n. top. *Purcarul* sau (și) *Purcăreni*.
Purcăreață: *porcar*, cu suf. *-eață;* cf. n. top. *Purcăreața*.
Purcărelu: *porcar*, cu suf. diminutival *-el*.
Purcărescu < *Purcariu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Purcărete: *porcar* sau (și) *Purcariu* (v mai sus, s.v.), cu suf. *-ete*.
Purcăruș: *porcar* sau (și) *Purcariu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Purcea: *purceà*.
Purcel: *purcel*.
Purcelescu < *Purcel* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Purceld: ?
Purcerea: același cu *Purcherea* (v. mai jos, s.v.).
Purchelea: pare a fi o variantă a numelui următor.
Purcherea: același cu *Purcărea* (v. mai sus, s.v.).
Purcia: același cu *Purcea* (v. mai sus, s.v.).
Purda: același cu numele următor. Pașca, p. 308 are un *Purdu*, explicat din *purd* „surd".
Purdea: *purdé*, variantă a lui *purdel* (v. numele următor).
Purdel: *purdel*, variantă a lui *puradel* „copil (de țigan)"
Purdela: *Purdel* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Purdelea: *Purdel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Purdilă: *purdé* (v. mai sus, s.v. *Purdea*), cu suf. *-ilă;* cf. și numele precedent.
Purdoiu: *Purd(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Purea: *pur* „o plantă erbacee" sau (și) gr. *Pura(s)*, cu suf. *-ea*.
Purec: același cu *Puric* (v. mai jos, s.v.).
Purgariu: este, cred, varianta lui *pîrgar* „consilier comunal" (pe vremuri).
Purgea: *purgă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *pîrgă* „roade timpurii" (?), cu suf. *-ea*.
Puric: *puric*, variantă a lui *purice*.
Purica: gr. *Purikas*.
Purică: același cu numele precedent.
Purice: *purice*. Cf. n. top. *(Aprodul) Purice*.
Puricel: *puricel*, diminutiv al lui *purice*.
Puricescu < *Purice* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Purnichescu
Purțuc: cf. gr. *Portsakis*.
Purușniuc: același cu *Porușniuc* (v. mai sus, s.v.).
Purza: pol. *Pursa;* cf. și *Purzitski*.
Pusnei: ucr. *pustinja*, rus. *pustinja* „pustietate, deșert", cu suf. *-ei*.
Pustel: cf. ucr. *pustelnik* „pustnic, sihastru".
Pusti(i)anu < n. top. *Pustiana*.
Pustiu: *pustiu*, cu sensul vechi și popular de „singuratic, părăsit".
Pușca: același cu *Pușcă* (v. mai jos, s.v.).
Pușcan: *pușcă* sau (și) *Pușcă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Pușcar(i)u: *pușcar* „tunar".
Pușcaș: *pușcaș* „tunar". Cf. n. top. *Pușcași*, *Pușcașul*.
Pușcaș(i)u: același cu numele precedent.
Pușcatu: part. lui *(a) pușca = a împușca*.
Pușcă: *pușcă* (și cu sensul vechi de „tun").
Pușcălescu: *Pușcoi(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Pușcălău: *pușcă*, cu suf. augmentativ *-ălău*.
Pușcășelu: *pușcaș* sau (și) *Pușcașu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Pușcășoiu: *Pușcașu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Pușchilă: *pușcheà* „veziculă dureroasă pe limbă", cu suf. *-ilă* sau *pușchi* (v. mai jos, s.v. *Pușchiu*), cu același sufix.
Pușchiță: *pușcheà* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-iță*.
Pușchiu: *pușchi* „tînăr înfumurat, ștrengar, fante".
Pușcoi(u): *pușcoi*, variantă a lui *pușcoci* „jucărie care imită țeava de pușcă".
Pușcu: bg. *Puško* (< *Pušo* + suf. *-ko*), absent în sursele mele.
Pușcuța: același cu numele următor.
Pușcuță: *pușcuță*, diminutiv al lui *pușcă*.
Pușulenghea: cf. *Bușulenga* (v. la *B*, s.v.).
Pușoiu: bg. *Pušo*, cu suf. *-oi*.
Pușpurică
Putanu: gr. *Puta*, cu suf. *-an;* cf. și ucr. *puta* „curele; lanțuri".
Putăceasa: *Putàce*, variantă regională a lui *Putachi* (cunoscut de mine ca nume mic), cu suf. *-easă*.
Putere: *putere* sau, mai degrabă, ucr. *putera* „vas de lemn pentru pregătirea brînzei de oi".
Putileanu < n. top. *Putila* (Bucovina), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Putilovschi: tema este aceeași ca a numelui precedent, și se pare că acest nume arată tot originea locală a posesorului său.
Putină: *putineà* „putină mică, înaltă și strîmtă". Cf. n. top. *Putinele*.
Putineiu: *putinei;* cf. n. top. *Putineiul*.
Putinescu < *Putină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Putinică: *putinică*, diminutiv al lui *putină*.
Putu: pol. *Put;* cf. și bg. *Putev*, *Putov*, a căror temă este *put-*.

Pușanu < n. top. *Pușeni*, *Pușul*, cu suf. *-anu*.

Pușaru: *pușar* 1. „fîntînar"; 2. „muncitor la sondele de petrol; cel care sapă puțuri de petrol".

Pușă: bg. *Putsa*.

Pușică: *Pușă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Pușinelu: *pușinel*, diminutiv al lui *pușin*.

Pușintelea: *Pușintelu* (v. numele următor) sau (și) *pușintel*, (cu suf. *-ea*.

Pușintelu: *pușintel*, diminutiv al lui *pușin*.

Pușoiu: *Pușă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Pușureanu < n. top. *Pușuri*, *Pușureni*.

Pușuri: n. top. *Pușuri*, determinant al unui antroponim propriu-zis, care a fost apoi lăsat la o parte; cf. *Popescu-Pușuri*.

Puzderea: ucr. *puzdrja* „bubuliță; coș".

R

Rab(a): ung. *rab* „sclav"; pt. forma în *-a*, cf. și bg. *Raba*. Cf. n. top. *Raba*.
Rabadan: pare a fi o variantă a lui *Ramadan* (v. mai departe, s.v.).
Rabedea: același cu *Rebedea* (v. mai departe, s.v.), cu *a* > *ă* > *e* (din prima silabă).
Rabega: pol. *Rabiega*.
Rabinschi: pol. *Rabiński*.
Rablic: tema pare a fi *Rab-* (v. mai sus, s.v.). Cf. și *Rablea* (Pașca, p. 309), de la care este posibil un derivat cu suf. *-ic*.
Raboja: *răboj* sau (și) *Răboj* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ea* (devenit *a*, din cauza pronunțării dure a lui *j*).
Rabonțu: tema pare a fi *Rab-* (cf. mai sus, s.v.).
Rabotă: variantă (sau transcriere greșită) a lui *Robotă* (v. mai departe, s.v.).
Rac: *rac* (același cu *Racu;* v. mai jos, s.v.). Cf. totuși pol. *Rak*.
Racaru: același cu *Răcaru* (v. mai departe, s.v.).
Rachi: hipocoristic de la *Tudorachi*. Cf. și gr. *Rakis*. (La Liceul Internat din Iași am avut prof. de Istorie pe *Raki* (Teodor) Vasiliu).
Rachici: *Rac* (v. mai sus, s.v.) cu suf. *-ici*.
Rach(i)eru: *rachier* „cel care prepara sau vindea rachiu"; cf. n. top. *Rachieri*.
Rachileanu < n. top. *Rachel*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rachin: bg. *Rakin*.
Racinede: cf., pt. temă, bg. *Račin*.
Raciu: bg. *Račo;* cf. n. top. *Raciul*.
Raclea: *raclă* „sicriu; ladă sau (și) cutie de lemn", cu suf. *-ea;* cf. și bg. *Raklju*, *Raklev*.
Racmil: cf. pol. *Rachmielewski*, *Rachmielowski*. Tema acestora *(Rahmil)* am cunoscut-o, în copilărie, ca nume mic al unui cetățean tecucean de origine evreiască.
Racoce(a): cf. ung. *Rakotsi*, de la care pare posibil un derivat cu suf. *-ea* (cu *ts*>*č*, ca în *Bistriceanu* < n. top. *Bistrița*).
Racoceanu < n. top. *Racoți;* cf. și *Racoțeanu* (v. mai jos, s.v.).
Racolț(e): *Racolță* (v. numele următor), cu suf. *-(e)a*.
Racolță: cf. *Racocea* (v. mai sus, s.v.), care ar putea fi tema acestuia.
Racoș: ung. *rákos* „bogat în raci"; cf. și n. top. *Racoș* (Ardeal). Ar putea fi și un derivat de la *rac* sau *Rac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oș*. Cf. și pol. *Rakoczy*.
Racota: același cu numele următor; cf. n. top. *Racota*.
Racotă: *rac*, cu suf. *-otă*.
Racoțeanu < n. top. *Racoți*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Racov(e)anu < n. top. *Racova*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Racoviceanu < n. top. *Racovița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Racovițan < n. top. *Racovița* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an*.
Racoviță: pol. *Rakowicz* sau (și) *Rakowietski;* cf. n. top. *Racovița*.
Racovschi: bg. *Rakovski;* cf. și pol. *Rakowski*.
Racu: *rac;* cf. *Rac* (v. mai sus, s.v.) și bg. *Rako*.
Rad: sl. *Rad*.
Rada: sl. *Rada;* ar putea fi și formație românească (fem lui *Radu*).
Radac: srb. *Rădâk*.
Radacovici: *Radac* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.
Radan: sl. *Radan*.
Radcenco: cf. sl. *Radko* și *Radenko* (primul sprijină ipoteza existenței unui sl. *Radčo*).
Radeca: „femininul" ceh. *Radek*.
Radel: bg. *Radel*.
Radencovici: sl. *Radenko*, cu suf. *-ovič*.
Radenovici: sl. *Raden*, cu suf. sl. *-ovič*.
Radeș: bg. *Radeš*.
Radian(u): „masculinul" bg. *Radijana*. Cf. n. top. *Radieni*.
Radianov: *Radian* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov*.
Radina: bg. *Radina*.
Radischi: pol. *Radyński*.
Radiola: cf. sl. *Radelja*, *Radilo*.
Radicon: cf. bg. *Radiko*. Ar putea fi și o transcriere greșită a bg. *Radikov*.
Radiș: sl. *Radiš;* cf. și *Radeș* (v. mai sus, s.v.).
Radișevschi: bg. *Radiševski*.
Radivon: cf. sl. *Radivoj;* poate, transcriere greșită a acestuia.
Rado: bg. *Rado;* cf. și ung. *radó* „bătăuș".
Radocea: *Radu* (sau sl. *Rado*), cu suf. *-ocea;* cf. *Bratocea* < *Bratu* + *-ocea*.
Radof: bg. *Radov*.
Radomin: greșeală de transcriere pentru *Radomir* (v. numele următor)?

Radomir: sl. *Radomir;* cf. n. top. *Radomir.*
Radomirescu < *Radomir* (v. numele precedent); cf. n. top. *Radomireşti.*
Radomschi: pol. *Radomski.*
Radonici: sl. *Radonits.*
Rados: transcriere greşită pentru *Radoş* (v. mai jos, s.v.); cf. totuşi sl. *Radosin.*
Radoslav: sl. *Radoslav.*
Radoslavescu < *Radoslav* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Radoslaw: acelaşi cu *Radoslav.*
Radoste: bg. *Radost.*
Radoş: sl. *Radoš;* cf. n. top. *Radoşi.*
Radov: acelaşi cu *Radof(f)* (v. mai sus, s.v.).
Radovan: bg. sau (şi) rus. *Radovan;* cf. n. top. *Radovanul.*
Radoveanu: acelaşi cu numele precedent.
Radovicescu < *Radovici* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Radovici: sl. *Radovič, Radovits.*
Radovoi: sl. *Radivoj.*
Radu: acelaşi cu *Rad* şi *Rado* (v. mai sus, s.v.); cf. şi sl. *Radul.*
Raduca: bg. *Raduka.*
Radulian: pare a fi o formaţie artificială de la *Radu(l)*, cu suf. *-eanu* (echivalent al lui *-escu*) modificat, cu intenţie, în *-ian* (bisilabic). Pentru formaţie, cf. *Petrulian* (v. la *P*, s.v.).
Radulovici: bg. *Radulov*, cu suf. *-(ov)ič.*
Radumic: cf., pentru temă, sl. *Radom(a).*
Raduslav: acelaşi cu *Radoslav* (v. mai sus, s.v.).
Radvanski: pol. *Radwański.*
Raevschi: bg. *Raevski* sau (şi) pol. *Rajewski.*
Rafa: pol. *Rafa.*
Rafael: nume calendaristic (la catolici); cf. bg. *Rafael(o).*
Rafail(ă): acelaşi cu numele precedent; cf. ucr., rus. *Rafail* şi n. top. *Rafaila.*
Rafailescu < *Rafail* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Rafalet: gr. *Rafaletos, Rafaletu.*
Rafila: bg. *Rahila* (cu *h* > *f* prin hipercorectitudine fonetică).
Rafira: acelaşi cu numele precedent (*l* > *r* sub influenţa lui *Zamfira* etc.).
Rafiroiu < *Rafira* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Rafiu: gr. *Rafios, Rafiu.*
Raftopol: gr. *Raftopulos, Raftopulu.*
Ragala
Ragea: *(a) rage*, cu suf. (neaccentuat) *-ea*, foarte frecvent în porecle *(Buftea, Mucea* etc.); cf. şi ung. *ragya* „ciupitură de vărsat, cicatrice".
Ragnea: *rägni*, variantă a lui *(a) răcni*, cu suf. *-ea;* cf. *Regneală* (v. mai departe, s.v.).
Rah(u): bg. *Raho.*
Rahău: cf., pt. temă, numele precedent. Cf. şi n. top. *Răhău* (Ardeal).
Rahmistriuc: ucr. *rahmister* „calculator", cu suf. ucr. *-juk.*
Rahnea: bg. *Rahni;* cf. şi bg. *Rahna.*
Rahotă: tema este, se pare, antroponimul *Rah(u)* (v. mai sus, s.v.).
Rahovan: acelaşi cu numele următor.
Rahoveanu < n. top. *Rahova*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rahovschi: bg. *Rahovski.*
Rai(u): bg. *Rajo.*
Raianu < n. top. *Rai(ul);* cf. şi sl. *Rajan.*
Raica: bg. *Rajka.*
Raican: cf. n. top. *Raican*, care, la început, va fi fost determinantul unui antroponim propriu-zis.
Raicea: bg. *Rajča.*
Raicev: bg. *Rajčev.*
Raiciu: bg. *Rajčo;* cf. n. top. *Valea Raiciului.*
Raiciulescu < *Raiciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Raicopol: tema este *Raik-* (cf. mai jos *Raicu*), iar *-opol*, echivalentul semantic al lui *-escu.*
Raicor: pare a fi o greşeală de transcriere pentru *Raicov* (v. mai sus, s.v.).
Raicovescu: derivat de la un *Raicov*, absent în fişierul meu, sau, mai degrabă, bg. *Rajkovski*, al cărui sufix a fost înlocuit prin echivalentul lui, *-escu;* cf. şi *Raicovici* (v. mai jos, s.v.).
Raicoviceanu: *Raicovici* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Raicovici: bg. *Rajkovič.*
Raicu: bg. *Rajko;* cf. n. top. *Raicul.*
Raiculeanu: *Raicu(l)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Raiculescu < *Raicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Raier: germ. *Reiher* „bîtlan"; „stîrc".
Rain(u): bg. *Rajno.* Ar putea fi, uneori, şi germ. *R(h)ein.*
Rainea: *Rain* (v. numele precedent) cu suf. *-ea;* cf. şi bg. *Rajna, Rajni.*
Rainer: pol. (< germ. *Rainer*) *Rajner.*
Rainic: bg. *Rajniko.*
Rainof: bg. *Rajnov.*
Raiovici: bg. *Rajovičin.*
Raischi: pol. *Rajski.*
Raita: *raită*, în locuţiunea verbală *a da raita;* cf. şi pol. *Raiter.*
Raizu: pol. *Raiza* (?)
Rajnov: cf. n. top. *Rîşnov* (Ardeal), cu *î* scris *â*, dar fără semnul diacritic.
Rakas: ung. *rakás* „mulţime, grămadă". Dacă *-as* este transcriere greşită a lui *-oş*, avem a face cu grafia originară a lui *Racoş* (v. mai sus, s.v.).
Ra(l)lea: forma „românizată" a gr. *Ralli(s)* (v. mai departe, s.v. *Ralli*). Cf. şi bg. *Ralja.* Cf. n. top. *Ralea-Poienarul.*
Ralescu < *Ralea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Ral(l)et: tema este aceeași cu a numelor precedente; pentru finală *(-et)*, cf. gr. *Ralatos, Ralatu, Rallitsos.* Cf. n. top. *Raletul.*
Ralev: bg. *Ralev.*
Ralliade: cf., pentru temă, gr. *Rallia(s).* De altfel, și sufixul e tot grecesc.
Ralițel: genitivul numelui mic fem. *Ralița* (< bg. *Ralitsa*). Cf. și *raliță*, variantă a lui *rariță* „unealtă agricolă asemănătoare cu plugul".
Ralițescu < *Ralița* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ralli: gr. *Rallis, Ralli.*
Rally: același cu numele precedent.
Ramadan(i): *ramadan*, variantă a lui *ramazan* 1. „a noua lună a anului musulman"; 2. (fig. și glumeț) „stomac". Cf. n. top. *Ramadanul.*
Ramașcanu: același cu *Romașcanu* (v. mai departe, s.v.).
Ramba: Pașca, p. 311, care are varianta *Rimba*, invocă verbul *a se rimboi* „a se strîmba". Cf. și *Rimbu* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Ramba.*
Rambă: același cu numele precedent.
Rambela: cf. numele precedent.
Rambulea: cf. numele precedente.
Ramocea: cf., pentru temă, *ram* „ramură", bg. *Ramo* și numele următor.
Ramoiu: *ram* (v. numele precedent) și bg. *Ramo*, cu suf. *-oiu.*
Ramonceanu < n. top. ung. *Ramóts*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ramonțian: același cu numele precedent.
Rampă: *rampă* „loc de trecere peste linia ferată" (?)
Rampea: *Rampă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Ramură: *ramură.*
Ranacu: bg. *Rano* sau (și) *Rana*, cu suf. *-ac.*
Ranca: bg. *Ranka.*
Rancea: bg. *Ranča.*
Ranciog: cf. bg. *Rančov*, al cărui *-ov* a putut fi „asimilat" cu *-og* (cf. n. top. *Topologul* < sl. *Topolov*).
Rancov: bg. *Rankov.*
Rancu: bg. *Ranko.*
Randonescu: gr. *Ranton*, cu suf. *-escu.*
Ranet(e): bg. *Rano* sau (și) *Rana*, cu suf. *-ete.*
Ranetescu < *Ranete* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ranet(t)i: același cu *Ranete* (v. mai sus, s.v.).
Rang(u): bg. *Rango.* Ar putea fi, uneori, și ung. *rang* (< germ. *Rang*). Cf. n. top. *Rangul.*
Rang(e)a: bg. *Randža*; cf. și *Rangiu* (v. mai sus, s.v.).
Ranga: bg. *Ranga;* cf. n. top. *Ranga.*
Ranghel: *Rang(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*
Rangiu: bg. *Randžu.*
Ranici: bg. *Rano* sau (și) *Rana*, cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Ranițescu < *raniță* (?); cf. și numele precedent.
Ranta: același cu numele următor. Cf. n. top. *Ranta* (Ardeal).
Rantă: cf. *rantău* „epitet dat unui om lacom" și (sau) *rante* „manta călugărească".
Ranteș: *Ranta* (v. mai sus, s.v.) (de fapt, apelativul care-i stă la bază), cu suf. *-eș;* cf. și *rantáș*, variantă a lui *rîntaș* „făină prăjită în grăsime".
Ranța: bg. *Rantsa.*
Rapaz: cf. gr. *Rapatzis.*
Rapăn: *rapăn.*
Rapcea: „femininul" bg. *Rapčo.*
Rapciuc: pol. (< ucr.) *Rapczuk.*
Rapesi: gr. *Rapezi(s).*
Rapițeanu: *rapiță*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Ar putea fi și *Răchițeanu* (< n. top. *Răchiți*), cu *chi-* > *pi*, prin hipercorectitudine fonetică.
Raportaru: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Raportoru;* cf. și bg. *Raportov.*
Rapostescu
Rapotan: cf. *rapotine*, variantă a lui *răpotin* „numele unei sărbători populare".
Rapotaru: tema este aceeași ca a numelui precedent; cf. și *Raportaru* (v. mai sus, s.v.).
Rapoțescu: cf., pentru temă, ung. *raponts* „numele unor plante".
Rarău: *rarău* „numele unei păsări răpitoare". Cf. n. top. Rarăul.
Rareș: *rareș* „cu barba rară"; spînatic". Cf. n. top. *Rareșul.*
Rarinca: bg. *Ralinka.*
Rarincescu < *Rarinca* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Rariță: *rariță* „o unealtă agricolă".
Rarițel: același cu *Ralițel* (v. mai sus, s.v.).
Raru: *rar* „(despre persoane) care efectuează acțiuni într-un timp mai lung decît în mod obișnuit".
Raruca: același cu *Raluca* (nume mic feminin).
Rarucu: „masculinul" numelui precedent. Ar putea fi și un diminutiv cu suf. *-uc* de la *rar* (v. mai sus s.v., *Raru*); în această ipoteză *Raruca* este femininul lui *Rarucu.*
Rasă: bg. *Rasa;* cf. n. top. *Rasa.*
Rascol: *rascol*, variantă a lui *răscol* „nume a mai multor obiecte de uz curent".
Rascorache: același cu *Lascorache.*
Raschitor: același cu *Rășchitor* (v. mai departe, s.v.).
Raslăianu < n. top. ung. *László*, cu *l-* > *r* (cf. *Rascarache;* v. mai sus, s.v.).
Rasoi(u): *Rasu* sau (și) *Rasă*, cu suf. *-oiu.*
Rasolea: *rasol*, cu suf. *-ea.*
Rasoviceanu<n. top. *Rasovița*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rastocianu: același cu *Răstoceanu* (v. mai departe, s.v.).

Rasu: bg. *Raso;* ar putea fi cîteodată și *ras*, part. lui *(a) rade*.
Raszillier
Rașca: bg. *Raška* sau (și) pol. *Raszka;* cf. și *rașcă* „numele unei unelte". Cf. n. top. *Rașca*.
Rașcu: hipocoristic de la *Toderașcu;* cf. și bg. *Raško, Račko*, pol. *Raszko*.
Rașeev: bg. *Rašeev*.
Rașoagă: *rașă = haras* 1. „lînă de merinos colorată"; 2. „stofă de lînă", cu suf. *-oagă*.
Rașpă: *rașpă*, variantă a lui *rașpel* „pilă de oțel".
Ratușnei: ucr. *ratušnij* „membru al administrației comunale" sau (și) pol. *Ratuszny*.
Raț: ung. *ráts* „sîrb".
Rața: același cu numele următor; cf. și pol. *Ratsa*. Cf. n. top. *Rața*.
Rață: *rață*.
Rațiu: același cu *Raț* (v. mai sus, s.v.) „articulat" și cu ț muiat.
Rau: germ. *Rau(h)*.
Rauca: același cu numele următor.
Raucă: *raucă* 1. „mîrțoagă"; 2. „un pește".
Raud: cf. germ. *Raude* „coaja de pe bube".
Raul: fr. sau (și) it. *Raoul;* ar putea fi și *rău* (cf. *Rău*, v. mai departe, s.v.), cu grafia pretins etimologică. Cf. și *Rau* (v. mai sus, s.v.).
Raulea: același cu *Răulea* (v. mai departe, s.v.).
Raulescu < *Raul(ea)* (v. numele precedente), cu suf. *-escu*.
Rauș: pol. *Rausz* (<germ. *Rausch*).
Rauțchi: tema este aceeași cu numele următor; cf. totuși și pol. *Rautszko*.
Rauți: același cu *Răuț(u)* (v. mai departe, s.v.).
Ravanis: gr. *Ravanis*.
Ravar(i)u: același cu *Răvaru* (v. mai departe, s.v.).
Ravas: același cu numele următor; *-s* e grafie etimologică (ung. *rovás*).
Ravaș: *răvaș*.
Ravența: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Rovența* (v. mai departe, s.v.).
Ravigan < n. top. *Reviga* (?)
Raviliuc: cf. pol. *Rawlik*, al cărui suf. *-ik* a fost înlocuit prin ucr. *-juk*.
Ravlim: bg. *Ravelin*.
Ravliuc: același cu *Raviliuc* (v. mai sus, s.v.).
Razachescu: *razachie* „soi românesc de viță de vie" (va fi existînd și ca apelativ), cu suf. *-escu*.
Razachiu: *razachie* (v. numele precedent), cu suf. *-iu* (echivalent al lui *-escu*).
Razi: gr. *Razi(s)*.
Razim: *razim*, variantă a lui *reazem*.
Raznicluc: cf., pentru temă, pol. *Raznik*.
Razorea: *răzor*, cu suf. *-ea*.
Razu: gr. *Razu;* cf. numele următor.
Razus: gr. *Razos*.
Razvodovschi: pol. *Rozwadowski*.
Răbădan: același cu *Ramadan* (v. mai sus, s.v.) (?)
Răbîca: cf. ung. *robaj* „zgomot" și n. top. *Răbîia*.
Răboacă: acest nume pare a fi un dublet al celui următor, întrucît și tema (*răb-* < ung. *rab* „sclav" sau rom. „rob") și suf. sînt identice (*-oacă* e fem lui *-oc*, și acesta, variantă a lui *-og* sau invers).
Răboga: v. cele spuse la numele precedent.
Răboj: *răboj*.
Răbuială: *răbuială* „unsoare preparată din păcură".
Răbuianu < n. top. *Răbîia*, cu suf. *-anu*.
Răcan(u): *răcan* „recrut" (depreciativ).
Răcar(u): *răcar* „persoană care se îndeletnicește cu prinderea sau cu vînzarea racilor". Cf. n. top. *Răcari*.
Răcașu: *răcaș* 1. „grămadă de trunchiuri de copaci"; 2. „lucruri depozitate vraiște; dezordine (în casă sau în gospodărie)".
Răcăciuni: n. top. *Răcăciuni*, determinantul unui apelativ, dar folosit singur.
Răcănel: *răcănel* „brotac". Cf. n. top. *Răcănei*.
Răcăreanu < n. top. *Răcari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Răcășan(u): același cu numele următor.
Răcășean(u) < n. top. *Racăș* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Răcătăianu < n. top. *Răcătău*, cu suf. *-eanu*.
Răcăteș: tema este aceeași cu a numelui precedent (< ung. *rakató*). Nu mi-i clară încă derivarea cu suf. *-eș* de la un toponim.
Răcăuțanu < n. top. *Răcăuți*, cu suf. *-anu*.
Răceală: *răceală*.
Răcean(u): același cu *Receanu* (v. mai departe, s.v.) sau (și) < n. top. *Răcea, Răceni*.
Răcenț: cf. pol. *Reczjński*.
Răceu: bg. *Račev;* cf. și n. top. ung. *Récse*.
Răchieru: același cu *Rachieru* (v. mai sus, s.v.).
Răchitan < n. top. *Răchita* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an*.
Răchită: *răchită*.
Răchiteanu < n. top. *Răchita* sau (și) *Răchiteni*.
Răchitoasa: n. top. *Răchitoasa*, determinant al unui antroponim propriu-zis, dar folosit fără acesta.
Răchitovan(u) < n. top. *Răchitova* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an(u)*.
Răchiț(e)anu < n. top. *Răchiți*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Răcilă: *răcilă* „unealtă cu care se prind racii"; cf. n. top. *Răcila*.
Răciulă: același cu numele precedent; cf. și *răciună* „nume dat mai multor plante". N. top. *Răciuleni* are drept temă acest antroponim.
Răclaru: *răclar* „persoană care face racle [sicrie]".

Răcman: ung. *rékmány* „murdar; necrescut". Cf. și *Regman* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Răcmanul.*
Răcoiu < *Racu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Răcșan(u) < n. top. *Racșa* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Răcuci(u) < *Racu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uci.*
Rădac: sl. *Radak;* cf. și *Radac* (v. mai sus, s.v.).
Rădan: bg. *Radan.*
Rădana: bg. *Radana.*
Rădăceanu: *Radac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rădăcină: *rădăcină.*
Rădăcineanu < *Rădăcină* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Rădăcinești,* care provine dintr-un apelativ *rădăcină.*
Rădăioș: același cu *Rădoiaș* (v. mai jos, s.v.).
Rădănuți: *Rădan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț; -i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț.* Ne putem gîndi și la un *Rădănuța,* diminutiv al lui *Rădana* (v. mai sus, s.v.), al cărui genitiv ar fi *(a) Rădănuții.*
Rădășanu < n. top. *Rădășeni.*
Rădău: ung. *radó* „bătăuș".
Rădăuceanu < n. top. *Rădăuți,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rădăuțanu: același cu numele precedent.
Rădăvan: același cu *Radovan* (v. mai sus, s.v.).
Rădăvoi: bg. *Radivoi.*
Rădeacă: *Rada* sau (și) *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eacă,* fem. lui *-eac.*
Rădeanu < n. top. *Rădeana* sau (și) *Rădeni;* ar putea fi uneori și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu,* de la *Radu* (v. mai sus, s.v.).
Rădescu < *Radu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Rădești.*
Rădilă: bg. *Radila;* cf. n. top. *Radila.*
Rădilescu < *Rădilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Rădină: bg. *Radina;* cf. n. top. *Rădinești.*
Rădiță: *Rada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Rădiuță: *Rada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Rădoacă: *Rada* sau (și) *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. augmentativ *-oacă,* fem. lui *-oc.*
Rădoaia: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaia;* cf. n. top. *Rădoaia.*
Rădoaie(i): genitivul numelui precedent.
Rădoane: cred că e același cu *Rădoaie* (v. mai sus, s.v.); *n,* de fapt *ń,* arată originea lui bănățeană.
Rădoci: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-oci.*

Rădo(i)escu < *Rădoi* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Rădoi(u): *Radu* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Radoj.*
Rădoiaș: *Rădoi* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș;* cf. și *răduiaș,* diminutiv al lui *rădui* „colțișor de pădure".
Răduc(u): *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc;* cf. și bg. *Raduk.* Cf. n. top. *Lacul Răducului.*
Răduca: *Rada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă;* cf. și bg. *Raduka.*
Răducan(u): bg. *Radukan.*
Răducă: același cu *Răduca* (v. mai sus, s.v.).
Răducăniță: *Răducan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Răducea: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ucea,* fem. lui *-uci;* cf. și bg. *Radučo,* care va fi avînd alături un fem. *Raduča.*
Răducia: același cu numele *precedent.*
Răducioiu: *Răduc(a)* sau (și) *Răducea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Răduescu: același cu *Rădoiescu* (v. mai sus, s.v.); cf., pentru temă, și bg. *Raduj.* Cf. n. top. *Răduești.*
Răduică: *Radu* sau (și) *Rada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uică.*
Rădulea: *Radu* sau (și) *Rada* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ulea;* cf. și sl. *Radula.* Cf. n. top. *Rădulea.*
Răduleanu: *Rădulea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rădulescu < *Radu(l)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Rădulești.*
Răduleț: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț;* cf. n. top. *Rădulețul.*
Rădulică: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ulică.*
Rădună: bg. *Raduna.*
Rădunea: *Radună* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Rădureanu: dacă *-r-* e o greșeală de transcriere pentru *n,* avem un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu* de la numele precedente.
Răduslăvescu: același cu *Radoslavescu* (v. mai sus, s.v.).
Răduș: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Răduț: *Radu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Răduță: același cu numele precedent.
Răduțeanu: *Răduț(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răduțescu < *Răduț(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Răduțești.*
Răduți(u): același cu *Răduț* (v. mai sus, s.v.), cu *i,* care arată pronunțarea „moale" a lui *ț* precedent și cu „articol".
Răduțoiu: *Răduț(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Rădvan: pol. *Radwan;* cf. și *rădvan* „trăsură de lux închisă".
Răescu < *Rai(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Răfan < bg. *Rafo* (?)
Răfăilă: același cu *Rafail(ă)* (v. mai sus, s.v.).
Răgăceanu: *răgace* „rădașcă" (o insectă), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răgălie: *răgălie* „rădăcină ieșită din pămînt a unor plante"; (fig.) „epitet depreciativ dat unui om mic de statură".
Răghina: *Reghina* (nume mic feminin) < bg. sau (și) rus. *Regina.*
Răgoază: „femininul" numelui următor; cf. n. top. *Răgoaza.*
Răgoz: același cu *Rogoz* (v. mai departe, s.v.).
Răgulin: același cu *Drăgulin* (v. la *D,* s.v.). (?)
Răhăianu < n. top. *Răhău* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Răican(u): *Raicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an;* cf. și n. top. *Raican, Răicani* (Ardeal).
Răiceanu: *Raiciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răiciuleanu: *Raiciu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răiciulescu < *Raiciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Răiculescu < *Raicu* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Răiculești.*
Răiescu < *Rai(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Răileanu: *răilean* „locuitor al unei raiale".
Răilescu: bg. *Rajlo,* cu suf. *-escu.*
Rămenei: cf., pentru temă, bg. *Ramenkov.*
Rămescu: bg. *Rami* sau (și) *Ramo,* cu suf. *-escu;* cf. și *Ramocea, Ramoiu* (v. mai sus, s.v.).
Rămneanțu: cf. n. top. *Ramna* (Banat), cu suf. s.cr. *-eanț,* care arată originea locală.
Rămoiu: bg. *Ramo* (< *Avram*), cu suf. *-oiu;* cf. *Rămescu* (v. mai sus, s.v.).
Rămureanu < n. top. *Rămurenii* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Răncău: *răncău,* variantă a lui *rîncău;* 1. „animal rîncaci"; 2. „junc de doi ani"; 3. (fig.) „lubric, libidinos".
Răncioagă: variantă feminină, absentă în dicționare, a lui *rănciog* „oiște (la cotiga plugului)".
Rănjea: bg. *Răndžev* (?); cf. și *a (rănji),* variantă a lui *rînji.*
Rănescu: bg. *Rana,* cu suf. *-escu;* cf. și *Renescu* (v. mai departe, s.v.).
Răpan: același cu *Repan* (v. mai departe, s.v.); ar putea fi și < n. top. *Rîpa* (Ardeal).
Răpășan < n. top. *Ripaș* (< ung. *Répás*) (Ardeal), cu suf. *-an.*
Răpcău: *răpcă,* variantă a lui *rîpcă* „ramură (uscată) a viței de vie", cu suf. *-ău.*
Răpciugă: *răpciugă.*
Răpeanu: același cu *Ripeanu* (v. mai departe, s.v.); *ă* este, de fapt, *â.*
Răpiceanu: același cu *Răpițeanu* (v. mai jos, s.v.).
Răpigă: *răpigă,* variantă a lui *ripidă* „un obiect religios".
Răpițeanu: *rapiță,* cu suf. (antroponimic) *-eanu;* ar putea fi același cu *Răchițeanu* (v. mai sus, s.v.), prin hiperurbanism fonetic.
Răpotică: cf. *răpotin(ă)* „numele unei sărbători populare".
Răpunțeanu: ung. *raponts* „nume al mai multor plante" (existent, probabil și ca toponim sau antroponim), cu suf. *-eanu.*
Răreanu: *Raru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răsbășanu: cf. pentru temă vb. *(a) răzbi.*
Răscacea: *(a) răscăci* „(despre oameni) a se crăcăna".
Răschip: ucr. *röskip* „vrajbă, zizanie".
Răscoală: *răscoală.*
Răscol: *răscol* „nume a diverse obiecte".
Răscoleanu: *Răscol* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Răscolescu < *Răscol* sau (și) *Răscoală* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Răscolești.*
Răsmeriță: același cu *Răzmeriță* (v. mai departe, s.v.).
Răsneanu: *raznă,* variantă a lui *razna,* cu suf. (antroponimic) *-eanu; -s-* pt. *-z-,* grafie pseudoetimologică.
Răsnovan(u): același cu *Roznovan(u)* (v. mai departe, s.v.).
Răsoiu: *Rasu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Răspici: cf., pt. temă, *(a) răspica.*
Răspop(a): *răspop(ă)* „persoană căreia i s-a luat calitatea de preot"; cf. n. top. *Răspochi (Răspopi).*
Răsteanu < n. top. *Rast(i),* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Răstoacă: *răstoacă* „vîrtej produs în locul unde o apă curgătoare puțin adîncă trece peste prund și peste bolovani"; cf. n. top. *Răstoaca.*
Răstoceanu < n. top. *Răstoaca,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Răsturnoiu: *(a) răsturna,* cu suf. *-oi* (cf. *pisoi* < *pisa, usturoi* < *ustura* etc.).
Răsuceanu < n. top. *Răsuceni.*
Răsureanu < n. top. *Răsurile,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rășanu < n. top. *Rași* sau (și) *Rășani.*
Rășcanu: același cu *Rîșcanu* (v. mai departe, s.v.).
Rășcănescu < *Rășcanu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Rășcău: bg. *Račkov;* cf. și *roșcău* „roșcat", roib" (despre cai).
Rășchitor: *rășchitor* „unealtă folosită la prelucrarea lînii".
Rășcu: bg. *Răčko.*

Răș(l)nescu < *Rășină* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Rășică: *rășiță*, variantă a lui *rișiță* 1. „agriș"; 2. „coacăz" (cu înlocuirea lui *-iță* prin echivalentul lui funcțional *-ică*, (ambele, sufixe diminutivale).
Rășina: același cu *Rășină* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Rășina*.
Rășinaru: *rășinar* „persoană care se ocupă cu extragerea sau cu vînzarea rășinii"; cf. n. top. *Rășinari*.
Rășină: *rășină*.
Rătan: *rătan*, variantă a lui *rîtan* 1. „(om) grosolan, necioplit"; 2. „recrut, răcan".
Rătăcitu: *rătăcit*; cf. n. top. *Rătăcitul*.
Rătescu < n. top. *Rătești*.
Rătez: *rătez* „închizătoare primitivă". Cf. n. top. *Rătezul*.
Rătianu: cf. *Rătescu* (v. mai sus, s.v.), a cărui temă este identică cu a acestuia.
Rătundu: *rătund*, variantă a lui *rotund*.
Rățășcu: același cu numele următor.
Rățescu < *Rață* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Rățincu: cf., pentru temă, pol. *Ratsino*.
Rățoi(u): *rățoi*. Cf. n. top. *Rățoiul*.
Rățuscă: *rățușcă*.
Rău(l): *rău*.
Răucea: *Răuț(ă)* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ea*.
Răucescu < *Răuț(ă)* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Răucești*.
Răulea: *Rău(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Răulescu < *Răulea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Răus: același cu *Reus* (v. mai departe, s.v.); cf. n. top. *Răuseni*.
Răuschi: același cu *Rauțchi* (v. mai sus, s.v.).
Răușan: pare a fi un derivat, cu suf. toponimic *-(e)an(u)*, de la forma maghiară *Rósa* a n. top. *Roșia* (Ardeal). Cf., pentru *ó* > *ău*, *Tăutu* < ung. *Tot* (v. la *T*, s.v.).
Răut(u): germ. *Roth*.
Răutzoiu: *Răuț(ă)* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Răuț(u): *răuț*, diminutiv al lui *rău*.
Răuța: același cu numele următor; cf. n. top. *Răuța*.
Răuță: variantă a lui *Răuț(u)* (v. mai sus, s.v.).
Răuțariu: *Răuț* (v. ma sus, s.v.), cu suf. *-ar*.
Răuțescu < *Răuț(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Răuțiu: același cu *Răuț(u)* (v. mai sus, s.v.).
Răvar(u): *răvar* 1. „unealtă ciobănească"; 2. „vas de lut sau de tinichea sau de lemn".
Răvaș: *răvaș* „crestătură pe un lemn special, cu valoare de semn; act, dovadă".
Răvăruț: *Răvar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Răvășel: *răvășel*, diminutiv al lui *răvaș* (v. mai sus, s.v. *Răvaș*). Cf. n. top. *Răvășel* (Ardeal).
Răvășilă: *(a) răvăși* „a răscoli; a împrăștia", cu suf. *-ilă*.
Răveanu < n. top. ung. *Rév* (= rom. *Vad*, Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*
Răvescu: bg. *Reva* sau (și) pol. *Rawa*, cu suf. *-escu*.
Răvigan < n. top. *Reviga*, cu suf. *-an*.
Răvoi(u): cf., pentru temă, *Răvescu* (v. mai sus, s.v.).
Răvoianu: *Răvoi(u)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Răzăială: *(a) răzui*, cu suf. *-eală*.
Răzășanu < n. top. *Răzeșu*, cu suf. *-anu*.
Răzășoiu < *Răzășu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Răzășu: *razăș*, variantă a lui *răzeș* „moșnean".
Răzbescu: tema este *(a) răzbi;* mi se pare de neînțeles combinarea ei cu suf. *-escu* (acesta cere un nume propriu ca punct de plecare). Cf. numele următor, al cărui sufix a putut fi înlocuit prin *-escu*.
Răzbiși: *răzbici* 1. „ceatlău"; 2. „unealtă de dogărie" (cu *č* > *š* și apoi *ș* muiat).
Războiu: *război*.
Răzlog: *răzglo* 1. „scîndură groasă"; 2. „șindrila care se îmbucă"; 3. „stănog".
Răzmeriță: *răzmeriță* „război, răscoală".
Răznoveanu: același cu *Roznovan(u)* (v. mai departe, s.v.).
Răznuță: *răznuță*, variantă a lui *rîznuță*, diminutiv al lui *rîznă* „vagonet folosit la transportul materialului extras dintr-o mină".
Răzoare: variantă (cu *-ă* > *-e* din cauza pronunțării „moale" a lui *r*) a lui *razoară* = = *răzor*. Cf. n. top. *Răzoarele*.
Răzuș: *răzuș* 1. „daltă"; 2. „otic".
Răzvan: același cu *Rădvan* (v. mai sus, s.v.).
Răzvănescu < *Răzvan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Reaboi(u): același cu numele următor (*-ov* înlocuit prin *-oi*).
Reabov: bg. *Rjabov*.
Rebac: ucr. *ribak* „pescar". Cf. *Ribacov* (v. mai departe, s.v.).
Rebdev: cf. *Rebedeu* (v. mai jos, s.v.).
Rebedea: cf. *rebedenie*, variantă a lui *rubedenie*.
Rebedeu: cf. numele precedent și *Rebdev* (v. mai sus, s.v.) Să fie *derbedeu*, cu o metateză complexă?
Rebegea: *(a) rebegi*, cu suf. *-ea*.
Rebei: cf. pol. *Rebejko*.
Rebenciuc: ucr. *Rybenčuk*.
Rebengiuc: același cu numele precedent.
Rebiza: *răbiză* „coacăză, agrișă".
Rebizant: cf. numele precedent (cu finală greu de explicat).

Reboc: cf. *Rebac* (v. mai sus, s.v.), cu temă identică.
Rebogen
Rebreanu < n. top. *Rebra* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rebrișoreanu < n. top. *Rebrișoara* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rebușabcă: același cu numele următor.
Rebușapcă: rus. *Rjabošapka*.
Recea: *rece;* cf. n. top. *Recea*.
Recean(u) < n. top. *Recea*, cu suf. *-an(u)*.
Rechedi: cf., pentru temă, gr. *Rekes*.
Rechitan < n. top. *Răchita* (Ardeal); cf., pentru *ă* > *e*, *Rechitova* (Ardeal).
Recu: bg. *Rekov*.
Redeș: *redeș* „(despre oameni) înalt".
Rediuc: cf., pentru temă, ucr. *rjad* „șir, rînd".
Redlow: cf. bg. *Radlov*.
Rednic: cf., pentru temă, ucr. *rjadnij* „îngrijit".
Referendaru: *referendar* „referent".
Refic: pare a fi o variantă necunoscută dicționarelor, a lui *refec* „un fel de cusătură".
Regalia: *răgălie* 1. „rădăcină"; 2. „desiș de rădăcină", cu grafie pseudoetimologică.
Regep: tc. *reğep* „a șaptea lună a anului lunar arab"; cf. *Iuliu*.
Reghea: pol. *Rege* sau (și) ung. *rege* „poveste, legendă"; cf. și n. top. *Reghea*.
Reghean < n. top. *Reghea* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Regheriu: pare a fi un derivat („nume de agent"), cu suf. *-ar* (> *er*, sub influența lui *i* precedent), de la *reghie* „act, autorizație".
Reghian: același cu *Reghean* (v. mai sus, s.v.).
Reghini: pol. *Regini;* cf. n. top. *Reghinești*.
Reghiș: ung. *reges* „cîntăreț ambulant".
Regilian: cf., pentru temă, *răgilă* (cu *ă* > *e*) variantă a lui *ragilă* „o unealtă".
Regiu: variantă regională, absentă în dicționare, a lui *rediu* „pădure (mică și tînără)".
Reglașiu: cf., pentru temă, *reglă*, variantă a lui *riglă* „numele a două piese ale unor obiecte de gospodărie".
Regleanu: același cu numele următor, al cărui suf. *-ovski* a fost înlocuit prin *-eanu*. Cf. și bg. *Răglev*. Ar putea fi și un derivat cu suf. *-eanu* de la *reglă* (v. mai sus, s.v. *Reglașiu*).
Reglovski: pol. *Rychlowski*.
Regman: sg., neatestat, al lui *răgmani*, varianta lui *rohmani* „blajini" (credință populară).
Regneală: pare a fi un derivat, necunoscut dicționarelor, de la *(a) răoni;* pentru partea fonetică, cf. varianta *răgni* și prefacerea frecventă a lui *ă* în *e* după *r*.
Regulatu: *regulat;* cf. și gr. *Regulis*, pol. *Regula*, germ. *Regula*.
Reguș: pol. *Regus*.
Regușilă: *(a) reguși*, variantă a lui *răguși*, cu suf. *-ilă*.
Reileanu: același cu *Răileanu* (v. mai sus, s.v.).
Reiniciuc: cf. pol. *Rejniak*, al cărui suf. *-iak*, de origine ucraineană, este sinonimul funcțional al ucr. *-čuk*.
Reișu
Reiu: pol. *Rey*.
Relea: același cu *Reli* (v. mai jos, s.v.).
Relevici: pol. *Relewicz*.
Reli: hipocoristic de la *Aurelia;* cf. bg. *Relju*.
Relinschi: cf., pentru temă, bg. *Relina*.
Relu: hipocoristic de la *Aurel*, *Tudorel* (< *Tudor)* sau (și) gr. *Rellos*, *Rellu*.
Remencu: ucr. *Eremenko*.
Remeș: ung. *rémes* „groaznic".
Remete(a): ung. *remete* „eremit, sihastru".
Remeteanu < n. top. *Remetea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Remiț: *Eremițul* (DO, p. 77), cu apocopa lui *e-*.
Remiuc: ucr. *Jeremiuk*.
Remus: lat. *Remus*.
Renate: it. *Renati* (cf. lat. *Renata*).
Rencea: „femininul" lui *Renciu* (v. numele următor).
Renciu: bg. *Renčo;* cf. n. top. *Renciul*.
Rene(a): bg. *Rene;* cf. n. top. *Renea*.
Renescu < *Rene(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Renga: cf. tc. *reng (renk)* „culoare".
Renghea: bg. *Rengijai;* cf. și *renghi* „păcăleală".
Renghen: cf. ung. *rengeni* „a bubui, a tremura".
Renghic: cf. numele precedent.
Reniceanu < n. top. *Hrăniceni*.
Rentea: *Ranta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Renten: cf. pol. *Rentel*.
Rențea: cf. n. top. *Rențea*. Cf. și *Rencea* (v. mai sus, s.v.).
Renția: același cu numele precedent.
Rențoiu < *Rențea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Reobai: pare a fi același cu *Reaboi* (v. mai sus, s.v.), transcris greșit.
Repan: același cu *Ripan* (v. mai departe, s.v.); ar putea fi și un derivat cu suf. *-an* (= *-eanu*) de la n. top. *Répa* (Ardeal) < rom. *Ripa*. Cf., totuși, și gr. *Repana(s)*, *Repani(s)*.
Repanovici: derivat, cu suf. sl. *-ovič*, de la *Repan* (v. numele precedent).
Repcenco: cf., pentru temă, ucr. *repčin* „o plantă" și pol. *Repczyński*.
Repciu: bg. *Repčo*.
Repciuc: v., pentru temă, cele spuse mai sus, s.v. *Repcenco;* ar putea fi și o variantă a lui *Ripciuc* (v. mai departe, s.v.).

Repea: ung. *répa* „sfeclă", cu suf. *-ea;* cf. și gr. *Rep(p)a(s).*
Repede: *repede;* cf. n. top. *Repedea.*
Repețeanu: același cu numele următor.
Repezeanu < n. top. *Repedea.*
Repeziș: *repeziș.*
Repof: bg. *Repov.*
Repta: pare a fi un toponim, judecînd după numele unui mitropolit al Bucovinei *Vladimir de Repta.*
Resa: bg. *Resa.*
Reseanu < n. top. *Reșca* (*s* pentru *ș* poate fi o grafie etimologizantă sau o greșeală de transcriere). Cf. și *Reșcan* (v. mai jos, s.v.).
Resednic: *răsădnic* „răsadniță".
Reslescu: același cu *Rezlescu* (v. mai jos, s.v.).
Resnic: cf., pentru temă, ucr. *rjasnij* „des, stufos", de la care este posibil un derivat cu suf. *-nic* (ar însemna „desiș, pădure").
Restanția: *restanție,* variantă a lui *restanță* „rămășiță".
Restea: gr. *Resti(s).*
Resteanu: *Restea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Reșcan: același cu *Râșcanu* (v. mai sus, s.v.); cf. și numele următor.
Reșceanu < n. top. *Reșca,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Reștea: ung. *rest* „leneș", cu suf. *-ea;* cf. și ucr. *rešt(a)* „rămășiță".
Reștenic(u): cf. numele precedent, de la care, în ipoteza că provine din ucraineană, este posibil un derivat cu suf. *-nic* (cf. mai sus, s.v. *Resnic*).
Retea: ung. *rét* „livadă (cu iarbă); pășune", cu suf. *-ea.*
Reteanu: *Retea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Retegan(ul) < n. top. *Reteag* (Ardeal), cu suf. *-an(ul).*
Retepan: cf. *Rotopan* (v. mai departe, s.v.).
Reteșan < n. top. *Retiș(dorf)* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Retezan < n. top. *Râtez* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Retezar: pare a fi un nume de agent, derivat cu suf. *-ar,* de la *(a) reteza;* cf. *găurariu* < *(a) găuri.*
Retezatu: *retezat;* cf. n. top. *Retezatu.*
Retezeanu: *retez,* variantă a lui *rătez* (cf. *Rătez,* v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rețea: ung. *réce* „rață".
Rețeanu < n. top. *Rețeni* sau (și) *Reț* (Ardeal); cf. și numele precedent.
Rețincu: cf., pentru temă, numele următor (cu suf. ucr. *-enko*).
Rețu: cf. ucr. *retsok* „chițoran". Ar putea fi și gr. *Retzios, Retziu.* Cf. n. top. *Reț* (Ardeal).
Reus: germ. *Reusse* („rus"). Cf. și ucr. *reus* „plîngăreț".
Reuț: același cu *Răuț* (v. mai sus, s.v.).
Revaru: același cu *Răvaru* (v. mai sus, s.v.).
Reven: *reven,* variantă a lui *reavăn.* Cf. și numele următor.
Revenco: rus. (< ucr.) *Revenko* (v. și numele următor).
Revenic: ucr. *revéń* „o plantă", cu suf. *-ic,* sau (și) *reven* (eventual *Reven,* v. mai sus, s.v.), cu suf. (diminutival) *-ic.* Cf. n. top. *Revenicele.*
Revent: *revent* „numele a două plante".
Reveș: ung. *reves* „leneș".
Revereanu: *Revaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Revici: ucr. *révan* „plîngăreț", cu suf. (sl.) *-ič.*
Revitea: gr. *Revidi(s).*
Reviu: gr. *Revi(s).*
Revnic: ucr. *revnij* „amar; sincer", cu suf. *-(n)ic.*
Rez: gr. *Rezos, Rezu.*
Rezache: *Rez* (v. numele precedent), cu suf. *-ache.*
Rezea: *Rez* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și gr. *Rezes.*
Rezeanu: *Rezea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rezlescu: cf. *rezleț,* variantă a lui *răzleț.*
Rezliuc: pare a fi același cu numele precedent, al cărui *-escu* a fost înlocuit prin ucr. *-juk,* în zone bilingve (româno-ucrainene).
Rezmeriță: același cu *Răzmeriță* (v. mai sus, s.v.).
Rezmuves
Reznic: rus. (< ucr.?) *Reznik.*
Reznicenco: *Reznic* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko.*
Rezolea: *răzol,* variantă a lui *răzor,* cu suf. *-ea;* cf. *Rozorea* (v. mai departe, s.v.).
Rezuș: același cu *Răzuș* (v. mai sus, s.v.).
Rezvedeanu < n. top. *Răzvad,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ribar(i)u: *ribar,* variantă a lui *rîbar* „pescăruș".
Riblea: cf., pentru temă, bg. *Ribolov.*
Ribu: bg. *Ribov;* cf. și bg. *ribo* „pește".
Ric: pol. *Ryk;* cf. și *Ricu* (v. mai jos, s.v.).
Rica: pol. *Ryka;* cf. și *Rică* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi și gr. *Rika.*
Ricasi: cf. gr. *Rikas* și numele următor.
Ricași: n. top. *Recaș* (= ung. *Rékás,* Banat), cu suf. toponimic ung. *-i,* care arată originea locală.
Rică: același cu *Rica* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și un hipocoristic de la *Valeriu* cu suf. *-ică.*
Ricci: it. *Ricci.*
Richea: gr. *Riki(s).*
Richițeanu < n. top. *Richiți, Richițeni.*
Riciu: bg. *Ričo.*
Riconte: același cu numele următor.
Riconti: cf. gr. *Rikoti.*

Ricu: gr. *Rik(k)u;* v. și numele următor.
Ricus: gr. *Rik(k)os.*
Ricuță: diminutiv, cu suf. *-uță*, de la *Ricu* (v. mai sus, s.v.).
Ridiche: *ridiche.*
Riga: gr. *Riga(s)* sau (și) bg. *Riga.*
Rigeriu: it.
Riglea: gr. *Rigli(s);* cf. și *Riglea* (v. mai jos, s.v.) și *riglă.*
Rigos: gr. *Rigos.*
Rigu: gr. *Rigu.*
Rila: gr. *Rilas* sau (și) bg. *Rila.*
Rilea: *Rila* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Rimescu: același cu *Rîmescu* (v. mai jos, s.v.).
Rinea: gr. *Rina(s)* sau (și) bg. *Rina*, cu suf. *-ea.*
Ringheanu: cf., pentru temă, gr. *Ringos, Ringu*, bg. *Ringo* și n. top. *Ringhilești.*
Ringhiopol: cf. numele precedent și gr. *Rigopulos.*
Rioș(e)anu < n. top. *Riioși;* cf., pentru aspectul fonetic, *rios*, variantă a lui *rîios.*
Ripa: gr. *Rip(p)i(s);* ar putea fi și *rîpă*, cu grafie etimologizantă. Cf. n. top. *Ripa* (Ardeal).
Ripan: gr. *Repani(s);* cf. și *Repan* (v. mai sus, s.v.), care provine, mai ușor, fonetic vorbind, din acest nume grecesc.
Ripciuc: rus. (< ucr.) *Ribčuk.*
Ripescu < *Ripa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ripianu < n. top. *Ripa* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ripiceanu < n. top. *Ripiceni.*
Riscu: bg. *Risko.* Ar putea fi și același cu *Hrițcu* (v. la *H*, s.v.).
Risipeanu < n. top. *Risipa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Risipițeanu < n. top. *Risipiți*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Ristache: același cu *Hristache* (v. la *H*, s.v.); cf. și bg. *Ristaki.*
Ristea: același cu *Hristea* (v. la *H*, s.v.); cf. și bg. *Risté, Rista*, gr. *Rista(s).*
Risti: bg. *Risté.*
Ristici: *Risti* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ič.*
Ristinoiu: același cu *Cristinoiu* (v. la *C*, s.v.), care va fi avînd și o variantă cu *h-*, simplă aspirată.
Risto: bg. *Risto.*
Ristoiu: *Ristea, Risto* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ristulescu < *Risto* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Rișavi
Rișca: *rișcă* 1. „nume de jocuri"; 2. „pește mic"; cf. și bg. *Rička.*
Rișcou: bg. *Riškov.*
Rișcu: cf. bg. *Ričev* și *Rešev.*
Riștei: cf. *risteu* și *rășteu*, variantă a lui *resteu.* Ar putea fi și ung. *rest* „leneș", cu suf. *-ei.*
Ritea: bg. *Riti* sau (și) gr. *Ritis.*
Ritir: pol. (< germ.) *Ritter.*
Ritivoiu: pare a fi o variantă a lui *retevei* „bucată de lemn scurtă și groasă", cu schimbarea sufixului (cf., de ex., *reteveu*). Cf. n. top. *Retevoiești.*
Ritu: bg. *Rito.*
Rița: bg. *Ritsa;* cf. și *Riță*, hipocoristic de la *Grigoriță* sau *Toderiță.*
Rițanu < n. top. *Rățeni* (cu *ă* > *e* > *i*).
Rițivoi: același cu *Ritivoiu* (v. mai sus, s.v.), deși *ț* pentru *t* rămîne obscur.
Riț(i)u: gr. *Ritsi(s).*
Riul: gr. *Rios, Riu*, articulat.
Rivalet: fr.
Riveanu: cf., pentru temă, ucr. *riv* „șanț" (existent, poate, și ca toponim).
Rivneac: pare a fi același cu *Revnic* (v. mai sus, s.v.), al cărui sufix *(-ic)* a fost înlocuit prin *-eac* (< ucr. *-jak*).
Rixanda: variantă a lui *Ruxand(r)a.*
Riza: bg. *Riza* sau (și) gr. *Riza(s);* cf. și tătar *Riza.*
Rizan: *Riza* (v. numele precedent), cu suf. *-an;* cf. și *Rizeanu* (v. mai jos, s.v.).
Rizea: bg. *Rize;* cf. și *Riza* (v. mai sus, s.v.), de la care este posibil un derivat cu suf. *-ea.* Cf. n. top. *Rizea.*
Rizeanu < *Riz(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Rizescu < *Rizea* sau (și) *Rizu* (v. s.v.). Cf. n. top. *Rizești.*
Riziuc: ucr. *riza* „mantie, haină", cu suf. ucr. *-juk.*
Riznic: ucr. *riznik* 1 „măcelar"; 2. „negustor".
Rizo: gr. *Rizos.*
Rizoiu: *Rizu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Rizoli: it. *Rizzoli.*
Rizoni: it. *Rizzoni.*
Rizopol: gr. *Rizopulos.*
Rizu: gr. *Rizu* (v. mai sus și *Rizo*).
Rizuc: același cu *Riziuc* (v. mai sus, s.v.); ar putea fi și un diminutiv, cu suf. *-uc*, al lui *Rizu* (v. numele precedent).
Rîbacov: rus. *Rîbakov.*
Rîbu: derivat regresiv de la *rîbac* „om mic de statură" sau rus. *rîba* „pește", cu schimbarea genului.
Rîcă: *rîcă* „persoană care provoacă ceartă"; cf. și *Rîcu* (v. mai jos, s.v.), al cărui „feminin" ar putea fi.
Rîciu: cf. *rîcea* „om mic de statură și diform"; cf. și bg. *Ričo.*
Rîclea: același cu *Rîglea* (v. mai jos, s.v.) (?)
Rîcu: bg. *Răko.*
Rîdelesne: *rîde lesne.*

Rîglea: *riglă*, variantă a lui *briglă*, „vatulă (o piesă a războiului de țesut)"; cf. și bg. *Răglev*.
Rihlea: cf. *Riglea* (v. numele precedent).
Rîjnoveanu < n. top. *Rîșnov* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rîlea: *rîlă*, variantă a lui *rînă*, cu suf. *-ea*.
Rîmaru: nume de agent, derivat cu suf. *-ea* de la *(a) rîma* „a săpa, a scărmăna pămîntul". Deoarece acest verb apare foarte des ca acțiune săvîrșită de porci, *rîmar* ar putea însemna „porc".
Rîmbașiu: derivat, cu suf. *-aș*, de la *Rîmbu* (v. mai jos, s.v.); *i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*, iar *-u* este articolul.
Rîmbeanu: *Rîmbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Rîmboiu: *rîmboi*, variantă a lui *drîmboi* „drîmbă" (mai mare).
Rîmbu: derivat regresiv de la *Rîmboiu* (v. numele precedent).
Rîmescu < *rîmă* (existent, probabil, și ca antroponim). Cf. n. top. *Rîmești*.
Rîmneanțu: cf. *rîmnean*, variantă a lui *rîmlean* „roman" (cu suf. s.cr. *-ianț*).
Rîmniceanu < n. top. *Rîmnic*, *Rîmniceni*.
Rîmpoacă: cf., pentru temă, *rîmpeș* „bleg, leneș, prost".
Rîncă: *rîncă*, variantă a lui *rancă* „porcușor" (un pește).
Rîncean(u) < n. top. *Rînceni*.
Rîncu: *rînc* 1. „castrat"; 2. „om fără copii, steril, sterp".
Rîndașu: *rîndaș*.
Rîndunea: *rîndunea*, variantă a lui *rîndunică* (v. numele următor).
Rîndunică: *rîndunică;* cf. n. top. *Rîndunica*.
Rînea: *rînă*, cu suf. *-ea*.
Rîngheanu: pare a fi o formă regională a lui *Rîmbeanu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și n. top. *Rînghelești* (pentru temă).
Rînjea: *(a) rînji*, cu suf. *-ea*.
Rînjeu: bg. *Răndžev*.
Rînzescu < *rînză*, care va fi existînd și ca antroponim. Cf. n. top. *Rînzăști*.
Rîpa: același cu *Rîpă* (v. mai jos, s.v.).
Rîpan(u) < n. top. *Rîpa*, cu suf. *-an(u)*.
Rîpariu: *rîpar* 1. „loc rîpos"; 2. „numele a două specii de lăstun".
Rîpaș: derivat de la n. top. *Rîpa*, cu suf. *-aș*, care arată originea locală (cf. *Mătcaș* < n. top. *Matca*). Cf. și n. top. *Rîpaș* (Ardeal).
Rîpașcă: diminutiv, absent în dicționare, al lui *rîpă*.
Rîpă: *rîpă*.
Rîpceanu: *rîpcă* „ramură; crenguță", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. și *rîpciune*, variantă a lui *răpciune* „(luna) septembrie".
Rîpea: *rîpă* sau (și) *Rîpă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Rîpeanu < n. top. *Rîpa;* cf. n. top. *Rîpeni*.
Rîșcanu < n. top. *Rîșca*, cu suf. *-anu*.
Rîșcă: cf. bg. *Răčko*, care va fi avînd un „feminin" *Răčka;* cf. și *rușcă* „nume dat animalelor domestice cu botul roșu". Cf. n. top. *Rîșca*.
Rîșcuția: diminutiv al numelui precedent (*-ția*, grafie etimologizantă); cf. și *rușcuță*, variantă a lui *ruscuță* „numele a mai multor plante erbacee". Cf. n. top. *Rîșcuța*.
Rîșniță: *rîșniță*.
Rîșnov(e)anu < n. top. *Rîșnov* (Ardeal); cf. *Rîjnoveanu* (v. mai sus, s.v.).
Rîșoiu: cf., pentru temă, *rușă*, variantă a lui *rujă* „numele mai multor plante erbacee"; cf. și bg. *Ruša*.
Rîtă: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *rută* „numele mai multor plante erbacee"; pentru *î* < *u*, cf. *rut*, variantă a lui *rît*.
Rîtcă: derivat, cu suf. *-că*, al numelui precedent.
Rîță: *rîță* „literă, buche"; (ironic) „învățătură".
Rîulescu < *Rîul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Rîuleț: *rîuleț*, diminutiv al lui *rîu*.
Rîureanu < n. top. *Rîureni*.
Rîznic: același cu *Riznic* (v. mai sus, s.v.).
Roaba: *roabă*. Cf. n. top. *Roaba*.
Roaită: *roaită*, variantă a lui *raită* (cf. *a da raita* sau *a da o raită*).
Roancă: variantă a lui *runcă* „mușcată"?
Roantă: cf. *ront* și *rondă*, variante ale lui *rond*, cu *o* > *oa* sub influența lui *-ă*.
Roată: *roată*. Cf. n. top. *Roata*.
Roateș: *roată*, cu suf. *-eș*.
Roatiș: același cu numele precedent.
Rob(u): *rob;* cf. și bg. *Rob*.
Robacici: *robaci* „rezistent și neobosit la muncă; harnic", cu suf. *-ici*.
Roban(u) < n. top. *Robul;* ar putea fi și un derivat cu suf. *-an* de la *rob*.
Robaș: *robaș* „deținut, întemnițat".
Robănescu < *Roban(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Robănești*.
Robceanu: bg. *Robče*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Ar putea fi și același cu numele următor, căruia i s-a înlocuit sufixul *-(j)uk* prin *-eanu*.
Robciuc: ucr. *rob* „muncitor", cu suf. ucr. *-čuk*.
Robe(a): bg. *Robe*.
Robeanu < n. top. *Robu*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Robei: *rob*, cu suf. *-ei*.
Robert: fr., germ. *Robert*.
Robescu < *Rob(u)* (v. mai sus, s.v.); cf. n. top. *Robești*.
Robiban
Robila: *rob*, cu suf. *-ilă;* cred că derivarea a avut loc într-o limbă slavă (cf., pentru temă, bg. *Rob*).
Robin: fr. *Robin;* cf. și ucr. *robina* „ciupitură de vărsat; aluniță".

Robinescu < *Robin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Robitu: *robit* „prizonier; persoană exploatată social și politic".
Robița: diminutiv de la *roabă* sau (și) *Roaba* (v. mai sus, s.v.); cf. *robuliță* < *roabă*.
Robiuciuc: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Robinciuc*, care este, cred, ucr. *robina* „ciupitură de vărsat; aluniță", cu suf. ucr. *-čuk*.
Roboiu < *Rob(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Robos: gr. *Robos*.
Robotă: *robotă* „muncă obligatorie; muncă grea, trudă".
Robotin: *robot(ă)* (v. numele precedent), cu suf. *-in*.
Robovici: *Rob(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Robozeanu: cf., pentru temă, *robod(i)aș*, variante ale lui *robotaș* „clăcaș, iobag".
Roca: ung. *róka* „vulpe"; cf. și gr. *Rok(k)a(s)*, it. *Rocca*.
Rocă: același cu numele precedent; cf. și *rocă* „o plantă".
Roceric: pol., neatestat în sursele mele.
Rochean(u) < n. top. *Roca*. (?) Cf. și bg. *Rokanov*.
Rochianu: același cu numele precedent.
Rociu: bg. *Ročev* sau *Ročov;* cf. n. top. *Rociul*.
Roclitz: cf. pol. *Ruklisz*.
Rocneanu: n. top. *Rocna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rococi: *Roca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oci;* cf. și numele următor.
Rocoș: *rocoș* „răzvrătire; răscoală".
Rocsin: cf. prenumele *Roxana*.
Rod(u): *rod;* cf., în sprijinul acestei explicații, germ. *Frucht*. Cf. și bg. *Rod*.
Roda: bg. *Roda*.
Rodan: *rodan* „numele unei unelte" sau (și) < n. top. *Rod* (Ardeal); cf. *Rodean(u)* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi și bg. *Rodan*.
Rodaru: *rodar*, variantă a lui *rudar* 1. „lucrător (țigan) care extrăgea aurul"; 2. „meșter țigan care lucrează albii etc.".
Rode(a): bg. *Rode*.
Rodean(u) < n. top. *Rod* (Ardeal); cf. *Rodan* (v. mai sus, s.v.).
Rodei: *rodei*, diminutiv al lui *rodie* „fructul rodiului".
Rodenciuc: același cu *Rodinciuc* (v. mai jos, s.v.).
Rodescu < *Rod(u)* sau (și) *Roda*, *Rode(a)*, cu suf. *-escu*.
Rodi-Foca: *Rodi* (< *Rode*, v. mai sus, s.v.) și *Foca* (v. la *F*, s.v.).
Rodica: prenumele *Rodica* (creație livrescă, cred, a lui Alecsandri de la *rod*).
Rodică: același cu numele precedent.
Rodilă < *(a) rodi* sau (și) *rod*, cu suf. *-ilă*.
Rodina: bg. *Rodina*.
Rodină: același cu numele precedent.
Rodinciuc: ucr. *rodina* „rudă, neam", cu suf. ucr. *-čuk*.
Rodnean < n. top. *Rodna* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Rodocea: *Rod(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ocea* (fem. lui *-oč*, fără diftongarea lui *ó*).
Rodoș: *Rod(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oș;* cf. și sl. *Radoš*.
Rodoteatu
Rodulovici: sl. *Radul(a)*, cu suf. sl. *-ovič* (cf. *Radojlovič*), cu *a* > *ă* > *o*.
Roescu < *Roiu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Roești*.
Rogalschi: pol. *Rogalski*.
Roganovici: ucr. *rogan* „o specie de gîndac" (probabil cu coarne)", cu suf. sl. *-ovič*.
Rogaveschi: cf. pol. *Rogowski* și *Rogowicts*.
Roger: fr.
Rogers: engl.
Roghina: *roghină* „o plantă".
Roghin: ucr. *rožin* (adj.) „de nalbă". Cf. și numele următor.
Rogina: ucr. *rožina* „trandafir" (floarea); ar putea fi și o formă regională a lui *roghină* „o plantă". Cf. n. top. *Rogina*.
Rogobete: cf. *Rogoveanu* (v. mai jos, s.v.), cu *v* > *b* și suf. *-ete*.
Rogociu: *răgoace* și *rogaci*, două dintre numeroasele variante ale lui *răgace* „rădașcă" (o insectă), care s-au putut contamina dînd *rogoci*.
Rogojan(u) < n. top. *Rogojeni*.
Rogojeon: pare a fi o transcriere greșită a lui *Rogojean* (același, deci, cu numele precedent); cf. *Rogoșcă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-că* + *-an* de la *rogoj*, variantă a lui *rogoz* (v. mai jos, s.v. *Rogoz*).
Rogojelu: *rogojel* „mică plantă erbacee". Cf. n. top. *Rogojelul*.
Rogojinaru: *rogojinar* „persoană care face sau vinde rogojini".
Rogojină: *rogojină;* cf. n. top. *Rogojina*.
Rogojinski: pol. *Rogoziński*.
Rogomentu: să fie o grafie etimologizantă pentru *Rugăminte?*.
Rogonean(u) < n. top. *Rogna* (Ardeal); ar putea fi și o greșeală de transcriere pentru *Rogoveanu* sau *Pogoneanu*.
Rogoș: *rogoș*, variantă, absentă în dicționare, a lui *rogoz* (prin faza *rogoj*, atestată). Cf. și pol. *Rogosz*.
Rogoșca: același cu numele următor.
Rogoșcă: *rogoș* (v. mai sus, s.v. *Rogoș*), cu suf. *-că*.
Rogoveanu < n. top. *Rogova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Rogoz: *rogoz* „numele mai multor plante erbacee". Cf. n. top. *Rogozul*.
Rogoza: pare a fi același cu *Rogozea* (v. mai jos, s.v.; cf. *Groza* < *Grozea*).

Rogozan < n. top. *Rogoz* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Rogozea: *rogoz* sau (și) *Rogoz* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Rogozeanu < n. top. *Rogoaza, Rogozul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Rogulschi: pol. *Rogulski.*

Rohan: ucr. *rohań* (v. mai sus, s.v. *Roganovici*).

Rohat(u): ucr. *rogatij* „cornut, cu coarne".

Rohozeanu < n. top. *Rogoz* (existent și în Maramureș, unde, sub influența limbii ucrainene, *g* a putut deveni *h*).

Roia: bg. *Roja.*

Roiban: *roiban* „(despre cai) cu părul roșcat; roib".

Roibănescu < *Roiban* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Roibescu < *Roibu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*

Roibu: *roib.*

Roibulescu < *Roibu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*

Roie: cf., pentru temă, pol. *Rojkowski.*

Roides: cf. gr. *Rois,* de la care am derivat în *-idis* este nu numai posibil, ci și verosimil.

Roinaru: cf., pentru temă, *roină* „numele a două plante din familia labiatelor".

Roiniță: *róiniță* 1. „stup mic cu care se prinde un roi nou de albine"; 2. „numele a două plante din familia labiatelor".

Roitaru: cf. pol. *Rajtar,* cu *a* > *ă* > *o* sau, mai probabil, < n. top. *Roit* (Ardeal), cu suf. toponimic *-ar.*

Roiu: *roi;* cf. și bg. *Rojo.*

Roja: ung. *rózsa* „trandafir" sau (și) bg. *Roža.*

Rojniță: variantă, absentă în dicționare, a lui *rișniță;* cf. *(a) rojni* = *(a) rișni.*

Rojnițoaiei: genitivul lui *Rojnițoaia* „soția lui *Rojniță*" (v. numele precedent).

Rojoc: *Roja* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc;* cf. bg. *Rožev, Rožič.*

Rol: *rol* „un fel de jgheab pe care alunecă buștenii tăiați în pădure".

Rolan: fr. *Roland.*

Rolea: *Rol* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea;* cf. și germ. *Rolle.*

Roleanu: *Rolea* sau (și) *Rol.*

Rolescu < *Rol* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Rolla* (v. numele următor); cf. și *Rollescu* (v. mai jos, s.v.).

Rolla: gr. *Rolla(s).*

Rollescu < *Rolla* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Romacea: *rom* „țigan", cu suf. diminutival *-ace* (fem. lui *-aci*).

Romadă

Romai: ung. *római* (adj.) „roman". Ar putea fi și < n. top. *Roma,* cu suf. (toponimic) ung. *-i.*

Romalo: cf., pentru temă, gr. *Romaliadis;* ar putea fi și gr. *Romano(s)* cu *n* > *l* prin disimilare la *m.*

Roman: *róman* „nume dat mai multor plante erbacee din familia compozitelor"; cf. și bg. *Róman,* ucr., rus. *Román.*

Romanașcu: *Roman* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-așcu.*

Romanat: *róman* (v. mai sus, s.v. *Roman*), cu suf. colectiv *-at* (cf. *alunat* = *aluniș*); cf. n. top. *Romanați,* care ar putea fi punctul de plecare al acestui antroponim.

Romanca: bg. *Romanka.*

Romanciuc: ucr. *Rómančuk.*

Romanenco: același cu numele următor.

Romanenko: rus. (< ucr.) *Romanenko.*

Romanescu < *Roman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Romanesi: genitivul lui *Romaneasa* (fem., cu suf. *-easă,* al lui *Roamn;* v. mai sus, s.v.).

Romaneș: *Roman* sau, mai degrabă, *róman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.*

Romaneț(u): ucr. *romanets,* „numele a două plante"; pare a fi etimonul rom. *romaniță* (v. mai sus, s.v.).

Romanic: *Roman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (neacc.) *-ic.* Se pare că există un ucr. *románik,* „o pasăre", în dicționarul folosit de mine găsesc *rolánik,* dar ordinea alfabetică nu e respectată și de aceea cred că e vorba de o greșeală de tipar (*l* pt. *m*).

Romanici: *Roman* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič* (= rom. *-ici*).

Romanița: același cu numele următor.

Romaniță: *romaniță* = *mușețel.*

Romanițeanu: *Romaniță,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Romanițoiu: *Romaniță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Romaniuc: pol. *Romaniuk* sau (și) rus. *Romanjuk* (ambele < ucr. *Romanjuk*).

Romano: it. *Romanó;* cf. și gr. *Romano.*

Romanoaie: genitivul (cu absorbirea lui *-i* de *e* precedent), cu suf. fem. *-oaie* al lui *Roman.*

Romanos: gr. *Romanos.*

Romanovschi: ucr. sau (și) pol. *Romanowski.*

Romanu: pare a fi același cu *Roman* (v. mai sus, s.v.), deși nu văd cum și-ar păstra accentul pe *o.* Mai probabil mi se pare că este același cu *Român(u)* (v. mai jos, s.v.), fără semnul diacritic pe *â.*

Romaș: cf. *Romașov* (v. mai jos, s.v.).

Romașan: cf., pentru temă, pol. *Romaszewski.*

Romașcan(u) < n. top. *Roman,* cu suf. *-așcu* + *-an(u).*

Romașev: cf. pol. *Romaszewski.*

Romașov: pol. *Romaszow.*

Romănescu: același cu *Romanescu* (v. mai sus, s.v.).

Româncescu < *Românca,* absent în fișierul meu, cu suf. *-escu.*

Românică: *românică,* diminutiv de la *român.*

Român(u): *român,* cu sensul mai ales social („țăran", „soț" și, vechi, „iobag"). Une-

ori ne putem gîndi şi la semnificaţia ironică de „ţigan", printr-o falsă derivare de la *rom* (v. mai jos, s.v. *Romu*).

Româdaşu: *românda*, variantă a lui *remont* „cal tînăr de rasă", cu suf. *-aş*.

Romcescu < *Romcea*, absent în fişierul meu, dar posibil (< *Rom(u)*, v. mai jos s.v., cu suf. bg. *-če(a)*. Cf., totuşi rus. (< ucr.) *Romčenko*, din care, prin înlocuirea suf. *-enko* cu *-escu*, a rezultat *Romcescu*.

Romedea: cf., pentru temă, *Romu* (v. mai jos, s.v.); cf. şi *Romete* (v. mai jos, s.v.).

Romega: cf. *Romu* (v. mai jos, s.v.), pentru temă, şi *Rabega* (v. mai sus, s.v.), pentru „sufix".

Romenco: pare a fi *Romescu* (v. mai jos, s.v.), cu *-escu* înlocuit prin ucr. *-enko* la vorbitorii bilingvi (rom.-ucr.).

Romeo: it. *Romeo*. Cf. şi gr. *Romaios*.

Romeoru: *romeor*, variantă absentă în dicţionare (cf. *rumeor*) a lui *rumeior*, diminutiv al lui *rumen*.

Romescu < *Romu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.

Romete: *Romu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ete*.

Rometi: acelaşi cu numele precedent.

Romică: *Romu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Romila: acelaşi cu numele următor.

Romilă: bg. *Romil*.

Roming: germ.

Romiţa: acelaşi cu numele următor.

Romiţă: *Romu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă*; cf. *Romică* (v. mai sus, s.v.).

Romniceanu: acelaşi cu *Rîmniceanu* (v. mai sus, s.v.). cu grafie pseudoetimologică.

Romocea: *Romu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ocea* (fem. lui *-oci*).

Romocean: *Romocea* (v. numele precedent), cu suf. *-ean(u)*. Cf. şi *Romoşan* (v. mai jos, s.v.) al cărui *ş* > *č* prin hipercorectitudine fonetică.

Romonescu: acelaşi cu *Românescu* (dacă *mo* nu e cumva o greşeală de transcriere pentru *ma*).

Romos: cf. n. top. *Romos* (Ardeal).

Romoşan < n. top. *Romos* sau (şi) *Romoşel* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Romu: bg. *Romo*. Poate fi însă şi *rom* „ţigan" sau hipocoristic de la *Romul(us)*.

Romulescu < *Romul(us)*, cu suf. *-escu*.

Roncea: bg. *Ronče*; cf. şi *Romcescu* (v. mai sus, s.v.).

Ronciu: „masculinul" numelui precedent.

Roncu: bg. *Ronko*.

Rondoleanu: cf., pentru temă, gr. *Ronduli(s)*.

Rondoş: pol. *Rondos*.

Ronea: bg. *Rona*, cu suf. *-ea*; cf. şi numele următor, din care a putut proveni (cf. *Ţonea* < *Ţoni*; v. mai departe, s.v.).

Roni: bg. *Ronju*; cf. şi numele precedent.

Ronilă: *Roni* sau (şi) *Ronea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Rontea: cf. bg. *Ronto*.

Ronţu: cf. *ronţ(ăi)*.

Ropală: *ropală* „băţ, ciomag noduros".

Ropcea: bg. *Robčo*, *Robčev*; cf. şi *Robceanu* (v. mai sus, s.v.).

Ropotan: acelaşi cu *Ropoteanu* (v. mai jos, s.v.).

Ropotă: *ropotă*, variantă a lui *ropot*.

Ropoteanu: *Ropotă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Ropotel: diminutiv (la fel cu numele următor) al lui *Ropotă* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *ropot*.

Ropotică: *Ropotă* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *ropot*, cu suf. diminutival *-ică*. Surprinde *t* (în loc de *ţ*), ca şi la numele precedent.

Rosadi: acelaşi cu *Rosiade* (v. mai jos, s.v.).

Rosariu: it. *Rosario*.

Rosaru: acelaşi cu numele precedent.

Roscenco: ucr.

Rosciescu: cf. numele precedent, al cărui suf. *-enko* a fost înlocuit prin *-escu*.

Roşca: gr. *Rusca(s)*.

Ros(s)et: gr. *Russetos*, *Russetu*, *Rossetos*, *Ros(s)etu*. Forma iniţială a fost prima, dacă ţinem seamă de *Rúset*, domnul Moldovei din sec. al XVII-lea.

Rosetti: gr. *Russeti(s)*, *Rosseti(s)*; v. cele spuse la numele precedent. Cf. n. top. *Rosetti*.

Roseţeanu < n. top. *Rocşţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Rosiade: gr. *Rosiadis*.

Rosin: bg. *Rósen* sau (şi) germ. *Rosen*.

Rosmarin: *rosmarin*, variantă grafică a lui *rozmarin*.

Rosmariţă: creaţie artificială după modelul numelui precedent, al cărui *-marin* a fost simţit ca antroponimic şi „înlocuit" prin *Mariţa*? Ar putea fi şi o variantă a lui *răzmeriţă* (v. mai sus, s.v.).

Rosmovschi: pare a fi o greşeală de transcriere pentru (pol.) *Rosnowski*.

Rosprim

Rostaş: cf. *rostar*, numele a două unelte, al cărui sinonim poate fi *rostaş* (cf. *fluierar* — *fluieraş* ş.a.).

Rosteamu: cf. gr. *Rostan*.

Rostoceanu < n. top. *Rostoci* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Rostofor: *rostofor*, variantă, absentă în dicţionare, dar posibilă, a lui *rostofol* „un fel de iţari"; cf. şi *rostofol*, variantă a lui *rostogol*.

Rostogolea: *rostogol*, cu suf. *-ea*; cf. şi *rostogola*, variantă a lui *rostogol*.

Roş(u): *roş(u)*. Cf. n. top. *Roşul*.

Roş(e)ală: *roşeală*.

Roş(e)anu < n. top. *Roşeni*.

Roşca: *roşcă* „persoană cu părul roşcat sau cu faţa roşcată". Cf. n. top. *Roşca.*
Roşcan(u): *roşcan* „roşu la faţă"; ar putea fi şi acelaşi cu *Răşcanu*, variantă a lui *Rîşcanu* (v. mai sus, s.v.) sau un derivat de la n. top. *Roşcani.*
Roşcăneanu < n. top. *Roşcani*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Roşcovan: *roşcovan.*
—**Roşculescu** < *Roşca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Roşculete: acelaşi cu numele următor (*-ulete* este echivalentul lui *-uleţ*).
Roşculeţ: *Roşca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-uleţ.* Cf. n. top. *Roşculeţul.*
Roşescu < *Roş(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Roşeşti.*
Roşian(u) < n. top. *Roşia*, cu suf. *-an(u).*
Roşioaiei: genitivul lui *Roşioaia*, fem. lui *Roş(i)u* (v. mai jos, s.v.); cf. *Roşoiu* (v. mai jos, s.v.).
Roşioară: *roşioară* 1. „soi de struguri autohtoni, de culoare roşiatică". 2. „numele unor plante". Cf. n. top. *Roşioara.*
Roşioreanu < n. top. *Roşiori* sau (şi) *Roşioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu.* —
Roşioru: *roşior*, diminutiv al lui *roş(u)*; ca subst., denumire a militarilor dintr-o unitate călăreaţă. Cf. n. top. *Roşiori.*
Roşiu: acelaşi cu *Roş(u)* (v. mai sus, s.v.); *i* arată pronunţarea „moale " a lui *ş.*
Roşniţă: *roşniţă*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *rîşniţă* (v. mai sus, *Rîşniţă*); pentru aspectul fonetic, cf. *(a) roşni*, variantă a lui *rîşni.*
Roşnovan(u) < n. top. *Rîşnov*, cu suf. *-an(u).*
Roşoagă: acelaşi cu numele următor.
Roşoga: *roş(u)* sau (şi) *Roş(u)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oga*, fem. lui *-og.*
Roşoiu < *Roşu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Roşulescu < *Roşu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Roşupchin: rus. *Roščupkin.*
Rot(t)a: gr. *Rota(s).*
Rotar(u): *rotar.* Cf. n. top. *Rotarul, Rotari.*
Rotaran < n. top. *Rotarea* sau (şi) *Rotari.* Cf. *Rotăreanu* (v. mai jos, s.v.).
Rotariu: acelaşi cu *Rotaru* (v. mai sus, s.v.).
Rotărăscu: acelaşi cu *Rotărescu* (v. mai jos, s.v.).
Rotăreanu < n. top. *Rotarea* sau (şi) *Rotari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rotăreasa: *rotăreasă* „soţie de rotar".
Rotărescu < *Rotar(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Rotăreşti.*
Rotăriţa: *rotăriţă* „soţie de rotar"; cf. *Rotăreasa* (v. mai sus, s.v.).
Rotăriţei: genitivul lui *Rotăriţa* (v. numele precedent).
Rotbăşan: germ. (= săs.) *Rotbach* (devenit rom. *Rotbaş*), cu suf. (toponimic) *-(e)an* (germ. *ch* se pronunţă dialectal *š*).
Rotea: *Roată* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.* Ar putea fi şi germ. *Rote (= Roşu).*
Rotenaru: n. top. *Roteni* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ar.*
Rotescu < *Roată* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Rotică: *rotică* „rotiţă".
Riotilă: *rotilă* „rotiţă.
Rotileanu: *Rotilă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* cf. n. top. *Rotileşti.*
Rotoiu < *Roată* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Rotopan: cf. *rotopast*, variantă a lui *rotopască* „plantă erbacee medicinală". Cf. n. top. *Rotopăneşti*, de la care, prin derivare regresivă, a ieşit antroponimul în discuţie. *Rotopan* ar putea fi şi acelaşi cu *Ropotan* (v. mai sus, s.v.), cu metateză.
Rotoş: cf. *rátoş*, variantă a lui *ráteş* „han mare departe de aşezări omeneşti", al cărui *o* ar putea fi o greşeală de transcriere pentru *a.*
Rotund(u): *rotund* sau (şi) it. *Rotondo.* Cf. n. top. *Rotundul.*
Roturjanu: pare a fi o greşeală de transcriere pentru *Rotunjanu* < n. top. *Rotunzeni.*
Rouan < n. top. *Roua* (Ardeal); cf. şi *Rovan* (v. mai jos, s.v.).
Rouă: *rouă;* cf. n. top. *Roua* (Ardeal).
Rovaciu: ung. *rovács* „adîncitură (la os)".
Rovaiescu: gr. *Rova(s)*, cu suf. *-escu.*
Rovan < n. top. *Roua* (Ardeal); cu *u* (care-i semivocalic) > *v.*
Rovenţa: acelaşi cu numele următor.
Rovenţă: pare a fi o variantă a lui *răvenţ* = *revent* (v. mai sus, s.v. *Revent*). Trebuie să arăt că *răvenţ* apare în DA numai la locul indicat de ordinea alfabetică, dar lipseşte în articolul consacrat lui *revent* (aici găsim un *răvent*).
Rovinar(u) < n. top. *Rovina*, cu suf. (toponimic) *-ar* sau (şi) *Rovinari.*
Rovineanu < n. top. *Rovina* (Ardeal), *Rovine*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rovinţescu < *Rovenţa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Roxa: bg. *Roksa.*
Roxin: tema este identică cu numele precedent.
Roza: gr. *Rozas;* ar putea fi şi it. *Rosa*, ucr. *Roza*, germ. *Rosa.*
Rozat: gr. *Rozato* (< it.?)
Rozănceanu: cred că este vorba de *Bosînceanu* < n. top. *Bosanci* (jud. Suceava).
Rozescu < *Roza* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Rozin: bg. *Rozin;* ar putea fi şi pol. (< germ.) *Rozen* sau bg. *Rózen* sau rus. *Rozen.*
Rozini: it. *Rosini.*

Rozma: cf. ung. *Rázmán* „Erasmus".
Rozmanică: ung. *Rázmán* „Erasmus", cu suf. diminutival *-ică.*
Rozmedeniciuc: ucr.
Roznoi: tema este ucr. *roznij*, rus. *rozń* (adv. *rózno*) „despărțit, separat".
Roznovan(u) < n. top. *Roznov*, cu suf. *-an(u).*
Roznovăț: cf., pentru temă, numele precedent.
Rozopol: gr. *Rozopulos.*
Rozor: *rozor*, variantă a lui *răzor.*
Rozorea: *rozor* sau (și) *Rozor* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Rozu: bg. *Rozo.*
Rozum: pol *Rozum.*
Ruba: bg. *Ruba.*
Rubin: bg. *Rubin* sau rus. *Rubén;* cf. și *rubin* „o piatră prețioasă".
Rublea: cf. bg. *Rublev;* poate fi și un derivat cu suf. *-ea* de la *rublă.*
Rucăr: n. top. *Rucăr*, folosit ca determinant al unui antroponimic propriu-zis și apoi singur.
Rucăreanu < n. top. *Rucăr* sau (și) *Rucăreni.*
Rucărescu < *Rucăr* (v. mai sus. s.v.), cu suf. *-escu.*
Rudaru: *rudar* 1. „lucrător (țigan) care se ocupă cu extragerea aurului din nisipul rîurilor"; 2. „meșter țigan care lucrează din lemn albii, linguri etc.". Cf. n. top. *Rudari.*
Rudaș: *rudaș* „vîslaș".
Rudăreanu < n. top. *Rudari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rudeanu < n. top. *Ruda* sau (și) *Rudeni.*
Rudei: *Rudu* (v. mai jos, s.v.) sau *rud* (cf. tot acolo), cu suf. *-ei.*
Rudenco: rus. (< ucr.) *Rudenko.*
Rudescu < *Rudu* (v. mai jos, s.v.); cf. n. top. *Rudești.*
Rudi: pol. *Rudy* sau (și) ucr. *Rudyj.*
Rudiblon: germ. *Rudiblum.*
Rudică: rus. *Rudik* sau (și) *Rudi* sau (și) *Rudu* (v.s.v.), cu suf. *-ică.*
Rudinschi: cf. pol. *Rudyńck*, *Rudnitski*, *Rudink* (< ucr.), pentru temă.
Rudișcă: *Rudi* sau (și) *Rudu* (v.s.v., cu suf. *-iscă.*
Rudișteanu < n. top. *Rudești*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rudoi: *Rudu* (v. numele următor), cu suf. *-oi.*
Rudu: *rud*, variantă a lui *rudă* 1. „prăjină, par"; 2. „oiște". Cf. și pol. *Rudo.*
Rufin: it. *Ruffino.*
Ruflea: cf. *Ruhla*, nume mic evreiesc.
Ruga: *rugă*, variantă a lui *rug* (v. mai jos, s.v. *Rugu*).
Ruge(a): *Ruga* sau (și) *Rugu* (v.s.v.), cu suf. *-ea.*
Rugeanu < n. top. *Rugea* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Rugescu < *Rugea* sau (și) *Rugu* (v.s.v.); cu suf. *-escu.*
Ruget: *rugét* „loc cu mult rug". Cf. n. top. *Rugetul.*
Rughiniș: colectiv, absent în dicționare. cu suf. *-iș*, de la *roghină* „o plantă".
Rugină: *rugină.* Cf. n. top. *Rugina.*
Ruginosu: *ruginos.* Cf. n. top. *Ruginosul.*
Rugociu: *Rugu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oci.*
Ruian(u) < n. top. *Ruieni* (Ardeal).
Rugu: *rug.*
Ruican < n. top. *Ruica* sau (și) bg. *Rujko*, cu suf. *-an.*
Ruicănescu < *Ruican* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Ruiu: bg. *Rujo.*
Ruja: *rujă* „numele mai multor plante erbacee"; ar putea fi uneori și bg. *Ruža.* Cf. n. top. *Ruja.*
Rujac: *rujă* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ac.*
Rujan < n. top. *Ruja* (Ardeal) sau (și) *rujan* „cu părul roșcat"; cf. și bg. *Ružan.*
Rujanschi: bg. *Rožanski.*
Rujea: *Ruja* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Rujeanu < n. top. *Ruja*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rujoi(u) < *Ruja* sau (și) *Rujea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Rulea: *rulă* 1. „un jgheab mare în pădure pentru coborîrea buștenilor tăiați"; 2. „piesă a unei unelte anumite", „o unealtă", cu suf. *-ea.* Cf. și pol. *Rula* și n. top. *Ruleni.*
Rumbaru: cf., pentru temă, *Rîmbu* (v. mai sus, s.v.).
Rumeaza: cf. gr. *Romesi(s).*
Rumega: postverbal (sau derivat regresiv) de la *(a) rumega.*
Rump(a): derivat regresiv de la *(a) rumpe*, variantă a lui *rupe*; cf. totuși *Rumpov.*
Runcan(u) < n. top. *Runc* (Ardeal); cf. și *runcan* „tufă de zmeură".
Runceanu < n. top. *Runcul* sau (și) *Runceni.*
Runcu: *runc* „curătură, laz". Cf. n. top. *Runcul.*
Rundinsky: același cu *Rudinsky* (v. mai sus, s.v.).
Runier: fr. sau (și) it.
Runaz: cf., pentru temă, bg. *Runo.*
Rupa: bg. *Rupa.* Cf. și cele spuse la numele următor.
Rupașu: pare a fi un derivat cu suf. (toponimic) *-aș* de la n. top. *Rîpa* (Ardeal), devenit *Rupa* în vorbirea maghiarofonilor. Cf. și n. top. *Rupea* (Ardeal), ca temă a antroponimului nostru.
Rupturеanu < n. top. *Ruptura*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Rurac: pol. *Rurak.*
Rus: *rus;* cf. și *rus* 1. „roșcat"; 2. „numele a două specii de insecte"; 3. „porcușor" (un pește). Cf. și *Rusu.*

Rusail: *Rus(u)*, cu suf. *-(a)il*, după modelul lui *Mihail*.
Rusalim: acelaşi cu numele următor, de fapt, variantă populară a lui *Ierusalim*.
Rusalin: *rusalin* „numele unei flori"; v. şi numele precedent.
Rusaliu: *rusalie (rusalii, rusale)*, sărbătoarea bine cunoscută, cu suf. *-iu*.
Rusan(u): bg. *Rusan;* ar putea fi, uneori, şi < n. top. *Rus* (Ardeal).
Rusandu: acelaşi cu *Ruxandru* (v. mai departe, s.v.).
Rusanovschi: acelaşi cu numele următor.
Rusanovski: cf. bg. *Rusanov*, de la care, prin adăugarea suf. *-ski*, existent în bulgară, se ajunge la antroponimul în discuţie.
Rusăiu: acelaşi cu *Rusei* (v. mai jos, s.v.); *ă* < *e* (în graiuri moldoveneşti) şi *-u*, articol (poate numai simplă grafie).
Rusănescu < *Rusan* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*. Cf. n. top. *Rusăneşti*.
Rusca: *ruscă* „rusoaică"; cf. n. top. *Rusca*.
Ruscanu < n. top. *Rusca*, cu suf. *-anu*.
Ruscior: n. top. *Ruscior(i)*, fost întîi determinant al unui antroponim propriu-zis.
Rusciuc: cf. n. top. *Rusciuc*.
Ruscov: bg. *Ruskov*.
Ruscovici: *Ruscu* (de fapt, bg. *Rusko*, v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič*.
Ruscu: bg. *Rusko*.
Ruse(a): bg. *Ruse*.
Ruseff: bg. *Rusev*.
Rusei: *Rus(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ei*.
Rusen: bg. *Rusen*.
Rusenescu: acelaşi cu *Rusănescu* (v. mai sus, s.v.).
Rusescu < *Rus(u)* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Ruset: acelaşi cu *Roset* (v. mai sus. s.v.); este varianta cea mai veche a acestui patronim.
Ruseteanu: *Ruset* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ruseţ: cf. bg. *Rusetski;* ar putea fi şi un derivat cu suf. *-eţ* de la *Rus(u)* (v. mai jos, s.v.).
Rusi: bg. *Rusi*.
Rusin: bg. *Rusin*.
Rusiu: bg. *Rusju*.
Rusmănică: bg. *Rosman*, cu suf. *-ică*.
Rusmir: ucr. *rozmir* „tain cuvenit morarului pentru măcinatul unei cantităţi de grîu".
Rusnac: *rusnac* „ucrainean". Cf. şi ucr. *Rusnak*.
Rus(s)o: gr. *Russos*.
Rusoiu: *Rusu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Rusovan < n. top. *Ruşova* (Banat), cu *ş* > *s* greu de explicat (greşeală de transcriere sau modificare „voită"); cf. şi bg. *Rusov*.
Rusovici: bg. *Rusovič*.
Russ: acelaşi cu *Russu*, eventual cu *Rus(u)* (v. mai jos, s.v.).
Russache: *Russ(u)* sau (şi) *Rus(u)*, cu suf. *-ache*.
Russe: gr. *Russi(s)* sau (şi) germ. *Russe* „rus".
Russindilar
Russu: acelaşi cu *Rus(s)o* (v. mai sus), eventual şi cu *Rusu* (v. mai jos, s.v.).
Rusti: cf. gr. *Rusta(s)*.
Rustoiu: *Rusti* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Rusu: *rus*.
Rusuleţ: diminutiv, cu suf. compus *-uleţ*, al lui *Rusu* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *rus*.
Rusuşoru: diminutiv, cu suf. compus *-uşor*, al lui *Rusu* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *rus*.
Ruş: bg. *Rušo* sau (şi) *ruş*, variantă a lui *rus* 1. „numele a două specii de insecte"; 2. „porcuşor" (peşte).
Ruşan(i): acelaşi cu numele următor; face dificultăţi *-i*. *Ruşani* ar putea fi n. top. *Ruşeni* (Ardeal), determinant al unui antroponim propriu-zis, cu *a* < *e* pseudoliterar (cf. *Petroşeni — Petroşani*).
Ruşanu < n. top. *Ruşi*, *Ruşeni*.
Ruşescu < *Ruş* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ruşeţ: *ruşeţ* „roşcat". Cf. n. top. *Ruşeţul*.
Ruşi: cf. *Ruş* (v. mai sus, s.v.).
Ruşilă: *(a) ruşi*, variantă a lui *roşi*, cu suf. *-ilă*.
Ruşinaru: acelaşi cu *Răşinaru* (v. mai sus, s.v.); pentru *ă* > *u*, cf. *ruşină* şi *ruşine*, variante ale lui *răşină*. Cf. n. top. *Ruşinari*.
Ruşină: *ruşină*, variantă a lui *răşină*.
Ruşitaru: pare a fi o greşeală de transcriere pt. *Ruşitoru* (v. numele următor); ar putea fi şi un derivat cu suf. *-ar* de la *ruşit* ÷ *roşit*.
Ruşitoru: variantă, absentă în dicţionare, a lui *roşitor* „boiangiu"; cf. *(a)ruşi* < *roşi*.
Ruşiu: acelaşi cu *Ruş* (v. mai sus, s.v.), cu *i* care arată pronunţarea „moale" a lui *ş* precedent şi cu *-u* „articol".
Ruştei: genitivul lui *ruscă* „rusoaică" (pentru *şt*, cf. pl. *ruşte*).
Ruşti: acelaşi cu numele precedent *(ruştei* > *ruştii* > *ruşti)*.
Ruşveţeanu < n. top. *Ruşiavăţul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Ruşviţ: derivat regresiv de la numele precedent. (?)
Ruteanu: *rutean* „ucrainean".
Rutumpan: acelaşi cu *Rotopan* (v. mai sus, s.v.).
Ruţă: bg. *Rutsa*.
Ruţanu: *Ruţă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.

Ruţoiu < *Ruţă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ruvin: bg. *Ruvim.*
Ruxandra: n. fem. *Ruxandra.*
Ruxandriu: *Ruxandru* (v. numele următor), cu suf. *-iu.*
Ruxandru: „masculinul“ lui *Ruxandra.*
Ruxăndescu < *Ruxanda*, variantă „populară“ a lui *Ruxandra.*

Ruxăndoaiei: genitivul lui *Ruxăndoaia*, „femininul“ lui *Ruxăndoiu* (v. numele următor).

Ruxăndoiu < *Ruxandru* (v. mai sus, s.v.), cu *-r-* „căzut“ (ca la *Ruxandra* > *Ruxanda*), cu suf. *-oiu.*

Ruzvan: variantă a lui *Răzvan* (v. mai sus, s.v.).

S

Sabac: rus. *sobaka* „cîine".
Sabadac
Sabaresse: același cu numele următor.
Sabarezi: it.
Sabaru: n. top. *Sabarul*, folosit la început ca determinant al unui antroponim propriu-zis, apoi singur.
Sabata: „femininul" it. *Sabato*.
Sabatin: it. *Sab(b)atino, Sab(b)atini*.
Sabău: același cu *Săbău* (v. mai departe, s.v.).
Sabia: același cu numele următor.
Sabie: *sabie*.
Sabin: formă „latinizantă" a lui *Savin* (v. mai departe, s.v.). Cf. și bg. *Sabin*.
Sablici: cf., pentru temă, bg. *Sablin, Sabljov*.
Sabovici: același cu *Savovici* (v. mai departe, s.v.); cf., pentru *v* > *b*, *Sabin* (v. mai sus, s.v.).
Sabu: același cu *Sabău* (v. mai sus, s.v.); cf. și pol. *Sabo*.
Sacaia: cf. *sacà* „butoi cu care se căra apă de la puț sau de la rîu".
Sacagiu: *sacagiu* „cel care cară apă cu sacaua".
Sacaliu: tc. *sakallı* „bărbos"; cf. și gr. *Sak(k)ali(s)*.
Sacara: același cu numele următor.
Sacară: același cu *Secară* (v. mai departe, s.v.).
Sacerdoțeanu: *sacerdote* „preot", cu suf. (antroponimic) *-eanu;* de fapt „traducerea" latinizantă a lui *Preoțescu* sau *Popescu*.
Sache: gr. *Sakki(s)*.
Sachelarache: gr. *Sakel(l)araki(s)*.
Sachelarescu < *Sachelari(e)* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Sachelari(e): gr. *Sakellarios, Sakellariu*.
Sachelaride: gr. *Sakellaridi(s)*.
Sachelaru: același cu *Sachelari(e)* (v. mai sus, s.v.).
Sachem: același cu *Sachim* (v. mai jos, s.v.).
Sacheti: it. *Sacchetti*.
Sachim: tc. *sakin* „liniștit, calm; cuminte".
Sacobeanu: cred că avem a face cu o greșeală de transcriere pentru *Iacobeanu* (v. la *I*, s.v.).
Sacoșan: n. top. *Sacoșu (Mare, Turcesc)* (Banat), cu suf. *-an*.
Sacsu: germ. *Sachse* „saxon" sau (și) *Sachs* „veche sabie, germană"; cf. și tc. *saksı* „ghiveci pentru flori". Ar putea fi și același cu *Sassu* (v. mai departe, s.v.), cu *cs* „etimologic" pentru *ss*.
Sacu: it. *Sacco;* ar putea fi și *sac*.
Sadagurschi: n. top. *Sadagura* (în Bucovina de nord), cu suf. sl. *-ski*, care arată aici originea locală.
Sadbey: același cu *Ș(i)adbei* (v. la *Ș*, s.v.).
Sadoveanu < n. top. *Sadova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sadovschi: pol. *Sadowski*.
Sadu: bg. *Sado* sau (și) pol. *Sado;* cf. și *sad* „puiet (de pom); odraslă". Cf. n. top. *Sadul*.
Saegiu: *saegiu*, variantă a lui *saigiu* „funcționar care cumpăra, pentru Poarta otomană, oi din țările noastre". Cf. n. top. *La Saegii*.
Safalichi: cf., pentru temă, gr. *Safalopulos*.
Safca: bg. *Savka*.
Safcea: „femininul" bg. *Savčo*.
Safer: gr. *Safer*.
Safir: *safir* „o piatră prețioasă"; cf. și bg. *Safir*.
Safirescu < *Safir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Safirin: *Safir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Safta: *Safta* „Elisabeta".
Saftei: genitivul numelui precedent.
Saftenco: ucr.
Saftu: „masculinul" lui *Safta* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Savtov*.
Sagariu: cf., pt, temă, ucr. *sagá* „golf".
Sagatovici: cf. pol. *Sagatowska*.
Sagău: bg. *Sagóv*.
Saghiaș: *saghie* (v. numele următor), cu suf. *-aș*.
Saghie: formă originară a lui *Sabie* (v. mai sus, s.v.).
Saghin: formă originară a lui *Savin* (v. mai departe, s.v.). Cf. și pol. *Sagin*, bg. *Saghinov*.
Sahac: cf., pt. temă, pol. *Sacha*.
Sahini: gr. *Sahinis*.
Sahlean: același cu *Săhleanu* (v. mai departe, s.v.).
Saia: *saia*, „un fel de haină țărănească".
Saica: „femininul" pol. *Sajko*.
Saicovici(u): pol. *Sajko*, cu suf. pol. *-owicz;* cf. și pol. *Sajkiewicz*.
Saidac: pol. *Sajdak*.
Saidufis: cf., pt. prima parte, tc. *said* „fericit".
Saigău: bg. *Sajgov*.
Saigiu: același cu *Saegiu* (v. mai sus, s.v.).

Saighi
Saimac
Sain: *sain*, variantă regională a lui *sein* „(despre lîna oilor) cenușiu deschis".
Sainiciuc: ucr.
Sainiuc: ucr.
Sainoglu: cf., pentru tema, propriu-zisă, *sain* (v. mai sus, s.v.); cf. și numele imediat precedente.
Saintgeorges: *Singeorgoiu* (v. mai departe, s.v.), „simțit" (cu intenție!) ca nume francez.
Saioc: ung. *szájók* „lăudăros, fanfaron".
Sait(t)a: it. *Saitta;* cf. și *saită* „un fel de stofă de lînă.
Saizescu < *Saizu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Saizu: cf. *seiz* „grăjdar" (la turci)", care a putut deveni *săiz*, apoi *saiz*.
Sala: it. *Sala* sau (și) gr. *Sala*.
Salade: derivat regresiv de la it. *Saladino* (formație italienească).
Salagiu: n. top. *Sălagiu* (= *Sălaj*) (Ardeal).
Salagor: variantă, absentă în dicționare, a lui *salahor* (v. numele următor).
Salahor: *salahor*.
Salahoz: cf. ung. *szalagos* „dungat", cu *-s* > *z* sub influența vb. *szalagozni* din aceeași familie.
Salam: *salam*.
Salamen: cf. gr. *Salaminis;* nu-i exclus ca acest nume să fie același cu numele următor (*e* pentru *i* ar fi o greșeală de transcriere).
Salamon: it. *Salamón*.
Salanțiu: greșeală de transcriere pentru *Solonțiu* (< n. top. *Solonț*) (?)
Salarină: cf. gr. *Salari(s)*.
Salapă: gr. *Sala(p)pa(s)*.
Salboiu: *salbă*, existent, cu siguranță, ca antroponim, dar absent în fișierul meu, cu suf. *-oiu*.
Salcă: *salcă*, variantă regională a lui *salcie* (v. numele următor). Cf. și bg. *Salka*.
Salcău: bg. *Salkov*.
Salcie: *salcie*. Cf. n. top. *Salcia*.
Salciuc: ucr.
Salcîm: *salcim*.
Salcîmescu < *Salcim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Salcîn: *salcin*, variantă a lui *salcîm* (v. mai sus, s.v. *Salcim*).
Salcudan: același cu *Sălcudan* (v. mai departe, s.v.).
Salfeiuc: ucr.
Saliche: cf. gr. *Salika(s)*.
Saligni: același cu numele următor.
Saligny: fr. *Saligny*.
Salin: „masculinul" (absent în sursele mele) al bg. *Salina;* cf. și gr. *Salina*, *Salini*. Ar putea fi și tc. *salim* „sănătos, zdravăn".
Salom: gr. *Salom*.
Salomia: *Salomia*, nume biblic. Cf. bg. *Salomija*.
Salomi(u): „masculinul" numelui precedent.
Saltan < n. top. *Salta* (Maramureș), cu suf. *-an*.
Salungaci: *Salungă* (v. numele următor), cu suf. *-aci*.
Salungă: ung. *szalonka* „becață". Cf. *Solunca* (v. mai departe, s.v.).
Salup: *salup* „manta femeiască fără mîneci".
Salvan(u) < n. top. *Salva*, cu suf. *-an(u)*.
Salvetz: cf. gr. *Salvetis*.
Samachis: același cu numele următor.
Samachiș: *samachiș*, variantă a lui *samachișă* „un fel de lapte acru".
Samardan
Samarineanu: *samarinean*, locuitor din provincia palestiniană *Samara*.
Samaripo
Samacca: cf., pt. temă, gr. *Sama* și *Samaka(s)*.
Sambor: pol. *Sambor*.
Sameș: *sameș* „casier, administrator financiar".
Samochiș: același cu *Samachiș* (v. mai sus, s.v.), prin faza *Sămăchiș*.
Samoilă: nume biblic. Cf. și *Samuilă* (v. mai jos, s.v.), variantă mai apropiată de cea originală.
Samoilescu < *Samoilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Samolenschi: pol. *Samolinski*.
Samos: pol. *Samos*.
Samson: *Samson*, nume biblic.
Samsonescu < *Samson* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Samsonovici: *Samson* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Samșudean < n. top. *Șamșud* (cu varianta *Samsud*), cu suf. *-ean*.
Samu: bg. *Samo*.
Samuilă: *Samuil(ă)*, nume biblic. Cf. și varianta *Samoilă* (v. mai sus, s.v.).
Samuilescu < *Samuilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Samurcaș: gr. *Samurkas;* cf. n. top. *Samurcași*.
Samureanu < n. top. *Zamora*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Samușca: cf., pentru temă, bg. *Samuš*.
Sanăuțeanu < n. top. *Sinăuții* (de Jos), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sancă: bg. *Sanka*.
Sanciali: it.
Sanciuc: ucr. *Samčuk*.
Sancov: bg. *Sankov*.
Sancu: bg. *Sanko*.
Sanda: hipocoristic al lui *Alexandra* sau (și) *Ruxandra*.
Sandache: *Sandu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.

Sandi: *Sandu* (v. mai jos, s.v.), cu sufixul „anglo-saxon" (?) *-i*, foarte răspîndit astăzi. Cf. și bg. *Sandi*.
Sandic: același cu *Săndicu* (v. mai jos, s.v.).
Sandolache: același cu *Sandulache* (v. mai jos, s.v.); cf. și gr. *Sandalaki(s)*.
Sandovici: *Sandu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ović*; cf. pol. *Sandowska*.
Sandu(l): *Sandu* (și „articulat" cu *-l*, fără necesitate obiectivă), hipocoristic al lui *Alexandru* (v. la *A*, s.v.). Cf. și bg. *Sando*, *Sandul*.
Sandulache: același cu *Săndulache* (v. mai jos, s.v.).
Sandulovici: pol. *Sandulowicz;* ar putea fi și *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović;* cf. bg. *Sandulov*.
Sanfira: același cu *Zamfira* (v. la *Z*, s.v.).
Sanhighian: cf. *Șahighian* (v. la *Ș*, s.v.).
Sanie: *sanie*.
Saniel(i)evici: cf., pentru temă, pol. *Saniewski*.
Sanovici: cf. bg. *Sano* și *Sanov*.
Santa: gr. *Santa(s)*.
Santău: ung. *szántó* „agricultor"; cf. și bg. *Santov*.
Santha: același cu *Santa* (v. mai sus, s.v.).
Santamarina: *Santa* (= *sinta*, adică *sfinta*) *Marina*.
Saon: pare a fi o formă regională a it. *sapone;* cf. it. *Saoner (= Saponaro)*. Cf. și n. top. *Saon* (jud. Tulcea)
Sapelea: cf., pt. temă, ucr. *sapil'no* „miner".
Sapic: tc. *sapik* „alienat mintal".
Sapici: cf. numele precedent.
Sapigiuc: ucr.
Sapon: cf. it. *Saponaro*.
Saporta: gr. *Saporta(s)*.
Saportoc: *Saporta* (v. numele precedent), cu suf. *-oc*.
Sarabagiu: greșeală de transcriere pt. *Harabagiu* sau, poate, *harabagiu* influențat de *șarabană* „trăsură mare cu bănci sau cu canapele".
Saraci: tc. *sarač* „șelar".
Saradoc: ung. *szarándok* „pelerin, hagiu, călător". Cf. și *Sorodoc* (v. mai jos, s.v.).
Sarafian: gr. *Sarafian*, *Sarafianos*, *Sarafianu*.
Sarafinescu: același cu *Serafimescu* (v. mai departe, s.v.); *serafin* (și *-im*) are o variantă cu *sa-*, absentă în dicționare.
Sarafiu: gr. *Sarafi(s)*.
Sarafoleanu < n. top. *Sarafola* (Banat), cu suf. *-eanu*.
Saragea: *saragea soldat*.
cu din miliția neregulată a turcilor și a muntenilor". Cf. n. top. *Sarageni*.
Saramandu: gr. *Saramandu*.
Sarandino: gr. *Sarandinos*.
Sarandinopol: gr. *Sarandinopulos*.
Sarangor
Saraș: ung. *száras* „lunguieț".
Saratoc: același cu *Saradoc* (v. mai sus, s.v.).
Saravan: gr. *Saravanos*, *Saravanu*.
Saravareneu
Sarbală: același cu *Sorbală* (v. mai departe, s.v.); greșeală de transcriere (*sar-* pentru *sor-*)?
Sarca: gr. *Sarka(s)*.
Sarcadi: același, ca temă, cu numele precedent; *-(a)di* este un sufix tot grecesc.
Sarcină: *sarcină*.
Sarchiz: bg. *Sarkiz* sau (și) gr. *Sarkis*.
Sarcu: „masculinul" lui *Sarca* (v. mai sus, s.v.).
Sardari(u): același cu *Serdaru* (v. mai departe, s.v.).
Sardu: bg. *Sardo* sau (și) gr. *Sardu*.
Sarghie: același cu *Sărghie* (v. mai departe, s.v.).
Sargu: gr. *Sargos*.
Sari: tc. *sari* „galben" sau (și) gr. *Sarri(s)*.
Sarian(u): același cu *Sariyani* (v. mai jos, s.v.).
Sarici: *Saru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Saridi: gr. *Saridi(s)*.
Sariyani: gr. *Sarigianni(s)*.
Sarodoc: cf. *Saradoc* (v. mai sus, s.v.).
Sarofolean: același cu *Sarafoleanu* (?). Cf., pentru prima parte a acestui nume, care pare a fi compus, gr. *Sarof*.
Sarop: cf. gr. *Sar(r)opulos*, *Sar(r)opulu*.
Sarțeanu: tema este gr. *Sartzi(s)*.
Saru: bg. *Saro*.
Sarvaș: ung. *szarvas* „corb".
Sas: același cu *Sas(s)u* (v. mai jos, s.v.). Cf. și pol. *Sas*.
Sasa: „femininul" numelui precedent (existent, poate, și în bulgară, unde avem masc. *Saso*). Cf. n. top. *Sasa*.
Sasarman: același cu *Săsărman* (v. mai departe, s.v.).
Sascău: tema este aceeași cu numele următor, iar *-ău* poate proveni dintr-un sl. *-ov* sau ung. *-ó* (cf. ung. *szász* „sas").
Sascu: tema este *sas* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ko;* cf. pol. *Saska* („femininul" unui *Sasko*, absent în sursele mele).
Sas(s)u: *sas* „saxon"; cf. și bg. *Saso*. Cf. n. top. *Sasul*.
Satcău: bg. *Satko*.
Satir: gr. *Satiris;* cf. și *satîr* „un fel de lacheu la turci" (cu diminutivul *satiraș*, deci cu *î* > *i*).
Satmar(e): același cu numele următor.
Satmari < n. top. *Sătmar* (ung. *Szatmár*), cu suf. ung. *-i* (echivalentul rom. *-ean*, care arată originea locală a oamenilor).
Satmary: același cu numele precedent.
Satu: bg. *Sato*, pe care Dicționarul antroponimic folosit de mine îl explică din rom. *sat*. Nu văd cum acest apelativ poate deveni nume de persoană.

Saucă: bg., ucr. *Savka*, pol. *Sawka*. Cf. n. top. *Sauca*.
Sauciuc: ucr.; cf. pol. *Sawczuk*.
Saucu: bg. *Savko*, pol. *Sawko*.
Saul: nume biblic.
Saulea: *Saul* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Sav(u): bg. *Savo*. Cf. n. top. *Sava* (Ardeal).
Sava: bg. *Sava* sau (și) gr. *Savva(s)*.
Savadanu: pare a fi același cu *Săbădeanu*.
Savan < n. top. *Sava* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Savastiu: același cu *Sevastiu* (v. mai departe, s.v.).
Savastru: același cu *Sevastru* (v. mai departe, s.v.).
Save: bg. *Save*.
Savel: bg. *Savel* sau (și) pol. *Sawel*.
Savelciuc: ucr.
Saveliev: cf. bg. *Savlev*.
Saveliuc: ucr.
Savelly: gr. *Savvelis*, cu grafie „savantă". Cf. și ucr., rus. *Savelij*.
Saveluc: ucr.
Saveschi: pol. *Sawetski*.
Savici: srb. *Savić* sau (și) pol. *Sawicz*.
Savidis: gr. *Savvidis*.
Savii: bg. *Savi*.
Savin: bg. *Savin*.
Savinescu < *Savin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Savini: it. *Savini*; ar putea fi și *(a) Savinei*, absent în fișierul meu, dar posibil; cf. bg. *Savina*.
Savinoiu: *Savin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Savitescu < *Saveta (= Elisabeta)*, cu suf. *-escu*.
Savițchi: pol. *Sawitski*.
Saviuc: ucr.
Savoaia: „femininul", cu suf. *-oaie* (aici articulat), al lui *Sava* sau (și) *Savu(l)*.
Savonea: pol. *Sawoni*.
Savopol: gr. *Savvopulos*, *Savvopulu*.
Savov: bg. *Savov*.
Savovici: *Sava* sau (și) *Savu* (v.s.v.), cu ruf. sl. *-ović*.
Savu(l): bg. *Sav(o)*.
Savuscan
Săbădeanu < n. top. *Săbed* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Săbăgean: pare a fi același cu numele precedent (*d* urmat de *e* se palatalizează și în unele graiuri de peste munți se africatizează, devenind *ğ*).
Săbăilală: *săbău* sau (și) *Săbău* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Săbăreanu < n. top. *Sabar*. Cf. n. top. *Săbăreni*.
Săbău: *săbău* „croitor".
Săbienceа: pare a fi un antroponim, neindentificat pt. mine, *Sabiencu*; ar putea fi și *Sibianca*, cu suf. *-ea* (și cu pronunțarea regională *Să-* < *Si-*).
Săb(i)escu < *Sabie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Săbou: același cu *Săbău* (v. mai sus, s.v.).
Săcădat: ung. *szakadat* „ruptură, crăpătură; uium la treieriș" sau (și) n. top. *Săcădat* (Ardeal).
Săcăleanu: gr. *Sak(k)ali(s)* sau (și) *Sak(k)alidu*, *Sak(k)aloglu*, cu partea finală înlocuită, prin suf. *-eanu*. Cf. și *Sacaliu* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Săcăleni*.
Săcăluș: *săcăluș* „un fel de tun de cîmp".
Săcărin: tc. *sakar* „nefericit", cu suf. *-in*; cf., pt. temă, și gr. *Sekari(s)*.
Săcășeanu: același cu *Secășeanu* (v. mai departe, s.v.).
Săceanu < n. top. *Săceni*.
Săceleanu < n. top. *Săcel(e)*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Săciureanu < n. top. *Seciuri*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Săcrieriu: același cu *Secrieriu* (v. mai departe, s.v.).
Săcuiescu < *Săcuiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Săcuiu: același cu *Secuiu* (v. mai departe, s.v.).
Săculeț: *săculeț*, diminutiv al lui *sac*.
Sădeanu < n. top. *Sadu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sădilă: *sădilă* „sac în care se pune laptele la prins, pentru a se face brînză".
Sădmăreanu < n. top. *Satu-Mare*; cf. n. top. *Sădmărel* < *Satu-Mare*.
Săftescu < *Safta* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Saftu*, cu suf. *-escu*.
Săftoiu: *Safta* sau (și) *Saftu* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Săghiuță: formă regională a lui *săbiuță* „o plantă".
Săhleanu: același cu *Sihleanu* (v. mai departe, s.v.).
Săibulescu: cf., pt. temă, pol. *Sajba*.
Săilă: cf. *(a) însăila* „a coase provizoriu"; (fig.) „a înjgheba, a improviza" (derivat de la *saia*, pl. *saele*).
Săileanu: *Săilă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Săiman: variantă, absentă în dicționare, a lui *seimean* „un fel de infanterist în armatele turcești și ale țărilor noastre"; cf. *siiman*.
Sălache: pare a fi tema gr. *Sal(l)akidis*; cf. și gr. *Salakos*.
Sălăceanu < n. top. *Sălacea* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sălăgeanu < n. top. *Sălagiu*, variantă a lui *Sălaj* sau (și) *Sălăgeni*.
Sălăianu
Sălăjan < n. top. *Sălaj* (Ardeal); același cu *Sălăgeanu* (v. mai sus, s.v.).
Sălăvăstru: același cu *Silivestru* (v. mai departe, s.v.).
Sălcea: „femininul" bg. *Sălčo*.
Sălceanu < n. top. *Salcia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Sălcianu: același cu numele precedent.
Sălciuc: ucr.
Sălcudan: același cu numele următor.
Sălcudeanu < n. top. *Sălcud* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sălcuțeanu < n. top. *Sălcuța*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sălinescu: bg. *Salina*, cu suf. *-escu.*
Săliștcanu < n. top. *Săliște*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sămărescu: *samar* sau, mai degrabă, *Samaru* (absent în fișierul meu, dar verosimil). Cf. bg. *Samarov*, *Samarev*, al căror sufix a putut fi înlocuit prin *-escu.*
Sămăreanu < n. top. *Samara*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sămărghitan < n. top. *Sînmărghita* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Sămărghițean: același cu numele precedent.
Sămărtinean < n. top. *Sînmărtin* (Ardeal), cu suf. *-ean.*
Sămătescu: gr. *Samata(s)*, cu suf. *-escu.*
Sămeșan < n. top. *Someș* sau (și) *Someșeni.*
Sămășescu < *Sameș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Sămon: același cu *Simon* (v. mai departe, s.v.).
Sănătescu < n. top. *Sănătești.*
Sănăuceanu: același cu numele următor.
Sănăuțeanu < n. top. *Sănăuți*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Săncărău: tema pare a fi aceeași cu a numelui următor.
Sănculei: *Sancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ei.*
Sănculeț: *Sancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-uleț.*
Săndescu < *Sandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Săndoi(u) < *Sandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *oi(u).*
Săndrel: hipocoristic al lui *Alexăndrel.*
Săndicu: diminutiv, cu suf. *-ic*, al lui *Sandu.*
Sănducu: diminutiv, cu suf. *-uc*, al lui *Sandu.*
Săndulache: *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.*
Săndulea: *Sandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ul(ea).*
Sănduleac: *Sandu(l)*, cu suf. diminutival *-eac.*
Săndulcasa: *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă* („soția lui Sandu").
Săndulescu < *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Săndulești.*
Săndulcț: *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eț.*
Săndulolu: *Sandu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Sănduțu: *Sandu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Sănescu < *Seni* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Săninoiu: *senin* sau (și) *Seninu*, absent în fișierul meu, cu suf. *-oiu;* cf., pt. temă, pol. *Sienin.*
Săniuță: *săniuță*, diminutiv al lui *sanie.* Cf. și *Sanie* (v. mai sus, s.v.).
Săplăcan < n. top. *Săplac* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Săpătoru: *săpător.*
Săpoiu: *săpoi*, augmentativ al lui *sapă.*
Săpunaru: *săpunar* „cel care face sau vinde săpun". Cf. n. top. *Săpunari.*
Săpunărescu < *Săpunaru* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Săpuneanu: *săpun* sau (și) *Săpun* (absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Săracu: *sărac.*
Săraru: *sărar* „negustor de sare". Cf. n. top. *Sărari.*
Sărăcăceanu: arom. *sărăcăcean* „păstor seminomad".
Sărăchie: cf., pt. temă, bg. *Serakov.*
Sărăcilă: *sărac* sau (și) *Săracu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.* Cf. n. top. *Valea lui Sărăcilă.*
Sărăcin: it. *Saracino.*
Sărăcinești: n. top. *Sărăcinești*, folosit, la început, ca determinant al unui antroponim propriu-zis, apoi singur.
Sărăcuțu: *sărăcuț.*
Sărăgeanu < n. top. *Saragea*, cu suf. *-an.*
Sărățeanu < n. top. *Sărăței*, *Sărata*, *Săratul.*
Sărbătoare: *sărbătoare.*
Sărbușcă: *sărbușcă* „mîncare făcută din zer și mălai".
Sărca: cf. n. top. *Sirca* și bg. *Serko*, căruia îi va fi corespunzînd un feminin *Serka.*
Sărdărescu < *Serdaru* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-escu.*
Sărduleț: diminutiv al lui *Sardu* (v. mai sus, s.v.).
Sărc: același cu *Serea* (v. mai departe, s.v.). Cf. și *Sari* (v. mai sus, s.v.).
Săreanu < n. top. *Saru* sau (și) *Săreni.*
Sărghie: același cu *Serghie* (v. mai departe, s.v.).
Sărindari: *sărindar.*
Sărman: *sărman.*
Sărmăghitan < n. top. *Sînmarghita* (Ardeal), cu metateza lui *n.*
Sărmășan(u) < n. top. *Sărmaș* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Săruleanu < n. top. *Saru(l)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Săsărman: același cu *Seserman* (v. mai departe, s.v.).
Sătariu: același cu *Sitaru* (v. mai departe, s.v.).
Săteoianu: cf., pt. temă, bg. *Satko.*
Săteanu: *sătean.*

Sătmărean(u) < n. top. *Sat(u)-Mare* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Său: *său* „grăsime de vită".
Satnoieni.
Sătnoianu < n. top. *Sat(u)-Nou* sau (și)
Săucan < n. top. *Săuca* (Ardeal), cu suf. *an*.
Săucă: același cu *Saucă* (v. mai sus, s.v.).
Săulescu < *Saul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Săuțean
Săvăstea: *Sevasta* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ea*.
Săveanu < *Sava* sau (și) *Savu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu;* poate proveni și din n. top. *Săveni*.
Săvescu < *Sava* sau (și) *Savu* (v. mai sus, s.v.), Cf. n. top. *Săvești*.
Săvele: același cu *Savelly* (v. mai sus, s.v.).
Săvinoiu: *Savin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Săvoiu < *Sava* sau (și) *Savu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Săvrinescu: cf. bg. *Sevriev*.
Săvuc: același cu *Săvucă* (v. mai jos, s.v.).
Săvuca: același cu numele următor.
Săvucă: *Savu* sau (și) *Sava* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.
Săvulescu < *Savu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Săvuleț: *Savu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-(ul)eț*.
Săvuscan: cf. pol. *Sawosko*.
Săvuță: *Savu* sau (și) *Sava* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Sbanțu: *zbanț* „ventuză".
Sbârcea: același cu *Sbîrcea* (v. mai jos, s.v.).
Sbenghe: *(a se) zbengui* „a zburda", cu suf. *-e(a)* și cu *s* pt. *z* (v. numele precedent).
Sb(i)erea: *(a) zbiera*, cu suf. *-ea;* în ce privește pe *s-*, cf. cele spuse la numele următor.
Sbîrcea: *(a) zbirci*, cu suf. *-ea; s-* pt. *z*, grafie etimologizantă.
Sbîrciog: *zbirciog* „o ciupercă"; aceeași observație ca la numele precedent.
Sbora: *zbor*, cu suf. *-a* și cu *s* pt. *z*, ca la numele precedente.
Sbrențea: cf., pt. temă, *branț* „bucată de piele, de carton etc., care se aplică în interiorul încălțămintei", care ar putea avea o variantă cu *s-* (sau *z-*).
Sbuchea: *(a o) zbughi* „a o șterge", cu suf. *-ea*, *s-* etimologic, variantă cu *chi* pentru *ghi*, absentă în dicționare.
Sburcu: *(a) zbura*, cu suf. sl. *-ko* (masculinul lui *-ka*) și cu *s* pentru *z*, ca la numele precedente.
Sburlan: *(a se) zburli*, variantă a lui *zbîrli*, cu suf. *-an; s* pentru *z*, ca la numele precedente.
Sburlea: *(a se) zburli*, cu suf. *-ea*.
Scadovschi: pol.
Scadra
Scafa: *scafă* „căuș"; „strachină mare de lemn".
Scafar(i)u: *scafar* „cel care face scafe". Cf. n. top. *Scafești*.
Scaiete: *scaiete*, variantă regională (muntenească) a lui *scai* (v. numele următor).
Scaiu: *scaï*.
Scalet: it. *Scaletti*.
Scaparu: *scapăr*, derivat regresiv, absent în dicționare, de la *(a) scăpăra*, cu sensul „scăpărat" (subst.).
Scapețu: *scapeț* „adept al unei secte rusești ai cărei membri erau castrați".
Scargescu: bg. *Sardžev* sau (și) *Sardžov*, cu sufixele înlocuite prin echivalentul lor rom. *-escu*.
Scarlat: gr. *Skarlatos*, *Skarlatu*. Cf. și bg. *Skarlat*.
Scarlet: același cu *Scarlat* (v. numele precedent), al cărui „sufix" *-at* a fost înlocuit prin *-et*.
Scarlete: același cu numele următor.
Scarleti: același cu numele precedente; cf., pt. *-i*, bg. *Scarlati*.
Scatiu: *scatiu* (o pasăre cîntătoare).
Scatula: cf. pol. *Skatulski*.
Scăieșteanu < n. top. *Scăiești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Scăiete: același cu *Scaiete* (v. mai sus, s.v.).
Scăllicău
Scămanu: cf., pt. temă, ucr. *skamjaniti* „a transforma, a modifica".
Scăpău: *(a se) scăpa*, cu suf. *-ău* (cf. *căcău*, dat de Pascu, *Suf.*, p. 146). Cf. n. top. *Scăpăul*.
Scăraru: *scărar* „cel care face sau vinde scări", epitet, dacă nu mă înșel (n-am putut verifica) al unui sfînt, care se chinuia stînd pe o scară (cf. *Sf. Simion Stîlpnicul*).
Scărișoreanu < n. top. *Scărișoara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Scărlătescu < *Scarlat* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Scărlătești*.
Scărlătoiu: *Scarlat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Scărpinoiu: *(a) scărpina*, cu suf. *-oiu*.
Scău(i)eru: *scăuier* „cel care face sau vinde scaune", absent în dicționare.
Scăunaș(u): *scăunaș*. Cf. n. top. *Scăunașul*.
Sceopul: același cu *Steopul* (v. mai departe, s.v.).
Scheau: v. rom. *șchiau* „bulgar".
Schei: forma de plural a numelui precedent, poate un singular analogic; cf. și *Șchei*, numele unui cartier din Brașov. Fiind simțit ca singular în toponimie s-a ajuns la *Scheiul*.
Scheianu < n. top. *Scheia* sau (și) *Schei(ul)*, cu suf. *-anu*.
Schelet: *schelet*.
Schelet(t)i: același cu numele precedent și grafie „italienizată". (Cf. *Negruzzi* pt. *Negruț(i)*).
Schelitti: același cu numele precedent.

Schepa: cf. ucr. *skepka, ski(p)ka* „așchie, țandără".
Schiau: același cu *Scheau* (v. mai sus, s.v.).
Schida: cf. ucr. *Skydan.*
Schifirneț: tema pare a fi *scăfirlie* „craniu, țeasta capului".
Schileru: cf. gr. *Skilliro.*
Schiligiu
Schimbischi: același cu numele următor.
Schimbinschi: pol. *Skibiński* (apropiat de *schimb*).
Schimir
Schina: gr. *Skina(s).*
Schină: același cu numele precedent.
Schinteie: *schinteie*, variantă a lui *scinteie.*
Schiopeț: *schiop*, cu suf. *-eț.*
Schiopoancă: *schiop*, cu suf. *-oancă.*
Schiopu: același cu *Șchiopu* (v. la *Ș*, s.v.).
Schiopulescu < *Schiopu* (v. numele precedent). Cf. și gr. *Skiopulos.*
Schip(u): gr. *Skipi(s).*
Schipescu < *Schipu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Schipoaia: femininul lui *Schipu* (v. mai sus, s.v.).
Schipoancă: *Schip(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oancă.* Cf. și *Schiopoancă* (v. mai sus, s.v.).
Schipor: pol. *Skipor.*
Schitea: *schit* sau (și) *Schitu* (absent în fișierul meu), cu suf. *-ea.*
Schiteanu: *schitean* „călugăr" sau (și) < n. top. *Schitul.*
Schitiu: același cu *Sichitiu* (v. mai departe, s.v.).
Schituleț: *schituleț*, diminutiv al lui *schit.*
Schițeu: tema este aceeași ca a numelui următor.
Schițeanu: gr. *Skitzi(s)* sau (și) *Skitsa(s), Skitsos*, cu suf. *-eanu.*
Schițelea: cf., pt. temă, numele precedente.
Scipione: it. *Scipione.*
Scipon: cf. numele precedent.
Sciuca: sl. *ščuka* „știucă".
Scîntei: *scînteie*, cu *-e* neaccentuat > *i.*
Scînteianu < n. top. *Scînteia*, cu suf. *-anu.*
Scînteie: *scînteie.* Cf. n. top. *Scînteia.*
Scîrlat: același cu *Scarlat.*
Scîrlățel: *Scîrlat* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Scîrlățescu < *Scîrlat* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Scîrțanu: *scîrț(a)* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Scîrță: derivat regresiv de la *(a) scîrții;* cf. și *scîrță-scîrță*, variantă a lui *scîrța-scîrța* „scrib".
Sclavu: *sclav.* Cf. și bg. *Sklav*, gr. *Sklavos, Sklavu.*
Sclia: gr. *Sklia(s).*
Scoarță: *scoarță.*
Scobai: *scobai*, variantă a lui *scobar* (v. mai jos, s.v.).
Scoban < n. top. *Scoabe* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Scobaru: *scobar* „un pește".
Scobea: *(a) scobi*, cu suf. *-ea.*
Scobei: *(a) scobi*, cu suf. *-ei* sau (și) pol. *Scobiej.*
Scobici: *(a) scobi*, cu suf. *-ici.*
Scobîlțeanu < n. top. *Scobîlțeni.*
Scoblea: cf. pol. *Skoblewska.*
Scoboiu: bg. *Skobo*, cu suf. *-oiu.* Ar puta fi și un derivat cu acest sufix de la *scoabă* sau (și) *Scoabă* (absent în fișierul meu).
Scocan: bg. *Skokan* (explicat prin „cel ce sare mereu".
Scodrea: gr. *Skodra(s)*, cu suf. *-ea* (care a înlocuit pe *-a* al originalului).
Scoflea: cf. *(a) scofeli* „a cotrobăi".
Scoică: *scoică.* Cf. n. top. *Scoica.*
Scoleru: *școler*, variantă a lui *școlar* (varianta cu *s-* pentru *-ș* este atestată).
Scoloiu: cf., pt. temă, pol. *Skolek.*
Scondăcescu: cf. *condac* 1. „un cîntec bisericesc"; 2. „un braț de ferestrău", cu suf. *-escu.*
Scorboră: *scorboră*, variantă a lui *scorbură.* Cf. n. top. *Scorbura.*
Scorea: pol. *Skora*, cu *-a* înlocuit prin *-ea.*
Scoreschi: pol. *Skoretska*, femininul unui *Skóretski*, absent în sursele mele.
Scorhan
Scornea: *(a) scorni*, cu suf. *-ea.*
Scorneica: *(a) scorni*, cu suf. *-eică.*
Scorobete: cf. *scoroambă* „porumbea" (fructul unei specii de prun), cu suf. *-ete.*
Scormoneală: derivat cu suf. *-eală* de la *(a) scormoni.*
Scornișan: n. top. *Cornișani*, contaminat cu *Scornicești.*
Scorozețu: cf., pentru temă, *(a se) scoroji.*
Scorpan: cf., pentru temă, numele următor. Cf. și gr. *Skorpos, Skorpu.*
Scorpie: *scorpie.*
Scorțan(u): același cu *Scorțeanu* (v. mai jos, s.v.).
Scorțaru: *scorțar* „o pasăre". Cf. n. top. *Scorțarul.*
Scorțea: *scoarță* asu (și) *Scoarță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Scorțeanu < n. top. *Scoarța* sau (și) *Scorțeni.*
Scorțescu < *Scoarță* sau (și) *Scorțea.* Cf. n. top. *Scorțești.*
Scorțosu: *scorțos.*
Scoruș: *scoruș* „un arbore".
Scorușanu < n. top. *Scorușul*, cu suf. *-anu.*
Scraba: *scrabă* „încălțăminte veche și grosolană".
Screciu: cf. bg. *Skerčo* (cu metateza lui *r*).
Scredeanu < n. top. *Scrada.*
Scriba: lat. *scriba* „scrib".
Scriban: latinism „artificial", format de la *scriba* (v. numele precedent).
Scribnic: același cu *Scripnic* (v. mai jos, s.v.).

Scridon: acelaşi cu *Spiridon* (devenit, mai întîi, *Spridon*) (v. mai departe, s.v.).
Scrieciu: ar putea fi un derivat, cu suf. *-eci*, de la *(a) scrie* (cf. *zgîrieci* < *a zgîriia*); cf. şi *Screciu* (v. mai sus, s.v.).
Scriitoru: *scriitor*.
Scrija: *scrijea*, în expresia *scrijea de pîine* „o felie de pîine"; cf. şi *scrijele* (pl.) „felii de fructe", al cărui singular trebuie să fie *scrijea*.
Scrioştea: cf. n. top. *Scrioştea* (v. numele următor).
Scrioşteanu < n. top. *Scrioştea*, cu suf. *-anu*.
Scripa: pol. *Skrzypa*. Cf. şi ucr., rus. *skrip* „scîrţîit".
Scripăţ: *scripăţ*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *scripet* (cf. *scripeţ*), nume al unui mecanism şi al unui dispozitiv mecanic.
Scripcar(i)u: *scripcar*.
Scripcă: *scripcă*.
Scripnic: ucr. *Skrypnyk* sau (şi) pol. *Skrzypnik*.
Scringhiţă: *scrîmbie*, variantă a lui *scrumbie* cu suf. diminutival *-iţă* şi cu *bi* > *ği*, ca în graiurile moldoveneşti.
Scufi: gr. *Skufi(s)*.
Sculescu < *Sculý* (v. numele următor); ar putea fi şi un derivat de la *Sculă* (*sculă* „unealtă; giuvaer"), absent în fişierul meu, dar posibil. Cf. şi ucr. *Skulák*.
Sculý: gr. *Skulli(s)*.
Sculumbridi: gr. *Skulumbridis*.
Scumpu: *scump*.
Scumpulesci < *Scumpu* (v. numele precedent), cu suf. *-easă*, de fapt genitivul lui *Scumpuleasa*.
Scupin: ucr. *skupij* „zgîrcit, avar" sau *Skupij*, cu suf. sl. *-in*. Cf. şi pol. *Skupiński*.
Scurea: gr. *Scuri(s)*. Cf. şi pol. *Skura*.
Scurei: ucr. *skorej* „repede; grăbit".
Scurnea: cf. bg. *Skfrjanov*.
Scurta: „femininul" lui *Scurtu*. Cf. n. top. *Scurta*.
Scurtescu < *Scurtu* (v. numele următor); cf. n. top. *Scurteşti*.
Scurtu: *scurt*. Cf. n. top. *Scurtul*.
Scurtulescu < *Scurtu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Scutaraşu: diminutiv, absent în dicţionare, al lui *scutar* (v. numele următor).
Scutar(i)u: *scutar* „baci". Cf. n. top. *Scutari*, *Scutarul*.
Scutaşu: *scutaş*, absent în dicţionare, sinonim cu *scutar* (v. mai sus, s.v.); cf. *fluierar* — *fluieraş* ş.a.
Scutăreanu < n. top. *Scutari*, *Scutarul*, cu suf. *-eanu*.
Scutărescu < *Scutar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Scutelnicu: *scutelnic* „om scutit de plata dărilor de orice fel".
Scvorţov: rus. *skvortsovij* „referitor la grauri" (*skvorets* „graur").
Sdrafcu: bg. *Zdravko*.
Sdria
Sdrobici: *(a) zdrobi*, cu suf. *-ici*.
Sdrobu: *zdrob*, variantă a lui *drob* „mîncare preparată din măruntaie de miel"; cf. şi *drob* „o plantă".
Searov: bg. *Sjarov*.
Sebastian: it. *Sebastiano* (< lat. *Sebastianus*), nume calendaristic la catolici.
Sebăşteanu < n. top. *Săbieşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sebe: bg. *Săbe*.
Sebeni: ung. *Szebeni* „sibian" (= locuitor al Sibiului).
Sebeşan(u) < n. top. *Sebeş* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Sebeteanu < n. top. *Săbed* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Seboc: ung. *Sebők* „Sebastian".
Secaleanu: acelaşi cu *Săcăleanu* (v. mai sus, s.v.).
Secan(u) < n. top. *Seaca*, cu suf. *-an(u)*.
Secară: *secară*. Cf. n. top. *Secara*.
Secarin: *secară*, cu suf. *-in*; cf., pt. formaţie, megl. *sicărină* „pai de secară" (Pascu, *Suf.*, p. 206).
Secaru < n. top. *Seaca*, cu suf. toponimic *-ar*. Un „masculin" al lui *secară* mi se pare îndoielnic. Cf. şi bg. *Sekal*, care a putut fi perceput ca *Sekar*. Cf. n. top. *Secarul*.
Secăleanu: acelaşi cu *Săcăleanu* (v. mai sus, s.v.).
Secăluş: acelaşi cu *Săcăluş* (v. mai sus, s.v.).
Secăreanu < n. top. *Secara* sau (şi) *Secarul*; cf. şi n. top. *Săcăreni* (Ardeal).
Secărescu < *Secară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Secăş(e)anu < n. top. *Secaş*, cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Seceleanu: acelaşi cu *Săceleanu* (v. mai sus, s.v.).
Secereanu: *secere* sau (şi) *Secere* (absent în fişierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Seche: ar utea fi ung. *Székely* devenit *Sechei* (cu *ly* > *l'* > *i*), apoi *Seche* (*-i* a fost absorbit de *e* precedent).
Sechea: acelaşi cu numele precedent sau (şi) bg. *Sekja*.
Sechel: acelaşi cu *Secheli* (v. mai jos, s.v.).
Sechelari: acelaşi cu *Sachelarie* (v. mai sus, s.v.).
Sechelaru: acelaşi cu *Sachelaru* (v. mai sus, s.v.).
Secheli: ung. *Székely* „secui".
Secherea: ung. *szeker (szekér)* „car, căruţă"; cf. şi n. top. *Sechereşa*.
Secheşan: acelaşi cu *Secăşanu* (v. mai sus, s.v.); cf. şi *Sechiş* (v. mai jos, s.v.).
Sechi: acelaşi cu *Seche* (v. mai sus, s.v.).
Sechiş: cf. ung. *székes* „bogat în iarbă".
Seci(u): *seci*. Cf. şi n. top. *Seci*.

Seciear: n. top. *Seciu*, cu suf. toponimic *-(i)ar*.
Seciureanu < n. top. *Seciuri*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Secreanu: cf. ung. *szekrény* „scrin, dulap".
Secreteanu < n. top. *Sicrita*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Secreţeanu: acelaşi cu numele precedent.
Secrier(i)u: *secrier*, variantă a lui *sicrier*, ambele absente în dicţionare, cu sensul „cel care face sicrie".
Secşoreanu: tema presupune existenţa unui n. top. *Secşoara* (diminutiv al lui *Seaca*), absent în sursele mele.
Secu: *sec;* cf. şi n. top. *Secul*.
Seculanu < n. top. *Secuieni* sau (şi) *Secuia, Secuiul*.
Secuieru: n. top. *Secuiul*, cu suf. toponimic *-er (< -ar)*.
Secuiu: *secui;* cf. n. top. *Secuiul*.
Secula: bg. *Sekula* sau (şi) pol. *Sekula*.
Seculici: *Secula* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*. Cf. n. top. *Seculeşti*, al cărui singular este un echivalent al lui *Seculici*.
Secure: *secure*.
Secureanu < *Secure* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Sederiaş
Sefendrache
Seferovici: cf. pol. *Seferiński*, cu aceeaşi temă.
Seftiuc: ucr.
Segarcea: n. top. *Segarcea*, folosit, la început ca determinant al unui antroponim propriu-zis şi apoi singur.
Segarceanu: acelaşi cu numele următor.
Segărceanu < n. top. *Segarcea*, cu suf. *-anu*.
Segovceanu: cf., pt. temă, bg. *Segov*.
Seiban: pol. *Seib*, cu suf. *-an*.
Seibulescu: tema e aceeaşi ca a numelui precedent, cu suf. compus *-ulescu*.
Seiciu: cf. *sici* „figură la jocul cu arşice".
Seicorin: cf., pt. temă, pol. *Sikora*.
Seimeanu: *seimean* „infanterist în armata turcească şi a ţărilor noastre (pe vremuri)". Cf. n. top. *Seimeni* şi *Semeni*.
Seiş(e)anu < n. top. *Seuşa* (Ardeal), cu suf. *-(e)anu*.
Sekulici: acelaşi cu *Seculici* (v. mai sus, s.v.).
Selagianu: acelaşi cu numele următor.
Selăgianu: acelaşi cu *Sălăgeanu* (v. mai sus, s.v.).
Selbinschi: cf. rus. (< pol.) *Sel'vinskij*.
Selceanu: acelaşi cu *Sălceanu* (v. mai sus, s.v.).
Selea: bg. *Selja*.
Selegean(u): acelaşi cu *Sălăgeanu* (v. mai sus, s.v.).
Selejan: acelaşi cu *Sălăjan* (v. mai sus, s.v.).
Selejean: acelaşi cu numele precedent.
Seleş: ung. *szeles* „larg" sau (şi) *szeles* „vîntos".
Seleşan < n. top. *Sălaş*, cu suf. *-an*.
Seleşiu: acelaşi cu *Seleş* (v. mai sus, s.v.); *i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş* precedent; ar putea fi *Seleş*, cu suf. *-iu*.
Seleşteanu < n. top. *Seliştea*; cf. n. top. *Selişteni*.
Seleştenco: cf., pt. temă, numele precedent.
Selevet: cf., pt. temă, tc. *söylev* „discurs, cuvîntare".
Seling: germ.
Selivestru: acelaşi cu *Silvestru* (v. mai departe, s.v.).
Sellim: tc. *Selim*.
Selmereanu
Selmiciu: ung. *szélmécs* „felinar de vînt".
Selta
Seltea: *Selta* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Selveanu < *Silviu*, nume calendaristic catolic, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Semaca: acelaşi cu *Simaca* (v. mai departe, s.v.).
Semartian: cf., pt. temă, pol. *Simard*.
Semca: bg. *Semka*.
Semcovici: acelaşi cu *Sencovici* (v. mai jos, s.v.).
Semeanu: acelaşi cu *Seimeanu* (v. mai sus, s.v.).
Semedreacu: *Simedrea* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ac*.
Semedrescu < *Simedrea* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-escu*.
Semen: bg., ucr. *Semen*.
Semenescu < *Semen* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Semeniuc: ucr. *Semenjuk*.
Semer: tc. *semer* „samar".
Semescu < bg. *Semov (< Semo)*, cu *-ov* înlocuit prin echivalentul românesc *-escu*.
Semgovici: acelaşi cu *Semcovici* (v. mai sus, s.v.).
Semigradov
Semizon: cf. bg. *Semizov*.
Sen: pol. *Sen*, ucr. *Sén*.
Senătoiu: acelaşi, ca temă, cu *Sănătescu* (v. mai sus, s.v.); suf. *-oiu* este, funcţional, sinonimul lui *-escu*.
Senciuc: ucr. *Seňčuk;* cf. şi pol. *Semcsuk* (< ucr. *Semčak*).
Sencovici: pol. *Semkowicz*.
Sendicatul: *sindicat*.
Sendrea: bg. *Sendrju*. Ar putea fi şi o greşeală de transcriere *S-* pentru *Ş-*; în acest caz, e vorba de *Şendrea* (v. la *Ş*, s.v.).
Senea: bg. *Senja*.
Senei: cf. bg. *Seni*, *Senija*.
Senghea: cf. pol. *Sengev*, *Siengalewicz*.
Seni: bg. *Seni*.
Sentea: bg. *Sentija*. Cf. şi germ. *Senta*.
Senteş(i): bg. *Senta* sau (şi) *Sento*, cu suf. *-eş*.
Sepenciuc: ucr.

Sepi(e): ung. *szép* „frumos".
Septăreanu: gr. *Septerianu.*
Septimiu: lat. *Septimius.*
Serac: *serac,* variantă mai apropiată de etimon, dar absentă în dicționare, a lui *sărac.*
Seracin: același cu *Sărăcin* (v. mai sus, s.v.). După Graur, 49, variantă a lui *Serafin* (v. mai jos, s.v.).
Serafim: *serafim* „înger de rang superior". Cf. și bg., ucr., rus. *Serafim.*
Serafimescu < *Serafim* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Serafin: același cu *Serafim* (v. mai sus, s.v.). Cf. și bg., pol. *Serafin.*
Serafiniciuc: ucr.
Serafoleanu
Serbac: gr. *Serbaku.*
Serbanți: cf. pol. *Serbeński.*
Serbulea: cf., pt. temă, gr. *Serbos, Serbu.*
Sercan < n. top. *Sereca* (Ardeal). Cf., pt. temă, și *Sercescu* (v. mai jos, s.v.).
Sercăianu: același cu *Șercăianu* (v. la *Ș,* s.v.). *S-* pt. *Ș-* greșeală de transcriere sau grafie „savantă"?
Sercescu: bg. *Serkov* (< *Serko),* cu înlocuirea suf. *-ov* prin echivalentul lui rom. *-escu.*
Serdaru: *serdar* „rang boieresc fără slujbă".
Serdean < n. top. *Sereda* (— *Ciucului*) (Ardeal), cu suf. *-ean.*
Serdin: cf., pt. temă, bg. *Serdo.*
Serdinescu < *Serdin* (v. numele precedent). La Buzău am cunoscut pe cineva, de origine bulgară, care se numea *Șerdinescu,* cu *ș.*
Serdiuc: ucr. *Serdjuk.*
Serea: bg. *Sera,* cu suf. *-ea* (care, de fapt, a înlocuit pe *-a,* și acesta sufix în anumite cazuri).
Sereanu < n. top. *Ser* (Ardeal); ar putea *Serea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Cf. și bg. *Serjan.*
Serec: cf. ung. *szerek* „materii prime" și n. top. ung. *Szereka* < rom. *Săraca* (Ardeal).
Sereda: pol. *Sereda;* cf. și ung. *szereda* „miercuri".
Serediu: *Sereda* (v. numele precedent), cu suf. *-iu.*
Serediuc: pol. (< ucr.) *Seredziuk.*
Seremet: trebuie să fie o greșeală de transcriere pt. *ș,* judecind după existența bg. *Șeremetov* (< tc. *șeremet* „nerușinat"). Cf. n. top. *Seremet* (Dobrogea).
Serenschi: cf., pt. temă, bg. *Serén(ov).*
Serescu < *Serea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Seretean(u): același cu *Sireteanu* (v. mai departe, s.v.).
Serfezi: cf. gr. *Serfer.*
Sergeeici: cf., pt. temă, bg. *Sergeev* (pronunțat *-ef*).
Sergentu: *sergent.*
Serg(i)escu < *Sergiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Sergheade: același cu *Serghiade* (v. mai jos, s.v.).
Serghei: bg. sau (și) rus. *Sergej.* Cf. și pol. *Sergiej.*
Serghi: ucr. *Sergij* sau (și) bg. *Sergi;* cf. și gr. *Sergi(s).*
Serghiade: gr. *Serghiadis.*
Serghianu: gr. *Sergianni(s).*
Serghie: același cu *Serghei* și cu *Serghi* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Sergija.*
Serghiescu < *Serghie* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Serghești.*
Serghievici: *Serghie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-(e)vič.*
Sergievici: *Sergiu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-(e)vič.* Cf. și *Serghievici* (v. mai sus, s.v.).
Sergiu: același cu *Serghie* etc. (v. mai sus, s.v.), cu *ğ* în loc de *g,* după model romanic occidental (it. *Sergio,* fr. *Serge*).
Sergoschi: tema pare a fi *Serghi* etc. (v. mai sus, s.v.), iar suf. *-ovski* (cu „dispariția" lui *v*).
Serian: cf. gr. *Serian* și *Serianopulos;* ar putea fi și același cu *Sereanu* (v. mai sus, s.v.).
Serienescu < *Serian* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Serifis: gr. *Serifis.*
Serifan: tema este aceeași ca la *Serifis* (v. numele precedent), iar *-an,* sufix românesc, a înlocuit finala grecească.
Serion: variantă a lui *Serian* (v. mai sus, s.v.)?
Serițan: același cu *Sireteanu* (v. mai departe, s.v.); cf. varianta *Seret* a lui *Siret.*
Serigu: cf. pol. *Seruga.*
Sermean: gr. *Sermea(s),* cu suf. *-an;* ar putea fi *sărman,* cu hipercorectitudine fonetică (*ser-* < *săr-, mean* < *man).*
Serni: cf. bg. *Sernov.*
Seroboneț
Serrurie
Sersescu < gr. *Sertsa(s)* sau (și) *Sertsos,* cu suf. *-escu.*
Sersun: ung. *szerszen* „vioi"; cf. și *Serșun* (v. mai jos, s.v.).
Serștiuc: ucr.
Serușun: același cu *Sersun* (v. mai sus, s.v.)?
Servacopol: tema este gr. *Servakis,* căruia i s-a adăugat finala *-opulos,* atît de frecventă în grecește.
Servitorea: *servitor* sau (și) *servitoare,* cu suf. *-ea.*
Servitoreanu < *Servitorea* (v. numele precedent) sau (și) *Servitoru* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Servitoru: *servitor.*
Seserman: germ.
Sesoyici: cf. pol. *Siesitski, Siess.*
Sestopli
Seștan

Seteanu: același cu *Săteanu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) n. top. *Sita* (Ardeal); cf. și n. top. *Sitani* (Ardeal).

Seterbașu: pare a fi un cuvînt turcesc compus din *setir* „îmbrăcăminte" și *baș* „șef, conducător" (cf. *bakalbașija*).

Setescu: cf., pt. temă, pol. *Seta* sau (și) bg. *Seta*.

Setlacec: pol. *Sedlaczek*.

Setnescu: pol *Setniewski*, cu înlocuirea sufixului prin rom. *-escu*. Cf. și pol. *Setny*.

Seu: același cu *Său* (v. mai sus, s.v.).

Seuciu: bg. *Sevčo*.

Seul: pare a fi același cu *Seu* (v. mai sus, s.v.), articulat.

Seuleanu: *Saul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Seușan < n. top. *Șeușa* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Sevasta: bg. *Sevasta*.

Sevastă: același cu numele precedent.

Sevasteanu: același cu *Sevastian* (v. mai jos, s.v.).

Sevastiia: bg. *Sevastija*.

Sevastian: același cu *Sebastian* (cu *b* > *v*, fonetism slav); cf. și gr. *Sevastianos*, *Sevastianu*.

Sevastiu: *Sevast(ii)a*, cu suf. *-iu*. Cf. și bg. *Sevásti*.

Sevastos: gr. *Sevastos*.

Sevastre: același cu numele următor.

Sevastru: același cu numele următor; pt. *r*, cf. pop. *fochistru*, *mașinistru* ș.a.

Sevastu: gr. *Sevastu*.

Seveenko: ucr.

Sever: lat. *Severus*, nume calendaristic.

Severin: pol. *Seweryn*, ucr., rus. *Severin*. Cf. și it. *Severino*.

Severinca: bg. *Severinka*.

Severineu: masculinul numelui precedent.

Severineanu < n. top. *Severin*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Severinschi: pol. *Seweryński*.

Sevescu: același cu *Săvescu* (v. mai sus, s.v.).

Sevici: același cu *Savici* (v. mai sus, s.v.).

Sevoia: *Săvoaia*, „femininul" lui *Savu* (*Sava*) sau (și) *Săvoiu*.

Sevuc: același cu *Săvuc* (v. mai sus, s.v.).

Sezaru: pare a fi fr. *César*.

Sezonov: pol. *Sazonow*.

Sfabu: variantă a lui *șvab* „locuitor de limbă germană al Banatului", absentă în dicționare.

Sfaițăr: același cu numele următor.

Sfaițer: *svaițer* „elvețian" (< germ. *Schweizer*, cu numeroase alte sensuri).

Sfanț: *sfanț* „ban, para, monedă".

Sfaridi: cf. gr. *Seferidis*.

Sfat: *sfat*.

Sfateu: același cu *Sfeatcu* (v. mai jos, s.v.).

Sfăcăreanu < n. top. *Sfăcaru*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Sfădu: ar putea fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *șved* „suedez".

Sfărîială: același cu *Sfirîială* (v. mai jos, s.v.).

Sfeatcu: același cu *Sfetcu* (v. mai jos, s.v.).

Sfelcan

Sfera: *sferă*.

Sfercocea: același cu *Sfircocea* (v. mai jos, s.v.).

Sfercoci(a): același cu numele precedent.

Sfedeanu: cf. pentru, temă, v. rom. *șfed* „suedez".

Sferlea: același cu *Sfirlea* (v. mai jos, s.v.).

Sferlic: tema e aceeași cu a numelui precedent, iar sufixul este *-ic*.

Sfeta: gr. *Sfeta*.

Sfetca: bg. *Svetka*.

Sfetcovici: bg. *Svetkovič*.

Sfetcu: bg. *Svetko* sau (și) gr. *Sfetkos*.

Sfetculescu < *Sfetcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Sfetea: *Sfeta* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*. Ar putea fi și un derivat cu acest sufix de la *Sfat* (v. mai sus, s.v.).

Sfetenschi: cf., pt. temă, pol. *Swetkovicz*, *Swetnik*.

Sfetescu < *Sfetea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Sfetoiu: *Sfeta* sau (și) *Sfetea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Sficachi: gr. *Sfikaki(s)*.

Sfichi: *sfichi*, variantă a lui *șfichi* „capătul subțire și neîmpletit al biciului".

Sficlea: cf. gr. *Sfikla*.

Sfideanu: același cu *Sfedeanu*.

Sfinteș: *sfînt*, cu suf. *-eș*.

Sfințescu < *Sfîntul* (v. numele următor). Cf. n. top. *Sfințești*

Sfîntul: *sfînt*; pt. posibilitatea acestui cuvînt de a deveni antroponim, cf. Pană Trăsnea *Sfîntul*, eroul lui Brătescu-Voinești).

Sfîr(u): *sfîr*!

Sfîrcocea: *sfîrc*, cu suf. *-ocea*, femininul lui *-oci*.

Sfirîială: *sfirîială*.

Sfîrlea: *sfîrlă*, cu suf. *-ea*.

Sfîrleancă: *sfîrlă*, cu suf. compus *-eancă*.

Sfîrlează: *sfîrlează*.

Sfîrloagă: *sfîrloagă* „încălțăminte proastă, ruptă".

Sfîrlog: *sfîrlog*, variantă masculină, absentă în dicționare, a lui *sfîrloagă* (v. numele precedent).

Sfîrlogea: *sfîrloagă* sau (și) *Sfîrloagă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Sfîrlos: cf. *sfîrlă* „bobîrnac" și numele precedente.

Sfîrnaciuc: ucr.

Sfranciuc: *sfrancioc*, variantă a lui *sfrincioc* „o pasăre".

Sfranciog: același cu numele precedent.

Sfreco

Sfrighiu

Sfrijan: cf. *a (se) sfriji* „a (se) usca".
Sfringa: cf. *Sfrancioc* (v. mai sus, s.v.).
Sfringea: *Sfringa* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Sfură: cf. gr. *Sfyra.*
Sfurleasă: același cu *Sfirlează* (v. mai sus, s.v.).
Sgarbură: *zgarbură* „încălțăminte".
Sgardelli: it.
Sgăvîrdia: cf. *scovardă* „un fel de plăcintă"; cf. și *a scovirda* „a căpăta o formă concavă".
Sgheban < n. top. *Jgheab;* cf. *zghiab*, variantă a lui *jghiab.*
Sgiială: derivat cu suf. *-ială* de la *a (se) zgîi* „a deschide ochii mari; a fixa cu privirea pe cineva sau ceva".
Sgîndăr: derivat regresiv de la *a zgîndări.*
Sgîrcea: *zgîrc(i)*, cu suf. *-ea.*
Sglimbea
Sgondea
Sguroiu < *Zgură* (v. la *Z*, s.v.). Cf. și bg. *Zgura.*
Sia: bg. *Sija.*
Sibana: cf. gr. *Sebani(s).*
Siberescu: rus. *sibirjak* „siberian", cu înlocuirea suf. *-jak* prin rom. *-escu.*
Siberiianu < n. top. *Siberia.* Cf. n. top. *Sibireanul.*
Siberis: cf. gr. *Siberas;* pare a fi totuși legat de tema numelui precedent.
Sibiceanu < n. top. *Sibiciu*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sibicescu: cf., pt. temă, numele precedent.
Sibila: bg. *Sibila* sau (și) pol. *Sebyla.*
Sibișeanu: același cu *Sebeșeanu* (v. mai sus, s.v.).
Siboiu: *siboi* „o plantă".
Sica: același cu *Sică* (v. mai jos, s.v.). Cf. și bg., pol. *Sijka*, gr. *Sik(h)as.*
Sicaru: gr. *Sikaris.*
Sică: hipocoristic de la *Tase* (< *Anastase*). Cf. și *Sica* (v. mai sus, s.v.).
Sichitiu: n. top. tc. *Söğüt*, cu suf. *-iu*, care arată originea locală (cf. *Stambuliu* < n. top. *Stambul*).
Siclea: gr. *Siklas*, cu suf. *-ea.*
Sicoe: germ. *Sikoe.*
Sicorschi: pol. *Sikorski.*
Sidea: gr. *Sida(s)* sau (și) bg. *Sido*, cu suf. *-ea.*
Sideri: gr. *Sideri(s).*
Sidon(e): n. top. *Sydon?*
Sidor: același cu *Isidor* (v. la *I*, s.v.). Cf. și rus., pol. *Sidor.*
Sidorea: *Sidor* (v. numele precedent), cu suf. pol. *-ka* (cf. pol. *Sidorkiewicz*).
Sidorciuc: pol. (< ucr.) *Sidorczuk.*
Sidorovici: pol. *Sidorowicz.*
Sieman: germ.
Sigara: gr. *Sigara(s).*
Sigartău: ung. *szigór* „slab" și *tó* „iaz, lac". Pare a fi un toponim.
Sighertău: același cu numele precedent.
Sigherteu: același cu numele precedent.
Sighetea: ung. *sziget* „insulă", cu suf. *-ea.*
Sighici: pol. *Sygo*, cu suf. sl. *-ič.*
Sighinaș: ung. *szegény* „sărac", cu suf. *-aș.*
Sigmireanu < n. top. *Sigmir* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*
Signea: cf. pol. *Signo, Synowska.*
Signeanu: *Signea* (v. numele precedent), cu suf. *-eanu;* acest sufix a putut să înlocuiască pe *-owska* al numelui pol. *Sygonowska* (v. numele precedent).
Sihastru: *sihastru.*
Sihleanu < n. top. *Sihlea.* Cf. și n. top. *Sihleanu.*
Sihota
Sila: pol. *Sila*, ucr., rus. *Sila*, sau (și) gr. *Silla(s)*, it. *Silla.*
Silache: *Sila* (v. numele precedent), cu suf. *-achi* sau (și) gr. *Sillakis.*
Silaghi(u): ung. *szilágy* „încăpățînat".
Silai: ung. *szilaj* „sălbatic".
Silaș(i): ung. *szilas* „bogat în ulmi"; „pădure de ulmi".
Silav: ar putea fi un sl. (în special bg.) *silav* (< *sila* „putere, forță" + suf. *-av*).
Sildan: cf., pt. temă, bg. *Seldo.* Cf. și bg. *Sildar*, care ar justifica o greșeală de transcriere (*-n* pentru *-r*).
Sile(a): același cu *Sili* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Silea.*
Sileanu < n. top. *Sil(e)a* sau (și) *Sileni.*
Sili: hipocoristic al lui *Vasile.* Cf. și *Silică* (v. mai jos, s.v.). Cf. și gr. *Silis.*
Siliana: același cu *Sileanu* (v. mai sus, s.v.).
Silicaru: cf., pt. temă, gr. *Silikis.*
Silică: hipocoristic al lui *Vasile* (> *Vasilică*). Cf. *Sili* (v. mai sus, s.v.).
Siliceanu < *Silică* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Siligeanu: același cu *Selegeanu* (v. mai sus, s.v.).
Silii: același cu *Sili* (v. mai sus, s.v.).
Silijeanu: același cu *Siligeanu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și *Selejean* (v. mai sus, s.v.).
Silimon: dacă nu-i e greșeală de transcriere pentru *F*, amestecul lui *Filimon* mi se pare clar; cf., pt. temă, gr. *Selimos* sau (și) tc. *Selim.*
Silimpica
Silion: gr. *Silioni(s).*
Siliste: pare a fi o variantă a lui *Siliște* (v. mai jos, s.v.); poate, mai degrabă, o greșeală de transcriere.
Silistra: n. top. *Silistra*, folosit, la început ca determinant al unui antroponim propriu-zis.
Silișeanu: același cu *Seleșan* (v. mai sus, s.v.).
Siliște: *siliște* „locul unde a fost altădată un sat". Răspîndit ca toponim.
Silișteanu < n. top. *Siliștea* sau (și) *Silișteni.*
Silitră: *silitră* „salpetru".

Silivestru: gr. *Silivestru;* ar putea fi și același cu *Silvestru* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Silivestru*.

Sillade: cf., pt. temă, gr. *Sella(s)*, iar pt. formația întreagă, gr. *Silaidos*.

Siloan: pare a fi același cu numele următor (*-v-* > *u*).

Silvan: it. *Silvani;* cf. bg. *Silvana*, femininul unui *Silvan*.

Silvanov: *Silvan(a)* (v. numele precedent), cu suf. bg. *-ov*.

Silvășan < n. top. *Silvaș* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Silveanu: același cu *Silvianu*.

Silvestri: it. *Silvestri*. Cf. și bg. *Silvestri(j)*, pol. *Silvestri*.

Silvestru: it. *Silvestro*.

Silveșan: același cu *Silvășan* (v. mai sus, s.v.).

Silvian(u): *Silviu* sau (și) *Silvia*, cu suf. *-an*.

Silviu: lat. *Silvius*, nume calendaristic catolic.

Sima: gr. *Sima* sau (și) ucr. *Sima*, bg. *Sima*.

Simaca: cf. numele următor.

Simache: gr. *Simaki(s)*.

Simacov: *Simaca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.

Siman: bg. *Siman*.

Simargu

Simaschivici: pol. *Siemaszkiewicz*.

Simașcu: ucr. *Simaško*, pol. *Siemaszko*.

Simatoc: *Simatu* (v. numele următor), cu suf. *-oc*.

Simatu: gr. *Simatos*, *Simatu*.

Simălan

Simăndău

Simboteanu < n. top. *Simboteni* (Ardeal).

Simbotin: „masculinul" lui *Simbotina* „vacă născută simbăta"; cf. n. top. *Simbotin*.

Simcan: *Simcă* (v. numele următor), cu suf. *-an*.

Simcă: bg. *Simka*.

Simcu: „masculinul" numelui precedent, dar absent în sursele mele.

Simdumitru: *Sin* (= *Sfintul*) *Dumitru*.

Simeacu: cf. *Simaca* și *Simache* (v. mai sus, s.v.).

Simeanu: același cu *Siman* (v. mai sus, s.v.). Cf. și bg. *Simjana*, „femininul" acestuia.

Simedrea: același ca sens cu *Simdumitru* (v. mai sus, s.v.), cum arată clar prima parte (a doua se găsește și independent, ca antroponim, v. la *M*, s.v.).

Simedriu: același cu numele precedent.

Simenea: bg. *Semen*, cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Simjana*.

Simenschi: pol. *Siemieński*.

Simeon: același cu *Simion* (v. mai jos, s.v.). Cf. bg. *Simeon*.

Simereanu < n. top. *Simeria* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Simescu < *Sima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Simian: „masculinul" bg. *Simjana*.

Simicel: *Simici* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-el*.

Simici: *Sima* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič*.

Simiciuc: cf. ucr. *Simenčuk*.

Simiencu: cf. numele precedent.

Simigiu: *simigiu*.

Similache: același cu numele următor.

Similachi: *Similea* (v. numele următor), cu suf. *-achi*.

Similea: n. top. *Simila*, care pare a fi, la origine, un antroponim, cu suf. *-ea*.

Simileanu < n. top. *Simila*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Simin: cf. gr. *Simini(s)*.

Simina: „femininul" numelui precedent. Cf. și bg. *Simjana*.

Siminea: cf. bg. *Simionka*.

Siminciuc: ucr. *Semenjuk*.

Simine: genitivul lui *Simina* (v. mai sus, s.v.), fără articolul genitival *(a)* și cu *-i* (absorbit de *e* precedent).

Siminel: *Simin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.

Siminghieru

Siminic: *siminic*, variantă a lui *siminoc* (v. mai jos, s.v. *Siminoc*).

Siminican: *Siminic* (v. numele precedent), cu suf. *-an*. Pare a fi derivat de la un n. top. *Semenic* (Ardeal).

Siminicaru: același, funcțional, cu numele precedent (nu numai tema, ci și suf. *-ar* îndeplinesc aceeași funcțiune).

Siminiceanu < n. top. *Siminicea*, cu suf. *-anu*.

Siminie: *siminie*, variantă a lui *siminoc* (v. mai jos, s.v. *Siminoc*).

Siminiuc: același cu *Semeniuc* (v. mai sus, s.v.).

Siminoc: *siminoc* „o plantă". Cf. n. top. *Siminoc*.

Siminoiu: *Simin(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Simioana: „femininul" lui *Simion* (v. mai jos, s.v.) Cf. și numele următor.

Simioancă: bg. *Simionka*.

Simion: nume biblic.

Simionaș: *Simion* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.

Simioneasa: *Simion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.

Simionescu < *Simion* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Simionești*.

Simionică: *Simion* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Simionide: gr. *Simeonidis*.

Simioniuc: același cu *Semeniuc* (v. mai sus, s.v.).

Simionovici: *Simion*, cu suf. sl. *-ovič*. Cf. pol. *Simonowicz*.

Simionuc: același cu *Simioniuc* (v. mai sus, s.v.).

Simisi: gr. *Simitzi(s)*.

Simiti: gr. *Simiti(s)*.
Simiuc: ucr.
Simiușcă: cf. numele precedent, cu temă, se pare, identică.
Simlovici: cf., pentru temă, *Similea*.
Simnea: gr. *Simnos*, cu suf. *-ea*.
Simniceanu < n. top. *Simniceni*.
Simo: bg. *Simo* sau (și) gr. *Simos*.
Simoiu: *Sima* sau (și) *Simo* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Simon: nume biblic. Cf. și *Simion*.
Simonca: bg. *Simonka*.
Simonescu < *Simon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Simonetta: it. *Simonetta*. Cf. și gr. *Simonetta*.
Simonetti: it. *Simonetti*. Cf. și gr. *Simonetis*.
Simonidi: gr., cum dovedește și sufixul (absent în sursele mele).
Simonis: gr. *Simonis*.
Simos: gr. *Simos*.
Simotecan: cf., pt. temă, numele următor.
Simot(t)a: gr. *Simota(s)*.
Simovici: *Simo* (bg., v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Simplăceanu < n. top. *Semlac* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Simpliceanu: același cu numele precedent (apropiat de familia lui *simplu*).
Simțion: *Sințion* „Sf. Ioan", cu *t* > *ț* și cu *n* > *m* (poate și prin apropiere de *a simți; cf. sințiană*, variantă a lui *sinziene* < lat. *Sanctus Joannes*.
Simu: același cu *Simo* (v. mai sus, s.v.) sau (și) gr. *Simos, Simu*.
Simule: gr. *Simulis*.
Simulescu < *Simu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Simuț: *Simu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Sin(u): bg. *Sino*.
Sina: bg. *Sina*.
Sinc(u): bg. *Sinko*.
Sinca: „femininul" numelui precedent. Cf. și bg. *Senka*.
Sincan: pare a fi o greșeală de transcriere (sau, poate, o grafie „etimologizantă") pt. *Șincan* (< n. top. *Șinca*, Ardeal).
Sincă: același cu *Sinca* (v. mai sus, s.v.).
Sincărău: cf., pt. temă, ung. *szinkör* „amfiteatru" (?)
Sincea: „femininul", absent în sursele mele, al bg. *Sinčo*.
Sinchievici: pol. *Si(e)nkiewicz*.
Sincron: *sincron*.
Sinculeț: *Sinc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț*.
Sindic: *sindic*.
Sindie: cf. *Sintie* (v. mai jos, s.v.).
Sindilă: greșeală de transcriere pentru *Șindilă* (variantă a lui *șindrilă*)?
Sindile: același cu numele precedent.
Sinescu < *Sin(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Sinești*.
Sinevici: *Sin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ević*.
Singhel: *singhel* „grad în ierarhia bisericească".
Singuran: cf. numele următor.
Singurean(u) < n. top. *Singureni*.
Singurel(u): *singurel*.
Sinigalia: it. *Sinigaglia*.
Siniștcanu < n. top. *Sinești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sinitean(u) < n. top. *Senetea* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.
Sinoschi: *Sin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. pol. *-o(v)ski*.
Sinov: *Sin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.
Sinpetru: *Sin[tu] Petru*.
Sintescu < *Sentea* (v. mai sus, s.v.) sau (și) n. top. *Sintești*.
Sintie: același cu *Sindie* (v. mai sus, s.v.).
Sintimbreanu: același cu *Sîntimbreanu* (v. mai jos, s.v.).
Sintiion: *Sîntion* „Sfîntu Ion".
Sinulescu < *Sin(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul) escu*.
Sioman
Sion: numele muntelui biblic.
Sip: ung. *szip* „trompă; rît; (fig.) naș".
Sipanu < n. top. *Sipeni*.
Sipiceanu < *sipică* sau (și) *Sipică* (absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Sipoș: ung. *sipos* „cîntăreț din fluier; lăutar" (cu *ș-* > *s-* prin disimilație la *ș* final).
Sipot: *sipot*, variantă absentă în dicționare (sau, mai degrabă, transcriere greșită) a lui *șipot*.
Sirca: „femininul" (absent în sursele mele) bg. *Sirko*.
Sireanu < n. top. *Ser* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sireteanu < n. top. *Siret*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sirghi: același cu *Sîrghi* (v. mai departe, s.v.).
Sirghievici: același cu *Serghievici* (v. mai sus, s.v.).
Sirin: cf. gr. (< arm.) *Sirinian*.
Sirițan: același cu *Sirițeanu* (v. mai jos, s.v.).
Siriță: ucr. *siritsa* „o plantă".
Sirițeanu < *Siriță* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Sirochi: ucr., rus. *širokij* „larg, lat, vast".
Sirugaru
Sirzea: cf. *Sîrzea* (v. mai jos, s.v.). Cf., pt. temă, tc. *serzeniș* „imputare, reproș".
Sisca: „femininul" (absent în sursele mele) bg. *Sisko* sau (și) gr. *Siska*.
Siscopulos: gr. *Siskopulos*.
Sisețeanu: cf. n. top. *Șușița*.
Sisilică: tc. *sinsilik* „șiretenie".

Sisoe: bg., ucr., rus. *Sisoj* (nume calendaristic).
Sissea: gr. *Sissa(s)*, cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Sisa*.
Sisu: gr. *Sissos*.
Sișcu: cf. ucr. *Siščuk*, bg. *Siska;* v. mai sus *Sisca*.
Siștac: *siștar* „doniță în care curge laptele în timpul mulgerii vacii".
Sișu: bg. *Sišo;* cf. și *șiș* „pumnal".
Sitaru: *sitar* 1. „cel care face sau vinde site"; 2. „o pasăre".
Sitea: *sită* sau (și) *Sită*, absent în fișierul meu, cu suf. *-ea*.
Sitescu < *Sitea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Sitov: bg. *Sitov*.
Sivac: ucr. *Syvak* sau (și) pol. *Siwak*.
Sivec: pol. *Siwek*.
Sivriu: tc. *sivri* 1. „ascuțit, fin, ager"; 2. „înalt, distins".
Sivu: bg. *Sivo*.
Siiu: bg. *Săjo*.
Sîligean: același cu *Sălăgeanu* (v. mai sus, s.v.).
Sîmbeteanu: același cu *Simboteanu* (v. mai jos, s.v.).
Sîmboleanu < n. top. *Simboleni* (Ardeal).
Sîmboteanu < n. top. *Simbăta* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Sîmbotin: *simbotin* „bou născut sîmbăta"; cf. n. top. *Simbotin*.
Sîmpetru: *sin(t) Petru*.
Sîna: bg. *Sina*.
Sînă: același cu numele precedent.
Sînboan < n. top. *Simboieni* (Ardeal).
Sîngeag: *singeac* 1. „unitate administrativă la turci"; 2. „conducătorul unei asemenea unități".
Sîngeorgian < n. top. *Singeorge* (Banat) sau (și) *Singeorgiu* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Sîngeorgiu: *sint(t) George;* cf. n. top. *Singeorgiu*.
Sîngeorzan < n. top. *Singeorz* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Sînger: *singer* „un arbore".
Sîngereanu < n. top. *Singerul*, cu suf. *-eanu*.
Sîngheorghe: *Sin(t) Gheorghe;* cf. *Singeorgiu* (v. mai sus, s.v.).
Sînpetreanu < n. top. *Sinpetru* (Ardeal, Banat), cu suf. *-eanu*.
Sînpetru: același cu *Simpetru* (v. mai sus, s.v.).
Sînteanu < n. top. *Sintu* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Sîntembreanu: același cu numele u mător.
Sîntimbreanu < n. top. *Sintimbru* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Sîntion: *sint Ion*. Cf. n. top. *Sintion* (Ardeal)
Sîntu: *sint* „sfînt". Cf. n. top. *Sintu* (Ardeal).
Sînziana: *sinziană* „o plantă; cf. și *Sinziiana* (v. mai jos, s.v.).
Sînziian: „masculinul" numelui următor.
Sînziiana: *Sinziiana* „numele unei femei născute la 24 iunie" (Nașterea Sf. Ion Botezătorul). Cf. și (Ileana) *Cosinzana* „prototipul feminin în basmele populare".
Sîrb(u): *sirb*. Cf. n. top. *Sirbi*.
Sîrbea: *Sirbu* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Sîrbescu < *Sirbu* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Sirbești*.
Sîrboiu: *Sirbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Sîrbulescu < *Sirbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Sîrcu: bg. *Sirko*.
Sîrgheanu: *Sirghi(e)* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Ar putea fi, uneori, și *Sirghi* (monosilabic), formă regională a n. top. *Sirbi*, cu suf. *-eanu*.
Sîrghi(e): același cu *Serghie* (v. mai sus, s.v.)
Sîrmăcaș cf. *Samurcaș*.
Sîrzea: același cu *Sirzea* (v. mai sus, s.v.).
Sîrzieru: *Sirzea* (v. numele precedent), cu suf. *-er*, variantă a lui *-ar*.
Skaltka: cf. pol. *Skalka*.
Skeletti: același cu *Scheletti* (v. mai sus, s.v.).
Sîsîiac: *sisiiac* „leasă din nuiele, pt. păstrat porumbul".
Slabacu: bg. *slabak* „slab, neputincios".
Slabici: *Slabu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ič*.
Slabu: *slab*.
Slama: pol. *Slama;* cf. și bg. *Slamov*.
Slamna: sl. *Slavna* (pt. *vn* > *mn*, cf. *pimniță* < *pivniță*).
Slamnea: același cu numele precedent, al cărui *-a* a fost înlocuti prin *-ea*.
Slana: „femininul" v. sl. *slanŭ* „sărat".
Slapanschi: cf., pt. temă, numele următor.
Slapciu: cf. pol. *Słapczyński* (cu lăsarea la o parte a sufiuxlui).
Slav(u): bg. *Slavo*, pol. *Slaw*.
Slave(a): bg. *Slave*.
Slavei: bg. *Slavej*.
Slavic: pol. *Sławik*.
Slavici: *Slav(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Slavinschi: pol. *Sławiński*
Slavincu: *Slav(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko*.
Slavoiu: *Slav(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Slăb(i)escu < *slăbie* „slăbiciune" sau (și) *Slăbie* (absent în fișierul meu).
Slăbuțu: *slăbuț*.
Slădescu < bg. *Slado*, cu suf. *-escu*.
Slăniceanu < n. top. *Slănic*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Slănină: *slănină*.
Slătăoneanu < n. top. *Zlătunoaia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Slătinaru < n. top. *Slatina*, cu suf. (toponimic) *-ar*.
Slătineanu < n. top. *Slatina*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Slătinescu < *slatină* „apă sărată, saramură" sau (și) *Slatină* (absent în fișierul meu).
Slăveanu < n. top. *Slăveni*.
Slăvei: același cu *Slavei* (v. mai sus, s.v.).
Slăvescu < *Slav(u)* sau (și) *Slave(a)*. Cf. n. top. *Slăvești*.
Slăvilă: *Slav(u)* sau (și) *Slave(a)* (v. s.v.), cu suf. *-ilă*.
Slăvincu: bg. *Slavenko*.
Slăvitescu < *slăvit* sau (și) *Slăvitu* (acesta, absent în fișierul meu). Cf. n. top. *Slăvitești*.
Slăviță: bg. *Slavitsa*.
Slăvițescu < *Slăviță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Slăvulete: *Slavu(l)*, cu suf. *-ete*.
Slăvuțeanu < n. top. *Slăvuța*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Slejuc: ucr.
Slemin
Sliam: același cu numele următor.
Slian
Slivei: bg. *Slivo*, cu suf. *-ei*.
Slivneanu < n. top. *Slivna*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sloată: *sloată (= zloată)* „lapoviță".
Slobodă: „femininul" lui *slobod*.
Slobozeanu < n. top. *Slobozia*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Slomneanu: același cu numele următor (*-eanu* are aici valoare de antroponimic).
Slomnescu: pol. *Slomnitski*, cu înlocuirea suf. *-(i)tski* prin *-escu*.
Slonețchi: pol. *Slonetski*.
Slonovschi: pol. *Sloniowski*.
Slovac(u): *slovac*. Cf. și pol. *Slowak*, ucr. *Slovak*.
Slovenschi: pol. *Slowański*.
Slujitoru: *slujitor*. Cf. n. top. *Slujitori-Albotești*.
Slușanschi: pol. se pare (absent în sursele mele). Cf., pt. temă, rus. *slušat* „a asculta".
Smachin: cf., pt. temă, pol. *Smak* și *Smach*.
Smada: femininul lui *Smadu* (v. mai jos, s.v.).
Smadici: ucr. *Smadyč*.
Smadu: *smad*, variantă a lui *smead* „cu fața negricioasă și palidă".
Smarand: „masculinul" lui *Smaranda* (v. numele următor).
Smaranda: bg. *Smaranda*.
Smarandache: același cu *Smărăndache* (v. mai jos, s.v.).
Smarandescu: același cu *Smărăndescu* (v. mai jos, s.v.).
Smădescu < *Smadu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Smădoiu < *Smadu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Smărăndache < *Smaranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*.
Smărăndeanu < *Smaranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Smărăndescu < *Smaranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Smărăndoiu: *Smaranda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Smău: același cu *Smeu* (v. mai jos, s.v.).
Smecală
Smedescu: același cu *Smădescu*(< varianta *smead*).
Smeianu < n. top. *Smeieni*.
Smegnea: pare a fi „românizarea" numelui următor (prin înlocuirea finalei).
Smegner
Smerea: derivat regresiv de la *Smereanu* (v. numele următor).
Smereanu: v. rom. *smerean* „umil, modest".
Smerecinschi: pol. *Smereczyński*.
Smerică: ucr. *smerêka* „o specie de pin"; cf. și pol. *Smerek* (un fel de „masculin" al numelui nostru).
Smerinca: același, cred, cu numele precedent.
Smeț: *semeț*. (?)
Smeu: *smeu*.
Smicorte
Sminchișe
Smileanu: bg. *Smiljan*.
Smîdu: *smîd*, variantă, absentă în dicționare a lui *smead* (v. mai sus *Smadu*).
Smîndu: același cu numele precedent.
Smîntînă: *smîntînă*.
Smîntînescu < *Smîntînă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Smîntînică: *smîntînică* „o plantă".
Smîrcea: *smîrc* „baltă, mocirlă" sau (și) *Smîrc(u)*, absent în fișierul meu, cu suf. *-ea*.
Smîrdeanu: *smîrd* „murdar" sau (și) *Smîrdu*, absent în fișierul meu, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Smîrdoiu: *smîrd* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Smoc: *smoc* „mănunchi de păr, sau de pene".
Smochină: *smochină*.
Smocvin
Smoleanu: *smoală* sau (și) *Somală*, absent în fișierul meu, cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. și rus. *Smoljan*, pol. *Smolén*, bg. *Smol(ev)*.
Smolec: pare a fi un nume ceh sau polonez (cu suf. *-ek*); cf. pol. *Smolets* (scris *-ec*).
Smolei: *smoală*, cu suf. *-ei*.
Smultea: *smult* (participiul lui *a smulge*; cf. n. top. *Smulți*), cu suf. *-ea*.
Snadici: bg. dial. *snjad* „oacheș", cu suf. sl. *-ič* (> rom. *-ici*). Cf. și *Smadici* (v. mai sus, s.v.).
Snop: *snop*.
Soacăte: cf. *șoacăț* „șobolan"; (fig.) „european occidental, în special neamț".

Soalca: cf. bg. *Solko*, alături de care va fi existînd un fem. *Solka;* cf. și n. top. *Solca.*
Soalcă: același cu numele precedent.
Soancă: același cu *Sonca* (v. mai jos, s.v.).
Soare: *soare.*
Sobar(i)u: *sobar* „meșter care face sobe".
Sobădă: ung. *szabad* „liber".
Sobiesche: același cu numele următor.
Sobieschi: pol. *Sobieski.*
Sobîrneț: cf. *sovîrnog* „șchiop".
Sobloneschi: pol.
Sobolev: pol. *Sobolev.*
Sobolevschi: pol. *Sobolewski.*
Soblu: cf. *sobol* (= *cîrtiță)* și pol. *Sobol.*
Soca: ung. *szaka* „o plantă". Cf. n. top. *Soca* (Ardeal, Banat).
Socaci(u): *socaci* „bucătar".
Socal: pol. *Sokal.* Cf. și gr. *Sokali(s).*
Socală: același cu *Sucală* (v. mai departe, s.v.). Cf. și pol. *Sokala.*
Socariceanu < n. top. *Socariciu*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Socarici: cf. n. top. *Socariciu.*
Socea: cf. bg. *Sočev;* ar putea fi și *Socu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *soc*, cu suf. *-ea.* Cf. n. top. *Socea.*
Soceanu < n. top. *Soci* sau (și) *Socea*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Socec: pol. *Soczek.*
Socel: *soc* sau (și) *Socu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Soceneanțu < n. top. *Soceni* (Banat), cu suf. *-eanț.*
Sochircă
Soci: n. top. *Soci.*
Societ: tema este aceeași ca a numelor următoare, cu suf. *-eț.* Neclară derivarea.
Socilă: *Socea* sau *Socu* (v. s.v.), cu suf. *-ilă.*
Sociu: cf. bg. *Sočev.*
Socol: bg. *Sokol.* Cf. n. top. *Socol.*
Socoleanu < n. top. *Socola*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Socolescu < *Socol* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Socolești.*
Socoliuc: ucr. *Sokol'uk.*
Socolov: bg. *Sokolov.*
Socolovschi: pol. *Sokolowski.*
Socoteală: *socoteală.*
Socoțeanu < n. top. *Socoteni.*
Socu: *soc.* Cf. n. top. *Socu.*
Soculescu: același cu *Socolescu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) < *Socu* (v. mai sus, s.v.).
Sodolescu: același cu numele următor.
Sodulescu: pol. *Sodul*, cu suf. *-escu.* Cf. și n. top. *Sodoli.*
Sofanda
Sofeanu: același cu *Sofian(u)* (v. mai jos, s.v.).
Sofeia: același cu numele următor.
Sofia: n. fem. *Sofia* (cf. gr. *Sofia*).
Sofialiu: n. top. *Sofia* (Bulgaria), cu suf. tc. *-li*, care arată originea locală (cf. *Misirliu*, v. la *M*, s.v.).
Sofian(u): bg. *Sofijan* sau (și) gr. *Sofianos, Sofianu.*
Soficalău
Sofi(i)cu: bg. *Sofijkov*, cu renunțare la suf. *-ov.*
Sofiescu < *Sofia* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Sofiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Sofiu: gr. *Sofios, Sofiu.*
Sofilcă: cf. *șovîlc* „șontîc; șchiopătînd".
Sofletea: *suflet*, cu suf. *-ea* (?) sau *Șofletea?*
Sofonea: bg., ucr., rus. *Sofon*, cu suf. *-ea.*
Sofrem: variantă a numelui următor.
Sofren: *șofran* „plantă ierbacee, din care se extrage o culoare galbenă".
Sofrocescu < n. top. *Sofrocești.*
Sofron: același cu *Sofron(i)e.* Cf. și ucr. *Sofron.*
Sofrone(a): același cu *Sofronie* (v. mai jos, s.v.).
Sofronec: *Sofron(e)* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ek.*
Sofronescu < *Sofron(i)e* (v. s.v.). Cf. n. top. *Sofronești.*
Sofronia: „femininul" lui *Sofronie.*
Sofronie: gr. *Sofroni(s).*
Softa: tc. *softa* „(student) teolog".
Softă: același cu numele precedent.
Sogărceanu: același cu *Segărceanu* (v. mai sus, s.v.).
Soglu
Sogor: *șogor* „cumnat" (< ung. *sógor*, cu păstrarea grafiei originare).
Sohalschi: cf. pol. *Sochal.*
Sohodor: n. top. *Sohodor.*
Soic: cf. pol. *Sojka.*
Soicianu: pol. *Sojka*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Soiescu < *Soiu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Soitariu: *soitáriu* „măscărici, bufon".
Soița: același cu *Zoița* (v. la Z, s.v.).
Soiu: *soi* „fel, specie".
Solachi: gr. *Solaki(s).*
Solacoglu: tc. *solak* „stîngaci" și *oğlu* „fiu". Cf., pt. temă, și numele precedent.
Solacolu(l): același cu numele precedent. Cf. n. top. *Solacolu.*
Solan: cf. gr. *Solanaki(s)*, a cărui temă este numele nostru.
Solca: pol. *Solka.* Cf. n. top. *Solca.*
Solcan < n. top. *Solca* (Bucovina), cu suf. *-an.*
Solcă: același cu *Solca* (v. mai sus, s.v.).
Solcănescu < *Solcan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Soldan: pol. *Soldan.*
Soldariu: cf. bg. *Soldarev.*
Soldat: *soldat.* Cf. și gr. *Soldatos, Soldatu*, bg. *Soldatov*, it. *Soldat*, germ. *Soldat.*
Soldea: pol. *Sold*, cu suf. *-ea.*
Solea: bg. *Sole.* Cf. n. top. *Solea.*
Soleanicov: cf., pt. temă, bg. *Soljan.*
Soleanu < n. top. *Solea*, cu suf. *-anu.*

Solegan: cf. pol. *Suliga.*
Solescu < *Solea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Solești.*
Solhan
Solian: bg. *Soljan.*
Soliceanu < n. top. *Sulița*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Soliman: tc. *Soliman.* Cf. și it. *Soliman.*
Solinschi: ucr. *Solinski* sau (și) pol. *Soliński.*
Soloduhin: ucr. *soloduha* „un fel de mîncare“, cu suf. ucr. *-in.*
Solomei: „masculinul“ lui *Solomia* (v. numele următor).
Solomia: ucr. *Solomija*, rus. *Solomeja;* cf. și *Salomia* (nume biblic).
Solomiaș: *Solomei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Solomon: nume biblic.
Solomonar(i)u: *solomonar* „vrăjitor; astronom“.
Solomoneanu: *Solomon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Solomonescu < *Solomon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Solonariu: ucr. *solonej* „o plantă“, cu suf. colectiv *-ar* (existent și în limbi slave). Ar putea fi și un derivat de la v. rom. *Solun (= Salonic)*, cu *-ar* local.
Solonțanu < n. top. *Solonț*, cu suf. *-anu.*
Soloterof
Solovestru: același cu *Sălăvăstru.*
Solovieva: „femininul“ rus. *Soloviev.*
Soltan: același cu *Sultan* (v. mai departe, s.v.). Cf. și pol. *Sołtan.*
Soltanei: genitivul lui *Soltana*, variantă a lui *Sultana* (v. mai departe, s.v.).
Soltaniuc: ucr. *Soltanuk.*
Soltescu: cf., pt. temă, numele următor.
Soltiș: pol. *Sołtys.*
Soltuz: același cu *Șoltuz* (v. la *Ș*, s.v.).
Solunca: bg. *Solunka.*
Solzănescu: tema pare a fi *solz* (existent în *solzărie, a solzi* etc.).
Someșan < n. top. *Someș*, cu suf. *-an.*
Somolea: cf. n. top. ung. *Szomolyán.*
Somnea: *somn*, cu suf. *-ea.*
Somonică: tema ar putea fi o variantă a lui *Simon.*
Somoșan < n. top. *Someș*, cu suf. *-an.*
Son(u): pol. *Sonn.* Cf. și gr. *Sonakis, Sonidis*, a căror temă este *Son-.*
Sonea: ung. *szánka* „sanie“; ar putea fi și același cu *Șonca* (v. la *Ș*, s.v.).
Sonda: cf. pol. *Sondij, Sondy.*
Sone(a): bg. *Soné* sau (și) *Sonja.* Cf. și *Son(u)* (v. mai sus, s.v.).
Sonic: pol. *Sonek* sau (și) *Zonik.*
Sontea: pol. *Sońta* sau (și) gr. *Sonta(s)*, cu suf. *-ea.* Cf. și gr. *Sonti(s).*
Sop: cf. gr. *Sope, Sopaki(s)* și *Șop* (v. la *Ș*, s.v.).
Sopolta
Sopârtoc
Sopcu: cf. bg. *Sopkov.*
Sopon: *sopon*, variantă a lui *săpun.*
Soponaru: același cu *Săpunaru* (v. mai sus, s.v.).
Soponea: *sopon* sau (și) *Sopon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Soponie: același cu numele precedent. (?)
Sora: gr. *Sorra(s)* sau (și) it. *Sora;* ar putea fi și *soră* (cf. *Frate*, v. la *F*, s.v.).
Soran: pare a fi același cu *Sorani* (v. mai jos, s.v.). Cf. și *Suran* (v. mai departe, s.v.).
Sorana: „femininul“ numelui precedent.
Sorani: it. *Sorani;* cf. și gr. *Soranidis, Soranidu.*
Soraleeu
Soră: același cu *Sora* (v. mai sus, s.v.).
Sorbală: variantă regională a lui *sorbeală* (< *a sorbi)*, absent în dicționare.
Sorbu(l): *sorb* „un arbore“.
Sorcanu < n. top. *Sorca*, cu suf. *-anu.*
Sorcaru: sinonim, funcțional, cu numele precedent (*-ar* arată aici originea locală).
Sorcilă: cf. *Surcel* (v. mai departe, s.v.).
Sorea: *soare* sau (și) *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.* Cf. și *Sora* (v. mai sus, s.v.).
Soreanu: *sorean* „un arbore“. Cf. și n. top. *Soreni.*
Soreață: *soare*, cu suf. *-eață.*
Sorescu < *Soare* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Sorea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Sorești.*
Sorete: *Soare* sau (și) *Sorea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Sorian: același cu *Soreanu* (v. mai sus, s.v.).
Sorică: *Soare* sau (și) *Sorea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Soriceanu: *Sorici* (v. numele următor) sau (și) *Soricu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Sorici: *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.* Ar putea fi și *șorici*, cu *s-* pt. *ș.*
Soricoliuc: cf., pt. temă, ucr. *Sořuk.*
Soricu: *soare* sau (și) *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*
Sorilă: *a sori* „a expune la soare“ sau *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.* Cf. și *Zorilă* (v. la *Z*, s.v.).
Sorin: *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*
Sorinescu < *Sorin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Sorlescu: cf., pt. temă, *sorliță* „o plantă“. Ar putea fi un derivat cu suf. *-escu* de la *Surlă* (v. mai departe, s.v.). Cf. și *Zorilescu* (v. la *Z*, s.v.), cu *-i-* căzut (cf. n. top. *Zorleni* < *Zorilă*).
Sorloaica: tema este aceeași ca a numelui precedent (cu suf. compus *-oaică*).
Soroc: *soroc.* Cf. și gr. *Sorokos, Soroku.*
Soroceanu < n. top. *Soroca* sau (și) *Soroceni.*
Sorocinschi: pol. *Soroczinski.*
Sorodoc: cf. ung. *szurdok* „colibă“.
Sorodog: același cu numele precedent.
Sorohan: ucr. *Sorochan.*

Sorohat

Soroiu: *Soare* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Sorop: gr. *Soropis*.

Sorotto: cf. it. *Sarotto*. E posibil ca *so-* să fie o greşeală de transcriere pt. *sa-*.

Sorovacu: gr. *Sorovakos*.

Sortuz: acelaşi cu *Soltuz* (v. mai sus, s.v.).

Soru: gr. *Soros*, *Soru*.

Sosa: bg. *Sosa*.

Soseanu: *Sosu* sau (şi) *Sosa* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. şi *Susanu* (v. mai departe, s.v.).

Soslevici: cf., pt. temă, pol. *Suslo*.

Sosu: bg. *Soso*.

Sotea: *soteá*, unul dintre numele dracului.

Sotir(u): gr. *Sotiros*, *Sotiru*. Cf. şi bg. *Sotir*.

Sotirescu < *Sotir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Sotiriu: gr. *Sotiriu* sau *Sotir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*, în cazul cînd accentul stă pe *i*.

Sotnicu: ucr., rus. *sotnik* „sutaş".

Sotu: cf. bg. *Sota*, care va fi avînd alături un masculin *Soto*.

Sovar: *şovar* „un fel de trestie".

Soveja: n. top. *Soveja*. Era pseudonimul lui Simion Mehedinţi (originar din Soveja —jud. Vrancea).

Soviani: it.

Sovijanu < n. top. *Soveja*, cu suf. *-anu*.

Spacovici: pol. *Szpakowicz*, cu *sz* > *s*.

Spacu: pol. *Szpak* sau (şi) *Spakowski* (cu lăsarea la o parte a sufixului).

Spahiu: *spahiu* „cavalerist turc".

Spaimă: *spaimă* (cf. *Groza*, v. la *G*, s.v.).

Spaiuc: ucr.

Span: gr. *Spanos*, *Spanu*.

Spanache: acelaşi cu numele următor.

Spanachi: gr. *Spanaki(s)*.

Spandonide: gr. *Spandonidis*.

Spandotea: cf. numele precedent şi gr. *Spendos*, *Spendu*.

Spaniuc: ucr.

Spanopol: gr. *Spanopulos*, *Spanopulu*.

Spanţu: *spinţ*, variantă a lui *spinţ* „plantă medicianlă", dată de Panţu, care o scrie *spânţ*, din care *spanţ*, cu lăsarea la o parte a semnului diacritic.

Sparghie: *sparghie*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *sparanghel*; cf. *sperghe*.

Spartalli: gr. *Spartali(s)*.

Spălăţelu: diminutiv al lui *spălat*. Cf. n. top. *Spălăţei*.

Spărietu: acelaşi cu *Speriatu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Spărieţi*.

Spăriosu: variantă regională a lui *sperios*.

Spătar(u): *spătar*, rang boieresc pe vremuri. Cf. n. top. *Spătari*, *Spătarul*.

Spătărea: *spătar* sau (şi) *Spătar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.

Spătăreanu < n. top. *Spătarul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Spătărel(u): *spătărel* „spătar de rang inferior" (v. mai sus, s.v. *Spătaru*). Cf. n. top. *Spătărei*.

Spătărescu < *Spătar(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Spătăreşti*.

Spătăriuc: *Spătar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk*.

Spătăroiu < *Spătar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Spătăruţă: *Spătar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţă*. Ar putea fi şi un diminutiv al omonimului (*spătar* „nume a mai multor obiecte de uz curent".)

Spăthy: gr. *Spadi(s)*

Spătu: acelaşi cu numele precedent. Cf. şi gr. *Spadopulos*.

Spendea: gr. *Spendos*, *Spendu*, cu suf. *-ea*.

Spenţeroiu: *spenţer* „surtuc" sau (şi) *Spenţer* (absent în fişierul meu), cu suf. *-oiu*.

Speranţa: acelaşi cu numele următor.

Speranţă: *speranţă*.

Speranţia: acelaşi cu numele precedent (*-i* se explică prin grafie „etimologizantă": *-tiă* = *ţă*, care ar fi făcut de prisos sedila la *t*).

Spercocia: gr. *Sperku*, cu suf. *-ocea* (femininul lui *-oci*).

Sperdea: cf. gr. *Sperduli(s)*, a cărui temă este *sperd-*.

Speriatu: *speriat*. Cf. n. top. *Sperieţi*.

Sperlea: *şperlă* „cenuşă aprinsă", cu suf. *-ea*. Mai probabil mi se pare că avem a face cu o grafie „savantă" a lui *Spirlea* (v. mai jos, s.v.).

Spermezan < n. top. *Spermezeu* (Ardeal) cu suf. *-an*.

Speteu: bg. ?

Speteanu < n. top. *Speteni*.

Spevacov: ucr. *spivak* „cîntăreţ", cu suf. *-ov*.

Spiac

Spiciu: cf. ucr. *spička* „un beţişor".

Spiescu < n. top. *Spieşti*.

Spiliodis: gr. *Spiliotis* sau *Spiliadis* (aceasta, în ipoteza că avem o greşeală de transcriere: *-odis* pentru *-adis*).

Spin: *spin*.

Spina: creaţie artificială (< *spin*, cu suf. *-a*), pseudonimul unui ziarist ieşean dinainte de 1914. Cf. şi gr. *Spina(s)*.

Spinaru: gr. *Spinari(s)*. Ar putea fi şi un derivat, cu suf. *-ar* (local), de la n. top. *Spini*, *Spinul*.

Spineanu < n. top. *Spineni*.

Spinei: *Spin* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *spin*, cu suf. *-ei*.

Spinochi: cf. gr. *Spinokis*.

Spinoiu < *Spin* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Spinosu: *spinos*. Cf. şi it. *Spinoso*.

Spinticiucă

Spinţ: *spinţ* „o plantă medicinală (v. şi *Spanţu*, mai sus, s.v.).

Spinzi: *spinz*, variantă a lui *spinț* (v. numele precedent), cu *-i*, care arată pronunțarea „moale" a lui *z* precedent.

Spionac

Spirache: gr. *Spiraki(s)*.

Spircu: bg. *Spirko*.

Spirea: *Spiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Spiri*.

Spireanu < *Spiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Ar putea fi și un derivat „local" de la *Dealul Spirei*.

Spirescu < *Spiru* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Spirești*.

Spiride: gr. *Spiridi(s)*.

Spiridoana: bg. *Spiridona*, „femininul" lui *Spiridon* (v. numele următoare).

Spiridon: nume calendaristic.

Spiridonescu < *Spiridon* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Spiridon*.

Spiridonică: *Spiridon* (v. mai su, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Spirituș: *spirituș*, variantă a lui *spiriduș*.

Spiroiu: *Spiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Spiropol: gr. *Spiropulos*, *Spiropulu*.

Spirote: gr. *Spiros* (v. numele următor), cu suf. gr. *-oti(s)*.

Spiru: gr. *Spiros*, *Spiru*. Cf. și bg. *Spiro*.

Spiță: *spiță*.

Spițeacu: pol. *Spiczak*.

Spițelnicu: *spițelnic* „un fel de sfredel".

Spițeru: *spițer* „farmacist".

Spițoc: *Spiță* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Spițu* (v. numele următor), cu suf. *-oc*.

Spițu: singularul, neatestat, al lui *spițuri* „podoabă la obiecte de așternut etc.".

Spivoliuc: cf., pt. temă, ucr. *Spivan*.

Spînache: același cu numele următor.

Spînachi: *Spînu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*. Cf. și gr. *Spinakis*.

Spînoche: același cu numele următor.

Spînochi: același cu *Spinochi;* v. și numele precedente.

Spînoiu: *Spînu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Spîn : *spîn*.

Spînulescu < *Spînu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Spîrchez: cf. numele următor (cu suf. *-eț > ez?*).

Spîrcu: *spîrc* „carnea puțină și subțire de pe oase". Cf. și *Spircu* (v. mai sus, s.v.).

Spîrîiac: variantă sau greșeală de transcriere a lui *sfîrîiac* „o jucărie".

Spîrlea: *(a) spîrli*, variantă a lui *zbîrli*, cu cu suf. *-ea*.

Spoială: *spoială*.

Spoialov: *Spoială* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ov* într-o zonă bilingvă (românoslavă).

Spoida: gr.

Spoitu: *spoit*.

Sporea: *spor*, cu suf. *-ea*.

Sporici: *spor*, cu suf. *-ici*.

Spornic(u): *spornic*.

Sprențaru: *sprințar* „zburdalnic, nebunatic".

Sprențăroiu: *Sprențaru* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Spridon: variantă a lui *Spiridon* (v. mai sus, s.v.).

Spridonescu < *Spridon* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Spridonești*.

Sprinceană: *sprinceană*, variantă a lui *sprînceană*.

Sprincenatu: același cu *Sprîncenatu* (v. mai jos, s.v.).

Sprinten: *sprinten*.

Sprivac

Sprînceană: *sprînceană*.

Sprîncenatu: *sprîncenat*.

Spuderca: cf., pt. temă, gr. *Spoder*.

Spudercă: același cu numele precedent.

Spulbatu

Spulber(e): derivat regresiv de la *(a) spulbera*. Cf. n. top. *Spulberul*.

Spumache: *spumă*, cu suf. *-achi*(?).

Spurcaciu: *spurcaci* „dropie pitică".

Spurcatu: *spurcat*. Cf. n. top. *Spurcați*.

Spuză: *spuză*.

Srekovszki: pol. *Srokowski* (face dificultăți *e* pt. *o*, care ar putea fi o greșeală de transcriere).

Stace: același cu numele următor (cf. *Petrăcescu* < *Petrace* = *Petrache*).

Stache: același cu numele următor.

Stachi: același cu *Stahi* (v. mai jos, s.v.).

Staciuc: ucr. *Statsjuk*.

Stadion: *stadion*.

Stadnoveanu

Stadolariu

Stadoleanu: are aceeași temă ca numele precedent.

Stafi(e): același cu *Stahi* (v. mai jos, s.v.), cu *h > f* prin hiperurbanism fonetic.

Stafirescu: bg. *Stafer*, cu suf. *-escu* (înlocuitor al lui *-ov?*).

Stahi: ucr., rus. *Stahij*.

Stahovschi: pol. *Stahowski*.

Stahu: pol. *Stach*.

Staia: bg. *Sta(j)ja*.

Staiciu: bg. *Stajčo*.

Staico: bg. *Stajko*.

Staicu: același cu numele precedent.

Stainuică: bg. *Stajno* sau (și) *Stajna*, cu suf. compus *-uică*.

Staipiu: ar putea fi o formă hipercorectă a unui *Staichiu* < *Staicu* (v. mai sus, s.v.). cu suf. *-iu*.

Stama: bg. *Stama*.

Stamache: *Stama* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.

Stamate: același cu *Stamati* (v. mai jos, s.v.).

Stamatescu < *Stamate* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Stamati: gr. *Stamati(s)*. Cf. și bg. *Stamati*.

Stamatiade: același cu numele următor.
Stamatiadi: gr. *Stamatiadi(s)*.
Stamatian: *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(i)an* (armenesc?).
Stamatiev: cf. bg. *Stamatev*.
Stamatin: gr. *Stamatinos, Stamatinu*.
Stamatiu: gr. *Stamatios, Stamatiu* sau, mai probabil (din cauza accentului), < *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Stamatiuc: ucr.
Stamatoiu: *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iou*.
Stamatopol: gr. *Stamatopulos, Stamatopulu*.
Stamatov: *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ov*.
Stamboală: *stamboală* „baniță".
Stambolgiu: cf. bg. *Stamboldžiev*.
Stamboliu: același cu *Stambuliu* (v. mai jos, s.v.).
Stambulescu < *Stambuliu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Stambuliu: *Stambul* (< tc. *Istanbul)* „Constantinopole", cu suf. tc. *-(l)i*, care arată originea locală.
Stamburică: ar putea fi un diminutiv (cu suf. *-ică*) al lui *stamboală* (v. mai sus, s.v.).
Stamin: bg. *Stámen;* cf. și gr. *Stameni(s)*.
Staminescu < *Stamin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Stamul: bg. *Stamul*.
Stamulis: gr. *Stamulis*.
Stan: sl. *Stan*.
Stana: sl. *Stana*. Cf. n. top. *Stana*.
Stanatiev: cf., pt. temă, gr. *Stanatiotis*.
Stanca: bg. *Stanka*. Cf. n. top. *Stanca*.
Stancă: același cu numele precedent. Ar putea fi și *stancă* „o pasăre".
Stancea: bg. *Stanča*. Cf. n. top. *Stancea*.
Stanchievici: pol. *Stankiewicz*.
Stancioiu: *Stanciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Stanciov: bg. *Stančov*.
Stancioveanu < n. top. *Stanciova* (Banat), cu suf. *-eanu*.
Stanciu: bg. *Stančo*.
Stanciuc: ucr. *Stančuk* (< pol. *Stańczuk*).
Stanciugel: același cu *Stănciugel* (v. mai departe, s.v.).
Stancoreanu
Stancoschi: bg. *Stankovski*.
Stancoveanu: *Stancov* < bg. *Stankov* (absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Stancovici: pol. *Stankowicz*.
Stancu: bg. *Stanko*. Cf. și pol. *Stanko*, it. *Stanco*.
Stanea: același cu *Stani* (v. mai jos, s.v.), cf. *Ponea* < *Poni*, *Țonea* < *Țoni*. Ar putea fi și *Stan(a)*, cu suf. *-ea*.
Stangă: același cu *Stîngă* (v. mai departe, s.v.), scris *Stăngă*, dar fără semnul diacritic pe *a*.
Stani: bg. *Stani*. Cf. și pol. *Stanny*.
Stanian: bg. *Stanijan*.
Stanic: bg. *Stanik*.
Stanici: *Stan(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič*.
Staniciuc: pare a fi același cu *Stanciuc*, dat fiind că pol. *Stańczuk* are un *n* palatal, care a putut deveni *ni*.
Stanimir: sl. *Stanimir*.
Stanislav: sl. *Stanislav*. Cf. n. top. *Stanislăvești*.
Stanița: srb. *Stanitsa*.
Stanițchi: pol. *Stanitski*.
Staniu: bg. *Stanjo*.
Stanoievici: sl. *Stanoj(e)*, cu suf. sl. *-evič*.
Stanteșca: tema este aceeași ca a numelui următor.
Stantiev
Staradub: ucr. *starodub* „o plantă".
Starca: „femininul", absent în sursele mele, al bg. *Starko*.
Starcă: același cu numele precedent.
Starea: cf. bg. *Starev*.
Stareț: *stareț* „egumen" (conducător al unei mănăstiri).
Stariciu: tema este aceeași ca a numelui precedent (ca și a celui următor), cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Starițchi: pol. *Staretski*.
Starosteanu: *staroste* „conducător al unei corporații; conducător al unui ținut de la marginea țării" sau (și) *Staroste* (absent în fișierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf., pt. temă, și pol. *Starosta*.
Starostici: *staroste* sau (și) *Staroste* sau (și) pol. *Starosta*, cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Starostin: același, ca temă, cu numele precedent, cu suf. *-in* (< sl. *-in*).
Starpici: *stărp*, variantă a lui *sterp*, cu suf. *-ici* și cu lăsarea la o parte a semnului diacritic pe *ă*. Ar putea fi și *Stîrpici* < *(a) stîrpi*, cu *ă*, fără semn diacritic.
Starula
Stase: hipocoristic de la *Anastase*. Cf. și bg. *Stasi*, ucr., rus. *Stasij*.
Statachi: *State* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi*.
Statachiu: *Statachi* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.
Stateulescu: bg. *Statko*, cu suf. *-escu*, care va fi înlocuit un sufix bg., cf., de ex., *Statkov*.
State: același cu numele următor.
Stati: hipocoristic de la *Eustat(i)e*. Cf. și bg. *Stati*.
Statie: același cu numele precedent.
Statin: *Stati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Stativă: *stativă*, singularul (neuzitat?) al lui *stative* „război de țesut".
Statnic: *Statu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-nic*.
Statovici: *Statu* (v. numele următor), cu suf. sl. *-ovič*.
Statu: bg. *Stat*.
Stauceanu < n. top. *Stăuceni*.
Staut: cf. germ. *Staud*, pol. *Staude*.

Stavarache: *Stavăr* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi.*
Stavaran: *Stavăr* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Stavarescu < *Stavăr* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stavaroiu: *Stavăr* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Stavăr: același cu *Stăvaru* (v. mai departe, s.v.).
Stavilă: *stávilă* „dispozitiv mobil pentru reglarea nivelului apelor curgătoare". Cf. n. top. *Stavila.*
Stavinschi: pol *Stawiński.*
Stavraca: gr. *Stayraka(s)* (*y* este ipsilonul grecesc, cu valori fonetice variate; în împrumuturile făcute de limbile slave a fost redat prin *v*).
Stavrache: bg. *Stavraki* (< gr. *Stayraki(s)*).
Stavrat: gr. *Stayrati(s).*
Stavre: bg. *Stavre.*
Stavrescu < *Stavru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stavri(i): gr. *Stayri(s).* Cf. și bg. *Stavri.*
Stavrică < *Stavri(i)* (v. numele precedent), cu suf. *-ică.*
Stavride: gr. *Stayridis.*
Stavril: *Stavri* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-il(ă).*
Stavropol: gr. *Stayropulos, Stayropulu.*
Stavros: gr. *Stayros.*
Stavru: gr. *Stayros.* Cf. și bg. *Stavro.*
Stăcescu < *Stace* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stăchescu: același cu *Stăhiescu* (v. mai jos, s.v.).
Stăhiescu < *Stahi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stăiculescu < *Staicu* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stăiculești.*
Stăicuț < *Staicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Stăilă: *Staia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*
Stălinescu: bg. *Stalin*, cu suf. *-escu* (înlocuitor al unui sufix cu aceeași funcțiune bulgăresc).
Stămăteanu: *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Stămătoiu: *Stamati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Stămburică: cf., pt. temă, pol. *Stemboronska.*
Stămulescu < *Stamulis* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stămăringă
Stănășilă: cf., pt. temă, bg. *Stanaško* și *Staniš.*
Stănceanu < n. top. *Stanc(e)a*, cu suf. *-(e)anu.*
Stăncel: *Stanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Stăncescu < *Stanciu* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stăncești.*
Stăncic: pol. *Stańczyk.*
Stăncilă: *Stanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*
Stăncioiu: *Stanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Stănciucu: *Stanciu*, cu suf. diminutival *-uc.*
Stănciugel: *Stanciugu*, variantă, absentă în fișierul meu, a lui *Stănciucu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Stănciulescu < *Stanciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Stăncoane: *Stancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. băn. *-oańe (= oaie).*
Stăncoveanu: același cu *Stancoveanu* (v. mai sus, s.v.).
Stănculea: *Stancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l) ea.*
Stănculescu < *Stancu* sau (și) *Stănculea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stănculești.*
Stănculete: *Stancu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Stăncună: *Stancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ună.*
Stăncurel: *Stancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-urel.*
Stăncuț(u): *Stancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Stăncuța: *Stanca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.* Cf. și *stăncuță* „un fel de cioară mică" și n. top. *Stăncuța.*
Stăneasa: femininul lui *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-easă.*
Stăneață: *Stan(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eață* sau (și) *stînă*, cu același sufix.
Stănei: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*
Stănel: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Stăneriu: ar putea fi un derivat, cu suf. *-er* (variantă a lui *-ar*), de la *stînă*, cu sensul „cel ce are o stînă sau se îngrijește de ea".
Stănescu < *Stan* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stănești.*
Stăneșel: bg. *Stanešo* sau (și) *Staniš*, cu suf. diminutival *-el.*
Stănete: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Stăngiucel: același cu *Stănciugel* (v. mai sus, s.v.).
Stănia: bg. *Stanija.*
Stănică: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.* Cu și bg. *Stanika.*
Stăniceanu < n. top. *Stănița*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Stănicel: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-icel.* Cf. n. top. *Stănicei.*
Stănigeanul < n. top. *Stănija* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Stănileșiu: cf., pt. temă, bg. *Staneša, Staniš(a).*
Stănilă: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.* Cf. și bg. *Stanil.* Cf. n. top. *Stănila.*
Stănilescu < *Stănilă* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Stănilești.*
Stăniloa(i)e: *Stănilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie.*

Stăniloiu: *Stănilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Stănișor: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ișor*.

Stănișteanu < n. top. *Stănești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Stănoi(u): *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Stănucă: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.

Stănuică: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uică*.

Stănulescu < *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Stănuleț: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț*.

Stănuș: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*. Cf. și bg. *Stanuš*.

Stănușescu < *Stănuș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Stănuță: *Stan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.

Stăpînoiu: *Stăpînu*, absent în fișierul meu, dar posibil, cu suf. *-oiu*.

Stărică: bg. *Starika*.

Stăruială: *stăruială* (< *a stărui*).

Stăruleiuc: ucr. *Stoljarčuk*, cu metateză în silaba penultimă.

Stătescu < *State* sau (și) *Stati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Stătică: *State* sau (și) *Stati* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Stăvarache: *Stăvaru* (v. numele următor), cu suf. *-achi*.

Stăvar(i)u: *stăvar* „herghelegiu". Cf. n. top. *Stăvarul*.

Stăvărăchescu < *Stăvarache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Stăvăruș: *Stăvar(i)u*, cu suf. diminutival *-uș*.

Stăvuleanu: bg. *Stavul*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*; trebuie să fi existînd și rom. *Stavul*.

Steclaci: *steclă*, variantă regională a lui *sticlă*, cu suf. *-aci*.

Steclariu: același cu *Sticlaru* (v. mai jos, s.v.).

Steclă: variantă regională a lui *sticlă*.

Steclăreanu < n. top. *Sticlăria*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Stef(u): gr. *Stefu* sau (și) bg. *Stefo*.

Stefani: gr. *Stefani(s)* sau (și) bg. *Stefani*, it. *Stefani*, germ. *Stefani*.

Stefanides: gr. *Stefanidis*.

Stefară: cf. gr. *Stevaros*, *Stevaru*.

Stefichi: gr. *Stefikis*.

Steflea: *Stef(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-li* sau germ. dial. *-li (= lein)*.

Stefoane: pare a fi același cu *Stefani* (v. mai sus, s.v.) sau, mai degrabă, < *Stef(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. băn. *-oańe*.

Stegar(i)u: *stegar*.

Stegărescu < *Stegar(i)u* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Stegăreanu: *Stegar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Stegăroiu < *Stegar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Steiu: *stei* „stîncă sau fragment de stîncă".

Stejaru: *stejar*. Cf. n. top. *Stejarul*.

Stejărel: *stejărel*, diminutiv absent în dicționare, al lui *stejar* sau (și) *Stejaru* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Stejerei*.

Stejerean(u) < n. top. *Stejara* (Maramureș), cu suf. *-ean(u)*.

Stelatos: gr. *Stellatos*.

Stelaru: *stelar* „copil care umblă cu steaua (la sărbătorile de iarnă)".

Stelea: bg. *Stele;* cf. și bg. *Stela*.

Stelescu < *Stelea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Stelian: bg. *Stelijan* sau gr. *Stelianos*.

Steliu: gr. *Stellios*, *Stelliu;* ar putea fi și *Stelea* sau (și) *Stellu* (v. s.v.), cu suf. *-iu*.

Stellu: gr. *Stellos*, *Stellu* sau (și) bg. *Stelo*.

Stelniceanu < n. top. *Stelnica*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Stelorian: pare a fi o creație artificială a la *Pictorian* etc.

Stemate: același cu *Stamate* (v. mai sus, s.v.), cu *-a-* > *e*, prin faza *ă*, produs al hipercorectitudinii fonetice.

Stematin: același cu *Stamatin* (v. mai sus, s.v.), cu *-a-* > *e* (v. la numele precedent).

Stematiu: același cu *Stamatiu* (v. mai sus, s.v.), cu *-a-* > *e*, ca la *Stemate* (v. mai sus, s.v.).

Stena: bg. *Stena*.

Stendl: cf. pol. *Stendel*.

Steniloi < *Stănilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.

Stențu

Steo: *St. O.* (Iosif), numele, între prieteni, al cunoscutului nostru poet.

Steolca: cf. *știolnă*, variantă a lui *știoalnă* „bulboacă", al cărui *-nă* a putut fi înlocuit prin *-că* de la sinonimul dat aici.

Steope: *șchiop*, cu suf. *-e(a);* pentru aspectul fonetic, v. cele spuse la numele următor.

Steopul: același cu *Șchiopul* (*ș-* > *s* în unele graiuri și cu *k'* > *t'* ca în nord-vestul teritoriului lingvistic dacoromânesc).

Stepan: ucr., rus. *Stepan* sau (și) bg. *Stepan*.

Stepanenko: ucr. *Stepanenko*.

Stepanov: ucr., rus. sau (și) bg. *Stepanov*.

Stepănescu < *Stepan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Stephanescu: același cu *Ștefănescu* (v. la *Ș*, s.v.).

Ster: derivat regresiv de la următoarele trei nume? Cf. și *ster* „unitate de măsură, echivalentă cu un metru cub de lemne așezate în stive".

Sterca: cf. bg. *Sterko*, al cărui „feminin", absent în sursele mele, ar fi numele de față.

Sterciuc: ucr.
Stere(a): gr. *Steri*. Cf. și bg. *Sterev*. Cf. n. top. *Sterea*.
Sterejeanu: *steregie* „funingine", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Sterescu < *Stere(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Sterfenitu
Steriad(e): gr. *Steriadis*.
Sterian: gr. *Sterianos*, *Sterianu*. Cf. n. top. *Sterianul*.
Sterică: *Stere(a)* sau (și) *Sterie* (v. s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Sterie: același cu *Stere(a)* (v. mai sus, s.v.).
Steriu: gr. *Stergiu*. Cf. și bg. *Sterju*.
Stermin: cf. *stărmin* „loc prăpăstios" (*Top. rom.*, p. 130).
Sternatis: cf., pt. temă, gr. *Sterniotis*.
Sterpan: *sterp* sau (și) *Sterpu* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Sterpu: *sterp*. Cf. n. top. *Sterpul*.
Stetea: *Statu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Stetescu < *Stetea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Stețcu: bg. *Stetsko*.
Stețiu: cf. numele precedent, care are aceeași temă.
Stevoiu: cf., pt. temă, gr. *Stevi(s)*.
Stica: gr. *Stika(s)*.
Stică: același cu numele precedent.
Stice: *Stica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-e(a)*.
Sticlaru: *sticlar*.
Stifi: formă hipercorectă a lui *Stihi* (v. mai jos, s.v.).
Stigleț: *stigleț*, variantă a lui *sticlete* „pasăre cîntătoare".
Stihi: cf. bg. *Stihomir*, „analizat" în *stiho* și *mir*.
Stihnei: cf. numele precedent.
Stila: gr. *Stilas*.
Stilea: *Stila* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Stileru: formă regională (cu *t'* pt. *k'*) a lui *Schileru* (v. mai sus, s.v.).
Stilescu < *Stil(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Stilla: același cu *Stila* (v. mai sus, s.v.).
Stilu: gr. *Stilos*, *Stilu*.
Stima: bg. *Stima*.
Stincă: gr. *Stinkas*.
Stinea: gr. *Stini(s)*.
Stinei: genitivul (fără articolul genitival) al lui *Stinea* (v. numele precedent).
Stinghe: *stinghe*, variantă a lui *stinghie* „bucată solidă de lemn, care se folosește ca sprijin în construcții".
Stingheru: *stingher* „izolat, răzleț, singur".
Stino: cf. gr. *Stini(s)*, *Stinios*.
Stiop: *st'iop*, variantă regională a lui *șchiop*. Cf. și *Steope* (v. mai sus, s.v.).
Stiopol: același cu numele următor.
Stiopul: variantă regională (cu *t'*) a lui *Schiopu(l)* (v. mai sus, s.v.).
Stipan: același cu *Stepan* (v. mai sus, s.v.).
Stirceiu: cf. *Stîrcea* (v. mai jos, s.v.).
Stirighie: variantă, absentă în dicționare, a lui *steregie* „funingine".
Stirigiu: *stirigie* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.
Stirimin: același cu *Stermin* (v. mai sus, s.v.).
Stișcu: cf. bg. *Stičaka*.
Stiuca: *știucă* (cu *s* pt. *ș*, prin transcriere greșită).
Stîlnicu: variantă, absentă în dicționare, a lui *stîlpnic*, din formula *Sf. Simion Stîlpnicul*.
Stîlp: *stîlp*.
Stîlpeanu < n. top. *Stîlpul* sau (și) *Stîlpeni*.
Stînă: *stînă*. Cf. n. top. *Stîna-Veche*.
Stîncan < n. top. *Stînca*, cu suf. *-an*.
Stîncălie: *stîncărie* „grămadă, masă de stînci", cu *-r-* > *l* sub influența unor cuvinte în *-ălie*.
Stînea: *stînă* sau (și) *Stînă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Stînean < n. top. *Stîna* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Stîngaci : *stîngaci*.
Stîngă: *stîngă*, femininul lui *stîng* (v. mai jos, s.v.).
Stînginelu: *stînjenel*.
Stîngu: *stîng*.
Stîrcea: *Stîrcu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *stîrc*, cu suf. *-ea*. Cf. n. top. *Stîrcea*.
Stîrceanu < n. top. *Stîrci* sau (și) *Stîrcea*, *Stîrciul*, *Stîrcul*, cu suf. *-eanu*.
Stîrcu: *stîrc* „bîtlan" (pasăre de baltă).
Stobor: *stobor* „ulucă"; „gard". Cf. n. top. *Stoborăști*.
Stoca: gr. *Stoka(s)*.
Stocheciu: *Stoca* (v. numele precedent), cu suf. *-eci*.
Stochirici: cf., pt. temă, numele precedent.
Stochițescu < *Stochiță*, absent în fișierul meu (diminutiv de la *Stoca*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Stofiță: bg. *Stofo*, care va fi existînd și ca antroponim românesc *(Stofu)*, cu suf. diminutival *-iță*.
Stofor: gr. *Stoforos*, *Stoforu*.
Stoia: bg. *Stoja*.
Stoian: bg., rus. *Stojan*.
Stoianof: același cu numele următor.
Stoianov: bg. *Stojanov*.
Stoianovici: bg. *Stojanovič*.
Stoica: bg. *Stojka*.
Stoican(u): *Stoica* (v. numele precedent), cu suf. *-an*; cf. și n. top. *Stoicani*.
Stoicanea: *Stoican* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Stoicăneanu < n. top. *Stoicani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Stoicănescu < *Stoican* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stoicănești*.
Stoicea: bg. *Stojča*.

Stoiceanu < n. top. *Stoiceni.*
Stoicescu < n. top. *Stoiciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stoicev: bg. *Stojčev.*
Stoichiceanu: *Stoichici* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Stoichici: *Stoica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Stoichiță: *Stoica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Stoichițescu < *Stoichiță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Stoichițoiu: *Stoichiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Stoichiu: bg. *Stojkju.*
Stoicioiu < *Stoiciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Stoiciu: bg. *Stojčo.*
Stoicoiu < *Stoica* sau (și) *Stoicu* (v. s.v.), cu suf. *-oiu.*
Stoicu: bg. *Stojko.*
Stoiculescu < *Stoicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Stoiculeț: *Stoicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț.*
Stoicuț: *Stoicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Stoieneciu: *Stoian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci.*
Sto(i)enescu < *Stoian* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stoienești.*
Stoienete: *Stoian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Stoienică: *Stoian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Stoienoiu < *Stoian* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Stoiescu < *Stoia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stoika: același cu *Stoica* (v. mai sus, s.v.).
Stoilov: bg. *Stoilov.*
Stoina: bg. *Stojna.* Cf. n. top. *Stoina.*
Stoinea: bg. *Stojné* sau (și) *Stoina* (v. numele precedent) cu suf. *-ea.*
Stoinescu: același cu *Stoienescu* (v. mai sus, s.v.).
Stoiu: bg. *Stojo.*
Stoka: același cu *Stoca* (v. mai sus, s.v.).
Stolar: ucr., rus. *stoljar* „tîmplar".
Stolarașu: *Stolar* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș.*
Stolarciuc: ucr. *Stoljarčuk.*
Stolbovoi: cf., pt. temă, pol. *Stulba*, rus. *Stolbin.*
Stolca: cf. bg. *Stolo*, de la care un derivat cu suf. *-ka* este posibil.
Stolea: bg. *Stole.*
Stolerașu: *stoler* sau (și) *Stoler(i)u* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș.*
Stoler(i)u: *stoler* „tîmplar".
Stolniceanu < n. top. *Stolnici* sau (și) *Stolniceni.*
Stolnicu: *stolnic* (rang boieresc pe vremuri). Cf. n. top. *Stolnici.*
Stolohan
Stolojan < n. top. *Stolojani.*
Stolojescu: cf., pt. temă, numele precedent. Ar putea fi și același cu *Storoșescu.*
Storescu: pol. *Stor*, cu suf. *-escu* (înlocuitor al unui sufix polonez?). Cf. n. top. *Storești.*
Storin: cf. ucr. *storinka* „ținut, regiune".
Storociuc: ucr. *Storočuk.*
Storoș: *storoș* „om de serviciu la poliția de pe vremuri".
Storoșescu < *Storoș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Straciuc: pol. (< ucr.) *Straczuk.*
Stradic: cf., pt. temă, pol. *Stradetski.*
Strahmuțchi: pol.
Strajă: *strajă.* Cf. n. top. *Straja.*
Straje: același cu numele precedent.
Stralea: gr. *Stralas*, cu suf. *-ea.*
Stramiță: cf. ucr. *stramà* „faptă rușinoasă, infamantă", de la care se poate forma un diminutiv cu suf. diminutival *-itsa.*
Strana: *strană*
Strașină: *strașină*, variantă a lui *streașină.*
Strat(u): bg. *Strat.*
Stratan: *Strat(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Strate: același cu *Strati* (v. mai jos, s.v.).
Strateiuc: ucr.
Strati: gr. *Strati(s)* sau (și) bg. *Strati.*
Stratica: cf. gr. *Stratiki(s)*, *Stratikos.*
Stratiei: genitivul lui *Stratia*, absent în fișierul meu *(< bg. Stratija).*
Stratiga: cf. gr. *Stratigaki(s).*
Stratila: același cu *Strătilă* (v. mai jos, s.v.).
Stratilat: gr. *Stratilatis.*
Stratilescu < *Stratilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Stratin: cf. gr. *Stratinakis.*
Straton: ucr., rus. *Stratón.*
Stratul: gr. *Stratuli(s).*
Stratula: „femininul" numelui precedent.
Stratulat: gr. *Stratulatos.*
Stratulativ: *Stratulat* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-iv*, echivalentul sl. *-ov.*
Stratulă: același cu *Stratula* (v. mai sus, s.v.).
Stravacă: cf. gr. *Stravakos*, *Stravaku.*
Stravici: ucr. *strava* „hrană", cu suf. *-ič.*
Stravolca: cf. n. top. *Stravolca.*
Străcinaru: variantă regională (cu *k* > *č*) a lui *străchinar* (v. mai jos, s.v. *Străchinaru*).
Străchescu < *Strechie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Străchinaru: *străchinar*, absent în dicționare, cu suf. *-ar* și cu sensul „meșter care face străchini". Ar putea fi și un derivat „local" (cu suf. *-ar*) de la n. top. *Strachina*, absent în sursele mele.
Străchinescu < n. top. *Străchinești.*
Străchineală: *strachină*, cu suf. *-cală.*
Străinu: *străin.* Cf. n. top. *Străini-Dobreni*

Străistaru: *străistar* (< *straistă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *traistă*) „cel care face traiste".
Străițaru: *străițar*, absent în dicționare, sinonim cu *trăistar*.
Străjanu < n. top. *Straja*. Cf. și bg. *Stražan*.
Străjeru: *străjer*.
Străjescu < *Strajă* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Străjescu*.
Străliceanu: cf. *Strelicescu* (v. mai jos, s.v.).
Strălucică: *străluc* „o specie de insectă", cu suf. *-ică*.
Strănutu: *strănut*.
Străoanu < n. top. *Străoane* (v. și numele următor).
Străoneanu < n. top. *Străoane*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Străteanu < n. top. *Străteni*.
Strătescu < *Strat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Strătilă: bg. *Stratil* sau (și) *Strat(u)*, *Strate*, cu suf. *-ilă*.
Strătula: același cu *Stratula* (v. mai sus, s.v.).
Strătulat: același cu *Stratulat*.
Străulea: cf. n. top. *Străulești*.
Străulescu < *Străulea* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Străulești*.
Străuț: diminutiv, cu suf. *-uț*, de la *Stroa* (absent în fișierul meu), tema n. top. *Străoane*. Cf. n. top. *Străuți* (Ardeal).
Străvărăchescu: cred că avem a face cu o greșeală de transcriere *(Stră-* în loc de *Stă-)*, *Stăvărăchescu* (v. mai sus, s.v.). Cf. totuși gr. *Stravaridis*.
Străvoiu: ucr. *strava* „hrană", cu suf. *-oi;* cf. *Stravici* (v. mai sus, s.v.).
Strechianu: *Strechie* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Strechie: *strechie*, variantă a lui *streche* „o specie de insectă".
Stred(i)e: *stred(i)e* „mierea care se scurge singură din faguri".
Strehăianu < n. top. *Strehaia*, cu suf. *-anu*.
Streinu: *strein*, variantă a lui *străin* (v. mai sus, s.v.).
Streja: *strajă* sau (și) *Strajă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea* (> *a*, din cauza pronunțării „dure" a lui *j*).
Strejac: ucr. *strižak* „mînz de un an, cu coama tunsă".
Strejaru: *strejar*, variantă a lui *străjar* (v. mai sus, s.v. *Străjeru*).
Strejean < n. top. *Straja* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Strejeriu: același cu *Străjeru* (v. mai sus, s.v.).
Strejescu < *Streja* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Strejești*.
Strejoiu: *Streja* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Strelicescu: *streliț* „vînător" (militar) sau (și) *Streliț*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu*.
Strempel: germ.
Stresa: același cu *Streza* (v. mai jos, s.v.).
Stretcu: cf., pt. temă, următoarele două nume.
Stretea: *Strate* sau (și) *Strati*, cu suf. *-ea* (prin faza *Strătea*). Ar putea fi și un derivat regresiv de la *Stretenie*.
Stretenie: *stretenie* „sărbătoare religioasă" („Întîmpinarea Domnului", 2 febr.).
Streza: bg. *Streza*.
Striblea: ucr. *strib* „salt, săritură, goană", cu suf. *-(u)lea*.
Stricescu: bg. *Strikov*, căruia i s-a înlocuit suf. *-ov* prin echivalentul lui românesc *-escu*.
Strihan: ucr. *striha* „acoperiș de paie", cu suf. *-an*.
Strimoiu: bg. *Strema*, cu suf. *-oiu*.
Striniuc: ucr.
Strișcă: *strișcă*, variantă a lui *trișcă* „fluier mic primitiv".
Striu
Strîmb(u): *strîmb*. Cf. n. top. *Strîmbul*.
Strîmbeanu < n. top. *Strîmba* sau (și) *Strîmbul*, *Strîmbeni*. Cf. n. top. *Strîmbeanul*.
Strîmbei: *strîmb* sau (și) *Strîmb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Strîmbeschi: *Strîmb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-eski*, echivalentul perfect al lui *-escu*.
Strîmboaie: genitivul lui *Strîmboaia* (< *Strîmbu*, v. mai sus, s.v.).
Strîmbulescu < *Strîmbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Strîncă: bg. *strinka* „termen afectiv de adresare pentru mamă", cu suf. *-ka*.
Strîngeanu < n. top. *Strunga*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Strobei: dacă *-i* e o greșeală de transcriere pentru *l* avem pol. *Strobel*.
Stroca: pol. *Stroka*.
Strochi: pare a fi genitivul numelui precedent, tratat, din cauza finalei *(-a)*, ca un substantiv feminin (cf. *bunichii*).
Stroe: bg. *Stroje*.
Stroia: același cu numele precedent.
Stroian: *Stro(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an* (poate contaminat cu *Stoian*).
Stroică: *Stro(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ka*.
Stroici: ucr. *Stroič*. Cf. n. top. *Stroici-Manoleasa*.
Stroiescu < *Stroie* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Stroiești*.
Stroieșteanu < n. top. *Stroiești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Stroilă: *Stro(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Stroilescu < *Stroilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Stroini: cf. pol. *Stroiński*.

Stroişteanu: acelaşi cu *Stroieşteanu* (v. mai sus, s.v.).
Stroiu: *stroi* „nuiele, vergi" (în expresia *a bate pe cineva la stroi*).
Stroja: cf. pol. *Strożek.*
Struc: ucr. sau (şi) pol. *Struk.*
Strug: variantă moldovenească a lui *strung.* Cf. şi bg. *Strugo,* pol. *Strug.*
Strugali: cf. pol. *Strugalski.*
Strugari(u): *strugar,* variantă moldovenească a lui *strungar* (v. mai jos, s.v.).
Strugaru: acelaşi cu numele precedent.
Strujac: *(a) struji,* cu suf. *-ac?* Cf. şi numele următor.
Strujan: *strujan* „tulpina (uscată) a porumbului".
Strumenschi: pol. *Strumiński.*
Strună: *strună.*
Strungar(i)u: *strungar.*
Strungă: *strungă.* Cf. n. top. *Strunga.*
Strunoiu: *Strună* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Strusicovici: cf., pt. temă, pol. *Strus.* Cf. şi pol. *Strusiński.*
Strutinschi: pol. *Strutyński.*
Struţ(u): *struţ* 1. „pasărea"; 2. „buchet (de flori)".
Struţeanu: *Struţ(u)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Stucă: *ştucă,* variantă a lui *ştiucă.*
Stuchiţă: pare a fi un diminutiv al lui *ştucă* (v. numele precedent), cu suf. *-iţă.*
Studercea
Stulovschi: pol. *Stolowski.*
Stumbea: cf. gr. *Stumpos, Stumpu.*
Stupache: gr. *Stupaki(s).*
Stupar(u): *stupar* „apicultor, prisăcar". Cf. n. top. *Stuparul, Stupari.*
Stupcan(u) < n. top. *Stupca,* cu suf. *-an(u).*
Stupeanu < n. top. *Stupeni.*
Stupineanu < n. top. *Stupina,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Stupu: *stup.*
Sturdza: acelaşi cu *Sturza.*
Sturz(u): *sturz* (pasărea).
Sturza: *sturz* sau (şi) *Sturz(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* (> *a,* în urma prefacerii lui *e* în *ă* şi apoi a „absorbirii" lui de *a* următor). Cf. n. top. *Sturza.*
Sturzoiu < *Sturza* sau (şi) *Sturz(u)* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi şi *sturzoi,* sturzul mascul, cerut de diversele forme care numesc femela.
Stufinschi: cf. pol. *Stufiński* (în ipoteza, destul de verosimilă, că avem a face cu o greşeală de transcriere).
Suba: ung. *szuba* „şubă".
Subăşanu: bg. *Subaš(i)ev,* cu sufixul schimbat.
Subcinschi: pol. *Subczyński.*
Subotici: pol. *Subotits.*
Subovici: cf., pt. temă, *Suba* (v. mai sus, s.v.).
Subţirelu: *subţirel.*
Sucaciu: *sucă* „obişnuinţă", cu suf. *-aci.*
Sucală: *sucală* „unealtă folosită la prelucrarea lînii".
Sucaş: *sucă* „obişnuinţă", cu suf. *-aş* (v. şi *Sucaciu,* mai sus, s.v.).
Sucea: *sucă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Suceu: acelaşi cu *Suciu* (v. mai jos, s.v.).
Suceveanu < n. top. *Suceava.* Cf. n. top. *Suceveni.*
Suchea: *Sucu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*
Suchianu: arm.
Suchin: cf. *Suchea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-in.*
Suchov: bg. *Suhov.*
Sucigan: cf. bg. *Sučikov.*
Sucilă: *(a) suci,* cu suf. *-ilă.*
Sucitu: *sucit* (fig.).
Sucitulescu < *Sucit* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Suciu: *suci* „blănar".
Sucu: bg. *Suko.*
Sucurei: tc. *sokur* „orb", cu suf. *-ei.* Cf. şi bg. *Sukurov,* care poate fi mai uşor modelul numelui românesc.
Sudac: pol. *Sudak.* Cf. şi ucr. *súdak* „un soi de peşte".
Sudbaşu: pare a fi un compus din *sud-* (*a sudi* „a judeca") şi tc. *baş,* cu sensul, deci, de „judecător superior" (cf. *bacalbaşa* ş.a.).
Suder: pol. *Suder.*
Sudeţeanu < n. top. *Sudiţi,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Sudeţianu: acelaşi cu numele precedent.
Suditu: *sudit* „supus (din punct de vedere juridic şi politic)". Cf. n. top. *Sudiţi.*
Sudoiu: pol. *Suda,* cu suf. *-oiu.*
Sudor: *sudor.*
Suduc: *suduc* „şalău".
Sudureac: ucr.
Sufan(ă): cf., pt. temă, gr. *Sufa,* pol. *Sufa.*
Sufaru: gr. *Sufari(s).*
Suflea: gr. *Sufla(s).*
Sufleri: gr. *Sufleris.*
Sufleţel: *sufleţel.*
Sufragiu: *sufragiu.*
Sugeac: pol. *Sudziak.*
Sughitu: cf. *(a) sughiţa.*
Sugiac: acelaşi cu *Sugeac* (v. mai sus, s.v.).
Sugiu: *sugiu* 1. „panariţiu, furuncul la degete"; 2. „un fel de urzică".
Suhai: ucr. *Suhaj.*
Suhan < n. top. *Suha,* cu suf. *-an.*
Suhanea: cf. pol. *Suchanek, Suchański.*
Suhariu: *suhariu* „un fel de pesmeţi".
Suhăianu < n. top. *Suhaia,* cu suf. *-anu.*
Suhăreanu < n. top. *Suharul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Suhăteanu < n. top. *Sohatul,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Suhăţeanu: acelaşi cu numele precedent.
Suhomilov

Suian < n. top. *Suia* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Suică: pol. *Sujka*. Cf. n. top. *Suici*.
Suicescu < *Suică* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Suitaru: același cu *Soitariu* (v. mai sus, s.v.).
Sujdea
Sula: *sulă*.
Sulacu: *sulac* 1. „o sulă mai mare"; 2. „un pește".
Sulea: *Sulă* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *sulă*, cu suf. *-ea*.
Sulenic
Sulescu < *Sulă* sau (și) *Sulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Sulfiu: tc. *sulhi* „pașnic; blînd" (cu *h* > *f* prin hipercorectitudine fonetică). Cf. și ung. *szúlfü* 1. „sovîrv"; 2. „magheran", care merge mai bine formal vorbind.
Sulgerescu < *Sulgeru* (absent în fișierul meu) sau (și) *sulger*, variantă a lui *sluger* „rang boieresc de pe vremuri".
Sulică: *Sula* sau (și) *Sulea*, cu suf. diminutival *-ică*.
Sulici(u): *Sula* sau (și) *Sulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*. Cf. și pol. *Sulisz*, *Sulich*.
Suliga: pol. *Suliga*.
Suliman: *suliman* 1. „fard"; 2. „o plantă". Cf. n. top. *Sulimanul*.
Sulimănitu: *sulimănit*, variantă a lui *sulemenit* „fardat".
Sulioti: gr. *Sulioti(s)*.
Sulițanu < n. top. *Sulița*, cu suf. *-anu*.
Suliță: *suliță*. Cf. n. top. *Sulița*.
Sulla: același cu *Sula* (v. mai sus, s.v.).
Sulliotti: același cu *Sulioti* (v. mai sus, s.v.).
Sultan: bg. *Sultan*.
Sultana: bg. *Sultana*.
Sultanii: genitivul numelui precedent.
Sultanovici: *Sultan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Sultănescu < *Sultan(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Sultănica: *Sultana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Sultănoiu < *Sultan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Sulu: bg. *Sulo*. Ar putea fi și *sul*.
Suluciuc: ucr.
Suman: *suman*.
Sumanar(i)u: același cu *Sumănaru* (v. mai jos, s.v.).
Sumaș: *Suma* (v. Pașca, 327), cu suf. *-aș*.
Sumănaru: *sumănar* „vînzător de sumane".
Suluțiu: *Sulu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Sumandea
Sumba: gr. *Sumba(s)*.
Sumbașcu: *Sumba* (v. numele precedent), cu suf. *-așcu*.
Sumedru: *Sumedru* „Sf. Dumitru".
Sumen: gr. *Sumeni*. Cf. și pol. *Sumień*.
Sună: bg. *Suna*.
Sunda: gr. *Sunda(s)*.
Supeală: cf. pol. *Supel*.
Superceanu: pol. *Superczyński*, cu înlocuirea suf. *-(yń)ski* prin *-eanu*.
Supțirelu: același cu *Subțirelu* (v. mai sus, s.v.).
Supu: gr. *Supos*, *Supu*.
Supurean < n. top. *Supurul* (de Jos, Ardeal), cu suf. *-ean*.
Suran < n. top. *Sureni* sau (și) *Sura*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. *-an*, de la adj. *sur*.
Surcă: cf. bg. *Surko*, care va fi avînd alături un fem. *Surka*.
Surcel: *surcel*, sinonim cu *surcică* (v. numele următor). Tiktin dă și sensul „piesă la războiul de țesut".
Surcică: *surcică*.
Surdan < n. top. *Surda -Dumitrești* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Surdaru < n. top. *Surda*, cu suf. *-ar* (care arată și originea locală).
Surdeanu < n. top. *Surda* sau (și) *Surdeni*.
Surdescu < *Surdu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Surdilă: *Surdu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ilă*. Cf. și n. top. *Surdila*.
Surdoaia: *Surdu* (v. numele următor), cu suf. fem. *-oaie*.
Surdu: *surd*.
Surdulescu < *Surdu* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Surdulești*.
Sureanu < n. top. *Sura*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Surgelea: cf., pt. temă, bg. *Surdžijski*, *Surdžinski*.
Surgh(i)e: gr. *Surgia(s)*. Ar putea fi și o variantă a lui *Serghie* (v. mai sus, s.v.), prin faza *Sirghie*.
Surianu: același cu *Sureanu* (v. mai sus, s.v.).
Surlașiu: *surlaș* „cîntăreț din surlă" (v. numele următor).
Surlă: *surlă* „un instrument muzical de suflat".
Surmeiu: cf. gr. *Surmeli(s)*.
Surnec: cf., pt. temă, pol. *Sorn*.
Suroiu < *Suru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Surovătz: același cu numele următor.
Surovăț: pol. *Surowiets*.
Surpat: *surpat*. Cf. n. top. *Surpați*.
Surpănelu: cf. gr. *Soropanis*.
Surtuc: *surtuc*.
Surtucariu: *surtucar* „orășean" (ironic).
Surțea: *șurț*, variantă a lui *șorț*, cu suf. *-ea*.
Surțudău: cf., pt. temă, numele precedent.
Suru: *sur*. Cf. și bg. *Suro*.
Suruceanu: același cu *Soroceanu* (v. mai sus, s.v.).
Surugiu: *surugiu* „vizitiu (la trăsurile de poștă de pe vremuri)".

Suruianu: același cu *Surianu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) < n. top. *Surul* (munte).
Surulescu < *Suru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Suruparu: *șurupar*, nume de agent de la *șurup* (absent în dicționare, dar cunoscut de mine din vorbirea moldovenească: *șurubar*, cu sens fig. „persoană abilă, care știe să scape cu vorba, din încurcătură"). Grafia *s* pt. *ș* căutată.
Surupăceanu < n. top. *Surupați*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Surusciuc: ucr.
Sus: cf. *Susa* (v. mai jos, s.v.), al cărui „masculin" este.
Susa: bg. *Susa*.
Susan < n. top. *Susani* (Ardeal).
Susanciuc: ucr.
Susanu < n. top. *Susani* sau (și) *Suseni*.
Suslea: cf. pol. *Suslik*, *Suslo*, rus. *Suslov*, gr. *Suslu(s)*.
Susnea: același cu *Sușnea* (v. mai jos, s.v.).
Susumoiu
Sușaia: *Sușu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aie* (fem. lui *-ai*).
Sușiu: același cu *Sușu* (v. mai jos, s.v.) sau derivat de la aceasta cu suf. *-iu*. Ar trebui să cunoaștem locul accentului.
Sușma
Sușnea: cf. pol. *Susznik*.
Suștreanu < n. top. *Suștra* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Sușu: cf. bg. *Sušev*.
Sut: pol. *Sut*.
Sută: *sută*.
Sutac: pol. *Sutak*.
Sutașu: *sutaș* „căpitan" (comandant al unei unități militare de o sută de oameni).
Suteanu: *Sut(ă)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) gr. *Suti(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. și *Sutescu* (v. mai jos, s.v.).
Sutem
Sutescu < *Sut(ă)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Sutești*.
Suteu: același cu *Șuteu* (v. la *Ș*, s.v.).
Sutic: *sutic*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *sută*.
Sutor: germ. *Sutor;* cf. și it. *Sutora*, *Sut(t)orini* (< lat. *sutor* „cizmar, cîrpaci").
Suța: același cu numele următor.
Suță: ung. *szutsa* 1. „suliță"; 2. „țeapă"; 3. „frigare".
Suțeanu: *Suță* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Suțescu < *Suță* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Suțești*.
Suțianu: același cu *Suțeanu* (v. mai sus, s.v.).
Suțu: gr. *Sutzos*, *Sutzu*.
Suvac: *suvac*, variantă a lui *sulac* „sulă; sfredel".
Suvalcea: cf., pt. temă, pol. *Suwala*.
Suvăcuț: *Suvac* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Suvăgău: ung. *sóvágó* „miner".
Suveica: *suveică*. Cf. n. top. *Suveica*.
Suvela: cf. gr. *Suvelos*.
Suveranu: *suveran*.
Suveta: același cu *Saveta* (v. mai sus, s.v.). Cf. și bg. *Săveta*.
Suzan: același cu *Susanu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) < n. top. *Suzeni*.
Suznea: același cu *Susnea* (v. mai sus, s.v.).
Svurog: *sforog*, variantă a lui *sfarog* „ceva foarte uscat".
Svereanu: bg. *Zverov*, cu suf. *-ov* înlocuit prin *-eanu*.
Svetcovici: bg. *Zvetkovič*.
Svințiu: ucr. *svinets*, genitiv *svintsju* „plumb, glonte".
Svințu: același cu numele precedent.
Sviștea: ucr. *svišt* 1. „jucărie pentru copii"; 2. „celulă, gaură în fagurele de miere".
Syrcu: bg. *Sirko*.
Szerencs: ung. *szerencse* „noroc, fericire".
Szincă: ung. *szinke* „o plantă", cu păstrarea grafiei originare.

Ș

Șaban: tc. *šaban* „numirea care să dă anului de opt luni (la mahomedani)"; cf. și pol. *Szaban*.

Șabanov: bg. *Šabanov* (< tc. *Šaban*).

Șabaur

Șablovschi: pol. *Szablowski*.

Șafran: rus. *Šafran*, pol. *Szafran*.

Șagă: *șagă* „glumă". Cf. și bg. *Šagov*.

Șaguna: cf. bg. *Šagunov*.

Șahan: tc. *șahane* „regesc"; (fig.) „superb".

Șahidian: arm.

Șahim: tc. *šahin* „șoim".

Șahinian: *Șahim* (v. numele precedent, de fapt forma tc. a etimonului), cu suf. arm. *-ian*.

Șaica: *șaică* „un fel de luntre".

Șaicu: bg. *Šajko* sau (și) pol. *Szajko*.

Șaigău: ung. *saigó* „care doare, care arde, care pișcă".

Șain: germ. *Schein*.

Șainelluc; cf., pt. temă, ucr, *šainuti* „a sufla; a bate (pe cineva)."

Șainoglu: după partea finală pare a fi turcesc sau balcanic în general, iar pentru cea inițială, cf. bg. *Šajnov*.

Șaitiș: cf., pt. temă, ung. *sajt* „brînză".

Șaitu: ung. *sajt* „brînză".

Șalu: cf. bg. *Šalov*, *Šalev*.

Șamataru: bg. *šamatà* „zgomot", cu suf. *-ar* („nume de agent").

Șambra: cf. ucr. *šamrjati* „a foșni, a fîșîi".

Șancu: bg. *Šanko*.

Șandor: ung. *Sándor*.

Șandora: „femininul" numelui precedent (deci „Alexandra").

Șandrea: *Șandru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Șandric: *Șandru* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ic*.

Șandru: ung. *Sándor* „Alexandru". Cf. n. top. *Șandrul*.

Șanta: ung. *sánta* „schiop". Cf. și ucr. *šanta* „o plantă".

Șapcaliu: *șapcaliu* (< tc.) „persoană care poartă șapcă".

Șapcă: *șapcă*.

Șapon: cf. ucr. *šapoňka*, diminutiv al lui *šapka* „șapcă".

Șaponovicov: cf., pt. temă, numele precedent.

Șaptefrați: *șapte frați* (care,cu determinantul *pătați*, este numele unei flori de cîmp).

Șara: ung. *Sára* „Sara". Cf. și it. *Sciar(r)a*.

Șarabanariu: *șarabanar*, derivat, absent în dicționare, de la *șarabană* „căruță (de transportat oameni), trăsură (țărănească)", cu suf. *-ar*. Un sinonim al lui *harabagiu* (la Creangă, *Moș Nichifor Coțcarul*).

Șarambei

Șaramet: același cu *Șărămet* (v. mai jos, s.v.).

Șarapciu: tc. *șarapçi* „cel care prepară sau vinde vinul".

Șarban: același cu *Șerban* (v. mai jos, s.v.), prin faza *Șărban*, variantă răspîndită prin Moldova. Cf. și bg. *Šarban*.

Șarcani: ung. *sárkány* „smeu, balaur". Cf. și ucr. *šarkan* „furtună".

Șargu: *șarg*.

Șarlatanu: *șarlatan*.

Șarlău: *șarlău*, variantă a lui *șirlău* „șiroi".

Șaroiu < *Șaru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Șarova: cf. bg. *Šarov*.

Șarpe: *șarpe*. Cf. n. top. *Șarpele*.

Șarpeoiu < *Șarpe* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.

Șaru: ung. *sár* „galben"; cf. și *șar* „culoare". Cf. n. top. *Șarul*.

Șatalan: cf., pt. temă, bg. *Šatalov*. Ar putea fi și fr. *châtelain* „castelan" (în ce limbă?).

Șatalanovici < *Șatalan* (v. numele precedent), cu suf. *-ović*.

Șatelcă: pare a fi o variantă a lui *șatulcă* = *scatulcă* „lădiță, cutie".

Șatranca: *ștrangă* 1. „șah" (jocul); 2. „cusătură ornamentală"; 3. „lăicer".

Șaur: germ. *Schauer* „docher, muncitor în port".

Șăibulescu < *Șaibă* (absent în fișierul meu) sau (și) *șaibă* „o piesă de metal", cu suf. *-(ul)escu*.

Șălaru: același cu *Șelaru* (v. mai jos, s.v.).

Șăineanu: *Șain* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Șăpălucă: variantă a lui *săpăligă?*

Șărămet: același cu *Șeremet* (v. mai jos, s.v.).

Șărpescu: același cu *Șerpescu* (v. mai jos, s.v.).

Șcepkin: rus.

Șcheaua: *șchiaua*, feminin, absent în dicționare, al lui *șchiau* (v. numele următor).

Șchiau: v. rom. *șchiau* „bulgar".

Şchintee: *şchinteie*, variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *scinteie*.
Şchioapa: *şchioapă*.
Şchiopescu < *Şchiopu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Şchiopîrlan: creaţie de moment, cu intenţii satirice, ca produs al unei contaminaţii între *şchiop* sau (şi) *Şchiopu* şi *ţopîrlan*.
Şchiopu: *şchiop*.
Şchiopulescu < *Şchiopu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.
Şchipor: cf. bg. *Škipov*. S-ar putea ca numele românesc să fi fost transcris greşit (cu *-r* pentru *-v*).
Şcolaru: *şcolar*.
Şcurei: ucr., rus. *škura* „blană"; (fig.) „lichea", cu suf. *-ei*.
Şdem
Şearpe: acelaşi cu *Şarpe*.
Şebe: ung. *Sebö*, hipocoristic al lui *Sebestyen* „Sebastian".
Şeclăman: cf., pt. temă, *Şiclovan* (v. mai departe, s.v.).
Şedaru
Şedran: cf. ung. *sedre* „nechibzuit".
Şefciuc: ucr. *Ševčuk*; cf. şi pol. *Szewczuk*.
Şefer: pol. *Szef(f)er*, germ. *Schäfer*.
Şeferovici: *Şefer* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*.
Şega: cf. ung. *sög* „o specie de melc".
Şeghescu < *Şega* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Şeibulescu: acelaşi cu *Şăibulescu* (v. mai sus, s.v.).
Şeica: acelaşi cu *Şaica* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Şeica* (Ardeal).
Şeicar(i)u: *şeicar* „persoană care confecţionează sau (şi) conduce şeici". Scriban, care înregistrează şi varianta, originară, *şăicar*, îl explică prin „pontonier".
Şeicăreanu: *Şeicar(i)u* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Şeicărescu < *Şeicar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Şeicean(u) < n. top. *Şeica*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Şeichea: *Şeica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Şeineanu: acelaşi cu *Şăineanu* (v. mai sus, s.v.).
Şeitan: *şeitan* „unul dintre numele dracului"
Şelar(i)u: *şelar* „persoană care confecţionează (şi vinde) şei". Cf. n. top. *Şelari*, *Şelarul*.
Şelbinschi: pol. *Szerbiński*.
Şelescu: cf. bg. *Šeli*, *Šelev*, cu suf. rom. *-escu*.
Şelican
Şenchea: bg. *Šenko* sau (şi) *Šenka*, cu suf. *-ea*.
Şenchi: acelaşi cu numele precedent. Cf. şi ung. *senki* „nimeni".
Şendra: acelaşi cu numele următor.
Şendrea: *Şandru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Şendroiu: *Şendrea* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Şendruc: *Şendrea*, cu suf. diminutival *-uc*.
Şendrulescu < *Şendrea*, cu suf. *-(ul)escu*.
Şentea: bg. *Šento*, cu suf. *-ea*.
Şep: ung. *szép* „frumos" (*ş* pt. *s* se explică prin neglijenţă grafică?).
Şeptelici: *şeptelici* „copil născut la şapte luni".
Şeptilici: acelaşi cu numele precedent.
Şerb(u): *şerb* 1. „sclav"; 2. „iobag".
Şerbac: ucr. *Ščerbak*; ar putea fi şi *şerb* sau (şi) *Şerb(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-ac*.
Şerban: bg. *Šerban*. Cf. şi *şerb*, cu suf. *-an* şi n. top. *Şerbanul*.
Şerbana: „femininul" numelui precedent.
Şerbanici: *Şerban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Şerbănescu < *Şerban*. (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Şerbăneşti*.
Şerbănică: *Şerban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Şerbănoiu < *Şerban* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-oiu*.
Şerbănuţ: *Şerban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uţ*.
Şerbencu: *şerb* sau (şi) *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-enko* (în regiunile bilingve ucr.-rom.).
Şerbescu < *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Şerbeşti*.
Şerbin: *şerb* sau (şi) *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in* (care poate fi rom. sau slav). Cf. şi rus. *Šerbin*.
Şerboiu < *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Şerboieni*.
Şerbotei: *şerb* sau (şi) *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-otei*.
Şerbulea: *şerb* sau (şi) *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*.
Şerbulescu < *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Şerbuleţ: *Şerb(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleţ*.
Şercani: cf. *Şercău* (v. mai jos, s.v.).
Şercălanu < n. top. *Şercaia* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Şercău: cf. ung. *serke* „bobîrnac".
Şerdean < n. top. *Şard(u)* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Şerdeleanu < n. top. *Şeredeiu* (Ardeal), cu suf. *-(l)eanu*.
Şerdinescu: bg. *šerden* „cheag".
Şerengău: ung. *siringö* „vîrtej".
Şerez(a): ung. *sérész* „somn electric" (peşte).
Şerfezi: cf. tc. *şerefsiz* 1. „infam, ruşinos"; 2. „necinstit".
Şermet: tc. *šeremet* „neruşinat". Cf. şi bg. *Šeremetov*, ucr. *Šeremeto*, pol. *Szeremetti*. Cf. n. top. *Şeremet* (Dobrogea).

Şermit: acelaşi cu numele precedent.
Şerpău: *serpe* sau (şi) *Şerpe* (v. numele următor), cu suf. *-ău*.
Şerpe: acelaşi cu *Şarpe* (v. mai sus, s.v.).
Şerpescu < *Şerpe* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Şerpeşti*.
Şerpoianu: *şerpoi* „şarpe mare" sau (şi) *şerpoaie* „şerpoaică", cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Şersun: acelaşi cu numele următor.
Şerşun: cf. pol. *Szerszeń*.
Şes: *şes*.
Şesan < n. top. *Şesu* (Maramureş), cu suf. *-an*.
Şeţeanu < n. top. *Şeţul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Şetran: *şatră* (poate un toponim *Şatra*, absent în sursele mele), cu suf. *-an*. Cf. şi bg. *Šatrov*.
Şetraru: *şetrar*, variantă a lui *şătrar* (rang boieresc de pe vremuri).
Şfabu: *şfab*, varantă a lui *şvab*.
Şfarac: *şfară*, variantă a lui *sfoară*, cu suf. *-ac*.
Şfetcu: rus. *Švedko*.
Şfechi: *şfichi*.
Şiadbei: tc. *šad* „vesel, bucuros" şi *bey* „prinţ".
Şianu < n. top. *Şieu* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Şiara: cf. arom. *şară* „ferestrău" (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Şica: cf. bg. *Šiko*, care va fi avînd alături un fem. *Šika*.
Şică: acelaşi cu numele precedent.
Şiclodi: n. top. *Şiclod* (Ardeal), cu suf. toponimic ung. *-i*.
Şiclovan < n. top. *Şiclău* (Ardeal). Cf. şi bg. *Šiklov*.
Şicoban: cf. bg. *Šikov*.
Şifotă
Şilimon: cf. bg. *Šilimanov*. (S-ar putea ca *-o-* să fie o transcriere greşită pt. *a*).
Şilo: cf. bg. *Šilov*, *Šilev*.
Şimandan: cf. ung. *simándi* „neruşinat".
Şimon: ung. *Simon* „Simion". Cf. şi germ. *Schimon*.
Şimonca: „femininul" numelui precedent. Cf. şi ung. *simonka*, tradus prin germ. *Siemann*, absent în sursele mele.
Şină: bg. *Šina* (apropiat de subst. *şină*).
Şinca: bg. *Šinka;* ar putea fi şi *şincă*, variantă a lui *şing* 1. „şină"; 2. „bară de lemn". Cf. n. top. *Şinca*.
Şincai: n. top. *Şinca* (Ardeal), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală.
Şincan < n. top. *Şinca* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Şincaru: n. top. *Şinca* (Ardeal) cu suf. (toponimic) *-ar*.
Şincoviţă: *Şincu* (v. numele următor), cu suf. compus *-oviţă*. Cf. şi bg. *Šinkov*.
Şincu: bg. *Šinko*.
Şindelaru: acelaşi cu *Şindrilaru* (v. mai jos, s.v.).
Şindrilă: *şindrilă*.
Şindrilar(i)u: *şindrilar*. Cf. n. top. *Şindrilari*.
Şinea: *Şină* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Şinteu: cf. n. top. *Şinteu* (Ardeal), care ne trimite la o origine maghiară neidentificabilă pt. mine.
Şintie: acelaşi, ca temă, cu numele precedent.
Şioman
Şionei: *şion*, variantă a lui *şuvoi* „torent", cu suf. *-ei*. Ar putea fi şi bg. *Šona*, cu acelaşi sufix (*-i-* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*).
Şipcă: *şipcă* „bucată de lemn subţire şi lungă".
Şipoş: ung. *sipos* „fluier(ar)".
Şipoteanu < n. top. *Şipot(e)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Şipurel: diminutiv al lui *şip* „sticlă (pt. lichide); flacon." Atestat sub forma pl. *şipurele*.
Şiralev: cf., pt. temă, bg. *Širo*.
Şirăeanu: acelaşi cu numele următor.
Şirăianu: acelaşi cu *Şiroianu* (v. mai jos, s.v.).
Şirbu: *şirb*, variantă a lui *şerb*.
Şirbuţ: *Şirbu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uţ*.
Şireanu: acelaşi cu numele următor.
Şirian(u): n. top. *Şiria* (Ardeal), *Şiriu* (Dobrogea), cu suf. *-an(u)*.
Şiroianu: *şiroi* sau (şi) *Şiroiu* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Şiroiu: *şiroi*.
Şisman: acelaşi cu *Şişman* (v. mai jos, s.v.), dacă *-s-* nu-i cumva o greşeală de transcriere pt. *ş*.
Şişcu: bg. *šiško*, poreclă pt. un om gras.
Şişman: bg. *Šišmán*.
Şişmanopol: *Şişman* (v. numele precedent), cu suf. gr. *-opulos*.
Şişov: bg. *Šišov*.
Şişu: bg. *Šišo* sau (şi) *şiş* „pumnal".
Şiu: *şiu*, variantă a lui *şuvoi* „torent".
Şiugariu: *şugar* „zvelt, suplu, subţire", cu *i* în prima silabă ca semn al pronunţării „moale" a lui *ş* precedent.
Şiulean < n. top. *Şeulia* (Ardeal), cu suf. *-ean*.
Şiupeală: variantă regională (cu *ş*, de fapt *ş'* pt. *č*) a lui *ciupeală*.
Şişcariu: *şişcar* (argotic) „cuţitar, bătăuş".
Şişcă: *şişcă* „numele mai multor plante". Cf. şi ucr. *Šyška*.
Şlabin
Şlabina: „femininul" numelui precedent.
Şlant
Şlapă: *şlapă*, variantă a lui *şleapă* „tricorn".
Şlepceanu: *şleapcă* „şapcă" sau (şi) *Şleapcă* (absent în fişierul meu), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Şlepianu: *şleapă*, sinonim cu *şleapcă* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu* (scris *-ianu*).

Şlicar(i)u: *şlicar*, variantă a lui *işlicar* „persoană care poartă işlic"; „boier conservator (de pe vremuri)".

Şluicu

Şluşer: cf. *şlosăr*, variantă a lui *şloasăr* „lăcătuş".

Şmaga: *şmagă*, variantă a lui *şmag* „iz; aromă".

Şmarcău: cf. ucr. *šmarkij* „iute, repede".

Şmerea: cf. *şmier* „osînză", cu suf. *-ea*.

Şmina

Şmira: cf. *şmir* „unsoare pt. căruţă".

Şmonghea

Şmuleac: cf. pol. *Smolak*.

Şnel: germ. *Schnell* (< *schnell* „repede, iute").

Şoacă: cf. bg. *Šoko*, care va fi avînd alături un „feminin" *Šoka*.

Şoacăt: *şoacăţ* „persoană de origine străină, în special germană"; în ce priveşte pe *t* (în loc de *ţ*), cf. varianta *şoachită*.

Şoaită: ung. *sajt* „brînză".

Şoană: bg. *Šona*.

Şoancă: acelaşi cu *Şonca* (v. mai jos, s.v.).

Şoarec: *şoarec*, variantă a lui *şoarece*.

Şoarece: *şoarece*.

Şoarici: acelaşi cu numele precedent.

Şobache: ung. *sobak* „şvab".

Şobuc: cf. numele precedent şi *Cebuc*, variantă a lui *Ciubuc*.

Şocariceanu < n. top. *Şocariciu*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Şocite: *şocite*, variantă a lui *şoacăţ* „numele a două mamifere rozătoare".

Şofan: *şofan*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *şufan* „par cu care se fixează năvodul pe fundul apei".

Şofariu: *şofariu*, variantă a lui *şafar* 1. „rang boieresc (pe vremuri)"; 2. „administrator, inendent"; 3. „negustor (de vite sau de cai)".

Şofei: *şofei* „ciubăr, cofă; găleată (de lemn)".

Şofelea: *şofél* „ciubăr", cu suf. *-ea*.

Şofilcă: derivat regresiv de la *(a) şofirca* 1. „a se foi"; 2. „a se eschiva" (cu *-r-* > *l*).

Şoflete(a): *şoaflă*, variantă a lui *şuflă* „lopată; căuş", cu suf. *-ete*.

Şoflică: *şofleică* „deschizătură în acoperişul casei prin care se viră fînul în pod"; ar putea fi şi o variantă a lui *Cioflică* (v. la *C*, s.v.).

Şofran: *şofran* „numele mai multor plante erbacee" sau (şi) „codălbiţă (o pasăre)".

Şofrana: *şofrană*, femininul lui *şofran* (v. numele precedent), cu sensul ultim.

Şofron: *şofron*, variantă a lui *şopron*.

Şogor: *şógor* „cumnat"; (fig.) „termen cu care un bărbat se adresează altuia de aceeaşi vîrstă".

Şohan: *şohán* „niciodată".

Şoica: ung. *sajka* „luntre"; cf. şi bg. *Šojkov*.

Şoiceanu: *Şoica* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Şoiculescu < *Şoica* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Şoigan: variantă, absentă în dicţionare, a lui *şoican* 1. „persoană care mănîncă şi bea mult"; 2. „persoană voinică şi frumoasă".

Şoim(u): *şoim*. Cf. n. top. *Şoimul*.

Şoima: „femininul" lui *şoim* (v. numele precedent). Cf. *şóime*, pl. „şoimane".

Şoiman: *şoiman* 1. „augmentativ al lui *şoim*; (fig.) „straşnic minunat"; 2. „fiinţă supranaturală cu puteri nefaste".

Şoimar(i)u: *şoimar* „crescător sau dresor de şoimi; persoană care vînează cu ajutorul şoimilor". Cf. n. top. *Şoimari*.

Şoimăreanu < n. top. *Şoimari*, cu suf. (torponimic) *-eanu*.

Şoimescu < *Şoim(u)* (v. mai sus s.v.). Cf. n. top. *Şoimescu*.

Şoimulescu < *Şoim(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.

Şoimuş: *şoimuş* diminutiv al lui *şoim*, absent în dicţionare; cf. *şoimuşor*.

Şoitu: ung. *sajt* „brînză".

Şoju: bg. *Šošo*.

Şoldan: *şoldan* 1. „purcel (gras) de cîteva luni"; 2. „pui de iepure de cîteva luni".

Şoldănescu < *Şoldan* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Şoldăneşti*.

Şoldea: *şold* sau (şi) *Şoldu* (v. numele următor), cu suf. *-ea*.

Şoldu: *şold*.

Şolea: *şol(ă)* „cană, ceaşcă", cu suf. *-ea*.

Şolescu < *Şolea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Şoloiu < *Şolea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Şoltuz: *şoltuz* 1. „şef al unui oraş în Moldova (pe vremuri)"; 2. „primar al unui sat (în trecut)".

Şomai: cf. n. top. ung. *Somály* (Ardeal), redat în româneşte prin *Şomai* (ung. *ly* > rom. *i*).

Şomandra: *şumandră* 1. „numele unui dans popular"; 2. „petrecere populară de Anul Nou". Cf. n. top. *Şumandra*.

Şomandru: „masculinul" numelui precedent.

Şomănescu < *şúman*, variantă a lui *şúmen* „beat" sau (şi) *Şuman* (absent în fişierul meu). Cf. n. top. *Şomăneşti*.

Şomcuteanu < n. top. *Şomcuta* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Şomnea: acelaşi cu *Somnea* (V. la *S*, s.v.). Cf. şi bg. *Šumnev*.

Şomoian: *Şomai* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* sau, dacă cele spuse s.v. *Şomai* sînt juste, avem un derivat local de la n. top. *Şomai*.

Şomoldoc: *şomoldoc*, variantă a lui *şomoltoc* 1. „şomoiog"; 2. „buchet, mănunchi".
Şonca: bg. *Šonka* sau (şi) ung. *sonka* „şuncă".
Şoncaliuc: ucr.
Şoncă: acelaşi cu *Şonca* (v. mai sus, s.v.).
Şoncuteanu: acelaşi cu *Şomcuteanu* (v. mai sus, s.v.).
Şoncuţeanu: acelaşi cu numele precedent.
Şonea: bg. *Šone.*
Şonei: *Şonea* (v. numele precedent), cu suf. *-ei.*
Şoner(i)u: n. top. *Şona* (Ardeal); cu suf. (toponimic) *-er*, variantă a lui *-ar.*
Şonescu < *Şonea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Şonin: *Şonea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*
Şontu: bg. *Šonto.*
Şonţa: *şonţ* „şoacăţ" (v. mai sus, s.v.). *Cf.* şi *şonţ* „şchiop, schilod".
Şopîrlă: *şopîrlă.*
Şopîrlică: *şopîrlică* „o plantă".
Şopîrliţeanu < n. top. *Şopîrliţa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Şopov: bg. *Šopov.*
Şopterean(u) < n. top. *Şopteriu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Şora: cf. ung. *sor* „şir; linie". Cf. şi pol. *Szor.*
Şorabin
Şorănescu < n. top. *Şurăneşti.*
Şorban: ucr. *Šorban.*
Şorcaru: acelaşi cu *Şoricaru* (v. mai jos, s.v.).
Şorea: *Şora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Şoreanu: *Şora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Şoreli: it. (?)
Şorgan
Şoric: *şoric*, variantă a lui *şorici.*
Şoricaru: *şoricar*, variantă cu sensul de „cîine care prinde şoareci", a lui *şorecar.*
Şoriceanu < *Şoarece* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Tema ar putea fi şi *Şoric* (v. mai sus, s.v.).
Şoricescu < *Şoarec(e)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Şoriceşti.*
Şoricuţ: *şoricuţ*, diminutiv al lui *şoarec(e).*
Şornea: acelaşi cu *Ciornea* (v. la *C*, s.v.), cu *č* pronunţat *š* şi confundat cu *š.*
Şoroagă: pare a fi o variantă a lui *şoroabă* (termen din limbajul minerilor); cf. *hodoroagă — hodoroabă.*
Şoroboacă: *şoroabă* (v. numele precedent), cu suf. *-oacă* (femininul lui *-oc*).
Şorodoc
Şoroiu: *şoroi*, variantă a lui *şiroi.*
Şoroneanu: tema este aceeaşi ca la *Şorănescu* (v. mai sus, s.v.); diferă sufixul, dar numai formal. Pt. temă, cf. şi ung. *surán.* un soi de peşte.
Şoseanu: cf. bg. *Šosev* („românizat" prin înlocuirea lui *-ev* cu echivalentul rom. *-escu*).

Şoş(u): bg. *Šošo.*
Şoş(e)a: bg. *Šoša.*
Şoşoacă: *Şoş(u)* sau (şi) *Şoş(e)a* (v. numele precedente), cu suf. *-oacă*, femininul lui *-oc.*
Şoşoancă: pare a fi acelaşi cu numele precedent.
Şoşoi(u): *şoşoi* 1. „iepure"; 2. „copil în faşă".
Şoşon: *şoşon.*
Şotea: *şotea*, variantă a lui *sotea.*
Şotelca: cf. *şotelnic* „care face şotii".
Şotrea: *şotru* „rochie de lînă", cu suf. *-ea.*
Şotrin: *Şotrea* (v. numele precedent), cu suf. *-in.*
Şotropa: *şotropea*, variantă a lui *şontropea* „şchiop" (depreciativ).
Şova: *şovă*, variantă a lui *şoavă* „numele mai multor păsări răpitoare".
Şovar: *şovar* „numele mai multor plante".
Şovăială: *şovăială.*
Şovăilescu < *Şovăială* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Şovărăşteanu < n. top. *Şovărăşti*, absent în sursele mele.
Şovărel: diminutiv al lui *Şovar* (v. mai sus, s.v.).
Şovrea: *şovar* sau (şi) *Şovar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Şovu: „masculinul" (formal) al lui *Şova* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi şi un derivat regresiv de la *(a) şovăi.*
Şpan: *şpan* „titlu nobiliar şi, mai tîrziu, administrativ". Cf. şi *şpan* = *zbanghiu* „saşiu; aiurit".
Şperlă: *şperlă* 1. „cenuşă încă fierbinte care acoperă jarul"; 2. „praf, pulbere"; (fig.) „femeie sprintenă, vioaie". Cf. şi germ. *Sperl.*
Şperlea: *şperlă* sau (şi) *Şperlă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Şpiac: ung. *spék* „slănină" (cu *e* deschis, apropiat de diftongul *ia*).
Şpiţeru: *şpiţer* „farmacist".
Şpiţu: *şpiţ* 1. „numele unei rase de cîini"; 2. „extremitatea ascuţită a unor obiecte".
Ştark: germ. *Stark(e)*, pol. *Sztark.*
Ştean: variantă regională, absentă în dicţionare, a lui *şchiau* (v. mai sus, s.v. *Schiau*).
Şteblea: *şteblă*, variantă a lui *steblă* „tulpină; lujer; mănunchi", cu suf. *-ea.*
Ştef(u): hipocoristic de la *Ştefan* (v. numele următor). Cf. şi bg. *Stefo.* Cf. n. top. *Şteful.*
Ştefan: nume calendaristic. Cf. n. top. *Ştefan.*
Ştefanache: acelaşi cu *Ştefanachi* (v. mai jos, s.v.).
Ştefanachi: *Ştefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.* Cf. şi gr. *Stefanakis.*
Ştefanar
Ştefanatos: gr. *Stefanatos.*
Ştefancu: bg. *Stefanko.*
Ştefandache: gr. *Stefanidaki(s).*

Ștefanelli: it. sau „italienizarea" lui *Ștefănel* (v. mai jos, s.v.).
Ștefani: bg. *Stefani*. Ar putea fi și genitivul *(a) Ștefani(i)*.
Ștefanic: rus. *Stefanik*.
Ștefanide: gr. *Stefanidi(s)*.
Ștefanin: gr. *Stefanini*. Pare a fi, de fapt, it.
Ștefaniu: același cu *Ștefăniu* (v. mai jos, s.v.).
Ștefaniuc: ucr. *Štefańuk*.
Ștefanopol: același cu numele următor.
Ștefanopulo: gr. *Stefanopulos*.
Ștefanov: bg. *Stefanov*, rus. *Stepanov*.
Ștefanovici: pol. *Stefanowicz*.
Ștefanschi: pol. *Stefanski*.
Ștefanu: nu poate fi *Ștefan* articulat; mai degrabă avem un *Ștefanó* (cf. *Marinó*), care s-a accentuat pe silaba penultimă, ceea ce a dus la prefacerea în *u* a lui *o*.
Ștefănache: același cu *Ștefanache* (v. mai sus, s.v.).
Ștefăneasa: *Ștefan*, cu suf. fem. *-easă*.
Ștefănel: diminutiv, cu suf. *-el*, al lui *Ștefan* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Ștefănelul*.
Ștefănescu < *Ștefan* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Ștefănești*.
Ștefănică: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Ștefăniga: același cu numele precedent.
Ștefăniță: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Ștefăniu: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Ștefănoaia: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie*. Cf. n. top. *Ștefănoaia*.
Ștefănoiu: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Ștefănucă: *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.
Ștefănuț(ă): *Ștefan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Ștefăroiu
Ștefea: *Ștef(u)* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-ea*. Cf. și germ. *Steffi*.
Ștefiuc: ucr.
Ștefîrța: cf. *știfert*, variantă a lui *sfert*.
Șteflea germ. *Stefel*.
Ștefliuc: ucr. *Štefluk*.
Ștefulescu < *Ștef(u)* (v. mai sus, s.v), cu suf. *-(ul)escu*.
Ștefurac: același cu *Ștefureac* (v. mai jos, s.v.).
Ștefură: este tema lui *Ștefureac*, *Ștefuriu* etc.
Ștefurea: *Ștefură* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Ștefureac: ucr. *Štefuŕak*.
Ștefuric: ucr. (absent în sursele mele).
Ștefuriuc: ucr. (cu aceeași observație ca la numele precedent).

Ștejereanu < n. top. *Ștejari(i)*, *Stejaru(l)*, cu suf. *-eanu*.
Șteolică: același cu *Știolică* (v. mai jos, s.v.).
Ștepan: bg., rus. *Stepan*.
Ștephănescu: același cu *Ștefănescu* (v. mai sus, s.v.).
Șterba: rus. *Ščerba*.
Ștergărel: diminutiv al lui *ștergar*.
Ștersu: *șters* (despre oameni) „lipsit de expresivitate".
Știnică: cf. bg. *Stina*, *Stinev* (pt. *ș*, cf. bg. *Stefan* — *Ștefan*).
Știolică: *știol* „galerie (în mină)", cu suf. diminutival *-ică;* ar putea fi și un derivat regresiv de la *(a) știolicăi*, variantă a lui *știolicăi* (despre păsări) „a ciripi".
Știop(ul): *știop*, variantă regională a lui *șchiop*.
Știrbăț: același cu *Știrbeț* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Știrbățul*.
Știrbei: *știrb* sau (și) *Știrbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei*.
Știrbeț: *știrb* sau (și) *Știrbu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-eț*.
Știrboiu < *Știrbu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Știrbu: *știrb*.
Știrbulescu < *Știrbu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Știrbuleț: *știrb* sau (și) *Știrbu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț*.
Ștircu: derivat regresiv de la *ștircan* „o pasăre de baltă". Ar putea fi și o variantă a lui *stîrc* „nume dat mai multor specii de păsări de baltă".
Șireciuc: ucr.
Știru: *știr*.
Știube(a): derivat regresiv de la *știubei* (v. numele următor).
Știubei: *știubei* „stup primitiv". Cf. n. top. *Știubei*.
Știubeianu < n. top. *Știubei* sau (și) *Știubeieni*.
Știucă: *știucă*.
Știuleț: *știuleț*, variantă a lui *știulete* „fructul (matur) al porumbului".
Știurcă: cf. *știur* „veveriță" și bg. *Šturkov*.
Ștociță
Ștolea: *ștol* „colț de fier, cu diverse întrebuințări".
Ștoper: germ.
Ștorobăneanu < n. top. *Ștorobăneasa*, cu suf. *-anu*.
Ștrengar(u): *ștrengar*.
Ștruc: *ștruc* „postav gros".
Ștruț: *ștruț*, variantă a lui *struț* „buchet de flori".
Șuba: același cu *Șubă* (v. mai jos, s.v.).
Șuban: *șubă* sau (și) *Șubă* (v. numele următor), cu suf. augmentativ *-an*.

Şubă: *şubă* „haină de blană lungă şi largă".
Şubeu: pare a fi un sl. *Šubev* (atît tema, cît şi suf. există în unele limbi slave). Ar putea fi şi un derivat românesc de la *şubă* sau (şi) *Şuba* (v. mai sus, s.v.), cu *-eu* < *-eiu*.
Şubovici: *Şubă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Şuca: acelaşi cu *Şucă* (v. mai jos, s.v.).
Şucatu: cf. *şucată* „bucată mare (de carne, de pîine etc.)".
Şucă: *şucă*, variantă a lui *sucă* „poftă, toană".
Şuchici: *Şucu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iu*.
Şucliuc: ucr. (absent în sursele mele).
Şucu: *şuc* 1. „compas, folosit la zidărie"; 2. „papuc".
Şuculescu < *Şucu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Şucuriu: *şucăr*, variantă a lui *şucar* 1. „frumos, bun"; 2. „hoţ", cu suf. *-iu*.
Şufană: *şufană*, variantă a lui *şufan* „unul dintre cei doi pari folosiţi la pescuitul cu năvodul".
Şufaru: acelaşi cu numele următor.
Şufăr: *şufăr*, variantă a lui *şafar* 1. „boier — şef al bucătăriei domneşti (pe vremuri)"; 2. „intendent"; 3. „negustor (de vite)".
Şugar: *şugar* „zvelt, suplu".
Şuhan: *şuhan* „niciodată".
Şuică: *şuică* „obleţ" (un soi de peşte). Cf. n. top. *Şuica*.
Şuiceanu < n. top. *Şuica* sau (şi) *Şuici*, cu suf. *-eanu*.
Şuieratu: *şuierat* (despre voce) „şuierător".
Şuierariu: *şuierar* 1. „nai"; 2. „fluier din coajă de salcie".
Şuiţariu: cf. *şuiţă* 1. „obleţ"; 2. „veveriţă".
Şuiu: *şui* 1. „strîmb"; diform"; 2. „smintit, ţicnit"; 3. „zvelt, subţire".
Şula: ung. *sula* „încovoiat".
Şularu: *şular* 1. „aţă de însăilat"; 2. „însăilătură".
Şulea: *Şula* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Şuleap
Şuleriu: *şuler* „învăţător"; cf. şi *şuler* 1. „trişor, şarlatan"; 2. „vagabond, hoinar".
Şulescu < *Şul(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Şulete(a): *şulete*, variantă a lui *sulete*. Cf. n. top. *Şuletea*.
Şulie: pol. *Szulia*.
Şulschi: pol. *Szulski*.
Şulţ: *şulţ*, variantă a lui *sorţ* sau (şi) pol. *Szults* (< germ. *Schul(t)e*).
Şulţiu: acelaşi cu numele precedent (*ţ* „moale" şi „articol") sau (şi), mai puţin probabil, un derivat de la numele precedent cu suf. *-iu*.
Şuman: bg. *Šumán* sau (şi) pol. *Szuman* sau (şi) germ. *Schumann*.
Şumulea: ucr. *Šymulá*. Cf. şi ucr. *Šumyl'uk*.
Şumulean(u) < n. top. *Şumuleu* (Ardeal). Cf. şi numele precedent.
Şuncă: *şuncă* sau (şi) bg. *Šunka*.
Şundreac: cf., pt. temă, bg. *Šondrov*.
Şunel: cf. bg. *Šuno*.
Şupurel: cf. *şupureţ* „băgăreţ; descurcăreţ", cu care funcţional este identic (ambele, diminutive).
Şuraru: *şurar* „paznic al unei şure".
Şurculescu: bg. *Šurko* (care va fi existînd şi ca antroponim românesc), cu suf. *-escu*.
Şurlande: cf., pt. temă, numele următor.
Şurlea: *şurlă*, variantă a lui *surlă* „un fel de fluier".
Şurlin: *Şurlea* (v. numele precedent) sau (şi) *şurlă*, cu suf. *-in*.
Şurovăţ
Şurpanu: cf. pol. *Szurpa*.
Şurpănelu: diminutiv al numelui precedent.
Şurubar(i)u: *şurubar* 1. „şurubelniţă" 2. (fig.) „persoană care recurge la şiretlicuri".
Şurubiţă: *şurubiţă*, variantă, absentă în dicţionare, a lui *jurubiţă* „scul mic din fire textile".
Şuruianu < n. top. *Ciorol*. (?)
Şuruparu: acelaşi cu *Şurubaru* (v. mai sus, s.v.).
Şuschină: cf. *şuşche* (pl.) „pere". Cf., pt. temă, şi bg. *Šuško*.
Şustac: acelaşi cu *Şuştac* (v. mai jos, s.v.).
Şuster: *şuster*, variantă a lui *şuştăr* „cizmar". Cf. şi germ. *Schuster*.
Şuşală: *şuşală* 1. „bucată mare de slănină sau de carne"; 2. „ruptură, zdreanţă".
Şuşanu < n. top. *Şuşani*.
Şuşelescu < *Şuşală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Şuşerea: *şuşară* 1. „pădure de goruni"; 2. „tufiş", cu suf. *-ea*.
Şuşman: *şuşman* „membru în comitetul sătesc" (pe vremuri, în Bucovina). Cf. şi bg. *Šušmán*, ucr. *Šušman*.
Şuşnea: *(a) şuşni* „a ofta, a suspina", cu suf. *-ea*.
Şuştac: *şuştac* „monedă poloneză (de argint), care a circulat şi în ţara noastră".
Şuşteanu < n. top. *Şuşca* (Banat) sau (şi) *Şuştiu* (Ardeal).
Şuşter: acelaşi cu *Şuster* (v. mai sus, s.v.).
Şuşu: cf. bg. *Šuše*.
Şut(u): *şut*, variantă a lui *ciut* „fără coarne". Cf. şi bg. *Šuto*, it. *Sciutto*.
Şuta: *şută*, femininul numelui precedent. Cf. şi bg. *Šuta*.
Şutea: *Şut(a)* (v. numele precedente), cu suf. *-ea*. Cf. şi bg. *Šute*.
Şuteanu n. top. *Şuta* sau (şi) *Şutu* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.

Șuteu: *șuteu* „brutar".

Șutimanu: *șut* sau (și) *Șut(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iman*.

Șutiu: pare a fi o variantă a lui *Șuteu* (v. mai sus, s.v.).

Șuța: cf. n. top. *Șuța*.

Șuțan < n. top. *Șuța*, cu suf. *-an*.

Șuță: același cu *Șuța* (v. mai sus, s.v.).

Șuțeanu < n. top. *Șuța*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Șuțescu < *Șuț(i)u* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Șuțești*.

Șuțiu: același, cred, cu *Șuțu* (v. mai jos).

Șuțoiu: *Șuțu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Șuțu: variantă a lui *Suțu* (v. la *S*, s.v.).

Șuvăeală: același cu *Șuvăială* (v. mai jos, s.v.).

Șuvăgău: ung. *sóvágó* „muncitor într-o salină, miner de sare".

Șuvăială: același cu *Șovăială* (v. mai sus, s.v.).

Șuveiu: *șuvei* „retevei, scurtătură; ciomag".

Șuveți: cf. *șuvete* „scurtătură, retevei".

Șvarț: pol. *Szwarts* (< germ. *Schwarz*).

T

Tabac(u): *tabac* „tăbăcar". Cf. și pol. *Tabak(o)*. Cf. n. top. *Tabaci*.
Tabacariu: același cu *Tăbăcaru* (v. mai departe, s.v.).
Tabacelea: tema este *Tabac* (v. mai sus, s.v.).
Tabachiu: *tabac* sau (și) *Tabacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Tabacinic: pol. *Tabacznik*.
Tabacopol: gr. *Tabakopulos, Tabakopulu*.
Tabacovici: *Tabac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Tabai(a): cf., pt. temă, ung. *tabajdok, tabajdos* „murdar".
Tabakov: bg. *Tabakov* sau (și) pol. *Tabakow*.
Taban: *taban* „numele unor obiecte de scîndură care servesc drept căptușeală sau sprijin".
Tabaran: același cu *Tăbăran(u)* (v. mai jos, s.v.).
Tabarcea: același cu *Tabircea* (v. mai jos, s.v.).
Tabaulea: cf. gr. *Tabaoglu*.
Tabără: *tabără*. Cf. n. top. *Tabăra*.
Tabic
Tabîrcea: *tabîrcă* „drug; sarcină" sau (și) *Tăbîrcă* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Tabîrgic: cf. numele precedent.
Tablan: pare a fi un derivat, cu suf. (toponimic) *-an*, de la ung. *Táblás* (= *Dupușdorf*, Ardeal). Cf. și ung. *táblány* „tabelă".
Tablă: *tablă*.
Tablon
Taborschi: pol. *Taborski*.
Tabun: *tabun* „cireadă de vite; turmă de oi; herghelie de cai aproape sălbateci". Cf. n. top. *Tabonul*.
Tac(u): același cu *Taco* (v. mai jos, s.v.). Cf. și gr. *Takos, Taku*, pol. *Tak*.
Tacă: bg. *Taka*.
Tacciu: tc. (?)
Tacea: bg. *Tača*.
Tache: hipocoristic al lui *Dumitrache* (> *Mitache*). Cf. și bg. *Take*, gr. *Taki(s)*, it. *Tacchi*.
Tachescu: același cu *Tăchescu* (v. mai jos, s.v.).
Tachievici: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ević*. Cf. bg. *Takev*.
Tachiu: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Taci: it. *Tacci*; cf. *Tacea* și *Taciu* (v.s.v.).
Tacian: cf. pol. *Taczanowski*.
Tacit: lat. *Tacitus*.
Taciu: bg. *Tačo*.
Taciuc: pol. (< ucr.) *Taczuk*. Cf. și *Tcaciuc* (v. mai jos, s.v.).
Tacîncoș: *tac în coș*. (?)
Taco: bg. *Tako*; cf. și gr. *Takos*.
Tacoescu < *Tacoi(u)* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Tacoi(u): *Tac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tacomis: pare a fi, cu o greșeală de transcriere (*m* pt. *n*), gr. *Takonis*.
Tacorian: gr. *Takoris*, cu suf. arm. *-ian*.
Tacoș: ung. *tokos* „țepos".
Tacoșa: femininul numelui precedent.
Tacuița: *Tac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță-*.
Taflan: gr. *Taflani(s)*.
Taflaru: cf. numele precedent.
Tafoiu: gr. *Tafa(s)*, cu suf. *-oi*.
Tafrali: gr. *Tafrali(s)*.
Tafta: *taftà* „o stofă de mătase".
Taftă: același, de fapt, cu numele precedent, adaptat la sistemul limbii noastre (*-a* a fost „simțit" ca articol).
Taga: *tagă* = *tăgadă*. Cf. și bg. *Taga*.
Taglici: cf., pt. temă, pol. *Taglewski*.
Tagarcea: *tăgîrță* „traistă", cu suf. *-ea*; cf. și bg. *Tagarčev*.
Tagarici: cf., pt. temă, numele precedent.
Tahău: ung. *tahó* „bădăran, mojic".
Tahiș: cf., pt. temă, numele precedent.
Tahale: cf. tc. *tahallül* „descompunere".
Tahula: cf., pt. temă, numele precedent. (În total, pare a fi o variantă a acestuia).
Taicutanu: n. top. *Tăcuta* cu *-i-* inexplicabil. Ar putea fi și *Tăicuțu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Taielup: *taie lup*.
Taifas: *taifas*.
Taină: *taină*.
Taipa: cf. *toaipă* „un fel de topor".
Taivan: n. top. *Taivan*.
Talaba: același cu numele următor. Cf. n. top. *Talaba*.
Talabă: același cu *Tălabă* (v. mai departe, s.v.). Cf. n. top. *Talaba*.
Talangă: *talangă*, variantă a lui *talancă* „clopot" (la gîtul vitelor).
Talap: ung. *talap* „piedestal; postament".
Talapan: *Talap* (v. numele precedent), cu suf. *-an*; ar putea fi și < n. top. *Talapani*.
Talaș: *talași* (pl.), variantă a lui *talaji* „surcele rămase de la rindea".
Talașman: *tălășman* „nume de bou".

Talavutos: gr., neidentificat în sursele mele.
Talaz: *talaz.*
Talazman: același, se pare, cu *Talașman* (v. mai sus, s.v.).
Talcală: același cu *Tălcala* (v. mai jos, s.v.).
Talcazîm: tc.
Taleașcă: *taleașcă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *teleașcă* (prin faza *tăleașcă*) „teleguță".
Taleoș: cf. *Taloș* (v. mai jos, s.v.).
Talianu: *talian*, variantă populară a lui *italian*. Cf. și gr. *Talianu.*
Talică: *tălică*, variantă a lui *mătălică*, diminutivul lui *matale.*
Taliţa: bg. *Tale* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-iță.*
Talle: bg. *Tale.*
Talmaciu: același cu *Tălmaciu* (v. mai jos, s.v.).
Talmaţchi: cf., pt. temă, pol. *Talma.* De altfel, și finala poate fi poloneză.
Taloi < *Talle* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi.*
Talo(i)escu < *Taloi* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Taloș: cf. ung. *tolós* care apare în dicționarul folosit de mine în cîteva compuse cu sensul „a împinge".
Taloz: *taloz*, variantă, absentă în dicționare, a lui *taluz* „panta unui terasament".
Talpalaru: *tălpălar* „negustor de piele de talpă".
Talpan: același cu *Tălpan* (v. mai jos, s.v.).
Talpariu: același cu *Tălparu* (v. mai jos, s.v.).
Talpașin: același cu *Tălpășin* (v. mai jos, s.v.).
Talpazan
Talpă: *talpă.* Cf. n. top. *Talpa.*
Talpău: același cu *Tălpău* (v. mai jos, s.v.).
Talpeș: *talpă*, cu suf. *-eș.*
Talpoș(i): *talpoș* „infanterist" (în armata ungurească).
Talpoșin: *Talpoș* (v. numele precedent), cu suf. *-in.*
Talvăr: pare a fi produsul unei contaminații între ung. *tolvaj* „hoț" și rom. *tîlhar.*
Tamadian: arm. (după finală).
Tamaiaga: același cu *Tomoiaga* (v. mai departe, s.v.).
Taman: *taman* „tocmai". Cf. și bg. *Tamanov*, germ. *Tamanas.*
Tamas: ung. *Tamás* „Toma". Cf. și *Tamaș, Tămaș* (v. mai jos, s.v.). Cf. și bg. *Tammas.*
Tamasescu < *Tamas* (v. mai sus, s.v.). Cf. și *Tămășescu* (v. mai departe, s.v.).
Tamaslac: *tamașlîc* „cireadă de vite (*-ac* = *-âc*, fără semnul diacritic pe *a*).
Tamaș: același cu *Tamas* (v. mai sus, s.v.). Cf. și bg. *Tamáš.* Cf. n. top. *Tamași.*
Tamba: gr. *Tampa(s).* Cf. n. top. *Tamba.*
Tamboi: *Tamba* (v. numele precedent), cu suf. *-oi.*
Tambula: cf. numele precedent.
Tambur: *tambur(ă)* „un fel de mandolină". Cf. și bg. *Tamburov*, pol. *Tambor.*
Tamina
Tamșa: cf., ca funcție, *Tomșa* (v. mai departe, s.v.), cu tema *(Tam-)* de la *Tamas* (v. mai sus, s.v.).
Tana: bg. *Tana.* Cf. n. top. *Tana (-Saia)* și *Tana (-Sirti)* (Dobrogea).
Tanasache: *Tanas(i)e* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi.* Cf. și bg. *Tanasaki.*
Tanasciuc: ucr.
Tanascu: bg. *Tanás*, cu suf. *-ko*, absent în sursele mele, dar „cerut" de fem. *Tanaska.* Cf. și *Tanașcu* (v. mai jos, s.v.).
Tanas(i)e: același cu *Atanas(i)e* (v. la *A*, s.v.). Cf. și *Tănas(i)e* (v. mai jos, s.v.).
Tanasiade: același cu *Atanasiade* (v. la *A*, s.v.).
Tanasievici: *Tanas(i)e* (v. mai sus, s.v.) sau (și) sl. *Tanas* etc., cu suf. sl. *-evič.*
Tanasiu: același cu *Atanasiu* (v. la *A*, s.v.).
Tanasuc: ucr.
Tanașcu: *Tane* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-așcu.* Cf. și *Tănascu* (v. mai jos, s.v.).
Tanașoca: *Tanaș*, absent în fișierul meu (cf. bg. *Tanaša*), cu suf. *-oca.*
Tanca: bg. *Tanka.*
Tancău: ung. *tankó* „simplu, prost".
Tancoff: bg. *Tankov.*
Tancov: bg. *Tankov.*
Tancovici: bg. *Tankovič.*
Tancu: bg. *Tanko.*
Tandin: *Tanda* (absent în fișierul meu), cu suf. *-in.* (?)
Tandră: *tandur* „lighean cu cărbuni aprinși pt. încălzirea picioarelor".
Tandrea: *Tandră* (v. numele precedent), cu suf. *-ea;* cf. și gr. *Tandrias.*
Tane: bg. *Tane.*
Tangerică: cf., pt. temă, pol. *Tanczer.*
Tangreanu < n. top. *Tangiru*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tani: bg. *Tani.* Cf. și gr. *Tani(s), Tane* (v. mai sus, s.v.).
Tanică: *Tanu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tanici: *Tanu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Tanicu: *Tanu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*
Tanislav: variantă (în fonetică sintactică) a lui *Stanislav* (v. la *S*, s.v.). Cf. n. top. *Tanislavi.*
Tanoaia: femininul lui *Tanu* (v. mai jos, s.v.).
Tanoviceanu: *Tanovici* (v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Tanovici: *Tanu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) bg. *Tano*, cu suf. sl. compus *-ovič* (cf. bg. *Tanov*).

Tantana: bg. *Tantjana.*
Tanțău: cf., pt. temă, ung. *tánc* „dans".
Tanu: bg. *Tano.*
Tanusceanu: *Tănușcă* (< *Tanu* + *-ușcă*), absent în fișierul meu (cf. *Tanuș*, v. numele următor), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Tanuș: *Tanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș.*
Tanvuică: cf., pt. temă, gr. *Tamvaka, Tamvakis.*
Tapai
Tapalagă: același cu *Tăpălagă* (v. mai departe, s.v.).
Tapaloagă: același cu numele precedent.
Tapangea: *tapangeà.* 1. „lovitură dată cu palma"; 2. „pistol".
Tapelea: cf., pt. temă, gr. *Tape.*
Tapenco: ucr.
Tapiuc: ucr.
Tapîrlan: cf. *Topirlan* (v. mai departe, s.v.).
Tapsilanga: prima parte este gr. *Țapsi(s)*; pt. partea a doua, cf. *Langa* (v. la *L*, s.v.).
Tara: *tară* „dara".
Taraba: *tarabă* „masă de expus marfa"; „tejghea".
Tarabagiu: *tarabagiu*, absent în dicționare, cu sensul, ușor de precizat, „proprietar de tarabă sau vînzător la o tarabă".
Tarabgea: același cu precedentul, al cărui „feminin" este formal vorbind.?
Tarachim: cf., pt. temă, numele următor.
Tarachiu: derivat, cu suf. *-iu*, al lui *tarac* „par, stîlp", absent în dicționare. Cf. și tc. *tarak* „pieptene; greblă; spată".
Taraciuc: ucr.
Taragan: derivat regresiv de la *(a) tărăgăna* sau (și) gr. *Taragan(i).*
Tarala: gr. *Tarala(s).* Cf. și pol. *Tarala.*
Tarambacă: același cu *Tărămboacă* (v. mai departe, s.v.).
Taramboiu: același cu *Tărăboi(u)* (v. mai departe, s.v.).
Taran: același, se pare, cu *Tarani* (v. mai jos, s.v.). Sau, mai degrabă, pol. *Taran.*
Tarangul: pol. *Taranko.*
Tarani: gr. *Taranis.*
Taranuha: cf., pt. temă, numele precedent.
Tarapoancă: cf. *Tărăbuncă, Tărămboacă* și *Tărăboanță* (v. mai jos, s.v.).
Tarapu: tc. *tarap* „veselie, bucurie".
Tarara: gr. *Tararas.*
Tararescu < *Tarara* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Tarasie: bg. *Tarasi(j).*
Taraș: *taraș* „stîlp, bulumac".
Taraza: variantă a numelui următor. Cf. și bg. *Tarasa.*
Taraze: gr. *Tarazi(s).*
Tarazo: cf. numele imediat precedente.
Tarău: ung. *taró* „pai".
Tarba: cf. *Tarbu* (v. mai jos, s.v.).
Tarbalescu < *Tarba* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Tarbu: masculinul lui *Tarba* (v. mai sus, s.v.).
Tarcaoanu < n. top. *Tarcău*, cu suf. *-anu.*
Tarcan: *Tarcă* (v. numele următor), cu suf. *-an.* Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Tarcea* (Ardeal).
Tarcă: ung. *tarka* „pestriț, tărcat". Cf. și gr. *Tarkas*, pol. *Tarko.*
Tarcău: ung. *tarkó* „ceafă". Cf. și n. top. *Tarcău.*
Tarcea: *Tarcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tarcinius: lat. *Tarquinius.* Cf. pol. *Tarczyński*, care ar putea fi punctul de plecare (cu înlocuirea suf. *-ński* prin lat. *-(i)nius*).
Tarco: același cu *Tarcău* (v. mai sus, s.v.).
Tarea: bg. *Tare* sau (și) gr. *Tari.*
Tarhon: *tarhon*, numele mai multor plante.
Tarină: gr. *Tarinas.*
Tarla: *tarlá* „(parte de) ogor".
Tarlea: *Tarla* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Tarliu: *Tarla* (v. mai sus, s.v.), cu suf. tc. *-li* (cf. *Misirliu* ș.a.).
Tarlungeanu: același cu *Tărlungeanu* (v. mai jos, s.v.).
Tarminea
Tarnan < n. top. *Tarna (Mare)* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tarnaschi: pol. *Tarnatski.*
Tarnavschi: pol. *Tarnawski.*
Tarnigan
Tarnița: *tarniță* „șa". Cf. n. top. *Tarnița, Tarnițele.*
Tarnoschi: același cu numele următor.
Tarnowski: pol. *Tarnowski.*
Tarola: cf. gr. *Tarala.*
Tarpa: același cu numele următor.
Tarpă: cf. *tirpenie* „răbdare".
Tarsagoiu: *Tarsoaga* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Tarsin: bg. *Társin.*
Tarsoaga: *tirsoagă*, variantă a lui *tirsoacă* „păiș, troscot".
Tarsogoia: „femininul" lui *Tarsagoiu* (v. mai sus, s.v.).
Tarșai: *tirșă* „sabot", cu suf. *-ai.* Cf., pt. temă, și ung. *társ* „tovarăș, companion".
Tartacan: *tartacă*, variantă a lui *tătarcă* „tătăroaică", cu suf. *-an.*
Tartaleacă: *tartalac* „aușel" (o pasăre).
Tartan: *tartan* „șal, pled" sau (și) *tírtan* „o plantă".
Tartișcă: *tirt* (același ca sens, ca *tirță*, v. mai jos, s.v. *Tarța*), cu suf. *-ișcă.*
Tartopan: cf., pt. temă, numele precedent.
Tarța: *tirță* „bășină", absent în dicționare.
Tarțău: *Tarță* (v. numele precedent), cu suf. *-ău.*
Taru: bg. *Taro.*
Tarulescu < *Taru* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Tasciuc: ucr.

Tas(s)e: bg. *Tase* sau (și) gr. *Tassi(s)*. Ar putea fi și un hipocoristic al lui *Anastase*.
Tas(s)ovici: *Tas(s)e* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič*. Cf. bg. *Tasov*.
Tassi: același cu *Tas(s)e* (v. mai sus, s.v.).
Tassian: *Tassi* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Tastaman: tc. *tastamam* „gata, deplin".
Tastea
Tasu: bg. *Taso*.
Tașbac: cf., pt. prima parte, bg. *Tašo*.
Tașca: același cu numele următor. Cf. n. top. *Tașca*.
Tașcă: *tașcă* „geantă".
Tașciuc: același cu *Tasciuc* (v. mai sus, s.v.).
Tașcu: bg. *Taško*.
Tașnadi: n. top. *Tușnad* (< ung. *Tusnad*) (Ardeal), cu suf. toponimic ung. *-i*.
Tașula: gr. *Tasula(s)*. Cf., pt. temă, și bg. *Tašo*.
Tat(u): bg. *Tato*.
Tatar(u): același cu *Tătaru* (v. mai departe, s.v.).
Tatarcan: *tătarcă*, „tătăroaică", cu suf. *-an*. Cf. *Tartacan* (v. mai sus, s.v.).
Tatarciuc: pol. (< ucr.) *Tatarczuk*.
Tatarici: *Tatar* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Tatarîm: *Tatar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu o finală, cred, turcească, pe care nu o pot explica (Poate o desinență sau un sufix flexionar ?)
Tatic: *Tat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic*. Ar putea fi și *tătic*, diminutiv al lui *tată*.
Tatin: bg. *Tatin*.
Tatoiu < *Tatu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tatomir: bg. *Tatomir*.
Tatomirescu < *Tatomir* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Tatomirești*.
Tatos: gr. *Tatos*.
Tatu(l): genitivul grec al numelui precedent. Cf. totuși bg. *Tatul*.
Tatulea: *Tatul* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* sau (și) *Tat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*.
Tatuleasa: *Tatu(l)* sau (și) *Tatulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.
Tatulici: *Tatu(l)* sau (și) *Tatulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Tatusescu: același cu numele următor. Ar putea fi o greșeală de transcriere: *s* pt. *ș*.
Tatușescu: bg. *Tatuš*, care va fi existînd și în antroponimia noastră.
Tatuț(ă): același cu *Tătuță* (v. mai jos, s.v.).
Tațcov: cf., pt. temă, bg. *Tatso*.
Taulescu: același cu *Tăulescu* (v. mai jos, s.v.).
Taune: același cu *Tăun* (v. mai jos, s.v.).
Taurescu: același cu *Tăurescu* (v. mai jos, s.v.).
Taurul: *taur* (articulat).
Tausanu: același cu numele următor (*s* pt. *ș*, greșeală de transcriere).
Taușanu: același cu *Tăușanu* (v. mai jos, s.v.).
Taușe: cf. numele precedent.
Tavan: *tavan*.
Tăban: *taban* „prispă (de scînduri)". Cf. și *taban* „oțel de Damasc".
Tăbăcar(u): *tăbăcar*. Cf. n. top. *Tăbăcari*.
Tăbăcilă: *(a) tăbăci* sau (și) *Tabac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Tăbăcuțu: *Tabac(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Tăbăran(u) < n. top. *Tabăra*, cu suf. *-an(u)*.
Tăbărana: același cu numele următor.
Tăbărană: „femininul" lui *Tăbăranu* (v. mai sus, s.v.).
Tăbăraș(i): *tăbăraș* „soldat dintr-o tabără de campanie".
Tăbărcă: același cu *Tăbîrcă* (v. mai jos, s.v.).
Tăbăroiu: *Tabără*, absent în fișierul meu, dar verosimil, cu suf. *-oiu*.
Tăbîltoc: *tăbîltoc* „sac (mic)".
Tăbîrcă: *tăbîrcă* „sarcină grea".
Tăbîrgic: cf. numele precedent.
Tăbol: *tăbol* „sac mai mic (la moară)". Cf. și tc. *tabul* „tobă".
Tăbolcea: *Tăbol* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*.
Tăbreanu < n. top. *Tabăra* (așadar, același cu *Tăbăran*, v. mai sus, s.v.).
Tăbuc: *țăbuc* „o insectă" (dacă *t-* pt. *ț* este o greșeală de transcriere).
Tăbușcă: *tobă*, cu suf. *-ușcă*. *DO*, p. 386 dă un *Taba*, neexplicat, de la care un derivat cu *-ușcă* pare foarte potrivit.
Tăcăluță: cf. gr. *Takalos*.
Tăchel: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Tăchescu: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tăchici: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Tăchiță: *Tache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Tăciulescu < *Taciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Tăculeanu < *Tacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(l)eanu*
Tăculescu < *Tacu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Tăcuteanu < n. top. *Tăcuta*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tăcutu: *tăcut*. Cf. n. top. *Tăcuta*.
Tăcuțeanu: același cu *Tăcuteanu* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi și *Tecuță* (v. mai departe, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Tăfălan: pol. (< germ.?) *Tafel*, cu suf. *-an*.
Tăgănel: cf. *Tegăneanu* (v. mai departe, s.v.).
Tăicuțu: diminutiv al lui *taică*.
Tălabă: *talabă* „grapă sau boroană". (DO, p. 384). Cf. n. top. *Talaba*.

Tălălău: *tălălău* „nehiob", nătîng, prostănac".
Tălîngescu < *Talangă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tălăran(u): pol. *Talar*, *Talarek*, cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Tălcala: același cu *Talcală* (v. mai sus, s.v.).
Tălchică: *tălchică*, variantă regională a lui *tălpică (= tălpigă)* „iapă" (o piesă a războiului de țesut). Cf. n. top. *Tălchici*.
Tălîmb: *tălimb* „tembel, greoi".
Tălîmbă: femininul numelui precedent.
Tălmaciu: *tălmaci* „interpret".
Tălmăceanu < n. top. *Tălmaciu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tălmăzeanu: bg. *Talmazov* (cu înlocuirea lui *-ov* prin *-eanu*).
Tăloi: același cu *Taloi* (v. mai sus, s.v.).
Tălpan < n. top. *Talpa*, cu suf. *-an*.
Tălparu: cf. *tălpaș* „infanterist", căruia îi va fi corespunzînd un sinonim *tălpar* (*-aș* și *-ar* sînt, funcțional, sinonime la numele de agent).
Tălpădaru: cf., pt. temă, numele precedente și pe cele următoare; finala pare a fi grecească.
Tălpăluță: diminutiv al lui *talpă* sau (și) *Talpă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ăluță*.
Tălpășin: *tălpaș* „infanterist", cu suf. *-in*.
Tălpău: *talpă*, cu suf. augmentativ *-ău*.
Tălpeanu < n. top. *Talpa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tălpescu < *Talpă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*
Tălpig: *tălpig*, același cu *tălchică* (explicat mai sus, s.v. *Tălchică*).
Tămagă: cf. *Tămădjan* (v. mai jos, s.v.), a cărui temă pare a fi.
Tămaș: ung. *Tamás* „Toma". Cf. și bg. *Tamaš*.
Tămașescu < *Tămaș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Tămașiu: *Tămaș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*. Ar putea fi și același cu *Tămaș* (*i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*, iar *u*, articol).
Tămădjan: bg. *Tamadžiev*, cu schimbarea sufixului.
Tămăjan: același cu numele precedent.
Tămășanu < n. top. *Tămășani* sau *Tămășeni*.
Tămășdan: cf., pt. temă, numele precedente și următoare (cu *Tămaș-*).
Tămășescu: același cu *Tămașescu*. Cf. n. top. *Tămășești*.
Tămășoiu: *Tămaș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tămîieru: *tămîier* „o specie de ienupăr" (plantă).
Tămpău: *timp*, cu suf. *-ău*.
Tănașă: același cu *Tănase* (v. mai jos, s.v.).
Tănascu: „masculinul" bg. *Tanaska*.
Tănas(i)e: același cu *Atanas(i)e* (v. la *A*, s.v.).
Tănănău: cf. *tananá* „un dans primitiv".
Tănăsache: *Tănase* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi*. Cf. totuși bg. *Tanasaki*.
Tănăsan: același, ca formație, cu *Tănăseanu* (v. mai jos, s.v.).
Tănăsciuc: ucr.
Tănăseanu < *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Tănăsel: *Tănas(i)e* cu suf. diminutival *-el*.
Tănăselea: *Tănas(i)e*, cu suf. *-eli* (pt. care, v. *Bull. lingv.* VI, p. 144 urm.).
Tănăsescu < *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tănăsica: același cu numele următor.
Tănăsică: *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tănăsie: bg. *Tanasija*.
Tănăsilă: *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Tănăsoagă: *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oagă*.
Tănăsoaia: același cu *Tănăsoaie* (v. mai jos, s.v.).
Tănăsoaica: *Tănas(i)e*, cu suf. compus *-oaică*; cf. și numele următor.
Tănăsoaie: *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie*.
Tănăsoiu: *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tănăsuc(ă): *Tănas(i)e* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc(ă)*.
Tănăsuică: *Tănas(i)e*, cu suf. diminutival compus *-uică*.
Tănășel: același cu *Tănăsel* (v. mai sus, s.v.). Pt. *ș*, cf. bg. *Tanaši*.
Tănculete: *Tancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ulete*.
Tăndărică: gr. *Tantaris*, cu suf. diminutival *-ică*.
Tănescu < *Tanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tăpălagă: *tăpălagă*, variantă a lui *tălpălagă* „încălțăminte greoaie; picior mare și grosolan".
Tăpănoiu: bg. *Tăpanov*, cu înlocuirea lui *-ov* prin rom. *-oi*, sau (și) ung. *topán* „un fel de încălțăminte".
Tăpîrdău: același cu *Topîrdău* (v. mai departe, s.v.).
Tăpîrdea: același cu *Topîrdea* (v. mai departe, s.v.).
Tăpîrloiu: cf. *Topîrlan* (v. mai departe, s.v.).
Tăpoi: cf. bg. *Tapo*, *Tăpo*.
Tăpuși: cf., pt. temă, bg. *Tapo*.
Tărasă: bg. *Tarasa*.
Tăraș: același cu *Taraș* (v. mai sus, s.v.).
Tărăbășanu: tema pare a fi *tărăbaș*, nume de agent, absent în dicționare, derivat de la *tarabă*, cu sensul „proprietar sau vînzător de tarabă".

Tărăbău: același cu *Tărăboi* (v. mai jos, s.v.).
Tărăboanță: *tărăboanță* „roabă".
Tărăboi(u): *tărăboi* „gălăgie".
Tărăboșanu: același cu *Tărăbășanu* (v. mai sus, s.v.).
Tărăbuncă: pare a fi o variantă a lui *tărăboancă*, absent în dicționare, care este foarte apropiat, ca formă, de *tărăboanță* (v. mai sus, s.v.) și sinonim cu acesta. Cf. și bg. *Tarambukov*.
Tărăbuță: *tărăbuță*, singularul, neatestat, al lui *tărăbuțe* „catrafuse".
Tărăhuță: cf., pt. temă, pol. *Tarach(a)*.
Tărăiescu: ung. *taraj* „pieptene" (care va fi existînd și ca antroponim), cu suf. *-escu*.
Tărăivan
Tărămboacă: același cu *Tărăbuncă* (v. mai sus, s.v.).
Tărănoiu: bg. *Taranovski*, cu înlocuirea suf. *-ovski* prin *-oiu*. Cf., pt. temă, și pol. *Taran*.
Tărăngoiu: *Tarangul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tărărescu: gr. *Tararas*, existent, probabil, și ca antroponim românesc, cu suf. *-escu*.
Tărăscoiu: bg. sau (și) rus. *Tarasko* (absent în sursele mele), cu suf. *-oiu*.
Tărăsilă: bg. sau (și) rus. *Taras*, absent în fișierul meu (cf. totuși *Tarasa*, v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Tărășan: *Tăraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.
Tărășenie: *tărășenie* „întîmplare, pățanie; povestire".
Tărășescu < *Tăraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tărău: ung. *taró* „miriște".
Tărbălescu: bg. *Tarbolov*, cu înlocuirea suf. *-ov* prin *-escu*.
Tărbău: cf. *tîrban* „burduhan".
Tărboc: *tîrboc* „o unealtă de pescuit" („năpatcă").
Tărcatu: *tărcat* „pestriț".
Tărcătoru: același cu *Torcătoru* (v. mai departe, s.v.).
Tărchescu < *Tarcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tărchilă: același cu *Terchilă* (v. mai departe, s.v.).
Tărcuță: *Tarcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Tăriceanu < n. top. *Tăriceni*.
Tăricelu: *tăricel*, diminutiv al lui *tare*.
Tărilă: *tare* sau (și) *Tare* (absent în fișierul meu; cf. bg. *Tare*), cu suf. *-ilă*.
Tărînă: pare a fi o variantă a lui *tărîm* (< tc. *tarim* „locuință").
Tăriță: *tăriță*, sing. (absent în dicționare) al lui *tărițe* sau cu *-e* > *ă* în graiurile moldovenești.
Tărlăciuc: ucr.
Tărlescu < *tîrlă* sau (și) *Tîrlă* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Tărlești*.
Tărlungeanu < n. top. *Tărlungeni* (Ardeal).
Tărnăuceanu: același cu *Tîrnăuceanu* (v. mai departe, s.v.).
Tărniceanu < n. top. *Tarnița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tărnicer(i)u: *tărnicer*, absent în dicționare, derivat de la *tárniță* „șa de lemn", deci „cel care confecționează șei".
Tăroi(u): *Taru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*.
Tărsană: *tarsană* „arsenal de marină".
Tărtăcuță: *tărtăcuță*.
Tărtășescu < n. top. *Tărtășești*.
Tărțăleanu: gr. *Tartselis*, „românizat" cu ajutorul suf. *-eanu*.
Tărulescu < *Taru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Tăruș: bg. *Taruš*. Ar putea fi și un diminutiv, cu suf. *-uș*, al lui *Taru* (v. mai sus, s.v.).
Tărușanu: *Tăruș* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-(e)anu*.
Tărzimon: același cu *Terziman* (v. mai jos, s.v.).
Tăslică: cf. bg. *Taslev* și ung. *taszli* „manșetă".
Tăslăoanu: același cu *Tăzlăuanu* (v. mai jos, s.v.).
Tășcăreață: *tașcă* „geantă (pt. acte)", cu suf. *-ăreață*.
Tășcău: bg. *Taškov*.
Tătar(u): *tătar*. Cf. n. top. *Tătarul*.
Tătăranu < n. top. *Tătărani*. Cf. n. top. *Tătăranul*.
Tătăraș: *tătăraș*, diminutiv al lui *tătar* sau (și) *Tătar(u)* (v. numele precedent).
Tătărăscu < *Tătar(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tătărești*.
Tătărășanu < n. top. *Tătărași* (cartier al orașului Iași). Cf. n. top. *Tătărășani*.
Tătărășescu < *Tătăraș* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tătărcuță: același cu *Tărtăcuță* (v. mai sus, s.v.).
Tătărîm: tema pare a fi *tătar*, iar finala, turcească. Cf. și *tătărime* „mulțime de tătari" (absent în dicționare).
Tătăroiu: *Tătar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tătăruș: *tătăruș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *tătar*. Cf. n. top. *Tătărușul*.
Tătărușanu < n. top. *Tătăruș(i)*, cu suf. *-anu*.
Tătoiu: *Tatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tătuc(u): *tătuc*, diminutiv al lui *tată*.
Tătulea: *Tatu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*. Cf. și bg. *Tatula*.
Tătulescu < *Tatu(lea)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tătulești*.
Tătulici: *Tatu(lea)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Tătuță: *tătuță*, diminutiv al lui *tată* sau (și) *Tatu* (v. mai sus, s.v.).

Tăţu: bg. *Tatso.*
Tăulea: cuman *taul* „furtună“ (*DO*, p. 386).
Tăuleanu < n. top. *Taula*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tăulescu < *Tăulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tăun: *tăun.*
Tăurescu < *Taurul* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tăuşan(u): tc. *tavşan* „iepure“. Cf. n. top. *Tăuşan-Iol, Tăuşan-Omer* (Dobrogea).
Tăut(u): ung. *tót* „slav; slovac“.
Tăutan < n. top. *Tăut* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tăuţan < n. top. *Tăuţi* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tăvală: *tăvală* = *tăvăluc* (v. mai jos, s.v. *Tăvăluc*).
Tăvaru: acelaşi cu *Tovaru* (v. mai departe, s.v.).
Tăvăluc: *tăvăluc* „buştean rotund; diverse unelte în formă de cilindru“.
Tăvălug: acelaşi cu numele precedent.
Tăzlăoană: „femininul“ numelui următor.
Tăzlăoanu < n. top. *Tazlău*, cu suf. *-anu.*
Tăzlăuanu: acelaşi cu numele precedent.
Teaciuc: ucr. *Tkačuk.*
Teacă: *teacă.*
Teaci: cf. pol. *Tęcza.*
Teacu: „masculinul“ lui *Teacă* (v. mai sus, s.v.)? Cf. şi numele următor.
Teagu: cf. bg. *Tjagov.*
Teaha: acelaşi cu *Teacă*, articulat (v. mai sus, s.v.).
Teare: variantă, absentă în dicţionare, a lui *tearh* „pungă, săculeţ“.
Teaşcă: acelaşi cu *Taşcă* (v. mai sus, s.v.), dar cu sensul „pungă de piele pentru păstrat tutunul“.
Tebec: cf. numele următor.
Tebeica: *tebeică* „săculeţ, traistă“.
Tebereanu: *Tăbîrcă* (v. mai sus, s.v.), cu *e* pt. *ă* şi *î* (scris *â*), pseudoetimologic, şi cu suf. *-an.*
Tebinca: cf., pt. temă, *Tebuie* (v. mai jos, s.v.).
Tebinka: acelaşi cu numele precedent.
Tebreanu < n. top. *Tibru* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Trebuia: acelaşi cu numele următor.
Tebuie: derivat regresiv de la *tăbuieţ* „taşcă, traistă“.
Tebula
Tecaru: *teacă*, cu suf. *-ar.*
Tecă: ung. *téka* „dulap“ sau (şi) ucr. *teka* „portofel“.
Tecău: ung. *téka* sau (şi) *Teacă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ău.*
Techiş: ung. *tőkés* „bădăran“.
Tecioiu < *Teciu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Teciu: bg. *Tečo.*
Teciuc: cf. ucr. *Telčuk.*
Teclă: bg. *Tekla.*
Teclea: *Teclă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Tecleanu: *Teclă* sau (şi) *Teclu* (v. s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Teclu: „masculinul“ lui *Tecla* (v. mai sus, s.v.).
Tecşan: acelaşi cu *Tecuşan* (v. mai jos, s.v.).
Tecu: bg. *Teko.*
Tecuceanu < n. top. *Tecuci*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tecuciu: n. top. *Tecuci* (v. *Top. rom.*, p. 93).
Teculescu < *Tecu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Tecuşan < n. top. *Ticoş*, cu suf. *-an.*
Tecuşor: diminutiv, cu suf. *-şor*, de la *Tecu* (v. mai sus, s.v.).
Tecuţa: acelaşi cu numele următor.
Tecuţă: diminutiv, cu suf. *-uţă*, de la *Tecu* (v. mai sus, s.v.) sau *tecuţă* (< *teacă*).
Tefas: gr. *Tefas.*
Tefeleş: cf. *tefelug*, variantă a lui *tăvăluc.*
Teflaru: *tiflă* „noroc orb“, cu suf. *-ar.*
Tegăneanu < n. top. *Tega*, de la care se va fi format un *Teganu* “originar din Tega“) şi apoi, de la acesta, numele aici în discuţie.
Teghine: bg. *Tego*, cu suf. sl. *-in*. Cf. şi n. top. *Tighina.*
Teglas: acelaşi cu numele următor (grafie etimologică).
Teglaş: ung. *téglás* „cărămidar“.
Teglerie: formaţie românească (cu suf. *-ărie*) de la ung. *tégla* „cărămidă“, care va fi existînd şi în unele graiuri de peste munţi.
Tegu: bg. *Tego* sau (şi) gr. *Tegos, Tegu.*
Tehelean: cf., pt. temă, ung. *tėhely* „mistrie“.
Teianu < n. top. *Teiul, Teii*, cu suf. *-anu.*
Teica: acelaşi cu numele următor.
Teică: *teică* „covată (la moară); troacă; căuş“.
Teiciu: bg. *Tečo*. Cf. şi n. top. *Teicioara.*
Teieriu: n. top. *Tei(i)*, cu suf. *-ar* (> *-er*), care arată originea locală.
Tein: cf. numele următor.
Teinie: ung. *tejnye* „suc de lapte“.
Teioşanu: acelaşi cu *Teiuşan(u)* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi şi < n. top. *Teioasa.*
Teirău: *tei rău?* Cf. numele de plante *tei alb, tei pădureţ, tei roşu* etc.
Teişanu < n. top. *Teiş*, cu suf. *-anu.*
Teiu: *tei*. Cf. n. top. *Teiul.*
Teiuşan(u) < n. top. *Teiuş*, cu suf. *-an(u).*
Telceanu < n. top. *Telciu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Telcer: pare a fi „sinonim“ cu numele precedent, în sensul că arată originea locală (*-ar* are şi această funcţiune).
Telea: ung. *tele* „plin, umplut“.
Teleacă: acelaşi cu numele următor.
Teleagă: *teleagă* „căruţă (de diverse tipuri)“.

Teleancoș: cf. *teleancă*, variantă a lui *talangă*.
Teleanu < n. top. *Teliu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Telearca: ung. *telérke* „foaie, frunză".
Telease: cf. gr. *Talas*.
Teleașcă: *teleașcă*, sinonim cu *teleagă* (v. mai sus, s.v. *Teleagă*).
Teleba: cf. *Talabă* (v. mai sus, s.v.).
Telega: *telegă*, variantă a lui *teleagă* (v. mai sus, s.v.).
Telegaru: *telegar* „cal de trăsură".
Telegeanu < n. top. *Telega*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Telegescu < *Teleagă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Teleguț(ă): *Teleagă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Telehoi: cf. bg. *Teleoloj*.
Telemac: fr. *Télémac* (< gr.) Cf. și bg. *Telemak*.
Teleman: *Telea* (v. mai sus, s.v.), de fapt, apelativul care-i stă la bază, cu suf. *-man*.
Telembeci
Telencă: același cu *Tilincă* (v. mai departe, s.v.). Cf. totuși *telincă*, variantă a lui *talangă*.
Telenuș: cf., pt. temă, bg. *Telenik*.
Teleor: creație artificială pornind de la n. top. *Teleorman*.
Telerez: cf., pt. temă, ung. *telér* „mers, umblat".
Telescu < *Telea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Telești*.
Teleșnean < n. top. *Telejna*, cu suf. *-ean*.
Teleșpan
Teletin: *telétin* „piele (de încălțăminte) rusească".
Teleu: *teleleu* „om care umblă de colo pînă colo fără treabă", prin haplologie (*-leleu* > *-leu*).
Teleuca: *Teleu* (v. numele precedent), cu suf. *-că*.
Teleuță: *Teleu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Telia: ucr. *telij*, genitiv *telija* „o boală".
Teliban: cf. numele următor.
Telibașa: *delibașă* „căpitan de delii (la turci și la români)".
Teliceanu < n. top. *Telița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Teliman: același cu *Teleman* (v. mai sus, s.v.).
Teliu: bg. *Telju*. Cf. n. top. *Teliu* (Ardeal).
Telnică
Telniceanu: *Telnică* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Teloiu: *Teliu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Telpiz: *telpiz* „șiret, viclean".
Telujdea
Temătoru: *temător*.
Temciuc: ucr.
Temelcie: cf. bg. *Temelčo* și numele următor.
Temelcu: bg. *Temelko*.
Temeleiescu < *Temelie* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Temelie: *temelie*.
Temeliescu: același cu *Temeleiescu* (v. mai sus, s.v.).
Temereancă: „femininul" numelui următor.
Temereanu: cf., pt. temă, n. top. *Temerești* (< ung. *Temeres*) (Banat).
Temeșan: același cu *Temișan* (v. mai jos, s.v.).
Temistocle: gr. *Themistokli(s)*.
Temiș: caucazian *Temiš*; cf. și n. top. *Timișu*.
Temișan < n. top. *Timișu* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Temneanu: cf., pt. temă, *temnic*, *temniță* și bg. *Temniskov*.
Temnianu: același cu numele precedent.
Tempea: ung. *tempe* „foarte mic, pitic".
Tempean(u) < n. top. *Tîmpa* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean(u)*.
Tenaglia: it. *tenaglia*, variantă a lui *tanaglia* „numele unor unelte de uz casnic".
Tenchi: *tenchi* „porumb" (planta).
Tender: același cu *Tengher* (v. mai jos, s.v.). Cf. și *ténder* „vehicul de cale ferată".
Tene(a): bg. *Tene*.
Tenechi: gr. *Teneke*; cf. și bg. *Tenek(i)ev*.
Tenereanca: „femininul" unui *Tenereanu*, care pare a fi un derivat de la *tînăr*, scris etimologic.
Tenescu < *Tene(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tengher: ung. *tenger* „mare" (substantivul).
Tenghiu: cf. numele precedent.
Teni: același cu *Tene(a)* (v. mai sus, s.v.). Cf. și gr. *Teni*.
Tenie: *tenie* „vierme intestinal".
Teniță: diminutiv al numelui precedent.
Tenovici: cf. bg. *Tenov*, care va fi avînd alături un derivat cu *-ovič* de la *Teno*.
Tent: bg. *Tento*.
Tenteș: *Tent*, cu suf. *-eș*.
Tențulescu < *Tanțău* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Teoader: același cu numele următor < *Toader* + *Teodor*.
Teodor: nume calendaristic.
Teodora: femininul numelui precedent. Cf. n. top. *Teodora*.
Teodoraș: *Teodor* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.
Teodorașcu: *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-așcu*.
Teodorcan: dacă transcrierea e corectă, avem un derivat de la *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus (*-ca* + *-an*).
Teodorciuc: pol. (< ucr.) *Teodorczuk*.
Teodoreanu < *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu* Cf. n. top. *Teodoreni*.

Teodorel: *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Teodorescu < *Teodor* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Teodorești*.
Teodorian(u): *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ian* (arm.).
Teodoridi(s): gr. *Theodoridi(s)*.
Teodorini: cf. bg. *Teodorin(o)*. Ar putea fi și genitivul n. fem. *Teodorina* (< bg. *Teodorina*).
Teodoris: are aspect pur grecesc, dar lipsește în sursele mele.
Teodoriță: *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Teodoriu: *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Teodoroiu < *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Teodorof: același cu *Teodorov* (v. mai jos, s.v.).
Teodorog: bg. *Teodorov*, cu *-v* > *g* (cf. n. top. *Topolog* < sl. *Topolov*).
Teodoropol: gr. *Theodoropulos*, *Theodoropulu*.
Teodorov: bg. *Teodorov*.
Teodorovici: pol. *Teodorowicz*.
Teodoru: gr. *Theodoru*.
Teodoruc: *Teodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Teodosescu < *Teodosie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Teodosie: bg. *Teodosij*.
Teodos(s)iu: *Teodosie* (v. numele precedent), cu suf. *-iu*.
Teofan: bg. *Teofan*.
Teofana: bg. *Teofana* sau (și) femininul numelui precedent.
Teofănescu < *Teofan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Teofil: gr. *Theofilos*.
Teofilescu < *Teofil* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Teofilovici: *Teofil* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Teognoste: gr. *Theognostu*.
Teohareanu: *Teohari(e)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Teoharescu < *Teoharie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Teoharianu: același cu *Teohareanu* (v. mai sus, s.v.).
Teoharide: gr. *Theoharidis*.
Teohari(e): gr. *Theohari(s)*. Cf. și bg. *Teohari*.
Teohariu: *Teohari* (v. numele precedent cu suf. *-iu*.
Teoharovici: *Teohari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović*.
Teohary: același cu *Teohari* (v. mai sus, s.v.).
Teohăreanu: același cu *Teohareanu* (v. mai sus, s.v.).
Teoreanu: cred că este același cu numele precedent (*h* a „amuțit", ca în atîtea alte cazuri, iar *ă* a fost „absorbit" de *o* precedent).
Teotoc: același cu *Teutoc* (v. mai jos, s.v.).
Tepășilă: *tăpășalnic* „care merge ca rața și calcă ca ursul" (cu înlocuirea suf. *-alnic* prin *-ilă* și cu *tă-* > *te*, cf. *tepși* < *tăpși*).
Tepeșeanu: bg. *Tepešanov*, al cărui suf. *-ov* a fost lăsat la o parte.
Teracoasă: *teracotă?*
Terbancea: tema este aceeași cu a numelui următor, iar suf. *-ancă*, plus *-ea*.
Terbea: pol. *Tereba*, cu suf. *-ea*. Cf. și *terbiu* „un metal (neizolat încă)".
Terceanu < n. top. *Terca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Terchea: același cu numele următor. Cf. și *terchea-berchea*.
Terchi: tc. *terk(i)* „părăsire, renunțare"; cf. și bg. *Terko*.
Terchilă: ucr. *Terkila*.
Terciu: *terci*. Ar putea fi și bg. *Terčo*, absent în sursele mele, dar verosimil (cf. *Terko*).
Terciulescu < *Terciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Terdiman: același cu *Terziman* (v. mai jos, s.v.).
Terea: bg. *Tere*.
Tereacă: cf. pol. *Terek*.
Tereblicea: cf. *tiriplic* „ață de cusut care se vinde în scul".
Tereja: pare a fi o variantă, absentă în sursele mele, a lui *Tereza*.
Terent(i)e: bg. *Terenti*, ucr., rus. *Terentij*.
Terenteac: ucr.
Terentiac: același cu numele precedent.
Terența: femininul lui *Terenti* (v. mai sus, s.v.), de fapt al unui *Terențiu*, absent în fișierul meu (cf. gr. *Terentsio*).
Terescu < *Terea* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Terev*, cu înlocuirea suf. *-ev* prin *-escu*.
Terfăloagă: *terfăloagă*, variantă a lui *terfeloagă* „bucată de hîrtie, cîrpă".
Terheci: același cu numele următor (*-eș* înlocuit prin *-eci*).
Terheș: ung. *terhes* „obositor, plicticos".
Terheșiu: *Terheș* (v. numele precedent), cu suf. *-iu* sau același cu *Terheș* (*-u*, articol, iar *i* semnul pronunțării „moale" a lui *ș* precedent).
Tericean: același cu *Tăricean* (v. mai sus, s.v.).
Terim: tc. *terim* „termen, noțiune, cuvînt".
Terinte: același cu *Terent(i)e* (v. mai sus, s.v.).
Teriș: pare a fi același cu *Terheș* (v. mai sus, s.v.) (*h*, simplă aspirată și de aceea a dispărut ușor, iar *-eș* > *-iș*, din cauza lipsei de accent).
Terlea: gr. *Terlis*.
Terlețchi: pol. *Terletski*.
Termeanu: cf. numele următor.
Termen: it. *Termine* sau (și) pol. *Termena*.
Termenciuc: ucr.

Termentu: cf. *termentin, terebentină.*
Termîneu: cf. numele precedent.
Terna: cf. bg. *Ternjakov.*
Ternaciuc: ucr.
Ternovici: cf. bg. *Tărnovets.*
Terpescu < *Terpu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Terpu: gr. *Terpos, Terpu;* cf. și bg. *Tărpo.*
Terasanschi: pol. (tema *Taras*)?
Terteci: cf., pt. temă, ung. *tört* „rupt, frînt".
Terteleac: *terteleac* „hadarag, titirez (la moară)".
Tertereanu < n. top. *Tărtăria* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Terța: „femininul" lui *Terțiu* (v. mai jos, s.v.).
Terțian: *Terțiu* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Terțiu: *térțiu* „al treilea"; cf. *Pîrvu* „cel dintîi".
Terzea: același cu numele următor (prin înlocuirea lui *-i* cu *-ea;* cf. *Ponea* < *Poni, Țonea* < *Țoni* etc.).
Terzi: gr. *Terzi(s).* Cf. n. top. *Terzi-Chioi* și *Terzi-Veli* (Dobrogea).
Terzian: tc. (< arm.) *Terzian.*
Terziman: *terziman* „interpret, tălmaci".
Terzioglu: gr. *Terzioglu.*
Tesamino: it.
Tesaro: pol. *Tesaro.*
Tescan < n. top. *Tescani.*
Teschievici: cf., pt. temă, pol. *Teski;* suf. este sl. *-evič.*
Tescorianu < n. top. *Tescureni.*
Tescovină: *tescovină* „rachiu (de fructe)".
Tescovschi: tema e pol. *Teska (Teske, Teski),* iar restul, suf. sl. *-ovski.*
Tescovski: același cu numele precedent.
Tescu: gr. *Teskos, Tesku* sau (și) pol. *Tetsko.*
Tescuteanu: gr. *Teskot,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Tesedan
Tesici: cf. ucr. *tes* „o plantă".
Teslarașu: același cu *Teslărașu* (v. mai jos, s.v.).
Teslar(i)u: *teslar* „dulgher". Cf. și pol. *Teslar.*
Teslărașu: *teslar* sau (și) *Teslaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Tesmenița: pare a fi un diminutiv, cu suf. *-iță,* de la n. top. *Tismana.*
Tesmeniță: același cu numele precedent.
Tesoi: bg. *Tise,* cu suf. *-oi.*
Tessară: gr *Tessara.*
Tessia: gr. *Tessias.*
Testulescu: gr. *Testos, Testu,* cu suf. *-(l)escu.*
Teșa: bg. *Teša.*
Teșchievici: pol. *Teski,* cu suf. sl. *-evič.*
Teșculă
Teșea: *Teșa* sau (și) *Teșu* (v. s.v.), cu suf. *-ea.* Ar putea fi și *Teșa* (v. mai sus, s.v.), cu pronunțarea „moale" a lui *ș.*

Teședeanu: cf. n. top. ung. *Tésöld* (Banat).
Teșei: *Teșu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei.*
Teșeleanu: același cu *Teșileanu.*
Teșilă: *(a) teși,* cu suf. *-ilă.*
Teșileanu < n. top. *Teșila,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Teșiluc: *teșilă* „geantă, tașcă", cu suf. *-uc.*
Teșoi < *Teșu* (v. numele următor), cu suf. *-oi.*
Teșu: bg. *Tešo.*
Teșulă: *tășulă,* variantă a lui *teșilă,* absentă în dicționare, dar cerută de *tășulcă* (v. mai sus, s.v. *Teșilă*). Cf. arom. *Tașula.*
Tetaru: același cu *Tătaru* (v. mai sus, s.v.), cu *ă* > *e* în vorbirea celor care în limba lor maternă nu au sunetul *ă.*
Tetcu: bg. *Tetko.*
Tetea: *tetea* „tată". Cf. și bg. *Tetju, Tetov.*
Tetelea: tema este numele precedent, iar suf. *-eli* (*Bull. lingu.,* VI, p. 144 urm.).
Teteleașcă: *Tetelea* (v. numele precedent), cu suf. *-ască.*
Teteran: cf. bg. *teterka* „o pasăre" și gr. *Tetteri(s).*
Tetiu: bg. *Tetju.*
Tetoianu: bg. *Teto,* de la care este posibil un derivat *Tetoi* și de la acesta un derivat cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Tetorian: gr. *Tetoros, Tetoru* cu suf. (arm.?) *-ian.*
Tetraru: cf. *tetreà* „dulceață de chitru".
Tetrat: bg. *Tetrad.* Cf. și gr. *Tetradi(s).*
Teuca: același cu numele următor.
Teucă: *teucă,* variantă a lui *teică* „covată mișcătoare; troacă; căuș".
Teulescu: același cu *Tăulescu* (v. mai sus, s.v.).
Teușan: același cu *Tăușan(u)* (v. mai sus, s.v.).
Teușdea
Teușe: cf. ung. *tös* „cu tulpină sau cu rădăcină". Formal, pare a fi tema numelui următor.
Teușeanu < n. top. *Teiuș.* Cf. și *Tăușan* (v. mai sus, s.v.).
Teut: același cu *Tăut* (v. mai sus, s.v.).
Teutișan < n. top. ung. *Tötös (= Groși)* (Ardeal).
Teutoc: *Teut* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oc.*
Teuț: pluralul lui *Teut* (v. mai sus, s.v.). Cf. și n. top. *Tăuți* (Ardeal).
Tevanov
Tevechelu: cf. ung. *tevekeny* „activ, harnic".
Thais: germ. *Theiss.*
Theban: cf. ung. *tebe* „foarte gros".
Theodoraki: gr. *Theodoraki(s).*
Theodoratu: *Theodoratos, Teodoratu.*
Theodoreanu: același cu *Teodoreanu* (v. mai sus, s.v.).
Theodorescu: același cu *Teodorescu* (v. mai sus, s.v.).

Theodoridi: gr. *Theodoridi(s).*
Theodorini: același cu *Teodorini* (v. mai sus, s.v.).
Theodoriu: *T(h)eodor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Theodoroff: același cu *Theodorov* (v. mai jos, s.v.).
Theodoroiu: același cu *Teodoroiu* (v. mai sus, s.v.).
Theodorov: același cu *Teodorov* (v. mai sus, s.v.).
Theodoru: același cu *Teodoru* (v. mai sus, s.v.).
Theodory: gr. *Theodori(s).*
Theodosiu: același cu *Teodosiu* (v. mai sus, s.v.).
Theofilescu: același cu *Teofilescu* (v. mai sus, s.v.).
Theohari: același cu *Teohari(e)* (v. mai sus, s.v.).
Theologhide: gr. *Theologidis.*
Thiriachiu: gr. *Theriakis* (genitiv *Theriakiu*).
Thomandi: gr. (absent în sursele mele).
Thomescu: același cu *Tomescu* (v. mai departe, s.v.).
Tianu < n. top. *Tia* (Mare); cf. și gr. *Theanu.*
Tiba: „femininul" lui *Tibu* (v. mai jos, s.v.).
Tibacu: *Tibu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac.*
Tibera: același cu numele următor.
Tiberea: cf. *Tibrea* (v. mai jos, s.v.).
Tiberian: *Tiberiu* (v. numele următor), cu suf. *-(i)an.* Cf. și lat. *tiberianus,* adj. de la *Tiberius.*
Tiberiu: lat. *Tiberius.*
Tibiceanu: *Tibici* (< *Tibu,* cu suf. *-ici*), absent în fișierul meu, dar verosimil, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Tibiche: *Tibu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iche.*
Tibichi(e): același cu numele precedent.
Tibiki: același cu numele precedent.
Tibil: *Tibu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-il(ă).*
Tibișoi: *Tibiș,* absent în fișierul meu, dar verosimil, cu suf. *-oi.*
Tiblea: *Tibil* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tiboc: *Tibu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oc.*
Tibrea: *Tibru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tibreanu < n. top. *Tibru* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tibru: ung. *Tibor* „Tiburius"; pentru aspectul fonetic, cf. *Șandru* < ung. *Șandor.*
Tibu: hipocoristic de la ung. *Tibor* (v. numele precedent) sau (și) ung. *Tibold* „Theobald".
Tibucanu: cf., pt. temă, numele următor. Cred, mai probabil, că e vorba de o greșeală de transcriere, cu *t-* pt. *ț,* și atunci avem un derivat de la n. top. *Ţibucani.*
Tibucă: este tema numelui precedent.
Tibulaș: cf., pt. temă, numele următor.
Tibulcă: cf. pt. temă, pol. *Tybura.*
Tic(u): gr. *Tikos, Tiku* sau (și) același cu *Tică* (v. mai jos s.v.). Cf. bg. *Tika,* sau (și) ung. *tik* „găină".
Tica: gr. *Tika(s)* sau (și) pol. *Tyka.*
Tical: cf. *ticală* „suferință, chin".
Tican < n. top. *Teaca* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Ticanera: cf., pt. temă, ung. *tikkanni* „a mirosi urît".
Ticanet: cf., pt. temă, numele precedent.
Ticaroșa: ung. *tyúk-áros* „negustor de păsări (de găini)".
Tică: același cu *Tica* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Tică,* hipocoristic de la *Costică.*
Ticărău: cf., pt. temă, pol. *Tykarski.*
Ticărel: cf., pt. temă, numele precedent.
Ticheaua: *ticheà,* variantă, absentă în dicționare, a lui *tichie* (v. mai jos, s.v. *Tichie*).
Ticheru: ung. *tükör* „oglindă".
Tichescu < *Tichie* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Tichie: *tichie* „un fel de acoperămînt al capului".
Tichindeleanu: *t-* este, se pare, o greșeală de transcriere pt. *ț* și atunci avem un derivat, cu suf. *-eanu,* de la n. top. *Ţichindeal* (Ardeal).
Tichovici: cf. bg. *Tihov.*
Ticlea: bg. *tikla* „placă (de ardezie etc.)", cu suf. *-ea.*
Ticleanu: același cu *Ticuleanu* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu,* de la *Ticlea* (v. numele precedent). În sfîrșit, ne putem gîndi și la o transcriere greșită *(t-* pt. *ț)* și, deci < n. top. *Ţicleni.*
Ticlete: *Ticlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*
Ticmera
Ticșa: *Ticu* (v. numele următor), cu suf. *-șa.*
Ticu: bg. *Tiko* sau (și) gr. *Tikos, Tiku.* Ar putea fi și același cu *Tică(< Costică).* Cf. n. top. *Ticu* (Ardeal).
Ticuleanu < n. top. *Ticu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-(l)eanu.*
Ticulescu < *Ticu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Ticuș: *Ticu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș.*
Ticușan < n. top. *Ticoș* și (sau) *Ticuș* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Ticușă: „femininul" lui *Ticuș* (v. mai sus, s.v.).
Ticuț(ă): *Ticu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă).*
Tidescu: it. *tedesco* „german".
Tidemain
Tiepoc
Tieru: n. top. *Tia* (Mare), cu suf. (toponimic) *-ar* (> *-er,* sub influența lui *i* precedent).

Tifache: *Tifu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-achi.*
Tifca: bg. *Tifka.*
Tifcă: același cu numele precedent.
Tifescu < *Tifu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tifigiu: tc. *tefeği* „cămătar".
Tiflea: *tiflă*, cu suf. *-ea.*
Tiftea: *chifteà*, în regiunile unde *t* urmat de *i* se confundă cu *k.*
Tifrea
Tifu: pare a fi bg. (cf. *Tifka*, v. mai sus, s.v., a cărui temă este *tif-*). Cf. și tc. *tif* „copil".(?)
Tigaie: *tigaie.*
Tiganea: gr. *Tiganos* sau (și) *Tigani(s)*, cu suf. *-ea.* Nu-i exclusă o greșeală de transcriere (*t-* pt. *ț*) și la următoarele două nume. Cf. și bg. *Tiganov.*
Tigănilă: *Tiganea* (v. numele precedent), cu suf. *-ilă.*
Tigănuș: *Tiganea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș.*
Tigău: bg. *Tegov.*
Tighici: bg. *Tego*, cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Tighiliu: *tighel* sau (și) *Tighel* (absent în fișierul meu), cu suf. *-iu.*
Tigîță: cf. *tăgîrță* „traistă".
Tiglea: derivat regresiv de la numele următor.
Tiglici: *tiglici*, variantă a lui *teglici* „o unealtă de cizmărie".
Tigoianu < n. top. *Tigoiu*, cu suf. *-anu.*
Tigoiu < bg. *Tigo* (> rom. *Tigu*, absent în fișierul meu). Cf. n. top. *Tigoiul.*
Tiguan < n. top. *Tega*, cu suf. *-an.*
Tigveanu < n. top. *Tigveni.*
Tihan: bg. *Tihan.*
Tihăuan < n. top. *Tihău* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tihil: *Tihu*(v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-il.*
Tihoacă: „femininul" numelui următor.
Tihoc: *Tihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oc.*
Tihoi: *Tihu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oi.*
Tihomir: bg. *Tihomir.* Cf. n. top. *Tehomir.*
Tihon: bg. *Tihon* sau (și) ucr., rus. *Tihon.*
Tihonchi: tema propriu-zisă este identică cu numele precedent.
Tihonov: bg., rus. *Tihonov.*
Tihorean: pol. *Tyhoro, Tyho*, cu suf. *-eanu* (care a putut înlocui pe *-owski*).
Tihovici: *Tihu* (v. numele următor) sau bg. (și sl.) *Tiho*, cu suf. sl. *-ovič.*
Tihu: bg. *Tiho.*
Tilă: bg. *Tila.*
Tilcea: bg. *Tilča*, absent în sursele mele, dar cerut de *Tilčo.*
Tilea: bg. *Tile* sau (și) *Tilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tilenghie: cf. *Tilincă* (v. mai jos, s.v.), cu *-g-* de la *talangă.*
Tiliban: cf. *Teleman* (v. mai sus, s.v.).
Tilică: *Tilă* sau (și) *Tilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tilici: *Tilă* sau (și) *Tilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici* (< sl. *-ič*).
Tilihoi: cf. *Telehoi.*
Tilimpea: cf. *Țilimpea.*
Tilinca: același cu numele următor.
Tilincă: *tilincă* „un fel de fluier".
Tilință: pare a fi același cu numele precedent.
Tilion: gr. *Teleioni(s).*
Tilitu: cf. gr. *Tellidis, Tellidu.*
Tiliță: *Tilă* sau (și) *Tilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Tiliuță: *Tilă* sau (și) *Tilea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Tilivea: cf., pt. temă, pol. *Tilewska.*
Tilivescu < *Tilivea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Tilivic: *Tilivea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic.*
Tima: bg. *Tima.*
Timan: bg. *Timan.* Cf. și pol. *Tyman.*
Timar: ung. *timár* „pielar, tăbăcar".
Timariu: același cu numele precedent.
Timaru(l): același cu numele precedente.
Timbălăria: cf., pt. temă, *tămbălău* „gălăgie, petrecere zgomotoasă".
Timbolschi: pol.
Timbuc: cf., pt. temă, numele următor.
Timbus: gr. *Tempos.*
Timbuș: același cu numele precedent (finala *-us* a fost înlocuită prin suf. *-uș*).
Timca: bg. *Timka.*
Timco: bg. *Timko.*
Timcu: același cu numele precedent.
Time: bg. *Timè.*
Timeriu: același cu *Timaru* (v. mai sus, s.v.); *-er(iu)* este o variantă a lui *-ar(iu).*
Timic(ă): *Timu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Time* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic(ă).*
Timinescu: bg. *Timinov*, cu suf. *-ov* înlocuit prin *-escu.*
Timircan: bg. *Demirko*, cu suf. *-an.*
Timirgaziu: tc. *demir* „fier, de fier" + *gazi* „victorios".
Timiș: *Time* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iș.* Cf. și n. top. *Timiș.*
Timișan < n. top. *Timiș* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Timișescu < *Timiș* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Timișești.*
Timiță: *Timu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Timnea: bg. *Timnju* sau (și) *Timnev.* Cf. n. top. *Timnea.*
Timoc: *Timu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oc.* Cf. și n. top. bg. *Timok.*
Timocel: *Timoc* (v. numele precedent), cu suf. *-el.*
Timofei: rus. *Timofej.*
Timofi: ucr. *Timofij.* Cf. și numele precedent.
Timofte(i): același cu numele precedente.

Timoftescu < *Timofte* (v. numele precedente), cu suf. *-escu*.
Timofticiuc: ucr.
Timoftiuc: ucr.
Timoianu: gr. *Timogianni*.
Timolean: gr. *Timoleon*; în ce privește pe *-a(n)* în loc de *-o(n)*, este vorba de o greșeală de transcriere.
Timosteak: ucr.
Timoș: bg., ucr. *Timoš*.
Timotei: bg. *Timotej*.
Timotin: cf. numele precedent, căruia i s-a înlocuit finala (simțită ca sufix) prin suf. sl. *-in*.
Timpănaru: *timpănar*, absent în dicționare, nume de agent de la *timpănă*, variantă a lui *timpină* „darabană".
Timpău: *timp*, variantă a lui *tîmp* (cf. *timpit* < *tîmpit*), cu suf. *-ău*.
Timpor: cf. ung. *timporálni* „a tempera".
Timu: bg. *Timo*.
Timulescu < *Timu* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu*.
Timurea: *Timur* (cf. *Timur-lenk* „șef mongol medieval"), cu suf. *-ea*.
Timuș: *Timu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*. Cf. și bg. *Timoš*.
Tina: bg. *Tina* sau (și) gr. *Tina*. Cf. n. top. *Tina*.
Tinca: bg. *Tinka* sau (și) hipocoristic de la *Catinca*.
Tincabă: nume cuman (*DO*, p. 390).
Tincanuș < n. top. *Tincani* (Ardeal), cu suf. diminutival *-uș*.
Tincă: bg. *Timka* sau (și) *Tinka*. Ar putea fi, uneori, și un hipocoristic de la *Catinca*. Surprinde *-ă* (pt. *-a*).
Tincău: bg. *Tinkov*.
Tincea: *Tincu* (v. numele următor), cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Timčo*, *Tinčo*, cărora le va fi stînd alături fem. *Timča*, *Tinča*.
Tincu: bg. *Tinko* sau (și) *Timko*.
Tinculescu < *Tincu* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Tinculești*.
Tincuș: *Tincu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Tingire: *tingire*.
Tingirică: *tingire* sau (și) *Tingire* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Tingureanu: cf. bg. *Tinguroc*.
Tinică: *Tinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tiniraș: *tinăr*, variantă a lui *tînăr*, „ajutată" și de pl. *tineri*, cu suf. diminutival *-aș*. Cf., pt. temă, și pol. *Tenerowicz*.
Tiniș: *Tinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-iș* (sau *-eș*).
Tiniuc: ucr.
Tinoli
Tintaș: bg. *Tinto* sau (și) *Tintea* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș*.
Tintea: bg. *Tinto* sau (și) *Tințov*, cu suf. *-ea* (care, în cazul celui de-al doilea, a înlocuit suf. *-ov*).
Tintescu < *Tintea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Tintorian: creație artificială asemănătoare (și sinonimă) cu *Pictorian* (= *Zugravu*).
Tințaru: *Tință* (v. numele următor), cu suf. *-ar*.
Tință: gr. *Tintzis*. Cf. și ung. *tincs* „mănunchi, buchet".
Tinu: bg. *Tino*.
Tiocaliuc: același cu *Tiucaliuc* (v. mai jos, s.v.).
Tiolea: cf. *Tiulea* (v. mai jos, s.v.).
Tiorog: cf. ung. *török* „turc".
Tiotiu: cf. bg. *Tjotešev*.
Tipa: bg. *Tipa*.
Tipărescu: pol. *Teper*, cu suf. *-escu* (influențat de paronimul vechi în limba noastră *tipar*).
Tipei: *Tipa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Tipereiuc: ucr.
Tipernic: cf., pt. temă, pol. *Teper*.
Tiprin: pol. *Teper*, cu suf. sl. *-in*.
Tiprogan
Tipurică: tema este aceeași ca a lui *Tipuș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ur* + *-ică*.
Tipuriță: același cu numele precedent, afară de *-iță*, care este însă, funcțional, sinonim cu *-ică* (diminutive amîndouă).
Tipuș: cf. bg. *Tipa*, cu suf. diminutival *-uș*.
Tira: ucr. *tira* „o unealtă de pescuit".
Tirb: derivat regresiv de la *tîrban* „burtă".
Tiriachiu: *tiriachiu* „fumător de opium". Cf. și *Thiriachiu* (v. mai sus, s.v.).
Tiriano: it.
Tiriba: cf. pol. *Tereba*.
Tiribolu: *Tiriba* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Tiribuță: *Tiriba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Tirici: *Tira* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič*. Cf. n. top. *Tirici* (Ardeal).
Tiriniuc: ucr.
Tiripan: *tîrpan* „un fel de coasă".
Tiriș: cf. ung. *téres* „amplu, vast".
Tiriteu: cf. tc. *tirit* „supă cu pesmeți" și gr. *Tiritidi*.
Tiriung
Tirizică: *tirizie*, variantă a lui *terezie* „cîntar cu două talere", cu suf. diminutival *-ică*. Cf. și tc. *tirig* „șindrilă".
Tirmanaru: pol. *Termena*, cu suf. *-ar*.
Tiron: cf. pol. *Tiro*. După DO, p. 462, lat. *tiro* „recrut" (pe bază de documente).
Tironeac: ucr.
Tirpe(a): derivat regresiv de la *tîrpan* „un fel de coasă". Cf. și *Tiripan* (v. mai sus, s.v.).
Tirpescu < *Tirpe(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Tirtoabă: cf. *tîrtoagă* „beșinosul" (Pascu, p. 213); pt. *-oabă* < *-oagă*, cf. *Hodoroabă*.

Tirvilei: cf., pt. temă, ung. *tervelni* „a face planuri, a proiecta".

Tisan < n. top. *Tisa* (Ardeal, Banat), cu suf. *-an.*

Tisăliță: variantă regională a lui *Chisăliță* (v. la *C*, s.v.).

Tiseanu < n. top. *Tisa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Tisenschi: bg. *Tise* (sau *Tisev*), cu suf. sl. *-enski* (existent și în bulgară).

Tisescu < n. top. *Tisești* sau *tis(ă)* „un soi de conifer" (existent, probabil, și ca antroponim).

Tismanu < n. top. *Tismana.*

Tismănar(i)u < n. top. *Tismana* cu suf. (toponimic) *-ar.*

Tismonari: același cu *Tismănaru* (v. mai sus, s.v.); din punct de vedere fonetic, ne trimite la un mediu lingvistic neromânesc.

Tisoiu < *Tisu*, absent în fișierul meu, dar verosimil, cum dovedește *Tisescu* (v. mai sus, s.v.).

Tistu: *tist* „comandant de dorobanți (pe vremuri)".

Tistuleasa: *Tistu* (v. numele precedent), cu suf. fem. *(l)-easă.*

Tișan: bg. *Tišan.*

Tișar: același cu numele precedent, dată fiind sinonimia funcțională, în unele cazuri, a lui *-ar* cu *-an.*

Tișcovschi: pol. *Tyszkowski.*

Tișcu: bg. *Tiško.*

Tita: bg. *Tita* sau (și) gr. *Títa.*

Tite(a): același cu *Titi* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Tita* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Titeanu < n. top. *Titu*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Titel: Titi (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*

Titerlea: cf., pt. temă, pol. *Títera, Teter.* Cf. n. top. *Titerlești.*

Tites: cf. numele următoare.

Titescu < *Tite(a)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Titești.*

Titi: hipocoristic de la *Constantin.* Cf. și gr. *Titi.*

Titiana: cf. n. top. *Titiana* (Ardeal), „femininul" numelui următor.

Titianu: același cu *Titeanu* (v. mai sus, s.v.) sau (și) < *Titieni* (v. mai jos, s.v.).

Titică: *Titi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Titieni: pl. lui *Titianu* (v. mai sus, s.v.), la origine, toponim (absent în sursele mele).

Titileanu < n. top. *Titila*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Titilică: *titilă* „craniu, căpățină" sau (și) *Titilă*, absent în fișierul meu, cu suf. *-ică.*

Titilișcă: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. *-ișcă.*

Titiliuc: ucr.

Titircă: cf. *Titirică* (v. mai jos, jos, s.v.).

Titirezu: *titirez.*

Titirică: cf., pt. temă, pol. *Teter, Titera* și bg. *Titirinov.* Cf. și numele precedent.

Titirici: aceeași temă ca a numelui precedent, cu suf. *-ici.* Cf. n. top. *Titirecíul.*

Titirigă: același cu *Titirică* (v. mai sus, s.v.).

Titoiu: *Titu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Titorenco: ucr.

Titorian(u): același cu *Tintorian* (v. mai sus, s.v.).

Titrade: gr. *Tetradi(s).*

Titu: bg. *Tito* sau (și) gr. *Títos, Titu.* Cf. n. top. *Titu.*

Titulescu < *Titu* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Titulești.*

Tituri: cf. gr. *Tituli.*

Tiț(u): bg. *Titso.*

Tița: bg. *Titsa* sau (și) hipocoristic de la *Paraschiva.*

Tițariu: cf., pt. temă, numele precedent.

Tițirigă

Tițulescu < *Tiț(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Tiu: cf. gr. *Theos, Theu.*

Tiubiuniuc: ucr.

Tiucaliuc: același cu *Tucaliuc.*

Tiucă: ung. *tyúk* „găină".

Tiugan: *tiugă* (= *tigvă*), cu suf. *-an.*

Tiulea: derivat regresiv de la *Tiuleiu* (v. numele următor).

Tiuleiu: *tiulei*, variantă a lui *tulei* „pană la începutul formării ei (la păsări)".

Tiuleta: tema este aceeași ca a numelor precedente.

Tiulică: *Tiulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Tiutin: *tiutiun*, variantă a lui *tutun.*

Tiutinea: *Tiutin* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ka.*

Tiutiuniuc: ucr.

Tivadar: ung. *Tivadar* „Teodor".

Tivdă: *tivdă* (o plantă din familia cucurbitaceelor).

Tivică: *tivică*, variantă, absentă în dicționare, a lui *tivie* „numele unor obiecte de uz casnic".

Tivilic: cf. *tivilichie* „scurteică blănită" și *tivilichiu* „neprevăzător, naiv".

Tivlea: *tivel*, variantă a lui *tighel*, cu suf. *-ea.*

Tivlică: *Tivlea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică.* Cf. și *Tivilic* (v. mai sus, s.v.).

Tivodaru: același cu *Tivadar* (v. mai sus, s.v.).

Tizan: *Tizu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*

Tizlea: cf., pt. temă, numele următor.

Tizu: *tiz* „care are același nume de botez".

Ticiu: tc. *tiğ* „ac de croșetat".

Tilmaciu: același cu *Tălmaciu* (v. mai sus, s.v.).

Tilpan: pare a fi o variantă, absentă în dicționare, a lui *tulpan.*

Tilvan: tema este *til* „o specie de tigvă".
Timbău: cf. *timbar* „numele unor obiecte de îmbrăcăminte".
Tîmboi: cf. numele precedent.
Tîmbolaru: derivat cu suf. *-ar* de la *tombolă?*
Timpănar(i)u: *timpănar*, absent în dicționare, derivat de la *timpănă*, variantă a lui *timpenă* „daira, darabană", deci „cel care bate darabana".
Tîmpău: *tîmp* sau (și) *Tîmpu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ău*.
Tîmpea: *tîmp* sau (și) *Tîmpu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Tîmpeanu < n. top. *Tîmpa* (Ardeal) sau (și) *Tîmpeni*. Cf. n. top. *Tîmpeanul*.
Tîmpescu < *Tîmpu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Tîmpești*.
Tîmplaru: *tîmplar*. Cf. n. top. *Tîmplari*.
Tîmpu: *tîmp* „tîmpit, idiot".
Tînăru: *tînăr*.
Tîncu: bg. *Tănko*.
Tîngălanu < n. top. *Tînganu*. (?)
Tînjală: *tînjală* „prăjină care ajută la înjugarea unui bou în plus la car".
Tîntaș: *tînt*, variantă a lui *tont*, cu suf. *-aș*.
Tîntăveanu < n. top. *Tîntava*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tîntovan: același cu numele precedent.
Tîră: *t-*, greșeală de transcriere pentru *ț-*, deci *(o) țîră* „un pic, puțin".
Tîrbă: s.cr. *trba* „abdomen, burtă".
Tîrca: cf. bg. *Tirko*, al cărui „feminin" ar fi *Tirka*.
Tîrcavu: *tîrcav* „chel, pleșuv".
Tîrcă: același cu *Tîrca* (v. mai sus, s.v.).
Tîrcob: cf., pt. temă, numele precedent și bg. *Trăkov*. Cf. și n. top. *Tîrcovul*.
Tîrcolea: *tîrcol*, cu suf. *-ea*.
Tîrcoleanu: *Tîrcolea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Tîrcoman: *Tîrca* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-man*.
Tîrcomnicu: greșeală de transcriere, cu *t-* pt. *ț*, deci *țîrcomnic*, variantă a lui *țîrcovnic* „servitor de biserică".
Tîrcoveanu < n. top. *Tîrcov*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tîrdea: cf. ung. *térd* „genunchi", cu suf. *-ea*.
Tîrgoveț: *tîrgoveț*.
Tîriba: cf. ung. *tereb* „o plantă".
Tîrilă: *(a) se) tîri*, cu suf. *-ilă* (> *ilă*, din cauza lui *r* precedent).
Tîrilea: *Tîrilă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Tîrla: același cu numele următor.
Tîrlă: *tîrlă*.
Tîrlea: *tîrlă* sau (și) *Tîrlă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Tîrlungeanu: același cu *Tărlungeanu* (v. mai sus, s.v.).
Tîrmonea: o variantă cu *t-* a lui *dîrmon* „ciur foarte mare" mi se pare verosimilă.
Tîrmure
Tîrnăucă: n. top. *Tîrnauca*.
Tîrnă: *tîrnă* „traistă, coș mare". Cf. și bg. *Trăna*, *Tărna*.
Tîrnăcop: *tîrnăcop*.
Tîrnăuceanu < n. top. *Tîrnauca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tîrnăveanu < n. top. *Tîrnava*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tîrnăvoi: cf. bg. *Tărnov(ets)*.
Tîrnescu < *Tîrnă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tîrniceriu: *tărnicer*, absent în dicționare, cu sensul „cel care lucrează tarnițe (șei de lemn)".
Tîrnovan(u): același cu numele următor.
Tîrnoveanu < n. top. *Tîrnova* (Ardeal, Banat), cu suf. *-eanu*.
Tîrpa: *tîrpă*, absent în dicționare, derivat regresiv de la *(a) tîrpi* „a răbda".
Tîrpe(a): *tîrpă* sau (și) *Tîrpa* (v. numele precedent), cu suf. *-e(a)*.
Tîrpescu < *Tîrpe(a)* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Tîrsu: cf. bg. *Tărsa*, care va fi avînd alături un „masculin" *Tărso*. Cf. n. top. *Tîrseni*.
Tîrșe: *tîrșe* „o piatră folosită de copii la un anumit joc al lor".
Tîrșină: *tîrș* sau (și) *Tîrșu* (v. numele următor), cu suf. *-ină*. Ar putea fi și o greșeală de transcriere, cu *-ș-* pt. *s*: *tîrsină* „șnur din fire de păr de cal negru".
Tîrșu: *tîrș* „o specie de brad".
Tîrtea: *tîrt* (= *tîrț*, cf. *Tîrță*, v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Tîrtopan: cf., pt. temă, numele precedent și cel următor.
Tîrtopescu: tema este aceeași *(tîrtop)* ca a numelui precedent.
Tîrțan: *tîrț!* sau (și) *Tîrță* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Tîrță: *tîrț!* (cf. *pîrț!*).
Tîrțea: *Tîrță* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Tîrțiu: *tîrțiu*, variantă a lui *terțiu* „mior, miel care a intrat în al treilea an al vieții lui".
Tîrțonea: tema este *tîrț* (v. mai sus, s.v. *Tîrță*), cu suf. dialectal *-oñu* și suf. *-ea*.
Tîrvuică: cf., pt. temă, *tîrveliște* „mulțime de stîrvuri".
Tîrzăoanu: același cu numele următor *(-i- > ă* și apoi *a)*.
Tîrziianu < n. top. *Tîrzii* sau (și) *Tîrzia*, cu suf. *-anu*.
Tîrzioru: *tîrzior*, diminutiv al lui *tîrziu* (v. numele următor).
Tîrziu: *tîrziu*. Cf. n. top. *Tîrzii*.
Tîrzoman: același cu *Terziman* (v. mai sus, s.v.).
Tîșcă: bg. *Tečka*. Cf. și bg. *Teško*, care presupune existența fem. *Teška*.

Toacă: *toacă*. Cf. n. top. *Toaca*.
Toacăș: cf. numele precedent.
Toader(e): același cu *Teodor(u)* (v. mai sus, s.v.). Pentru prima silabă, cf. bg. *Todor*.
Toaipă: *toaipă* „un fel de topor".
Toană: *toană*, termen din domeniul pescuitului.
Toancă: bg. *Tonka*. Cf. și *toancă* (pl. *toance*, existent ca toponim), termen din domeniul pescuitului, la fel cu numele precedent. V. și *Top. rom.*, p. 533.
Toaneș: *toană* sau (și) *Toană* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.
Toarbă: cf. bg. *Torbov*.
Toargă: cf. bg. *Torgov*.
Toartă: *toartă*.
Toaxem: cf. n. top. *Tocsimiul* (Dobrogea).
Toba: același cu *Tobă* (v. mai jos, s.v.).
Tobac: ung. *tobak* „pielar, tăbăcar" sau (și) *tobák* „tabac (de prizat)".
Tobai: cf. ung. *tabajdok*, *tabajdos* „murdar".
Tobă: *tobă*.
Tobescu < *Tobă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Tobiaș: pol. *Tobijasz*.
Tobic: pol. *Tobik*.
Toboc: cf. numele precedente.
Tobolu < *Tobă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tobolcea: cf. pol. *Tobolczyk*.
Toboleanu < n. top. *Toboliu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Toboș: ung. *dobos* „tobă". Cf. numele următor.
Tobosaru: *toboșar*.
Toboșatu: cf., pt. temă, *Toboș* (v. mai sus, s.v.).
Toca: bg. *Toka* sau (și) gr. *Toka(s)*.
Tocaci(u): ung. *takács* „țesător".
Tocan < n. top. *Toaca* sau (și) *Toc* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Tocană: *tocană*.
Tocanie: gr. *Tokanis*.
Tocarciuc: ucr. *Tokarčuk*.
Tocariu: ucr., rus. *tokar'* „strungar".
Toçariuc: ucr. *Tokar'uk*.
Tocaș: ung. *tokász* „o specie de fluturi (mici)". Ar putea fi și același cu *Tocaci(u)* (v. mai sus, s.v.).
Tocănel: *Tocan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Tocea: bg. *Toča*.
Tochare: bg. *Tohari*; ar putea fi și același cu *Teohar(i)e* (v. mai sus, s.v.); pentru *teo-* > *to-*, cf. *Tofan* (< *Teofan* ș.a.).
Tochea: bg. *Toké*.
Tocilă: *tocilă*. Cf. n. top. *Tocila*.
Tocileanu < n. top. *Tocila* sau (și) *Tocileni*.
Tocilescu < *Tocilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tocineanu: bg. *Tošin*, cu suf. *-eanu*, care va fi înlocuit suf. bg. *-ov* (din *Tošinov*) și cu *š* > *č* prin hipercorectitudine fonetică.
Tocitu: *tocit* (part. lui *a toci*).
Tocoianu < n. top. ung. *Tokaj*, cu suf. *-anu*.
Toconița: cf. ung. *takony* „mucozitate, flegmă".
Tocsin
Tocu: bg. *Toko*.
Toculescu < *Tocu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Tod(u): bg. *Todo*.
Toda: bg. *Toda*.
Todan: bg. *Todan*.
Todașcă: *Toda* sau (și) *Todu* (v. mai sus, s.v.v.), cu suf. *-așcă*.
Tode(a): bg. *Tode*.
Todean: *Tod(u)* sau (și) *Toda* sau (și) *Todea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-ean(u)*.
Todeancă: „femininul" numelui precedent.
Todeci: *Todu* sau (și) *Tode* sau (și) *Todea* (v. s.v.), cu suf. *-eci*.
Toderaș(u): *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Toderașcu: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-așcu*.
Toderean(u): același cu *Todireanu* (v. mai jos, s.v.).
Todereasa: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă*.
Toderic(ă): *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic(ă)*. Cf. și bg. *Todorik*.
Toderici(u): *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*. Cf. și bg. *Todorička*.
Toderiță: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*. Cf. și bg. *Todoritsa*. Cf. n. top. *Toderița* (Ardeal).
Toderoiu < *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Todescu < *Todu* sau (și) *Toda* sau (și) *Todea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Todi: același cu *Tode(a)*.
Todică: *Todu* sau (și) *Toda* sau (și) *Todea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Todericeanu: *Toderici(u)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Todicescu < *Todică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Todie: același cu *Todi* sau (și) *Tode(a)* (v. mai sus, s.v.v.).
Todincă: bg. *Todin*, cu suf. *-că* (< bg. *-ka*).
Todiraș: același cu *Toderaș* (v. mai sus, s.v.).
Todirașc(u): același cu *Toderașcu* (v. mai sus, s.v.).
Todirău: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ău*.
Todireanu < n. top. *Todireni*.
Todireasa: același cu *Todereasa* (v. mai sus, s.v.).
Todirescu < *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Todiresei: genitivul lui *Todireasa* (v. mai sus, s.v.).

Todirică: același cu *Toderică* (v. mai sus, s.v.).
Todiriță: același cu *Toderiță* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Todirițeni.*
Todiriu: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Todiroaiei: genitivul lui *Todiroaia* (< *Toader*, cu suf. *-oaie).*
Todiruț: *Toader* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Todircă: bg. *Todorka.*
Todor: bg., ucr. *Todor.*
Todoran: bg. *Todoran.*
Todoreanu: *Todor* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Todorof: același cu *Todorov* (v. mai jos, s.v.).
Todoroni: *Todor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. dial. *-oń (= -oi).*
Todorov: bg. *Todorov.*
Todorovici: bg. *Todorović.*
Todoruț(iu): *Todor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*
Todos: bg. *Todos*, ucr. *Todoś.*
Todosache: *Todos* (v. numele precedent), cu suf. *-achi.*
Todosan(u): *Todos* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Todosi: bg. *Todosi.*
Todosia: același cu *Teodosia*, absent în fișierul meu.
Todosie: același cu *Teodosie* (v. mai sus, s.v.).
Todușcă: *Tod(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ușcă.*
Toduță: *Tod(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
To(i)escu < *Toia* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tofan: bg. *Tofan;* același cu *Teofan* (v. mai sus, s.v.).
Tofana: „femininul" numelui precedent. Același cu *Teofana* (v. mai sus, s.v.).
Tofănescu < *Tofan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tofănică: *Tofan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tofici: bg. *Tofič.*
Tofil: bg. *Tófil.*
Toflea: *Tófil* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.* Cf. n. top. *Toflea.*
Togan: *Togu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an.*
Togoi: *Togu* (v. numele următor), cu suf. *-oi.*
Togu: cf. bg. *Toga*, alături de care va fi existînd și „masc." *Togo.*
Tohan: cf. pol. *Tochanowicz.* Cf. n. top. *Tohani.*
Toharcă: *tohoarcă*, variantă a lui *tihoarcă* „cojoc lung de oaie, cu blană pe dinafară".
Tohăneanu < n. top. *Tohanul* (Ardeal cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tohătan < n. top. *Tohat* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tohătaru: același, funcțional, cu numele precedent (*-ar* arată și originea locală a oamenilor).
Toia: cf. bg. *Tojo*, care presupune, cel puțin teoretic, existența unui fem. *Toja.*
Toiba
Toică: *Toia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-că* (< bg. *-ka*).
Tojală: cf. *a tuji* „a se jelui".
Tojoc: cf., pt. temă, bg. *Tožev.*
Tola: bg. *Tola.*
Tolabă: același cu *Tălabă.*
Tolan: *Tola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Tolcer: *tolcér* „pîlnie".
Tolciu: bg. *Tolčo.*
Tolea: bg. *Tole* sau (și) *Tola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tolescu < *Tol(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Toli: bg. *Toli.*
Tolică: *Tolea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tolici: bg. *Tolič.*
Tolju
Tolmidi: gr. *Tolmidu* (genitivul unui *Tolmidis*).
Toloacă: *toloacă* „loc la marginea satului, unde pasc vitele și se joacă copiii".
Toloancă: același cu numele precedent.
Tolocanu: derivat regresiv de la *(a) tolocăni* „a flecări, a trăncăni (din gură)".
Tolocariu: același, funcțional, cu numele precedent.
Tologan: același cu *Tolocanu* (v. mai sus, s.v.); suf. *-oc* și *-og* alternează adesea la una și aceeași temă.
Tologea: *toloagă* = *toloacă*(v. observația de la numele precedent), cu suf. *-ea.*
Tologhir: cf. gr. *Tulgeridis.*
Tologoi: *toloagă* (v. mai sus, s.v. *Tologan*), cu suf. *-oi.*
Toloiescu < *Toloi*, absent în fișierul meu, dar verosimil (< *Tolea*, v. mai sus, s.v.). Cf. bg. *Toloj.*
Tololoi(u): *tololoi* „tărăboi; om care tolocănește".
Tolomei: ung. *tolómü* „unealtă care servește la împins". Cf. și it. *Tolomei.*
Tolonton
Tolopan
Toltea: cf. *toltеu* „tîrnă, coș lat de două toarte".
Toltiș: *Toltea* (v. numele precedent), cu suf. *-iș.* Cf. și *toltuș* „o specie de prun".
Tolu: bg. *Tolo.*
Toma: nume biblic.
Tomache: *Toma* (v. numele precedent), cu suf. *-achi* sau bg. *Tomaki.*
Tomacinschi: pol.
Tomaide: gr. *Tomaidis*, absent în sursele mele, dar „cerut" de *Tomai(s).*

Tomasian: gr. (< arm.) *Tomasian*.
Tomas: același cu numele următor (cu păstrarea grafiei originare *-s*).
Tomaş: ung. *Tamás* „Toma"; cf. și *Tamaș* (v. mai sus, s.v.).
Tomașevschi: ucr. (< pol. ?) *Tomaševskij*.
Tomazei: același cu *Tomozei* (v. mai jos, s.v.).
Tomazi(u): gr. *Tomazis*.
Tomazoglu: gr. *Tomazos* + tc. *-oğlu* „fiu".
Tombea: ung. *tomb* „un obiect care servește drept sprijin", cu suf. *-ea*.
Tomciu: bg. *Tomčo*.
Tomea: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Tomja*.
Tomec: sl. *Tomek*.
Tomeci: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eci*.
Tomega: *Toma*, cu „finala" *-ega*, cf. *Rabega* ș.a.
Tomegea: *Tomega* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Tomesa: pare a fi genitivul lui *Tomeasa*, absent în fișierul meu, deci *Tomesei* și apoi *Tomesă*, după ce *-i* a fost absorbit de *e* precedent.
Tomescu < *Toma* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tomești*.
Tomeș: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.
Tomi: gr. *Tomi(s)*; cf. și bg. *Tome*.
Tomică: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tomida: gr. (după finală), absent în sursele mele.
Tomin: bg., rus. *Tomin*.
Tomirașcu: cf., pt. temă, bg. *Tomerov*.
Tomița: același cu numele următor. Cf. și gr. *Tomitsa*.
Tomiță: *Toma*, cu suf. diminutival *-iță*.
Tomiuc: ucr. *Tomjuk*.
Tomka: bg. *Tomka*.
Tomniuc: ucr.
Tomoiagă: același cu *Tomoioagă* (v. mai jos, s.v.).
Tomoian: bg. *Tomaj*, cu suf. *-an*.
Tomoilă: *Toma* (v. mai sus, s.v.) sau bg. *Tomo*, cu suf. *-ilă*.
Tomoioag(ă): bg. *Tomaj*, cu suf. *-oagă*, fem. lui *-og* (v. numele următor, care pare a fi punctul de plecare al celui de față).
Tomolog: „masculinul" numelui precedent.
Tomoiu: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tomole: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ole*. Cf. și ung. *tomolykó* „prost".
Tomoleanu: *Tomole* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Cf. și bg. *Tomoljanov*.
Tomolică: *Tomole* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tomolici: *Tomole* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Tomoroagă: *tomoroagă*, variantă, absentă în dicționare, a lui *tumurug* „stîlp gros de lemn; butuc de prins picioarele deținuților".
Tomoroga: *Tomoroagă* (v. numele precedent), cu suf. *-a*.
Tomoroveanu: pol. *Tomorowicz*, cu înlocuirea suf. *-owicz* prin *-oveanu*.
Tomoruc: același cu numele următor.
Tomorug: *tumurug* (v. mai sus, s.v. *Tomoroagă*).
Tomoșescu < *Tomuș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tomoșoiu < *Tomuș* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tomov: bg. *Tomov*.
Tomovici: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič* sau (și) *Tomov* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.
Tomoză: cf. gr. *Thomazos*. Cf. și bg. *Tomaz(ov)*.
Tomozei: *Tomoză* (v. numele precedent), cu suf. *-ei*. Cf. n. top. *Tomozeiul*.
Tomozii: același cu numele precedent.
Tomozoglu: gr. (absent în sursele mele).
Tomozoiu < *Tomoză* sau (și) *Tomozei* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tompa: ung. *tompa* „prost".
Tompea: *Tompa* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Tomșa: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa*. Cf. n. top. *Tomșa*.
Tomșan < n. top. *Toșa* sau (și) *Tomșani*.
Tomșe: același cu *Tomșa* (v. mai sus, s.v.).
Tomșeneanu < n. top. *Tomșani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tomulescu < *Toma* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tomulești*.
Tomuleț: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-uleț*.
Tomulică: *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ulică*.
Tomuș: bg. *Tomuš*.
Tomuț(ă): *Toma* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț(ă)*.
Tomuța: același cu *Tomuță* (v. numele precedent).
Tomuțiu: același cu *Tomuț* (v. mai sus, s.v.); *i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*, iar *-u* articol.
Tona: bg. *Tona*.
Tonc(u): bg. *Tonko*.
Tonca: bg. *Tonka* sau (și) *Tomka*.
Toncean(u) < n. top. *Tonciu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Toncescu < *Tonciu* sau (și) *Toncu* (v. s.v.), cu suf. *-escu*.
Tonchievici: *Toncu* (v. mai sus, s.v.), de fapt sl. *Tonko*, cu suf. sl. *-ievič*.
Tonciu: bg. *Tončo*.
Tonciulescu < *Tonciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Toncovici: *Toncu* (v. mai sus s.v.), de fapt, sl. *Tonko*, cu suf. sl. *-ovič*. Cf. bg. *Tonkov*.
Tonda: cf. bg. *Tondju*, *Tondev*. Ar putea fi și femininul it. *Tondo*.
Tone(a): bg. *Tone*. Cf. n. top. *Tonea*.
Toneanco: ucr.
Tonegaru
Tonescu < *Tone(a)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tonești*.
Tonghioiu < *Tongu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Tongu: gr. *Tongos*, *Tongu*.
Toni: hipocoristic de la *Anton*. Cf. bg. *Toni*.
Tonică: *Toni* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Tonicu: *Toni* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic*, sau (și) bg. *Tonik*.
Toniev: bg. *Tonev*.
Tonigar: același cu *Tonegaru* (v. mai sus, s.v.).
Tonin: *Toni* (v. mai sus, s.v.) sau (și) bg. *Toni*, cu suf. sl. *-in*.
Tonitza: același cu numele următor.
Tonița: același cu numele următor. Cf. și bg. *Tonitsa*.
Toniță: *Toni* sau (și) *Tone(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță*.
Torneanu < n. top. *Turnu*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Toniuc: ucr. *Tońuk*.
Tonoiu: *Tonu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tonoiu: cf., pt. temă, numele precedent.
Tontorin: cf. gr. *Tontoria*.
Tontu: *tont*. Cf. n. top. *Tonți*.
Tonț(u): cf. *Donțu* (v. la *D*, s.v.). Ar putea fi și un singular nou, format de la pl. *tonți*.
Tonța: „femininul" numelui precedent.
Tonu: bg. *Tono*.
Topa: bg. *Topa*.
Topală: tc. *topal* „schilod, infirm"; cf. și gr. *Topali(s)*.
Topalov: bg. *Topalov*.
Topaluță: *Topală* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Topan < n. top. *Topa* (Ardeal) cu suf. *-an*.
Topană: „femininul" numelui precedent (?). Cf. n. top. *Topana*.
Topangiu: tc. *topaği* „plin, gras".
Topciu: *topciu* „tunar".
Topilă: *topilă* „balta în care se topește cînepa". Cf. n. top. *Topila*, *Topilele*.
Topiță: gr. *Topitzi(s)*.
Topirceanu < n. top. *Topircea* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Topîrdău: cf. n. top. *Topîrda*.
Topîrdea: același, ca temă, cu numele precedent.
Topîrlan: gr. *Toporlani*. Ar putea fi și o greșeală de transcriere (cu *t-* pt. *ț-*).
Topliceanu < n. top. *Toplița* sau (și) *Topliceni*.
Topoară: „femininul" sau pluralul lui *topor*.
Topoleanu < n. top. *Topolia* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Topolog: bg. *Topolov*. Cf. n. top. *Topologul*.
Topolopol: gr. (absent în sursele mele).
Topoliceanu < n. top. *Topolița* sau (și) *Topoliceni*.
Topolinschi: cf. pol. *Topolińska*, femininul unui *Topoliński*, absent în sursele mele.
Topolniceanu < n. top. *Topolnița*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Topologeanu < n. top. *Topolog*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Topoloveanu < n. top. *Topoloveni*.
Toponoiu: ung. *topán* „cizme sau ghete cu șnur", existent, probabil, și ca antroponim, cu suf. *-oi*.
Topor: *topor*.
Toporan: *toporan* „luptător înarmat cu un topor". Ar putea fi și un derivat de la n. top. *Toporul*.
Toporaș: *toporaș*, diminutiv al lui *topor* sau floarea numită astfel.
Toporău: bg. *Toporov*.
Toporescu < *Topor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Toporiște: *toporiște* „coada toporului".
Topuslau: cf. gr. *Topuslidis*.
Topuz(u): *topuz* „sceptru, buzdugan".
Tora: bg. *Tora*.
Toraciu: cf. gr. *Toraki(s)*.
Torcaru: *a toarce*, cu suf. *-ar*, cu care se formează nume de instrument de la verbe.
Torcatoru: același cu numele următor.
Torcătoru: *torcător*.
Torcea: cf. bg. *Torčo*, al cărui „feminin", absent în sursele mele, este *Torča*.
Tordai: n. top. ung. *Torda* (rom. *Turda*), cu suf. ung. *-i*, care arată originea locală, același, deci, ca semnificație, cu rom. *Turdeanu* (v. mai departe, s.v.).
Tordaș: n. top. ung. *Tordas* (rom. *Turdaș*) (Ardeal).
Tordea: ung. *torda* „o pasăre nordică", cu suf. *-ea*.
Torfan: tema este identică cu a numelui următor.
Torfescu: cf. ung. *torfa* „turbă", cu suf. *-escu*.
Torică: *Tora* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tornea: bg. *Tornja*. Cf. și n. top. *Tornea* (Ardeal).
Toroac: ung. *torok* „gîtlej, beregată".
Toroceanu < n. top. *Toroc (-patac)* (Ardeal), cu suf. *-eanu*.
Torocianu: același cu numele precedent.
Torodoc
Toroiman: cf., pt. temă, numele următor și gr. *Toromanidis*.
Toroipan: *toroipan* „ciomag mare".
Toron: pol. *Toroń*, *Toruń*.

Toronilă: *Toron* (v. numele precedent), cu suf. *-ilă*.
Torozan: bg. *Toroz*, cu suf. *-an*.
Torop(u): derivat regresiv de la *a toropi* „a moleși". Cf. n. top. *Toropi*.
Toropleanu: cf. rus. *toroplivij* „grăbit, pripit".
Toroșan: bg. *Toroz*, cu suf. *-an* sau (și) gr. *Torosi(s)*. Cf. și pol. *Torosjan*.
Torotan: același cu numele următor.
Toroteanu: tema este aceeași ca a numelui următor.
Torotoiescu: cf. *torontoi* „un fel de dans" (absent în dicționare). Cf. n. top. *Tortoiești*.
Torz: pol. *Torz;* cf. și ung. *torz* „ciudat, bizar".
Torzan: *Torz* (v. numele precedent), cu suf. *-an* (sau ung. *torz*, cu acest sufix).
Tosniac: ucr.
Tosun: tc. *tosun* „băiat tînăr, flăcău".
Toșa: bg. *Toša*.
Toșca: bg. *Toška*.
Toșcariu: cf., pt. temă, numele precedent și cele următoare. Ar putea fi și o greșeală de transcriere, cu *t-* pt. *-ț-* (< *țoșcă* „torbă, traistă", cu suf. *-ar*).
Toșcoiu: *Toșcu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Toșcu: bg. *Toško*.
Toșculeasa: *Toșcu* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-easă*.
Toșcuță: *Toșcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Toșu: bg. *Tošo*.
Totalcă: același cu *Totilcă* (v. mai jos, s.v.), *-a-* = *â*, fără semnul diacritic, pseudo-etimologic sau ... distincție.
Tot: ung. *tót* „slovac". Cf. *Tăutu* (v. mai sus, s.v.).
Tot(t)a: bg. *Tota*.
Totan: *Tot* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Totea: bg. *Tote*. Cf. și *Toti* (v. mai jos s.v.). Ar putea fi și *Tot* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*. Cf. n. top. *Totea*.
Toteanu < n. top. *Totea*, cu suf. *-anu*.
Totelei: cf., pt. temă, numele precedente și cel următor.
Totescu: *Tot* sau (și) *Totea* sau (și) *Toti* (v. s.v.). Cf. n. top. *Totești*.
Toti: gr. *Toti(s)* sau (și) bg. *Toti*.
Totilcă: același cu *Totilcă* (v. mai jos, s.v.).
Totirescu
Totilcă: cf., pt. temă, *Totelei* (v. mai sus, s.v.). Cf. și rus. *točilka* „piatră de ascuțit".
Totirlacu: *totirlă* (= *cocirlă* „numele mai multor obiecte curbate de uz casnic"), cu suf. *-ac*.
Toto(i)escu < *Totoiu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Totoiești*.
Totoianu < n. top. *Totoi* (Ardeal), cu suf. *-anu*.
Totoiu: *Tot* sau (și) *Totea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Totolici: tema este aceeași ca a lui *totoleț*= *cocoloș*, iar suf., *-ici*.
Totoloiu: formație similară cu a numelui precedent, de care diferă prin suf. (*-oi* este, funcțional, asemănător cu *-ici;* ambele servesc la derivarea unor termeni peiorativi).
Totora: este tema lui *Totoroață* (v. mai jos, s.v.).
Totorcea: *Totora* (v. numele precedent), cu suf. *-cea*.
Totoroață: pare a fi o variantă a lui *totoreață* „făcăleț".
Totu: bg. *Toto*.
Totuescu < *Totu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Toția: bg. *Totsa*, cu suf. *-ea* sau cu *!* „moale", cum arată *i* următor.
Toustiuc: ucr.
Tout: același cu *Tot* (v. mai sus, s.v.) < ung. *Tót*, care a devenit mai întîi *Tout* și apoi *Tăut(u)*.
Tovaru: *tovar* „povară; greutate".
Toveanu: gr. *Tova(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Toxin: tema este aceeași ca a numelui următor, cu suf. *-in*.
Toxoală: variantă a lui *Toxaba*, socotit de origine cumană (*DO*, p. 390).
Tozlea: tc. *tozlu* „plin de praf, prăfuit", cu suf. *-ea*.
Trabant: germ. *Trabant* „dorobanț".
Tracasalide: gr. *Trakasalidis*.
Trache: bg. *Traké* sau (și) hipocoristic al lui *Dumitrache* (cf. *Tache*, v. mai sus, s.v.).
Trachioiu: *Trache* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Traci: bg. *Trače*.
Traci(u): bg. *Tračo* sau (și) pol. *Tracz*.
Traciuc: pol. (< ucr.) *Traczuk*.
Tracov: bg. *Trakov*.
Tradem: creație artificială al cărei autor a fost poetul *Traian Demetrescu*. Cf. și n. top. *Tradam* (Ardeal).
Trager
Trahanache: gr. *Trahana(s)*, cu suf. *-achi*.
Traian: *Traian*, cuceritorul Daciei.
Traică: bg. *Trajka*.
Traiciuc: ucr.
Traicovici: bg. *Trajkovič*.
Traicu: bg. *Trajko*.
Trailescu: același cu *Trăilescu* (v. mai jos, s.v.).
Traistă: *traistă*.
Trană: bg. *Trana*.
Tranca: „femininul", absent în sursele mele, al bg. *Tranko* (v. mai jos, s.v. *Trancu*).
Trancă: același cu numele precedent.
Trancan: *Tranca* sau (și) *Trancu* (v. s.v.), cu suf. *-an*.
Trancea: „femininul", absent în sursele mele, al lui *Tranciu* (v. mai jos, s.v.).

Tranceovanu: același cu numele următor.
Trancioveanu: bg. *Trančov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Tranciu: bg. *Tranco*.
Trancotescu < *Trancotă*, absent în fișierul meu, dar verosimil, cu suf. *-escu*.
Trancu: bg. *Tranko*.
Trandaburu
Trandac: gr. *Trandaki(s)*.
Trandaf: gr. *Trandafillu*, cu lăsarea la o parte a lui *-illu*, simțit ca sufix (*-il[ă]*).
Trandafilof: bg. *Trandafilov*.
Trandafir: *trandafir* (floarea). Cf. și bg. *Trandafil*.
Trandafirescu < *Trandafir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Trandafiridi: *Trandafir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. gr. *-idi(s)*. Surprinde absența în sursele mele a acestui nume evident grecesc, dar cu temă românească.
Trandafiroiu: *Trandafir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Trandafoiu: *Trandaf* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Trandaș: cf. bg. *Trando*, cu suf. *-aș*.
Tranie: gr. *Trani(s)*.
Trano: bg. *Trano*. Cf. și gr. *Tranos*.
Trante(a): bg. *Tranto*, cu suf. *-e(a)*. Cf. și bg. *Trantej*.
Trantomir: bg. *Tranto* + *mir* (acesta din urmă, foarte frecvent în partea finală a unor nume slave).
Trasan: cf., pt. temă, gr. *Trassi(s)*, bg. *Trasiev*.
Trască: cf. bg. *Trăska* și ung. *Treszka*, diminutiv al lui *Therese*.
Trasteș: cf. gr. *Trasta(s)*.
Trașca: „femininul" lui *Trașcu* (v. mai jos, s.v.).
Trașcă: același cu numele precedent.
Trașcu: cf. bg. *Traškov*.
Trașculescu < *Trașcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Trautman: pol. (< germ.) *Trautman*.
Trăicioru: bg. *Trajčo*, cu suf. diminutival rom. *-(i)or*.
Trăilă: bg. *Trajo*, cu suf. *-ilă* de origine slavă.
Trăilescu < *Trăilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Trăiloiu: *Trăilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Trăistar(i)u: *trăistar* „cel care face traiste" (absent în dicționare). Cf. n. top. *Trăistari*.
Trâmbaciu: cf., pt. temă, bg. *Trambev*, *Tramboš*.
Trânceanu: *Trancu* sau (și) *Trancă* (v. mai sus), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Trâncuță: *Trancu* sau (și) *Trancă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Trăscău: *trăscău* „rachiu tare; basamac"; „vin prost, acru"; cf. n. top. *Trăscău* (Ardeal).
Trăsnea: *a trăsni*, cu suf. *-ea*.
Trăsneu: *Trăsnea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ău*.
Trăsnitu: part. lui *a trăsni*. Cf. n. top. *Trăsnitul*.
Trăsculescu < *Trască* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Trăușan: același cu *Troșan* (v. mai jos, s.v.).
Trăznea: același cu *Trăsnea* (v. mai sus, s.v.).
Treabă: *treabă*.
Treanță: *treanță* = *zdreanță*.
Treap: *treap*, variantă, absentă în dicționare, a lui *trap* „un anumit mers al calului".
Trebeș: cf. *Trebici* (v. mai jos, s.v.), al cărui sufix a fost înlocuit prin *-eș*.
Trebia: cf. numele precedent în ce privește tema.
Trebian: *Trebia* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Trebici: s.cr. Cf. și n. top. *Trebișul*.
Trechici: cf., pt. temă, gr. *Treka(s)*.
Treboniu: lat. *Trebonius*.
Trefu: gr. *Trefa*.
Trelea: gr. *Treli*, *Trellis*.
Tremia: cf. gr. *Tremos*, *Tremu*.
Trencu: bg. *Trenko*.
Trentea: gr. *Trentos*, *Trentu*, cu suf. *-ea*. Cf. și it. *Trenti*.
Trepăduș: *trepăduș* „om care umblă de colo colo (*treapădă*)".
Trepcea: cf., pt. temă, bg. *Trepko*. De altfel, acestuia îi va fi corespunzînd un derivat cu suf. bg. *-ča*.
Treptate: cf. n. top. *Treaptu* și gr. *Trepetis*.
Treschin: *Trască* (v. mai sus, s. v.), cu suf. *-in*.
Trestian < n. top. *Trestia* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Trestiei: genitivul lui *trestie*, folosit la început, cu un determinat, care apoi a fost lăsat la o parte. Cf., de ex., *Gura Trestiei*.
Trestioreanu < n. top. *Trestioara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Trestinescu < it. *triestino* „originar din Triest" sau (și) *Triestino*. Ar putea fi și *Trestianu* (cf. n. top. *Trestiana*).
Tretu: cf. gr. *Trettas*, ucr. *Tretiak*.
Triandaf: gr. *Triandaf*.
Triandafil: gr. *Triandafilli(s)*; cf. și bg. *Trjandafil*.
Triandafilidi: gr. *Triandafilidi(s)*.
Tribol: cf. gr. *Tribos*.
Tribunescu < *tribun* sau (și) *Tribunu* (absent în fișierul meu), cu suf. *-escu*.
Trica: bg. *Trika*.
Trică: hipocoristic de la *Dumitrică* (< *Dumitru*); cf. și *Trica*.
Trichinea: *trichină* „un fel de vierme", cu suf. *-ea*.
Tricolici: *tricolici* „posedat, lunatic".

Tricovici: bg. *Trik(ov)*, cu suf. *-(ov)ič*.

Tricu: bg. *Triko*.

Triculescu: *Tricu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.

Tricup: gr. *Trikupi(s)*.

Triest: n. top. it. *Triest*.

Trif(u): derivat regresiv de la *Trifan* (v. mai jos, s.v.); cf. și *Trifa* (v. numele următor).

Trifa: bg. *Trifa*.

Trifan: *Trifa* sau (și) *Trif(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.

Trifăilă: *Trif(u)* sau (și) *Trifa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*.

Trifănescu < *Trifan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Trifănoiu: *Trifan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Trifănucă: *Trifan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.

Trifescu < *Trif(u)* sau (și) *Trifa* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Trifești*.

Triff: același cu *Trif* (v. mai sus, s.v.).

Trifina: *Trif(u)* sau (și) *Trifa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ina*, fem. lui *-in*.

Trifoiu: *Trif(u)* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi și *trifoi* (planta).

Trifon: bg., ucr., rus. *Trifon* sau (și) gr. *Trifono(s)*.

Trifonescu < *Trifon* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Trifonică: *Trifon* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.

Trifor: cf., pt. temă, *Trif(u)* (v. mai sus, s.v.). Pare a fi mai degrabă o greșeală de transcriere (partea finală).

Trifulescu < *Trifu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Trihan: tema pare a fi gr. *Triha(s)*; cf. *Trihonel* (v. mai jos, s.v.). *Trihan* merge împreună cu *Trihon* nu numai prin temă, ci și prin paralelismul sufixelor (cf. *Trifan* și *Trifon*).

Trihnea: cf. gr. *Trihina(s)*.

Trihonel: bg. *Trihon*, cu suf. *-el*.

Trihub: ucr. *Tryhub*.

Trihuc

Triiboi: *trei boi*. Cf. și *Triboi* (v. mai sus, s.v.).

Trimbaciu: același cu *Trîmbaciu* (v. mai jos, s.v.).

Trimpoc

Trincă: bg. *Trinka*.

Trinu: cf. bg. *Trina*, „femininul" unui *Trino*, absent în sursele mele.

Trip: gr. *Tripos*, *Tripu*. Cf. n. top. *Trip* (Ardeal).

Tripa: gr. *Tripa(s)*.

Tripcea: *Trip(a)* (v. numele precedent), cu suf. bg. *-ča*.

Tripcef: derivat, în bg., cu suf. *-ev* de la numele precedent.

Tripoi: *Trip(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.

Tripon: cf., pt. temă, numele precedente.

Tripșa: *Trip(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-șa*. Cf. și gr. *Tripsa(s)*.

Triscoiu: același cu *Trișcoiu* (v. mai jos, s.v.).

Trissonimo: it.

Tristariu: același cu *Trăistaru* (v. mai sus, s.v.).

Tristu: *trist*.

Trișcariu: *trișcar* „cîntăreț din trișcă" (absent în dicționare).

Trișcă: *trișcă* „fluier (rudimentar)".

Trișciuc: ucr. *Triščuk*.

Trișcoiu: *Trișcu* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Trișcu: bg. *Tričko*.

Triștiu: *Trișcă* sau (și) *Trișcu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.

Triteanu < n. top. *Tritul* sau (și) *Triteni* (Ardeal).

Triță: hipocoristic de la *Mitriță* (v. la *M*, s.v.).

Trițescu < *Triță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Trivalea: *Trivalea*, suburbie a orașului *Pitești*. Cf. și n. top. *Trivalea-Moșteni* (jud. Teleorman).

Trîmbaciu: *trîmbaci* „trompetist". Cf. și *Trimbaciu* (v. mai sus, s.v.).

Trîmbițaș: *trîmbițaș* „cîntăreț din trîmbiță".

Trîmbițaș(l)u: același cu numele precedent.

Trîmbiță: *trîmbiță* „goarnă, trompetă".

Trîmbițoni: *trîmbiță* (v. numele precedent), cu suf. băn. *-oń* (scris *-oni*).

Trîmpoi: n. top. *Trîmpoile* (Ardeal).

Trîncă: bg. *Trinka*.

Trîncioveanu: tema este bg. *Trănčo*, de la care s-a format un *Trănčov*, prezent în sursele mele, și apoi, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, numele de față.

Troacă: *troacă* „covată", albie".

Troballiuc: cf. ucr. *truba* „trompetă, trîmbiță".

Troca: gr. *Troka(s)*.

Trocaliuc: ucr.

Trocan < n. top. *Trocani*. Cf. și bg. *Trokanov*.

Trocaru: *trocar* „cel care lucrează troace" (v. mai sus, s.v. *Troacă*); (fig., ironic) „ardelean".

Troceanu < n. top. *Troaca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Trochin: același cu *Trohin* (v. mai jos, s.v.).

Trocin: formă regională a lui *Trofin* (v. mai jos, s.v.). Cf. și pol. *Troczyński*.

Troelescu < *Troia* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.

Tro(i)enaru: n. top. *Troian*, cu suf. *-ar*, care arată, în acest caz, originea locală a oamenilor.

Trofil: același, cred, cu *Trofin* (v. mai jos, al cărui *-in* simțit ca sufix, a fost înlocuit cu rom. *-il*.

Trofim: bg. *Trofim.*
Trofin: același cu numele precedent.
Trohin: variantă regională a numelui precedent. Cf. și ucr. *Trohim*, pol. *Trochim.*
Troia: bg. *Troja.*
Troianescu: același cu *Troienescu* (v. mai jos, s.v.).
Troianiței: genitivul lui *Troianița*, fem. lui *Troian*, absent în fișierul meu.
Troianos: formă grecească, absentă în sursele mele, a lui *Troian.*
Troica: bg. *Trojka.*
Troie: același cu *Troia* (v. mai sus, s.v.). Cf. și germ. *Troie.*
Troienescu <*Troian*, absent în fișierul meu; cf. bg. *Trojan.*
Troiu: bg. *Trojo.*
Tronai: *-i*, care arată originea locală a oamenilor, cere un n. top. ung. *Trona.*
Tronaru: *tronar* „cel care face tronuri" (= „lăzi de ținut lucruri mai scumpe"), absent în dicționare.
Tronc: *tronc*! „interjecție".
Troncaru: este, cred, același, funcțional, cu *troncan* „copil, robust, plin de sănătate".
Troncea: „femininul" numelui următor, absent în sursele mele.
Tronciu: bg. *Trončo.*
Troncotă: cf. bg. *Tronkov*, care arată, teoretic cel puțin, că există și un bg. *Tronko*, de la care, devenit „românesc", s-a putut deriva *Troncotă.*
Troncuță: v. cele supuse la numele precedent (cu suf. *-uță*).
Trontabăț
Tropoțel: pare a fi diminutivul lui *tropot* „zgomotul făcut de cai, ca și de oameni, mergînd".
Trosc: *trosc*! interjecție.
Trosca: cf. *Trosc.*
Troscot: *troscot* „o plantă poligonacee".
Trosin: variantă regională a lui *Trofin* (v. mai sus, s.v.).
Troșan: bg. *Trošan.*
Troșean: același cu numele precedent.
Trotea: ung. *trotty* „om prost, nătîng".
Troteanu: *Trotea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Trotuș: cf. n. top. *Trotuș.*
Trubaduru: *trubadur.*
Trucă: hipocoristic de la *Dumitrucă*, diminutiv al lui *Dumitru.*
Trudescu: cf. it. *Trudo* și bg. *Trudoljubov*, a cărui primă parte va fi existînd ca nume independent (cf. *Vlad* < *Vladislav* etc.). Cf. și *trud*, variantă veche a lui *trudă.*
Trufan: bg. *Trufan.*
Trufanda: *trufandă.*
Trufaș(u): *trufaș.*
Trufășelu: diminutiv al numelui precedent.
Trufin: bg. *Trufin*, ucr. *Trufyn.*
Trufinescu < *Trufin* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Trufinești.*
Trulcă: cf. bg. *Trujo*, care poate avea alături un derivat în *-ka*. Cf. și *Trucă* (v. mai sus), în ce privește derivarea de la *Dumitru.*
Truja: derivat regresiv de la numele următor.
Trujină: cf. ucr. *truženij* „care muncește", rus. *truženitsa* „muncitoare".
Trulescu < *trulă*, variantă a lui *turlă*, sau (și) *Trulă*, absent în fișierul meu. Cf. și *trulișcă* = *tilincă.*
Trum
Trunchiu: *trunchi.*
Trupeanu: n. top. *Trupul Buciumeni*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *trup* sau (și) *Trupu* (v. numele următor).
Trupescu < *trup* sau (și) *Trupu*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu.*
Trupeșu: *trupeș* „gros, gras, bine făcut".
Trupină: *trupină*, variantă a lui *tulpină.*
Trupiță: *trúpiță* „mijlocul trupului".
Trupșor: *trupșor*, diminutiv al lui *trup.*
Truscă: transcriere greșită sau variantă a lui *Trușcă* (v. mai jos, s.v.).
Trusculescu < *Truscă* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Truș: bg. *Trušo.*
Trușcă: bg. *Truška.*
Trușculescu < *Trușcă* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Trușl: același cu *Truș* (v. mai sus, s.v.); *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș.*
Trutza: același cu numele următor.
Truța: același cu numele următor.
Truță: hipocoristic de la *Dumitruță* < *Dumitru.*
Truțescu < *Truță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Truți: *Truță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-i* (de origine engleză cu funcțiune afectivă).
Truția: același cu *Truță* (v. mai sus, s.v.), cu grafie pseudoetimologică.
Truțoiu < *Truță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Tsofidis: gr. *Tsofidis.*
Tubac: ung. *tubák*, variantă a lui *tobák* „tabac de prizat".
Tubacaev: cf., pt. temă, numele precedent.
Tubă: ung. *tuba* „porumbel".
Tuburcutean: cf. *borcut* „borviz", cu suf. probabil *-eanu*. Rămîne neexplicat.
Tuc
Tuca: pol. *Tuka.*
Tucailuc: ucr. Tema este aceeași cu a numelui următor. Cf. *Tucăldu* (v. mai jos, s.v.).
Tucalin: ucr.
Tucan(u): poreclă pentru „bulgar", formată de la bg. *tuka* „aici", cuvînt frecvent în vorbirea familiară a vecinilor noștri. Cf. și pol. *Tukanowski.*
Tucana: „femininul" numelui precedent.
Tucă: același cu *Tuca* (v. mai sus, s.v.).

Tucălău: bg. *Tokalov.*
Tuceac: cf., pt. temă. bg. *Tučo.*
Tuceag: același cu *Tuceac* (v. mai sus, s.v.).
Tuceru: cf., pt. temă, bg. *Tučo.*
Tuchilă: *tochilă*, variantă regională a lui *topilă* „balta în care se topește cînepa".
Tuchiluș: *Tuchilă* (v. numele precedent), cu suf. *-uș.*
Tuchten
Tuciov: bg. *Tučov.*
Tuculeanu: *Tuc* sau (și) *Tucă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(ul)eanu.*
Tuculescu < *Tuc* sau (și) *Tucă* (v.s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Tucureanu: cf. pol. *Tuchorski*, care a putut deveni numele de față prin înlocuirea suf. *-ski* cu rom. *-eanu.*
Tudan: bg. *Tudan.*
Tudirescu: același cu *Todirescu* (v. mai sus, s.v.).
Tudoc: bg. *Toda*, cu suf. *-oc.*
Tudocle: gr. (după finală; cf. *Temistocle* ș.a.).
Tudor: variantă a lui *Teodor*, nume calendaristic. Cf. și bg. *Tudor.*
Tudora: „femininul" numelui precedent.
Tudorache: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.*
Tudorachioiu: *Tudorache* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*
Tudoran(u): *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Tudorancea: *Tudoran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-cea.*
Tudoranceseu < *Tudorancea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Tudoraș: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș.*
Tudorașcu: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-așcu.*
Tudorat: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. gr. *-atos* (cf. *Anastasatu* ș.a.).
Tudorănescu < *Tudoran(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tudorănești.*
Tudore(a): același cu *Tudori* (v. mai jos, s.v.).
Tudoreanu < n. top. *Tudora*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tudorel: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Tudorescu < *Tudor* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tudorești.*
Tudori: gr. *Todoris.*
Tudoric: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*
Tudorică: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tudorie: același cu *Tudori* (v. mai sus, s.v.).
Tudorin: bg. *Todorin.*
Tudoriță: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iță.*
Tudoriu: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu.*
Tudoroiu: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Tudoronoiu: *Tudoran(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf *-oiu.*
Todoruță: *Tudor* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Tudos: același cu *Todos* (v. mai sus, s.v.).
Tudosache: același cu *Todosache* (v. mai sus, s.v.).
Tudosan: același cu *Todosan* (v. mai sus, s.v.).
Tudos(i)e: bg. *Todosi.*
Tudosescu < *Tudos(i)e*, cu suf. *-escu.*
Tudosia: același cu *Todosia* (v. mai sus, s.v.).
Tudosiu: *Tudos(i)e*, cu suf. *-iu.*
Tuducescu: *Tod(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uc* și *-escu.*
Tudur: același cu *Tudor* (v. mai sus, s.v.).
Tudurache: același cu *Tudorache* (v. mai sus, s.v.). Cf., pt. temă, numele precedent.
Tuduran: același cu *Tudoran* (v. mai sus, s.v.).
Tuduruciuc: ucr.
Tufa: același cu *Tufă* (v. mai jos, s.v.).
Tufaeff: rus. *Tjufaev.*
Tufan: același cu *Tofan* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *tufan* „stejar de la 15 ani în sus". Cf. n. top. *Tufani.*
Tufar(u): *tufar* „copăcel în creștere". Cf. n. top. *Tufari.*
Tufariu: același cu numele precedent.
Tufașu: *Tufă* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-aș.*
Tufă: *tufă.*
Tufăneanu: n. top. *Tufani*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tufănescu < *Tufan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tufănică: *tufănică* „dimitriță, crizantemă".
Tufănoiu: *Tufan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Tufărescu < *Tufar(i)u* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tufeanu < n. top. *Tufa (-Costieni)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tufescu: *Tufă* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tufești.*
Tufezan
Tufir: cf. *Tofil* (v. mai sus, s.v.).
Tufiș: *tufiș.* Cf. și bg. *Tofiš.*
Tufilă: cf. *Tofil* (v. mai sus, s.v.).
Tuflă: derivat regresiv de la *a tufli.*
Tufoi < *Tufă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi.*
Tugearu: bg. *Tuğarov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov.*
Tugmeanu: cf. pol. (< germ.) *Tuchman.*
Tugurel: cf., pt. temă, bg. *Togarov.*

Tuhan: acelaşi cu *Tohan* (v. mai sus, s.v.). Cf. şi pol. *Tuhan (-Mirza — Baranowska)*.
Tuhar: bg. *Tuho*, cu suf. *-an*.
Tuhăiţa: cf., pt. temă, numele precedent.
Tuhoarcă: *tuhoarcă*, variantă a lui *tohoarcă*, acelaşi cu *Toharcă* (v. mai sus, s.v.).
Tuică: cf. bg. *Tujko*, al cărui feminin ar fi *Tujka*.
Tuie: *tuie*, femininul lui *tui* „ţicnit, într-o ureche".
Tuinea: cf. bg. *Tojno*.
Tuiu: bg. *Tujo* sau (şi) masculinul lui *Tuie* (v. mai sus, s,v.).
Tujan: cf. n. top. ung. *Tuzsina*.
Tujon: cf. numele precedent.
Tulachi: gr. *Tulakis*.
Tulai: *tulai*! „ajutor!"; „şterge-o!".
Tulbure: *tulbure*.
Tulbureală: *tulbureală*, absent în dicţionare.
Tulbureanu < n. top. *Tulburea* sau (şi) *Tulbureni*.
Tulcan < n. top. *Tulca* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Tulcea: bg. **Tulia* (v. explicaţiile date mai jos la Tulciu).
Tulceanu < n. top. *Tulcea*, cu suf. *-anu*.
Tulciu: bg. **Tulčo*, presupus de mine, pornind de la atîtea exemple, de la atîtea cazuri asemănătoare. Mă sprijin şi pe explicaţiile date în Dicţ. folosit de mine în legătură cu etimologia lui *Tulea*.
Tul(l)ea: bg. *Tule*.
Tuleaşcă: cf. bg. *Tuleško*, care pare a fi masculinul numelui nostru.
Tulei: *tulei* „pana păsărilor şi mustaţa oamenilor, cînd încep să crească". Cf. n. top. *Tulei*.
Tulescu < *Tulea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tuleşti*.
Tuleu: *tuleu*, variantă a lui *tulei* (v. mai sus, s.v.).
Tuli: bg. *Tule*. Cf. şi *Tul(l)ea* (v. mai sus s.v.).
Tulică: *Tuli* sau (şi) *Tul(l)ea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Tuligă: acelaşi cu numele precedent.
Tulin: bg. *Tulin*.
Tulipant: ung. *tulipánt* „lalea".
Tullip: lat. *tulipa* „lalea". Cf. şi rom. *tulipan* „lalea".
Tulliu: lat. *Tulius*.
Tulnea: cf. *tulnic* „zăpăcit".
Tulpan: *tulpan* „muselină; broboadă de pînză fină".
Tuluc: *tuluc* „junc".
Tuluca: acelaşi cu numele următor.
Tulucă: *tulucă* „femininul" lui *tuluc* (v. mai sus, s.v. *Tuluc*).
Tulucescu < *Tuluc(ă)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Tuluceşti*.
Tulugea: *tulug* „strujan", cu suf. *-ea*.
Tulumbă: *tulumbă* „pompă de incendiu".
Tuluş: *Tul(l)ea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uş*.

Tumagianian: arm. (după partea finală); cf. gr. *Tumazani(s)*.
Tumaş: cf. *Tamaş* (v. mai sus, s.v.).
Tumurug: *tumurug* „stîlp gros, de lemn".
Tun(u): *tun*. Cf. *Puşcă* (v. la *P*, s.v.). Cf. totuşi bg. *Tuno*.
Tunar(i)u: *tunar*. Cf. n. top. *Tunari*.
Tunasciuc: ucr.
Tunaşcu: *Tun(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aşcu*.
Tunăreanu < n. top. *Tunari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Tundea: gr. *Tunda(s)*, cu suf. *-ea*.
Tunea: *Tun(u)*, cu suf. *-ea*. Cf. şi gr. *Tuni(s)*.
Tunele: *Tun(u)* sau (şi) *Tunea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eli* (*Bull. lingu*, VI, p. 144 urm.).
Tunescu < *Tun(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Tungu: gr. *Tongos*, *Tongu*.
Tuns(u): *tuns*. Cf. n. top. *Tunşi*.
Tunschi: cf., pt. temă, bg. *Tuno*.
Tunsei: *Tuns(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Tunsoiu: *Tuns(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Tunusli(u): tc. *tunusli* „tunisian".
Tupac: tc. *topak* „cocoloş (de unt, de aluat etc.)" sau (şi) pol. *Tupak*.
Tupan: cf. bg. *Tupanski*.
Tupangiu: cf. bg. *Tupanğijski*.
Tupariu: gr. *Tupari*; cf. şi bg. *Tuparev*.
Tupăduş: cf., pt. temă, gr. *Tupadaki(s)*.
Tupăl: cf. pol. *Tupalski*.
Tupiluş: *tupiluş* „pe furiş".
Tupiţa: acelaşi cu numele următor.
Tupiţă: gr. *Tupitsis*.
Tupu: cf. pol. *Tupak*.
Tur(u): gr. *Turos*, *Turu*. Cf. şi pol. *Tur*.
Tura: gr. *Tura*.
Turac: acelaşi cu *Tureac(u)* (v. mai jos s.v.). Ar putea fi şi un derivat, cu suf. *-ac*, de la *Tur(u)* sau (şi) *Tura* (v. mai sus, s.v.).
Turache: gr. *Toraki(s)*.
Turba: *turbă* „turbare".
Turboacă: *turbă* sau (şi) *Turba* (v. numele precedent), cu suf. *-oacă*, fem. lui *-oc*.
Turbata: femininul numelui următor. Cf. n. top. *Turbata*.
Turbatu: *turbat*. Cf. n. top. *Turbatul*, *Turbaţi*.
Turbăceanu < n. top. *Turbaţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Turbeţeanu < n. top. *Turbaţi*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Turbincă: *turbincă*, creaţie a lui Creangă, avînd la bază *torbă* (< rus. *torba*) „traistă".
Turbula: probabil, *turbula* (pt. *turbura*), cu *r* din ultima silabă prefăcut în *l* prin disimilaţie la *r* din prima silabă.
Turbureanu < n. top. *Turburea*. Cf. *Tulbureanu*.
Turburi: *turbure*.

Turburică: *Turburi* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică.*

Turbuț: *Turba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Turc(u): *turc.*

Turcan(u): *Turc(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*

Turcaș(iu): *turc* sau (și) *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-aș.*

Turceac: ucr. *Turčak.*

Turceanu < n. top. *Turceni.*

Turcescu < *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Turcești.*

Turchievici: pol. *Turkiewicz.*

Turchin: bg. *Turkin.*

Turchină: „femininul" numelui precedent. Ar putea fi și *turchină*, variantă regională a lui *turpină* (< *tulpină).*

Turciac: același cu *Turceac* (v. mai sus, s.v.).

Turcilă: *turc(u)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *a se turci*, cu suf. *-ilă.*

Turcin: *turc* sau (și) *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.* Cf. n. top. *Turcinești* și *Turcina.*

Turcitu: *turcit.* Cf. n. top. *Turciți.*

Turcoi(u): *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Turcoianu < n. top. *Turcoaia*, cu suf. *-anu.*

Turcoman: același cu *Turcuman* (v. mai jos, s.v.).

Turculeanu: *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(ul)eanu.*

Turculescu < *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Turculeț: *turc*, cu suf. diminutival compus *-uleț.* După Scriban, are („rar") și sensul de „stigleț".

Turcuman: ucr. *Turkuman.*

Turcuș: *turc*, cu suf. diminutival *-uș.*

Turcuț: *Turc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț.*

Turda: cf. n. top. *Turda* (Ardeal).

Turdășan < n. top. *Turdaș* (Ardeal), cu suf. *-an.*

Turdea: *Turda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*

Turdean(u) < n. top. *Turda*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Turea: *Tur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.* Cf. și gr. *Turi(s).*

Tureac(u): *tureac* „tureatcă". Cf. n. top. *Tureac* (Ardeal).

Tureanu < n. top. *Turea* (Ardeal),

Tureatcă: *tureatcă* „partea de la gleznă în sus a cismei

Turel: *Tur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*

Turenschi: același cu numele următor.

Tureschi: pol. *Turetski.*

Turescu < *Tur(u)* sau (și) *Turea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Turi: gr. *Turi(s).*

Turia: același cu *Turea* (v. mai sus, s.v.).

Turiac: același cu *Tureac(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Valea Turiacului.*

Turian(u) < n. top. *Turia*, cu suf. *-an(u).*

Turic: *Tur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic;* cf. și pol. *Turek.*

Turică: „femininul" numelui precedent.

Turiceanu < n. top. *Turcac* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Turiga: același cu numele următor.

Turigă: același cu *Turică.*

Turineli: cf., pt. temă, gr. *Turinos, Turinu.*

Turja: pol. *Turza.* Ar putea fi și un derivat regresiv de la *Turjanu* (v. numele următor).

Turjan : *turjan* = *strujan.*

Turjinschi: bg. *Turženski.*

Turlac(u): *turlac* „găgăuț"; „tînăr stricat sau prost"

Turlan: bg. *Turlanov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov.*

Turlaș: același cu *tîrlaș* „posesor de tîrlă, oier", format de la *turlă*, variantă a lui *tîrlă.*

Turlea: gr. *Turli(s).*

Turleanu : *Turlea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Cf. și gr. *Turlianos.*

Turlică: *Turlea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Turliu: gr. *Turlos*, cu suf. *-iu.*

Turliuc: ucr.

Turloaie: „femininul" numelui următor.

Turlui(u): cf., pt. temă, gr. *Turlos, Turlu.*

Turluianu: *Turlui(u)* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*

Turmacu: *turmac* „malac mai mare, junc de bivol"; (rar) „bondoc".

Turnavitu: gr. *Turnavitu.*

Turnea: gr. *Turni(s).*

Turneanu < n. top. *Turnu*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Turnescu < *Turnea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Turniliucă: *Turnilă* (< *Turnea* + *-ilă),* absent în fișierul meu, cu suf. *-ucă.*

Turoi: pol. *Toroj.*

Turoși: ung. *turós* „brînzos, ca brînza"; (fam.) „palid". Cf. și bg. *Toroš.* *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș.*

Turpan: variantă a lui *tulpan.*

Tursilă: cf., pt. temă, pol. *Turski.*

Turtan: cf. bg. *Turtanka*, femininul numelui de față.

Turtă: *turtă.*

Turtescu < *Turtă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*

Turtin: *Turtă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in.*

Turtiuc: ucr.

Turtoi(u) < *Turtă* (v. mai jos, s.v.). Cf. și *turtoi* „turtă de mălai cu grîu".

Turtoie: genitivul (cu *-i* absorbit de *e* precedent) al fem. lui *Turtoi(u).*

Turtoiescu < *Turtoi(u)* sau (și) *Turtoie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Turtucăreanu < n. top. *Turtucaia* (cu *-r-* epentetic, menit să evite un grup fonetic dificil), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Turture: *túrtur*, epitet al lui *mere*, deci totdeauna cu forma de plural spre a desemna o specie de mere.
Turtùrea: acelaşi cu numele următor; deplasarea accentului, curioasă.
Turtureà: variantă a lui *turturică* (v. mai jos, s.v.).
Turtureanu: *Turturea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Turturescu < *Turturea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Turtureşti.*
Turturică: *turturică.*
Turţă: cf. gr. *Turtsinakis.*
Turţudan: cf., pt. temă, numele precedent.
Turugă: *Tur(u)* (v. mai sus s.v.), cu suf. *-ugă* (variantă, rară, a lui *-ucă*).
Turzu: cf. pol. *Turza* şi ung. *turzó* „explorator".
Tus: „masculinul" numelui următor.
Tusă: gr. *Tus(s)a(s).*
Tusceac: ucr.
Tusciuc: ucr.
Tuşa: bg. *Tuša.* Ar putea fi, uneori, şi *tuşă*, hipocoristic de la *mătuşă.*
Tuşca: bg. *Tuška.*
Tuşcă: acelaşi cu numele precedent.
Tuşcu: bg. *Tuško.*
Tuşinschi: pol. *Tusziński.*
Tuta: „femininul" lui *Tutu* (v. mai jos, s.v.), care va fi existînd şi în bulgară. În orice caz, *tută*, adj., este femininul lui *tut.* Cf. şi *tută* „tureatcă; om prost sau ignorant".
Tutan < n. top. *Tuta* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Tută: acelaşi cu *Tuta* (v. mai sus, s.v.).
Tuteanu < n. top. *Tuta*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tutelcă: *Tutelea* (v. numele următor), cu suf. *-că* (< sl. *-ka*).
Tutelea: *Tuta* sau (şi) *Tutu* (v.s.v.), cu suf. *-eli* (*Bull. lingu.* VI, p. 144 urm.).
Tutelică: *Tutelea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică.*
Tutică: *Tuta* sau (şi) *Tutu* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*
Tutilescu < *Tutelea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Tutişor: *Tutu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival compus *-işor.*
Tutor: *Tuta* sau (şi) *Tutu* (v.s.v.), cu suf. *-or*, variantă extrem de rară a lui *-ar.*
Tutoş: *Tuta* sau (şi) *Tutu*, cu suf. *-oş.*
Tutovan(u): acelaşi cu numele următor.
Tutoveanu < n. top. *Tutova*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Tutu: bg. *Tuto.* Cf. şi *tut* „tont".
Tutuc: tc. *tutuk* „timid, sfios".
Tutuianu < n. top. *Totoi* (Ardeal), cu suf. *-anu.*
Tutulan: bg. *Tutul*, cu suf. *-an.*
Tutulea: bg. *Tutul*, cu suf. *-ea.*
Tutuluş: bg. *Tutul*, cu suf. dminutival *-uş.*
Tutun: *tutun.*
Tutunaru : *tutunar* „cel care cultivă sau vinde tutun". Cf. n. top. *Tutunarul.*
Tutunea: *Tutun* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Tutuniuc: ucr.
Tutuş: bg. *Tuto*, cu suf. *-uş.*
Tuţa: acelaşi cu numele următor.
Tuţă: hipocoristic de la *Mituţă* (v. la *M*, s.v.).
Tuţescu < *Tuţu* sau (şi) *Tuţă* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Tuţu(l): bg. *Tutso.* Cf. n. top. *Tuţu.*
Tuţulan: *Tuţu(l)* (v. numele precedent) cu suf. *-an.*
Tuţuleasa: *Tuţu(l)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă.*
Tuţurea: cf., pt. temă, gr. *Tutsi(s)*, *Tutsos.*
Tuzat: gr. *Tuzis*, cu suf. tot grecesc *-at(os).*
Tuzu: bg. *Tuzov*, cu lăsarea la o parte a suf. *-ov.*
Tvardovschi: pol. *Twardowski.*
Tzanovici: acelaşi cu *Ţanovici* (v. la *Ţ*, s.v.).
Tzăpirdea: acelaşi cu *Ţăpirdea* (v. la *Ţ*, s.v.).
Tzigara: gr. *Tsigara(s).*
Tzintzu: acelaşi cu *Ţinţu* (v. la *Ţ*, s.v.)..
Tzuicu: acelaşi cu *Ţuicu* (v. la *Ţ*, s.v.)
Tzucatos: gr. *Tsukatos.*
Tzukatos: acelaşi cu numele precedent.
Tzvetanovici: acelaşi cu *Ţvetanovici* (v. la *Ţ*, s.v.).

Ț

Țabară: gr. *Tsabara(s)*.
Țable: cf. ung. *tsobák* „măciucă, ghioagă".
Țabra: gr. *Tsabras*.
Țabrea: *Țabra* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Țacu: bg. *Tsako*. Cf. și it. *Zacco*.
Țagă: gr. *Tzaga*. Cf. n. top. *Țaga* (Ardeal).
Țaica: același cu numele următor.
Țaică: *țaică* „drojdie de bere".
Țaicu: același cu numele precedent. Cf. și bg. *Tsajko*.
Țaina: cf. bg. *Tsajno*, care va fi avînd alături un feminin *Tsajna*.
Țale(a): bg. *Tsala* sau (și) *Tsalo*, cu suf. *-ea*.
Țaligrădeanu: același cu *Țărigrădeanu* (v. mai jos, s.v.).
Țambală: *țambală*, variantă feminină a lui *țambal* „cimbal; citeră mare" (instrument muzical).
Țambolu: cf. bg. *Tsambov*. Ar putea fi și o variantă a lui *țambală* (v. numele precedent).
Țambric: cf. *țambricos* „supărăcios."
Țambriș: tema este aceeași cu a numelui precedent.
Țana: bg. *Tsana* sau (și) gr. *Tsana(s)*.
Țanachi: gr. *Tzanaki(s)*.
Țanc: *țanc* „numele a două obiecte folosite ca semn(al)". Ar putea fi și același cu *Țancu* (v. mai jos).
Țancoc: *Țanc(u)* (v.s.v.) cu suf. *-oc*.
Țancu: bg. *Tsanko*.
Țanculete: același cu *Țănculete* (v. mai jos, s.v.).
Țandără: *țandără* „sfărîmătură de sticlă, de porțelan, de lemn etc.". Cf. n. top. *Țandăra*.
Țandru: cf. numele precedent.
Țane(a): bg. *Tsane* sau (și) *Tsani*. Cf. și gr. *Tsani(s)*.
Țanga: gr. *Tsanga(s)*.
Țanovici: *Țanu* (< bg. *Tsano*) (v. mai jos, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Țanță: gr. *Tsantsas*. Cf. și *Țanțu* (v. mai jos, s.v.).
Țanțonu: cf., pt. temă, *Țanță* și *Țanțu* (v.s.v.).
Țanțoș: *țanțoș*.
Țanțu: același cu *Țînțu* (scris *Țânțu*) sau (și) gr. *Tzantzos*, *Tzantzu*.
Țanu: bg. *Tsano*. Cf. și gr. *Tzanos*, *Tzanu*.
Țapcalo: cf., pt. temă, bg. *Tsapkov*.
Țaplea: cf. pol. *Tsaplewski*.
Țapliuc: ucr.
Țapoș: *țapoș* (despre coarnele vitelor) „drept (în sus)".
Țapov: bg. *Tsapov* (< rom. *țap*).
Țapu: *țap*. Cf. și gr. *Tsapos*, *Tsapu*.
Țaranu: același cu *Țăranu* (v. mai departe, s.v.).
Țară: gr. *Tzara(s)*. Ar putea fi și *Țîră* (v. mai departe, s.v.) scris *Țâră*, fără semnul diacritic pe *â*.
Țarălungă: *țară lungă*.
Țarbă
Țarcă: *țarcă* „coțofană".
Țarev: bg. *Tsarev*.
Țari: gr. *Tzari(s)*.
Țarină: *țarină*.
Țarineanu < n. top. *Țarina* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Țariuc: ucr.
Țaroveanu: bg. *Tsarov(ski)*, cu suf. (antroponimic)*-eanu*.
Țarța: gr. *Tzartzos*, *Tzartzu* sau (și) *Tsartsi(s)*.
Țarțan: *țarțan*, variantă, absentă în dicționare, a lui *țarțam* „canaf, ciucur".
Țaru: gr. *Tzaros*, *Tzaru* sau (și) bg. *Tsaro*.
Țața: bg. *Tsatsa*.
Țațără: gr. *Tsatsaros*, *Tsatsaru*.
Țațomir: cf., pt. formație, sl. *Tatomir* (a cărui primă parte ar putea fi bg. *Tsatsa*, cf. mai sus *Țața*).
Țăbîrnac
Țăbucanu < n. top. *Țibucani*.
Țăfui: cf. gr. *Tsafos*, *Tsafu* și *Tsafa(s)*.
Țănculete: *Țancu* (v. mai sus, s.v.), cu suf.- *(l)ete*.
Țăndărău: formal, pare a fi singularul n. top. *Țăndărei*. În orice caz, tema este *țandără*.
Țăndăreanu < n. top. *Țăndărei*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Țăndărică: *țăndărică*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *țandără* (cf. mai sus, *Țandără*).
Țăndureanu: același cu *Țăndăreanu* (v. mai sus, s.v.).
Țăntă: *țăntă*, probabil, pentru *țintă*, variantă regională a lui *țintă*.
Țănțulescu: *Țanțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Țăpău: bg. *Tsapov* (tema este rom. *țap*).
Țăpîrdea: cf. gr. *Tzapardonis*.
Țăpîrlan: același cu *Țopîrlan* (v. mai departe, s.v.).

Țăpoiu < *Țapu* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi și *țăpoi* „furcă pentru fîn cu dinții de fier".
Țăpora: gr. *Tzapura, Tsapuras.*
Țăpordei: *Țăpîrdea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*
Țăpuc: *țăpuc*, diminutiv, absent în dicționare, de la *țap.*
Țăpuleasa: *Țapu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-(l)easă*, deci „soția lui Țapu".
Țăpureanu: *Țipura* (v. mai departe, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Țăpuș: variantă (?) masculină a lui *țăpușă* (v. numele următor).
Țăpușă: *țăpușă*, variantă regională a lui *țepușă*, diminutiv al lui *țeapă.*
Țăpușoru: *țăpușor*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *țap.*
Țăran(u): *țăran.* Cf. și pol. *Tsaran.*
Țărănașu: *țărănaș*, diminutiv, absent în dicționare, a lui *țăran.*
Țărăneanu < n. top. *Țarina* (Ardeal) sau (și) *Țăran(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Țărăngoiu: cf. gr. *Tserengunis.*
Țărărescu: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Țărănescu* < *Țăran(u)* (v. mai sus, s.v.).
Țărău: bg. *Tsarov.*
Țărcuș: *țarcă* sau (și) *Țarcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș.*
Țărigrădeanu < n. top. *Țarigrad (=Constantinopole)*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Țărîndă
Țărlungeanu: *Țarălungă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Țărmure: *țărmure*, variantă a lui *țărm.*
Țărnă: *țărnă*, variantă regională a lui *țărînă.*
Țărnea: *Țărnă* (v. numele precedent) sau (și) *țăr(i)nă*, cu suf. *-ea.*
Țăroiu: *Țaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Țărțăleanu < n. top. *Țărțăl*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Țăruleanu: *Țaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *(l)-eanu.*
Țărulescu < *Țaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Țăruș: *țăruș* „par mic înfipt în pămînt".
Țăuleanu < n. top. *Țiu*, cu suf. (toponimic) *-(l)eanu.*
Țeanovici: tema este aceeași cu *Țanu* (v. mai sus, s.v.); *e* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*. Pentru rest, cf. bg. *Tsanov(ski).*
Țebeș: cf. n. top. *Țebea* (< ung. *Czebe*) (Ardeal), cu suf. *-eș.*
Țecheră: cf. gr. *Tsekeri(s).*
Țecoș: *Ticu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oș.*
Țecov: bg. *Tsekov.*
Țecu: bg. *Tseko.* Cf. și gr. *Tsekos, Tseku.*
Țecuraș: cf. gr. *Tsekuras.*
Țega: gr. *Tsega(s), Tzega(s).*
Țegne

Țeicu: același cu *Țecu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și *Țaicu* (v. mai sus, s.v.).
Țeicoș: același cu *Țecoș* (v. mai sus, s.v.).
Țelea: bg. *Tsele.* Cf. și rus. *Tselja.*
Țeligrădeanu: același cu *Țărigrădeanu* (v. mai sus, s.v.).
Țelină: *țelină.*
Țenchea: bg. *Tsenko*, cu suf. *-ea.*
Țene(a): bg. *Țsene.*
Țenescu > *Țènè(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Țeno: bg. *Tseno.*
Țenov: bg. *Tsenov.*
Țenovici: bg. *Tsenovič.*
Țentea: gr. *Tsenta(s)*, cu suf. *-ea.*
Țenț: ung. *Tsentsi*, hipocoristic de la *Vintsents (= Vincentius).*
Țențulescu < *Țenț* (v. numele precedent), cu suf. *-(ul)escu.*
Țepeanu < n. top. *Țepu* sau (și) *Țepa*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Țepelea: *țeapă*, cu suf. *-eli* (*Bull. lingu.* VI, p. 144 și urm.).
Țepeluș: *Țepelea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uș.*
Țepelușe: „femininul" numelui precedent (cu *-e* < *ă*, din cauza pronunțării „moale" a lui *ș*; cf. *mătușe*).
Țepenea: *țeapăn* „robust, zdravăn, rezistent" sau (și) *Țeapănu* (absent în fișierul meu), cu suf. *-ea.*
Țepeneag: cf. gr. *Tsepeneka.*
Țepeneu: cf. *Țepenea* (v. mai sus, s.v.), al cărui „masculin" pare a fi numele de față".
Țepeș: numele cunoscutului domn al Munteniei, dat unui copil din dorința de a-i meni o dezvoltare excepțională.
Țepeșeanu < n. top. *Țepeșeni.*
Țepordei: același cu *Țăpordei* (v. mai sus, s.v.).
Țeposu: *țepos.*
Țepuc: *țăpuc*, diminutiv al lui *țap* (cu *ă* > *e* din cauză pronunțării „moale" a lui *ț*).
Țepuș(u): *țăpuș* (variantă regională) „un instrument rotund cu care se fac găurile la opinci".
Țepușa: *țepușă.*
Țerbea: gr. *Tserbis.*
Țerea: ung. *tsere* „tufiș".
Țernea: ung. *tserna* „tort, ață toarsă, fire".
Țerra: cf. gr. *Tzeras.*
Țestea: *țeastă*, cu suf. *-ea.*
Țețcu: cf. bg. *Tsetska*, alături de care va fi existînd un „masculin" *Tsetsko.*
Țețica: bg. *Tsetska* (v. numele precedent) sau (și) *Țețu* (v. numele următor), cu suf. diminutival *-ică.*
Țețu: gr. *Tzetzos, Tzetzu* sau (și) bg. *Tsetsa.*
Țeveanu: gr. *Tzeva(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Tema ar putea fi și *țeavă.*
Țevelei: cf. gr. *Tzevelakis, Tzeveleka(s)* etc.
Țezir
Țiba: pol. *Tsiba.*

Ţibea: *Ţiba* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*

Ţibenschi: tema este *ţib-*, ca la numele precedente, iar restul ne trimite la un antroponim polonez.

Ţibichi: cf. ung. *tsibik* „ibis" (pasărea).

Ţibîrnă

Ţibîrnea: *Ţibîrnă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Ţiboc: pol. *Tsebo*, cu suf. *-oc.*

Ţiboca: „femininul" numelui precedent.

Ţibrea: bg. *Tsibre.*

Ţibu: „masculinul" lui *Ţiba* (v. mai sus, s.v.).

Ţibulea: pol. *Tsebula*, cu suf. *-ea* sau (şi) *Ţibu* (v. numele precedent), cu suf. *-ule(a).*

Ţibuleac: pol. *Tsebulak* (cu *-ak* > *eac*, sufix specific ucrainean).

Ţibuleanu: *Ţibulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Ar putea fi şi acelaşi cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit sufixul originar prin unul românesc.

Ţic(u): bg. *Tsiko.*

Ţica: bg. *Tsika* sau (şi) gr. *Tzika(s).*

Ţicală: cf. bg. *Tsikalov.*

Ţicăloiu: *Ţicală* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu.*

Ţicău: bg. *Tsikov.* Cf. n. top. *Ţicău* (Maramureş şi un cartier la Iaşi) şi *Ţicăul.*

Ţichindeal: n. top. ung. *Tsékendál* (Ardeal).

Ţichindeleanu < n. top. *Ţichindeal* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Ţiclău: cf. gr. *Ţsiklos, Tsiklu.*

Ţicleanu < n. top. *Ţicleni.*

Ţiclete: gr. *Tsikli(s)*, cu suf. *-ete.* Cf. totuşi şi *Ţiglete* (v. mai jos, s.v.).

Ţico: bg. *Tsiko.* Cf. şi *Ţic(u)* (v. mai sus, s.v.).

Ţiculeacu: *Ţic(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(l)jak.*

Ţiculescu < *Ţicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*

Ţicuş: *Ţic(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uş.*

Ţidulă: *ţidulă* „chitanţă, adeverinţă".

Ţifea: gr. *Tzifa(s)*, cu suf. *-ea.*

Ţifescu < *Ţifea* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Ţifeşti.*

Ţifiu: gr. *Tzifi(s)*, cu suf. *-iu* (în ipoteza că acest nume e trisilabic).

Ţiflea: gr. *Tsifli(s).* Cf. şi n. top. *Ţiflea*, pe care, în *Top. rom.*, p. 41 l-am pus alături, ca sinonim, de *Piscul* ş.a.

Ţifra: *ţifră* = *cifră.* Cf. şi gr. *Tzifra(s).*

Ţifrea: *Ţifra* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Ţiganca: *ţigancă.* Cf. n. top. *Ţiganca.*

Ţiganeea: *Ţiganu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-cea.* Cf. şi bg. *Tsigančev.*

Ţiganceş: *ţigancă* sau (şi) *Ţiganca* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-eş.*

Ţiganea: *Ţiganu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*

Ţiganici: *Ţiganu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*

Ţiganiuc: ucr.

Ţiganu: *ţigan.*

Ţigara: acelaşi cu *Ţigară* (v. mai jos, s.v.). Accentuat pe *-a*, este gr. *Tsigara(s).*

Ţigaran(u): acelaşi cu *Ţigăran* (v. mai jos, s.v.).

Ţigară: *ţigară.* Cf. şi *Ţigara* (v. mai sus, s.v.).

Ţigaret: *ţigaret(ă).*

Ţigăieru: derivat, probabil, cu suf. *-(i)er*, variantă a lui *-(i)ar*, de la adj. *ţigai(e) (berbec ţigai, oaie ţigaie)* şi cu sensul, cred, de „proprietar sau crescător de oi ţigăi".

Ţigănaş(u): *ţigănaş*, diminutiv, absent în dicţionare, al lui *ţigan* . Cf. n. top. *Ţigănaşul, Ţigănaşi.*

Ţigănaşeanu < n. top. *Ţigănaşi*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Ţigănaşi: acelaşi cu *Ţigănaş(u)* (v. mai sus, s.v.); *-i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş*. Ar putea fi (şi) acelaşi cu n. top. *Ţigănaşi.*

Ţigănescu < *Ţiganu* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *ţigan.* Cf. n. top. *Ţigăneşti.*

Ţigănilă: *Ţigan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă.*

Ţigănoiu: *Ţigan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*

Ţigănuş(i): *Ţigan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uş; -i* arată pronunţarea „moale" a lui *ş.*

Ţigăran < n. top. *Ţigăreni* (Ardeal); acelaşi cu *Ţigărean* (v. mai jos, s.v.).

Ţigără: acelaşi cu *Ţigara* (v. mai sus, s.v.), cu accentul pe prima silabă. Cf. n. top. *Ţigira.*

Ţigărean < n. top. *Ţigăreni* (Ardeal). Cf. şi *Ţigaran, Ţigăran* (v. mai sus, s.v.).

Ţigău: bg. *Tsigov.* Cf. şi *Ţicău* (v. mai sus, s.v.).

Ţighiliu: pol. *Tsegielski*, căruia i s-a înlocuit suf. *-ski* prin *-iu.*

Ţiglaru: *ţiglar*, absent în dicţionare, „cel care face sau vinde ţigle".

Ţiglă: *ţiglă.*

Ţiglea: *Ţiglă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Ţiglete: *Ţiglea* sau (şi) *Ţiglă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ete.*

Ţigliş: *Ţiglă* sau (şi) *Ţiglea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iş.*

Ţigoi(u): bg. *Tsigo*, cu suf. *-oi.*

Ţihlă: *ţihlă*, variantă a lui *sihlă*, „desiş într-o pădure".

Ţilea: *Ţili* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea.*

Ţileanu: *Ţilea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.* Ar putea fi şi < n. top. *Ţela* (Ardeal). Cf. şi gr. *Tzilianos, Tzilianu.*

Ţilenschi: acelaşi cu *Ţilinschi* (v. mai jos, s.v.).

Ţili: bg. *Ţile* sau (şi) gr. *Tsilis.*

Ţilică: *Ţili* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*. Cf. şi gr. *Tsilika(s)*.
Ţilimp(e)a: cf. gr. *Tsilimpi(s)*.
Ţilinschi: pol. *Tselinski*.
Ţilivea: gr. *Tsilivi(s)*.
Ţimbalschi: pol. *Tsembalski*.
Ţimbaluc: ucr. *Tsymbalúk*.
Ţimiraş: v. rom. *ţimiraş* „curier poştal cu coif ornat cu ţimir".
Ţimonea: gr. *Tsimon*, cu suf. *-ea*.
Ţimpău: cf., pt. temă, numele următor. Acelaşi cu *Ţimpău* (v. mai departe, s.v.).
Ţimpea: gr. *Tsimpi(s)*.
Ţimpoc: variantă masculină, absentă în dicţionare, a lui *ţimpoacă* „oţet".
Ţimpu: gr. *Tsimpos*, *Tsimpu*.
Ţimu: gr. *Tsimos*, *Tsimu*.
Ţimurlea
Ţinbală: *ţimbală*, variantă a lui *ţambal(ă)* (v. mai sus, s.v.).
Ţinc: *ţinc* „copil mic" sau (şi) gr. *Tsinkos*, *Tsinku*. Cf. şi *Ţincu* (v. mai departe, s.v.). Cf. şi germ. *Zink*.
Ţincă: femininul numelui precedent.
Ţincău: variantă, cred, a lui *ţingău* „băietan, mucos".
Ţinchel: cf. pol. *Tsengel*.
Ţinclete: acelaşi cu *Ţinculete* (v. mai jos, s.v.).
Ţincoca: *Ţinc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ocă*, fem. lui *-oc*. Surprinde nediftongarea lui *o*, care este, cred, produsul unui act de voinţă din partea posesorului acestui nume.
Ţinculescu < *Ţinc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Ţinculete: *Ţinc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)ete*.
Ţinescu < *Ţinu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ţino: bg. *Tsinov*. Cf. şi *Ţinu* (v. mai jos, s.v.).
Ţint: gr. *Tsintos*, *Tsintu*.
Ţintar(iu): *ţintar* „un joc în doi, cu bobi sau discuri".
Ţintaru: acelaşi cu numele precedent.
Ţintaş: *ţintaş* „om care ţinteşte bine".
Ţintă: *ţintă*.
Ţintea: *ţintă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea* Cf. n. top. *Ţintea*.
Ţintescu < *Ţintă* sau (şi) *Ţintea* (v. numele precedente). Cf. n. top. *Ţinteşti*.
Ţinteşanu < *Ţinteş* (< *ţintă*), absent în fişierul meu, dar apare în DO, cu suf. *-(e)anu*.
Ţintilă: *(a) ţinti*, cu suf. *-ilă*.
Ţintoş: *ţintă* sau (şi) *Ţintă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *óş*.
Ţinţaş: *Ţinţu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-aş*.
Ţinţăreanu: acelaşi cu *Ţinţăreanu* (v. mai departe, s.v.).
Ţinţilă: *Ţinţu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ilă*.
Ţinu: gr. *Tsinos*, *Tsinu* sau (şi) bg. *Tsino*.
Ţinuca: *Ţinu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ucă*.
Ţipa: gr. *Tsipa(s)*. Cf. şi *Ţipă* (v. mai jos, s.v.).
Ţipan: *Ţipa* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Ţipache: gr. *Tsipaki(s)*.
Ţipă: acelaşi cu *Ţipa* (v. mai sus, s.v.). Cf. şi *Ţipă* (v. mai jos, s.v.).
Ţipărescu < n. top. *Ţipăreşti*. Poate fi şi un derivat de la *Ţipar(u)*, absent în fişierul meu, dar existent în DO.
Ţipei: *Ţipă* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Ţipu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ei*.
Ţipişcă: *ţipă* „fluier de soc sau de plumb", cu suf. diminutival *-işcă*.
Ţiplea: *ţiplă* „membrană, pelijă (folosită la învelirea unor obiecte)" sau (şi) *Ţiplă*, absent în fişierul meu, cu suf. *-ea*.
Ţiplică: *Ţiplea* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*. Scriban înregistrează diminutivul *ţiplică*.
Ţipoaia: *Ţipa* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Ţipu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oaie* („soţia respectivilor bărbaţi").
Ţipordei: cf. gr. *Tsipuridis*.
Ţiprigan
Ţipu: gr. *Tsipos*, *Tsipu*.
Ţipura: gr. *Tsipura(s)*.
Ţipurlea: gr. *Tsipurlis*.
Ţira: gr. *Tzira(s)* sau (şi) rus. *Tsira*. Cf. şi *Ţiră* (v. mai departe, s.v.).
Ţirău: acelaşi cu *Ţirău* (v. mai jos).
Ţirbina: gr. *Tzerbini(s)*, *Tzerbinos*, *Tzerbinu*.
Ţirca: cf. bg. *Tsirko*, al cărui feminin, absent în sursele mele, este numele de faţă.
Ţircă: acelaşi cu numele precedent.
Ţirdă: cf. gr. *Tsiridaki(s)*, care a putut deveni rom. *Ţirdache* (absent în fişierul meu) şi, prin derivaţie regresivă, *Ţirda*.
Ţirdea: *Ţirdă* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Ţirdel: *Ţirdă* sau (şi) *Ţirdea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el*.
Ţirea: *Ţira* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*. Ar putea fi şi gr. *Tsiri(s)*.
Ţirlac: *Ţirea* (v. numele precedent) sau (şi) *Ţiru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ac*.
Ţirioiu: *Ţirea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Ţirioiul*.
Ţiripa: cf. gr. *Tsirepa(s)*.
Ţirlea: gr. *Tsirli(s)*.
Ţiroiu < *Ţiru* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.
Ţiru: gr. *Tsiros*, *Tsiru*.
Ţiruică: *Ţiru* (v. numele precedent), cu suf. diminutival compus *-uică*.
Ţirulescu < *Ţiru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Ţitea: gr. *Tsita(s)*, cu suf. *-ea*.
Ţiţa: gr. *Tsitsa(s)*.

Țițaică: *Ția* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ică*.
Ției(u): *ției*.
Țițeica: același cu numele următor.
Țițeică: *țițeică* „un fel de leagăn". Cf. n. top. *Țițeică*.
Țițescu < *Ția* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Țițești*.
Țițilea: gr. *Tsitsilia(s)*. Cf. și bg. *Tsitsilija*.
Țițina: același cu *Țițină* (v. mai jos, s.v.).
Țițirică: gr. *Tsitsirikos, Tsitsiriku*.
Țițirigă: același cu numele precedent.
Țiu: *țiu* „un fel de tîrnăcop". Cf. și gr. *Tsios*. Cf. n. top. *Țiul*.
Țiucă: *Țiu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-ucă*.
Țiulescu < *Țiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Țiulete: *Țiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)ete*.
Țiulică: *Țiu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival compus *-ulică*.
Țiura: gr. *Tizura(s)*.
Țivlea: *(a) țivli* „a țipa (despre păsări)"; „a protesta, a bodogăni", cu suf. *-ea*. Cf. și gr. *Tsivles*.
Țibînă
Țibîrnă: cf., pt. temă, bg. *Tsibăr*.
Țimbalariu: *țimbălar* „cîntăreț din țimbală", sinonim cu *țambalagiu*, absent în dicționare.
Țimboiu: cf., pt. temă, *Țimpu* (v. mai jos, s.v.).
Țimbrie: *țimbră* „podoabă", cu suf. *-ie*. Ar putea fi și o variantă a lui *simbrie*.
Țimpău: *țimp* (v. mai jos, s.v. *Țimpu*), cu suf. *-ău*. Cf. și *Țimpău* (v. mai sus, s.v.).
Țimpor: cf. *țimpurug*, variantă a lui *țumburuc* „un fel de gămălie". Tema variantei este *țimpur*, identic aproape cu numele în discuție.
Țimpu: *țimp* „but, ciozvîrtă".
Țincu: *țînc* „copil mic".
Țînteș: același cu *Ținteș* (v. mai sus, s.v. *Țintesanu*).
Țînțareanu: același cu *Țînțăreanu* (v. mai jos, s.v.).
Țînțaru: *țînțar*. Cf. n. top. *Țînțarul*.
Țînțăreanu < n. top. *Țînțarul* sau (și) *Țînțari, Țînțăreni*.
Țînțărescu < *Țînțaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Țînțu: gr. *Tsintzos, Tsintzu*. Cf. și *Țanțu* (v. mai sus, s.v.).
Țîpă: *țîpă* „fluier (din lemn de salcie sau din plumb). Cf. și *Țipă* (v. mai sus, s.v.).
Țîr(u): *țîr* (fig.) „om foarte slab, foarte subțire".
Țîra: același cu numele următor.
Țîră: același cu *Țira*. Ar putea fi și *țîră* „puțin, oleacă".
Țîrău: *țîrău* „șipot".
Țîrcă: același cu *Țircă* (v. mai sus, s.v.).
Țîrcomnicu: *țîrcomnic*, variantă a lui *țîrcovnic* (v. numele următor).
Țîrcovnicu: *țîrcovnic*.
Țîrdă: același cu *Țirdă* (v. mai sus, s.v.).
Țîrdea: același cu *Țirdea* (v. mai sus, s.v.).
Țîrdei: *Țîrdă* sau (și) *Țîrdea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*.
Țîrdel: același cu *Țirdel* (v. mai sus, s.v.).
Țîrei: *Țîr(u)* sau (și) *Țîră* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei*. Ar putea fi și genitivul lui *Țîră*, în cazul cînd e accentuat pe prima silabă.
Țîriianu < n. top. *Țîrioi*, cu suf. *-anu*.
Țîrlea: același cu *Țirlea* (v. mai sus, s.v.).
Țîrlescu < *Țîrlea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Țîrloiu: *țîrloi*, variantă, absentă în dicționare, a lui *țurloi* „fluierul piciorului" sau (și) *țîrloi* „ciocîrlie".
Țîrnovici: tema este s.cr. *tsrn* „negru"; cf. și bg. *Tsărnov*.
Țîrucă: diminutiv, absent în dicționare, al lui *țîră* (v. mai sus, s.v. *Țîră*).
Țîrulescu < *Țîr(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Țîștea: *țîști!*, variantă a lui *țuști!*, onomatopeic, imită zgomotul făcut de cineva care pornește brusc și repede dintr-un loc oarecare), cu suf. *-ea*.
Țîț(u): gr. *Tsitsos, Tsitsu*. Cf. n. top. *Țîțul*.
Țîțaniș: gr. *Tsitsanis*.
Țîțînă: *țîțînă* „balamaua ușii".
Țîțircă: cf. bg. *Tsărtsaro* și *Țițircă* (v. mai sus, s.v.).
Țoașcă: *țoașcă*, variantă a lui *țoșcă* „torbă, traistă".
Țoca: bg. *Tsoka* sau (și) gr. *Tzoka(s)*.
Țoco: bg. *Tsoko*.
Țocu: același cu numele precedent.
Țoculescu < *Țocu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Țofei: bg. *Tsofa* sau (și) ung. *tsoff* „coadă, cosiță", cu suf. *-ei*.
Țoghină: cf., pt. temă, numele următor.
Țogoe: tema pare a fi *Țogu*, absent în fișierul meu, pt. care cf. tema gr. *Tsogopulos*.
Țogoaie: *Țogu* (v. numele precedent), cu suf. fem. *-oaie* (aici avem genitivul *Țogoaiei*, cu *-i* absorbit de *e* precedent).
Țoiu: bg. *Tsojo*; cf. și *țoi* „păhăruț (pt. rachiu sau țuică)".
Țola: bg. *Tsola*.
Țolaș: *Țola* (v. numele precedent), cu suf. *-aș*.
Țolca: bg. *Tsolka*.
Țoldan: it. *Zoldán*.
Țole(a): *Țola* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-e(a)*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. *-e(a)* de la *țol* „covor țărănesc". Cf. și gr. *Tsoli(s)*.
Țolescu < *Țola* sau (și) *Țole(a)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Țolești*.
Țombrea: *Țombru*, dat de *DO*, p. 395 (explicat din ung.), cu suf. *-ea*.

Țonc(u): bg. *Tsonko*.
Țondroni: cf. ung. *tsandra* „zdrențăros" sau (și) *țundră* (v. mai departe, s.v. *Țundrea*), cu suf. băn. *-oń*.
Țone(a): bg. *Tsone*.
Țonescu < *Țone(a)* (v. numele precedent) sau (și) *Țoni* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Țoni: gr. *Tsoni(s)*. Cf. și bg. *Tsoni*.
Țoniș: *Țone(a)* sau (și) *Țoni* (v. numele precedent), cu suf. *-iș*.
Țopa: *țoapă* (cu *o* pt. *oa* spre a evita asociația de idei).
Țopan: *țopan* „țopîrlan"; cf. și gr. *Tsopanos, Tsopanu*.
Țopescu < *Țopa* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Țopîrdea: același cu *Țăpîrdea* (v. mai sus, s.v.).
Țopîrlan: *țopîrlan* „om necioplit, țoapă".
Țopîrnac
Țoropoc: *țoropoc* (adv.) „de-odată, poponeț".
Țoțan: gr. *Tsotsani(s)*.
Țoția: cf. gr. *Tsotsis* și *Țoță*, dat de *DO*, p. 399, care-l explică din *țoță* „claie de snopi".
Țoțoc: tema este aceeași ca a numelui precedent, cu suf. *-oc*.
Țoțoi: gr. *Tsotsos, Tsotsu*, cu suf. *-oi*. Cf. n. top. *Țoțoi*.
Țovaru: bg. *Tsovarov*.
Țovîrnac
Țubluc
Țubucanu < n. top. *Țibucani*.
Țuca: bg. *Tsuka* sau (și) gr. *Tzuka(s)*.
Țucanov: bg. *Tsukanov*.
Țucanovici: *Țucanov* (v. numele precedent), cu suf. *-(ov)ič*.
Țucă: același cu *Țuca* (v. mai sus, s.v.).
Țuchel: germ.
Țunchendrea
Țuchiluș: *Țuchel* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș*.
Țucră: ung. *tsukor* „zahăr". Scriban, s.v., îl dă ca nume al unui joc copilăresc (îl compară cu *țurcă*).
Țucu: bg. *Tsuko*.
Țuculescu < *Țucu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Țudic: pol. *Tsudek*.
Țugudău: cf. gr. *Tzogadaros*.
Țugui(u): *țugui* „vîrf, proeminență".
Țugulea: *Țugui* (v. numele precedent), cu suf. *-ule(a)*. Cf. n. top. *Țugulea*.
Țugurlan: după *DO*, p. 399, *țugur* (din limbajul copiilor), cu suf. *-lan*. Cf. și tema *țog-* (v. mai sus, s.v. *Țogoaie*), cu suf. compus *-îrlan*. Cf. și n. top. *Țugurești*.
Țuhașu: cf. gr. *Tsohas*.
Țuică: *țuică*.
Țuicu: cf., pt. temă, *Țuiu* (v. mai jos, s.v.).
Țuineac: ucr.
Țuiu: gr. *Tsuis*.
Țulescu: bg. *Tsula* sau (și) gr. *Tsulos*, *Tsulu*, cu suf. *-escu*. Cf. și *Țolescu* (v. mai sus, s.v.).
Țuluc: *țuluc* „cîrlionț, moț, ciuf".
Țuluca: același cu numele următor. Cf. și gr. *Tzulukas*.
Țulucă: „femininul" lui *Țuluc* (v. mai sus, s.v.).
Țulufidu: gr. *Tsulufidis*.
Țundrea: *țundră* „sarică", cu suf. *-ea*.
Țunduc: cf., pt. temă, gr. *Tsundos, Tsundu*.
Țunescu: bg. *Tsuna* sau (și) *Tsunju*, cu suf. *-escu*. Ar putea fi și același cu *Țonescu* (v. mai sus, s.v.).
Țupa: gr. *Tsupa(s)*.
Țupea: *Țupa* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Țupu: gr. *Tsupos*.
Țura: bg. *Tsura*.
Țurai: *Țura*, pare a fi un toponim unguresc, neidentificat de mine, iar *-i* este sufixul care arată originea locală a oamenilor. Cf. și caucazian *Tsiraj*.
Țurca: același cu *Țurcă* (v. mai jos, s.v.). Cf. și gr. *Tsurkas*.
Țurcan(u): *țurcan* (adj.) „cu lînă creață, destul de lungă și moale".
Țurcanașu: *Țurcan(u)* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-aș*.
Țurcanovici: *Țurcan(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*. Cf. și bg. *Tsurkan(ov)*.
Țurcaș: *țurcă* sau (și) *Țurcă* (v. numele următor), cu suf. *-aș*.
Țurcă: *țurcă* „un joc copilăresc".
Țurcăneanu < n. top. *Țurcani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Țurea: *Țuru* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Tsure, Tsuri*.
Țureanu: *Țurea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Țurlan: același, semantic (cf. sufixul, tot augmentativ), cu *Țurloi* (v. mai jos).
Țurlea: *țurlă*, absent în dicționare, derivat regresiv de la *țurloi* (v. mai jos, s.v. *Țurloi*), cu suf. *-ea*. Cf. și gr. *Tsurlas*.
Țurlescu < *Țurlea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Țurloi(u): *țurloi* „fluierul piciorului".
Țurlui(u): *țurlui*, variantă a lui *țurloi* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Țurluiul*.
Țurnă: cf. gr. *Tsurnos*.
Țurnescu < *Țurnă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Țuru: gr. *Tsuros, Tsuru* sau (și) bg. *Tsuro*.
Țuruc: *Țuru* (v. numele precedent), cu suf. *-uc*.
Țușbei
Țușcu: *țușc* (adj.) „(despre unele oi) mic, prost (înrudit cu oile țurcane)".
Țușter
Țușterea: *Țușter* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Țuță: bg. *Tsutsa*.
Țuțescu < *Țuțu* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Țuță* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Țuțoianu: același cu *Țuțuianu* (v. mai jos, s.v.).

Țuțu: gr. *Tsutsos, Tsutsu* sau (și) bg. *Tsutso.*

Țuțugan: tema este identică cu numele precedent, iar *-ugan* ar fi un sufix compus, cf. *-igan* (Pascu, p. 297).

Țuțui: *țuțui* „ţugui" (v. mai sus, s.v. *Țugui*).

Țuțuianu: *țuțuian* „cioban din regiunea Sibiului". Cf. n. top. *Țuțuieni.*

Țuțulan: *Țuțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-lan.*

Țuțulea: *Țuțu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a).* Cf. și gr. *Tsutsuli(s).*

Țuțuleasa: *Țuțu* sau (și) *Țuțulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-easă.*

Țuțuman: bg. *Tsutsumanov, Tsutsumanski,* cu lăsarea la o parte a sufixelor.

Țuțuraș: *țuțur* „ciucur de lemn prin care se scurge apa din izvor", cu suf. *-aș.*

Țuțurea: *țuțur* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*

Țuțurean < n. top. *Țuțurul* sau (și) *Țuțora,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*

Țuțurigă: *țuțur* (v. mai sus, s.v. *Țuțuraș*), cu suf. *-igă,* variantă a lui *-ică.*

Țuțurman: *țuțur* (v. mai sus, s.v. *Țuțuraș*), cu suf. *-man.*

Țuțurugă: *țuțur* (v. mai sus, s.v. *Țuțuraș*), cu suf. *-ugă,* variantă a lui *-ucă.*

Țvetcov: bg. *Tsvetkov.*

Țvîntarnăi: ucr. *tsvintarnij* „de cimitir"

U

Uba: bg. *Uba*.

Ublea: cf. bg. *Ublju*, *Ublev*.

Ubrich: pol. *Ulbrych*, cu *l* „căzut", adică neperceput (fiind, probabil, velar) sau netranscris, din greşeală, de pe fişă.

Ucea: *huci* (v. mai jos, s.v. *Uciu*), cu suf. *-ea*.

Uceanu < n. top. *Ucea* (Ardeal), cu suf. *-anu*.

Uceneseu: ucr. *účeń* „elev, şcolar", cu suf. *-escu*.

Ucenic: *ucenic*.

Uciu: *huci* „desiş de copaci şi plante agăţătoare".

Ucrain: cf. următoarele două nume, a căror temă este *ukrain-*. Cf. şi ucr. *ukraj* „complet; tare; definitiv".

Ucraineţ: ucr., rus. *ukrainets* „ucrainean".

Ucrainischi: ucr., rus. *ukrainskij* „ucrainean".

Ucrea: cf. numele precedente, în special *Ucrain*.

Udangiu: pare a fi o variantă, uşor modificată, a lui *odagiu* „odăiaş".

Udatu: *udat*.

Ude(a): ucr. *hudij* „rău; prost". Ar putea fi şi bg. *Hudo*, cu suf. *-ea*.

Udeanu < n. top. *Uda* sau (şi) *Udeni*.

Udescu < *Udea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Udilă: bg. *Hudil*.

Udişteanu < n. top. *Udeşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Udivari: partea finală *(vari)* are aspectul unui ung. *vár* „fortăreaţă, cetate", care apare des ca component al unui toponim, cu suf. *-i*, care arată originea locală.

Udma: acelaşi cu numele următor.

Udmă: *udmă* „inflamaţie a unui ganglion limfatic".

Udoilă: *Hudu* (v. la *H*, s.v.) cu suf. *-ilă*.

Udor: *udor*, variantă, necunoscută dicţionarelor, a lui *odor* „podoabă".

Udrea: formă slavă a lui *Adrian* (Bogrea, *Dacor.* IV, partea a II-a, p. 870—871).

Udreanu: *Udrea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*. Ar putea fi şi < n. top. *Hodora*.

Udrescu < *Udrea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Udreşti*.

Udrischi: pol. *Udrytski*.

Udrisky: acelaşi cu numele precedent.

Udrişoiu: *Udriş*, absent în fişierul meu, dar probabil existent în realitate, cu suf. *-oiu*.

Udrişte: *Udrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-işte* (< it. *-ista*, după Bogrea, citat mai sus, s.v. *Udrea*).

Udrişteanu < n. top. *Udreşti*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Udriştoiu: *Udrişte* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Udroiu: *Udrea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Udubasa: acelaşi cu numele următor (cu *s* în loc de *ş*, din cauză că varianta *odobaş* a fost simţită ca formă de plural).

Udubaşa: *odobaşă* „comandant de companie (la turci)".

Udubăsceanu < n. top. *Odobasca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Udubăşceanu: acelaşi cu numele precedent.

Udubec: cf., pt. temă, ucr. *udud* „pupăză"; suf. *-ec* < ceh. *-ek*.

Udulea: bg. *Hudo*, cu suf. *-ule(a)*.

Uescu < n. top. *Uieşti*.

Ugăceanu < n. top. ung. *Ugocsa*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Uglar: bg. *ugljar* „jăratic".

Uglea: cf. bg. *Uglev* şi numele precedent.

Ugriceanu < n. top. *Ugruţiu* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Uibar(i)u: *uib*, în locuţiunea *în uibul locului* „la întîmplare, la noroc", cu suf. *-ar*. Cf. n. top. *Uibăreşti* (Ardeal).

Uică: cf. bg. *Vujo* (cu suf. bg. *-ka*); pentru *v* > *h* şi apoi dispărut, cf. *vultan* > *hultan* > *ultan*.

Uidican

Uidilă: pol. *Ujda*, cu suf. *-ilă*.

Uidumac: *huidumă* „matahală, namilă", cu suf. *-ac*.

Uifălean(u) < n. top. *Uifal(ă)u* (Ardeal), cu suf. *-ean(u)*.

Uilăcan n. top. *Uilac(ul)* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Uilecan < n. top. *Uileac* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Uimăreanu

Uiorean < n. top. *Uioara* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-ean*.

Uiţă: *Uiu* (v. numele următor), cu suf. *-iţă*.

Uiu: *hui* „nărav, obicei".

Uiuiu: *(h)uiuiu!*

Uivari: n. top. ung. *Újvár* (= *Uioara*) (Ardeal), cu suf. ung. *-i*, care arată originea

locală. Funcțional, acest nume este sinonm cu *Uiorean* (v. mai sus, s.v.).
Uivărășan < n. top. *Újváros* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Ujeniuc: cf., pt. temă, ucr. *užinot* „a folosi, a întrebuința"; suf. este ucr. *-juk*.
Ujică: cf. bg. *Ožilka*.
Ulan: gr. *Ulanis*. Cf. și *ulan* „călăreț în armata germană".
Ular(i)u: același cu *Olar(i)u* (v. la *O*, s.v.).
Ulcub: cf. tc. *hulkum* „gîtlej, beregată".
Ulea: *uliu* sau (și) *Uliu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Ulei: *ulei*.
Uleiu: pare a fi același cu *Ulea* (v. mai sus, s.v.), transformat din bisilabic în trisilabic.
Ulemiscenco: ucr.
Ulesan: pare a fi același cu *Uleșan* (v. mai jos, s.v.), cu *s* pentru *ș*, probabil, dintr-o neglijență de transcriere.
Ulescu < *Ulea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Uleșan: bg. *Uliš*, cu suf. *-an*.
Uleu: *uleu*, variantă a lui *ulei*. Cf. *Ulei* (v. mai sus, s.v.). *Uleu* este și o variantă a lui *uli(u)* (după Scriban).
Ulian(u): bg. *Ulijan*.
Uliano: bg. *Ulijanov*.
Ulic: *Uliu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ic*.
Ulici: *Uliu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici*.
Ulidea: cf. gr. *Hulidu*, care este genitivul unui *Hulidis*.
Ulidescu < *Ulidea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Ulieru: *ulier* (< *uli(u)* + *-ar*) „vînător sau crescător de uli" (absent în sursele mele).
Ulinescu: același cu *Olinescu* (v. la *O*, s.v.).
Ulinici: același cu *Olenici* (v. la *O*, s.v.).
Uliniuc: același cu *Oleniuc* (v. la *O*, s.v.).
Ulița: *uliță*. Cf. *Hudiță* (< *hudiță* = *uliță*) (v. la *H*, s.v.).
Uliu: *uli(u)* (monosilabic) „pasărea răpitoare bine cunoscută".
Ulle(a): același cu *Ulea* (v. mai sus, s.v.).
Ulmamei: cf. tc. *olmamiș* „verde, crud".
Ulman(u): același cu *Ulmeanu* (v. mai jos, s.v.).
Ulmea: *Ulmu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Ulmeanu < n. top. *Ulma* sau (și) *Ulmul*, *Ulmeni*.
Ulmeni: n. top. *Ulmeni*, însoțitor, la început, al unui nume propriu-zis și folosit apoi singur.
Ulmeț: *ulmeț*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *ulm*.
Ulmu: *ulm*.
Ulnici: același cu *Ulinici* (v. mai sus, s.v.).
Ultimescu < *Ultimu*, absent în fișierul meu, cu suf. *-escu*.
Ulub: același cu *Hulub* (v. la *H*, s.v.).
Ulubeanu < n. top. *Hulub(a)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Uluitu: *uluit*.
Uluițeanu: *Uluitu* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Ulvineanu: cf. bg. *Ulevinov*.
Umaneț: pol. *Umaniets*.
Umanschi: pol. *Umański*.
Umblatu: *umblat*.
Umflatu: *umflat*.
Unc(u): cf. bg. *Unka*, femininul unui *Unko*, absent în sursele mele.
Uncheașu: același cu *Unchiașu* (v. mai jos, s.v.).
Uncheșel: *uncheșel*, diminutiv al lui *unchiaș* sau (și) *Unchiașu* (v. mai jos, s.v.).
Uncheșu: același cu numele următor.
Unchiașu: *unchiaș*.
Unciuleanu < n. top. *Onciu(l)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Unciulescu: același cu *Onciulescu* (v. la *O*, s.v.).
Uncliata: grupul fonetic *cli* ne trimite la dialectul aromân.
Uncrop: *uncrop* „apă fierbinte (clocotită)".
Uncruț
Unculescu *Unc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu*.
Uncuță: *Unc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Unga: cf. bg. *Unka*.
Ungar: *ungar*. Cf. și gr. *Ungaros*.
Ungheanu < n. top. *Ungheni*.
Ungur(u): *ungur*.
Unguraș(u): *Ungur(u)*, cu suf. diminutival *-aș*. Cf. n. top. *Unguraș* (Ardeal).
Ungureană: femininul numelui următor.
Ungureanu: *ungurean* „român din părțile Ardealului (de peste munți)".
Ungurelu: *Ungur(u)*, cu suf. diminutival *-el*. Cf. n. top. *Ungurelul*.
Ungurenașu: *Ungureanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*.
Ungurencei: genitivul lui *Ungureanca*, femininul lui *Ungureanu* (v. mai sus, s.v.).
Ungurescu < *Ungur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Ungurici: *Ungur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*.
Unguroiu *Ungur(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Unianu < n. top. *Hunia*, cu suf. *-anu*.
Unișor: *unișor* „unic" (v. Pascu, *Suf.*, p. 165). Cf. și *Onișor* (v. la *O*, s.v.).
Untaru: *untar* „vas în care se păstrează untul", absent în dicționare.
Untăreanu < n. top. *Untărei*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Untărescu < *Untaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Untea: *Untu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.
Unteanu: *Untea* (v. numele precedent) sau (și) *Untu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Unteș: *unt*, cu suf. *-eș*.
Untu(l): *unt*.
Unturică: *unturică*, diminutiv al lui *untură*

Unțanu < n. top. *Unțeni.*
Unță: cf. prima parte a germ. *Huntsdorfer.*
Uran: tc. *oran* „proporție; echilibru".
Uranău: bg. *Oranov.*
Uratea: *urat*, cu suf. *-ea* (?)
Urănescu < *Uran* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Urban: pol. *Urban.*
Urbanovici: pol. *Urbanowicz.*
Urbănescu < *Urban* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Urbeanu < n. top. *Orbeni.* Cf. și *Urban* (v. mai sus, s.v.).
Urcaciu: *hurcaș* „hăitaș (la vînătoare)".
Urcan < n. top. *Urcu* (Banat), cu suf. *-an.*
Urda: același cu *Urdă* (v. mai jos, s.v.).
Urdabăs: modificare fonetică sau transcriere greșită a unui *urdubaș(ă)* (< tc.) „comandant al unei tabere".
Urdar(u): *urdar*, absent în dicționare, cu sensul „om care se ocupă de pregătirea urdei (poate mai întîi la stînă)".
Urdaș: semantic, același cu *urdar* (v. mai sus, s.v.), dată fiind sinonimia funcțională a suf. *-ar* și *-aș.*
Urdă: *urdă.*
Urdăreanu < n. top. *Urdari*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Urdărescu < *Urdaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Urdea: *Urdă* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Urdu* (v. numele următor), cu suf. *-ea.*
Urdu: cf. tc. *ordu* „tabără"; cf. și ung. *hurdi* „lăudăros, om ușuratic".
Urea: gr. *Huri(s).*
Urean < n. top. *Uriu* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Ureascu < *Urea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(e)scu.*
Ureche: *ureche.*
Urecheanu < n. top. *Urecheni.*
Urechescu < *Ureche* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Urechiatu: *urechiat.*
Urejiuca: pare a fi, strict formal vorbind, „femininul" lui *Urigiuc* (v. mai jos, s.v.).
Uretu: gr. *Oreto.*
Urez(u): variantă, absentă în dicționare, a lui *huhurez* (v. *Top. rom.*, p. 370).
Urian(u) < n. top. *Uria*, cu suf. *-anu.*
Uriașu: *uriaș.*
Uric: *uric* „hrisov, document".
Urican(u) < n. top. *Uric, Uricani.*
Uricaru: *uricar* „scriitor de documente". Cf. și n. tog. *Uricari.*
Uriciuc: *Uric* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Urieș: *urieș*, variantă regională a lui *uriaș* (v. mai sus, s.v.).
Urigiuc: același cu *Uriciuc* (v. mai sus, s.v.).
Uritescu < *Uritu* (v. mai jos, s.v.), cu *t* > *i*, grafie pseudoetimologică.
Urițescu: același cu *Urițescu* (v. mai jos, s.v.).
Uritu: *urit.*
Urițescu < *Uritu* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Urjoiu: *horj* „nisip gros", cu suf. *-oi.* Cf. n. top. *Hurjuieni.*
Urjumă: *urjumă*, variantă a lui *hurjumă* „fărămătură de pîine: (fig.) zgîrcit".
Urlan: *Urlă* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Urlă: *urlă* „tub gros care se întrebuințează la hornuri".
Urlățeanu < n. top. *Urlați*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Urlățianu: același cu numele precedent.
Urlescu < *Urlă* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Urlești.*
Urloiu < *Urlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Urlovici: *Urlă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Urluceanu < n. top. *Urlucea*, cu suf. *-anu.*
Urlucescu: tema, *urluc*, absentă în dicționare, este produsul contaminației *uluc* și *urlui*, sinonime.
Urluescu < *urlui*, variantă a lui *urloi* „uluc la casă; stup" sau (și) *Urlui* (absent în sursele mele).
Urmacu: *urmă* sau (și) *Urmă* (v. numele următor, s.v.), cu suf. *-ac.*
Urmă: *urmă.*
Urmescu < *Urmă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Urmuz: același cu *Hurmuz* (v. la *H*, s.v.).
Urmuzache: același cu *Hurmuzachi* (v. la *H*, s.v.).
Urmuzan: *Urmuz* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Urmuzescu: același cu *Hurmuzescu* (v. la *H*, s.v.).
Urmeală: *urmă* sau (și) *(a) urma*, cu suf. *-eală.*
Urnitocea: *hornet* (< *horn* + *-et*), absent în sursele mele, cu suf. *-ocea* (fem. lui *-oci*).
Uroș: ung. *uros* „medic".
Uroșescu < *Uroș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Urs(u): *urs.*
Ursa: femininul, vechi, al lui *urs.* Cf. n. top. *Ursa.*
Ursac: *ursac* „urs mic" (Pascu, *Suf.* p. 189).
Ursace: formă regională a numelui următor.
Ursache: *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-achi.*
Ursaciuc: *Ursace* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Ursan: *urs*, cu suf. augmentativ *-an* (cf. *juncan* ș.a.).
Ursar(i)u: *ursar* „țigan care umblă cu ursul" (la început „crescător de urși"). Cf. n. top. *Ursari.*
Ursăcescu < *Ursace* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*

Ursăcheanu: *Ursache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Ursăchel: *Ursache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-el.*
Ursăchioaiei: genitivul lui *Ursăchioaia*, fem. lui *Ursache* (v. mai sus, s.v.).
Ursăchescu < *Ursache* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ursădan < n. top. *Ursad* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Ursățeanu < n. top. *Ursați*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Urse(a): *urs* sau (și) *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Urseanu < n. top. *Ursa* sau (și) *Urseni.*
Ursei(u): *urs*, cu suf. diminutival *-ei.*
Urseneseu < *Ursan* sau (și) *Urseanu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ursescu < *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Ursianu: același cu *Urseanu* (v. mai sus, s.v.).
Ursoianu < n. top. *Ursoaia*, cu suf. *-anu.*
Ursoiu: *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Ursoniu: formă regională (Banat) a lui *ursoi* (v. numele precedent).
Ursuc: *urs* sau (și) *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc.*
Ursula: germ. (< lat.) *Ursula.*
Ursulea: *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a).*
Ursuleac: *Ursu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-(l)jak.*
Ursuleanu: *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-(l)eanu.*
Ursuleasa: *Urs(u)*, cu suf. fem. *-(l)easă.*
Ursulescu < *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Ursuleț: *ursuleț.*
Ursulianu: același cu *Ursuleanu* (v. mai sus, s.v.).
Ursulică: diminutiv afectiv al lui *urs* sau (și) *Urs(u)* (v. mai sus, s.v.).
Ursuț: *ursuț*, diminutiv al lui *urs.*
Ursuțiu: același cu numele precedent (*i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*, iar *u*, articolul; de fapt, avem a face cu o grafie etimologizantă).
Urșeanu < n. top. *Urși*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Urșianu: același cu numele precedent.
Urtică: n. top. *Urtica* (Ardeal).
Urțădan < n. top. *Ursad* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Uruc(u): bg. dialectal *uruk* „turc".
Uruiocea: *uruioc* „fire rămase nețesute la capătul unei stofe", cu suf. *-ea.*
Urza: cf. ung. *orzani* „a fura".
Urzetie: cf. gr. *Hursidis.*
Urziceană: *urzică*, cu suf. augmentativ *-ană* (fem. lui *-an*).
Urzică: *urzică.*
Urziceanu < n. top. *Urzica* sau (și) *Urzici*, *Urziceni.*
Urzicescu < *Urzică* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Usatiuc: ucr. *usatij* „mustăcios", cu suf. ucr. *-juk.*
Uscar: ucr. *oskard* „tîrnăcop".
Uscat(u): *uscat* (în sensul „slab").
Uscătescu < *Uscat(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Uscoi: ung. *uszk* „faclă", cu suf. *-oi.*
Usec: ceh. *Husek* (neatestat în sursele mele, dar existent, cu siguranță, în antroponimia cehă); cf. *Husak* (slovac).
Usechean: cf. gr. *Oskian.* Cf. și numele precedent.
Uspalencu: ucr. *ospalij* „somnoros, molatic, indolent", cu suf. ucr. *-enko.*
Ustatincă: prima parte este tc. *usta* „meșter, maistru", a doua pare a fi antroponimul bg. *Tinka.* Dicționarul antrop. bg. pe care îl consult înregistrează nouă formații compuse cu *usta.*
Ustea: gr. *Hustis.* Cf. și cele spuse la numele precedent.
Ustencu: ucr. *ust* „buză", cu suf. ucr. *-enko.*
Ustin: bg. *Ustin* sau (și) ucr., rus. *Ustin.*
Ustruc: cf. tc. *osuruk* „o afecțiune intestinală".
Usturoi: *usturoi.*
Ușanu < n. top. *Huși*, cu suf. *-anu.*
Ușurelu: *ușurel* (în sens fizic, adică „sprinten în mișcări").
Ut(t)a: gr. *Huta(s).*
Utan < n. top. *Huta* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Utică: *Ut(t)a* sau (și) *Uto* (v.s.v.), cu suf. *-ică.*
Utma: *udmă* „inflamația unui ganglion limfatic".
Uto: germ. *Utto* sau (și) gr. *Hutos*, *Hutu.* Cf. și ung. *utó* „urmaș".
Uturcac: ucr. *utori* „jgheab, uluc", cu suf. ucr. *-jak.*
Uturcanu: același, cred, cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit suf. originar prin *-eanu.*
Uțan < n. top. *Huța* (Ardeal), cu suf. *-an.* Cf. și numele următor.
Uțanu: același cu numele precedent. Uneori poate fi același cu *Huțanu* (v. la *H*, s.v.). Cf. n. top. *Huțani* sau (și) < n. top. *Huțu.*
Uță: bg. *Utsa.* Cf. și gr. *Utsas.*
Uțcanu: bg. *Utska*, cu suf. *-an.*
Uțeanu < n. top. *Huțu*, cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Uțescu < *Uț(i)u* sau (și) *Uța* (v.s.v.), cu suf. *-escu.*
Uțică: *Uța* sau (și) *Huț(i)u* (v.s.v.), cu suf. diminutival *-ică.*

Uţ(i)u: acelaşi cu *Huţ(i)u* (v. la *H*, s.v.).
Uţulescu < *Uţu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Uzarciuc: *huzar*, variantă a lui *husar*, cu suf. ucr. *-čuk.*
Uz(e)a: cf. bg. *Uzev*, *Uzov.*
Uzon: acelaşi cu *Uzun* (v. mai jos, s.v.).
Uzoni: acelaşi cu numele precedent, al cărui *-on* a fost simţit ca sufix (= *oñi*, ca în graiul bănăţean), şi de aceea, „întregit" cu *i*.
Uzum: acelaşi cu numele următor şi cu *Huzum* (v. la *H*, s.v.).
Uzun: tc. *uzun* „lung; înalt".
Uzuni: acelaşi cu *Uzoni* (v. mai sus, s.v.).
Uzunov: bg. *Uzunov.*
Uzuru: *huzur* „linişte, repaus, fericire".

V

Vacalic: cf., pt. temă, pol. *Wakalski*.
Vacariu: același cu *Văcariu* (v. mai departe, s.v.).
Vacariuc: ucr.
Vacaroli: it.
Vacca: bg. *Vača*.
Vacoș: ung. *vakos* „orb".
Vacu: bg. *Vako*. Cf. și ung. *vak* „orb".
Vaculic: cf. pol. *Wakulicz*.
Vaeni: gr. *Vaenis*.
Vagentan
Vago: ung. *vágó* „miner".
Vagonaru: *vagonar*, absent în dicționare, cu sensul, probabil, de „lucrător cu vagonul sau la vagoane" (în terminologia ceferistă).
Vagonescu: cf. ung. *vakon* „orb". Un derivat de la *vagon* (devenit antroponimic) mi se pare puțin probabil.
Vagu: același cu *Vago* (v. mai sus, s.v.).
Vahnovan: cf. pol. *Wachnowicz*.
Vahutca: pare a fi același cu numele următor; nu pot spune care este cel originar și nici dacă deosebirea *t — ț* corespunde realității.
Vahuțca
Vaian: fr. *Vaillant*. Cf. și bg. *Vajan*.
Vaicum: cf. bg. *Vajko*, ung. *vájkó*, termen de tîmplărie.
Vaida: ung. *vajda* „voievod"; pol. *Wayda*.
Vaidecescu: tema este foarte probabil *Vaida* sau n. top. *Vaidecei*.
Vaides: cf. *Vaida* (v. mai sus, s.v.).
Vaideșegan < n. top. *Vaidasig* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Valach: gr. *Valakos*.
Valache: același cu numele următor.
Valachi: gr. *Valaki(s)*.
Valascic: pol. *Walaszczyk*.
Valasoglu: gr. *Valasoglu*.
Valașuțeanu < n. top. *Valasut* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Valău: bg. *Valov*.
Valbudea: cf. germ. *Walbodo*.
Valchini: it.
Valcoreanu
Valea: același cu *Vali* (v. mai jos, s.v.).
Valecu: cf. *Valica* (v. mai jos, s.v.) și gr. *Valeka*.
Valenciuc: ucr.
Valente: gr. *Valenti(s)* (< it. *Valente*?).
Valentin: lat. *Valentinus*. Cf. și gr. *Valentinos*, bg. *Valentin*, ucr., rus. *Valentin*.
Valerian: lat. *Valerianus*. Cf. și bg. *Valerian*, gr. *Valerianos*, *Valerianu*.
Valeriu: lat. *Valerius*.
Vali: gr. *Val(l)i(s)*.
Valica: *Vali* (v. numele precedent), cu suf. *-că*. Cf. și *Valecu* (v. mai sus, s.v.).
Valin: bg. *Valin*.
Valișca: *Vali* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ișcă*.
Valiu: bg. *Valju* (bisilabic).
Valmar: cf. n. top. *Valimăreni*.
Valsamache: gr. *Valsamaki*.
Valsamachis: gr. *Valsamakis*.
Valter: germ. (> pol.) *Walt(h)er*.
Valu: bg. *Valo*. Ar putea fi și *val*.
Valuță: *Valu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uță*.
Vamanu < n. top. *Vama*, cu suf. *-anu*.
Vamașoiu: *Vameș* (v. numele următor, al cărui *e* > *ă*, sub influența lui *m*, și apoi *a*), cu suf. *-oiu*.
Vameșu: *vameș*. Cf. n. top. *Vameșul*.
Vamvacs: cf. gr. *Vamvakusi(s)*.
Vamvu: cf. gr. *Vamva(s)*, căruia ar putea să-i corespundă un „masculin" *Vamvos*, *Vamvu*.
Vana: bg. *Vana*.
Vană: același cu numele precedent.
Vanc: bg. *Vanko*.
Vanca: bg. *Vanka*.
Vancea: bg. *Vanča*. Cf. și *Oancea* (v. la *O*, s.v.).
Vanci: același cu *Vanciu* (v. mai jos, s.v.).
Vancic: *Vanci(u)* (v.s.v.), cu suf. *-ec* (> *-ic*).
Vanciu: bg. *Vančo*.
Vancu: bg. *Vanko*.
Vanda: bg. *Vanda*.
Vandea: *Vanda* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Vandora: cf. gr. *Vandoros*, *Vandoru*, „masculinul" numelui de față.
Vane(a): bg. *Vanè*.
Vaneli: gr. *Vanelli(s)*.
Vanghelatos: gr. *Vangelatos*.
Vanghele: același cu *Vangheli* (v. mai jos s.v.).
Vanghelescu < *Vanghele* sau *Vangheli* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.
Vangheli: gr. *Vangeli(s)*.
Vangulescu: gr. *Vangos* (> *Vangu*, absent în sursele mele), cu suf. *-(l)escu*.
Vanic: *Vane(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ic*.
Vanica: *Vane(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică*.

Vanţ(iu): bg. *Vantso* (*i* arată pronunţarea „moale" a lui *ţ*, dacă numele e bisilabic; altfel, *-iu* cu două silabe e sufixul bine cunoscut).
Vanvu: acelaşi cu *Vamvu* (v. mai sus, s.v.).
Vanvulea: *Vanvu* (v. numele precedent), cu suf. *-ule(a)*.
Varachiu: gr. *Veraki(s)*, cu suf. *-iu*.
Varadi: ung. *várad* „fort, fortificaţie", cu suf. „local" ung. *-i*.
Varadianu; acelaşi cu *Vărădeanu* (v. mai departe, s.v.).
Varban: acelaşi cu *Vărban* (v. mai departe, s.v.).
Varbiu: tema este aceeaşi ca a numelui precedent.
Vardaru: bg. *Vardar*.
Vardianu < n. top. *Vărd* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vardic: gr. *Vardikos, Vardiku*.
Vardil: cf. bg. *Vardul*.
Varduca: gr. *Varduka*.
Vardzăr: pare a fi acelaşi cu *Vărzaru* (v. mai departe, s.v.); neclară partea finală.
Varga: ung. *varga* „cizmar".
Varganici: cf., pt. temă, numele precedent.
Varghida: cf., pt. temă, gr. *Vargia(s)*.
Varia: gr. *Varia(s)*; cf. şi gr. *Vareias*.
Varlaam: nume calendaristic.
Varlam: acelaşi cu numele precedent; cf. şi bg. *Varlam*. Cf. n. top. *Varlam*.
Varlan: acelaşi cu numele precedent.
Varna: gr. *Varnas*.
Varnalea: acelaşi cu numele următor.
Varnali: gr. *Varnali(s)*.
Varnă: acelaşi cu *Varna* (v. mai sus, s.v.).
Varneri: cf. gr. *Varneli*.
Varodi: acelaşi cu *Varadi* (v. mai sus, s.v.).
Varodin: acelaşi cu numele precedent. Cf. şi rus. *Vardin*.
Varro: bg. *Varo*. Cf. şi lat. *Varro*.
Varşavschi: pol. *Warszawski*.
Vartan: arm. *Vartan*.
Vartanov: rus. *Vartanov*.
Vartanovici: pol. *Wartanowicz*.
Vartec: cf. numele următor şi ucr. *varta* „strajă".
Vartic: arm. *Vartic* (< *vart* „trandafir", DO). Cf. şi numele precedent.
Vartolaş: acelaşi cu *Virtolaş* (v. mai departe, s.v.).
Vartolomato: gr. *Vartholomatos*.
Vartolomei(u): nume calendaristic.
Vartolomeu: acelaşi cu numele precedent.
Varvara: nume calendaristic.
Varvari: bg. *Varvari*. Cf. şi it. *Varvari*.
Varvaroi: *Varvara* sau (şi) *Varvari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi*.
Varveri: gr. *Varveri*.
Varveris: gr. *Varveris*.
Varzan: bg. *Varzan*.
Varză: *varză*.
Varzopov
Vasai: *-i*. suf. „local" ung. ne trimite, în ce priveşte tema, la un toponim; cf. ung. *Vassafalva* (= rom. *Vasiova*, Banat), care este un compus din *vassa* şi *falva*.
Vasc(u): bg. *Vasko* sau (şi) it. *Vasco*. Cf. n. top. *Lunca Vascului*.
Vascan: n. top. *Vasca* (Ardeal), *Vascani*. Cf. şi *Vescan* (v. mai departe, s.v.). Ar putea fi şi *Vasc(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Vascenco: rus. (< ucr.) *Vaščenko*.
Vasculescu < *Vasc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu*.
Vaseniuc: ucr.
Vasi: gr. *Vasi(s)*.
Vasiac: gr. *Vasiakos, Vasiaku*.
Vasian: *Vasi* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Vasie* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Vasie: gr. *Vasia(s)*.
Vasil: bg. *Vasil*.
Vasilache: gr. *Vasilaki(s)*.
Vasilaş: *Vasile* (v. mai jos, s.v.), cu suf. diminutival *-aş*.
Vasilcan: *Vasilcu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-an*.
Vasilciuc: ucr.
Vasilcu: bg. *Vasilko* sau (şi) ucr. *Vasyl'ko*.
Vasile: nume calendaristic.
Vasilenă: gr. *Vasilenas* sau (şi) bg. *Vasilena*.
Vasilescu < *Vasile* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vasiliade: gr. *Vasileiadi(s)*.
Vasilian: arm.
Vasilică: *Vasile* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ică*.
Vasilichi: *(a) Vasilichii*, genitivul n. fem. *Vasilica*, verosimil (cf. *Vasilika*).
Vasilicu: gr. *Vasilikos, Vasiliku* sau (şi) bg. *Vasiliko*.
Vasilievici: bg. *Vasilievič*.
Vasilinescu < *Vasilenă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vasiliu: gr. *Vasileios, Vasileiu*.
Vasiloiu < *Vasile* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Vasiloni: acelaşi cu numele precedent (*-oni* este băn. *-oń*). Cf. şi gr. *Vasiluni(s)*.
Vasilov: bg. *Vasilov*.
Vasilovici: *Vasile* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič*.
Vasiluţă: *Vasile*, cu suf. diminutival *-uţă*.
Vasinca: cf., pt. temă, bg. *Vasinski*.
Vasiu: bg. *Vasju* (dacă numele românesc e bisilabic).
Vasluia: pare a fi un diminutiv, cu suf *-uie* (fem. lui *-ui*), de la *Vasile* (cu *-i-* căzut din cauza lipsei de accent şi a poziţiei lui între două silabe accentuate).
Vasluianu < n. top. *Vaslui*, cu suf. *-anu*.
Vasopol: gr. *Vassopulos, Vassopulu*.
Vastea: gr. *Vasti(s)*.
Vastel(l)i: it.

Vastu: acelaşi cu *Vastea* (v. mai sus, s.v.); pt. *-u*, cf. gr. *Vastopulu*, a cărui temă este, cred, *Basto(s)*.
Vasu: gr. *Vassos, Vassu,* sau (şi) bg. *Vaso.* Ar putea fi uneori şi *vas.*
Vasulea: gr. *Vasula,* cu suf. *-ea.*
Vaş: ung. *vas* „fier“ sau (şi) bg. *Vašo.*
Vaşca: „femininul“ lui *Vaşcu* (v. mai jos, s.v.).
Vaşcan: *Vaşca* (v. numele precedent) sau (şi) *Vaşcu* (v. numele următor), cu suf. *-an.*
Vaşcu: bg. *Vaško.*
Vatamaniuc: *Vataman(u)* (v. numele următor), cu suf. ucr. *-juk.*
Vatamanu: acelaşi cu *Vătăman(u)* (v. mai jos, s.v.).
Vatan: cf. gr. *Vatanidis.*
Vatavu: acelaşi cu *Vătav(u)* (v. mai jos, s.v.).
Vatău: bg. *Vatov.*
Vatman(u): acelaşi cu *Vataman(u)* (v. mai sus, s.v.), influenţat, poate, de *vatman,* neologism tehnic.
Vatmaniuc: acelaşi cu *Vatamaniuc* (v. mai sus, s.v.), cu observaţia de la numele precedent.
Vatră: *vatră.* Cf. n. top. *Vatra.* —
Vatre: cf. numele precedent.
Vaţi: bg. *Vatse.* Cf. şi n. top. *Vaţa.*
Vavilin: cf. bg. *Vavil(i).*
Vaze: cf. bg. *Vazo.*
Vazeu: *Vaze* (v. numele precedent), cu suf. *-eu,* variantă a lui *-ei(u).* Cf. şi bg. *Vazov.*
Văcar: *văcar.*
Văcar(i)u; acelaşi cu numele precedent.
Văcăraşu: *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*
Văcăreanu < n. top. *Văcarea, Văcăreni.*
Văcărei: *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ei.*
Văcărel: diminutiv cu suf. *-el,* al lui *văcar* sau (şi) *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.).
Văcărescu < *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Văcăreşti.*
Văcăreşteanu < n. top. *Văcăreşti,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Văcărianu: acelaşi cu *Văcăreanu* (v. mai sus, s.v.).
Văcăriţa: *văcăriţă,* femininul lui *văcar,* absent în dicţionare.
Văcăriuc: *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-juk.*
Văcăroaia: *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. fem. *-oaie* (aici „articulat“).
Văcăroaie: acelaşi cu numele precedent, dar la genitiv (cu *-i* absorbit de *e* precedent).
Văcăroi(u) < *Văcar(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oi(u)*
Văcăruş: diminutiv. cu suf. *-uş,* absent în dicţionare, al lui *văcar.* Cf. şi *văcăruş* „o ciupercă comestibilă“.
Văceanu < n. top. *Văceni.*
Văculişteanu < n. top. *Văculeşti,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Vădan: *vădan* = *văduv.*
Vădana: *vădană* = *văduvă.*
Vădănescu < *Vădan* sau (şi) *Vădana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Vădănici: *Vădan* sau (şi) *Vădana* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici.*
Vădăşan(u) < n. top. *Vădaş* (Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Vădean(u) < n. top. *Vad(u), Vădeni.*
Vădineanu < n. top. *Vădeni,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Văduca: cf. gr. *Vadoka(s).*
Văduia
Văduva: *văduvă.*
Văduvan: *Văduva* (v. numele precedent), cu suf. *-an.*
Văduvescu < *Văduva* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Văduvu* (absent în fişierul meu, dar existent realmente), cu suf. *-escu.*
Văetuş: acelaşi cu *Văituş* (v. mai jos, s.v.).
Văgăunescu: *văgăună* sau (şi) *Văgăună,* absent în fişierul meu, cu suf. *-escu.*
Văgii: v. *DO,* p. 403—404, unde se discută critic diversele aspecte ale acestui nume.
Văianu < n. top. *Văi* (Ardeal) sau (şi) *Văieni.*
Văideanu < n. top. *Vaida* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Văileanu < n. top. *Văile* (Maramureş). Cf. şi *Voileanu* (v. mai departe, s.v.).
Văiteanu < n. top. *Voita,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Văituş: cf., pt. temă, ung. *vájt* „găunos“.
Vălăreanu < n. top. *Vălari,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Vălcan: bg. *Vălkan.*
Vălcănescu < *Vălcan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Vălean(u) < n. top. *Valea* sau (şi) *Văleni.*
Vălenaru: n. top. *Văleni,* cu suf. local *-ar.*
Vălenaş: acelaşi cu *Vălinaş* (v. mai jos, s.v.).
Văletiş
Vălimăreanu < n. top. *Vălmăreni.*
Vălinaş: bg. *Valin,* cu suf. diminutival *-aş* (adăugat la forma românească a numelui).
Vălinescu < *Valin* (< bg. *Valin*), absent în fişierul meu, cu suf. *-escu.*
Văllimărescu < *Vălimaru* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Vălimaru: cf. bg. *Velimir.* Ne putem gîndi şi la o derivare regresivă de la *Vălimăreanu* (cf. mai sus, s.v.).
Vălsan: acelaşi cu *Vilsan* (v. mai departe, s.v.).
Vălsănescu < *Vălsan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Vălureanu < n. top. *Vălureni* (Ardeal).
Văluţă: bg. *Vălo,* cu suf. diminutival *-uţă* (adăugat la forma românească a numelui). Cf. n. top. *Văluţa.*

Vănescu < *Vane(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Văraru: *vărar* „fabricant sau (și) negustor de var".
Vărateeu: același cu numele următor.
Văratic: *văratic* „de vară"; „pășune pe care o pasc vitele vara". Cf. n. top. *Văraticul*.
Văraticeanu < n. top. *Văratic*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vărădeanu < n. top. *Vărădia* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vărămanu: cf. *Verman* (v. mai departe, s.v.).
Vărășteanu < n. top. *Vărăști*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vărban: bg. *Vărban*. Cf. și *Vîrban* (v. mai departe, s.v.).
Vărbănescu < *Vărban* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vărjoghie: cf. *vîrșog* „gura vîrșei" (unealtă de pescuit)".
Văriuț: *Varia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Vărvăreanu < n. top. *Vîrvor*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vărvărescu < *Varvara* sau (și) *Varvari* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vărzan: același cu *Varzan* (v. mai sus, s.v.).
Vărzare: *vărzare* „plăcintă țărănească umplută cu varză".
Vărzaru: *vărzar* „cultivator sau (și) negustor de varză". Cf. n. top. *Vărzari*.
Vărzescu < *Varză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Văsaru: *văsar* „cel care face sau vinde vase".
Văscăuțan < n. top. *Vășcăuți*, cu suf. *-an*.
Văscuță: *Vasc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*.
Văsescu < *Vasu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Văsieșu: *Vasi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș* (< *-aș*).
Văsîi: formă veche moștenită a lui *Vasile* (*Top. rom.*, p. 366, 534—536).
Văsoiu < *Vasu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Văsuț: *Vasu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Vășieziu: cf., pt. temă, *Vaș* (v. mai sus, s.v.).
Vătafu: *vătaf*. Cf. și *Vătav(u)* (v. mai jos, s.v.). Cf. și bg. *Vataf*.
Vătariu: cf., pt. temă, bg. *Vato*, *Văto*.
Vătav(u): același cu *Vătafu* (v. mai sus, s.v.).
Vătăjelu: *vătăjel* „șef de muncitori (la o moșie etc.)". Cf. și *vătajel* „o plantă".
Vătăman(u): *vătăman* „jude" (în limba veche); „funcționar mic la primărie".
Vătămănel: diminutiv al numelui precedent.
Vătămănescu < *Vătăman(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vătărăscu: același cu numele următor.
Vătărescu < *Vătariu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vătășelu: același cu *Vătăjelu* (v. mai sus, s.v.).
Vătășescu < *vătaș* sau (și) *Vătașu* (absent în fișierul meu), variantă a lui *vătaf* (v. mai sus, s.v. *Vătafu*). Cf. n. top. *Vătași*, *Vătășești*.
Vătășoiu < *vătaș* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vătău: bg. *Vatov*. Cf. și numele următor.
Vătui(u): *vătui* „ţap" (în limba veche); „pui de iepure".
Văvan: cf., pt. temă, bg. *Vavo*.
Văzdăuțean(u) < n. top. *Văzdăuți*, cu suf. *-ean(u)*.
Veachis: gr. *Veakis*.
Vecan(u): cf. bg. *Veka* și gr. *Veka(s)*.
Vecelean < n. top. *Vicea* (Maramureș). Cf. și numele următor.
Vecelli: it. Cf. *Viecelli* (v. mai departe, s.v.).
Vecerda: sl. *večer* „seară" (cf. bg. *Večerov*, pol. *Weczera*), cu suf. (?) *-da*. Cf. și n. top. *Vecerd* (Ardeal), de la care s-a putut deriva, cu suf. *-a*, numele de față.
Vecerdea: *Vecerda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.
Vecerdi: același cu numele precedente.
Vechiu: *vechi*. Cf. și it. *Vecchio*.
Vecinu: *vecin* (poate, și, uneori, cu sensul social din limba veche).
Vede(a): bg. *Veda*, cu suf. *-ea*. Cf. și bg. *Vedev*.
Vedean(u) < n. top. *Vede(a)*, cu suf. *-an(u)*.
Vega: bg. *Vega*.
Vela: bg. *Vela*. Cf. n. top. *Vela*.
Velcea: femininul lui *Velciu* (v. mai jos, s.v.).
Velceanu: același cu *Vîlceanu* (*e* pt. *i* pseudoetimologic). Cf. și *Velciu* (v. mai jos, s.v.).
Velceleanu < n. top. *Vîlcele* (cu observația de la numele precedent), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Velcescu < *Velciu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Velciu: bg. *Velčo*. Cf. și *Vîlciu* (v. mai departe, s.v.).
Velcovici: bg. *Velko*, cu suf. sl. *-ovič*. Cf. bg. *Velkov(ski)* și *Vîlcovici* (v. mai departe, s.v.).
Velculescu: bg. *Velko*, cu suf. *-escu*, care va fi înlocuit pe *-ovski* din bg. *Velkovski*.
Vele(a): bg. *Vele*.
Veleanu < n. top. *Velea*, cu suf. *-anu*.
Velencei: genitivul (românesc al) bg. *Velenka*.
Velescu < *Vele(a)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Velești*.
Velev: bg. *Velev*.

Velhorschi: pol. *Wielhorski.*
Velianu: același cu *Veleanu* (v. mai sus, s.v.).
Velica: bg. *Velika.*
Velican: bg. *Velikan.*
Velicescu < *Velicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Velici(u): cf. bg. *Veličko,* a cărui temă e *velič.*
Velicoglu: *Velicu* (de fapt, forma bg. a acestuia), cu pseudosufixul tc. *-oglu* „fiu".
Velicov: bg. *Velikov.*
Velicu: bg. *Veliko* sau gr. *Velikos, Veliku.*
Veliman: cf. bg. *Velimir.*
Velincov: cf. bg. *Velin,* cu suf. sl. compus *-kov* (< *-ko* + *-ov*).
Velisar: gr. *Velis(s)ari(s).*
Velișcu: bg. *Veličko.*
Vella: gr. *Vella(s)* sau (și) bg. *Vela.*
Vel(l)uda: gr. *Veludas.*
Velnicescu < *Velniță* (v. mai jos, s.v.) sau (și) *Velniciu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Velniciu: cf. numele următor.
Velniciuc: ucr., după finală, și același cu următorul în ce privește tema. S-ar putea să avem a face cu o greșeală de transcriere: cf. ucr. *Velenčuk.*
Velniță: *velniță.*
Veloiu: *Velu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Velovici: *Vella* (de fapt, bg. *Vela*), cu suf. sl. *-ovič.*
Velu: gr. *Velos, Velu.*
Velușescu: bg. *Veluš,* cu suf. *-escu* (care va fi înlocuit pe *-ev* din bg. *Velušev*).
Venat: *vinat* sau (și) *vinăt?*
Venea: bg. *Venka.*
Vencu: bg. *Venko.*
Vengheac: ucr., după finală. Pentru temă, cf. pol. *Wenke.*
Veniamin: nume biblic.
Ventura: gr. *Ventura(s)* sau (și) it. *Ventura.* Cf. și numele următor.
Venturini: it.
Vențea: bg. *Ventsi.*
Verba: bg. *Vărba.*
Verban: bg. *Vărban.*
Verbancu: cf. bg. *Vărbanka,* căruia îi va fi corespunzînd un masculin *Vărbanko.*
Verbanof: bg. *Vărbanov.*
Verbiț: pare a fi tema bg. *Vărbitsov.* Cf. n. top. *Verbița.*
Verbițchi: pol. *Verbitski.* Cf. și ucr. *Verbytskij.*
Verbunar: *bunar* este o variantă a tc. *-punar* „izvor"; „fîntînă".
Verbuncu: *verbunc* „hora recruților austro-ungari, cînd îi lua la oaste".
Verbuță: *Verba* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță.*
Vercan: bg. *Verka* sau (și) *Verko,* cu suf. *-an.*
Verde: *verde.*
Verdea: același cu numele precedent (fem).
Verdeanu < n. top. *Verdea,* cu suf. *-anu.*
Verdeață: *verdeață*
Verdeș: *verde* sau (și) *Verde* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.* Cf. n. top. *Verdeș.*
Verdeț(u): *verdeț* „lemn verde" (Pascu, *Suf.,* p. 317).
Verea: gr. *Veris.* Ar putea fi și bg. *Vera,* cu suf. *-ea.*
Vereanu: *Verea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Verejan: cf. ucr. *berežan* „locuitor de pe litoralul mării".
Verescu < *Verea* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Verești.*
Vereș: ung. *veres* „roșu".
Vereșezan < n. top. *Vereshaza* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Verghelț
Vergos: gr. *Vergos.*
Vergu: gr. *Vergu* sau (și) bg. *Vergo.*
Vergulescu < *Vergu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Vericeanu: bg. *Veritsa,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Verigă: *verigă.*
Verman: formă hipercorectă a lui *Gherman* < rus. *German* (v. la *G,* s.v.). Cf. *laghiță* < *laviță, ghițel* < *vițel* etc.
Vermeșan(u) < n. top. *Vermeș* (Banat, Ardeal), cu suf. *-an(u).*
Vermeșeanu: același cu numele precedent.
Vermont: fr.?
Vermiceanu: același cu *Vermeșeanu* (cu *ș* > *č,* prin hiperurbanism fonetic).
Verner: germ. *Werner.*
Vernescu: bg. *Vernev,* cu înlocuirea suf. *-ev* prin *-escu* echivalentul lui funcțional. Cf. n. top. *Vernești.*
Vernica: femininul, absent în sursele mele, al gr. *Vernikos, Verniku.*
Verniceanu: *Vernica* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Veroiu: gr. *Veros, Veru,* cu suf. *-oi.*
Veron: bg. *Veron.*
Verona: gr. *Verona* sau (și) bg. *Verona.*
Veronica: lat. *Veronica* sau (și) gr. *Veronka.*
Veropol: gr. *Veropulos, Veropulu.*
Verșan: *virșă* „unealtă de pescuit", cu *e* pt. *i* (v. numele următor), cu suf. augmentativ *-an.* Cf. n. top. *Verșeni.*
Verșescu: același cu *Virșescu* (*e* pt. *i* e pseudoetimologic sau produs al hipercorectitudinii fonetice). Cf. n. top. *Verșești.*
Vertan: gr. *Verta,* cu suf. *-an.* Cf., pt. temă, și pol. *Wert.*
Vertei: gr. *Verta,* cu suf. *-ei,* sau genitivul acestuia. (V. și numele precedent).
Vertejanu < n. top. *Virtej(u),* cu *i* > *e* pseudoetimologic, cu suf. *-anu.*
Verveca: același cu *Veverca* (v. mai jos, s.v.).

Verz(e)a: *varză* sau (și) *Varză* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Verzeanu: *Varză* sau (și) *Verz(e)a*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Verzescu < *Varză* sau (și) *Verz(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Verzeș: *verzi*, pl. lui *verde*, cu suf. *-eș;* cf. *Verdeș* (v. mai sus, s.v.).
Verziu: *verziu* „care bate în verde, cam verde".
Vesa: bg. *Vesa*.
Vescan: același cu *Vascan(u)* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *Vescu* (v. numele următor), cu suf. *-an*.
Vescu: bg. *Vesko*. Cf. și gr. *Vesku*, it. *Vesco*.
Vese: gr. *Vessis*.
Veseli: cf. bg. *Veselin*.
Veselu: *vesel*.
Vesescu < *Vesa* sau (și) *Vese* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vespan: *veaspă*, variantă a lui *viespe*, cu suf. *-an*.
Vesparu: același cu *Viesparu* (v. mai jos, s.v.).
Vespreneanu
Vesteman(u): același cu *Veșteman(u)* (v. mai jos, s.v.), cu *s* pt. *ș* din neglijență sau cu voință.
Vestemian: același cu *Veștemeanu* (v. mai jos, s.v.), cu observația făcută la numele precedent în ce privește pe *s* pt. *ș*.
Vestineanu: același cu numele următor.
Vestinian: arm.
Veșcă: bg. *Veška*. Cf. și *veșcă* „cercul de șindoială a sitei, a ciurului etc.".
Veșcu: bg. *Veško* sau (și) *Večko*.
Veșmaș: ung. *vesmás* „un soi de piatră".
Veșteman(u): același cu numele următor.
Veștemeanu < n. top. *Veștem* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Veteanu: pare a fi același cu *Vețeanu* (v. mai departe, s.v.) transcris greșit cu *t* în loc de *ț*.
Veteleanu: același, se pare, cu **Vețeleanu** (v. mai departe, s.v.), cu *t* pt. *ț* (v. cele spuse la numele precedent).
Vetiș(e)anu < n. top. *Vetiș* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-(e)anu*.
Vetrescu < *Vatră* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vetrineanu: it. *Vetrini;* cf. și bg. *Vetrenski*, al cărui suf. *-ski* a fost înlocuit prin *-eanu* (antroponimic).
Vetro: it. *Vètro*. Cf. și bg. *Vetrov*.
Vețeanu < n. top. *Veța* (Ardeal) sau (și) *Vețeni*.
Vețeleanu < n. top. *Vețel(u)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Veveră: pare a fi tema numelui următor.
Veverca: cf. pol. *Weverek*.
Veveriță: *veveriță*. Cf. n. top. *Veverița*, *Veverițele*.
Vez(e)a: cf. n. top. *Veza* (Ardeal) și gr. *Vezaki(s)*, a cărui temă, antroponimică, este *veza*.
Vezeanu < n. top. *Veza* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vezeniuc: ucr.
Vezeteu: variantă a lui *vizitiu*.
Vezetiu: variantă a lui *vizitiu* (cf. mai jos, s.v. *Vizitiu*).
Vezuină: variantă a lui *vizuină* (cf. mai jos, s.v. *Vizitiu*).
Vian(u): germ. *Weinberg* „vie", cu suf. (antroponimic) *-an*, adăugat la *vie*, tratat ca toponim. Cf. și it. *Vian(i)*.
Viaș(i)u: *viaș* (pronunțat *viiaș*), absent în dicționare, este sinonim al lui *vier* (pronunțat *viier*) „cultivator al viței de vie, podgorean". Cf. n. top. *Viașul*.
Vicaș: n. top. *Vica* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-aș* (cf. *Mătcaș* < *Matca*, *Poienaș* < *Poiana* ș.a.).
Vică: hipocoristic de la *Victor;* cf. și bg. *Vika*.
Vicențiu: lat. *Vicentius*.
Vicereanu: bg. *Večerov*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, înlocuitor al lui *-ov*.
Vicinescu: bg. *Vičina*, cu suf. *-escu*. Ar putea fi și un derivat, cu acest sufix, de la *Vecinu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și it. *Vicino*, *Vicini*. Același cu *Vișinescu*. (?)
Viciu: bg. *Vičo*.
Viciulescu < *Viciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Vicla: gr. *Vikela(s)*.
Vicleanu: *viclean*.
Vicol: *vicol*, variantă regională a lui *viscol*. Cf. n. top. *Vicoleni*.
Vicoleanu < n. top. *Vicoleni*. Ar putea fi și un derivat, cu suf. (antroponimic) *-eanu*, de la *Vicol* (v. numele precedent).
Vicovan: același cu numele următor.
Vicoveanu < n. top. *Vicov* (Bucovina), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vicșoreanu: transcriere greșită pentru *Viișoreanu* (v. mai jos, s.v.)? Tema *vicșor-* ar putea fi un diminutiv, cu suf. *-(u)șor*, de la *Vică* (v. mai sus, s.v.).
Victor: lat. *victor* „biruitor".
Vida: bg. *Vida*.
Vidaeff: tema este *Vida* (v. numele precedent).
Vidan: bg. *Vidan*.
Vidariu: n. top. *Vida*, cu suf. (toponimic) *-ar*.
Vidas: cf. gr. *Vidali(s)*, *Vidakis*.
Videa: *Vida* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Videluc: bg. *Videl*, cu suf. diminutival *-uc*.
Videnie: cf. *ovidenie*, numele popular al sărbătorii „Intrarea în biserică" (21 nov.).
Videriu: același cu *Vidariu* (v. mai sus, s.v.). Cf. și gr. *Vederakis*, a cărui temă este identică cu numele de față, ucr. *vidertse*, *viderko*, diminutive de la *vidró* „căldare, găleată".

Vidic(u): diminutiv, cu suf. *-ic*, de la *Vidu* sau (și) *Vida* (v. mai sus, s.v.).

Vidican: *Vidic(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.

Vidoni: it. *Vidoni*.

Vidran < n. top. *Vidra* (Ardeal), cu suf. *-an*.

Vidrașcu: ucr. *Vidraško*.

Vidraru: n. top. *Vidra*, cu suf. (toponimic) *-ar*.

Vidrighin

Vidrighinescu < *Vidrighin* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Vidroiu: *vidră* sau (și) *Vidra* (absent în fișierul meu), cu suf. *-oiu*.

Vidu: gr. *Vidu* sau (și) bg. *Vido*. Cf. și it. *Vido*.

Viecelli: it. Același cu *Vecelli* (v. mai sus, s.v.).

Viel: tema, pol. *viel-*, apare în numeroase antroponime, cf., de ex., *Wielets*.

Vienescu < *Vianu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Vierașu: *vieraș*, diminutiv, absent în dicționare, al lui *vier* (v. mai jos *Vier(i)u*).

Vierescu < *Vier(i)u* (v. numele următor). Cf. n. top. *Vierul*.

Vier(i)u: *vier* „îngrijitor de vie". Cf. n. top. *Vierul*.

Vieroșanu < n. top. *Vieroși*, cu suf. *-anu*.

Viesparu: *viespar* „cuib de viespi".

Viespe: *viespe*.

Vieșanu < n. top. *Viașul*, cu suf. *-anu*.

Viforeanu < n. top. *Viforeni*.

Viga: gr. *Vigga(s)*.

Vigă: același cu numele precedent.

Viglinde: cf., pt. temă, gr. *Vikli(s)*.

Vigu: gr. *Viggos*, *Viggu*.

Vihoceanu

Viișoreanu < n. top. *Viișoara*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Vijda

Vijdea: *Vijda* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*.

Vijdel(i)uc: ucr.

Vijelie: *vijelie*.

Vijeu: același cu *Vijeu* (v. mai departe, s.v.).

Vijoli: cf. gr. *Vizolis* (cu *z* > *j* sub influența numelor de mai sus și a celor care urmează).

Viju: *vij* = *ghiuj* „bătrîn hodorogit" (cu *i* > *i* pseudoetimologic). Cf. *Vijoi* (v. mai departe, s.v.).

Vijulan: cf., pt. temă, numele următor.

Vijulie: același cu *Vijelie* (v. mai sus, s.v.)? Cf. n. top. *Vijulești*.

Vila: gr. *Villa(s)*

Vilag: ung. *világ* „lumină".

Vilaia: cf. ucr. *vilajati* „a certa, a înjura".

Vilan: cf. gr. *Vilanaki(s)*, a cărui temă pare a fi numele nostru, și bg. *Vilani*. Mai sigur, poate, e vorba de it. *Villàn*.

Vilara: gr. *Vilara(s)*.

Vilău: cf. ucr. *vil* „bou".

Vileana: femininul, absent în sursele mele, al bg. *Viljan*.

Vili: bg. *Vili*.

Viliam: engl. *William*.

Viliman: pol. *Willman(n)*.

Vilma: *Vilma*, hipocoristic ung. de la *Wilhelmine*. Cf. și bg. *Vilma*.

Vilt: cf. pol. *Wiltos*.

Viman: germ. *Wiemann*.

Vimăr: pol. *Wimmer*.

Vinău: bg. *Vinov*.

Vincențiu: lat.

Vindărău: *vindărău*, variantă a lui *vindireu* „o specie de uliu". Cf. n. top. *Vinderei*.

Vinea: bg. *Vina* sau (și) *Vine*, *Vino*, cu suf. *-ea*.

Vinerean(u) < n. top. *Vinerea* (Ardeal), cu suf. *-an(u)*.

Vineș(i): *Vinea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*; *-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*. Cf. n. top. *Vinețești*.

Vineșiu: același cu numele precedent (*-u* „articol").

Vinogravschi: sl. *Vinogradski*.

Vintilă: *Vintu* (v. mai departe, s.v.), cu suf. *-ilă* (DO, p. 408).

Vintilian: *Vintilă* (v. numele precedent), cu suf. *-ean(u)* sau (și) < n. top. *Vintilă* (-Vodă).

Vintiloiu: *Vintilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.

Vinț(u): același cu numele următor. Cf. și germ. *Winz*.

Vințe: ung. *Vintse*, hipocoristic de la *Vincentius*.

Vintze: același cu *Vințe* (v. mai sus, s.v.)

Vințeanu < n. top. *Vința* sau (și) *Vinț(u)* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Vințescu < *Vinț(u)* sau (și) *Vințe* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Vințilă: *Vinț(u)* sau (și) *Vințe*, cu suf. *-ilă*. Poate că, mai probabil, este vorba de *Vintilă* (v. mai sus, s.v.), cu o greșeală de transcriere sau sub influența lui *Vințe*. Nu-i exclus să avem a face cu o modificare fonetică (în regiunea de est a teritoriului dacoromân: *t* urmat de *i* > *t'* > *ț*).

Vioiu: *vioi*.

Vioreanu: *vioară*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.

Viorică: *viorică*, nume de floare.

Viorel: „masculinul" numelui precedent.

Vipă: gr. *Vipa*.

Virag: ung. *virág* „floare".

Virdol

Virgă: cf. *Vergă* (DO, p. 405), care ne trimite la *Vergu* (v. mai sus, s.v.).

Virghidoiu

Virgil(iu): lat. *Virgilius*.

Virian < n. top. *Hiria* (Ardeal), cu *v* < *h* prin hipercorectitudine fonetică, cu suf. *-an*.

Viriş: ung. *virics* „sucul plantelor". După DO, p. 406, variantă a lui *Vereş* (v. mai sus, s.v.), dar se opune *e* > *i*.
Virvescu: gr. *Virvos*, *Virvu*, cu suf. *-escu*.
Virvoni: it. Ar putea fi şi acelaşi, ca temă, cu numele precedent, căruia i s-a ataşat suf. băn. *-oń*, scris *-oni* (= *-oi*).
Visalon: variantă populară a lui *Avesalom*, nume biblic.
Visarion: nume calendaristic. Cf. bg. *Visarion*, ucr., rus. *Vissarion*.
Viscocel
Viscol: *viscol*. Cf. *Vicol* (v. mai sus, s.v.).
Viscoleanu: *Viscol* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Viscopoleanu: gr. *Viskopulos* absent în sursele mele, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Viscovschi: bg. *Viskovski*.
Viscorean(u): acelaşi cu *Viscoleanu* (v. mai sus). ?
Viscun
Visescu < *Visu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Visterianu < n. top. *Vistieru*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vistriescu: acelaşi cu numele următor în ce priveşte tema.
Vistrian < n. top. *Visteri* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Visu: *vis*.
Visulescu < *Visu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Vişa: bg. *Viša*. Cf. n. top. *Baba Vişa*.
Vişan: bg. *Višan*. Cf. n. top. *Vişani*, *Vişanul*.
Vişanescu < *Vişan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vişăneanu < n. top. *Vişan* sau (şi) *Vişani*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vişănescu < *Vişan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vişcu: bg. *Viško*.
Vişescu < *Vişu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vişevan: bg. *Višev*, cu suf. *-an*.
Vişinat: *vişinat* „grădină de vişini", absent în dicţionare; cf. *alunat* = *aluniş*.
Vişineanu < n. top. *Vişina*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vişinescu < *Vişin* sau (şi) *Vişina*, absente în fişierul meu, dar existente, desigur, în realitate. Cf. n. top. *Vişineşti*.
Vişinică: *Vişin(a)*, cu suf. diminutival *-ică*. Cf. şi *vişinică* „vişină mică" (în poezia populară).
Vişinoiu: *Vişin(a)*, cu suf. *-oiu*.
Vişoianu < n. top. *Vişoi*, cu suf. *-anu*.
Vişoiescu < *Vişoiu* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Vişoiu < *Vişu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Vişoiul*.
Vişovan: acelaşi cu *Vişevan* (v. mai sus, s.v.), cu *e* > *ă* > *o*.
Vişu: bg. *Višo*.
Vitan: bg. *Vitan*. Cf. n. top. *Vitanul*.
Vităneseu < *Vitan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vitcă: bg. *Vitka*.
Vitcu: bg. *Vitko* sau (şi) pol. *Witko*.
Viteanu: bg. *Vita*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Viteazu: *viteaz*.
Vitec: pol. *Vitek*.
Vitelaru: acelaşi, cred, cu *Viţelaru* (v. mai jos, s.v.), cu *t* pt. *ţ* din greşeală de transcriere.
Viteş: bg. *Vita*, cu suf. *-eş*.
Vitez: acelaşi cu *Viteazu* (v. mai sus, s.v.).
Vitican: *Vitec* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an*.
Vitoc: pol. *Witoch*.
Vitorian: acelaşi cu numele următor.
Vitorieanu: it. *Vittoriano* (absent în sursele mele). Ar putea fi şi < n. top. *Vitioara* (uşor modificat).
Vitriuc: ucr.
Vitroel
Vitul: pare a fi o variantă a lui *vătui* „pui de iepure" (cu *ă* > *e* > *i*).
Vitzu: acelaşi cu *Viţu* (v. mai jos, s.v.).
Viţa: gr. *Vitsa(s)*. Ar putea fi uneori şi *viţă*.
Viţalariu: acelaşi cu *Viţelaru* (v. mai jos, s.v.) (cu *e* > *ă* > *a*).
Viţă: acelaşi cu *Viţa* (v. mai sus, s.v.).
Viţelaru: *viţelar* „păzitor de viţei". Cf. şi *viţelar* „o plantă".
Viţeleanu: *viţel* sau (şi) *Viţel(u)* absent în fişierul meu, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Viţionescu: cf., pt. temă, *Viţă* şi *Viţu* (v.s.v.).
Viţu: gr. *Vitsos*, *Vitsu*.
Viulescu < *viu* sau (şi) *Viu* (absent în fişierul meu), cu suf. *-(l)escu*.
Viroschi: cf., pt. temă, bg. *Viva*. Numele în întregime pare a fi, mai degrabă, polonez.
Vizante: acelaşi cu numele următor.
Vizanti: bg. *Vizanti* (< gr. *Vizantios* „originar din Bizanţ").
Vizaru: cf. ung. *viz-ár* „puhoi (de apă), potop" şi, pentru temă, *viza* „morun".
Vizdei: *vizdei* „un soi de trifoi".
Vizireanu < n. top. *Vizirul*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vizirescu < *Viziru* (v. numele următor), cu suf. *-escu*.
Viziru: *vizir*.
Viziteu: acelaşi cu numele următor.
Vizitiu: *vizitiu*.
Vizureanu < n. top. *Vizureni*.
Vizuru: este tema numelui precedent, o variantă necunoscută dicţionarelor, a lui *viezure*. V. *Top. rom.*, p. 290.
Vija: femininul bg. *Văžo*.
Vijan: *Vija* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Vijcu: bg. *Văžev*.

Vîjîiac: *(a) vîjîi*, cu suf. (instrumental) *-ac*: cf. *zgîriiac* < *(a) zgîrii*.
Vîjîială: *vîjîială*.
Vîjîianu: *(a) vîjîi*, cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Vîjîrel: *vigirel*, diminutiv al lui *vizir?*
Vijoi: *vijoi*[1], sinonim cu *ghiuj* sau (și) *vijoi*[2] „pîrîu care curge furios, torent".
Vîlău: bg. *Vălov*.
Vîlca: bg. *Vălka*.
Vîlcan: bg. *Vălkan*. Cf. n. top. *Vîlcana*.
Vîlcea: „femininul" bg. *Vălčo* (> *Vîlciu*, v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Vîlcea*.
Vîlceanu < n. top. *Vîlcea*. Cf. și bg. *Vălčan*.
Vîlcearu: bg. *vălčar* „vînător de lupi".
Vîlcescu < *Vîlciu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vîlceu: bg. *Vălčev*.
Vîlciu: bg. *Vălčo*.
Vîlcol: același, se pare, cu *Vîrcor* (v. mai jos, s.v.).
Vîlcolici: *Vîlcol* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.
Vîlcov: bg. *Vălkov*.
Vîlcovici: bg. *Vălkovič*.
Vîlcu: bg. *Vălko*.
Vîlculescu < *Vîlcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Vîlsan: a fost explicat de V. Bogrea (unde?) dintr-un *Vîlcsan* (cu tema bg. *vălk-* „lup").
Vîlsănescu < *Vîlsan* (v. numele precedent). Cf. n. top. *Vîlsănești*.
Vîlvar: *vîlvă*, cu suf. *-ar*. Ar putea fi și o variantă, populară, necunoscută dicționarelor, a lui *varvár* (= *barbar*), cu primul *a*>*ă*>*î* și cu *l* < *r* prin disimilație la *r* final.
Vîlvoi: *vîlvoi* „zbîrlit".
Vînă: *vînă*.
Vînătoiu < *Vînătu*, absent în fișierul meu, dar posibil, cu suf. *-oiu*.
Vînătoru(l): *vînător*. Cf. n. top. *Vînători*.
Vîncă: cf. bg. *Vănko*, al cărui „feminin" este *Vănka*, absent în sursele mele.
Vînja: „femininul" lui *vînj* „un soi de ulm"; (fig.)„vigoare, forță". Cf. n. top. *Vînjatl (Mare)*.
Vînt(u): *vînt*. Cf. *Furtună* (v. la *F*, s.v.). Cf. bg. *Vănto*.
Vîntoiu < *Vînt(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-oiu*.
Vînturache: gr. *Venturaki(s)*, apropiat etimologic de *vînt*.
Vînturescu < *Ventura* (v. mai sus, s.v.), cu observația de la numele precedent, cu suf. *-escu*.
Vînturici: *Ventura* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*. Aici trebuie să fi intervenit și *(a) vîntura* sau, poate, că acest verb este chiar punctul de plecare al numelui.
Vînturiș: *Ventura* (v. mai sus, s.v.), cu observația de la numele precedent.
Vîrban: bg. *Vărban*.
Vîrbănescu < *Vîrban* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vîrcioroveanu < n. top. *Vîrciorova*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vîrciu: bg. *Verčo*.
Vîrcol: *vîrcol* „volbură, vîrtej"; cf. și bg. *Vărkolev*, *Vărkolov*.
Vîrcolacu: *vîrcolac* „un monstru fabulos".
Vîrcolavu: pare a fi o variantă, necunoscută dicționarelor, a lui *vîrcolac* (v. numele precedent).
Vîrdel: gr. *Vardala(s)*, *Vardali(s)*.
Vîrdaru: bg. *Vărdar*.
Vîrdol: bg. *Vărdol*.
Vîrforeanu: același cu numele următor.
Vîrfureanu < n. top. *Vîrfuri* sau (și) *Vîrfureni*.
Vîrgolici: bg. *Vărgul*, cu suf. *-ici*. Cf. n. top. *Vîrgolici*.
Vîrjan < n. top. *Vîrși* (Ardeal), cu suf. *-an*.
Vîrjoghie: DO, p. 408 dă un *Vîrjoghe*, pe care îl leagă de *vîrjoaghe* (pl.) „tălpigi de lemn pt. ciobani" (DLR).
Vîrlan: variantă populară a lui *Varlan* (v. mai sus, s.v.) sau (și) *vîrlan* „un pește mic și vioi".
Vîrlaru: cf., pt. temă, care este *vîrl-*, n. top. *Vîrlești*, derivat, cu pluralul lui *-escu*, de la un antroponim *Vîrlă*. Îl are DO, p. 408.
Vîrlănescu *Vîrlan* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vîrnas: gr. *Varnas*.
Vîrnav: gr. *Varnava(s)*.
Vîrnă: gr. *Varnas*.
Vîrsan: cf. bg. *Vărsanov* și gr. *Varsanu*, *Varsanis*.
Vîrstă: *vîrstă*, cu sensul (regional) de „dungă, linie, vargă".
Vîrșă: *vîrșă* „unealtă de pescuit".
Vîrșescu < *Vîrșă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vîrtaci: bg. *Vărto*, cu suf. *-aci*.
Vîrtej: *vîrtej*.
Vîrtejan(u) < n. top. *Vîrtej(ul)*, cu suf. *-an(u)*.
Vîrtolaș: același cu *Vartolaș* (v. mai sus, s.v.).
Vîrtopeanu < n. top. *Vîrtop(ul)*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vîrtosu: *vîrtos* „puternic, voinic".
Vîrvara: același cu *Varvara* (v. mai sus, s.v.).
Vîrvea: *vîrv*, variantă regională a lui *vîrf*, cu suf. *-ea*. După DO, p. 168 < *Vîrvara*, variantă a lui *Varvara*.
Vîrvescu < *Vîrvea* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Vîscu: *vîsc* „un arbust veșnic verde". Cf. și *Vescu* (v. mai sus, s.v.).
Vîsli: același cu *Văsli* (v. mai sus, s.v.).
Vîslan: același cu *Vîlsan* (v. mai sus, s.v.), al cărui *l* a suferit metateza.
Vîșcu: bg. *Văško*.
Vîtcă: bg. *Vătka*.
Vîțcu: bg. *Vățko*.
Vîț(ă): bg. *Vătso* și *Vătsa*.

Vlad(u): sl. *Vlad*, hipocoristic de la *Vladimir* sau (și) *Vladislav* (v. mai jos, s.v.). Pentru varianta în *-u*, cf. bg. *Vlado*.
Vladău: bg. *Vladov*.
Vladcovschi: bg. *Vladka*, cu suf. bg. *-ovski*.
Vlademir: același cu numele următor.
Vladimir: sl. *Vladimir*.
Vladimirescu < *Vladimir* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*. Cf. n. top. *Vladimirești*.
Vladislav: sl. *Vladislav*.
Vladovici: sl. *Vlad*, cu suf. sl. *-ovič*.
Vlaga: *vlagă*.
Vlahide: același cu numele următor.
Vlahidis: gr. *Vlahidis*.
Vlahu: sl. *Vlah(o)* sau (și) gr. *Vlahos*, *Vlahu*.
Vlaicov: bg. *Vlajkov*.
Vlaicu: sl. *Vlajko*.
Vlaiculescu < *Vlaicu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Vlande: gr. *Vlandi(s)*.
Vlangă: arom. *vlingă* „igrasie" (Pascu, *Suf.*, p. 143), cu grafie „savantă".
Vlas(u): bg. *Vlas*, ucr., rus. *Vlas*.
Vlas(s)a: „femininul" numelui precedent.
Vlascici: același cu *Vlașcici* (v. mai jos, s.v.).
Vlase: bg. *Vlase*.
Vlasi(e): bg. *Vlasi(j)*. Cf. și gr. *Vlassi(s)*.
Vlasian: *Vlasi* (v. numele precedent), cu suf. *-an*.
Vlasin: *Vlasi* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-in*.
Vlasiu: *Vlas(u)* sau (și) *Vlase*, *Vlasi(e)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-iu*.
Vlasov: bg. *Vlasov*.
Vlașcă: bg. *Vlàška*. Cf. n. top. *Vlașca*.
Vlașcici: *Vlașcă* (v. numele precedent), cu suf. *-ici*.
Vlașin: ucr. *Vlašyn*.
Vlașu: bg. *Vlašo*.
Vlădaia: cf. bg. *Vladaj*, al cărui „feminin" pare a fi numele de față. Cf. n. top. *Vlădaia*.
Vlădan: bg. *Vladan*.
Vlădasel: pare a fi un diminutiv, transcris neatent, al lui *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. compus *-ășel* (< *-aș* + *-el*). Pt. *s* în loc de *ș*, cf. n. top. *Vlădăsești*.
Vlădăianu < n. top. *Vlădaia*, cu suf. *-anu*.
Vlădăreanu < n. top. *Vlădari*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vlădărescu: este, poate, același cu numele precedent, căruia i s-a înlocuit suf. *-eanu* (simțit ca antroponimic) prin echivalentul funcțional *-escu*.
Vlădea: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea*.
Vlădeanu < n. top. *Vlădeni*.
Vlădesceanu < n. top. *Vlădești*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vlădescu < *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Vlădica: *vlădică* sau (și) bg. *Vladika*. Cf. și gr. *Vladika*, ucr. *Vladyka*.
Vlădilă: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ilă*. Cf. n. top. *Vlădila*.
Vlădoi(u) < *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Vlădoi*.
Vlădoianu < n. top. *Vlădoi*, cu suf. *-anu*.
Vlădoni: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. băn. *-oń*, scris *-oni*, deci, același funcțional vorbind cu *Vlădoiu* (v. mai sus, s.v.).
Vlăducă: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ucă*.
Vlăducu: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uc*.
Vlădulescu < *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Vlădulești*.
Vlăduț(u): *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uț*.
Vlăduță: *Vlad(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uță*. Cf. n. top. *Vlăduța*.
Vlăduțescu < *Vlăduț(u)* sau (și) *Vlăduță*. Cf. n. top. *Vlăduțești*.
Vlăduțiu: același cu *Vlăduțu* (v. mai sus, s.v.); *i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*.
Vlăduțoiu < *Vlăduț(u)* sau (și) *Vlăduță* cu suf. *-oiu*.
Vlăicuși < *Vlaicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-uș* (*-i* arată pronunțarea „moale" a lui *ș*).
Vlăjagă: cf., pt. temă, *vlăjar* „tînăr înalt și zdravăn".
Vlănțoiu
Vlăsceanu: același cu *Vlășceanu* (v. numele următor).
Vlășceanu < n. top. *Vlașca*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Vlăscu: bg. *Vlasko*.
Vlăsoiu < *Vlas(u)* sau (și) *Vlase*, *Vlasie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu*.
Vleja: „femininul" numelui următor.
Vleju: cf. *vlăjar* (v. mai sus, s.v. *Vlăjagă*).
Voci: bg. *Vočo*.
Vocheci: bg. *Voke*, cu suf. *-eci*.
Vochescu < bg. *Voke*, cu suf. *-escu*.
Vochin: bg. *Voke*, cu suf. *-in*.
Vochița: același cu *Vochiță* (v. mai jos, s.v.).
Vochiță: bg. *Voke*, cu suf. diminutival *-iță*.
Vocovici: bg. *Voko*, cu suf. sl. *-ovič*.
Vodana: „femininul", absent în sursele mele, al bg. *Vodan*.
Vodarici: pare a fi un *vodar*, format de la sl. *voda* „apă", cu suf. *-ar* (cf. *apar*), căruia i s-a adăugat suf. *-ici*.
Vodă: *vodă* = *voievod*. Cf. *Vaida* (v. mai sus, s.v.).
Vodislav: ceh *Vodislav*.
Voditță: bg. *Voditsa*. Cf. n. top. *Vodița*.
Vodnar: pol. *Wodnar*.
Voghici: cf., pt. temă, gr. *Vogos*.
Voia: pol. *Woja*.

Voiasciuc: ucr.
Voic(u): bg. *Vojko.*
Voica: bg. *Vojka.*
Voican: *Voicu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-an.*
Voicana: „femininul" numelui precedent.
Voicea: „femininul" lui *Voiciu* (v. mai jos, s.v.).
Voiceanu < n. top. *Voicu* sau (şi) *Voica,* cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Voicescu < *Voic(u)* (v. mai sus, s.v.) sau (şi) *Voiciu* (v. mai jos, s.v.). Cf. n. top. *Voiceşti.*
Voichici: *Voicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Voichin: rus. *Vojkin.*
Voichiţa: acelaşi cu numele următor.
Voichiţă: *Voica* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-iţă.*
Voichiţu: „masculinul" numelui precedent
Voicilă: *Voicu* sau (şi) *Voiciu* (v. s.v.), cu suf. *-ilă.*
Voiciloiu < *Voicilă* (v. numele precedent). cu suf. *-oiu.*
Voiciu: bg. *Vojčo.*
Voiciulescu < *Voiciu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Voicov: bg. *Vojkov.*
Voicovici: *Voicu,* cu suf. *-ovič* (formaţie slavă).
Voiculaş: *Voic(ul)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aş.*
Voiculescu < *Voic(u)* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Voiculeşti.*
Voiculeţ: *Voic(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-eţ.*
Voiculţiu: dacă accentul stă pe *i* (urmat de *u*), avem un derivat cu suf. *-iu* de la *Voiculeţ* (v. numele precedent).
Voides: gr. (?)
Voileanu < n. top. *Voila* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Voina: bg. *Voina.*
Voincilă: bg. *Voinčo,* cu suf. *-ilă.*
Voinea: *Voina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Voineag(u): *Voin(e)a* (v. mai sus, s.v.). cu suf. *-eag,* variantă a lui *-eac.*
Voineasa: *Voin(e)a,* cu suf. fem. *-easă.* Cf. n. top. *Voineasa.*
Voinescu < *Voin(e)a* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Voineşti.*
Voinia: acelaşi cu *Voinea* (v. mai sus, s.v.).
Voinica: *voinică.*
Voinicu: *voinic.* Cf. şi bg. *Vojnik.*
Voinoiu < *Voin(e)a* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Voinopol: gr. (absent în sursele mele), cum arată partea finală.
Voinov: bg. *Vojnov.*
Voinovici: *Voina* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ovič.*
Voinovschi: pol. *Wojnowski.*
Voiosu: *voios.*
Voisa: cf. pol. *Wojs.*
Voiş: cf. numele precedent.
Voişel: *Voiş* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el.*
Voitec: ceh. *Vojtěch.*
Voitinovici: cf. srb. *Vojtanović.*
Voitovici: pol. *Wojtowicz.*
Voiţ(ă): sl. *Vojitsa.*
Voivod: *voivod,* variantă populară a lui *voievod,* cu sensul bisericesc de arhanghel (Mihail şi Gavril). Cf. n. top. *Voivoda.*
Voivozeanu < n. top. *Voivoda* şi *Voivozi* (Ardeal), cu suf. *-eanu.*
Voivu: pare a fi tema numelor precedente.
Volanschi: pol. *Wolanski.*
Volatie: cf., pt. temă, gr. *Vollas.*
Volbea: cf. numele următor.
Volbură: *volbură.*
Volcan: acelaşi cu *Vâlcan* (v. mai sus, s.v.).
Volceanu: acelaşi cu *Vilceanu* (v. mai sus, s.v.). Cf. şi *Evolceanu* (v. la *E,* s.v.).
Volcinescu: bg. *Vălčin,* cu suf. *-escu* sau, mai degrabă, un antroponim rusesc asemănător (cu *-o-*).
Volcinschi: tema este aceeaşi ca a numelui precedent, iar suf. *-schi,* sinonim funcţional al lui *-escu.*
Volcov: bg. *Vălkov* sau (şi), mai degrabă, rus. *Volkov.*
Volcovici: *Volk-* (v. numele precedent), cu suf. sl. *-ovič.*
Volindan
Volintar(u): *volintir.* Cf. n. top. *Volintireşti.*
Voljin: rus. *Volžin.*
Voloacă: variantă feminină, necunoscută dicţionarelor, a lui *voloc* „plasă de pescuit".
Volocaru: derivat cu suf. *-ar* (ca nume de agent) de la *voloc* (v. numele precedent).
Volodin: rus. *Volodin.*
Voloneiu
Volosan < n. top. *Voloseni.*
Volsosciuc: ucr.
Voloseniuc: ucr. *volosina* „fir de păr", cu suf. ucr. *-juk.* Ar putea fi şi acelaşi cu numele următor.
Voloşeniuc: ucr. *vološin* „valah, român", cu suf. ucr. *-juk.*
Volumea
Voluntaru: *voluntar.*
Vomir: cf. gr. *Vobiri(s).*
Vonica: cf. gr. *Vonikopulos.*
Vora: gr. *Vorra(s).*
Vordoreanu: *Vardaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Vorniceanu < n. top. *Vorniceni.*
Vornicel(u): *vornicel,* diminutiv al lui *vornic* (v. mai jos, s.v.), dar şi cu sensul de „primar" şi „cavaler de onoare la nunţile ţărăneşti".
Vornicescu < *Vornicu(l)* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Vornicilă: *Vornicu(l)* (v. mai jos, s.v.). cu suf. *-ilă.* Ar putea fi uneori şi acelaşi cu

Vornicel(u) (v. mai sus, s.v.), prin confuzie cu acesta.
Vornicu(l): *vornic.*
Vorniuc: cf. ucr. *Voronjuk.*
Vorobciuc: ucr.
Voros: gr. *Voros.*
Vorovenci(u): ucr.
Voroveanu < n. top. *Voroveni.*
Vortolomei: același cu *Vartolomei* (v. mai sus, s.v.). Cf. și *Hortolomei* (v. la *H*, s.v.).
Vosgonian: arm.
Vosniuc: ucr.
Voștinar(u): derivat de la *voștină* (v. numele următor), cu suf. *-ar*, care, în cazul de față, arată, împreună cu tema, recipientul.
Voștină: *voștină*, variantă a lui *hoștină* „rămășiță de ceară topită ori stoarsă sau de fructe stoarse".
Voulachis: gr.
Vova: rus. *Vova*, hipocoristic de la *Vladimir* (DO, p. 411).
Vovea: *Vova* (v. numele precedent), cu suf. *-ea*. Ar putea fi și gr. *Vovos*, *Vovu*, cu același sufix.
Vozian
Vrabie: *vrabie.*
Vraciu: *vraci.*
Vraglev
Vraja: *vrajă.*
Vrana: *vrană.*
Vrancea: „femininul" numelui următor. Cf. n. top. *Vrancea.*
Vranciu: bg. *Vrančo.*
Vranciuc: ucr.
Vrancu: bg. *Vranko.*
Vraniolici: ucr.
Vrapcea: cf. numele următor, cu care merge împreună (cf. *Vrancea—Vranciu*, aici mai sus).
Vrapciu: bg. *Vrabčo.*
Vrăbete: *vrăbete* (regional) „vrabie".
Vrăbiaș: *vrabie* sau (și) *Vrabie* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-aș*. Cf. și *Vrăbieș* (v. mai jos, s.v.).
Vrăbiescu < *Vrabie* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Vrăbiești.*
Vrăbieș: același cu *Vrăbiaș* (v. mai sus, s.v.). Ar putea fi și un simplu derivat de la *vrabie*, cu suf. *-eș.*
Vrăjitor(u): *vrăjitor.*
Vrăjitorul: același cu numele precedent.
Vrăneanțu < n. top. *Vrani* (Banat), cu suf. srb. *-janets.*
Vrănescu < *Vrana* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Vrănești.*
Vrăniamțu: același cu *Vrăneanțu* (v. mai sus, s.v.).
Vrănțeanu < n. top. *Vrăniuț* (Banat), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Vrej(u): *vrej* „curpen".
Vrejba: *vrajbă*, cu suf. *-a* (*-a-* „simțit" ca provenind din *-ea*).
Vrejbă: același cu numele precedent.
Vrejoiu: *Vreju* (v. numele următor), cu suf. *-oiu.*
Vreme(a): *vreme.*
Vremelnicu: *vremelnic.*
Vremeș: *vreme* sau (și) *Vreme(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș.*
Vremir: *-r* ar putea fi o greșeală de transcriere pt. *ș*; în acest caz avem o variantă (cu *-eș* neaccentuat > *-iș*).
Vrinteanu: gr. *Vrenta(s)*, cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Vrioni: gr. *Vrioni(s).*
Vrînceanu < n. top. *Vrancea*. Cf. n. top. *Vrănceni.*
Vrîncescu < *Vrancea* sau (și) *Vranciu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Vrînteanu: același cu *Vrinteanu* (v. mai sus, s.v.).
Vrondu: gr. *Vrondu.*
Vuc(u): bg. *Vuko*. Cf. și srb. *Vuk* (<*vuk* „lup").
Vucea: bg. *Vuča*. Ar putea fi și *Vuc(u)* (v. numele precedent), cu suf. *-ea.*
Vucescu < *Vuc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Vucici: *Vuc(u)* sau (și) *Vucea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ič.*
Vuciciu: *Vuc(u)* sau (și) *Vucea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. diminutival *-ic.*
Vuculescu < *Vuc(u)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(l)escu.*
Vu(i)escu < *Vuia* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Vuia: „femininul", absent în sursele mele, al bg. *Vujo.*
Vuică: *Vuia* (v. numele precedent), cu suf. *-că.*
Vujdea: cf. *vijdoc* „o parte dintr-o turmă de oi".
Vulcan: același cu *Vîlcan* (v. mai sus, s.v.). Pt. *-u-* și *-i-*, cf. discuția din *Top. rom.*, p. 344—345. Cf. n. top. *Vulcanul.*
Vulcănescu < *Vulcan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Vulcu: același cu *Vîlcu* (v. mai sus, s.v.); pt. *-u-* în loc de *-i-*, cf. cele spuse mai sus, s.v. *Vulcan.*
Vulcuțiu: *Vulcu* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-uț* (*i* arată pronunțarea „moale" a lui *ț*).
Vulică: bg. *Vula*, *Vule* sau (și) *Vulo*, cu suf. diminutival *-ică.*
Vulpanovici: *Vulpan* (absent în fișierul meu, dar posibil, cf. *Lupan* < *lup* ș.a.), cu suf. sl. *-ovič.*
Vulparu: *vulpar*, absent în dicționare, cu sensul „vizuină de vulpi".
Vulpaș: *vulpe* sau (și) *Vulpe* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-aș*. Cf. n. top. *Vulpășești.*
Vulpașin: *Vulpaș* (v. numele precedent), cu suf. *-in.*
Vulpe: *vulpe.*

Vulpenaru<n. top. *Vulpeni*, cu suf. „local“ *-ar*.

Vulpescu < *Vulpe* (v. mai sus, s.v.). Cf. n. top. *Vulpești*.

Vulpeș: *vulpe* sau (și) *Vulpe* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-eș*.

Vulpoi(u): *vulpoi*. Cf. n. top. *Vulpuești*.

Vultur(u): *vultur*.

Vulturar: n. top. *Vulturul*, cu suf. „local“ sau (și) *vultur*, cu *-ar*, care arată „locul unde este conținut primitivul“ (deci „cuib de vulturi“).

Vultureanu < n. top. *Vultur(ul)*, *Vulturi*, *Vultureni*.

Vuluga: cf. *vălug*, variantă a lui *vălog* „tăvăluc“.

Vumvulea: *Vamvu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ule(a)*.

Vurdea: cf. bg. *Vurdov*.

Vurpăreanu < n. top. *Vurpăr* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.

Vurtejanu < n. top. *Virtej(ul)*.

Vusmuc: ucr.

Vușcan: bg. *Vuška*, cu suf. *-an*.

Vușdea: același cu *Vujdea* (v. mai sus, s.v.).

Vutcaru: *vutcar* „fabricant de votcă“.

Vuțicovici: cf., pt. temă, bg. *Vutsko;* cf. și bg. *Vutskov*.

Vuza: derivat regresiv de la bg. *Vuzila*. Cf. și pol. *Wus*.

Vuzdugan: același cu *Buzdugan* (v. la *B*, s.v.). Ar putea fi și un derivat, cu suf. *-an*, de la *vizdoagă* (existent, eventual, și ca toponim) „crăiță“.

X

W

Wald: germ. *Wald* „pădure"; cf. *Pădure* (v. la *P.*, s.v.).
Walt(h)er: germ. *Walther.*
Wardallà: gr.
Warodin: același cu *Varodin* (v. la *V.*, s.v.).
Weiler
Weselowski: pol.
Winkler: germ.
Wizanti: același cu *Vizanti* (v. la *V.*, s.v.).
Wolf: germ. *Wolf* „lup"; cf. *Lupu* (v. la *L.*, s.v.).

X

Xenachi(s): gr.
Xeni: gr. *ksenos* „străin .
Xenopol: gr.

Z

Zabora: cf. gr. *Zampara.*
Zabarceanu: cf. n. următor.
Zaberca: cf. bg. *Zaberski.*
Zablău: *zăblău* „flăcău zdravăn; vlăjgan".
Zablocan
Zabloțchi: același cu următorul
Zablovschi: același cu *Zavloschi.*
Zaborilă: cf. ucr., rus. *zabor* „gard".
Zaboteanu: cf. ucr., rus, *zabota* „grijă, preocupare".
Zabotineu: temă, aceeași ca la n. precedent, cu suf. ucr. *-enko*, adaptat la sistemul fonetic românesc.
Zabrac: *zabrac* „ocară; primejdie".
Zabulică: cf. gr. *Zampulakis*; DO îl explică, destul de neclar, dintr-un nume ebraic.
Zabulite: cf. numele precedent.
Zac: ung. *Zákó* „Zacheus"; cf. și bg. *Zako.*
Zacharuk: același cu *Zahariuc.*
Zachi: bg. *Zake*; cf. și it. *Zacchi.*
Zachia: același cu *Zahia*; dat și de DO cf. și *Zakija*, nume tătăresc feminin.
Zachiu: același cu *Zahiu.*
Zaciu: bg. *Začo.*
Zacopceanu: cf. rus. *zakopka* „îngropare" ca formație, pare a fi derivat de la un toponim *Zacopco*, necunoscut de mine.
Zacordoneț: ucr. *zakordonets* „locuitor de dincolo de graniță"; cf. și *Cordun* „Bucovina" (< ucr. *kordon* „graniță").
Zadarojnei: pentru temă, cf. ucr. *zadariti*, rus. *zadarit* „a copleși cu daruri; a ademeni, a corupe".
Zadic: gr. *Zadik.*
Zadig: același cu *Zadic.*
Zadoiu: pt. temă, cf. ucr. *zadoiti* „(despre vaci) a sta prost la muls, cu efect dăunător pentru lapte".
Zadoinai: cf. n. precedent.
Zadrepeanu: cf. ucr. *zadripanets* „om neglijent, murdar".
Zafeneu: transcriere greșită pentru *Gafencu?*
Zaficu: același cu precedentul?
Zafirescu < *Zafir* (dat de DO); același cu *Zamfirescu*. Cf. și bg. *Zafir.*
Zafiu < *Zahui* (prin hipercorectitudine fonetică).
Zagaican ucr. *zagajka* „încetineală, întîrziere".
Zagan: cf. n. top. *Zagon* (Ardeal).
Zagara: ucr. *zagara* „sîrguință, stăruință".
Zagardan: cf., pt. temă, ucr. *zagarducati* „a stăvili, a zăgăzui".
Zagavei: cf. n. top. *Zagavei* (DO, p. 468).
Zagavianu < n. top. *Zagavei*, cu suf. *-anu.*
Zagone: cf. n. top. *Zagon* (Ardeal).
Zagorean(u): rus. *zagorjanin* „om de dincolo de munte".
Zagoritz: cf. n. top. sl. *Zagoritsa* și gr. *Zagori(ti)s.*
Zagorodnîi: rus. *zagorodnij* „(locuitor) din afara orașului".
Zagorschi: bg. *Zagorski.*
Zagu: cf. gr. *Zagoudi(s).*
Zah: bg. *Zaho* sau gr. *Zahos.*
Zaha: bg. *Zaha.*
Zahacinschi: pt. temă, cf. ucr. *zagačiti* „a captiva, a ademeni".
Zahan: același cu *Zagan?*
Zahanagiu: *zahanagiu* „muncitor (sau conducător) la o zahana" (= zalhana „abator rudimentar; restaurant pt. fripturi de ovine".
Zaharachescu: gr. *Zaharakis*, cu suf. *-escu.*
Zaharciuc: ucr. *Zaharčuk.*
Zaharcu: sl. *Zaharija*, cu suf. sl. *-ko.*
Zaharean(u) < *Zaharia* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ean(u).*
Zaharec: sl. *Zahar* + suf. ceh. *-ek.*
Zaharescu < *Zaharia* (sau sl. *Zahar*), cu suf. *-escu.*
Zaharia: nume biblic; cf. bg. *Zaharija*, gr. *Zaharia(s).*
Zahariade: gr. *Zahariadis.*
Zahariadi: același cu *Zahariade.*
Zahariciuc < *Zaharia*, cu suf. ucr. *-čuk*; cf. *Zaharciuc.*
Zaharie: același cu *Zaharia*; cf. și bg. *Zaharij.*
Zaharisievici < *Zaharia* (v. mai sus s.v.), cu suf. compus sl.
Zahariuc: ucr. *Zaharjuk.*
Zaharof: același cu *Zaharov*; cf. și bg. *Zaharof* (în presa neslavă).
Zaharoiu < *Zahar(ia)*, cu suf. *-oiu.*
Zaharov: sl. *Zaharov.*
Zaharovici < sl. *Zahar(ia)* + suf. compus sl. *-ović.*
Zahei: același cu *Zaheu*; cf. bg. *Zahej.*
Zaherco: cf. ucr. *zagerkotati* „a gîgîi (despre gîște)".
Zaheu: nume biblic; cf. *Zahiu.*
Zahia: var. a lui *Zahiu* (?); cf. și *Sahia.*
Zahin: cf. *Sahini* (< gr. *Sahinis*); ar putea fi un derivat slav în *-in* de la *Zahej.*
Zahirnic: ucr. *zagirnij* „(om) de dincolo de munți".

Zahiu: același cu *Zaheu.*
Zahora: ca sens, pare a fi același cu *Zahirnie,* de care nu diferă decît fonetic, din cauza originii lor din limbi slave diferite *(< za + gora).*
Zahorneanu < n. top. *Zahorna,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Zahu: același cu *Zahus* sau, mai degrabă, bg. *Zaho.*
Zahus: gr. *Zahos.*
Zai: ung. *zaj* „zgomot"; cf. și bg. *Zajo.*
Zaia: același, se pare, cu precedentul.
Zaiarnîi: cf. ucr. *jarnij* „primăvăratic", combinat cu prep. *za-* „dincolo de".
Zaiat: cf. ucr., rus. *zajats* „iepure", care a putut fi interpretat drept pluralul unui *zajat.*
Zaica: ucr., rus. *zaika* „persoană bîlbîită, gîngavă".
Zaichin: cf. numele precedent.
Zaichiu: dacă nu-i același, printr-o greșeală de transcriere, cu *Zaichin,* ar putea fi un derivat în *-iu* de la *Zaica* (v. mai sus s.v.)
Zaicic: ucr., rus. *zajčik* „iepuraș".
Zaicu: bg. *Zajko.*
Zailă: cf. ung. *zajós* „pasionat" și *Zai* (v. mai sus, s.v.).
Zailic: *zeilic* (< germ. *Selig*), citit nemțește? Dacă da, e vorba de un nume evreiesc.
Zaimea: cf. bg. *Zaimov,* explicat din tc. *zaim* „mare proprietar de pămînt, spahiu".
Zainea: cf. bg. *Zojna, Zojno.*
Zainescu: același cu *Zăinescu.*
Zaitz: același cu *Zaiț* (v. numele următor).
Zaiț: același cu *Zaiță* (v. mai jos s.v.).
Zaița: același cu *Zaiță.*
Zaiță: ucr. *zajats,* genitiv *zajtsja* „iepure"; cf. *(I)epure.*
Zaiți: același cu *Zaiță* (v. numele precedent).
Zaițúc: *Zaiță* (v. mai sus, s.v.), cu suf. ucr. *-uk.*
Zaiu: bg. *Zajo.*
Zaivest
Zaigan
Zalafer
Zalahiu: cf. gr. *Zalaha(s).*
Zalană: *zalhana* „abator rudimentar" (cu pierderea aspiratei *-h-*).
Zală: cf. bg. *Zalev.*
Zalenco: ucr.
Zalevschi: cf. bg. *Zalev.*
Zali: gr. *Zalis.*
Zalinschi: pol.
Zalinsky: același cu precedentul.
Zalisețchi: pol.
Zalomit: gr.
Zalotovici: cf., pt. temă, rus. *zoloto* „aur".
Zalupcă: rus. *zalupka* „jupuială, jupuitură".
Zaluschi: pol.
Zama: același cu *Zamă.*
Zaman: gr. *Zamanis;* cf. și bg. *Zamana.*
Zamarca: rus. *za + marka* „(de) dincolo de graniță" (pe teritoriul Germaniei, spune Dicț. rus-român, s.v. *marka*).
Zamatiu
Zamă: *z(e)amă;* cf. *Zeamă* (v. mai jos, s.v.). Ar putea fi și gr. *Zama.*
Zambaridi: gr. *Zampara(s),* cu suf. gr. *-idis.*
Zambeti: gr. *Zampeti(s).*
Zambetor
Zambila: același cu următorul.
Zambilă: *zambilă* sau, mai degrabă, gr. *Zampeli(s);* cf. și it. *Zambelli.*
Zambilovici < *Zambilă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Zambra: gr. *Zambra(s).*
Zamcan < n. top. *Zamca* (jud. Suceava), cu suf. *-an.*
Zamelo
Zamesnicu: rus. *mjasnik* „măcelar" + pref. *za-,* al cărui rost aici nu-l înțeleg.
Zamfir(u): v. rom. și pop. *zamfir* „safir" < sl. *samfir* (DEX). De fapt, numele este de origine grecească, venit la noi și direct și prin slavi.
Zamfira: femininul numelui precedent.
Zamfirachi: *Zamfir* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Zanfiraki.*
Zamfireanu < n. top. *Zamfira,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Zamfirei < *Zamfira,* de fapt, genitivul *(a) Zamfirei.*
Zamfirescu < *Zamfir;* cf. n. top. *Zamfirești.*
Zamfiroaia: *Zamfir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Zamfiroiu: *Zamfir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Zamfiro(l)u: cf. gr. *Zafeiroglou.*
Zamfiropol: gr. *Zafeiropoulos.*
Zamfirovici: < *Zamfir* (v. mai sus, s.v.), cu suf. sl. *-ović.*
Zamfiruc < *Zamfir,* cu suf. ucr. *-(j)uk.*
Zamfor: pare a fi o variantă a lui *Zamfir;* DO dă un *Samfora.*
Zamfu: derivat regresiv de la *Zamfir?*
Zamira: *Zamira,* nume de femeie în limbile cecenă și ingușă (înrudite cu cele caucaziene).
Zamisnicu: același cu *Zamesnicu.*
Zamoni: cf. *Zamă;* sufixul pare a fi o variantă, care continuă să existe, a băn. *-oňu,* cum pare a dovedi *Jurconi* < *Jurcă* + *-oni.*
Zamora: n. top. *Zamora,* folosit ca antroponim; cf. și ucr. *zamorja* „țară, regiune de peste mare".
Zamosteanu < n. top. *Zamostea,* cu suf. *-anu.*
Zamoșteanu: același cu *Zamosteanu.*
Zamrei
Zamvel: gr. *Zambellis.*
Zană: bg. *Zana.*
Zancă: bg. *Zanka;* cf. it. *Zanca.*

Zanchi: bg. *Zanke;* cf. și it. *Zanchi.*
Zanciu: bg. *Zančo.*
Zancov: bg. *Zankov.*
Zancu: bg. *Zanko;* cf. și it. *Zanco.*
Zane(a): gr. *Zani(s);* cf. și bg. *Zane, Zani,* it. *Zan(n)e, Zan(n)i.*
Zanelly: gr. *Zanelli(s);* cf. și it. *Zanelli.*
Zanete: gr. *Zaneti(s)* și *Zanneti(s).*
Zanetti: același cu *Zanete.*
Zanfir: același cu *Zamfir.*
Zanfira: același cu *Zamfira.*
Zanga: gr. *Zangas.*
Zangopol: gr. *Zangopoulos.*
Zangor
Zanguropol: gr.; tema *(zangur-)* este identică cu numele precedent.
Zanian: *Zane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. arm. *-ian?*
Zanidache: gr. *Zanidakis.*
Zanne: gr. *Zanni(s)* și *Zanne(s),* același, de fapt, cu *Zane(a).*
Zanoschi: *Zane* (sau bg. *Zano*), cu suf. sl. *-ski.*
Zanvel: același cu *Zamvel.*
Zanveton
Zapa: gr. *Zappa(s);* cf. și it. *Zappa.*
Zapan: variantă a lui *țapan = țeapăn,* cu sensul de „voinic, zdravăn"; cf. și bg. *Zapanov.*
Zapciu: *zapciu,* cu diverse sensuri, dintre care, ultimul, curent încă pînă nu de mult, este „agent de poliție".
Zaphirato
Zapis: *zapis* „document, act".
Zapisescu < *Zapis* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Zapișescu: același cu *Zapisescu* (dacă transcrierea e corectă).
Zaplan: *zăplan* „om voinic; vlăjgan, lungan".
Zaplanic: *Zaplan* (v. numele precedent), cu finală neclară.
Zaporojan(u): *zaporojean* „cazac dintr-o organizație militară ucraineană (sec. XVI—XVIII)".
Zapotcu: ca formație, pare a fi slav (*za-* prefix). Cf. și *zapat* „vînt care suflă dinspre nord-vest" și n. top. *Zăpade* (Ardeal).
Zara: același cu *ZarĂ;* cf. și gr. *Zar(r)a(s),* it. *Zara.*
Zarac: gr. *Zaraka(s).*
Zarafan < *Zarafu,* cu suf. *-eanu,* devenit *-an(u),* din cauza lui *f.*
Zarafescu < *Zarafu* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Zarafu: *zaraf* „bancher dintr-o epocă mai veche; cămătar".
Zară: *zară* „lichid alb și gras, care rămîne după prepararea untului" (variantă a lui *zer*).
Zarcu: bg. *Zarko;* cf. și gr. *Zarkos.*
Zarcula: *zărculă* „căciulă brodată cu fir; glugă" (ȘIO).
Zarcuzone
Zare(a): *zare;* cf. și bg. *Zare.*
Zaremba: același cu *Zarimba;* cf. și pol. *Zarembo.*
Zarf(u): v. rom. *zarf* „suport metalic lucrat la filigran, pe care se punea felegeanul sau paharul de ceai".
Zargiu: cf. bg. *Zarčo.*
Zari(i)an: *Zaharia;* cf. și bg. *Zarjan.*
Zarif: v. rom. *zarif* „frumos, strașnic".
Zarifopol: gr. *Zarifopoulos.*
Zarimba: gr. *Zarimbas.*
Zarjițchi: cf., pentru temă, ucr. *zaržati* „a rîde cu zgomot".
Zarma
Zarmă: același cu *Zarma.*
Zarnea: grafie „savantă" pentru *Zirnea* (scris cu *â*); cf. *Zirnă.*
Zaroianu: *Zaroiu* (v. numele următor), cu suf. *-anu.*
Zaroiu: *Zară* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Zaroj(e)anu: cf. ucr. *zaroženij* „care are un fetus; (despre femei) gravidă". Ar putea fi și un derivat de la un n. top. sl. *Zarog-,* ca *Zaporoj(e)anu,* care, la origine, înseamnă „de dincolo de praguri (ale Niprului)".
Zaroveanu: același cu *Zarojeanu,* prin hipocorectitudine fonetică (*j* înlocuit prin *v*)?
Zaronescu < *Zăroni* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zarug: cf. ucr. *zaruka* „chezășie".
Zarvagiu: *zarvă,* așadar „gălăgios".
Zarzalic < bg. *zarzela* „cais(ă)", cu suf. *-lik* (= rom. *-lîc*), de origine turcească.
Zarzăr: *zarzăr* „o specie de cais".
Zarzără: *zarzără* „fructul zarzărului".
Zaszan: cf. ucr. *zastanova* „zălog, amanet".
Zastavnicu: ucr. *zastavnik* „debitor, ipotecar" (Grinčenko); totuși, deoarece *zastava* înseamnă și „strajă la graniță", cred că numele nostru înseamnă „paznic, grănicer".
Zatti: it. *Zatti;* cf. și gr. *Zatos.*
Zatușevschi: cf., pentru temă, ucr. *zatuškati* „a înveli, a îmbrobodi, a înfofoli".
Zaulet
Zauță: cf. gr. *Zausi(s)* și *Zauti(s).*
Zav: cf. gr. *Zavos, Zavou* și, pentru temă (care se confundă cu numele întreg) sl. *Zavis.* Cf. și *Zavincu.*
Zavabic
Zavalaș: tema pare a fi aceeași cu a numelor următoare.
Zavaleanu < gr. *Zavali(s),* cu suf. rom. *-eanu.*
Zavalescu: aceeași temă ca la precedentul, cu suf. *-escu.*
Zavalide: gr. *Zavali(s).* Există, foarte probabil, și gr. *Zavalidi(s),* dar nu l-am găsit în sursele mele. Cf. gr. *Zavaliadis.*
Zavat: același cu numele următor.
Zavate: același cu *Zavati.*
Zavati: it. *Zavatti.*

Zavera: *zaveră* „revoltă, răscoală, răzvrătire".
Zavercara
Zaverdeanu: cf. gr. *Zaverdinos.*
Zavelcă: *zavelcă* „fiecare dintre cele două fote dreptunghiulare, cu dungi sau brodate cu flori, care se poartă una în față și alta în spate ca fustă".
Zavelli: cf. gr. *Zampeli(s).*
Zavergiu: *zavergiu* „răsculat, răzvrătit".
Zavincu: tema identică cu *Zav;* suf. *-incu* < ucr. *-enko.*
Zavlan: gr. *Zavlani(s);* cf. și *Zavulan.*
Zavloschi: pol.
Zavodnicu: cf. ucr. *zavod* „golf", deci „(om) de pe lîngă un golf". Cf. și *Zăvod.*
Zavoi(u): același cu *Zăvoi.*
Zavragiu: *zavragiu* „țigan nomad; scandalagiu".
Zavulan: cf. *Zavlan.*
Zavulovici: cf. bg. *Zavolov.*
Zazuleac: cf. ucr. *Zazuluč.*
Zăbavă: *zăbavă.*
Zăboianu: același cu *Zăvoianu* (greșeală de transcriere sau transformarea lui *b* în *v*)?
Zăbrăuțeanu < n. top. *Zăbrăuți,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Zădăroiu: tema (*Zădar* sau *zadar*) e aceeași ca la n. top. *Zădăreni* și *Zădăriciu.* Cf. ung. *zádor* „om puturos; dihor; zurbagiu; spion" și *a zădări.*
Zăgan: *zăgan* „vultur-bărbos"; cf. și gr. *Zagana(s).*
Zăgănescu < *Zăgan* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Zăgăriu: cf. ucr. *zagara* „rîvnă, stăruință, zel".
Zăgărean(u): gr. *Zagari(s).* Formația trimite la un toponim ca temă; aceasta ar putea fi n. top. *Zagra* (Ardeal).
Zăhărăchescu: *Zaharachi,* absent în fișierul meu, dar existent realmente, fără îndoială: gr. *Zaharaki(s).*
Zăhăreanu < *Zaharia* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Zăhărescu: același cu *Zaharescu.*
Zăhău: cf. bg. *Zaho* și *Zahei.*
Zăiceanu < bg. *Zajko;* cf., pentru temă, n. top. *Zăicești* și *Zăicoiu.*
Zăinășan: cf., pentru temă, numele următor.
Zăinescu < *Zainea* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zălar(i)u: *zălar* „meseriaș care face zale"
Zălămus
Zăldoiu: cf. bg. *Saldo.*
Zălog: *zălog* „amanet, garanție".
Zăltăreanu < n. top. *Zlătari* (cu metateza lui *l* sau transcriere greșită pentru *Zlă-?*), cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Zăludu: *zălud* „smintit, zăpăcit".
Zăman < n. top. *Zam* (Ardeal); cf. și gr. *Zamanos.*
Zămescu < *Z(e)amă.* Cf. *Zămulescu.*
Zămircă: cf. ucr. *zamirka* „băț, baston".
Zămosteanu: același cu *Zamosteanu.*
Zămulescu < *Z(e)amă* (v. mai jos, s.v.); cf. *Zămescu.*
Zănescu < *Zane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zănoagă: n. top. *Zănoaga* sau, mai degrabă, *zănoagă* „adîncitură, vale între munți, scutită de vînturi; poiană înverzită".
Zănoaia: *Zane* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oaie.*
Zăpadă: *zăpadă.*
Zăpălcea: ucr. *zapalka* „chibrit", cu suf. *-ea,* sepcific pentru porecle.
Zăpătilă: cf. gr. *Zapatinas.*
Zăpîrțan < n. top. *Zăpîrț* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Zăpodeanu < n. top. *Zăpode(a),* cu suf. (toponimic) *-eanu.* Cf. n. top. *Zăpodeni.*
Zăpor: *zăpor* „îngrămădire de sloiuri de gheață...; revărsare (de ape), inundație".
Zăpucioiu: *zăpuc* „zăpușeală, năduf", devenit, mai întîi, antroponim (ca poreclă).
Zărna: *zărnă* „o plantă din fam. solanaceelor.
Zărnescu < *Zărna,* cu suf. *-escu;* cf. n. top. *Zărnești.*
Zărnică: *Zărna* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ică.*
Zărnoi: v. DO, care îl explică din *Lazăr.*
Zărnoveanu < n. top. sl. **Zernov?*
Zărzeanu: cf. gr. *Zarzonis.*
Zăstroiu: *Zestre,* absent în fișierul meu, dar verosimil.
Zătreanu < n. top. *Zătreni.*
Zătrescu: cf. gr. *Zetro.*
Zătu: gr. *Zetos.*
Zău: *zău!* (poreclă pentru cineva care spune mereu *zău!*).
Zăuleanu: cf. *Zăvăleanu.*
Zăvadă: ucr. *zavada* „opreliște", „piedică".
Zăvădescu < *Zăvadă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu.*
Zăvălaș < n. top. *Zăval,* cu suf. *-aș,* care arată uneori și originea locală a cuiva.
Zăvălceanu < *Zavelcă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Zăvăleanu < n. top. *Zăval,* cu suf. (toponimic) *-eanu.*
Zăveanu < *Zav* (v. mai sus, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Zăviceanu: cf. sl. *Zaviš.*
Zăvoadă: același cu *Zăvadă* sau o formă feminină (neatestată) a lui *zăvod* „așezare temporară de pescari".
Zăvod: *zăvod* „cîine mare ciobănesc; dulău".
Zăvoian(u): < n. top. *Zăvoi(u),* cu suf. *-an(u).*
Zăvoi(u): *zăvoi* „pădurice pe malul unei ape; luncă".
Zăvoreanu: *zăvor,* devenit, mai întîi, antroponim.
Zăvornicu < *zăvor,* cu suf. *-nic,* foarte bogat în semnificații.
Zbaicea

Zbanca: cf. bg. *Zbančev*.
Zbanţ: *zbanţ* „verigă, legătură de piele; petic".
Zbarcea: acelaşi cu *Zbîrcea*. Prezenţa lui *-a* se explică grafic, în sensul că redă pe *ă* fără semnul diacritic.
Zbarie
Zbăgan < n. top. *Zbegu* (Banat); *ă* pentru *e* precedat de labială nu face dficultăţi.
Zbăgnu: pare a fi o greşeală de transcriere pentru *Zbăngu*. În acea ipoteză, e vorba de *zbeng* „zburdalnic", cu *e* > *ă*, după *b*, ca la numele precedent.
Zbănănoi: pare a fi o formaţie onomatopeică.
Zberea: *a zbiera*.
Zberceanu: *Zbîrcea* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-anu*.
Zbihle: ucr. *zbiglij* „nestatornic, pripit, ager".
Zbirici: cf. *zbir*, care există, probabil, şi ca antroponim.
Zbirnac: dacă *-i-* nu e o simplă grafie (probabil, produs al voinţei), cf. *Zbirn*, adică tema acestuia.
Zbînă
Zbîrbloaică
Zbîrcea: *a zbîrci*, cu suf. *-ea*.
Zbîrciog: *zbîrciog* „nume dat mai multor specii de ciuperci".
Zbîrlea: *a zbîrli*, cu suf. *-ea*.
Zbîrn: *zbîrn* (= *zbîrnîit*).
Zbîrnea: *zbîrn*! (interjecţie), cu suf. *-ea*.
Zbîrnici: *Zbîrn(ea)* (v. numele precedente) sau, poate, *zbîrn*!
Zbora: pare a fi o variantă a unui *Zborea*, neîntîlnit de mine, dar posibil, derivat de la *zbor*.
Zbrancea: *zbranca, a face zbranca* „a da iureş, distrugînd, nimicind".
Zbughea: *zbughi*! „cuvînt care imită o săritură peste un obstacol sau fuga bruscă şi neaşteptată dintr-un loc."
Zburlan: *a zburli (= zbîrli)*, cu suf. *-an*.
Zburlea: *a zburli (= zbîrli)*, cu suf. *-ea*.
Zdetoveţchi
Zdornea
Zdrofcovici: bg. *Zdravko*, cu suf. sl. *-ovič*. Tema va fi existînd, ca antroponim, şi în alte limbi slave.
Zdrafcu: bg. *Zdravko*.
Zdrafculescu < *Zdravcu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu*.
Zdrailog: cf. *Zdrăilă*.
Zdrali: gr. *Zdralis*.
Zdrăhuş: tema, aceeaşi ca în *zdrahon*.
Zdrăilă: *Israil* (DO).
Zdrănicuţă: *zdraniţă*, variantă, presupusă de mine, a lui *draniţă*, „şindrilă".
Zdreanţă: *zdreanţă*.
Zdrenghea: *zdrang*?
Zdrincă: ucr. *zdrinka* „pupilă".
Zdrincu: variantă „masculină" a numelui precedent.
Zdrîncă: acelaşi cu *Zdrincă*.
Zdroba: varianta lui *Zdrobea*, neatestat, dar posibil, derivat de la *(a) zdrobi*.
Zdrobici: *a zdrobi*, cu suf. *-ici*.
Zdrobiş: acelaşi cu precedentul.
Zdrucea
Zdrula
Zducu
Zeamă: *zeamă*.
Zeamăneagră: *zeamă neagră*.
Zeană: acelaşi cu *Zană*, dat de DO < *(Sin)zeană*.
Zeanca < *Zeană*; DO are *Zance* şi *Zanciu*.
Zeca: it. *Zecca*; cf. şi *Zecu* (şi *Zeciu*).
Zecharu: cf. numele următoare.
Zecherea: acelaşi cu numele următor, în ce priveşte tema.
Zecher(i)u: *zeche*, variantă a lui *zeghe* „haină a ţăranilor de la munte, şubă, dimie", derivat cu *-er (=-ar)*, deci „cel ce poartă sau confecţionează o astfel de haină sau ţese dimie".
Zechia: *zeche* (v. numele precedent). Deoarece DEX dă pe *zeghe* cu etimologie necunoscută, cred că varianta mai veche este *zeche* < ung. *zeke* „haină ţărănească a ungurilor".
Zechievici < *Zechiu* sau *Zechia*, cu suf. sl. *-evič*.
Zechiş: cf. *Zechiu*.
Zechiu: gr. *Zekios*; cf. şi *Zechia*.
Zeciu: cf. bg. *Zečovič*.
Zecu: gr. *Zek(k)os*; cf. şi bg. *Zekov*.
Zediu: cf. *zad(ă)* „un arbore răşinos", care va fi avînd şi varianta *zeadă*, cerută de etimon, şi *zadie* „o ţesătură".
Zedoinai
Zeficu
Zefleanu
Zega: variantă a lui *zeghe*?
Zegan: *zăgan* „vultur-bărbos".
Zegheban
Zegheru: *zeghe*; v. *Zecher(i)u*.
Zeghiborţ: *(z)ghiborţ(i)* „un peşte" (= *biban*).
Zegrea: cf. n. top. *Zagra*.
Zegrean(u) < n. top. *Zagra* (Ardeal), cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Zeholiuc: cf. ucr. *zahilij* „istovit, vlăguit".
Zehan(u): cf. *Zegan* (v. mai sus, s.v.) şi *Zăhan* (DO).
Zeicescu < *Zeicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu*.
Zeicheru: acelaşi cu *Zecheru*.
Zeicic: acelaşi cu *Zaicic*.
Zeicu: bg. *Zejkov* (< *zejko* „gură-cască").
Zeida: cf. *Zediu* (v. mai sus s.v.).
Zein: cf. *Zăinescu*.
Zeituc
Zeldea: ung. *zöld* „verde, necopt".
Zelea: *zel* sau ucr. *zeló* „verdeaţă".
Zeleanu < *Zelea* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Zelenac: acelaşi cu *Zeleneac*.

Zelenca: ucr. *Zelenka;* cf. și ucr. *zelenka* „o specie de pepene galben".
Zelenciuc: ucr. *Zelenčuk.*
Zeleneac: ucr. *zelenij* „verde, necopt", cu suf. ucr. *-jak;* cf. și ucr. *zelenjak* „băț crestat, răboj".
Zelenin: ucr. *zelenij* „verde, necopt", cu suf. *-in.*
Zeleniuc: ucr. *zelenij* „verde, necopt", cu suf. ucr. *-juk.*
Zelenschi: ucr. *Zelenskyj;* cf. și bg. *Zelenski.*
Zeleonciuc: ucr.
Zeleș: cf. *Zelea,* cu alt sufix.
Zeleșteanu < n. top. *Ziliștea,* cu suf. *-anu.*
Zeletin: n. top. *Zeletin.* La început, determinant al unui antroponim propriu-zis, de ex. *Motăș-Zeletin.*
Zelexche
Zelgiu
Zelinc: tema, aceeași ca în *Zelenciuc, Zelenca* etc.
Zelinescu: aceeași temă ca în *Zeleniuc;* pare a fi același cu acesta, căruia i s-a „românizat" sufixul.
Zelog: același cu *Zălog.*
Zelter: același cu numele următor, transcris greșit (*t* în loc de *ț*)?
Zelțer: germ. *Seltzer* (< n. top. *Seltz*).
Zemba: cf. gr. *Zempi(s), Zempou.*
Zemeleagă: formație glumeață din *zeamă* și *leagă,* după *cirneleagă?* Cf. totuși ucr. *zemljak* „broască rîioasă".
Zemora: același cu *Zamora.*
Zenide: cf. gr. *Zenis* și *Zeniou,* cu suf. gr. *-ides.*
Zenne: pare a fi același cu tema numelui precedent.
Zeno: bg. *Zeno;* cf. și it. *Zeno.*
Zenobie: același cu *Zenovie* (v. mai jos, s.v.).
Zenofie: același cu *Zenovie.*
Zenoveanu < *Zenovie* (v. mai jos, s.v.), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Zenovei: *Zenovie,* cu modificarea finalei, simțită ca sufix.
Zenovici: același cu *Zenovie,* la care s-a alipit un sufix slav.
Zenovie: nume calendristic, cum se spune în DO, de origine grecească, venit la noi prin intermediu slav.
Zenoviu: același cu precedentul
Zep: cf. gr. *Zepos, Zepou.*
Zepa: gr. *Zeppa(s);* cf. și bg. *Zepa.*
Zepodeanu < n. top. *Zăpodea* (Ardeal), *Zăpodia, Zăpodie* și *Zăpodeni.*
Zerea: *zer;* cf. și ung. *zera* „pui de căprioară, ied".
Zerhaciu
Zeriu: același cu *Zeru* (*i* arată pronunțarea „moale" a lui *r*).
Zerlea
Zerman
Zernică: același cu *Zărnică.*
Zernoveanu: același cu *Zirnoveanu;* tema pare a fi un toponim; cf. ucr. *zernovij,* rus. *zernovoj* „de cereale, de grăunțe".
Zeroni: același cu *Zăroni.*
Zeru: *zer;* cf. și bg. *Zero(v).*
Zervescu: gr. *Zervos, Zervou;* cf. și n. top. *Zervești.*
Zervo: gr. *Zervos, Zervou.*
Zestran
Zetea: cf. *Zetu* (v. mai jos, s.v.) și gr. *Zeta.*
Zetreanu: cf. n. top. *Zătreana* și *Zătreni.*
Zet(u): gr. *Zetos;* cf. și bg. *Zet(ov).*
Zețu: cf. gr. *Zetsiadis.*
Zeuleanu: același cu *Zăuleanu.*
Zevdei: același cu *Zevedei.*
Zevedei: nume biblic.
Zevera: *zaveră* „răscoala din 1821", „răscoală (în general)".
Zeveleanu: același cu *Zăvăleanu* (v. mai sus, s.v.).
Zevelescu: variantă, cu alt sufix, a lui *Zeveleanu.*
Zezeanu: gr. *Zezas* (sau, mai puțin probabil, *Zazas*), cu suf. *-eanu.*
Zezvu
Zgabicea
Zgandan: cf. numele următor.
Zgandea: tema seamănă cu a vb. *zgîndări* (etimologie necunoscută), scris *zgâ-* și fără semn diacritic. Cf. *Zgîndăr* (v. mai jos, s.v.).
Zgare: *a (se) zgîrci* (cu *â* fără semn diacritic).
Zgarta: *zgardă* (cu sensul dat la *Zgărdescu*)?
Zgărdan: același cu *Zgărdean.*
Zgărdean: *zgardă,* cu suf. *-ean(u)* (=*-escu*).
Zgărdescu: *zgardă,* cu sensul învechit de „salbă, colan", cu suf. *-escu*
Zgăvîrdici: tema are aspect onomatopeic; suf. *-ici* este caracteristic mai ales pentru porecle (cf. *Clătici, Tremurici* etc.).
Zgîncă: *zgancă* „crusta de pe o rană etc.; zgaibă".
Zgîndăr: *a zgîndări.*
Zgîrcea: *a (se) zgîrci,* cu suf. *-ea.*
Zgîrci: *zgîrci.*
Zgîrdea: cf. *Zgărd(e)an* (v. mai sus, s.v.).
Zgîrvaii
Zglimbea
Zglobiu: *zglobiu.*
Zgoanță: *goanță* „bob de fasole", cu *z-* „expresiv". Cf. *Gonțea.*
Zgondea
Zgorobete: același cu *Scorobete* (v. la *S,* s.v.).
Zgorțea
Zgreabăn: *greabăn;* pentru *z-,* cf. *zgrebeni,* la care face trimitere DLR, s.v. *greabăn.*
Zgriba: tema ne trimite la *zgribuli.*
Zgripcea: tema este *zgripț-* (pentru *ț* > *č,* cf. *Bistriceanu* < *Bistrița*), extrasă din *zgripțor.*
Zgrobete: același cu *Zgorobete* (v. mai sus, s.v.).

Zgubea < ucr. *zguba*, „pieire, prăpăd".
Zgură: *zgură;* cf. și gr. *Zguris.*
Zgureanu < *Zgură* (v. numele precedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu.*
Zgurescu < *Zgură* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zguriadescu: gr. **Zguriadis<Zguris.*
Zguriei: *Zgură* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ici*
Zguroiu: *Zgură* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Zgutta
Zibileanu: *zimbil* „coș împletit din papură sau din rogoz". (?)
Zicescu < *Zicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zichici: *Zicu* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ici.*
Zichil: *Ezechiel*, nume biblic.
Zichișanu: *Zichiș*, absent în fișierul meu, dar posibil, derivat de la *zeche* = *zeghe* „o haină țărănească", dat în DEX cu etimologie necunoscută. Este ung. *zeke* idem.
Zicu: gr. *Zikos, Zikou;* cf. și bg. *Ziko.*
Zidaru: *zidar.*
Zidărița: același cu *Zidăriță.*
Zidăriță: *zidăriță*, care probabil există.
Zidăroiu: *Zidaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-oiu.*
Zidăruș: *Zidaru* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-uș.*
Zidu: *zid;* cf. n. top. *Zidești.*
Ziemba: același cu *Zemba* (v. mai sus, s.v.); cf. și bg. *Zimba.*
Ziga: gr. *Zigos;* cf. și gr. *Zigaki.*
Zigulescu < *Ziguli* (v. numele următor), cu suf. *-escu.*
Ziguli: tema este *Ziga* (v. mai sus, s.v.), iar finala, evident grecească.
Zigura: gr. *Zigoura(s).*
Zilieru: *zilier.*
Ziliș: cf. ung. *ziliz* „nalbă mare".
Zilișteanu < n. top. *Ziliștea;* cf. și n. top. *Zilișteanca.*
Zilinca: ucr. *Zelinka* „culoare verde arămie".
Zima: ucr. *zimá*, rus. *zima* „iarnă"; cf. și bg. *Zimov.*
Zimbátu: *zimbat* < *jimbat* „cu buzele îndepărtate una de alta".
Zimbeșteanu: *-eanu* trimite la un toponim *Zimbești.*
Zimbovici: bg. *Zimba*, cu suf. sl. *-ovič.*
Zimbran < n. top. *Zimbru* (Ardeal), cu suf. *-an.*
Zimbrea: *zimbru*, cu suf. *-ea.*
Zimcenco: același cu *Zincenco.*
Zimcescu: *Zimcenco*, prin înlocuirea suf. sl. *-enco* cu *-escu.*
Zimei: cf. ucr. *zimá*, rus. *zima* „iarnă.
Zimniceanu < n. top. *Zimnicea*, cu suf. *-anu.*
Zimțea: *zimț*, cu suf. *-ea.*

Zinca: hipocoristic de la *Zinaida* sau, poate, de la *Zenovia.* Cf. și gr. *Zina(s)* și bg. *Zinka.*
Zincă: același cu *Zinca.*
Zincenco: *Zincă* (v. numele precedent), cu suf. ucr. *-enko.*
Zincenk: același cu precedentul.
Zincescu < *Zincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu.*
Zinculescu < *Zincă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-(ul)escu.*
Zinga
Zingri: gr. *Zingris.*
Zinița: cf. *jintiță* „un preparat lactat".
Zinogradski
Zinoviev: nume rusesc bine cunoscut (rus. *Zinovij*, cu suf. antroponimic *-ev*).
Zinveliu: cf. gr. *Zembilis.*
Zipeș
Zirbo
Zirra: gr. *Zira(s).*
Zisiade < *Zi(s)su*, formație grecească probabilă.
Zi(s)su: gr. *Zisos, Zisou.*
Zissulescu < *Zissu* (v. numele precedent), cu suf. *-(l)escu.*
Zissy: același, probabil, cu *Zis(s)u.*
Zitti: gr. *Zitis.*
Zitu: variantă „românizată" a numelui precedent.
Zițu: cf. *Zița*, n. fem.; ar putea fi o variantă a lui *Zis(s)u.*
Zîmbatu: același cu *Zimbatu* (v. mai sus, s.v.).
Zîmbran: același cu *Zimbran.*
Zîmbrea: *zimbru* sau *zîmbru* „un arbore din familia coniferelor".
Zîmbreșteanu < n. top. *Zîmbrești*, neatestat, dar verosimil; cf. n. top. *Zîmbreasca.*
Zîmbro: *zimbru* sau *zîmbru* „un arbore din familia coniferelor".
Zîmbroianu < n. top. *Zimbroaia*, cu suf. *-anu.*
Zînți: *zimț.*
Zîrna: același cu *Zîrnă.*
Zîrnă: *zîrnă* „plantă erbacee veninoasă".
Zîrnea: *Zîrnă* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-ea.*
Zîrnoveanu: variantă a lui *Zernoveanu.*
Zîrvoi: cf. *Zervo.*
Zlafo
Zlampa
Zlampareț
Zlat: bg. *Zlat.*
Zlatarov: bg. *Zlatarov.*
Zlata: bg. *Zlata.*
Zlate(a): același cu *Zlati;* cf. și bg. *Zlatev.*
Zlatescu: același cu *Zlătescu.*
Zlateș < *Zlat(a)* (v. mai sus, s.v.), cf. și bg. *Zlatiški.*
Zlati: bg. *Zlati.*
Zlatian: același cu *Zlăteanu.*
Zlatin: bg. *Zlatin.*
Zlatko: bg. *Zlatko.*

Zlatovici: *Zlat(a)*, cu suf. sl. *-ovič;* poate că în întregime e un nume slav.
Zlădescu
Zlărescu
Zlătan < n. top. *Zlata*, cu suf. *-an*.
Zlătar(u): *zlătar;* cf. n. top. *Zlătari*.
Zlăteanu < n. top. *Zlata*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Zlătescu <*Zlat(i)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.
Zlătoianu < n. top. *Zlătoi*, neatestat și puțin probabil sau n. pers. *Zlătoi* < *Zlat(i)*.
Zlăvoc: variantă a lui *zglăvoc* „un pește".
Zlăvog: același cu precedentul.
Zlei
Zlibuț
Zlota: *zlot* „monedă de origine poloneză, care a circulat și pe la noi"; cf. și n. top. *Zlota (-veche)*.
Zlote(a): *zlot;* cf. n. top. *Zlotești*.
Zmaranda: același cu *Smaranda* (v. la *S*, s.v.).
Zmarandache: *Zmaranda* (v. numele precedent), cu suf. *-achi*.
Zmău: același cu *Zmeu*.
Zmeianu < n. top. *Smeieni*.
Zmeu: *zmeu* (cu sensul, figurat, din basme); cf. și n. top. *Zmeu*.
Zmeureanu < n. top. *Smeura*, cu suf. (toponimic) *-eanu*.
Zmeuțu: *Zmeu*, cu suf. diminutival *-uț*.
Znacom: ucr. *znakomij*, rus. *znakomij* „cunoscut".
Znagov(e)anu: n. top. *Snagov*, cu suf. *-(e)anu*.
Zoană: *zoană* „pleavă".
Zob: *zob* „așchie; grăunte de ovăz"; cf. și bg. *Zobev*, it. *Zobi*.
Zodiceru: variantă a lui *zodier* „cititor în stele" (?).
Zodilă: *zodie*, cu suf. *-ilă*.
Zoescu: *Zoe*, n. fem., cu suf. *-escu*.
Zografcovici: gr. *Zografos*, cu suf. sl. compus *-kovič (< -ka + -ovič);* cf. bg. *Zografka*.
Zografi: gr. *Zografos*, *Zografou*.
Zogreanu < n. top. *Zagra* (Ardeal), prin faza *Zăgreanu*.
Zohrobian: arm. (după finală).
Zoi: gr. *Zoi(s);* cf. și bg. *Zoi* și rom. *Zoe*.
Zoiade: același cu următorul.
Zoiadi: gr. *Zoi(s)*, cu suf. gr. *-adis*.
Zoican < n. fem. *Zoica (< Zoe)* sau de la n. top. *Zoica*, neatestat, eventual dispărut cu vremea.
Zoicaru: cf. v. rom. *soitar* „măscăriciul curții domnești; bufon"; cf. n. top. *Zoicaru*.
Zoiță: *Zoița*, n. fem. (probabil, la început, sub forma *a Zoiței*).
Zoițanu < n. top. *Zoița;* cf. și n. top. *Zoițani*.
Zoițescu < *Zoița*, n. fem., cu suf. *-escu*.
Zoițoiu: *Zoița*, n. fem., cu suf. *-oiu*.
Zoițuc: *Zoița*, cu suf. ucr. *-uk*.
Zojancu
Zola: ucr. *zolá*, rus. *zola* „cenușă"; cf. n. fam. *Cenușă*.
Zolcan < n. top. *Solca* (Bucovina), cu suf. *-an*.
Zoleanu < *Zola* sau n. top. *Solea*.
Zolog: *zăloagă*, *zălogi* „un arbust".
Zolotaru: ucr. *zolotar* „aurar"; corespunde lui *Zlătar*.
Zolotoi: rus. *zolotoj* „de aur"; auriu" (adj); „monedă de aur, galben" (subst.).
Zolotovici < *Zolot(oi)*, cu suf. sl. *-ovič*.
Zolta: derivat regresiv de la *Zoltan*. (?)
Zoltan < n. top. *Zolt* (Banat); cf. și n. top. *Zoltan* (Ardeal).
Zomol: cf. ucr. *zamuljati* „a freca, a șterge, a presa, a bătători".
Zon: bg. *Zono;* cf. și it. *Zon*.
Zone: bg. *Zone;* cf. și bg. *Zona*.
Zop(p)a: it. *zoppo*, *-a* „șchiop".
Zorafcovici
Zorbaș: *zurbà* „răscoală; gălăgie, ceartă", cu suf. *-aș;* un sinonim al lui *zurbagiu*.
Zorca: bg. *Zorka*.
Zorean(u) < n. top. *Zoreni* (Ardeal).
Zorescu: bg. *Zoro* „românizat" cu suf. *-escu*.
Zoret: *zori*.
Zorgolan: variantă a lui *zurgălău?*
Zorici: *a zori*, cu suf. *-ici*.
Zorilă: *zorilă* „animal fantastic din basme", nume dat oamenilor în glumă" sau, mai degrabă, o formație în *-ilă* de la vb. *zori*, cu sensul „cel care se grăbește".
Zorilescu: *Zorilă* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.
Zorini: cf. bg. *Zorina;* ar putea fi, deci, genitivul românesc al acestuia *(al Zorinei)*.
Zorleanu < n. top. *Zorleni*.
Zorlescu: același cu *Zorilescu;* cf. n. top. *Zorleasca*, *Zorlești*.
Zornig: germ. *zornig* „furios", „mînios".
Zorojan(u): tema pare a fi un toponim (*Zoroja* sau *Zăroja*); cf. totuși și ucr. *zarozenij* „care are germene, început".
Zaropapel: arm.
Zorzan: it. *Zorzan(i)*.
Zorzon: *zorzon*, sg., se pare neatestat, al lui *zorzoane*.
Zorzonel: *Zorzon* (v. numele precedent), cu suf. diminutival *-el*.
Zorzor: gr. *Zorzoris*.
Zoseanu: variantă a lui *Joseanu?*
Zosima: gr. *Zosima(s)*, cf. și ucr., rus. *Zosima*.
Zosin: variantă a lui *Zosim*, absent în fișierul meu, dar, cu siguranță, real, același cu *Zosima*. Cf. bg. *Zosim*.
Zosineanu: *Zosin* (v. numele preedent), cu suf. (antroponimic) *-eanu*.
Zosîn: același cu *Zosin* (v. mai sus, s.v.).
Zosnic: variantă a lui *Josnic?*
Zotea: *Zot(t)a* (v. mai jos, s.v.), cu suf. *-ea*.

Zotescu < *Zot(e)a* (v.s.v.), cu suf. *-escu*.

Zotia: același cu *Zotea*.

Zotic: gr. *Zotikou*.

Zotica: gr. *Zotikas*.

Zotig: același cu *Zotic*.

Zotinga: cf. n. top. *Șotinga*.

Zotoff: bg. *Zotov*.

Zotoiu: *Zota* (v. numele următor), cu suf. *-oiu*.

Zot(t)a: gr. *Zota(s)*; cf. și it. *Zota*.

Zottescu: *Zotta* (v. numele precedent), cu suf. *-escu*.

Zottinca: tema e aceeași ca a numelui precedent; sufixul pare a fi femininul lui *-inco* (< sl. *-enko*).

Zottoviceanu: *Zota* (v. s.v.), cu suf. sl. *-ović* și rom. *-eanu*; cf. bg. *Zotov*.

Zottovici: v. numele precedent.

Zottu: același cu *Zotu(l)*.

Zotu(l): gr. *Zotos*; cf. și ucr. *Zot*, it. *Zotto*.

Zovea: cf. *Zova* (DO), neexplicat.

Zuaf: același cu *Zuav*.

Zuav: *zuav* „soldat francez dintr-un corp special de infanterie".

Zub: ucr., rus. *zub* „dinte".

Zuba: formație românească (?) de la *Zub*; îl are și DO.

Zubac: *Zub*, cu suf. rom. *-ac*; cf. totuș *Zubacov*, care ne trimite la o formație slavă (ucraineană). Apare și în DO.

Zubacov: cf. *Zubac*.

Zuban: ucr. *zubań* „om cu dinții mari, ieșiți în afară"; îl are și DO.

Zubascu: pare a fi o greșeală de transcriere pentru *Zubașcu* < *Zub*, cu suf. *-așcu* (< sl. *-aško*).

Zubcu: ucr., rus. *Zubko*, presupus de mine; cf. ucr. *zubik*, gen. *-ka*, diminutiv al lui *zub*.

Zubuliuc: ucr. *zub*, ca temă, cu suf. *-juk* și un „infix" *-ul-*, care ar putea fi românesc.

Zuca: gr. *Zouka(s)*.

Zucă: același cu precedentul.

Zuchi: gr. *Zuki(s)*.

Zucovschi: tema este aceeași ca la numele precedente, cu suf. compus *-ovski*. Nu-i exclusă o greșeală de transcriere pentru *Jucovschi*.

Zuctăr: ar putea fi germ. *Sachter* < *sacht* „domol", cu pronunțare evreiască.

Zudra: cf. gr. *Zougras*.

Zugrafu: gr. *Zografos*, *Zografou*.

Zugrav(u): *zugrav*.

Zugrăvel: *Zugravu* (v. numele precedent), cu suf. *-el*.

Zugrăvescu < *Zugravu* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Zugrumală: *zugrumeală* < *a zugruma* (= *sugruma*), absent în dicționare.

Zuguaru

Zugun: cf. ung. *zúgó* „vijelios, furtunos".

Zuica: dacă accentul stă pe *i*, avem o variantă a lui *Zoica* < *Zoe*.

Zuicarul: DO are *Zoicaru*, pe care îl derivă de la *Zoe*, ca și pe *Zoic*. Face dificultăți sufixul. Cf. n. top. *Zoicaru*.

Zuică: același cu *Zuica*.

Zuliani: gr. *Zulianos*.

Zulte

Zuluf: *zuluf* „buclă (de păr), cîrlionț".

Zumăr: germ. *Summer*.

Zumino: gr. *Zomenos*.

Zupcău: pare a fi o variantă cu alt sufix a lui *Zubcu* (v. mai sus, s.v.).

Zupu: gr. *Zoupos*, *Zoupou*.

Zur: gr. *Zouros*, *Zourou*; cf. și it. *Zurro*.

Zura: gr. *Zoura(s)*.

Zuraleu: același cu numele următor.

Zuraliu: *Zura*, cu suf. *-liu*; cf. totuși *zuralie*, var. a lui *zoralie* „un dans popular (și melodia lui)".

Zurălău: același cu *Zuraleu*.

Zurba: *zurbá* „răscoală, revoltă".

Zurbagiu: *zurbagiu* „(învechit) răsculat" „scandalagiu".

Zurdumis: gr. *Zourdoumis*.

Zurescu < *Zur(a)* (v. mai sus, s.v.), cu suf. *-escu*.

Zurga: cf. gr. *Zourka(s)*.

Zurgalău: *zurgălău* „clopoțel".

Zurgulu: același cu numele precedent?

Zurini: tema este *Zur(a)*, iar în ce privește restul, se pare că avem a face cu o finală tot grecească.

Zurz: cf. gr. *Zorzos*, *Zorzou*.

Zus

Zutis: gr. *Zoutis*.

Zuza: ung. *zuza* „stomacul păsărilor, rînză".

Zuzan: *Zuza*; cf. și gr. *Zouzaneas*.

Zuzu: ung *zuz*, variantă a lui *zuza*; cf. și ucr. *Zuzjak*, it. *Zuzz(i)*.

Zvanca: v. numele următor.

Zvancea: cf. bg. *Zvančev*.

Zvanovici: tema este aceeași ca la numele precedente.

Zvariște: ucr. *zvariti* „a fierbe".

Zverca: cf. bg. *Zverov*.

Zvetcu: pare a fi o variantă a lui *Sfetcu* (v. la *S*, s.v.).

Zvic: ucr. *zvik* „deprindere, obișnuință".
Zvidence: același cu *Zwidenek*.
Zvincă: ucr. *zvinka* „o plantă *(Primula veris)*".
Zvirid

Zvîc: același cu *Zvic;* cf. și interj. *zvîc!*

Zvîgnea: *a zvîcni,* cu suf. *-ea.*

Zvîncă: același cu *Zvincă.*

Zvîrlefus: creație glumeață, la origine, poate, *sfîriiefus* , aplicată unui om (copil, probabil, la început) foarte vioi și sprinten în mișcări.

Zvolinschi: cf. ucr. *zvoliti* „a merge împreună".

Zvonaru: *zvonar* „zvonist, care colportează zvonuri" (după DEX). Mai degrabă cred că e un derivat de la *zvon,* cu sensul de sunet (muzical).

Zvonilă: *a zvoni* (în sensul „scornitor sau colportor de zvonuri"?).

Zvorischi: tema pare a fi aceeași ca la n. top. *Zvoriștea (< izvor).*

Zvorișteanu < n. top. *Zvoriștea,* cu suf. *-anu.*

Zwidenek: ceh. *Zwidenek.*

Tehnoredactor: OLIMPIU POPA

Coli de tipar: 31,50
Bun de tipar: 14.07.1983.

Tiparul executat sub comanda nr. 1497. la
Intreprinderea poligrafică „13 Decembrie 1918"
Str. Grigore Alexandrescu 89—97,
București,
Republica Socialistă România

Lei 52